

SANCTI
AUGUSTINI

OPERA OMNIA

42

BR65

A5

v. 42

1835-42

Indice

008004



1080014544

EX LIBRIS

HEMETHERI VALVERDE TRUJEZ MMAM
Episcopal Leonesa VERITATIS

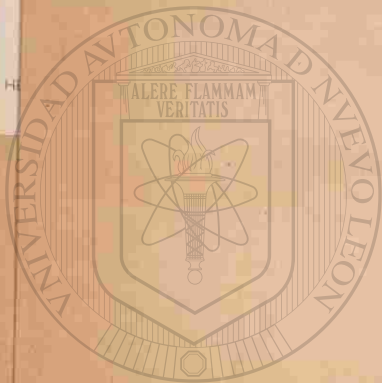


UANL

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS





PATRES QUINTI ECCLESIE SÆCULI.

SANCTUS
AUGUSTINUS.

INDEX GENERALIS.

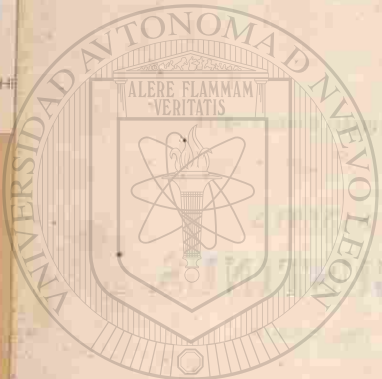
UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS



®

230
C.



SANCTI AUGUSTINI,

HIPPONENSIS EPISCOPI,

OPERA OMNIA,

MULTIS SERMONIBUS INEDITIS AUCTA ET LOCUPLETATA.

EDITIO NOVA,

ACCURATA CURA

D. A. B. CAILLAU,

LESCONIS ROTOMANDI VNIuersITATIS ET CLERICIS

NONNULLISQUE CLERI GALLICANI PRESBYTERIS.

INDEX GENERALIS.



FONDO BIBLIOTECARIO
VALARDE Y TELLES



UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

Capilla Alfonso
Biblioteca Universitaria

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS
PARIS, 1842.

APUD PAUL MELLIER, BIBLIOPOLAM,

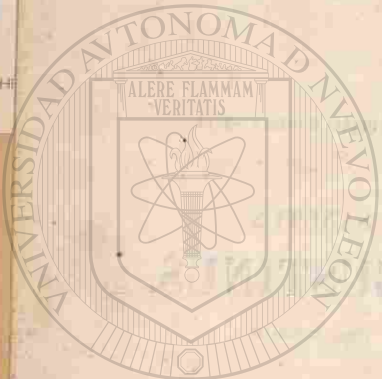
PLACE SAINT-ANDRÉ DES ARTS, 31.

1842.

IMPRESOR: M. GONZALEZ, E. FOTOGRAFICO BILAN-MARIE.

44694

230
C.



SANCTI AUGUSTINI,

HIPPONENSIS EPISCOPI,

OPERA OMNIA,

MULTIS SERMONIBUS INEDITIS AUCTA ET LOCUPLETATA.

EDITIO NOVA,

ACCURATA CURA

D. A. B. CAILLAU,

LESCONIS ROTOMANDI VNIuersITATIS ET CLERICIS

NONNULLISQUE CLERI GALLICANI PRESBYTERIS.

INDEX GENERALIS.



FONDO BIBLIOTECARIO
VALARDE Y TELLES



UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
Capilla Alfonso
Biblioteca Universitaria

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

PARIS 15,

APUD PAUL MELLIER, BIBLIOPOLAM,

PLACE SAINT-ANDRÉ DES ARTS, 31.

1842.

IMPRESOR: M. GONZALEZ, E. FOTOGRAFICO BILAN-MARIN.

44694

BR 65

A 5

V.42

1835-42

Indice



UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

1835-42

MONITUM LECTORI.

Comperta apud omnes est, nec encomio indiget, indicis generalis utilitas. Nemo enim necit quanti fastidii sit et laboris, sine ejus auxilio, inquirere in magna et onerosa voluminum mole, ea que scrie cupimus, in tanta rerum copia et varietate destrahatur lectoris attentio, lassatur animus ac tactus saepe allicitur, et pro opere diligeat, frequentius eventit ut inquirere desideramus que nostrum patere al cognoscere. Hoc ergo incommotis cœterere volumus, maxime cura dilectissimi Matritensis studii vni suis in sanctorum Patrum editionibus indicis texere, viciu- riam, sententiarum et rerum omnium memorabilium que in locis voluminum reperuntur et tractantur. Hæc indices generales et alphabeticos, qui sunt quæsi synopsis et breviarum omnium SS. Doctorum scripturum, multis adjunctis in nostra editioe nova, et quibusdam ad majorem elucidationem mutatis et anectis, nostras fecimus ad opera sacri Augustini episcopi Hippomenis, sancti Ambrosii Melito- lanensis presbiteri, sancti Joannis Chrysostomi archiepiscopi constantinopolitani, sancti Gregorii Nazianzenis theologi, scripturum indicem que, non veluti fatuus, sine matra lecti et suspicatur res omnes notatis digniores proxi in voluminibus occur- runt. Boni igitur consule quilibet est labori, lector benevole; fructo et vale.

Nota. Prior numerus litteris Romanis expressus, tonum designat; secun- dus notis Arabicis, paginam indicit.

Aaron medius inter Moysen et popu- lum, vi. 212. Aaronis et Moyses non solum officio, sed et merito fuerunt mag- tra futurorum, *ibid.* 374. Summum sa- cerdotium cepisse ab Aaron videtur, *ibid.* 367. Aaronis sacerdotio quare promissa æternitas, cum dimissum esset, *ibid.* 387. Aaronis sacerdotium defecit, *ibid.* 383. In Aaronis amiserunt fidem, in Moysen principalem, vi. 212. Aaron impulatur peccatum Israelitarum, *ibid.* 296. Aaron servavit populo ad idolum fabricantem non consentit imbutus, nec cessit obsecrans, *ibid.* 186. Ex virgine navi poluit qui sine semine germinare fecit virginem Aaron, *xxii.* 88. Virgo Aaronis germinans. Istum narratur, *ibid.* Virgo Aaronis miraculo Virgini matri accommodatur, *ibid.* 84. Aaronis

virgo, Virgo Maria *ibid.* 85. Lili- riantibus a Moysen et ab Aaronis factis in- terpretibus allegamus, *xxv.* 47. **AARONICUS**, annua paginorum, xxxvii, 291. **AAVA** Patrum sanctissimorum, *ii.* 733. **AAVA** Quare abbas et pater ab apostolo Paulo simul junguntur, *viii.* 330. **Alba et pater**, qui duo panes in Christo, *v.* 714. **ALBA**. **Alebas** quid prophetavit, *iii.* 476. Quo tempore Alabas proprietavit non invenitur, *ibid.* **ALBA** Locus interpretatur, *iii.* 257. **Abel** gratia electus et predestinatus, 217. **Abel** sacrificium cura Deo sacrificium. Novi Testamenti filius, *xxviii.* 321. **Abel** in montibus, primitiæ, *xxviii.* 321. **Abel** martirium iudeorum, *xxviii.*

008004

337. Abel figura Christi, III, 231, 255, 257; XXVII, 922. et iustorum persecutio ab impiis sustinetur, III, 243, 244. Abel iudicium fuit exhibitum Deo, XII, 406. Abel prima civitas civitatis celestis, III, 217. Abelis sanguis clamor de terra, VII, 198.

ABELLONIS non ABELLAE vel ABELLORE barbae, XXVI, 249. Filia non generatur, sed adoptatur qui sine successore dicitur, III, 4.

ABESSAZA interpretatur Lapis adjectoris, VII, 393.

ABESSAZA, sive dicta ab abentibus, III, 393, 310.

ABRAMI regis ad Jesum epistolam et ad Darius, III, 295. Idem Darius Jesum ad Negem pertraxisse ait, iniquique illi et invidiosis fidei beneficiis persequitur, III, 297.

ABRAMI filii David, et a sanguine mortui revocati, XXI, 94.

ABRAMIS interpretatur Regem patris mei, VII, 241, 242; VII, 465, 468.

ABRAHEE rex Philistinorum, VI, 340, 348. Nomen Abimelech pro Abis positum, VII, 209. Abimelech ad thronum abtulerat, an altera eo illi quon pertraxerat Abraham, VI, 452. Abimelech et Jesum, quos an liberos detrahit, et postea restituit, XXXI, 234; XXXI, 238.

ABRAHEE interpretatur iustitiam dominum ante conceptus a Domino, III, 4.

ABRI Genesim, XXXI, 404.

ABRISINOS Salvia quoniam ab Ebedeo, quod tunc, etque plagas intulerunt, XXXI, 231, 232, 344.

ABRISINOS volentibus non translati ad abstractionem spiritalium, VII, 416.

ABRISINUS, sive, XVI, 189.

ABRISINUS, et quondam iustum est, XVII, 232. *Falsi* Nicasii vi.

ABRISINUS seu *Abbonnari*, sive istum habere ut nec homo videtur, XVII, 230. Abbonnari quodvisque Deus dicitur, non ad predicationem, sed ad disciplinam, III, 288, 289. Abbonnari sicut dicitur, VII, 446.

ABRISINUS quo ad omnia dicitur, XVI, 230. Abbonnari de oblationibus tunc facta est, quando reversa est Jerusalem, III, 122.

ABRISINUS, sive an resurgens, XXXI, 184. Abbrivatus filius resurrectoris nec affirmare neque negare videtur Augustinus, III, 215, 332 et 338.

thius, IV, 207. Probabiliter videtur resurrectoris, III, 4.

ABRISINUS. Ad homicidium non pertinet propter in amme, VI, 362.

ABRISINUS et in regione Chalcidum natus est, III, 309, 310. Abraham quo tempore natus, III, 431-432. Et quo anno vita Thare natus et egressus de Charan, VI, 124-126. Quoto vita anno de Chara egressus est, III, 313. Abraham tempore antedicti sapientium Aegyptiorum, III, 402, 403.

Abraham cur nomen mutatum est, et quo utriusque nominis significatio, III, 337.

Abraham cur primum nomen cum posteriore non retinet, Jacobi vero eorum, XIX, 50. Et Abraham Hebraeos sic appellatos fuisse creditur est, XII, 390.

Abraham an ex fide iustificatus, an ex operibus, VII, 337 et seqq. Abraham fide placuit Deo, XIII, 61, 62. Abraham coelectus ad fidem, XVII, 158, 159.

Abraham opus sine fide quomodo esse, nisi processerit, VII, 380. Abraham per fidem iustificatus tamen, antequam esset circumcissus, III, 260.

Abraham. An fuerint Angeli qui apparuerunt Abrahæ et Loth, III, 328.

Abraham Trinitas tota apparuit, XXX, 163 et seqq. Abraham anno exire de terra sua primum iustus est, III, 315, 316. Abraham Translativus appellatus est ex ea regione unde exierat, VI, 430.

Abraham promissio quo anno facta est, III, 368. Duplex promissio Abraham facta est, III, 316, 320, 340 et 367.

Abraham facta est promissio terra ampliorum, VI, 129. Promissio facta de dimisa Abraham et Israhel septem loca Charan, VII, 322.

Abraham promissioque Abraham terra Charana in aeternum, III, 334. Terra Abraham promissa in possessionem aeternam nisi spiritaliter accipi debet, aut secundum tempus eius non constituitur fides, VII, 331.

Abraham promissioque posteritas multiplicata ut stella caeli, III, 325. Promissio facta Abraham de spiritali semine inpleta per hunc in Christum, III, 369. Posteritas Abraham celestis felicitate donanda hinc promissio significari videtur, III, 325. Multiplex seminis Abraham segregatio, III, 215, 332 et 338.

Quomodo erbis terrarum in semine Abraham contentis, III, 360. Abraham non dubitavit in fide quod petii signum, III, 327. Quid significat sacrificium quod obtulit Abraham, cum populus esset de his qui errediter docebant, III, 327.

Abraham sacrificium, figuris immolationis Christi, III, 326.

Abraham nondum proles de Sara promissa, cum de Agar suscipere voluit, XVII, 330. Abraham non peccavit accessum ad Agar uxorem, XXXI, 35, 36.

Nec aliena se continentem adulterio, III, 326.

Abraham corpus quomodo emortuum, XXXI, 200, 201. Abraham corpus emortuum dicitur respectu Sara senioris, VI, 133. Non erat emortuum respectu Gezorae, III, 149. Abraham per miraculum susceptus Isaac de Sara, VI, 138.

Abraham fornicatus restituta est, non libido, XXXI, 247. XXXI, 300 et seqq. Abraham, cum genuit Isaac, concupiscentia non defuit, XXXI, 245. Abraham concupiscentia malo bene usus est, XXXI, 216, 317. Sara Abraham simul habebat et voluit procreantem et medicamentum voluit, vi, 505.

Abraham capitulum collum habebat in habitu, castitatem nuptiarum in usu et habitu, XXXI, 275. Abraham quo ratione melior sit concubentibus, III, 276.

Abraham continens in uxore, quam in habitu habebat, Isaac non importat, III, 275. Abraham laudatur quod nisi viriliter usus est feminis, XXXI, 282. Quid significat quod post mortem Sarae alterum uxorem duxit, XXXI, 419.

Conspicuum Abraham cum Gezorae aliquot menses steterit, VI, 430. Abraham, Isaac et Jacob propter Christum omnesque, propter Christum patres fuerunt, VII, 338.

Abraham uxorem suam ad concubitum dibus regibus vendidisse calculabat, Falsus, XXXI, 240.

Abraham a Fanois omnino timulus videtur, VI, 128. Abraham non meritum est dicens Sarae esse uxorem suam, VII, 320. Sed cautela luminis tacuit uxorem, XXXI, 37. Quid hac cautela figurat? III, 44.

Abraham rursus opus significat, XXXI, 384. Abraham rursus factus adiutorium et iudicium; Sarae autem Isaac fuit dilatorius, VII, 134. Abraham seni cur rursus ait filius, XVII, 386. Conspicuum quod celebravit Abraham die quo adhaeruit eis Isaac, referendum est ad spiritalium significacionem, VII, 195.

Abraham tentatio a Deo, XVII, 420. Abraham non peccavit quod filium Deo iustus voluit immolare, III, 394, 398; III, 39, 46. Abraham factum quando voluit filium immolare, quod Deo jubente fuit obediens, Deo non iubente, quid fuit inobediens? XXXI, 225. Abraham fides et pietas in filii oblatione et obediens, VII, 138, 149, 165, 166. Abraham obediens magna, quis res difficillime imperata, III, 192.

Abraham fides in oblatione filii Isaac, et laus rei memorata, VII, 413, 414. Abraham in simultatione Patri aeterni adhaerit, III, 443. Abraham propter obsequium et fidem Isaac preferendus, III, 240; XV, 482.

Abraham fuit propheta, XVII, 164. Quidquid Scriptura dicit de Abraham, et factum est, et propheta est, III, 460. Abraham vidit Verbum in sine Patris, XX, 481, 488. Abraham demonstravit Filii Dei sacramentum, III, 225. Et Christi Incarnatione revelata, XXXI, 470, 476. Incarnationem Dominum ait Abraham, XXXI, 481. Quare Abraham fecit iurare Isaac suum suum sine semine suo, X, 381, 382, 385.

Abraham semine secundum hypobolem dicitur futurum sicut astra nova, VI, 120. Abraham in Christo pater multarum gentium, III, 237. Una gens ex omnibus gentibus vocata perficit ad servitium, XVII, 190. Abraham propugnans perdit, qui ab eis fide decessit, XVII, 231, 61, 62. Abraham propugnans perdidit Judam non credendo, III, 62. Abraham nomen immortale iactant Judaei, VII, 242. Abraha duo filii, duo Testamenta, XVII, 122.

Abraham nomen, et filii, quod, X, 465 et seqq. Abraham filii in qui sunt ex fide, XXXI, 23 et seqq. Abraham filii crescendo facti sumus, VII, 413; XIII, 62. Fides omnes Abraham sunt filii, XXXI, 525 et 532. In semine Abraham benedictus qui filium Abraham imitatur, XXXI, 414. Abraham filii omnes, imitando eius fidem, XX, 62. Abraham semper facti sunt

imitatione hdei, credentes in Christum, xxxv, 36 et 190. Regem gentium quomodo ex filio Abraham, vi, 432.

Abraham, olea, xxxv, 397. Abrahæ interit oleaster gentium, xxxviii, 91. Abraham ad Ecclesiam pertinet, xvii, 478. Abrahæ quod per promissionem dicitur, Deus ad fidem nostram pertinet, xxxv, 41.

Abraham in diebus pauper, i, 186; xvii, 298 et 299. Et in bonis operibus non iustificatus, xvi, 298. Morsus ad Abraham filium consensuum suorum dicitur, lita mystice quod significat, vi, 159.

Abraham, patris Loth, xxi, 62. Necessitas patris Loth et Abraham, ex charitable, vii, 321. A diavolo ad Abraham mille septuaginta et duo anni fluxerunt, xii, 304. Ab Abraham tempore ad Moysen generaliter septem per Isaac numerantur, diuisim per Esau, xii, 176.

Abrahæ simul, xxi, 200; xi, 307; v, 678; xxvi, 298; xxix, 190; xxxiii, 388. Abrahæ gentium, vi, 25. Abrahæ simul intelligitur remota hdei quæ atque secreta omni est Abraham, xxi, 201. Abrahæ simul in ad inferos pertinet, xi, 511. Abrahæ simul non esse in terra censei Augustinus, xii, 307; 368. Abrahæ in suo presentia Davidis et Moysi 1000 respiciuntur, xii, 308.

Abrahæ simul, loca ubi simul erunt patris Patriarcharum, vi, 190, 305, 206. Didit a motu Calvarie viginti millibus, xi, 199.

Abrahæ, xxvi, 218.

Abraham in mysteriis baptis-
matis unum, xxxvi, 476. *Vide* BAPTISMA.

Abrahæ simul Abrahæ interpretum Patria, vii, 423, 424, 116. Quomodo patria, cum patrem illis persecutus sit, *ibid.* Abrahæ simul plus potest sanctum David eximium quam rebella afflicti, xxxiii, 207. Quid potest consistere de morte Abraham, xii, 463.

Abrahæ signum. Iudæus proferens, in solen fratre, vi, 422 et seqq. xxv, 408.

Abrahæ simul oculis aliorum, anorem eorum respiciunt, vi, 448.

Abraham. Abrahæ simul se a conspectu Dei, qui deserto ipso incipit iam amare quod simul est, xxxvii, 472. Absconditum vultus Dei, vii, 427, 431.

xxi, 412. Absconditum tabernaculi Dei, qual sit, vii, 436.

Absque, qui sensu abest censetur, x, 507.

Absque, xxxix, 458.

Absque et Absque. Absque est innocens iudicare, xvii, 360. Deus reum non absoluit, sed peccata dum abest converso, *ibid.* *Vide* SOLVETE. Absque potestas Ecclesie tradita, xvi, 56. Absolutio peccatorum per Ecclesiam non potest, suscipi autem ipse mortuus, nomen istius emanant Domino potest, xii, 45.

Absque vivi, et mortui abseripi quædam sint, ix, 174. Ecclesia non absolvet vivos, sed prius maculat, xviii, 24; xii, 44.

Absque. Absque carnis rationem observare non licet nisi quis ratio approbaverit, vi, 479. Absque Manichæorum superstitio, xxvii, 570 et seqq. Non immunditia ciborum tenenda est, sed immunditia cupiditatis, xvi, 363. Absque cibis aliquis cibis nihil professe potest, *ibid.* xxvii, 577. Absque in laudibus tripliciter, ad comprimentem detestacionem, ad iudicandam infirmitatem, propter charitatem, xxvii, 568; 570. Absque rerum terrenarum sepe facilius est quam temperatis viciis, xxvi, 274, 274, 276.

In abstinentia cibi et potus discretio servanda, iv, 407. Abstinentia quæ suspendenda tempore Qualificationis, xxxv, 84, 90. Abstinentia delirata et ridicula, xxvii, 568. Abstinentia a vino delicta, xx, 100. *Vide* QUADRAGESIMA.

Absque ab omni re mala quæ dicitur, xxxv, 28. Abstinentia a carnis quæ dicitur, in iudicandis, contra fidem est, xxxviii, 422.

Absque in iudicandis plus esse quam concelsum, xv, 452.

Absque intelligitur quasi rei minus exambatibus effuso, i, 137. Abundantia hominis in paradiso vera et post peccatum abundantia quæ est abundantia, vii, 378, 380. Ab ipa abundantia vite egreditur aliena est, i, 137. Abundantia non est apud divites, vii, 379, 380. Abundantia nostra ipse Deus, xii, 41.

Absque in fumo Straboniam

diocesis Hipponeis oratione pre-
terito Ecclesiam committere debuit Augustinus ab male conversationis eius indicia publica, xxxix, 21.

Absque et Absque, moniti eorum est, quos abundantia non corrumpit, xvii, 274. Abundare dicitur per antiphrasin, quod non est, vi, 578; xxvi, 406.

Absque ceram culpandus, non res ipsa, xxvii, 302.

Absque quid sit, 124; xii, 53, 54.

Absque cor hominis, vii, 248; x, 20. Absque nomine latetia coram mortuum, et profunda cogitationis significatur, xii, 242. Absque est in corde bono et in corde malo; sed hoc nihil sunt Deo, *ibid.* Absque humane conscientie mala est oculis Dei, xxv, 227. Absque profunditas peccatorum, quo quique perveni contemendo Deum, xvii, 45; 7. Absque predicatoris verbi, x, 21. Absque nomine intelligitur miteris infernalis in Genesi, xxi, 243. Absque et lenesæ sepe factem absque, xxv, 325, 326. Absque absque inventis, quæ, xxv, 375.

Absque, la Arcaemia, Arcaemia Polemoni, Polemoni Xenocrate, Xenocrate Plato successit, xxxix, 378. Arcaemia tertie princeps auctorum Opera Contradicta, i, 104. Arcaemia schola Platoni, vi, 82. Sic dicitur quod a populo esset crederet, 80.

Academica philosophia, xxxv, 65. De rebus etiam mathematicis dubitata, xli, 508; xxxi, 35. Academia utrosque veteres ac nove diuisant, i, 90. Nova Academia non tam contra veterem quam contra, xv, 14, 15, 16. Arcaemia tripartita, *ibid.* 102.

Academici philosophi a Platone instituti, iv, 7. Academici philosophi iidem qui Platonici, ii, 381. Academici veteres qui seueri de finibus hominum et malorum, iv, 14, 15, 16. Arcaemia veteres longius abstraherentur, nouis, nouis, hodiernis hanc vitam, *ibid.* 18, 19. In quo differunt novi Academici a veteribus, *ibid.* 7.

Academici veteres incerta sunt omnia, vi, 47. Academicorum placita fuerunt, homini acientiam non posse contingere, x, 48, 49. et tamen hominum

posse esse sapientem, *ibid.* Academia sententiam veterum non posse comprehendere, *ibid.* Academia totum numerum in compositione veri collocatum esse, *ibid.* sapientiam multum sciendi dicitur; errare autem eum qui assentitur rebus incertis; omnia autem incerta esse, *ibid.* suspensionem amissionis magnam esse sapientia actionem, *ibid.* 49. nihil esse turpius quam opinari, *ibid.* Academia non potestur in dubium vocare animi quilibet per se ipsum finitissima potestatem eorum veterum, xxxv, 67. Arcaemia coram dubitatione tantum demonstrata Christiani detestatur, vi, 47. Arcaemia, putantes errorem peccatum et ideo omnium assensionem suspendendam, refellitur, xxxv, 110.

Academici philosophi longi in alia quam vulgo creditum est fuerit sententia, xxxviii, 234. Arcaemia philosophi Platonicorum doctrinam occultant, ne irruentibus passim gerantur et rebus, nihil malo potest liquida parare seruire, *ibid.* quia incedenda erat falsi approbatio, *ibid.* 235. quia cum illi inuentionem ipsam veri in eorum seculis ponentibus, xxxix, 475. Arcaemia orientalem de fallacia sensuum hominum quomodo ex pirata Petriano, xxxv, 102.

Academiarum argumenta et rationes quibus sequebantur, *ibid.* c, 39, 40. Ut etiam ipse Augustinus, *ibid.* 37. In Academicorum sententiam propoedit Augustinus, *ibid.* xxxviii, 234. Erretici tamen esse certo consilio sententiam, quam dissimulamus, magno impetu ubi vultu constant, i, 101, 102. Contra Academicorum veteres ac ipso scripti in secessu antiphrasin, *ibid.* 37.

Absque a Monachis dicitur Cademur, i, 124. Et patris Ciceronis locus de Academicis, *ibid.* 70.

Acetia oculis oculis nisi catipalante ex Enchiridii curatus, xxxviii, 113.

Acetia multi Romuli, xii, 460.

Acetia vinctus, xii, 206.

Acetia abulati fibores. Nalutice iuste, benei vero abulati laboros Chamae poste, xii, 471. Achati cor fallacis spiritus sedulitas, x, 56.

Acetia, vi, 122.

Acetia. Ous Dei iudicio peccato Achati

gressi sunt ab hostibus illi Israel, xxxvii, 245.

ACHILLES, xxxi, 303.

ACHTONAL interpretatur Frater tuus, vii, 165.

ACHIS rex Gelli, vii, 508. Achis interpretatur, Quomodo est, *ibid.* 511, 513, 520, 527. Achis intellectus nomine Amalec, *ibid.* 509.

ACQUIESCERE. Non hoc verum dicitur accedat ad Deum, sed recedat. Deo dissimilis factus, hunc recessit, nihil factus, proximum accedit, x, 412, 506.

ACQUIESCERE ad Deum, vel reverentia ab eo, sapientia, sed conscientia; non relicto, sed hinc non pedibus, sed affectibus, xxx, 442. Accedit ad Deum per postulationem, vii, 530. Accedit genio, hinc secundo, esse inhiando, claritate curando, *ibid.* 529, 530. Accedamus ad Christum, ut illum signemur, non ut formemur, *ibid.* 529.

ACCUSARE ut constituas Graeci non contentum, vii, 206.

ACCUSATIO critica medicis vocatur, xxx, 114.

ACCESsus ad Deum, xxv, 35. *Vide* ACCEDERE.

ACCEPTIO personarum, xv, 347. Acceptio personarum, quod, xxxvi, 422.

ACCEPTIO personarum non est, nisi illi iudicis non est, *ibid.* Acceptio personarum non est, quod gratia non detur, alteri non detur, *ibid.* 423.

ACCEPTIO personarum Deum non esse ex parvulorum sterna, prodatur, xxi, 66, 68 et seqq.

ACCUSARI arguit scilicet aliorum rei nihil bonum, xxi, 333.

ACCUSARI separandi et inseparabile, xxi, 334.

ACCUSARE iniquitates, pro, ipsoerent aut obliqui iniquitates, xi, 32.

ACCUSARE neci parum, xxvii, 84.

ACCUSARE peccata, xxvi, 282.

ACCUSATIO peccata falli, formae, diaboli vel Dei in peccatis, xxv, 220.

ACCUSATIONIBUS nominum adversus alios quomodo iudicandum, xxxvii, 27.

ACCUSATIONIBUS hereticorum contra Catholicum presbyterum iudicari nec possunt nec debent, xli, 378.

ACCUSATIONIBUS duo genera, x, 54. Accusatio simul, in altero, quod in corde proprio cogitavit facere, xi, 220.

ACCURTO Christo in cruce oblatum, quod gustare noluit, quod significat, viii, 206; ix, 325.

ACCUSARE luminis, qui lux et tenebrae dijudicatur, per oculi pupillam laetum, viii, 247.

ACTIO. Actionis bonitas aut malitia unde dignoscenda, xxxv, 76. Toti hominis actio bona est converti ad Deum, v, 423. Quid in actione querendum est, xv, 50. In omni motu actum et initium et finis debet attendi, xi, 317. Um ad gloriam Dei specialis qualis sit, xxxviii, 469. Quod fit a te, Deus facit, in te.

Nunquam fit a te, quod non ipse Deus facit in te. Sed aliquando facti in te, quod non fit a te, xxviii, 80. Juste ac bene aliquid fieri non ideo putandum, quia Deus fieri solet, xxvi, 586.

ACTUS laborum cur plerique vitium, quantum regendi populi, vitium, non possit, xxxii, 60, 61. Actus negotium iustum suscipit necessitas charitatis, xi, 185. Actio beatorum non erit operosa, xxv, 538. Actio et cognitio beatorum gloriam facient, xxvi, 102, 103. Actio et cognitioque ordinata consensio, per animae rationem, xv, 30, 40. *Vide* AGERE.

ACTIVA vita prius et uberior fructuatur, xxix, 56. Activus vitium nemo propter exspecti, sed propter contemplativum, *ibid.* 54.

ACTUS Apostolorum quidam Manichaei repudiavit, xli, 318, xxxviii, 49, 50.

ACTUS, xviii, 178. et hinc libro non debet credere, xiv, 192. Actum Apostolorum lectio coloris in feculum, xxxvi, 57. Actum Apostolorum liber, quatuor annis in Ecclesia recitatus, xvi, 474.

ACTUM Apostolorum libri legi solitus a dominico Pasche, xxi, 452.

ACTUS mortis peccatum, quare, vii, 458.

ACCUSATIONIBUS hominum vanitas dolenda, xli, 322.

ACCUSATIONIBUS praefatus et conuul, xiv, 176.

ADAM interpretatur Homo, vocabulum commune utriusque sexui, iij, 234, 259. Adam Hebraeo sermone hominum

significat, xxxvii, 551, 554. Adam orbem terrarum nomine suo significat, x, 442, 443. In nomine Adam quatuor orbis terrarum partes demonstrantur, xv, 60, 64. Quadragesimarius-suaris numerus invenitur, xv, 64.

ADAM primus homo, xxvii, 239. Ade et Eve origo iuxta Manichaeos, xxvii, 294, 305. Adam et Evam ex parentibus principibus fana convenit nomen, Manichaei, xxvii, 234. Adam a principe tenebrarum creatum dicunt Manichaei, xxix, 277.

ADAM qua aetate et statura conatus fuerit, v, 353. Adam et Eva non formati in illis die spirituali primus conuul, *ibid.* 346. Adam non aliter formatus fuit quam habere est causae primo die, *ibid.* 357, 360. Inflatio Dei in Adam quid significet, xxvii, 460. Dei status in Adam aut ipsa anima est, aut ipso facta est, xxi, 164. Diffinitioes varias si anima Adam non prius creata quam corpus inspirata, v, 359 et seqq.

ADAM, xxviii, v, 472, 473. Per extasim factus est Adam particeps aeternae curae, *ibid.* Ex costa Adam non ipsi formata Eva eique matrimonio iuncta non sibi veli, xxvii, 468. Quando inuenerit in Deum saporem ut de latere illi coniungat faceret, typum gerbat Christi dominum in cruce, xv, 14, 15, 174; xv, 271. Adam figura Christi, Eve figura Ecclesiae, viii, 298. Adam euegitat tanquam propheta plenus, v, 472, 473. Ad quid Adam dato forma, xv, 521.

ADAMO Deum creasse dicit Manichaei unde nonnullae infantes, annis tradidit Iudeorum, xxix, 287.

ADAM qualis creatus, iv, 292. Ad imaginem Dei quomodo creatus, xv, 521. An sapiens conditus sit, xxv, 473; xxvii, 461. Sapientia in Adam excolenda, xxxvii, 304, 305. Adam creatus est iustus, xiv, 190, et cum bono voluntate, xii, 181. Adam datus gratiarum in ereatione collata, xxxvii, 35. Gratia si homini defuit non sua culpa recusat, *ibid.* Gratia prius homini quibus, xxxvii, 285; xxxvii, 35. Fortissimo illud dicit Deus aliquid permittit facere quod vellet, xxxvii, 42. Adam non tanta gratia collata est, quam Semei, *ibid.* 38. Potentior est gratia in Christo data, qua

efficitur ut homo in bono permanere velit, quam gratia Ader, *ibid.* 34, 35. *Vide* GRATIA. Prius homo Catholicus designat magis bonus conditus prodicatur, quam Pelagiano, xxvii, 472. Manichaeus negare Adamum hominem a Deo conditum, non Genesis vel Pauline Epistolae auctoritate, sed ratione convicitur, xxxvii, 473. Sic spiritibus prius hominem fieri, ut et bene veli possent et male postea vero sic erit, ut male veli non possit, xxvi, 181. Libera servus Adam expulsi, xli, 491.

ADAM in unita sine culpa et vitio, xvii, 391. Ade vitam incupita et sine vitio creatus, xxvii, 484, 500, 521; xxxvii, 29. Adam non creatus est in carne infirme, nunquam aliquem genuit ante peccatum, xxi, 92. Generatus fuisse postera etiam si non creasset, xxi, 460, 470. Adam non est creatus in carne peccati, xxxvii, 329, 330. Ade caro non est similitudo peccati, xxvi, 304. Adam et Evam genus, xxxvii, 197. Adam et Eve lapsus, xxxvii, 4, 5. Adam creatus et instructus ad resistendum tentationibus et acquirendam vitam aeternam ex die descriptione diaboli per mulierem, *ibid.* 8. Priorem parentum lapsus tristis affectus attili, *ibid.* 9. Quam grande et laetum fuerit Ade peccatum, *ibid.* Peccatum post veniam admittum multo gravius est peccato Adam, propter redemptionis gratia abominum, *ibid.* 41. Aperta oculum in Adam et Eva quid, xxxvii, 498. Adam nullum necesse, *ibid.* xxxvii, 347.

ADAM solentis ante peccatum, xli, 210. Homo quomodo brutas et libere voluntatis ante peccatum, xxxvii, 463. Homo ante lapsus beatus, sed non plenus, xxxvii, 30, 31. Futurus perfectus iustus, si Manichaei, *ibid.* Quae res beatitudo, *ibid.* Adam in paradiso ante peccatum beatus, quod ad deteriorationem praesentis hunc, quolibet iusto, xii, 23, 24. Adam natura ante peccatum quam subimitur statum, xxxvii, 501, 502.

ADAMI a Deo factus voluntatis bonae, xxxvii, 407. Adam voluntatis vitiosus ante peccatum, xxxvii, 35, 40. Adam ante peccatum potest omnia quae volebat, quomodo, xxxvii, 334. Adam sic factus est, ut nihil omnino

voluntati ejus resisteret, si vellet. Deo precepta servare, xxxv, 96.

Adam Dei lumen et amore copulatus ad perseverandum, lxi, 180. An Adamus accepti perseverantia donum, xxxvi, 29. Adamus non perseverantia donum non perseveravit, si perseverantia donum non accepit, *ibid.* Primum homo gratiam non sibi ad perseverandum necessarium accepit, sed ut inquit rebellaret, ar. lxxvi, 34-40. *Fide* PLAGIANTER, xxvii.

Adam liber ab omni bonum creatus est, xxxvii, 391; xxxviii, 180. Adam potest licet facit conditio si velit, xxxviii, 395. Adam potest liberum sibi arbitrium habere, xxxviii, 90, 91. Adam potest et non peccare si vult, xxxvii, 478. In originali hominis erat virtus non discedere a Deo, xxxvii, 112, 118. In Adam arbitrio erat cum Deo adhibere distinctionem, xxxvii, 121; 212. In peccatoe Adæ non erat homo virtus illius de dignitate, sed autem tunc virtus, *ibid.* Homo liberum volentem non in libertate esse debet arbitrium, non divinum arbitrium preberetur, xxi, 167, 168. Adam arbitrio, quod necessarium est iam ad resistendum concupiscentie non intelligit, xxxvii, 92. Homo per liberum arbitrium Deum deseruit, *ibid.* Adam arbitrio non factus est maritus, xxvii, 228. Adam per liberum arbitrium peccavit meritis, per quod potuit esse liberus, xxxvii, 40. Adamus meritis habuit meriti non posse peccare, si perseverasset, *ibid.* 41. *Fide* LAZZARUS.

Ad corpus quod fuit, lxi, 189, 145. Adam secundum corpus terra erat, xxxviii, 268. Adæ primo corpus animale, lxi, 147, 156, 147, 143. Adamus et Eva ex quoque ante peccatum non erant contra naturam, xxxv, 521. Adamus corpus primum animale, non spiritale factum esse optima opinio sunt, v, 262. Dicitur hie quod, *ibid.* 264, 265. Ad corpus spiritale factum fuisse non est opinio, *ibid.* 265.

Adam non peccavit discordiam carnis et spiritus, xxxviii, 367; xxxviii, 368. Nec necessarium contrarium non virtus, xxxv, 344, 370. Ad corpus animalis ejus perfecte transformatur, xxxviii, 367. Anima Adæ ante peccatum, etiam

si absolutum spiritale corpus vel animale, tantum non arbitrio rebellet, xv, 92. Adam plenum habebat voluntatem in membris suis, xxxvii, 427. Adam si conceptus ante peccatum habebat, miser fuit, xxxvii, 466. Adamus miserum facient Pelagianus etiam in paradiso, *ibid.* 478. Præsentia Adam miserum cum fecisset, xxxvii, 31, 32. Adam ante peccatum mundus a similitudine, sed divina luce vestitus, xxxvii, 472, 473. An Adam habebit affectus timoris et doloris ante peccatum, lxi, 183. Nullam partem poterat corpore æternitatem, xxi, 463.

Adam mortalem factum, qui sine noceret sine non peccaret mortuum fuit, *Ungua* Coelestis, xxxvii, 67, et Pelagianus, xxxvii, 251, 252; xxxvii, 362, 374; xxxvii, 180, 194, 312; 313, 320, 331. Hoc dagna Pelagus in iustitio Pelagianus damnavit, xxxvii, 374. Fide speculo demeruit harsulianus, non dimittitur, xxxvii, 478. Fide in iudicio Pelagianus damnabitur, *Ungua* Coelestis, tamen non lineam fuisse Deum peccasse, fuisse vel corpore mortuum destinatum Pelagianus dicere, ut exultant Augustinus, xxi, 46, 47. Ad mortem non tunc, xxxvii, 473.

Adam immortalis est creatus, xxxvii, 175. Adam immortalis creatus est, quatenus poterat non mori, v, 360. Adam poterat non mori si peccare habuisset, xxxvii, 473. Adam non mortuus fuit nisi peccasset, lxi, 145, 146, 147; xxxvii, 368; xxxviii, 368. Adam in corpore spiritale immortalis fuit, xxxviii, 298. Adam si non peccasset, sine defectu fuisse amplexu, et tempore quo Deus vellet immortalitate ad immortalitatem sine media morte venturum, *ibid.* 263. Adam et postquam esse potuissent in angelicum formam esse in formam mutari, v, 422. Si Adam iuste creatus corpus ejus non spiritale habebat, immortalem fuisse, non vidisset in corpore, v, 363, 367; 369, 419. Adam post gentes finis, sine interpositione mortis, ad meliorem perditur fuit, si non peccasset, xxxvii, 167. Adam et Eva non videtur potest si septentium. De non videtur, si et erant videtur quævis in

corpore animi, si non vivit Elias et Enoch, xxxvii, 574; 575. Adam si non peccasset, talis esset vita sanctorum sine morte experimento, quibus non potest resurrectionem, lxi, 184, 185.

Adam licet spiritale meritis, corpus tamen habuit animale, etiam in paradiso constitutus, v, 371. Adæ non spiritale, vel animale creatum a Deo formatum est, *ibid.* 361. Corpus Adæ ex hoc mortale, ex quo animale, *ibid.* 362, 363, 269, 367. Adæ corpus factum ad propter peccatum, non mortale, sed mortuum, *ibid.* 367. Adam quatenus mortale creatus, xxxvii, 225. Adam mortalis est conditione corporis animalis, immortalis beneficio conditoris, v, 367. Adam etiam non peccasset, mortuus fuit, *ibid.* de ligno vite, xxxvii, 45, 114, 115. Adam in paradiso habebat et de lignorum fructibus resolutionem contra defectionem, et de ligno vite stabilitatem contra vetustatem, xxxvii, 369, 370. Adam ante lapsum non est ligno, *ibid.* xxxvii, 369.

Adam mortis addictus, quia peccavit, xxxvii, 323. Adam mortis merito culpa non benevolente natura, *ibid.* 312. Adam et Eva ex quo peccaverunt, per multitudine statum, mortis quantum conceptus erat in meritis, xxxvii, 284. Adamus mortuus, etiam dicitur potest ligno licet, quo de ligno mortuus, lxi, 410. Adam quod mortuus non est, *ibid.* 420, 180. Adam mortis animus, non corporis, peccato meritis quibus non recte arbitratum, v, 264, 365.

Adæ spiritus quibus non intelligitur calidus, xxxvii, 374. Adam per peccatum factus est homo vetus qui concupiscit, *ibid.* v, 368. Adam mortalis virtus generis hominis mortalis, lxi, 182.

Adæ quomodo locutus sit Deo, v, 243. Adæna specie corporalis, *ibid.* 430. Adæna erit iustus, *ibid.* xxxvii, 367, 390. Adam cor probitioris est a terra, lxi, 183; 184. Adam et Eva quævis ligno scientia boni est nulli probitioris, xxxvii, 366. Probatio facta Adam non veniens de ligno scientie defensionem, xax, 346-347, 316. In probitione, etc., nec in iustitia Deo non quod abest, nec voluit quod non potuit, nec in fructu esse voluit quod homo non erat

servatus, habere, *ibid.* 348, 351. Adæ præceptum licet levissimum dedit ei Deus, ut se nec Bonitatem commoveret, lxi, 181. Adam non cibus, sed probitioribus clausi peccavit, xxxvii, 390. *Fide* LUGUM SCIENTIA.

Adams erit creatus, qui proboviter peccatum, xxx, 521. An Deus inseruit Adæ et Evæ, quod scilicet illos non esse servatos, xxxviii, 355.

Adæ tentationem et coitum cor Deo permittit, xxvii, 392; lxi, 218, 214. Adam Deus in ea salute, in qua conditus erat, castitate voluit, si præcesserit non peccatum; xxvii, 167. Deus non ignarus fuit Adami peccatum, sed simul providerit quid boni et iusti de peccatoe esset facturus, xxxvii, 448. Tentatio et culpa Adami penitentia est multitudine posterorum, v, 527. Adam animalis primum, deinde spiritale tantum effectus est, cum in paradiso præceptum perlicitioris accepit, xxxvii, 400.

Adamus ignarus tantum, xxi, 204. Quis ratione Adami ante peccatum indertus sit, xxi, 398.

Adam non crediti serpentis, xxi, 366, 368. Adam dicitur ab Apollonio non esse servatus, lxi, 183. Adam licet non peccasset, non tamen esse immortalem, *ibid.* Adæ non errore sed voluntate mortalitatis peccavit, *ibid.* et ad quod quibus benevolentiæ non carnis vellet concupiscentia, xxi, 298. Adamum tantum est Evam peccatum, xxxvii, 449.

Adami appetitum ab animo eripit per concupiscentiam, xxxvii, 395. Adami appetitum credit, xxv, 351. Adami peccatum a iustitiam primo incipit, si defensione a animo homo, xxi, 182, 188, 189.

Adami appetitum non esse sub dominatone Dei, v, 425. Adam facta iustitiam delictis potest servare iustitiam, xxxvii, 183, 184. Adam gratia concidit, impugnavit, homo pollicetur non putit, xxx, 521. Ratione coitum dimittitur, per dicitur delictum, xxi, 321. In Adæ prævaricatione virtutem nulli quoque peccatoe, lxi, 181. Adam sine septentium virtus, xxxvii, 373. Ad iustitiam fecit a facie Dei, xxi, 240. Crediti Deum facile indertum verum peccati, v, 550.

Exercitationes Adami et Eve plenas postulas, *ibid.* 504. Quo sensu dixit Deus: Ecce Adam factus est tanquam unus ex nobis, v. 509. Adam prius deseruit Deum, quam deseruit est, xii, 120. Ade peccatum ex eo tempore requiri debet, ex quo prohibi vivere vel bene, v. 519.

Adam lapsum nihil Deo nocuit, xv, 522. *Psalm.* 90. Adami peccatum non potuit perturbare dei consilium, xii, 183. Adam esset ad experientiam ratiandi debet non valere, non ad imitabilem precantem, hinc ille cecidit et non perierat, v. 519. Peccatum Ade necessarium fuisse hominum est (colley, xii, 205. Adam sibi non perierat, potuissent tamen posteri ejus peccare, *ibid.* 182.

Peccatum solum Ade imputandum, non arbitri ad Deo, xxxii, 35. Car Dea scem Adam peccatum, non solum reventi expellit, *ibid.* 47. Adam non idey aulay, que gentes homines, *ibid.* 41. Nec Deo quia Ade creavit, *ibid.* 42. Novus Adam eritum Adami prius reparavit, *ibid.* 150. De ipso Adamo Christus venit, sed peccatum de Adamo Christus non habuit, *ibid.* 174 et 176. In verbo Adamo invenitur interior mysticus quadrangulus est, quomodo *ibid.* 176. Christus pro Adam mortuus est, *ibid.* 184.

Adam in paradiso peccavit, xxxvi, 282. Adam in potestate infidelis, xxxvii, 47. Culpa magna fuit, *ibid.* 534. Peccatum magnum, xxxvii, 573. Tanto gravius quomodo factum peccatum est, xxxvii, 501; xxxvii, 38. Ade tanto gravius peccatum quanto ex fuit liberus ab eo auctore, xxxvii, 29. 24. *Vide* LIX. ADAM peccatum gradum, quam infeliciter peccavit, xxxvii, 282; xxxvii, 294. Ade Ade peccatum gravius quam Omis et Solimanum, xxxvii, 505. Ade peccatum quare ipse traxit, *ibid.* 186, 181, 491; xxxvii, 447.

Ade innotuit quanta fuerit edicta, et divina descriptura, et ipse generis humani miseris, xxxvii, 51. Ade peccatum granditate supplicii estimatum, xxxvii, 508, 509, 507, 538. Ade peccatum et non videtur grande; leve ac prope nullum supplicium esse contendit

Julianus, quod meruit, xxxvii, 527, 533, 538. Adam peccato peccata ponentur quomulibet horrorea sequi vel praeferri non debent, *ibid.* 501, 502. Cur Adam post lapsum ante Evam interrogatus, v. 553.

Ade damnatio justa, xii, 191. Adamo pena, v. 558. Ade peccati pena justissima, xxxvii, 504.

Quis fuit Adam prima, 111, 191, 192, 194. Quis perdidit Adam per peccatum, v. 568. Adam inaginem Dei perdidit peccato, quomodo accipiendum, xii, 537. Adam amissa beatitudine in infernum projectus est, xvii, 448. De primo Adam et Eve infelicitate, xxxvii, 476. Adam in spualis inferioris recidit nisi non liberi arbitrii, xii, 128. Adami populi post liberum ejus peccatum, in necessitate precepti sunt, xxviii, 94, 95-96. Ab illa necessitate, Adami posteri per gratiam liberantur, *ibid.* 93. Ade inobediens inobediencia retrahit est, xii, 192. Inobediens homines esse et pena reddita in senectute, ut ei oculos non obediatur nec a semetipso, xxxvii, 447. Obediencia Adami fuisse meriti; pena inobediencia aucta; posteri est exemplo, *ibid.* 348.

Adam prius quam peccaret, nec carnis peccati habitus nec ignobilium carnis peccati, xxxvii, 282. Adam non talis factus, quales nascuntur hodie infantes, *ibid.* 407, 408. Alii fuit Ade et Evae conditio, alia posterorum, *ibid.* 407. Adam non ad infantem habitudinem se infirmatum peccato vel pena restituit, xv, 118, 114. Quis fuit Adam fuit voluntarius, in suo factum est naturale, xxxvii, 167. De peccis Ade que in posterum transiunt, xxvii, 389; xxxvii, 476. Per peccatum Adami innotuit nullitas, xxxvii, 203. *Vide* MEXXII, NXXIIAS. Adam ex inditio tuncia peccati, xii, 102, 103.

Adam paradiso expellitur, v. 559. Adam cur de paradiso dimissus, xxxvii, 284. Adam separati debuit, a ligno vite, v. 560. Adam tanquam extraneus vitatus, *ibid.* Quare Adam contra paradisiu collocatus, *ibid.* 561. Adam post peccatum e paradiso a Deo dimissus dicitur, non exclusus, quare, xxxvii, 480. Adami civis Jerusalem, peccando

factus est peregrinus, xii, 90, 91. Adam homo qui descendebat ab Jeronimo in Jericho, xii, 320. In punishmente Adami et exterminio peccatum, nec futurum imperatoris Deus, nec impotens, nec malitiosus, nec emulus, xxxvii, 348, 351, 353.

Ade peccatum ipsum solum lesisse et non genus humanum, dogma Galilei, xxxvii, 67, et Pelagiorum, *ibid.* 319. Ade peccatum non ipse solus nocuisse, et infantes non esse in eo statum, in quo Adam fuit ante peccatum, quo sensu intellexit Pelagius, xxxvii, 162. Adam prius accepit morsum serpentis cum veneno, xx, 583. Ade culpa mors omnium, xii, 497; xxxvii, 349, et ejus gravitate tollit omnes, xxxvii, 453; 456. Adam unus homo et totum genus humanum, xv, 64. In Adam genus humanum tanquam radice later innotuit est, v. 347. In Adam omnes homo finius, xxxvii, 276; 400; xxxvii, 340; xxxvii, 440; xxxvii, 232, 253. In Adam omnes fuerunt quando peccavit, xii, 128. In Adamo omnes peccaverunt, xxxvii, 31, 33. Ade posteri vicio damnationis obstruit, xii, 525; xii, 20, 22.

Peccato et morti primi hominis obsequi omnes nascuntur, et sicut iustitia vique actam serendi hominis sociari reascuntur, xxxvii, 285. Ex Adamo trahitur originale peccatum, xii, 555, 567. Adami peccatum ab omni nascitur etiam de parentibus natis trahitur, xxxvii, 281. Ade posteri per naturalia iura arguuntur ad peccatum et damnationis obnoxii, xxxvii, 508. Omnes filii Ade naturaliter mali, *ibid.* 8. Ade peccato humanum genus obnoxium factum est, xxxvii, 224. Et Adamo et super Adam multa peccata nunciat, xii, 210. Ade peccatum quomodo et malis alicum, et nostrum, xxxvii, 426.

Adami initium peccati ex Adam factum esse quomodo ceteri cum imitati sunt, dicebant Pelagius, xii, 251, 260. Pelagius, qui dicebat infirmis peccati ex Adam factum esse quomodo ceteri cum imitati sunt, refellitur, xii, 261. Adam et posterum exemplo tantum peccati vitari, xxxvii, 247. Adam exem-

plum quidem est voluntate peccantibus, sed rigore est cum peccato nascantibus, xxxvii, 275; 276. Si in Adam omnes imitabile peccaverunt quia prius peccavit in Abel omnes iustificatur qui prius iuste vixit, *ibid.* 282, 283. In Adam peccaverunt omnes, non imitatione tantum, sed proprio in omnes transit, xxxvii, 287, 269; xxxvii, 288, 289. Similitudo transmissionis peccati ex Adam, xxxvii, 438. Ade Adam peritit omnia qui ex illa successione propagnis nascitur, sicut ad Christum omnia qui in illo gratie largitate reascitur, xxxvii, 437, 447.

Adam et Christus ab Apostolo prope generationis, ille ut generationis, hic ut regenerationis auctor, xxxvii, 388. Adam et Christum Apostolo pronuntiat, imitationem imitatum, non regenerationem generationis opponunt Pelagiani, *ibid.* 411, 418. Secus Apostolus, xxxvii, 32. In Adam non prima secundum Julianum forma peccati, sed maxima; similiter et in Christo non prima iustitia forma, sed maxima, xxxvii, 508, 533. Adam forma peccati proprie generationis, non proprie imitacionem, *ibid.* 507, 508. Peccare in similitudine pravitate Adam, quod, xxxvii, 278.

Adam ante lapsum ossequio Christi non indiget, xxxvii, 32. Adami ad quantum proficere possentibus, xxxvii, 550. Adamum recte creditur per Christum ab infirmis sanis salvis, *ibid.* 431, 550. Adamum per Christi gratiam, quomodo descendit ad infirmos ab infirmis sanis liberatum credit Ecclesia, *ibid.* 362. Adam Dei misericordia liberatus ab infirmis, xxxvii, 499. Adam solutum fuisse a diabolo iudica Ecclesia resonant, *ibid.* 306, 307. Primi parentes salvati, xxxvii, 284. Adamo salvi coadiuvant Talmi, xxxvii, 224.

Adam primus, Adam secundus, xxxvii, 302. Adam qualem forma futuri Adam servavit, xxxvii, 268; xxxvii, 268, 488, 490. Adam quomodo formam Christi, xii, 290. Omnes in Adam, omnes in Christo, xx, 569. In Adam Christus, et Adam in Christo, xii, 27. Nemo

in murum nisi per Adam, nemo in vitam nisi per Christum, xl, 327. Adam caro simul habuit et vulnus pravocacionis et inebriamentum vulneris, v, 505. Adam non potuit eum ex prevaricatione nisi statim pristinae libertatis Christi Domini reformari adventus, ad Innocentium, xxx, 431. Quia cessit Adam, iure descendit Christus, sic cessit superbia, descendit misericordia, xvi, 446. Christus plus prestat regementis, quam eis Adam operatur, xl, 260.

Adam videt in Job, xvi, 403. Adam dicitur in Genesibus, sicut in stercore, xvi, 403. Adam in torore est, ut quom Adam in paradiso, vii, 373. Ad Adam hominum, a Christo fili hominum dicitur in Scriptura, xi, 24. non tamen ubique, ibid. 24. 25. Adam homo, non filius hominum, xvi, 38. Cur quomdam tantum, et non Adam ipsum exprimitur, ut xxxi, 260. 261. 262.

Adam ab solo Cavo et Abel ante Seth generatur non potest affirmari, vii, 249.

Adam nram soleret corporum omnium Deum videre, non evidenter apparet, xxx, 219.

Ad Adam nondum rex multa annorum computatur, vii, 405.

Adam si iudice interpretatur, quous dies vixerit, xii, 264.

Adam origo durorum civitatum, vii, 260, 267.

Adversus nulla alia vi preter hircum sanguine venientia, 402.

Adversari hereticis, corumpit degnata, xxvii, 222.

Antiquitas, Thaddeus, xxxi, 421.

Antiquitas naturalis filius Augustini, xxv, 207. Augustinus hereticis est illi homo regimini, xxx, 208. Quod magnum quidam pollicentur, i, 114.

Adversus interloquitur in libro de Beata Vita, xxx, 430, 425. Sermo ipse non tantum, sed et aliter colloquentis personis rebotatur in libro de Magisterio edito Romae cum esset in avos sedentis, xxx, 208. Sermo vero sermo quilo dicitur in quo Augustino baptizatur, ibid. Adversus prematura morte rapitur, ibid.

Adversus episcopus, xl, 389, 424.

Adversus dea, sic dicitur commendatione adiuntum, vi, 193, 310.

Adversus francici, x, 422; xlvi, 32.

Adipem in eum non sinitur Judai, vi, 365.

Adherere Deo quantum homini, vii, 62. Adherere Deo beatissimum, xxvii, 308. Bonum est creato spiritui adherere Deo tempore, ut quod aditus est conversione avertente hinc mittit, xxv, 364. Adherere Deo incorporatiter potest, qui potest Deum invisibiliter videre, xi, 138. Adherere Deo non valeamus, nisi dilectione, amore, claritate, xxvii, 308.

Adherens Mandatis discipulis, xvii, 276. Proximam dicitur est adha, xxvi, 412. Adhuc opus sine liber, xxvii, 284, 275; xxix, 432. Adhuc error de anima rebitur, xxvii, 298. Fijo calumnias obijet de Aristotelo, xvii, 276. Adhucio adhuc Thomam traditit Fatalia, xxvii, 228, 275.

Adhucio ad hinc vinculum, xxiv, 34.

Adiuro te, pro, iura mihi, vi, 19.

Adiutorum Dei nobis necessarium, xvi, 290, 310; xviii, 172; xii, 337, 407; vi, 291, 297. Illud unicum ad faciendum homini, xxvii, 76, 78. *Fide Gratia*. Deo dicitur ab adiutorio, laborare potest, vivere non potest, xi, 243. Sine adiutorio Dei non potest homo intelligere et ebedire oris et auribus cordis, vi, 324. Adiutorum Angeli vi peno homini necessarium, et non aliis, non sua culpa eriguntur: tunc quilibet dem, potest esse peccati, xxxv, 25. Adiutorium Dei si desit, non ideo est excusabile hominis vitium, vi, 324.

Adiuvat Deus ut fraterius epus iura a quo speramus promissum, xvi, 4.

Non est dicitur et parvo ipse Deus imperat, qui adiuvat dicitur quod imperat, xviii, 247. Adiuvat non solum sanctificando, illuminando, et, sed etiam charitatem dando, xxvii, 75. Adiuvantur omnes sancti a Deo, sed in suis ubi necesse videt, vici, 505. Adiutorium duo genera, xxxvii, 47. Adju-

rium sine quo aliquid non fit, et quo aliquid fit, xxxvii, 57. *Fide Gratia*.

Admirer rex. Verum Apollinem cum Hercule Admeti regis armata pavise, vii, 449.

Admiratio. Administrationem quam canoni, xxx, 267. Admiratio obicitur et in insula et insperata, i, 449; xxvii, 425. Non est sine quadam formidine, xi, 223. Quam admiratione digna in homine fidei, vici, 242. Quod fidei creditum admittit Christus, notis mirandum esse significat, xxvii, 425. Admiratio pro laude sumitur, xii, 299, 500.

Admirare aliquam, id est, facere eam uxorem, vi, 250.

Adolescentes peccatissimi sunt, qui ab incunte adolescentia nulla damnabili peccata committunt, ix, 120, 191. Adolescentia quous vitiis adoleo abundare, xii, 432; 423. In adolescentibus qui dunt operam litteris, correndi sunt simulationis et inanis factitiosus motus, i, 165 et 309. Adolescentibus precepta morum tribuuntur, i, 191.

Adolescenti, quid, vi, 149.

Adversari interpretatur Dominusse modo quo solus Deus dicitur Dominus, xxviii, 412.

Adversus spiritu dente extinctus, vi, 290.

Adoptio filiorum, xviii, 127. Adoptio est societas antiqua in populo Dei, xiii, 404. Adoptio simulatio ab antiquorum moribus alienum non fuit, xxvii, 246, 247. Neque sacra litteris, xvii, 129. Adoptio varia exempla, xxvii, 246. Adoptio dei potest generose non carnis, sed charitatis, quous filius alii ablati veritatis, xxi, 400. Adoptio filii filio etiam mortis adoptio, xii, 522. Adoptio generi dicitur, xxvii, 241. Adoptio nomen plurimum valet in nostre fidei sermone, xxvii, 246.

Adoptio filiorum Dei, quous, xvi, 202. Adoptio hominum, quous, fit a Deo, xxvii, 247. Adoptioque parvulorum in baptismate agnoscebant Pelagiani, xxvii, 450, 457. Dei misericordia et benevolentia homines adoptio, xvi, 409. Adoptio creditum ius facta quous, non corpore, xvii, 21. Adoptio nota non erit perfecta nisi in coelo, vi,

188. Adoptio et glorificatio hominis non ex meritis ipsis, sed ex gratia Dei, xvi, 217.

Adorare et rogare non convertuntur, xxx, 73. Adoratio humanitatis Christi, x, 460. Nemo Christi carnis mandavit, nisi prout adoraverit; et non solum sine peccatis adorando, sed precorarium non adorando, x, 491. Homo filii similis et quem adoratur, xv, 52. Non adorabile creaturae modo aliqua similitudo dicitur ad Christum vel sanctos significandos, x, 371. Christianis nullum mortuum colunt, nihil in nomine adorant quod sit factum et conditum a Deo, xxvii, 292. Adorare in templo et ad templum differunt, vii, 146.

Adorabile quid significat, vii, 289.

Adoratio Clericorum tabula mathematica, iv, 474.

Adoratio, xxxi, 392, 313.

Adoratio monachi torculari quibusdam in illis sigratis iudicialibus, et negat libere arbitrium, Deumque rebiturum omnique secundum opera eius non recte intellecta Augustini epistola ad Sicutum, de quo Festinus communit, xii, 109, 200. Illius Augustini epistola rescripti Eodius, *lib. 188*, etc. Augustini epistolam ad Sicutum apud ipse interpretatur Sabinus presbyter, non solum creditus, xii, 212. Adoratio monasterii Creconia et Felix erant, monachi, xxi, 191. Uresconia et Felix ad Augustinum pererant ante festum Pasche, xii, 202. et cum eis alter Felix, et cum eo Pascha egerunt, xii, 204. Augustinus Valensimum regit in libro de sermone, xii, 202. Augustinus in libro de sermone, xii, 202. Augustinus in libro de sermone, xii, 202. Augustinus in libro de sermone, xii, 202.

Adoptio filiorum, xviii, 127. Adoptio est societas antiqua in populo Dei, xiii, 404. Adoptio simulatio ab antiquorum moribus alienum non fuit, xxvii, 246, 247. Neque sacra litteris, xvii, 129. Adoptio varia exempla, xxvii, 246. Adoptio dei potest generose non carnis, sed charitatis, quous filius alii ablati veritatis, xxi, 400. Adoptio filii filio etiam mortis adoptio, xii, 522. Adoptio generi dicitur, xxvii, 241. Adoptio nomen plurimum valet in nostre fidei sermone, xxvii, 246. Adoptio filiorum Dei, quous, xvi, 202. Adoptio hominum, quous, fit a Deo, xxvii, 247. Adoptioque parvulorum in baptismate agnoscebant Pelagiani, xxvii, 450, 457. Dei misericordia et benevolentia homines adoptio, xvi, 409. Adoptio creditum ius facta quous, non corpore, xvii, 21. Adoptio nota non erit perfecta nisi in coelo, vi,

188. Adoptio et glorificatio hominis non ex meritis ipsis, sed ex gratia Dei, xvi, 217.

Adorare et rogare non convertuntur, xxx, 73. Adoratio humanitatis Christi, x, 460. Nemo Christi carnis mandavit, nisi prout adoraverit; et non solum sine peccatis adorando, sed precorarium non adorando, x, 491. Homo filii similis et quem adoratur, xv, 52. Non adorabile creaturae modo aliqua similitudo dicitur ad Christum vel sanctos significandos, x, 371. Christianis nullum mortuum colunt, nihil in nomine adorant quod sit factum et conditum a Deo, xxvii, 292. Adorare in templo et ad templum differunt, vii, 146.

Adorabile quid significat, vii, 289.

Adoratio Clericorum tabula mathematica, iv, 474.

Adoratio, xxxi, 392, 313.

Adoratio monachi torculari quibusdam in illis sigratis iudicialibus, et negat libere arbitrium, Deumque rebiturum omnique secundum opera eius non recte intellecta Augustini epistola ad Sicutum, de quo Festinus communit, xii, 109, 200. Illius Augustini epistola rescripti Eodius, *lib. 188*, etc. Augustini epistolam ad Sicutum apud ipse interpretatur Sabinus presbyter, non solum creditus, xii, 212. Adoratio monasterii Creconia et Felix erant, monachi, xxi, 191. Uresconia et Felix ad Augustinum pererant ante festum Pasche, xii, 202. et cum eis alter Felix, et cum eo Pascha egerunt, xii, 204. Augustinus Valensimum regit in libro de sermone, xii, 202. Augustinus in libro de sermone, xii, 202. Augustinus in libro de sermone, xii, 202. Augustinus in libro de sermone, xii, 202.

ASCENSIO (Ascensio). Ascensionis et adventus Spiritus sancti festa traditio recepta sunt, xxxviii, 488.

ASCENSUS Christi regis nostre, xx, 392. Non ascendit in caelum, nisi qui indidit Christo, xviii, 402.

ASCENSUS superior in Deum, viii, 150 xli, 48, 60. Incipit ab humilitate, xi, 180 et seq. xli, 318.

ASCENSUS adventum perhibetur, xi, 408.

ASCENSUS Christi duplex, vii, 197, x, 441 xviii, 315, xxxv, 123, xli in Ecclesia, vel in corpore proprio, xli, 128.

ASCENSUS Christi primus et secundus quod differunt, xv, 237. *Vide* CASCUS.

ASCENSUS interior de adventu, xi, 480.

ASCENSUS Christi fideles hebdomades tractatum significant, non futurum, xli, 93, 112. Haec erant quodam prophetia expostiones, xli, 115, 423, etc.

ASCENSUS mens est, xli, 100, 113. An ad omnino adventum pertinet hebdomades Dominici, xli, 114. Adventus Christi quae sunt multas, xli, 372 et seq.

ADVENTUS Domini ad iudicium, circumscriptus ante ad Adam, post septem anni octavo annis futurus a nonnullis creditur, vii, 452. Refutatur hanc opinionem, *ibid.* Qui dicit Dominum adventum esse esse dubium, et qui dicit hereticus esse futurum, xli, 101, 102, 103, 108, 128.

ADVENTUS Christi operatus, xv, 298. Quomodo, *ibid.* Diligendus et expectandus, xli, 309, 410. Si amamus Christum, utique adventum eius desiderare debemus: pervenire enim est, si tamen voramus, quoniam diligas, iuvare ne vitas; petere adventum esse, et timore ne educaris, xli, 4. Adventus Christi dicitur ad dicitur, multis est, vii, 4, 470. Tribulationes facit Christus ad infirmatibus animas desiderio adventus sui, vii, 212. In potestate tua est quomodo respicies venturum Christum: hoc differt ventus, in quo ventus, non deo dicitur, s. 478. Adventum Dominum vere desiderat et expectat, qui pro vivit, xli, 401, 402, 110. Ad eum quomodo se preparare debet, xli, 402, 107. Non resistamus primo adventui, et non evascerimus secundum, x, 441.

ADVERSARIUS occultus grande malum, iv, 22. Adversarius a nobis vincendum et coronatum, qui est, xxvi, 478.

ADVERSARIUS auxilio Christi vincitur, *ibid.* 180. Adversarii et amatores tolerant ad phrenetici, parvuli et infirmi, xli, 185.

ADVERSARIUS tunc cui deus consentire dum fuerit in via, qui est, viii, 36; xvii, 236, 237; xviii, 603, 604; xx, 298; xli, 52.

ADVERSARIUS est voluntas tua sermo vis, hoc est auctor salutis tuae, xviii, 604.

ADVERSUS quare iustus et iniustus communis, ii, 14, 15, 16. Amatores huius seculi crebris inter adversa quam inter prospera corda omnia admovent venturum, xli, 143. In adversa magis cogitant amatores huius seculi videri unde anguntur quam tempore unde susurrant, xli, 145. In ferendis adversis constantibus, xviii, 281. Adversis in rebus contra Deum non murmurandum, xli, 14, *Vide* FRAGELLUS, TRINITARIO. Non deest sibi Deus in adversis, ii, 27, 28.

ADVERSUS qui permittit quos diligit, xxxix, 248.

ADVERSITAS temporalis necessitas sunt excedere atque perferenda viciis, v, 239. Adversitas, vel supplicia quibus puniuntur peccata vel exercitioles quibus dilantur, xxix, 307.

ADVERSITAS imperata a Deo possunt imperari, et propter Deum debent tolerari, *ibid.* 85. Adversitas dominus est admodum Dei, xli, 479. Ad sedes felicitatis aeternae venire non possumus, nisi temporalibus malis exercitio de-fectiois, xxxix, 82. In tormentis locuti dicuntur per quia operantibus adhibentur, nisi huius alii hanc tolerent, perierunt, xli, 243. Adversitas quae sit temporalis facile toleratur, ut aeterna pax vincatur, aeterna quos comparatur, xxxix, 466. Spiritus beatitudinis adhibende mala huius vix fortiter perferunt, xli, 232. Mala vixi tolerant recti corde, xv, 327. *Vide* ADVERSUS.

ADVERSITAS quibusdam vixi sunt, quibusdam permissio, xxxix, 84. Adversitas nulla fragit, quoniam felicitas nulla corrumpit, x, 444. aut quem non despicit seculi huius prosperitas, xix, 56.

ADVERSITAS omnis corporalis atque spi-

ritalis eleemosynis et jejuniis atque orationibus superande sunt, xx, 83. Adversitas et prosperitas, utraque cavenda est, ota ne corrumpat, illa ne frangat, illa ne spiritus deserviant cum deus spirituosus adiutor est, vi, 238. Per malos et iniustus Deus flagellat peccatis temporalibus quos valent, xli, 246.

ADULTATIO est in laici tamde seductio, xi, 335. Falca lus, xli, 370. Adulatio, 148. Adulatio comes est omnibus malis, vii, 239. Adulatio oleum peccatoris, xli, 379; xxxi, 168. Nemo gratulator huius qui prosperatur in via sua, cuius peccata deest alter, et adest laudator: minor hinc Domini est, vii, 213.

ADULTATOR, xxxii, 504; xli, 395. Adulatores laudem suam tanquam oleum vendunt stultis, xi, 65; xlii, 17; xxxvii, 37. Peccatores adulari quibusdam malum, viii, 428. Adulatio lingue aligent omnia in peccatis; delectat enim ea licet in quibus non solum non vitentur reprehensio, sed etiam laudator auditur, vii, 219. Adulatio trahit in se, quos ad peccata illertant, et eam tanquam divorant, *ibid.* 448. Adulator adulator est laici, viii, 428.

ADULTATORIS iniqui pervertunt; inimico diligentes desquamque corrumpit, xxx, 212. Magis amicit obligatur satanis, quam adulator impus caput, xxxvii, 344, 345. Adulatoris lingua plus persequitur, quam manus infortior, xv, 233. Non vincas commutatus si non amas, xli, 97. Alitui dicunt bona in omnia malo impio, alii mala nostra bono animo 2 utique cavent, viii, 269.

ADULTERII male utitur corpus bono, xxxvii, 336. Adulterium murello, et divus opera, et mendacia naturae, octavo vixi, et per hoc diabolo sub-jecta, *ibid.* 269. Adulteri peccatum, xvii, 248. Adulterium virum, non propter carnem, sed propter claritatem loquere debet femina Christiana, xvii, 248. Adulteriorum tanta excoisio, xvii, 250. Si mulier marito permittente possit necari alteri viro, et scissum, xiv, 176. Historia de hac re, *ibid.*

ADULTERII quomodo quibus, quibusdam fornicatio, xvi, 304. *Vide* FORNICATIO.

ADULTERII suspens atque, xli, 381. Adulter ut letatur carne corrupta, sic diabolus corrupta mente, viii, 181.

ADULTERII, quomodo, xli, 251. Unde dicitur, xviii, 424. Adulteri malum quomodo latet patens, xli, 240, 248. Adulterium unde nunc commin- catum, xxxii, 378. Adulterium, non ideo malum est quia letatur lege, sed ideo vitatur lege quia malum est, xxxvii, 278. Adulterium duplo peccato pro- hibitum, xvii, 229. Adulterio non solvitur coniugium, xxxi, 402. Infan- tes et adulterium nulli non hoc pec- catum, v, 403. Adulterium concupis- sis Deus iuste animas largitur, xli, 421. Contra adulterium quidam in homini peccatibus non claudunt, xli, 309.

DE ADULTERII Compingit liber, xxxv, 308. Adulterium quomodo et adulterium carnis, xli, 145. Adulterium anime coelestis dimittit, xvii, 257. Adulterium est animi aliquid humilitate pro Christo, xv, 106.

ADULTERII pecunia evocare, xxxv, 94.

ADULTERII, qui cum vigi, restitue tenetur, xli, 225, 228.

ADULTERII nupti sine maritus sunt, et tamen sunt adhaec non dicitur Christum, xv, 505.

ADULTERII tempus, vii, 496.

ADULTERII duo sunt genera, aut super aeternam, aut super terrenam, xv, 12. Edificare in petra, et edificare in arena, quid, xli, 92. Edificant in pe-

Adulteri quomodo aliqui demon- stratione, morte tamen non plectuntur, ii, 143. Adulteri mulier cur non fuerit lapsus, xli, 508. De muliere adu- ltera, xvii, 291. Adulteri immensitas histo- ria in Grecia plerisque exemplaria in- ter legatos, xvii, 403.

Interpretationes mystice Christi mulieri adultera peccatum committens, xxiv, 97.

Adulteri primum in condito ad baptismum non adultantur, xlii, 79, 417. Adulteri penitentibus recte gra- datur, xxxix, 205. Automi lex con- tra adulterum, xxxv, 404. *Vide* CON- TRARIUM.

Adulteri quomodo quibus, quibusdam fornicatio, xvi, 304. *Vide* FORNICATIO.

Adulteri suspens atque, xli, 381. Adulter ut letatur carne corrupta, sic diabolus corrupta mente, viii, 181.

ADULTERII, quomodo, xli, 251. Unde dicitur, xviii, 424. Adulteri malum quomodo latet patens, xli, 240, 248. Adulterium unde nunc commin- catum, xxxii, 378. Adulterium, non ideo malum est quia letatur lege, sed ideo vitatur lege quia malum est, xxxvii, 278. Adulterium duplo peccato pro- hibitum, xvii, 229. Adulterio non solvitur coniugium, xxxi, 402. Infan- tes et adulterium nulli non hoc pec- catum, v, 403. Adulterium concupis- sis Deus iuste animas largitur, xli, 421. Contra adulterium quidam in homini peccatibus non claudunt, xli, 309.

DE ADULTERII Compingit liber, xxxv, 308. Adulterium quomodo et adulterium carnis, xli, 145. Adulterium anime coelestis dimittit, xvii, 257. Adulterium est animi aliquid humilitate pro Christo, xv, 106.

ADULTERII pecunia evocare, xxxv, 94.

ADULTERII, qui cum vigi, restitue tenetur, xli, 225, 228.

ADULTERII nupti sine maritus sunt, et tamen sunt adhaec non dicitur Christum, xv, 505.

ADULTERII tempus, vii, 496.

ADULTERII duo sunt genera, aut super aeternam, aut super terrenam, xv, 12. Edificare in petra, et edificare in arena, quid, xli, 92. Edificant in pe-

tra, qui ad beatissimos prophetas; adificavit in aera, qui dedicavit terrarum potentiam; xxvii, 11. Edificavit aurum, argentum, et lapides pretiosos, quid, vii, 375, etc. Nil amantes proter Christiani, adificavit aurum, argentum, etc. Amantes cum Christo terra, qui tamen ei non profuerunt, adificavit in gentes, quodam, etc. 341, 375, 376. Qui subiecit montes supereminens super fundamentum regni caelorum, sancti fici, sacrosancti spiritus per ignem, 5, 120, 122, 123.

Edificatio civitatis spiritualis, xii, 27. Edificatio et dedicatio domus Dei in nobis, lxxi, 201. Edificatio in laude, dedicatio in laude, lxxi, 201.

Edificatio Dei sanctus, quod qui constituit nos, habitabit in nobis, 242. Gratia Dei non meritis immoderatus adificatio in hominibus sanctum Dei, xi, 267.

Egypt. Vide Aegyptus.

Egyptus nuptia Pompeii conjux habilitas, ii, 338.

Egyptus primus rex Aegyptiorum, iii, 432, 433.

Ejus, colitur Jovis, xvi, 372. Ubi se nominatur, *ibid.*

Contra alios quomodo autem imperia ex, claritate, et sublimitate, xxxviii, 411.

Ejus, Noxi hic in corpore mortali, in superprophetae, etc. 34, 67.

Ejus, et emulsaere hoc tunc habet homo in potentate, xxx, 327; xi, 461. Aegypti potentissimus, qui se nuncipat, xxvii, 371.

Ejus, Aegyptus 400 gentes, xviii, 371. Aegyptus et infirmis in perditione, xviii, 34. Eger medicus consilium dare non debet, xxi, 25, in Eger agrotantibus quid qualiter, xvii, 247.

Eger, et emulsaere incipit cum medico, *ibid.* Eger non excedat ad voluntatem, sed ad sanitatem, xx, 312. Eger non proferat medici charitatem, non nisi postquam sit sanus, xx, 462. Eger, non curabit infirmitatem omnium, sed est superbus, xii, 364. Eger totum vincit remedia, xxi, 146. Eger totus sanari nolo recondis superstitione, sit sanus in 4870, xx, 512. Eger totus facilius Dei sanus nunc, quam duo aegroti se invicem sanant: sic malus facilius

ferunt homi, vii, 140. Eger totus omnes Christus medicus invenit, xviii, 371. Eger totus quomodo pro Christo sanant, xviii, 372. Ad primum sanant, dum exempli docent. Christus invitatum, xviii, 447; xix, 210. Eger totus in lecto diabolus vincens, xvii, 185.

Eger totus in primam sanant figurativa, xix, 55, 61, 67.

Eger, ex: semine Cham oriendi, xi, 409. Eger totum regnum Israelitae temporarias, xii, 318. Eger totum tradidit litteras Iasi, *ibid.* 493, 493, 496. Eger totum sapientia communitate, antiquitate, prior est, prophetia Abraham, *ibid.* 491, 494. et Patriarchatum nostrorum, *ibid.* 495. Eger totum sapientia communitate, antiquior est, prophetia, *ibid.* 490. Eger totum sapientia, maximo personam, *ibid.* Eger totum personam dilexerat, vi, 418.

Eger totum nos circa metrorum corporis, xxi, 401. Eger totum conditum corporis, mortuum praecedunt, vi, 41. Eger totum corpus praedit Transiit, xi, 400. *ibid.* Et hoc accepit a demonibus, *ibid.* 402, 406.

Eger totum pastor abominabilis, vi, 223. Eger totum sacrificia Israelitarum abominabilis sunt, *ibid.* Eger totum Hebraei praedit dicit, vi, 42.

Eger totum placidum exponitur, xi, 38; xvii, 223. Eger totum et nunc et nunc domi sunt, xvii, 552. In Eger totum figura praedit sermone, *ibid.*

Eger totum spualitas nunc a nunc reprensio, xxxi, 192. Eger totum in

in nunc sunt et arguit accipitio dicit, quomodo personis dicit, xxxviii, 41. Eger totum dicit, quomodo absolute, ignis nunc dicit, xi, 203. Eger totum solus, figuris Christianorum profectio, ex Ethiopeorum scientia, xv, 568. Eger totum submersio in Rubro mari, figura absolute praedit in tabernaculo, xv, 567; xvii, 375.

Eger totum dicit, xvii, 118.

Eger totum, xvii, 520; xvii, 38; xxi, 501. Eger totum terra Cham, xi, 409. Eger totum in Hebraeo lingua fenicea vel tribulatione, signatur, x, 54. Eger totum interpretatur A-B-36, et Eger totum aegypti, xxi, 325; *ibid.* 344. Eger totum,

xxvii, 263; 264. Eger totum populus Dei de Aegypto, quod figuravit, viii, 272.

Eger totum ex Aegypto nuptiae exponitur, xviii, 240. In Aegypto frumentorum copia ex immunditie Xii, pauciorum vero e contra, xi, 197. Eger totum significat ad Dei sacrificium laudis offeratur, xxv, 18.

Eger totum vel Eger totum interpretatur Fontes, xxix, 94.

Eger totum proconsul, xxxix, 314.

Eger totum proconsul Africae, xxxix, 440; xxxix, 28, 89, 150. Quo tempore Felicitas cibus audiat, *ibid.* 151. Eger totum senectus qua Felix Augustinus purgatus et absolutus est, xxxix, 448.

Eger totum diaconus, xxxix, 408.

Eger totum episcopus, xi, 289.

Eger totum et Castus maritus, xi, 504.

Eger totum et velat iniquus, moventur boni, cum fivere illos, videtur, x, 383.

Eger totum et invidus, quod differant, xvii, 137. Eger totum praedit ad micandum pulvis, xi, 437.

Eger totum. Eger totum, Aeneas; mater, Venus, xi, 114, 115. Quo tempore Eger totum in Italiam venit, xi, 427.

Eger totum venis Carthago non est verum, xxi, 20. Eger totum, pius appellatur, xi, 220. Eger totum, deus a Latinis factus est, *ibid.* 457, 459.

Eger totum, quid, xvii, 27. Eger totum est obscura parabola, quae difficile intelligitur, xvii, 370. Eger totum valent ad amorem veritatis accendum, xxi, 409.

Eger totum, poete vocatur, vi, 466.

Eger totum admittit Valentinus, quomodo, xxxix, 210. (Vide Franciscus, Marcus.)

Eger totum ipse verus, atque ipse verus et prima unitas, non sensus sed mente conspiciatur, iv, 362, 363.

Eger totum quomodo servatus, x, 407.

Eger totum, ut equalitate dicit, i, 259.

Eger totum perdere Deum non potest, ix, 443.

Eger totum est pretermissus in Genesis historis, v, 222, 225. Aer quando et cur factus sit, *ibid.* 144. Aer coram dicitur, xxx, 405; xvii, 181, 182; iv,

112. Aer, colli et coram nonen accepit, v, 194, 200, 223. Aer terra, aqua, coelo, firmamento pro sua portante vel inpartiale dicitur, v, 143, 146, 209, 224, 226. Aer Jemini dicitur, xi, 178. Aer deum esse sentit Augustinus, xxv, 222; xxxix, 377. Aer initio terram coas tribuit Annuntians, ii, 363, 369.

Aer est quid aliud ad adhaere secundum potas, xi, 178. Ventus, tonitruus, nubes, pluvia, grandis, serenitas, sicut in inferiore aera parte, v, 232. non in sublimiore, *ibid.* 134. Aer comparatione aquarum sicco sentitur, *ibid.* 147.

Aer aqua superioris esse prohibetur, v, 191. Aer in humidam naturam conversus creditur tempore diluvii, v, 222.

Aer quomodo gestantia volatibus avium sit accommodatus, v, 147, 226, 292.

Aer alimentum est, xvii, 232. Sine aere nullus sensus aut motus corporis, v, 195.

Aer est cetero peccantium aegrum, v, 225; vi, 449. Aer animalia demones, i, 23, 185, qui non acrimiae ac subtilitate sensum operant, non ratione, *ibid.* 23.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, a quo Ariani, xvii, 237. Et inventum esse terram, xi, 241. Xie antiqui colunt terram, *ibid.*

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

Aeris, quod addunt Ariani, xvii, 237.

11, 419. Cojstantin philoſophi in mariſ temperate perſtationem narrat, vi, 130.

AGORARIA, vi, 182, 187.

AGRE. Agendum nihil quod ratio non approbaverit, vi, 479. Nemo melius ordinar quod agat, nihil qui paratius est non agere quod deum poteſtate prohibet, quoniam ſuſcipere agere quod humana cogitatione meditari, xxx, 51.

Quidquid agere bene agere; et laudari Deum, xvii, 35. Actio animo talis eſſe debet, quae tenalis ad quietam ſecuritatem, non quae ſurgat inquietum laborem, xi, 237. Ad hoc bene perducit ſi ſemper vigilantem quietem, xi, 237. Actio quietiorum, et otium beatorum, xi, 241. Ad bene agendum ſper non habenda in hominibus, xxvi, 466. *Vide GRATIA, OPERA*. Agere ſic poſſeſſere hominum ſive naturalium, quid sit, xii, 273. *Vide ACTIO.*

AGRI plus ſunt, quam 957, xxvii, 30. Aguntur homines ut agant, xxxvii, 101; xxxvii, 7. Agri, ager, agria; et bene agis ſi a bono agaris, xxi, 106, 136.

AGENTES in rebus divinis, cognita Antonii viſa, ſuntium ſerulo remittunt, xxx, 182.

AGERE, quod et quod tempore prophetaverit, xi, 318; xi, 496. Propheta erat in capivivente, habijtente, xxi, 10. Prophetaſ, reſpirationem Jeruſalem, *ibid.* Agari bene vindicatur contra Manicheos, xxvii, 99. Agarum non ſerit, Bonatiani ſcholaſti, xxxix, 124, 125.

AGITA, xxxi, 142.

AGITAT et Romanus a Paulo ad Auguſtinum miſi, xxxviii, 355. Ab Auguſtino cum magna incedente ſuſcipitur, *ibid.* 357.

AGITAT, xli, 263.

AGNOSCA virgo et maritus, xx, 431; xxi, 349.

AGNOSCERE in Scriptura aliquando idem ſonat, ſiquis ſcriptura habere, xi, 159. Agnoſcere Deo nullis Scripturae locis ſervato est: non agnoſcere, dantur est, *rc.* 162. Agnoſcere Deum petala, pro non agnoſcere, *rc.* 189.

AGNOSCERE episcopus Maximianus, viii, 97.

AGRI, vel Agnus pro tempore partus ovium, vi, 162. Agnus in haec matris suae non occidendo, propheta de

Christo, vi, 310. Christus agnus Dei pro salute nostra occisus, xxxix, 182. Agnus paschalis figura Christi, vi, 236. Ejus mysteria, xxvii, 155. Agnus ſignificat innocentiam ſapientiam humanam, xii, 386. Agnus immaculatus Christus, quomodo, *rc.* 177. Agnum sequi quomodo, quae ierit proprium virginum, xxxvi, 30.

AGRI Christianus, xxvi, 180.

AGROSTICAE appellati a Donatistis Circumcellionis, xli, 214.

AGROSTICAE dialoſus, xii, 428.

AGRI ſonant, caſtella, municipia et caſtella vocant, totidem, xvii, 90. Agri Domini mundus totus, xxvii, 435; xlii, 65. Ecclesia Dei, xi, 271. Agri Domini cultura, xviii, 137. Una in agro clerici sunt qui gubernant Ecclesiam, x, 215; xii, 211.

AGRIARIA lege, xi, 132.

AGRIARIA periti quod ſemina, et ſegetia nunc ximus, xxx, 476. Agricultura peccata, ix, 387. Agricola noster est Deus, ix, 242. Homines vero operari huius agricolae, *rc.* 242. Duo quae agricultura, fructus ſe et quod ſemina, vii, 161.

AGRIARIA pluvium delectantur, vi, 416. Eius encaumum, *ibid.* 417.

AGRIARIA, omnium artium innocentissima, xxvii, 234. In iſti eſſe ceſſi per Agros regnante Argo, ii, 437. Ante peccatum non erat ſtillicio laboris, v, 415. Agriculturae opus allegorice, *ibid.* 417. Agriculturae cur auditoribus suis permittit Manilius, in caeteris accensum, xxxi, 127, 128.

AGRIPIUS episcopus Carthaginiensis, xxxvii, 20, 21, 22. Praedicatoris Cyprus, xxxi, 276. Baptizatus ab haereticis non rebaptizandi conſuetudinem deſerere prior tentavit, xxxi, 276, 217, 278, 287, 295. Difficultas opponitur, *ibid.* 277. Agrippinus est aliter ſentire, nihil enim non deſerit, *ibid.* 287.

AGRI, quomodo Latine reddi ſolent, x, 87, 261; xi, 191.

AGRI, xii, 324.

AGRI, xxi, 209.

AGRI dum charitatis, xi, 142; xii, 315 et seq.; xiii, 69. Ab orationis dum jejuniis, et elemoſyna, viii, 263.

ALACRUS, xviii, 583. Romanus evertit, xli, 502. Paganus nihil obediens, nisi coactus excoſente, hanc cladem populo Romano inferi, xxxix, 243. Urbe capta Joſuit involuntis ſervari qui ad loca ſancta confugiſſent, ii, 3, 40, 56, 61. Militum Alacri humanitas, ii, 81.

ALABA ab Aſcardo ſedificata est, ii, 428. Quo tempore, ii, 428. Alia Roma mater est proprio quatuor Trois, ii, 128. A Tulo Hoſtilio expugnata est, *ibid.* Latinorum reges; post Alban conditum, Albanorum reges dicti sunt, ii, 429. Albana impio bellum iniecerunt Romanis, ii, 428, et injuste, *ibid.* 428.

ALACRUS divinus professione apud Carthagicum, ii, 50. Conſolentibus mira quondam et certa reſpondebat, *ibid.* Interroganti eundem ut diceret quid anima volveret, Virgilia verum eam cogitare reſpondit, eundemque verum ſecurus reſolvit, *ibid.* Inſtruitus, *ibid.* 29. ALACRUS mater Melanis, xxxix, 110. Alacri, Polanus, Melanis, etc., xxxix, 428. Alcipion et Auguſtinum per Hieronymum ſalutari, xli, 144.

ALACRUS acolytus Ecclesiae Romanae, xli, 35, 37, 40, 48.

ALACRUS in cute lepra est, non emulor, xli, 171.

ALACRUS flavus, nunc Tiberis, xviii, 466.

ALACRUS ad Deum pertinere dicunt Manichei, nigra ad inferi, xxxviii, 353.

ALACRUS vestibus induit post baptismum, xxi, 409, 411.

ALACRUS transiit, xii, 173.

ALACRUS pontifex factus, huius generis sacerdotali eſt alienus, xii, 508.

ALACRUS foris infernalis, ii, 426.

ALACRUS rex utpote pontifex apud Juliano, ii, 509.

ALACRUS Macedo Alexandriam conſiſit, vi, 569. Regnum ejus nunguam loſit, sed brevissimum tempore, ii, 173. Mirificissima, iii, 501. sed minime diuturna potentia in Dei tempore hostis immobilavit, sed non vera perierit, xvi, 208. De matris Deorum ad Olympum mater ſcripsi, xi, 434; ii, 77. ALACRUS velus haereticus cuius meminit Hieronymus, xxxix, 35, 43.

In Epistolam ad Galatas commentariolos reliquit, *ibid.* 35.

ALEXANDRIA regina Juliano, xii, 509.

ALEXANDRIA civitas, xxx, 380, 421.

ALEXANDRI a vita Dei, quam magna pona, xxx, 324.

ALEXANDRI a similibus et a spiritu malo, et a bono fieri potest, v, 596. Quamvis discrimine, *ibid.*

ALEXANDRI, qui, viii, 548; ix, 106. Alioquin qui totam felicitatem non putant, nisi presentem, xvii, 443, 445.

ALEXA poſſidentur, cum ſuperbia poſſidentur, xlii, 18. Alacrius a conſolentibus, quod alacrius ab opere: quod alacrius est a conſolentibus, alacrius videtur a scientia, viii, 21, 22. Alacrius, est quisque ex tuis nihil tibi prodes, viii, 381.

ALEXANDRI. Præter cibum et potum, tertium est alimentum ſaracum, xxxv, 347. Alacrius, medicamenta quodidiana, iv, 422. Auguſtinus in Pro excoſita, et quoniam modum medicamenta, sic alacrius ſimplius accedit, xxv, 262. Alacrius alacrius alacrius regum, xvi, 315. Alacrius ſola ſalutis causa, 297, xxxi, 263. Cuius alimentum et ligni vitæ in paradiso, xxxv, 297.

ALEXANDRI, quid, xi, 142; xxxi, 266. Alacrius plures sermo, xxxv, 56. Alacrius quadruplex, historia, facti, sermo, et sacramenti, iv, 309. Hæc regula in quatuor allegorice reſolvenda est, pro ſententia presentis fieri conſiderat, quod per similitudinem dicitur, xxi, 406. Alacrius utilitas, etc., xxxviii, 509. Alacrius ſus est ipse Christus in Evangelio, xxxvii, 10.

ALEXANDRI. Tres verbi Hebraice Alacri ſignificatio: prima, gratia est in ſummi; tertia, laudate Dominum, xxiv, 206; 307, 348. *Vide HALLELUIA.*

ALEXANDRI aliquem, pro interdicere, vi, 622.

ALEXANDRI contritionum, sacramenta, xli, 501.

ALEXANDRI mystice, vi, 127; viii, 542; ix, 106.

ALEXANDRI non potest ab Urbe in Thiberim induci, ii, 82.

ALEXANDRI haereticus, xxxvii, 225.

Altera dicitur, cum epalis indolge-
ret, ut a rationis tramite devictur,
xxviii, 290. Altrage est quilibet indol-
gere; ita ut a ratione devictur, xv, 459.

ALTARIA, xxv, 234; xxxi, 330, 381.
Altare Christi, ibid. 418, 419. Altare
Igneum, ibid. 370. Altare caeleste, quod
nemo tangit indignus; et altare viri-
libi, quod nulli tangendi indigni, vii,
536. Altare votivum, ibid. 370, quod non
sacris impetibus sed libalibus, ille solus
accendit, qui ad illud secutus procedit,
viii, 257. Altare erectum super reli-
quia Stephani, xxxi, 143; et super cor-
pus Gypiani, xxxi, 121. Altaria Marty-
ribus ipse non recipiunt, sed Deus, xx,
433; xxx, 143. Ad altare Dei recitatur
non solum martyrum et sanctimonialium de-
fectus, xxvi, 324. Martyres ad hanc
meliori loca recitantur, xx, 492.

Altaris oblatio, xi, 179. Altaris scri-
ptura pro mortuis, xxvi, 625. Ad al-
tari facti memorem sui desiderat Mon-
nira in patrum, xxv, 234. Altare, vel
quod accipitur de altare, xviii, 419. Ra-
altari dispositio victimarum, xxv,
224. Recipitur altare Carthaginensium non
cunctis animalis ad altare, xi, 325.
Altare spiritualiter fides, scilicet de-
bitus, xvi, 156. Altare Dei coe nos-
trum, ii, 436.

ALTARE, xxvi studium dicitur, xiv,
277.

ALTERNANTE in creatura metalli
motu non solum dicitur, xxxviii, 180.

ALVEOLUS. Nullum corpus est quod
longitudine, latitudine et altitudine cae-
ret, i, 259, 267. Altitudo corporis
aliquis dimensionibus explicatur, i,
250. Altitudo spiritalis, xi, 207.

ALVUS est Deus, et ab humilibus con-
tingitur, ix, 439; xi, 291.

ALYPIUS Thagates grumdas parviti-
bus primilibus monocapillus, xxv,
124. Corporis statua brevis, i, 123.
Alypius cognatus Romanianus, xxxviii,
517. Alypius, nato minor Augustino,
xv, 124. Augustino amplexissima pri-
mus amicus, xv, 124. Ab eoque in ter-
cebris non dicitur, xxv, 202. Alypius
Augustinus Thagates et Carthagine in
rhetorica doctus, xxv, 124. Alypius a
magistro etiam magnam virtutis indolem
ostendebat, xxv, 124. Carthagine ut

fur apprehenditur, sed mox liberatur,
xxv, 128. Carthagine spectantis de-
fectoris a Circensium insania revocatur ob-
purgatione Augustini, ibid. 123. Rom-
anum venit ante Augustinum et in dia-
col, ibid. 123. Alypius spiritualis solum
nudo pede obtulit innotuit amicus, ibid.
207. Spectatorum in gladiatorio am-
ore incredulitas, incredulitatem acceptus
sed, xxv, 126. Manichaeorum supersti-
tione cum Augustino involvitur, ibid.
123.

Alypius Mediolanensem cum Augustino
proficiscitur, xxv, 124. Continuati-
one, ibid. 133. Augustinum ab uere
suae dicitur prohibet, quod simul spiritaliter
libere vacent, ibid. 132. Assessoris nu-
mere fortium fingitur, xxv, 129, 180.
Itaque sediti consilii largitionum Italia-
rum, ejus integritas a potentissimo
senatore, et pollicitantibus et am-
tentibus, ibid. 129. Alypius abstinet se
ab gratia praetoriam sua pra justitia
amore, ibid. 129.

Alypius punit croci a Catholicis non
esse a Christo amicum et mentem ho-
mibus, sedque ad fidem pigre movetur;
ab ipse errorum hunc Anthoni articu-
loque esse intelligi, xxv, 165. Alypius,
Augustini ad Deum conversi proposito
bono sese adiungit, ibid. 195. Alypius
secedens cum illo in agrum Cassianum,
catechizans eum catechumenus, ibid.
202. Disputat cum Augustino de finis
hominum et naturam, ibid. 188 et
189. Christi nomen literis suis lon-
gioribus inseri designatur, sed postea
resipiscit, ibid. 202. Illic Augustino
suum operam conferri in edem illa, de
Ordone et de Academicis; interlo-
quia peragunt in latine ita sustinent, ut
ipse eius verba sint, quae litteris man-
data fuerunt, i, 18. Alypius renat
Mediolanum novum inter baptizandos
cum Augustino dicitur, xxv, 207. Aly-
pius baptizatur, ibid. 208.

Alypius Thagatensis episcopus,
xxviii, 469, 473. Alypius papam et
fratrem solutat Hieronymus, xxxviii,
414. Ad Alypius Eusebii episcopo Bononi-
ensium Historiam militi Pauli-
nus, ibid. 508. Militi et parum unum,
ibid. 503. Alypius ablationem sece-

li, ob repulsum carnis et sanguinis,
et solitudinem laudatus, ibid. 318. Alypi
historiam Augustini Paulino scriptu-
rum se apodeat, ibid. 338. Alypius ad
Statum revertitur, xxi, 33. Alypius et
Augustinus Julianum et ejus familiam
hous moribus imbuant, ibid. 4. Aly-
pio et Augustino corroboratis nuptijs
jam paratis nuntium rebort Demetrias,
ibid. 4. Alypius benignissime ac sincer-
issime accepit a Bonifacio papa,
xxiv, 406. In Alypium multa contu-
meliosa et indigna clamantur Hippo-
nes cum Pontianum ad presbyterium
pustabant, xxxix, 430, 433.
Julian calumniam in Alypium, xxxvi,
106. Alypius veritas peccatorum Au-
gustini a Juliano dicitur, ibid. 177, 178.
Augustinus Alypius verbum; Alypius
Augustino rerum magister effectus est
professione Augustini, i, 137.

AMACCA, xxxi, 419.

AMALEX interpretatur Populus lin-
guens, i, 134.

AMAR, interpretatur Frater ejus, x,
22.

AMARITUDINE, vii, 151, 152; ix,
221; xii, 226, 246.

AMARITUDO. Quocumque se conver-
terit anima, in terrenis rebus ama-
ritudinem invenit; unde dulcescit
non habet, nisi levet se ad Deum,
x, 190. Amantissima dulcissima vite
temporalis cur Deus misit, xi, 404;
xii, 318. Amantissimus misit Deus
delectationibus etiam innocenibus, ut
amorem non habeamus nisi vite aeternae,
viii, 222.

AMARUM proposita quid, quando pro-
phetae ut non hauritur, iii, 476.

AMARITUDINEM imperia, xxv, 122.

AMARITUS episcopus, xi, 389
422.

AMBROSIUS episcopus Mediolanensis,
xxv, 446. Laudatur, xxv, 110. Celi-
batus ejus, obprobrium et studia, ibid.
417. Ambrsius in literis secularibus
et rebusque ornatus, xxxv, 440.
Omni die Bonifacio verbum Dei tractat
ad populum, xxv, 417. Ambrsius di-
ligitur a Monacho perinde atque angelus
Dei, ibid. 114. Ambrsius benigne excipit
Augustinum qui stultus ipsum con-
solantem adit, ibid. 410. Ambrsius,

consolatus Augustino quid potissimum
de Scripturis legere debeat, quod esse ad
baptismum comparat, Isaiam prescri-
bit; ibid. 427. Augustinus per Ambr-
sionem conversus et baptizatur, xxv, 91.
Ambrsio pro potissimum Deus Augusti-
num ab errore liberavit, et per illum
manicium gratiam salutaris baptismi
hinc induit, xxxviii, 407; xi, 150.

Ambrsio presensit, xxxviii, 449.
Ambrsionis persecutio a Justina Ave-
gusta Ariana patitur, xxv, 428. Exulavit
plebs in ecclesia merito parata cum epis-
copo, ibid. 428. Tunc huius et psalmi
ut caneretur seculum nunc Orient-
italium partium ne populus mortis is-
sidio talibet institutum est, et ex illo
retentum, ibid. 428.

AMBROSIUS SYNASIS ad Memoriam Mar-
tyrum prohibet, xxv, 116. Ambrsionis
corpora SS. Protasi et Gervasilii divinitus
delegit, ibid. 209; iv, 243; xxxi, 273.

Ambrsionum aliter vivum obsecravit
denunciat ut illi parceret, xxv, 624.
Ambrsionis in observando sabbati pe-
nitio, servandum esse morem ecclesie
in qui quisque versatur, respondit,
xxxviii, 408, 488, 489.

Ambrsion ditione Paulinus ad filium
innotuitus est, xxxviii, 319. Ambrsio-
nim Paulinus tribus nomina vocat,
xxxviii, 319. Ambrsion presbyter cen-
setur Paulinum, ibid.

Ambrsion moris castigantur ccccxxvii,
quarto die Aprilis, xxxviii, 409.

Ambrsionis haereticorum cognatorum,
xxxvii, 400. Ambrsionis Pelagius oppo-
nitur, xxxvii, 414. Ambrsionis doctrina
opposita Pelagianis, xxxvii, 417. Am-
brsionis peccatum originale agnovit,
xxxvii, 175, 337. Neminem sine pec-
cato esse docuit, xxxviii, 540, 541.
Ambrsionis sententia pro peccato origi-
nali, xxxvii, 138, 187. Ambrsion testi-
monia contra Pelagianos, xxxvii, 74.

Ambrsionis doctrina tribus Juliani errori-
bus opposita, ibid. 147, 148, 139. Am-
brsioni Juliani et papiasimum in Scripturis
sententiam, in volumine quidem, teste Pe-
lagio ausus est reprehendere, xxxvii,
175. Ambrsionis, si vivit, peccatum
se ipsum, hinc ceteros immutaturus
Julianus, xxxvii, 364, 274, 275. Am-

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES

UNIVERSIDAD DE BUENOS AIRES

brevis quamlibet sanctorum, designatio antioritatis Scripturae canonica comparanda, xxxv, 143, 144.

Ambrosius inter scriptores ecclesiasticos eos quosdam, cuiusmodi speciosus, dicitur a Pelagio, xxxvi, 454, 458. Ambrosius Pelagii non magis prope istum, xxv, 143, 146, 148, 187, 188, 189, 206, 240, 241, 274; xxxv, 75, 117, 122, 172; xxxvi, 203, 204, 219, 240; xxxvii, 45, 162, 216, 255, 276.

Ambrosius Mater virginulorum defendit, xxxv, 240. Hanc eam non Mambricia Ioviniana appellatur, *ibid.* Ambrosius scriptor contra eos qui Dominum proficere de libris illationis contemebant, xxxvii, 362. Ambrosius de Christi fuita amicus, xxxv, 246. Ambrosii sententia de vitio deo amplexit Augustinus, xli, 150. Ad veteris legi interpretacionem quasi regulam commendandam, esse inter concionandum dicebat: littera occidit, spiritus autem vivificat, xvi, 119. Ambrosii interpretacionum Originalis inquisitionem secutus est, xxxix, 68.

Ambrosius expositus in Italia, xxv, 74, 78, 77, 93. In Psalms, xxvii, 93. In libro Tobie, xxxv, 608. In Lucam, xxxv, 93; xxxvi, 334. Ambrosii liber de Isaac et Anna, xxxv, 122. De Sacramento regenerationis eius de Philostorgio, xxxv, 185, 198, 161. Ambrosii liber de Apologia populi: David, *ibid.* 75, 92; xxxvi, 154. Ambrosii liber de Fuga saculi, xxxv, 75, 76, 77, 162. De Acta Noe, xxxv, 78, 117. De Bona morte, xxxv, 69. Liber de Paritibus contra Iovinianum, *ibid.* 74, 75. Lib. de Paradiso, *ibid.* 180, 181, 160.

AMBROSIIANAE VITAE, xxxv, 292.

AMBROSIIANA BIBLIA, xxxv, 299.

AMBRIGARE secundum carnem et secundum spiritum, xvi, 320. Ambrigare non secundum hominem, sed secundum Deum, xvi, 320. Ambrigare obstruere, est fervere in dilectione honorum speculati, vii, 480. Ambrigare viam pacis melius est, quam praeferi viam fortiter currere, vii, 440. Ambrigula in via fides, perducit ad speciem, xii, 420.

AMEN, vox Hebraea, xv, 449. Quare

non est interpretata, *ibid.* Quid significet, *ibid.* Amen, idem ac verum est, xxi, 450. Amen interpretatur Verum, non quoniam docuimus sed mystica religione, xxxvii, 412. Amen, ad invocationem sanctissimum respondit populus, xxxv, 429. Amen, fideliter Eucharistiam accipientes respondet, xx, 423; xxi, 197; xxxv, 412. Amen et Alleluia diebus passionis et resurrectionis Domine per totum mundum, xvi, 959. Amen et Alleluia propter sanctorem auctoritatem servata sunt, iv, 466. Amen et Alleluia tota est honorum actio, xxi, 284. Amen amen ad laudem affirmandum assumitur, vi, 303.

AMICITIA quid sit, xxxviii, 19; xxxv, 406. Amicitia est rerum humanarum et divinarum cum benevolentia et charitate consensio, i, 78; xli, 385. Amicitia tantum amore constat, xxvi, 6. Amicitia simulans mores cordis, v, 192. Amicitia vera ex charitate secretitatis et veritatis manat, xi, 250. Non est vera amicitia, nisi cum Deus agglutinet inter ipsi haerente charitate, xvi, 69. Amicitia inquam nisi in Christo fideles est, xxxv, 406. Illa est lex nancie iustitiam, ut sicut non minus, via non plus quisque amicum, quam scriptum diligat, xvi, 421.

Amicitia nullius repudianda, xxxviii, 115. Amicitia hominis parum prodest, et quomodo nullum nocet: secure optatur amicitia Christi, xii, 191. Amicitia offerenda his qui cum a nobis sunt, non audent, xxxviii, 115, 115. Illum in amicitiam receptum possumus dicere, cui omnia consilia nostra referimus iudicamus, xxxviii, 115. Temporalium benevolentium iudicium cavendum est, 378. Cum, cujus nominis bona statim spernent, xxxviii, 115. Ab inimico non repellendus, cuius peccata nominis nulla molestant, xxxviii, 115. Sine fide de amicitia non constat, xxvi, 6. Amicitia amor amat quod non videtur, xxvi, 49. Amicitia alia consuevitque alia talium, xxvi, 42. Amicitia non propter se solam videtur, sit, xxxviii, 48. Amicitia amor sit gratitudo, xxxv, 48. Amicitia non praesens temporalium commodis, sed gratuita amore potandae, xi, 290. Amicitia pervenit, committitur,

cognoscitur et affirmatur virtutis in amico, *ibid.* amicitiam, xxvi, 6. Amicitia simulata nihil amorem, vi, 29. Amicitia res plena timoris et sollicitudinis, iv, 27.

Amicitia malorum inimici, xxv, 42. Amicitia mundi huius, fortitudo est a Deo, *ibid.* 19. Amicitia civium Babylonianus affectus, vide ne incipiat te delectare Babylonem, et obliviscere Ierusalem, x, 375. Miser est omnis animus vincens amicitia rerum mortalium, xxv, 71.

AMICUM nihil est homini nisi homo in amicum in quibuslibet rebus humanis, xxxix, 467. Bene quilibet dixit de amico suo 2. Invidium amicum meum, xxv, 72. Amicus nullus inter iniquos, x, 348. Amicum ille veraciter amat, qui Deum amat in amico, aut quia est in illo, aut ut sit in illo, xxi, 203. Amicum propter Deum amat qui Deum amorem in amico, xxxix, 84. Amicus amicum in Deo certum habet, xxxviii, 271. Salus multum clarum amittit, qui omnes in illo clari sunt qui non amittit, xxv, 75. Amicus falsus peior aperto inimico, xxxli, 245. Falsi amici prodero, *ibid.* 336. Iudei falsi amici prodero, *ibid.* 337. Beatus qui amat Deum et amicum in Deo, et in amicum propter Deum, *ibid.* 75. Amici veri dicuntur, si in religione consensit, i, 78. Amici non sunt, qui in rebus tantum humanis consensunt, xli, 386. Inconstantia eius qui ex charitate amicus est non firmata, xxxix, 45.

AMICORUM servatus et honoris fides non. fides et tantum dilectio consistit in hac vita, v, 26. Amici oburgare metuentes, plerumque nimis utiles quam inimici benigne, xxxix, 45. Amicus est amicus amicum, veritatis impudens non debet, xli, 237. Amicus non omnis qui parat, nec omnis qui verberat inimicum, xxxix, 174. Nihil est probat amicum quemadmodum omnia amici portat, xxxviii, 112. Amicum tantum non amanda, xxvii, 88. Amicus malum amicum, vi, 26. 360. 381. Amici boni ad hominem, et in aliud ad malum melius valent, xxvii, 428. Amicus hominis veraciter esse non potest, nisi fuerit ipsius primitus veritatis, xi, 228. Amicus recti non est, qui

malus id quod rectum est non iuberi, ix, 270.

AMICUS et inimicus tunc vix dignoscitur, xxvii, 86. Amici bona voluntas non videtur, sed creditur, xxvi, 4. Nec benevolentia eius constat sine fide, xxxv, 5.

AMICI motus amara, amoris motus, xv, 27. Quid in motu amorem vere consistit, xv, 27. Probat aliquid, cognoscere quod amara et traxit sunt erga charissimos amicos, xi, 245.

AMICUS Dei non efficitur quiaquam nisi purgantis moribus et sincera charitate, xxvii, 410. Si voluerit Amici posse quiaquam desiderat, fiat amicus Deo, xxxii, 418. Amicus media nocte interpellat ut det tuis panem ad reficiendum amicum, xxvii, 374.

AMICORUM rerum quas habet natura, devinat, v, 431. In omissione rerum temporalium, nihil perit sanctorum, vi, 19.

AMICUS aliquid dicitur, qui speratum non accipit, v, 368.

AMICUS et Lethi propagat, vi, 509.

AMICUS, xxx, 410.

AMICUS interpretatur Filius populi mei, sive Filius misericordiae, vi, 611; x, 234.

AMICUS episcopus, xxxv, 403, 420.

AMICUS medieta, xv, 241.

AMICUS Amare, nihil sit, xxxviii, 21. Non amamus aliquid nisi pulchrum, xxxv, 79; vi, 209. Amicus huiusmodi servatus est, xxxvii, 114. Amici incognitis non possunt, xxxv, 399, 401, 430, 431, 434, 565. Qui amat, non laborat, xvi, 18. Non omnia quibus utendum est diligenda sunt, iv, 134. Quid amas ad tempus, non subducitur tibi, ad subducitur, *ibid.* 135. Amicus huiusmodi non perempt, qui cum amare possidet, *ibid.* xxxvii, 220; xxxv, 145. In amicum non est quod possit Amare Christum, xxxvii, 125.

AMICUS patris nostrae cantanda, hinc veteris, xii, 252.

AMICUS laboris, ut sit formosus fallax, non curant reprehendere veraces, vii, 478.

AMICUS Deum, nihil melius invenitur, xvi, 280. Ad amorem Dei, magnum in-

citamentum ex Christi incarnatione doc-
tum, xxvi, 154, 488. *Vide* AMOR. Amari
Deus non potest, nisi laboratur, xvi,
458. Deus continet eum amatur, habet-
ur, xvi, 455. Amatus est Deus super
parentis, xxi, 64. Amantulus est Deus
gratis, xix, 417; xxi, 476. Amare
Deum gratis, pietas est, xviii, 480.
Amare gratis Deum, quid sit, xviii, 506
et seq. 508, 511, 431; xi, 269; xii,
237. Amare Deum gratis, hoc est
alio Deum operari, non sufficit nisi
preter alium nihil voluerit fieri, xxi, 497.
Si aliquid propter poenis timor. Deum,
non dicitur amari, quia in timore, xvi, 563.
Fide CARITAS, inter cetero, id quod ni-
hil est aliud habere quam nosse, non
potest deesse diu amatori, xxxvii, 21.
Preceptum illi quod Deus homo iuravit,
nullum vlti coherere partem relinquit
quam vacare debet, vi, 424. Amor iste
fluxio comparitur, *ibid.*, 428.

Amantulus Dei: propter ipsum, et
proximum propter Deum, xxi, 203.
Amare aliquid hominem pro Christo,
adhiberi non potest, xv, 106. Amantulus Deum
de Deo, xvii, 481; xxi, 418. Non
dicitur in inuicemque nostrum, et odium
quod foedit, et amare quod fecit, xxi,
349. Amat Deum suum, etiam in vitio-
sis, vel amantulo beneficentem, vel
dominum iusticem, xvi, 349. Quantum
non Deo, et quod desiderat, cur
necesse est cognoscere, xxi, 294.

Amor fere profectus, qui agit in
eum ipse facit, infra animam, tota mente
Deum diligit, quare, xxi, 407, 409.
Quoniam et proximum et seipsum iuste
diligit, xxx, 408. Amare non sic
debetur homines, quomodo palodi iuravit,
xvi, 549. Amantulus homines, in quibus
est aliqua caritas, charitatis et pietatis
part, xvii, 428. Ubi amatur, nihil qui
trahitur iusto et non est, xxi, 421. Bo-
nos imitari, malos tolera, omnes ama,
xxv, 547. Amantulus non iusti ut
sunt; qui iusto nisi, orationis diligendum,
xvi, 547. Quis talis diligendum, xvi,
547. Amantulus plus amatur, ipsum non
etiam in alio homine, xvi, 459. Non
opus est ut quis amare, exercitet ad opem
amato ferendum, xvi, 31. Amari cupie-
bat Augustinus non in se, sed in
Christo, xvi, 462. Amari et superio-

res ab inferioribus amant, xvi, 489.
Vide AMARE, AMOR.

Amor semper se et summum corpus ho-
mo, iv, 434, 438. Principium est
mantis hominis pro se et corpus suum
diligit, iv, 437. Amare, et irascere, cum
xii, 176.

Amas charitate quidquid bene amas,
xvii, 372. *Vide* AMICITIA, AMOR, DILIGENTIA. Tanto sumus dilectione ple-
niores, quanto saniores amata a timore
suspecti, xxi, 407.

Amantulus inferiorum modus, xxi, 490.
Amoribus factus mundus, amari non
desinit, xxi, 111. Amor mundi si ha-
bitur; non est qui intret amor Dei, xvi,
472. Amantulo Deum dicimus dii:
amantulo non dicitur, officium mandus,
xii, 41.

Amor prudens est, quo animus fertur
quocumque fertur, xvi, 371; xi, 218;
xii, 48. Amor hoc animus, quod pondus
est corporibus, xxxvii, 507; 508.
Amor mansuetus, xix, 67. Per animam,
vii, 205. Amor curus est, viii, 190.
Amor vacare non potest, xxi, 441; xii,
22. In eo modum amari, nisi non labo-
ratur, nisi et labor amatur, xxi, 363.
Amor a dolari non vacare potest, viii,
120. Amor vultus, xxi, 85.

Amor omnia vera et iustitia prostra
facit et prope nulla efficit, xviii, 285.
Amor dura quosque interuenit, xviii,
285. Amore traditur animus, xv, 299.
Nihil est tam ferreum atque durum,
quod non amor igne vincatur, xxxvii,
519. Nulla maior est amorem invitatio,
quam prevenire amando, xxi, 489.
Amor ipse in amantulo est, xxxviii,
21. Amor ipse quo bene amatur, quo
amantulus est, quilibet amandus, vii,
568. Amor ipse amandus, xxi, 47. Amor
vero, verificatus in mundo quatuor, xvi,
453. In rebus maxime animam solentem
intendere, quas amamus, r, 505. Quando
quisque quod amat, habere videtur,
felix vocatur: verum autem felix est, non
si habet quod amat, nisi et in id amat,
quod amandus est, viii, 242. Amore,
id quod ametur videtur, xxi, 441. Nihil
aliud curae esse debet quomodo vivatur,
nisi ut quod amandum est eligatur,
xvii, 547, 518. Amor animus. *Vide*
AMICITIA. Amor ad unum recte factum, et

ad omne peccatum amor et timor dicitur,
x, 88, 99. Ex amore suo quicque vivit,
vel bene, vel male, xxviii, 266. In hoc
vita virtus non est, nisi diligere quod
diligendum est, xi, 298, 240. Amor
cum praxus est, vocatur cupiditas ut
libido; cum autem rectus, dilectus vel
charitas, viii, 209. Amor et dilectio
non differunt, xxvii, 275.

Amor aut ascendit aut descendit, xxi,
43. Non precipitur amor nisi Dei et
proximi, xv, 434. Amor Dei et proximi si-
mi et plenitudo Scripturæ, iv, 418. Amor
verus, qui ordine computatur, xxi, 491.

Amari se iubet. Deus ab homine; et
misi facit, minoratur ingentes nocetis,
xvi, 7. Summo amore ad Deum tendere
iubetur, xxvii, 500. Quia nixi Deus
hoc nobis prodesse ut amemus eum, lan-
dando se, amantalem se facit, xxi, 446,
447. Deo sagittat eor amantibus, ut adju-
vantemque sapientiam et faciat mantem,
xi, 351. Virtus ad beatum vitam ducens
nihil omnino nisi summus amor Dei,
xxvii, 508. Omnia vultus dicitur in Deum
amamus; nec cessant dicere omnia, ut
sunt necessitates, xvi, 231. Ad amorem
Dei extant mundi pulchritudo, xxi, 476,
484.

Amor Dei ex toto corde est cultus Dei,
vera religio, recta pietas, debita servitium,
vi, 458. Pietas cultus Dei est, nec colitur
illis nisi amando, xi, 41. Summa et vera
sapientia est in precepto illo primo. *Id est*,
vii, xi, 41. Amor summum Deo
invenitur, vi, 457. Amor gentium co-
munitas, xvi, 408. Amantulus manum
sunt pro lacryma, contrahuntur, x,
152. Nec amor noster erga Deum esse
ipse est, nec sine amore ipse, nec circum-
que sine fide, xvii, 100. Qui recte
amat, recte respicit et ipse, xxv, 173,
174. Melius est amare non deservitur
sui pro charitate Dei, xxvii, 412. Deus
procipit et solus diligendum, qui nihil
e amemus, xi, 298. Males amandi Deum
est ipse non amare, et Ergo. Severi,
xxxix, 367. Non possunt miserari, ut
seiamus quomodo illi nihil amandi ad
id quod sit est, xvii, 270. Totum exigit
qui sequitur, xvii, 457.

Amor Deo gratissimus spes mercedis non
tollit, xxi, 291. Sicut qui gratia amant
Christum, sic impii gratia oderunt, xi,

358. Amore casto colendum est Deus, viii,
506, 507; xi, 437, 209. Minus Deum
amari, qui cum Deo aliquid amat, quod
non propter Deum amat, xvii, 260.
Quod non propter se amatur, non amatur,
ibid., 426. Castus timor venit de
amore, xxi, 146. Timor non perit amari,
ubi castus est timor, xi, 536. Amor
cassus non bonum recte facit, xxxvii, 461;
xxxv, 321. Amat Deum omnia quod
potest amare, sine sciens, sine nocens,
xii, 414. Amare Deum plene non possumus
quia eum non videmus, xii, 484. Quomodo cognoscere volumus, prius
plena charitate diligamus, xxxix, 532.

Amor Deum ferit presentem, xxi,
239. Amor Dei facit ut mors non modo
contemnatur, sed etiam desideretur. Qui
solum Deum amat, invictus est, xv, 289,
390. Ibi est locus quietus in perturbationibus,
ubi non desinitur amari, se ipse non
desinit, xxi, 77. Status in terra, in celo
est, ad diligens Deum, x, 189. Amantulo, eor
ad Deum levatur, x, 189. Quanto plus
amaveris, tanta plus ascendet, x, 182.
Amantulo Deum ascendens, amando seculum
eadem, xxi, 108. Non dicitur amari esse
amator Dei, qui eligitur in alio terra horum
seculorum semper eum, et in
focem Dei non videtur, x, 196. Necessae est
ut patrem diligit Deum, qui non ab illo,
sed a se ipso bonum se acriterat effectum,
xvi, 75. Amore Dei nolle laborare,
quam pascendum, xxvi, 260. Amore primum
amare, amore delectari in eo quod velle
sunt pascendum, xxvi, 260.

Amorem Dei non dicit nisi ipse Deus,
nec alter nisi per Christum, xv, 191.
Non amatur Deus nisi per Spiritum
sanctum, xvii, 463; xxvii, 402. Quo
nisi Deo plenus est, qui plenus est dilec-
tionis, xxv, 407. Qui vultus hominibus
suis qui amantibus amant, xvii, 517.

Amor Dei in homines commendatur,
xvi, 488. Amari semper Deum, sine
beneficiis, non minoratur, xxxix, 65.
Amoris Christi erga speciem pigritia,
Spiritus sanctus et sanguis, r, 539. De

solo amore Christi in nos certi sumus, xi, 49. Unde probat quæsit, an Christus ametur, xii, 129.

Amasti Deum nec temporalium pecuniarum, nec imperalium legum, nec gubernarum timor est necessarius, xi, 458. Amor christianus Deus, humanus timor regibus dicitur, xxxi, 437. Si omnes homines diligas Deos ad Dei et proximi amorem referemus, intelligitur, r, 509, 510. Dilectionis Dei virtus homo inferiora creantur nec ab eis sordeat, ii, 514.

Amor proximi. Vita bonus et honesta una aliorum felicitas, quæ non solum dilectur Deo et proximo, xxxix, 517; xii, 41. Anima tenet ordinem, ne ipsa toto diligens quod supra se est, id est, Deum; sociis autem omnibus tanquam se ipsam, r, 511. Non diligit proximum tanquam te ipsum si non ad hominem, ad quod ipse tendit, edidit, xxxii, 524. Si plerumque amant, in Deo amantur ab illi cum respiciant, xxv, 78. Dilatandum est in creatura Creatorem, et in factura Factorem, ne teneat te quod ab illo factum est, et amittas eum a quo et ipse factus es, viii, 102.

Amandum homo secundum Deum, quæ et te ipsum citius deponit diligere, r, 356. Proximum sicut se ipsum diligit, quæ eum ad mandatum Dei filiothorem quantum vult producit, xxxix, 478. Regula dilectionis proximi est ut quis illi quicquid vult bonum proferat et illi vult et quæ sibi nocent non noc vult, et illi nolit, r, 380. Qui diligit proximum, sicut quantum potest, in aëthere corpore salvatque animo sit, quodque ad diligendum pertinet, ut primo timore, deinde dilectio Dei, xxvi, 527. Cum omnibus quæ pariter diligit homo prolesse nullo, iustitia est, r, 384. Non sic ab homine homo diligendus est ut diligaturum affinis et civis, propter necessitudines temporales, quæ odisse oportet, edid, 291. Amare humanum, ut ex eo aliquid temporalis voluptatis aut communi eorum lesuui et factabile virtus est, 367, 390, 391. Facile est vultis odisse, quia multi sunt ratione ut diligere, quia desines sunt, xi, 208. Precepto in diligendo Deo et proximo, non litteræ philosophorum, non leges civitatum compa-

rande, xxxix, 517. Hominem recte diligendo non nocet, quisquæ eum non diligit qui hominem fecit, xii, 486. Illud maxime timendum est, ne se quisquam creat, contentio proximo, ad Deum quem diligit esse venturum, xxvii, 524, 525. Xolus certior gradus ad amorem Dei, quam homines erga hominem charitas, r, 512; xxvii, 524. In amore proximi sunt quæsi enabola charitatis Dei, ibid, 525.

Amor hominis in hominem, alius reus, alius perversus, xxxii, 41. Amoris fœdus gradus, ibid. Amor parentum, xii, 253. Amoris, xviii, 380; xi, 254. Amorem, xxvii, 485; xi, 254. Inhumana sunt et non amare in homine quod latet est, ad amare quod dicitur est, r, 391. Amorem Dominum, amemus hocselemque amemus sicut patrem, istam sicut matrem, r, 280.

Amor imperatorum. Cor Domini præcipere diligentiæ inimico, et odio habentis parentem et filios, xii, 486. Qui inimicum odit, si odio se ipse gratias vastat, quæ non inimicum vastat, aut ab inimico vastatur, xxv, 26.

Amores duo, sociali et privati, r, 391. Amores unius prius sunt in hominibus de re, et sic de aliis re, xxi, 490. Quis diligit, non aliud esse vult quam latens, r, 457. Solus se novit diligere, qui Deum diligit, xxvii, 523. Se spiritaliter diligit, qui ex toto quod in eo vivit, Deum diligit, r, 338. Nisi diligit Deum nemo diligit se ipsum, xxxix, 478; xi, 465. Timori et amari velle ab hominibus non compungit Deum, nisi enim est, et fœda factio, r, 374. Deo factum præcepta charitatis data sunt, quia homo et Deum et se ipsum eadem dilectione diligit, xi, 240. Amor sui non dicit subsistit in se, sed cito in vult evanescit, xxvii, 518. Sibi placens enim Deo displicens, xxv, 279. Amoris et dilectio omni, in se et in aliis, quælo se eipit esse meliores, xxxix, 492. Amoris sui perversus, veritas est qui contentio, r, 178. Amor sui, cuius cur a Deo ad infamam deflectitur, xxx, 486, 487. Amor sui prima hominis peccata diligit, xxvii, 517. Amor privati et superbia, fœda manibus, r, 586. Amor sui animam terbat, xi, 143.

Amor Dei et amor sociali opponatur, xviii, 448, 507; xii, 67; xxi, 252. Amandum est solus Deus; omnis vero iste mundus, id est, omnia servilitate contentenda, utendum autem his ad vita necessitates, xxvii, 517. Creatora si diligitur ab homine qui diligat Deum, fit permissa dilectori suo, r, 544. Amor Dei, amor proximi, charitas dicitur. Amor mundi, amor huius sæculi cupiditas dicitur, vii, 441. Vita quæ sunt in amore, r, 21. Amor rerum vanarum et noiarum pena prima peccati, r, 282. Amor rerum inordinatus, una ipse res in vult, xii, 74. Peccatum ipsum non amatur, sed ipse inordinatus amor creatore est peccatum, xvii, 436. Amor sociali non competitur amorem Dei, xviii, 507. Amor Dei unum amorem creaturæ, et eorum, xi, 265, 444. Amor temporalium rerum non exprimitur nisi aliquæ suavitate referatur, r, 516. Amor rerum terrenarum visum est penamur spiritualium, xviii, 620; xxxi, 105. Amas servitium, abhorrechit te; amatores suos verare novit, non portare, xviii, 548. Amorem certum, quod fœdus esse sentiantur, competiturum interiora, xii, 39.

Amore subicitur homines creaturæ, et subicit, indicare non possunt, xii, 233. Deus jubet non tolerare, non amare præsentis, vii, 426. Amore rerum etiam necessarium adificatur forum, stipula, etc., r, 120 et seq. Amando res nocere miset; habetque, iniquorum, xi, 342. Propitius Deus, cum male amamus, vult quæ quod amamus; itatus dat amantem quod male amat, ibid, 342. Cum ad amandum, quod vult Deus et amemus, procul dulo distat est nobis, vii, 142. Amor mundi laboriosus, xxvii, 487. Amorem per se inordinatum, rerum corporarum vult et divine philosophia movet ferare, xxxvii, 256. Quæ reuelia contra amorem rerum vanarum et noiarum Deus opponit, r, 283. Amorem suum ab eo quod abesse a se invito potest, disjungit nihil Argutianus, xxxvii, 297.

Amor vult et amor noxius, xii, 463. Amor illiusus, xxi, 285. Amor tartarus, xii, 356. Deum esse amorem turpi et vult foveat linat libido, xxvii, 515. Amoris impuri vis, xviii, 517; xii, 381. Amor turpis quas molestias ha-

bet, xi, 185. Amor immundus in ira precipitatur, amor sanctus ad superbia levat, xii, 23. Quisquis amat carnaliter, necesse est ut eum zelo postifero avertat; ut amore spirituum simo zelo, vii, 525. Amori corporeo cum animas moribus, dices vult, xxxviii, 276.

Amandum hominum, eas meliores efficiunt, xii, 446. Tales sunt homines, quales sunt amores, xviii, 517. Non faciunt bonos vel malos mores, nisi hant vel mali amores, xi, 299; xxi, 169. Amores duo contrari possunt esse in homine, r, 47.

Amor dignus et indignus ita diligit, ut rebus quæ diligit subicitur, r, 163. Amor est gratior non produlem ex indignitate, xxv, 489.

Amor iustitiam rectus, unde prolatur, xxx, 518. *Fide* Timor. Amor iustitiam, non potest timere, incontentiam parit, xi, 367. Amore lex implerit, non timore, xvii, 436; x, 298. Amore et timore differunt homo novit et vult, et utramque testantibus, x, 245, 248. Amor infirmalium, timor hominibus, r, 98. Ex ignis amoris vario affectu in spiritus diversitatis, xxvii, 508, 522. *Fide* Diactro, TESTAMENTUM, LEX, CHARITAS, HOMO, ORDINE.

AMORHEI interpretatur Amorificus, xii, 246. Amos propheta, quid et quo tempore regnabat, iii, 469, 472. Amos propheta eloquentiam quam sams, r, 66. AMORHEUS episcopus, xi, 369, 424. AMORHEUS, xviii, 101, 105; x, 53. Amphitheatrum ludorum gladiatorium, xxi, 126. Amphitheatrum crepenti certamina, xxvii, 44.

ANANIAS frater Alion regnavit, ii, 131. Ananias decimus quartus ab Ezechie in Lelio, vii, 488.

ANANIAS, xviii, xvii, 510, 236. Anapylus. Ad Mariam accommodantur verba Salomonis de amygdalo, xxxiv, 204.

ANATOLIUS octavus decimus rex Assyriorum, iii, 444.

Anatolus quid sint, r, 430; xi, 444.

ANACHORITARUM institutum laudatum, xxviii, 534.
 ANALOGIA quid, xxvii, 154; xxviii, 9.
 ANANIA et SAPHIRA operi salutis spirituali, morte corporali commisit, Petrus, xxxi, 197. Hæc correptione non fuit severior, xix, 241. Anania et Saphira credendum est quod post hoc vitam pepererit, Petrus, xix, 241.
 ANANIAS in Hebreis lingua Amanias. Ovis dicitur, xxxvii, 200, 209. Amanias iudeorum. Sardiniam dicitur, 776*ff.* et 269. Sardinia de Arabia hospitalium, 262.
 ANASTASII, inestitio, Hæroclitus, rusticopolis, vi, 6.
 ANASTASIUS POSIDONIUS ROMANUS, xxxii, 69. Anastasius papa Rufinus libellum ididali, xii, 220.
 ANASTASIUS episcopus Maximianus, viii, 21.
 ANATHEMA esse dictum et quid significet, xi, 46.
 ANATHEMATIZARE mortuum Carthagini parate Augustinus, et crimina in eum objecta probatur, xi, 442.
 ANATHEMATIZATIO, xxxii, 175.
 ANATHEMATIZARI artem cumulat ars medicinalis, xxvii, 372.
 ANATHEMATIZATIO medici, iv, 204; iii, 224.
 ANATHEMATIZATIO clericis (Simplicii, Marcellini et Alexandri) a quibuslibet occisus, 26.
 ANATHEMATIZATIO audientium Anastasium, xxxv, 303. Quod de eorum causa perit, iii, 303. Solum esse sapiens ardelem non vero Deum dicit, iii, 498. Mentem Deum esse dicit, xxxix, 378, 379, 399.
 ANATHEMATIZATIO audientium in apocryphis Thales, ii, 263. Quod tempore eligunt, 483. Quod tempore eligunt, iii, 483. Quod tempore eligunt, iii, 363. Mundos immensurabiles admittit, 363.
 ANATHEMATIZATIO discipulorum et successorum Anastasii, ii, 263. Quo tempore eligunt, 483, 489. Actum Deum esse creditur, xxx, 232; xxxv, 377. Actum infidelium eorum causam tribuit, iv, 303.
 ANATHEMATIZATIO Deo ex parte ortos creditur, ii, 363. Contra Anastasium et Anaxagorem scoticum de Deo Cicero disputat, xxxix, 379.

ANCHISES pater Æneæ, iv, 143.
 ANCHISES Martius rex apud Romanos, iii, 132; iii, 467. Rex quatuor, *ibid.* 484.
 ANCHISES et servi nos sumus, xii, 48.
 ANCHISES extranea memoria Stephanus ante spiritus corporis detectio, xxxi, 156.
 ANCHISES et Antonius, vi, 519.
 ANCHISES et Antonius, xxxv, 183.
 ANCHISES Apocrypha Scripturæ sub nominibus Andreæ et Jonnis, xxii, 156.
 ANCHISES ex insula Capraria (monachus), xxxviii, 468.
 ANCHISES et Hermaphroditus, iii, 300; v, 249.
 ANCHISES et Hecatares a Pythia in Græciâ adducta, eique nuptia, ii, 126.
 ANCHISES uxor Persei, in coelum post mortem recepta, iii, 443. Stella nomine Andromæ appellata, *ibid.*
 ANCHISES Ægyptus ad quem scriptor Porphyrius de diversitate demonum docetur, ii, 470.
 ANCHISES Iussu indicat loquendi augurium, xxxii, 66. Angaria beata quo ad iudicium trinitatis perducit, 282, 67.
 ANCHISES Angulorum nomen latius scriptum, xxi, 464. Angeli Latine Nuntii, xv, 278; xvii, 64; 217, 480. Angulus, Latine Nuntius, officii nomen est, non natura, xi, 145; xii, 238. Angulus natura spiritus est; cum autem, ii, Angulus, xi, 145. Angeli, spiritus rationalis, extranea corporibus preæsentes, xxxv, 183.
 Angulorum creatio, v, 115. Per lucem primo facta intelligitur, v, 124. Angeli non sunt coeterni Deo, nec tamen possunt visitationem temporum, xvi, 324. An Angeli potuerint semper esse, iii, 81. Angeli de substantia Dei sunt, secundum Manducos, xxxvii, 404. Et post Christum a Patre geniti, xxxv, 207. Monochrotum error de Angelis post Christum a Patre geniti refellitur, xxxv, 229.
 Angeli quomodo creati sunt, iii, 17, 37. Angulorum creationem non evidenter expressit Scriptura, iii, 18, 57. Angolica creatura prima omnium creata est, v, 310. Quare, *ibid.*

Angolica natura dies est primitus constitutus, v, 287. Angeli quomodo creati sunt Deo non coeterni, si semper fuisse intelligitur, iii, 86, 87. De Angulorum creatione quibus conditionibus licet disputare, iii, 55.
 Angulorum origo, informatio, et beatitudo, a Deo trinitas, iii, 41. Nihil melius instituit Deo quam Angulos, v, 287. Angulorum pulchritudo, xvii, 335. In Angulis prima creatura creati est sapientia, v, 286. Anguli creati sequentia creati, xv, 333, 334. Angulos Deo creavit simul es et condens naturam et largiens gratiam, iii, 74. Angeli secundum aliquod tempus quibus non prius fuerunt creati, iii, 92. Angeli sanctus sine Dei amore nunquam fuisse credendum est, iii, 75. Angeli adherentur continuo luci creati, v, 294. Ex quo creati sunt Angeli ipsi verbi eternitate pia et sancta contemplationis perfectione, v, 291. An contemplationis perfectione ab initio creati, iii, 25.
 Angulorum cognitio matutina et vespertina, iii, 20. Quam Angulorum cognitio dicitur vespertina et matutina, v, 326. Dies et vespera, v, 266. In Angulis equalitate dies vespera et mane, v, 290, 291, 311. Quomodo, *ibid.* 294. Non tamen tale ignobiliter ista cognitio, v, 291. Lucem erantem et se in illa videntur Angeli in puncto creationis, v, 294. Angeli in ipso Verbo Dei prius horum rationes æternas creaturam, quibuslibet ipsa creatura, v, 286. Angolica cognitio in creatura non remanet, sed creaturam refert in laudem Deo, v, 286, 287. Sexta repetitio Angulorum conditionis matutinae et vespertinae consummata est universa creatura, *ibid.* 281. Dies vespera et mane in similibus cognitione Angulica initio creati sunt et nunc, *ibid.* 292, 293. Angeli non tantum in Deo morant quod absconditum est, sed etiam hic eis apparet cum edificatur, v, 228. Angeli amando Deum Trinitatem cognoscunt, iii, 40. Anguli sunt una dies quam fecit Dominus, v, 286, 287.
 Angeli creaturam melius norunt la Verbo, quam in ea ipsa, iii, 50. Ordo

quo Angeli opera Dei noverunt, v, 294, 299. Angeli in Deo veritatem incommutabilem vident, et secundum ea sua dirigunt voluntates, v, 440. Angeli mysterium fere eorum cognitionis nostras, etiam si voluerint, beneverunt; non autem ipsorum nos ostendunt, *ibid.* 440. Angeli cogitatio temporum et mutabilium vis est, iii, 428. Ineffabilis modo de actibus suis uterum veritatem tantum legem incommutabilem consulunt, x, 70, 71. Quomodo veritatem Deo consulunt, xxxviii, 214. Angeli sive boni, sive mali Deo loquuntur multis modis, xvii, 280. Quomodo hic loquuntur, x, 140.
 Angulorum omnium natura bona, iii, 60. Angolica natura ipso vitio quo misera est, optima se instituit docet, iv, 228. Angulorum immutabiles, xvi, 314; iv, 337. Angeli mali, si non a Deo mali sunt creati, sed peccando facti sunt mali, xxxv, 556. Borectales a nimio bono, xxxv, 371. Angeli cum libero arbitrio creati, iv, 228. Angulorum bonorum penam, malorum casus, per bonum arbitrium, xxxv, 30, 35. Quare Deo liberatur arbitrium nulli Angeli non ademit, quam præsertim eos illo malo usuros, xv, 228.
 Angulorum generum duo secundum Porphyrium, iii, 497. Genera duplex. Angulorum abundantiam esse non habent ea Scriptura, v, 530. Inter Angulos bonos et peccatores, v, vel peccatores, vel quere, Deus dicit, iii, 55. Angulorum diversitas non ex natura, sed ex voluntatibus et cupiditatibus, iii, 60, 62. Bonorum et malorum discretio quomodo facta, iii, 32. Angulorum societates duntaxat tribus, aliter pervasus, lucis et tenebrarum nomine declarantur, iii, 58. Angulorum bonorum et malorum discretioem significari apturam discreturam nomine quantum putant, iii, 58.
 Angeli peccatores quatenus ante

peccatum participes fuisse sapientia, non potest defini, *iii*, 22. Angeli praevaricatores non obnoxierunt excellentiam superioris beatitudinis vite, *ii*, 22. Angeli praevaricatores in nite peccatum aliquam beatitudinem habere eis non praesent, *iii*, 20, 26. Angeli praevaricatores non innoxierunt acceptum gratiam, nisi manus adiuti sint quam qui steterunt, *iii*, 75. Quomodo Angeli qui atterant amplius adiuti quam qui coedebunt, *ii*, 75. Angeli quomodo extrinsecus deficiunt, *v*, 421. Angelorum et hominum sine Deo ordinavit vitam, *ii*, in eis prius ostenditur quid possit coram liberum arbitrium, deinde quid possit sine gratia beneficium, insinuatque iudicium, *xxxv*, 80. Angeli deserventes immortales similes et virtutis, *iii*, 126. Angeli non potuerunt quia peccare posterum, *xxxiii*, 43.

Angelicis rursus causa superioris, *v*, 328, 329, 330, 339, *xxi*, 337. Angelitatis initium quomodo peccare deliquerunt, quanto inferioris nobis fuerunt, *xix*, 276. Angelorum lapsus nihil Deo nocuit, *xxx*, 323. Tanto sanctorum dignitas est Angelorum est, quanto similitudo erat coram natura, *xvi*, 351. Cur irreparabiliter ceciderit Angelus, *xxxvii*, 302. Cur nihil gratia Deo in reparanda collata, *xxv*, 350, *xxvii*, 104. In eorum lapsu videtur pars hominum reparata, *xxvii*, 115.

Angeli de paradiso spirituales ceciderunt, *iii*, 185. Angeli peccantes in lapsu aera caligine detrasit sua, *v*, 446. In aera est solus caecus, *xii*, 57. Angeli desertores et viliosiores necessarios in conspectu hominum peccatores, *xxxiii*, 144. Angeli reprobati, exterminatores et Angeli iracundus, *iv*, 380. ultimi servi, *iv*, 380. cetero dicitur, *iii*, 272. In secundam merent post ultimum iudicium sunt praesentia, *xvii*, 186. Communis orbis ascendit non aut communi, *xi*, 36. Status dalaris non corolant, *iii*, 136.

Angeli an habent corpora, *xxxix*, 298; *iii*, 368. Angelorum corpora, *xxi*, 503; *x*, 203; *xx*, 450. Angelorum cetero quomodo senti dicit possit, *xxi*, 433. Angelorum corpus spirituale, *xxx*, 263. Qua-

lia sint, in quibus apparuerunt corpora, et quomodo mentibus ingerant visibiles dillicite explicatur, *xxvi*, 133; *xxx*, 260. Angeli per verum corpus assumptum apparent, *xxvi*, 254. In corporibus apparentibus quomodo vident et tangi possunt, *iii*, 569. Angeli eam sint spiritus; an corporaliter cum mulieribus possint coire, *iii*, 569.

Angeli apud Abraham vere manducarunt, *xxi*, 424. Angeli qui apparuerunt, cibos, non quia indigebant, sed quia volebant et poterant, suspendunt, *xxi*, 443. Angelus manducavit non ex necessitate, sed ex potestate, et ut humanitas congruat, *xxi*, 425. Dedit in Angelis an et quomodo Abraham et Sara agnoverunt, *vi*, 132, 134. Angeli appaerunt vice Dei, Dominus appellatus, *xxii*, 819.

Angeli gestant personam Dei apparuit Jacob, *xvii*, 298. Angelus lactans cum Jacob, et tenuit se nolens, quid significat, *xxvii*, 297. Angelus qui apparuit Manae significabat Christum, *vi*, 639. Angeli animalia, *ii*, 434. Angelorum ministerio, vox Patris in nomine, et speciei columbae visus, potestatem fieri, *xx*, 368. Per Angelum quomodo Deus loquitur, *xvi*, 184.

Angelorum beatitudo ex Deo solo, *ii*, 353, 447; *iii*, 61, 68. Angeli Deo debent quod sunt, quod vivunt, quod iuste vivunt, quod beate vivunt, *xx*, 461. Angeli participes debiti Deo ut laudent illum, *iii*, 18. Angeli lux est, non dicit in se ipso and in Deo, *xxx*, 48. Angeli hinc beati, inde et nos, etiam secundum Platonicos, *ii*, 434, 435. Angeli beati nunquam sunt peccatores, sed ita formati, ut sine ulla defectu contemplationis, sine ulla intervallo mutationis, eternitatis, et immutabilitatis Deo persistant, *xxx*, 333. Angeli et beatores, quod nunquam peccaverunt sunt, *iii*, 16.

Angeli in similitudine scilicet non Deo coherant, sed de sua sempiterna felicitate accipi, *iii*, 24, 26, 55, 73. Angeli aeternitatis Dei sunt firmi, veritate sancti, munere sancti, *ii*, 303. Angeli beati stiales, non natura, sed voluntate, quia magis Deum quam se diligunt, *iv*, 357. Angeli facti sunt de

sua nunquam natura stabilitate secuti, *xxvi*, 115. Non posse peccare facta est Angelis sanctis meritis, *xxxv*, 35. Angeli non essent beati, si beatitudinis suae inerti essent, *v*, 533. De nullo eorum, ne peccando fiat diabolus, formidandum, *xxvi*, 295; *xxxv*, 277.

Angelorum naturae convenit, ut Deo adherant, *iii*, 62. Angeli beati liberaliter Deo serviunt; neque hoc Deo, sed ipsis prodest, *ii*, 338. Angeli aeterno Dei imperio liberaliter, quia suaver, serviunt, *xxxix*, 32. Angeli a contemplatione Dei nunquam residunt, *v*, 389. Angeli sunt participes aeternitatis, veritatis et voluntatis Dei, *v*, 439. Angeli sancti nunquam deserunt Deum, *xxii*, 347. Angeli quidquid non est Deus continent, ut Deo fruantur, *ii*, 426. Angelus, cum avertitur a Deo, fit immundus, *iii*, 17.

Angelorum patris, *xxxix*, 377. Angeli Deus ipse est tanquam vita victusque communis, *iv*, 328. Verbo vite tanquam pane suo cibatur, *xix*, 447. Angeli Verbum Dei incorruptibiles incorruptibilibus patris, *x*, 44. Angelorum cibus et salubris, *xxvii*, 183. Angeli in Verbo Dei consistunt in sancto identis, *xxv*, 519. Angeli habent contemplationem et actionem suam, *xxix*, 32. Angeli quomodo vident faciem Patris, ita et nos videmus Deum sicuti est, *xx*, 125 et *seq.* Naturam Angelicam nihil prosus delectat illicitum, *v*, 322.

Angelorum perfecta iustitia, *xv*, 343; *xxxv*, 24, 25. Angelus non secundum Angelum sed secundum Deum debet vivere, *iii*, 163. Angeli in comparatione Dei iustitia, non iure, quomodo, *xxix*, 451. Angeli etiam sanctos adhaere peccatis non esse purgandos, male asserunt Priscilianistae, *xxxix*, 467. Pro Angeli Christus non est notatus, *xxvi*, 148. Angeli opera sunt Christi, *xvii*, 166. In Angelis diffusa charitas per Spiritum sanctum, *iii*, 73.

Angelorum numerus nobis ignotus, *iii*, 217.

Angeli beati, officio superiores animis rationalibus, non natura, *xxvii*, 378. Angeli majores quidem homine, sed corrupto, *xxx*, 159. Ad Angelorum multi-

tudinem, omnis genus humanum, ad unum comparatur ovium, *xxx*, 32.

Angelorum quomodo sint differentes, et an eorum numero sint solera, incertum, *xxvi*, 145. Beatus Spiritus iure se differre credit Augustinus, sed quid differat, negare se scire, *xxx*, 452. Angeli hominum praeparatores, quia ipse es Christus mortuus est, quid est aliud, quod ex impietate velle gloriar, *xv*, 350.

Angelos creare corpora tantum, non animas voluit Plato, *iii*, 106. Quid inde sequitur, *ibid.* Angeli creari non possunt, *v*, 465, 468. Angeli sine homo, sine mali, non creatores, *xxx*, 276, 276. Ne ullius quidem naturae quamlibet minime creaturae, *iii*, 103, 104. An Creatori creatura facienti ministerium praebuerunt, *ibid.* 103. Angeli nonnullam operam praestare possunt, ut aliquid creetur, *v*, 465, 466. Materiam corporali visibilium elementorum possunt etiam Angeli, et homi et mali, *x*, 56.

Angeli beati salus Deum imperat, ipsis autem universis mundis subiectos est, *xxxvii*, 378. Quam beatis Angelis subditi exortum, *v*, 488. Angeli coluntur praesepi sive potestates aeras, *xi*, 176. Et ille lege facit quidquid hic fit, *ii*, 177. Genes aeternitatis sub Angelis Deum constituitur, *v*, 200. Cur Angeli tribuantur affectus, cum praesepi officia, *ii*, 423. Angeli collatum est, ut animam restitui ante coespationem Domini, *xxx*, 32. Angelus quomodo ad Deum venit, *iii*, 297. Angeli boni non possunt esse nulli inter miseris mortales, et beatis immortalibus; possunt mali, *iii*, 436.

Angeli sine homi sine mali, ad beatitudinem obtinendam mediatoris hominum esse non possunt, *ii*, 449. Angelorum honorum favor nobis necessarius ad beatitudinem esse quomodo, *ii*, 498. Angeli miscerunt ipsos et iussa Domini sustulerunt nobis, *xx*, 150. Angeli Deo offerunt orationes nostras, *ii*, 69. Quomodo Angelus dicitur intellectum dare homini, *ii*, 469. Angeli de salute hominum intertantur, *iii*, 167. Angeli cum exaudiant, Deus in eis audiat, *ii*, 475. Angeli sanctos ad homines mitti dicitur Chris-

tiati, Plataniis non placet, xi, 449. Angeli adiutores nostri, xxxviii, 92; xxvi, 134. Quam nobis misericordiae officia impendant, iv, 443. Sine dolore et gemitu illi prestanti, xxxviii, 93. Angeli in obsequium, non in adiutorium Christi, militi potestatem, ix, 13. Quando et quomodo manibus prestantur Christianis, 327. Angeli in Medietate ascendunt et descendunt super Filium hominis, quomodo, xvi, 304.

Angeli quomodo spectat hominum retemptio, xxvii, 437. Homini sapienter amicos Angeli esse voluit philosophi, xi, 13. Angelorum amicitia nobis invidiosa esse non potest, xv, 28, 29. Amicitia Angelorum per-bona voluntatis similitudinem querenda, xi, 407. Angeli damnabiles amici esse non possunt, *ibid.* Angeli beati honorantur a nobis charitate, non servitute, iv, 407. Angeli venerantur et imitantur Christiani, sed non illis sacrificant, xv, 39. Angeli illi qui sibi sacrificare solent, non sacrificandum docet, vel utatque sensu, xi, 479, 480. Angeli nolunt nos sibi sacrificare, xi, 484. Angeli divinos honores nolunt, et aperte tunc quandoque reprobaunt, xi, 488. Angeli, ut eorum, non sacrificantur, *ibid.*, xi, 496, 497.

Angeli ideo in Apocalypsi produntur hominum avaritie se, quia talis apparuit ad pro Dei passis adorari, vi, 148. Angeli nolunt se pro Deo coli, x, 107, 400; xii, 257. Angeli milites sunt, non norant quosquam locum, nisi imperantur et ab imperantibus sumis quosdam, et tyranni demandant, xi, 459. Angeli sancti illo diu usquam forte in Scripturis appellati, non illis homines latere eorum salubriter, xii, 296, 297. Angeli imitantur prius quam invocandos admonet Porphyrius, xi, 497. Angeli illi qui induunt sibi, sed non Deo serviri, credendum est de beatis, vi, 17, 479. Angeli et homines, vivum templumque, vi, 75, 486, 510.

Angeli boni et mali habent quorundam opera similia, v, 547. Multa per Angelos agit Deus, xi, 353. Quomodo in hunc mundo operatur non novimus, v, 487. Angelorum quanta potentia Angeli boni, potentiores malis, v, 545. Ange-

lorum potentiam quam homo desiderat, sed non iustitiam, x, 497. Angeli mali, bene utitur Deus, x, 55. Malis que homines patiuntur, an propositi quidam sunt Angeli mali, xi, 196. Angeli mali utitur Deus, non solum ad puniendos malos, sed etiam ad probandos et manifestandos bonos, xi, 56. Mala hominum, per malos Angeli servari in eos qui illis divina epotatate subducunt, convenientissime creditur, x, 56, 58. Dolores corporum plerumque immittuntur ab Angelis Satanae, xii, 175. Angeli malos non propter iustitiam, sed propter malitiam pomis humana delectat, ix, 16.

Angeli reprobi bonum ministeria appellatur, vii, 178, et Angeli iracundiae, *ibid.*

Angeli cives Jerusalem, xii, 409. Angeli et homines sancti una civitas Dei, ix, 464; xi, 16, 76. Angelorum cives sunt in terra, xi, 304. Quoties Angeli, etiam in terra carnis conditione habitantes, jungi possunt, xi, 408. Angeli proximi nostri deputandi sunt, iv, 443. Potest mens humana divinitus rapi ex hac vita ad Angelicum vitam, antequam per istam communem mortem carne solvatur, xi, 193. Paulus raptus ad vitam Angelicam, *ibid.*

Angelorum celestis habitatio, x, 209. Angeli beati, domus Dei, xxx, 333. templum Dei, xii, 289; x, 476. Curia celestis Imperatoris celestis militis, xxi, 169. Angeli beati, excellentissimi et sancti Dei ministerii, vi, 407, 408.

Angeli ministeria, cursus Dei dicuntur, iv, 125. Membra Christi ad Angelorum aequalitatem divine gratia largiente perducta sunt, xvi, 350, 354. Angeli militari gratia beneficentium, xxxvi, 851. Angeli futuri nos aequales non desperamus, quibus Angelorum Dominus multavit, xii, 289; vi, 163. Angeli sancti, domum nomine habentur intelligi, vi, 447. Et ita appellatur in Scripturis, xi, 188. Angeli etiam Dei homines nuncupantur, 270. In Scriptura nuncupantur viri, xxx, 168, 171. Nominis veterum solent appellari, vi, 583. Sed nomen animarum non solent significari, xii, 464, 482. Angeli appellari solent homines aliquid nutiantes, xxviii, 407. Angeli

omnes qui salutem celestem hominibus annuntiant, xxi, 307. Angeli dicitur possunt Israel, xii, 499. Dicuntur oves et boves, vii, 193. Angeli organa coli, vi, 99. Angeli nomen universon superius civitati tribuitur, v, 327. Angeli beati, dicuntur caelum coli, xvi, 333.

Angeli voluntas, etia potestas non est, ut videtur positum, promerendi gratia est, xi, 120. Deus non fortasse videtur a quibusdam Angelis, eo modo, quo videtur sicuti est, *ibid.*, 126.

Angeli ascendentes et descendentes in scala Jacob, quid significant, xii, 546. Angeli movens aquam pitane, xii, 61. Angeli Ezechielum septem de quibus in Apocalypsi, Tychonius intelligi Ezechielis, v, 26.

Angelorum coetus, xxx, 379. Angeli cuique adhibetur, ix, 104. Angeli propositus cuique rei visibili, xxxviii, 111. Angeli his corporalibus iudicanda et administranda prestant, vi, 623.

Maris habitatio et locutio cum Angelo, xxiii, 26. Angeli missus ad Mariam, *ibid.*, 141. Ammonitio Angeli, *ibid.*, 98. Angeli ad Mariam salutem, *ibid.*, 101.

Angeli salutatio, xxxv, 456. Angeli subditio et Maris obedientia, *ibid.*, 164. Christus vocatur Angelis dulcissimum melos cantantibus, *ibid.*, 153.

Angeliis mulieribus videlicet, filii genitum, xxiii, 143. Resurrectio probante testimonio Angeli, *ibid.*, 150.

Angeliis hereticis, caritas, 290.

Angeliis copulatus duos pariter Christi, xi, 295; x, 420.

Angusta via ambulandum est, ut contempnentur carnis essentiae, ix, 38. Quae illi via angusta, xxxii, 49, 50. Angustus est in terra, migra in caelum, xi, 282. Angustus et arctus Christianorum vitam ducere non fecit et conruptus voluptatis et lasciviae passio, xxi, 210.

Angustus. Per angustas transitur ad locum latitudinis, xi, 26.

Angustus pseudoleonem Celestium, xii, 143. Alnus, scilicet Pelagi hospitalium frivola verba subducuntur, *ibid.*, 143. Episcopus libere ab Eusebio presbytero suscipi Hieronymus, *ibid.*, 143, 144.

Animus Traducioni nomine Augustinum aut Hieronymum designare videtur, *ibid.* Latinitate donavit hominibus Iosannus Chrysostomus, *ibid.*

Anticlastra familia, xi, 194; xliii, 285.

ANIMA. Quaesitio de anima valde difficilis, v, 371, 374; xxxv, 369. Ne facile solvantur ex Scripturis, v, 387. An eo ipso, quo distat natura nostra a peccatore, de origine animarum disquirere ac disserere novum, xxxiv, 378, 379. De natura spiritus et animae nostrae multa ignorare, an visio dari possit et debeat, xxxvi, 376. An large sit animae, haec ignorare; xxxv, 372. Et magnam doctrine Ecclesiae detrimentum, *ibid.*, 384. Animarum originem ad nos forte non pertinere in hac vita posse, *ibid.*, 369.

ANIMA fit praeconans cupiditate, quod exemplo explicatur, xxxv, 474. In huius iusto iure sunt, Caro, Anima et Spiritus, xxxviii, 134.

De origine animae incerta erat Machabeorum patrum, xxxv, 368. Vicentium Victoris sententia de animarum origine difficultatibus plena, x, xxxv, 339. In quaesitio de origine animae quid cavendum, *ibid.*, 314; 312, 316. Quoties revolvenda in quaesitio de origine animae, *ibid.*, 298; 315. Undecim quae cavendae sunt in quaesitio de anima, *ibid.*, 401. De animae opinionones duae, v, 481.

ANIMAE ORIGO tribus modis intelligi potest, 477. Quoties de illius origine sententiae, xxxv, 408. Annona Augustinus de origine animae, xxxviii, 331; xxxvi, 308, 309, 310, 327, 498, 347, 365, 366, 367, 402, 403; xxxvii, 252. De ejus origine nihil delinquit Augustinus, xi, 94, 317; xii, 49. Et Hieronymum consulti sicut et Marcellinum, *ibid.*, 30. De origine animae nihil verbi in Scriptura canonica comperit Augustinus, *ibid.*, 28. Circa originem animarum varia expenduntur Scripturae testimonia, v, 482 et 309. Quibus de origine animae sententiae, xi, 418. Quaequomque sententiarum de origine animae vera sit, Deus sicut Iulius Iulianum esse vocat Augustinus in libro de Libero Arbitrio, *ibid.*, 92. Qui aliquam ex quatuor sententias Augustini de animarum ori-

gine, ceteris tribus rejectis vult propagare, aut aliquid de Scripturis (quod non possit aliter accipi potest), aut rationem non certam, et contradictorio molis existat, *ibid.*: 77; versus vii. capitis 12. Ecclesiaste adhiberi potest ad defendendam, *quodlibet* quatuor sententiarum Augustini de numerum origine, *ibid.*: 92. In questionibus de numerum origine, referendam reuogatur originale peccatum, *ibid.*: 341; xxi, 42, 43; xx, 293 et *sepp.* Quisquid de anime origine conuoluit iniquitate vel affirmatione dissoluitur, et contra peccatum originale est, *verum* esse non potest, *ibid.*: 36. Anima unde sit, 4 Deo est, v. 402, 480, 482, 403.

Anima non est a se ipsa, xxxviii. 3. Anima Deum habet auctorem, *ibid.*: Anima omnis optimis a Deo esse potest, xxxviii. 48. Anima raris tribuenda Deo ipsiusque separabilis, xxxviii. 39, 56. Anima (omnes) per Christum creata et emissa, xxxviii. 48.

Christus redemptio et medicus animarum, xxvii, 162. Nec anima sine carne, nec caro sine anima immortalem patitur et reatum, *ibid.*: 168. Petrus animas creans, *ibid.*: 300, 301.

Animam de nihilo esse factam non credent Manichei, sed spiritus, regis est Deus, esse naturae diuinae, xxxvii, 290. Manicheorum error de anima, xxxvii, 130. Anima non templum Dei, sed pars aut membrum eius secundum Manicheos, xxxvii, 295. Animam esse ipsam Dei substantiam Manichei dicunt, v. 358. Et id quod Deus est, xxvii, 189.

Anima esse a propria Dei substantia: Stoici, Manicheos, et Hispani Priscilliani haereticis censuit, xl, 319, 325. Priscilliani error de anima, xxix, 434, 435, 436, 440. Animam de nihilo esse factam non credent Priscilliani, xxix, 436, 440. Sed quia reijci est Deus, esse naturae diuinae, xxvii, 244. Et esse partem Dei, xxvii, 479. Sic ut et Gnostici, xxvii, 219. Animam a Deo factam non esse nihilo, sed ex semetipso, error Victoris, xxxv, 288, 346, 347. Refellitur, *ibid.*

Anima ex Deo est, non de Deo, xxviii, 81; xxxix, 246, 489. Anima non est

Deus, xxviii, 80. Non substantia Dei, v. 394, 401, 402, 386. Anima non est natura Dei, sed ipsa participando potest illuminari, xl, 43. Anima non est de ipsa substantia Dei, v. 373, 374, 481. Anima quoniam mutabilis est, facta esse de Deo qui immutabilis est non potest, xxxv, 289. Anima non est ipsa Dei substantia Manicheos, xl, 325; xxxviii, 246; 348. Non est pars Dei, sed motum bonum, xl, 541. Animam partem esse Dei dicere, et blasphemum est et haereticum, xxxv, 321, 323.

Anima flatus Dei, sed inno de eja subsistit, iii, 162, 135. Animam non esse partem habitus Dei intellexit, xxxix, 246; 347, 348. Insufflatio illi sit in faciem pauci foetra adducitur ad probandum animam partem esse Dei flatus, xxxix, 349, 350. Anima et Deus, non unius ejusdemque naturae, *ibid.*: 321. Anima naturam a natura Dei distinguit philosophi, v. 382. Animam Deo coeternam putabant Platonicis, quo firmamento, iii, 509. Anima, Angelus, Demones, unius esse substantia, sed pro meritis distinguit asserunt Priscilliani, xxxix, 497. Refellitur, xxxix, 446, 449. Anima non est ex Angelo, v. 480. Anima non casualis non fuit inserta in natura animalis, v. 324. Neque in creatura corporea, *ibid.*: 395. Animam rationalem et irrationali fieri, nonnulli philosophi putant, *ibid.*: 379. Anima mulieris ex anima viri factam, quidam opinati sunt, v. 474. Refellitur, *ibid.*: 475. Anima non est ex terra, v. 498. Anima ad se non est aliqua exordia, v. 486.

Animarum propagationem occidentalis Ecclesia solebat sentire, xxi, 26. Animam ex traduce esse Tertullianus, Apollinaris, et Occidentalia maxima pars censuit, xl, 220. De animarum traduce, opinio Tertulliani et Manichei, xxxvii, 489. De hoc sermo Cassiodori a Pelagianis secusit, *ibid.*: Anima quomodo traduci possit, non potest explicari, xl, 26. Per semen concubentibus transfusa etiam remes anima volunt Traductari, v. 505. In animam non est materia seminis manifesta, aut ratio seminis occulta, v. 306. Animam aut sint

ex traduce, an de novo creentur, anbigit Augustinus, v. 306. Sententia Traductariorum de animarum creatione de novo, proponderare videtur, 507. Eorum argumenta, v. 490, 493, 503. Animarum propagationem unde nonnulli auctore putant, xxxix, 312. Animarum propagationem defendentium testimonia solvantur, xxix, 20. Quid exuendum Traductariis, v. 509. Animas a Deo non ex propagatione fieri, an aliqua Scriptura testimonia evincant, xxxix, 299, 301, 302, 303, 304, 306, 337, 358. Anima an sit ex traduce, nihil certi Scriptura habet, xxxix, 469. Nec ex Scriptura potest demonstrari, xxxix, 312.

Anima si ex traduce non est, et nihilo est, non ex Dei natura, xxxix, 305. Anima non de Deo nata, sed creata est, xli, 50. Anima a Deo facta, non ex se ipsa, sed ex nihilo, xxxix, 288, 322, 323, 325. Anima an ex nihilo, v. 375, 480. Facta est ex nihilo, xxviii, 82. Anima de celo lapsa esse putant Pythagoras, Platonicus, Origenes, xl, 319. Animas viasse antequam ista corpora gererent, Plato docuit, xxx, 409. Opinio Platonicorum de vita animae ante corpus, significet, xxxix, 477, 478. De anime incarnatione, qualiter sententia, xl, 94, 328.

Animas pro diversitate peccatorum, diversa corpora meruisse, sensit Origenes, iii, 38. Refellitur, *ibid.*: Anima non determinatur corpore, proprie mala sua dmerita, xl, 317, 333, 342; xxi, 30. Animas pro diversis meritis in diversa corpora detruas esse non dicendum, v. 249, 496. Animam non habent aliqua merita antequam corpori inferantur, v. 484, 485, 499, 502. Anima in carne meritis crescat, et merita component, v. 493. Anima, an ad corpus venit propria voluntate, an Dei nutu, v. 496. Si proprio nutu corpori inserta anima, non fuit praesentia futuri, *ibid.*: 396, 397.

Animam an se Deo deserviat, nec ne, minus questio videtur Augustinum, xxxvii, 80. Animam origo quo sit et in corpore, Augustino etiam senti ignota, xli, 408. Animas olim conditas, in thesauro Dei haberi, quoniam ecclesiam

fici existimant, xl, 324. Arguntur, xl, 242. Animam Deum per infantium tempus, atque haec semper dicit, sicut semper est ipse qui error Victoris, xxxix, 351. Animas viri et mulieris prius creatas quam corpora, Scriptura non permittit credere, v. 345. Hieronymus Macrodimo immutari suam esse sententiam, singulas animas notas incantibus fieri, xl, 370. Et nam sententiam exponit in episcopo contra Bullinum, *ibid.*: 320; xli, 30.

Animarum novarum sine propagatione insufflationem defuncti minime prohibet Augustinus, xxxix, 315. Insufflatio creantem animarum de novo, v. 478; xxxix, 298. Anima si creatur singulari singulari, quomodo peccatum originale contrahant, xl, 330, 331. Animae quatenus secundum Vinculum, peccato originali obnoxio, et non sint ex traduce, xxxix, 329. Animam ante peccatum meruisse esse peccatorem, et iniquitari pro corpore error Victoris, xxxix, 289, 290, 291, 352. Refellitur, *ibid.*: Anima ante carmen aliquam statum et aliquid meriti non habuit, xxxix, 328. Habuisse aliquem statum bonum et meritum bonum, error Priscillianiarum, xxxix, 332. Animam ante carmen aliquid peccasse, et damnaretur in carmen dici non potest, *ibid.*: 297. Nec ab delicta alibi commissa, in corpora meritis non convenientia detruunt, in hisque magis carnis affligi, xxxix, 293, 294. Animam meritiis aliquod perdidisse pro carnis, tanquam boni meriti fuerit ante carmen, error Victoris, xxxix, 354. Error de animarum peccato ante corpus, unde, xix, 418.

Anima peccato originali non est obnoxia nisi per carmen, xxxix, 291. Animam per carmen reperit Iulianus Priscianum, et per illam renasci, per quam meruit inquiri, error Victoris, *ibid.*: 352. Anima quatenus originale peccatum contrahat, accepit Augustinus, *ibid.*: 326, 337. Quid secundum fidem de anima Iulianus quidam, *ibid.*: 308, 309. Animam, cum ex Adam non veniant, tamen ex illo iustam sortem damnationis inueniant, nisi ad remissionem peccatorum renouatione perveniant, xli, 31. Anima puriorum

immensurabiles, quas, Deo certum est sine lapsione corporibus extensus, quomodo potest duntaxat in damnationem, xi, 421. Animae innocentes et mundas non implicat Deus peccato, eas carni peccatrici admissendo, xxxiv, 280. Anima dat corpori ut bona faceret, et, 507. Anima minus creari incrementum solvitur, *ibidem*, xii, 30.

Animae habentes esse ex terreni corporis moribus meritis, potuerunt Platoni, vi, 158. Refelluntur, i, 166, 167. Anima propter originale peccatum miserabilis ignorantia peregrinatur, xxxviii, 378. Vitium animae non nititur esse, sed nititur naturam ejus est, nihilque aliud est quam peccatum et peccati peccati, xlii, 142. Non sicut peccatum in animae potestate est, ita etiam poena peccati, i, 483. Anima etiam renata ubi omni peccato et ignorantia non potest esse libera in hac vita, xxxvii, 70. Anima motibus perturbata seculis habet secundum hunc motum partes, vii, 476. Anima desideriorum diversitate videtur, portat plagas saevitia, divisa per amores multos, xxi, 478. Sanctas animae quando firmissima erit, i, 482.

Anima in se quomodo creditur, in primis sex dicitur operibus, v, 373, 376, 392, 403, 476. Anima quod sit, via potest exprimi, v, 391, 392. Utrum anima sit corpus, xxxv, 384. Animam non Deum, sed Angelus creatores esse de igne et spiritu, volunt Seleucianus, xxxvi, 240. Animam serena esse quam purissimam, xxxv, 382. Anima non est sensus, xxxv, 382. Non est ignis, aer, aut aliquid corpus, xxx, 445. Non est ex elemento, vi, 374, 383, 385, 391. Animam quantum corpus esse Aristoteles dixit, Plato nullum, iv, 262. Animam ex atomis esse Lucretius scribit, xxxvii, 14. An animae creationem materiam aliqua processit, v, 376. Non potest dici operari quiaque materiam, *ibidem*, 377. Anima si de materia facta, saltem de materia spiritali, v, 398.

Animam immortalem quidem, sed eam corpus esse contendit Tertullianus, xxxvii, 248; xxxv, 385. Animam ex tractore dicitur potest esse sententia Tertulliani, eam esse corpora voluit, xli,

20. Animam corpus esse creditur quae ex parentibus carnis originati sunt, v, 506. Alii idem sentire propter aeternam divinitatem linguam, *ibidem*, 411. Tertullianus quae incorpoream cogitare non potuit, v, 510. Colorem aerium et lucidum et sensum animam dat Tertullianus, v, 510. Animam crescere substantia soluit Tertullianus, v, 513. Quid de incrementis animae sentit Tertullianus, v, 512. Quid illi qui eam cupias esse crediderunt, v, 506. Animam de corpore formam accipere et eam corporis incremento protendi et crescere, absurdum est dicere, xxxv, 392, 395. Animam se subtrahere cum membra precipitatur, Victorii sententia, *ibidem*, 391. Anima quantitas motu quidem nulla esse per totum librum de hoc argumento videtur, i, 248. Quantitas vero virtutis distincta in septem gradus, per ordinem ad corpus, ad se ipsam, ad Deum, i, 314.

Animam eam corpus alius error Victorii Victorii, xxxvii, 232. Anima non est corpus, v, 390, 401, 500, 509. neque ex nullo corpore, v, 290. Anima non est corporea, v, 385, 388, 615, 617; xxxvi, 113; xxxiv, 387, 389, 397. Non est qualitas corporea, v, 509. Non est imperceptibile corpore, i, 394. Aliud anima, aliud organa corporis, v, 389. Potest tamen habere similitudinem corporis et corporalium membrorum, v, 385, 388, 615, 617. Fieri potest ut in anima similitudo quaedam corporis, nec ipsa sit corpus, xxxv, 390. De anima conformatione, xxxviii, 397. Debeatibus mentis sentiendi et intuitus movendi, anima abcedit, v, 389. His autem defensionibus ejus intento turbatur, *ibidem*. Unde fit ut anima abstracta sit veritatis, v, 389. Anima delectatur lenius, vel contrariatur offensis corporis sensibus, xv, 238. Non parvum animam nullam, trinita, v, 648.

Animam non est subiecta corporibus ne quidem constituit, v, 217. Et ad animae ex corpore afficitur, vel corpus ex anima facit congruae rationes in sapientia Dei incommutabiliter viventem, xxi, 476. Anima potestem laeta aut tristis patitur, xxxv, 389. Anima vere laeta aut tristis patitur et si non per cor-

pora, sed per corpus tantum similitudines sentiat, *ibidem*, 390, 391, 392, 394. Anima vox in dormiente quae, xii, 82. Anima delectat cum corpore, delectat sola in corpore, delectat et extra corpus, iv, 188. Aliud est in anima quod corpora vera sentiens, aliud quod similitudo corporibus non corpora certiorum, aliud quod nec corpora nec corporum similitudinem continentur, xxxv, 394. Fatum est quod si anima est sine corpore, caret forma, *ibidem*, 386, 387. Unde error eorum qui opinantur animam esse corpoream, xxx, 441.

Anima, si corpus est, sequitur etiam Deum esse corpus, v, 509. Anima si corpus est, erit et sexus, *ibidem*, 394, 395. Utrum anima humana magis carnalis evocata, vivorum conspectibus appareat possit, corporis instrumenta gestans, xxxvii, 214; 244. Anima corpus vel quasi corpus, quod vehiculum hominibus dicitur, xxxvii, 282.

Anima utrum sit spiritus, xxxiv, 383, 390, 400. Anima spiritus est, non corpus, xli, 20. Est simplicis quiddam et propriae substantiae, v, 247. Spiritus est incorporea, vicina substantia *ibidem*, xli, 476.

Anima rara nominatur, cum carnalia bona alium appetit, xxv, 38, 39. Anima secundum se vivens, est carnalis, xix, 334. Anima cupiditatis, quantum anima terra dicitur est, v, 116. Anima iniqua terra dicitur, xxx, 145.

Anima humana excellentia, v, 27; xxxii, 259. Anima nihil potentius, nihil subtilius, xv, 259. Anima ad imaginem Dei facta, xviii, 150. Nihil magis in natura animae, quam quod ad imaginem sui Creatoris facta est, xxx, 7. Anima secundum quod facta est ad imaginem Dei, xlii, 6. Anima rationales, Angelis officio quidem imparibus, sed natura patet, xxvii, 378. Si quid aliquando eorum quae Deus creavit, est natura, i, 390. Animam factam, corpus autem factum a Deo, putant quidam, xi, 466. Animae praesentia quibus res corporeas, v, 388. Philosophorum opinioniones de animae substantia refelluntur, xxx, 439, 440.

Anima et spiritus duo quaedam sunt, sed saepius uno nomine nuncupatur, xxxv, 30. Anima aliquando cum mente, aliquando excepta mente, intelligitur, xxxvii, 5. Animae caput, mens, et spiritus, xii, 134, 134. Anima pars duplex, intellectualis et spiritalis; utriusque differentia, xi, 467. Anima pars superior, mens rationalis, xii, 476. Animae partes inferiores, *ibidem*.

Animae duas conditiones, *ibidem*, xxxvii, 45, 47, 280. Manichaei error de duabus animabus, altera mala, altera bona, deque carum commixtione ac pugna, xxxvii, 110, 430. Animarum duo genera non haberi, et delationem in malam et in bonam partem sequitur, xxxvii, 69, 71. Animarum in diversa natura quae sunt diverse voluntates, xxxvii, 97. Animae tres gradus juxta Varroem, iii, 338. Animae rationales triam generum sunt, i, 384. Animae intellectuales quantum Platoni tribuunt, iii, 504. *Fide Mass.* Anima quomodo aut in somnis, aut corpore exercera cognoscit, xxxv, 393.

Anima omnino a veritate habet, ut omnino anima sit, xxxviii, 3. Cum corpore esse capax rationis, aut a sapiente mente, regitur, aut ab errore, xxi, 142. Anima potest errare et ambigere in veritate, vixi, 3. Quae est, quae veritatis, xxxvii, 19. Anima oculus mens, vi, 486. Anima lumen Deum, v, 614. Ex Deo est quoddam intelligi anima, sicut valet, v, 614. Anima intelligitur potentia, de rebus veritate, de ipse cognoscitque justitiam, xxxviii, 801. Cum anima intellectualis, sive Deum videt, etiam super se videt illam, v, 614. Cum lumen illud animae constare intuetur, palpitante infirmate et animae valet, v, 614. Anima quaedam legit in aeterna Dei luce, xii, 471. Ut Deum resque divinas et spiritalis intelligat, a lumine quodcumque accendit, v, 385. Anima non se ipsa unquam se effugiat, non pervenit ad cognoscendum suam naturam incommutabilis, xii, 479. Animae cur praecipuum, ut se cognoscat, xxx, 433. Quomodo se ipsam querat, xxi, 431. Animae omni voluit Deo inanimare lumen intellectus, initia sapientiae, xix, 29. Anima capit rerum

infantiarum imagines, xiv, 475. Animam humanam habere vim quandam divinationis in se ipsa, nonnulli volunt, v, 584. Impugnantur, *ibid.* Anima mala non discreti si non faceret, *ibid.*

Anima humana facta promittit beatitudinem Plato, iv, 206. Anima videtur beata, xxx, 27, 28. Unde acronismus, xxviii, 76-78. Unde misera, xxviii, 58; xxx, 27, 28. Anima beatitudinis amissionem non remittitur, sed Dei, xxx, 25, et regularum iustitiam, *ibid.* Anima, ut beata sit, corpus omnino fugendum, *ibid.* Porphyria, vii, 130, 144, 153; vi, 266; 308. Resilire, vii, 133. Anima felicitatis quia distat corpus incorruptibile, *ibid.* 299. Anima beatitudo in corpore in quo gernerit, iv, 400. Anima cum Deo solo, in Deo solo, de Deo solo est beata, xv, 258; vi, 416. Anima quae in solo Deo, xxxviii, 507. Anima non habet ultra Deum, quod appetit, xxxviii, 473.

Anima bene ubi potest corporali felicitate persequendo ordinem in creaturis, si cum fecerit servare Creatori, *ibid.* 10. Animam beatam esse non posse nisi participatione animae creaturarum, *ibid.* Ponticus, *ibid.* 451. Nobis et Platoni, *ibid.* 455. Animam, etiam cum sapientissimo percipitur, transire de beatitudine in miseriam, et vicissim, quoniam tenuere, *ibid.* 84. Quam impium et absurdum, hoc asserere, *ibid.* 90, 96, 98. Hanc sententiam ipse Porphyrius reprehendit, *ibid.* 507; *ibid.* 1297 iv, 300. Anima si videtur sunt ad corpus, beate esse non possunt, *ibid.* 238. Animarum spes hic esset fœdior, quam in illa felicitate, *ibid.* 239. Anima, si semper eius miseria et beatitudo aequalis, de beatitudine in miseriam, *ibid.* 8. Ex tractatu animae de beatitudine in miseriam, et vicissim, quomodo veritas elicitur, *ibid.* 300. Anima rationalis pax in quo nata est, *ibid.* 36, 40.

Anima est immortalis, *ibid.* v, 401; xvi, 10. Anima vita post mortem astruitur in Numeris, vi, 429. Anima immortalis probatur, *ibid.* xv, 465 et *seq.* *Item* in libro de fine et scripto, i, 219 et *seq.* Ad indagandum solus animae immortalis, *ibid.* vii, 249. Quomodo beatitudinem invenerunt, qui

ad indagandum ejus immortalitatem pervenire poterunt, *ibid.* Anima immortalitas modum quemdam habet, xxxi, 9. Anima modo suo immortalis, xviii, 298.

Anima est immortalis, non ita ut Deus, *ibid.* 294, 323. Animam cum corporibus non, et in fine seculi utramque resurgere, dixerunt Arabes, xxxvii, 277. Animam quidam philosophi crederent esse mortales, alii immortales; utriusque sententiam varia placita, *ibid.* 499. Animam immortalis et miseriam vel beatitudinem alioquin permanere tenerent philosophi multi, xxxix, 286.

Anima licet immortalis, est mutabilis, *ibid.* 395. Anima quae immortalis est, mutabilis, *ibid.* v, 390; xv, 197, 198, 220; xxxviii, 43. Il ostenditur contra Manichaeos ex ipsorum doctrina, xxix, 302. Anima vel in deterius, vel in melius mutari potest, *ibid.* 372. Anima mutabilis quae, *ibid.* 376. Anima cum illi immortalis, quomodo mutabilis, xxxi, 439. Anima, quae mutabilis est, non proprie est, *ibid.* 444. Anima est quodam modo mortalis quae est mutabilis, *ibid.* 264. Anima, mortalis aliquo modo intelligi potest, *ibid.* 401. Quomodo mortalis, xxvi, 40; xxx, 293.

Anima et vitam et mortem suam habet, xxxi, 9. Anima vita Deo, xv, 198, 204; xvi, 10; xvii, 229, 204; *ibid.* 476. Anima corporis sui vita, vita ipsius anima Deo, *ibid.* 428. Sicut vita vitae animae Deo est, *ibid.* 224, 250; xxvii, 340. Anima vita sapientia, *ibid.* 239, 251. Veritas, xxvi, 106. Anima anima fides, *ibid.* xxx, 40.

Anima quomodo mori potest, xviii, 229. Anima mori duplex, *ibid.* 158. Anima mors deserti a Deo, *ibid.* 111. Anima mors insipientia, xxxi, 350, 351. Haec est mors animae ut Deum nesciat, *ibid.* 19. Anima quae mori peior est, quam libertas erroris, *ibid.* xxxix, 303. Anima immortalis simul et immorta potest esse, quod sensu, *ibid.* 145. Et vitando vitam, quae appetit, deiecit, *ibid.* xxx, 380. Non alia salus animae est, aut renovatio, nisi reconciliatio Auctori suo, *ibid.* ut omnia corpora contemnant uti versque bene quando remittit, *ibid.* uti precipitur in mysteriis, i, 248, 249.

Anima sine charitate mortua est, xv,

46. Anima mortua quid significat, *ibid.* 414. Anima mortua motus tres: facta clarioris, delectatio libidinis, venenum curiositatis, xxv, 389. Anima mortua corpus sepulcrum est, *ibid.* 243.

Anima resurrectio, *ibid.* 200, 201. Anima mors et resurrectio, *ibid.* 173; xxx, 207, 311. Resurrectio animarum sic per substitutionem Patris et Filii affirmam; resurrectio corporum per dispensationem humanitatis Christi, *ibid.* xv, 268, 271. Anima quomodo resurgit a peccato, *ibid.* 321. Ut mors carnis differatur, omnes sedulo laborant; ut mors animae evitetur, vita aliqui curant, *ibid.* 28. Anima sine gratia polare non potest, xxx, 486. Se ipsam vulnerare potuit, sanare non item, *ibid.* 490. Anima associatio differt a suscitatione corporis, *ibid.* 397. Anima vivae, quare sic dicitur, *ibid.* 146.

Anima qualis sit, xxvii, 77. Anima meritorium est ex grada corporis quod inhabitat pensandum, *ibid.* 388. Anima non possunt dici magis vel minus bonae, nisi vel melius vel differentia temperaturae corporum, *ibid.* 498. Anima media inter Deum et corpus, *ibid.* 220. Inter Creatorem et creaturas, *ibid.* 40. In medullis quodam rerum est ordinata, xxvii, 402. Superior anima, solus Deus, *ibid.* 482. Anima sub Deo et supra caetera collocata, xxx, 227, 228, 242, 312; xxx, 438. Anima habet infra se carnes, supra se Deum, xxvii, 189. Anima Deum dominum habet, servum corpus, *ibid.* 477. Anima, immutabilis est in rebus incommutabilibus, *ibid.* 112, 319.

Anima subsedita Deo, anima coram, *ibid.* 102. Anima colendum est Deo solus, qui solus ejus est auctor, *ibid.* 321. Anima bonum Deo adhaerere, xxxviii, 43, 44. Oportet animam et regi se sustinere, *ibid.* est, Deo, et regere inferiorem, *ibid.* est, corpus, *ibid.* 488. Anima in medio quodam constituta, legem accepit, haurere superior, regere inferiorum, *ibid.* 477. Deu subiecit animae corpus, animam animae, et sic omnia sibi, *ibid.* 322. Anima tanto minus subditur Deo, quanto minus Deum in ipsis suis cogitationibus concepit, *ibid.* 325. Rationalis anima si Creatori suo serviat, cuncta ei reuera servient, *ibid.* 385 et *seq.* Intenta in Deum anima magis est, intenta autem

in corpus minus est, *ibid.* 482, 483. Ut serviat sibi caro, serviat et illa Deo, *ibid.* 185, 189. Anima famula est caro bene obediens, *ibid.* 475. Anima cum se ad Deum referi, sacrificium est, *ibid.* 462.

Anima motus omnes nihil aliud quam voluntates sunt, *ibid.* 168. Anima per amor, amore movetur tanquam ad locum, quod tendit, *ibid.* 210. Anima non movetur pedibus, sed affectibus, *ibid.* 19. Anima ad Deum levanda; tanquam vas ad fontem, *ibid.* 420. Anima nisi sitis, non recte irrigabitur, *ibid.* 117.

Anima non habet ex se lumen, non habet ex se vires, etc., *ibid.* 78; xxi, 328. Anima non per se ipsam; sed participatione lucis Dei est pulchra et virginitate pollens, xxviii, 326. Anima rationalis ut luna splendescere debet, *ibid.* 407. Anima non potest justa, salva, fructibus aut beata esse, nisi participatione incommutabilis boni, *ibid.* 55. Anima si bona, casta, pia, etc., participatione bonitatis, castitatis, pietatis quam in Deo est, *ibid.* 434. Anima humana non vegetatur, non beatificatur, non illuminatur, nisi ab ipsa substantia Dei, *ibid.* 258. Anima beata est ad Deum, quod ac ad lucem, *ibid.* 20. Anima si ad lucem suam attenditur, tenebatur; si ad lucem Dei, illuminatur, *ibid.* 485. Anima ad ipsa sibi consilium ex luce Dei rationalem mentem, unde concepit consilium firmum in aeternitate Auctoris *ibid.* xii, 377. Anima vivens se a luce justitiae, quanto magis curat quod inveniat contra justitiam, tanto plus a luce repellitur, et in tenebris demergitur, *ibid.* 180.

Anima frigiditas, quae, xxxi, 354. Anima perichritido, virtus, veritatisque doctrina, deformata, *ibid.* 376. Anima rationalis deformiter vivit, cum secundum trinitatem exterioris hominis vivit, *ibid.* 456. Anima si se ipsam sequitur ut virtutem adipiscatur, istum modum sequitur, xxvii, 497. Anima invidiosa perfecta est, cum spiritum suum subditur, xxvi, 39. Anima quasi maritus est spiritus hominis, xxxviii, 73. Anima tanto est pietate purgata, quanto pravo suo minus delectata legem universitatis innotuit, xxxviii, 127. Anima

propria voluntate bonum sibi esse non potest, sed malum, *xi*, 63. Anima tanlenior peccat, et post peccatum divina lege imbecillior, manu potens est auferre quod fecit, *x*, 483. Anima, sicut se illuminare de se non potest, sic se satiare de se non potest, *xv*, 480. Animam factum Christus et pulchrum faceret, fodas factus est, *xi*, 98. Anima humana tantum dilecta est facti, quæque quomodo fugebit? *vii*, 340. Anima Christi quibus malis repleta fuerit, *x*, 201.

Anima sibi sufficit, ut perdat se, Dei est servum facere, *xvii*, 397. Animæ virtus charitas, *xi*, 129. Anima ora, id est firmamentum ipsius et fortitudo, *viii*, 450. Anima nostra posita in motibus terrenalibus, nihil infirmius, *xii*, 51. Anima, unde infirma et tenerosa, *xxxi*, 29. Anima vires tanto consumit cibis, quanto esse deservit, à quo datur, *xix*, 328. Aliter dicitur illi appetitio inferiorum, *x*, 60. Anima totum dissimulior, quæ reum turbulentiâ expulsi, *et*, 441. Anima obligata auferre volens, quasi sicuti habet in permis, volere non potest, *xii*, 24. Animam curare quid sit, *xv*, 418.

Anima sacerdotum amore capta fit adultera et inimica Deo, *x*, 346, 347. Anima quomodo a Deo dicitur, et fornicatur, *xxv*, 474, 484, 485. Anima fornicata quæsum sit, *xxviii*, 148. Anima avertio a Deo, *xxviii*, 60. Anima, unde à Deo dicitur, *xxx*, 430. Anima sine vires, Deo propter operum, *xix*, 291, 292. Anima esse sine sensu peccati, ostenditur, esse ipsius peccati permutatio et indulgentia, *xxviii*, 89, 92.

Anima Christi sponsa, *xiii*, 41. Animæ panis, verbum Veritas, *ix*, 158, 160. Non vi legitimus, Verbum dicitur, *xxviii*, 75. Anima humana cum Verbo Dei copulata, dicitur ad intelligendum, *xxii*, 42. Anima peccati et legi peccati mortui, ut nihil Christi, *xxviii*, 81. Anima per fidem et spem in Christo est, *xii*, 401. Animæ melle, colubæ et sedm Dei, *xii*, 342 et 359, 384. Originalis regno beatitudinis animæ, habitatio omnium, *xxviii*, 109, 110, 437, et 246. Anima mundi, locus Dei, *xxviii*, 9. Anima iusti frances Dei, *viii*, 5. Anima, census noster, *viii*, 140.

Animarum iactura, iactura pastoris est, *xxviii*, 261. Anima consulendum, nisi ubi habet bona, sed ut ipsa sit bona, *xviii*, 592. Anima bona solum Deum donare potest, *x*, 99.

Anima Christianus in hac vita debet desolatum se reputare, *xxviii*, 408, 468. Et ut desolata coram, *ibid.*, 457. Anima, que intelligi se desertam omni auxilio, nisi solius Dei, vere vidua est, *xii*, 203. Anima eum hic est in ista carne, habet etiam ipsa solatia verbi, solatia gratiosis, solatia disputationis, *ix*, 160. Anima locuta cum mundo suo, dicit differat a medico, et si persuaderet, in quo malo se peccando precipitaverit, sit diligentiâ tæstet receptam sanitatem, utque intelligat quanta pena impiis preparatur, qui se nutant convertere ad Deum, *vii*, 156. Anima distilla, *xxviii*, 185. Anima fanes, *xxix*, 384. Anima nostra iugis corpore involuta, vult nisi facta est, *xii*, 81, 84. Anima per virginis quibus in Evangelio significat, *xii*, 12 et seq. Animæ que tradendum sint bestis, *ix*, 481. Anima nunquam a Dei iudicio silere debet, *xi*, 61. Animæ virginitas capax ac fertilis permittit sepe viti, quibus infoluit, cui videri potestimum accommodata, si fuerit præceptis casualis, *xxv*, 73. Anima per vere utens creaturis, non eligit ordinationem Creatoris, *xi*, 10.

Anima a Deo facta, per liberum arbitrium peccavit, peccato peccata est, et per misericordiam Dei in penitentiam convertitur, *xxii*, 241, 247. Quod sit ad Deum anime daret liberum arbitrium, *xxviii*, 83. Anima que natura sua bone sunt secundum Mandatum, solus peccare quomodo ostenditur, *xxviii*, 98. Anima voluntate, non natura male esse sequitur esse utilitate postulat, *xxviii*, 71, 85. In eorum iusta demerito, *xxviii*, 67. Anima sine culpa lapsa, sola Dei misericordia liberata, *ix*, 357. Animam terrenis peccatis circumdatam Latentis sui incrementa significat, *xxviii*, 77. Anima temporalibus voluptatibus dedita semper carceris capellitate, nec saluti potest, *viii*, 489, 490. Unde anima voluptatem corporis plaris animat quam ipsam sanitatem, *ix*, 483, 483.

Animam viam in corpus suum, *xxx*, 459. Modus quo anima corpori adhaeret, non se movetur, *xxviii*, v. 181. Anima per qualem, *xxv*, 197; *xxix*, 376. Est via corporibus, *xv*, 261; *xvi*, 10. Anima, summum corporis bonum, *xxvii*, 403. Quod corpori præstat, *xii*, 464; *i*, 312. Anima humana quodam modo condit pastoris, *xi*, 57.

Anima, vix appellatur a Scriptura ad administrationem corporis, *v*, 386. Anima totum corpus animat et vivificat, *xxvi*, 196. Totâ est in qualibet corporis parte, *xx*, 326. Totâ sentit in singulis partibus, *xxviii*, 199. Anima non modo movetur motu corporis sui, sed etiam uniusque particulis illius sola simul videt, *i*, 243. Dissecto corpore vermiceis, anima non secatur, *ibid.*, 208 et seq. Animæ officium, *xxvii*, 183. Anima quomodo movetur corpus, *v*, 436. Anima dominica curam gerens liberat hominibus, *xxvii*, 105. Anima in carnis ius, *xxviii*, 488. Corpus administrat per lucem et ætherem, *v*, 483, 488. Leges in inferioribus non habet, nisi a superiore Deo, *xxvii*, 188. Anima regere corpus non potest, nisi ipsa regatur a Deo, *xii*, 476. Anima primi hominis ante peccatum, refinam mundum spirituale corpus, sed animale, tamen per arbitrio regunt, *ix*, 83. Post peccatum regit, non omni modo pro arbitrio suo, sed sicut leges universitatibus sunt, etc., *xvii*, 370; *x*, 92, 93. Anima quanta sit vis ad mundandum materiam corporalem, longum est disserere, *xxv*, 476.

Anima an aliquid a corpore patitur, *i*, 478. Anima per sensus accipit, quidquid eam corporalium tunc lætæ, *v*, 385. Anima quomodo regitur a sensibus, quomodo ab intellectu, *xxv*, 141. Corpus in anima facere quidquam fortasse non potest, si non est primo peccato in decenter mutatum, *ix*, 476. De animæ immutabilitate operari non potest, corpus ad per se ipsum, solum Deus potest, *i*, 508. Peccatum conditum sit, ad hereditarie animæ de anima aliquid opere per aliena corpora, *ibid.* Anima, quanta onera, cura in corruptibili corpore agit, patitur, *xi*, 67. Animam corpus non aggravat ante peccatum, *xxviii*, 924.

Anima corpore gravatur propter originale peccatum, *ibid.*, 96. Anima corporibus completa tanquam oblitone prægravatur, *v*, 494. Anima nonnulla passu sensibilibus sensuumque vanitate, minus est obnoxia habitibus, *xxviii*, 208. Anima illudior non similitudinem rerum visis, sed opinionem suam, *v*, 605. Lux oculorum impeditur est Anima ad intelligenda spiritalia, *v*, 385.

Anima neuoripit maxime locorum imagines, *ibid.*, 200. Cogitat quod non videt, desuadet et addendo, *xxviii*, 269. Quomodo videt et audiat ubi non est, difficile explicatur, *xxviii*, 306; 307. Anima quomodo accipit per corpus que commutat, quedam que non commutat: et per se ipsam quiddam accipit quod non commutat, *xxviii*, 26. Anima carnisque discorria in naturam veris, unde, *xxx*, 149. De anima et corpore sententia Manichæi, *xxviii*, 119. Anima et corporis consuetudo, *xv*, 258. Anima de corpore non maculatur, nisi cum mortalia eius bona conspiciat, *xxv*, 28.

Anima insatiabilis appetit corpus, *v*, 398. Appellat corpus administratum, servat a viisium mundi, *v*, 621. Anima est, esse et silere, *vii*, 129. Anima nec in suis corporibus semper esse, nec sine corporibus urare prope- tione sentit Plato, *ix*, 128; *v*, 300.

Anima commendatio, *xii*, 473 et seq. Anima cuiusvis peccati quanta sit mirabilis, *v*, 268. Anima nostra quanta sit peccatis habetis, melior est quam si in hac luce visibilium vertetur, *xxvii*, 362. Anima musco: suo omnia anima etiam visiosa, præstatior luce, *xxviii*, 67. Anima peccati, melior est quam quilibet præstantissimus corpore, non peccati, *v*, 268. Anima, *xxviii*, 473 et seq. Anima hec visiosa, nullis corpore etiam satissimum, *ix*, 428. Primo corpore anima extrema præparatur, *xxvii*, 365. Anima rationalis præferenda rebus his quæ pro se habentur, *ii*, 368. Anima rationalis et irrationalis facultates, *ix*, 398.

Animum humanam sanguinem esse nossum in Scriptura intetur, *xxviii*, 427. Non frustra per sanguinem significatur, *xxvii*, 408. Anima peccati, quo

sensu sanguis dicitur, xxviii, 139, 139.
 Animam, sive spiritum animalis orationis habent, s. 504. Anima irrationalis in bestis, vi, 96, 99. Anima animalium, a Deo, iii, 104. Animas rationales vulneribus tribuere, ad haresim pertinend, xxvii, 61, 62. Animarum irrationalium sensum vitare possunt maligni spiritus; ut cum sui generis vitia nonnulla ascendant, xxviii, 221, 222. Anima diversimode in Scorpura somitat, xxi, 223. Anima pro vita, vi, 21, 24, 102, 309; 419; xxiv, 243. Anima vita est qua vivimus, xxi, 289. Anima vegetativa, non animas dicitur, sed vita, v, 126. Anima pro homine, vi, 59, 67, 191; xvi, 145; xii, 165, 166; xxi, 378. Anima est humus interior, xxviii, 341. Animae aliquando sumitur pro corpore, xxi, 29, 30. Pro defectuque animalis, vi, 476. Animae nomen, aliquando ponitur ab Augustino pro universa creatura incorporata, xxi, 468. Anima cur mundo datur, systema Porphyrii, vi, 507. Anima cur datur mortuaria, xxi, 352, 353. Animam sequi animalis omnes artes, nec aliud esse dicere, quam remanere, quomodo accipiendum, xxi, 450, 22x, 240.
 Animae omnium Christianorum, propter unam fidem, una anima est, xxi, 94. Animam generare, quare est, xvi, 14. Animam dicitur quatuor, et in homo et in bestia dicitur, vi, 98.
 Animam animam perdere quid significat, v, 22. Animam suam amare et perdere duobus modis intelligitur, xxi, 180.
 Animae quidam amor peccatorum, et quoddam rectum odium, xxi, 488.
 Animae amor peccatorum abundat, recte dicitur paucorum est, xxi, 489. Animam diligendi modus, xxi, 488. Anima licet non amanda, xxi, 78. Cuius gratia animam perdere jubentur, xxi, 201. Animam odisse quid, xvi, 63, 64. Animam perdit qui amat, quomodo, xvi, 78; xxi, 487. Animam quid dicitur invenitur, xxi, 280. An illam dicit, qui carnalium cogit affectum interdicit, xxi, 356. Animam oppellere cum pecunia, xxi, 177. Animae inopia in peccata vivunt, iii, 419. Iustorum anima in requie sunt, xxi, 119, 138, 140.
 Anima. De animarum statu post mor-

tem, quid senserint philosophi, xx, 231, 237. Quid circa animas agitur a die mortis usque ad resurrectionem, xxvii, 82. Animarum iudicium in ipso de corpore exitu, xxxiv, 324. Animarum receptacula ante resurrectionem, iii, 75; xxvii, 354. Animarum receptiones diverse, xvi, 36. Animae piorum in vita Abrahæ securæ expectant iudicii diem, viii, 67. Animae ab omni contagio corruptionis purgatae, in placida sedibus constituntur, donec corpora recipiant, xxvii, 94. Anima continua post mortem requie fruatur, si digna est; sed vita aeterna cum Angelis in fine datur, xvi, 36. Animae Sanctorum ante resurrectionem corporis, sunt quidem in requie, sed in eis suis sunt agere quae corpora recepta vegetantur, xxviii, 511. Utrum animae cum a corpore exonerent, loco corporali continerentur, v, 411. Anima pro meritis feruntur ad loca, vel ponantur vel quibus, similia corporibus, v, 618, 616, 617.
 Nobis anima potest, non localiter, sed temporaliter, v, 392. Anima nullo modo locorum spatia sua nuda occupat, xxviii, 199. Animae locus non in spatio aliquo est, sed in delectatione, quo se pervenisse pro amore letatur, vii, 209. Corpus peregrinatur locis, anima peregrinatur affectibus, xxi, 357. Anima non est de corpore, cum corpore, quo possit ad loca corporalia ferri, et his contineri, xi, 285, 297. Anima cum exierit de corpore, non habet aliquod corpus, v, 615. Anima ad corporalia loca, vel non fertur nisi cum aliquo corpore, vel non localiter fertur, v, 615. Verum est per se non localiter nisi quod mediant, licet non sit comparabile, ibid. An in inferis ve non corporalia, sed corporum similitudinis agnoscat, xxvii, 390. Animarum anima est sine corporibus, xxi, 488; xxi, 110. *FRATRE MANICHÆORUM.*
 Animae purpure, v, 18. Animam que Deo mittente pellita est, Deoque deficiente musculari non potuit, in globo tenebrarum perpetuo vinculo puniti, Manichæorum doctrina, xxviii, 365. De animarum purgatione phantasticis et ridiculis Eucharum fabula, xxviii,

230. De purgatione animae per sacrificia et consecrationes, sententia Porphyrii, vi, 469, 467. Animam spiritali purgatione theurgica posse purgari, non vero intellectuali, dicitur Porphyrius, vi, 500, 501. Sine theurgicis artilibus et teleis, virtute continentiae posse purgari, fatetur Porphyrius, vi, 501. Teleis idcirco fieri suspensum spirituum, et ad valendum deos, dicitur Porphyrius, vi, 467. Non vero intellectualem, ad videndum Deum sumit, vi, 467. Animam ab ignorantia per nullas teleas purgari, putabat Porphyrius, vi, 502. Animae purgationem in principis esse Platonicus proficitur, vi, 490.

Animae veri Dei cultu mandatur et sanatur, vi, 470. Animae defectorum an sciant vel curant que geruntur circa vivos, xi, 267, 268. Animas sapientium in astris ferri, stultorum vero ad corpora esse hominum sive bestiarum retulit, Platonium degna, vii, 132. Animas eorum qui honeste vixerint, ut licet penas, ad alia hominum corpora, Porphyrius, Plato citam ad bestiarum redire docuit, xii, 106. Animas etiam purgatas, ad corpora iterum revolvit, stulte Platonius assererat, vi, 308; 506. De animarum reditu in corpora post purgationem, melius Platone Porphyrius philosophatus est, vi, 508. Virgilio non placet doctrina de animarum reditu in corpora, xx, 238.

Animarum revolutio usque ad corpora bestiarum, Platone et Platone preprobata est, Porphyrio displicent, vi, 507. In alia hominum corpora transigunt animas, docuit Porphyrius, vi, 507. De animarum revoluzione, Manichæorum sententia, xxviii, 267, 273; 330, 334. Anima ceteras, preter audierum et electorum, in peccata redire potant Manichæi, et in omnia que redictus fixi sunt et alente in terra, xxviii, 233; xxviii, 238. Non tamen in minutissimis animalibus, ibid. Opinio Manichæorum, animarum transmigrationem admittentem, detior quam philosopharum, v, 384. Animas humanas ad peccata, ad causas, ad peccata et ad corpus revolvit, futilis quorundam opinio, xxi, 517.

Animas sceleratorum verbi de demones, et in quosque animalia suis meritis congrua, quaedam heresis docuit, xxvii, 246. Animas hominum postquam post mortem in demones verbi, putavit Tertullianus, xxvii, 249. Animas hominum in demones esse post corpora dixit Plotinus, vi, 436. Triplex genus demomonum in quo animae mutari possunt, ibid. Animae natura in naturam corporis non convertitur, v, 479. Nec in naturam animae irrationalis, nec in naturam Dei, ibid. Animarum quarundam factibus transmigrationibus, v, 381. Plato vilas animas in Deo conditas putans, et easque in bestias revolet, refutat ab Ambrosio in libro de Philosophia, xxxv, 157, 158. Animas hominum in peccata, vel peccatum in homines posse transferri fides veritasque Catholica non admittit, v, 379; 380, nec animam similitudine vivunt, ibid. 381. Animas ad propria corpora reverti, doctrina Angelorum, Prophetarum, Christi et Apotolorum, vi, 429. Animae cupiditas revertendi ad suum corpus, vi, 159, 299. Anima resumptum corpus nunquam alia morte deponit, vi, 299. Animarum liberatarum numerum an possit omnipotens augeri, vii, 99. *ANIMAE DEFINITUR SUBSTANTIA QUEDAM RATIONIS PARTICIPES, REGENDO CORPORI ACCOMMODATA, v, 273. Animus, animus gradus animae, vi, 339. Hac pars animae mundi dicitur Deus, ibid. Animus ad capientium se non arguitur est, xxv, 237. Animus quid sit non mouerit non animus ideo nosse, qui et non habemus animam, xxx, 400, 401. Animus ipse, rectissime sensus dicitur, vii, 7. Animi partes tres, vii, 198.*

Animi potentie sunt quibus recte, viii non potest, unde homo tuus, xxi, 453; xxvii, 247. Animi motus omnis aliquid facit in corpore, xxviii, 273. Animi perturbationes quatuor, xxv, 244. Animus unde mutabilis esse cognoscitur, vi, 374.

Animus melior est quam omnia corpora, xvi, 220. Animus melior corpore, xxviii, 239. Nullo modo illo animo utilium corpus potest, vi, 508. Corporum deus, animus: animi deus, Deus, xv, 359.

Animus hominis conversione ad Deum fit bonus, xxx, 395. Animi pulchritudo, iustitia, xxx, 402. Animus cum ad corpus declinat, quondam modo corporat, xxx, 307. Et terrenorum equalitate sollicit, xvi, 244; xxviii, 41. Animus fit Deo similis, dum ei se subicit, et quodammodo se facit immortalem, tanto eius sublimior sit illo solo deumque liberior, xxvi, 302. Animus inquit interitus humanis agitabilis, Deo quondam modo vacatur, vi, 249. Animus tanto fit plenior Deo, quanto in superiora atque arcana liberior extenditur, vi, 249.

Animus diligens corpus fit indolens, xx, 434. Spiritus hinc anima est, qui non totus assurgit veritate sublevari, consuetudine pręservatus, xv, 188. Animi virtutes secundum Stoicos, xxi, 321. et secundum aristotem, *ibid.* 262. Animus per appetitum sapienter, iv, 29. Sensus animi est, firmiterque inherere circumstantiis Dni, vi, 435. Animus non sicut estimandus est, qui non temporalibus eterna presentium, xxxix, 474.

Animus eum ordinat se videt, libet, atque videtur est, vii, 205. Nullo modo anima potest liberari animi, nisi sine cupiditate subditus, i, 238. Animus proficere est in eis que sublimia sunt in corporibus, quatenus voluntatis appetere, xiv, 473, 484, 485, 490.

Animi mors et resurrectio quomodo, iv, 431. Corpus animas non scribitur hinc appetere, si non respicit ad vitam, sed ad sapientia, xxi, 431. Anima cum se ipse sibi quasi suo bono gaudeat, superior est, xxxix, 374. Animos in line vitæ laudem patitur, xix, 225. Animi pulchritudo, xxxviii, 255. Animus tanto magis inseritur veritati, quanto familiaris in eis voluntur, xxxviii, 252. Animus cibo presceptorum religiosus est, xvi, 282. Inde animus pascitur tunc letatur, xxx, 400.

Animi in corpus imperium, quale, vii, 204. Animus corpori recte non imperat, si Deo ipse non servit, iv, 62. Animus imperat sibi, et servit, xxxv, 188. Animus facilius corpori imperat, quam sibi, vii, 205.

Animus corporis dominator, rector, habitator, videt res sine corpore, viii, 246. Animus atque simulacris potest aliquid corpore, v, 263. Non videtur Deus nisi ab animo, non tamen ut animus, viii, 244.

Animo non essent passivi homines et demones, nisi essent miseri, vi, 389. Animo locus est affectio sua, viii, 164. Animus ad post resurrectionem, sine ergo corporis valeat corporalia nosse, desicere se affirmat Augustinus, xi, 165. Animi de consuetudine in semper inquit, male gaudere solet, xxxviii, 256. Animi imaginatio est se ipso intemperat quatenusque ex causa, vi, 40.

Animata mortalia, a minoribus diis seu anpis facta sentiuntur Platonicis, vii, 109, 106. Incepta Manicheorum de fabricatione animalium in gente temeraria fabula irridetur, xxviii, 549.

Animata ad uno sine multiplicata fuerunt, v, 147. Animalium ex aquis elabo peris narratur, quam que de terra, quare, v, 220, 221. Poterunt animalia motu, etiam creata, nihil nocere, si corpus non existeret, vel puniendum natura, vel probande virtutis, v, 238.

Animalia peccata vivos homines aut pueriles ledunt, aut adhibere exercent, aut utuntur probant, aut ignoranter docent, v, 238. Animalia venosa ante peccatum hominis videtur creata, v, 220. Animalia vere adiecta sunt ad Adam ut his nomina imponeret, v, 490. Hoc significationem prophetica habet, *ibid.* Quomodo animalia adhibita fuerunt, vi, 463. Animalia corpora non vivisse carnalis in Arcis usque creditur, *ibid.* est, v, 119. Animalia in Arcis insula, figure variatarum gentium in Ecclesia introducturarum, vi, 460. An in insula a terra remotissima animalia peragata sint ex his que servata sunt in Arcis, vi, 463.

Animantibus Deus certis numero secundum dicitur, v, 148. Animalia, que nulla precedente comminatione oriuntur, ex vi que elementis est, oriuntur, xxx, 274.

Animalia quondam in Veteri Testamento ex immunda censebantur, xxxvii, 276. Significationis tantum causa, immunda quid significant, et

quomodo illa figuris prophetica de Christo a Moyse commemorata sunt, xxxviii, 452.

Animalium motus, quibus appetunt vel fingunt aliquid, an appellandi voluntatis, vi, 253, 388. Animalium merita, non pro gradibus elementarum existimanda, *ibid.* 388. Animalium irrationale bestium esse non potest, xxxviii, 4. Animalia quondam in mediis ignibus vivunt, vi, 156. Animalia poetica subito efferta Romę, quid prodemebant, vi, 151. Animans animal, ex animo constans et corpore, vi, 428.

Animantes. Ingenia majoris est animositas humanis confutendo extingueret, quam salutaris insularis intelligendo vitare, xxxiii, 120.

ANNA interpretatur Gratia, vii, 374. Anna mater Samuelis figura Christiana religionis et gratia, *ibid.*

ANNA prophetissa vult maxime commendat, xxxi, 330.

ANNA vidua nupti meriti, xxi, 496. Cur etiam illis non habuit, secundas nuptias recusavit, xxxv, 343.

ANANIAS Sacerdos Apostolorum temporibus clarus, vi, 209.

ANANIAS de Cypria pontifex, alterius animo agere solent, xvi, 369.

ANANIAS comes, xxxiii, 151.

ANANIAS de Romanis multas victorias reportat, vi, 145. Poppe Roman fulminibus decorum tertius est, vi, 145.

ANANIAS a Scipione Africano majore victus, vi, 145.

ANASTASIO Rebatensis episcopus, viii, 98.

ANASTASIO Reica, vii, 456.

ANASTASIO, subleto patre, alio prodigio reditur, xxix, 90.

ANASTASIO Angelus, xxxii, 98.

ANASTASIO pastoribus Christi militibus, xxvii, 79, 71.

ANASTASIO clementi solis amandaverit, xxx, 809. Quis agnus magis ante Platoni, v, 140. Anni manifesti et obcuriores quomodo, *ibid.* 440. Anni diversimodo numerabantur apud populos antiquis membris quomodo Emilianus, vii, 77. Anni primorum hominum in nostris imperat, vii, 239. Anno primorum hominum atque prolixos fuisse

ae nostris ostenditur, vii, 243. Annum primorum hominum numerus, si aliter in cœlebus Hebrais, aliter in asteris recesserit, vii, 236. Unde nata est discordia in dimensatione annorum Hebraeorum et LXX interpretum, vii, 157. In dimensatione annorum, maxime Hebraeorum quam LXX sequenda meturitas, vii, 242.

Anni interit, ix, 157; x, 12. Anni sine annis, viii, 159. Anni Dei simul dies, xxv, 299. Anni Dei omnes simul stant, *ibid.* Anni illi non deficient, qui stant, xii, 31. Anni nostri deficientes dicuntur, sive quia in eis deficientes emanando que transierunt, sive quia ad pacilitatem redacti sunt, x, 288. Anni stant in vita eterna, hic autem transierunt, immo perierunt, vii, 378.

ANNOBUS numerus unicusque computandus est ex quo facta est prima notitia nativitas, vii, 93. Annos moralitatis non addit, sed subtrahit, exemplo probatur, ix, 230. Anni homini magis decedunt quam accedunt, xxvii, 606.

ANNOBUS nulla illius quidem fabula in historia temporum computat, vii, 75. Abnata hinc vana recedunt, *ibid.* Anni crevit hominis ad Augustini tempora, nondum sex nullis annorum completa erant, *ibid.* Annonum sex millibus hoc seculum definitur quomodo, x, 287. Anni septem, vi, 42. Annonocentum in Indononibus xxx. Danielis, xii, 119, 114. Annonum multitudinem dici nonnulli aliquando significant, xii, 114, 112. Anni seniori numero pollet, xxx, 302.

Anni per agnos, vindemias, pascos, aut aristas aliquando numerantur, vii, 103.

ANNO BISSEXTILIS, vii, 240.

ANNOBISSEXTILIS ordinatio episcoporum, xxi, 220; xxii, 34.

ANNOBISSEXTILIS. Anni solemnitas celebrantur Romani, vi, 95. Annonibus non licet quodcumque edocui invenitur, xxxvii, 218.

ANNOBUS de omnis struthionum in dignis, genus superstitionis, iv, 484.

ANNOBUS fabula, vii, 448.

ANNO DEUM, id est in honorem Dei, i, 244, 248.

ANTICATEGORIA, xxxii, 404.

ANTICRISTUS a Daniele predictus, iv, 430, 431, et ab apostolo Paulo, iv, 414. Pseudo-propheta nomine in Scriptura designatur, iv, 403. Ab apostolo Paulo, rufus appellatur, iv, 414. De tribu Dan eversurus est, vi, 333. Antichristus usque adeo bonum videlicet hominum, et officium Dei postulat, vi, 313. In quo templo Dei sit secretus insertum, iv, 414.

Antichristus quomodo medicus operabitur, iv, 417. Per nefarias artes pervenit ad vanam et inane culmen dominationis, vii, 214. Vim habebit in potentia, datus in miraculis, vii, 216. Antichristi tribulationes ignis per quem uniuersaque opus probabitur, iv, 217. Persecutio per Antichristum ventura violenta et fraudulenta erit, vii, 216. Antichristus totam requirit et impietatem, quam omnes pseudo-prophete habuerunt in scriptura et, vii, 214. In Antichristi laqueis erunt Iudaei, xi, 293. Antichristus interficietur spiritu sancto Christi, xxi, 108. Antichristus damnationis ultimae destinatus, vii, 214. De Antichristo ibidem exponitur, *Constante, Domine, legislatores*, vii, 211. Antichristi persecutio tribus annis et sex mensibus erit, iv, 400. Antichristi persecutionis tempus ignotum, lxxi, 324. Antichristus manifestus solus est, xli, 108. Antichristus prius veniet, et tunc veniet dies iudicii, xvi, 481.

Antichristi et pseudo-christiani, xv, 109. Quibus dicitur, xxxi, 496. Antichristi multi in Ezechiele, xxxv, 484, 482. Scilicet qui ore profertur Christum, et moribus dissentant a Christo, xvi, 487. Antichristi haeretici appellantur, iv, 416. Neronem persecutorem, et Antichristum futurum nonnulli suspicantur, iv, 414. Alii nec occisum putant, nec multatum esse, *ibid.*, 415.

ANTIDEMONIACA haeretice, sic appellati quod dicuntur Mariani post Christum natum viro suo vices committant, xxvii, 339.

ANTIDOTUM contra omnia peccata, xx, 464. Ex sanguine Christi, xxvii, 89.

ANTIOCHENA Ecclesia, ubi primum Discipuli appellati sunt Christiani, xxxii, 248.

ANTIOCHIA basilica Machabeorum, xxi, 456.

ANTIOCHUS Machabeorum persecutor, xxi, 456, 461. Antiochus juniori Machabeorum blanditur, et misit iubet ut suadet filio, xxxii, 312. Iudeos ad idola colenda compellit, lxx, 508. Meruit obdurari, xxi, 459. Misericordia Dei indignus, xxi, 513.

ANTIOCHUS Ianeus Platonicus, i, 104. Philonis audior, *ibid.*, 11. Academiae utriusque sententias in similitudinem addidit, i, 54. Antiochus magister Cicerois, et Varrois, Stoicus magis quam Academicus, iv, 14.

ANTIPATER procurator Iudae, lxx, 309.

ANTIPHILAS, locutio tropica, qua dicitur abundare quod non est, aut dicitur quod acutum est, etc., xxvi, 496.

ANTIPHONIA esse non putavit Augustinus, vii, 301.

ANTYCI eadem cum fidelibus nostri temporis fide in Christum salvi facti sunt, xxi, 255, 334, 405; xxi, 21. Antyqui erant aliquod occidit regenerationis sacramentum, xi, 330. *Vide Patres.*

ANTYGENES philosophus Socraticus, summum bonum in virtute animi posuit, vi, 265; vii, 499.

ANTYPERA, ornamenta elocutionis decentissima, lxx, 31.

ANTYTIUS Christianorum persecutor, lxx, 329. Antonini lex in adulteros, xxvii, 404.

M. ANTYTIUS vitis omnibus inquinatus, regno potentiam affective videbitur, lxx, 101. M. Antonio restatit Cicero, xi, 161.

ANTYTIUS Aegyptii monachus, xxv, 181. Vir sanctus et perfectus, iv, 413. Antonius ad Deum conversus audia Francigena voce, *Fide, vende, etc.*, xxv, 183. Antyctus Scripturas divinae et memoriter audiendo tenuit, et praeceptor regendo intellexit, iv, 418. Ex ejus vite lectione, convertuntur duo audes, xxv, 181.

ANTYTIUS unus e Patribus Carthaginiensibus, xl, 389, 424.

ANTYTIUS lector, episcopus Fusalessium ordinatur, xxi, 173, 174. Vir

vir criminibus accusatur a Castellanis et aliis, xxi, 174. Communionem privatorum prius Fusalessibus omnia redderentur, xxi, 175.

ANTYTIUS episcopus Fusalessium communionem privatorum Novitiae primitivae fudit et se papa Bonifacio commisit, xxi, 175. Fusalessibus et iudicia, et patris potestates, et militares impetus tanquam executores Apostolicis seculis sententiam committunt, xxi, 176. Iudicio convenit; agit postea ut ei communio reddatur, xxi, 173.

ANTYTIUS Iohannes, xxx, 9.

ANTYTIUS, xxxii, 327.

ANTYTIUS ORATOR quibus dicitur, xl, 163; xxx, 204. Deum habere membra diechoat, xi, 163. Tolerabilis et honestus de Deo sentit, quem Manichaei, xlix, 205. Antropomorphitae schismatis, non haeretici, xxvii, 217. Antropomorphitae sequuntur, xi, 288.

ANTYTIUS Latrunc Anubim Romana nobilitas inspirat populo, xxx, 173.

ANTYTIUS PROCONSUL, xxxii, 27, 32. Per eum Caecilium causam ad Constantinum misitrum Donatistas, xxi, 162. Dux ejus religiosus ad Constantinum imperatorem, xxxvii, 54, 70, 76. Anulius transmisit libellos duos ad imperatorem, xxxix, 141. Unum contra Caecilium; alterum forte supplicem, *ibid.*

ANTYTIUS autem, iniqua dispositus apud Romanos, ii, 145. Antyctus aurocorum modos in ore Canonis presbiteri Carthaginiensis misit Anubal, *ibid.*

ANTYTIUS. Cum aliquid non videtur, quarevis adit; a quibus illa, quae pariter adsunt, videntur, a Graeco dicitur *Antyctus*; quod non valetur dicitur Latino, excisum interpretati sunt. Quam excisum passi sunt Sodomitae ostium justi viri quarentes, nec invenire valentes, iv, 277.

ANTYTIUS bona plane et maxime optulisset, sed non est laicus vite, vii, 173.

ANTYTIUS quomodo est omnibus vitis peior, lxx, 179, 181. Animus hominis desperatus agrotat, quando et doloris amiserit sensum, xvi, 140.

APPELLAS haeretici, xxvii, 328; xxxii, 257.

APPELLAS seu APPELLIANI, ab Appello sic dicit, xxxvii, 327. Forum dogmata, *ibid.*

APRA de Deum cavare passantur, xxvii, 588. Apollus nihil nisi unius vel fecerunt, lxx, 294. Apes fatuus, elinit, et conquea non habuit, xxxii, 180. Apes semina filiorum non secundo concipiunt, sed tanquam spuma per terras ore colligunt, xxx, 274. Sic operantur generationem finium, quatenus modum corae speciem liquoremque molles, v, 458.

APRA flammis, ii, 80.

APRA Iungo Christi, xxii, 133.

APRA IUSTUS seu APRIORUM, lxx, 425.

APRA factus est Serapis, omnium maximus Aegyptiorum Deus, lxx, 426.

APRA IUSTUS (Venerem) de spuma maris dicitur esse progenitum Pagani, xxxii, 183.

APRA IUSTUS sine fictione, lxx, 331.

APRA IUSTUS liber, quam obscuro, iv, 111. Apocalypsin non accipit Alogi, xxxii, 228. Apocalypsin a Pelagio sic accepta, *ibid.*, 218. Apollonius, xxi, 42.

APRA IUSTUS Aegyptium quibus sint, lxx, 272, 273; xxvii, 308.

APRA IUSTUS, xxxvii, 214.

APRA IUSTUS Iohannes Palmos interpretatus est, xxxix, 69.

APRA IUSTUS haeretica, xxvii, 238; xxxii, 467.

APRA IUSTUS haeretici et Apolloniani auctores sui dicit, xxxvii, 111. Eorum errores, xxi, 267; xx, 486, 487; xxxii, 228; xxxi, 467; xxxvii, 196.

APRA IUSTUS error in Christo, xxi, 160. Apolloniarum verbum in Christo, loco amne fides asserant, vi, 427.

APRA IUSTUS animum humanum Christo dicitur parturum, lxx, 458, et non habuisse animum, aut non habuisse rationem, xxi, 16; xv, 260; xxi, 41.

APRA IUSTUS argumentum ut probarent Christum carnis esse, xxxii, 314. Conventus, xxxvii, 132.

APRA IUSTUS tres sectae, xxxvii, 169. Dubitatur ab Apolloniarum haereticis utrum reliquum, vi, 367.

APRA IUSTUS, i, 151.

APRA IUSTUS frater Diauae, qui et sol esse dicitur, xi, 320. Apollo ignarus futuri, xi, 111. Ambigunt Apollinis orantium, Christum vituperant, xv, 54, 57.

Apollo Romanus quatuordecim fecisse ferunt, *ii*, 123. Quid de Apollinis dictu aruspices dicunt, *ii*, 123. Apollo pro Trojans pugnabat, *ii*, 112. Apollinis servitia ministeria in extruenda Troja, *ii*, 141. Apollo quare sagittas tenet, *ii*, 332. Apollini Delphico quare instituti ludii nuncant, *ii*, 443. Apollo equibus plingitur, *ii*, 280.

APOLLINIS medicum cum Xenophilo, *ii*, 134. Apollo divinator et medicus, *ii*, 320.

APOLLINIS Latine Admeti regis armenia cum Heracle pavit, *iii*, 443. Alter ab illis qui exalabat oracula, *ibid.*

APOLLINIS Transis, *xxxix*, 517. 501. Magnis modis melior quam Jupiter, *xxxix*, 533. Apollonium Tyarum confiteri Christo vel etiam praesertim, quidam conati sunt, *xxxix*, 532.

APOLLINIS relationis, *xi*, 494.

APOLLINIS prima hominum, quam nunciam peccatum, *xxxix*, 46, 47, 51.

APOLLINIS, ad iudicium, *xv*, 327.

APOLLINIS pejus est, quam ille qui non deseruit fidem, quam nunquam tenuit, *iv*, 211. Apollinatus sui desertores difficultus veniam consequitur, *xxxix*

332. Numquam legere permissionem legitur, quam qui in Ecclesia nonnullam fuerunt, *xxxix*, 418. Apollinatus sacramentum fides non annuit, *xxxix*, 402.

Ad quid mens sacramentum, *ibid.*

APOLLINATUS nullum in Catholica Ecclesia possunt honorem habere, *xxxix*, 400. *Fidei, Evitatio.* Apollinatus ad militiam deditur sine aliquo stipendio, *xxxix*, 411; *xxxix*, 50.

APOLLINATUS a Deo quid videtur, *i*, 517.

APOLLINATUS cordis, *xvii*, 163. Apollinatus probatur, *xxvi*, 372.

APOLLINATUS laetitia, *xxvi*, 226. Enchirista similes sunt, et Apollinatus appellatur, *ibid.*, 227.

APOLLINATUS Latine Missi appellatur, *xxv*, 80. Apollinatus duodimarius, enchyris, magnum sacramentum, *xx*, 380; *ii*, 132. Apollinatus non in timore, *xv*, 420. Apollinatus quid reliquerunt ut sequerentur Dominum, *xi*, 453. Apollinatus cur Christus humiles elegit, *ii*, 318.

CONFIDENS, *ix*, 218. In tam concupiscentibus testibus, ut in Apollinatus multo utilitatis divinitas se ipsa persuasit,

ix, 235. Quando Apollinatus hic omnia nota facta sunt, *xvii*, 404. Apollinatus ad Discipuli baptizati, *xxxix*, 353. Apollinatus ante passionem Domini baptizati sunt, *xxxix*, 400; *xli*, 413; *xxxix*, 353.

APOLLINATUS Dominum tantummodo hominem putaverunt, *xii*, 326, 327; *xii*, 360. Non omnes Christum vebant, ait Ambrosius, *xii*, 423, 132. Apollinatus in passioni Domini trepidaverunt, *vii*, 310; *xxix*, 368. Apollinatus in passione ipsum reliquantes fidem amiserunt, *xvi*, 308. De Christo dubitantes, a leprose verbi sunt, *xxx*, 130; *xx*, 368.

APOLLINATUS septem amiserunt, *ix*, 318; *xxxix*, 36.

APOLLINATUS in passione Domini thubantes, ejus resurrectione firmitati sunt, *xii*, 325; 228. Ante Christi mortem novidum erant martyri maturi, *xvi*, 190. Ante ejus resurrectionem humana magis, quam divina apollinatus, *ibid.*, 206. Xpo tum Ecclesie persequantur, quando Spiritum sanctum acceperunt, et potestatem remissionis peccata, *xxxix*, 302.

APOLLINATUS etiam post Christi resurrectionem peccato obnoxii, *xix*, 160.

APOLLINATUS non sine peccato, *xxxix*, 73. licet nihil sit sanctius in Novo Testamento, *ibid.*, 21. Apollinatus sui lege non dani a cupiditatis libere, *xix*, 233.

APOLLINATUS sicut et nobis, convenit dicere, *Demite nobis*, *etc.*, *xii*, 412.

APOLLINATUS libidine pollutos fuisse, columnam Juliam, *xxxix*, 414. Apollinatus laudat humilitate et pietate de consensu carnis gemant, ut optent cum potius una habeat, quam donare, *xxxix*, 422.

APOLLINATUS Judaeis et Gentilibus Evangelium annuntiarunt, *viii*, 322. Apollinatus missi sunt ad gentes ad quos Prophetae missi non erant, *x*, 447. Eorum predicatio in osium terram, *iv*, 321.

AD omnes gentes, *xxi*, 381. Apollinatus pervenerunt inque ad extremum terrae, *xxi*, 417; 158. Apollinatus vebant in fines orbis terrae quando pervenerunt, *x*, 221. Apollinatus predicacionem confirmant oracula Prophetarum, *xxvi*, 16. Apollinatus eloquiis, nuda ferunt facta, non verba, *ix*, 233. Majora videntur fecisse miracula quam Christus, *xii*, 178. De ipso Deus corru-

cabat miracula, tenabat terrores, plures consolantes, *ibid.*, 36. Apollinatus in miraculis faciendis non sibi arrogat potentiam Domini sui, *x*, 481. Apollinatus Christus sicut luminaria, et aplaverat Verbo, et accenderat Spiritu sancto, *vii*, 518. Apollinatus igne divino ferventes, tanquam figa ardentis, dum figuerentur, et loco in locum, totum orbem mundi suo igne impleverunt, *xii*, 429.

APOLLINATUS quosdam preceptum, ne aliquid secum portarent in via, *xxvi*, 434. Persecutione ipsi mulieres sibi necessaria ministrantes habere, exemplo Christi, *ibid.*, 523, 525. Apollinatus data licentia vicarii ab opere corporali, *ibid.*, 528. Apollinatus permittitur non victum ab aliis accipere, sed manibus operando quare, *xxvii*, 165.

APOLLINATUS bona odor Christi sunt et in quibus potest, et in quibus salvi fiunt, *xxxix*, 102. Apollinatus nec cum suscipiuntur ab hominibus, nec cum despicuntur, *ibid.*, *x*, 26. Apollinatus in praesura laudant Deum, *xxix*, 378. Apollinatus Christi conjugis suscepta, filios et procreant, *xxix*, 23. Ecclesiam non nisi sed Christo generant, *viii*, 206.

APOLLINATUS Ierosolimam decesserunt non quatuor egreget Christum judicare, non autem ne quatuor Judaeos judicare prohiberet, *xxxix*, 402. Apollinatus sabbato non vacarunt, nec jejunaverunt, *ibid.*, 336. Non solabant solemniter die Dominico jejunare, *xxxix*, 404.

APOLLINATUS et Evangelizarum testimonium de classe sequi quae lauscula rejicitur, *xxvii*, 286. Apollinatus de Domino quo ipi viderant confitendo, motus sunt, *xii*, 104. Apollinatus et Martyres cur hic non regnarent, *xxxix*, 81.

APOLLINATUS quibusdam divine sollicitudinis sinuone fuisse concessis, non inexcusabile, *xi*, 123. Apollinatus leges ab imperatoribus non postularunt, quare, *ibid.*, 455, 456. Apollinatus stergitatis, rebus XII. cum Christo Domino, apollinatus a fide recessisse, et Apollinatus tamen palatii esse, dicit Petilianus, *xxxix*, 22.

APOLLINATUS arietes vocantur ab Augustino, *xxx*, 301. arietes greci, *xii*, 129; *xxi*, 104. duces ovium, praecipua membra Pastoris, *xi*, 214, 437; *xii*,

412. Apollinatus barbati nomine designati, *ibid.*, 218. Apollinatus boves, *xv*, 39. capus Domini fides servantes et contra inimicos latentes, *ix*, 295. Apollinatus coluntur nomine significati, *xii*, 387; *xii*, 487; *ix*, 268; *x*, 250, 435; *xii*, 438. Apollinatus caelum facti, quia justitiam, *xxi*, 30. Apollinatus colles vocati, *vii*, 428. coluntur, *ix*, 425; *xi*, 381. coluntur Dei viti, *xxvii*, 149.

Coluntur quo passione Domini nutiverunt, resurrectione firmati sunt, *ix*, 435. Apollinatus, filii sponsae, *xii*, 406. filii excessorum, quia filii Prophetarum, *xii*, 116, 123. firmamenta et columnae Ecclesiae, *xi*, 34. flumina vocem suam per orbem elevativa, *x*, 362.

APOLLINATUS fundamenta et porta Ecclesiae, *x*, 221. fundamenta civitatis imperatorum, *ibid.*, 216. Apollinatus duodecim, duodecim hora diei, *xvi*, 317; *vii*, 546.

APOLLINATUS lapides peribos, *vii*, 580. laetitia ad locum, apud senas, *xi*, 422.

APOLLINATUS, *xx*, 552. luminaria mundi, ignis sancti et deseri, *xxv*, 385. Apollinatus dicit montes, *viii*, 44, 322; *ix*, 207, 268, 286; *xi*, 126; *xii*, 78. montes aeterni, montes magis, *ix*, 514. montes Sinae, *ibid.*, 267. Apollinatus, nubes, *viii*, 327; 444; *x*, 29, 458; *vii*, 380. nubes Christiano portantes, *vii*, 362, 296; *x*, 441. Apollinatus oculi Christi, *x*, 228. oculi Ecclesiae, *vii*, 36. ossa seu firmamentum corporis Christi, *vii*, 285; *ix*, 28.

APOLLINATUS patres, *vii*, 314. pedes Domini, *x*, 328. piscatores bonorum, *xi*, 296. videntes, *ibid.*, 299. videntes sua quos Dei, *vii*, 36. Apollinatus quibusdam vasa sunt mortis, et sapientia acula, *viii*, 256, 257.

APOLLINATUS MEMORIA, liber hoc titulo donatus, *xxxix*, 425.

CONCORDANTIA Prophetarum et Apollinatus de multitudine, *xxxix*, 91. Marcus Magister, *ibid.*, 91. Marcus compariatur, *ibid.*, 153. Apollinatus tribus fuerit in fides comparati, *ibid.*, 237, 239. Apollinatus cur trinus factum ire jubentur, *xxv*, 21. Capinus apollinatus figuratur, *ibid.*, 89.

APOLLINATUS cum dicitur, si non exprimitur, quia apollinatus, non intelligitur nisi Paulus, *xxxix*, 6. Apollinatus intento in Epistolam ad Romanos,

xxxviii, 183. Eius scopus in exemplo Jacob et Esau, *ibid.* 160. Apotolam ipsum ad questionem de electione et reprobatione, defecisse in responsione, inopia reddendis rationibus, putant quidam stulti, xxvi, 102. Apostolus, Rom. VII, et sua et iustorum persona locutus est, *ibid.* 448, 449, 449. Iulianus sensum verum et fiduciam exoptant in verbis Apostoli, *ibid.* 450. Apostoli Delagana interpretati, xxxvi, 298, 299, 300; xxxvii, 301. Apotolam pro qualitatibus superiorum in quinque persona locutum esse, nomenclatum absurdum, *ibid.* 380, 400. Apotolus sic omnibus omnia factus, ut Littere non intenderit, *ibid.* 380, 400, 294; 392, 419, 421. Apostoli inuenta sunt de re libera, quandoque tamen de re imperata, xxvi, 388. Apostoli merita, Dei dona, xxxv, 477.

APOTOLICAE seu Apotolice haeretici, xxvii, 227.

APOTOLICAE personae facti adorum sumuntur, v, 216.

APOTOLICIS Dei antiquis Patribus factis, xxx, 166, 167. An Trinitas ipsa, an aliqua personae Patribus apparuerit, *ibid.* 207, 210. Apparitiones quoniam late in Veteri Testamento, Vetus triboerit, xxviii, 121. Soli Filio tribuuntur ab Assis, xxx, 32. Apparitio Dei Adami, in specie humana, *ibid.* 240, 242. Patri tribui potest, *ibid.* 210, 241, 242. et toti Trinitati, *ibid.* 210. Non evidenter appareat utrum aliqua et Trinitate persona, an Deus ipso Trinitas visus fuerit Alexandria, *ibid.* 244, 245, et Loth, *ibid.* 246. An Trinitas, an personae alicui coexistant, an Angelus tribuatur apparitio in nobis, *ibid.* 247, et apparitio in monte Sina, *ibid.* 250. An Trinitas, an aliqua proprie persona in apparitione in monte Sina loquebatur, *ibid.* 251. Cui tribuenda apparitio in columna nubis et ignis, *ibid.* 250. Non temere dicendum quatuor et Trinitate persona eundem Petrum apparuisse, *ibid.* 251. Apparuit sensibiliter Trinitas in baptismo Christi, xxvii, 136. Multiplex Christi apparitio, xxxi, 107. In apparitionibus divinis, vox Patris, species corporalis qui Spiritus sanctus demonstratus est, quomodo facta, xxx, 330. Apparuit Trinitas in Angelis, et aliquando

sine distinctione personarum, ubique quodam eorum persona figuratur, *ibid.* 280. Apparitiones factae in Veteri Testamento quomodo et Dei et Angelus esse dicuntur, xxviii, 121.

APPARITIONES Dei quomodo factae, *ibid.* xxx, 284. Nunquam oculis corporis apparuit Deo, *ibid.* 240, 241, 252. Essentia Dei nunquam per se apparuit, *ibid.* 283, 289. sed per subjectam creaturam, *ibid.* 28, 172, 175, 336, et Angelorum ministerio, *ibid.* 283, 284, 286, 288, 290, 291. Apparuit Moysi Deus sine specie visibili assumpta, vi, 300. Quot modis creatura assumitur ad significandum, *ibid.* 379. Obiecto et locutionis modo in apparitionibus Dei ducta, diluitur, *ibid.* 285. Dubitationes variae de apparitionibus divinis, *ibid.* 236. *Vide Deos.*

APPARITIONES extra somnum et in somno, xi, 231, 282. Quomodo fiant, explicare non aude Augustinus, *ibid.* 288.

APPARITIONES solum afferunt Assumptio non fieri qualitatibus aut motibus corporis, *ibid.* 286, 288. Apparitio Augustini adhuc vivens, ipsomet iussio, xxx, 154, 156.

APPARERE (ex Ambrosio) dicitur quod praevenerit non potest, xxi, 121.

APPARETIOES qui et Stationarii appellantur, xxx, 169.

APPETERE. Quatuor ab homine naturaliter appetuntur, iii, 4.

APPETITUS naturalis, non omnis naturae et inhumanae, xxxiv, 242.

APPIES, xii, 378.

APPROXIMARI alicui rei, id est, eam amare, vi, 19.

APPROXIMARI ad populum, quid, vi, 200, 201.

APPROXIMARE quod bene facit, et improbare quod peccat, nemo potest, nisi clamante intus voce veritatis, xvii, 280.

APRILIS quae Aprilis, xxviii, 468.

ARISTOTELIS, frater Marcellini, xxxvi, 433.

ARISTOTELIANI, xxxii, 449.

ARTEM et pulchrum, quid, xxx, 80, 83.

ARTEM docebat iudicare Christianos, xii, 90.

ARTEMIS Aeser Platonico nomen, ii,

382. litteram de mundo scripsit, *ibid.* 162. Rex de Deo Socratis, *ibid.* 385. Litteram quem de Deo Socratis scripsit, et de demone Socratis debemus appellare, *ibid.* 385. Aeser aurei libros scripsit, iii, 454. Apuleius Madaurensis, magus, xxxix, 276, 501, 533. De magis artibus accusatus, ii, 303. Se contra magum artium certamina defecit, xxxix, 513, 533. cupiditatisma oratione, *ibid.* 394. Apuleius Madaurensis magus cum omnibus suis magice artibus, ne ad aliquam quietem iudicialium republicae potestatem potuit pervenire, xxxix, 533. Apuleium magum conferre Christo vel etiam profere quidam impie comati sunt, *ibid.* 392.

AQUAM non a Deo creatam, sed ipsi coeternam, quae haeresis dixit, xxvii, 245. Aquas a Deo factas esse, impie negatur, iii, 38. Aqua quando creata, v, 175. Aquae nomine misteria insinuat in Genesi, v, 124, 164; xxx, 345. Et ista mater corporalis intelligitur in Scriptura, xxxviii, 247. Quare super aquas Spiritus sanctus supererectatur, v, 164, 165. Cor solus Spiritus sanctus, non vero Pater et Filius, xii, 208, 370.

AQUA, quando species propria accepit, v, 207. Aquarum divinarum, xxvii, 327. Naturam aquarum non posse esse super siderem caelum, multi asserunt, v, 190. Non refulsunt recurendo ad omnipotentiam Dei, *ibid.* Aquas esse supra caelum, quomodo quidam conatus est demonstrare, *ibid.* Aqua esse super caelum non indubitanter dicitur, quilibet, aut quomodo sint, *ibid.* 196. Aqua super caelum non vaporat, quod gignit soliditate pendere, quidam aiunt, *ibid.* 197. Aquas esse eisma super solidum caelum, non respondent, *ibid.* 193.

AQUA super frigiditatem, et soli firmamento, quomodo intelligenda, *ibid.* 192.

AQUARUM congregatio est ipsarum formatio, xxvii, 474, 428. Aquarum congregatio, quomodo facta, v, 472; xix, 348. Omnis aquarum congregatio, Hebraeus dicitur mare, xxvii, 129. Non omnia aqua, mare est, v, 434.

AQUAM tremam omnium principum putavit Thales, ii, 362, 369. Ea aqua generatur omnia, xvii, 223. cuncta

genera vel animalium, vel herbarum, atque lignorum, v, 214.

AQUA aeri amittit, v, 222. Aquarum tenuis halitus aeri vaporat in aerem, *ibid.* 223. Aqua sompta pro aere crasso, xxvii, 432, et terra conglutata, v, 143, 144. Terrae vocabulum aqua etiam tribuitur, v, 446. Aqua omnino potum significat, vi, 35, 310. Aqua viva quis, *ibid.* 183.

AQUA in sanguinem versa, xvii, 214, 223. Significat de rerum causis sentire carnaliter, x, 54. Aqua marina sterilitatem potuit pervenire, xxxix, 533. Apuleium magum conferre Christo vel etiam profere quidam impie comati sunt, *ibid.* 392.

AQUAM in Scripturis significationes diversas, xv, 160; xvi, 340. Aquae nomen ubi in Scriptura reperitur, non statim baptismum intelligendum est, xxvii, 302. Aqua visus saltem, vii, 457. Aqua tripartit non aliquid, et significat Christum, vii, 290. Aqua nomine, Spiritus sanctus, vii, 290. Aqua, quae significat, et Spiritum sanctum, v, 31. Aqua nomine, Angeli maleolici, xxv, 378. Aqua populus in Scripturis significat, vii, 114, 360; x, 19, 29, 110; xi, 240; xii, 440; xii, 62; xxxi, 131, 167, 230. Aqua nomine, peccatores populi intelliguntur, vii, 66. Aqua quaeque portuibus cuncta, populi, Iulianorum lege conclusus, v, 155.

AQUA contradictionis, populi persequentes, vii, 66. Aqua pietatis tribuenda, ipsosomni Christi figurat, vi, 135. Aqua quomodo intraverit in annum Christi, vii, 341. Aqua claritas, xii, 122. Aqua est symbolum gratiae, vii, 464. Vis quaedam rationis subjecta, qua ratione Deo veritatem exponitur, recte aqua dicitur appellata est, v, 192. Potest et intelligi vis spiritualis nomine, quae aqua, *ibid.* 164. Aqua, prosperitas saeculi, ix, 234. Aqua in utro congregata, quid, vii, 477. Aqua multae, visae doctrinae, *ibid.* 456. Aqua in vinum omnipotentia Christi transmutatur, xxxv, 219.

AQUARI haeretici, xxvii, 241.

AQUATILIAE solis sui benedictio, sicut homini imperbita, v, 234.

AQUATA Scripturam est Hebraea lingua

in Grewam translatis, *iii*, 502. quo tempore, *ii*, 308. Aquilam caeteris interpretibus iude anteposuit, *iii*, 272.

AQUILA non vixisse caribus in Arca magis credendum est, *vi*, 117. Aquilae non equi potu, *xxvi*, 379. Aquilam oculi perspicacitas nostris, *i*, 329; *xxvii*, 420. Aquilae quantitas via octiduum, *iv*, 306. Aquilae pulli quomodo prohiberi, *ix*, 390. Aquilae renovatio, resurrectionis simulatio, *xi*, 72. Aquila propter partem in senecta eubacteriam ad petram exivit, ut passis ciliis caperet, *ibid.*, 72. Aquila symbolum Christi, *vii*, 108. Aquila ideo sic quatuor non cepit laporem, *xii*, 77. Aquila quomodo nobis imitanda, *xi*, 72; *ix*, 398.

AQUILIO nonquam sumitur homo, in Scripturis sacris, *vii*, 89. Aquilo significat diabolum et rogamus ejus, *viii*, 250. *Abeliam* peccati, *xl*, 488. Aquilinus lactis, *qua*, *ibid.*, 488.

ARABIA Genes figurat, *ix*, 428.

ARABIAE HERETICI, *xxvii*, 348.

ARIELUS vel ARALICUS, quiescit rex Assyriorum, *iii*, 432.

ARATIS INDOLOS, *iii*, 325.

ARBITRA, molles ad componendum conat dicitur, *xi*, 172.

ARBITRARE liberum a Manichaeo agnitioni, *xxix*, 288; *xxxi*, 357. Arbitrium voluntatis non omnibus naturis datum, *v*, 488. Arbitrium liberum asseritur, *xxviii*, 89. Arbitrium liberum in Angelis et hominibus, *xxix*, 288, 293. Primitus homo per liberum arbitrium sumit statum et usque potuit, *xxvii*, 81. Arbitrio nostro ut facti sumus ex bono mali, ita ex malis boni fieri posse qui dicunt, refutatur, *xviii*, 228; *xxvii*, 483, 493, 487.

ARBITRIUM laudabiliter liberum, quod non al, *xxvii*, 258. Arbitrium tunc vere liberum quando est liberatum, *xxviii*, 468. Arbitrium hominis liberatum a servitute peccati, quod est, quae cum morte dominatur, *xxvi*, 168. Arbitrium voluntatis tunc est vere liberum, cum vitiis peccatisque non servit, *iii*, 183. Non liberat arbitrium, nisi per gratiam, *xxvi*, 458. Arbitrium liberum pertinet ad gratiam, *xxviii*, 478. Arbitrium liberum non sic defendendum est, ut adiutorium Dei non pu-

tetur necessarium, *xvii*, 82. Arbitrium voluntatis sine Dei gratia tentationes vincere, et precepta Dei implere posse, asserunt Pelagiani, *xxvi*, 354. Liberum arbitrium excolendo precipitavit Pelagiani, *xxvii*, 489. Arbitrii libertate non indolum, *iii*, 287. Arbitrium voluntatis cum gratia commendatur, *xxvii*, 81. Liberum arbitrium sine gratia non sufficit, *xxviii*, 414. Liberum arbitrium adiuvatur per gratiam, ut quod naturaliter volumus, hoc est, leste vivere, bene vivendo habere possimus, *xxviii*, 322. Liberum arbitrium parum est naturae ad non peccandum, nisi adjuva, sanetur gratia, *xxvix*, 5. Deo volenti saluum facere, nullum hominum resistit arbitrium, *xxvii*, 46. Deus non auferit, sed adiuvat bonum voluntatis arbitrium, *vi*, 488. *Vide LIBERTAS.*

ARBORES quomodo et quando creantur, *v*, 303. Pertra die creantur secundum rivosque canales, *ix*, 184. De herbis et arboribus non solum dicitur, secundum genus, sed et secundum similitudinem, *ibid.*, 235. Arbor seminae boni et mali ex se non perniciosa, sed ex obediencia violata, *xxviii*, 366, 367. Arbor paradisi bona est, et dicitur solum tangi non debuit, quia Deus prohibuerat, *ix*, 409, 404. Arbor paradisi interdicta ad commendandum obedientiae bonum, *iii*, 141.

Arbor a Deo prohibita, *xxviii*, 30. Mors in arbore facta non fuit, *ibid.*, 30, 31. Arbor non est mala, *ibid.*, Peccatum non nisi ad impietatem, non arbori, aut Deo, *ibid.*, 35.

Arbor vitiis, *xxvii*, 484. Ad eam nemo nisi per tolerantiam et scientiam pervenit, *xxvii*, 482.

Arbor bona et arbor mala in Evangelio, *quid*, *xxvii*, 265; *xxviii*, 343, 347. Arbor bona vel mala, voluntas est, *xxvii*, 429, 429, 431; 297, 368; *xxviii*, 430. Arborem bonam vel malam qui semis faciat homo, *xxvii*, 136. Arborem initio, *v*, 299. Arbor ex semine, et semen ex arbore, quomodo, *v*, 333. Omnia que ad arborem pertinent primus in semine fuerunt vi et potentia consili, *ibid.* Arborem sic vivere putant Manichaei, ut sentiant et dolerent, eam leduntur, *xxvii*, 238.

ARCA Noe de lignis quadratis extracta, quo mysterio, *x*, 210. Arca quomodo hincmerata et tricemerata, *vi*, 118. Cubita in mensura Arcae, ad fortis geometriae, sicut Origenes, *vi*, 118. Arca diluvi secundum rationem corporis humani, a Phione explicata, *iii*, 276; *xxviii*, 347. Arca erat tot animis adhibita, *xxxi*, 412. Arcam illam adificavit Christus, qui nos adinvenit, *ibid.*, 414. Quomodo animalia in Arcam introducti sint, *iii*, 280. Cur de Arca conjuncti cecidi, qui disjuncti intraverunt, *xxviii*, 343. Difficultatibus eorum qui Arcae historiam impugnant soluti, *iii*, 278.

ARCAE significationes exponuntur, *iii*, 275. Arcae Noe allegorica expositio, *xxviii*, 327, 328. Neque historia sola sine veritate historia admittenda, ubi de Arca et diluvio agitur, *iii*, 276. Arca bilinguista allegoria, Donatistarum errori accommodata, *xxviii*, 221. Arca altera allegoria veritati magis condecet, *ibid.* Arca Noe, figura Christi, *iii*, 284. Figura crucis, *ix*, 49, et Ecclesiae, *xiv*, 478; *iii*, 276, 282; *xxviii*, 221. In Arca quaedam ad Christum, quaedam ad Ecclesiam referuntur, *xxviii*, 248. Arca qualiter Ecclesiam figuravit, *xxxi*, 378. Ut illa omnia animalium genera contineret, ita Ecclesia omnes gentes, *iii*, 132. Arca Noe proleptica nomenclaturum fuit temporibus ante, 493. Arcae Noe, noniam Patrescripti exaltantur Manichaei, *xxxi*, 324.

ARCA in qua Lex inclusa est, unde dicta est Arca Testamenti, *vi*, 484. Mysterio que per Arcae facta sunt, Divinitati attribuitur, *ibid.* Arca Testamenti, pro sacramento quodam presentia Domini, accipi potest, *xxviii*, 212. Arcae et Proprietarii mystica expositio, *vi*, 275. Arca sanctificationis Christi, Ecclesia vel corpus quod ex Maria factum est, *ix*, 197. Arca Domini in sternum mansit, quomodo, *x*, 63.

ARCADES. Ad demonibus Arcades homines in lupos conversi dicuntur, *ii*, 188. Arcadius imperator, *xxvii*, 207. Arcadius Augustus his consul, *xxvii*,

75. Arcadius III consul, *xxvii*, 432, 362. Arcadius tempore Constantinopolis quae cunctis partibus revelatur, *xxvii*, 207.

ARCHELAIUS auditor et successores Archelai, quid de rerum principis sensu, *ii*, 363.

ARCHELAIUS, Zenonis condiscipulus sub magisterio Pelagiani, *i*, 101. Pelagiani nemine videtur, *ibid.* Archelai, auctor Academicus hodie, *ii*, 363.

ARCHELAIUS, propositus militis, vel copiarum, *vi*, 480, 185.

ARCHELAIUS geometricae litterae, peritioriter impugnat ab Episcopo, *xxviii*, 17.

ARCHITECTONICA etiam dicitur ars operum ex auro, argento et metallo, *vi*, 314. Architectonicum opus in textilibus, *ibid.*, 36.

ARCHITECTONICUS filia, et haereticorum, *quid* figurat, *xvii*, 354, 355.

ARCHITECTONICI heretici, eorumque dogmata, *xxviii*, 228.

ARCS in sublimis quid significat, *xxviii*, 228; *xxxi*, 379, 374.

ARCS Dei existentis sunt tonus ejus, *ix*, 45. Arcus nominis, Scripturas sanctae intelligitur, *vii*, 179. Arcus Domini quae sagitta habeat, et que vasa mortis, *ibid.*, 180. Arcus impiorum, iustitiam operum, *viii*, 74.

ARCS civitas, *iii*, 184.

ARCS DOMINICIS Ecclesiae, *ix*, 225. Arcus Domini in qua nunc trinitas, non sine patre, *xvii*, 308; *xx*, 303. Arca ante violentationis tempus non deturda, *vii*, 224.

ARCIATUM, *xxxi*, 190.

ARCIATUM constitutum in curia, Capitulum, *xxviii*, 424, 437, 483; *xxxi*, 190; *xxviii*, 85.

ARCIATUM maris nomine, infirmi et rursales in Ecclesia intelliguntur, *xxviii*, 197.

ARCIATUM Atheniensium curia, *xxv*, 260. Ubi sic dicitur, *iii*, 442.

ARCIATUM dicitur deus, *ibid.* Arcilani filius, *ii*, 193.

ARGENTUM, *xxviii*, 353.

ARGENTUM prolatum, *vi*, 188. Argenti probati, *quid* xi, 251. Non probatum est argentum habere, sed male habere, *xxv*, 106.

capit odium et criminari, *xxi*, 144. Avaritia veritas quod omnes damnatur non satis, *xii*, 398. Avaritia et luxuria dominæ duas contrarias jubeat, *xviii*, 420. *Fidei* cupiditas.

Avaritia sancta, *xviii*, 420. Avaritia vite vitium optima, *v*, 332. Avarus. Non esset homines amatores pecunie, nisi eos periret excellentiores, quo sunt diliores, *v*, 330. Tanto avari sunt homines quanto elati, *xxi*, 348. Avarorum adagium: Quantum habebis, tantus eris; frange lamm et factorem, *viii*, 478; *xxvii*, 117; *xviii*, 303. Avarus est non solum qui cupit aliena, sed et qui cupide servat sua, *xviii*, 500. Avari vel sua cupide servantis periculum, *xxvii*, 594. Avarus avarum fecundior damnatur, *xcx*, 511. Avarus hydrops, *xviii*, 228; *xii*, 303. Avari codicæ quanto et quoni invidios, *xviii*, 248. Avarus quærit martyrii merit, *xxi*, 183, 200. Avaro torquentur unde miseriores adveniunt, *xviii*, 94. Avari pauperes, *ii*, 323, 325. Avarus non tam habet, quam se credit habere, *xxvii*, 418. Fides et pavor proponitur, *ibid.* Avari insana, *viii*, 465 et *seq.* Avarus minimum lucrum fecit Deum, *viii*, 423. Avarissimum invenit non Deum, *viii*, 423; *viii*, 491. Avarorum crudelitas, *xii*, 298. Avarorum sarcina: pauperibus ergo danda misericordia, *xxvii*, 416.

Avarorum sapia exomatio, *xcx*, 502. Avarorum falsa pietas in filiis, *xvii*, 229; *xviii*, 428. Avari exactissimi crudelissimi filiorum solent, *xxvii*, 416. Avarus vocem habet pietatis, sed expostionem habet iniquitatis, *viii*, 166. Avari filii mortis sui pars transmittunt, *xvii*, 424. Murio filio debitor, quod viro servabat, *xviii*, 425. Christus filius amonendo in patrum divisione, *xvii*, 425; *xxvii*, 416. Avari fortissimi comparati, *v*, 381. Acute in quosdam avaros canos, *xviii*, 448. In eos qui est alienos concupiscunt, *viii*, 424. Avarus avarus, ut habet unde implat arcum, prelat securitatem, *xvi*, 581. Avarus cum labore amat quod amat, sine labore amari Deus, *xvi*, 580.

Avarus est Deus ad salutem nostram, *xvii*, 309. Avarus et amicus Dei, *xviii*,

17, 48. Avarus, Deus si ad te veniat sine auro et argento, non vis illum? Quid tibi de his que fecit Deus sufficit, qui Deus ipse non sufficit, *vii*, 423. Avarus quid sufficit, si Deus ipse non esset sufficit, *xxvii*, 335. Avarorum colloquia cavenda, *xxvii*, 412.

Auctoritas. Gemino pondere impelitur ad disendum, auctoritatis et rationis, *i*, 107, 183, 194. Tempore auctoritas, re autem ratio prior, *i*, 184; *xxvii*, 403. Ad disendum, auctoritatis credere, magnum compendium, *i*, 256. Auctoritas duplex, divina et humana, *i*, 423. Rationi roboranda hominum auctoritatem querere est inbecillitatis, *ibid.* 450.

Auctoritatis culmen Immenæ rationis in suo Christi nomine, atque in sua que Ecclesiæ constitutum est, *i*, 189. Auctoritate divinitus constituta, velut gradus quosdam ad Deum attingimus, *xxviii*, 41. Auctoritas divinitus constituta quomodo nos movet, *xxviii*, 41. Auctoritate deo pro mero est, sed certe miserius non movet, *xxviii*, 40.

Auctoritas utilis ad bonos mores populi persuadenda, *xxviii*, 42. Bonorum vita facillime, non dispohtionum ambigua, sed mysterium quibus intimam auctoritatem, paratur, *i*, 496. Inval sequi auctoritatem et præcepta sapientum, et per hæc loqui sibi Deum credere, *i*, 316. Auctoritas scripti canonica non constituitur in scriptis Doctorum, *xxviii*, 237. Disputatorum quælibet sententia, quæ in scriptis auctoritatis canonica, *xxviii*, 400.

Auctoritas sacri patris esse debentur, *xxvii*, 412.

Auctoritas invidios, *xxvii*, 51.

Audientes et Catechumeni, *xxi*, 131.

Auditorum. Auditorum erga doctores officium, *xvii*, 303. Auditor invidiosus, prædictioris vite re quæsit, *xx*, 328. Auditoribus, terra nuncimissidit; prædictioribus tunc, *x*, 184. Auditoribus quænam cavenda, quænam spiritalis, *xvii*, 366. Auditorum verbi divini, alii adificati super petram, alii super arenam, *xxi*, 327. Auditorum seclamo, *xvii*, 332; *xxi*, 40, 62, 405.

Audiat coram Deo, *quid*, *vii*, 327. Audiat Deum qui culti audiri a Deo,

xxvi, 318. Non audire, quasi non edificare, malum est, *xii*, 350; *xxi*, 327. Audire et non facere, si arcum edificare est; nec audire nec facere, nihil edificare est, *xi*, 92. Qui bona audit et male operatur, dulci pluvia compulsi et spiritus generat, *xi*, 109. Quomodo fortis potius esse in faciendo, qui deficit in audiendo, *x*, 462. Audiendo credimus et excellentior videbimus, *viii*, 369. Prius audi, postea vide, *viii*, 356. An audire et auribus percipere differat, *viii*, 366. Audire vocem laudis, est intelligere intus; qui quocumque in te mali est, tum est; quicquid boni est, Dei est, *vii*, 327. Audire verbum Dei iustus est, quum predicare, *xii*, 320. Audire magis optet servus Dei, quam dicere, *xii*, 350. Audire, trahi et dicere a patre, *xxvii*, 73. Omnis qui audit a patre et dilexit, venit ad Christum, *ibid.* 74, 72. Audire et dicere, est manducare, *xii*, 456.

Auditorum apud Mattheum, *xxvii*, 230; *xxvii*, 160. Merito a mandato Evangelicæ altissimi, *xxvii*, 205. Auditorum suorum animas in electos aut in electorum eius resolvit, arripitur Matthei, *xxvii*, 233. *Fidei* Matthei 21.

Audire filii ex persecutione arripit, *v*, 163. Auditis duplex, bonus et malus, *viii*, 39; *x*, 443. Audienti libello etiam in divinis canonicis, *xxv*, 293, 294.

Audire, non sumi, *xxi*, 262.

Audire rex Latin, deorum numero additus, *iii*, 459.

Audire, non sumi, *xxi*, 262.

Audire, Rogamus Deum, ut faciam non a malis averit, sed a peccatis nostris, *xvii*, 328.

Avarus volentibus ab incommutabili bono ad mutabile bonum, vel proprium, vel externum, vel inferius, efficit hominem superbum, curiosum, lascivum, *xxvii*, 349. Avarum in Deo, homo tenetur, convorsione ad Deum, illuminatur, *vii*, 327.

Aves est apus a Deo creata, ut intelligatur, *xxvii*, 432. Secum in firmamento volans, sed avensum firmamentum, *v*, 228. Aves in acre saluberrime volare non possunt, *v*, 143. Aves qua-

drupedes, *xii*, 329. Avium vita et mores et gratia; et in sidis contrarium et elucens fatuos, austeritatis, *v*, 229. Aves pallet memoria, *xxv*, 248. Inter aves nomenque sunt que apum non habent, *v*, 143. Aves, non minima vivi, sed volatibus animarum arcum dicuntur, *v*, 229. Aves que Abraham in sacrificio non divisi, *xi*, 437, 438.

Avo nomen patris aliquando tributum, *vii*, 49.

Averare et tollere, quo differat, *ix*, 423.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

AUGUSTINÆSSA sive Augendus arenis epicurius, *vii*, 98.

dimenta, ubi legere, scribere et numerare discitur, *ibid.* 18. Litteras Latinas ante, Graecos *ibid.* *ibid.* Latinas litteras inter blaudianam matricem didicit, *ibid.* 20. Scitebat tunc, ut poterat, Deum esse magnum aliquem, qui possit, etiam non apertus excelsitatis, operante et operante, *ibid.* 14. Quotiens moribundus in se solus vapularet, *ibid.* 14. Fatur peccata, minus scribitur, sed legendis, ut cogitando de literis, quam exaltatur, *ibid.* 15. Ludere amabat, in cartamibus superbas sistorias, et scalpit iunctas sacra tales felleis, *ibid.* Immemorabilibus interitum fallidus, neleguam, magister, pavesat, *ibid.* 26. Furtis quoque thomastica, *ibid.* Frustrulenta victoris encapsulatur in ludo, *ibid.* Gale et irrediditum erat, *ibid.* Quid recto vivere ipsi propinquat, *ibid.* 13. Cura tractum erat, *ibid.* Absque foveat, *ibid.* 31. 32. Ipsi in adultis usque aherent, adstantur ipse multis concubitus et condisciplinis suis, *ibid.* 24. Oli inquisitum in literis bonae spei pium appellatur, *ibid.* Redegit in Maduram, in quam urbem, litteraturae atque oratoriae percipiendae curam peregrinatus fuerat, *ibid.* 32.

Augustinus quomodo aetatis XVII in portu domo intrassit, et studii inuicem genio ne hinc inde infulgens, *ibid.* 28. Interposita esse et ceterorum vapores blaudianam, *ibid.* Matris monibus, pro audientibus habet, *ibid.* 23. Nonquam tamen in matrem confutissimus, aut velio dicit, *ibid.* 26. Augustinus fortuna nocturnam committit, *ibid.* 84. et seculum inter coetaneos pulebet cum minoris decoris, *ibid.* 3. Libet ad malum facere, non solum libidine facti, verumtamen laudis, *ibid.* Hic de vasa lingebat se fecisse, quod non fecerat, *ibid.*

Augustinus studiorum causa Carthagine mittitur aetatis anno XVII, *ibid.* 44. Capitur theatricis spectaculis, *ibid.* 44. Aperte capitur, sed amari et amare dulci ipsi erat, magis si et amatis corpore fruere, *ibid.* In solemnitate sacrarum celebrata, intra Ecclesiae parietes concubiscit, *ibid.* 47. Ob quod precoratum a Deo verberatur, *ibid.* Augustinus, in schola rhetorica, magis est, *ibid.* 48. Studia ejus ad loca litigiosa tendebant, *ibid.* Augustinus, a moribus

protervis condisciplinatur qui ceteros dicebatur, abhorret, postea tamen impudens, quod talis non esset, *ibid.* 48, 101. Sub id tempus oritur pater, *ibid.* 49.

Augustinus prosequitur studia, matre amplexus oppellente, *ibid.* 49. Et advenit Romaniano episcopo Moxestato, A. Augustinus. Ciceronis Hortensio ad sapientis studium inuicem, *ibid.* 112; *ibid.* 48, 184. Ardebat revelare a terrenis ad Deum, *ibid.* 49. Quam alite a patre Garib nominis amorem et reverentiam habebat, *ibid.* 50. Scripserunt negligit, et hactenus quomodo Tullianis dignitas compararet, *ibid.*

Augustinus adolebens, licenti, catechumens in Manicheorum haerem incedit, *ibid.* 51; *ibid.* 183, 398; *ibid.* 530. A Manichaeis deceptus, *ibid.* 57. Augustinus familiaritate cum Manichaeis et successu victoris de Christianis impetis a se repograt deceptus, *ibid.* 57. Quomodo per Manichaeos Augustinus deceptus evaserit, *ibid.* 4. 5. Non electus, sed audierit fuit apud Manichaeos Augustinus, *ibid.* 7. Ipsi interim errores de Deo, *ibid.* 51, 54, 83, 97, 106, 107, 140. Errores de Christo, *ibid.* 107. De natura mali, *ibid.* 106. Errores de veteri lege, *ibid.* 54, 55. Errores de peccati causa, *ibid.* 143. In cujus inquisitione torquens, *ibid.* 145. De rationali et irrationali natura, *ibid.* 83. De terra fructibus, *ibid.* 59. Augustinus in Manicheorum haerem alios inducit, *ibid.* 84. Inter eos illius Romanianum et Alypinum, *ibid.* 1, 17; *ibid.* 125. In eo tamen novus, scilicet ab anno aetatis XIX ad XXVII perierit, *ibid.* 30, 96, 198; *ibid.* 213, 688; *ibid.* 526. Praecepta ejus opinio de sanctitate Manichaei, *ibid.* 96. In dilectionibus quas Augustinus proposuit, ad Faustum committatur, *ibid.* 97. Augustinus consuetum religio Memina vellestans errores ejus, *ibid.* 96. April Deum plangit ejus praedilectio, *ibid.* Monita de ejus futura respicienda admonet per somnum, *ibid.* et per episcopi enjusdam responsum, *ibid.* 62. Augustinus filius Leontianus ab ipso appellatur, *ibid.* 63.

Augustinus liberales doctrinas docet, *ibid.* 64. et rhetoricam, *ibid.* 65. primum Thagata, *ibid.* 69, 366. Iam Carthagine, *ibid.* 101, 124. Quo impatientia doloris et amici enjusdam sui morte, migraverat, *ibid.* 74. Nequa illustris professio gratia, *ibid.* 4. Utique in urbe audientem habet Alypinum, *ibid.* 84. Quomodo a circensium manibus convertit, *ibid.* 125, 126. Vanae gloriae cupiditate ductus poetices agnoscit salutem, *ibid.* 64. Aristipsum sibi palam in litterario certamine promittentem detestatur, *ibid.* 66 et seq. Augustinus cotidie solum audientem habet Alypinum, *ibid.* 84. A quibus rogatus cum fratre suo Vindictio sanes, *ibid.* 65. et Nebridium, *ibid.* 68, 147, 148. Istud divinationis genus vanum esse intelligit deum, audita narratione Firmani, et prostratus rejicit, *ibid.* 148. Augustinus concubium foret, et vacuae ipsi thori hinc, *ibid.* 65, 147. Ex et filius suscepti, Alectatum nominis, *ibid.* 130, 207. Fide Annotatus.

Augustinus categorias Aristotelis, et liberales artium libros, amos natus ferat XX per se intellexit, *ibid.* 85 et seq. Augustinus quomodo alectria, quanta peregrinatus, *ibid.* 96, 87. De legitime et sacrilegi turpitudine, in doctrina postula errabat, *ibid.* 87. Falsa tunc de Deo cogitabat, *ibid.* 88. Unde in amorem eorum qua tempore rapitur, lapsus est, *ibid.* 81. Augustinus libros de Platone et opinio sine scriptis exilii, *ibid.* 80. Circiter aetatis XXV aut XXVII, *ibid.* 83. Quo itinere, Romanae urbis oratoris munitur, *ibid.* 80.

Augustinus die operatus, die expectatus Faustis fuit Carthagine, *ibid.* 96. Augustinus a Manichaeis ablati scripta scripta compta Faustis insperata circiter annu aetatis XXIX, *ibid.* 88. Non tamen omnino recedit, *ibid.* 100. Augustinus inveniente ac retinenda veritate desiderio, ab homine adolecentia flagravat, *ibid.* 114, 115, 121. Augustinus veritate precibus matris datus ubi non invenit, ut invenienda veritati nihil omnino parum, *ibid.* 127.

Augustinus, peritiam licentiae scholasticum Carthaginiensem, Romanam navigat, *ibid.* 101. Invia et decepta matre, *ibid.*

102. Augustinus Romae felix corruptus periculum Augusti, *ibid.* 103. In dono quodam Manichaei ubi convalescit, *ibid.* 105. Romae junculatur Manichaeo, tam audientibus, quam doctis, *ibid.* Ab insano eorum de natura mali opinione, nonnulli liber erit, *ibid.* De venientia apud Manichaeos veritate desperat, *ibid.* Audeat omnia dabis insinuatibus, suffragatur, *ibid.* 106. Familiaritas Manicheorum, audientis ejus ad verum indagandum suffragatur, *ibid.* Errores ejus circa naturam, circa naturam Dei, circa incarnationem, *ibid.* Quid Augustinus in errore retinebat, *ibid.* 108.

Augustinus rhetoricam docet Romae, *ibid.* 109. Seditionis Augustini disceptulorum Romanorum, cum Carthagine, *ibid.* Multi de mercede magistro rediant, subito compassi, *ibid.* Cor tunc tunc odio habere, *ibid.*

Augustinus Mediolanum mittitur a Symmacho urbis praefecto, rhetoricam docendi causa, *ibid.* 109. Augustinus excipitur benignae ab Ambrosio, *ibid.* Fijos amore capitur, *ibid.* et laetitia delectatur, *ibid.* 110. Veritatem in Ecclesia Catholica invenit, post deperit, *ibid.* 110, 111. Audientis Ambrosianum, sensum scribitem admittit, *ibid.* 111. Manichaeos reliquendos decernit, *ibid.* 112. Quid Augustinus a secta Manicheorum revocavit, *ibid.* 113.

Augustinus inuocatur Hippolyti disputatione contra Manichaeos apud Carthagine, *ibid.* 103. Nequa Nebridium contra eorum argumenta, *ibid.* 142. Quo itinere, quo cupiditate Manichaeos reliquit, *ibid.* 103, 202. Quo pacto a duobus naufragis admittitur praesentibus, *ibid.* 101. Augustinus auditis scriptis adhibere, ubi scripturae tractatione, cognoscit hanc Catholicam deinde posse contra Manichaeos, *ibid.* 111. Sed ordine de contrahis dubitans catechumenus in Ecclesia Catholica esse statuit, donec aliquid certi eluceat, *ibid.* 103. Ab errore facile revolvitur, et substantiam apostolicae cogitare potest, *ibid.* 112. Cor conatus Augustini ad indagandum veritatem, mutatis, *ibid.* 116.

Augustinus aetatis anno XXX, nec Manichaeus est, nec Catholicus, *ibid.* 113. Quod Monnice matre Mediolanum ad-

veritatis remouit, *ibid.* Ecclesie doctrinam magis magisque intelligi concionante Ambrosio, *ibid.* 118. Necessitatem filii et Scripturarum antoritatem agnoscit, *ibid.* 120. Inhiat adhuc bonis, *ibid.* 120, coniugio, *ibid.* 122. Anulorum et cupiditatum vomitum abiecit, *ibid.* non necesse res vno iocante et iactante, *ibid.* 123. Augustinus ymaginem habet in laudis imperatoris, *ibid.* forte Valentinianum minoris, *ibid.* Bantoni consuli pauegrum dixit Medicum, *xxviii*, 245.

Augustinus est animus de vite ratione inuolutus, *xxi*, 121. Conversionem de hoc in drem differt, *ibid.* 132. Augustinus ab inuoluto coniugio reuolare conatur Alypius, *ibid.* 133. Augustinus uxorem queritur, ut coniugatus baptizetur, *ibid.* 134 et *seq.* De eius futuro matrimonio reuelationem aperit mater, sed frustra, *ibid.* 134. Augustinus concubina in Africam venire iurata, a iuliano ipse procurat, *ibid.* 135. Augustinus, si purgite carnalium voluptatem, metu mortis et futuri iudicii reuocatur, *ibid.* 138. Qui metus ab eius postere utrumque recessit, *ibid.* De vite communis agenda cum amicis deliberat, *ibid.* 139. Decem ferias venturi erat et tunc societas, *quo ex numero hinc omnia necessaria curarent, ceteris speciebus, ibid.* 136. Consilium *ibid.* alijque, *ibid.*

Augustinus etiam anno XXXI ignorante iudicari inuolatus errat adhuc circa De naturam, *xxv*, 140 et *seq.* Verum contemplatione gratulatur assidue, pervenit denique ad id quod est, sed fere aciem non valet, *ibid.* 143. Augustinus credit in Christum tantam fide, sed inforti, *ibid.* 148 et erronea, *ibid.* 164, 165. Paulinum assumet Ecclesie doctrinam, quam tantopere damnaverat, *ibid.* 119. Enique presertim Manichaeorum doctrinam, *ibid.* 120. Ecclesiam Catholicam tempore illi commendaverant parentes, *ibid.* 111.

Augustinus qua via venerit Catholicam religionem, *xxviii*, 24, 25. De Dei exortatione utrumque doctatur, *xxv*, 121. Non tamen recte de Deo sentiebat, quia corporeum saltem aliud creare cogebatur, *ibid.* 121. Platonismum illarum lectione ad invenienda veritatem

adiuvator, *i*, 112; *xxv*, 154. Ex his libra peritio quidem, sed indistincte evadit, *xxx*, 166. Augustinus transit ad Scripturam sacram, maximeque ad Apostolum, *ibid.* 167. Cujus lectione mirum in modum proficit, *i*, 42; *xxv*, 168.

Augustino, anno etatis XXXII dilectum agere in sermone, *xxv*, 171. Amorem finium desinit, *ibid.* Via mala consuetudinis in Augustinum, *ibid.* 179. Ligatus erat non ferro alieno, sed sua ferre voluntate, *ibid.* 178. Quam inuolatus olim vite hujus mundi, *xxviii*, 6. Augustinus Simplicianum addit, *xxv*, 178. Movetur et angitur audita a Simpliciano conversione Victorini, *ibid.* 172 et *seq.* Movetur audita vita Antonii, in parte Ponticiana, *ibid.* 181 et *seq.* et audita conversione duorum agestium in rebus, *ibid.* 182, 183. Augustinus indulgentiam peccata a Deo exaltatem, sed cito expulsi volebat, *ibid.* 183.

Augustinus socii in laetum sequuntur ipso Alypio, *xxv*, 185. Spiritus eius et carnis lutamina, *ibid.* 185 et *seq.* Augustinus nec plene volebat, nec plene noluit converti; ideo secum contendebat, *ibid.* 189. Plus in ipso valebat deterrus innotum, quam melius insiditum, *ibid.* 192. De difficultate ab ipso superata, *i*, 42, 112. Augustinus ab Alypio paululum secedit, et sub firmo sestramus, vim lacrymarum profundi ac Dei misericordiam deprecatur, *xxv*, 193 et *seq.* Augustinus vocis aduocato legit Apostolum et lotus convertitur, *ibid.* 192. Indicat mater, *ibid.* 199. Gaudet mater, exultat, triumphat de filii conversione, et Deo benedicit, *ibid.*

Augustinus per Ambrosium in potissimum ab errore liberatur, et ab ipso baptizatur, *xx*, 130; *xxviii*, 224, 225. Traza mare baptizatus est in Ecclesia nostra universo orbi terrarum, *viii*, 120. Conversione Augustini fabulosi et quiddamis matris eius Leryonis concessa, *xxv*, 356. Augustinus vobem titum amplectitur, abjecta omni spe sacrorum, *xxv*, 195. Deserere professionem ratoris usque ad vindictam ferias differt, *ibid.* 198, 199. Quam potissimum diuina dilationem exoptat, *ibid.* 190. Quomquam hanc talia vacare non diffinit, *ibid.* 200. Augustinus annus

doctus tandem deserit, *ibid.* 201. Cogente quidem dolore peccatoris, *ibid.* 199, 208; *i*, 18, 112, 146. Sed magis allucinate desiderio vacandi Deo, *xxv*, 199; *xxviii*, 203.

Augustinus, ferarum vindictam in tempore, in Verucudi villam, Cassiacum seculum cum suis, *xxv*, 200 et *seq.* Ruris otium in huius sapientia insunt, *i*, 18. Inveniendi veri gratia dimidium fere noctis partem pervigil agere solent, *ibid.* 147. Quotidianum bellum Deum rogat ut sanetur vulnera sua, *ibid.* 166.

Augustinus Ambrosium per litteras consulit quid potissimum de Scripturis sibi legendum sit, ut ad baptismum se digno comparet, *xxv*, 207. Isaiam legere iubetur, *ibid.* Augustinus hore aliquot die consecrat et ad Nebridium epistolam, *ibid.* 201. Augustinus instanti discipulo Licentio et Trigeto curam adhibet, *i*, 18, 147. Quotidie ante eorum diuinum Virgili volumen audit, *ibid.* 163, 195. Ipsis morum precepta tradit, *xxv*, 208 et *seq.* Pueribus amulatiuis et inanis iactantia mota reprimi, *i*, 465. Hanc rogat magistro mercedem reddat, loqui sinit, *ibid.* 166.

Augustinus inchoat libros contra Academicos, paucis diebus post secessum, exeunte anno etatis anno XXXII, Christi CCLXXXVI, *i*, 18. Augustinus scribit librum de *Beata Vita* ubi novembris anni CCLXXXVI, quo ipse demum annu etatis XXXIII progrediebatur, *ibid.* 108, 116. Disputat cum Alypio et Nebridio de finibus honorum et malorum, *xxv*, 138. Libros de *Ordine* editi eodem tempore, *i*, 427. Augustinus peritit post modum libros contra Academicos, *ibid.* 45, 47. Recitatione Paulinorum vehementer afflicto Augustinus catechumenus, in villa cum catechumenis Augustini feratur, *xxv*, 203. Paulinum quartum meditari, adversus Manichaeos per exortationem, *ibid.* 208. Augustinus dolere desiderium acerrimo cruciatu, *ibid.* 206, 435. Augustinus orat cum suis, et dolor fugit, *ibid.* 206. Augustinus *Solutio* qua scribit etatis anno XXXIII, Christi CCLXXXVII, *ibid.* 430. Quamvis tunc ejus moris et affectus, *ibid.* 423 et *seq.* Augustinus Mediolanum revertitur, nonnisi datus inter baptismum, *ibid.*

427. Ibi librum de *Amicitia Inimicitiae* anno Christi CCLXXXVII scribit, 478 et *seq.* et inchoat libros *Disciplinam*, *xxv*, 441. Augustinus impetrat curam Alypio et Ambrosio, *i*, 39, 40. Gaudium ejus spiritale post baptismum, fugiente omni sollicitudine anteaeste vite, *ibid.* Luctum et motus pietatis illi in huius sapientia insunt, *ibid.* 208, 207.

Augustinus reditum in Africam cum suis suscipit, *xxv*, 210. Augustinus apud otia Tiberiam cum matre colloquatur de aeterna vita, atque in ejus contemplationem animo rapitur, *ibid.* 215. Vilescit ipse mundus sicut delectationibus suis, *ibid.* 217. Hinc elapsus vii quaque diebus agratit Mammae, et die nono agratitinus suae, anno etatis LXXI et etatis Augustini XXXIII, corpore solvitur, *ibid.* 219. Mortem ejus laetant Augustini, *ibid.* 220 et *seq.* Funus pro solemniori more celebratum prospicitur ab ipse lacrymis, *ibid.* 221. Augustinus orat pro ejus salute, *ibid.* 221.

Augustinus Romanum moratur, *i*, 336. Libros de *Morbis Ecclesiae* et de *Morbis Manichaeorum* anno Christi CCLXXXVII scribit, *xxviii*, 491. Ibi demum libri de *Libero Arbitrio* ab ipso inchoati eodem anno; postea autem in Africa anno CCLXXXV, ab eo, *xxviii*, 225. Augustinus reversus in Africam scribit duo libros de *Genea* contra *Manichaeos*, circiter anno Christi CCLXXXIX, *xxviii*, 415. Sub id tempus absolvit libros de *Manica* quos Mediolani anno CCLXXXVII, inchoaverat, *i*, 332. Item librum de *Magistro* cum ab eo, *i*, 325. Augustinus reversus in Africam scribit *Vita supra abe de operibus Augustini*, Augustinus trans mare peregrinatus, alius rivit, alius rediit, *viii*, 130. Quandoque Africam revertit, *xxviii*, 188.

Augustinus dicitur, occupari Dei memoria, *xxv*, 257. Spes ejus in omni in magnis valde misericordia Dei, *xxv*, 258. Augustinus ab actionibus necessitatibus, quantum relaxari potest, ad Deo contemplationem ratur, *ibid.* 280. Caste ejus dilectus, Scriptura divina, *ibid.* 287. Si quid temeraria liberum habet, in illis totum impedit, *ibid.* 288.

Augustinus, agcessum in solitudinem aliquando animo agcessu, prohibetur a Deo, ut non sibi sed, et alia vivat, *ibid.* 284. Amor ejus in Deum vehementer, *ibid.* 33, 34, 331. Non dulus, sed certa conscientia Deum amat, *ibid.* 231. Augustinus incitatur a diabolo ut agcessu a Deo aliquod petat, *ibid.* 272, 273. Dolit spectaculo aliquo se intrare, *ibid.* 43.

Augustinus juvenis abstracta omni spe terrenalium, dum quærit non monasterium constitutum, Hipponeum venit, irrisum amici causa, quem secum in monasterio habere cupit servientem Deo, *xxi*, 347, 348. Augustinus monasterium Hippone instituit in hortis dato per Valerium, *ibid.* Augustinus monasterium, *xxxv*, 142, 148.

Augustinus ante presbyteratum famam pelliciter servos Dei, *xxi*, 348. Augustinum ad clericatum petunt Hipponeenses, *xxxix*, 444. Augustinus approbatus fit presbyter, *xxi*, 349. et ordinatur in vicinis, *xxxviii*, 299. Augustino Valerius presbyteri: omnia imponit, *ibid.* 354. Augustinus spatium temporis usque ad Pascha petit, ut in accessu vacet precibus et studio, *ibid.* 301. Augustinus rarissimo tacere permissus est, ubi quædam Valerio presentem, loqui opus esset ad populum, *xxi*, 333. Augustinus presbyter Hipponeensis jam creatus, disputat contra Fortunatum Manichæum, *ibid.* 482. et hideo contra Felicum, *ibid.* 524.

Augustinus coepiscopus Valerii evatur, *xxxviii*, 359, 361; *xxi*, 348. Quam invincibilem Christi natali, *ibid.* 358. Quam vehementer episcopatum vitabat, *xxi*, 348. Augustinus a Magistro Caltanensi episcopo ordinatus, *xxxix*, 438. Tempore ordinationis laceratus fundit, *xxxviii*, 300. Augustinus ordinatus est et solus episcopus vivente adhuc Valerio, utraque ignorante id comitio Nicæno fuisse prohibuit, *xxi*, 196. Augustinus Ecclesie non tam præseque quam professus dissiderat, *xxxix*, 494.

Augustinus omnia dimittit, *xi*, 273. Non divitiis divitiis, sed ad divitiis venisse dum episcopus factus est, sibi videri ait, *xxxix*, 444. Augustinus secum habet monasterium clericorum in

domo episcopi, *xxi*, 243. Augustinus objicitur Peitilianus, quod ab ipso monasterio vite genus fuerit institutum, *xxxix*, 484. Augustinus coloratus fuit, *xxviii*, 556.

Augustinus domus vigilanti curam administrat, *xxxix*, 88. Augustinus solo victu ad corporis valetudinem necessariis contentus esse docetur, *xxviii*, 6. Augustinus in victu et vestitu non decere se patat, nisi id quod ceteris sodalibus suis diaconis et subdiaconis conveniat, *xxi*, 363. Augustinus clericis non permittit aliquid habere proprium, sed bene de fratribus sententia ab inquisitione dissimulat, *ibid.* 349. Augustinus suos foris prædare aut cenare non permittit, *ibid.* 364. Hereditatem equitum filii exhereditat, non suscepit, *ibid.* 351. Asperit dolat in Augustinum a Januariis clericis factum, *ibid.* 356. Testamentum Janigari in gratiam Ecclesie factum licet, irritum habet, *ibid.* Augustinus de suorum clericorum vita quædam plebem agere cogitur, *ibid.* 357. Augustinus de fama, *ibid.* 360. Augustinus vitatur nullum ordinare clericum, nisi qui sanctæ societatis propositum amplecti velit, ut potest si discederet, clericatus careret; instato aliquando consilio, offert clericis licentiam discedendi, servato clericatu, *xxi*, 353. Comperit denique sodalium suorum firmiter voluntate, clericorum alio expungendum aut nulli, qui pauperatis propositum violaverit, *ibid.* 364. Augustinus in equitum usum crederet vult, que clericis suis offeruntur a fidelibus, *ibid.* 363.

Augustinus nunquam abulit Hippone licentia libertate, sed necessarius servitute, *xxxix*, 423. Augustinus in Mauritania Casariensis necessitas ecclesiasticam causam perrexit, *xxi*, 393. Missus a Zenone imperatore, *ibid.* 418. Augustinus grave est prolixus equitibus scribere, ne officio pastoralis doli, *xxxix*, 348. Augustinus omnia alia officia etiam charitatis, dignitatis usque manibus posponit, *ibid.* 340, 341. Consequitur per diem integrum se negotiis hominum, et ante, implicari, *xxi*, 197. Otium postulat ut scripturæ vacent, *ibid.* Plebs Hipponeensis acquiescit et Augustino propter curam Scripturarum,

per quinque dies hebdomadæ nemo molestus esset, *ibid.* 196, 197. Augustinus quam studiosè in lege Domini meditaretur, *xxx*, 188. Ad divinas Scripturas non pliam mentem afferens, aliquando decipitur, *xxviii*, 108.

Augustinus in diceo grammaticorum censuram non veretur, dum omnes instruat, *vii*, 464; *xxi*, 214; *xxix*, 482. Augustinus non preparatus se occidit sermonem habet, *xxi*, 216. Augustinus multum in errore lectaris voluntatem Deisequi, quam suam in proposito ante psalmo ad enarrandum, *xxi*, 416, 117. Augustinus Scripturam postat in manibus inter concionandum, *xx*, 435; *xxvii*, 372. Augustinus legit esse codices, *xxi*, 444. Augustinus sæpe verba non Latina dicit ut populi intelligant, *xii*, 68. Augustinus debuit solemnibus dissent concionem, quod multi sint quibus oratoris est Dei sermo, *xviii*, 102. Augustinus aliquid auditoribus modicè dicendum reliquit, *xxviii*, 171. In sermone ad populum, fatetur se semper vitasse quæstionem de peccatis in Spiritum sanctum, *xviii*, 323. Eam impulsus a Deo tractat, *ibid.* Augustinus a pauperibus interpretatus, tanquam eorum legatus rogat, monet, jubet eis, *xviii*, 284. Augustinus factus medicus in modicum, *ibid.* 296. Augustinus fatigato in vigilia Pasche, *xxi*, 150, 151.

Augustini prolens charitas in rudibus imbutenda, *xxv*, 513, 514. Augustini in reprehendis palmis famam modestiam et verocundiam, *xvii*, 445. Augustino caritatem, acclamant audientes, *ibid.* 332, 337; *xxi*, 40. Inter predicatorem Augustini, lacrymæ auditoribus obortæ, *xxxviii*, 350. Pugna civitatis immanem commulsiunt apud Casarum Mauritania Augustinus populo dissuasi, *v*, 100. Augustinus canem gressi se vocat, *xxxix*, 154. Augustinus in predicando modestus, *xx*, 139, 140; *xxi*, 107; *xiii*, 57. Augustinus non se commendat plebi, sed Deum, cui et ipso convenit, *xxii*, 68. Ad populum de loco quam sublimior loquebatur, sed timore sibi postibus audientium erat, *xx*, 229. Augustinus sua hortatur ut ipsam bene vices relevet, *xxi*, 217. Augustinus

non delectatur nisi profectibus auditorum suorum, *xx*, 229. et ovium statum bona vita, *xxvii*, 321. Augustinus salvus esse non vult sine oribus suis, *xviii*, 320. Augustinus mercedem suam non vult securum esse perditis ovibus inobedientibus, sed is inventis, *xxviii*, 401; *xxi*, 389, 390. Augustinus pastor non mercedarius, *xxi*, 186. Augustinus studium ad pavorem verbi Dei initiatus, *xxx*, 482. Augustinus qui lecta fuerant, libro accepto a diacono, iterato legit, *xxi*, 356. Augustinus Cyprianum in manus suavit et legit, *xx*, 591.

Augustinus antiquæ fidei appellatur sursum conditus, *xii*, 77. Augustinus laborat contra hereticos disputando, convincendo, conveniendo, terrendo, tamen omnes diligendo, *viii*, 184. Augustinus Fortunatum Manichæum in disputatione vincit, *xxxix*, 30. Cum Fortunato publicam disputationem habuit, *xxxviii*, 442. Augustinus iracundiam aggressus, mysterium Trinitatis usummandum ne tardioribus testium faceret, gratias Deo agit secus confitendo, *xviii*, 150. Augustini minus subnigata epistolæ Leporini mittitur, *xxi*, 246. Augustinus ad Proverbum et Cyprianum scribit ad Leporinum jam presentem et correctum suscipit, *ibid.* 240.

Augustinus qui mentis affectione adversus Donatistas disputat, *xxxix*, 305, 307, 308. Quo animo ad redellendum conciliat Cartaginensæ a Cypriano habitum accordat, *xxxix*, 389. Augustinus Donatistas et ipsos non recedentibus abstinet, inque ut potest erascit, *xvii*, 332; *xviii*, 59, 60. Supplicium mortis ab aliquibus Donatistarum magistrorum scelerum reus amulor constat, *xxxix*, 4; *xx*, 4. Augustinus litteras scribit ad laicos Donatistas, *xx*, 6. Scholasticus non potest leges ad imperatores contra Donatistas, *ibid.* 481. Ad unitatem Christi tenuissima esse cogendum senserat, *xxxix*, Meletum episcopus mutavit, *ibid.* 485. Augustinus legem Theodori contra hereticos observandum sentiat, *xx*, 461. Augustinus apud Eferenes locum que et hortante, multos ex Donatistis conversos erit, *ibid.* 98. Augustini tertia viciens, dum Donatista ad Ecclesiam revertens a fratribus repulsi sunt, *xxi*, 13.

Hieronymus, xxxix, 42. Augustini sermoes in Psalmos 42 excipiuntur, viii, 401. Augustini sermo XLIV de Diversis laudibus, vi, 103. Sub Augustini nomine opuscula quaedam in Hispaniam delata, xxxix, 63. De illis Augustini quid sentit Iulianus, xxxix, 178.

Augustinus et Alypius Julianam et ejuſ familiam bonis moribus inlucuerunt, xlv, 4. Augustino et Alypij hortantibus, Demetrias pupilla jam paratis manibus renūciat, xli, 4. Augustini desiderium videndi Pöſtolum et allegandi, xxxviii, 245. Augustinus a Pöſtulo panem accipit, xxxviii, 324. et ad Pöſtulum dono panem mittit, xxxviii, 962. Pöſtulo spondet se Alypij historiam scripturam, xxxviii, 328. Augustinus a Palatino moysi cithis grassatione accipit, xli, 338.

Augustinus in Pöſtulosum et episcopi terram Antiochii parvulo et episcopi morte excruciatum, timore tanto et morte excruciatum, ut ab officio egrigie gerendi episcopatus abſcedere, xli, 147. Augustinus terram ecclesiasticam procuratorem, si salvo officio possit, carere desiderat, xxxix, 443. inter urgentissimas occupationes, xxvi, 345. et contra infidelitates, xxvi, 363. Mallet more monachorum operari curis horis, *ibid.* Augustinus Phlegelio terrarum non episcopali mere possito, securitatem vitam deligat, xxi, 217. Augustinus vult habere rationem cum pestilentiis secularibus, xvi, 67.

Augustinus infirmis valetudinis, xxxix, 429. Alimenta et ecclesiasticum dolere ex timore laborat, xxxviii, 410. Augustinus senex per senectutem, sed per infirmitatem corporis jam aetate senex, xix, 107; xxi, 355. Augustinus cum morte familiaritatem parat, xxxviii, 979. Augustinus presbyterium Beccolium successorem sibi excipit, xli, 193, 107. Hujus electionem populus cum plerumque excipit, *ibid.* 197, 198. Augustinus onera obsequium suarum Heracleo refundit, xli, 197. Augustinus pro corporis imbecillitate vite loquebatur, cum ad bonam vitam venit, xli, 242.

Augustini alium Alypius, xxxviii, 303. Bonifacius, xxxviii, 319; xxxix, 388. Donatus, xxxix, 11. Evodius, xi, 282. Licentius, i, 18, 147. Prifatius, xi, 282. Pöſtulus, xi, 299. Profiturus,

xxxviii, 340; xi, 282. Servilius, xi, 282. Trigelius, i, 18, 147. Inter Augustini familiares S. Paulinus, xxxviii, 334. Augustinus et Alypius, corpore tantum, non animo duo, xxxviii, 340.

Augustini elogium, xxxviii, 192. Augustinus vir proſtatis justissime documentum spectatur, xxxix, 487.

Augustinus ab Ambrosio laudatus, xxxix, 219. Augustinum magistrum in fide vocat Paulinus, xxxix, 425. et magistrum et medicum spirituum, xxxix, 218. Augustinum mortuum esse saeculo ait Pöſtulus, xxxix, 218. Augustini scientia et litterae, plurimi scilicet Paulinus, xxxix, 214, 220. Augustinum, benedictum Doctorem Israel vocat, xxxix, 410. ad terram Inceram digne super candelabrum Ecclesie positam, xxxviii, 324. Augustinus os, futulam aque vive, et venam fontis aeterni appellat, xxxviii, 322. Augustini hbro, ut dictata divinitus vocat Paulinus miratur, xxxviii, 318. Augustini verba, coelestia appellat, xxxviii, 363, 364.

Augustinus oreolum Legi, sacerdoti justitiae, instaurator spiritalis gloriae, dispensator salutis aeternae vocatur ab Ambrose, xli, 398. Augustinum legendo, penitens ritos conculpat Dorius, xxi, 234. Augustinum Tullio comparat Nestorinus, xxxix, 281. Augustini epistole Christum, Platonem, Plotinum Nelsidico sonabant, xxxviii, 284. Orosius juvenis presbyter ab ultima Hispania ad Augustinum transit, litterarum ardore inflammatus, xli, 370. Augustinus laudatur a Secundino, xli, 291. Theodorus ad Augustinum scribit, ut concilio Ephesino adhi, xli, 141 et seq. Augustinum longe adhaere fidei Christiani sepulchrum, et studeat olim desitum litterarum, quiete et honestatis fuisse cultorem dicit Vincencius, xxxix, 218. Cum ad Augustinum veniret, legi deest quiddam contingerit ignorat, ex Volatiano, xxxix, 499. Inſe omnia S. Augustini operum, xli, 619 ad finem.

Agostines quidam Donatistarum episcopus, xxxi, 141.

Agostines Caesar Cai Caesaris filius vocatur, xi, 162. Cum mollis gessit bella ceteris, xi, 161. Augusti pietas, xxxvi, 170.

Agostines mensis appellatus in honorem imperatoris Augusti, iv, 382; xxxviii, 408.

Agricus, duo hujus nominis civis Hispani, xxix, 436.

AVOCAMENTUM cordis, vii, 342.

AURATA, xviii, 481.

AULE FAVOR RES FRAGILIS, xxv, 182. Aulici per multa pericula perveniunt ad grandis periculum, *ibid.*

AVELLANUS Christianorum persecutor, iii, 323.

AURELIUS episcopus Ecclesie Catholice Carthaginiensis, xxxix, 458, 464; xi, 73, 389, 424; xxvi, 519; iv, 242; xxxiii, 173; xxix, 45, 46, 151, 157, 158, 159. Aurelius junior est Augustinus scilicet illi de Opere monachorum, xxi, 335. ad Aurelium SIXTUS scribit, xli, 36, et Paulinus, xxxviii, 319. Sicut Epistolam ad Aurelium descripsit Augustinus, xli, 36. Aurelii Carthaginiensis factum laudabile, xxi, 333. Aurelii Carthaginiensis, ordinationis dies anniversarius, xviii, 614.

AURELIUS ab Utico, xxxi, 431.

AURELIUS a Challani, xxxi, 431.

AURIGA, xvii, 334; xviii, 479; xi, 53; xxi, 292; xxvi, 338; xxxvii, 42; xxxix, 59 et seqq. Auriga est vocatur in hi qui populo spectaculum exhibent, viii, 191; 192, 306; xliii, 71. Auriga laudatur a populo in theatro commendum soarium studia partium, iv, 425.

AURIGAEQUE ROMANI non colebant, xvii, 295.

AURIS voluptas, xxi, 286. Auris peccata, xviii, 184. Audisti verbum ab irato? Mariatur in te, xviii, 88. Auris Dei intelligenda est potentia signi qua exaudit, vii, 219. Aures cordis, non corporis requirit Deus, viii, 366. Aures audientis voluntas est obediens, xxxix, 141. Fide AUREAR. Auris dexterae servae amputata a Petro allegorice in Bonifacius, xxvi, 204. Auribus praestare sensum videndi impossibile non est Deo, xxxix, 7.

AURUM pallor terrae, argentum live terrae, xvii, 324. Aurum terra foliosum, xxi, 480. Aurum et argenteum terra est et animo, qui terra non est, xi, 344.

Aurum fecit Deus, et te super aurum, ut illius sis dominus, non servus, xi, 70. Aurum post te debet ire, non te post aurum, xxi, 108. Debet dari, non ducere; possideri, non possidere, *ibid.*

Aurum per se et natura sua bonum quavis non summum, xviii, 95. Aurum bonis et molis curi datur, *ibid.* Cansitum est ad Cauditoris laudem, ad bonorum probationem, ad malorum supplicium, *ibid.* 92.

Aurum et argenteum res est non hominis, sed Dei, quid ille Deus non modo condidit, sed pro numo administrat, aliis ad subsidium et probationem, aliis ad supplicium, xviii, 93, 94. Auro torquetur avarus, unde misericors adjuvatur, xviii, 94. Auri cupiditas damnatur, rectus usus a Domino commendatur, xviii, 98. Auri usus qui bonus, qui malus, xvii, 353. Aurum ille habet qui auro uti novit; qui autem auro uti non novit, habetur, non habet, xli, 70. Aurum ejus proprie est, qui bene illo utitur, ad usque vitiosus est, Dei, xviii, 94. Aurum et argenteum malum est, bonis bonum est, xviii, 324. Aurum et argenteum bonum est, non quod te faciat bonum, sed unde facias bonum, xviii, 298. Auro bonus multa bona praestat, malus multa mala, xxi, 108. Aurum ipsum ornat ille, qui bene utitur, xvii, 353. Aurum ab avari Deo preposuit, xvii, 147, et scilicet, *ibid.* 350. Aurum multi ut acquirant, sedem perdit, xxi, 99. Aurum acquisit, perdidit sonum, xvi, 581. Auri matryes, quatuor, xvii, 488, 500. Fide Divite. Aurum non recit vitiosus, potest xviii, 95, 97. Auri contemptum in Prophetias literis commendatur, xviii, 102.

Aurum et argenteum allegorico, xvii, 100. Aurum significat sapientiam, xxi, 275. Auro sapientia, argento prudentia figuratur, xxi, 278, 428. Aurum Edes est, fenum convensionis, x, 434. Auro boni similes sunt, fenum mali, xi, 160.

AURUM, xxxi, 400, 443; xxxii, 431, 465.

AURE PRIS appellatur qui postea Josue, xxi, 323, 436.

AUREA vitina calibus, xxi, 60. Aurea non aliquid mali significat in sanctis Liliis, sicut nec Aquilo aliquid boni,

vii, 93. Auster feroreum charitatis significat, vii, 40.

AUGUSTIA, xxxi, 434. Auxilii divini necessitas bonum, *vide* **ADURTORUM**, **GRATA**. Auxilium Dei cum ponit Iohannes ad libros suos ecclesiasticos, idem in voluntatis hominum operari nescia fuisse, xxviii, 4. Auxilium Dei iustum dicitur, quod iam iusto tribuitur, vii, 176. Ut de auxilio Dei diffidamus iudicabiles, viii, 8. Auxilium a Domino querendum, viii, 9. Auxilium gratis laique imperat, quod est in Christo Iesu, xi, 390. Auxilium

MADEIRAE
VERITATIS

BAAS. Solent dicit Baal nomen esse Jovis quod gentes Phoenicis, vi, 573. Baal Punici vicentis, dicitur Dominiuum, *ibid.* Unde Baalamem, quasi Dominum oculi intelligitur dicere, *ibid.* Jovis servierunt Baal et Astartibus, *ibid.* **PLAURA** numero, Baalon, *ibid.*

BALISAMX, quasi Dominus oculi Punicus dicitur, vi, 573.

BABYLON in terminis Peneidis regionum condita est, ix, 193, 194. Babylon Confusio interpretatur, *ibid.* 195, xii, 91, 204. et mundum istum significat, viii, 524; xii, 91. Babylonia civitas, societas est omnium perditorum, et ipsa nequam habet torrem, xii, 252. Babylon et Jerusalem figura iustorum et reproborum, ix, 194. Illa civitas regem diabolum, ista regem habet Christum, *ibid.* 125, 126. Illa incipit a Cam, hinc ab Abel, *ibid.* 126, 189. Babylonia et Jerusalem sunt duo amores, Jerusalem facti sunt Dei, Babylonia facti quos angelus, *ibid.* 184. Qui sunt ad civitatem illam ut istam perirent, *ibid.* 126; x, 224. Babylonia civis, filii alieni, xii, 279. Babylonia habet amatores suos, et quales, *ibid.* 283. Babylonia parvulus, viii, *ibid.* 285. Babylon Confusio ipsa filia Babylonia, *ibid.* 284.

Babylonia civitas non primo genuit in captivitate, xii, 321. Prima tunc mater nostra, vii, 544. Captivitas Judaeorum

grator quibundam adest, xxviii, 39. **ACTUS** in mathematica Classicianum cum omni ipso domo, xii, 373.

ACA, filia Caleb, vi, 565.

ACTIVUS ab Assuaga, xxxi, 434.

ADURTORUM interpretatur Moror eorum, xxxi, 92.

ADURTORUM prima dies, quinta sabbata et Mattheus appellatur, xxviii, 406. Arzorum diebus contaminatio Judaei eral, in alienigenae habitaculum intrare, xvii, 372. Arzorum manducatio quomodo spiritaliter intelligenda et observanda, xxviii, 382; xxxi, 172.

B

in Babylonia figura est captivitas nostra in mundo, xii, 91. Et si corpus adline in Babylonia, cur ad Jerusalem praesentatur, xiii, 48. Incipit exire de Babylonia, qui incipit amare, ix, 195. Babylon et Jerusalem modo permittit ante, ix, 196. In Babylonia qui fideliter verentur non pereunt, quia praedestinati sunt civis Jerusalem, xii, 265.

Babylonis quodam est iux temporis, *ibid.* 284. Babylonia flumina sunt omnia qua hic amantur et transeunt, *ibid.* 263.

BABYLON caput regni Assyriorum, xii, 349. A Nemroth condita est, iii, 292. Hanc condidit aut instauravit Semiramis, iii, 323. Babylonia quasi prima Roma, iii, 432. Babylon civitas dialoh, vii, 412. Quomodo de medio eius spiritaliter fugendum, iii, 453. Babylonia Judaeorum captivitas quo tempore conquisit, iii, 467. Babylonia transmigratione figura transitus Evangelii ad gentes, xviii, 415. Babylonia civitas dialoh, xxxi, 153. Babylonia typus societatis impiorum, xxxi, 525.

Babylonicam turrem edificavit superbia, vii, 293. Quomodo punita est, *ibid.* 303, 307. Babylonia scripturas et in ea pestis, quid significent, xxv, 259 et seq. Transmigration in Babylonia et reditus ex ea, quid significet, xxviii, 344, 345.

Babylon interpretatur Confusio, iii, 292, 306, 319, 412, 499.

BACRANALIA, xxviii, 293. Bacchanalia, sacra Libero patri instituta, i, 111, 440. Bacchanalia a senatu in urbe Roma prohibita, ii, 394.

BACCHUS, *vide* **BALES**.

BACCHA, ferocis non tam virtute nobilis quam ferore, iii, 440.

BACULUS Eliasi, Legis figura, xvii, 398. Baculus arundinis, x, 144. Baculus misericordiae, xxi, 481.

BADISILITANA Ecclesia, xxxiii, 21.

BAGE vel **BEBA**, xxxi, 162.

BAGALI et Thimungale oppida Donatistarum praecipua, vii, 301.

BAGASTEN oppidum, xxxii, 431, 465.

BAGASTEN oppidum, xxxi, 402; xxxii, 394.

BAGASTEN basilica a Donatistis incoeta, et codices sancti in ignem coniecti, xxxiii, 69.

BAGASTEN concilium, xxxi, 139, 149, 150, Donatistarum, xxxi, 389, 393, 398, 403, 418, 518, 522; xxxiii, 179.

trecentorum et decem episcoporum, xxxii, 430, 461, 473, 522. Nomina nonnullorum, *ibid.* 473.

BAGASTEN concilium quomodo celebratum, *ibid.* 473.

Ejus sententia in Maximianis, *ibid.* 479.

489. trecentorum et decem episcoporum, *ibid.* 392.

BAGASTEN concilium sententia in Maximianum, *ibid.* 399, 403, 408; xxxiii, 188, 249.

et duodecim ordinatos, *ibid.* dictata ab Emerito Caesariis, xxxii, 289; xxxiii, 179.

BAGASTEN concilium, ceteris in eodem Maximianis schismate constitutis, Primitivi etiam damnatoribus, tantum qui Maximiani ordinationi non interierant dilationem dedit, xxxiii, 490, 441, 405, 468, 472, 496.

TERMINUS dilutionis, *ibid.* 443, 450, 500.

PERPETUUS et Felicianus etiam post hanc translationem cum Maximiano fuerunt, *ibid.* 503.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium Donatistarum adversus Maximianitatem anno 394 habitum, xii, 801.

FELICIANUS, **MAGISTRI** et Felicianus etiam post hanc translationem cum Maximiano fuerunt, *ibid.* 503.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium Donatistarum adversus Maximianitatem anno 394 habitum, xii, 801.

FELICIANUS, **MAGISTRI** et Felicianus etiam post hanc translationem cum Maximiano fuerunt, *ibid.* 503.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium Donatistarum adversus Maximianitatem anno 394 habitum, xii, 801.

FELICIANUS, **MAGISTRI** et Felicianus etiam post hanc translationem cum Maximiano fuerunt, *ibid.* 503.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

cilium Bagastenum de Maximianis, xii, 490.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

BAGASTEN concilium, viii, 538; ix, 48.

vii, 93. Auster feroreum charitatis significat, vii, 40.

AUGUSTIA, xxxi, 434. Auxilii divini necessitas bonum, *vide* **ADURTORUM**, **GRATA**. Auxilium Dei cum ponit Iohannes ad libros suos ecclesiasticos, Iohannem voluntatis hominum operari nescire facit, xxxvii, 4. Auxilium Dei iustum dicitur, quod iam iusto tribuitur, vii, 176. Ut de auxilio Dei diffidamus iudicabiles, viii, 8. Auxilium a Domino querendum, viii, 9. Auxilium gratis laique imperat, quod est in Christo Iesu, xi, 390. Auxilium



BAAS. Solent dicit Baal nomen esse Jovis quod gentes Phoenicis, vi, 573. Baal Punici vicentis, dicitur Dominiuum, *ibid.* Unde Baalamem, quasi Dominum oculi intelligitur dicere, *ibid.* Jovis servierunt Baal et Astartibus, *ibid.* **PLACIDUS** numero, Basilian, *ibid.*

BALISAMUS, quasi Dominus oculi Punicus dicitur, vi, 573.

BABYLON in terminis Peneidis regionum condita est, ix, 193, 194. Babylon Confusio interpretatur, *ibid.* 195, xii, 91, 204. et mundum istum significat, viii, 524; xii, 91. Babylonia civitas, societas est omnium perditorum, et ipsa nequam habet torrem, xii, 252. Babylonia et Jerusalem figura iustorum et reproborum, ix, 194. Illa civitas regem diabolum, ista regem habet Christum, *ibid.* 125, 126. Illa incipit a Cam, hinc ab Abel, *ibid.* 126, 189. Babylonia et Jerusalem sunt duo amores, Jerusalem facti sunt Dei, Babylonia facti quorum aequalis, *ibid.* 184. Qui sunt ad civitatem illam ut istam perirent, *ibid.* 126; x, 224. Babyloniae civis, filii alieni, xii, 279. Babylonia habet amatores suos, et quales, *ibid.* 263. Babylonia parvuli, viii, *ibid.* 285. Babylonia convulsio ipsa filia Babylonia, *ibid.* 284.

Babylonia civitas non primo genuit in captivitate, xii, 321. Prima tunc mater nostra, vii, 544. Captivitas Judaeorum

grator quibundam adest, xxviii, 39. **ACTUS** in mathematica Classicianum cum omni ipsius domo, xii, 373.

ACA, filia Caleb, vi, 565.

ACTIVUS ab Assuaga, xxxi, 434.

ADURTORUM interpretatur Moror eorum, xxxi, 92.

ADURTORUM prima dies, quinta sabbati et Mattheo appellatur, xxxviii, 406. Arzorum diebus contaminatio Judaei eral, in alienigenae habitaculum intrare, xvii, 372. Arzorum manducatio quomodo spiritaliter intelligenda et observanda, xxviii, 282; xxxi, 172.

B

in Babylonia figura est captivitas nostra in mundo, xii, 91. Et si corpus adline in Babylonia, cur ad Jerusalem praesentatur, xiii, 48. Incipit exire de Babylonia, qui incipit amare, ix, 195. Babylon et Jerusalem modo permittit ante, ix, 196. In Babylonia qui fideliter versantur non pereunt, quia praedestinati sunt civis Jerusalem, xii, 265.

Babylonia quodam est iux temporis, *ibid.* 284. Babylonia luminis sunt omnia qui hic amantur et transeunt, *ibid.* 263.

BABYLON caput regni Assyriorum, xii, 349. A Nemroth condita est, iii, 292. Hanc condidit aut instauravit Semiramis, iii, 323. Babylonia quasi prima Roma, iii, 432. Babylonia civitas dialoh, vii, 412. Quomodo de medio eius spiritaliter fugendum, iii, 453. Babylonia Judaeorum captivitas quo tempore conquisit, iii, 467. Babylonia transmigrationis figura transitus Evangelii ad gentes, xviii, 415. Babylonia civitas dialoh, xxxi, 153. Babyloniae typus societas impiorum, xxxi, 525.

Babylonicam turrem edificavit superbia, vii, 293. Quomodo punita est, *ibid.* 303, 307. Babyloniae scripturas et in ea pestis, quid significant, xxv, 259 et seq. Transmigration in Babylonia et reditus ex ea, quid significant, xxvii, 344, 345.

Babylon interpretatur Confusio, iii, 292, 306, 319, 412, 499.

BACRACALIA, xxviii, 293. Bacchanalis, sacra Libero patri instituta, i, 111, 440. Bacchanalis a senatu in urbe Roma prohibita, ii, 394.

BACCHUS, *vide* **LIBER**.

BACCHA, ferocis non tam virtute nobilis quam ferore, iii, 440.

BACULUS Eliasi, Legis figura, xvii, 398. Baculus arundinis, x, 144. Baculus misericordiae, xxi, 481.

BADISILITANA Ecclesia, xxxiii, 21.

BADUS vel **BERA**, xxxi, 162.

BADUS et Thimungale oppida Donatistarum praecipua, vii, 301.

BAGASTENSIS oppidum, xxxii, 431, 465.

BAGASTENSIS oppidum, xxxi, 402; xxxii, 394. Bagastensis basilica a Donatistis incoeta, et codices sancti in ignem conjeti, xxxiii, 69. Bagastianum concilium

Donatistarum, xxxi, 139, 149, 150, Donatistarum, xxxi, 180, 394, 395, 398, 403, 418, 518, 522; xxxvii, 179.

trecentorum et decem episcoporum, xxxii, 430, 461, 473, 522. Nomina nonnullorum, *ibid.* 473. Bagastense concilium quando celebratum, *ibid.* 473.

Ejus sententia in Maximianis, *ibid.* 473.

489. trecentorum et decem episcoporum, *ibid.* 394, 403.

408; xxxiii, 188, 249. et duodecim ordinatos, *ibid.* dictata ab Emerito

Caesariis, xxxii, 289; xxxvii, 179.

Bagastense concilium, ceteris in eodem Maximiani schismate constitutis, Primitivi etiam damnatoribus, tantum qui Maximiani ordinationi non interierant

dilationem dedit, xxxvii, 490, 491, 495, 468, 472, 496. Terminis dilutionis, *ibid.* 493, 495, 500. Praeclarissimum et Felicissimum etiam post illam praesentatum cum Maximiano fuerunt, *ibid.* 509.

Bagastianum concilium, viii, 538; ix, 48.

Bagastianum concilium Donatistarum adversus Maximianitatem anno 394 habitum, xii, 80. Felicissimum, Magistellum, et Felicissimum auctoritatum. Damianus in eo concilio damnaverunt, et postea in eodem episcopata in quo demum suam receperunt, xxxvii, 474, 484; xxxi, 142. Concilio Operato Gildonianum, *ibid.* 77. **Mortuarum fuerunt plerumque sunt litterae** dicit con-

cilium Bagastianum de Maximianis, xii, 490.

BAGRADA flumen, ix, 264.

BALAI interpretatur Invenerta, xxxi, 58.

BALAM reprobus et damnatus, xxxviii, 199.

BALBUS disputat in librum Ciceronis de Natura deorum, xi, 290. Balbus apud Titulum, xxxi, 289.

BALBUS decimus rex Assyriorum, iii, 435.

BALBUS ideo dicitur, quia anxietatem pellicet ex animo, xii, 231. Eius effectus, *ibid.* Balbortum unus semel in mense conceditur sanctimonialibus, xii, 189.

BAPTISMA Joannis finis, xxxi, 356, 357. Baptismus Joannis militat Christo, sicut legis vetera sacramenta praerogatio quodam et praefiguratione figurantur officio, xxxiii, 10. Baptismus Joannis ad Christi baptismum non pertinet tantquam pars sui gradus, xxxii, 16, 78. Baptismus Joannis cur lingua

Christus voluerit, xxxi, 326. Baptismus Joannis pua desit remissione peccatorum nisi in apo, *ibid.* 358. Baptismus Joannis cur non perseveraverit, *ibid.* 357.

Baptismus qui dabatur a Joanne, dicitur esse Joannis, non vero qui dabatur a Paulo dicitur esse Pauli, quare, xxxii, 286.

Baptismus Joannis regeneratio non fuerit, xxv, 129. Cur hanc suscepit Christus, *ibid.* Baptidianis precepta morum a Joanne tradita, *ibid.* 62.

BAPTISMA Christi, etiam post baptismum necessarium, xxxii, 356. Baptismus necessitas etiam in quolibet procreto

interfusa lapidibus, *ibid.* 142. Ad baptismum nemo innoxius venit, xxxvii, 129.

Novitum nisi baptismum ad altare admittit Ecclesiae traditio, xxxi, 283. Sine ministro baptizari non potest, xxxvii, 186.

Baptismus sine potest illis Evangelicis verbis non potest consecrari, *ibid.* 408. Baptismus Christi non est, ille verba Evangelica quibus symbolum constituit, ille non fuerit, *ibid.* 408. Facinus invenitur haereticis qui omnino non baptizent, quam qui non illis verbis baptizent, *ibid.* Baptidianum tribus graecis, illius consecrationem dicitur error magnus, illius consecrationem dicitur error magnus, xxxvii, 46, 45. Baptismus verbis Evan-

gelicia consecratur non est aqua mendax, *ibid.* 476. Error qui per imperitiam in verbis illis contingit non evacuat integritatem sacramenti, *xxxi*, 408. Vitium precis superat affectus precantis, *xxxi*, 408. Baptismus non vitiat perversa Evangelicorum verborum seu ministrum seu accipientem intelligit, *ibid.* 430, 434, 483, 534. Supplet Dei benignitas quod necessitas exierit, *ibid.* 345. Ad integritatem sacramenti nihil interest quod sit fides accipientis, *ibid.* 307, aut ministrum, *ibid.* 399, nihil accipientis, habentis, aut dantis bonitas vel malitia, *ibid.* 383, 388, 400. Baptismus per se ipse considerandus verbis Evangelicis consecratur; non adjectis peccato sit accipientium, sive trulentium, *ibid.* 326. Baptismus non meritis dantis aut accipientium constat, sed propria sanctitate, *xxxi*, 479, 484. Baptismus non accipientium mali si non accipiant haereticis, *xxxi*, 404, 432, 439, 439, 458. Concilia duo facta in Africa de questione baptismi, *ibid.* 284. Questiones variae de accipientibus aut tradentibus baptismum veraciter aut fallaciter, *ibid.* 433. In questione baptismi non considerandum quis det, labat aut accipiat, sed qui tradat, labatur, accipiat, *ibid.* 327. Baptismus in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti, Christum habet auctorem, non qualemvis, *xxxi*, 35. Baptismus secundum Evangelium datus Christi est, non ministrorum, *xxxi*, 4, 7, 238, *xxxi*, 141, 289. Baptismus Christi sive per ipsum ministrum sive per alium ministrum, nihil aliud est quam baptismus Christi, *xxxi*, 179, 180, 182. Baptismus a sacerdote datus, est Christi, sicut et Christi homini quod a sacerdote dicitur; sed utriusque non proficit, *xxxi*, 14, 17. Baptismus Christi nemo Apostolorum ita ministravit ut auctor diceret suum, *xxxi*, 376, 377. Sicut dicit aut Evangelium aut ministerium, *xxxi*, 362. Baptismus Christi vult agnoscendum et approbandum, *ibid.* 294. Baptismus dispulsorum Christi ante passionem eius, Christi fuit baptismus, *xxxi*, 283. Et dubium in errore per se malitia constituit qui forte baptizatur, peior est quam qui infans, *xxxi*, 334, 335. In zinzuis et in palea verus est baptismus, *xxxi*, 36.

Baptismus communis iustus et iniustus, *xxxi*, 377, 378.

Baptismus talem esse voluit Donatista, qualis est ille qui habetur, vel datur, vel somitur, *xxxi*, 47. In hoc errore proprio damnatur, *ibid.* Baptismus sacramentum et in sacralogia per se sanctum est, *ibid.* 142. Sacramenta rite Evangelico celebrata, etiam si a tradiditioribus habentur, non sunt sacriliga, *xxxi*, 14. Baptismi sanctitas cuiusquam sceleribus pollui non potest, *xxxi*, 294, 331. Baptismus et in perversis est, et nullus per versitate perversus fit, *ibid.* 295, 370, 382, 383, 387, 409, 410, 422, 423. Exemplis ex Veteri Testamento desumptis ostenditur, *ibid.* 423. Baptismus etiam in sacrilego homine, sicut vel in Iudeo malo bona est, *ibid.* 354; *xxxi*, 4. Baptismus verum habere possunt nonnulli, etiam si non habent veram fidem, *ibid.* 18. Baptismus in malis integer est, sed non proficit ad salutem, *xxxi*, 343, 416, 420.

Baptismus cum a malignitate dicitur, incipit jam prodesse ad salutem qui prius merat ad perniciem, *ibid.* 352; *xxxi*, 403. Baptismus qualem habent accipit qualem omni sunt, sed non habent salutem cuius baptismus est sacramentum, *xxxi*, 413, 414. Aliud sacramentum, aliud sacramenti effectus et usus, *ibid.* 382. Baptismus sancte dantis conscientia attenditur que abluatur accipientis; falsa Pellicani doctrina, que refellitur, *xxxi*, 456; *xxxi*, 153, 158, 160, 170, 171, 185, 186, 192, 317, 475. Testimonium a Donatistis allatum ad hanc rem non pertinet, *xxxi*, 170. Baptismi ministerium non attendendum ostenditur ex ipso Donatista, *xxxi*, 183, 184, et exemplo Christi, *ibid.* 185. Ipsa (dis)soluto non a sacerdotibus suis se accipit, et ministrant sanctificationem quam ponunt, sed a deo, *xxxi*, 362, 368. Non talis quisque redit a baptismo, qualis fuit a quo baptizatus est, *ibid.* 129, 187, 192. Si talis quisque redit a baptismum qualis fuit qui baptizavit, Donatista redent peccatores, *ibid.* 129, 133. Quosque ab Optato baptizati sunt, Optati facti sunt, *ibid.* 149, 153. Non reperitur baptizandi deum forent quam plurimum Donatarum, quos tamen non re-

baptizant, *ibid.* 48, 173, 175, 177, 178. Baptismus ab impio latente recte datur profabatur Donatista; non vero ab impio insuscepto, *xxxi*, 178, 464. Si tunc per se abluat Deus aut Angelus cum latet conscientia polluta baptizantis, satius est baptizari ab oculo malo, quam a manifestato homine bono, *xxxi*, 168, 464, 464; *xxxi*, 185, 187, 188, 189, 190, 195, 256, 258, 392. Consequencia haec non est Augustini, sed ab illo necessaria ostenditur, *xxxi*, 189, 190. Conscientia dantis non debet attendi tantum secundum famam quae de illa se vera seu falsa est, *xxxi*, 353, 354, 355, 356, 357, 383, 383. Baptismus non dant verum Donatista, si reus vel occultus vel manifestus non dat, *xxii*, 36, 38. Argumenta quibus baptismum a perfidis datum nullum esse probant Donatista, in ipso reperiuntur, *xxxi*, 464.

Baptizati a mortuis, quid, *xxxi*, 416. Baptizatores mortuos quosnam intelligere possunt Donatista, *xxxi*, 464 et *seq.* Baptizato si non potest omnia peccata tanquam mortuus, nec occultus peccator, *xxxi*, 363, 364, 366. Non tamen circumque licet, *xxxi*, 370, 383. Baptizantur a mortuis qui baptizantur in Iherosolym templis, *xxxi*, 362, et in deorum nomine, *xxxi*, 364, 366. Baptismus a malis et improbis datus non potest dici non datus, *xxxi*, 182. Baptismus a malis sive occultis sive manifestis datus, integer est, *xxxi*, 403. Baptismus tantum valet per homines contentumplantes, quantum per Apostolum datus, *xxxi*, 300. Baptismus sicut Evangelium potest per bonos et malos dispensari a Deo, *xxxi*, 383, 389. Dispensator verus et sacramenti Evangelici, si bonus est, concosus est Evangelii; si malus non alio modo, *xxxi*, 303. Iudas in exemplum adducitur, *ibid.* Baptismi vii sicut esse Evangelium non dependet a ministro, *xxxi*, 56, 6, 8. Baptizati iustificati a baptizatores iustitia non peccat, *xxxi*, 170, 170, 181, 186. Baptizatus mortuum in gratis baptismum non cogitandum; *xxxi*, 161. Baptismi sacramentum non auget aut minuit, vel bonum vel malum hominis meritum, *xxxi*, 341. Sacramentum Christi sanctum est,

sancti minister, *xxxi*, 483. Baptizatus a meliore non alio melior, nec ab inferiore alio inferior, *xxxi*, 284, 386. In sacramento baptismus non nominis solus et iustissimus operatur, *xxxi*, 387, 389. Baptismi ministerium iustum esse praestat quam injustum, *xxxi*, 386. Quare, *xxxi*, 483. Quomodo aliter Deus per bonos, aliter per malos ministros operatur, *xxxi*, 170. Baptismi minister cur per aliquod signum excellentioris sanctitatis notat Christus demonstrat, *xxxi*, 360.

Baptizati innocens et in innocencia baptizantis expectatur, incommoda sequuntur multa, *xxxi*, 6. Baptizati spes vana et inanis si conscientia baptizatores attenditur, *xxxi*, 460; *xxxi*, 5. Spes namque ponit in lumine qui baptizatores conscientiam attendit, *xxxi*, 389. Hinc schismata, *xxxi*, 350. In baptizatore non esse ponenda, *xxxi*, 192, 194, 195, 196. Sive a fidei sive a peccato baptismi sacramentum quisque percipiat, spes ei omnis in Christo est, *xxxi*, 402, 403; *xxxi*, 5. Baptizati non Christiani caput et origo solus Christus, *xxxi*, 388, 391, 416, 481. Hoc vi veritatis oppressus concensit tandem Pellicanus, *xxxi*, 372. Baptizator non sequendus, *xxxi*, 150. Nec in nomine eius baptizatur, *xxxi*, 152. Baptizatus ita dicitur qui aliquid habere iustus existimat, aliud iniquus, *xxxi*, 37. Baptismus et esse potest in perversis, et ab eis iam manifeste dari, *xxxi*, 401; *xxxi*, 47.

Baptismus amitti discedendo ab Ecclesia dogma Donatistarum, *xxxi*, 626. Refellitur ex modo quo Maximianus, *xxxi*, 361. Baptismus, *xxxi*, 182, 184, 228, 533. Baptismus ubi terrarum quibus rationibus exsulant Donatista, iudem exsulant et non, *xxxi*, 57. Baptismus non auferitur discedendo ab Ecclesia, *xxxi*, 236, 295, 374, 449, 445; *xxxi*, 7, 66. Ex ipsorum Donatistarum consensu, *xxxi*, 297. Nec in apostolice baptismi character dicitur, *xxxi*, 176, 170. In errante et deserente: nulli erimur eti deserentes, character: autem non est deserentes sed imperatores, *xxxi*, 157. Baptismus non amittitur discedendo ab unitate,

incipit professe relicto, xxxi, 392, 398, 399, 456. Baptismus verum nec in toto orbe terrarum, nec in gradibus parte Donati, sed apud se tantum remansisse, quolibet minutissima pars Donati asserit, xxxi, 243.

Baptismus recipiendi fides necessaria, xxxvi, 66. Uide curiosis erga baptizandos iemenzes, xvi, 81. Baptizandi symbolum tradidit, recondidit, et adrogavit, xxxvi, 59. Abstinentia, jejuniis, excoriis et continentia, preparationes necessariae ad baptismum, xvi, 50. Parvuli ipsi exsultant et exorantur, xxxvi, 26. Baptizandi quid cavere, quid amare, pro quibus debent orare, xxxvi, 44. Error quorundam, omnes esse iterum, etiam adulteros ad eos et perfidias admittentes ad baptismum, xxv, 49. Refutatur, xxv, 50. Prohiberi pernicios malos a baptismo non novum, xxv, 78. Prohibentur peccatores, adulterii et metreticos, xxxvii, 290; xxvi, 391. Caecitatem in ultimo vita sui dandis baptizans non petentibus nec respondere valebitis, dixerat sententia, xxvi, 396. Dandum sentit Augustinus in casu proposito etiam adulteris conjugia retinentibus, xvi, 397. Marum doctrinae censuras donati post baptismum esse tradendas, xxvi, 44. Refellitur, xxvi, 50. A Patre non habet fides, sed et postquam baptismus indit, xxvi, 53. et ea una sola infidelitatis pondentia, sed vim vetera mutanda in novam, *id est*. Precepta duo de dilectione Dei et proximi a nonnullis male referri, alterum ad baptizandos, alterum ad baptizatum, xxvi, 58. Baptismus non mandatorum observatio, nec cur ad vitam, male quidam putant, xxvi, 62. Pena transitoria baptizatis acclerit viventes non promittenda, xxvi, 80. Baptismo dum vita respondeat non obtineatur regnum caelorum, xvi, 91. Baptismus qui desiderat, vitam novam concupiscit, xxvii, 124. Contraria videtur de veritate baptizati extra Ecclesiam dari; conciliantur, xxxi, 244. Baptismus etiam in haereticis agnoscentibus, xxxvii, 59. Baptizare possunt iustificatores, traitores, persecutores, xxxii, 477. Baptismus

habent qui, quamvis fallaciter accipiunt, in Ecclesia accipiunt, aut ubi putant esse Ecclesia ab eis a quibus accipiunt, xxxi, 454. Baptizandi non sunt qui haereticis possunt baptizare, xxxi, 435. Baptizandi potestatem non habent mali si non habent haereticis, xxxi, 316, 320, 410, 414, 418, 420, 422, 431, 435, 444, 456. Baptismus homini Patris et Filii et Spiritus sancti consecratus apud haereticos datus, Christi est et Ecclesiae, non ipsorum, xxxi, 256, 287, 295, 304, 328, 418, 436. Sicut et ordinatio non est haereticorum, sed Clerici, xxxvii, 157. Sola Ecclesia Catholica pro hoc quod suum habet in communione separata, generi filios spirituales, xxxi, 318, 326, 329, 393. Baptismus Evangelicae regit datus etiam ab haereticis de Trinitatis unitate discedente inter se, xxxvii, 6. Baptizans ab haereticis datus, bonus sicut et a malis, xxx, 370. Baptismus Christi violari non potest haereticorum pervertente, cum apud eos distet et sanitur, xxxi, 340, 350, 351, 352. Baptismus malorum non valet, si non valet haereticorum, xxxi, 375, 391, 392, 395, 398, 400, 401, 402, 403, 404, 406.

Baptizans ab haereticis et schismaticis dari posse in concilio Niceno definitum est, xxxi, 177. Utrum baptismus extra Ecclesiam possit conferri ante concilia plenaria definitio non intermissis viros salve pace controvertebatur, xxxi, 244, 260. Quidquid de baptismo haereticorum Cyprinus ejusque collegae in concilio Carthaginiensi dixerunt, de baptismo inquirimus die potest, xxxi, 419. Quae ex Cyprini epistola ad Julianum profere videntur baptismum Christi non posse ab haereticis conferri refellitur: Donatistas jam non permititur ignorare quod valet baptismus extra Ecclesiam acceptus, xxxi, 242. Catholicos inter de Donatistas cardinales nulla jam de baptismo Donatista extra Ecclesiam collati controversia est, xxxi, 243. Baptismus in schismate datus approbatur a Donatistis, xxxvii, 83. Per Maximianistas fuit, est, xxxi, 460. Baptismus Trinitatis non habere Catholicos contumaciter Petilianus, id ipsum de Donatistis probat Augustinus,

xxxii, 46, 47. Baptismus etsi sit apud Donatistas, non sequitur tamen illic accipiendum esse, xxxii, 322, 326, 333, 336, 466. Baptizari in schismate qui eligit baptismum acutum non recte ibi dicitur pervertens et iniquus est, xxxi, 258, 260, 240, 241, 242. Certa incertis praepotenda cum agitur ubi baptismus recte accipiatur, xxxi, 241.

Baptismus non fiet iterum, xxxi, 174, 177, 178. Rebatizatio grande scelus, xxxvii, 126. Haereticorum sectatores et conditores, in Catholica baptizati et reconciliati non rebaptizantur, xxxi, 422. Sicut in Judaeis cum Christiani sunt non bona Dei destruedes sed mala ipsorum; ita et in schismaticis vel haereticis cum Catholicis fuit, non sacramentum iterum in haereticis rebaptizari violanda, sed schisma aut haeresis rebaptizari propter traditionis crimen aut ignotum aut non probatum, xxxii, 412. Si iniqui non rebaptizantur, nec haeretic rebaptizandi xxxi, 415. Baptizandum non est post haereticos, si non baptizatur post ebriosos, luxuriosos, etc., xxxi, 286. Baptismus ab haereticis datus a malis datum non respondendum ostenditur libro III et IV de Bapt. Baptisma non iterandum in illo qui male crediti, xxxi, 184, 185. Baptizatos foris Ecclesia suscipit, xxxi, 268. Baptismus non iterandi consuetudo Ecclesiae, xxxi, 428, 430, 440, 445. Baptizans in haeretic vel schismatico non rebaptizandi consuetudo Ecclesiae, xxxi, 417, 418, xxxvii, 73. Ante Cyprinum, xxxi, 291, 292. Rebaptizare haereticos (si voluit Cyprinus) tunc fuit humani erroris rebaptizatio Catholicos (quod alius Donatistae faciunt) semper est haereticorum consuetudo, xxxvii, 92. Baptizati extra Ecclesiam denovo non baptizandos censuit universa Catholica ante quam esset pars Donati, xxxi, 331. Consuetudo haereticorum ad Ecclesiam venientes sine baptismum admittendi tum ex duobus arguit, aut aliqua etiam sola praecitata, xxxi, 347. Baptismus ab haereticis datus non iterandi consuetudo Ecclesiae ex Apostolica traditione veniens, xxxi, 276, 277, 278, 318, 310, 373, 376. Haec quasi coepit corrigere vel potius corrumpere

Agrippinus praedecessor Cyprini, xxxi, 277. Ex Agrippini auctoritate non in Cyprinus, xxxi, 318, 319. Ab haereticis venientem denovo baptismum in Scripturis canonice prolatum non possunt Donatistae, xxxi, 334.

In Scripturis non schismatici invenitur haereticos ad Catholicam venientes denovo baptizatos, nec Catholicos haereticis in baptismum quem in haeretic acciperent sine vascoptis, xxxvii, 18. Baptismus iterandum esse non sequitur ex eo quod post Moysen aut Joannem Apostoli baptizarent, xxxii, 390, 480; xxxvii, 40, 20. Cur post baptismum Joannis baptizavit Paulus, xxxi, 355, 358. Et post baptismum ab haereticis aut malis datum non rebaptizantur, *id est*, 329, 362. Testimonia Evangelica ad iterandum baptismum iteratum solvantur aut explicantur, xxxvii, 13, 14. De baptismo post haereticos iterando nec ue, nihil preceperunt Apostoli, xxxi, 374. Baptismus non iterandum quomodo ex Apostoli haereticis iterandi consuetudo in plenario concilio firmata est, xxxi, 310, 318, 323, 372, 373, 382, 385, 397, 417, 425, 428, 441. Haereticos non rebaptizandos Ecclesiae Deus revelavit, xxxi, 419. Ex haeretic venientes non rebaptizandos vel ipse Donatistas ostendunt, xxxvii, 249. Baptizatos a schismaticis suis recipiunt Donatistae, xxxi, 466, 469. Baptismus in parte Caeciliani collatus, optimus ostenditur contra Donatistas, xxxi, 173. Aut post Primumum baptizare debent Donatistae, aut non debent post Caecilianum, xxxvii, 418. Si non valet pars Donati baptizatos in schismate denovo rebaptizari pro unitate Christi licet vera et plenaria illius hereditas decreti agnosci, xxxvii, 403. Baptismus iteratum occulta necesse qua inspiratione Dei, homines detestantur, xxx, 328, 333; etiam ipsi haereticis, *id est*, Baptismus iteratum peyeram esse, ex ipso Crisostomo Donatiano ostenditur, xxxvii, 338 et seq. Rebaptizare non debent neque haeretic neque Catholicos, sed ex diversa causa, xxxi, 295. Baptismus cum non iteratur a Catholicis, xxxvii, 142. De his iteratur a Catholicis, xxxvii, 142. De his qui de haeretic in Ecclesiam sine baptismum admitti sunt qui senserit Cyprinus,

xxxii, 373, 376. Hæretici qui adeo velint ad Ecclesiam venire, qui baptismum non habere putant, quomodo erudiendi, *ibid.*, 352. Utrum perniciosius sit non baptizari quam rebaptizari, *ibid.*, 351, 357.

Baptismus ab hæreticis aut malis datus iniquè est, *ibid.*, 398, 396. Sed non prodest ad salutem, *ibid.*, 398, 293, 396, 443, 444, 448, 474; *xxxii*, 286, 287; *xxxiii*, 265. Nec rectè datur, *xxxii*, 288, 240. Baptismus legitimus possident hæretici et perversi, sed non legitime, *xxxii*, 353, 364. Legitime habent eum ad unitatem Catholicam aut ad vitam tanto sacramento dignam convertuntur, *ibid.*, 364. Baptizati extra Ecclesiam an ad vitam pertinent, *ibid.*, 283, 296. Baptismus habere possunt hæretici et mali, sed non habent remissionem peccatorum, *xxxii*, 429, 430, 431, 432, 446, 456. Baptismus tanto magis valet ad salutem separato, quanto magis potest ad salutem coniuncto, *xxxii*, 387. Baptismus extra Ecclesiam datus non prodest ad remissionem peccatorum, nisi cum qui baptizati reconciliatus fuerit, *xxxii*, 252, 256, 387. Baptismus etiam in schismate datus dimittit peccata, replicatur tamen propter perseverantiam in schismate, *xxxii*, 255, 452. Non tamen operibus sufficit ad manducandum requiritur præterea fons ille operatus cui mens comminatur, *ibid.*, 350.

Baptismus non omnibus prodest, *xxxii*, 326. Baptismo vero Christi potest homo baptizari, et tamen non fieri in eo remissio peccatorum, *xxxii*, 250, 232. Baptismus Christi quisquis habet, non prodest de peccatorum remissionem securus esse debet, *ibid.*, 414, 415. In baptismo Christus induitur inque ad sacramenti perreptionem et boni et mali, unde ad vite sanctificationem soli boni, *ibid.*, 375. Baptizati unicunque et quomodocumque gratiam baptismi non consequuntur, quomodo intelligendum, *ibid.*, 332. Baptismus habere eos qui ubiunque et a quibuscumque illius verbis Evangelicè consecratur, sine sua simulatione et cum aliqua fide accipiunt, sed sine charitate non prodest, Augustini sententia, *ibid.*, 434. Sacra-

mentum, scientia, prophetia, filius non quidem sunt, quævis nihil ille sit qui sine charitate habent, *xxxii*, 13. Baptismus eodem et boni Catholicis nisi sunt, et mali Catholicis nisi baptizantur, *xxxii*, 381. Qui factus ad baptismum accessit, an accipit remissionem peccatorum, *ibid.*, 252. Baptismus Christi tunc potius quævis contagione mali mixta percipere, qui bona fide accedit ad Christum, *xxxii*, 206. Baptismus quomam vivificat vel non, *xxxii*, 367, 368. Baptizatus interrogatur utrum ad Deum converteretur et in illum crederet, *xxxii*, 453, et in seculo remaneret, *xxxii*, 370. Cur pro eo qui respondere potest non debet alius respondere, *ibid.*, 345. Baptizatus qui recipiunt, et seculo veris et non factis renuntiant, verum habent baptismum, non vivificantur, *ibid.*, 307. Ab hæreticis datus aut a malis, nec ipis prodest vero accipiunt, nisi intentione, *ibid.*, 314, 315. E. Baptismo et conversione cordis solus completur, omnia tamen sine altero esse potest, *ibid.*, 348. Baptismus sine iustitia non prodest ad regnum, nec vicissim, *xxxii*, 386.

Baptismus parvulorum, *xxxii*, 241, 344. Quod valet, *ibid.*, 245, 346. Sacramenti baptismi vis, *ibid.*, 289. Baptismus sanguinis. Quomam baptizator sanguine suo, *xxxii*, 31. Baptismus vicem impit iustitiam et in articulo necessitatis vera conversio, *xxxii*, 342. Baptismus quid in Corneo valens, *ibid.*, 343. Baptismus nuptiarum et penitentiarum, *ibid.*, 345. Baptismus, an rarus habendus, *ibid.*, 455. Baptismus dampni qui in ordinatione habetur, *ibid.*, 178. Latus in necessitate baptizari, *ibid.* Baptismus sine ulla mensurata à lino datus, non potest dici non datus, sed illicitè datus, *ibid.*, 176. Exempta declaratur, *ibid.*, 85. Quomam inter homines fuerit, qui sibi baptismum non debet usurpare, tunc est qui dicitur baptizari, *xxxii*, 307. Baptismus in extrema necessitate etiam ab hæretico vel schismatico accipiunt an datus possit ab his qui nunquam Christiani fuerunt, *ibid.*, 177, 453. Baptizatorum octavo ille qui celebratur, *xxxii*, 53. Baptizator pro so-

lennitatis paschalis, *xxxii*, 353. Baptismus totum habentem idololatriæ, *ibid.*, 464. Baptismus in nomine sanctæ Trinitatis datus, *xxxii*, 373. Homo spurcius iudicare potest de solemnitate sacramentorum atque baptismi, acce mysterio quo ille vivit (ad se Christus) exhibetur, *xxxii*, 393. Fides profusa de loco eminentiori coram fidelibus memoriter Romæ consueverat a baptizandis, *xxxii*, 174. In fide offerentium et Ecclesiarum baptizari prodest parvulis, *xxxii*, 386. Tria exigitur sub Pascha, i. p. Baptismus misericordiam et baptismi, *xxxii*, 116. Baptizatus non differendum, *ibid.*, 135. Baptizati materia in comparationem adducitur et locus explicatur, *ibid.*, 199.

Baptismi effectus est ut reus peccatorum præteritum solvatur in omnibus; et in grandibus, etiam sanctorum voluntas et preparatur a Domino spiritu fides et charitas, *xxxii*, 468. Sine eo non intratur in regnum celorum, *xxxii*, 388. Augustini auctoritatis necesse baptismi, mirum in modum animo nullius est, *xxxii*, 69. Post baptismum maior est intellectus, *xxxii*, 16.

Baptismus. Nuptis instituitur, *xxxviii*, 454. Generatio ex Adam non delicto oblitus, regeneratio ex Christo tamen illius, quam quidquid postea ex iniqua operibus hominis conversationis occidit, *xxxviii*, 21, 76, 252 et seq. Parvulus propter salutem baptizandus negant Pelagius, *xxxii*, 312, 366. Et quod nullum ex Adam contagium damnationis atraxerunt, *xi*, 412. Addebat gratiam vite præmissi sine baptismi atque posse dormiri, *xi*, 483. Parvulorum baptismi nota superioribus quæ necesse originali obligatur, *xx*, 250. Nec liberari possunt nisi baptismis Christo, *xi*, 268. Per illum baptismum Ecclesie charitate a damnatione liberatur sine usum rationis morientes, *xxxii*, 243. De potestate langruorum primum, *xxxii*, 222. Quia parvulum etiam nondum fides illa que in credendum voluntate consistit tamen fides sacramentum fidelem facit, *xxxii*, 243. Infantes ab aliis quam a parentibus offerri possunt ad baptismum, *xxxii*, 340. Illicque prodest,

offerentium voluntas pro societate unius quodvisque spiritus ex quo regenerato, xxxix, 286. Quis non tam offeruntur ad baptismum a gestantibus quam ab universa societate fidelium, xxxix, 283. Unde nec offerentium prava intentione impedire potest virtutem sacramentali; *ibid.* Ad offerentibus intentionem ad baptismum extra mundum respoudetur ipsam fidem labare propter fidei sacramentum, et convertere se ad Deum propter conversionis sacramentum, xxxix, 243. Cum homo ad usum rationis venit, sacramentum baptismi non respicit sed intelligit, a quoque veritati concessa voluntate accipitur, *ibid.* Nec imputatur parvulis ad culpam quod relinquentes baptismum recipiant, xi, 523.

Baptismus non confertur nisi demagratu parvulis ob precedencia bona vel mala demerita aut peccatum aut ipsorum parvulorum, neque ex preteritione honorum sed malorum operum, xxi, 67, 68. Parvuli ante vel post ascriptum baptismum a reagentur, xi, 440. Judas et ceteri Apostoli ante passionem Domini baptizatos fuisse pehatur, xxxviii, 431, 432. Cetera Petrus negavit baptismum, nonnulli ferunt Apostoli baptizatos, non tamen aqua sed Spiritu sancto, xxi, 413. Paulus baptizatus post Joannem baptismum Christi, xxxix, 208, 209. Ante baptismum atrocitatur et exasullatur infantibus, xii, 73. Circumcisio vice baptismi olim fuit, xi, 530, 531. Baptismus significatur Christus in Ecclesia pro circumcisioe dedit, xi, 413, 414. Circumcisio circumstantia Domini prima aduentus, sic baptismus solummodo aduentus, xxxviii, 312. Persecutio inundatio non in Joannis sed in Domini baptismis est, *ibid.* 454, 453. Baptismus operum delerunt Apostoli et alii post Christum, non erat novum, sed Christi, xxxviii, 206, 207. et ides post illos quavis heretico et perverio non baptizatur, *ibid.* 210. Baptismus ergo apud hereticos collatus valet, *ibid.* 240. nec est iteranda, *ibid.* quia verus est baptismus, quavis extra Ecclesiam nihil prodest, *ibid.* 319, 330. Dicitur Donatista verum esse baptismum, nisi ab homine justo datur, *ibid.*

354. Justificari eum quem ipsi baptizaverant, xi, 469. *Fide* Donatista. Necesse non est et rebaptizantur Donatiste qui ad Ecclesiam Catholicam transeunt, xxxix, 207. Ubiicumque confertur baptismus, venerandus est, *ibid.* 132. Nec tanto melius baptizatus quisque, quanto a meliore fuerit baptizatus, *ibid.* 209. Quis virtus baptismi non ex merito ministri pendet, *ibid.* 306, 307. nec minister, sed ipse sit Christus qui baptizat, *ibid.* 154, 155. Imo propter pacem Ecclesiae non putat Cyrianus eos ab Ecclesia numeribus separandos, qui extra eam baptizati sunt, 204. Octavo in Alex., xxxviii, 376. Apostolos a Christo baptizatos magis creditile est, xxi, 414, 415. Ante baptismum penitentia agenda de suis peccatis prioribus, que tamen non est utilis nisi etiam baptizetur, *ibid.* 418. sicut et post baptismum si post illum peccaverit, *ibid.* Nolentium negare Christum passio pro baptismum depunitur, *ibid.*

Baptismus, r. 4. Baptismi sacramentum, dies sabbati, *ibid.* 271. Necessarium est infantibus non rationis carentibus, *ibid.* 494. Consuetudo Ecclesie in baptizandis parvulis, traditio Apostolica, *ibid.* 508. Per baptismum etiam in infantibus etate originis peccati solvitur, *ibid.* 271. Baptismus non procedit, si deus fides, vi, 460. Fides aliena predest infantibus, r. 271. Baptismus procurari infantibus, quorum patetiam procurari si diu vixerint, Deus providit, a dei penit, *ibid.* 486, 497. Hec referendi gratia exceptio est ab Augustino, *ibid.* Varie responsioe facta varia de animae origine sententia, *ibid.* Quid dicendum de infante per incertiam parentum sine baptismum deredente, *ibid.* Necesse est et baptizatur infans virus, *ibid.* 405. Qui sacramento baptismi reese abluatur, spiritaliter et in carne et si anima immundatur, r. 460. Jervens carnalem concepturam non donat nisi aditione sacramenti baptismi, r. 494. Baptismus Christi significat aqua asperisiois, vi, 438, 450.

Baptismus in parvulis sufficit, ne post mortem obit quo carnalis generatio cum morte contraxit, vi, 190. In eo omnia peccata dimittuntur, xi, 47. Tunc

tempus est cavendi omnia futura peccata, cum omnia sunt delicta preterita, ix, 47. Baptismus non ex omni eximit primum hujus vite, r. 188. Ad baptismum circulo Caeolumeni in presentia, vi, 93. In baptisale agra multi sanati, *ibid.* 247. Baptismus Trinitatis, xi, 435; xix, 248. Baptismus Christi, xix, 487; xxi, 518. A Joannis baptismum discernendum, xi, 92. Baptismus Christi morte consecratus, xxi, 337, 455. In transitu maris Rubri figuratus, xvii, 175; xxi, 319, 326; xviii, 385. Omnia peccata delicta, xvii, 200; xviii, 196; xxi, 418; xxi, 206, 453. Retinendum in baptizati consuetudine nihil sine reatu, xviii, 187; xxi, 429, 130, 277; xxi, 296. Abolito peccatorum in baptismum figurata per Aegyptiorum submerisio in mari Rubro, xvii, 175; xxi, 418; xxi, 326, 327. Gratia baptismi collata, xi, 167. Ad baptismum exhortatio, xxi, 134; xxi, 260. Cur quadragesimalia jejunium ante ejus celebrationem, xi, 93. Omni die dari potest, xi, 92.

Baptismus communis bonis et malis, xviii, 479. omnium hereticis, xi, 490. Ab ipis immixtatur non repellitur, xviii, 316; xxi, 237. Non ex ministerio moris, sed ex Dei gratia mundatur, xviii, 446.

Baptisma Christi nominis in sua communiōe Donatus asserat esse, xli, 492.

Baptismus periculum et commotio, xxi, 484. Regula antiqua fidei, baptizare parvulos, xxi, 483. Parvulis baptismus Christi necessarius, xxi, 7. Baptizandus parvulus Pelagiani concedunt, non propter vitam eternam, sed propter regnum eorum, xi, 573. Sebasta Domitiana excludit non baptizatos i reges Byzantibus Pelagiani, xxi, 570. In questione de parvulis cur alius baptizetur, alius non baptizetur, confugiendum ad auctoritatem divinum, xxi, 578. Infantibus baptismus prodest Christus, xxi, 580. Ipais ad remissionem delictorum peccati prodest filius coram a quibus offeruntur, xxi, 496. Fides reata ad respondentem pro ipis in baptismum, xxi, 482. *Fide* PARVULI.

Baptismus quotidianus, xi, 149. Baptismus diluvio et Israhitarum per

mare Rubrum transitu figuratus, xxi, 526; xxvii, 454. et ambulatione Christi super aquas, xxvii, 153. Baptismalis mysterium insinuat intus libri Genes., xxxviii, 154. Aqua virtus pro consecratione verbi, xxvii, 154. Baptismus in tempore crucis dicitur non potest, xxxviii, 68.

Baptisma unum, xxxvii, 180. Omnibus necessarium, xi, 126. A damnatione Adae nemo liberatus, nisi in Christo veritate, xxxvii, 190. Baptismus mortis ad resurrectionem Christi similitudo in parvulis ut in majoribus, xviii, 130.

Baptismus datur, ut et moriamur, et revivemus, xxvii, 126. In baptismum nullus non moritur peccato, *ibid.* Baptismus peccata abluat unversae, xxxvi, 130, 175; xxvii, 87. Baptismus remittit culpa, non linguae quoniam culpa meruit, xxvii, 427. De fonte Christi consecrata in sanguine tota polstra accendit anima, xxvii, 143. Baptizati corpus restauratum est ad statum primi hominis ante peccatum, xxxvii, 153. Baptizatus signatus est regni character, xxvii, 352. Circus olim, xxvii, 152. Sacramentum generatibus inibitus mortem ante tum rationi nisi perit, xxvii, 475. An baptizati peccatorum castri sint de gehenna, xxxvii, 218, 228. An qui baptizati sunt a Discipulo Christi ante matrem ipsius, acceptum Spiritum sanctum, xxvii, 67.

Baptismoneque habet heretici, quomodo deserat characterem, xxvii, 65. Unde dicitur, non nulle conerentur, *ibid.* His redemptibus non auferatur, *ibid.*

Baptismus Donatiste nisi ipsi delicta, baptismi esse volunt, xxvii, 208. Baptismus, sacramentum unitatis, sacramentum sanguinis, distinctum, selectum, ineffabile, xvi, 310. Significatur per mare Rubrum, xi, 501. Post baptismum homo mundus est totus, xvi, 102, 104. Baptismus a nobis repellit excommunicatum, si cor nostrum recipit. Si baptizetur, *ibid.* 30. Sine charitate nihil prodest, xvi, 371.

Baptismus necessarius etiam per sepe viventes, xi, 103. Impugnantur qui locum constituent, ubi manant deum innocentes, qui sine baptismo ex hac vita emigrantur, xvi, 140.

Baptismus non pendet a bonitate vel malitia ministri, *xxxv*, 457. Minister natus, carnalis lapidatus, *ibid.* Baptismi sanctitas non impat, propter impares ministros, *ibid.* 468. In questione de baptismo, erraverunt omnia la Ecclesia, *ibid.* 488. Baptismus non potest repeti, *xxv*, 73, 81.

Baptizant Jesu et non baptizant, quomodo, *xxv*, 120, 124. Aliud est baptizare per potestatem, aliud baptizare per ministerium, *xxv*, 448, 449. Baptizandi potestas in unum transit a Domino, ministerium transit in omnes sive bonos sive malos, *ibid.* 452, 667; *xxv*, 5. Baptizati ab hominibus sua quæritatis et mundum diligentiæ quasi ancille filii, *xxv*, 86. Qui per baptismum nascitur de Ecclesia Catholica, tumens de Sara nascentis, qui nascitur de barbis, tanquam de strilla, sed ex semine Abraham, *ibid.* 74.

Baptizari. Verbum hoc ex Greco Latino compositum esse habet, ut non solent alia nisi in sacramento regenerationis intelligi, *xxxv*, 402.

Baptismus propter quod institutus, *xxxv*, 291, 292. Justitia est secunda nativitas, qua primo est damnata, *xxxv*, 434. Circumscisi figura sunt baptismatis, *ibid.* 295. Baptismus effusionem spiritalem exprimit, *xxxv*, 179. Baptismus ipsum nisi aliis quibus solentis vocat Christiani Pontici, *xxxv*, 296. Baptismus ad dispensationem Christi, que per eum humilitatem facta est, pertinet, *ibid.* 301. Baptismus cum tantopere extolitur Pelagianis, *xxxv*, 58. De baptismis parvulorum, dogmata Pelagianorum et paradoxa, *ibid.* 188, 192. Cur secundum Julianum patrum baptizantur, *xxxv*, 408. Baptismus et aliis parvulis necessarium credidit Pelagius, *xxxv*, 436; *xxxv*, 414. Et omnibus etiam, *xxxv*, 38, 48. Baptisma istem sacramenti veritas in infantibus, quibus in majoribus, celebrandum esse dicit Pelagius, *xxxv*, 166. Baptismi necessitas, *xxxv*, 394, 408. Baptismi necessitatem assertit Innocentius papa, *xxxv*, 446, 447. Baptizandos parvulos auctoritas Ecclesie, preno dicitur per Iovinem et Apostolos tradita, *xxxv*, 301. Sollicitio esse oportet, ut baptizentur

infantes, *ibid.* 409. Baptizatorum filii cur baptizentur, *ibid.* 374, 375. Non oportet baptizantur, *xxxv*, 401, 402, 403. Baptizandi etiam filii fidelem et baptizatorum, *ibid.* 370; *xxxv*, 360, 416. Regenerari oportet habet, quibus carnaliter generatur, *xxxv*, 285. Nemo in suo parente renasci potuit non notus, *ibid.* 374. Nec pater non regeneratus obest filio regenerato, ad exponendum vitam æternam, nec pater regeneratus videtur ad hoc filio non regenerato; nec visum, etc., *xxxv*, 48.

Baptismus necessarius parvulis ob peccatum originale, non ob personale, *xxxv*, 285. Baptizantur parvuli non tantum ut justi sint, sed ut originalis in eis scitudo sanetur, *ibid.* 287. Massilenses dubitasse videntur parvulos etiam de pœnitentiæ per baptismum, *xxxv*, 180. Uide homines qui non regenerantur sunt sub diabolo, *xxxv*, 188, 189. De diaboli potestate errantur qui lavacro regenerationis abluuntur, *xxxv*, 212. Et diabolo renuntiant, *ibid.* Baptizari parvuli debent, ut a diaboli potestate et a peccato liberentur, *xxxv*, 375. Homo sine baptismum sub diabolo est, nec tamen ipsi dei potestate subterfugit, *xxxv*, 444. In baptismo exorcismus et exsufflatio, *xxxv*, 97, 103. Et renuntiatio Satanae in baptismo sacramenti, *xxxv*, 186. Cur baptizandos exsufflet alique exorciset, Ecclesia, *xxxv*, 207, 215, 217, 220.

Baptismus non inductus in remissionem peccatorum falsus est in eis qui nullum peccatum originale peccatum, *xxxv*, 83. Parvulos propter regnum cœlorum tantummodo accipiendum baptizandos considerant Pelagianis, *xxxv*, 164. Baptismus parvulis necessarius solent Pelagianis ad regnum cœlorum tantum obtinendum, non vero ad salutem consequendam, *xxxv*, 219. Infantes etiam qui baptizantur, habere vitam æternam, dogma est Celestis, *xxxv*, 67. Parvuli non baptizati tribuntur Pelagianis salutem et vitam æternam; sed eos a regno cœlorum Jesu aliam, *xxxv*, 288. Parvuli non baptizati regnum cœlorum promittere non auct sunt Pelagianis, *xxxv*, 294, 350. Parvulus sine baptismum mortuos posse pervenire ad regnum cœ-

lorum, error Vincenæ, *xxxv*, 292, 293, 294. Non baptizatio mortuis remissionem peccatorum promittit Vincenæ, et parvulum a regno cœlorum separat, *ibid.* 331, 332, 333, 359, 362. In hoc resurrectionem, ipsum regnum cœlorum, *ibid.* De parvulis ante baptismum decedentibus scriptum esse: Baptizatus est sic malis mater filius inobediens, etc., *ibid.* 355. Non tantum ad regnum cœlorum obtinendum, sed et in peccati remissionem baptismo opus habent parvuli, et ut salutem æternam consequantur, *xxxv*, 286. Sine baptismum nec regnum cœlorum, nec præter illud salus aut vita potest obtineri, *ibid.* 296, 297. Præter Christi societatem bene salutem vitamque æternam consequi potest, *xxxv*, 404. Sine baptismum parvuli non possunt habere vitam in seculis, *xxxv*, 47. Mansuetus extra regnum cœlorum assignare non baptizantibus felicitatis parvulis baptismis adificatus a Pelagianis, *xxxv*, 297. Non baptizatis parvulis nullus locus inter regnum cœlorum et damnationem non est promittendus, *xxxv*, 294. Præmittit Pelagianis, *ibid.* et circa a concilio et adeo Apostolice damnati, *ibid.* 274. Parvuli nec baptizati manent in tenetibus, *xxxv*, 298, 299. Parvuli non baptizati damnantur, *ibid.* 392, 393. In damnationem mittit eum diabolus, *ibid.* 316, 323. In crimina sua omnia damnationem erant, *ibid.* 284. Inscrutabile quæ sit intentio illi dicentium in scriptis baptismum, sibi non, *ibid.* 291, 292. Et infans tunc præbere ad baptismum gratiam pertrahit, non fit parentum patrum parvuli merito, sed gratis dei, *xxxv*, 450. non factus, non factus, non acceptio personarum, *xxxv*, 450.

Baptismi effectus, *xxxv*, 436; *xxxv*, 417. Baptismus quantum parvulis prodest et auctibus, *xxxv*, 288. Baptizatus aut sanus de statu degressus est, aut sanus in statu est, *xxxv*, 528. Regeneratio plus præstat quam generatio, *xxxv*, 385, 389. Baptismus confert remissionem omnium peccatorum, *xxxv*, 217; *xxxv*, 42, 100, 161. Conceptusque non auferit, *xxxv*, 441; *xxxv*, 276.

Baptismus ad omnium indulgentiam

peccatorum, et auferit, non recedit, *xxxv*, 424, 425. Non propterea respici debet quibus peccatur, *ibid.* 224, 226. Quælibet per baptismum evanescit peccatum in parvulis similiter et in adultis, *xxxv*, 381. Nemo coram qui ad Christum accesserunt per baptismum, exceptus est a gratia remissionis peccatorum, *ibid.* 315. In parvulis per baptismum remissionem fieri peccatorum, lateatur aliqui Pelagianis, quo sensu, *ibid.* 325. Viti fateantur Pelagius et Celestius parvulis baptizati in remissionem peccatorum, negari eos ullum habere originale peccatum, *xxxv*, 130, 147; 151, 152, 153, 154. Non solum peccata, sed et ipsa desideria vitiosus baptismatis lavacro purgantur, *ibid.* 185. Baptismi sanctitate non soluta peccata sed mala prostrata omnia tollenda, *ibid.* 225. Baptismo omnium peccatorum remissio placidius in remissione sanis, accepta referri debet, *ibid.* 224. Baptismus omnia debet peccata, non tamen omnia mors tantis infirmitatibus, *xxxv*, 5. Mors mystica in baptismum, *ibid.* 153. In morte Christi baptizati quid, *xxxv*, 380. Baptizari in Christi morte, nihil aliud est quam peccato mori, *ibid.* 145. In baptismum parvuli peccata moriuntur, *ibid.* 380, 384, 389, 473. Baptizati quævis peccata mortui habent quod in se mortificati, *ibid.* 445. Omnia peccata caret baptismum, non omnia, *ibid.* 427. Absurdum quæ sequuntur ex illa sententia que nulla mala remissionem in baptismo tenet, *ibid.* 426. Baptizati voluntur recti malorum que remanent post baptismum, *ibid.* Cur non statim eruantur baptismi omnibus malis, *xxxv*, 373. A quibus non malo per baptismum, *ibid.* 427. Baptizatus peccatorum peccatorum, *ibid.* 429. In baptismum vitæ reatu solutus est, manet infirmus, *ibid.* 149, 150, 151, 152. Infirmitas que post baptismum remanet, resurrectione committitur, *ibid.* 8. Vis consuetudinibus non legibus in baptismo, *xxxv*, 448. Etiam ipsi baptizati, caro contraria est ac prout gratia necessaria, *xxxv*, 329, 354. Baptizatis sanctis parvandi necessitas, unde, *xxxv*, 147. Post baptismum remanet fortitudo exortendi, *ibid.* 431, 432. Quæritur baptizati

mona a conceptionibus solvit, *ibid.* 415. Innovatur parvuli in baptismo, xxxv, 214. Et in baptismo plena perfectaque remissio fiat non tamen plena renovatio, xxxvii, 334. Parvuli in baptismo lauter gratia nasci, *ibid.* 273. Baptismo parvuli qui abstinere, eliguntur de infantibus, xxxv, 378, 379. Adoptantur parvuli ex filio hominum in filios Dei in baptismo, xxxv, 430, 557. Christi corpori incorporantur, xxxvii, 404. Baptizatus suo corpori Christus gratia nasci, *ibid.* 276. Baptizatus indiget Ecclesie sedulo numero adiungitur, *ibid.* 293. Parvuli citius per experimentum charitatemque fidelium, ne sic incorporati Christi corpori, quid est Ecclesia, reconciliantur Deo, *ibid.* 301. Hoc inter se factus inisse diabolus et Demoni ut spiritum perfunderet. Deum; quod quidque nascitur, diabolo illi vindicta. Iustinus primus in omnes, xxxv, 401. Baptizati hic et adhuc filii sancti, et tamen Filii Dei, quomodo, xxxvii, 443; xxxv, 412, 413. Baptismo sanctificatur et corpus, *ibid.* Ad baptismum parvulorum octavo die non expectandus, xxxvii, 295, 296. Baptismus an ante contritionem esse conferendus, xxxv, 651. In baptismo oculum datur infantibus, *ibid.* Baptizati foras, seu rito, xxxvii, 325. Signa crucis in baptismo, unda conservatur, xxxv, 438. Parvuli septem cum baptizantur, reddunt symbolum, xxxv, 294, 354. Baptizari pro mortuis quod auctoritas Iulianus, xxxvii, 573. Pro parvulis ante baptismum in mortuis offerendum esse sacrificium corporis Christi, error est Vincentii, xxxv, 292. Non scilicet potest homo peccare post baptismum, veniunt eorum, quomvis venialis, tamen aliqua peccata committit, etc., xxxv, 276. Propter quod baptizati erant, dicitur *Christe, nobis debita nostra*, xxxv, 428. Non propter consuetudinem etiam baptizati, *ibid.* Baptismo tremenda gratia perfecta in resurrectione ab omni malo liberatio, xxxv, 8. Baptizatum beneficio ad futuri etiam sancti perfectionem pervenitur, *ibid.* 418. Cui respiciatur, non statim datur beatitudo, resurrectio Sanctorum, xxxv, 377. Via et effectus baptismi, et spes in eo repedit, xxxv, 470, 471.

Baptismus extra unitatem Ecclesie non prodest, *ibid.* 172. Contra schismaticum baptismum gloriantes, *ibid.* 173. Cohortatio ad recent baptizatos, *ibid.* 174. Recens baptizati immaculatum tenent munus quod acceperunt, *ibid.* 288. Baptizatum qui scilicet non potest, non potest amittere non dandi baptismum, xxxv, 174, 177. Baptismus communis esse potest quibus non est Ecclesie communis, xxxi, 438, 447; xxxii, 327. Baptizati qui Ecclesie communis cum hereticis faciunt, non produnt ipsorum Christi admittere, xxxv, 434. Baptizati animi est, et in Ecclesia sancta est, sed non in sola Catholica, xxxi, 403, 417. Nemo in sola Sancta, xxxi, 417. Baptizati potest esse et inde si autem Spiritus sanctus, et ubi non est Ecclesia, xxxv, 374. Baptismus et Ecclesia a se divali potant et separari, xxxi, 363, 371, 374, 396. Baptizati in Ecclesia facti veritas et Felicitas diuina salutis et exemplis inopugnat propagantur, xxxv, 37. Baptizati veritate exemplo Christi in heretica non neganda, improbanda aut destruenda; sed ignorant iniquitas, xxxv, 13. Baptizati aqua sicut Baptizati Dominus extra paradisum effluit, xxxi, 403, 430, 439, 423; xxxv, 350. Baptizatum Christi posse esse extra Ecclesiam probat aqua qua de corpore Domini caviti forma, xxxvii, 292. Baptizatum etiam extra Ecclesiam valde ostenditur ex illo Christi dicto: *Qui contra me non est, pro vobis est*, xxxvii, 91. Baptizatum vestitus Evangelicis consuetis apud hereticos est dicitur et Evangelium, xxxv, 418. Baptismus non etiam extra Ecclesiam ab ignorantibus datur, sicut extra Ecclesiam ipse unus Deus ab ignorantibus celebratur, xxxvii, 9, 17. Errorem tamen non prodest, *ibid.* Scriptura testimonia quibus baptismum prescriptum, xxxv, 410. Divis significatus, xxxvii, 230. Baptizati virtus, xxxv, 284. Baptizati Sacramento admittunt omnia veritate precepta sunt in decem leges preceptis admittitur, xxxvii, 330. Qui in morte Christi baptizantur, immortant peccato ad Deo respiciant, xxxv, 58. Baptismus acceptio hominum non posse precare dicitur Iovinianus, xxxvii, 247. Baptizatum

Christi posse extra Ecclesiam dari ex schismate Maximiani novetur Donatista, *ibid.* 244. Aqua preter Ecclesiam societatum non solvitur non vales ad salutem, sed vales potius ad perniciem, xxxvii, 250, 332. Baptizatum respicit Manichei, xxxvii, 235. Selektion etiam respicit baptismum, *ibid.* 240. Baptizatum parvulorum ad quid admittunt Pelagiani, *ibid.* 351. Baptizati voluti Christus propter susceptionem futurorum, xxxvii, 322. Baptizatus Christi sanguine consecratus, xi, 237. Baptizatum per mare Rubrum figuratos, ix, 438; xi, 407; xi, 221, 227; xii, 362. Univeros verus Sacramento baptismatis est solutus, cum diximus, cogitavimus; nec nos deinceps obesset langor unde illicita desideria commoverent, si illa nunquam obedientiam preberemus, xi, 390. Communis est lavacrum regenerationis, sed ipsa gratia non communis est omnibus, xi, 25. Baptizatus alius in vitam, alius in mortem, xii, 262. Baptizatum suum sanctum dicebant Donatisti, aliorum autem nullam, xii, 481. Baptizati minister non attendendus, sed Deus, *ibid.* Urgentur Donatista, quod Catholicos rebaptizant, vii, 227. Qui baptismum super lapidem ponit, inquit, lapidem super lapidem ponit, sed qui destruit, vii, 182; xi, 430. Baptizatum iterato dicitur Donatista, baptizandum docent ut se Christianum non esse proditor, viii, 181 et seq.; xii, 482. Qui rebaptizatum non facit ut baptismum non habeatur, sed ut ad peccatum habeatur, viii, 182. Baptizatum non reformationem venientibus ab hereticis, simulatim ostenditur, vi, 307. Baptizatum tanquam character indicio ornati militem et convincit desertorem, viii, 18. Baptizandis exponitur Psalmus, xii, 475. Baptizati recent vestibus albis induiti, xii, 40; xi, 164. Dieti dies, xi, 164. Dieti indicio, *ibid.* 164, 178, 477, 180. Quare sic vocentur, *ibid.* 180. Memorandum ut motum innocencium presbyteri lezant, xii, 234. Invenit Christianos induentur, non malos, xii, 237;

xi, 164, 167, 181; xxxii, 4. Infantium esse baptizatorum octavo, xii, 245; xi, 140, 148; xii, 334; xxxi, 4. Capiti eorum in octavarum revelantur, xii, 4 et seq. Dies sacramentis infantium deputari, xii, 180. Baptizatis omnibus etiam hereticis, quidam pronuntiant liberentem ab aeterno supplicio, vi, 196. Reducuntur, *ibid.* 209, 210. An soli baptizati apud Catholicos quavis male viventes, *ibid.* 211. Baptizata figura vitæ Christiane data in Ierusalem ambulantis pro eremum, xvii, 475. Baptizatus quidem et operationem Deo debet imitari, v, 271, 272. Baptizati in Oriente et Africa multi ab terra motum, xvii, 335. Signum Christi in baptizatorum vestibus apparet, xvii, 335. BAPTIZATA (JOHANNES). Nativitas sancti Joannis Baptistæ miraculum, xxxii, 287 et seqq. Pretiosa sancti Joannis Baptistæ nativitas, 291, et. Christus longe major Joanne Baptistâ, 294. Baptizate Joannis modestia, xxxi, 186. Baptizate dignitas, *ibid.* Joannes Baptistâ martyr fuit, xxxii, 30. BARBARA. Cuius nomine intelligitur hic sanctissimus hominum, xxxii, 299. BARBA non intelligitur nisi in perfectis, xii, 220. Significat fortes, xii, 217. Virtus divina Christi barba figuratur, vii, 523. Barba veritas est ornamentum, non inimentum, iv, 204. Barbara Fortunata, ii, 168. BARBARUS, xxix, 30. Barbarismus est verbum non eis litteris vel sono enuntiatum, qui ab eis qui Latine ante nos locuti sunt, enuntiatu solvi, vi, 470. BARBARUS servum Dei ad Augustinum certant Christianis propter Christum, ii, 4, 9 et seq. BARBARICUM tempus, xxxii, 465. BARBARUS a quo Barthesanite heretici, xxvii, 220. BARBASTUS ducens, xxxii, 124. BARBARUS servum Dei ad Augustinum militi Pontianum dum a populo ad presbyterium coepertur, xxxvii, 441, 442. BARBARUS presbyter, xii, 365.

BARBARAS cum Paulis pallens in vinculis, *xxv*, 369. Barabae et Petri simulatio meritis a Paulo reprehensa, *xxvi*, 300.

BARCEM, scriba Jeremiae, *lii*, 483. BARCIS interpretatur Confusio, *lx*, 293; *xxii*, 246, 293. et Sicutus, *lx*, 291.

BAULICENSIS apud Carthaginiensem a Dorothio, *xxv*, 287. Basilicae Caelestis, *xxviii*, 76; *xxv*, 475. Basilis, *xxviii*, 844; *xx*, 356. Basilicentia, *xxii*, 292. Basiliani, *xix*, 326. Honoriana, *xix*, 304. Laurentiana, *xx*, 348; 258. Major, *xx*, 337. sive Majorum, Carthagine, *xxv*, 453; *xix*, 413; *xx*, 573. Basilica Novarum Carthagine, *xxvii*, 295. Basilien' ad octo Martirum, *xxi*, 362. Basilica Petri Carthagine in regione Ierici, *xxi*, 303. Basilicae vestibula Carthagine, *xxvii*, 228; 412; *xxviii*, 474; 615; *xx*, 443. Basilica Martirum Suffraganeorum, *xix*, 311. Basilica Tricolumnaris, *xxvii*, 107. vicinii Martirum, *xxv*, 245. Basilicarium forma, *vi*, 823.

Basilica Majorum, *xxv*, 469. Basilicae septium vel octo. Barbaris vernaculis, *xi*, 4; 5; 16; 13, 56, 103, 167, 265. Conducuntur ad loca sancta in dispersione Urbis, a Martiari servati, *xi*, 265.

BASILICUS qui Basilianis hereticis, *xxvii*, 218. Primum verus, post dicitur Deum, quum Iudaei, quos colunt, non fuisse verum Deum, *xxix*, 430.

BASILIDES rex cui serpentinae sicut dracones venenosi, *x*, 231. Basilides nuntio quondam regis inter serpentes excretae, *xxviii*, 476.

BASILIDES abbas, *xxviii*, 488, 436. Basilides Caesariensis, *xxv*, 445. Basilis sermo de iugonio, *libi*, 101. Basilis testimonium pro peccato originali, *libi*. Liber Basilis contra Manichaeos, *256*; 100, 101. An Basilis faveat negotibus organice vocatus, *libi*, 99, 101.

Basilianus respondens locum Basilii a Juliano prolatum ex libro eius contra Manichaeos, qui liber non extat, *libi*, 99. Augustinus ad aliterum locum respondet ex eodem Basilii locum petiitum, *libi*, 100, 101.

BASUS Syria, *vi*, 226.

BATERNA, *xxviii*, 274. *Fide notam, & ejusdem voluminis.*

BATAVA, feroculum, *xxviii*, 457.

BATEXALTES domus Africis, *vi*, 163.

BATHONUM amantidum, *xxv*, 389.

BATHONI consuli panegyricum Mediolani dixit Augustinus, *xxvii*, 168.

BEATIFICUS a Christo in terram elata et super montem cunctatus, *xxiii*, 232. Beatitudinis promissae virtuti, non vitio, *libi*. Post beatitudinis Christa sententiam conclusit praedicationem in fide esse perseverandam, *libi*, 214. Beatitudinis octo sunt veluti gradus ad perfectionem, *xv*, 129. Comparatur cum septiformi operatione Spiritus sancti, *libi*, 140, 141, 142. Item beatitudinis Evangelice cum septem donis Spiritus sancti comparatur, *libi*, 276.

BEATRITIO et immortales haberi non potest nisi per Christum, *xxv*, 250.

Beatitudo etiam corporum merces bonorum operum, *xxvii*, 471. Paradisi beatitudo nec mortem, nec loci mali corporum admissio, *xxvii*, 160. Beatitudinis beatum non sunt capaces, *xxvii*, 187.

Beatitudo est perfecta cognitio veritatis quae est fructum, *xi*, 140. Est consequens Dei, *xxvii*, 498, 504. Frustratio, *xxi*, 447. Gaudium de veritate, *xxv*, 225. Est gaudere de Deo, ad Deum propter Deum, *libi*, 254. Est inlucere Deo, *xxv*, 258. Est adipsi summum locum, *xxvii*, 326, 333. Est Deus ipse, *xi*, 120, 124; *xxv*, 379. In opibus non consistit, etiam si quis se eis non amittitur cum certo sciat, *xi*, 119. In sola vere inquisitione illam possunt Academici, *libi*, 19 et seq. In hoc mundo non reperitur, *xxv*, 78. Nulla hoc beata vita, nisi quae in philosophia virtutum, *vi*, 86. Nulla mundi Deo, *libi*, 101. Beatitudinis, *libi*, 114. Pro virtutibus quibus constituta in laboribus ultra animas, tales quodam potentia in altera in vita speranda sunt, *libi*, 518. Beatitudinis notitia impressa est mentibus hominum, *xxvii*, 326.

Beatitudinis omnes appellat, *xxv*, 231 et seq.; *vi*, 369; *xxvii*, 493. Nec eratur illum appetendo, sed ad illum tendendo, *xxvii*, 326. Carum tant parvi ad illum perveniunt, *xxvii*, 498, etc. Multum cum adipisci non tantum volunt, quantum sat est et valeant, *xxv*, 282. Ad eam

per bona opera perveniunt, *xi*, 140, 215. Ad eam tendit qui bene vivit, *xxvii*, 507. Homo peccato cum amicit, non tamen amicit illius recuperanda facultatem, *libi*, 368.

Beatus quis, *vi*, 21. Ille beatus est qui non eget, hoc est, qui sapiens est, *libi*, 118. Qui ad summum modum per veritatem pervenit, *libi*, 139. Qui ex fruitur quod est optimum, *xxvii*, 494 et seq. Beatus non est qui timet ne amittat quod possidet, *xi*, 119. Veritas praerogativa si beati esse volumus, *libi*, 37 et seq. Beatus non est qui quod vult non habet, nec tamen amittit qui quod vult habet, beatus est, *libi*, 118, 119. Velle quod non deest miseriam est, *libi*, 118. Beatus neque ille dici potest, qui non habet quod amat quicquamque sit; neque qui non amat quod habet etiam optimum sit, *xxvii*, 493, 494.

Beatitudinem inter et miseriam non est medius status in quo possit esse creatura rationalis, *xi*, 432. Pro beatitudine minimum iusti laborant, et in ea veritate semperque repugnat, *libi*, 107. Beatitudinis bona consequenda sunt ex bonis operibus mundi, *xxv*, 295, et ex morte Christi, *libi*. Conditiones duae ad beatitudinem, fructus boni (incommutabilia, securitas de non amittendo illo, *xi*, 24. Eternitas et securitas ad beatitudinem requiruntur, *libi*, 22, 79, 157, 202. Beatitudinis non secum possessio amittitur. Deo destruit, *libi*, 96. Beatitudo fallax et falsa in qua miseris futura ad ignoratur non tuncitur, *libi*. Beata vita si non amatur, non habetur, *libi*, 200. Beatitudinis aeternae promissiones in Prophetis, *vi*, 201.

Beatitudo carnalis in Veteri Testamento promissa, quae habetur in Novo expectanda docetur, *libi*, 399. Beatitudinis nomen etiam ad homines in diversa conditionibus constitutos extenditur, *libi*, 23. Propter eam unum omnium philosophorum iniquissimae videtur insularis, *vi*, 303. De beatitudine praedicatorum Beati dictum, *libi*, 141.

Beatitudo est ad propter quod appetenda sunt caetera, ipsum vero propter se ipsum, *vi*, 4. In frustione veri et summi boni consistit, *xi*, 375; *vi*, 65. Beatitudo hominum et Angelorum ex Deo solo, *xi*,

247; 253, 437, 455, 457, 474; *lii*, 61; *lxv*, 63. Hoc agnovit Platonius, *li*, 455, 474. Quomodo homo fruatur Deo, *libi*, 202.

Beatitudines, aeternales, veritas, felicitas, *lii*, 96. Ibi erit vera gloria, veritas honor, vera pax, *vi*, 314. Be victoria, veritas; ibi dignitas, sanctitas; ibi pax, felicitas; ibi vita, aeternitas, *vi*, 408. Pax aeterna, beatitudo finalis, *vi*, 299, 31. Haec pax superat omnem intellectum, *libi*, 203. In beatitudine erunt quidam praerogativa gradus, *libi*, 312. Nulla tamen invisida, *libi*. Ubi de beata vita agitur contra relictionem corporalium meritis fieri non debet, *xi*, 441.

Beatitudo vera non est huius vitae, *lii*, 209; *vi*, 15, 20. In vita socialis non hic reperitur, *libi*, 21. Qualis potest esse in hac vita, *libi*, 29. Sapientia in hac vita tenetur, *libi*, 21, 30. Ad eam non invenitur via certa sine divina auctoritate, *lii*, 497. Via ad beatitudinem simulanda cum Deo, *vi*, 441. Deum unum colendum ad beatitudinem quoniam associationem negat Platonius, qui non incommutabili Deo puritate cum amica adhuc est, *libi*, 432.

Beatitudo in hoc mundo amittitur omnia et cumulis, *vi*, 192. Ab omnibus appetitur, *libi*, 495. Beatitudinem omnes quidem concupiscunt, sed quoniam modo ad eam perveniunt plurimum necesse, *lii*, 473. Ad sine qua ad illam non perveniatur, facti sunt, *libi*, 390. Multi desiderant suam vitam, ut sint beati, *libi*, 281. Ideo volunt mali esse, ne miseri sint, *libi*, 453. Beati volunt esse omnes habendo aliquid; sed fieri non potest, ut res deservit et ad illam esse beatum, *libi*. Et qui vult beati esse de infamia; sola veritas, facti sunt, *libi*, 390. Multi desiderant suam vitam, ut sint beati, *libi*, 281. Ideo volunt mali esse, ne miseri sint, *libi*, 453. Beati volunt esse omnes habendo aliquid; sed fieri non potest, ut res deservit et ad illam esse beatum, *libi*. Et qui vult beati esse de infamia; sola veritas, facti sunt, *libi*, 390. Multi desiderant suam vitam, ut sint beati, *libi*, 281. Ideo volunt mali esse, ne miseri sint, *libi*, 453.

Beatus quis, *vi*, 21. Ille beatus est qui non eget, hoc est, qui sapiens est, *libi*, 118. Qui ad summum modum per veritatem pervenit, *libi*, 139. Qui ex fruitur quod est optimum, *xxvii*, 494 et seq. Beatus non est qui timet ne amittat quod possidet, *xi*, 119. Veritas praerogativa si beati esse volumus, *libi*, 37 et seq. Beatus non est qui quod vult non habet, nec tamen amittit qui quod vult habet, beatus est, *libi*, 118, 119. Velle quod non deest miseriam est, *libi*, 118. Beatus neque ille dici potest, qui non habet quod amat quicquamque sit; neque qui non amat quod habet etiam optimum sit, *xxvii*, 493, 494.

Beatitudinem inter et miseriam non est medius status in quo possit esse creatura rationalis, *xi*, 432. Pro beatitudine minimum iusti laborant, et in ea veritate semperque repugnat, *libi*, 107. Beatitudinis bona consequenda sunt ex bonis operibus mundi, *xxv*, 295, et ex morte Christi, *libi*. Conditiones duae ad beatitudinem, fructus boni (incommutabilia, securitas de non amittendo illo, *xi*, 24. Eternitas et securitas ad beatitudinem requiruntur, *libi*, 22, 79, 157, 202. Beatitudinis non secum possessio amittitur. Deo destruit, *libi*, 96. Beatitudo fallax et falsa in qua miseris futura ad ignoratur non tuncitur, *libi*. Beata vita si non amatur, non habetur, *libi*, 200. Beatitudinis aeternae promissiones in Prophetis, *vi*, 201.

Beatitudo carnalis in Veteri Testamento promissa, quae habetur in Novo expectanda docetur, *libi*, 399. Beatitudinis nomen etiam ad homines in diversa conditionibus constitutos extenditur, *libi*, 23. Propter eam unum omnium philosophorum iniquissimae videtur insularis, *vi*, 303. De beatitudine praedicatorum Beati dictum, *libi*, 141.

Beatitudo est ad propter quod appetenda sunt caetera, ipsum vero propter se ipsum, *vi*, 4. In frustione veri et summi boni consistit, *xi*, 375; *vi*, 65. Beatitudo hominum et Angelorum ex Deo solo, *xi*,

anima promittit, sui carni resurrectio, *cx, 154. Vide* FRIGITAS.

Beatitude hominis Dens, *xxxix, 482; xl, 521. Eius perfectio in denario, quae reddit ad primum, xxxviii, 516. Beatum vitam voluit omnes etiam profligi, xxxix, 489. Nec tamen omnes qui voluit; aliter dicitur, *ibid.* 498. Nonnumquam illi dicitur quae cometa refertur, *ibid.* 371. In sermone quoque beatus est propter quod cetera vult habere, cum illud iam non propter aliud, sed propter se ipsum allegatur, *ibid.* Philosophi falso in doctrinis et cruciatiis sequuntur beatitudinem non assecerunt, *xl, 230, 231, 232, 233, 234. In animo non est ad contentum Stoici, ibid.* 371, 372. Est in bonis terris non possunt nisi qui non pertinent ad regenerationem filiorum Dei, *ibid.* 285. In vita beata, iuxta eam vitam quae virtutes omnes complectitur, nisi patiens quae ipse erit virtute omnes, *xl, 238, 239, 240. Inest in quiete patriae non desiderio sequitur, sed quaedam ineffabilis tranquillitas actionis otiosae, *ibid.* 285, 507. Beatitude ad adipiscendum, mala iustus vitae, nisi fortiter profuerit, *xl, 233. Et propter hoc, in longum Beati dicitur, *ibid.* 241. In exultate sapientia nulla erit inferenda calamitas, nulla frenanda paupertas, sed illi Dei et proximo restitenda claritas, *xxxix, 519. Ad patriam coelestem et unam vitam esse et nullas vias Scripturae exhibent, *ibid.* 294. Beatitude corporis illi erit pleniore salutis, id est immortalitatis, *ibid.* 371. Beatus principum, etc., labor in procedenda populo quiete, immittit ad vitam beatam, nisi exeret ad hanc ipse quae ad Dei cultum referatur, *xl, 237. Non fecit beatum hominem, nisi qui fecit hominem, *ibid.* 235, 236, 237. Iude necessae est in fixi homo beatus, iuxta illi homines, *xxxix, 487. Non aliter beatus homo, aliunde dicitur beatus, *xl, 235, 236. Non ille beatus dicitur qui secundum suam vitam volentem, *xxxix, 474. Nec qui saltem temporalem in se ipso, vel in alio quo, diligit, adeptus fuerit, *ibid.* 372. Sed qui omnia quae vult habet, nec aliquid vult quod non erit, *ibid.* Nonne quomodo homo possit esse beatus vere scientia et omnibus anteposita, *ibid.*********

370. Beatorum corpora et si post resurrectionem spiritalia, linguae et voces habebunt quibus divina laudes deprecantur, *ibid.* 219, 220.

Beatitude, astruunt, veritatem quae vult omnia, *xxx, 294, 503, 509. Non hic est quod quatinus, *ibid.* 294. De beatitudine quatuor variata voluntatum, *ibid.* 505, 506. Vivere ut quisque vult non est beatitudo, *ibid.* 506, 508. Praeclara Gerontius de hac re sententia, *ibid.* 506. Beatitude philosophorum superiorum videnda, *ibid.* Beatitude in quo vita secundum Gerontium, *xxxix, 49. Beatus non est nisi qui et habet omnia quae vult et nihil vult male, *xxx, 507, 508, 509. Quare magis aliquat homines, cum utrumque non possunt, ut omnia quae volunt haberi, quia ut omnia bene velint etiam non haberi, *ibid.* 507. Beatum facit dicitur, bene velle, et posse quod vult, *ibid.* 517, 518. Quid facit beatissimos, *xxxvii, li 3, etc., xxx, 44.****

Beatitude in sola visione Dei est certa et perpetua, *xvi, 240. Beatitude in statione post hanc vitam comparatur an in seculo latente, magna questio est, *ibid.* 311. Vide* VITA, xxxix.

Beatitude in hac vita intrinseca est, *xv, 143. Beatitude sola creatura rationalis capax, *xxxix, 254. Beatitude creaturae rationalis, solus Deus. Beati non sumus ex ipso (Deo) et per ipsum et in ipso, *xxxix, 259. Beatitude futura vite perfecta, *ibid.* 368. Immortalitas sola potest perfectae beatitudinis implere memoriam, *xxxix, 327, xxx, 510. Beatitude immortalitas esse Falli Dei incarnatione creditur, *ibid.* 513. Beata vita licet non est habitura, *ibid.* 332. Beatitude futuram esse vere scripturaturae non argumentationibus humanis sed fidei studio deducimus, *xxxix, 512. Perpetua Dei lux erit otiosorum negotium: quo jam nonno decet, unde jam nonno dicitur, *xxxvii, 415. Ad beatitudinem tendendum per fidem, *xxx, 508, 509, 531. An illam possident sancti homines defuncti merito quorundam, *xxxvii, 2, 4, etc.********

Beatus dicitur aliquis, ut habendo, aut agendo, *xx, 449. Vere beatus est,*

non qui id habet quod amat, sed qui id amat quod amandum est, *xx, 342. Beati erunt Deum possidendo, *ibid.* 498. Multi beati, non propter quod adest, sed propter quod adest, *xx, 384. Beati spe qui scrutantur beatitudinem Dei, non quia scrutantur, sed quia invocantur, aut quod cupiunt, *ibid.* Qui me longe positum misericorditer respexit, secum positum quomodo habebit? *xxi, 302. Beatorum iocunditas, *xx, 227. Beati qui habituri, quidve acturi sint, *ibid.* 149 et seq. Beati non faciunt opera iniquitatis, quia illi nulla est iniquitas; non opera necessitatis, quia illi nulla est necessitas; non opera misericordiae, quia illi nulla est miseris, *ibid.* 150, 217, 227; *xlii, 51. Beatorum actio, totumque negotium erit laudare Deum, *x, 149, 150, 215; xi, 214. Non stultit beatus iuxta Dei, amor Dei, *x, 151. Beati spectantur ad ipse Deum, *xli, 500. Dei donum omnes habent beati, et singuli habent totam, *xx, 449. Beati idem laudant, quia amant; idem amant, quia vident, *xlii, 8.**********

Beatorum status, *xx, 608. Eorum vita agnoscitur est paradisi corporalis in quo Adam fuit, *ibid.* 611, 612. Beati iam in hac veritate positi, *xxxii, 266, 267. Primum quod in fine Dae daturus est, non potest verbi explicari, *xx, 420. Fides, spes, patientia non erunt in vita beata, *xx, 614. Vita beata in eo constituitur quod prope se diligendum est, *xx, 432. Ut cetera beatitudinis intrinsecae, doctrina ministratur extrinsecae, *xl, 418. Beatum vitam similes actioes atque virtutes indolent, *ibid.* 353.******

Beati omnes totum esse, *xxxvii, 447, 448, 449. Beati omnes eos vult et ipsi homines sibi philosophi et Academici de rebus omnibus dilucidatis conciliant conculcari, *ibid.* 322. Beatus non est qui praesit se in meretrici curam, *xxxvii, 450. Beati non convenerunt in Dei substantiam, *ibid.* 516.**

Beati vult illi amantibus, *xxxvii, 453; xxx, 547; xxxi, 82. Beata vita hic non quaerenda, *xx, 488; xxxi, 21. Ulicum quaerenda, *xx, 489. Beata vita quid sit, *xxi, 83. Eupuro est voluptas corporis; Stoico, virtus animi; Christiano, donum Dei, *xxi, 268. Vita*****

beata non est nisi altero sit, *xxx, 86.*

Necessaria est corditudo, sternitatis, *xxx, 85, 86. Adeus debet veritas et amorem cognoisse sine metu deceptionis. Ad beatitudinem via Christus, *xxx, 263. Vide* FRIGITAS.*

Beatus nemo nisi ex pervenerit, ubi meri, falli, offendi omnino non possit, *xxi, 209. Beatus non est continuo decessurus, qui eo fruatur quod amat, *xx, 275. Beatus nullus nisi iustus, *xxi, 209. Et qui virtute aliquo bonis sine quibus virtus esse non potest, fruatur, *xx, 275. Beatus esse non potest nisi qui notissimum Dei habent et imitationem, *xxi, 375. Beatus solus vivit et vult, *xxi, 209. Deus vere beatus, *xxi, 22. Beatorum primum ipse Deus erit, *xx, 311. Beatorum gaudium, *xx, 421. Beati nihil iocundum erit canticum in gloriam gratiae Dei, *xx, 514. Beati perfectio Dei laudibus vacabunt, *xx, 510. Intra membris corporis, *311. Vacabunt, videbunt, amabunt, laudabunt, *xx, 314. Beati ex requie in requiem transibunt, *xx, 429. Quomodo malorum suorum obliviscitur, *xx, 314. Omnes immortales erunt, *xx, 227. Beatorum immortalitas peccato asseri non poterit, *xxi, 156.*****************

Beatorum scientia et sapientia erit plena et perfecta, *xx, 480. Beati visuri sunt Deum in ipso corpore, *xx, 304. An per corpus, *ibid.* Omnia videbunt unde aliquid non corpus, *xx, 205. Ad hunc videbunt oculis corporis non indigent, *ibid.* Oculi tamen corpori corporis habebunt officium suum, *ibid.* 306. Oculis corporis iam spiritualibus incorporata videbunt, *xx, 307. Id quod extra est cognoscitur, *xxix, 158. Pense* dicitur, *ibid.* Beatorum liberum arbitrium quale erit, *xx, 242, 243. Beatorum corpora postquam plurius praesentia erunt, *xx, 278. Beatorum corpus erit plene subiectum operari, *xx, 311. In illis erit inamissibilis voluntas pietatis et iustitiae, *xx, 312. Beati quomodo sui iustificabunt, *xx, 313. Beati esse cupient laudare volunt, *xx, 451. Philosophi in hac vita beati et ea se ipsius beati fieri, mira vanitate voluerunt, *xx, 15.***********

Beatorum actio quomodo erit, *xx, 256. Tota eorum actio erit dicere: Amen et Al-leluia, *xxx, 449. Beatorum negotium non**

alindula laudare Deum, xvii, 494. Erit lau Dei sine cessatione, sine fastidio, xx, 257. Benteriam sequies et elias erit veritas, xxv, 416. Cum auli *Re-cumbent cum Abrahamo*, etc., non parves ventrem, sed mentem, xviii, 360. Deus cibus memis beatus, xxv, 91. Deus beatus est animi in omnibus, xviii, 174, 258. De fructu erit beatus humor omnium locos, xx, 227. Martirium be-tilibus et gloriis post resurrectionem cal-or, xx, 482, xxv, 171. Beatitude potestatis imperis similitudo et diversa, xviii, 432.
 Beatus. Deus velle beatus. Iohi vivit ut vult, beatus populus quis, xviii, 447.
 Beatus vivere quid sit, xxxviii, 22.
 Beatus vivens est peritui Deo, iv, 1441.
 Beatus factus se non potest habere, xxxv, 114. Beatum hominem firmiter cognovit et scio, xxvi, 492. Beatus vite es quae interius est, xxxviii, 22.
 Felicitas beatorum et miseria damnato-rum aliorum horum, xxvi, 470. Sociorum communis erit vita aeterna, qualiter honorum distantia concorditer possidet, *ibid.*, 472. Beatus in societate cognoscitur videtur, *ibid.*, 268. In beato voluntas, in damnatis facultas non potest nisi esse, *ibid.*, 470.
 Beatum vitam nempe vivit et miser est, xxxviii, 22. Beate viventes hinc essent ut requirant, *id.* beatitudinem, xxvii, 421.
 Beatus uno tractus apertis vicribus intravit, iv, 156.
 Beatus alter videri Syllana lami-quo nam amobus diripere, iv, 158. Spira-tes virtutum incert, iv, 156.
 Beatus Paganus, xxxvi, 320, 306, 462.
 BEAZIOPROSTIS felinus, *ibid.*, 448.
 BEAZONA conjux Martis, iv, 248. Templum et constitutum Romae, iv, 154.
 BEAZA, num in sui ratio et aeterna, v, 295. Ommodo encephalici, v, 300.
 Viti suspensibilibus, *ibid.*, 300.
 Haec vis est velle magis scientia que est in homine, i, 301. Sicut et plerisque beatis sperantur et a mente, ratione, scientia, his prestamus, i, 300. Beatus iudicatur non possunt de differencia sensuum exteriorum, xxvii, 311 et teop. Melior est homo brutis non mo-

meros faciendo sed cognoscendo, i, 341. Nulla ipse cum beatis societas est, xviii, 358, 383. Beatus domini quid significet per allegoriam, xxvii, 438. Qui beatus dominant man-stantur vocatur, xxvii, 290.

BELLUM. Bella sine benevolentia non geruntur si respulsi terrena custodiat precepta Christiana, xxxix, 329. Neque sine misericordia, *ibid.*, Non pax queritur ut bellum existeret, sed bellum geritur ut pax acquiratur, xli, 16. Majoris est gloria ipsa bella vellegendere, quam hincque ferro, et acquirere pacem, *ibid.*, non bello, *ibid.*, 291. Magni quidem sunt et habent gloriam sicut fortissimi, sed praecipue infelicitatem bellatores quoniam. Bellorum Deo auxiliante hostis in-dominus vincitur, et quies republicae comparatur, *ibid.*. Pacem habere debet voluntas (militis), bellum necessitas, *ibid.*, 16. Bella sevisimo sub imperatore Galieno, *ibid.*, 124.

Bellum sine aliqua pace esse non potest, et eorum, iv, 37. Bellum civi-tilibus ferreum cause, iv, 221. Bellum inferre sola regnum cupiditate grande latrocinio, iv, 173. Ad belligerandum sola necessitas bono compelli, iv, 186. Bella primus omnium Ninus intulit fini-tinis, iv, 172. Bella etiam justa dolorem sapienter creati, *ibid.*, iv, 29. Beniamin miseris vices sunt, *ibid.*. Multiplices clades diraque necessitates, iv, 23. Bellorum miseris quibus sine dolore vel cogitat vel putat, ideo miserior est, quia sensum humanum perdit, iv, 26. Quid in bello noxium perniciosumque est, iv, 66. Quare prospera et adversa bellum aliam, iv, 263. Bellum tempore vestigium est Dei iudicis pen-dentem, iv, 262, 265. Bellis Deus huma-num mores emendat, virtutem excoert et auget, iv, 5. Cum iustum bellum ge-ritur, pro peccato et a contrario dimi-cidatur, iv, 42. Bellum pro solutioe rep-ellens sicut pax, *ibid.*, 290. Claves, iv, 239. Cor viti veritate magis bellum excoert, iv, 262. Non omnia qui pugnat et vincit, magnus appellandus est, iv, 122. Quot bellis afflicti Romani post condi-tum redem Concordiae, iv, 125. Belle-rum disturbanatem temporibus Christia-nis mole tribulum Romani, iv, 264. De

bellorum connectione qua adventum Christi plurima et gravissima processerunt, iv, 160. Bello, dorum exemplo exacerant, u, 100, 101. Bello magis ludi demonum, ii, 143.

Bellat adversus Deum impucta, viii, 330. Bello tanquam civibus per hure-rens quatitur Ecclesia, xi, 242. Bellum nobis duo genera, ix, 510; xv, 427, 428. Bellum magnum nobis est hor-tem non vivere et vivere, *ibid.*, 321. Bellum hominis adversus se ipsum, ix, 510. Est peccato divinus es adversum te: habes contra quod pugnes in te, quod exquipes in te, xii, 429. Sic vindi-catur in bellum adversus Deum, ut ipse sibi sit bellum qui pacem nolit habere cum Deo, ix, 394, 514. Bellum spiri-tuale quomodo a suggestione incipit, de-lectatione succenditur, et consensus vel remissio consumatur, xii, 430. Bellum spiritale dum geritur non contraria na-tura contra seum pugnat, sed inquam in domo maritus et uxore, *ibid.*, 431. Bellum internum quam molestum, *ibid.*, 428.

Bello quibus causis quibusque accipi-tur homines gerenda suscipiant quom-tilum interest, xv, 178. Bellum quod gerendum Deo auctore suscipitur, recte suscipitur, *ibid.*, 79. Bello suscipiendi auctoritas et consilium penes principes; exequendi animarum penes milites esse debet, *ibid.*. Bellum estum illud quod et cupiditate geritur, non solum non obest Deo aut sanctis; imo his prodest, *ibid.*, 79. Sub homine sacrilega vis ius-tus recte bellare potest, *ibid.*. Quid in bellorum calamitatis considerandum, *ibid.*, 83, 84. Quomodo in bellis iure culpante, *ibid.*, 77. Bellum quomodo est innotuit, *ibid.*, 81. Bello et penes teneturum iuxta Manichaeos, xxvii, 291.

Bellum interioris animae et carnis in iusto, xvii, 386. *Vide* CONSCIENTIAM, LECTURA, PRUCA. Bellum spiritalium ad-versus fratres, est illud in charitate ce-ceptio, gladius eorum sermo. Dei est, xxxii, 81. Bellum internum cum hoste concupiscentia, xxxvi, 426. Bello in-justitia sanctorum non quiescit in hac vita, *ibid.*, 482. Pugna hominis cum vitiis non arguit eum esse vitiosum,

xxxvi, 164. Bellum contra vitam, xxvii, 131. Bellum in nobis unde, xxvii, 227. Post resurrectionem nihil nobis re-pugnatul ex nobis, xxvii, 157. *Vide* PUGNA. Bellum magnum, bellum Do-mini dicitur, vi, 464. Bello iuxta que-nam, *ibid.*, 242. Bello iuxta gerendum Israelitis, *ibid.*, 465. *Vide* IUSTITIA.

Bello civili calamitas, ii, 120. Bello civilis omnibus bellis hostilissimum ama-rius, ii, 160. et miserabilior, iv, 25. In bello civili Romano frater fratrem se socialis cognoscere se ipsam percutit, ii, 101. Bello socialis, iv, 135. Bellum servile, *ibid.*. Bellum civile Maritimum atque Syllanum, iv, 156. Bellum Puni-cum primum per viginti et tres annos peractum est, iv, 263. Punicum secunda-na per annos decem et octo vici Ro-manorum extenuavit, *ibid.*. Quantum detrimenti attulit Romanis, *ibid.*, 262. Punicum tertium brevi confectum est, *ibid.*. Bellum piratarum, iv, 263. Bellum fugitivorum gladiatorum, *ibid.*. Bellum Militaribus quadraginta annis peractum est, *ibid.*. Bellum Summum Romanis infamatum annis tractum est ferme quinquaginta, *ibid.*.

Bello non omnibus fas est, vi, 542. Bellum cuius vitis, iv, 190. Bellum carnis adversus spiritum ex peccato or-tum est, iv, 489. Bellum nullum gravi et amarum quam voluntatis et passi-onis aine vitis viciosa, iv, 66. Melius est bellum cum sepe interius paci-quam sine ulla liberatione cogitatione captivitas, iv, 189.

Belloumibus fas, i, 111, 222; iv, 32.

BELTOUS ponens rex Assyriorum, xii, 437.

BELTA primus rex Assyriorum, xii, 433. Pater Nini, 439.

BETA Manichaeorum, xxxvii, 189. Meme Martio cum magna festivitate celebratum, *ibid.*, 468.

BETZ nobis esse potest, quomodo a Domino peragiturum, x, 145. Nihil aliud vult homo, quam ut bene sibi sit; sed non in ea regione quereit in qua querebatur est, *ibid.*, 38.

BENEDICTIO, et bona dicitur, xxv, 499. Benedictus homo in fide, roba in Ecclesia, *ibid.*.

Benedictio quam Deus animantibus dedit ad multiplicandem; quæ sit, v. 147, 148.

Benedictio Dei quod in primis parentibus operata sit, xxxiv, 381. Benedictio ductibus, gratia Dei, *ibid.* 461.

Benedictiones Jacob et Esau de Christianis et Judæis exponuntur, xvii, 175 et seq., 309.

Benedictio qui benedictum Deum, et benedictio qui sua ipse benedicti comparatur, ix, 242. Benedictio in multiplicatione solæ maxime ac proprie intelligitur, *ibid.* 257. Benedictio Domini ex Son quæ sit, 195, 221. Benedictio justæ et gloriosæ in Deo et inhumiliter a Deo, viii, 160. Benedictionibus inuber, xviii, 76. Benedictio Christianorum per carnem Christi, xvii, 208. Historia benedictio, *ibid.* 156.

Benedictio sicut precationes antequam illud quod est in Domini iurata recipi solentur; gratiosæ cum benedictur, interpellationes cum petitionibus cum populus benedicitur ut post hæc omnia gratulari actioes, xii, 178.

Benedictio hominibus, avibus et piscibus tantum a Deo impetrata, quare, xxx, 324 et seq.

Benedictiones Deus in omni tempore, viii, 417-421, 623; xvi, 329, per singulos dies, xvi, 448, 400. Benedictiones in diebus et in noctibus, in prosperis et in adversis, xvi, 223 et seq. Benedictum quidem ore, et corde maledicunt, ix, 132; xi, 403. Benedicere Dominum si vis, ut verum ejus, fac voluntatem ejus, *ibid.* 92. Benedicere Dominum qui habuit eos, dicitur, xvi, 221. Benedicere Deo in ecclesiis ut sic vivat ut pot. necesse nunquam benedictur Deus, viii, 332. Cum exspectis in bona vita benedicere Dominum, opera ejus cum benedictis, non merita sua, x, 288. Mos erat, apud Judæos maxime; ut transmissis, per operibus, illas benedicerent, xvi, 401.

Benedicti a Deo multis modis homines volunt, ix, 244. Deus cum benedicti, facti quod dicit, xi, 279.

Benedicere pro maledicere dicitur, vi, 578; xxv, 486.

Benedicere honores divini olim dicitur, ii, 65.

Benedicentia nominatur quod agit claritas et proximo proxi, v, 46. Benedictio non tunc sumit, cum id quod a nobis petitur, facimus; sed cum id famus quod non est petentibus, xxxix, 289. Duobus modis peccat homo in benedictione, xxxv, 18.

Benedictia que prestare hominibus vel Angelis vel homines possunt, in unius Omnipotentis potestate sunt, ii, 477, et a solo Deo expectantur, *ibid.* Benediciorum Dei memoria solemniter festis recitanda, ii, 457.

Benedictia Dei duplicis generis, viii, 42. Benedictia temporaria justis et injustis communia, *ibid.* 339; ix, 248; xi, 3. Benedictia gratia Dei recitanda, xii, 227. Quæ non gratis inberret supplicium, ideo gratis præstatum est benedictum, viii, 267. Benedicet Deus aversum convertere, pugnantem adjuvare, vincentem coronare, xlii, 71. Non cessat Deus vocare, aut vocatum in seipsum instrumentum, aut instrumentum cessat perficere, aut perfectum negligi curare, xi, 65.

Benedictum qui præstat, generatur, xiv, 194. Benefici tributis duo genera, *ibid.* Beneficium est hominibus propter salutem ipsorum æternam, *ibid.* 240.

Beneficia Dei in hominibus, esse, vivere, sentire, intelligere, xvii, 227. Beneficia Dei in omnes et bonos et malos, xx, 323.

Benedicere, xxxiii, 70, 75.

Benedictus, viii, 92. Paganismus episcopatus, *ibid.* 98.

Benevolentia est, quæ proximo cum bonis, xxv, 163. Benevolentia preferenda, xix, 14. Benevolentia quæ homini vult consilium proximo, fons et fluxus, xvi, 360.

BENEFICUS, interpretatur Elias dextræ, i, 50. Benjamin adolescentulus in gentibus expositus, quem significat, ix, 277.

BENEFICUS anima et sancta et justa Deo inest, v, 164.

BENEFICENTIA Deum inter a Pensante, ii, 64, 124. An Cynocephalus peperit et Februar, ii, 124. Sacra ejus quam turpia, *ibid.* Boreuthus quædam ad Anonem Rivium abibat,ur,

ii, 64. Boreuthus simulacrum s. Scipione Naxia in Urben inventum, ii, 63. Maria Deum sacra deformiter crudelia et illis sacra turpiora, ii, 345.

BORRARI interpretatur Puteus salubritatis sive Puteus septimus, xxxv, 95.

BORRILLAS Galaadites regis David beneficia juveni delegat filio, xxxix, 39.

BOSTER et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

Bestie intellectus carent, viii, 360; xlii, 47. Non habent rationem intelligentiæ, sed habent spiritum corporis animalis et vitam manifestam, appetitum cibum, utilitatem sumendi, *ibid.* Bestias oculis et manducant a Petro apostolo, quod, xi, 134. Per bestias vivas gentes significat, *ibid.* 132.

Bestie in paradiso nec morituræ fuerunt, nec avituras, xxxviii, 100. Quod nunc homini nocent, prima est prima peccati, xxxv, 110, 120. Sicut bestie bestialitatis non sunt capaces, nec poenæ damnationis non sunt obnoxie, xxxvii, 187.

Bestie nullæ hominem sensuum æritudine vitibus; motu, vitæ diuturnitate vincunt, ii, 386. Exempla, *ibid.*

Bestie spiritus, xxx, 418. Anima inest et peccat, xxxv, 38, 45. Bestiarum animæ vivunt, sed non intelligunt, xxx, 437, 442. Bestie sentiant, remissentur, appetunt, etc., *ibid.* 478. Sensibus et membris sensibus utuntur ad appetenda et vitanda contraria, xxx, 448. Imagines in parte animal bestiarum, xxx, 442.

BETEL, Gub. eodemque temp. apud Græcos litteræ, apud Latinos clerici nomen est, iv, 487.

BETHEL, petus Uthmanni et LUZA, tonion accepit Bethel a Jacob, et interpretatur Domus Dei, vi, 170.

BETHLEHEM villa etiam nunc appellatur, xxxv, 532.

BETHSAN hominis Syethophilus dicitur, vi, 569.

BIBLIAS Priamus, unna e septem sapientibus, lvi, 468.

BIBULI. Bibunt omnes peccatores eundem calicem in hoc mundo; sed alii fecerunt, alii vitium, ix, 203.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BIGER, et peccoris nomina quibus animalibus usitate conveniant, v, 149, 283. Bestias agri sexto die finit Deus operatione distincta ab illa qua creavit omnia simul, v, 342. Bestie invicem necesse cur creatur, *ibid.* 238. *Fide* ANIMALIA SOCIATA. Revolutionis bestiarum in homines et hominum in bestias opinio, *ibid.* 546. Bestie habent quædam inter se signa, quibus prædant appetitum animi sui, iv, 453.

BONIFICIUS presbyter. Inter illum et quendam monasterii sancti Augustini nomine Spem causa exorta est, 80. Quam ob causam, *ibid.* 83. Turbulentum agere cepit Spem in Bonificus presbyter in suo gradu esse non permitteret; Bonificus parvas et honoris sui apud homines duntaxat persequi potius quam nepos Ecclesie perturbationem innotescere preberet, *ibid.* 84. Augustinus utroque ad sepulchrum beati Felicii Nolensis mittit; Bonificus honorem suum (sacerdotalem) humiliter in peregrinatione ostendit; *ibid.* 84, 85. In illo crimine non detulit Augustinus, *ibid.* 84, 85. Nonum viro de summo presbyteratum auferri jubere non vult, *ibid.* nec auferret, *ibid.* 84.

BONIFACIUS Africa comes, xviii, 630; xix, 245. Vixente adhuc prore conuogio concupiscit servitium Dei, id est, monasterium vifum, *ibid.* 243. De voluntate sua cum Alpiis et Augustino colloquitur apud Valentiam, *ibid.* 242, 248, 249. Illam a consilio reuocat Alpius et Augustinus, *ibid.* 243, 244. Naxat Bonificus et octavam dicit, *ibid.* Catholicam tamem prius factam, *ibid.* Felix Bonificus ab illa lapsus dicitur beneficii sui negant verum filium Dei, *ibid.* 243. Pollicitur communitatem coenae, *ibid.* 243. Barbari adu versus Africam, Bonificus comite non resistente, *ibid.* 243, 246.

BONITAS, Quomodo et quare concilietur bonitati diuina, xxii, 176.

BONUM, bonum temporale in Christo expectantur Iohes, xi, 22. et illos in euoluunt, *ibid.* Illa ne poterit nisi dantur et bona; ne poterit magna et summa bona dantur et mala, xxi, 248. Anteruntur et bonis et proberent, et malis ut eruciantur, *ibid.* bona meli ipse bono sunt, nec dantur hominibus nisi ab illo qui habet omnium celestium et terrestrium potestatem, *ibid.* In his filiis est melius et infirmitus bonum, et perpetuus timor, et periculis subulnatis, xxi, 145. Iudium bonorum huius vite sine providentia et fine consumitur, *ibid.* Ecclesia deneganda bonum bona Veteris Testamenti, ut bona Novi optare adque sperare iam dicitur, xl, 17, 48. Non deernat tamen,

nec desunt fideles qui felicitate tempore persequuntur, *ibid.* 28, 29. Ipsius esse paria si qua bona sicut forma et viros et salus, etc., non sunt nisi ex Deo creatore et perfectore nature, quanto magis anima bona dare nullus alius potest, *ibid.* 90. Beneficentiam in bonis terris non ponunt nisi qui non perierunt ad respectum futurum Dei, *ibid.* 234. Ad aliquem cogendum ad bonum vis potest adhiberi, *ibid.* 380, 386, 437, 458. Grauius esse spoliari facultatis quam occidi Neotericus arbitrat, xxxix, 282. Deus utilitati eorum consulti quod errantes pro bonis temporaliibus non vult, xxi, 21. Iura exilia non faciunt ut boniuis bonis bene stantes sint, sed ut male atentes minus molesti sint, *ibid.* 226, 227. Alienum est quod male possidet; male autem possidet qui male nititur, *ibid.*

BONUM beatificum, xxvi, 270, 275. Optimo Libanitarci de summo bono, *ibid.* 124, 125. Bonum hominum spodium, *ibid.* 270. Tam bonum quam mala naturalia possunt amitti, quomodo, xxxvii, 186, 187. Nonnulla animi bona sic perent per malam voluntatem ut non redire possunt per bonam, sed Deus facit quod non potest bono, *ibid.* 182, 483, 484, 485, 486. Ad inestimabile bono detrahere, ergo male voluntatis, xxxv, 125. Maturatum inter et Catholicum quid distat circa boni naturam, xxxi, 276. Boni naturam mutabilem vult Manichaeus, mali vero naturam inmutabilem, *ibid.* 204. Quod generatur, bonum est, sed non sine malo, xxxv, 415. Boni et mali inquantum differunt, xxxvii, 1818. Bonum quidem quorum unus potest esse malus; quodam quantum cum potest, *ibid.* 361. Etiam bonis quibusdam sic utendum, ut non ea iam diligamus, xxxi, 368. Boni quidem nulla sunt in se, quae tamen habent non significationem in Scripturis, *ibid.* 296. Bonum se habent, *ibid.* 125. Boni et mali iuxta nulla esset, si nemo peccasset, *ibid.* 271.

Bona aliqua fieri possunt non bene factiuitibus a quibus sunt, xxxv, 268. Bonum quando timore peone, non amore iustitiae, fit, nondum licite fit bonum; licite fit in corde quod fieri videtur in corde, xxxv, 461. Ad nolle quod bo-

num est, ut illud non posse perficere ex vitio originali venit, xxxvii, 441. Boni necessitate esse dixit Iovinianus, *ibid.* 281. Bonum qualiter voluntarium, xxxv, 38. Tam bonum quam malum facit homo ex propria voluntate, sed diversimode, xxxvii, 387. Bonum hominum facit Deus in ipso, xxxvi, 302. Malum facit Deus in homine homo qui non facit bonum, nulli vero facit homo, qui non facit Deus ut faciat homo, xxxv, 461. Nihil bonum potest homo velle, nisi per fidem gratiam gratiam accepit, *ibid.* 410, 411. Nihil boni sine gratia, *ibid.* 425. Boni etiam imperfecit cupiditas, dantur gratiae est; alioquin gratia secundum meritum daretur, *ibid.* 457, 458, 461. Bonum tunc concupiscit incipit quando dulcescere cupit, *ibid.* 461. Boni cupiditas, charitas quam loit ex Deo est, *ibid.* Bonorum radix charitas, xxxvii, 125, 126, 132. Sine charitate nullum opus recte bonum vocatur, *ibid.* 132. Bona voluntas Dei praecedit bonam voluntatem nostram, vii, 150, 254. Ubi non est dilectio, nullum opus imputatur, xxxv, 132. Nihil bonum iohatur, quod a Deo non datur, *ibid.* 463. Bonum nec incipere, nec perficere sine Deo potest, *ibid.* 423, 462. Bonum perficere quid sit, *ibid.* 423, xxxv, 225, 345. Bonum quidem non facere non adiacet, sed perficere, xxxv, 24. Bonum quando perficitur, *ibid.* 24, 249. Quod sit Deus esse immutabile bonum est, incurripibile bonum est, xxxv, 442. Bona vite aeternae caput nostrum excelsum, *ibid.* 311. Aliquando bona a bonis postulata in futuro impendunt seruitur, *ibid.* 110. Fugio incepto fordesse inuestigatum, *ibid.* 226. Bonum verum quid sit, xxxvii, 324. Haec est bonum quod non potes vitare amittere, xxxv, 325. Bonum que vero bonus es, nec inuitus accipis, nec inuitus amittis, *ibid.* Tanta vis est boni ut bonum quaerant et mali, *ibid.* 441.

BONUM bonum est Deus, *ibid.* est Deo et, xxxvii, 343, 367, 37, 344. Bona et mala bonis et malis communia, xxxv, 436. Bona alia bonorum propria, alia communia malis, xxi, 409, 122. Cur et malis dantur a Deo bona temporalia, xxx, 409. Ideo et malis dantur, ut a bo-

nis contentantur et meliora quaerant, xxx, 410. Ne putet magnam bonum esse quod inlat et malis, xxvii, 324. Bona que reseruantur sui propria, xxi, 376; xxx, 224. Deus ipse bonorum praesumit erit, xxx, 182.

BONUM duplex, quod facit hominem et male facit bonum, xxvii, 82, 298. Bona oblienda non sunt que non faciunt bonos; xxx, 253. Diuinae quae bonum, xxx, 114. Bonum aliud hominis superioris alia diuersi generis inferioris, xvii, 346. Noli relictis superare bono curare te ad inferos bonum, xxvii, 346. Edo bonos utis rebus inferioribus, et esse recto fructus bono superioris, xvii, 347. Quid quaerit cui abest Deus? aut quid sufficit ei, cuius sufficit Deus? xvii, 137.

BONI genus triplex, xi, 374. Bonum simplex incommutabile, xii, 18. Bonum inmutabile solus Deus, *ibid.* 91. Bonum summum quid, xi, 374. Est id quod homo beatus heri potest, *ibid.* 365; iv, 9. Unde sit in homine, xi, 374. Bonum hominis quodam sit, *ibid.* 457. Philosophorum dissimulatione de summo bono, *ibid.* 365, 374. In Deo solo summum bonum possunt Aristoteli, *ibid.* 375. In voluntate corporis Platonicus, in virtute animi Aristoteles ponit, *ibid.* 408. Bonum nullum secundum Stoicos praeter virtutem, xi, 418. De boni fine inter philosophos magna contentio est, *ibid.* 437. Opus inter philosophorum sententiae circa finem boni, *ibid.* 439. Boni finis est secundum virtutem vivere, xi, 375.

Bona sunt omnia quae sunt, sed inaequalia, xi, 37. Bona omnia creata, inaequalia, *ibid.* 61. Bona possunt esse sine malo, mala vero non sine bonis, *ibid.* 181. Bona lapsus vite, quoniam sunt, xi, 38. Bona sunt magnitudinem, quae adiacentur et mali, *ibid.* 60. Bona et mala huius vitae, non vero aeternis, iusta et iniusta communia, quare, xi, 14, 16, 61; 270; xv, 74.

IGNORANTIA hominum Deum peccis est. Deus est ubi summum bonum, xxxv, 500. Summum boni dicit conditiones, ut nihil eo melius sit, et ut tale sit quod non amittatur, *ibid.* 494. Habent aut bona delectationes, non sicut Deus, qui est delectatione rectoris, xxvii, 36. Antididum bona temporalia agnoscimus,

otrum ea diligamus, necne, xv, 385. Quomodo sit bonis utendum, xxvii, 299. Malum est male nisi bonis, et bonum est bene uti malo, xii, 536. Bona nostra, instituta et dona Dei sunt, a mala vero nostra, delicta nostra sunt et peccata Dei, xxv, 230. Falsis bonis illud est ut ipso inferioris mirabilis et appetenda arbitrarit, xxvii, 518.

Bonum triplex est magnum, medium et minimum, xxv, 347. Magna bona sunt quibus recte vivitur, virtutes; media, quae jubent recte vivi non potest, potentia sanctorum; minima, aliae quibus recte vivi potest, spiritus corporum, *ibid.* Minima etiam bona a Deo sunt, xli, 451.

Bona omnia sive magna sive parva, nominis a Deo, xxviii, 211; xlii, 201, 205; 304; 322. etiam magna et terrena, *ibid.* 79, 364, 318. Bonorum etiam infinitum nisi a bonum bono esse non potest, *ibid.* 335. A bonum bono formam speciemque accipiunt omnes locales temporalesque naturae, xxviii, 201. Bona omnia Deus creavit, xxix, 483. sed non nisi parva, *ibid.* 244. Ut abundant sit bonum, non requiritur ut equalis sit Deo, *ibid.* 343. Bona creata non debentur esse inter se equalia, *ibid.* 326. Alia alia inferiora ex nihilo per Omnipotentem creatura, xxviii, 208; xxx, 304. Bona parva in comparatione majorum, contraria nominibus apponuntur, *ibid.* 296. Bona notabilia unde sint bona, unde infidelitas, *ibid.* 337. Bona mutabilia nulla essent, nisi esset incommutabile bonum, xxix, 208. Bona temporalia sunt aemula Dei, xxviii, 160, 163. Bona temporalia et a Deo petenda, et propter Deum contemptenda, xxix, 85. Bona temporalia iudicia quae ligantur, xxviii, 165. Bonorum solummodo distributionem et relictionem quae nulli in Catholica communione, *ibid.* 263.

Bona sunt, sed non summe aut apparetur quae creata, sicut vero utroque sunt bona verba, *ibid.* 401. Quis non summe bona, alios incorruptibilia et malo obnoxia, *ibid.* 163. Bona alia alius meliora, *ibid.* 250. Alia propter se expectanda, alia propter alios, *ibid.* 258. His qui non ad hoc utitur propter quod instituta sunt, peccat, alios venialiter, alios damnabiliter, *ibid.* Qui non sunt

necessaria, si non est utilior, melius facit, *ibid.* Bonorum terrenorum facilius alienantia quam usus temperatus, *ibid.* 273. Nec quicumque est bene utitur nisi qui et non nisi potest, *ibid.* Bona terrena contemptenda, mala autem non limanda exemplo docuit Christus, xxv, 553. Iurorum et iustorum discrimen in hisque vitiis bonis et malis, xxvi, 186. *Vide Mala.*

Bonum summe est illud cuius participatioe sunt bona caetera, xxviii, 41. Bonum omni malo carum, integrum hebraicum est, xxvi, 102. Bonum quod non amatur, nemo potest perfecte habere vel posse, xxviii, 22.

Bonum facere nemo potest, nisi cognoverit unum Deum, vii, 238. Bonum facere semper potest, nisi per Christum, *ibid.* Deus per se et in se bonum operatur, xi, 92. Sicutiam dat Deus, ut bonum vere bene, hoc est non mali carnis fornicatione, sed boni spiritalis delectatione faciamus, *ibid.* 401. Quando delictis bonum, magnum est Dei donum, *ibid.* 459. *Vide Oras bonum.*

Bonum operandum est in laudem Dei, a quo habet ut bonum agas. Alia te habes male agere, a Deo habes benessere, xvi, 346, 347.

Bonum corporis animus, vii, 406. Bonum animi id quod melius animo, nempe Deus, *ibid.* 407.

Bona quae a Deo accipiuntur, ad hoc commendanda sunt, ut alii proiunt, viii, 356.

Bonum duplex, bonum aliis bonum bonum, et bonum se ipse bonum, xxi, 229. Bonum proprie illud est, a quo sunt omnia bona; *ibid.* Quomodo nullam invenit bonum quod non a Deo sit bonum, *ibid.* Bonum solum laudatur, *ibid.* 230. Bonum hic datur facere, non percipere, xxv, 229.

Bonum quoddam suum habent omnes creature, xi, 70. Felicitas hominis et verum bonum est humanum, quod non oculis, sed mente conspiciatur, vii, 137. Summum bonum, hoc est, anima, est tantum bonum; sunt et inferiora bona, quo alius et alius boni sunt, xi, 71. Calidius Christi quid gaudeat, quia scilicet et peccat? Evigilantiam ad bonum bonorum curantur, *ibid.* Bonum omnis boni bonum, unde omnes

bonum, bonum est non adhibere quid fit ipsum bonum, bonum simplex, hoc a nobis desiderandum est, vii, 343. Utinamque peccata, quasi bonum queris, xi, 70. Hoc ipsum quod forte peccas, eligendi boni avilitate falleris, quod bonum consilium Dei non audis, quid contemnimus et quid eligendum sit, *ibid.* Bona interiora sola diligenda sunt. Caetera autem ad necessitatem utendum, non ad gaudium perfruendum, vii, 137. Non facile inventiuntur qui diligant bona interiora, *ibid.* Bona transmissa et mortuorum non querunt, qui Deum querunt, *ibid.* 206. Bona sunt ista quae queris, sed mala tibi erunt deserto illo a quo bona facta sunt, xi, 70. *Vide Temporalia.*

Bona Dei duplicis generis, viii, 42. Est bonum quod Deus non dat malis, est malum quod non dat bonis, et sunt quaedam modis et bonis et malis quae dat et bonis et malis, *ibid.* 320. Bona alia sunt, quae dat Deus et inimicis suis, alia quae non servat nisi amicis suis, xi, 163, 244, 245, 444; x, 160, 194. Temporalia bona Deus cur dat et auferit bonis, dat et auferit pariter malis, xi, 243. Bona spiritalia non auferunt Deus, nisi in demerita; carnalia vero et temporalia ipse auferit, et quisquis alius auferit, ipse donante potestatem auferit, vii, 240. Jacturam honorum temporalium non est cur timent boni, xi, 246. In bonum amissionem, mali majore damno fertur, *ibid.* Bona temporalibus homines non excolunt, xi, 14. Quo modo in utendum, xi, 44. Bona temporalibus bene attendam, ad obtinenda aeterna, *ibid.* 38, 39. Bona extrinseca non esse propter se appetenda necerunt philosophi, xi, 374.

Bonum consilium naturae quod reversum est, aliam si adhibuerit, ipse fit in bono malus, et miser meliore privatur, xi, 73. Bona corporis etiam amittuntur, bonam justaque vitam non minuit, xi, 35. Bona sive corporis sive animi aliae virtutes, non bona eipsa sunt, cujus sententia, *ibid.* Bona alia terrena a solo Deo vero, xi, 214, 215. Omnia ea petentibus Deus non dat, ut gratias esse colant, *ibid.* 15. Bona terrena ad sinistram pertinent, *ibid.* 495. Ex bonis hujus mundi concipienda sunt ea quae daturus est Deus in caelo, ix, 205.

Bonum nisi remississet in natura velles boni amari dolor esset in pena, v, 428. Per praesidium boni mali scilicet et per experientiam mali, bonum, *ibid.* 450. Soli Christiano placuit bonum sine contemptu mali, *ibid.* 458.

Bona hujus saeculi dantur et hominibus malis te magis penduntur a bonis, xv, 365. Bona absumt et mala prouunt sicut fuerint quibus dantur, xvi, 125. Bonum quod appetendum regnum Dei est et iustitia ejus, xvi, 247.

Bona temporalibus non gaudendum, quare, vii, 42. Scollatum est gaudere in vanitate et laborare ad acquirenda pritoria sine ullo timore amittendi, *ibid.* 104. Temporalia bona nec dari possunt, esse sperari debent nisi ab uno Deo, vi, 134. *Vide Temporalia.*

Bona temporalia et aeterna, xviii, 378. Aeterna quomodo petenda, quomodo temporalia, xxv, 344. Praesentia sunt contemptenda, xli, 75. Homo bona omnia vult habere praeter vitam et praeter se ipsum, xvii, 342, 413; xviii, 224, 400, 502; xii, 20, 218. Bona habere vis et bonis esse non vis contraria est vite vultis nisi, xviii, 412. Quid te offendet, quid de te male tu illic meruit? Inter bona tua non vis esse malum nisi te solum, xi, 187; xii, 20. Si bona queris, prius cito ipse quod queris. Si autem malum malis bonis invenis, cum illo prodest, quia perditur, xviii, 324. Malis non se vera bene aut nec bonis malo, xviii, 81. Bonum non facit terrena felicitas, xvii, 333. Bonorum inferiorum adepto gaudium facti, sed iniquitas est deserto meliorum, xxix, 229, 266. Bonum anipse quantitas, cum illo imperiosum petendum, sed cui heret amabile, xxx, 284. De boni a malo purgatione ea liberatione sententia Manicheorum, xviii, 230.

Bonum summum est incorruptibile, xxxix, 396. Bonum summum et omnino incommutabile, ipse Deus est, xxviii, 39; xxxix, 214; 231. Bonum summum suspici nemo potest, nisi perfecte diligerit, xxviii, 40. Bonum summum diligi non potest, quantum mala corporis et fortuita formidant, *ibid.* Quibus oculis summum bonum cernitur, xxviii, 291.

Bona coelestia Jerusalem, que, ix,

204; xii, 12; 136. Bona Domini dulcia, inamorta, sempiterna et incommutabilia sunt, vii, 335. Bona futuri seculi non capiunt impio, *ibid.* 425. Bonum cui suspensum, pax erit; quales pax, xii, 139, 140.

Bona mentalia non per se bona, vii, 343. Bona bona sunt et non sunt non sicut, sed laborant et flouat, xii, 437. Ideo nemini conferant veram felicitatem non extinguant instabiliem cupiditatem, xii, 221. Terrenum bonum respicit adeptum, quantum accipit desideratum, *ibid.* 72. Bona terrena desiderantur, sed in confirmatione Babylonis, viii, 383. Deus jubet non tolerare non amare praesentia, vii, 425. Bona temporalia nobis liberet Christus, et ostenderet contentandam, *ibid.* 423, 424. Inpis abundant bona quae pui aliquando desunt, viii, 50; xii, 124, 126. Bona temporalia ad beatitudinem hominum referenda, xi, 209. Bona temporalia nominata a Deo expectanda, viii, 44; xii, 244; xii, 126.

Boni quicquid habet in justificationibus Dei est, vii, 327. Nemo habet aliquid boni, nisi ab illo accipit qui solus bonus est, xii, 109. Totum bonum quicquid habent ab artifice nostro habent; quod in nobis non fecimus, inde damnamur; quod in nobis ille fecit male conuenit, x, 517.

Botrus. Solus Deus summe bonus et quod de illo est, xxviii, 225.

Bonus solus Deus a quo cetera bona, xvi, 307; xii, 40; xii, 419. Bona nihil ex se malis. Dei autem dno bonus, xii, 198. De malo bonum qui semper est bonus, xviii, 238. Nemo deo bonus sed de illius, qui unquam est malus, xvii, 310. Quantumcumque fuerit bonus, non erit nisi aliquo malo, xvii, 307. Bona quae in Ecclesia, oleum sanctitatis est in trociscis, va in liquoribus in domo magno, aurum in furnace, granum in harro, xvii, 314.

Bonus quomodo solus Deus, xxvii, 20. Nemo iterum bonus, xxv, 200. Bonos et malos aequalem opus Deum honorem habilitur, Iovianii blasphemia, xxvii, 281. Bonus homo cum tantum praesent, sed ipse facit, xxvii, 89. Bonus unus Deus secundum rectum

verumque bonum, xxvii, 169. Boni tantum sunt homines secundum quendam modum, *ibid.* Cur boni cum malis puniantur et quantum inde proficiant, *ibid.* Boni faciunt cum Deo quod bonum est, de malis sic facit. Bene quod iustum est, xvi, 185. Bonis mali nihil nocent, xxvii, 487. Bonorum amanda societates, sed spes in ipsis non ponenda, xxv, 544, 547. Bonos fide inventurus est qui talis est, *ibid.* Fide Malis.

Boni sumus, in quantum sumus, ix, 445. Dei figentium sumus non tantum et homines sumus, sed etiam ut boni sumus, v, 409. Bona vasa misericordiae, vi, 225.

Boni ab Ecclesia per solitios non tantum expelluntur, ix, 327. Ilorum tunc virtus et patientia, *ibid.*

Boni et mali in Ecclesia permixti, xviii, 327, 407; xv, 287, 292; xvii, 407. Boni imitandi, mali vero donec aliter iudicio discreta fiat tolerantia, xvii, 199; xviii, 329. Boni et spiritalis ex carnalium conversatione tolerando proficiunt, xvii, 193. Bonis mali necessarii, xx, 341. Bono malis nihil vere nocet, sed prodest, xvii, 441. Malus bonus. Iustus modis non maledit, xviii, 458. Nec bonus quicumque est alterius bono, nec malis alterius malo, xvii, 460. Boni montes, xviii, 17. Quid xvi bonus, proximus bonus, xvii, 461. Quare diaboli de bonis spargant mala, xviii, 490.

Bonus non est quisquam in amore posse sed in amore iustitiae, xv, 419. Bona nihil malum esse quam viros bonos, reliquum facile esse doctrinam dixit Seneca, xii, 369. Deus singulariter bonus est, et homo a Deo bonus est, de suo vero malus, xii, 213, 214. Ille homo dicitur cupis prevalere bona, *ibid.* 214, 215. Mali peccati tolerandi non deserantur boni, quam boni deserendi ut separantur mali, xxxix, 380, 381, 384. Boni pastores sunt et mali sicut in gregebus sunt boni et mali, xii, 169. Separatio bonorum a malis ut ad adventum Christi differat, *ibid.* In Ecclesia Catholica sunt boni et mali, *ibid.* 371.

Bonus se ipso bono, non aliunde participato bono solus Deus, xii, 228. Solus ipse simpliciter et sine addito bonus, *ibid.*

229. Quantum Deo proprium est, quod bonum est, x, 469. Creatore omnes testimonio dicunt bonitatis et magnitudinis Dei, *ibid.* 515.

Bonus est, qui quando potest mala facere, non facit, x, 367. Non te laudes et quando bonus es: non laudando te hominum, si malus: bonum enim te fecerat hominibus, malum te facit superbis, vii, 327.

Bonus vir non merito dicitur qui scit quod bonum est, sed qui diligit, xii, 47. Bonus nemo qui non fuerit malus, *ibid.* 218. Boni mixti cum malis in hoc saeculo, xi, 57. Saepo mali patiuntur in hac vita tanquam mali sint, ix, 71. Boni pure cum malis temporaliter flagellantur aliquando, xi, 17, 18. Bonorum materia, et maiorum felicitas temporalis, pluribus modis est, ix, 445. A meritate et malitia quisque inepit, ut fiat bonus postea, ix, 138. Bonus non putet se noluisse hominem esse, neque malis nocuisse bonum esse, vii, 324.

Bonis mali mixti sunt, non solum in saeculo, sed et in ipso ista Ecclesia, vii, 225; x, 509; xii, 148. Bona de bonorum et malorum permutatione, viii, 398, 400; ix, 194; xii, 556, 558. Bonus in iusticiae malorum non imitatur, vii, 224. Boni hic latent, quia bonum eorum intus est et absconditum in corde, viii, 407. Boni a malis separantur non loco sed nomine, vii, 461. Nones quibus ab invicem distinguantur, ix, 494; xii, 578. Boni similes vero, mali falso, xi, 160. Boni quantum nomine designati, viii, 47. De malis hominibus quanta nobis praesertit Deus, x, 407. De malitia mali flagellantur boni, et de aliquando errantibus malis, xii, 461. Boni 306. Sicut quanto bonus est, tanto magis oneri est peccatori, viii, 71.

Boni cum adhuc infirmi sunt, opus habent in quibusdam malorum comminatione, xvi, 374.

Boni per se, si boni per participatione bono differant, xxvii, 540. Omnia bona sunt, xvi, 158, 161. Sicut commutatione Dei non sint bona, *ibid.* 290. Deus bonus omnia bona fecit, *ibid.* 189, 290.

Boni malorum contagione non pol-

luantur, xxxi, 186; xxxiii, 57, 58. etiam ex ipso Donatistarum iudicio, *ibid.* 57. Bonorum malorum contagione non pollui docet ipsam Christi exemplum, xxxii, 186. Exemplum regis Donatistae Donatistis altitum nihil fecit illis, *ibid.* Boni in malorum temporali commotione genuit ob iniquitates, *ibid.* 226, 227.

Bonus ad tempus laborat, et malus ad tempus floret, x, 389. Bonos laborare hie, et malos florere cum videamus, tentatio periculosus, viii, 322. Cur boni hie excoquantur, et mali prospere agunt, xvii, 242. Qui patienter fert malorum felicitates et bonorum labores, iam talis beatus est, x, 369.

Bonus flagellum Dei credit ad patientiam, xi, 14. Bonos misericordia Dei amplectitur foretalis, *ibid.* Boni verissima atque certissima felicitate praepollent, *ibid.* 97. Bonus, etiam si serviat, liber est, *ibid.* 169. Boni an inter se pugnent et quomodo, xii, 224. Boni quomodo utuntur mundo, *ibid.* 228. Boni vocantur speciosi corpore, xvii, 271.

Bonus opus. Castigat qui se in bono fecerit malum de comparatione peccati, xvii, 252. Fide Oves bonum. Bona opera cum fide necessaria sunt, xviii, 41. Cum Christo bonis operibus boni debentur, *ibid.* 106.

Bona voluntas a Deo datur et a Deo excitatur, xvii, 290.

Boni dies quam falso putantur, xvii, 510. Fide Dies.

Bonitatis, seu Gnostici haeretici, xxviii, 219.

Bon Exipthorum dno Apis, vii, 446. Bos, *id.* est, Indus, occupavit possessionem suam, et animus, *id.* est, Gentilis, presertat domini sui; xii, 118. Boves intrant qui sint, vii, 491. Boves intelliguntur qui nobis Scripturas sanctas dispensaverunt, xv, 99, 100. Bovem aut in Novo Testamento, xxviii, 243. Boves locutus quidam historici referunt, ix, 162.

Botrus, episcopus in Numidia, occurrat Casilianis, xxxi, 109.

Botrus et uva in ipis, xvii, 23, 333; x, 179. Botrus uva Christus, vii, 485.

BALCHUM Domini Christus, viii, 267; ix, 400; x, 472. Reatum peccatum quale, ix, 263.

BALZUS est quidam finem habet, ix, 116.

BAPTISMO gestorum collationis Carthaginiensis, xi, 6.

BAPTISMA, xxxii, 448.

BAPTISMO eius obduos primis consubibus à populo creatus post expulso rego, ii, 82. Præter consanguinea Tarpulna, *ibid.* 35. Deutis consanguinea Tarpulna, *ibid.* 135. Licium Tarpulna Collationem colle gno sumis Urbe eiecit, *ibid.* 133. Brutus ergo Collationum injuria, *ibid.* 136. Brutus filios occidit pro patris, *ibid.* 352.

BIRONA dea boam curam gerens, ii, 213.

BUCCELLA. Quam multos Judas impiet

Satanus indigne accipiens buccellam, xii, 421.

BUMA, amictus juncosus, xxxix, 145. BULGÆ, ii, 306.

BULLA, xxxi, 433. Bollensis campus, xxxix, 24.

BULLÆ apud Romanos insignis dignitatis, ii, 145.

BULLERUM rigorum fons magnus, fere plenus piscium, v, 320.

BURISIA, xxix, 328.

BURISIA tyrannus, filius Neptuni ex matre Libyæ, viii, 446. Dis suis suos hospites immolabat, *ibid.*

BURISIA, xxxi, 441.

BYRANTUS, xix, 318; xxi, 363.

BYRANTUS, xxxii, 281, 282.

BYRANTUS Maximianarum schismatis involutio, xxxix, 152.

C

CANONICARUM concilium Donatistarum, xxxii, 304, 323; ix, 80. Eius epistola contra Primitianum, viii, 91; xxxi, 168. Et concilio Primitianus damnatus, xi, 73.

CACUM semilago, sic dictus propter innocuam ferocitatem, iv, 33. Capris æquinoctio, figuratum postolum, *ibid.* 34.

CADAVES nisi caro examinata non solet necari, iv, 127. Cadaver a cadendo dicitur, *ibid.* 96, 127. quia descendente habitatore corpus cadit, xx, 293. Cadaveribus mortuorum peccata sacrificantur in Lago, vi, 198.

CADAVES et deservitæ differunt, xxx, 440. Cadere moti volunt eum David, et noluit resurgere cum David, Non cadendi exemplum propositum est, sed si cecideris, resurgens, viii, 440. Non sit deservitæ minorum lapsus majorum; *ibid.* 437. Non audiat sanus medicus præceptum ut non cadere; audiat vel agrosus, ut surgat, viii, 224; ix, 439. Cadis amando sæculum, accendis amando Deum, viii, 371. Dionusis potuit esse homo ad causam suam, dicit est

idoneus ad resurrectionem suam, xii, 154.

CADUS interpretatur, et Mutata, et Sanctitudo, vii, 531.

CAECARUS dicitur, qui morbo comitibus laborant, i, 124.

CAECILIATUS episcopus, xi, 384, 385; viii, 228; xxi, 374. Propter ordinatum contra eum voluntatem Caecilianum Ecclesie Carthaginiensis episcopum schisma fecerat Donatistas, xxxii, 342.

Caecilianus episcopus an ordinatus fuerit a traditoribus ignorat Augustinus, xi, 449. Caecilianum falso accusaverunt Donatiste, *ibid.* Eius innocenciam satis suspicandus insectari vult Donatista, xxxi, 159. Caecilianus traditorum et thurificatio accusatus, xxxii, 406. Calamiositas eritominis appellatus, xxvi, 48. Caecilianus peccatum in Spiritum sanctum oblatum iniuste, xxxii, 471. Donatistarum testimonium contra ipsam pietas, veritas, claritas non permittit accipere, ix, 444.

Caecilianus ad hospitium collegarum, qui ab inimicis suis perversi erant, venire nobis, viii, 90; xxxviii, 427. In eum nihil mali probare poterunt

Donatiste, xi, 388. Eum tamen simul cum Felice epus ordinare dammandum putarunt Donatiste, xxxviii, 424, 436; viii, 90. Caecilianum a LXX ferme diebus, 84 interstitibus Donatiste episcopi collegæ et ordinatores inuam cum suis Caecilianus abiens et innocens damnatus, xix, 410. Inter eos qui eum damnarunt, multi traditores inveniuntur, xxxviii, 424. ut referunt gesta concilii Clericorum, anno CCXV, xi, 81. Majorum damnati anno curvis absentem, et contra eum episcopus ordinatus est, xxxviii, 442. Non plus valere debet concilium Secundi Ligatiæ adversus absentem Caecilianum, etc., quam concilium Primitianum, xxxviii, 309; xxxiii, 96, 98. Caecilianus valens ratione censetur a Catholicis, qua Primitianus a Donatistis, xxxix, 520, 521. Caecilianus et ordinatorum ejus causam ad Ecclesiam transmittendam defendere debuerunt Donatiste, xxxviii, 428, 429.

Caecilianum Donatiste accusarunt apud Constantinum, xxxix, 140, 152, 162, 185, 187; xi, 81. per Anvinum præcussor, xxxix, 140. Concilium Romæ habetur ad discutendam Caecilianus causam xxxix, 369. præcussor Melchior, *ibid.* Adversus Caecilianum a libello Romæ Melchioris et episcopi a Constantino missos datos, xxxviii, 453. Donatus Romæ cum Caeciliano causam dicens nihil parat, xxxi, 204. Caecilianus apud Constantinum falso accusatus absolvitur, xii, 546. Per sedem Apostolicam portavit, xv, 199. Innocens prosumitur, et in episcopatu confirmatur, xxxviii, 424, 425, 432, 434; xxxix, 303.

Caecilianus causam in concilio Arelatensi Constantinus imperator diligenter examinandas terminandasque curavit, xxxviii, 423, 427, 485, 484. Caecilianus causam post episcopalia iudicia ad Constantium imperatorem iudicium moverunt Donatiste, xi, 444. Caecilianum in iudicio Constantini imperatoris damnatum fuisse Donatiste mentelancor, *ibid.* 81, 444. Caecilianum transmittendo iudicis Donatiste, apud eos quos ipsi petierant iudices, ter vicli, viii, 100,

104; xix, 444; xxi, 369. Caeciliano qui communiatur, iugulari Donatiste censetur injuria, xxxix, 326. Caecilianum vel eos qui ei concorditer inhaerebant, fuisse zizaniam nunquam demonstrare poterunt, xxxi, 207. Caecilianus causa veteris demonstratur ipsi Donatistarum verbis, xxxviii, 143. Caecilianus causa veteris Ecclesiam non præjudicat, *ibid.* causa Ecclesiam non præjudicat, *ibid.* 118. etiam si vera essent ejus crimina, xxxi, 208. maxime si Maximianarum causa non præjudicat Donatiste, xxxviii, 119, 122. Caecilianus non polliat transmittitur, si Maximianus consensit schismatis sui non polliat, *ibid.* 240. Caecilianus non cupit postera sui radia, ciliorus non cupit postera sui radia, xxxix, 208; xxxi, 508. Caecilianus causa cum Primitianus causa confertur, xxxviii, 179. Conferatur inter se iudicia quibus Caecilianus et Primitianus damnati et absoluti sunt, xxxviii, 469, 470. Caecilianus causa abesse non potuit Ecclesie toto orbe diffusa, xxxviii, 97. Caecilianus causam ad causam Ecclesie non pertinere et ostenditur, operunt Catholicis in concilio, xxxix, 99. Caecilianus causam licet ad Ecclesiam causam non pertinente, defendendam successerunt episcopi Catholicis in concilio Carthaginiensi; xi, 81, et calumniam Donatistarum manifestaverunt, *ibid.* Valentianus, Gratianus, Theodotus et filii ejus iudicium Constantini in Caecilianus causa firmissime custodierunt, xxxix, 304, 305. Caecilianum ex ipso Donatistarum principio ad Ecclesiam pertinens probatur; xi, 447, 448. Gesta pertinentia ad causam Caecilianus et Felicii, Augustinus recitavit Glorio et Eleuto, xxxviii, 425, 426. Caecilianus inveniuntur anathematizatorum pariter Augustinus, si crimina sui sunt obiecta probaverit, xxxi, 448. Caecilianus in concilio, xxxix, 173. Caecilianus nomen ad altare recitatur post ejus obitum, *ibid.* 207. Caecilianus ordinatio, depositio, acceptatio, purgatio, etc. Vide DONATISTÆ.

CAECILIANUS magistratus Aptunginensium, xxxix, 142; xxxii, 449; xxxi, 130. Exhonoravit xxxi, 129, 130, 430.

CAECILIANUS presbiter episcopi Innocen-

BALCHUM Domini Christus, viii, 267; ix, 400; x, 472. Reatum peccatum quale, ix, 263.

BALZUS est quidam finem habet, ix, 116.

BARBARO gestorum collationis Carthaginiensis, xi, 6.

BARILLA, xxxii, 448.

BARBUS unus ex duobus primis consiliis à populo creatus post expulsiōem regis, ii, 82. Prætor consanguineus Tarquinii, *ibid.*, 35. Brutus propinquus Tarquinii, *ibid.*, 135. Licinius Tarquinianus Collatium colle gno sumis Urbe eiecit, *ibid.*, 133. Brutus ergo Collatinum injuria, *ibid.*, 136. Brutus filius occidit pro patre, *ibid.*, 352.

BARONA dea boam curam gerens, ii, 213.

BUCCELLA. Quam multos Judas impiecit

Satanas indigne accipiens buccellam, xii, 421.

BUM, amictus juncosus, xxxix, 145. BULGÆ, ii, 306.

BULLA, xxxi, 433. Bollensis campus, xxxv, 24.

BULLÆ apud Romanos insignis dignitatis, ii, 145.

BULLERUM rigorum fons magnus, fere plenus piscium, v, 329.

BURSIA, xxix, 328.

BURSIS tyrannus, filius Neptuni ex matre Libyæ, vii, 446. Dis suis suos hospites immolabat, *ibid.*

BURSA, xxxi, 441.

BYRANT, xix, 318; xxi, 363.

BYZANTI, xxxii, 281, 282.

BYZANTINI Maximianistarum schismatis involuntum, xxxix, 152.

C

CANABESTRUM concilium Donatistarum, xxxii, 304, 323; ix, 80. Ejus epistola contra Primitianum, viii, 91; xxxi, 168. Et concilio Primitianus damnatus, xi, 73.

CACU semilimo, sic dictus propter innocuam ferocitatem, iv, 33. Capris æquibono, significum potestatem, *ibid.*, 34.

CADAVES nisi cito exarant non solet necrari, iv, 127. Cadaver a cadendo dicitur, *ibid.*, 96, 127. quia descendente habitatore corpus cadit, xx, 293. Cadaveribus mortuorum peccata sacrificantur in lege, vi, 198.

CADUCES et deservitum differunt, xxx, 440. Cadere molli voluit eum David, et noluit resurgere cum David, Non cadendi exemplum propositum est, sed si cecideris, resurgens, viii, 446. Non sit deservitum minorum lapus majorum; *ibid.*, 437. Non audiat sanus medicum præceptum ut non cadret; audiat vel agrosus, ut surgat, viii, 224; ix, 439. Cadis amando sæculum, accendis amando Deum, viii, 371. Dionus potuit esse homo ad causam suam, dicit est

idoneus ad resurrectionem suam, xii, 154.

CADUS interpretatur, et Mutata, et Sanctitudo, vii, 531.

CAECALIAS dicitur, qui morbo comalidi laborant, i, 124.

CAECILIATUS episcopus, xi, 384, 385; vii, 228; xxi, 374. Propter ordinatum contra eum voluntatem Caecilianum Ecclesie Carthaginiensis episcopum schisma fecerat Donatistas, xxxii, 342. Caecilianus episcopus an ordinatus fuerit a traditoribus ignorat Augustinus, xi, 449. Caecilianum falso accusaverunt Donatiste, *ibid.* Eius innocenciam satis suspicandus insectari vult Donatista, xxxi, 159. Caecilianus traditorum et thurificatio accusatus, xxxii, 406. Calumniosis erantibus appellatus, xxvi, 48. Caecilio peccatum in Spiritum sanctum oblatum inique, xxxi, 471. Donatistarum testimonium contra ipsam pietas, veritas, claritas non permittit accipere, ix, 444.

Caecilianus ad hospitium collegarum, qui ab inimicis suis perversi erant, venire nobis, viii, 90; xxxviii, 427. In eum nihil mali probare poterunt

Donatiste, xi, 388. Eum tamen simul cum Felice epus ordinare dammandum putarunt Donatiste, xxxviii, 424, 436; viii, 90. Caecilianum a LXX ferme diebus, 84 interstitibus Donatiste disceplis, xxxviii, 423, 424; viii, 90. Caecilianus absens et innocens damnatus, xix, 410. Inter eos qui eum damnarunt, multi traditores inveniuntur, xxxviii, 424. ut referunt gesta concilii Clericorum, anno CCXV, xi, 81. Majorum damnati non curati absentem, et contra eum episcopus ordinatus est, xxxviii, 442. Non plus valere debet concilium Secundi Ligatiati adversus absentem Caecilianum, etc., quam concilium Primitianum, xxxviii, 309; xxxiii, 96, 98. Caecilianus valens ratione censetur a Catholicis, qua Primitianus a Donatistis, xxxix, 520, 521. Caecilianus et ordinatorum ejus causam ad Ecclesiam transmittendam defendere debuerunt Donatiste, xxxviii, 428, 429.

Caecilianum Donatiste accusarunt apud Constantinum, xxxix, 140, 152, 162, 185, 187; xi, 81. per Animum precussit, xxxix, 140. Concilium Romæ habetur ad discutendam Caecilianam causam xxxix, 369. prædicante Melchisede, *ibid.* Adversus Caecilianum a libello Romæ Melchisede et episcopi a Constantino missos datis, xxxviii, 483. Donatus Romæ cum Caeciliano causam dicens nihil parat, xxxv, 204. Caecilianus apud Constantinum falso accusatus absolvitur, xii, 546. Per sedem Apostolicam portavit, xv, 199. Innocens promittitur, et in episcopatu confirmatur, xxxviii, 424, 425, 432, 434; xxxix, 303.

Caecilianus causam in concilio Arelatensi Constantinus imperator diligenter examinandas terminandasque curavit, xxxviii, 423, 427, 485, 484. Caecilianus causam post episcopalia iudicia ad Constantium imperatorem iudicium moverunt Donatiste, xi, 444. Caecilianum in iudicio Constantini imperatoris damnatum fuisse Donatiste mentelancore curavit, *ibid.*, 81, 444. Caecilianum transmittendo iudicis Donatistæ, apud eos quos ipsi petierant iudices, ter vici, viii, 100,

101; xix, 444; xxi, 369. Caeciliano qui communiatur, iugulari Donatiste censetur injuria, xxxix, 326. Caecilianum vel eos qui ei concorditer inhaerebant, fuisse zizaniam nunquam demonstrare poterunt, xxxi, 207. Caecilianus causa veteris demonstratur ipsi Donatistarum verbis, xxxviii, 143. Caecilianus causa veteris Ecclesiam non præjudicat, *ibid.* Causa Ecclesiam non præjudicat, *ibid.*, 118. etiam si vera essent ejus crimina, xxxi, 208. maxime si Maximianistarum causa non præjudicat Donatiste, xxxviii, 119, 122. Caecilianus non polluit transmissorem, si Maximianus consortes schismatis sui non polluerit, *ibid.*, 240. Caecilianus non cupit postera sui radix, ciliorus non cupit postera sui radix, xxxix, 208; xxxi, 508. Caecilianus causa cum Primitianus causa confertur, xxxviii, 179. Conferatur inter se iudicia quibus Caecilianus et Primitianus damnati et absoluti sunt, xxxviii, 469, 470. Caecilianus causa absens nisi possit Ecclesie toto orbe diffusi, xxxviii, 97. Caecilianus causam ad causam Ecclesie non pertinere et ostenditur, operunt Catholicis in concilio, xxxix, 99. Caecilianus causam licet ad Ecclesiam causam non pertinet, defendendam successerunt episcopi Catholicis in concilio Carthaginiensi; xi, 81, et calumniam Donatistarum manifestaverunt, *ibid.* Valentianum, Gratianum, Theodotum et filii ejus iudicium Constantini in Caecilianam causam firmissime custodierunt, xxxix, 304, 305. Caecilianum ex ipso Donatistarum principio ad Ecclesiam pertinens probatur; xi, 447, 448. Gesta pertinentia ad causam Caecilianus et Felicii, Augustinus recitavit Glorio et Eleuto, xxxviii, 425, 426. Caecilianum inveniunt anathematizatorum pariter Augustinus, si crimina sui sunt obiecta probaverit, xxxi, 448. Caecilianus in concilio, xxxi, 173. Caecilianus nomen ad altare recitatur post ejus obitum, *ibid.*, 207. Caecilianus ordinatio, depositio, acceptatio, purgatio, etc. Vide DONATISTÆ.

CAECILIANUS magistratus Aptontinorum, xxxix, 142; xxxii, 449; xxxi, 130. Exhonoravit xxxi, 129, 130, 430.

CAECILIANUS presbiter episcopi Innocentii

centis ad Augustinum, x, 196. Cæcilianus unde in suspicionem venerit; quasi convictus reus Marcellini, *ibid.* 197. Cæcilianus entusiasmum pernamere agere fert Augustinus, *ibid.* 204, 205.

CÆCILIUS filius Celeris proconulis Africæ, xxxix, 4, 5, 6.

CÆCILIANA a filia baptisimum ab hæretico collatum contra Marcellianum nullum esse contumelialis, xxxv, 296. Hinc errorum Cæcili Augustinus reprobat et refellit, *ibid.*

CÆCILIAE orationes, xxxvii, 20. CÆCILIAE et infamitas morbo naturæ, xxxix, 5, 8. Cæcilia dicitur aliquando æque aliqua tantum objecta non videtur, vt, 137. Cæciliae omnia hominum a individuis, xxix, 153. Cæcilia interiorum gentium est non intelligere, xi, 467. Cæcilia, notitia est damnata intelligentie ventura, cum quis datur in reprobum sensum, vii, 100. In eam spiritus datus fieri, ab interiore Dei luce excluditur, sed non penitus cum in hac vita est, *ibid.*

Cæcilia cordis quanta infidelitas, ix, 343. Cæcitas prima peccatoris pena, xxx, 18. Impium peccata, vii, 74. Cæcitas cordis, non peccator, quia mensura quæ iustam sentit, non tantum peccatum, sed, sed et peccata peccati, xxxvii, 478. Cæcitas cordis, peccata peccata, et simul peccatum, xxxvii, 500; xxxvii, 200. Cæcitas mentis est iudicio Dei addictio, nisi occulissimo, xxxix, 417. Cæcitates penales spargi deus super afflictos cupiditates, xxx, 26. Cæcitas cordis peccati, xxxix, 320. Cæcitas hominum, de cæcitate agnitionum, xxx, 48. Cæcitate dicitur esse vere non esse in bonum, *ibid.* et, xxxvii, 478. Cæcitas in iudicio grande incredulitatis malum, et grandis causa peccati, xxxix, 250. Cæcitas Judæorum Christi aduentu avertit est, xi, 164. Cæcitas vindictæ est, xi, 242.

CÆCITAS corporalis Domini, vera pena fuit, xi, 438.

Cæces corde est omnis iniquus et omnis impius, xi, 339. Cæci a prima salute, cum de luce colorisque interrogant, quid respondeant non inveniunt, xxxviii, 269. Cæci nati illumi-

natio, xix, 150. Cæci nati error patris peccatorum non exaudiri, xix, 162. Cæci illuminatus Mediolani ad corpora Martini, xli, 409; xv, 242, 243. Cæciorum illorum curatio quæ significat, xviii, 449.

CÆLESTIUS Pelagi discipulus, xli, 455. A quo Celestius, xxxvii, 237. Dicitur vir acerrimi ingenii, xxxix, 443. Falsæ doctrine vento inflatus, xxxix, 165. Celestius et Pelagius adversus Dei gratiam disputant, xli, 31. Celestius gratiam non ponit, verum naturale arbitrium voluntatis tui in Legè et doctrinâ, xxxix, 124. Testimonia Scripturæ, quæ a Catholicis contra possibilitem esse arbitrii libertatem obijciunt, alii testimonio conatur eludere, *ibid.* 21, 22. Celestius ad honorem presbyterii sublevaro expectat, sed ad iudicium episcopale perductus est, xi, 368. Celestius ad presbyterium pervenit in Asia, *ibid.* 390, 397. Celestium cum Pelagio erroris arguit Heros et Lazarus, *ibid.* 383, 397. Celestii capitula capitula de gratia a Palæstini iudicibus damnata, xxxix, 78, 74. Celestii nonnullas Pelagii obiectas quatenus approbavit Palæstini episcopi, *ibid.* 104. Orosius concilio Carthageni littera Heros et Lazarus contra Celestium dedidit, xi, 389, 390. Celestium et Pelagium mathematicari oportere, viii, erroris sua anathematizaverit, concilio concilio, *ibid.* 390. Celestius Carthageno natus, *ibid.* xxxix, 102, 156. et communicatus, xii, 546. Errorum de peccato originali in iudicio Carthageni sententia damnare recusat, xxxix, 152. Parvulorum redemptio per baptismum, *ibid.* confidens est tandem Celestius, xi, 392, 393. Pars æque Carthagenensis iudicii contra Celestium, xxxix, 152, 153. Celestius consentire se litteris Innocentii quæ fallaciter profertur, *ibid.* 443, 444. Libellum inibi Zozimo papæ offerri, xxxix, 443, 143, 144. Quo sciam catholicis illius deus est, *ibid.*

Celestio iam sua professione quasi correcto sedes Apollinica benignissima lenitate pæpcecerat, xxxix, 444. Quidcumque Celestio lenis actum est, correctionis fuit clementissima suggestio, non

approbatio eulogiosissime pravitatis, *ibid.* Litteræ concilii Africani ad Zozimum, quibus doli et fraudes Celestii deteguntur, xxxix, 443. Celestius se purgare molens, ad consentiendum Apostolice sedis litteris obstructus a Zozimo, *ibid.* 445, 446. Celestius subdicit se examini sedis Apostolice, *ibid.* Celestius illebus Romæ gestis allegatis, *ibid.* 154. Celestius a Zozimo damnatus, *ibid.* 156. simul et Pelagius, *ibid.* 443, 444. Gestæ in causa Celestii apud Zozimum, *ibid.* 444. Clerici Romani in damnationem pæpcevero Celestii et Pelagii sub Zozimo nihil aliud veniunt, quam in priore sub Innocentio, *ibid.* 442, 446, 447.

Celestius Constantinopoli damnatus, xxxix, 485. Celestius et Pelagius damnati a concilio episcopali sub Innocentio et Zozimo, xxi, 31. Celestius et Pelagium in Ecclesiâ sancti maluit Patres Milevitani, quam deperata salute ab Ecclesiâ rescerari, xi, 337; xxxix, 303, 317. Exempla sententiæ in Pelagium et Celestium late a concilio, ab Innocentio et a Zozimo Augustinus misit ad Opulimum, xxi, 31. Celestius Catholicam communionem privavit, *ibid.* 82, et qui doctrinam ejus descendit, xi, 434. Damnationi Celestii et Pelagii qui subseribere neglexerint episcopi, episcopos amissionem anuletis, interdicta, in perpetuum civitatibus expulsi, communio privantur, xxi, 143. Prescriptio Pelagianorum peccata adducunt, qui Celestium et Pelagium propellere aut prode de dæpiterint, *ibid.* In Celestium et Pelagium nova Imperatorum sententia, *ibid.* Ut Pelagius et Celestius urbe Roma pæpcecerint, constitutum est, *ibid.* Concilio non apud Hieronymum (in Sicilia) deo-matizare suscipitur Augustinus, xi, 262.

Celestii definitioes, xxxix, 3, 4, 6. Has refellit Augustinus, *ibid.* Celestii dogmata Pelagii obiecta tantum ejus magistro, sed aliter ab illo intellecta, *ibid.* 104, et ab ipso reprobata, *ibid.* 67, 88, 7.

Celestius Pelagio addidit, xxxix, 154, 155. Celestius apertior et pertinacior hæreticus, Celestius occultior et mendacior, *ibid.* 159.

CÆLESTIUS hæreticus ab Augustino et Alypio jugulatus, xi, 149.

CÆLESTIUS HERETICI, xix, 542. Celestius et Pelagius odio habebant Hieronymum, quæ, *ibid.* 144.

CÆLESTIUS diaconus, xli, 37. In sede Romana sine ulla plebis discussione constitutus, *ibid.* 172.

CÆLESTIUS ad quem libri contra Manicheos mittuntur, xxxix, 204. Celestius Augustini proterus, *ibid.* 204. Celestius Augustini apertior, xxxix, 354.

CÆLESTUS dia episcopus Africæ et Carthagenensis maximo in honore habitus, xi, 103; xv, 158; x, 300; xviii, 583. Sacra deus Celestius, turpis, *ibid.*

CÆLESTUS sanctæ vite concubitus est omnis illicitus cum conjugata nec est fictus, xxxvii, 245. Celestium servans David, figura servorum Dei, xii, 219, 214.

CÆLI, SANCTI appellatur apud Punicos, vi, 573.

CÆLIUS potrum Sitarini fabulator, xi, 324. Cælius esse Jovem immensabiliter affirmant, *ibid.*

Cælii locum ipsi tribuit Plato, xi, 380. Cælii trescentis sexaginta quinque esse diebus Basiliæ, xxxvi, 218. Alii septuaginta, alii octo, alii novem vel etiam decem perhibent, col, v, 612. Primum, secundum et tertium cælium, episcopos spiritales et intellectuales significat, *ibid.* 620. Tertii cæli occasione, corrupti et animabus et spiritualibus hominibus differentis quidam accipi volunt, *ibid.* 623. Cælestis spatia quæ sunt terrestrius latiora, obscurum, xx, 450.

Cælestis corpore nihil in corporibus mensus, v, 131. Cæli portæ quævis videntur, *ibid.* 620. Tertii cæli occasione, quævis spiritualium ob firmamento nosmetipsos, 205. Questiones variorum de motu cæli, *ibid.* de figura ejus, *ibid.* 3, 4, 6. Has asserit peccata sunt que firmata omnia, infra illud omnia immutabilia sunt et dissolubilia, v, 132. Turbulentia qualitates cæli interioris non casibus tolluntur, v, 331. Cæli interiora terræ nomine deputantur, *ibid.* Cæli aeris diluio perisse quomodo intelligendum, *ibid.* 221. An perituri sint cæli in conflagratione iussivissimi iudicii, v, 134. Cæli quoniam leve perituri sint, disceptatur inter dictos, xi, 56. Quomodo

atentatam gladio percussus, xxxv, 413, 414.

Calligraphia philosophi iocosa de virtute et vitiis, xxxv, 229, 234.

Caloris iedes in jecore, v, 384.

Calliphetes Laniarius vocatur Rufinus, xxxv, 29, 30.

Callus bonus quid significat, xv, 151.

Callusus filius a pueris iteris quid significat? v, 140, 142.

Callususus Indus, xxxv, 430.

Callusus non est nisi quando falsi ovisibus obsequio proximo laeditur, vi, 407.

Callusus sine rixa vellelenda, xv, 269.

Callusus quilibet ferendus, xxxv, 175, 192.

Callusus infidelium, haereticorum, schismaticorum, demonum vinculum cum Christus crucifixus attenditur, xi, 512.

Callusus persequi Dei adhaerens cur dillectatur, xxx, 251.

Callusus in concilio non sicut laudatus probo, sed ob hominum vilis et convicioque operatus, xxxv, 192.

Callusus, quod eripsum falsum est, rem non facit hominem, nisi apud iudicem hominum; ubi autem Deus iudex est, nullus falsus crimine laudatur, quia non est obsequium vel obsequium, potius respicitur, xi, 510.

Callusus Beatus et Theodorus in Christianis sacris est, quod ab ipso dicitur calumniae solus, *ibid.* 512.

Callusus qui volens cultus facere quaeque, bene impeditur quam quae implere contendit, vii, 358.

Callusus Graecus, i, 96.

Callusus verbi omnia appropinquat, vii, 553.

Callusus diaboli, xv, 419.

Callusus invecum, vi, 161, 162.

Callusus vix dicitur, *ibid.* Calcolos periana non fervecit, *ibid.* 162, 171.

Callusus de canere debet, vi, 182.

Callusus Ilianus soluit, ii, 123.

Callusus quam legatum sensit Romam de quo optime meritis erat, vi, 88.

Callusus quam censor impugnat, ii, 171.

Callusus tamen iterum liberavit, *ibid.* 171.

Callusus dicit iudici significat, xi, 138, 139.

Callusus, lingua adulatoris, ix, 357.

Callusus quid sunt et unde dicit, vi, 196; xxxv, 275.

Callusus quoniam dicitur, ii, 490; xxxv, 428.

Callusus vel cancellus, xxx, 222.

Intra cancellos collocari, honoris nota, xxxv, 376.

Callusus nullis medicamentis sanabilis, xv, 246.

Callusus coneri curatio miraculosa, *ibid.*

Callusus quibus sit, xxi, 213.

Callusus presbyter, xxvi, 62.

Callusus episcopus, xi, 389, 424.

Callusus Villae Regensis ex Donatista episcopo apud Catholicos episcopus, xxxv, 245.

Callusus episcopus, xi, 388, 424.

Callusus non semper in malo accipit, *ibid.* xv, 175.

Callusus Christi vigilans et latrans, et pro domo et pro Domino, et pro grege et pro pastore, *ibid.* Callusus, qui non pro veritate sed pro consuetudine latrans, vii, 284, 285.

Callusus pro extremo vel hominum vel pecorum, vi, 52 et pro hoc usque est consuetudine, *ibid.* 287.

Callusus, haresis, xxi, 21, 24.

Callusus comparati mellicis, xxxv, 87.

Callusus dominum unum cum suis hominibus obsequium recognoscens, i, 334.

Callusus in iubilatione, est intelligere verbis explicari non posse eum canere corde, vii, 479.

Callusus est bene canere Deo canere in iubilatione, *ibid.* *Vide* *Canere.*

Callusus ubi seu vicus Apulis, ii, 145.

Callusus praelium quam crucium, et Romanis infantum, ii, 145.

Callusus ecclesiasticus, xxxv, 471.

Callusus librorum Veteris et Novi Testamenti, vi, 468.

Callusus et psallere qui differunt? ix, 263; x, 339; xi, 486.

Callusus Curandum qui cantamus, vi, 265, 266.

Callusus Cantare sciantur tunc hominis divina voluntate concessum est, *ibid.*

Callusus Nemo Deo cantat dignus, nisi qui ab illo accipit, vixit tunc parat, vii, 1.

Callusus Qui cantat, ubi lingua loquitur, est in corde, x, 215, 216.

Callusus Cantantes a Deo, dimissus ne non bene cantemus, vi, 478, 479.

Callusus Cantandum Deo et oribus et moribus, xvii, 456.

Callusus Cantandum corde, non carne, ix, 196.

Callusus Cantandum ore et corde, xx, 50.

Callusus Cantamus voce, in nos exultamus; corde cantamus, ut Deo placeamus; corde cantamus, ut Deo placeamus, xlii, 9, 10.

Callusus Cantatio huiusmodi tuorum exigit de corde tuo, viii, 359.

Callusus Cantatio cantica novum, xvii, 448.

Callusus Cantatio qui non habet, portare psalterium potest, cantare non potest, xli, 441.

Callusus Cantatio amantis est, vixi loqui cantans, ferat sarris delectis, xxi, 204.

Callusus Non valde attendi ad vocem cantantis, sed ad mores operantis, xlii, 65.

Callusus Cantat Deo, qui vivit Deo; psallit homini eius, qui operatur in gloriam eius, ix, 263.

Callusus Cantatio Angelis delectationis motus, xxxv, 152.

Callusus Non poterit probare quam vera cantari, nisi experitis facere quod cantatis, xi, 557.

Callusus Cantantes in decachordo quoniam soli, xvii, 245, 246.

Callusus In quibus confitetur est, confesio peccatorum tuorum, et virtutis Dei, ix, 202.

Callusus Cantus et psalmus quid differat? vii, 192; ix, 250.

Callusus Cantus duplex, vetus et novum, xvii, 245; xxxi, 179.

Callusus Cantus novum, xxvii, 123.

Callusus Cantus cantare, xvii, 451, 452; xxi, 334.

Callusus Cantus vetus cantat cordibus carnis: novum cantat charitas, ix, 429.

Callusus Cantus novum aliud aliud est quam laus Dei, xi, 41.

Callusus Est ipsa dilectio, x, 429.

Callusus Cantus novum gratia est hominis novi et Testamenti Novi, vii, 478; xii, 440, 407.

Callusus Cantus Jerusalem, lingua nostra; cantus dilectionis, lingua secuti lingua barbara est, lingua aliqua quam in captivitate didicimus, xxi, 280.

Callusus Cantus novum, cantus potest, cantus charitatis, xlii, 64.

Callusus Cantus Dei, est gaudium sanctum, *ibid.* 10.

Callusus Cantus dicitur delectio spiritus, xvii, 471.

Callusus Cantus novum, et mandatum novum, xxi, 262.

Callusus Cantus nostrum est mortuus tempus salutatione oportet consonare, *ibid.* 106.

Callusus Cantus cum cithara significat sermonem cum opere bono conjunctum, x, 340.

Callusus Cantus quod tempus cantat praeter virgines, xxi, 305.

Callusus Cantus novum ad novum hominem pertinet, velus ad veterem, xvii, 186; ix, 252.

Callusus Cantus nullum aliud docet nisi Deus, nisi fides, spes et charitas, x, 134.

Callusus Cantus passivus Christus quasi proceptor, Martyres vero quasi succentores, *ibid.* 280, 281.

Callusus Cantus et pauperum de cantica Sion quale? xli, 276, 271.

Callusus Cantus exponitur, xxi, 453 ad 460.

Callusus Cantus graduum sunt quinquaginta, quia totidem fuerunt templi gradus, xlii, 82.

Callusus Cantus graduum mystice quid, xli, 544; xli, 99, 105.

Callusus Cantus cantans, sicut cantica anatoria, etc., xlvii, 34.

Callusus Cantus, Cantus cantum amores sanctos Christi et Ecclesiae commendat, xlii, 100.

Callusus Cantus est ad intelligendum, *ibid.* Cantus est quantum appetenda, quantum pendenda divina charitas, *ibid.* Narratio in Cantico concilio genere lectionis ligaturatum rerum est, v, 404.

Callusus Cantus amatorum Manichaeorum, xxxvii, 403.

Callusus Cantus est nova species, xxi, 358.

Callusus Cantus melodie utilitas magna, xxv, 268.

Callusus Cantus est ad movendum pie animam, xxxvii, 521.

Callusus Cantus Psalmodium in Ecclesia, vii, 205, 266.

Callusus Cantus ecclesiastica instituitur Mediolani a rege Ambrosio, xv, 208.

Callusus Cantus in modum affertur Augustinus, *ibid.* 208.

Callusus Cantus in modum dicitur cantu ecclesia, *ibid.* 266, 267.

Callusus Cantus cum cantans amplius delectat quam res, *ibid.* 268.

Callusus Cantus gravitate forentium adolescentum petulantia rogit, xxxv, 337.

Callusus Cantus vanaum periculosus delectatio, xvii, 242.

Callusus Cantus ad salutaria moenia audienda, amor hominum et propitiosus, *ibid.* Cantus profana et salutaris pulsa de ecclesia ubi sequitur est Cyrenius, xxi, 106.

Callusus Cantus turpis reprehenditur, vii, 265.

Callusus Cantus ipse in nobis cogit gratia cantamus, xv, 40.

Callusus Cantus in modum, et mandatum novum, xxi, 262.

Callusus Cantus Donatista psalmus humano ingenio compositus, miserentique christiana, xxxvii, 353, 319.

Callusus Cantus caput civitatum Galilee, xlii, 467.

Callusus Cantus semper non sentimus, quare, v, 484.

Callusus Capillus nolare homines nec maritatus eorum, xli, 368.

Callusus Capilli temporarium rerum superflua significat, viii, 470.

Callusus Capilli et xli, 309.

Callusus Capillus Terquimus fabricavit, ix, 124.

Callusus Capillus Jovi cedere vii, ix, 124.

aduerent, Mars. Terminus, et Iuuentas, *ibid.*, 197. Capitoli incendium, *ibid.*, 99. Capitoli pepercero Galli, non vero Sylla, *ibid.*, 159.

CARACTUS IUPIS, Iovis simulacrum in Capitolio lapideum, xi, 107, 168. Capitulum colla mersis vigilantis servatus, *ibid.*, 95, 119.

CARAEAE ECCLIA, xxxviii, 469.

CARAEAE nomine Ecclesiae de Gubibus significatur, xi, 438.

CARAEAE, xxxi, 443.

CAPITIVUS impiorum, religioni Christianae probus esse non debet, xi, 31. Captivitas religiosi causa sponte toleranda etiam Scriptis avertitur, *ibid.*, 28. Sicut in Religiosis captivitas religiois causa magna solatur, *ibid.* Captivitas ad probationem vel emendationem a Deo permittitur, xi, 44. Captivitas Marci Antiochi Reguli, *ibid.*, 28. Captivitas Iohannarum castarum et sanctitatem multum debent qui se non deserat Deo, *ibid.*, xxxix, 349.

CAPITIVUS nostra prima, ix, 384. Totum mundus sub captivitate, xvii, 403. Captivitas nostra demonstratur, xii, 270, 271. Captivitas nostra in quo consistat, *ibid.*, 270. Captivitas est periculum aucta, xiii, 14. Totum mundum velut manum infidelium diabolus possidebat, xxi, 393. Captivitas hominis ex peccato, xvii, 418. Captivitas hominis iniusta non est, qui deserit Imperatorem Deum, et diverit ad deserent diabolum, xi, 39. Captivitas de qua per Christianos liberamus, xvii, 403. Captivitas nostra interdictio Redemptio nostra sanguine suo delicit, xii, 303. Captivi facti simus, qui venimus ad remissum sub peccato: vendere non potuimus, sed non possumus; vendimus non consensione peccati, redimimur in fide iustus dato pro nobis sanguine innocenti, x, 484; xii, 90. Confiteri in case in captivitate, et dignus in liberari, xi, 169, 167. Captivitates nostras diabolus et angeli quos, xii, 271.

CAPITIVUS Iudicorum figura est captivitas nostrae, ix, 182, 183, 368, 369; xii, 91, 270.

CAPITIVUS Felix per quam homines ad bonum capiuntur, xi, 290. Captivare captivum quis, *ibid.*

tas, nisi cum est in habendo cupiditas, v, 24.

CARITAS (charitas) quid sit, 349. Charitas virtus est, qua id quod diligendum est diligitur, xi, 355. Charitatem dominus Dei esse negat Pelagiani, xxxviii, 75. Charitatem inter gratias adiutoria, nominare cum noluit Pelagiani, xxxvii, 83, 83. Pelagianorum temere, cum scientiam Legis ex Deo, charitatem vero ex nobis esse voluit, xxxv, 501, 502. Posse habere fidelem vel charitatem, naturae est hominum: habere autem, gratiae fidelem, xxxvii, 69. Charitas non ex libere arbitrio, sed ex dono Dei, xxxix, 19, 20, 21. Charitas non per vires nostras, id est humanas, diffunditur in cordibus nostris, xii, 237.

Charitas est donum Dei, xi, 74, 106; xvii, 453; xviii, 504, 576; xii, 101, 234; xx, 385, 415; xii, 185; xxxvii, 409, 472, 549; xxxv, 500, 501. Charitas donum majus gratiae, xxxv, 502. Charitate nullum Dei donum excellentius, xxx, 255, 256.

Charitate minus est quicquid tibi Deo desiderit, xii, 221. Charitas qua praecipua implentur, non ex nobis est, sed ex Deo, xxxv, 461. Charitas tota ex Deo, *ibid.* Charitas et scientia ex Deo, xxxv, 502. Si scientia Legis ex Deo, multo magis charitas, xxxv, 506. Charitas et vita aeterna minus hereditatis filiorum promissionis, vi, 450, 451. Charitatem a nobis habere non possumus, sed a Deo trahimus, xxxvii, 457. Charitas donum est Spiritus, xxvi, 6. Charitas coelestis est unitatio a Spiritu sancto, xix, 440. Effectus expressivus Spiritus sancti, xxi, 10. Charitas veritas archa, quam pignus dicitur, xvii, 369, 370. Charitas ut ad illi dicitur, a quo iudicatur, orandum, xi, 106; xi, 284. Charitas fide impetratur, xi, 484. Charitas in quodam modo, exacerat bene vivendo; in quantum autem minus est, impetratur petendo, xi, 90.

Charitas nequit esse sine fide, xvii, 482. Ut dilectio vel, ita necessarius fides et spes, xvii, 307. Charitas languescit fide turbata, xv, 450. Charitas de corde puro, et de conscientia bona, et fide non ficta quod sit, xv, 454. Sine fide, spe et charitate anima nulla sanatur, ut

posuit Deum videre, xxv, 426. Post hanc vitam sola charitas, *ibid.*, 428. Charitas sola semper manet, xi, 354. *Fide Amos, Diligite*. Charitas unlo modo recta esse potest, si ea que diliguntur, tota via nihil excelsius, et non in illis ambulat, nisi humiliter, xi, 392.

Charitas ab Apostolo commendata, xxxv, 495. Charitas commendatur, xv, 45; xvii, 540, 541; xiii, 64. Charitas quantum bonum, xii, 183, 184. Maximum quantum bonum, xv, 473. Charitas laus, xxi, 14; xxi, 280, 291. Charitas est Deus ipse, xi, 484. Esque adeo claritas est donum Dei et Deus virtute, xxx, 291. In charitate tria quaedam velut vestigia Trinitatis, xxx, 467, 441. Trium haec consideratur, *ibid.*, 444, 445. Per Melitarem Deo recomendat hereticus uni, fruarum uno, permanentis unum, *ibid.*, 367.

Charitas est magis et vera virtus, xi, 252; xxx, 77. Virtus similis, ix, 123. Virtus civitatis Dei, xvii, 361. Charitas vera Christianorum, xii, 355. Charitas ubi non fide est spe, qua adhaerent obiecto iam cessant, illa vero crescit, x, 226. Charitas in omnibus et super omnia habenda, xxxii, 538. Quorumcum in cordibus diffunditur, xxxvii, 10. Charitas nova et aeterna, xvi, 63. Charitas gratia est Novi Testamenti, vi, 429. Charitas vita coelestis est, xi, 12. Charitas magna via est, magna miraculum habet, xii, 292. Mandatum est novum, xxx, 407. Praecipuum breve et aptum, xxxvii, 110. Verbum communitatis et brevissimum, xii, 13, 14; xxxvii, 410, 411. Charitas omnis fide praecipua, quo communitur sed non periturum praecipua, xii, 441, 442.

Charitas supplementum locum in Scripturis omnibus, xi, 107. Ad charitatem pertinent quae scriptis Moyses, xxx, 352, 353. Conventus utriusque xxxvii, 500, 501. *Fide Amos Dei et Pascebis*.

Charitas est latitudo mandati, xvii, 284. In charitate latitudo est, in odio angustia, xii, 222. Charitate latitudo, longitudo, sublimitas et profundum, xi, 55, 58, 184, 185. In cruce Christi figur-

riatur, *ibid.* 96, 125. Qui cognovit que sit latitudo et longitudo et altitudo et profundum, et supereminens scientiam charitatem Christi, vidit et Christum, vidit et Patrem, ex Amalrico, *ibid.* 129. Charitas latitudinibus facit, unde Deus in nobis desumbat, *ibid.* 300. Charitatis preceptum vocatur physicam, legittimam, ebriam et reipublice salutem, *ibid.* 323, 317.

Charitatis duo precepta semper cogitanda, semper meditata, etc., xv, 166. Duo precepta charitatis significata per hidium quod Iesus misit in Samariam et Galilee, *ibid.* 149, 151. Charitatis perdes duo, vii, 330. Charitatis precepta duo in omnibus Scripturæ sermionibus reperit Augustinus, xxxviii, 233. Charitas dicitur amor Dei et proximi, vii, 441. Charitate et Deum diligimus et invicem diligimus, xvi, 219. Charitas est veritas quo homines invicem adit et Deo amantur, *ibid.* 132. Deus et proximus sine charitate diliguntur, etiam sunt unum qui diliguntur, xi, 384. Rarior numero in Scripturis libertatis charitas commendatur, xi, 464. Charitas est motus animi ad fructum Dei propter ipsum et ad atque proximum propter Deum, v, 16. Charitas est amor Dei et proximi, ut supra; ipsius fructum dicitur, vii, 459. Charitas est divina, alia humana, xxi, 383.

Charitate Deus colitur, x, 352. Charitas platen quo anima agglutinatur pro Deum, ix, 167. Amando Deus meretur, non alii: extra illum ponere mercedem quam expectat ex illo, xxviii, 489. Si amas, gratis amas, si vere amas, ipse sit merces: quæcque amas, xxi, 417. Hæc est Deum gratis amare de Deo Deum sperare, de Deo preparare, imperi, de ipso autari, xxi, 197. Omnia queque faciat cum charitate non continent retributionem impendentem fructum Dei, xxi, 284. Si promittit quilibet bonæ voluntati fructum, Deo regnandi audientis expavit, gratis amas, *ibid.* 519. Gratia Deum diligere invenitur Iohanni amans non quia aliquid dedit, sed quia se ipsum non abiecit, xxviii, 490. Deus bono nostro diligunt non bono suo, xxi, 65. Non tantum Deus habet charitatem, sed homo in illum non habet charitatem,

ibid. Charitas Dei in nos major quæm nostra in Deum, xxi, 423. Deus sedet in eo qui habet charitatem tanquam in celo, xxi, 67. Non est vera Dei charitas in eo qui ingratum est Spiritui sancto, ix, 414. Charitatis et humilitate Deo uno propinquamus, xvii, 344.

Charitas Christi colorem non si more penne, xi, 465. Nemo ad Christum pervenit nisi per charitatem, vii, 292. Charitas Christi in unitate eorum, xxxix, 13. Charitas clamat ad Christum de nobis, charitas clamat de Christo pro nobis, xii, 358. Si per charitatem nobiscum Christus est in terra, per caritatem cum eo in celo sumus; Christus descendit et compassione charitatis, non sumum salutis pro charitatis, xii, 44. Demittit ascenditur, superior esset callis et indo mitteret charitatem, xi, 108. In via charitatis qua rationes Christi ambulavit, xvii, 458.

Charitas capere reddit ad capiendi divina, xii, 85. Charitas reipublice divine nos adiecit, xxxix, 532. Charitas optima amorem illicitum meretrici non compulsi, xxi, 288.

Charitate fideles in uno incommutabili numo sunt, xxxviii, 207, 208. Quomodo Charitas vult omnes in se uno unum esse, xxx, 307. Charitas unitatis vinculum fortissimum, xxxviii, 204. Charitas de nullis cordibus luminem facit eorum, xv, 177. Charitatis fervor ex oculis uno confiat, xvi, 280. Charitatem qui non habent non habent in unum, xxi, 219. Charitatis fraterne commendatio, xvi, 377.

Charitas est nota Discipulorum Christo, *ibid.* 139. Cur bene fore solam Iohanni apostolus commendat, *ibid.* 548. Charitas Pauli et Stephani commendatur, *ibid.* 508. Charitas major omnibus donis, que omnibus haberi possunt alique ea, xxxii, 238, 239. Prophetia sine charitate in *ibid.* 262, 269, et in *Caipha*, *ibid.* 261. Fides sine charitate in *ibid.* 261. 262. Charitatis mutua exemplum in membris corporis humani, *ibid.* 264.

Charitatem non habent, qui ab Ecclesia Catholica communicatione præcisi sunt, nec non diligunt mutatem, xxxii, 306, 304. Charitas non in unitate Ecclesiarum potest custodiri, xxxvii, 88. Non habetur

extra Ecclesiam, xx, 386. Charitatis laudat Dominum, xiii, 63. Charitatis fons Spiritus sanctus principium unitatis in Deo, xv, 431. Charitas compagna fidei, compages complectitur unitatem, unitas servat charitatem, charitas pervenit ad charitatem, vii, 406. Nulla est charitas Christiani a quo non custoditur unitas Christi, xxi, 117. Mater charitatis quomodo actum unitatem docet, xv, 478. Qui charitatem habet, secum esse nemo illum movet de Ecclesia Catholica, et si fors incipiat illum habere, intrinsecat, quomodo ramus olive a columba, vii, 298. Charitas, vita; desensio, mors, xxvii, 193. Fratrum charitatem pigritate, est peccatum in Spiritum sanctum, xv, 199. Dissensiones aliquando aut a charitate nascuntur, aut charitatem probant, xii, 179. Alorum tribulatio communis est, quibus probatio, spes, dilectio, spiritibusque communis est, xxxix, 245. Charitas in commune magis quam in pristino consilio, xi, 53. Quisque etiam ipse habet, cum aut in altero, quod ipse non habet, xvi, 146. Qui per aliquam necessitatem non potest impere quod iubet Deus, amet illum qui impet, et in illo implet, xii, 33. Charitas nulli adversus severitatem, xxv, 491. Charitatem quantum habere non possunt, xi, 195, 107. Charitas est in eo qui non sua querit in hac vita, xii, 226. Charitatis societatem duo Cherubim commendat, vi, 276. Qui habent charitatem, portant invicem onera sui; qui non habent, gravantur ab aliis, xii, 458, 416. Quanto major charitas, tanto maiores plagæ de peccatis alienis, xi, 498. Non est socius iniquitatis, qui impio est charitate digni, in beneficiis, pœnis intercedit, xi, 309, 316, 318. Gallus est Deo pro fratre deprecato, nisi sacrificium charitatis offeratur, xxxviii, 298. Charitas sola extinguit delicta, xxi, 453.

Charitatis unitas preconponenda est terrene commodo libertati, xxx, 361. Fideles de regne fratrum sanctorum letantur, etiam in propriis amicitibus, xii, 492. Omnia qui peccat, aliterno charitatem facit: unde qui in uno offendit, factus est unus omnium, *ibid.* 396. Qui clades hostiles non fugit ne deserat, misterium Christi plebi necessarium,

quorum quilibet invenit fructum, quæm comprehendit se ipsum fugiens, atque comprehendit non negat Christum, suscipitur a nostris, xxi, 284.

Charitas dignis severitatis et mansuetudinis, xxxix, 196. Ignoscendum est et vindictam ex charitate, xi, 219, 221. Sicat parata est severitas peccatis qui inveniri vindicare, ita non vult charitas quod vindictæ invenire, xxi, 181. Charitas amicum, xii, 215. Charitas credidit, mandavit inquit, xii, 544. Charitas xevi more columbino, non corvino, *ibid.* 544. Charitas quo usque irari potest, xi, 457. Aliquando amicus molestus esse non timet, xxi, 444. Charitas intus non interminat, charitatis officii pro tempore exhibentur, xxi, 318.

Charitatis officia, xxx, 514. Charitas non sic impenditur, ut pecunia, xii, 38. Charitas excolit dulces, xii, 561. Charitas semper debetur, et sola, etiam reddita, demum semper deservitur, xxi, 37; xxi, 243. Charitas nos semper debitoris tenet, quia illa nisi est ipse et si quodlibet reddita, semper debetur, vii, 519; vii, 418. Charitas cum impenditur, non deficit, xxxvii, 444. Crescit cum erogatur, xii, 118. Charitatem erogat, qui misericordiam facit, *ibid.* Dilectio Dei et gratia, proximi beneficia, xxi, 494. Difficile invenitur, qui non habet unde præstet alibi, *ibid.* 495. Charitas semper habet unde dedit, 83, 84. Charitas implet, charitas dat, xii, 432, 433. Charitas non permittit te non præstare quicquid potes, etiam iniuncti, vii, 441. Proximi quid quisque præstare debet, xxvii, 404. Charitas circa que debet occupari, xxi, 805. Charitas proximi in hoc comprehenditur, *Quod vbi fieri non vis, etc.* vii, 478. Hæc sententia, omnia legitima et faciora extinguit, v, 21. Charitas Dei in tribus consistit, charitas proximi in septem, vii, 475.

Charitatis ordo, vi, 40. Charitatem ordinare, xxvii, 550. Non ordine amandi, sed ordine salvandis, infirmiores fortiores anteponeat, vi, 6. Charitas ad inimicos extendi debet, xxvii, 483. Charitas inimicis tanta impenditur, amicus occurrere rependitur, xxi, 38. Charitas non tantum præstatis, sed et toto

one dispersos fratres complectitur, xvii, 328. Charitatem non solum in fratres, sed etiam in eos qui foris sunt, exhibere debeamus, vii, 301, 306. Charitatis opus in futuro articulo, xi, 56.

Charitas, quae se diligit, non homines male concensante, xvii, 429. Charitatem quam vultus habet inter se etiam latrone, xxvii, 259. Charitas humana alia bona, alia allicita, xxi, 285. Charitas humana licita, xxi, 284. Amate unumquemque fratre suum, non ut se, solum, sed etiam, xvii, 483. Semper delectat charitas, quae sola, etiam redoluit, semper delectat delectationem, xxi, 85. Major charitas, minar timor; minor charitas, major timor; si autem nullus timor, non est quae introit charitatis, xxi, 566. Charitatem magnum impedire delectatis erga eos qui nonnulli sunt credentes in Christo, et abundantem introitum in deceptivum Deum per illi, ut respiciat, vii, 305, 308.

Charitas radix omnium bonorum, xxxv, 126, 132. Sicut malorum omnium radix cupiditas, x, 307. Et charitate tanquam ex capite exsurgunt cetera bona, xvi, 329. Non fructus est bonum, quod de charitate radice non surgit, xxxv, 137. Charitate tolle, non est quae te motus ad hominum opus; aut si motus, ut aereus motus, xvii, 162. Sic charitate nihil est bonum, quodquid aliud habeat, xv, 6. Charitas sola bene operatur, xv, 174. Sola bene utiliter boni dei, xxxvii, 301. Charitate non quidquid bene amas, xvii, 372. Quod sit esse charitate nullo modo sit bene, xxxv, 498. Ubi charitas non est, nec potest esse iustitia, xvi, 344. Omnia bona opera unum est opus charitatis, x, 297. Non vire fit opus Legis, charitate fit, non timore, vi, 405. Lex non impletur sine charitate, xvii, 448; xvii, 73; xxx, 415. Charitatis latitudine opus est, ut percat quidquid boni facti, xxx, 446. Nihil bonum factum, nisi carit charitas, et omni aliis charitatis, non potest bonum non fieri, xxxv, 432. Charitate quod precium, quid luminis, quid fructus, quid utilitas, xxv, 183, 184. Ubi charitas est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quod est quod possit prodesse? xvi, 207, 338, 357. Caro cha-

ritate omnia habentur; sine illi nihil prodest, quidquid haberi potest, xv, 364. Charitatem, nihil prodest cetera, xvii, 483; xviii, 480, 301; xxi, 483, 484, 214. Sine caritate omnia bona nihil prosunt, xxxv, 13; xi, 383. Nihil prodest, quomodoque sancta poterunt haberi, xxxv, 176, 377. Ne veniat, nec sacramenta, scientia, prophetia, nisi fides, xxxvii, 88, 92; xxxviii, 12. Inversa imoliter habet, qui unum illud quo universis utatur, non habet, xviii, 300. Charitas si deit, frustra habentur cetera; si aliter, recte habentur omnia, xv, 45. Charitatem non habentem cetera dona auferentur, xxi, 506. Charitatem autem accorde, solum superat mendaciam, xxi, 489. Charitate sola distinguuntur boni a malis; cetera habent communia, xxxv, 316. Nisi charitatis delectatione, vincitur delectatio peccati, invidiia servitutis hereditaria, xxxvii, 283. Charitas appellatur bona voluntas, xvii, 328. Charitas facit ut illi tantum remittatur qui modicum deit, quantum illi qui vultum, xv, 39. Charitas occidit quod finimus, ut amus quod non erramus, xvii, 40. Charitas vincit carnis concupiscentias, xxi, 489. Retr. Servi carnis cupiditas; liberati servi officium amittunt, xxi, 483, 453. Charitas non privata exceditiam lesatur, modo et non imullat, v, 531. Charitas secunda in virtute inflato, xxx, 213; xxi, 342. Superbia sollicitudo; ne ubi ferat charitas, instanter petenda, ut cetera delectatione concupiscentiarum, et quae sit passiones perforantur, xv, 400. Charitate vulnera qui non fuerit vulneratis, ad verum tantum perire non potest, xvii, 127.

Charitatis lex, libertatis lex est, xxi, 357. Charitatis consilio facienda sunt omnia, non jura precepto Legis, xxvii, 384. Charitatis Lex cum lege veteri comparatur, xxi, 436. Charitas inveniuntur, xv, 370; xxxvii, 248. Sarcina passio omnium infirmitatis, charitatis lenis, xxxv, 405. Tervis fuit Petro quando passus est pro Christo, non quando cum negavit, xxxv, 405. Charitate sunt precepta legis, xvii, 547. Nominis charitatis sunt precepta legis, vi, 378. Charitatis conceptio homo sine fructu adhaeretur et quaerit Dei donum, nisi prius acciperet

aliquid dicitur, xxxv, 499. Petrus et charitatis curam pariter, xxi, 403. Charitati quanto sunt futura meliora, tanta sunt infirmitati violentiora praesentia, xx, 102. Ut cupiditas nihil sine angustia, sit nihil cum angustia charitatis tenet, xv, 333. Charitas sarcinae succipiendi, per sarcinam expellitur, xxi, 405. Charitatis vis, xvii, 364. Persecutionibus sola charitate resistitur, vii, 219. Charitas sic violentissima est ad advandam quomodo mors ad auferendum violentissima, xxi, 40. Charitas transfert de morte ad vitam, xv, 515, 516. Charitas mortem Evangelicam efficit in nobis, ait Paulinus, xxxvii, 218. Pro charitate patientes delectam vitam mundi edia suscipere, xvi, 220.

Charitas militi foras timorem, sed servilem, xi, 46. Quomodo, xxi, 428. Charitas timorem alium pelat, alium fovendit, xxi, 383. Timore casto peccare timeat, charitatis, etiamque seculum impudicus; quia nec impudicum iudicet securum, quando amore iustitiae peccatum ipsum depulit praesentem, xxi, 508. Timor id agit, ne facias; charitas, ut nolo facere, aliter imponi possit admittere, xxi, 383, 398. Charitas de timore edificanda, xxx, 404. Pietas timore imbuatur, charitate perficitur, xv, 342. Charitatis profectus agnum, immundo timoris) equum per se bonis equis, nullus timor, xxxvii, 23. Charitas bene perfecta est, cum pariter timore omnino abesse, xxxv, 21. Charitas perfecta nec cupiditatem secum computat, nec timorem, xxxv, 208. Charitate se agi non timere, unde qui dignoscit, xxi, 340. Velis. Testamentum ad timorem pertinet, Novum ad charitatem, xvii, 370.

Charitatis subiecti et servus, xxxvii, 524; xi, 352. Fidei, spes, et charitatis omnia scientia et prophetia militat, vi, 400. Quodquid saluberris concupitur mente, vel ora proferatur, vel de qualibet pagina alius excipitur, nisi habet fidem nisi charitatem, xxi, 355, 356, 357. In molis Scripturae aliquid requiritur, sicut verba aliquid precipiant; quodquid obsecrum est in Scripturis, hoc illi aperta est, xvii, 357. Charitas ad intelligentiam veritatis ducit, xvi, 263, 264. Charitas facit ut intelligere divina possimus,

xxxvii, 512. Charitatem scientiae plenitudinem consequitur necesse est, x, 86. Charitatem qui tenet in moribus, ille tenet et quod patet et quod latet in divinis sermonibus, xxi, 290. Charitate doctrina Scripturarum tota possidetur, xvii, 483. Charitas dilectio, xxi, 289. Charitas sine quibus talis esse non potest, x, 10. Charitas amantem, nec tamen sentitur, xvii, 372. Sine charitate nulla est pax, xxi, 135. Charitas latum mandatum, quo pax redintegratur, xxi, 377. Charitatem non libet, nisi quod licet, xxxvii, 467. Charitatem qui habet, concupiscentiam suam attendit, et ibi videt Deum, xxi, 67, 68.

Charitas et cupiditas in homine, xviii, 480. Meretur homines poudere et terrenis affectibus, et emergunt charitatis involuntio et spiritu sanctitatis, xvii, 469. Qui qui fructu praesentem charitatis possunt tamen aliquid habere purgationem, xxxv, 293. Homo tanto plenior iniquitatis, quanto inamior charitatis, xi, 357. Qui nihil est servit charitatis, nec esse est ut servit iniquitati, xvii, 376. Charitas si debetur, iniquitas est, xxxvii, 42. Quanto magis regat in innocencia Dei charitatis, tanto magis et dominatur iniquitatis, xi, 519. Regnat curvatis cupiditas ubi non est. Dei charitatis, xxvi, 474. Charitas omnino sperantibus caritatem felicitatem in futuro saeculo, xv, 170. Charitatis voluntas est spes adque conditio aut retinenda omnino temporalium, xxxvii, 23. Anima amans terrenam, vel etiam se ipsum, tantum delectat quanto in quod amat minus est quanto Deus, xxi, 208. Ex abundantia iniquitatis fit torpor charitatis, xvii, 469. Charitatis iustitia est, in futuro saeculo, adque perficitur, pericula perhibet, xxi, 340. Charitas quanto magis est, tanto melius in quo est, xvii, 174, 174.

Charitas semper hic augeri potest, xxi, 357. Qualem charitatis mensuram Christus, nulla videtur, xxi, 2. Charitas promittit vulturum, xxi, 349; xxi, 44, 13. Charitatis nutrimentum est immunitas cupiditatis, perfectio nulla cupiditatis, xxxvii, 23. Charitate crederet utimur cupiditas, donec veniat hic ad tantam magnitudinem quo magis esse non possit, xxxv, 177. Charitas inchoat

ta, inebriata iustitia est; charitas pro-
vecta, protracta iustitia est; charitas
perfecta, perfecta iustitia est; xxxvii,
549; xxxvii, 8. Charitas si quid minus
est, ex vido est, xxxviii, 517. Charitas
tunc maxima est in hac vita, quando pro
illa ipsa contemnitur vita, xxxviii, 549.

Charitas fortissimum bonum, xvii,
376. Charitas facit civem Jerusalem, ix,
110. Sancti non solum, nisi qui habuerint
charitatem, xvii, 185. Charitate matre
parturitur et parturitur non filii celestis Jeru-
salem, xvii, 20. Qui in charitate compen-
ditur est lipidius vitis ad domum Dei
perinet, xii, 103. Cum animus Deum
intelligere contingerit, charitatum solum
nihil detrahatur, sed additur etiam plu-
rium, xxv, 426. Tunc illa erit plenissi-
ma, xii, 447, 448. Charitas an habet
qui crescat cum de mortali excessarit
vita, xxxvii, 549. *Vide* DICTIO.

Abundantius charitatis Dei facti ut loci
cadere non possint, xxxvii, 31.

Charitas cor aquo comparatur, xi,
122. Charitas pro superioribus oculi desig-
natur, *ibid.* 104, 105. Charitatis sym-
bolus coecum, vi, 456. Tabernacu-
lum decem altissimum, i, 350. *Vide*
DESCRIBERE. *See* OPERA. *Lex.* Charitas
est fructus qui super Iohannem extol-
litur, ix, 430. Charitatis levitatis Dei,
x, 485. Charitatis lux est, xi, 47, 48;
xv, 282. Margarita Evangelii gressiva,
xxxvii, 411. Charitas quasi navis, xii,
158. Charitas est oleum, xcv, 478;
xxvii, 501; panis, xiv, 532; rufus
montis, viii, 389. *Vide* CHARITATIS
IUSTITIA. *Dei* est, xii, 41. Tuncia Christi de-
super texta, xii, 298. Charitas vestimen-
ta sunt sancti iugis, tuta Ecclesia eius,
xvii, 305. Tuncia vero desuper texta
charitas, xvii, 354. Charitas vestis pup-
pibus, xvii, 478; xxxvii, 121. Fides,
spes, charitas in pace, ope et pane in
Eramulo Lucae significatur, xxxv,
476. Charitas Ecclesie figurata in He-
becca, xvi, 185. Charitatis Ecclesie
est gemma, ix, 278; xi, 315, 316;
xii, 69. Charitas quo pretio compa-
randa, xvii, 456. Charitas gratis con-
stat, xvii, 541.

Charitas in dicenda que non est vilitas,
xxx, 290.

CARO. De origine carnis error Mani-

chorum, xvii, 420. Carnis officium
non Deo homo est vero, sed malignis an-
gelis tribuitur Priscillianista, xxxvii,
245. Carnis alium autorem, alium spiri-
tus putant Manichæi, xxxvii, 187.
Carnem compedit et carcerem putant,
ibid. 188. Carnem non pertinere ad ho-
minem error, xx, 292. Caro animata et
sentiens unde et quomodo nascatur, v,
467. Carnis artifices Deus contra Mani-
chæos, xxxvii, 544, 545, 547, 549.
Caro a Deo creata non est malum, xii,
332; sed parvum hominum, *ibid.* Per car-
nem hos benedixit Dominus, xvii, 208.
Carnis non natura mala est sed vilium, x,
xxxvii, 462. Carnis substantialis vel
naturam, malum non esse ostendit
Christi incarnatione, ii, 499. Carnis et
spiritus conjunctione, xvii, 548.

Caro peccati est que per concupis-
centiam nascitur, xxxvii, 469. Caro pec-
cati omnium est que de commitione
nascitur, xxxvii, 204; xxxvii, 220,
253, 257, 262. Car mortalis carnis as-
sumptio peccatum dicitur, xvii, 48. Caro
Christi solus non caro peccati, xxx,
282. Ceterarum autem hominum a
Christo non est nisi caro peccati, xxxvii,
341; xxxvii, 561. Omnis caro preter
Christi carnem ex Deo, ex carne et ex
peccato, xxxv, 443. Caro peccati et si-
militudo carnis peccati quod differant,
xi, 201. In carne peccati mors et peccatum
in similitudine carnis peccati mors
sine peccato, xii, 317.

Caro concupiscens adversus spiritum
quod, xvii, 400. Manichæi aliam animam
mittuntur que cum carnis concupiscenti-
as adversus spiritum, xvii, 439. An
caro dolere et concupiscere sine anima,
iii, 103. Caro quomodo sine anima concupis-
cat, v, 492. Carnis et spiritus quasi
quoddam conjugium, xxxvii, 488.
Carnem concupiscere est nimium car-
nalem concupiscere, xxxv, 414. Carnis
inobediencia peccatum habet in mem-
bris nostris; xxxvii, 306, 307. Caro
tanto minus animæ subditur, quanto
magis adversus spiritum concupiscit, iv,
17. Caro nunc onerosa quia indaga, in-
firmata, mortalis, corruptibilis, xx, 445.

Carnis discordia et spiritus non ex
Creatore, xxxvii, 173. Non diaboli arie
cedente concubitu corporali, sed spiri-

tali Dei gratia recedente, secuta est,
xxxv, 444. Carnis adversus spiritum
pugna, vitium est, non natura, xxxvii,
531. Deformitas est, xxxvii, 178. Ex
primæ parentis pravitate error, *ibid.*
128, 147. Carnis corruptio ex peccato
contracta, non peccatum vel pama, iv,
26. Carnis concupiscentia adversus spi-
ritum iusta pama inobediencie primo-
rum parentum, v, 459; xxxvii, 498.
De damnatione hominis veniens, xxxvii,
546. Sic est peccatum inobediencie, ut
ait pama peccati, xxxvii, 368. Carnis
fragilitatem, dolorum tormenatum, vin-
culis mortis et laqueo tentationum ex
Adam ductimus, x, 108. Carnis rebellio
pena est hominis, rebellio vero homi-
nis non est pama Dei, iii, 192, 193.
Caro hominis et peccati licet materie
convenient, tamen sicut anime, sic et
initio suo differant, si homo non peccat-
et, xxxvii, 187.

Carnis indolentia non erat in primis
hominibus ante peccatum, xxxvii, 297.
Caro etiam post peccati remissionem in
baptismo captiva sub lege peccati, xxxv,
221. Caro contraria, etiam ipsi baptis-
matis, xxxvii, 529, 534. Quam iuste per
carnem non exiret Deus, xxv, 229,
230. A molestia carnis alieni esse non
possumus in hac vita, xxxvii, 78. Car-
nis opera hostes nostri, xxvi, 217. Car-
nalis duo opera quibus sancti et pro-
dentes ab improbandis receduntur,
xxvii, 125. Eva iustis inferior caro
nostra est, viii, 374, 374. Quomodo
Adam per Evam diabolum supplantavit,
sic per carnem vitæ nos supplantat,
ibid. Carnis opera, opera hominis; ho-
minis autem que non Deo, xxvii, 241.
Carnis opera emendanda, *ibid.* 247.

Caro quomodo dominata, xxxvii, 137,
187. Carnis mortificatio, quæ nostrum
in hac vita, xii, 334. Caro peccati labo-
ratorum et molestias emendans, xxxvii,
284. Carnis dilectio aliquid et a
licitis refrendenda, xxvii, 186. Servi tu
si quis fecerit De, et tibi servit iugis factum
est propter te et contentum servire te Deo,
nemquam efficiens tibi caro servit, xii,
431. Qui vult ut caro serviat tibi, admo-
nere servit Deo, xii, 102; xxxvii,
229. Caro pugna contra spiritum, quasi
uxor contra maritum, xii, 431. Caro

tua conjux tua, famula tua; quodlibet
deputa quæ est ut subijctis, *ibid.* Caro
tanquam conjux amanda et castiganda,
ibid. 372. Caro propter animam diligen-
da, xii, 508. Caro est famula anime,
xii, 472, 475.

Carnem suam quisque diligit, etiam
cum sibi subijcti, xxxvii, 188. Carnis
vitiis quomodo resistitur, ipsa amatur,
quia ipsa curatur, xxvii, 290. Carnem
suam sancti diligit et desiderat, iii,
140. Carnem suam non odit homo, qui
corpus suum castigat, xxxvii, 544,
545. Carnem suam nullum animal odit
quamlibet subijctam, *ibid.*

Carni spiritus duplicher consulit,
xxvii, 234. Carnis opera mortificantes
a quibus pro continentium non mortifi-
cantur, *ibid.* 218. Operum carnis quamvis
iudicis mortificatoribus, non demunt
vulnera peccatorum, *ibid.* 221. Eia lex
peccati captivum tenent aliquid carnis
aliquando, tamen non repugnat, xxxv,
292.

Carnis concupiscentia et bonum
quomodo perficiatur, xxxv, 234. Sensus
carnis distinguendus a concupiscentia,
xxxvii, 173. Carnis affectus, xxxv,
221. Caro agit desideria sui, agit et tu
tu, xii, 278, 277. Caro nihil plus
permittit, nisi desideria, *ibid.* 276.
Per desideria carnis, hominem scilicet, si-
tum et, quamvis inculpabilia sint,
quodam in culpa incedunt, xxxvii, 538.

Carnis peccata non contentenda,
xxxvii, 369. Et arguuntur qui dicunt
Deum non curare, *ibid.* Carnis peccata
diaboli levit facit, cum sint gratia et
mortifera, xx, 108. Carnis voluntas,
num est tribus vitiorum, quibus omnia
peccata concupiscuntur, viii, 195, 196.

Carnis inter et spiritum concordantia
non potest haberi in ordine Divinitatis
vera, xxxv, 142. Non virtus humana,
sed divina gratia inter spiritum et car-
nem facit concordantiam; *ibid.* In pugna
carnis adversus spiritum auxilio Dei in-
digemus, xxxvii, 109. Carnis opera
ut spiritus iustro mortificetur, spiritus
Dei signum, xxxvii, 221, 222. Ne dicat,
Non possunt tenere et portare et frenare
carnem memi; adjuvatus ut possit, xvii,
221, 222. Caro quomodo possit aut a
quibus possidetur, xxx, 429. Lectulus
doloris infirmitas est carnis, viii, 222.

Caro si spiritali subijungitur, pars recta; si vero spiritali dominatur, pars perversa est, *xxi*, 431. Qui carnem suam regunt, reges sunt, *ix*, 258. Carnem qui vicerit, diabolum continentem superabit, *xxi*, 429. Caro per cor mundatur, *iii*, 403. Per carnem que bona opera facit, *z*, 147.

Carnis servare Deo, *xx*, 435. In carne non esse, *ibid.* 322. et in carne esse, *ibid.* 323. In carne esse dicitur, qui secundum carnem vivunt, *xxxvii*, 395. Qui per Deum gratias sperant sunt, non sunt in carne, *xxxviii*, 375. Filii in carne, *xxi*, 439. Vivere secundum carnem, *xxi*, 150. Amulare secundum carnem, *quidam*, *xix*, 320. Secundum carnem vivere, Episcoporum est; secundum spiritum, Sacerdotum, *ibid.* 339. Adhuc secundum Deum, caro secundum animam vivit, *ibid.* 332. Secundum carnem vivere postum est, *ibid.* 331. In carne sumus, et in carne non sumus, *quomodo* ? *xx*, 428. In carne non cadere, nugum est; non autem in ea labi que potest, *ibid.* Carnis voluptas inimica est iustitie, *xxxv*, 282. Carnis et spiritus pugnant, *xxx*, 321. Afflicti carnis, *xxv*, 329.

Carnalis vita, *quid sit*, *ix*, 464. Carnalis et spiritus sanctus quique in hac vita, *xxx*, 303. Caro tota est homo, qui caro corpore, carnis est animus, *xxvii*, 48. Carnalis est anima, si secundum vitam vivat, *xxviii*, 334. Carnalis que tota, quia et pariter, vel tota spiritalis, *xxi*, 303. Carnalis in Ecclesia quoniam, *xxxv*, 379. Carnales dupliciter dicit, *xxxviii*, 449. Carnalis Christianus est, qui carnalem felicitatem hic habere gaudet, vel fatetur in futuro, *xxvii*, 370. Carnales et animales, qui volentes pariter non in Christo, *xxvii*, 314; *xxxviii*, 470. Carnales terra, spirituales celum, *xxi*, 249. Omnes carnes spiritibus inimici sunt, *xi*, 556; *xxi*, 282. Carnales de Ecclesia in forte sunt Passio, *xvii*, 478. Carnales de Ecclesia in Novi Testamenti per Agre et Coluthum fuerunt, *xxi*, 346. Carnalis inter se dividitur, *ibid.* 329. Carnalium divisione demones pascentur, *ibid.* Carnales Christiani spiritibus serviant, non contra, *xxvii*, 493. Carnales per ignem iudicandi sunt in

fine seculi, *xi*, 330. Carnales quidam per ignem salvabuntur; quidam in igne damnabuntur, *ibid.* Carnales per noctem, spiritales per diem significantur, *ix*, 477, 478. Carnalis in regno celorum non expectanda, *xxvii*, 350.

Caro nostra fluxiva est, *xxi*, 34, 35. Caro nostra fenum, *xvii*, 531. Quod contra carnem et pro carne malitia, *xxviii*, 167. Caro resurgit, sive sanctis, sive re, *ibid.* 168. Nec anima sine carne, nec caro sine anima innocentiam potest aut rationem, *ibid.* Carnis deus ad illud referendum est, a quo decor sunt omnia, *xxi*, 508. Caro nostra sibi fieri, quomodo, *ix*, 153. Caro omnis ad Deum veniet, quia Christus ex utero Virginis assumptus carnis primitias, *ibid.* 198. Omnis caro, id est ex omni genere carnis, *ibid.* 199. Caro Christi vehemens (qui processit ad nos, vestis, iumentum, templum, *xxi*, 37. Caro humani sponse Christi, *xx*, 28. Caro Christi crucifixa data pro seculi vita, *xxv*, 268. Carnem Christi conversum uti in substantiam Dei quidam asseruerunt, *xxxviii*, 307.

Caro Christi et sanguis, et cilium et pennis, *xx*, 306, 307, 308, 309. Carni et sanguini Christi non satis est in sacramento tantum edere, *ibid.* 320.

Carnibus non vescitur Acriani, *xxvii*, 238. Cur, *xxi*, 244. Priscillanissime, *ibid.* 245. Taliani, *ibid.* 224. Carnem sic delicialem Patriarchi ut quidam eorum iusta illa si nocte, extra carere voluisse perhibebant, quare, *ibid.* 241. Carnibus non vescitur Manichei, *ibid.* 233. Carnibus vescuntur sacerdotes solum apud Manicheos, *xxxix*, 431. Carnibus quomodo vesci solides nos dicit Manichei, *xxvii*, 232. Carnem comestio eorum a Manicheis intelligitur, *xxvii*, 570, 571; *xxxviii*, 440, 446; *xxix*, 156. Efiguentium Manicheorum de origine omnium carniarum, *xxxviii*, 278, 279, 532. Carnem omnem immortalem existimabant Manichei, *xxxvii*, 267, 276. Quare, *ibid.* 276, 278, 279, 280, 424. Quia valium carnis vesci voluit Manichei, quidem a ceteris esse debebant abstinere, *ibid.* 276, 278, 279. Carnes frogibus immundiores, non est car decant Manichei,

ibid. 279, 280, 281. Temperare se a carnibus edendis, quia immunde potantur, nostra fides est, *xxxviii*, 322. Carnium comestio non comungat, si sine illa offensione, sine illa infirma opinione, sine illa libidine sumantur, *xxxvii*, 570. Cor quidam eum carnium Veteri Testamento prohiberi, *xxxviii*, 141, 143, 276. Quosdam carnes devoraverunt in deserto, *vi*, 243. Carnes omnes vescendas a discipulis vero renovasse Christo, secularibus vero indifferentem eorum permisso, mundantur Faustis, *xxxviii*, 458. Novum Testamentum in eo quod nullas animalium carnes immundas habet, non adversatur Veteri, *ibid.* 276. Abstinere a carnibus bonum est, *xxxvii*, 568. Carnem sibi manducate hominem esse, cor Apostolus dicitur, *ibid.* 435. A carnibus primi Patres abstinentium, non damnandi, sed significandi gratia, *xxxix*, 155. A carnibus cor abluunt Christiani, *ibid.* 436. Multi ex primis Christianis carnes non edebant, quare, *xxi*, 244.

Carnis resurrectionem negat Archonticus, *xxvii*, 228. Carni, *ibid.* 222. Carperates, *ibid.* 220. Certius, *ibid.* 229. Hierosita, *xxxviii*, 31. Mareus, *ibid.* 221. Socetanus, *ibid.* 222. Simon Magus, *ibid.* 218. Valentinus, *ibid.* 221. Carnis resurrectionem aliqui gentes cognoverunt Plato, Varro, aliqui Philisus, *ix*, 301. Prastantius est nosse carnem resurrecturam, et sine hinc victuram, quam quidam vult, *xxxviii*, 278. Carnis resurrectionem astruunt, *ix*, 150. Caro Sacerdotum in spe requiritur, *xxi*, 440. De carne quid sperandum, *xxi*, 523. Carnis resurrexio et immortalitas per probas, *ibid.* 324.

Caro hominis que ad alio in eorum caro humanis primitias cepit, *ix*, 279. Carnis resurrectionem si sine miraculis miribus credidit, grande miraculum, *ibid.* 330.

Caro post resurrectionem spiritalis futura, *xxvii*, 228; *xxi*, 141. Post resurrectionem hinc spiritalis, *xxxvii*, 224. Carnis spiritalitas, quanta sit gratia, de deus que in hac vita largitur Deus compejndat, *xx*, 281. Caro post resurre-

tionem non erit caro secundum substantiam, *xxxvii*, 127. Caro in resurrectione non corruptibilis erit, *ix*, 196, 197. In carne incorruptibilis possessura est regnum Dei, et omnia in gentibus congregata Dei familia, *xxxvii*, 440. Caro post resurrectionem longe perfectior erit, quam fuit in prima parentibus, *xxi*, 144. Quomodo, *xi*, 400. Concordia vultus carnis et spiritus post resurrectionem, *xxvii*, 157. Carni an visio Dei promissa in Evangelio (Luc. *iii*, 6), *xx*, 457. In iudicio videbitur Christus ab omni carne, *ibid.* 437, 438.

Carnis futura communitio, *xxvii*, 551. Caro hominis in corpus Angli convertenda, *ibid.* Carnis mutatio in melius propria Sanctorum erit, *xxi*, 423.

Caro in Scriptura ponitur pro homine, *xxi*, 16; *ix*, 203; *xxi*, 263; *xxi*, 291; *xxxviii*, 103; *xxxvii*, 219, 220; *xxi*, 188, 165, 166. Caro dicitur homo figura a parte totum, *xxxvii*, 312; *xxxvi*, 357. Caro pro matre, *xxv*, 410, 411. pro fratre ponitur, *vi*, 24. pro corpore aut pro communi, *ix*, 467. pro mortalitate, *xxxviii*, 306, 450. pro corruptione, *ibid.* 306. Carnis et sanguinis nomine Apostolus nuncupavit, *xxi*, 135, 160, 161, 162, 484, 519; *xxi*, 438. Vel opera carnis et sanguinis intelligitur, *xxi*, 155. Carnis et sanguinis nomine potest intelligi vel carnalis prolealitas vel corruptio, *xxxviii*, 323. Convertendo sanguis, *xxi*, 216. Carnalis comestio morte significat, *xxxvii*, 110. Caro, corpus mortis cor dicitur, *xxxvii*, 144. Caro et sanguis quomodo non possibilibus legitur Dei, *xxi*, 163; *xxi*, 427, 428.

CARNES VIVUM OCTIMUM, *xxxvii*,

CARNES SUBIACENTIS, *xxxvii*, 408.

CARNES DEUS QUE IUSTA NASCENTIBUS COMIT, *xx*, 482.

CARNES GIBERUS philosophus, *i*, 143. Academicus, *xxxi*, 163, 164, 321. Tertius Academicus princeps aique doctor, *i*, 163. Archelaus videlicet, *ibid.* Socrates et Chrypsippus alia convellentes proponit, *ibid.* Nemo Academicorum minus alte quam Carneades horaravit,

xviii, 90. Cur catechumeni non produntur sacramenta fidelium, xv, 262. Catechumeni desunt qui id manifeste carum Domini, xxi, 124. Urganter ut Pascha imminente dent nomen, ac si non ex citat festivitatis, ducet non curiositas sciendi quid hoc sit, *ibid.* 184, 135. Catechumenus Catholicus dicitur clarissime flagrans, non solum haereticus, sed et in solo baptizato apprehensus, xxxi, 240. Catechumenorum vox in Dialecto ad gratiam suam laesit fœderum, xiii, 234. Catechumeni apud Manicheos sui iudex qui audierit, xxxiii, 460. CATHOLICI magistr. nostri celum, xx, 254, 469, 548. Catholici doctus magistri, librum pendens factum est, xi, 504, xxi, 138. Catholici pessime reguntur terribem suam superbia dicitur, xli, 431. CATHOLICUM nomen, nota Ecclesie Christi, xxviii, 184. Catholici etiam a suis inimicis Ecclesia nominatur, iv, 328; viii, 334. Catholicam apud se postula esse quam apud adversarios, contemnantur Donatistis, xxxiii, 48, 51. CATHOLICUS, unde dicitur, xxxix, 26, 212, 213; xxxvii, 249. Unde dicitur venit Donatiste, xxxviii, 40. Catholica commo, xvii, 199. Catholica fides, xv, 216. Catholica plebs, xvi, 181. *Idem* ecclesia. Catholici ad edificationem Donatistarum christianissimum innocentes, xxxiii, 121. Catholicorum nomen notio et lenitas erga Donatistas, xxxix, 445, 446, 147. Catholici Donatistas non persequuntur, sed se defendunt, *ibid.* 137. Non agunt adversus Donatistas, ut per eorum hancnam, xxxix, 211, 212, 457. Quare Donatista sperant, xxxix, 207, 21, 472. Catholicorum in Donatistas contentio dilectionis est, non litis, xxi, 375. Catholici Donatistarum saluti consulunt, dicitur ad unitatem eos cogunt, xxxix, 406. Dialectos ferere et verba in Catholicis agunt, dicunt tamen se pati persecutionem, *ibid.* 146. Catholico Donatista Marcianus appellatur, *ibid.* 139. Dispar ratio agendi Donatistarum in Catholicos, et Catholicorum in Donatistas, unde, xviii, 31.

Catholicum rebaptizare, immanissimum scelus est, xxxviii, 311. Catholici eum persecutores aut traditores proferunt, non tamen rebaptizandi, xxxxi, 28. Novi haeretici Catholice a quibus eximit, novum nomen imponunt, xxxvi, 477. Catholicos Pelagiani et Joviniani appellabant Manicheos, xxxii, 408, 409. Quare, *ibid.* 439. Catholicorum sententia, Manicheorum inter et Pelagianorum sententiam media, xxxv, 34. ut tamen ut vitiosus damnet, *ibid.* 41. Catholici boni, xv, 370. Catholicus mali, *ibid.* 269. Catholicus pessimi meritis an haeretico proponendus ut solo quod haeretico est, xxxi, 330. Catholicus mali facilius convertitur, quam haeretici, *ibid.* 325. Catholicus in Ecclesia perseverantissimus, quamvis pessime vixerit, quidam salutem promittunt, iv, 198. Catholici scriptores quibusdam occasionem fuerunt ad haerem molendam, xxxv, 497. CATHOLUS, xxxv, 362. Vir pessimus, xv, 97. Haud gravis malus, xxxv, 97. Eius tolerantia non videtur, xxxvi, 563. Non fuit fortitudo, sed duritia, quod indicat, algoris, vigilie, supra opinionem patiens erat, xi, 349, 350. Catholus comparatur, xi, 112. Bellum civile, *ibid.* 166. Catholus in bello civili prostratus est, *ibid.* 97. CATHURUS urbis tracta sit vallis et Eius moeste erumpens densa, ii, 163. CATRES Dens, catos, id est, acutos facit, xi, 193. CATOSUS latus, ii, 242. Catosis veritatis precipuè, quam Casar, *ibid.* 242. Cato minor se ipsam occidit, *ibid.* 26. Cato imperator Caesar gloriatur, *ibid.* 42. Cato impatiens se peremittit, iv, 18. Catois voluntarius sui ipeis cedens, ejus amici tribuerunt infirmitatis, v, 42. Et ipse in filio suo indicavit infirmitati tribuendum esse, *ibid.* Catois leporem responsionem ad suppositum, xv, 481. Cato uxorem suam alteri tradidisse laudatus, xxvi, 22, 270. Cato Uticensis Mariam uxorem suam cessit Hortensio, xxxv, 357. Catois utriusque et innocenti et sapientia in proverbium abierunt, ii,

42. Catoem imitari tutius quam Jovem, xxxix, 160. CATOIS coquis bene Christianum, iv, 250. CATHURUS subdiaconus, xxxi, 246. CATHURUS haustu veneno se manibus inimicorum sublevari, xi, 157. CATHURUS lectum rugientes, et quærentes escam, demones quando tentant, xi, 19, 20. CAUDURUM oppidum Samoni, ii, 140. CAUSA est fortuita, naturalis, voluntaria, ii, 233. CAUSA omnium que sunt, non sunt nisi voluntaria illius naturæ que spiritus vivit est, *ibid.* Et ita scribit Soranus, *ibid.* 264. Non fictis et peris, sed causis, mali et boni discernendi sunt, xxxix, 176. CAUSA originalis omnium a Deo, xxi, 276. CAUSA omnium que fieri Deus, voluntas ejus est, xli, 236. CAUSA rerum bonarum, bonitas Dei; maliarum, voluntas deficiens boni notabilis, xxvi, 113. CAUSA secundæ malorum, et ignorantia et contumacia, xxvi, 113. CAUSA rerum esse an peribeat ad homines felicitatem, *ibid.* 103. Quia nose debemus, *ibid.* 100, 101, 105. CAUSA crediti, que plus petenti, quam ei debetur, xi, 449, 450. CAUSA Christianorum ad Ecclesiasticos iudices, non ad forum deferenda, *ibid.* 498. Causam suam intra annum agere si quis neglexerit, ut deinceps vocem ejus nemo audiat insistantem est in concilio Carthagine habito, 13 Septembris, anno CCCL, xxxix, 24. Causam probyteri episcopi se terminari concilio Carthagine tenore CCCLXIII et CCCLXIX statuitur est, *ibid.* Eorum agere ad diem, xxxviii, 439. Non quis carum, hoc verosus perisus respiciat, effusum Donatistarum, xi, 80, 81, 82, 114, 411; xxxviii, 118, 132. Quæstio illud dictum totes a se recantatum volebunt intelligi Donatista, xxxviii, 116. Refelluntur, *ibid.* 119. *Idem* 146, 147. CATURUS contra nos tepidus diabulus, hanc cautionem, hoc chirurgicum, i suo sanguine delicit Christus, x, 259. Causio delictis deleta sanguine Redemptoris, xxi, 152. Causio promissorum Dei, Evangelium, xxi, 197.

CATHURUS. Vide CATURUS. CAUROS rex Alleniensium, iii, 429, 444. CADAR interpretatur Tenere, xi, 356. In Arabia superioris suis est, ad extremum deservi a Sarraceno occupati, *ibid.* CADIAS seu CESAS aut CESAS, xxxi, 401. CADRUS et palma nec in tempestatisla curvantur, x, 348. CADRI Libani, altitudines sunt monti, *ibid.* 95. CADRI, homines clari more tenore Cadri, xi, 360. Cadrum constitit, notandum ad imitationem humilitatis Christi, depresso, *ibid.* Cadrum lignum, symbolum spei, vi, 46. CAELUS propositus Africa, xxxix, 5. Eius propositus Symonis, xli, 175. CAELUS basilica. CAELUS via erat Celerii confessoris martyris decorata, xviii, 27; xix, 475. CAELITAS. Celeritatis rasi ex oculo emittit restituere comprata, xi, 402. CAELITUS seu CAELISUS, episcopus in Numidia, accusator Casimira, xxxi, 408, 169. CAELUS, v, 43. C. CAELUS, xxxii, 31. CAELUS quidam opiniones omnium philosophorum usque ad sua tempora, sex non parvis voluminibus absolvit, xxxvi, 219. CAELUS, xvi, 421. Fina opinio de summo bono, et de summo malo, *ibid.* 435. CAELITICUS catechumeni et postea episcopi historia, xxxviii, 246. CAESURA. Jubaia vitularum distruptio iunctura, xviii, 493. Antea inimicos iustitias esse pro scelere aliquo non patit Augustinus, xxi, 374, 375. CAESUS quid, vi, 229. CAETURORUM fabula, iii, 447, 448. Sic dicit quod equorum hominibus fuerit natura composita, *ibid.* CAETURUS, xii, 409. CAETURUS pro universitate ponitur, iv, 126. Caetrum vocant geometrie medium terre, ii, 134. CAETURUS, xvii, 541. CAETURUS, xxxviii, 78, 75. Caeturio humilitas, xli, 124; xxi, 156. Caeturio hoc humilitatem et fidem obtin-

poeti sanatione, xviii, 236, 237, 353; xxi, 240, 241. Centurio et Regula inter se comparantur, xv, 105. In centurione Genes figurat, xviii, 238.

CERTURUS laicus Donatista, xli, 338.

CERTUS quibusdam idem est ac Messias, lxi, 435.

CERUVA labali, quod sit triplex inferorum causis, xli, 347.

CERUVAE dicitur, lxi, 300, 301.

CERVO duos deos admittit, unum boni, alterum mali auctorem, xxix, 430.

CALISTIANI haeretici eorumque dogmata, xxvii, 320.

CEREALIS tres ventrius, v, 387, 388.

PARS cerebri anterior unde sensus omnes distribuitur, ad frontem collocata est, v, 388.

CEREVISIA materiam magisam sicut terram et Junoniam esse perhibent, vi, 330.

CERES non Liberis tantum praesentitur, *ibid.*, 329. **Ceresia** sacra, *ibid.*, 291, 293.

VILE EUCERESIA. Cerevisia ex Liberum propter potum et calicem colere putatur Christiani a nonnullis, xxviii, 523.

CERTIVUS episcopus, xli, 317.

CERVA imago iusti et Christi, xxii, 144. Triplex completitur in cervo, cerea, porcina et humana, *ibid.*, Cervatiles apis vest, *ibid.*

CERVI iani ab Augustino dicti, iii, 268.

CEREMONIA a carendo quasi carminio, xli, 549. (*Ceremonia*.)

CERTIVUS hereticus, equivoque significat, xxvii, 320. *Ceremonia* etiam ideo anathematizati, quod Legis erroribus Christi Evangelio minuerit ex Hieronymo, xxxix, 63, 64.

CERTIVIANI haeretici, xxvii, 320. *Vile Novarum.*

CERTIVIANA gratia non instituit, postea perficit sollicitudo, xxvii, 406.

ETIAM ab gratia homo spiritalis purgat, *ibid.*, 63. In hoc versu certum vice praesentatur, in futuro scriptura vice praesentatur, in futuro scriptura vice praesentatur, xxi, 144. Certum victoria datur per Christum, *ibid.*, 28. Certantem adjuvat qui certantem induit, *ibid.*, 292, 293.

CERTIVUS non eadem in omnibus quaerenda est, xxv, 119. In rebus ad

salutem animae pertinentibus, certis in certa praeparare grave peccatum, xxix, 240, 242. Certum nihil est in haere terra, nisi mors, viii, 175, 176.

CERVI proprietates allegorice exponuntur, xvii, 235; xvi, 136. Cervi designant regulas linguarum viscosorum, viii, 364. Cervi maligni et spiritaliter transcendentes in curam omnia spinosa veritum atque sylvaram, xi, 156.

CERVORUM indoles cum fretum transiunt, xxviii, 112. Cerviculi, superbi dicuntur, xli, 149.

CERVICA a quod ex eo filios procreavit Abraham, non contentum in tribuendum vel significationi allegorice, vi, 149.

CETHANA et filii ejus, carnales Novi Testamenti significant, iii, 345.

CERVORUM magnitudo, xxxix, 375. Ceti costa Carthagine in publico fixa, *ibid.*, Ceti magis allegorice, magis homines qui fluctibus saeculi dominantur, xxv, 424.

CEREBROS acria saecr, Aegyptus, describitur quibus praestigis unius cogitant, doctricae Aegyptus nil addebat praeter silera, ii, 472.

CHALDEA ad regnum Assyriorum pertinet, vi, 309.

CHALDEI philosophi, vi, 376.

CHAM nomen Noe filius interpretatur Calidus, iii, 284. Cham filius Noe pater Chanaan, xi, 199. In filio suo Chanaan maledictus propter prophetiam, et ab superbiis, vi, 122. De Cham semine filii Noe Aegypti, vi, 199. Cham filius vero perditur vivendum, iii, 285. Aegri haereticozum, *ibid.*, 284.

CHAMAEON, xxx, 156.

CHAMUS, nomen Dei coisidam, vi, 396.

CHAMAEAN interpretatur Humilis, xi, 189. Potus humilitatis, xii, 247. Mors eorum, iii, 283. Quo tempore sit implens promissio Dei de terra Chanaan, *ibid.*, 307; Chanaan terra quoniam vocat in saeculum pertinet ad semem Abraham, *ibid.*, 323.

CHAMAEI cur dicti sunt semen maledictum, xxviii, 294, 297. Chamaeorum nomine septem gentes Israeliticae inferunt aliquando intelligenda, vi, 546, 547. Chamaei labores Israel abstulit

in te, Achaë vero abstulit labores Lutheri inquis, vi, 531.

CHAMAEAS mulier, humilitatis exemplum, xviii, 350, 357. Chamaeas auster fides, et filius precationis ad Christum, explicatio, xxv, 36, 37. Christi responsum ad mulierem Chamaeam, *ibid.*, 38. Mulieris Chamaeae exaltatio humilitatis, *ibid.*, 68. Chamaeas percussorem in potendo, *ibid.*, 356. Eius fides qualis laudata est, xxviii, 257. Eius fidem miratus Jesus, filium suum, *ibid.*

CAEDUS materiam confusum et initio informem Graeci appellant, xxvii, 422.

CHARACTER Christiani, crux in fronte ipsius; ipsum dicitur quod protestator, xxi, 39, 40. Character Dominicus, xx, 596. Hunc portant baptizati, xi, 382, 459. Characterem Dominus in fronte Stephani posuerit, xxi, 144, 142. Character sacramenti, *Vide* APOSTOLUS. Character regis in multibus, xi, 459.

CHARITAS. *Vide* supra LISTAS.

CHARIS Hippocentis civis, orientalis autem diaconus, xxxiv, 87.

CHERUBIM scientie plerumque Latine dicitur, xi, 89; xxvii, 484. Cherubim creatura rationalis in multitudine scientiae, vi, 276. Cherubim in propheta positum explicatio mystica, *ibid.*, 375. Duo testamenta figurat, *ibid.*, 255. Charitatis societatem commendat, *ibid.*

CHRETIUS interpretatur Abscondus, xxii, 96.

CHRESTOS, Qui spiritalis sunt, istis ista erolentes (cumque millennium Christi regnum) amentes appellant Graeco vocabulo, quo verbum et verbo expriment, nos possumus Militaris nuncupare, iv, 83. Item sum ad Cerinthum qui mille annos post resurrectionem in ventri et huiusmodi voluptates, futuros fabulabantur, unde Chrestiani sunt appellati, xxvii, 220.

CHIZO Lacedaemonius unus et septem septem, iii, 462.

CHILIBERGIA mare dicta, i, 336.

CHILIBERGUS coisidam Alexandrinus bona fides, iv, 11.

CHORAEATA malus, bonus symphonice, xxxix, 11.

CHORDA. De decem chordis, xvii, 285.

CHORUS est mensuris cantantium, xxi, 50. Chorus concordiam significat, qua in charitate consistit, x, 230. Chorus Christi jam totus mundus est, xii, 70.

CHRISTIANUS aduersus rebus valde turbatum consolatur Aug, xli, 364.

CHRISTUS, xx, 178. Christianus sacramentum in genere visibilium signum sacrosanctum est, sicut ipse baptismus, xxxix, 130, 136. Potest esse et in hominibus positus, xxxix, 135.

CHRISTIVUS, xli, 383.

CHRISTIANA et **CHRISTIANUS**. *Vide* infra post **CHRISTUS**.

CHRISTUS sacramenti nomen, xvi, 484. Christus Messias Hebraice, Graece Christus, Latine Uictus, qui corpus suum (Ecclesiam) totum perennit, xi, 151; Christus a christate dictus, xv, 968; iii, 440. vive ab unione, vii, 288; iii, 154, 201; xxvii, 288; xxix, 389, 471. Quamquam unctus Spiritu sancto, xxxi, 96, 97.

Christus ab initio generis humani praedicatorum destitit, xxxvii, 441; xxxix, 264. Nec defuerunt qui in eum crederent, xxxix, 264. Arctuli temporum quoniam, per quo praesentitur non desitit, xvii, 487. Christi praesentatione, ne in aliquo regum suorum completam putarent Iudaei, quid actum, *ibid.*, 534.

Christus abique aeternum Scripturam occurrit et videtur, xxviii, 298, 299.

Christus a multis Prophetis praenunciatus, xxxi, 363. Testimonia Prophetarum de Christo, xv, 385, 389; 390. eorumque praedictiones de illo, iii, 471. Predictio de Christo, Eleazar praenunciatur, *ibid.*, 345. Christiani Jai praenunciatur, xxviii, 529.

Christus in ipsa et scriptis Veteris Testamenti significatur, xvii, 166; xxvii, 348, 351, 352. Christi figure fuerunt, sive que mystice patribus nostris per Angelica miracula apparuerunt, sive que per 1860 facta sunt, xxx, 306.

Christus praenunciatur quae in secundo Genesio capite legitur, xxvii, 320. Christus praesentibus in XLIV psalmo, *ibid.*, 322. et in LXVIII, *ibid.*, 323. Psalms LXVI de Christo, uno de Salomone intelligendus, xxxix, 245. Christus praenunciatus in Iste propheta, xxxix, 285,

390. Christus promissus et promissus a Prophetis, xxxvii, 363; 394; xxxix, 397. Christum non sufficienter annuntiavit miracula sine prophetis testimoniis, xxxvii, 395. Christus enim Jons comparatur, xxxvii, 402. Christum non tam prophetavit Jons sermone, quam sine quatuor prophetis, xxxvii, 399. Adversus Christum prædicatur, *ibid.*, 390, 390, 600, 601, 602. Christus ipse et in Prophetis prædicabatur, xxi, 405; 406. Christum annuntiavit Prophetae plenè Christo, *ibid.*, 406. Annuntiaverunt et Deum et hominem, xxxvii, 413. Christus in antiqua Hebræo prophetatus, xxi, 417. Scriptura propter Christum facta sunt, xxi, 418. Christus, xxxvii, 437, 438. Christus et Ecclesia in ipso Judicio et Regum temporibus figuratur, *ibid.*, 342. Christi nomen et Ecclesiam ita exhibent presentia tempora, sicut præterita annuntiavit, *ibid.*, 365, 368. Christus in Sannio, xxxvii, 402. Christus in Jeronimo subornatus, xxxvii, 419. Christus in signo, furore, lupo, xxii, 330. Christi crucifixi in similitudine carnis peccati, figura in serpente aereo exaltato, xx, 583, 584. Christus ac in venamento Leses lateri, ut in herudo medulla sub palato, xxi, 419. Christus per Lazarum significatus, xxv, 341.

Christum aliis sacramentis presentior enim venturus esset, aliis enim venisset omnium oportuit, xxxix, 524. A benedictorum testimonia de Christo, xxi, 512. Oraculorum responsa de Christo, *ibid.*, 512; xv, 585. Christum oraculis non prædicant ut Deum, sed ut hominem tantum, xv, 57. Sacramentum innotescens confusa sunt, vi, 600. Christum sic fundat oraculis, ut videretur Christianum, quare, *ibid.*, 510. Christus cur fuerit presentissimus, xxi, 284. Christum presentior nulli potuissent, tanquam judicium magnum, xxi, 489.

Christi nascitur quantum in antiquis sanctis desiderium, xxv, 394; xxi, 407. Salvator Dei Christus ali antiquis desideratus, xxv, 394. Christi incarnatio etiam nomen facta profuit patribus antiquis, xxxvii, 475. Per fidem in Christum venturum justificabatur pater, xvii, 406; 454. Christus antiquis patribus ac nobis invenit, xxi, 126.

Christus figuris veteri Legi electus, xxxvii, 50. Christus figuratus in cæcis ad vesperam et panibus mane prestatis populo Israel, vi, 244. Christus in meritis veteribus prophetatus, xxxvii, 488. Figura et Christus, xv, 501. Christum varie figurat ex Veteri Testamento recensentur, xxxvii, 437. Christi

Egura, signum vitæ, xv, 142. Noe et arca, xvi, 523; xxi, 276. Isaac, xv, 407; xvii, 414; xi, 343; xxx, 236; xvii, 430. Aries quem vidit Abraham, xxi, 343. Aries ruberulatus, vi, 278. Lapis Jacob, virgo Moysi, xxx, 236, 237. Christus figuratus per Angelos, per Isaac, per petrum, per archetipum, *ibid.*, 406. per tres aves, xxi, 31, 32. per serpentinam a Moysæ exaltatam, *ibid.*, 312; xxxvi, 310. Christus petra, mamma, columba, mube, etc., xxxvii, 240. Christus in Angelo lucante cum Jacobo, xvii, 308; xxi, 41; xvii, 47. Christus in Moyse, xxi, 478, 478. Christi figura Jone, xxxvii, 437, 438. Christus et Ecclesia in ipso Judicio et Regum temporibus figuratur, *ibid.*, 342. Christi nomen et Ecclesiam ita exhibent presentia tempora, sicut præterita annuntiavit, *ibid.*, 365, 368. Christus in Sannio, xxxvii, 402. Christus in Jeronimo subornatus, xxxvii, 419. Christus in signo, furore, lupo, xxii, 330. Christi crucifixi in similitudine carnis peccati, figura in serpente aereo exaltato, xx, 583, 584. Christus ac in venamento Leses lateri, ut in herudo medulla sub palato, xxi, 419. Christus per Lazarum significatus, xxv, 341.

Christum ante carnem susceptum, fuisse visibilem, quidam existimant, xxi, 348, et oppositæ Abraham, *ibid.*, Christus apparuit Abraham in persona Angeli, xv, 144. Christi incarnatio, non incongrue creditur quosdam fuisse revelata in Genesibus, xxi, 342, 343. Christus tanquam Homines Deus honoratur in prophetis libris, et tamen Christus apparuit, xv, 148, 149.

Christum nihil aliud quam hominem fuisse, quavis excellentissimæ sapientie, Pagani dicebant, xxi, 530; xxi, 335, 336, 400. Evangelium editum esse ab eo libro de moysi, *ibid.*, 337, omque scripturas Petro et Paulo, *ibid.*, 358. Christus usque ventusibus de Platonia libris didicisse quidam dicere auct sunt, xv, 402. Christum non vere, sed putative passum esseverat Marcus hereticus, xxxvii, 221. Cerdon, *ibid.*, 223. Christus figurat in fœmine, neque habuisse carnem, dicebat Cerdon, *ibid.*, Deum annuntiatum in Veteri Testa-

mento, Deum Legem esse Prophetatum non esse patrum Christi, dicebat Cerdon, *ibid.*, Dicebat Marcionitas, xv, 480. Christum hominem tantum dicebat Gethianus, xxvii, 230. Ethonis, *ibid.*, Phloinus, xxxix, 405, 406. Christum colarum esse arbitratu Operas, *ibid.*, 222. Christum non filium putari a Scholasticis quidam dicunt, *ibid.*, De Christi incarnatione errores Manicheorum, Phloiniorum, et Apollinariorum, xxxvii, 469. Christum tantum hominem Phloinians, tantum Deum Manichæi voluit, xvii, 484, 485. Christum sui taxomodo Deum fuisse dicunt, alii hominem tantum; fides utrumque confutetur, xv, 394.

Christum serpentem (paradisi) dicitur Manichæi, xxxvii, 234. Christum non solum in celo ac stellis, sed etiam in terra, atque in omnibus quo associatur in ea, confutum, collegatum et consecutum Manichæi dicebant, xxxvii, 240, 243. Christum esse omnibus collegato quomodo subvitiis posse putabant Manichæi, *ibid.*, 240, 241. Christum primum quem sui dicebant hominis filium dicebant, *ibid.*, 239, 242. Quisque esse solum istum visibilem, xv, 372; xvii, 472. Christum nullum carnem habuisse error Manicheorum, xxxvii, 550. De carne Christi quid Manichæi et crederant, quidæ Catholicis contra eos velant, *ibid.*, 237. Christum Manichæi non verum, sed phantasticum, rebantes, xvii, 483. Christum corpus habuisse vitulorale et murale negant Manichæi, xxxvii, 383, 384. Christum ex stereo natum credere indignum putant, *ibid.*, 189, 244, 301. Christum non habuisse carnem committit carnem, carnem crucis, vulnera passiviss, carceres resurrectionis mundum esse suadent, xxxvii, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 301, 317, 300, 426, 427, xxxix, 137, 145, 147, 148, 157, 158, 324, 326. Christum non habuisse carnem et in corpore non non resurrexisset, nulli dicunt, xxi, 353.

Christum non semper fuisse, sed initium ejus, ex quo de Maria unum est, asserunt Pauliniani; nec enim aliud amplius quam hominem, xxxvii, 229. Christum creaturam introducent Orige-

niani, *ibid.*, 228. De Christo quid sentierit Ariani, xxi, 455, 457, 467, 468. Christum non secundum formam Dei, sed secundum formam humani, de humana carne contra passum esse dicebat Ariani, xxx, 29. Christum, Deum omnis creatura dicebant, *ibid.*, 27. Christum eundem ipsum esse et Patrem et Filium et Spiritum sanctum, velut Nocturni, xxvii, 226. Sabelliani et Priscillianisti, *ibid.*, 243. Christum esse medium Trinitatis dicebat Pelagianus, xxxvii, 184. Christiani in carne venisse cepant Prochloiani, xxxvii, 240, 241. Christum in carne venisse negant omnes heretici, xix, 557. Negant et omnes soli Catholicis, *ibid.*, 563. Error quorundam originum corpus Christi formatum, de femine, et putandum, sic factum esse, quomodo illud quo Spiritus sanctus apparuit in columba, xxxvii, 191, 198.

Christum sine anima carnem suscepisse dicunt Ariani et Apollinariste, xxxvii, 237, 238; xxi, 467, 468, 473. Quidam heretici in Christo Verbum loco anime esse, alii loco mentis humane crediderunt, xxi, 519. Hereticis fuit, que Verbum Dei illi pro mente, pro intellectu, pro ratione fuisse dicent, xx, 210. Christum non assumptis animam naturalium dignitatem Apollinariste, xxi, 334; xvi, 11, 12. In Christo verbum loco anime fuisse sentiebant Apollinariste, xxi, 302, 337; 238. Christum hominem tantum, sine mente humane habuisse dicunt Apollinariste, xvii, 368. Quidam ex illa heresi propagaverunt dicunt esse carnem ipsa anima, xvii, 369; xi, 480, 487. Christum non nato animam rationalem accersisse, transgeneratam sed dicere, xxi, 32. Christus unde animam accepit, v, 592, et facturum ipsi Traditoris, *ibid.*, 305. Christus secundum aliquos, Sap. VIII, dicit, *Secundum animam hominis, v, 484. Id eximiorum, ibid.*, 500. De anima Christi differentia questio est, xxx, 195, 197.

Christi carnis non fuisse susceptam de carne Mariæ, et Verbi aliquid in carnem fuisse conversum docent Apollinariste, xxxvii, 229. Christum spirituale corpus secum assidue, nihilque de Maria assumptis, sed per illam

tanquam per rivum aut fastidium transire doceret Valentinus. *Ibid.* 221. Christum non rationem depositione de celo, sed ex elementis mundi necessitate dicebat Apelles, et quae mundi reddidisse, cum sine carne resurget ascendit in caelum, *Ibid.* 223. Quid de carne Christi sentiant Priscillanitati, *xxx.* 437. Christum non resurrexisse, sed resurrexerunt. *Ibid.* Elipser, *xxvi.* 220. In Christo humanam formam in divinam, intermixtam esse contemplandum, quodam censuerunt, *xxx.* 503. Christum in eorum contempit Porphyrius, *ii.* 492. Quid de Christo sentiant Pelagian, *xxxv.* 30. Haereticorum error de Christo tribus generibus humilior, *xxi.* 404, 405 & *xx.* 400. De Christo quid episcopus, *xxxvi.* 160. Christum quid erat ante incarnationem, *xx.* 170. Christi duplex adventus, *vii.* 197, 198 & *x.* 441 & *xxvi.* 183. Christi adventus in mundum ratione carnis intelligendus, *xix.* 478. Christum et hominum tota Trinitas fecit, *xxvi.* 123. Christi incarnatio opus est totius Trinitatis, *xx.* 172. Christus cur non venit, *xx.* 484 & *xxvii.* 106. Praecipua causa adventus Christi, charitatis commendatio, *xxv.* 488. Christo nulla fuit culpa peccandi, nisi peccata esset solvendo facere, Tolle morbos, tolle vulnera, et nulla est medicina animae, *xx.* 484. Christus venit, ut saltem hominis procuraret, *x.* 484. Quia creavit Adam, ideo descendit Christus, *xi.* 546, 547. Si tu, o homo, non dimittes Deum, non fuerit pater Deus homo, *viii.* 85. Deus factus est homo, ut quoniam homo potes ad hominem, qui non potes ad Deum, per hominem venires ad Deum, *xvii.* 230, 241. Christum de caelo ad terram non merita nostra habuit, sed peccata duxerunt, *xx.* 482 & *xx.* 124. Non liberaretur humanum genus, nisi sermo Dei dignaretur esse humanum, *xxv.* 106. Si ille non esset homo, non liberaretur homo, *xx.* 181. Christum non quivisset quae fecerunt, nisi fuerit ipse quod fecerat, *x.* 322. Christus factus est homo, ne periret homo, *xvii.* 395. Nisi venisset Filius hominis, periret homo, *xx.* 402. De Christi in carne ad nos adventu pulchre, *xxv.* 78, 165.

Christus naturam humanam assumpsit, ut doceret id esse hominem eodem, quod ab omni creatura intellectuali constitutum est, *vii.* 407. Christi duplex natura, *xx.* 117. Nullo modo beneficius generi humano consuluit, et, quam cum ipsa sapientia Dei totum hominem suscepit, *Ibid.* 342. Christus factus est particeps mortalitatis nostrae, ut efficeretur particeps divinitatis ipsius, *xx.* 447, 448 & *xvi.* 304. Christus venit hominibus magistrum et adiutorem, *xxxix.* 511, 512. Christus nobis per mortale corpus apparuit, quia nos humilitate Filii Dei sanari oportebat, *xxi.* 459. Quantum locum habebat homo in operibus Dei, videt ex Filii Dei incarnatione, *xxvi.* 190, 191. Christus carnem suscepit, ne homo carnalibus inhaerere, *xli.* 358. Homo factus est, ut nos deus faceret, *xx.* 28. Nostram naturam suscepit, ut de ipsa quam deceptorum, diaboli vinceretur, *xxvi.* 180. Christus unus est idemque verus in utraque natura, verus in divinitate, verus in humanitate; verus de Patre, verus de matre, verus in eternitate, verus in tempore; verus in immortalitate; verus in morte, verus in resurrectione, *xxvi.* 173.

Christi generatio et nativitas duplex, utraque mirabilis, *xvii.* 338; *xix.* 198; *xx.* 22, 23, 35, 38, 40, 132; *xxi.* 469, 498, 500, 503 & *xxvi.* 14. *Ibid.* 137. Duplex Christi natura, *xx.* 117. Christi duplex adventus, *Ibid.* 193. Christus quomodo incarnatus, *xx.* 113. Christi incarnatio quam miranda, *xx.* 29. Est ineffabilis, *xxvi.* 120. Forma servata, non forma Dei dimissa, *xx.* 369. Verbum non recessit a Patre, *Ibid.* 50. Christus in majestate, venit per humanam infirmitatem, *Ibid.* 476. Christi missio, ejus exaunatio, *vt.* 469, 470. Christus exinanitus est apud homines, ecclesiam quod erat, et demonstrans quod factum erat, *xx.* 18. Christus venit laetando, venit parvendo, manet reverendo, *xvi.* 151. Homo in Christo non sic suscepit ad ea sapientes sunt, *xxvi.* 145. Homo sic susceptus est a Verbo, ut simul cum eo Deus fieret, *vii.* 124. Christus sic

homo factus est, ut non desideret esse Deus, *xv.* 321 & *xx.* 9, 10, 351, 355. Ipse homo Christus nunquam ita fuit homo, ut non esset unigenitus Dei Filius, propter unigenitum Verbum, *xxxv.* 308. Christus Deus de Deo, Jumen de lumine, *xx.* 350. Christus verus Filius Dei cur dicitur sit, *xx.* 260. Filii Dei aequalis Deo, *Ibid.* 62. Filii Dei unicus, *xx.* 113, 124. Quomodo Dei Filius unicus, *xix.* 359. Christus secundum formam Dei est invisibilis perinde ac Deus Pater, *xvi.* 310, 311.

Christus verus et verax Filius Dei et hominis, *xxv.* 63; *xxvii.* 289, 358. Christus et Dei Filius semper natura, et hominis filius qui ex tempore assumptus est gratis, *xxix.* 470, 494. Christus Filius Dei natura, non gratia; verus non adoptatus, *xix.* 558. Christus iuxta quum Scripturam dicitur Filius Dei adoptivus, *xxix.* 297. Refelluntur qui dicunt, Qui filius est hominis, factus est Filius Dei, qui vero Filius est Dei, non est factus filius hominis, *xx.* 10.

Christus Verbum et homo, *xvii.* 11. Deus et homo, *viii.* 340; *xviii.* 372, 434, 437 & *xix.* 53, 54; *xx.* 15, 261, 47, 511, 78, 326. Christus Deus, anima rationalis, et caro, *x.* 187 & *xvi.* 490; *xxxix.* 478. Sicut unus homo, anima et caro; ita unus Christus, Deus et homo, *xix.* 477; *xx.* 6. Christus non semi-Deus quasi pater Dei, Deus, et parte hominis, homo; sed totum Deus et totus homo, *xx.* 568. Verus Deus et verus homo, *xxvi.* 194, 378, 379; *xxviii.* 239. Christus Deus laetus in carne, *xx.* 264. Deus et homo non duo, sed unus est Christus, *xvii.* 11, 18; *40;* *xxxix.* 322. In Christo genera subsistunt, divina et humana, ultraque non duo, sed unus est Christus, *xvii.* 182; *xix.* 121.

Christus in unitate persone suae accepit visibilem hominis formam, *xx.* 79. Deus non pars persone Christi, *Ibid.* 94. In unitate persone in Christus consumulavit deus hominem, ut etiam solita sublimare insolitis, et insolita solitis temperaret, *xxxix.* 509. Idem Deus qui homo, non confusione naturae, sed unitate persone, *xx.* 10. Christus Deus simul et homo in unitate persone, *xxvi.*

120, 131. Unam facit Dominum cum servo personam, *xviii.* 271. Unus in Christo persona, *xv.* 202; *xviii.* 489; *xxix.* 470; *xxxv.* 169; *xx.* 16. Non duo Christi sunt, nec duo Filii Dei, *xx.* 580, 581. Christus filius hominis, et in caelo, citum quando in terra hospitalis, *xx.* 314; *xviii.* 269, 270; *xx.* 580, 581. Christus et anima unitatem, et in caelo maebat et ambulabat in terra, *xxviii.* 322. In Christo sunt tres substantiae, Deus et homo; sed una persona, ut Trinitas unitatem, non accedente hominis personis fiat, *xx.* 321 & *xx.* 40, 354. In Christo distinguenda forma servi, non separanda ad alienam, et in aliam personam constituenda, *xviii.* 63. In Christo propter unitatem persone quaeque natura vocabulum alteri imperit, et divina humanae et humanae divinae, *xxix.* 470, 471. Dicitur de celo descensisse filius hominis, et crucifixus Filius Dei, *xxx.* 136. De eodem Christo praedicantur diversa, ob utriusque naturae hypostasos, *Ibid.* 215.

Christus geminis gignit substantiae, secundum quid obediens, secundum quid aequalis Deo, *xx.* 472. Christus Patre minor et aequalis, *xxvii.* 121. Christus et unigenitus et primogenitus, quomodo, *xxix.* 297, 300, 301. Christum non secundum susceptionem hominis, sed secundum divinitatis excellentiam primogenitum intelligi volebat Manichaeus, *xxx.* 120, 229. Christus pater, utriusque nam Dei dicitur principium, primogenitus, dominus gloriae: propter formam servi, sponsum procedens de thalamo, caput corporis Ecclesiae, etc., *xx.* 240. Christo ut homini Deus et pater est et Dominus, *xxx.* 475. *Ipsi* Deus Pater formam Dei, Dominus formam servi, *xii.* 305. In Christo plebita divinitatis corporalis, quomodo, *xx.* 533, 534; *y.* 575. Quo discrimine habet divinitas in Christo, et in membris ejus, *xli.* 534. In Christo nec divinitas in creaturam, nec creatura in divinitatem mixta est, *xxx.* 197. Christum Dei Filium eundem esse finem hominis incarnatione, *xx.* 11. Quomodo Christus filium hominis credere debemus, *xxviii.* 258.

Christus ut homo ejus est natura, cojus et nos, *xvii.* 477. Christus eo ipso

que factus est filius hominis, qui distat a nobis, *ibid.*, 44. Christus accendit ad id quod non erit, non auisit quod erat. *Ibid.*, 44, 53. Christi participatio in inferiora nostra, et participatio nostra in illius superiora, dissimilis, xxxvii; 369; 370. Animi in Christo stabile, simul incommutabile, xxi, 386; 287. Persona Christi quæ Aristoteli: perfectiora, humilitas, xxi, 9. Animi iniquitatis deli non de nihilo factus, xxxvii; 382. Christus quomodo creatus, xxxvii; 382. Christus inmutabilis quæritur ad Verbum, xix, 37. Filius Dei non est mutatus per incarnationem, xvii, 388; xxvii, 65, 100. Christus sine sui mutatione homo factus, xv, 533; 344. Christus ille est iustus firmiter, quæ cum nostra non iustitia iudicatur, xvii, 288.

Christus perfectus homo, xi, 519. Christus suscepit gloriam humanam, xxvii, 374. totum humanam, xxi, 213; xxvii, 38, 197; 208; 210. Per spiritum sanctum; et per simonem, corpus suscepit, *ibid.*, 193. Christus habuit animam, *ibid.*, 107, et mentem hominis, *ibid.*, 106. Neque Christus aut non habuit animam aut non habuit rationem, xxi, 16. Christus et solus suscepit animam, mentemque non esset nisi unicus nosse, xxi, 512. An anima ejus ex Adamo propagata in errorem, xxi, 316, 317. *Ubi supra:* Christus animam non obnoxia peccato originis, xxi, 34.

Christi caro vehiculum que processit ad nos et lassavit nos, *ibid.*, xxx, 37. Item vestis est, iumentum, baculum, *ibid.*, Christi vera caro, et ex Maria suscepta, xxi, 427, 428. Christi caro vera, qui non caro peccati, sed similitudo carnis peccati, xxi, 317. Christum negantes verum corpus habuisse sed oculis visum esse quod non erit, *ibid.*, xxvii, 339. Christum habere verum carnem, contra Manichæos et Præcilianianos, xxi, 216; 290. Propter Verbum Patri clara est Verbi caro, xv, 219. Christus habuit verum corpus, xxxviii, 7; xxvii, 193. Christi caro, vulnera et cicatrices vera, xxxvii, 307, 487. Omnia conditionis humane affectus non simulavit, sed plene exhibuit non conditione necessitate, sed magisterii voluntate, xxix,

139. Imbecillitatem nostram suscepit Filius Dei, xxvii, 193. Christus humana infirmitatis affectus, sicut ipsam carnem ac mortem carnis, non conditionis necessitate sed misericordiosis voluntate suscepit, x, 239; 243; 298; xxxviii, 153, 156; xxvii, 316. Christi infirmitas fuit ex potentate, *ibid.*, 178. Christus euriasticus, et stulticus, quia dignalatur, non qua exegit, xix, 528. Somnus, cibus et affectus humani, in Christo naturam humanam prolant assumptam, non consueptam, xxxix, 509. Christus commiserat vobiscum nihil nostræ, nobis datur bona sua, xix, 44; 48. Contra Apollinarianos ostenditur habuisse Christum omnia hominis, præter peccatum, xxi, 369.

Christi conceptio non habet exemplum, xx, 300. Christus natus est de Spiritu sancto, non ut de Patre, sed de Maria ut de matre, xxvii, 129. Christus sine concupiscentia conceptus, x, 504; xxi, 328, 327. Christum non concupiscentia sed gratia mater concepit, xxi, 382. Christi caro de nostra massa, non ex aquo concupiscentie factus et factura, xxi, 456. Christus hinc ex matre, tollit interventionem concupiscentie, v, 408. Ideo matris conceptus, xxvii, 129. Christum Virgo non carnaliter concupiscentia, sed spiritaliter credendo concepit, ix, 284. Quomodo in utero matris fuit et in coelis, xxxviii, 27. Christus in hunc mundum ad nuptias venit, xx, 28. Christi inquit ad nos Judæi et gentes, *ibid.*, xxvii, 47; xx, 300.

Christus natus est mortalis, ut mortem auferret, xxi, 201. Maritalitatem suscepit, ad hunc immortalitatem, *ibid.*, 88. Christus venit in carne carnis gratia mundaturus, xxi, 41. Christus isidus est morte in virginitate matris, isidus est vitam æqualem Patri, xxi, 34. Christus venit suscipere mortem nostram, pronuntiare vitam nostram, xxi, 51; 52. Ad hoc venit, ut mortem eripuit subiret, xxi, 326. De nostro mortem, de suo non potuit, xxi, 94. Sacerdos noster a nobis accepit quod pro nobis offerret, xxi, 161. Accepit ex te, unde suscepit pro te, xxi, 52. Accepit mortem de nostro, ut nobis daret vitam de suo, xix, 68; xxi, 194.

Quin passurus venit, occulus venit, xvii, 403. Christus venit non facere quod peccatores, sed pati quod peccatores, x, 573. Venit Christus ut trougaret summe id inimitabile, comparat a corrumpente, xv, 260. Christus ad hoc venit et credere Deo, xxi, 493, et ad post vitam fidei, conferret vitam æternam, xv, 508. In Christi carne ponit sine culpa, ut et culpa sanaretur et pena, xxi, 33. Christus suscipiendo peccatum, et non culpam, et culpam deluit et peccatum, xxi, 307; xxi, 384.

Christus suscepit iniquitatem nostram, sed ferendam et sanandam, non autem habendam, xx, 363. Carnem assumptam, non iniquitatem carnis; assumptam carnem mundam manducavit, xxi, 414. Carnem assumptam de utero Virginis, ut mundam offerret pro inmundis, xxi, 70. Christum de Virginis corpore non suscepit quod sanaret, sed unde sanaret, xv, 582.

Christi caro per paschicum et eucharum significatur, ix, 21, 22. Christi caro eucharum appellatur propter similitudinem carnis paschalis, xvii, 23, 24. Christi caro agneta, ix, 347; xii, 450. Eucharum epistola dicitur, *ibid.*, 317. Christi caro, tabernaculum et sponsa Verbi, x, 332.

Christum a peccatis non liberum inquit Juliani calumniam contra Gathelium, xxxvii, 425; xxxvii, 24. In Christo natura humana sine peccato propter unigenitum, xxvii, 470. Christum de humana carne contacta nulla passus est, xxi, 19, 20, 69. Christus sine ad terram contacta descendit, ut nullum laboraret peccatum, etiam ex Aristonorum confessione, *ibid.*, 87, 88. Christus sine peccato conceptus ut saluaret quædam habuisse conceptus, xviii, 282; xxi, 247, 282; 297. Christi nullum peccatum, nec originis nec proprie iniquitatis, xxi, 283; 456. Christus peccatum originale non traxit, xxvii, 501. Christus solus sine peccato originali, xxxvii, 278. Quæritur fuisse aliquis a peccato originis, v, 447. Christus solus sine peccato natus, xxxviii, 348; 349, 493, 493; xxxvii, 226. Solus potuit ita nasci ut ei non opus esset renasci, xxvii, 429. Christus solus in carne sine peccato et ignorantia, xxxviii, 79. Solus Christus sine peccato

in hac vita, vi, 455; vii, 87; xv, 432; 434; xvii, 240; xxxviii, 382. Quare, xxxvii, 363. Christus peccatum aliis major fecisset, si peccatum habuisset, *ibid.*, In Christo natura humana impeccabilis, xxxvii, 34.

Christi carnem exterores carni esse, quare, blasphemus est, xxxvii, 211. Conspicit Pedagogi, xxxvii, 281. Christi carnem exteroresque passivum episcopus punit Juliano esse passivum, xxxvii, 362. Christo libitorem conatur Juliano inferre, xxxvii, 294, 212. Christi nativitas de curio in quo nostre similitudinis et dissimilitudinis, xxxvii, 209. Christi caro non a natura atque substantia carnis nostre sed a vili communione distincta, xxxvii, 356, 357, 359, 391. Christus de carne matris peccati, xxxvii, 370. Christus quia non de carnis concupiscentia natus, non habuit carnem peccati, xxxvii, 367. Veritas membrorum in Christo, non cupiditas peccatorum, *ibid.*, 203. Christus in terram non peccatum non transit, sed mortem, xxxvii, 283. Christus immortalitatem de matris mortalitate traxit, non vero peccatum, xxxvii, 364. Christi caro concupiscentia, ad mortem etiam ventura fuisse videtur, xxxvii, 378.

Christus non habuit cupiditatem vitiorum, xxxvii, 198, 197; 201. Christus concupiscentiam non habuit, ac per hoc peccatum alicui non fecit, ac nec concupiscit, *ibid.*, 147, 148. Christus non per concupiscentiam nulla nulla concupiscentia liberatus, *ibid.*, 208; 210, 214. Christus non ille debuit habere concupiscentiam quæ se in tantum propere, *ibid.*, 242, 243. Egenius rationem non tollit in Christo, etiam non habuit concupiscentiam communem nobiscum, xxi, 365. Concupiscentiam Christi Christus si habuisset, non eam sanasset in nobis, *ibid.*, 306. Qui in Christo negat concupiscentiam nosse propterea conveniunt cum Apollinarianis, xxi, 364. Christus solus concupiscentiam non habuit, xxxvii, 424. In Christo concupiscentiam diaboli non invenit, xxxvii, 196, 197; 228; 290. In carne Christi cur non transierit concupiscentia, xxxvii, 363. Carnis sensus in Christo fuerunt,

non concupiscentia, xxxvii, 498.
 Christi caro non caro peccati erat, quae non de carnali concupiscentia nata erat, xxxviii, 86. Christi corpus non caro peccati, sed similitudo carnis peccati, v, 304; xvii, 408; xix, 134, 317. Christus solus habuit similitudinem carnis peccati, quia non esset caro peccati, xxxvii, 326, 327. Christi caro quomodo in similitudinem carnis peccati, xxxvii, 305, 385; xxxviii, 261, 302. Similitudo carnis peccati; in qua Christus venit ad nos; dicitur esse peccatum, xxx, 59. Christus sine peccato, factus tamen peccatum, xxxv, 125. Quo venit, xix, 284, 318; xxxv, 170. Quomodo peccata et delicta habere debuit, qui peccatum non fecit, xvii, 292; xviii, 428; xix, 443. Christus fuit delictorum successor non commissus, ix, 322, 323. Delicta nostra sua delicta fecit, ut iustitiam suam nostram iustitiam faceret, vi, 292. Christus solus in hominibus verum dicitur possit homo Deus: Si inventus in nos peccatum, dicitur, xviii, 445. In Christo integritas sine peccato, reddidit sine delicto, flagellum sine merito, dicitur, 231. Non solvitur a vinculis nisi liber a vinculis, xxi, 414. Christus quomodo missus in de peccato damnatur peccatum, xix, 151, 282. Per solium Christum dilabur originale peccatum, xxxv, 159, et alia originali peccato addita, dicitur, 400. Quod Christus et deus aliqui sit amplius quam ceteri homines, vii, 367, 368.
 Christi humana natura non ante esse coepit quam a Dei Filio susciperetur, xxvii, 124, 125, 196. In Christo homo qui assumptus est, non ante creatus, ut post assumeretur, sed in ipsa assumptione homo creatus est, xxxv, 470. Christus non fuit prius Filius hominis et postea Filius Dei, sed ipsa susceptione factus est, xix, 377. Christus Dei Filius suscepit totum hominem non ante se procedentem; sed omnino gratis, dicitur, 321. Pelagiana heresis ex dicitur, ut peccatum Christus voluntatis suae virtute meruisset, ut a Verbo Dei susciperetur, xxviii, 220. Christus praeratiorem praedestinationis lumen, xxvii, 80, 90. Summam gratiae exemplum, vi, 503.
 Christus praedestinatus, xvi, 319;

xxxvii, 89, 90. Quisquis Dei Filium praedestinatum negat, hunc eundem filium hominis negat, xvii, 319, 320. Quod in similitudine personae unigeniti assumptus est homo gratis est, non a matre, xvi, 174. Ad personam unigeniti Filii Dei per gratiam pertinet natura humana, dicitur, 304. Christus ut susciperetur non meruit, xxvi, 121. Non ex merito, sed ex gratis homo Christus est ab initio non Dei Filius, xxxvi, 306, 308, 310. Ex Pelagiano dogmate quae sequatur impietas contra gratiam Christo propter, dicitur, Christo gratia quodam modo fuit naturalis, xxvi, 124, 125. Per eam factum est ut nullum posset habere peccatum, dicitur, 122. Hunc gratiam humani modis, quo natus est Christus de Spiritu sancto, dicitur, 122, 124, 125. Christus et Adam semine non semilibi ratione procreatus: in eo cum ceteris non peccavit, xxvii, 292. Christus autem et quomodo in lumbis Abraham, v, 504. Christus ex carne Abraham non fervore vulneris, sed matris tractu medicaminis, dicitur, 305. Si Christus in Abrahamo secundum animam fuisset, non putasset non decimatus in Abrahamo, quomodo, xxviii, 500.
 Christus homo Dominicus, xxxviii, 24, 49. Christus homo coelestis, xxvii, 288, etiam secundum carnem, xxxviii, 581. Christi divinitas sequitur Romani divinitati, iv, 247, 238, 340. Christum Deum esse, et miracula et prophetia in illo implenda perservant, dicitur, 338, 241. Christum Deum esse perinde confessio constant. Matris, dicitur, 197, 232. Christus sine Deum intellexit mulier, qui ab eo peccatis sibi posse dimitti creditur, xviii, 541. Christi latentem divinitatem prodere, divina quae gerit, xvi, 444, 445. Christus hoc agit dicitur coelestis, ut Deus et homo crearetur, xv, 321. Christus nunquam a Verbo separatus, xvi, 154. Nunquam desertus, vii, 125, 134. Nec passivum humilitatis a Verbo depositus, dicitur, 124. Animus Christi nunquam separata a Verbo, xvi, 12, 13. Christus dictus etiam sola caro, et sola anima, dicitur, 15, 16, 188, 190.

In Christo suscepta est et Ecclesia a Verbo, vii, 129.
 Christus secundum quod Filius Dei non habet genus in terra, xxvii, 285, 288. Christi origo carnalis ex Iulio et stirpe, et de sacerdotali, xv, 473. Christus quomodo filius Abraham et David, xxvii, 109. Christus Filius Dei et filius David, xxxv, 113. Christus filius David, xvii, 49, 30. Filius est Domini David, xviii, 121. Christus se filium David non negat, xviii, 496. Christus tanquam ex utero genitus est a David, xv, 304. Christum ex semine David esse secundum carnem, omnium librorum alique linguarum clari auctoritas contra Manichaeos, xxxviii, 303, 305. Christus filius David merito appellatur, etiam Maria ex David nullam originem ducere, xii, 403. Quaevis Iudaea facta de Christo, xviii, 493. De Christo quid credendum, xv, 132, 261. Christus non se negat filium Joseph, xviii, 110, 120. Generationes ab Abraham usque ad Christum, dicitur, 411. Christi generationem aliter Matthaeus, aliter Lucas recensent, quare, xxviii, 61; xxxviii, 245. Christi progenitores alios Matthaeus, alios Lucas commemorando non meminit, xvii, 131; xxxvii, 239. Christi generationes ex Matthaeo descendenti numerat, Lucas ascendens, xviii, 132. Quare per Joseph numeratur, non per Mariam, xviii, 138, 132; xxxix, 115. De quadragesimo numero in generationibus Domini, numerantibus, xxv, 112. Christus in diebus numerat Lucas, dicitur, 136. In Christi generatione cur recensentur peccatores, xix, 69, 67. Christus quare de tribu Levi missi voluit, xxxviii, 62, 63.
 Christi due natiuitates, xv, 90, 308; xxv, 137. Christus antequam nasceretur et ante omnia tempora erat, x, 360, 361. Christo associate, Angeli, numerantur meritis constituerunt, xvii, 152. Non in forma Dei, sed in forma sortis natus est ex femina, xxvii, 249, 250. Cur usque de femina voluit, xvii, 286; xviii, 165; xx, 23; xxxviii, 61, xxv, 36, 37. Christus voluit natus, misericordia mortuus, x, 452. Christus

sibi fecit matrem de qua nasceretur, ix, 508. Christi ex Virgine natiuitas, xxxvii, 38. Christus ante partum Virginis conceptus, 67. Hominem Deum ex Virgine nasci docuit, xxvii, 8. Christus Virginitas filius et Virginitum sumens, xv, 39; xvii, 284. Nobilitas fuit nascentis in virginitate parentis, et nobilitas parentis in divinitate nascentis, xxi, 59. Quare Christus ex Maria contra omnes voluit, v, 468. Christus non sicut ex Maria virgine natus, quod aliter in vera carne existere non posset, xxi, 174, 147.
 Christus natus est illius matris virginilate, xv, 9, 18, 20, 28, 125, 133. Incorporea illius integritate, xxvi, 150, 157. Per Christum solus natus est, xx, 134, 275. In calce Christi per virginem involuta, matris viscera, introitu per caesura ostia, nota ratio facti est potentia faciendae, xxxix, 509. Christus sine peccato natus, quia non per concupiscentiam natus, xxxvii, 225, 226, 228. Christi natiuitas curialis ideo secundum Aulicorum capere debet, quia non est de commixtione sexus utriusque, xxxvii, 240, xxxviii, 234. Christus solus ex soluto uero genitus, xi, 304. Christus in solitudine natus est, qui solus ex Virgine natus, xxi, 400. Christi natiuitas proleptica plenitudo, ii, 515; xxxvii, 96. Signa in Christi natiuitate, xxvii, 54. Christus quo tempore natus, ii, 161; iii, 510. Quo die, quo consule natus est, constat tempore Augustini, xv, 268. Quot anni a natiuitate usque ad resurrectionem ejus numerantibus, xxv, 112. Christus in diebus habet natiuitatem in homo, non ut Deus, xxi, 107. Christus natus est octavo kalendas Ianuarii, v, 268; xxxv, 304; xxxvii, 501. Christus conceptus est mortuus circa octavam Kal. Aprilis, vi, 298; xxx, 304. Christus natus est quando dies iam incipiunt crescere, et Joannes vero eum incipiunt nominare quo mysterio, xxi, 220. Christus ante Joannem factus, id est Joanni anteposuit, xxxv, 19, 20. Christi natiuitas diei cum opere Christi congruentia, xxi, 12, 22, 31, 35. Christi et Joannis natiuitas cur celebraretur, non vero aliorum, dicitur, 514, 535. Christus qui nascitur in nobis, xxi, 409.

Christus cur post tam longa tempora venerit, xxxvii, 75, 76. Christus cur non ante venerit, xv, 336. Christus non in principio peccatorum venit, xxxviii, 28. Venit vultu in juventute et in senectute mundi, xii, 568, 569; xviii, 386. sexta aetate humani generis, xxxviii, 70. Quare venit post dathan. Legem, xviii, 160. Christus tunc humilissimus apparere voluit, et apud eos presbiterii doctrinam suam, quando serent, et illi sceleratos esse, qui in eum fuerant crediderit, xxxc, 263.

Christus cui infans natus est, et imbecillus, cum exiret ex utero, xxxviii, 300. Christus Domini nostri causa, infans, xx, 24, 43. Mira in Christo infans intelligentiam adhibuit, et conuersentiam, *ibid.* 6, 12. In Christo infante hoc ignorauit nec omnia indidit, xxxviii, 378.

Christi patria, populus Iudaeorum, xv, 133, 135, et omnia, *ibid.* Christus in Iudaea natus, sed non solum Iudaea, x, 433. Christus conditus et nascens in Sion, xli, 407. Christus natus, in re Iudaea et Genes non cognat, xx, 54. Quomodo Christus non receptus a Iudaeis, xxi, 248, 249. Christo nato quatuor folios natus gradus ascendit, xx, 42; xli, 496, 498. Christus natus Magis inuistatus, xli, 507. Iudaea et Gentibus, *ibid.* 514. Christi uoluntatis, xvii, 288.

Christi princeps (conuulsus) uentis peccatorum, et adhibens curam nate conscientia generat, vii, 103. Christus et parvus natus est, x, 413. Magnitudo illius ante diem, ultra diem, sine die, *ibid.* Christus miracula omnia fecit, etiam amplexum natus homo, *ibid.* 299.

Christi paupertas summa, xii, 314, 314. Christus pauper natus uoluit, vi, 387. Christus cur egenus factus est, xvii, 307; xxi, 436; xii, 227; xxi, 382, 383. Christus implere uult pauperes, qui pauper effectus est, vii, 217. Deuotus est indigne, ut possit optime mercedem reddere, xxi, 523. Christus egere uoluit propter te, ut haberes nihil seminis ferrea que desit, et merces uitam aeternam, xvii, 261. Christi paupertas, diuinae nostrae sunt: quomodo infirmitas, et stultum ipso, et morte-

tilias, est fortitudo, sapientia et immortalitas nostra, viii, 217. Christus pauper et diues, quomodo, xvii, 301, 454; xxx, 54. Christi diuitias quae, xi, 319, 314.

Christi humilitas in incarnatione commendata, vii, 514. Humilitas Christi, xiv, 402, 403; xv, 427, 436. Christi humilitas explicari non potest, necdum eius diuinitas, xv, 423. Christus uenit propter uirginis partum, xxxv, 279. Christi humilitatio non potuit nisi alta esse, xxi, 220. Christi ita humilitati scilicet concupiscimus, ut minor uideri non poterit, xvi, 313. Sepone diuinitatem, tunc occallat quod animus erat, apparet quod acciperet, xviii, 358. Humilia quae de Christo narrantur, ad curam quae pertinet et sublimis ad diuinitatem, xvi, 394. Christi humilitatio nocere corda est, non impotentia, x, 440. Examinabit se sumens quod non erat, non percedo quod erat, xviii, 407. In ea carne per uisum est, in qua reuocatus percellens oculi magnum intravit, xii, 334, 373.

Cur tanta humilitas ad nos uenerit Christi, xxi, 355. Propter magnum superbie peccatum Deus humilis uenit: hinc causa, hinc peccatum magnum, hinc ingens mortuus, immensum omnipotentem medicum de celo descendit, vii, 276, 341. Christus incarnatus est, ut humilitatis uiam doceret, xxi, 348. Christus humilis uis, Christus celsus et Deus, ueritas et uita, xxi, 207. Christus humilitatis apparuit, ut eum caperemus, vii, 383. Verbum Dei panis Angelorum lactentis incarnatione, ut ad paruulos pertineret, vii, 512; xli, 378. Christus Iherosolymam uenit, et in humilitate in prespio filius, xxi, 35, 36. Christus creator Angelorum factus est fons, et panis Angelorum manducaret homo, *ibid.* 36. Christus in prespio, sedulum cibaria iumentorum, xxi, 24. Cibum cui capiendo inuoluit eramus, missus est carum, et Verbum caro factum est ut in prespio uoluit baptizari. Dei spiritus, xxi, 104; xxvii, 377. Christus nihil esset humilis, nec manducaret nec liberaret, vii, 512, 513. Humilitas, caro et crucifixio Christi, haec est quod sufficit paruulo, xxi, 18, 19. Christi humilitatio: altitudinem praecedere uoluit, xv,

326. In Christum humilem, qui non offendit, non formidat excedum, xxi, 484, 485. Christus latuit, ut infirmate praebere exemplum, xv, 322, 330. Christus exemplum magnum humilitatis nobis praebuit, *ibid.* 330. Signum Christi est humilitas eius: noluit stellam esse in fronte scilicet, signum animae, sed crucem suam, xxi, 413, 414. Christi humilitatem qui respicit, superbus est, et longe a salute, xxi, 57.

Christus non solum loquendo, sed etiam nascendo magister exitus, xxx, 67. In se non latere uoluit quid in hunc uis contemndum, quid in altera sperandum esset, xi, 17, 26, 28, 29, 30. Christi ortu iustitia nobis aliam, x, 20, 21.

Christi circumcisio die octavo facta, ut ajas resurrectionem significaret, xi, 254. Propheta de Christo non occidendo in infans, vi, 367, 310. Christus in Aegyptum portatus, factus iam loquatur inegris suis, ut persequeris se inimicos sequeret, xi, 67, 68. Christi sapientiam in annis duodecim sanos intrabant, x, 300. Christus ut esset perfectus habuit, non diuinae maiestatis fuit, sed status humanae, xxx, 181. Christi obedientia opposita inobedientia, xii, 192. Vita Christi compendio descripta, xv, 340, 341. Christus quare uoluit baptizari, xiv, 438, 440, 450; xx, 500; xxi, 436; xxi, 185, 196; xxxii, 40. Cur baptizari uoluit, qui scilicet non habuit, x, 323. Suscepit commendanda medicamenta, non uulnera, xii, 572. Cur sacramenta ueteris Legis suscepit, *ibid.* 59. Baptizatus ut congruere potest, xxvii, 242. In humilitate uisus doceret, xxi, 540. Deum baptizari uoluit, humilitatem suam alius commendauit, xi, 628. Cur non solum baptizatus a Iohanne, xxxi, 446. Christum smarum fere XX baptizatum fuisse, auctoritate Euangelista refutetur, vi, 491, 492. Quare Christus in iohanne baptizatus, xxi, 271. Christus baptizari omnes, quos ministrus eius baptizari, xxi, 271.

Christus eum quadraginta diebus ieiunauit, xii, 364. Cur cursum non fecit panem de lapido, x, 224. sicut in nuptiis uinum de aqua, xxi, 54. Christi exure-

et sitis, nostra bona opera et populorum fidem respiciet, xvii, 23; xi, 131, 329. Christus cur se a diabolo tentari permisit, xi, 429, 426. Christus quando a Satana tentari uoluit, non transfigurauit in se, xii, 411. Christi tentatio, nostra doctrina est, x, 298. Tentatus est, ut nos doceret tentare tentatores, xxi, 62, 63. Christi tentatio imperiosa est, propter tria uiciorum genera, uoluptatum carnis, superbiae et curiositatis, vii, 149, 156. Christi mysterium in Veteri Testamento reuelatum, xxi, 44, 45.

Christus hic non hominis potius, sed malae persequit, xvii, 332. Christus calcatus fuit, xviii, 557. Christus tentatus Philippum, xvii, 461. Christum quidam putantes in aliquo mentium, quidam putantes esse qui mimatus est impis, xviii, 340. Unde nate est hoc opinio, *ibid.* 344. Vide Felix Dei, YERRE. Christus in loco Euangelii Iohannis cap. VIII, a mendacio uincitum, xxi, 190, 149, 145. Testimonium etiam de se ipso quam, uerum sit, *ibid.* 59. Christi interpellatus a fratri iudei hereditatem pariri cur facere noluit, xxi, 383. Christus diuinae hereditatis esse uolens, quid docuit, xvii, 543. Christus Iesus Ierosolimas interpellat et amittit, *ibid.* 451, 452. Christum Jesum traxerit, *ibid.* 451, 450, 455; xxi, 288. Christi mirabile, xli, 510. Alia sunt et communia cum aliis, et proprium ipsi fuit nate de uirgine, a mortuis resurgere, in celum ascendere, xxxvii, 512. Christus magis uirtutes fecit, quae fecit, calcaminatus in dolos, xxi, 446, 447. Christi facta etiam aliquid significauerit, quia uerba, xvii, 355. Aliquid aliud quam quod prius se fecerunt, *ibid.* 530. Christi facta, quae uerba sunt, *ibid.* 512. Christus uictoria officio functus, xxxvii, 515.

Christi actioem quatuordecim scopus, xvii, 336. Christus in omnibus que fecit, non admodum quiescendum hie uicium, *ibid.* Quod agit Christus, uenit ad nos: et quod agimus propter illum, reddidit ad nos, xxi, 182. Quid fecerit Christus ut humiliter laboraret, ueniret, xvii, 447. Cur peius deit pauperes et idiotas, non diuites, non oratores, etc., *ibid.* 438. Christus totus et

Apostola innotuit, et nobis : sed nec ab eis, nec a nobis totus est visus, *xxx, 12*. Quomodo nos invenire adjuvant visus nostra, *ibid.* Christus trinitatem solvens, mortem indelictam se soluturam praesignat, *ibid.* 318. Christus Judaeis terrendo revocavit ad misericordiam erga invidiam in adulterio deprehensam, *xi, 219, 214, 215*. Christus cum se abscondit, instrumenta nostrae consulti: non nos potestatis derogavit, *xxvi, 76, 77*. Christus non mortuum dabat, sed mentem quam sibi homo peccando comparavit, *xix, 473*.

Christi in morte oratio, *xxvii, 336*. Christus orat pro nobis, ut sacerdos noster: orat in nobis, ut caput nostrum: oratur a nobis, ut Deus noster, *x, 382*. Christus ex quo homo, ex hoc et intrinsecus ex quo et intrinsecus, ex hoc et oram, *vii, 365*. Christus ut Deus Verbum, non habet ad quem, aut quae orat, *ibid.* 365; *xvii, 97*. Oratio Christi pro omnibus quos redemit, aive tunc viventes, aive postea futuros, *xvi, 338, 343*. Ad hoc oravit, ut doceret pati; ad hoc resurrexit, et doceret operare resurrectionem, *ix, 10*. Christi oratio, nostram est infirmitatis indicium, *vii, 133, 134*. Discipulum est edificatio, *xvii, 311*.

Christus passum Pascha celebravit ea vespere, qua incipit primus dies aegyptiorum, *xii, 242*. Christi pedes discipulorum lavantis, humilitas quoad *xvi, 99*. Quodlibet lavat Christi pedes nobis, *xvi, 102, 103, 105, 113*. Christus etiam ante mortem, carnei sui sanguinis in quo voluit, *xxi, 426*. Christi perturbatio, cum Judaeis estent eum, quod significat, *xxv, 122*. Christus excipiente hora passionis postest turbatus est, *ibid.* 118, 121. Turbulatus est, quos voluit, *ibid.* 121. In illius potestate erat sic vel sic afflicti, *ibid.* Christus pro nobis turbatus est, *ibid.* 119, 121. Turbulatus est, ne nos desperemus, *xxv, 79*. Quantum bonum operum debemus ad participationem virtutis Christi, cupimus et perturbatio tranquillitatis, et induriam firmat, *xvi, 120, 121*. In Christo turbatur doctus infirmitas, *ibid.* Christus in se trinitatis membra sua, et eorum affectum suscepit, *ibid.* 67, 68, 121.

Christus cum tristis fuit, membra sua infra se se figuravit, *viii, 201, x, 395; xi, 148; xxvii, 425; xxxi, 78*. Christus loquitur ut peccator, sed in personis membrorum istorum, *xxv, 347*. Christi fuit tristitia vera, sed voluntatis, scilicet ipsa carnis suscepta, *x, 305, 306*. Christo uade tristitia carnis, *ix, 328*. Christus mortuus ex eo quod nostrum habebat, non in se, sed in nobis pavebat, *vii, 390*. Humana voluntas in Christo mortem respiciens, *xii, 255*. Christus sanguinem sudans de toto corpore, quid significet, *xvii, 339*.

Christi traditio, et a Juda, et a Deo, *xxi, 53*. Quod Judas vendidit, Judaeus emit, Christianus acquisivit, *ibid.* 205. Christus patienter utebatur proditore, *xvii, 98, 99*. Christi in Judam proditorem patientia, *vii, 123, 228*. Christus in Judam proditorem deservens, figuratur per Davidem fugientem a facie filii Abimelech, *ibid.* 123. Christus in Judam operante dicitur, quia fideles aliqui in illum operabant, *viii, 228*. Christus se ipsum tradidit, *xvi, 127, 128*. Se tradidit Judaeis, ut faceret de noscibilibus voluntatem suam, ipse ut qui habet, *ibid.* 303. Auctor calicis passionis suae, ipse ut qui habet, *ibid.* 303, 304. Christus a Patre, a se ipso, a Juda traditus est, *xvi, 540; ix, 226, 227; xxxix, 137*. Christi mortem inique voluerunt impia, Deus justitiam suam, *ix, 146*. Cor Christi percussit manibus, alteram non prebuit, *xvii, 368; 369*. Christus percussentem se punire voluit, ut nos pacem doceret, *ibid.*

Christi passio, *iii, 479, 478, 483*. Quidquid passus est homo, non potest dici non passus Deo, *xii, 176*. Deus crucifixus recte dicitur de Christo, *xii, 367*. Cum sit solus Christus, Verbum animi et caro, ad totum refertur quod in sola anima tristis est, aut quod in solo humo crucifixus, aut quod in solo carne semplius, *xii, 126*. Christo quando crucifixus est, defectus solus vero prodigious, *xxi, 426*. Christi recte dicitur asertum, et si divinus ejus non mortificatur, *vii, 218*. Christus, qui habebat oves in vepribus, ideo ad eas invenciones non pervenit, nisi sparis passionis coronatus, *xxvii, 466*. Christi

maius extenta in cruce, quid significet, *ix, 162, 163*.

Christus ideo crucifixus, ne quis genus aliquod mortis, quod homines iniquissimo arbitrantur, horret, *xxvii, 28*. Ideo crucifixus, ut in cruce ostenderet veteris hominis nostri occisum, *xx, 186*. Christus erit in passione tacebat, *viii, 141, 142*. Christus in cruce calceatus doctus regulam pietatis, *xxi, 129, 130*. Insultationes sustulit ad exemplum nostrum, *viii, 58; x, 304*. In cruce docuit nos adversus linguas hominum esse patientes, *viii, 378, 379*. Calumniam infidelium, haereticorum, schismaticorum, damnationem vincuntur, cum Christus crucifixus attenditur, *xv, 512*. Christus inaudientium cur mutabat caput, *xi, 99, 100*. Christi longanimitas in cruce, *x, 307*. Christus non latit descendere de cruce, quia patientiam docebat, *viii, 230; ix, 183, 378; xvi, 415; xvii, 415*. In cruce distulit patientiam, publicani misericordiam, *xv, 398*. *Vide* Crux. De cruce descendere differat Christus, et de sepulchro resurgere, *xv, 88, 89*. Christi fortitudo te creavit, infirmitas Christi te rececit, *ibid.* 152.

Christus quomodo factus peccatum et malefictum, *xxvii, 385; xxx, 59*. Christus non meruit malefictum, licet in ligno pendere, *xxvii, 167*. Tam non est contumeliosus Christi, cum Moyses cum dicit malefictum, quam non est laus Christi, cum Mithras lausantur contra habuisse mortalem, *xxvii, 387*. Christus quo merito iniquitatis, sed officio misericordiae sui passus est, *xxx, 236*. Christi passio non ex indigentia, sed ex misericordia, *xxx, 244, 242*. Christus et *ibid.* potuit non salus, et pili non parvus, *ibid.* 146, 146. Christus in passione charitas, *xxvii, 81*. Christi interfectores paratum ex eius sanguine medicamento, *xix, 486; xx, 7*.

Christus speciosus, sed foetus factus propter foetum sponsum, ut eam faceret pulcherrum, *xxvii, 313*. Christus erat pro crucifixus suis, *ibid.* 90, 873. De Christi deformatate processit deus Ecclesie, *xxvii, 538*. Tanto charior et dulcior factus est sponso, quanto magis deformati, *ibid.* 534. Ut animam pulchram faceret,

foetum factus est, *xi, 98*. Christi deformati, et speciosus, *xxvii, 401*. Quomodo, *xxx, 186*. Christi deformati pulcherrimum nostra est, *xvii, 406*. Christus etiam in cruce decorem habuit, *vii, 285*. Christus in sua decore apparuit, a quibus passus est, *xii, 128*. Postera species crucifixi potuit pulcherrimum resurrexerunt, *xx, 320*. Christus propterea hic exponitur atque crucifixus, ut doceret nos bona lupus necesse contemtere magis, quam diligere, *xii, 242*. In Christo doluisse divinitatem cum caro ejus in cruce figeretur, haereticis quaedam dixit, *xxvii, 245*. Christus ex persona membrorum dicit, *Deus meus, Deus meus, ut quid me dereliquisti*, *viii, 465, 466, 501; ix, 58, 379; xi, 17, 30*, et ex persona maritum, *xii, 98*. Christus sepe ex persona Ecclesiae loquitur, *ibid.* 20. Christus in sua passione orans infirmitatem nostram portabat, *vii, 292*. Christus in passione orans non oravit, *ibid.* 296, 297. Christus derelictus est non ad insipientium notam, sed ut sapientiam, *xi, 28*. Christus in Ecclesia, et Ecclesia in Christo patiebatur, *ibid.* 20.

Christi latus apertum, ut osans per illud intret, *xxvii, 470*. Christi janua, apertum est osium, quando latus ejus perforatum, *xxv, 405*. Luce aqua sanguinis proflavit, ut in mundatiam tuam, in altera redemptionis tua, *ibid.* Christi coepit Ecclesia, de latere in cruce dormientis formati, *xi, 74, 71; xii, 118, 119, 134, 304*. Christi aperto latere, effusus est sacerdos pectus nostri, *xxi, 123, 305*. Christi latus laesa perforatum est, et manavit pretium nostrum, *xii, 118*. Sanguis Christi si non funderetur, scilicet terrarum non redimeretur, *xxv, 409*. Christus sanguine suo deluit omnes peccatum, *ibid.* 288. Fecit nobis columna de sanguine suo, *ibid.* 465. Sanguis et aqua exiens de latere Christi genitrix Ecclesiae sacramenta, *viii, 228; xix, 304; xxvii, 143, 157*. Cum botrus ille pressus est, manavit illud melle calix interitus, quoniam prebatur est, *vii, 315*. Christi sanguis in terra, magnum vocem habet, *xxvii, 323*.

Christi mors voluntaria, *iii, 328*. spontanea, *xxx, 311*. Christus passus et mortuus potestate et voluntate, non ne-

cessitate, x, 222, xx, 151; xxxiii, 499. Et hoc est peccatum nostrum, quo nos morte redimetur, xxxiii, 499. Per id quod homo erat, mortuus est Deus; et per id quod Deus erat, excitatus est homo, xii, 179. Mors voluntate obediens a Christo mortui, xxxviii, 379, 380. Si mortuus non fuisset, Christus esse non posset, xv, 213, 214. Christus factus est pro peccatis electorum, xxx, 421. In Christo eternitas et simul mortis actualitas, xvi, 17.

Christus Filius Dei: in se ipso vita, quomodo mortuus sit, xxx, 94; xxx, 144. Christi mortuus est, cum caro mortua est, xvi, 154. Christi singulariter unde, xxi, 408. Mors illi dignatione, non condignatione, xx, 124, 125. Mortalis carnis esse peccato hominis, etiam in Christo facta, xxxvii, 383. Christus mortuus non de sua voluntate, sed de nostra; at nos immortales non de nostra, sed de ipsius voluntate, xxi, 503. Christi mors mercedi occidit, xv, 93. Christus mortuus mortuum occidit, xx, 201. Mortem suscipiendo Christus superavit, xxxviii, 407.

Christus mortuus est quando voluit, xv, 326, 328, 418, 419, 517; xvi, 124. In posse est quando voluit, v, 263; xv, 418; xxi, 9; xviii, 202. Christus passus est quod et quando voluit pati, xv, 67; xvii, 21, 28, 69. Christus non debuit mori, nisi quando opportunum fuit, xv, 31. Septi quibus actus reformari huiusmodi, non esse de formatione, xv, 351. Hora Christi, tempus Christi, quomodo debet accipi, xv, 416. Tempus mortis Christi, xii, 528. Christus actus XLV annorum passum esse, nonnulli per errorem putant, xv, 691, 492. Conditum in Evangelicis scripturis, quia Christus veritatis est, xv, 176.

Christus ex eo quod mortuus sit, non recte explicatur hominem esse fuisse, xxxix, 121, 130. In Christi morte, quis ponit animam, et quam animam, xv, 9. Veritas in Christi morte animam non ponit, *ibid.* 12. Caro ipsa Christi quomodo ponit animam, *ibid.* 13. Quomodo Christus ipse ponit, *ibid.* 15.

Christi in passione cum diabolo cer-

tamen, xxxvii, 38. Christus iustitia veritate, non violentia potestatis diabolum vicit, xxvi, 429, 430. Christus vulneribus diabolum vulneravit, x, 259. Christi morte quatuor trophæa suo debuit victori esse, xx, 261, 262. Christus de cruce suo in qua erat situs, diabolum occidit; et inde rex noster, xxi, 60.

Christus mortuum occidit, vinculum vivit, captivitatem captivavit, xii, 414. Si ille non occideretur, mors non moteretur, xx, 361. Ille solus potest dicere sine culpa hic se possum, xii, 43. Si nobis sine culpa peccamus, et culpam nobis se possum, xix, 167; xx, 224. Nisi indebitum solveret, nunquam nos a debita libertate, xix, 518. Ille potuit redimere, qui se non potuit vendere, xxi, 463. Christi perfectissima victima pro mundis vitis nostra, xxi, 315. Christus sacerdos, qui in mundo non inveniret mundum quod offerret, se ipsum obtulit, xxi, 246.

Christi mors prædicta in Scripturis sacris, xii, 415, 417, 418. Christi mors significat in benedictione Jude, *ibid.* 358. Prophetia de Christo in crucem volubilis, xii, 322. Christi mors per septem per annatione Noë, xii, 283, per vacuos rotam, vi, 454. Christi passio, secundum scripturam, xxi, 300. Passio Christi figurat, etiam immodica, xxxix, 323. Christi mortem veram fore quomodo a Moyse assertum, xxxviii, 380, 387, 388. Christi passio figurata per annatione Noë, xii, 283, per vacuos rotam, vi, 454. Christi passio, secundum scripturam, xxi, 300. Passio Christi figurat, etiam immodica, xxxix, 323. Christus sacrificium esse obtuli pro omnibus sacrificis, xv, 119. Christi passio prophetata in libro Sapientie, xii, 419. De Christi passione scriptura per Iohannem LXIII, 12, 172, 173. Christi passio prolata in Platino doctrinam, xxi, 203.

Christi passionis mysteria et partes explicatur, xx, 151. Christi passionis et resurrectionis sacramentum, *ibid.* 183, 488. Christi mors præter aliam, resurrectione, xxi, 212. Christi passio, exaltatio eius, xvi, 73. Christi passio, pugna nostra est, *ibid.* 100. Christi passio distincte est honorum spiritualium atque carnalium, temporalium atque æternorum, vi, 454. Passiois Christi

fructus, xxxvii, 54, 55, 56, 80.

Christus mortem crucis suscepit, xxxvii, 378. Christus Filius Dei crucifixus et Christi sanguis pro nostra redemptione fuit, xxi, 205, 258. Christo nec morte, nec vita nobis debetur, xx, 104. Christi mors indebita, liberavit obnoxios morti, xxx, 320. Unde reatus mortuorum, xxxvii, 476. Christi mors quomodo conveniens electis, ut in sanguine ipsius justificarentur, xxx, 320. Christus ministerio pro iniquis, et in tolerantia peccatis, in causa tamen nullis potest labore consortis, xxvii, 432. Christus ideo salvere potuit moriendo peccata, quia et mortuus est, et non pro se peccata, xi, 492.

Christi sanguine totas orbes redemptus est, vii, 300, 302; x, 442, 443. Christus enim suis fratres sanguine suo, probavit reprobatos, redempti venditis, honorarii imperitatos, vivificavit occisos, xxi, 468, 469. Christus redemptio omnium captivos, xxi, 435. Apostolica sententia est et vera, quia salvator omnium hominum Christus, xx, 551. Christi sanguine redemptus non peti, *ibid.* 454. Totum sunt, quia tantum prædium dicitur, xii, 416. Sacerdotium Petrum quo huius tantum videtur passio qui septemque annis vestigia, xxi, 74. Christus pro servis pretium est, *ibid.* 74, 75. Sanguis Christi pro servis pretium est, pro spem pugnam, xxi, 50. Christi sanguis sic in mundum: precatorum omnium in dicitur, quo huius est, xvi, 240. Mors Christi remissionis peccati, similitudo, xxi, 480. De Christo patris mortuum esse scripturæ ex Iohanne Pelagiano, xvi, 40. Christus pro nobis mundum vicit, non armato milite, sed irrita cruce, xxi, 371. Christus nobis quomodo immolatus sit, partes, xxv, 386. Christi sanguis volens salvi, liberavit captivos, xxi, 210. Christus ut in amorem thori converteretur, occisos est, x, 328. Christus moxi voluit; ut mortem hinc remans istam, sed illam potius unde nos

liberavit per istam, xi, 492. Christus quo alius redire, sed citius exemplum abstulit omnem timorem Martyrum, xi, 321. Postea quam Christus transiit per trinitatem, iam patet via illius transiit, *ibid.* 104. Christus pati voluit, ut consolaretur patientes, x, 443, 444. Christi postquam sollicitatem æternam exerce Josephum, xxi, 46, 47, 56. Christi mors, pignus vite eius nobis donatur, xxi, 196, 197. In Christo pro patientiam homo curam acquirit, et Deus in homine credentibus proficit, xxi, 203. Plus est quod fecit, quam quod promissit Christus; intercalibus est quod necesse est uteretur, quam et in æternum vivat mortalis, xxi, 52. Christus donavit impis mortem suam, quia servat iustus nisi vitam suam, xxi, 51, 52.

Veni Christus contemendas et honorandos, confirmados et negandos, etc., xv, 389. Morte Christi seminat, et nomen eius, xxi, 215, 216. In uno signo loco crediti gratiam, sed nullum fructum attulit, xv, 351; xxi, 464. Christus infirma prædicator est nobis, ut eius magis eligamus opprobrium, viii, 500. Christus imitatus a nobis est, non in vitiositate potestatis, sed in tolerantia passionum, x, 298. Christi obsequium communicatio est charitatis, xxi, 446. Christi passiones imitantur non Christiano, non dilectione contingunt, xvii, 41. De morte Christi: cor non crucifixum, xxi, 474, 475. Christi aspectus contra mortem servatis mortis obsequium in Iherosolim Pelagiano, xxxvii, 316. In Christi morte contemptum quomodo diabolus non imbruit, xxi, 314. Quare in Christi seculis sit recitatio novi testamenti, xxxvii, 28. Deu recitantes ab operibus suis 448 scripturas, et in scriptura querunt, v, 268. Sola Christi caro iacet, et dico, Dominus noster: quia vestem intuo, vestitum adoro, xx, 114.

Christus de cæcis ad inferos, xi, 305, 306, 312. Quare, xxi, 401, 402. Christus in inferos. Iohannem secutus animam, xxi, 510, 511. Christus an descendit ad locum purgantium, *ibid.* 512. Christus descendit usque ad ea loca ubi peccatores cruciuntur, v, 618. Christus apud

inferos subvenit quilibetam, xviii, 271, 272. Quodam a tormentis solvit, v, 618; v, xl, 308. Christo ad inferos descende, credidisse incredulos, et exinde omnes liberatos, quendam haereticos eximat, xxvii, 246. Quidam putant eum ad inferos solvendo esse a Christo, qui non suberat. Evangelium, xi, 310, 311, 312. An *Psalmi* et *Oratoris* per filios suos ridiculos innotuerunt, *ibid.* *Psalmi* deo inlaudabili, *ibid.* 305. Quomodo ab inferis liberavit, temerarius est deservire, xv, 354. Christus inferus penetrans, et in inferis mortuis victor ascendens, magnam mentis infortium fecit, xi, 241. Quomodo Christus in inferis illibus et tribulacionibus fuit in corde terra, v, 43.

Christi resurrectio, xxvi, 28; iii, 471, 472, 475, 484. Christi resurrectionem imaginatum fuisse dicunt *Manichei*, xxix, 147. Christi resurrectionem non in lingua differri oportebat, xx, 29. nec ejus carmen resurrectionis ullatenus servari, *ibid.* 34, 35. Christi suscitavit se, et suscitavit eum Pater, xvii, 78. et a Patre resuscitatus est, ut homo; et ipse se resuscitavit ut Deus, xviii, 227, 228; ix, 14; xi, 275, 276. Christus potestate mortuum est, potestate resurrexit, xvi, 78. Christus in cruce passus, in resurrectione ostendit potentiam, xxvii, 400. Corpus Christi tale resurrectio quale postum est in monumento, xxvi, 300.

Christi resurrectio, propria signum, quod in ipso solo fuit, ix, 224. Una fide resurrectio jam non moriturus, xxvii, 114. Nemo ante Christum resurrexit in aeternum, x, 453; xi, 162, 163. Christus totus jam Deus post resurrectionem, qui intelligitur, xvi, 202. Christum et per clavis ostia post resurrectionem intravit, et per haereticam matris membra ascendendo osus fide credit, xv, 27. Utroque negat increduli, *ibid.* Christum, a sepulchro a Discipulis sublatum hodieque apud Judaeos fama est, xxvii, 537. Vires habitum vendidit venientem vanitati, *ibid.* Quare innotuit ejus et sublatum in monumento inventa sunt, xxvii, 79.

Christi resurrectio est primo per signa nuntiata viris, xvii, 545; ix, 192.

Christus apparet Magdalene, xi, 250, 259. Discipulis in Christi veritas ad Magdalenam, *ibid.* 251, 259, 269, 270. Christus ad Discipulos intrat per clavis ostia, *ibid.* 274. Ab eo Discipuli suum se videre nescientes reprehenduntur, *ibid.* 215, 217. Claritas in Christi corpore cum resurrexit, ab oculis Discipulorum altonitua fuisse polina, quum defonno credenda est, v, 279, 277. Christus jungitur Discipulis in *xx, 209*. Christus in fractione panis agnoscebat, *ibid.* 196, 224. Christus cur corporis sui servavit cicatrices, xviii, 442, 443, 617, 618; ix, 8; xx, 244, 245; xxvii, 61. Cicatrices servavit in corpore, ut vulnus dubitationis sanaret in corde, xi, 273. Christus post resurrectionem cicatrices, non vulnera demonstravit dubitantibus, xxxix, 258. Cicatrices illas quas Christus post resurrectionem demonstravit dubitantibus, non erant facte, *ibid.* Cur Christus vulnera cicatricum servavit, xxxix, 304. Christus quare passus est in conspectu omnium, non vero resurrexit in conspectu omnium, xi, 26. Christus post resurrectionem, quomodo agnitus et non agnitus sit, *ibid.* 190. Christus recte diei potest haberi, xviii, 476. lesione figurata, non fallax, *ibid.* 474. Christum nec fuisse, nec mori posse arripit prophanus, xx, 132. Christus post resurrectionem conversatur cum Discipulis suis, et in fide confirmatur, xx, 369.

Christus cur dies quadraginta agit cum Discipulis post resurrectionem, *ibid.* 364, 372. Christus post resurrectionem cum a se servatis, v, 144. Christus post resurrectionem mandavit se ostendit et christate, non necessitate, xx, 10; xxi, 15. Christus post resurrectionem, eundem et silenti egestatem non habebat, xv, 132. Christi resurrectio indicavit nihil perire naturae hominum, v, 241, 242. Christi morte resurrectionem vixit perditur esse tale, quous in fine nobis promittitur, quidam dicunt, xi, 309, Christi nativitas et resurrectio, propria et singularis miracula ejus, xi, 515.

Christi mors et resurrectio in Abel et Seth figurata, iii, 257. Resurrectionis Christi signum confirmatio vaccae rufae,

vi, 456. Christi resurrectionem praedixit Amos, iii, 471, 472. Obes, *ibid.* Christi resurrectio, clarificatio Patris et Filii, xvii, 343. Christi corpora in morte et resurrectio, duplici nostro morti, se resurrectioni corporis et anime continui ad salutem, xxx, 297, 298, 299. Christi crux, sepultura, resurrectio, vite resurrectio spes nostrae resurrectionis est, xii, 160, 161. Christi resurrectio, nos circumcidit, xv, 244; xx, 187. Christi mors novis ad non timendum, resurrectio ad sperandum, v, 501. Christus morte et resurrectione sua docuit, quid non timere, quid sperare, ix, 407, 408. Christi passione sua ostendit quid sustinere pro veritate, resurrectione quid sperare in aeternitate oportere, iii, 516, 517. Christus nascendo conciliavit charitatem, moriendo et resurgendo calavit timorem, xxviii, 40. Fidem, spem et charitatem mittere debemus in resurrectionem Christi, v, 456. Christus vivit in eis qui ad verum cognoscuntur fides, Christianos discipulorum, xx, 136, 228. Hoc est velle Christum velle interficere, non resurrectionis ejus extingere, ix, 59.

Christus cur post resurrectionem suam praesentiam suam mundo subderet, xxxvii, 381. Christus absentis se conat, ut edificarerit fides, ix, 369. Christi humanitas, in qua humano affectu haerent, oculis Discipulorum aufferi debuit, *ibid.* 410. Christus ascendit, ne Discipuli remaneret in carne, *ibid.* 307.

Cur Spiritus sanctus non posset ventus, *ibid.* 410. Christi ascensio et ascensio, *ibid.* 427. Christi duae glorificationes, *ibid.* 382. Christi clarificatio in resurrectione et in eorum ascensione cognoscitur, vi, 204. Glorificatio de victoria Christi completa est resurrectione et ascensione, ix, 303.

Christi ascensio in celum, xxvii, 28, 29. Christum cum corpore ascendisse in celum, xx, 363. Christus non ascendit in celum, quomodo, xv, 90, 91, xviii, 492; xix, 224; xx, 581; xxxvii, 323, 328. Christus quomodo nullis melius ascendit, xx, 274. Christi resurrectio et cum corpore in celum as-

cessio credibilis probatur, iv, 232, 234. et jam credita scientia, *ibid.* 235. Christi ascensionis miracula nulla attestata sunt, *ibid.* 242. Christi ascensio grande salubre miraculum, *ibid.* Christus descendit ad nos ex misericordia, ascendit ad Patrem ex justitia, xvii, 221. Christi Domini ascensio sic celebranda, cum ipso ascendamus, xx, 300. Resurrectio Domini et ascensio in celum nostram fidem solvit, iv, 429. In Christi clarificatione peccata dissolvuntur et abolentur, vi, 204. Christus ascendit in celum, ut caput de sublimioribus solvendo innotuit in terra laborantium, xxv, 402. Christo nuntiat qui vult ascendere in celum, xxi, 43. Christus ascendens levat nos, ad quos cadentes descendit, vtr, 343. Christi in passione et resurrectione trahentes de hac vita mortali in aliam vitam immortalam commendatur, xxxviii, 495, 496. Vespere Domini in cruce, mane in resurrectione, meritis in ascensione, viii, 300. Christus peccatorum nascendo, peccatorum moriendo, passer resurgendo, xii, 43. Christus quomodo vidit parare manes, que jam erant in domo Patris, xvii, 448. Christi in celum ascendens novissima verbo quodam fieri debent, *ibid.* 380. Christi verba novissima, a schismaticis contemptis, xx, 382. Caput in celum ascensionem, commendavit membra in terra, et dicitur, xv, 587, 588. Christi ascensionis propheta, xx, 359. Vestigia pedum Christi in monte Oliveti, *ibid.* 7, 8. Christi nativitas, resurrectio et ascensio potentiam fortasse opus est quare mundus, xxxix, 514. Christus triplici corona coronatus est: corona gloriae, corona justitiae, corona misericordiae, xxv, 236. Coronavit eum Pater corona gloriae, coronavit eum mater corona justitiae, coronavit eum synagoga corona misericordiae, *ibid.*

Christum carnem ad dexteram Patris non tulisse, sed cum in sole posside perhibent Seleuciam, xxvii, 241. Terrenum corpus posse esse in celo non intelligunt Gentiles, xxvii, 29. Corpus ipsum Christi esse levatum in celum, *ibid.* 200, 201. Quomodo sit in celo corpus Domini, supervacuum est quaerere, xxvii, 29. Christus quomodo

nunc creditur esse in celo, xi, 510. Christi corpus ita est in celo ut erat in terra quando ascendit in celum, xxi, 459. Christi corpus non est unquam corruptum, *ibid.* 153, 154, 455.

Christi sessio ad dexteram Patris, xx, 138. Christus ut homo sedet ad dexteram Patris: ut Deosubiequetur, *ibid.* xxvii, 84. Christi sessio ad dexteram Patris significat intelligentiam, *ibid.* 50, 201. Christus quiescit Deus: ut aliquando quiescent homo, *ibid.* in aliquo loco, 312, 314, 510. Non alienat non est Christus, *ibid.* 620. Christus ubique, ix, 581. Ubique totus, xxv, 283. Simul ubique totus et Deus, xii, 454. Christus qui mutavit locum, nec mutavit, xviii, 484. Christum triplicem precoriam, xxi, 400. Christus et hoc et inquit, *ibid.* 415, 60, 63, 54. Christus et similis Moyse et dissimilis de Septuaginta interpretibus, xxviii, 432, 433, 436.

Christus aliqui amplius precepit, quam precepit in Veteri Testamento, xxviii, 418. Christus nec a hoc Deo voluit quemquam Testaturum accipere, nec aliquo mandatumque per Moysem datus suis, inferebat, *ibid.* 433, 434. Christus nihil est vi, sed omnino scindendo et momento, iv, 340, 341. Quomodo et intelligitur, xxi, 469. Christus altius veritatem et doctor, non solum dicitur in Hierosolima, iudicium et sequitur, *ibid.* 308, 309. Christus dicitur non advena in Jerusalem, xxxix, 530, 533. Christi disciplina veniens et turbidam cupiditatem errant, extra nostram potestatem constituitur, pellit ex animo, xxxvii, 450, 451.

Christus in nosse aperit et nostra sententia, *ibid.* 450. Christus quomodo dicitur deus et Iheron solus fecerit, *ibid.* 487.

Christus et exemplum et adiutorium nostrum, xvii, 536. Exemplum Angelus et luminibus factus est Christus, xxi, 397. Christus singularis exemplum obediens, *ibid.* 408. Christi exemplum non sufficeret, nisi Spiritus sanctus minister, xvii, 243. Christus imitandum proponitur homini qui deosonum imitatus fuerat, xviii, 412. Christi imitatio, xix, 315; xxi, 160; xxxviii, 25. Christum ad imitari possumus, xxxvii,

300. Christum quatenus imitetur, *ibid.* 236. Non propter Christi excellentiam nec exornate debemus, ut non enim pro modo nostro studentes imitari, *ibid.* 245. Perfectissimi exemplum in Christo esse imitandum; ut imitatur atque optatum conspectum non habere, *ibid.* 208. Christum sequi imitandum, *ibid.* 74. Christum sequens non est qui via, xxvii, 510. In quibus locis Christum sequi praece niturum, xxv, 74. Christum sequendum vixi gradus, quidem in illa et cetera respicere, xvii, 938. Christum se secutus qui profectus, cur reprobat, *ibid.* Alter a Christo vocatus, *ibid.* Ab eo vocatus quantum pietate carnali differre voleat, *ibid.* Tertius ab eo vocatus ad suos respiciendissimatur, *ibid.* 556. Christum ubi resonantem, retro resonantem, abramantem, xxvii, 128. Christum sequi, qui procedere debemus, viii, 208. Christum qui vult vivere, *ibid.* 326.

Christi iugum suave, xxxvii, 450, 451. Christi iugum leve, xxxvii, 457. *Christum* rex et sacerdos, xxxviii, 60, 61. Christum rex et sacerdos in universo Veteri Testamento apparuit praenuntiatus, xxviii, 315, 506. Christi sacerdotium et regnum praenuntiatum in Samuele et Davide, *ibid.* 244. Christus rex luminum bestiarum, xvii, 294, 295. Christus rex Angelorum et hominum, xxv, 528. Christus quo simul rex Israel, xvi, 60. Christus Dominus verissimus, xii, 344, 345. Christi sacerdotium figuravit Melchisedech, xii, 406. Christus sacerdotium et sacerdos, vix, 338; xxi, 218; vix, 631. Auditor Regis totus ad Rabecos Christi sacerdotium et Melchisedech figuratum habet, et primum sacerdotio Leviticis, xxxvii, 500. Per Melchisedech, sacerdotium Christi a sacerdotio Levi discernitur, *ibid.* 502. Christus sacerdos quo Deum placans, *ibid.* 456, 457. Christus et in hoc mundo et in aeternum hominem quem suscepit, sacerdos et sacrificium, *ibid.* 487, 510. Christus victor et victima, sacerdos et sacrificium, xxv, 284. Christus sacerdos et victima sacrificium laudis impletur, xxvii, 261. Christus solus princeps sacerdotum, qui non habuit necessitatem

sacerdotium offerre pro suis peccatis, *ibid.* 351. Christus in forma servi valuit sacrificium offerre quam summe, nec exhibet creaturae sacrificium quinquam putare, *ibid.* 487; xx, 453. Christus ad dexteram Patris sacerdos pastor, xxxv, 157.

Christus quotidie in sacramento immolatur, xxxix, 242. Christi corpus sacrificium, sacramentum fidelium, xi, 92, 81. Christi sacrificium per totum orbem terrarum in Ecclesia offeritur, xxxviii, 61. Christum se ipso hominibus dat cibum per sacramentum corporis et sanguinis sui, viii, 93. Ex alteri dispensatur victima sancta, qua defetum chirographum quod erat contrarium nobis, xxv, 293. Carnis et sanguinis percipio necessaria, ut habeatur vita, xxxvii, 30. Christi sanguis implet mentem, ut amorem adhibeat sacramentum a patientibus superborum cordibus longe est, xi, 721. Christi sanguis accepto ab omnibus gentibus respiciatur Amen, xxxix, 28. Adorant dantem, et non soltantem de corpore et sanguine Christi, qui dona imolatur, xx, 57, 58. Christi corpus et sanguis dicitur terra non saturatur, *ibid.* Pars qui qui erant Christi qui manducaverant, vitam aeternam non consequuntur, ex innocentio, *ibid.* 432, 434, 438. Christi sanguis figuratur veteribus sacrificiis, xxxv, 350. Christi sacrificium erat tollere omnia sacrificia Legis et Prophetarum, xxv, 449. Christi sanguis Novum Testamentum dedicatum est, xxxv, 58. Habet Christum in presenti per fidem, in presenti per baptismatis sacramentum, in presenti per charitatem et caritatem, xv, 56. Manducare corpus Domini et habere eius sanguinem, hoc est manere in illo, xv, 309, 312, 313, 315. Credere in Christum est manducare ipsum vivum, *ibid.* 286, 297.

Christi corpus duplex, v, 38. Christum tribus modis dicitur in Scripturis; xxi, 223, 216. Modus primus quo prechatur ut Deus, *ibid.* 224. Alius modus quo commendatur ut Deus et homo, *ibid.* 225, 226. Tertius modus quo intelligitur caput et corpus, *ibid.* 226. Christus caput et corpus, xix, 168; xxxvii,

318, 319. Totum quod annuntiat de Christo, caput et corpus est, xxxvii, 213, 218. Christus et metiora eius totus est, xv, 90, 91; xviii, 404; xxi, 168, 223, 225; xv, 683; xxv, 234. Christus visum in se, et deorsum in suis, xx, 30, 51, 52. Christus aliquando de capite, aliquando de toto corpore Ecclesiae dicitur, xxxvii, 109. Christus caput Ecclesiae, xvii, 244. Caput Ecclesiae, iustorum omnium et Angelorum, xvii, 101; xv, 452, 215; x, 315. Ipoa caro Christi caput Ecclesiae est, xxi, 19. Adjuncta ogni carni Ecclesiae, in Christum totus caput et corpus, xvi, 448. Christus et Ecclesiae, caput et corpus, una homo est, unus Christus, vix, 278, 209, 424; xvii, 214, 315, 314; xv, 8, 9, 38; 60, 109, 110, 181, 112, 351, 402; x, 183, 309; xii, 134, 303, 304, 308, 301, 408. Christus totus cum membris suis est propter Ecclesiam, xxxv, 118. Christi substantia, populus, xvii, 401; Christi corpus, Ecclesia, xvii, 401; Christi corpus, Ecclesia, xvii, 401. Christus totus est, xxi, 478. Universalis, *ibid.* Christi Ecclesiam auctoritate inveniunt, et ratione amant, xxxix, 386. Christus totus in corpore et in capite, xv, 323. Christus in membris suis, *ibid.* 322. Valet quanta gratia persequitur ad Deum, ut hoc vultus eius subsistentiam, xvii, 401. Christus est cum Patre unus, xxi, 408. Christus aliter est unus cum Patre, aliter unus subsistent, xxi, 223. Qui non delinquunt est assumere nisi in se, nec delinquunt est transgredere non in se et loqui verba nostrum, vix, 996. Nobis cum est in terra divinitus, bonitate mutare; nos cum illo in celo, *ibid.* 996, 997, 998; xxi, 347; xii, 44. Christianum metioribus hinc portum et delect, xvii, 482, 483. Christus capite in celo residet, pedibus et corpore in terra laborat, x, 222, 223, 224, 229, 317; xii, 407, 408. Christus habitus de celo, quantum ad se, *ibid.* 407. Christus habitus in terra, xvi, 387. Christus non est in se membrorum suorum transferre personam, xxi, 416. Ex persona membrorum est, quod dicit se defecisse a sperando in Deum, xv, 218, 219. Dicitur accipere in membris, nisi quo dona membra ejus accipunt, *ibid.* 289. Christus totus laetantem

Patris accepturus est, nondum accepit, xxvii, 308. In Christo passi numerus, et passus ipse in nobis, in illo resurreximus, et ipse resurgit in nobis, r, 153. 153. Propetia de Christo capite, nobis ipsis membris aptata, xxi, 305. Nunc in persona memoratorum suorum, nunc in persona propria loquitur Christus apud Propetias, vi, 133, 134, xlv, 457, 488. Christus tempore origo, nobis, caput Christiani, xxi, 461, 462, 463, xxv, 5, 185, 186, 187, 391. Christiani creator et caput Christiani, xxviii, 507, 508. Christus ex nobis unumquod tanquam membra corporis sui facit, xxvii, 190, 191. Non solum Christiani, sed Christiani facti unius, xv, 230.

Christi membra quomodo efficiuntur, xx, 382. Ad Christum non omnes transeunt, sed quibus auferunt velantur, xxix, 416. Non transit quilibet in corpus Christi, nisi carnalibus expositus fuerit indumentis, xxv, 287. Christus ab eo non potest intelligi, qui per Apostolica et Prophetia libera lactis alimenta contempserit, xxvii, 356. Nemo fit membrum Christi, nisi aut baptizante in Christo, aut morte pro Christo, xxxv, 200. Quamvis pertinet ad corpus mysticum Christi, et qui non pertinent, xv, 319. Venire ad Christum, quid, xxv, 472. Venire ad Christum, credere vel, xxxv, 409. Ad illum qui ab ipse est, amodo venitur, xxv, 432. Crede, et venis, xxi, et trahes, *ibid.* Christus fide concipiendus, operibus edendus, xx, 30. Christi suscipiendi triplex ratio, xxv, 207. Fides incarnationis Filii Dei, xxv, 194.

Christi fidei Catholicae proprium fundamentum, xxvi, 97. Fides in Christum necessaria ad salutem, xxxv, 170, 171, 174. *Vide Fides.* Nemo ad spiritum Jerusalem unquam peruenit, nisi cui Christus revelatus est, r, 513. Christus per fidem tenetur, xvi, 50. Christus credendum esse docet omnibus Christiani prophetis, xxviii, 96. Credere in Christum domum Dei est, xxxxi, 72. Nemo venit ad Christum nisi cui datum fuerit, et datur hoc predestinatus, *ibid.* 128, 139. Christi notitia domum Dei, concessum quibus voluit et quando voluit, r, 519.

Christi cognitio et adoratio ex gratia ipsius, vi, 302. Christi cognitio eminea non erit, nisi in altera vita, xxxv, 26. Christum non Apostoli omnes videbant, ex Ambrosio, xi, 132, 133, 132. Qui cognovit que sit latitudo, longitudo et altitudo, et profundum, et supereminens scientiam charitatem Christi, vidit et Christiani, vidit et Patrem, ex Ambrosio, *ibid.* 122.

Christi fidei etiam antiqui iusti mandata potuerunt, r, 513. Christi membra quomodo processerunt adventum incarnationis Christi, r, 132. Christi antiqui Patres appellati etiam antequam esset unctio, forsitan quia iam Christiani, xi, 395.

Christi homine temis est apud hereticos, xxvi, 97. In Christo et Judaeis in Christum creditur prophetia est, promissio Moyse facta de visione Dei, vi, 302, 303, 304, 305, 306. Prophetia de benedictione quam Christus daturus erat populo novo, *ibid.* 330. Christi predicatio in omnibus gentibus est Isaac benedictio, r, 351. Quod in Christum unumquod credidit, virtus fuit divina, non persuasio humana, r, 240, 241. Christi iustitia non credentibus, reddeere non potest, xxxvii, 390. Nemo potest esse iustus quando fuerit ab unctio corporis Christi separatus, xv, 472, 473, 474. Christus unitate paule, xxvii, 400, 401.

Christi corporis unitas nostro studio commendatur, xxi, 521. Sanctorum aggregatio ad Christum, perfecta statuta Christi, vii, 383. Christi ossa, cor, venter et lingua allegorice, *ibid.* 299, 303. Christi cor, Scriptura facta, r, 292, 293, 29, 33. Lingua, predicatores Evangelii, x, 36. Vestimenta, sacramenta, *ibid.* 298. Apostoli, xxvii, 356. Ecclesia, *ibid.* 362. Christi vestis in monte Sion sicut iux, quid significat, xlii, 35. Vestis incensibilis, charitas que diviti non potest, xxvii, 356.

Christi sponsus et piper, pulcher et farius, xxi, 305. Christus unum cum aliis, non solum a sponsa separare, vii, 20. Christus et Ecclesia, unum corpus, xxv, 418. Christi et Ecclesie aliquid una persona intinatur, r, 37,

38. Christus et Ecclesia verum semet Abraham, vi, 557. Christi corpus et sponsa Ecclesia. *Vide Ecclesia.* Christus sponsus et sponsa, xi, 26. Sponsus in capite, sponsus in corpore, r, 493. Christus Patrem et matrem reliquit ad adherent mori, xxviii, 320, 321. Quomodo, viii, 294, 295; xi, 24, 25; xviii, 489. Quod Christus Patrem et matrem reliquerit et adhaerent uxori suae, pulchre intellectum, xxvii, 489, 483.

Christi sponsam suam amavit dum adhuc esset feda, r, 284. Christus peccatores amat ut non semper sint peccatores, xii, 488. Christus nihil nisi Deum in nobis dilexit, vii, 104. Sponsus ad Christum affectus, xii, 186. Christi sponsa verba ut intelligenda, xii, 487. Christus amandus, xii, 191. Ante omnia diligendus, vii, 378. Christum pii amant gratis, impij gratis odierunt, xi, 258. Christum qui amant debent odisse quod odit, x, 464. Christum in fundamento habere quid sit, xxv, 442; xxxviii, 329. Christum in fundamento habere, est nihil et preponere, r, 213. Christus crucifixus cum amatur, charitas amatur, xii, 123. Amorem erga Christum Elias Judaeos docuit, r, 147. Christi vita eorum, xi, 53, 55.

Christi adventus primus et secundus, xv, 293, 429, 430; xv, 327, 415. Christi adventus primo salvare, postea iudicare, xv, 396, 398, 399. Christi adventus alter oculos, alior nuntios, xvii, 315, 322. Christi adventus ad iudicium, xxvi, 30. Christi adventus ad iudicium praenuntior, xxi, 377. Christi esse praedictus crucifixus, humilitatus, iudicatus, et veniat et exerebit, veniat virus in virtute, veniat iudicaturus, x, 487. Christum iudicem de celo esse venturum non tam Veteri, quam Novo Testamento expressum est, r, 148. Ubi legitur Deus ad iudicium facientium esse venturus, intelligendus est Christus, *ibid.* 152. Christus ut homo accepit potestatem iudicium facientium, xv, 250; xxviii, 258. Christus secundum hoc quod filius hominis est, potestatem iudicium facientium a Patre et a se ipso et a Spiritu sancto accepit, xxix, 478. Totum unum iudicatum, quia pro

tota pretium dedit, x, 442, 443. Christo unum omnium omnium rationum redditorum sunt, xxi, 306. *Vide Avastria.* Nivisionis Christi adventus, qualis, xvi, 32.

Christi qualis veniet, xxvii, 61, 85. Visibilis forma iudex veniet, x, 428. Christus iudex futurus in forma servi, xxi, 304, 305. Christus in forma hominis ad iudicandum veniet, x, 307; xxxi, 673. Christus ut homo homines iudicabit, xv, 209, 204. In Christo iudicabit forma servi videbitur, occulta est forma Dei, xv, 208; xxviii, 258. Impii videbunt Christum in forma servi, iusti in forma Dei, xxxvii, 446. Christum cum iudicabitur, doceat, ut iudicet quos docuerat, vii, 499. Christum cum potestate magna iudicaturus, ipse cum magna humilitate iudicatus, vii, 142. In iudicio presentabitur velut ignis ad ponam impiorum, lumineque iustorum, r, 263. Christus defensor penitentis, et peccatoris veniens, et iudex innocens, *ibid.* 294. Quomodo sunt iusti et iocuti quos iudicaturus est, xxv, 30. Christus modo tacet iudicio, sed tunc procepto, xv, 430. Nunc silet iudicandum, non silet a monendo, viii, 408.

Christi ut iudex non metuendus, quia advoctus, vii, 408. Christi adventum unum solum sperare expectare, sed etiam desiderare debemus, xxi, 4. De Christi Domini expectando et desiderando adventu, xxvii, 596; xxx, 32. De secundo qui adventu dicitur: *Vide in INDEX OPERA SANCTI AUGUSTINI, xviii, 406.* Christiano turpe est adventum Christi non desiderare, xxi, 412. Christum amantem solo premo est esse ipso, xxi, 457. Christi adventus quomodo sit futurus, sciri non potest, x, 105, 107, 108, 109. Discipulorum inquisitio de tempore futuri adventu Christi, x, 378, 379. Christi responsa de suo adventu, *ibid.* 380.

Christus non est agnitus a Judaeis, vii, 514. *De carne vero non agnitus, xxi, 496; 497.* Caro Christi, umbra qui lemeo mundum temperat, non obscurot, xv, 377. Christus non est agnitus a Judaeis, quia gravata super eos erat manus Domini, xxi, 514. Christus solum Judaei non agnoverunt in Scripturis, prop-

ter quem factus sum Scriptura, *ibid.*, 294.

Somnus leonem trucidans figura Christi, *xxxii*, 137. Christus apus et leo, *ibid.*, 132. Mors Christi spes nostra, *ibid.*, 134. Christus, quis voluit, mortuus est, *ibid.*, 136.

Christi generatio inenarrabilis et investigabilis, *xxxi*, 57, 81. Christus de stirpe David, *ibid.*, 62. Christi multivitas inenarrabilis, *ibid.*. Christus Dei Filius, *ibid.*, 63. Nativitas Christi omnibus hominibus affectu, *ibid.*, 109, 120, 127, *xxvii*, 130. Christus ad excedendum genus humanum venit, *xxiii*, 121. Christus ad satanandum nos in eum venit, *ibid.*, 123. Christus Judaeis et Gentibus suis revelatus, *ibid.*, 130.

Gratia Christi morientis, reurgentis et in caelum ascendentis, *xxvii*, 128, 131. Fidelitas trinitatis Theopapae, et Iudaeis eubodibantibus, Christus resurrexit, *ibid.*, 141. Christus a Iudaeis apprehensus, ignis coruscatus et ut rec illiusus, spatis pollutus, casus et crucifixus, ad inferos descendens et resurrexerit, *ibid.*, 219, 222. Crux Christi non fuerunt fracta, *ibid.*, 189. Christus in resurrectione, mortuus et dialoqui Victor, *ibid.*, 184. Oracula vetera a Christo impleta, *ibid.*, 214. Sol Christus moriente obtenebratus est, *ibid.*. Christus in caelum ascendens non deserit homines, *ibid.*, 227.

Christum venturum credant Iudaei, sed non mortuum, *xi*, 417. Bonum in parvulis in Christo servatum Iudaei, *xx*, 82. Christus iam venisse convincentur Iudaei, et filie Gentium, et ita quem in ipa Iudaeorum gente facta sunt, *xxvii*, 133, 134. Christum esse Messiam probatur contra Iudaeos, *xxvii*, 137. De ipa civitate ubi illum occiderunt, omnes respiciunt, *ibid.*, 138. De Christi adventu quantum distat inter predicationem Angolorum et confessionem demoniorum, naturam inter oneritatem Prophetarum et curiositatem sacerdotum, *xxvii*, 137. Haeretici in quo conveniunt, ut negent Christum in curia venisse, *xi*, 556. Christum in curia venisse habere, malis Catholicis aeque ac haereticis commone est, *ibid.*, 683. Christus adventus quantum credentibus salutis tantum non creden-

tibus exitabilis factus est, *xvii*, 228.

Christus quare venerit, et quid profecerit generi humano, explicatur contra Paganorum quaedam, *xv*, 272. Christi adventus praesidia nobis benedicta, *xx*, 309. Christi Filii Dei incarnatio, grati quam maxime est, *xx*, 338. Christi incarnatio purgationis nostrae principium, *xi*, 492. Christus suscepit duo mala nostra, ut daret duo bona suo, *xx*, 478. Communicavit nobiscum mala nostra, quibus datus homo nos, *xx*, 44, *xxi*, 392. Christus diabolum obligavit sacramento incarnationis nostrae, *ix*, 276. Verbum incarnatum, collyrium, *xvi*, 381, 389. Christus quomodo non missus nisi ad ierachias, *xviii*, 351. Christum Filium suum Deus misit propter peccatos et praesentatos, vocatos, iustificatos, glorificatos, *xi*, 319. Christi hominum operis solis praedestinati ad aeternum salutem profectus, *x*, 244. Deo Christo, qui intelligitur, *xxvii*, 24. Quo sensu dictum est, In Christo omnes obificabantur, *xi*, 148, 149. Modus liberandi hominem Filii Dei incarnatione ac passionem quam convenit, *xxvii*, 189, 190.

Christus unus mediator Dei et hominum, *ii*, 435, 436; *vii*, 366; *x*, 319; *xii*, 390; *xviii*, 66, 884, 491; *xx*, 367, 368; *xxi*, 409; *xxii*, 462. Christus Verbum apud Deum caro apud nos, Verbum caro inter Deum et nos, *v*, 428. *P. de V. V. A. S. S. S.* Ipse mediator athenis, qui nihil vestiret misericordiam vertentem, *xi*, 474, 475. Christus Jesus unus est mediator Dei et hominum, tam in Veteri quam in Novo Testamento, *xxvii*, 171, 179, 178. Praeter Christum mediatoris alii nos quaerendi, *xi*, 487. Quomodo Christus mediator effectus, *ibid.*, 493. Ad hanc mediationem quid requiritur, *ibid.*, 495, 496, 491. Christus per quod mediator, *xxvii*, 476. Christus mediator non quia Deus, sed quia homo, *xi*, 387; *x*, 175; *xvi*, 304. Christum in habeo, redemptor, mediator, caput Ecclesiae, etc., *xvii*, 442. Christus in quantum homo, in tantum mediator: in quantum verbum Verbum, non mediator, quia negavit Deo, *xxv*, 388. Verus est mediator mortuus cum hominibus, iustus cum Deo, *ibid.*

Christus via, veritas et vita, *iv*, 447; *xv*, 246; *xvi*, 432. Christus veritas, etiam non veritate assequi potest, *v*, 105. Christus manens apud Patrem, veritas et vita, induens se carnem, factus est via, *xv*, 881. Christus Via nostra, *xxvii*, 197. Unicus ad salutem via, *xxv*, 164; *xx*, 189. Christi incarnatio via universalis animae liberandae, *xi*, 513. Sola via multitudine ad Deum, *iii*, 6. Christus factus est nobis via, *iv*, 430; *v*, 286. Via qui unus, *xvii*, 218. Christus via, ut in illo ambulante accure gradumur, *ix*, 250; *v*, 277. Christus se ipsum nobis fecit viam in coelum, *xxv*, 634. Christus viam et stratum magnam se ipsum fecit, per quam ducit ad patriam, *xvii*, 262. Christus ad patriam via, ad vitam, ad veritatem, *xix*, 53, 203, 206, 207, 210, 463; *xxi*, 88. Christus lux, via et patris, delictus nos tantquam dux, et in se dicit tantquam via, et ad se perducit tantquam patria, *x*, 110. Christus rex civitatis ad quam tendimus, ipse se fecit viam ut ad civitatem perveniremus, *x*, 215; *xii*, 61. Christus de forma servi stravit viam, de forma Dei condidit patriam, *xviii*, 474, 477. Ipse est patria, qui unus ipse via, qui unus, *ibid.*, 498; *xix*, 53. Christus per carnem ubi et nobis via fuit qua rediremus, *xvi*, 454. Per Christum unus ad Christum et ad Patrem, *ibid.*, 153. Per hominem Christum, tendit ad Deum Christum, *xx*, 355. Christi homines via ad divinitatem, *xi*, 485; *xx*, 378. Christus factus particeps humanitatis nostrae, commendandum probrat participande divinitatis suae, *ii*, 447. Christum donando peccata viam aperuit ad patriam, *iv*, 430. Non est saluta via sine participatione corporis et sanguinis Christi, *xi*, 186. In Christo ut est via non habetur, *iv*, 447, 448. Christus et nosler est, et Patri, *xii*, 208. Christus frater nosler, *xvii*, 374. Christus proximus nosler, *ix*, 148, 143, 444; *xi*, 465. longinquus et proximus, *xii*, 463. Christus mediator, non inter Patrem et homines, sed inter Deum et homines, *xi*, 306. Christus composuit inter nos et Deum, nostram voluntatem corrigens ad iustitiam, illius sententiam florens ad misericordiam, *xi*, 175. Inter Deum

Trinitatem et hominum infirmitatem et iniquitatem, mediator factus est homo non iniquus, sed tamen infirmus; ad ex eo quod non iniquus, impingeret te Deo; ex eo quod infirmus, propinquaret, *xi*, 368.

Christi mediatoris gratia commendatur, *xvii*, 209, 203, 204. Mediatori Christi necessaria fuit, *x*, 316; *xvii*, 209, 231; *xviii*, 338. Nemo hic sic natus est, ut Christo medico non egual, *xv*, 18. Christi mediatoris beneficio omnino opus, *xxviii*, 201. Sicut nemo mortuus nisi in Adra, sic nemo vivificatus nisi in Christo, *ibid.*, 316. Christus qua gratia ab initio bonus, eodem alii ex malis boni, *xxvii*, 308, 311. Pelagianum verbum; non gratis mortuum esse Christum, sed ut facilius iustificemur, *xxvii*, 491. Christum ad nos necessarium fuisse patris Pelagius ut dicamus quomodo mortuum vivere debeamus, *xxviii*, 178. Pelagianis doctrina tantum et exempli magistrum in Christo agnoscent, *xxv*, 180. Crux Christi quatenus evocatur, *xxviii*, 487, 488, 490, 503, 518.

Christus medicus noster, *xvii*, 415; *xvii*, 377; *xix*, 105; *xxi*, 365. magus medicus, *xii*, 484. De sanguine suo, inano interfecto medicamento fecit, *ibid.*, 481, 482. Christos Samaritanus homini aeternis vulneribus, *ibid.*, 465. Christus medicus quomodo nos pavimus, *ibid.*, 463, 464. Christus medicus qui poculum pro agro bibit, *xvii*, 448; *xix*, 311. Christus in Filio Dei incarnato medicina est omnibus coelestibus, *xxvii*, 191. Christus sanus noster, *viii*, 292. Christus in Paulo ostendit magnitudinem artis suae; *xi*, 174. Meditum Christum parvulis ob mala corporis necessarium fatentur Pelagianis, sed non ut a diaboli potestate liberentur, *xxvii*, 405. Medicum Christum in necessarium dicunt, ut divitem iudicem, *xxvii*, 408, 409. Christus etiam pro parvulis mortuus est, *xxviii*, 287. Christum, qui nomen pro peccatoribus mortuum, *xxvii*, 381. Christum et pro parvulis mortuum fatetur Iulianus Pelagianus, *xxvii*, 279.

Christus Redemptor noster, *xii*, 120. Christus salutare Dei, *vi*, 556; *vii*,

17, 20; xl, 542; lx, 394; xx, 437; xxx, 343, 364. Christus veritas et salutare Dei, vii, 20. Christus spes nostra, xi, 112. Christus unicus salvator, xx, 113. In Christo est salus omnium gentium, vii, 86. Nemo liber a vultu-ribus trucidatoris, nisi gratia Salvatoris, xxxix, 204; xl, 527; xli, 19, 20, 24, 64, 65. Christus liberator, xxvii, 361. Superavit diabolum lege iustitie sine crimine occisus, sive libidine vices, *ibid.* 378. Christi sanguis pretium nostrum, quod libelat et eripiat Angelus, xxv, 284. Non aliquid ei refundet innocentem sanguinem, non et restituat pretium quo nos emat et nos auferat ei, xxv, 224. Christum ipse parvulus voluit cum esse Jesum Pelagianis, xxxvi, 408. Christus quantum reparat quae ab Adam fuerunt elisas, *ibid.* 378. Quomodo omnia in ipsa omnia reparat et pacificatur, xxv, 137. Christus pro Angelis non est mortuus, *ibid.* Christus in forma Dei et in forma servi Dominus est Angelorum, v, 327, 328.

Christus Salvator, iudex et advocatus, xx, 113; xxi, 34. Christus advocatus tantum pro his qui in eum credunt, xxv, 85. Ha Christus se Patri exhibere voluit precatorem, ut memisset nostrum se esse doctorem, xvi, 310, 311.

Christus propheta Prophetarum, xxvi, 501, 502. Christus propheta et dominus Prophetarum, xv, 277.

Christus magister veteris, xxvii, 129. Christus vero magister bonus quia Deus, xxv, 384. Christus bonus magister, docens quod expedit scire, xx, 380, 381. Christus magister qui scielat et docere quod proderat, et non docere quod obre-tur, viii, 57. Christus magister omnium, xx, 148. Christus candelaber mundi, xxi, 404. Christus magister in caelo, non hominum tantum, sed Angelorum, vi, 82. Christus datur habet in celo, xxvii, 122. Iustus docet, xxv, 424. Schola ipsi in terra corporis sui, xlvii, 122. Christi facta etiam sunt signa, xvi, 38. Et peccata sunt locutiones, xv, 89. In omnia quae fecit Dominus, adhaerent nos quemadmodum hic vivimus, xviii, 336. Christus etiam factus loquax, xx, 300. Christum temporalibus rebus intrinsece ad vitam aeternam, xxi, 421. Verbum Dei

parum erat aliquid preciperet, nisi et faciendo praesert, xxv, 230. Tota vita Christi disciplina morum fuit, qua edocetur quae apparetur, quae fugienda, xv, 241. Christus, dicitur, laetis, moris, vita, decens, aspectu clausit et red-dens ad cor, et invenimus eum, xxv, 78, 79. Docuit nos et factis potentiam suam, et humilitate clementiam, et praeceptio naturam, vi, 193, 196. In Christo crucifixus multa homines docuit, xxvi, 57, 58. Quomodo nos docet Christus, xi, 495. Christus docens quid se dicit velle, xix, 406. Christus mandatum Patris, xix, 209. Christi praecepta quam utilis, xi, 87, 88. Christum praecepta dedit pro moribus optimis contra perditos mores, *ibid.* 102.

Christus magister humilitatis, xvii, 423. doctor humilitatis, xxvi, 309, 311, 312, 314. Infirmitas Christi, magister humilitatis, xxv, 164. Christi humilitas, medicina superbiae nostrae, xix, 50, 57. Christus charitate et humilitate dupplicem hominis morbum sanavit, xxv, 493. Christi humilitas summa medicina mentis et altum sacramentum, xxx, 368. Magna est misera operibus hominis, sed major misericordia hominis Dei, xv, 453. Christus Novum Testamentum sempiternae hereditatis manifestans, terra contemere exemplo docuit, xvi, 531, 532. Christi cathedram figurabat cathedra Moysi, xxxix, 77.

Christo quique vixit, non alibi, xi, 59. Christo assistere semel licetur quisquis spiritaliter natus est, xxxvii, 304. Christi paupertas saturatur, qui non tantum bona temporalia contemnit, sed et mala sustinet, xi, 58. Christus confestimur in se et membris, ab iniqua mensura quae contemnit, vi, 423. Christi tanta charitas fuit, ut voluisset habere coheredes, viii, 402. Christum pro futuro possessio nostra, xxi, 497.

Christus habet republicanam suam, xxi, 516. Christus non modo desuper gubernat, xxi, 285. Christi regnum aliter et aliter dicitur, xxxviii, 104, 107, 108. Christi regnum pro omnes gentes quomodo propagatum, xvii, 296. Pagani dicebantur vanae Christi tantum per CCCLXV annos duraturum, viii, 21, in nomine Christi diabolus vincitur, ii,

490. Christi nomine fuit, quocumque prodigia fiant, xxi, 123, 147.

Christi auctoritas, vii, 478, 485, 486, 488. Christus etiam ab illis qui in ipsum non crediderunt, laudatus, xi, 151. Christum nunquam maxime sapientem Pagani honorant, Deum negant, xxi, 530. Christum blasphemare Pagani a dis suis prohibiti sunt, xxi, 881, 382. Christum impudenter insonanda praesentia impuniti, qui colere non solumur, xi, 160, 162, 163. Christo quantum quatenus Deus est, quatenus quatenus est homo, conveniunt, xi, 513. Multa de illo in Scripturis secundum formam Dei dicuntur, multa secundum formam servi, xxi, 331. Quae non confundenda, *ibid.* 393. Christus Patrem majorem se esse dicit quatenus formam servi accepit, xi, 876. Non facile invenitur Patrem a Christo appellatum fuisse Dominum, vi, 144. Filius ideo totum dat, xx, 148. Christus cur assidue se dicat filium hominis, *ibid.* 200. Se filium hominis dicit in Evangelio, ut distinguit se ab Adam, qui homo est, non filius hominis, xi, 22. Christi divinitas ab hominibus, xi, 22. Christi divinitas ab hominibus non enarranda, sive Filii Dei appellatur, sive filius hominis, *ibid.* 435. Christus *quod dicitur* dicitur, non *quod dicitur*, vi, 503, 503. Motus exterioris Christi non perturbati animi signa sunt, sed docentis magistri, xxvii, 426. Christus docens se fuisse testimonium quomodo verum, xxviii, 428. Christus totus potuit quae noluit et hoc melius est quod voluit, xxx, 140, 149, 150. Christus magna opera dignatus est facere pro Discipulis, quam per se, xxi, 107. Christus oculis corporis non vidit Patrem, xxxix, 169, 171, 201.

Christi Adamum comparatur, xvi, 420; xv, 48. De primo homine et de Christo intelligitur primum et novissimum Adam, vel de utroque homine diversimode considerato, xxi, 150. Christus cur secundus Adam et secundus homo dicitur, xxxvii, 454. Adam quomodo Christi forma, xi, 290. Christi e contrario forma Adams, xxxvii, 503. Ab Adam homines, a Christo filii hominum dicuntur in Scriptura, non tantum ubique, xi, 24, 25.

Christus vitis, ovis, leo, agnus, petrus, lapis angularis dicitur per similitudinem,

xvi, 495. Nomen quod Christo convenit secundum proprietatem. Verbum in principio, xv, 511, xvi, 2. Christus dicitur Agnus, xxxv, 189; xx, 161, 262. Angelus immutatus, quomodo, ix, 177. Angelus magis consilii, vi, 531; xvii, 217; xix, 63. Angelus et dominus Angelorum, xv, 277. Christus agnus, vii, 108. Christus arctus cognobis harenis figuratur, vii, 114. Christus tanquam arctus, hircus in figura elephorum divinarum dicitur et, xxviii, 469. Christus botrus, *ibid.* 342. botrus vine pressus in torculari, vii, 185; viii, 545. brecheum Dei, viii, 267; ix, 400; xix, 381. Christus vitulus Angelorum, x, 41. Christus vitulus est magnus in parvulis, xxi, 547, 548. Glus minus rebus nec deficient, xvii, 469; xv, 21, 36. Glus est qui currentes satiat et integer manet, xvii, 409. Christus homo de celo coelestis, xxi, 432.

Christus David appellatur, quare, xxxviii, 250. David dicitur Christus, quia est et semine David, xxi, 447. Christus filius et Dominus David, *ibid.* Christus nomine David figuratus est, xvii, 540, 541; xxi, 6, 7. Christus Deus, xviii, 401. dies noster, xxi, 463. dies de dies, xx, 19, 172. dies cuius Apostolus Iudaeum hunc fulgentem, xvii, 548. Christus doctrina Patris, xv, 235. Christus homo Dominicus, vii, 519, 523, 178, 184, 192.

Christus Emmanuel, v, 428. Christus pro favum designatus, xi, 372. Christus filius noster, hinc peritioris, non inferioris, xvi, 367. Christus filius legis non quia consumit, sed quia perficit, vii, 215; viii, 132; xvii, 317, 309; xv, 65; xxi, 396. Christus Urinamentum, xi, 429. Christus locus unde omnes sive accipiamus in praesentia, sive ab incarnato missi acciperentur, xxi, 331. Christus fundamentum verum etiam qui ad Legem et Prophetas pertinet, xi, 481. Christus galus comparatur, xv, 200, 201; xvii, 336, 336; ix, 66. Christus gregis agnuntium, x, 241. Christus granum mortificationum et multiplicationum, xxi, 53, granum quod crevit in terram in passione, ix, 103. granum morte multiplicationum, xxi, 77. Quia ratio Christus *est*, dicitur, vii, 464, 465.

nia, nihil mutasse Christianos de moribus gentium, refellitur, xxxix, 58. Christiani Catholici a Faustulo calumnias vindicantur, xxviii, 47.

Christianus erum habere non debet, xv, 455. Christianorum habitus et mores, iv, 48. Christianorum et Christianarum verus ornatus non tantum nihil focus mendax, verum et non, quidem vestique pompa; sed mores boni sunt, xxi, 363, 364. Eorum affectus erga res creatas et ipsum Deum; xxv, 519. Vite Christiane ordo, xxv, 407, 408. De Christiana professione non alii blandiantur, nisi et opera sequuntur, x, 418. Christianus est imitari Christianum, xxvii, 197. Christi sanctificationem quatenus exprimit Christiani, xxxix, 454, 455. Christiana vita cruci Christi, sepultura, resurrectioni configuranda, xxvi, 132.

Christianus, qui Christianus est, aliquid plus passurus est in hoc saeculo, xxvii, 11, 32. Christianus fronte est, qui non est in ea sorte propter quam passus est Christus, vii, 299. Si putas te non habere tribulationes, nondum cogniti esse Christianus, vii, 545. Christianorum adversus tyrannorum sanguinem, foedus, xi, 535, 536. Christianus exemplo Christi, in tribulatione fortis effectus est, vi, 545, 459. Christiani martyria pro Christo, finis optimi, xxxix, 408. Christianus quando non potest occidit, agitur et exhoritur, ix, 124. Christiani patienter ferunt iniuria ad instructionem aliorum, xxxix, 538. Christiani firmis sunt, xviii, 14. Christianus amicus debet esse qualem loquatur, x, 213. Christianorum sub patre Christo securitas, xxvii, 571. Christiani, si quid pro patria colendi agere debeant, dicunt et eo quod Romani fecerunt pro terra, ii, 247, 248, 252.

Christiana gratia persecuti sunt reges terreni, xi, 553. Christianum nomen Christi per se ostendere potest, xxv, 458. Christianum nomen a martyre Christo, per Martyrum passiones diseminatum, vii, 216. Christianorum pugna modo non sicut cum tyrannis, sed cum diabolo, cum carne, xvi, 138. Christianum describit Apostolus, non Indicum adhibet sub. Lege positum, xxxv, 223, 235. Christiano nomina inimicus est, viii,

544. Christianorum vita in hoc mundo similis arboribus quae per hyemem videtur mortuae, xv, 392.

Christianorum opes, ix, 19. Qui Christiani sunt, proceri pauperes sunt, ix, 329. Christiani damnus turbari non debent, xlii, 362. Christiani cor augur, non ob damnationem, sed quia noniam cum Christo vivit, xxi, 454. Christianus fieri volens propter commolium temporale, redarguitur, xxv, 518. Christianus non ad hoc factus est, ut in saeculo isto foret, x, 389. Qui Christianus est ut abundet temporalibus, deficit ubi illa deficiunt, xii, 162. Christianus qui vult fieri ob felicitatem terrenam, ad huc in saeculis perseverat, xii, 314. Christianus novum est, qui non ad Dei promissa de futuro saeculo attendit, xvii, 249. Christiani Duo spe carnalis mercedis servientes, ad Vetus Testamentum pertinent, *ibid.* 167. Christianorum est pati mala temporalia, et sperare bona temporalia, xxxix, 9, 10. Christianus ad presentis temporis bona non esse factus, xxx, 86. Christiani sumus, non propter temporalia, sed propter aeternam vitam sempiternam, x, 29. Christianus vere est, qui religionem professus propter futuram rotem, xxx, 519. Propter vitam aeternam vitam Christianus sumus, ix, 298.

Christianus est, qui huc peregrinum esse cognoscit, xviii, 614. Christiani in bonis terrenis tantum peregrini utuntur, nec capiuntur; malo autem aut probantur, aut emulantur, ix, 51. Christiano tria commendantur, continentia iustitia, spes praesentis aeterni, xxv, 458. Christiani de resurrectione dubitare non licet, xvi, 419. Christianorum propria est fides resurrectionis, xix, 198. Christianum cor, facile ardens similitudine, oculum semper petere debere ostenditur, *ibid.* 207. Christiani boni tota vita sanctum desiderium est, xvi, 498. Qui transit ad Christum, transit a hinc ad amorem, xxv, 498, 497. Christiano amantem lex non est potestas, sed decus, non tormentum, sed ornamentum, *ibid.* 449. Christianus est, audi Christianum; servus est, audi Dominum; filius est, audi patrem, vii, 274. Christiane anime pascere, xxi, 477,

478. Christianus hinc quomodo decoratur in cibo panis, viii, 490.

Christianorum perfectorum vita laudatur, xxvii, 533. Christianorum in civitate simul viventium vita et mores, *ibid.* 537, 538. Divites patrem aut matrem, aut uxorem, quondam tenetur Christianus, xii, 268, 269.

Christiani sunt sacerdotes, ix, 97. Christianorum sacrificium, ix, 463.

Christianorum omnium una respublica est, xxvi, 558. Christiani ad unitatem revocantur, xvii, 150, 191; 198, 196, 197. Et ipse quod acceptus nomen Christi, sacramentum quodam natus est in viculis Ecclesiae, ix, 32. Christianorum non animae, sed anima una, unica illi Christi, xlii, 306. Christiani omnes unus homo, xi, 60, 64; xii, 50, 168. Omnes in Christo et Christi in Christianis sumus, vii, 338; vii, 124. Christianus in alio Christiano faciente miranda, quomodo et ipse facit, xii, 172, 173. In Christianis adhuc carnalibus moribus spiritus perficit quicquid deest, quia ab unitate corporis Christi non cessaverunt, xii, 337. Christiani hominem tepe probabili ne deantur quod evocantur turborum, xvii, 453, 456.

Christiani quidam nomio, opere vacui, xxi, 337, 338. Inter Christianos hujus mundi dilectores, et contemplatores divinum, xxxix, 452. Sicut Christiani, xxvii, 204. Christiani mali, xxv, 541, 547. Christiani falsi, xv, 84. Christiani facti et mali non computandi in membris Christi, *ibid.* 214, 212. Christiani facti et mali, mysterium inquitur, *ibid.* 416. Christiani bonos mores non habent, et hoc dicunt, et non Deo. Deo, propter bonos sacramenta; non Deo, propter proprium vitium, vii, 257. Christiani mali portant sanctum nomen ad penam suam, xviii, 256. Christiani mali injuriam Christo faciunt, xxi, 51, 52. Implent ecclesiam per dies festos Christianorum, qui legunt et dicunt per dies solemniter paganos, xxv, 541. Christiani per Paganos, Judaeos, hereticos, et maxime malos Christianos insistant tentationes, *ibid.* 540, 547. Ut olim paganos, sic nunc malos Christianos insultationes insidiantur virtutibus justorum, x, 202. Christiani mali

tanto sunt nocentiores, quanto interiores inimici, xxvi, 17. Christiani mali pejus vivunt quam Judaei et Pagani; si comparantur ligno sylvatico, nihil sarruento procreo, vii, 410. Christiani nomine tantum, ferre calami dicuntur, ix, 300. Multi qui volunt fieri Christiani, offendantur mali Christianorum moribus, vii, 411. Ex malorum Christianorum moribus non speranda Ecclesia, xxvii, 544. De pravis multorum Christianorum moribus perturbari non debet qui in Ecclesiam congregatur, xxvii, 375, 376. Christiani boni et mali hic simul confunduntur, quare, vii, 421. Amborum oppositi mores, iv, 327. Mali, ut palea tolerantur, *ibid.* 327. nec ab Ecclesia praeciduntur, xxvii, 544. Christiani boni ad tolerandos malos existant, xvii, 329. Christiani mali provocantur ad vite mutationem, *ibid.* Maledicta in malos Christianos, cadunt in omnes Christianos, viii, 431, 432. Christiani plures super numerum sunt, quomodo, viii, 494; 495. Christiani boni in comparatione multitudinis malorum pauci sunt; per se autem considerati, multi sunt, xxvii, 376. Christiani Pagani nil velent obijcere nisi disensionem Christianorum, xvii, 73, 74. Maxima calumnia est, si Christianis reprobretr quod mortuum colant, xi, 312. Christiani malum importunum colunt, xviii, 293, 294. Christianos accensit Porphyrius quod demones venerantur, iv, 589. Mala quae per quendam imperatores Christianos imperio Romano accidit, immerito in doctrinam Christianorum rejiciuntur, xxxix, 530. Christiani tribuntur Pagani Romani nisi quae prohibentur, ix, 83, 164. Refelluntur, *ibid.* Christiani satigant, etiam Pagani testimonio, ut disturiantur calumnias afflicti non videntur, xxxix, 283, 287. Christianus nec vituperat nec laudat, ix, 303. Christiani temporibus Tolanti lege data prohibiti sunt docere litterarum et oratoriam, xxx, 178. Christianus nec falsae philosophiae nihil loquatur sed docere, nec falsae religionis superstitione terri debet, v, 189. Christianus de rebus naturalibus quasi secundum Christianas litteras loquens, nihil temere affir-

met eorum infidelium, v, 184, 185, 194. Christiani nominis inimicorum mirabilis cooversio, xi, 518. Christiani nominis inimici pariter crudeliter, pariter potestati, pariter timori remanescunt, xii, 208.

Christiani, sunt Israelite et filii Abraham, xii, 85, 86, 87, 88. Non carnaliter, sed spiritaliter sunt Iudei et Israelite, *ibid.* 83, 84, 85. Christiani, licet spiritaliter Iudei sint et Israelite, non tamen debent hanc hominum illi impingere, *ibid.* 83, 88, 89. Christianissime agere Iudeizare dicebant, *ibid.* 90. Christiani non oportet idolizari, *ibid.* 78. Christiani in celebratione Pasche observant ut occurrat sabbatum, xxxviii, 506. Nec tamen observant dies et annos, et menses et tempora, *ibid.* 503, 504. Ad nos et hunc computationem, Pascha celebrant, *ibid.* Christiani, si possunt, non permittunt, debent et aliquid de area et torculari tollant ad sœcœria demoustrari: si quod vero ipso iunctis sublabam est, utitur mundis reliquis fructibus, *ibid.* 463. Christianis non licet uti re aliqua in honorem deorum, etiam si animo continentur, *ibid.* 463. Non licet de templis, aedificiis, locis qui constructi, in honore privatorum quilibet erigere, *ibid.* Christianos et iustos non debent quomquam etiam malum occidere, Dominatus dicebant, *ibid.* 460. An aliqui filii Christiani vilius tribus annis et mensibus set, iv, 89.

CROCIATA episcopus Dipollitanus synodus Babastina, xxxv, 403, 420.

CROCIATA, i, 103; xxxi, 321, 322. Crispianus unum ex principibus Stoicorum, ii, 419, 420, 423. Quando enim illo disputaretur eam Carneades elibero peruriam cum consolat, etc., xxxii, 322. Crispipina argumenta, xxxvii, 288.

CROCIATAE Cœlestino episcopus, xxxv, 156. In numero eorum dicitur se asportum excellentissimum secundum Iulianum, *ibid.* 117. Cir de peccato originali non tamen expressio tenet, *ibid.* 108. Crispostomi testimonia pro originali peccato, *ibid.* 109, 110.

CROCIATAE Origenis et veterum sententiam de Petro reprehensam a Paulo apostolo est, xxxix, 57.

CROCIATA, xxxi, 447.

Cæcus interpretatur Silentium, vii, 165.

CROCIATA, xxxi, 447.

CIBUS Cibos manducando alique sustinenda purgari et mundari, Manicheorum deliramentum, xxviii, 265, 271. Non quod intrat coquinare hominem, sed quod exit, ad sales turbas dicitur Christum canthabatur Adimantus, *ibid.* 273. Cibi nulli sunt immundi, xxxviii, 236. Cibi non pollutum, xxv, 296. Cibis non perdidit Adamum, sed pollutibus cibis perdidit, xxxviii, 294. Nec omne carnis genus quod cibo esset usui, manducare permitsum, xxv, 295. Joannes locustis in escam cedentibus non fuit pollutus, *ibid.* Ciborum religio, xxxviii, 238. In ciborum delectis imperitiosiores fraterne adimonitio, *ibid.* 539, 540. Alimenta mundis munda sunt, sed in nullo est munda luxuria, xx, 79, 84, 85. Non immunda obsonia timenda, sed cupiditatis, xxv, 265. Non cibi genere, sed aviditate immoderata quisque culpandus est, iis, 320. Cibi potius que parcimoniam, xxxv, 210, 217. Temporalis cibi et potus in paradiso, qualis fuerunt futura, *ibid.* 296.

Cibus et potum nominis gratia conservanda salutis læterna admittit, *ibid.* 45. Alimenta sumenda tanquam medicamenta, xxv, 265. Magnus ille est, qui in cibo non rapitur aliquantulum extra metas necessitatis, *ibid.* 266. Quod salubris est, delectationis parum est, *ibid.* 268. Cibus sine voluptate non sustinet, ut vityatur, et s. Cibus necessitas calamitas est, et delectio vocatur, xxv, 263. In cibo insidiatur iniquus concupiscentis, et adiungit sese tanquam pedissequa perniciosa iacundia, *ibid.* Felicitas esset sine illa serporis illecebras, maxime cibum et potum percipere, xxv, 266. Cibis qui in ventre iam non sperit, in memoria quisque sapit, xxv, 268. Cibi aviditas major in curis, v, 47. Cibus corporum quomodo in Dei laudem sumendum, xxi, 497. De ciborum alimentis non gloriantur, xxv, 264. Cibi pretiosi duntaxat infidelibus indulgentur: ubi vides et electi nihil amplius præstant, xxviii, 235. Cibus an ad corpus, an ad animam pertinet, i, 115, 116.

Cibus terrenus, et cibus celestis, xxvii, 183, 185. Cibus spiritualis unde sustinatur corporali, xxi, 219, 217. Suis animis cibos proprios et sua iunes, v, 116. Cibus mentis, xii, 91. Anima inde pascitur unde letatur, xxv, 401. Cibus noster, Deus: solus reficit, nec deficit, viii, 457. Non aliunde vivit homo, et aliunde vivit Angelus, xii, 231. Cibo iustitia pascitur pius, impius superbie, xi, 17. Cibus serpens in cane non vis, sed esse terra, xii, 179. Cibus odoratum lux, xvii, 410. Cibus Ægyptius, xxv, 155.

CICERO vel cicicia genus virgulti, xxxix, 73.

CICITEX in Scriptura etiam solus coloris notam significat, vi, 63, 387. Cicatrix quomodo curetur dicitur, xxxv, 40, 41.

CICERO, xxxix, 289, 290. Philosophus Academicus, ii, 207; xxxi, 36; xxxvii, 522. Vir eloquentissimus et verborum vigilantissimus appensor et memor, xxxix, 289. Ad ipse in Latina lingua Philosophia et inchoata est et peracta, et 29. Gerome nihil excellentius in Latina lingua, *ibid.* 340. Cicero laudatur, xxxix, 471. Cicero inopem se fuisse ad lingue Latine, et minus apta rebus nomina imponeret quis sentiebat, x, 60. Eius lingua omnes inuenter, peccata non ita, xxv, 38. Agnus ipsum etiam solentem, i, 210. Eius oratio que Roma servata fuit, barbara vis est, *ibid.* 210. Oratio Ciceronis, quas Verrius vocati, nobilissima, *ibid.* 340.

Cicero eloquentiam suam iudicando, arripuam non timet, xvi, 111. Cicero dialogos, qui vocantur Hortensianus, xxv, 50; xxx, 396; xxxi, 49, 35; xxxv, 299, 302. Cicero in Hæstiensis nominis hominis viliti, causam non agnovit, xxxv, 396. Ciceronis disputatio contra Anaximenes et Anaxagoras de Deo sententiam, xxxix, 378, 379. Ciceronis sententia de delictione ad divitiam virtutum iunior, xx, xxx, 18, de beatitudine, v, 21. Ciceronis locus et Tusulanæ expugatur, xxi, 231. Alius verior, *ibid.* 238. Locus de amicitia laudatur, xxi, 383. Ciceronis locus, *ibid.* 389. Ciceronis epistolatum modus, *ibid.* 394. Ciceronis libri de Republica, xv, 50. Hi libri

Ciceronis perierunt, xi, 70. *Vide notam* (10) ad calcem ejusdem voluminis pag. 522. Cicero quasi dicitur quasi consularis philosophos, xxxix, 286. Cicero laudat Casarii clementiam, *ibid.* 323. Ciceronis dictum de Roscio histione, xxi, 293. Ciceronis improbat de quodam dictum, *Nulum unquam verbum quid revocare vellet, civitate, xxi, 91.* Cicero sustinuerunt insultationem, et in eo et ab ipso impudenter, xi, 207, 208. Cicero augur aridet auguria, et reprehendit homines corvi et cornicis vociibus vite consilia moderantes, *ibid.* De Ciceronis libris multa interrogata Augustinus, quid responderet, xxxix, 339. Ciceronis exiles Hypocrite non reperitur, *ibid.* 368. Ciceronis cardus, ejusque causa, ii, 161, 162.

CICERONIS, quis? an Cicero orator Romanus, an alius philosophus? xxv, 347. *Vide etiam notam ejusdem paginæ.*

CICILIA, Cilicium dictum esse Tharsin, quibusdam vitiis est, viii, 354. CICILITEX, xxxviii, 469. Cilicium pauperis, xxx, 83, 84. Cilicium ad peccati significationem pertinet, xiii, 412, ad peccatorum confessionem, xxi, 407. In cilicio est recordatio peccatorum, *ibid.* 254. Cilicium curi Christi propter mortalitatem et omnitudinem carnis peccati, xxi, 33, 24, 25; xii, 327. Cilicia ad se missa gratissime accepti Augustinus, xii, 236, 238.

Q. CINCINATI dictatoris paupertas, ii, 255. Cincinatus quomodo iugera possidebat, que suis manibus colebat, cum ab aratro adulescit ut dictator fieret, *ibid.*

CIRCA presulibus, xi, 34. Presulentes voluerunt in cinere tanquam similes se constantes, xiii, 27. Ciris vocis rufus significat famam que connectit ad passionem resurrectionis que Christi, vi, 457.

CIRCA comas, ii, 156. Circa peccati licentia felix appellatur, xi, 251. Circa Iohannem Xpi intelli, eamque vultus, *ibid.* 34, 95, 166.

CIRCA uaga famosissima, i, 452, 453. Circa carminibus socio mutavit Ulysium in bestias, *ibid.* 455.

CIRCENSIS ludii vnde sic dicit, xi, 82. *Vide CIRCUS, CIRCUS.*

Circueo virtus comparatur, i, 372.
 Circi spectacula fugienda, xxvii, 42, 106. Circi inania, xx, 63. Circi et amphitheatro qui intereant, redarguntur, viii, 437; x, 104; xiii, 14. Circensium spectaculum qua de causa Nepotimo episcopi a Romanis institutum, ii, 88. Laici Circensium soli primum interibitur Romani, *ibid.* 85. Unde laici Circenses Cansula dicit, *ibid.* 82.
 Circumlocutiones genus hominum agreste et famosissime salutem, non solum in alios innoxiam faciem perperando, sed nec sibi eadem insana feritate pariendo, xxvii, 243. Per mortis verum maxime precipitiorum et aquarum et ignium se ipsos necare solent, et in istum furorem alios quae poterint seais utriusque saluere, aliquando et occiduntur ab aliis, mortem nisi fecerint committentes, *ibid.* (Clemente de consilio, xxxi, 112. Origenes Circumlocutionis, *ibid.* 216. Hoc genus hominum in horrendis facinoribus inquietum, ab utilibus operibus alienum, crudelissimum in mortibus obis, vilissimum in suis, maxime in agris terrarum, ab agris vocatis, et victis sui causa easdem circumlocutionis rusticanas, inde nomen Circumlocutionum accepit, multo unquam pene famosissimum. Africani erroris operibus, xxvii, 246. Circumlocutionis sensu Cyrilliane unde dicit, xii, 211. Eubrietas et licentia Circumlocutionum, xxxi, 149, 150, 151, 161, 162, 475; xxxii, 18, 101. Circumlocutionum furor precipitiosum esse ad innoxiam mortem, xxxi, 230, 231. Circumlocutionis motus voluntarius, xxxii, 60, 69. Circumlocutionum est velle moti sine causa, xviii, 248, 249. Circumlocutionum principes, *ibid.* 60, 61. Circumlocutionum sui episcopi ac presbyteri duobus voluminum quotidianis violentia, vii, 226; x, 432, 440. Circumlocutiones clericorum Donatistarum satellites, xxxii, 513. Circumlocutionum duos clericos, xxxix, 200. Circumlocutionum greges et homines, et anconicionales habent, xxxvii, 380. Circumlocutionum furia, xviii, 60. Furor Circumlocutionum, xxxi, 136, 138; xxxii, 49, 78, 96, 100, 101, 104, 264, 374. Innocentius post effusum oculum et digitum prescri-

sum et Restituti presbyter ab eis occisum, xxxix, 491. Circumlocutionum scititia, xxxviii, 313; xxxix, 146, 298. Sic vastant ecclesias in regione Hipponeusi, ut barbarorum fortasse facta in honore *ibid.*, xxxix, 342. Circumlocutionum crudelitas et crudelissimi eorum in Catholicis exempla, Illarumque inhumanitas, xxxix, 426, 427; xxxii, 60, 69, 110. Circumlocutionum scititia in episcopos, xxxix, 144. in episcopum Bagaitanum, *ibid.* 146. in clericos Catholicos, *ibid.* 140, 144. in clericos Hipponeusi, *ibid.* 493. in laicos, *ibid.* 149. Circumlocutionum furor erga Paulum et Macarium, xxxi, 140. Circumlocutionum erga Bagaitanum crudelitas, xxxii, 180. Circumlocutionum arma, viii, 538. Ligna, sericum, fuldas, xxxi, 138. Circumlocutionis fustibus primum, post etiam ferro armari cuperunt, ferro, lignis, modis, securibus et lineis, etc., *ibid.* xxxi, 101, 122. Circumlocutionum fustes, dicitur Israelis, xii, 226. Crudelitas Circumlocutionum in Catholicos, quorum calce et aceto oculos persecuti sunt, in quo recedere diabolum crudelitate pervenerunt, xxxix, 68. Circumlocutionum licentia iusto reprehenditur, etiam cum aliquibus peccatis violenti sunt, xxxii, 379. Circumlocutiones Basilicam Catholicorum apud Hastan invaserunt, altare commiserunt, xxxvii, 353, 354. *Fide Donatista.* Circumlocutionibus salutandi formula hae erat, *Deo laudes*, xii, 243; xxxii, 78. Circumlocutionum salutandi formulae sunt similes, quae inquitur bonis, xii, 215. De Circumlocutionum scititia, expositio de clericorum Hipponeusi ad Januarium, xxxix, 144, 145. Lex lata in Theodosio contra Circumlocutiones, xxxi, 141. Ex ipsa Circumlocutionibus multi vi legum veniunt correpti, xxxix, 173. Circumlocutionis fortitudo, xxxii, 114. Circumlocutiones a Donatistis appellantur Agnosticae, xii, 214.
 Circumlocutio, est tempore nativitate Isaac imperator, iii, 332. et toti familiae Abrahae imperata, *ibid.* In circumlocutione nomen mutabatur, *ibid.* 333, 334. Circumlocutio et recte imposita est servis, et recte a liberis intellecta, xxvii, 151. Circumlocutio signum Veteris Testamenti,

quare in latente carne, xii, 369. Circumlocutionis signum in congruo corporis parte datum, xxxvii, 510. Circumlocutio quid praenantiat, xxxii, 51. Circumlocutio propheta Christi, xii, 369, 370; xxxix, 178. Circumlocutio signum gratiae Christi tollentis originale peccatum, xxxix, 365. Circumlocutio figurabat regenerationem in Christo, xxxvi, 207. et gratiam Christi, *ibid.* 418. Circumlocutionis sacramentum praefigurabat baptisimi temporis lapsus, xxxvi, 333. Circumlocutionis necessitas, xii, 334, 335. utilitas, xxxvii, 313; xxxix, 330. effectus, xxxi, 344. Circumlocutio vitium purgabat originale, xxxiv, 148; xxxv, 395, 396. A morte liberaliter aeternus, xxxv, 142. Circumlocutio passivorum sub laici supplicii terrore percepta, naturam vilitatem esse arguit, xxxix, 177, 178. Circumlocutionis praecoptum intendit peccatum originale, *ibid.* 248; xxxv, 157. Circumlocutio, est octavo die praecopta, xii, 437; xxxvii, 269, 440, 450; xxxix, 393; xxxvii, 299. Circumlocutio causi in die octavo ad prohibendum Christum perinet, xxxvii, 450. ejusque resurrectionem, xii, 254. Circumlocutio vice baptismi olim fuit, xxi, 314; xxxii, 84; xli, 530, 531. Circumlocutionis et lapsus comparatio, xxxv, 157. Circumlocutio carnalis concilio magis sacramenti rei est, et intelligitur unde circumlocutio cordis, ix, 502; xii, 248. Circumlocutio cordis, xxxii, 422. Circumlocutio renovationem significat, xii, 333. et regenerationem, *ibid.* 334. et explicationem carnalis viam per resurrectionem Christi, xii, 157.
 Circumlocutionem velut libellatram detestari ne videretur Paulus, Timotheum circumcidit: Titum non circumcidit, ne sine ea salutem nullam esse putarent, xxxii, 403. Circumlocutio Timothei non per simulachrum facta, xxxvii, 481. Circumlocutio in fegra venturi baptismi ab antiquis observata, xxxii, 330. Circumlocutionis ritus post Christum superfluous, non periculosus, nisi ei qui in hoc honore epae soluta, viii, 89, 125. Circumlocutio est jam non observatur, xxxvii, 480. Circumlocutionis iugum

quare non imponendum gentibus in Christum creditibus, *ibid.* 150. Circumlocutionis nos prodans gentilibus, nos Judaeis obsequio, xxvi, 431. Nec Judaeos ab illa prohibendos, nec ad eam gentes compellendos esse, *ibid.* Cum circumlocutionem irritum Manichei sibi ipse adversaretur, xxxi, 128. Circumlocutio et iustitia quomodo nos sumus, xii, 435, 436.
 Circumlocutionis tempus temporumque ad ammissionem, iii, 82, 90. Circumlocutionis tempus rerum cupiditatem significat, qua septem diurnum repetito circuitu iniquum laici voluitur, vii, 235.

CIRCA, xxxi, 499; xxxii, 405. Quomodo dicit Constantina, xxxii, 408. *Fide etiam notum* (3) ad *calceum ejusdem voluminis.* Circa pergit Augustinus episcopi ordinandi causa, xxxviii, 454. Ceteros et Augustinus multo esse vitandi desiderio flagrant, xi, 404. Ceteros conversionem suam Augustino quomodo alens attribuit, *ibid.* 100. Hanc ille negat sibi tribuendam fuisse, etiam dum apud illos esset et loqueretur, prohemium, *ibid.* 98, 99. Ceteros concilium schismaticeorum anno CCXXI secundo Tigilano preside, xxxviii, 424, 426; xxxvii, 74; xi, 81. Vix undecim auti duodecim episcoporum fuit, xxxvii, 414. Ceteros concilium falsum esse contemndendum legitur, *ibid.* 111, 112, 232. Ceteros concilium verum esse ostenditur contradicentibus Donatistis, *ibid.* 80, 81, xxxvii, 424, 426; xxxvii, 74; xi, 81. Circa dicitur, *ibid.* 29. Ceteros concilii tempus, *ibid.* 80. Ceteros concilium diem et continebat, *ibid.* 112. Ceteros concilii acta sub secundo Tigilano, xxxii, 405. *Fide notum* (2) ad *calceum voluminis.*

COSUS interpretatur Duritia eorum, x, 438.
 CETEROS et palatris distinctio ac mystica significatio, vii, 473, 374; viii, 258; ix, 21, 403.
 Civitas, quid, iii, 223. Civitas proprie in hominibus inhabitantibus intelligitur, xii, 29. non in parochiis, xxvii, 207. Civitas, multitudine hominum in quadam vinculum relecta con-

cordie, xxxix, 525, 526. Concoro hominum multitudine, xx, 236. Civitas romana pro regno Romano, xxi, 467. Civitas vult florere dicenda est, quae casta, honesta et probis moribus praepollet, xxxix, 439.

In Scripturae ad saltem dno ponitur in Civitate, de civitate Dei, vel de Ecclesia intelligitur, ix, 430. Civitates duo, i, 217. ab initio generis humani, xxx, 529, 528, 529. Altera iustorum, altera impiorum, v, 531. Civitas utraque Angelorum et hominum, xxvii, 159, 171. In omnibus gentibus licet tanta varietate inter se distinctis, non amplius quam duae civitates, i, 158. Una praedestinata est regnare cum Deo, altera cruciari cum diabolo, i, 217. Utraque civitatis in primo homine per praesentiam exortus, i, 109. Utrique civitatis bona et mala communia, sed una diversa, *ibid.* 250. Probatum partim ad civitatem ecclesiam, partim ad hereticam, partim ad utramque pertinent, *ibid.* 269. Utraque civitas, pia et impia, nunquam terris defuit, *ibid.* 305.

Civitates duae diversis suis generibus in historia Genesios distinguuntur, i, 229, 235. Diarum, civitatum exortum, *ibid.* 228. Series generationum Cain et Abel exprimitur, *ibid.* 249, 255, 267. Civitatis utraque mysterium in Cain et Seth, *ibid.* 294, 296, 299. Civitatum duarum principum, amores duo, *ibid.* 188, 214. Civitatem Dei esse habetur ex Scriptura, *ibid.* 4. Civitas dei ex Angelis et hominibus exortur, *ibid.* 60, 21, 464. Civitas Dei per praesentiam ordinata ante peccatum Adami peccatum, i, 183. Civitas Dei semper vocatur terram, sperans caelum, Jerusalem vocatur et Sion: initium habet ab Abel, sicut mala civitas a Cain, i, 408. Civitas dei novitas exortur in Abraham, i, 309.

Civitas dei origo, insensibilis et inchoata unde sit, *ibid.* 42. Civitatis Dei coedificor Christus, i, 80. Civitatis spiritalis edificatio, xxi, 27. Civitas Dei ex die gignitur, vivit ex spe, i, 257, 306. Civitas dei sancta Ecclesia, x, 483. Civitatem unam, domum Dei, unam faciunt omnes fideles: tunc varietas, quam praesentes et futuri, Angeli

adjuvant, xxi, 107. Multi pleni christate, civitatem faciunt Deo, x, 485.

Civitas spiritalis, ubi senso nascitur, quia nemo moritur, xxvii, 382. Civitatis superae quies et sollicitas, x, 363, xxvi, 8. Civitas non aliena laeta, non altitudo beatus homo, x, 234, 238. In civitate Dei voluntas Dei lex est, i, 88, 464. Civitatis Dei lex et virtus, charitas, viii, 361; x, 485. Civitatis superae rex virtus, lex charitas, modus veritatis, xxxix, 532. Civitatis caliditas figura, i, 218, 232, 261. Civitas superae in sociis populi Dei peregrinatio, et in omnibus suis sacramenta administranda, *ibid.* 260. Civitas superae dum peregrinatur in terra, pacem non habet in fide, iv, 47. Unde cum civitate terrena pacem habeat, unde discordant, iv, 44. Pacem terrenam refert ad coelestem, *ibid.* 46. Civitas superae dum peregrinatur in terra, lege et iustitia naturam sequitur, quae religionem non impediunt, *ibid.* Civitatis Dei ecclodes, episcopi, xxi, 408. Cives Dei, spe beati in hac vita, iv, 50. Civium Dei in hac vita languens et curatio, i, 225. Civis patriae superae fuerunt intus in illis gentibus a fidelibus, *ibid.* 513.

Civitas terrene exortum, i, 308. Civitas terrene cives parit natura iustitia, civitatis vero superae liberata gratia, *ibid.* 219, 220. Civitas impia apparere cepit a divisione linguarum, *ibid.* 304. Civitas terrena generatio terrena usque in finem habitata est, *ibid.* 499. Civitatis terrene: virtutes, iustitiae aut certe morales, *ibid.* In civitate terrena duae forae inveniuntur, 219, 220. Civitatis terrene bellum et pax, *ibid.* 222. Civitas impia hostis nomine significatur, iv, 94, 102, 103. Civitas diaboli, et huius civitatis curia, iustitiae, plene, vii, 204. Civitatis mala cives salutariter aliquando actu huius civitatis exemplo ostendunt, et coepta, ix, 128, 129. Cui sinat Deus impiorum civitatem esse immensores, xx, 529.

Civitas Jerusalem captiva ab huius seculi Babylonia decursu temporis liberanda, *ibid.* 504. Civitates duae quantum ab invicem discrepant, i, 231, et utriusque discrimen, i, 214, 215.

Civitates duae confuse sunt in hoc

saeculo, iniquitate participata, i, 57; i, 207. Jerusalem et Babylon iam corde sunt separate, xxi, 264. *Fide Babylon.* Civitates duae in hoc mundo; Jerusalem et Babylonia permixtae sunt intus, in fine separabuntur, v, 381; ix, 128, 193. Duae civitates post iudicium in aeterna vel beatitudine, vel miseria, xxvi, 170, 171. Opus de Civitate Dei pollicetur Augustinus, v, 531. De Civitate Dei quinque priores libri absoluti, x, 303.

Civitas circumstantia, quae, vii, 428; ix, 106.

Civitas contraditionis, quae, viii, 525.

Civitas in diocesi Hippocensi, xxxix, 19.

CLADES et vastationes Christianis utilitas, xviii, 579.

CLAMOR ad Christum, quid, xviii, 452.

CLAMORUM inter turbas clamare prohibentes, *ibid.* 456. Clamare ad Christum prohibere turba, *ibid.* 452.

CLAMOR cordis, xix, 239. Clamor cordis est flagrantia charitatis; silentium cordis frigida charitatis, viii, 436. Clamor ad Dominum in affectu cordis, viii, 124, 141, 430; ix, 4; xii, 386. *Fide ORATIO.* Clamor media nocte, xviii, 503. Clamor pro impunita et libertate iniquitatis, vi, 12. Clamor pro peccatis manifestus, vii, 81.

CLARIFERTA, xxix, 39, 34.

CLARUS a Missala contentum littericos non baptizare baptismum Christi, xxxix, 446.

CLERICUS cum tota domo sua analiticate duntaxat, xxi, 379, 377.

CLAUDIANUS poeta quamvis a Christi nomine alienus in eius nam laude carmina scripsit, i, 209.

CLAUDIANUS episcopus Augustino mittit quatuor libros Juliano adversus unum illius opus, xxi, 166. Claudius mittit Augustino quae ad Juliano libros responderit, ut in iudicet, *ibid.*

CLAUDIANUS vel Claudianenses, xxxix, 478. Claudianus ad communionem a Primiano admissus, xxi, 96.

CLAVES Ecclesiae, iv, 95; xxi, 41, 308, 309, 316; xxii, 78, 77. Claves Ecclesiae traditae, i, 431. Claves regni caelorum date Petro Ecclesiae personam gestanti, xix, 247, 248; xx, 994, xxv,

306, 307. Claves non solum Petro, sed Ecclesiae date sunt, xxv, 246, 247. Claves regni caelorum in Ecclesia, xxxix, 281. Clavium Ecclesiae potestas, xxxix, 290. Claves sic date sunt Ecclesiae, ut non solum peccata remitteret, sed etiam ut eis vindicaret, xxxix, 262. Povero spiritalibus longe graviores quam corporales, *ibid.* 260, 262. Clavium pignus est, qui vult vultus set impunitus, *ibid.* 352. Qui malo a Diabolis intelligitur: Quae solvitur in terra, xviii, 542. Claves Ecclesiae per antistes ministrantur, xxi, 300. Clavatus prius resuscitatus, tunc Ecclesiae solvitur, xx, 393. Discipulorum est solvere quos Christus solvitur, xviii, 533. Vindicta ipsius tractus solvitur, *ibid.* Ad illas claves non pertinet qui non est in Catholica, xix, 246.

CLAVATOS non, vi, 370.

CLERICALIS tanto plenior esse debet animus, quanto a nequitia purior, xi, 217, 218.

CLERICALIS episcopus Dispolitane symboli et Palastinae, xxv, 103, 120.

CLERO, i, 71.

CLEROSUS Lindius unus e septem sapientibus, i, 468.

CLEROSUS quatuor se praecipuum dedit de muro, i, 40.

CLEROSUS, i, 71.

CLERICUS tantum homines, xxi, 354. Clericus magis unus, quam honor, *ibid.* 354. Clericus tantum accipiente potestatem, nec ad ipsam redibat ex vigore discipline: poterat tamen circa illos dispensare, xxi, 474. Clerici quatuor erga se invicem agere debeant, xxi, 288. Clericorum Augustini in monasterio vita se notes, xxi, 348. Clericus a vite communis proprio discipulo Augustinus degradare non audeo, *ibid.* 353. Eos tantum de de clericorum tabulis delenturum dicitur, *ibid.* 364. Clerici non solum de aliquo monasterio recesserunt, vel projecti fuerunt, xxxix, 21. Clericum bonum vix bonus monachus facit, etc.,

ibid. 11, 12. Clerici non recipiendi in monasterium, *ibid.* 21.

Clericum degradare, xxv, 152. Clericum nullum, quicquidum conviciis sit, suspendi debere, nisi se non presentaverit, xxxix, 88. Bonifacii presbyteri laudatur humilitas, qui nec litteras accepit quibus in peragrinatione honorem suum accepisset, *ibid.* 88. Ne quis post criminis perpetrationem clericatus accipiat, vel ad clericatum redeat, vel in clericatu maneat, rursus cogitans et disciplinam, non desperatione indulgentiae, xx, 474. Secus agere licet proinde Ecclesiae utilitate, *ibid.* 473. Presbyteri se ab officio renegit Augustinus rationem reddit. Primati, xxix, 29. reddi et concilio, *ibid.* ut si intra annum causam suam agere noluissent, vocem ejus deinceps nemo audiat, *ibid.* Clericum unius Ecclesiae ad aliam transtrare non sinit ordo Ecclesiasticae disciplinae, *ibid.* 17, 19. Institutum est ut clericum alienam cenam suscipiat, *ibid.* 21, 22. Clericorum haereditas ad quos pertinet, *ibid.* 124, 125. Presbyteri ex monacho facti bona Ecclesiae, in qua ordinatus est, relinquenda sunt Augustinus, cum prius dimidium tantum concessisset, *ibid.* 122. Clero suo Antiochiam vindicare, cum Paulinum presbyterum, etsi in diversis locis degentem, xxxvii, 319. Clerici omnes vultibus suspensum hereticorum a Gentilianis appellati, xxxvii, 84.

Clerici figurantur per Nos, xi, 213. Clericorum nomine tentata ipsa significantur, xx, 278, 280, et ipsa hereditates, *ibid.* 281. Clerici designantur per illud: Duo in agro, v, 315, xii, 211.

Clerus quis, xxx, 124. Clerus majora adversus minus alterum quo pacto defendat, *ibid.*

Cloacina Romanorum dea fuit animalium in cloaca repositum, xxxviii, 292. Unde sic dicta, ii, 173. Cloacinarum Tabui dedicavit deum, *ibid.* 299.

Cloacina domum Veneri tributum, ii, 170.

Clothes, id est, purpure, ii, 176.

Cloire quod quod polire, xxxvi, 323.

Cornus Mulsinus proconsul de Gallis Gracis triumphat, ii, 149.

Contra pretendunt inscriptionem in luminari pagina, xxxviii, 414.

Conus Atheniensium rex morte sua patriam liberavit, vi, 457. Peloponnesibus Athenorum hostibus se interficiendum ignovis obijci, *ibid.* Codrum Atheniensium tanquam deum sacrificiorum honore colerunt, *ibid.* Quid significent Virgini verba: Jurgia Codri, *ibid.*

CONULUS, CORRETTA, etc. Vide supra CAELUM, Caeli, etc.

Conus Domitiana vocatur stimpio corpori Christi, xxxviii, 491, 492. Conus mulierum Domitiae concocata, xxxvii, 618. Conca Domitiae mysterium est, et capis sanguinem summum, pro ipso animam ponamus, xxi, 73. Conam suam dedit Domitius, passionem suam dedit: ille saturavit qui imitatur, vii, 301. Vide EUCARISTIA. Ad conam venire nemo conetur, xxvii, 821. Juba ad conam invitati, non sinit et conati, *ibid.* 815. Copendistrare ad conam: foris invenitur necessitas, inseritur intus voluntas, *ibid.* 622. Tres excusationes ad conam venire nolumus, *ibid.* 816. In die conae Domitiae quibusdam in locis offeritur tantum ad vesperam, xxxviii, 491. Alia in locis mane offeritur corpus et sanguis Domini propter praedentes, ad vesperam propter juvenantes, *ibid.* 493. Nonnulli placet hoc die corpus et sanguinem Domini post cibum offerri et accipi, *ibid.* Discipuli corpus et sanguinem Domini uno acceptum jomin, *ibid.* 492. An ante refectionem, ipsi post sumendam in communio, non videt Augustinus deinde, *ibid.* 491. De communiione in die conae, facit quisque quod in ea ecclesia in quam venit, invenerit, *ibid.* Mos lavandi corpus in die conae, et jejunium relaxandi, *ibid.* 492. Inde ortus, quod episcoporum corpora per observantiam Omnesque conati in eo die lavarentur, *ibid.* 494. Lotium pedum in die conae in consuetudinem nulli recipere solentur, *ibid.* 520. Nonnulli lotium pedum in die conae de consuetudine auferre non dubitaverunt, alii in diem tertium Octavarum vel in ipsum octavam transferunt, *ibid.*

CONSTRADI et CONSTRADI in proptulo, non antiquorum Romanorum, xxxvii, 482.

CONORITZ laudatur: eorum institutum, xxxvii, 524, 525. Conobitarum

IN OMNIA OPERA SANCTI AUGUSTINI. 161

vila in Aquilina Apostolorum deserta, xxxi, 350.

COENAS, xxxix, 514. Coenas ex quo uxorem habuit Apuleius Afer, *ibid.*

COENAE vulneribus quae ab igne acciderunt medicamentum, xxvii, 554.

COECKERUS et COETUM, quo differant, xii, 22.

COEUS. Ad aliquem cogendum ad hominem vis potest alliceri, xi, 380, 381, 386, 457. Cogendum quis in Ecclesiam, xviii, 622. Foris invenitur necessitas, inseritur intus voluntas, *ibid.* Cogi possunt haeretici et schismatici penitentiam timore, xi, 485, 486, 486, 487, Quomodo, xxxix, 172, 173, 179. Cogunt imperatores Catholici Donatistas ad unitatem, xviii, 44. Non considerandum quid quis cogitur, sed quale sit istud quod cogitur, xxxix, 184, 185. Qui cogitur, non vult, xxxvii, 276. Non idem quis cogitur velis homini, quia velle non potest malum, *ibid.* Obsecro est quam utilior dignitas, cogi tantum homines, non doceri, xxxix, 246.

COGITATIO et CONTRITIO proprie dicitur, quod in animo colligitur, id est, cogitur, xxv, 240. Cogitationes nostras non oriri nisi ex imaginibus corporum que intrant in animum, Democritus vult, xxxix, 382, 383. Epicurus, *ibid.* In cogitatione quatuor species reperitur, xxx, 409. In cogitatione tribus tria sunt, memoriae, intentionis, et voluntatis, *ibid.* 436, 457. Cogitatio notitia rerum in alio a mente recordatis, in conspecta mente constituit, xxxv, 14. Cogitatio verbum supponit, *ibid.* 58, 30. Cogitationes et locutiones sunt eversiones, quomodo, *ibid.* 30. Cogitationes nostras per modum animalium, in rebus manifestantur, viii, xx, 254, 255. Cogitare nihil valent homines, nisi corpora, xxxix, 503. Cogitatio corpora mentis obversatur incorporeae eorum similitudine, xi, 120, 146. Cogitare non possunt Soveri et Episcopi, nisi operabilia, xxxvii, 379. Quosdam non laquei verum incorporearum intelligentia, *ibid.* 380. Cogitantur prope innumerabilia incorporaliter atque intelligibiliter ab eis qui talia cogitare non vident, *ibid.* 382. Hinc refellitur opinio Democriti de cogitationum nostrarum

causa, *ibid.* Cogitatio unde fertur in variis, xix, 460. Cogitationem a conscientia absolute, magis ingenui est, xxxix, 506. Cogitationes in corporibus ecclesiarum non latent, xxxix, 480. Aliud est cogitare, aliud cupere, xxxix, 459. Cogitare homines, nimis est quae impertit, *ibid.* Facillime se celebrare peccata sunt cogitanda, *ibid.* 426. Cogitatio quodam accedente consensu peccatum, xxxvii, 480. Sicut ante homines facti, sic ante Deum cogitationis peccatum est, et, xix, 456, 457. In cogitatione quisque innocens, in cogitatione peius, xi, 508. Navigi quisque in eodem suo iudicium non facit, in bono cogitit, xviii, 251.

Cogitatio pia, a Deo est, i, 140. Cogitationes bonae nimis ca gratia, xi, 483. Quod attinet ad pietatem, non minus idonei cogitare aliquid tanquam ex nobis, xxxvii, 130. Cogitatio hominis non potest in perpetuum mutari sine gratia, xxxix, 245. Non potest fieri ut indant mala facta, qui haec bonas cogitationes, xxi, 45, 46. Cogitanti inquitiam aliquid praesto esse quod sit atque totum, xxi, 225.

Cogitatio culpabilis non cogitationem, xxvii, 36. Malum vel in cogitationem venire, sententia Pelagii ipsi. In arxodo episcoporum objecta, quibus ab ipso explicata, *ibid.* 50, 56. Cogitationibus illudis delectari sine consensu, nonnulli perfecti mors est, sed quidam modo iusticia, xviii, 323. Cogitationum delectationes illicitae sunt peccata, xxxix, 460. Cogitationes male animam interficiunt, quantum operantur impletur, xi, 366. Cogitationum malurum in corde univocisque pupa, xi, 312. Cogitare flexa male munditiae, xvii, 549. Cogitationes nostras, xxxv, 174. Cogitationes quae a spiritibus malignis immittuntur, difficile est discernere, v, 886. Non discernunt nisi domi Dei, *ibid.* De cogitationibus alienis iudicari non debet, xvi, 222.

COGNATIO spiritibus cum Christo, propinquitate ejus centrali propinquitate, xxxv, 285.

COGNOSCENTI multiplex ratio explicatur, xxxix, 400, 401. Ordo quo fit cognitio, v, 203. Deus scit in nobis etiam id quod ipsi nescimus, xv, 301. Cogniti

a Deo homines dicuntur, cum eis se cognoscantur prestati, v. 266. Cognitione Angelorum. *Vide* ANGELI. Cognitionem plenam in hac vita habere non potest homo, xxxviii, 78, 79. Cognitione caritativa vespere habet et nunc, quomodo, *ibid.* 13, 14. Cognitione rei conjungit in Verbo Dei ad opera pertinet, cognitio rei de qua dicitur ad Hebræos, v. 283. Inter utramque nullam interit, *ibid.* Extra nos per corpora nominata; spirituales in nobis, xxx, 402.

COGNITIO DEI, xxx, 419, 420. Ad cognoscendum Deum, quæ necessarii, *ibid.* 426. Quæta cognoscere volumus, prius plura charitate diligamus, xxxv, 323. Si volumus Deum posse quicquam desiderare, nisi amicum Deo, *ibid.* 418, 419. Infelix homo qui sola alia, et Deum nescit. Beatus autem qui Deum est, et alia seipsum, xxx, 402, 394. Beatus in illis quibus hoc ad Deum habere, quod habet, xi, 521. De plenitudine gratia comprehenditur, *ibid.* 136. Non parva est ignorantia cognitionis Dei, necse quid non sit, xxxix, 401. Noscendo melius scitur perfecta cognitio Dei in futura vita, xli, 348. Cognitione Dei per imaginem, xxx, 263. Scientiam Dei in animis hominum non est, nisi scire quomodo eam nesciat, v, 212. Sciam corpore non exponitur, xxx, 334. Cognitione Dei quantum visus et ad vitam æternam conducatur, xxi, 83. Nemo cognoscit Deum, nisi qui intelligit illam esse immensam atque incomprehensibilem bonam, cuius participatio est habitus bonorum, xxi, 83. Creatura dicitur ad cognitionem Dei, xxv, 163; xxvii, 406. Inequaliter sunt, qui Deum per se que facta sunt cognoscunt, non obediunt verbali, xxi, 63, 63. Cum Deum scimus, nec hoc quidem nobis tribuendum est, sed illius intercessio, xv, 71. Non parva ex parte intelligit et non Deum, cum intelligit etiam hoc a Domino sibi dicit et intelligit et sciat Dominum, *ibid.* 378, 379. Cognitionis mercetur merita fidei, xxxviii, 97. Deus non invenitur a superiora etiam docet, xxx, 91, 92. Tanto magis vivere tendimus, quanto magis in Deum cognoscimus profectus, xxx, 315. Cognoscere Deum, et hoc sciat Deum glorificare, impietas et impietas, xxxvi, 438. Cognitione Christi

quæritur non erit nisi in altera via, xxxix, 399.

Cognoscere aliquam proprie dicitur, quando ejus novus et sua non sunt, xxx, 391, 392. Nemo nisi per assistentem cognoscitur, xxxviii, 112.

Cognitio et consideratio sui, xv, 370, 371. Cognitione sui qua utilis, xxx, 170. Cognitione sui ceteris scientiis præstata, xxx, 202. Homo sibi ipse incognitus, v. 145, 146; xxi, 321. Difficile est se de se quibus perfecte juliet, xxi, 17, 18. Recusus a sensibus et virtutibus se ipsum collectio, necessaria homini ad peccatum sui assempitum, v. 145. Quisquis ad se sola movit que corpora sensus attigit, non solum cum Deo esse non videtur, sed ne eorum quidem, *ibid.* 172.

Cognitio sui qualis in animo civitatis effectus, xxx, 293. Cognitione sui ipsa seipsum hominum fatum, *ibid.* 192. Cognitione aliquando sumitur per fidei, et quando pro visione, xxx, 347. Cognoscere aliquando idem se præbere, xi, 11.

Cognitio certa et facili rerum, male, xxi, v. 329. Cognitione virtutis corde mundata, xxxv, 208. Cognitione et ratio hominum fatum, *ibid.* 192.

Cognitio aliquando sumitur per fidei, et quando pro visione, xxx, 347. Cognoscere aliquando idem se præbere, xi, 11.

COGNITIO, xxvii, 642.

COGNOSCENTIA hominum improborum non sumenda, xxxiv, 345.

COLAS Deum verum esse agnoscitur Scriptura dicitur, xxi, 328. His est debetur vero Deo, quod alibi expetit habet deum, x, 417. Colas nisi plures excludantur, xv, 408. Angelus molis non volentis, *ibid.* Nullas creaturas cor hominis esse animas, verba ipsa non. Ecclesia olim idololatrias insinuat, v. 330. Nihil omnino colendum, quod mortali illius corporis sensus attingit, xxi, 426. Quis Deum rebus omnibus majore et superior invenitur, plures omnibus diligendum est ut colatur, x, 37. Colere Deum, xxvii, et casto amore debemus, xvii, 373, 391, 506, 558; xv, 437; xv, 209, 310, 480, 431; xxi, 321. Colendum Deum, quod est charitatis, xxxv, 96. Hoc cum cultus quod dicitur, v. 32. Colitur Deus sacrificio laudis ætæque quæritur, xxxviii, 432. In famel aut em-

nes qui carnaliter colunt Deum; ad hoc pertinet Vetus Testamentum, xi, 355. Cum nomen Christianum evetere non posset diabolus, suggerit, ut simul Deus propter obsequia, ha sine propter servitum coleretur, xvii, 220, 221. Idem cultus demonis exhibita fuit, qui vero Deo, x, 417. Coli dicuntur non tantum Deo, sed et hominibus, imo et aliæ creatura, xi, 454. *Vide* CULTUS. Athei qui nihil colendum putant, servitium tamen vilium, xv, 375. Non sic colunt Deum quasi terram, xxi, 302, 303. Colonus Domino tanquam Donatum, et colit nos tanquam terram suam, xv, 499; xxvii, 229. Colit te Deus et colis Deum, non ut ille, sed ut sis fructuosus, xxi, 488; xxvii, 76.

COLONVS. Non sicut appellatur colonus, qui conditionem habent gratissimi solo propter agriculturam sub domino possessionis, sed, sicut uti quibus Latini eloqui magno auctor (Virgil. *Æneid.* l. viii, v. 46), Erat antiqua fuit, xvii, tantum colunt, xi, 434. Colonus ad incultum vocari, non ad agriculturam, *ibid.* COLLYRIUM, dea collibus prædicta, v. 174.

COLLYRIUM HERILIS LUCIFER, xi, 30. *Vide* TARQUINIUS.

COLLEGIUM privatim ortum in suis publicis, xi, 146. Collegium publicum Ecclesie pro personis illius hominibus arde ab eo dicitur, xii, 423.

COLLEGIUM CARTHAGINENSIS cum Donatistis, xxxvii, 70, 68; xxxv, 186; xxxix, 456. Multi ex parte Donati, collegiorum utriusque et Catholico rum collationem optant, xxxvi, 422; xxxvii, 154. Collegium est quod dicitur de collegio et collegium congregatio placida, Donatistis contrivitur, atque obicit collationem, xxxvii, 423. Collegio sapient oblati est Donatistis, *ibid.* 312, 524. Donatistis hanc recitant, *ibid.* 426. Donatistis collationem sapient recitantur, xxxvi, 134; xxxvii, 423. *Vide* COLLEGIUM. De oblatione collegii Catholici, xxxvii, 100. Cur licet oblationem collationem recitantur, xxxvi, 305, 312. Ex diliditudo enim male colunt conferre cum Catholicis, *ibid.* 531, 532. Donatistis collationem a Catholicis oblationem reprehendunt, vitioso contentum nomine, *ibid.* 463. Collegio

via expulsi veritatis et unitatis enim agendi, quæ ibi, *ibid.* 462, 463. Primum pro advocato in furo adversus Maximianum legitur, *ibid.* Donatistis non approbabilis, qui de laqueis cum Catholicis nullo conferre, *ibid.* 434, 335.

COLLATIONEM inter episcopos utriusque partis fieri jubet Honorius imperator, xxxvii, 33, 34. Marcellinus electus quo utriusque partis episcopi convocantur, *ibid.* 34. Donatistis quibus beneficiis cognitur invit ad conferendum, *ibid.* Elestem Marcellinum de hoc et modo collationis, *ibid.* Elestem Marcellinum collationis Castuham habende conditiones proponunt Donatistis consensit plenarium, xxxvi, 426. Litteræ Callisto cum, quibus respondit concedere se ad amicum que illo electo fuerat ostendit, xxxvii, 34, 35. Quo anno episcopi Catholicis ad collationem venerunt, xxi, 378. Notitia Donatistarum, xxxvii, 34, 35, 36. Collationis locum assignavit Therman Garullam, *ibid.* 42, 138. Collationis nomen dies sanctitatis, *ibid.* 44, 45.

COLLEGIUM CARTHAGINENSIS quomodo habita, xi, 77. Collegium cum Donatistis quo die et anno habita, xxxvii, 34, 34, 35, 36. Collationis quot ex tribus parte ad collationem episcopos designavit cognitur, *ibid.* 34, 35. Collegium Catholicis, et univari et Donatistis qui venerunt ab eis, *ibid.* 36. Numerus episcoporum tum Catholicorum tum Donatistarum, qui Carthagine ad collationem venerunt, *ibid.* 42, 43, 100. Tu quoque ad collationem venerunt Donatistis, Catholicis non esse traditionem servaverunt, *ibid.* 34, 35. Quod proponunt episcopi Catholicis se pro hoc parte actores fore, si aut in parte Donati, nisi in ea confirmationem, veritas Ecclesie demonstratur, *ibid.* 35, 47, 475. Catholicis episcopi non eo pompis, ipsa Donatistis ingenti cum Catholico, *ibid.* 40, 488. Donatistis et veritas, quantum potest, non, collationis fieri, tum ne seta facile legatur, *ibid.* 35, 29, 153. Donatistis nunquam in ois veris eorum tenentur Catholicis, *ibid.* 471, 476. Nunquam ego volebant, nisi sicut nesciant, xxxvii, 138, 139, 140. Timor

corum, ipse coram iudex, *ibid.* Cathedris antiqui episcopus alios additis ut numerus augetur, obijciunt Catholicis Donatistae, *ibid.* 39, quod ipso in Mustiana diocesi factae apparuit, *ibid.* 39, 40. Donatistae sibilatis convenerunt, *ibid.* 41, 445. Donatistae proponunt Catholicis quatenus agere velint in collatione, an testimonium Legi, an gestis publicis, *ibid.* 72. Catholicorum responso, *ibid.* 58, 138. Sic a Catholicis secunda die contra respondendum invenit non possent Donatistae, *ibid.* 147. Donatistarum tergiversatione tertia die collationis, xxxvii, 138, 139. Donatistae Catholicis faciebant invitum, quod hominem iudicem postulasent, *ibid.* 68, 70, 71. Apparet ipso Donatistae hominem potestem postulasse, *ibid.*

Collationis an potestatem Catholici, xxxvii, 46, 47, 54, 138, 139. Potestatem personam eam aliquando non poterunt suscipere Catholicis, *ibid.* 34, 138. Collationem ab utroque petitam esse non dubium est, *ibid.* Concessum a legitimo collationi recusant Donatistae, *ibid.* 41. Quare, *ibid.* 42, 65. Ratio eorum explicatur, *ibid.* Contra Ecclesiam transmarinam causam se non habere confessi sunt Donatistae, *ibid.* 142. Hinc separato eorum iudicio probatur, *ibid.* Contra se ipsos egerunt nulla, divergentia et recitantes Donatistae, *ibid.* 71, 78, 85. Caecilianus de quo in collatione accusatus, xxxviii, 73, 74. Excessus, *ibid.* 76. Caecilianus abnorme episcoporum consensum quatenus qui velint episcopi Catholicis in collatione, *ibid.* 99. Donatistae iniquos in Caecilianum, quoniam in Primitivum, xxxvii, 470, xxxviii, 77, et in Novellum Tyrsianum et Paulinum Turritianum, xxxviii, 133, 134. Donatistae se potius iudicio Constantini damnatos, quam Caecilianum, hucque non protulerunt, et litteris imperatoris ostendunt, *ibid.* 148. Felices Apuginenses causam quare commoverunt Donatistae in collatione, *ibid.* 149.

Collatio Caecilianus extensa peragitur, xxxviii, 229. Donatistae petunt et accipiunt se aliter distationem, *ibid.* 137. Donatistae distatio Catholicorum

responderi non poterunt in collatione, post acceptam distationem, *ibid.* 143, 144, 145. Sententia cognitoris de omnibus quo per tres dies in collatione agunt, *ibid.* 92. Collationis gestis subterfugere duo recusant Donatistae, 408. Postea instat iudice consenserunt, *ibid.* 256. Calumniam Donatistarum de Marcellino collationis cognitoris, *ibid.* 172. Collationis iudicem corruptum esse perennis dicitur Donatistae, xxxvii, 33, 39, 108, 134, 153. Conquerunt Donatistae quod nocte contra eos est prolata sententia, *ibid.* 108. Injusta eorum querimonia, *ibid.* 108, 154. Donatistae inclusos se tanquam in carcere fuisse conquesti sunt, *ibid.* Respondetur Donatistarum querimoniam de corpis sibi humero imperio libertate quam ipsi Deum largitus est, *ibid.* 199, 203. Donatistae an liberum arbitrium ab imperatore concessum, *ibid.* 88, 90, 91. Donatistae peritiosam libertatem data a Juliano, *ibid.* 210. Donatistae a Catholicis confutati in collatione Carthaginiensi, *ibid.* 91, 92, et victi, *ibid.* 445. Post collationem Carthaginiensem Donatistae poene omnes conversi, *ibid.* 174.

Collationis cum Donatistis gesta, xviii, 542. Collationis nota per omnes passim Ecclesiae diebus Quadragesimae in Ecclesia recitari solent, xxxvii, 179. Collationis cum Donatistis haereticum, *ibid.* 550. Liber post collationem contra eosdem, *ibid.* 354, 351. Augustinus Donatiscum remittit ad brevarium collationis Carthaginiensis, *ibid.* 445.

Colles fidelium plebem significavit, *ibid.* 340.

Collis a porta Romae, *ibid.* 187.

Coloquium vinculum est societatis, *ibid.* 202.

Colere ad vitam mentis temperandum, quae, *ibid.* 145.

Colere non potest haereticus, *ibid.* 412, 413.

Color non est nisi in corporibus, *ibid.* 230. Color non corpus, sed quidam corpus qualitas, *ibid.* 239. Color tuus est coloratus, non potius nullus, si lux auferatur, *ibid.* 230. Colores ad sensum oculorum proprie pertinent, xxxviii,

53. Colorum varietas in pecoribus Jacob, *ibid.* 233, 275.

Coloratus, quaeque barbae. Affirmat vitam omnium hominum et generationem in septem sideribus consistere, xxvii, 221, 222.

Colubae natura et indoles, *ibid.* 374, 386, 465, 468. Colubae simplicitas, *ibid.* 386, 465. Colubae munitio, xviii, 234. Colubae ex area dimissae et cum circulo olive relicti, ostendit per Novum Testamentum requiem sanctis in locum non esse promissam, xxxviii, 232. Columba Spiritum sanctum significavit, *ibid.* 171. Vos Patris in nomine auditus, species columbae vis, sine significantis anime ministerio, *ibid.* 367, 368. Angelorum ministerio fieri poterunt, *ibid.* 268. In columba Spiritus sanctus non sua natura, sed significativa specie demonstratus est, *ibid.* 368. Calumbam veram fulgorem, in qua Spiritus sanctus apparuit, *ibid.* 198, 199. Calumbam tenere et vendere, *ibid.* 141, 171. Columba pro signo dilectionis ponitur, *ibid.* 519.

Colubae nubes duce Jesu subtrahit est, *ibid.* 583.

Colubus, a quo Colubiani. Dicitur Iheron non facere mala, xxxvii, 241, 242.

Comes, xxxviii, 319. Comes largitionum Italicarum, *ibid.* 129. Comitibus officialis, xxxviii, 355.

Commercia praecipit, *ibid.* est alibi, *ibid.* vi, 510.

Commercia taxas, *ibid.* 382. Quoniam *ibid.* Fide notum (8) ad calcem ejusdem voluminis, nempe x.

Commercia divina nobiscum Christo instituto peccati, *ibid.* 290, 291, 292. Commercium Christi habemus, *ibid.* 37, 58, 129. Commercium est quibus natura per Filium Dei, *ibid.* 69, 73, 82, 84.

Commercio conjugalis, bona est, xxxvii, 269. Commercio castorum conjugiorum proferendi causa, hominum opus, *ibid.* 318. Demum in nuptiarum, *ibid.* 267. Commercio conjugalis Deo tri-nivocali, *ibid.* 271. Commercio conjugiorum non omnia mala, xxxv, 195, 196.

Commercionem conjugalem non instituit diabolus, xxxv, 401. Com-

mistio conjugalis esset, etsi nemo peccasset, *ibid.* Commercio mixtum etiam in paradiso futura erat, *ibid.* 195. Commercio conjugalis ita esset, ut aut nulla lido esset, aut non iniqua, *ibid.* 401.

Commo. Commothorum palmarum omnia, qui a misericordia dilectionis Dei essent, xxxviii, 328.

Communicare. Fide data.

Communicatio. Communionem malorum bonos contaminari dicunt Donatistae, *ibid.* 531. Donatistarum regula. Quales fuerint cum quibus fuerit communicatio, tales fieri omnes, et universam mactam, *ibid.* 94, 95. Communicare malis et peccatis alienis, quid, xxxii, 415, 490; xxxvii, 101, 409. Communicare improbis, est illis consentire, xxxi, 188, 189, 190; xxxii, 17.

Communicator malo, quado facto quos consortium voluntatis vel approbationis adiungitur, xxxvii, 458. Malis etiam cognitis non esse in Ecclesia, si eos a communione prohibendi aut potestas desit, aut alius potest commovende potes impedit, xxxviii, 133.

Communitio malorum non manet aliquid participationis. Sacerdotum, *ibid.* et consensum facturum, *ibid.* 29. Non id agit Augustinus, ut ad communionem Catholicam quatenus cogatur invitent, xxxviii, 375, 381. Communionis alterius hominum scribens de negotio fundi non reprehenditur, sed non sine suspitione est sermone de negotio fundi, *ibid.* 428. Fossarius Augustinus literas qualibus ut licet ad Paganos, *ibid.* 413. Communicatio spiritalis tantum cum malis, concessioque facturum prohibetur, xxxvii, 126, 127, 128.

Communicantem alteri, non malis, quibus non displicet, *ibid.* 405. Communicantibus et liberis et quibus inveniunt participatum, xxxvii, 467. Quod alter minus potest, in eo qui potest facit, et in altero diligit quod ideo quia non potest, non facit, xxxviii, 487. Communicare se et non posse, qui Anselmo non communicant. Augustinus declarat, *ibid.* 80. Communionem nostrae imperatoris, id est, Ecclesiae Catholicae, leges adversus omnes haereticos dederunt, *ibid.* 33. Communionis eorum qui non sunt, hos appellant haereticos, *ibid.*

Concordia precepta talia non habebat laborum horum ingenio, qualem in Ecclesia Christi tenditur, *ibid.* Concordia salutis populi, *xx, 81.* Concordia siue iustitia esse non potest, *xx, 91.* Concordia hominis cum Deo qualis exigitur, *xvii, 174.* Concordia fratrum quare raro, *xxi, 380.* Concordia fratrum in caelesti hereditate, *ibid.* 385, 380. Concordia exquiri qui non possunt spem suam nisi in rebus aevitatis, non qualem est firma, *xvii, 364.* Concordia Paganorum in cultu filiguntur deorum, *xxvii, 191.* Cur inter inter Christianos, non inter Paganos iamque diaboli, *ibid.* 193, 194. Agendum omnibus modis ut ligantur in concordiam concupiscentia, *ibid.* 404. Concordia membrorum corporis, Christianis ad imitationem revocari, *ibid.* 190, 191. Concordia summa carnis et spiritus post resurrectionem, *xxxi, 157.* In patria, summa erit laetitia, summa concordia, *xv, 382.* Concordia et securitas perfecta laetitiam dedit, *ibid.* in celo, *xxx, 330.*

Concordia, *xxi, 153, 154, 169.* Vane Concordia, ut deus halet a Romanis, *ibid.* 256. Concordia adhaec facta in loco seditionum et cordium, *ibid.* 154, 155.

CONCORDIANS, *xx, 169, 169.*

CONCORDIA ad aliando dicitur usque, *xxi, 335.* Concordia omnia, operum non tantum omnia esse, *concordia, vi, 160.* Concordians haereticus non licet, *xxi, 76.* Concordia quaequaque praeter uxorem, est veretur, *xx, 169.* Concordia dicitur, si professi fuerit nullum se alium cognoscant, an ad baptismum ad admittenda, merito dicitur, *xxxi, 90, 91.* Concordiarum ubi hereticus carnalis Judaeus significat, *xxi, 246.*

CONCORDIA hominis non nisi propa- gatus causa statuitur, *xxix, 64.* Concupiscentia conjugialis intentione generandi non est peccatum, *xxvii, 304; xxxv, 267.* Concupiscentia conjugialis, quando veniunt, quando delictus, *ibid.* 370; 371. Concupiscentia conjugialis, qui sit per incontinentiam, est peccatum, *xxix, 156.* Vide CONCORDIUM, NUPCIA. Concupiscentia ubi solius libidinis voluptatem non caret culpa, sed propter impu-

ritas est venialis, *xxxiv, 207; xxxv, 353.* Concupiscentia conjugalis immutandum fieri Lex dicit, *xxi, 261.* Concupiscentia et fornicatio iudicium est mortaliu corporum, *xx, 247.* Concupiscentia antiquorum cum iudicio quomodo sine adulterio, *xvii, 129, 130.* Concupiscentia etiam conjugalis remouat ad arbitrium cubile quartum, *xxi, 197.*

CONCUPISCENTIA, *xxxv, 111, 388, 450; xxxvii, 468.* Concupiscentia praesentium est atque absentium, desiderium vero tantum absentium, *xxi, 414.* Concupiscentia esse in homine contradi- cionem, *xxxvii, 532.* Sine concupiscentia non dicitur nascitur, *xi, 528; xxxvii, 245, 447.* Non venit cum Paternitatis ut Venustatis, qui concupiscentiam adiuuat, *xxxv, 357.* Concupiscentia alia laudabilis, alia dampnabilis; hae intelliguntur quales sine adlio ponuntur, *xx, 412.* Concupiscentia, si non addatur exi- gunt rei nisi in malo intelligitur, *xx, 170.* Concupiscentia in nobis mala, cum aliquid non licet, *libet, xxvi, 229, 230.* Concupiscentia omnis mala, recte formis- cato venatur, *xxv, 164.*

CONCUPISCENTIA carnalis, et concupiscentia spiritualis, *xxxv, 214.* Concupiscentia caro concupiscentiam in nobis, nam in malo non habet contra quem concupiscere, *xxi, 104, 105.* Discordia, que est in spiritu et carne, pro concordia laborat, *ibid.* 278, 325. Concupiscentia carnis ad quatuor hominum gradus consideratur, *xxv, 61.* Concupiscentia carnis, voluptatis infamiae amare significat, *xxv, 316.* Concupiscentia oculorum carnis, ambitio sacri super- bos, *ibid.* 376. Concupiscentia si quando occupat oculos aeternam linguam, voluntatem equitatem, nec de de salute periclitatur, *xxi, 321, 322.* Ration non esset, sed utrum ad concupiscentiam sacramenti quod in prauo suo habet, esse concupiscentia dicitur, *xxxvii, 391.* Quis mala facit concupiscentia non volentem, *xxi, 216.*

CONCUPISCENTIA rei aliena quantum decimo precepto vitium, *xvii, 220.* Concupiscentia rei prauis, etiam si iusta sibi successu quaeratur, non licet, *ibid.* Concupiscentia res alienas, repellendur, *xvii, 212.* De concupiscentia carnis tres

sententia contraria, *xxxvii, 307.* De concupiscentia quid sentiant Manichei, *xxv, 207; xxvii, 336; xxxvii, 328.* Concupiscentiam genti tenebrarum tribuunt Manichei, *xxxvii, 144, 147.* Manicheus dicit concupiscentiam esse substantiam malam, *ibid.* 120. non vitium substantiam bonae, *ibid.* 130. Manicheus erroris quantum laico Catholicis adversa sit, *ibid.* Circa discordiam carnis et spiritus prorsus errant Manichei et Pelagiani, *ibid.* 437; 438. Manicheorum et Pelagianorum sententia de concupiscentia, *ibid.* 133. Carnalem concupiscentiam, qui caro concupiscit adversus spiritum, non est vitium in primo homine natura nobis inesse indimitatum, sed substantiam voluit Manichei esse contrariam, sic nobis adhaerentem, ut quando liberatur atque purgatur, separetur a nobis, et in sua natura etiam ipsa immortalis sit, *xxvii, 286.* Concupiscentia carnis adversus spiritum, et spiritus adversus carnem, unde secundum Manicheos, *ibid.* 430. Discordia carnis et spiritus secundum Pelagianos ex vi consuetudinis, secundum Manicheos ex emanatione naturarum boni et mali, *ibid.* 125. De concupiscentia erroris Manicheorum et Pelagianorum qui ab invicem et a fide Catholica differant, *ibid.* 171. Catholica fides de discordia carnis et spiritus quantum abhorret a Manichei errore, *xxxvii, 431.* De concupiscentia dogma Catholico utriusque erroris, Manicheorum et Pelagianorum, contrarium, *ibid.* 133. In eo quod simul dicitur malum esse concupiscentiam, longe a se invicem distare Manicheus et Catholicos, *ibid.* 362, 364.

CONCUPISCENTIAM dicitur Juliano, de eo esse affectum in rebus et in continentibus, *xxxi, 241, 242.* Concupiscentiam vocat Juliano inaturalis, non concupiscentiam carnis, *xxxvii, 10.* Juliano concupiscentiam laudabilem, *xxxi, 291.* Concupiscentiam non habere Pelagianus probat, *xxvii, 308, 309, 311, 314, 232.* Concupiscentia tripartita homini a Juliano laudata et in paraiso collocata, *xxxvii, 46, 48, 62.* Discordiam carnis et spiritus in paraiso collocat Juliano, *xxxvii, 264.*

CONCUPISCENTIAM in paraiso collocat Pelagianus, *xxxvii, 133, 239, 240, 468; xxxvii, 147, 448, 455.* etiam talem qualis nunc est, *xxxvii, 437, 473.* Concupiscentia in paraiso futura non fuisset, *xvii, 55; xxxvii, 161, 182, 183.* Concupiscentia carnis contra spiritum non fuisset in paraiso, si non perisset homo, *xxxvii, 238, 239, 240; xxxvii, 161, 162, 183, 185.* Lex in membris repugnans legi mentis non erat in paraiso, *xxxvii, 239; xxxvii, 241.* Non fuit ante peccatum, *xxxv, 291.* Concupiscentia non erat in corpore illius vitae, qui fuit in paraiso ante peccatum, *xxxvii, 316, 317.* Sine concupiscentia in paraiso ante peccatum, nec tunc in primis parentibus efficax libera voluntas, *xxxvii, 427.* Concupiscentia aut nulla in Adamo fuit ante peccatum, aut in illo vitiosa est per peccatum, *xxxvii, 501.* Carnis concupiscentia qualis esse potuisset, si tunc peccasset, *ibid.* 166, 185, 188, 191. Concupiscentia carnalis vel nulla fuit in paraiso ante peccatum, vel si fuit, talis non fuit et resistere voluisset, *ibid.* 527; xxxv, 297, 344.

CONCUPISCENTIA non est sensus, sed qualitas, *xxxv, 431.* Aliud reus, aliud concupiscentiam, *xxxvii, 217.* Vix sentiendi et vi concupiscenti diversi sunt, *xxxvii, 175.* Horrabilia absurditas concupiscentia Pelagianorum errorum de concupiscentia, *ibid.* 198, 199, 201. Concupiscentiam carnis, adus corporis sensibus immixta, dicit Juliano fuisse in Christo, *ibid.* 303.

CONCUPISCENTIAM sua dicitur a Juliano, *xxxvii, 251.* Concupiscentiam carnis, etiam quando malum concupiscentiam, hominis putat Juliano, *xxxvii, 146.* Concupiscentia non est hominis, *xxxv, 238, 204.* Concupiscentia nec venatur laudatur a Juliano, *xxxvii, 164.* Concupiscentia est malum, *xxxv, 232, 242, 245, 248, 301, 340, 342, 344, 345, 368, 372, 409; xxxvii, 246; xxxvii, 171, 173, 210, 213, 217, 235, 236, 332.* Concupiscentia carnis nostrae naturae accidit malum, non Dei dispensatione separandum, sed Dei meritaione suadendum, *xxxv, 34, 35.* Concupiscentiam famem scilicet vocat Ambrosius, *xxxvii, 242, 243.* Concupiscentiam

male solvitur, manet tamen infirmitas, xxi, 476. Si quemadmodum regeneratione et remissione peccatorum sanatur a reatu, sic ab omni infirmitate jam sana esset nata, non contra carcerem spiritus concupisceret, xxxvii, 335, 337. Quomodo in baptizata peremptio concupiscentia nullo remanet, xxxvii, 375; xxxviii, 216, 217. Concupiscentia quomodo post baptismum mortua, cum jam cunctis malis desideria, xxxv, 178. Concupiscentia in nato et renato, obest nato, non obest renato, xxxviii, 184. Concupiscentia reatu, manente ipsa, post baptismum remanet, xxxvii, 376. Concupiscentia reatitima in reatu, remanet in actu, xxxv, 341.

Concupiscentia quatenus in nobis, xxxvii, 335. Concupiscentia post solum reatum via petula, donec fiat plasma multo, xxxv, 224. Concupiscentia vis in infante sopita est, xxxvi, 484; et habet, xxxv, 446. Concupiscentia post baptismum remanens quae sentis inanimata dicitur, *ibid.* 241, 381. Concupiscentia in baptizato, an et quando sit peccatum, *ibid.* 144. Concupiscentia sine consensu non est peccatum, xli, 81; xxxv, 42, 214. Concupiscentia non obest baptizato, sed solum in eam obest, xxxvii, 335; xxxviii, 380, 387. Non efficit malum, cum quod male libet vincente bona desiderium non fit, xxxv, 229, 290. Concupiscentia nobis non obest, si desideris eius illicitis malis oblecteris, xli, 390. Diabolus nihil vobis nocet, si membra vestra vobis inferantur non tentet, xxx, 149. Ut abique culpa est in corpore dormiente concupiscentia inobediens, ita in corpore non concupiscentia, x, 45. Concupiscentia qui consensu diore non potest, *Non ego operor*, etc., xxxv, 421. Multi concupiscentis damnabiles vicii se excusant veteri Apostoli, *Ut non ea quae vultis, illa faciatis*, xxx, 107, 307. Concupiscentia non habet accessum criminis, xlv, 188. Concupiscentia mala diaphora Deo etiam in baptizato, *ibid.* 419. Non concupiscentis sentire, sed sequi peccatum est, *ibid.* 324.

Concupiscentia motibus in hac vita sancti non carent, xli, 408, 489; xliii,

406. Concupiscentiam sancti Patres conjugati quomodo liebat, in concupiscentia relaxarunt: sed non quomodo liebat, eius impetus pertulerunt, v, 501. Concupiscentiam casta et bona iura nuptiarum non sinunt valere, nisi quantum ex ea possunt generi substituendo prospicere, *ibid.* 505. Apostoli de concupiscentia carnis generaverunt, xxxv, 124. Concupiscentia quomodo exprimitur a Apostolo, *ibid.* 250. Non frustra non dicit Apostolus: Non sint concupiscentiae, aut non eas feceritis, sed, *Ne perfereritis*, xix, 103, 104, 109, 268. Vehimus notimus, habemus illas, xxi, 107. Nec ipse Apostolus sine concupiscentia, *ibid.* 300. Concupiscentia carnis aliud est quam desiderium peccati, xxxv, 41. Concupiscentia desideria nulla, xxxv, 218. Car Deos non auferat nobis omnium prorsus carnis concupiscentiam, xxxv, 264.

Concupiscentia ad quid remanet in baptizato, xxxv, 388. Concupiscentia de peccato haec sunt supponit, sed in supplicia potest fieri meritum, v, 458. Concupiscentia quatenus ad innocentiam promovet, xxxv, 240. Concupiscentia reatu regeneratione soluta est, confitens eius ad agnosce relictus est, xxxv, 244, 245. Concupiscentia non penitus extinguitur per baptismum, remanet ad certamen, xxxvii, 331, 332. Concupiscentia eius reatu solvitur non nocet, cum adversus eam pugnetur, xxxv, 439. Pugna contra concupiscentiam, *ibid.* 440, 450, 151, 153. *Fide*

CONTRACTUS, CONFICTUS, PUGNA. Concupiscentia, ex qua desiderium Jerusalem, adversum nos est commisit, ix, 197. Si nulla in te ira est, vide te fortis non sit bellum, quia pax pervera est, xvi, 419. Concupiscentia pugnam non experitur nisi bellatorum virtutum, de bellatorum virtutum, xxi, 215. Sanctorum tota vita in bello, xli, 273, 277. Pressat pugnam cum concupiscentia, quam piscem habere cum dilis, iv, 183.

Concupiscentia in alio major, in alio minor, xxxvii, 290, 291, 298. Concupiscentia vehementius quomodo oppugnat, xxxv, 430. Juvenis alio actioris habet hostes, sentis maiores, sed tamen

habet, xix, 107, 108. Concupiscentia maior est, quando non a sciente, sed ab ignorante procedit, xxxvii, 387. Concupiscentia per infirmitatem et ignorantiam magis minime creditur, prout quisque melior est ad deterior, xxxvii, 392. Concupiscentia habet quo crescat, xxxvii, 387. Concupiscentia consuetudine roboratur vehementior, xxxv, 480. Concupiscentia vicia addunt, sed peccata ex voluntate committunt, et consuetudo sequuntur, xxxvii, 387. Concupiscentia sequendo, vires eis adduntur, xv, 461. Concupiscentiae sunt vires, subjectio nostra, xii, 261.

Concupiscentia vitio plura committit homo vel infirmitate, vel caecitate, xxxvii, 395, 398. Concupiscentiarum carnis aliud est quam desiderium veritatis, ix, 50, 51. Concupiscentia peccata in usu rerum concessimus et licitum, xxxv, 13. Venies quidam concupiscentia lapus, xxxv, 174. Qui concupiscentia malis seculis et seculis, totus carnalis est, xix, 304. Concupiscentia carnalis, per qua preclit Deus carnales, vii, 8, 9. Quomodo tradit Deo in renunciantes, xxxv, 330. Non cogendo, sed deserendo tradit, xviii, 197.

Concupiscentia vitia est luxuria, nisi quando peritior, xxxvii, 294. Concupiscentia perlicere quid sit, xii, 100; xxxv, 234. Etiam quando lex in membris repugnat legi mentis, nulla est condemnatio illi qui sunt in Christo, xxxv, 222. Concupiscentia qui agi nullum, et perire bonum, *ibid.* 307. Non concupiscere, quomodo perdit est; post concupiscentias suas non ira pugnant, *ibid.* 269, 304. Concupiscentia obediendum tripes gradus, tribus motus a Domino suscipias adhibitoris, *ibid.* 102.

Concupiscentia resistendum, xliii, 309; xxxv, 301. Concupiscentia resisti potest, non ex tamen propterea carenda, xxxv, 28. Concupiscentia carnis, cum qua de tradere nascimur, cito vincenda est, ix, 50. Concupiscentia nullum post te ire, holi post eas ire; rebellant, rebella; pugnant, pugna; expugnant, expugna hoc solum vide te vincant, xii, 269. Magna merces preparata in qui concu-

piscentiam vincunt per gratiam, v, 450. Concupiscentiam vincere non est impossibile, *ibid.* Concupiscentia domabilis expugnatioribus, non laudatoribus eius, xxxvii, 138, 139. Concupiscentia et consuetudinis nulla quomodo resistendum, ix, 45; xvi, 108, 109, 369. Concupiscentia non extinguitur per habentem spiritum timore peris, sed per javantem illum dilectione iustitiae, xxxviii, 415, 416. Ad vincendum concupiscentiam non sufficere leges notitiam, xii, 292.

Concupiscentia malum ante Legem Dei ignotum, xix, 288. Concupiscentia Legem Dei incognitibus nec iniuria deputatur, xxxv, 215. Concupiscentia per Legem innotescens, angustat de fitivitate, xxxv, 215; xxxviii, 146, 147. Concupiscentia ex prohibitione Legum angustat, non sinatur, xli, 7, 11, 14; xlii, 80, 82. Concupiscentia aucta per Legem, non vitia, xix, 291. Audient Non concupiscentiam nisi in carcerem relabatur, xix, 292, 293. Concupiscentia timore potest non tollitur, xlii, 442. Concupiscentia in eo aucta, qui a factis malis temperat non delectatione iustitiae, sed formalitate peccati, xvii, 246. Contra concupiscentiam arma, Dei precepta, xxx, 100.

Concupiscentia malum est, nec est resistitur nisi adjuvante Deo, xxxvi, 245, 246. Concupiscentia non nisi per gratiam vincitur, xxvi, 215. Concupiscentias carnis vincit charitas, xix, 408. Vincit delectatione iustitiae, non cogitur malum concupiscentiam, xxxv, 380, 387, 475. Concupiscentia, et legis Dei delectationes, xii, 292, 307, 308, 309. Spiritus Dei est qui pugnat in te adversus te, adversus illud quod est in te contra te, *ibid.* 105. Christus vivit in eis qui contra concupiscentias pugnant, xxxv, 446, 447. Concupiscentia longior tyrannus est, cujus visio te esse vincitur, Christum invocato imperatorum, xvii, 422. Contra concupiscentiam tres ultime petitiones orationis Domine adhibenda, xxxvii,

procedit de tenetis ad lucem, xv, 246. Confutatio peccatorum summa lacrymarum extorquet humilitatem superbiorum, xxi, 489. Confessionis nomine auditu populi pretora percutere solebant, xi, 368; xii, 284, 285, 403; xvii, 414; xviii, 267.

Confessio omne omnia, deinde dilectio, xxvi, 459. Maiore et veriore gloria quisque conceptus est confessione reprobandur, quam cupiditate erratis se laudatur, xxxiv, 463. Ne securus sis cum coactus fueris peccatum, tangunt semper parati ad confitendum et committendum peccatori: curam gere ut sanetur, viii, 143; xi, 92. Cum Dei laude commissa esse debet peccatorum confessio: quis aliter par non est nisi non desperat et potens misericordiam Dei, xii, 212. Post confessionem non offeret Deus ultionem, si ut tu non repetas iniquitatem, xviii, 50. Confessione scriptum conscientie tollendum, *ibid.* Confidenti quod proxi Ecclesia, si prius a Domino reconciliati debent, xviii, 469. Ecclesia sperat ex sumis in confessione peccatorum accipere sanguinem Christi, xxxvii, 325. Confessio dicitur in iherosolymis, vii, 152, 158. Confessio inueniendi non precepto non manducandi de illis, *ibid.*, xxxvii, 333.

CONFESSIO OMNIA LIBRI IERECIAE scripti circa annum 474, xi, 290.

CONVITIO OMNE INUITUM PERTINENS, xxxviii, 286.

CONFLICTUS CARNIS ET SPIRITUS ETIAM IN SANCIS, xxxvii, 459. Conflictus carnis et spiritus a Gregorio Nazianzeno describitur, *ibid.*

CONCORDANTIA QUAE EST OMNIA EX BONIS ORIGINALIBUS QUIA EST, xi, 290.

CONSENSUS ESSE QUAE MURDET CONSCIENTIAM, ix, 365. Confusionis causa libello, vii, 41, 12. Confusio quaedam est solubris, viii, 41, 12. Confusio conuersionis principium, ix, 353. Confusio alia est temporaria, alia aeterna, vii, 393. Confusio temporaria vltima est penitentiam animi respicientis peccata sua, respectione horrentis, horrore erulescentis, erulescentia corrigentis, *ibid.* Confusionem temporalem non formidet Christianus: haec si non haberit, habebit aeternam, *ibid.* Confusio adducit peccatum, et confusio

adducens gratiam, xxxix, 213. In iudicio confitentium permissio, qui modo nolunt confitenti salutariter, x, 210, 211.

CONGRATULATIONES FRATRIE QUAM SANCTE IN CATHOLICA COMMUNIONE, xxxvii, 263. Varia genera eorum qui in congregationibus vitam susceperunt, xxxvii, 263.

CONTRACTORES AUDE FATI UT ALIQUANDO vera prodentur, ix, 177. CONTRACTUS A DIABOLO ESSE MANICHORUM blasphemiam, xxxvi, 500. In contractu quid odiosum Manichaeis, xxxvii, 407, 408, 500. Coniugi usum damnant Manichaei, xxxvii, 544, 590. Coniugia laudantur ab Ambrosio et a Catholicis, xxxvii, 362. De coniugio quod inter Augustinum et Iulianum controvertitur, xxxv, 398, 399. Coniugium an naturae imperio, xxxvii, 334.

CONIUGII SACRAMENTUM IN CHRISTO ET IN ECCLESIA NUNQUAM, IN VIRO ET UORE MINIMUM, xxxiv, 213. Coniugium facit non coniugio carnalis, sed claritas conjugalis, xviii, 422. Copulatio minorum clericorum, quam commisso corporum, xxv, 110, 117. Marcum inter et Ioseph verum coniugium, xxxvi, 309; xxxv, 356, 357. Coniugium spirituale in homine, xxviii, 468. Mutuum essentiam verum coniugium non dirimit, xxxv, 203.

CONIUGIA FRATRES INTER ET ADORES PRIMO necessaria, iii, 251. Quare cum coniugio iure coniugio potius amplexus studentur, *ibid.*, 253, 254. Quare prohibita, *ibid.*, 254. Coniugia fratres inter et sorores apud Papam damnata, *ibid.*, 253. Quare religiose prohibita, *ibid.*, 251. Coniugium inter fratres iam Abraham temporibus non erat licitum, xxix, 38. Coniugia cum propolis non nominantur sed hominum legi prohibita, iii, 253. Coniugia cum vestigum iure non habent, *ibid.*, 252.

CONIUGIUM IURE cum infidelibus non licere, asserit Cyrillus, xxxi, 80, 305. Coniugium Catholicorum cum Donatistis haereticis, xviii, 168, 17.

CONIUGIUM IURE velint ab infidelibus, xxv, 205. Coniugii vinculum sola morte resoluit, non autem formatione et separatione coniugum, xxi, 401, 411. Coniugatis diuinitus licere solo formationis causa permissum est, xxxviii, 142; xxxi, 308. Coniugatis fornicationis

causa a se discedentibus alius posse nocere sentit Pollentius, ad recedendum, xxvi, 368. Dimissa adultera alteram dicens, maritatur, *ibid.*, 392. etiam dicitur ut Christianam faciat, *ibid.*, 393, 394. Nihil inde preceptum esse in Novo Testamento putat Augustinus, *ibid.* Coniugium ab alio continentiam viro rebus Testamento, xxvi, 402. Reconciliatione post adulterium cum coniuge respiciente, quam convenimus Christiano, *ibid.* Nolentes reconciliari coniugibus adulteris, concitiationem custodiant, *ibid.*, 411, 419. Incontinentiam quaerere aduersus legem Christi vetantis abstinere, dimissa adultera, *ibid.*, 406. Dimittere infideles coniuges non licere sentit Pollentius, licere, sed non expedire dicit Augustinus, *ibid.*, 380. Discessio ab infidelis coniuge non prohibita precepto legi, sed consilio charitatis, xxvi, 384, 387, 388; xxxviii, 142.

CONIUGII BONUM, quid, xxxvii, 319, 320. Coniugii nulliplex bonum, xxvi, 250, 256, 338. Coniugii bonum triplex, xxxvii, 180; xxxv, 160, 358, 359. De bono coniugii illic contra Iovinianum, v, 135; xii, 283. De adulterio coniugis, xxi, 564. Quod postulat coniugum, dum bonum conjugale postulat, xxxv, 242. Coniugia cur insulata, xxx, 540. Coniugia propter liberam susceptionem tantum copulanda sunt, xxxvii, 407, 408. Coniugium quatuor qui iuris interitus, xxxv, 244, 242. Non ab aliis debet summa nubere, quam ut mater fiat, xxxvii, 300.

CONIUGIUS DELICTI RESTITUITO, xxvi, 220, 224. Coniugale decore est casitas procedendi, et reddendi carnalis delicti dicitur, *ibid.*, 201. Coniugium congressus non damnatum, xxxv, 412. Continentibus necessarius causa generandi inculpabilis, et solus ipse nuptialis est, xxvi, 260. Coniugii usus quaedammodo inculpabilis, ix, 466, 467, 482; xxxvii, 338. Et ipse congressus inculpabilis illicite, xxviii, in v. sequenti Dei, ix, 466. Coniugalis concubitus salutaris erit etiam si nuptio precessit, sed sine libidine, xxxv, 286. Peccata damnabilia et venialia in coniugibus, xxxv, 215. In unum coniugium quid sine culpa, quid cum ve-

niali culpa, quid cum mortali, xxxvii, 207. *Prode continentibus.* Illicite et turpiter etiam cum legitima uxore concubuitur, ubi probris conceptio debeat, xxvi, 410. Coniugium peccatum qui generatione proli obstatum, xxxv, 267. Coniugium peccata venialia, xxxv, 210. Coniugii usus quis non sine veniali peccato, xxxvii, 176. Coniugialis concubitus concupiscit satumque gratia, venialiter post adulterium cum coniuge respiciente, xxvi, 149, 150, 254, 260. Huius delicti non hortatories, sed deprecatories iuppi, *ibid.*, 260. Solus carnis voluptatis causa libidinis concubitus veniam concenclatur, xxxv, 426. Coniuges quaedammodo bene, quando venialiter male libidine utuntur, xxxv, 357. In coniugibus carnis et venialitas est in subolis procreantibus, et necessitas in libidine, *ibid.*, 354.

CONIUGIUM CONTRA concupiscenciam pugna, xxxv, 218. Non corpora coniugatorum, sed delicta malo auctori deputantur, xxxvii, 241. Delicta auctore propter propter coniugum copulatione non damnabilia, v. 214. Delicta auctore propter propter coniugum, licet non damnabilia, excusant iuris tribulationibus et orbitibus, xxxv, 125. Intemperantia quaedam in coniugibus toleranda, xxxv, 208. Inobedientibus membrorum motibus veterandatur etiam ipsa publica coniugum, *ibid.*, 220. Coniugii de sola libidine erulescentis in corporum committuntur, xxxvii, 25. Coniugalis usus cum dolore expectandus, xviii, 137. Pons est Adam, *ibid.*

CONIUGIUS PULCHER PERFECTUS, quem, xxxv, 219. Coniugialis pulchritudo cultum, cum nihil sit propter concupiscenciam, *ibid.*, 247. Saneus Patres quomodo elia coniugibus usi, xxxv, 260. Nuptii turpiter usi sunt, xxvi, 279. Obsequium in opere, contentiam in habitu temperant, *ibid.*, 280. Antiquum etiam via coniugis propheticum fuit, *ibid.*, 284. *Prode Nuptiis.* Coniugium bonum et bono bonum, et laetitia originale peccatum admittendum, xxxv, 227. Peccatorum consilium in laudanda coniugalis commixtionis innocencia, si tollat peccatum originale, xxxv, 413. A coniugio abstineri an sit bonum, iii, 380, 381. Adu-

altruism nonno a conjugio abstinentia
reperitur, *ibid.* In vitruque civitate plu-
res ali operis generaliter abstinent, *ibid.*
Conjugii abstinentia ex concensu, *ibid.*
123. Conjugium permanet etiam servata
pari consensu continentia, *xxi*, 401.
Conjugii continentiam nisi ex consensu
servare non licet, *xxvi*, 371. Conjugia
honestiora sunt, quae continentiam inter se
pari vocatione servare possunt, *xx*,
107, 168. Conjugium in quo continen-
tia servatur, longe excellentissimum,
ibid. Conjugium fideliter melior infideli
continentia, *iii*, 340. Conjugii fideles
amposuerunt in adulterium virginibus,
xxxv, 282.

Conjugii pudicitia meretricibus etiam
virginum servat, *Joachimus*, *xxi*, 335.
Bonum conjugii quatu inferiora bono
sancto virginitalis, *vii*, 151, et bono
ipso videlicet, *ibid.* 209, 309. Conju-
gii humilis superiora continentibus in-
feriores, *xxi*, 241, 245, 246. Conjugium
humile melius est quam superbia virgi-
nitas, *xx*, 516. De conjugio, videlicet
et virginitate multae sunt perplexitates,
iii, 216. Conjugia casta multa probata
sunt calamitatis maritorum, quibus
avores conjugii obsecrati sunt, *vii*, 590.

Conjugium malum officium, *xxxix*,
283. Vir et uxor quales secum esse de-
beant, imperatorum incipit et conse-
quare debent bonae opera *vii*, 247, 210.
An conjugium aliter elementorum facere
possit, altero nesciente, *ibid.* Maritus vel
molesissimus defectus, qui fornicationis
crimen non habent, in conjugio tolerare,
ibid. 162. Conjugii adulterium, et conjugii
esse castum, quales animos, *xx*, 49, 47.
Conjux tunc uxorem omni dominum
et vocat, et corde sentit, *xxix*, 473.
Tabulae numericae instrumenta em-
ptum non deputat, *ibid.* Conjugii fi-
deles jam corpus Christi manducantes,
de capitale servanda admonentur, *xx*,
180, 283, 70. In ipso conjugio
luxuria est illicita interperata, *v*,
24, 25. Conjugii alienae temerario morte
primi timet, *xxi*, 361. Conjugialis vita
in tricenno fructu significata, *xxvi*, 324,
325. Conjugii fructum tricenisimo re-
ferunt, *xx*, 197. Conjugatorum sanctorum
hinc cum uscribitur suis ac pueris,

non hinc, sed prodest, *xxvi*, 368.
Conjugium etiam quae generare possint,
xxxv, 292. Senex non de omni foemina
filios figere potest, *xxv*, 200. Rex
Cyprius delirans conjugii suae, ne defici-
ens parceret, proponere solebat in con-
cubitu fornicum picturam, *xxi*, 568.
Conjugiorum equalium quatuor conferentiam
in nominalis animalibus, *xxxix*, 195.
Constrari cum Castilio, perjurii, *ii*,
112.

Conversus non amicit, nisi ubi unius est,
xiv, 258.

CONSCIENTIA, tanquam ars, in qua
inagelatur Deus, *viii*, 424. Conscientia
erronea obligat, *xxxix*, 370. Si non
bonum potest esse quod malum est et
licet, hoc putando nihil peccat,
xxxviii, 465. Conscientia veniat in-
teriori homini, *xx*, 360. Conscientia
sua qui erubuit, ponit modum iniqui-
tati, *ibid.* 176. Conscientia parum, re-
des Dei, *viii*, 235, 236. Conscientia im-
puram quomodo amara, est pena, et
inagnum gaudium porum ipsa consistit,
ibid. 503. Conscientia mala quomodo
sola in desperatione, est bona tota
in spe, *vii*, 441. Religium in tribula-
tionibus conscientia sana, ubi homo in-
veniat Deum, *vii*, 318, 319. Conscien-
tia in actu habitatio et quies, *xxix*,
69. Conscientia bona letitia, paradisus
est, *v*, 619. Conscientia, desertum ubi
inventur requies et consolatio, *viii*,
321, 522. Conscientia nunc magna ad-
tudo, *xxvii*, 67. In celo jam non erit
eremus, *ibid.*

CONSCIENTIA testimonio virtus melior
contenta est, *ii*, 242. Conscientia bona
aliquid non sufficit, *xxxix*, 452, 433,
442, 440. Quare sufficit, *xxvii*, 54.
Conscientia bona accipit cura de fama,
xxi, 248, 347. Conscientia bona non
sufficit, si est negligens coram hominibus
conversatio, *xxvii*, 32. Ad continentiam
non hominum, magna bestium cupit; sed
Dei vero imperatorum, sola requiritur
conscientia, *xxvii*, 488. Conscientia
tuala, fovea quo tradit impius, *xx*, 19.
Nulla major tribulatio, quam conscientia
delictorum, *viii*, 318, 319. Harrensis
et penalis tenetis omnes non in unum
curvatos, sed etiam inferos vincit cele-
stium homines conscientia, *xx*, 387, 498.

Conscientia mala non frigit se ipsam,
xx, 456. Quisquid via potes fugere,
homo, praefer conscientiam tuam, *vii*,
336, 347. Conscientia mala cum uxore
male et habitaculo incommode consoci-
atur, *vii*, 357, *viii*, 39, 40, 319;
xi, 10, 11. Conscientia dissensu, *xii*,
293. Conscientia alyos nuda oculis
Dei, *xxv*, 237. Conscientia cito munda-
nda, *xxvii*, 30. Quomodo mundanda,
vii, 527, 528. Conscientias iniquorum
non sanari nisi indulgentia, *viii*, 346.
CONSCIENTIAS sacramenta non au-
dent quaequam recitare qualibet pre-
pellenz gratia, *vi*, 474, 475.

CONSCIENTIAS illi in consilium Jovis
adhibuit, *li*, 195.

CONSCIENTIA. Conscio verbum cor-
dis, *xxvi*, 241, 243. Bonus si divina
legibus quique, veritas in corde dicto,
nullo facto per corpus admisso, *ibid.*
212. Non in ipso desiderio, sed in postea
comemore peccatus, *xxvii*, 7. Conscien-
tia voluntate peccato qui discreti possit,
xxxix, 218. Conscio ad peccatum
alterius, illum si peccator, *xii*, 458.
Conscio facientibus quid sit, *xxxix*,
125. Neque potest vinculo illius in-
quiritas obstrigi, cui nulla sua volun-
tate consentit, *xxxix*, 235. Inter con-
miserit animum et conscientiam favo-
rem, non nullum interesse agnoscitur
Innocentius, *xx*, 434, 435. Verumque
debet errare, cui non consentit, *ibid.*
Omnia malis illa persequitur bonam,
qua non illi consentit bonas ad malum,
xii, 144.

CONSCIENTIA vocatio vel ab eis dissen-
tiente proprie est voluntas, *xxxviii*, 474.

CONSCIENTIA, *xxvi*, 471, 472. Con-
scientias libros quos Augustino dicitur
de hoc profanum mittit, *xxxix*, 399,
393. Conscientia Augustino quaestiones
de Trinitate proponit, *ibid.* 387. Con-
sentit quaestiones respondet Augustino
xxxix, 152. Conscientia Augustino
ignota facit, *ibid.*

CONSCIENTIA sine actibus similibus
indiget, *iii*, 106. Si Deus subtrahat natu-
rae operationum initium quae cum
voluntate et facti, continuo tanquam ex-
tracta nulla remanet, *v*, 237, 269.

CONSCIENTIA Dei, quod de nostra pre-
destinatione est, manet in aeternum, *vii*,

304. Consilium in Deo novum exaltare
impugnatum est dicere, *xx*, 212.

CONSILIA Evangelica, *xxv*, 384, 385.
Consilium Domini promouit distinguunt
a precepto, *xxvi*, 299, 301. Ad con-
silia esse caecitatum est, ut vita ad pre-
ceptorum regulam exacta non dimittur,
xx, 272, 274.

CONSILII DOMINI quid efficit, *iv*, 461.
Consilium, quomodo ad sapientiam gradus,
ibid. *Probo Messer*, Consilium verum ex
promissione animae procedit. Deo tri-
buitur, *ibid.* 445. nec licet conari,
xxvi, 248, 249. Consilio non opus
est, nisi in adversa, *vii*, 280. Consilium
a Clarato capiendum in lupis
munda trinitatem, *xviii*, 216, 218.
CONSILII diversa indiget, das concilium, et
praesentibus elemosynam, *vii*, 162. Justum
iudicium aut verum testimonium
non tendendum, si sit venditur justum
patrocinium et verum consilium, *xx*,
220. Bona latera habet et mala latera
habet, proverbum est de eo qui bonis et
malis consiliis utitur et regitur, *xx*, 113,
114. Consilium salubri petere, nec liben-
ter audire, *xxvii*, 448.

CONSULTAT Deus cor hominum, tor-
quet cor malum, *xii*, 242, 243. Con-
sultatio misericordium non gaudium bea-
torum est, quicquid nobis prospere Deus
exhibet, *ibid.* 427. Anima iusti quomodo
remittit consolari, *xx*, 9. Consultationes
nostrae in deserto, *xx*, 458, 459. Con-
sultatio nostra in spe, gemis nocere in
re, *xii*, 91. Consultatio vera cura nobis
sit, *xxxix*, 466. Consolatio illa crit
vera, quae dolent quod non amittatur,
xxxix, 466. Consolatio quae vult abesse
nisi consolatur cum illo, non illum erigit,
xx, 381, 382. Consolationes tanquam
potus, *vii*, 43. Consolatorum ad visum de
mariti morte epistola, *xxxix*, 151.
Consolatio de matre fratris, *xli*, 408,
409, 410.

CONVERSATIO sine actibus similibus
aliquae virtutibus esse non potest, *v*,
454. Conversatio non nisi hominum de-
pravata, perniciosa quo sunt conrecti,
xxxix, 6. Si perniciosa inoperabilis
vires habere conatur, quomodo debet ha-
bitare constantiam, *ibid.* 151. Constantia
Sanctorum, ignis respectu persecuto-
rum, *iv*, 89.

Constantie seu *Constantia*, quid sit
quod, *ibid.* 471.

Constantina urbs, *xxxviii*, 377,
378; *xxxix*, 427, 481. Constantinensis
Ecclesia, *xxxix*, 458.

Constantinopolis, *xxx*, 504. Roma-
no imperio socii, et velut ipsius Romae
sibi, *ii*, 268. Constantinopolis et crevit,
et crevit, *xxviii*, 353. Constantinopolis
terrore immunitatis impediendi immen-
datis dirubitis et servata, *xxvi*, 365.

Constantinus Maximus, Augustus,
xxxviii, 437; *xxxix*, 543; *xxxix*,
408. Imperator, *xxxix*, 449. Consul

iterum et ter, *xxxviii*, 451; Donatiani
Caecilianus constanti ad ipsius detulerunt,
xxxix, 303; *xli*, 381, 414. Ab ipso po-
tuit iudices episcoporum, *xxxviii*, 424,
431; *xxxix*, 70, 77, 139; 140, 141.

Constantinus de causa episcopi iudi-
care non est ausus, *xxxix*, 303. Constan-
tinius iubet venire partes ad episco-
pale iudicium in urbe Roma, *ibid.*

141. Constantii litterae ad Prothasium
procuratorem in causa Caecilianus, *ibid.*
142. ad Veroniam vicarium, *ibid.*

ad proconsulem quibus laetantium ad
se mitti iubet, *ibid.* 83, 84. Constantii
litteris omnia testamento, *xxxviii*, 426,

438. Iudicio episcopali non acquie-
verunt Donatistae, *ibid.* 437. Alerium de-
dit episcopo iudicium laesendum in

Archidia Gallie alyale, *ibid.* Non-
nulli Donatistarum permississimum et li-
gionissimum ad eundem imperatorem
appellaverunt, *ibid.* Constantinus de

episcoporum iudicio iudicare non est au-
sus, *ibid.* Postea et ipse coactus episco-
pale consilio tenuit, *xxxviii*, 437.

Caecilianum inopissimum promouit,
xxxviii, 438; *xxxix*, 143. Pro-
mittit Christi iustissime iudicium ac-
ceptari a Donatistis nec ad se appella-
tibus merui, *xxxix*, 110, 114. Prome-
tissimum compulerit quod Donatistas ca-
pituli sententiam damnant, suggerente, in-
quit, Orio Hieronimo, *xxxix*, 148. *Fide*

Donatistae. In episo Caecilianus laesae
ordinatus est Constantinus, quam illius
accusator, *xxxix*, 182. Balthicus ius-
ti affert Donatistis, *xxxix*, 411. Con-
stantii prius adversa Donatistas, ut
Eusebii vindicarent loca congregationum
eorum, *xxxix*, 142. Res ad ipsos per-

tinentes, *ibid.* 182, 183. Constantinus
nequaquam Christiani nominis invidus,
sed plane Christiano nomine gloriosus,
xxxix, 110, 111. Constantinus impera-
tori quare tot proprietates contulit *xxxix*,
ii, 207.

Constantinus iudex, Caesar, *xxxix*,
408.

Constantinus amicus quidam Au-
gustini, *xxxix*, 3, *xli*, 540.

Constantinus episcopus, *xxxix*, 438.

Constantinus imperator, haemeticus,
xxx, 406. Athanasium episcopum ap-
prehendere cupivit, *xli*, 381.

Constantius consul, *xli*, 443.

Constantius Romanus, ex Manicheo
Catholice Christianus, *xxxviii*, 260.

Constantius quid, *iv*, 383.

Constantius imperatorum in Do-
natistis, *vii*, 298.

Constantius ex voluntate signatus,
xxxvii, 248. Constantius veteris
vii, *vi*, 304; *iv*, 390, 494; *xxxv*, 180;

xxxvii, 554; *xxxviii*, 452. Constanti-
us pestilentia doctore, *xxxvii*, 411.

Constantinus via a Iuliano concessa,
xxxix, 362. Constantinus si cogi pote-
ret volentem intelligere Pelagianum in

verbis Apostoli, *xxxviii*, 240. Constan-
tinus violentie tribuit Pelagiani quod
ait Apostolus, *Non quod volo, etc.*

xxxviii, 454. Constantio est volu-
tatis, *xxxv*, 178. Constantinus delecta-
tionem carnalium viscedi, *vi*, 74, 75.

Constantio etiam male, pro lege obser-
vatur, *xvii*, 240. Constantio misera-
tura secunda, *i*, 488; *xxxvii*, 279, 280;

xxxvii, 70, 71, 248, 249, 257. Constan-
tius necessarium iudicium, *xxxviii*,
94. Constantinus necessitas, *xvi*, 402.

Constantio in necessitate, dum etiam
resistit, *xxxv*, 178. Opusculi septi non
habent eam necessitatem de eo, *ibid.*

Vitium 600 fit ex consuetudine minus
voluntatum, *xi*, 65. Consuetudo mali
non sinit videre quia malum est, *xviii*,
333.

Consuetudo mali, genus mortis in-
mana, *xv*, 30. Mala consuetudo, lapsi
sepulchri in quo iacet peccator, *xvi*, 246.

Consuetudo mali in Lazaro sepulta et
sanctam festinat sequi, *xviii*, 333; *xvii*,
116. Consuetudinis male mole qui pre-
mitur, quia sepulchri est Lazari, *xviii*,

368. Consuetudine male prope non est
desperanda, *ibid.* 343. Obligatio-
nis multo clamore optis est ad eos qui
consuetudine darduerunt, *xviii*, 334.
Obligatio illa quid parere solent,
ibid.

Consuetudinis male pugna, *xix*, 360.

Consuetudinem vivere, mala pugna,
vii, 402. Consuetudinis vitiose quo-
modo vivuntur, *xix*, 482; *xxxviii*,
300. Consuetudinis carnis impetus quo-
modo frangatur, *i*, 501. Consuetudo

maior, majorem intentionem flagitat,
xix, 539. Consuetudo mala aliquam
roboretur, elidenda, cum perversa est,
epistolae, *xii*, 263. Quomodo frenata
pulsatum loquens et emoritur, *xix*,
539, 540.

Consuetudinis peccata non contem-
nenda, *xvii*, 317. Consuetudinis pecca-
ta diluere salvantur, *xvii*, 45. Solutio-
nem perferantur consuetudinis, *xvii*,

137. Consuetudinis serena degravat,
ibid. 284. Dolendum quod minus cre-
deretur quia in divinis libris saluberrime
praecpta sunt, et variis usus et presump-
tiones exinde observantur, *xxxviii*, 521.

Non est consuetudinis regula; culpanda
sunt vel probanda facta hominum, *v*,
45. Consuetudo humana non exestit
quod per legem Dei aeternam non licet,
xvii, 401, 102.

Consuetudinis in Ecclesia mutanda,
quae, *xxxviii*, 521. In his rebus de quibus
nihil coactum Scriptura divina,
non populi Dei, vel instituta maiorum
pro lege tenenda sunt, *xxxviii*, 383,
384; 488. Quae non sunt contra legem,
neque contra bonos mores, et habent
aliquid ad exhortandum vitae meliorem
utrumque iustitiam vitalem, et nisi
habita ratione, invidiosa et imitando
sectentur, si aliquam inimitatem non
ita impedit, ut amplius detrimantur sit,
ibid. 520, 521.

Consuetudinis mutatio, etiam quae ad
liberum utilitate, neque pertinet malum
quod vixit est, et quae vitia non vixit,
xxxviii, 492. Non facile a consuetu-
dine recedendum, nisi rationi adversetur,
i, 371. Consuetudo rationi cedat,
xxxix, 393, 345, 316. Veritas cedat,
xxxix, 202, 203, 418. Sed cum consue-
tudinibus veritas suffragatur, nihil oportet

firmius veterari, *xxxix*, 325. Consue-
tudinibus veterari, sed passiva, propugna-
toribus blandie accipiens Augustinus sedat,
xxxviii, 351. Et coram objectis respon-
det, *ibid.* De consuetudine aliorum quomodo
iudicandum, *v*, 22.

Consuetudine mala, *xxxix*, 186.

Consuetudine, est consilium imperitiae
sunt querere, *xvi*, 301. Consuetudinis
consuetudine nescientibus occulto insin-
tucti agit Deus, ut dum quisque con-
suetudine, hoc audiat quod oportet cum au-
dire oculis meritis amittam, *xvii*,
150, 151. Amalorum secularium lingua
piss volat comendo contradicendi, et si-
cut cibum asolet amando consumit,
ibid. 199.

Consuetudine sibi quomodo convenit,
xxxix, 101.

Consuetudine sibi consilio appellati sunt,
ii, 290. Consuetudine Romanum imperium
heci propagantur et auerunt, *ibid.* Con-
suetudine et dies decretis episcoporum
non consuetudine ex consuetudine Ecclesiae
Donatistae contententiam, *xxxviii*, 78,
79. Consuetudine et dies semper habuerunt
consuetudine Ecclesiarum, *ibid.* 74. Non est
prohibetur Catholicis, *ibid.* 79. Imperialis
consuetudine, etiam consuetudine non legatur,
in dulcium non vocatur, *ibid.* 86,
87.

Consuetudinis et consumptionis
dierum, *xvii*, 383. Consuetudine,
quod sic fruatur, ut perficiatur consu-
mitur, quod sic fruatur, ut non sit, *iv*,
84. Consumitio cum fide non stat,
xxxix, 547.

Consuetudine, Deus qui probat consuetudine,
ibid. 83. *Fide in super natum (1)*
epistolae volentibus ad carcerem.

Consuetudine, ludere carcerem unde sic
dicit, *ibid.*

Contractus mortis est hominis iniqui-
tas, *vi*, 450.

Contractus dicitur Scripturae epistolae,
xxxix, 54, 55. Contractus promissio,
finitio omnium sententiarum, *xxxix*, 200, 205.

Ad contemtionem non nisi per actio-
nem laborem atque passivum pervenit-
tur, *xxxix*, 54, 55. Contemplationis re-
rum caelestium excellentia, *xxxix*, 38.

Contemplationis sublimitas etiam nimis quosdam, sed in via fidei perseverantium gradientibus concessa, intelligendoribus negat, *ibid.* 397. Non iuris vacatio, sed aut inquisitio aut inventio veritatis delectare debet, *iv*, 48. Contemplatio Dei incommutabilis boni, *vii*, 244. Contemplatio Dei non impudenter petitur et appetitur, *ibid.* 345. Iudex qui Deum ante colunt, levemente in atroxam contemplationem species, vitium cum tempore est fidei, *xxxix*, 322. Quam quod contemplationis vive cogitatione capiamus, aut deus aut intellectus capiamus, 4. 238. Contemplatio, clericis sancta alienare mentis ab infra laboribus temporaliibus atroxam hanc sapientia contemta, *xxxix*, 354. In contemplatione otium sanctus querit charitatis veritatis, *vii*, 43. Contemplatio actus generalis, *xxxix*, 30. Bonus est ut etiam contemplativa vita gloriam popularem ineratit, *xxxix*, 60. Contemplativa vita quare sterilis, *ibid.* 57. Nemo a contemplatione prohibetur, *ix*, 49.

CONTEMPTUS mundi, *xvii*, 503; *xviii*, 520; *xxx*, 104. Servus de contemptu regum temporarium, *xxi*, 409.

CONTUMACIA de verbis temperantiam est, *ii*, 58. 60. Quid de verbis imperitia contemdit, accedens; qui malitia, detestandus, *ibid.* 93. Contemdero verbum quod est, *v*, 107. Contemdero iudicio pro rebus terrenis, delectum est, *xx*, 413. Contemdero cuius malis, sed de homine *vii*, 71. 72. Contemdero vera ipsa est, ut si bonis contra malum, non ut sint dum mali, *ibid.* Contemdero animositas duplicis generis, *xxxix*, 308. Contemdero et laudis humane appetitus superbia dicitur est, *xxxviii*, 307. Contemdero et durescentis non fecerit nisi timorem, *xvii*, 229. Contemdero expulsiore quam veritatis, nisi solent latera defensionis querere, *xix*, 325. Ene eripiantur verba quibus scribendo, *ibid.* 236. Contemdero non est inde videtur Deum, *xvii*, 474. Contemdero Calumniam cum Doluntatis, dilectionis est, non liti, *xxx*, 373.

CONTUMACIA et obstinacia duae virtutes hominis vite, *xvii*, 339, 495, 498. Contumacia a carnis illecebris quinquuples, *xxxviii*, 55. Contumacia a mundi ille-

cebris precipitur Luge, Prophetis et Evangelio, *xi*, 311, 312. Contumacia cuiuslibet peccato tollenda est necessaria, *xxvi*, 225, 226. Contumacia pugna contra libidines quanda hic sumus, *ibid.* 214. Non expugnat conscientiam malum, nisi conscientia bona, *ibid.* 215. Contumacia ipsa carnis concupiscentias quodam modo cruciigit, *ibid.* 218. Contumacia servanda pro suo cuiusque gradu, *xix*, 135, 137; *xx*, 246. Contumacia servanda aut conjugibus, aut excolentibus, *xxvi*, 218. Contumacia despectus, *ibid.* 240. Contumacia a fidelibus exaret, et contumacia erit, *ibid.* 240. Contumacia cordis, nomine sua a Christo commendata, *ibid.* 212. Contumacia carnis in animi bonis numeranda, *ibid.* 280. Contumacia in bello spiritali plurimum valet, *ibid.* 218. Contra suavitatem nominum quam vincat concupiscentia, Dominus dat suavitatem beneficium quae delectat ampliam contumacia, *ibid.* 316.

CONTUMACIA casta dignitas, serena non dissoluto hilaris, *xxv*, 152. Contumacia luminosa et speciosa, *xix*, 9. Contumacia non est sterile, sed fecunda de Deum Deo marito, *xxi*, 403. Per contumaciam colligitur ad unum Deum in quo in multa defleximus, *ibid.* 260, 261. Contumacia cum immunditia carnalium concupiscentiarum non credit, et ipsam curat amoliat, *ix*, 52.

CONTUMACIOSA profectus, *vii*, 340; *xvii*, 228; *xxx*, 323; *xxxv*, 374. *ix*, *xxix*, *xxxv*, 284. Contumacia nunc proceratione florum melior, si tamen ea servetur ad cogitandum que Domini sunt, *ibid.* 280, 411. Ante Christianum tempus turbata, post Christianum tempus turbata est, *xxxv*, 304, 305. Contumacia a perpetua est, quam iam apud antiquos, *xxvi*, 242. Distinguitur contumacia ut et eius virtutes, in habitu et in opere, *ibid.* 272, 273. Contumacia quibus potest, succedat, *ibid.* 264. Nunc si soli coniugii debent qui se non contemnit, *ibid.* 209, 260. Contumacia si digno ab omnibus servetur, citius Dei civitas complebitur, *ibid.* 259. Contumacia et virginitas in Veteri Testamento commendata, *xxxvii*, 393, 394.

Contumacia vitium, *xxvi*, 308; *xxxv*, 246. Contumacia vitium non reddebat, damnatur, *xx*, 449. Contumaciam professus non licet desiderare conjugium, *xxxv*, 245. Contumaciae vitium nulla pro compensationis rumpendum, *xvii*, 393, 394. Contumaciam delictis spiritalibus sint loco carnalium, *ibid.* 360, 361. Contumacia a volubilibus servari potest, Contumacia a volubilibus professus servare possunt, quam et non professus saepe servare coguntur, *xxvi*, 360. Contumaciae caveant ne nimium viri amari succedat, et compressa laetitia eracerit avaritia, *ibid.* 361.

CONTUMACIOSA perpetua vitium motu inter conjugatos cometur initium, *xii*, 277. Contumacia totum nequie sine utriusque conjugii consensu, *vi*, 473; *xii*, 80; *xxvi*, 394; *xxxix*, 453, 454; *xix*, 249. Contumaciam uxori marito non dandum volente, non secundum sanam doctrinam suscipi, *xii*, 389. Mater doctrinam suscipi, non conserio carnali non miscetur, in ceteris conjugii obsequio viro suo servare debet, *ibid.* 397. Mulier que ex consensu mariti continetur civili, nihil de veste, aut, aut illa vestis sine arbitrio eius facere debet, *ibid.* 399.

CONTUMACIOSA voto ultraciti, *xix*, 138. Contumacia clericorum qui electi sunt invitati, opponitur viri malentibus in divortio se continere, *xxvi*, 421. Contumacia voluntate delecta sic occasitata, nentia voluntate delecta contemdit, fieri et que ex necessitate contemdit, fieri et que ex voluntate contemdit, *ibid.* 420. Contumacia interdum violatur non violatio corpore, *ibid.* 212. Contumacia, si servetur, nec violatur corporis continetur, *ibid.* 214. Contumacia quinquaginta nemanda, *ii* per magis ante perveniam ad rucos alicui, *ibid.* 240.

CONTUMACIOSA conjugata servanda certis diebus per annum, *xx*, 99. Quadragesimo tempore servanda, *ibid.* 90, 98. Contumacia continentium ab irritis mordeant ut pedibus, *xxi*, 240. Contumacia et obstinacia domi sunt Dei, *xx*, 490. Contumacia et castitas Dei domus, *vi*, 284, 285; *xxv*, 209, 210, 245, 322, 353; *xxxv*, 352. Contumacia, quam magnum numerus, *xvii*, 355. Contumacia esse nemo potest nisi

Deus det, *xxxvii*, 10. Contumacia est domus Dei et datur petenti, *xxv*, 133. Contumacia a Deo petenda, *xxxvii*, 468. Orationes plus valent ad hominum contumaciam diligendum et habendum, quam exhortationes, *xxvi*, 357. Contumaciam Deus jubet et dat, *xxv*, 260, 261; *xii*, 244. Contumacia ex domo Dei et libero arbitrio, *xxvi*, 469. Ut alia ea qui non deficiat, ne de propriis viribus presument, *xxvi*, 218, 221. Non se contumaciam loca excellentior in Christi corpore, *xxv*, 340. Contumacia, maxime apud Deum loci, *xii*, 46. Sed postquam conjugati esse continentibus meliores, *xxvi*, 278.

CONTUMACIOSA sine fide, nulla vera, *xvii*, 230. Praeter contumaciam et opera bona, requiritur charitas, *xvii*, 501. Obdentio bonum majus quam contumacia, *xxvi*, 277. Contumacia mulier, a nuptiis nimium detestanda est, si non continet a delectis, *ibid.* 262. Contumaciae vitium contra propositum reprobetur, *ibid.* 261. Melius naberetur quam urentur, *ibid.* Contumaciam varia genera, et quodam est excellentius, *ibid.* 418, 419, 420.

CONTUMACIOSA quam maxime cavenda superbia, *xxi*, 345. Contumacia cogit quid illi desit, non quid sibi, *ibid.* 342. Contumacia impetio melior conjugatae humilis, *ibid.* 331, 345, 346. Contumacia superbia quo pacto Deus aut panis, aut provenerit, *ii*, 43, 49. Contumaciam superbiae expedit colere, *xii*, 385. In eo qui putat contumaciam non 245. In eo qui ad praesentem vitam, *xxvi*, 291. Contumaciae huius tempora non obpescerent ad sancta patris conjugii, *ibid.* 284.

CONTRARIETAS humani superbiae iustitia quodam habent impressa vestigia, *xxxvii*, 174.

CONTRARIETAS mundi, *xxi*, 287. Contrarietates contrariae copii sequi Christum, *xxii*, 530.

CONTRARIA ad decorem universi pertinent, *iii*, 31. Contrariae reciprocatio, *xxv*, 435. Significatio quoniamdam vocum a contraria debet intelligi, *xxi*, 378. Contraria a contraria nota

Cor sursum, xvii, 384, 385, 388; xviii, 164, 417, 581; xxi, 417, 592; xxi, 175, 176. Cor sursum quondam pietatis, quondam superbia, xx, 350. Cor sursum habere ad semetipsum, est superbia; ad Deum, est obsecratio, iij, 188. Cor sursum ad Deum habere magis est Dei, xxxvii, 136. Cor cum ad Deum sursum est, sup. est altare, ij, 436, 437. Cor quomodo effunditur eorum, Deo, ix, 126. Fugit claritas alimentum cordis est, flagrantia tribuitur elamor cordis est, xvii, 136. Cordis nostri fundamentum est Christus, ii, sacra- tis est 900. preparatur, i, xxi, 422. Pavor et conturbatio cordis et animosus fortitudinis nostrae, viii, 137. Omis est cor, quod ex temporali damno agitur, iij, 45. Cor rectum quid, xxxviii, 240. Cor rectum quide, x, 38; 395; xi, 12, 322; xii, 76. Corde recti in corde praviquam, vni, 463, 463, 464, 470; viii, 34; xii, 76. Corde perverso est qui vult deteriorare cor Dei quod semper rectum est, ad pravitate cordis sui, ix, 189, 190. Corde rectis est qui laudat flagellum patris, xvii, 351. Cor extra directum non est, opera recta non sunt, etiam si peccata videntur, 2, 37, 38. Corde rectum et mundum qui differunt, xxxv, 32. Cor simplex, est mundum, xiv, 269. Cor mundum est, cor simplex, ibid. 137. Non habet simplex, si est mundum cor, nisi qui transcedit humana laudes et illum solum intulit qui consentiens solus inspector est, xxxix, 117. Quisiam vero purus est corde, xv, 468. Cor rectumque, viii, 537, 538, 559; ix, 457; xii, 237. Cor modo mundetur, xxxvi, 491. Cor per immaculatum, xi, 573. Ad mundum corde quomodo pervenitur, xxxxi, 543, 544; xxxix, 31. Cor contentum ut fiat mundum, xv, 468. Cor contentum ut fiat mundum, xvii, 391. Corde puri, sextus ad septimum gradus, ix, 461. Cor mundandum quomodo videtur Deo, xx, 353. Mundum corpe Deum videbant, xi, 129, 130, 147, 150, 152. Et interioris oculi aperiantur et videntur, hie corda mundantur, xi, 468. Cor tanquam oculis qui vident Deum, xii, 303. Oculis cordis ad videntium Deum requiritur, xv, 427, 458, 480. In corde est imago Dei, ibid. 183. Deus

habitare vult in corde mundi, xx, 354. Cor fidelis templum non angulum Deo, xvii, 368. Corde sanctetum magis Dei tabernacula, viii, 306. Cordis puri vitales deliciae Deo, xvi, 389. Valuptas cordis, xv, 299. Cor tribulatur delectationes bone, realus non bone, viii, 176, 177, 323, 324. Corde tranquillitas de sermone bone conscientia, xx, 417. Quando dicitur cor nostrum non reprehendere, vel non reprehendere, xxxix, 24. Cor impurum est laudum maris, ix, 208; xi, 246. Corde tempestas quomodo sedatur, xv, 40, 41. Corde concubum, xii, 387. Cor enabile sanctum virtutis, xxix, 73. Cor iusti, dicitur epus, xxxviii, 240. Cor viri iusti domus epus est, ubi Deo laudant oportunitas habitat, etc., xi, 321. In corde liberetur habitum, si id ab iniquitate mundet, ix, 482. Fide conscientia, Corde pennas quibus vult in domum suam files spes, charitas, ix, 146, 147. In cor regreditur quisquis stultus Deo vacari, xxv, 340. et illum invenire, ibid. 78, 79. Cor diligenter elaudendum, xii, 327. Corde enim dicitur quasi valva habet, cupiditatis et timoris, ibid. Virginitatem cordis vult seductio lingue, xv, 109. Corde silentium orationis tantum necessarium quid pertinet, xv, 274. Cor non in corde sed in oculis habet hominum multitudine, xxxi, 184. Cor in auribus, xxxii, 129. Cor duplex mentiosis, ix, 140. In quo modo se cordatus est, i, 123. Cor hominis, abusus, viii, 248; xii, 242. Corde res iudicium habere non potest nisi Deum, xvii, 491, 492. Corde accusatur et inspector Christus, ibid. Cor clarum non excludit oculum Dei, xxi, 89. Corde intima Deo nuda, ibid. 237. Cor tertium et durum, xii, 569. Cor confortari pro obdurari, vi, 547. Fide, ix, 270. Cor liquidum et cor carnale, ix, 270, 489. Cor carum et cor laudum, quomodo intelligendum, i, 40. Interioris cordis est virtus uniusquisque est, vi, 216, 217. Corde duritia uque ad finem vite peccatum in Spiritum sanctum, xi, 477. Corde hominum duritia manum Dei non repellit, sed solvit eam Deus cum vult, aut miserum vult vindicare, i et non est

qui se abscundat a calore epus, xxv, 80. Deus in cordibus hominum agit, et illud quo voluit inclinat, xxxv, 304, 506, 508. Deus operatur conversionem, xxxvii, 83. Deus agit in cordibus hominum etiam motum voluntatis eorum, xxxvii, 505. Deus in cordibus suam conscientiam, xx, 417. Quando dicitur cor nostrum non reprehendere, vel non reprehendere, xxxix, 24. Cor impurum est laudum maris, ix, 208; xi, 246. Corde dilatare quid sit, vii, 133. Corde dilatatio et in bono et in malo recipi potest, vi, 88. Corde dilatatio est charitatis, xvii, 869. Corde dilatatio, iustitia est delectatio, xi, 424. Corde nostra invicem videmus post iano vitiari, xviii, 85, 86. CORAX rex sator decimus apud Sicionios, iij, 443. CORA interpretatur Calvus, Calvinum aut Calvaria, estque figura Christi, viii, 234, 264, 282, 316, 334, 335, 347, 470; x, 140, 163. CORNELIUS Rullianus gentis pulvis, quod decem pondo argenti in vesti habere comperit est, ii, 256. CORNELIUS Celsus Pater summum hominem dicitur sapientiam, summum malum dolorem corporis, xvii, 435. CORNELIUS centurio, xxxix, 73. CORNELIUS et qui cum illo erat, primi fuerit, in quo novum baptizatus Spiritus sanctus descendit, x, 462. Cornelius ante visibilem baptismum Spiritum sanctum cepit, vi, 458; x, 406. Cornelius novum accepit Spiritum sanctum sine manus impositione, xviii, 546. CORNELIUM centurionem mandavit, romi elemosinam et quomodo modum, romi, 847. CORNELIUS centurio non esse aliqui fide orabat et donabat, xxxvi, 89. CARNALIS Pater traditur in iudicium, ix, 414. CORNELIUS novum catechizatum a vilo impudicitia tempestatum voluntate se correptos, xii, 280. Hojus pravus more non palpando, Augustinus se vere amicum esse ait, ibid. 389, 390. CORNICULUM facilius in Atrium antioris quam, etc., proverbium, xxxix, 367. CORAX alitudinem non carnalem, sed spiritalem significat, xii, 297. CORNICULUM et fragrum sapor, antiquum in Italia gustatur, nullo modo in

mentem venit videri in Africa, xxxviii, 269. CORNICULUS prebiter, xii, 91, 95. CORNICULUS grammaticus, xxxvii, 21. CORONA vincibilis promissa, ii, 460. Coronari non potest quicquam, nisi vicerit; nec vincere, nisi certaverit, xi, 111. Corona debita servitibus flicem, xv, 32, 34. Corona non redderetur deus, nisi gratia prius data fuisset indebita, ibid. 27. Corona ut reddatur digno, gratia deo indigno, xxxvi, 70. Coronat non Deus de misericordia, xii, 132. Nisi primo Deus pro misericordiam parceret, non inveniret quis pro iudicium coronaret, xi, 3. Coronat ut sua dona coronaret, xi, 3, 401; ix, 317; xi, 69, 70; xii, 202. CORONA spinos Christi, xvii, 31, 32. Quotiescumque patitur, non prevenit ad illas maledictiones, ad illa flagella, ad illam ignominiosum vestem, ad illam spemam coronam, ad illam postremo coronam, xvii, 75. Christus triplici corona coronatus; corona gloriæ, corona iustitiæ, corona miseræ, xvii, 236. Coronavit enim Pater coronam gloriæ; coronavit enim Mater coronam iustitiæ; coronavit enim Synagoga coronam miseræ, ibid. Quomodo nuxa in vitium peccare ostendit Sylla inter arborandum, ii, 99, 100. CORTEX a diabolico fabricatum secundum Manicheos, xxxvii, 525, 536; et opudicum gentis tulerunt, xvii, 108. CORPORA heteros baptizant mali naturam Manichei detestantur, xv, 466. Corpora hancum partem inferiores non a Deo, sed a diavolo dicuntur, Patrum, xxxvii, 248. CORPUS omne est a Deo, xxxviii, 6. CORPORA a Deo solo formari possunt et creari, ibid. 59; xxxv, 478. Corporificatio a Deo, animo vero ab ipso laetam illare quidem, xi, 468. CORPORA novum quod mundis intelligi valeat, xi, 325, 326. CORPUS quid sit, xxxv, 381, 397. CORPUS est natura quælibet impugnat, alitudinem, qualitate, spiritum, hie decipitur, v, 409. Corporis hie locum spatium, iam non erunt, xii, 319. In quod corpus non est quantum putant milium esse substantiam, ibid. 148. Corpus unum est sine portione, i, 222. Corpus sine parte continuaturus

partium se similitudine, fingi aut sentiri non potes, xxvii, 215, 221. Corpus habet innumerabiles partes, xxvii, 222. Corpus tanto est densius, quanto est immensius, i, 478. Corpus proprie dicitur unum non potes, xxvii, 322. Visus parvula etiam minutissima infinite dicuntur, xxviii, 284. Corpus quodlibet in infinitum sciri potest, v, 240; v, 405, 262; xxviii, 254. Corpus nullum est omnino quod non in partibus sit, quom in 169, xxviii, 499. Corpus proprie est in loco, eum de loco in locum movet, xxvii, 147, 149, 150. Corpus non ex diversitate ponderum, xi, 247. Corporum collectiones referuntur ad 259, 266. Corporum gravitatis ad hoc, quod inveniunt motus, ibid. 248. Corporibus terrenis loca propria non sunt patentibus, 347. Corpus proprii motus et naturam naturam patens, xxxv, 370, 371. Corporibus non sua ipsa sunt motus, ibid. 371. Questiones de corporis natura, ibid. Corpora quomodo sint in intellectu, ii, 372. Corpus sine habet vim ut operetur aliquid spirituale, v, 597. Corporis imaginem non corpus in quantum, sed figuram in se ipso facit, ibid. 588, 597. Corpus in se ipso figuratum est in spiritu quam figuram corpus in substantia sua, ibid. 596. Corporum similitudinem quam habentia corpora, eorum naturae, xxvii, 394. Corporum quae vel in somno, vel in exiliis membris, velut materies spirituales non corporales, ibid. 389. De corporalibus secundum rationes inoperabiles et asseperantur fulgere, subtilioris est ratio, xxvii, 474. Quanto magis quis fuerit magis corporeus, hoc corporis, tanto melius valet, xi, 144. Corpus sine aliqua specie esse non potest, xxvii, 215. Corpus aliqua forma et specie continetur, xxv, 474. In eo sola pulchritudo laudatur, xxviii, 259, 260. In corpore pulchritudo quomodo rationis, vi, 274. Non omnia esse esse, sed pulchritudo esse, xxv, 304. Corpora humani fabrica quam pulchra et admirabilia, vi, 299. Membra corporis et omnia singula pulchra sunt, in universi corporis conspectu pulcherrima sunt, v, 231, 232. Corporis structura, compositio, ordinem indicat artem suam

Deum verum, xxviii, 545. Corpus quomodo factum ad similitudinem Dei, xxviii, 35. Corpus in partem Dei non capit, xxxv, 386. Corporum ordinem non defertur in se ipsum diversitate esse, sed semper in malitiam commutatur, xxxc, 198. In corpore ordinem dignitas necessitas sunt praesentia, iv, 294. Corporis elementa et qualitates quatuor, vii, 108. Corpus terra, vii, 370. Medicorum sententia de corpore humano, v, 284. Membrorum diversa officia cum anima in corpore concessione, xii, 379. Corporis virtus, non locum concordia, xii, 191. Corporis compositio symbolum charitatis, xxviii, 182.

Corporis pulchritudo, elegantia, fortitudo, bona communis boni et mali, vii, 373. Corpus bona aut mala veluti appellare Stoici, sed commoda aut incommoda et aeterna, ii, 418, 420. Est immutabile et horum certum, non ex parte verum, ibid. 421. Corporis bona communi ex Deo, xi, 60, 61. Corpus boni aut malitiam, bonitas iustitiam vitam omnium boni animalium, ii, 33. Corpori non subsistit angelus, sed subsistit regnum, xxxv, 385. Corpora Angelice veritatis sunt probat Augustinus, xxxc, 228. Corpus non esse animi bonum, ibid. 371. Corpus eorum id quod in certum rectum est animi rationali congrui, v, 354. Corpora bonum est anima, xxvii, 395, 396. Quo etiam peccati sui partes boni ipsius corpus, xxvii, 373. Corpus animae vestimentum, xi, 27, 28.

Corporum vegetabilium sunt per animam, xv, 259. Corporis sensus ualde, v, 389. Corporis vires nocte majores, i, 281, 292, 283. Corporis vires sui effectus, vii, 33, 34. Corporis albedinis vera natura, supra purpuram, vii, 547, 548. Tria sunt quae intermembrorum generis, i, 278. Corpore melius quamlibet incorporea natura, etiam vitiosa et misera, xi, 10. Corpore penitentissimo anima presentibus est, xii, 473, 474. Corpore habet habitum, xxxviii, 260. Corpus sine et animam quomodo melius sit, Corpus dicitur anima non incorporat, xxxviii, 48. Deterius omni corpore dicitur, ibid. Corpora non se colore dicuntur Gentiles, sed Nominis qui hinc regem corporibus praesentem, xi, 347.

Corpora quasi animarum, quo alibi peccaverit, carere arbitratore nonnulli, xx, 445. Omnia animi motus aliquid facit in corpore, xxviii, 272. Corpus quomodo movetur in affectu voluntatis, necesse difficile est, xxx, 269. Corporalia sunt quaedam homines utuntur in volenti, ad mirabiles effectus producentes, vii, 207, 208.

Corporale omne est passibile ex Tertulliano, xiv, 356. Corpus nihil ferit in animam agere possunt, non peccantem in animam superius, Avulata Dei, xxx, 267. Exemple demonstratur, ibid. Alius status corporis ante Adm peccatum, alius nunc, xxxvii, 531. Corpori hominibus immutatur primum parentem, v, 227, 228. Corpus ante peccatum regulariter per arbitrio animae, etiam mundum spirituale, xi, 93. Corpus regitur ab anima post peccatum ordinata, sicut leges universitatae sunt, ibid. 92. Alios corpori, aliter libidini animae imperat, xxxv, 289. Corpus nostrum detestatur omnibus bonitatem Adm, v, 217. Corpora, quomodo hominum majora, quomodo humana hominum, xi, 234, 235. Corpus hominis ante peccatum erat in suo genere perfectum, vi, 392. Argumentum non peccatum, xii, 463. Corpus animalia peccant, nec homines mori, vi, 147, 150.

Corpus Adami ante peccatum suum erat corruptibile, xxx, 521. Adm corpus mortale simul et immortale, v, 366. Adm, corpus Adami immortalitas ex ligno vite, iii, 141. Corpus animae per primorum hominum et certum qui et in materiae quibus peccatum exhibent, nec in spirituale trahitur potest sine materiae, xxxviii, 576. Si non peccasset primum parentem, corpora eorum decepta sunt Angelicum formam, v, 227, 228. Corpus post peccatum caput subiacere morti, xxvii, 358. Corpora quomodo mortuum est peccatum, ibid. 274, 274. Mortuum ab Apostolo dicitur propter hanc materiam necessitatem, xii, 312. Corpus mortuum est in nobis etiam iusta iustitiam, v, 367. Quomodo Apostolus vocat corpus mortuum, est corpus mortuum, non vero mortale, ibid. 317, 318. Corpus etiam tunc me-

tuum esse dicitur, quando non perfecte servit spiritui, xxviii, 82, 87. Corpus seipsum est animus iustitiae, vi, 233. Corpus carnis quod, xxxv, 298. Corpus mortis, an peccata non carmen intelligere oportet, xxvii, 284. Corpus mortis de vicio, non de substantia dicitur, xxviii, 533. Vitis corporum vel ingenuorum cogenda primum origine peccatum, xxviii, 302. Vitis corporum sive animalium naturalia non tribulanda Deo conditae, ibid. 284. Corpora non invecere per vitiosa, si non esset peccatum, xxvii, 398, 399; xxviii, 70, 71. Et nisi natura esset peccato vitiosa, xxviii, 73.

Corporis gratia animae, pena peccati Adm, xxviii, 284. In corpore non consideranda, signum Dei, et pena meriti, xii, 462. Corpus tuum laet Deum bonum, quia bonum est; corruptionem insitum potest, quo iustus est, ibid. Corpora humana et bellina licet materies communi, potest tamen corruptio et lido non esse communi, xxxvii, 191. Constatulio tegendi corpus orta ex peccato, ibid. 212, 213. Peccatum et spiritus non est in corpore mortis laetis, sicut vero in corpore vite illius hominum ante peccatum, ibid. 361.

Corpus animale, mortuum, et spirituale, quod, iii, 145, 146. Corpora animalia et spirituale quomodo sunt, ibid. 144, 145. et non differunt, ibid. 155. Corpora animalia, id est, animata, ibid. 154. Corpus dicitur animale proprie mortis, desubstantivum spirituale autem quod facit cum spiritu immortale est, non quod materialis in spiritu, xii, 158. Omne corpus in carne corpus potest morari quomodo asseverant, v, 381, 384. Et hoc fieri potest creditur, ibid. 406. Nullum corpus in animam aut in diversitate habere potest, ibid. 383, 384. Corpus corruptibile non gravaret animam, si non esset peccatum, xxvii, 461. Corpori non in hac vita semper manet, xv, 448. Corpus corruptibile sunt omnium, sed etiam animae virtus, alia quoque prava, sunt diversitate iudiciorum Dei necesse mori quomodo, sed tamen iustorum, xxxvii, 454. Corpus nostrum ornamentum nobis fuit; peccatum, et corpus inde accipimus;

xix, 491. Corpus hominis vinculum est, xxxv, 519. Corpus seruum est et humanitas cum bellis commune, ii, 428. Corpus anima famulus, v, 459.

Corpus castigandum, ut diaboli et mundi vincatur, xxxv, 486. Corpus subiendum cum seruituti, *ibid.*, 187. Id fit, si prius non ipso subiugium Deo, *ibid.*, Corpus domum, xxvii, 284. Corpori non peccandum, *ibid.*, Corruptio, xx, 444, 445, 449. Corpus diligendum, quare peccatum, xxxvii, 74. Corpus inuicem nemo odit, *ibid.*, 433. Et si omnia aliquid diligitur quum corpus, non tamen corpus odio habetur, *ibid.*, 437. Corpus quare figendum esse Porphyrius docuit, xx, 240; *ibid.*, 448. Propter animam purgationem, *ibid.*, 106. Et anima beata esse possit, *ibid.*, 305. Corpus castigatio meritorium est, *ibid.*, 462. Corpora fidelium, iustia sunt / Deo, membra Christi, templum Spiritus sancti, xxx, 438.

Corpora fidelium, longum Dei, xxxv, 421. Corpora nostra ob corpus Christi, membra sunt Christi sicut ungue nostrae, xix, 372, 373. Corpora nostra, propter inhabitacionem Spiritus Christi, templum anni Spiritus sancti, *ibid.*, 373, 377. Et quia empta sunt sanguine Christi, *ibid.*, 385. Quomodo in ipso Spiritus sanctus inhabitat, *ibid.*, 377. Corpora benedictione quatenus sanctificant, xxxv, 417. Corporum sanctificatione perfecta speratur, non tenetur, xxxv, 269. Corpus peccati euacuat, quod est, xxv, 12. Corpus sanctum fit uas sanctae uoluntatis, *ibid.*, 31. Sanctitatem non adest corpori uolentia inhabitat aliena, *ibid.*, 34. Corpus dicitur uas et domus hominis, *ibid.*, 305. Corpora iustorum, tanquam uasa et organa, quibus ad opera bona uas est Spiritus sanctus, *ibid.*, 36. De corporis sepultura parum curauit Sancti, xxv, 218, 219, 224.

Corporis et mors et resurrectio, xv, 431. Corporum resurrectio negata in Paganis contra, *ibid.*, xv, 232. Corporum resurrectionem negat Manichaei, xxxv, 182. Corporum resurrectionem ouales non temere credit, *ibid.*, 297. Corpora uia speranda est, procedente iam spiritus uis, xxxv, 373. Resurrectio corporum ad perfectam animam

beatitudinem necessaria, v, 621, 622. Corpus non obstat felicitati animae, *ibid.*, 299. Corpus quod uenit est omne, post resurrectionem erit honor; quod non sarco, tunc letamen, *ibid.*, 446. Nulla corpora quantum ad ea pertinet, vel beata possunt esse vel misera, xxxvii, 373. Corporum resurrectio, et quia futura est saeculo uenturo, xxxvii, 272, 274. Corporibus humana, etiam bellissima et terrena sint, debetur resurrectio et incorruptio sempiterna, xxxvii, 185, 186, 191. In talem statum resurgunt corpora, cum sanantur, quatenus sortita est post peccatum natura immortalis, quae illos in incertum computat, *ibid.*, 351.

Corporum salus erit in resurrectione metuentium, xv, 159. Aliud dicit, aliud liberari de corpore mortis loquitur, 13. A corpore mortis huius non liberatur, qui sunt ad penam resurrectio, *ibid.*, 221. Corpus mortis in resurrectione credit ad lapsum, xix, 310. Quid de corpore nostro post mortem futurum sit, primum querendum, v, 229, 240. Corpora idem erit, quod ante, xxi, 484. In resurrectione quo pacto corpora redintegrantur, *ibid.*, 25. Corpus in futura uita profane stabilitati restituetur, *ibid.*, 336; *ibid.*, 467.

Corpora Sanctiorum qualia post resurrectionem futura, *ibid.*, 440, 456. Corpus melius erit post resurrectionem quam fuit primum parentum, *ibid.*, parabolis, xxi, 463. Corpus hominis quale erit in caelo, *ibid.*, 296, 298. Corpus erit spiritale, *ibid.*, 497, 498, 501. Quomodo futura spiritale in resurrectione, xxxvii, 131. Corpora nostra suae terrenae et animalia, post resurrectionem fiant spiritualia, et quomodo, xxxv, 156, 157, 200, xxxv, 287; *ibid.*, 142, 164. Corporum, post resurrectionem, spiritalem futuram qualitatem non dubitat Augustinus, et non ualeat explicare, xxxix, 227. *Vide HIERONYMUS.* Corpora spiritualia post resurrectionem habent, *ibid.*, xx, 249. Spiritus hinc uolentia inhabitat corpore, xxxv, 468. Non indiget alimentis, *ibid.*, 467. Corpora Sanctiorum sic erunt spiritualia, ut non, nisi uelint, possibilitate non necessitate uescantur, *ibid.*, 143, 144. Corpus spiritale uelocitas, xx, 268. Cor-

pus celeste, Christi instar, clausis ostiis poterit domum intrare, *ibid.*

Corpus erit incorruptibile et immortale, xxi, 408. Corporis unitas perfecta, totius hominis immortalitas, xxxv, 371. Corpus emat incorruptum, si ab animo incorruptum non recedat, xxxv, 446. Immortalitas et incorruptio corporis de sanitate animi existit, *ibid.*, 433. Est premium meriti illius quod Adam amittit, v, 368. Corporum immortalitas post mortem, *ibid.*, 387. et aeternitas, *ibid.*, 386. Corpus immortale et aeternum esse post mortem, aliquid philosophis uideatur, *ibid.*, 432, 433. Corporum immortalitatem et aeternitatem post mortem, non impossibile esse ostenditur, *ibid.*, 425. In corpore semper uivere. Dei munus ingens secundum Platonem, *ibid.*, 188.

Corpus terrenum quomodo in caelo erit, xx, 245. Corpora terrena in caelo esse non posse, dogma philosopharum, xxi, 135, 136; *ibid.*, 261. Refellitur, *ibid.*, 260. Corpus nostrum quomodo in caelo erit, si non sit illi corruptio, *ibid.*, 439. *Vide RESPICIANTIA.* Mirabilia sunt corporibus illigari, quam corpora terrena continentibus illigari, *ibid.*, 28. Latent in corpore cogitationes, et non ita in corpore caelesti, xxxv, 479.

Corpora in solo corpore possunt uideri, *ibid.*, 408, 409. An Deus uidebitur per corpus spiritale, xx, 453. An per corpus spiritale uideri possit substantia, non uideatur in loco, uisum incompetentia, *ibid.*, 455. Corporalem speciem uideatur, xxxv, 329. An praesentire aut uisum possit cogitatio propter corporis formam, *ibid.*, 421.

Corpus pro uito homine ponitur, xv, 10. Corporum traditio, *ibid.*, 20. Corpori pro rebus quae corporales possidentur Corporale et proprie et translatè dicitur, *ibid.*, 575, 576. Corporalium seruitute iusto praesumptur, qui corporalibus uero se unicipantur, xxxv, 152.

Corporis et sanguinis Christi sacramentum, xv, 306; *ibid.*, 125. *Vide EUCARISTIA.* Corporis et sanguinis Christi sumptio, *ibid.*, 401. Corporis Christi sumptio

quotidiana, et alicubi non quotidiana, xv, 224; *ibid.*, xv, 308. Corpus Christi manducare et sanguinem eius bibere, quid sit, Christi propter corpus Christi, xxi, 272, 273. Corpus Christi quod est Ecclesia, dicitur Christus; et corpus diaboli, diabolum, v, 544. Corpori Christi per fidelium copulationem, per solentium uisitationem, xv, 416. Corpus Domitiani et in altari est et non illud sumus, xxxii, 163.

CORRECTIO equum non est despicienda, nisi diaboli, xvii, 512. Correctio uita non procrastinanda, xxxvii, 390; *ibid.*, 468. *Vide CORRECTIO.* Correctio inuicem suorum dilata periculosum, xv, 372.

Correctio fratrum, *ibid.*, vi, 409; xxxv, 191, 192. Correctio et discipulus non negligenda, xvii, 294; xxxvii, 438; xxxii, 218; xxxv, 7, 8. Inest solutio, xxxix, 45; xli, 179. Correctio non uisita, nisi fieri potest vel consilio, uel aequitate, uel potestate, xv, 439. Correctio in fratrem negligere grave malum est, xxxv, 195. Fortius plus, parcius emenda, xvii, 294. Correctio ex cupiditate aut infirmitate negligenda, peccatum est, *ibid.*, 17, 18. Correctio facienda, xxxv, 281, 28. Correctio necessaria et utilitas, *ibid.*, 9, 12. Correctio utilis et necessaria etiam gratia a Deo pendat, *ibid.*, 10. Quamuis pedes negligenda, non est tamen nullus perire possit, non est tamen negligenda correctio, *ibid.*, 90. Quomodo incerta uisus est quia Deus saluare decreuit, omnium et singulorum debemus procurare saluati uel, predicatione et correctione, *ibid.*, 39. Omnia corruptio est adhibenda, *ibid.*, 51. Correctio non in futuro seculo, corrumpitur in isto seculo, *ibid.*, 33. Correctio non solum ejus qui corrumpitur, sed et aliorum utilitatis seruit, *ibid.*, 54. Correctio utilitatis contra quamdam peccata, xxxv, 95. Domini iuramentum de corrigenda uisus, xxxv, 36.

Correctio inem facere tenentur omnes, 19. maxime episcopi, *ibid.*, et qui praesentur sum aliis, *ibid.*, 18. Corri-

piendi manus prepositis impositum, xxvi, 316; xxii, 32. Non regit, qui non corrigit, viii, 299. Corrumpere eus qui ad nostram curam pertinet, ac negligamus, xxvii, 458. Pastores ne vitium parant multitudinis corrigendis casus, *ibid.* 9. Corrumpere vixi pastoris est, xii, 181. Non corrumpere meretricii, *ibid.* 479. Qui correptionem negligit, iure cum male agitibus temporaliter flagellatur, xi, 17. Liberius Augustini in correptione tonies qui emulacionibus ab ipso periclitantur, *ibid.* 389. *Corruptio*, quo est quatuordecim, licita, xxxii, 379. Corruptio est, qui in errorem lapsus est, iudo, xxvi, 303. Reprehendendi officium, quo animo suscipiendum et impediendum, xix, 190, 194, 193, 238; xvii, 436; 149. Corruptio quo animo faciunda, xviii, 340, 391, 481; xxiii, 43; xxv, 46; xxxv, 528, 29; Corruptio Paterna, quomodo efficienda et quomodo respicienda, xxvi, 576, 577. Corruptio iniquitatum non est mali pro malo reddendi, xxxii, 148, 149. Corruptio non in malum, sed in bona pro malo redditur, xxxv, 51. In malis, ac sine non licet, xxi, 69; 63, 116. Multa via vincere multitudine? Trunc duo malis, *ibid.* 63. Si illis qui corrumpi, reddere vult malum pro malo, si qui corrumpit dignatur, non fuit operis qui corrumpit, sed dignus plume qui etiam ipse corrumpi debet, xxii, 180. Corruptio affinis est rebus, sicut est condonatio sanis, xxix, 298. Ut animus que ibat effusa, re late diffusa, *ibid.* 299. Corruptio cum charitate faciunda, xxxv, 407. Corruptio ex charitate prohibetur, xxxvi, 46, 48. Corruptio officium dilectionis est, xvii, 200, 201. Qui corrigit ex charitate, adhibenda severitas, hoc similitudine dicitur, xv, 527. Melius est cum severitate diligere, quam cum lenitate decipere, *ibid.* 474. Agenda sunt multa etiam cum iuvita benigna quodam asperitate placendos, *ibid.* 528, 529. Videlicet infirma iude possunt, quando nullus iam restat correctivus locus, *ibid.* 527.

Corruptio quomodo proficiat, xxxvi, 16. Corruptio unde habet ut utilis sit, *ibid.* 43. Dei est correptionem utiliter facere, *ibid.* 34. Corruptio nominis per

Deum proficit, *ibid.* 40. Corruptio humana non fit nisi capitulatione divina, xxxvi, 384. Corruptio sine gratia intrinseca operante non prodest, xxvi, 361. Cur male corrumpantur qui non obediunt, immo etiam gratiam dilectionis nonnullam experiant, xxxii, 48. Sive sint regerantur, sive non sint, *ibid.* 48. Corruptio predestinato est salubre medicamentum, reprobo peccato tormentum, *ibid.* 46. Corruptio a Deo et eruditi, ad emularem mansuetudinem revocatur, 3, 291. Una prope, corruptio et oratione, xxxvi, 8. Correctiones sunt obsequiosa, monitione, oratione, xxxii, 17, 18. Corruptio et gratia non se invicem tollunt, *ibid.* 46.

Corruptio quomodo faciunda, xxxv, 493, 490; xxxvii, 51. Corruptio pro culpatione diversitate diversa, *ibid.* 48. Corruptio illas secretas, alies publica esse debet, xviii, 385. Quando secreti esse debet, quando publici, *ibid.* Cur secreti fiat, *ibid.* Publica publica tantum corrigenda peccata, xxxvi, 47. Si solus nostris quia peccavit fuerit, et cum in certum quibusdam argueret, tunc est corruptio, *ibid.* Cur secreti, xxxvi, 397. Corruptio publica in ecclesia, xvii, 390, 391. Ad correptionem faciendam magis consideratio operis est ne peccator, xxxvi, 224. In correptione facienda se quotiens peccare intellet Augustinus, *ibid.* Melius homo corrigitur peris, quam fragilis durus, et melius indolis dialis corrigitur, quam pericula, xxxvii, 399, xxi, 46. Corruptio aliquando ex eosum charitatis omittitur, xi, 17. Corruptio non possunt, tolerari sunt, xxi, 147.

Corruptio a minore quolibet non retingenda, vel delinquenda, xxxvii, 120. Collata ita qui corrigi nolunt, xxxvi, 9, 10. Excommunicati immittuntur, corruptio occurrunt, *ibid.* 12. Corruptio cum moleste ferunt, fugitivos et contentos vocant qui secum sedulo agunt, xxxvi, 307. Qui uno vult in se peris, in manu qui corrigit fit humanis, xvii, 244. Corruptio potest, sicut est superbia, xxi, 309. Corruptio cum bene intantur honestiores, xxi, 123. Facilis est videre quid male corrigas atque corrige, quam videre quid in te corrigendum sit libenterque corrigi, xxv, 90. Multo est

mirabilibus et laudabilibus libenter accipere corrigentem, quam conculcere corrige devinatum, xxxv, 112, 113. Petrus accipiendo humiliter correptionem a Paulo, raris et sanctius exemplum posteris reliquit, quam Paulus corrigendo Petram, *ibid.* Peccata videntur veniuntiora, cum si qui reus est, correctione promittit, xi, 208. Dum venter nobis homine qui tunc peccator est, sed a Christiano emendatur, xxxvii, 372. Paulus eorum vitis, a quibus sibi honor exhibetur, non perit, xviii, 8. Quomodo Deus corrigit, xxxvii, 156. Corruptio Dei flagellum patienter ferendum, xvii, 351. *Fide* FLAGELLUM. Corruptio laetiorum quomodo tendenda, xxxii, 482. Corruptio hominis per visum erit, xxi, 96.

CORRUPTA ingens et indolis nullis signis se prodit in pueris, xxv, 26, 27. CORRUPTORI et molitioni perpetue corpus obnoxium est in hoc vito, xi, 157. Corruptio unde est, xxxvii, 221, 227. Corruptio naturae, quam ex nihilo facta, xxxv, 355. Corruptio tendit ad non esse, xxxvii, 229. Per corruptionem omnia tendunt ad non esse, xxxvii, 241. Sed eo usque pervenit a Deo non simitur, *ibid.* 532. Corruptio non est natura, sed contra naturam, xxxvii, 223. Corruptio non est substantia, sed est in substantia, xxxvii, 349, 350. Nihil corrumpitur nisi bonum, *ibid.* 352. Corruptio nihil est aliud, quam exterminatio boni, xxxvii, 404. Ubiqueque corruptio, ibi bonum fuit, xxxvii, 323, 224.

Corruptio quae a Deo permittitur, xxxvii, 227. Bonitas Dei res quo corrumpuntur congruentissime ordinat, xxxvii, 351, 352. Non omnia corruptio vituperatione digna est, *ibid.* 384. Sola que vitiosa est vituperatur, *ibid.* 385. Corruptio animae per illicita desideria, xvii, 16. Corruptio a mala hie inquit, indole tur in turpa natura, sicut in acerrimis iniquitatis, xvii, 483. Corruptio mensuris est, facilest quod dulce est, xi, 245.

CORRUPTORES sui non innocentes: se ipsos enim corrumpunt voracitate, obsequiale, fornicatione, xxx, 465. Quis ab alio

corruptus possit, et quis non, xxxii, 384.

CORRUPTORES, miracula significant, xii, 429.

CORRUPTOR, cum dicitur: Cras, cras, fit vox corvina et subito venit ruita, xxvi, 273.

CONCRETE AREC dimissos potuit calaveri insidere, xv, 417. CORVUS est. ARCA omnia esse reversus, qui significat, xxxv, 331. Corvus, gentilis; pulli corvorum, xvii, xvii, xii, 517, 518. Cras, cras corvi vox, xviii, 306; xv, 469, 470. Corvina vox, cras, cras, in illis qui conversionem differunt, xi, 84. Non quater Deus ditionem in voce corvorum, sed confessionem in gentis colombano, *ibid.* *Vide* PECCATORIS FORESTES.

CORVA cor dormientis Adae, et non vigilantis, detrahit, ix, 16, 17.

CORVA Tarquinus novacula secuit, xi, 488.

CORVA disputat adversum Stoicos in libro de Deorum Natura et pro Lucilio Biblio de praesentia Dei et libera hominum voluntate, xi, 280. Nullum naturam divinum esse contendat idem Colto, *ibid.*

CORVACORUS non datus sunt Ierobois in eremo, sed oryngemtra, vi, 345, 246.

CRANES Cecropis regio in regnum Atheniensium successit, *ibid.* 443.

CRAS, CRAS, corvina vox, cum ipa multi clauso odio, forte reuenerunt, xi, 84; xviii, 399; xxx, 469, 470. Cum dicitur: Cras, cras, fit vox corvina et subito venit ruita, xxvi, 273.

CRASUS, Crassi duo, pater et filius, in conspectu turbato iustitiam tempore victoriae Mariani, *ibid.* 457.

CREATURA, Quomodo de creatio non cogitandum, xvi, 128; xvii, 454. Praeceptum non cogitandi de creatio, ut intelligendum, *ibid.*

CREATOR Thebanus, Cynicorum sectam amplexus, xxxvii, 389.

CREARE et condere sicut est, xxxv, 24. CREARE, condere, constituit, facere pro uno indifferenter et eodem ponitur in Scripturis, xxxv, 380. Creare non potest ulla creatura, iv, 218, 219. Ideo non potest homines de nihilo

aut meritis naturalibus, aut meritis promeritorum atque penarum, *ibid.*, 303, 318. Quam mirabilis et diversa creaturarum plenitudo, *ibid.*, 205. Unde creatura formam accipit, *ibid.*, 363. Informes penderat, *se* solum a Deo transissent existentiam, *ibid.* Creaturarum mira ordinatio, *ibid.*, 461. Creaturarum omnes ordinemque sequuntur, *ibid.*, 209, 270. Creatio belli et terrae, *ibid.*, 288, 294, 292. Ut varie intelligitur quod Scriptura dicit de creatione rerum, *ibid.*, 354, 458. Ut respondendum quaerenti quid faceret Deus ante coeli et terrae creationem, *ibid.*, 385. Creavit Deus hominem per Verbum suum et per Verbum increatum, *ibid.*, 422. Mirabilia sui miracula creacionis ideo insculpta sui primo, *ibid.*, 405.

Creaturas omnes bonas esse adveniens Manichaeos, *ibid.*, 158. Creatura omnis bona in genere et ordine suo, *ibid.*, 157, 158, 337. sed non equaliter, *ibid.*, 704, 308. Cum omnia Deus fecerit, quare non equaliter fecit, *ibid.*, 271. Deum de nihilo fecisse omnia bona valde, quomodo proderit, *ibid.*, 396. Creatura ex nihilo facta, non de Deo, ideo non summe bona, *ibid.*, 315. Creaturae in tantum bonae sunt, in quantum acciperent ut sunt, *ibid.*, 445. Ex corruptione creaturae, et ex ipse culpa vitiositate ritum, ostenditur bonitas naturae ipsae, *ibid.*, 381. Creaturae omnes, si sua bona, ut etiam ipsae, quae cum vitis creator, ratio bonas esse demonstrat, ipsorum quoque attestatione visoriam, *ibid.*, 474. De bonitate creaturarum semper sunt urgenti Manichaei, ut eorum bonum Deum, quod negant, faleretur suorum, *ibid.*

Creaturam quatenus laudant Catholicos, *ibid.*, 41. Car laudant Pelagianos, *ibid.*, 33, 38. Pelagianus in laudo creaturae a Manichaeorum errore sui videtur, sed alia sua pendencia non duntaxat, utraque a Catholicis roduntur, *ibid.*, 42. Creaturam per se laus, *ibid.*, 33. Creaturae opera quatenus laudandi, *ibid.*, 292.

Creatura Deo non comparate sunt; quoniam ab illo sunt: illi autem comparate, non sunt, *ibid.*, 229, 436. Creatura rationalis, quae nominis maiorum comparatione caret nullam, non parvi homi-

nis, *ibid.*, 525. Creaturarum defectum non fecit Deus, sed ordinavit, *ibid.*, 148. Nihil homini secundum vitam corporalem, quod Deus nolit, *ibid.*, 211. Creatura omnis sponte peccavit, et inimica facta est vitali; sed ut merito puniretur, non sponte subjecta est vanitati, *ibid.*, 492. Amor Dei in opera sua ex benevolentia venit, *ibid.*, 104, 163. Rebus quae quodlibet omnium condendis efficaciam virtutis non subhibet Deus, *ibid.*, 162. Creatus Deus interior, extrinsecus adhibentur opera creaturae, *ibid.*, 273, 275. Si Dei ac hominis rebus conditis subtrahat, ad nihilum relabuntur, *ibid.*, 199, 424. Creatura sive corporalis, sive spiritalis, saepe multiplex, *ibid.*, 380.

Creaturarum subjecta Deo et aliis vivacior, *ibid.*, 205. Spiritalem creaturam corporalem Deus proponit, *ibid.*, 435. Deo alius, praeter hominem, quae creavit Iudaeus, sapientissima evaluatione sive bonis sive malis Angelis subjecti, *ibid.*, 285.

Creatura spiritalis creatio, *ibid.*, 105. Creatura spiritalis creatio, *ibid.*, 385. Creatura rationalis, quam magnum bonum, *ibid.*, 254. Creatura intellectualis in Deo quietis habet locum, *ibid.*, 278. Creatura spiritalis quam laudamus, unde patet, *ibid.*, 369, 370. Creatura in quantum est, bona est; in quantum est, se non de Deo gratulam, sed ab ipso de nihilo factam ostendit, *ibid.*, 205. Car deficiat et mutabiles sunt creaturae, *ibid.*, 343. Creatura omnes mutabiles, non quia a Deo, sed quia de nihilo factae, *ibid.*, 124, 129, 130, 337, 392. et laudem sunt bone, *ibid.*, 404, 405. Creatura corporalis, per longam et brevem, immutabilis per se, porta tactum mutari potest, *ibid.*, 434, 437. Creatura intellectualis non est mutanda, veritas omnia tempora excedit, *ibid.*, 168.

Creatura rationalis quoniam melior, *ibid.*, 347, 348. Creaturae participatione in corpore creaturae rationales sunt meliores, *ibid.*, 46. Creatura spiritalis potest habere vitam informem, *ibid.*, 168. Informitas creaturae est avaritia eius a sapientia incommutabilis, palchritudo vero conversio ad eam, *ibid.* Creatura spiritalis est imperfecta et inelucrosa abyssum ad Creatorem non convertitur, *ibid.*

159, 167. Creatura deserto incommutabili lumine in se oblectatur; ad illud autem conversa, fit lux, non in se, sed in Domino, *ibid.*, 330. Quomodo creatura potest illuminari, *ibid.*, 159, et alibi hinc, *ibid.*, 365. Creatura tunc illuminatur Verbi divini formam, cum ad Creatorem suae substantiae convertitur, *ibid.*, 162. Creatura intellectualis non cessat loqui Sapientia aeterna, ut convertatur ad ea quae est, *ibid.*, 161. Creatura ad Creatorem suum non conversa, tendit ad nihilum, *ibid.*, 162. Creatura, quia de nihilo facta est, quomodo potest, potest ad nihilum reverti, quomodo, *ibid.*, 301, 307, 311, 318. Creatura rationalis cum Creatori suo dilectionis obedientiam coleret, naturam suam in plus astringit, veritate, charitate custodit, *ibid.*, 318.

Creatura rationalis aut beata aut miseris, *ibid.*, 432. Creatura rationales beatitudinem et miseriam alterantem vices semper fuisse, semper fore, docuit Origenes, *ibid.*, 259. Creaturae spirituales sollicitas et perfectio in quo sita, *ibid.*, 364, 366. Creatura rationalis in facta est, et illud ipse bonum, quo beata fuit esse non potest, *ibid.*, 49, 61. Creatura rationalis avaritia ab incommutabili bono, vitam et miseriam; conversio vero, virtus et beatitudo, *ibid.*, 39, 61. Recedenti a Deo, creaturae in supplicium convertitur, *ibid.*, 478, 477.

Creatura rationalis, aut mortalis aut immortalis, *ibid.*, 439. Creaturae omnes cooperent esse, sed alio destitut, alio permanent, *ibid.*, 333. Quod creatur in tempore, potest esse immortale, *ibid.*, 334. Creaturam nullam Deus condidit quae praesentem futuram esse malum; nisi nosset quibus non bonum in malis commoderet, *ibid.*, 314, 315. An crudelis sit, Deum creare quos se esse damnandos, *ibid.*, 321. Creatura nulla secundum se ipsam vivere debet, *ibid.*, 166. Creaturae indigentiae explende non sufficit visus solus, sed Deus, *ibid.*, 333, 335. Creatura spiritalis coelum coeli, *ibid.*, 167. Universa creatura spiritalis et corporalis saepe coelum et terra nominatur, *ibid.*, 209.

Creaturae sunt vestigia et intus Dei,

ibid., 341, 342. In creaturis quomodo Deus continetur, *ibid.*, 342. Omnia opera Dei testimonium dicunt bonitatis et magnitudinis Dei, *ibid.*, 345. Creaturae omnes laudant Deum, quomodo, *ibid.*, 347, 1. *ibid.*, 316; *ibid.*, 148, 146, 461, 211, 59. Creaturarum species, vocae sunt Creatorem laudantium, *ibid.*, 347. Creatura omnes testimonium perhibere Christo, *ibid.*, 417. Creaturae appropinquata quidem immensitatem respectiva, *ibid.*, 270. Creaturae reverentia, magnum quidem liber palure verum, *ibid.*, 482. Creatura non fruatur Deo, sed utitur, *ibid.*, 444. Quatenus utitur Deus ut vult creaturis omnibus deservitur, *ibid.*, 269. Creatura voluntatem Creatoris nunquam superat, *ibid.*, 313.

Creata quomodo amanda, *ibid.*, 475. Creatura et bene potest amari, et male, *ibid.*, 568. Creatura non est aliud perniciosa est amatori, nisi quia praepropit Creatori, *ibid.*, 100. Creaturam Deo praepropit reprehenduntur, *ibid.*, 347. Creaturam amor obiectis, *ibid.*, 33. Hominem quomodo dissipare et dissimulare, *ibid.*, 29. Nullam creaturam licet esse inquit qui soli Deo debetur, *ibid.*, 348. Creatura qui cultu ruitus seculis et obscuro, his peccat in Deum, *ibid.*. Ex creaturis asseruntur ad Creatorem, *ibid.*, 33, 75.

Creatura Dei nulla mala, sed ea mala est et malum, *ibid.*, 306. *Vide MATRIM. PROCREM.* Creatura quomodo utendum aut frugendum, *ibid.*, 424. Sine Creatoris amore nemo bene utitur creaturis, *ibid.*, 270. Creaturam suam miserorum sunt damnatorumque solutio; non premia beatorum, *ibid.*, 209, 296. Creaturae per se esse animae non effugit adulationem Creatoris, *ibid.*, 10. Creaturae hominis in homine, *ibid.*, 201. Creatura omnis partim corporalis, partim incorporealis, *ibid.*, 207.

Creaturarum vehementer insultant Manichaei, *ibid.*, 166. Crederet non est luxuriae in rebus antiquo scire, *ibid.*, 27, 28. Crederet in multa quomodo necessarium ad humanam societatem, *ibid.*, 32, 34. Crederet aliquando sine vilo esse, aliquando cum vilo quando-

prodest colere Deum, non ipsi Deo, xxxix, 265. Colimus nos Deum, et colit nos Deus, xxvii, 76, 428, 691. Cultus Dei gratiosus, vii, 349, 350; viii, 273; xvi, 443; xix, 352. Legis veteris servus est, cum Deo colitur propter terram, xvii, 285. Cultus Dei vilissimus pretio additi, qui pro illo terrenam felicitatem querit, *ibid.*, 338. Cultus gratiosus Dei omnia animam salvat, xix, 108. Cultus non nisi precationibus Deo ipse est, xxi, 133. Cultus Dei servilis, quis liberis, *ibid.*, *verbi dei dii*, iii, 454. Sancti conservi sunt hostiis, non pro Deo colendi, xxi, 149, 150. Martyres honorandi, Deus adorandi, xx, 420. Cultus Deo illicitum impium ubi horrent, *ibid.*, 432. Cultus mortuis hominibus a Paganis impeditus, *ibid.*, 490. Cultus mulierum blasphemus et falsorum, fornicatio, xv, 463, 464. *Vide* LATRIA.

COMEDIA SEXAGESIMA propheta de Christo eocinit, iii, 465. Comedia rates aliquid de unice Salvatore in spiritu forte audit, xli, 388. Comagis carmen, xvii, 47; xxxix, 292. Comagis Silybari tribuunt carmina de Christo, nomine Keytharum vulgata, iii, 464.

COMMA colonia Græci erat, ii, 123. CURA nuntiorum, xvi, 325.

CURAS omnes, quas cuas munitionum administrat, ii, 176, 182.

CUPIDITAS quid sit, *ibid.*, 188; xxxviii, 21, 24. Cupiditas est impudica sollicitudo, xvii, 391. Cupiditas ubi habeat dilectio dicitur, xxx, 405. Cupiditas vocatur amor, cum pravus est, vii, 210. Cupiditas est amor verum verum, quas potest quisque invidus amittere, xxxvii, 282. Cupiditas cum non addit eugeni sit, nominat in malo potest intelligi, vii, 170. Cupiditas in toto dispendiosa dicitur, xvi, 207. Non est vocanda cupiditas rerum que propter aliud requiritur, xxx, 423.

Cupiditatem novam præter Pelagianos negari esse malam, xxxvii, 198, 199. Cupiditas mala non est Deo, vii, 492. Nulla in Adamo esse peccatum cupiditas resistit voluntati, xxxvii, 464. Cupiditas non facit Deo dissimiles, vi, 441. Cupiditas culpabilis est non ex objecto suo, sed ex inclinatione sua, xxx, 178. Cupiditas omnium malorum radix, x,

307; xxxiv, 126. Cupiditates meretricios, xxv, 87. Cupiditas triplex, voluptatis, dominationis et cupiditatis, vi, 370; xxv, 281. Christa a diabolo tentata est, *ibid.*, *Amer* auri, laudis, fominarum congruentius cupiditas vel libidinis nominatur, xxvii, 520. Amor mundi, amor hujus sæculi cupiditas dicitur, vii, 441. Cupiditatem ventosam et turbidam, avidam rerum extra vitamram perniciem constitutam, pellit ex animo humilitas, xxxxi, 450, 451. Ibi labor, ubi multa queruntur et diliguntur, quibus adipiscendis et retinendis voluntas non satis est, *ibid.* Nescit cupiditas ubi finitur necessitas, xxxxi, 298. Cupiditates non finuntur, sed augentur, si presentia propter terras promotiones contemnatur, xxi, 340, 341. Cupiditas rerum æternarum cupiditas rerum temporalium non debet misceri, xvii, 444.

Cupiditates non extinguunt res temporales, xi, 187. Plus augent cupiditates illis qui res temporales possident, xxi, 38. Cupiditatis ardorem iam scalpimus, quædamque, xxxv, 41. Cupiditas vœrum, xxi, 315, 316. Dominus rerum nostrum est, qui non est ireritus cupiditate; qui autem cupiditate tenetur, possessum non possessor, viii, 366, 367. Cupide servans sua que aliis pericula, xviii, 593. Cupiditas temporalium quomodo in presentia hinc, xvii, 443. Cupiditas dilata et hinc inde saltem de certamine successu terrene felicitatis existere, vii, 577. Cupiditas mala dominus, vii, 273.

Cupiditates omnes vite hujus sunt satellites, xx, 482. Cupiditas pondus in obsequia abstrahit, xxv, 309. Cupiditas non tantumque impedita est, xvii, 348, 349; xviii, 128. Omnia peccata diæ res faciunt in homine, cupiditas et timor, x, 97. Cupiditas animi progressio; timor animi fuga, etc., xv, 517. Cupiditas et timor diæ janæ diabolo tentatori, xxi, 438, 439. Per qua intra se regunt homines, xxi, 208. Per cupiditatem diabole regnat in homine, *ibid.*, 180. Vincuntur invidioses potestates, ubi vincuntur cupiditates, *ibid.*, 181. Cupiditates pravæ sunt porte mortis, vii, 208. Cupiditas peccatum vo-

catur, xxxviii, 151, 152. Cupiditate inferiorum quisque peccat, xi, 49. Cupiditas quanto major est, tanto quæque efficit ad mala quæcumque perfectione fortiores, xxxvii, 14, 19, 20. Cupiditas mundis est in membris nostris, lege quamdam sua regemque legi mentis, xi, 410.

Cupiditates aliquæ nobiscum nascuntur, aliquæ consuetudine formis, xxi, 270. Cupiditas natura et consuetudine robatur, xxxviii, 151. Cupiditas mundi inimica habet ex arbitrio voluntatis, progressum ex juvenilitate voluptatis, immutamentum ex vinculo consuetudinis, xxvii, 14. Romana voluntas non libera dicitur est, quantum illius subit, xi, 98, 99. A cupiditatum vinculis expediti, quantum bonum, xxv, 195. Cupiditas quando valde sunt, eisque servimus, necessitates vœantur, vii, 403. Cupiditas frustrati veritatem in dolorem, vi, 159. Non tam scietas est de plebilidinis cupiditatem, quam pressura, vii, 41. Cupiditas, sicut radix vœrum, ducunt pluviam ad punitiones cœlestium, xxx, 335. Cupiditatem omnem sui culpa consequitur, xxv, 26. In ipso animo, ubi appetitus voluntatis hominorum omnium est mensura factorum, plecentium potest assurgit exequium, plecentium major non scilicet exaltate gestore, xxxix, 279. Animes cupiditates quomodo carnis dicitur, et quomodo vœantur, xxxv, 343, 344.

Cupiditates que putantur ad immortem pertineret et hinc, legibusque consuetudine facti cœs Barba, ex, 194.

Cupiditates male nascuntur, parvuli Babilonio, xxi, 283. Cupiditas, cum parvula est, elidenda, *ibid.*, Cupiditas hinc perimenda, ut consumatur; non differenda, ut hinc (in cœlo) scilicet, xxi, 317. Cupiditas in beatis nulli erit, xxxi, 177.

Cupiditatis res charitatis non quæcumque omnes pertat, xxi, 407. Quanto amari charitatis futuro meliora, tanto sunt infirmitati violentera presentia, xi, 102. Cupiditas et charitas quo differant, xxx, 523. Regunt carnalis cupiditas, ubi non est Dei charitas, xxvi, 174. Reguntur

homines pondere cupiditatis, et terrenis affectibus; et emergunt charitatis sublevatione; et spiritus sanctitatis, xxx, 369. Pro carnis cupiditatis, suscipienda carnis charitatis, xxi, 405. Cupiditas tunc male subjugaverat, salubriter se subjugat charitatis, xxi, 406. Cupiditas hinc cilius recedunt necesse qui Deum diligunt quantum in eis qui mundum diligunt aliquid minus charitate crescent, xviii, 476 et seq. Cupiditatis minimeque inimici est Deum timere, xxxviii, 22. Quanto magis regunt cupiditatis desuntur, tanto charitatis augetur, v, 17. Cupiditatum servitus tunc currit est, cum ipse deferre ceperunt, xxv, 171. Imitatio malorum cupiditatum, sanctitatis est profectus, xxxv, 445. Cupiditas cupiditate alia pellitur, *ibid.*, 14. Multum interest utrum animi desperatione oblectatur cupiditas, an sanitate pellatur, multum cupiditas, an sanitate pellatur, ipse later manet hostis, xi, 102. Cupiditas quæcumque externa, xxi, 230. Cupiditas vite, frenata et omnino masculina, xxxv, 465. Cupiditatem omnium vite victor est, qui subjugat animum vite dominato sola gratia Dei per Jesum Christum liberantur, xxi, 499. *Vide* COCCUMACIA ET LIBIDO.

Cupiditas vite dominata cœnosa sit, xxi, 315. Cupiditas veritas equivalet, perniciatiam, aliquidque videtur relict, xxi, 282. Nulli tibi prodest si spes faculitate, et ardes cupiditate, xvii, 476. Non pecunia, sed avaritia damnatur, *ibid.*, 477. Non attendit Deus facultatem, sed cupiditatem, xxi, 316. Quis cupiditate ad ea que forma sunt in hoc mundo non nisi intendit velle, per verum ex arca dimissum significatur, xxxvii, 332.

CURIO non puer volitans et sagittas fugit, xxviii, 333, 334.

CURIOSE, in Caposomum habitantes Donatisti, xxvii, 40.

CURIA hinc cogitatio est, vii, 175. Quisque curi et cogitationibus militat, ut ad suam delectationem perveniat, *ibid.* Videt curia nostras qui scrutatur cor, *ibid.* Videt notum fines curarum, id est, delectationes, qui percuratur re-

nes, *ibid.* Securitatem hinc cum vii sperare liceat, agendum ut curi exonerentur iustitibus, et iudicium quibus, xxxviii, 284. Cura est Deo de omnibus, quantum ad universalitatem providentiam attinet: non est ei cura de bobus, hoc est: preceptum de filiis homini non dedit, xii, 486. Infelix homo, Deus ut esset curaret, ut liber vivat non curas, x, 383. Cura est qui vult, *ibid.* 691. Magna omnipotentis auctoris non desecat, ix, 90. Si poli curari, vultus iunni adveniet ut curaris, *ibid.*

CURATOR, xxviii, 229.

CURATOR EPISCOPUS, xxxi, 122.

CURIA, a cura dicta videtur, xi, 463, 468. Curia populi triginta quique habet Roma, xii, 32.

CURIALISTARUM TRINUM CONTRA tres Horatiorum tractatum, xi, 128.

CURIOSITAS a cura nomen sortitur, imitatio accipitur, i, 507. Quae mala facit furios curiositas, xxii, 216. Curiositas dicitur desiderium scolorum, xi, 476, 477. Cur sine inquisitio, xxx, 271. Curiositas unius ex tribus vicibus generis, quibus. omnia peccata concluduntur, vii, 195. De curiositate vitio, xxx, 271. Omnis anima inducta curiositas est, xxvii, 184. Curiositas quod omnipotentis deo, minus miratur, xxviii, 393. Curiositate sitimoneus ad ecclesiam impiorum, veritatem, ix, 405, 406, 407. Curiositas testatio, xxviii, 103. Curiositas sensibus noxae querit, voluptas gaudere, xxv, 272. Curiositas pericula, *ibid.* 126. Curiositas quinquem senoniam est impedimentum fidei, xxvii, 416, 617, 618, 619, 620. Curiositas nimis rotum dilectum, vel iudicium plerumque comparat a Deo, nisi videat claritas que ad spiritualia transit, xvii, 27. Curiosi attendere veli delectos Deo honor, xxx, 51. Curiosus israelandis questionibus esse non debet is, qui suis salutis et Ecclesie utilitati studere debent, v, 203, 210. Curiosis quamlibet non recipiendum tempus, et nisi impedimentum moribus, xxviii, 277. Scripserunt percuriosus in curiositas meliorem, iv, 400. Curiositas sacris litteris prohibetur, xxviii, 517. Curiositas hominis carnalis tantum, non spiritalis, oburgata est ab Apostolo, xxxviii, 95. Curiositas per-

na, iv, 177. Curiositas e instigatore divini honoris, theononibus delatit, xxvii, 381. Contra curiositatem incomprehensibilia sunt iudicia Dei, xxxv, 394.

CURIOSUS in quo dilletat a studio, xxviii, 28, 27. Curiosus homines repere ac refrenare inter curas Augustini vel maxime cura est, xxxix, 300. Homines curiosum genus ad cognoscendum vitam alienam, desiderium ad corrigendam suam, xvi, 328.

CURVA curvatus, xxvi, 615.

CURVA faber ferrarius, xxvii, 616.

CURVARE proficere est, xxxix, 40, 41. Quotquot in studio nostro perseveranter currunt, omnes coronam accipiunt: et qui priore veniunt, expectati ut cum posterioribus curantur, viii, 106.

CURVATOPUBLICA, xxv, 110. *Vide notum (3) in calce voluminis sequenti.*

CURTIVS in abruptum terrae histiam se precipitavit dedit pro patria, xi, 192, 254.

CURVUS, oppidum, iv, 247; xxi, 97, 98.

CURVUS FRANCES MINIO, a paralyti, etc. cum hospitalizaret, salvus effectus est, iv, 247.

CURVUS dicitur, qui se pronam fecit ad terrenas concupiscentias, viii, 433. qui terram sapit, xii, 418. qui peccatorum pondere pressus non se potest erigere, vii, 141, 122.

CURVUS, qui in prospera laudat Deum, in adversa blasphematur, vii, 471. De inferioribus cogitare, hoc est desum curvam ducere, ix, 341.

CURVUS. Lex qui conceditur cui vult, triginta dies quibus agat sub moderate custodia, in ea vivente in qua delictus est, xxxvii, 328, 451, 326.

CURVUS, nostrum tempore apertis significant, vi, 428.

CURVUS vocati sunt Donatistae in urbe Roma, xxviii, 482.

CURVUS animalia quaedam hinc tantum Regitur, illa sententia, quod non potest homo, vi, 207.

CURVUS EPISCOPUS, xxi, 238.

CURVA PETRI, Felicitas Christi, xxvii, 299.

CURVUS filius Flore, xxvi, 600; xxxviii, 232, 233.

CURVUS philosophus, i, 106. Unde dicitur,

ant, et in quo a ceteris differant, iv, 8. Curvum habitum differentiam nullam facit in religione, iv, 48. Eos quoslibet vite libertas atque licentia delectat, i, 102. Cycncorum impudens et impudens, i, 201, 200; xxxix, 214. Hercules Cycncorum auxilia, i, 81. Hercules deus Cycncorum, qui laocoeis gestantem ut Hercules elyos, *ibid.*

CYCNOPHAGES unum ex Numinibus Romanorum, xi, 79. Cycncophagus ex Aegypto Romanus venit, *ibid.* 124, 125.

CYCNOPHAGUS, iii, 388, 339.

CYCNORUM, castra moens, xxvii, 226. Caninus more significat, x, 54.

CYCNUS rex Persarum, xi, 478. Chaldaei etiam et Assyrii imperat, xi, 468. Cyrus quinquaginta milia Iudeorum ad instaurandum templum regressi fecit v Babeloniam, *ibid.*

CYRILLUS beatus contrarius est in possessione, modo consuetus est in opera, xi, 412, x, 212; xxxi, 122. Protonotarius Theodosii, xxi, 100, 101. Carthagenensis episcopus, xxxi, 440. Cyrillus qualis ante conversionem ad fidem, xxi, 114. Unam nefarie, quae impie, quam deestude vult, xxi, 107. Cyrillus a cypro vere factus est, quando factus est Christianus, xxx, 115. In Cyprum qui ex forensi exilio factus est praedicator Christi, xx, 47; xxx, 115. Cyrillus linguam suam non redimenda revocavit, et ad gravem obsequium mandatum, remque restituit, v, 76. Cyrillus exilium, xxx, 87. Cyrillus reditus ab exilio, *ibid.* 88. Inde regressus, in hortis suis manet, *ibid.* Cyrillus bonus pastor, xxi, 183, 184. Cyrillus sollicitus pastoris, xxi, 98.

CYRILLUS comprehensio a duobus verbis, *ibid.* 88. Proconculus verbum ad Cyprum, et huius responsum, xxi, 99, 100. Cyprum verbum, *ibid.* In Cyprum sententia, *ibid.* 101. Cyrillus martyr confessionem promittit, vi, 146, 147, xxvii, 298. Pro sanguine Christi quem bibit, sanguinem fundere non dubitavit, xxxvii, 143. Cyprinus ab inferiore accipit sententiam, a superiore coronam, viii, 115. Cyprinus pro fide in Christum natum, martyrium passus,

xxviii, 262. Locum in quo occisus est, lupus plenus erat, vii, 400. Cyprinus seculari loco, xxi, 417. Cyprinus martyris membra, x, 103, 123; xvii, 288. Apud Carthagenam, xviii, 388, 620; xxi, 125, 297; 298, 405; xxi, 102. Cyprinus membra, xxi, 104, 105. Altare erectum super ejus corpus, xxi, 121. Cyprinus martyris memoria non proci a mari, xxi, 102. Cyprinus non laudat, xxi, 190. Cyprinus martyris Cyprinus, orationibus adjuvari optat Augustinus, xxxi, 366, et peti, 425. Nocte qui illuccebat aulematus beati Cyprini, Augustinus psalium LXXXI exposuit, x, 17. Cyprinus episcopi et pro orationibus Carthagenensis nobilitatis, xxi, 102. Cyprinus et passione et scriptis suis per orbem clerus, *ibid.* 103, 116. Cyprinus ante exortum Marcellinum haerem martiris passus, xxxv, 274. Cyprinus multos ad vincendum diabulum, flagrantissimum exhortationibus accendit, xxi, 104, 116.

CYPRINUS postquam dicitur, xxvii, 44, 45. Cyprinus a Pelagius cum debito honore commemoratur, xxxv, 60. Cyprinus Pelagius, magna haeres Pelagiana pena antiquam intercevit, xxxviii, 178. Cyprinus recedentem originale defendit, xxxv, 275. Cyprinus testimonium pro orationibus peccatis, xxi, 591; xxxv, 60, 61. Cyprinus, pro fide de concisuscentie origine, Pelagius futuris resistit, xxxvii, 432. Cyprinus testimonium de gratia Dei, xxi, 66.

CYPRINUS aliter sensus de baptismo, quam forma et consuetudo habuit Ecclesie, xxxv, 292. Cyprinus baptismum Christi non esse quod haereticis et schismaticis constat, xxxi, 382, 383, 388. Cyprinus nihil habet de baptismo apud haereticos aut schismaticos dato, *ibid.* 399, 400. Falsum in praeteritum sine esse admittit in Ecclesiam qui fuisse baptizatus, ut deus non baptizaretur, xxxxi, 291. Ad licet illos sine baptismo absterret, non credit laicos ab Ecclesio numeribus separari, *ibid.* Quid de salute baptizatorum extra Ecclesiam sentiret, xxxi, 283, 284. Cyprinus haereticos deus baptizandos docuit, *ibid.* 260, 271; xxxviii, 21. Ende in errorem

lapis est, xxxi, 277. Cyprianus censuratur, *ibid.* 260, 270, 271; xxxii, 273, 274; xxxiii, 21. Rationes Cypriani verisimiles potius quam vere, xxxi, 218, 219. Cyprianus circa baptismum, sicut Petrus circa circumcisionem erravit, *ibid.* 483, 488. Cyprianus ex ille Ecclesie esse contritus, qui ante eadem diem privatum non baptismum putabant, xxi, 241. Ipse cum quibusdam copiosior, max natum rite baptizari coeuit, *ibid.* xxxiii, 295, 306. An censuit haereticos alieno baptizari, subdubitate videtur Augustinus, *ibid.* 322. Cyprianus pravam de baptizato sententiam fuisse differentem quibus contentent, xxxix, 202. Germanianus esse sententiam arbitratur Augustinus, *ibid.* 203, 222. Solius Agrippina auctoritate consuetudinem non ferendi baptismum multavit, xxxi, 318. Cyprianus sententiam unitatis, sed post concilium plebatur definitivam, *ibid.* 260. Quod acturus fuisset, si praesentio de baptizato finita fuisset plenario concilio, conjicit Augustinus, *ibid.* 316, 318.

Cyprianus quam doctus et doctus, xxxi, 316, 376, 377. Cyprianus non immerito decessit, ignoscatur, *ibid.* 269. Sicut de baptizato sententiam correxit, et non invenitur, non inessurgere fames castigatur, xxxix, 202. Cyprianus sententia de baptizato correctio forte suppressa est, *ibid.* Cyprianum suam de baptizato pravam sententiam postea non correxisse in regula veritati, aut bene quam nuncu copiosior ubi charitatis, et fidei passiois purgatum fuisse coeuit Augustinus, *ibid.* 202, 202. Cur Cypriano verum de baptizato sententiam Dominus non revelaret, xxxi, 260, 261, 270, 319. et permisit ut de baptizato non recte sentiret, *ibid.* 384, multaque occupacione in eam Cyprianus sententiam conciderit, *ibid.* 287. Cyprianus laetari Augustinus sententiae de reprehensione Petri, xxxiii, 113. Cyprianus auctoritatem eum hactenus Donatistas, xxxiii, 228.

Cyprianus concilium aut non est factum, aut a caeteris unitatis membris, a quibus ille non est discessus, imperatum, xxxxi, 332. Cyprianus concilium diem habuit, xxxiii, 45. Cypriani auctoritate Donatistarum error obkonditur, xxxii, 202. Cyprianus auctoritas Donatistas confutavit, nedum juvat, xxxi, 288; xxxii, 371. Cyprianus Donatistas sua auctoritate abentes damnat, xxxi, 425, 430. Cyprianus intere et fidei plurimum vultus ad resellendos Donatistas, *ibid.* 223, 225, 236; xli, 532. Donatistas Cypriani auctoritatem in questione baptismi objicientibus, quomodo respondendum, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cyprianum et Donatistarum erroris quid dicit, xxxi, 202. Argumentum quod ex apostolorum contra reprobacionem copiosior habet recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 320. Cyprianus auctoritas magis pro Catholica, quam pro Donatista proponenda, *ibid.* 284. Cyprianus dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cyprianus sanctitati nihil periculatum error circa baptismum, xxxi, 319. Cyprianus etiam de baptizato alter sentit, quam veritas monstravit, sermone tenem suum in radice Christi, quod Patrum purgare, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptizato sentiens, non deservit unitatem, xxxi, 261, 271, 269, 322.

Cyprianus quantum dicitur unitatis studiosissimus, xxxi, 203, 204, 205, et amantissimus, xxxi, 201, 202, 203, 322; xxxii, 400. Radicem non deservit unitatis, xxxi, 205. Quam studiosum unitatis se exhibuit Cyprianus in concilio Carthageno, xxxi, 280. Quantum unitatis charitatem coluit et custodivit Cyprianus, *ibid.* 205, 268, 323, 384, 287, 388. Cyprianus quam fecerit unitatem corporis Christi, unitatis 373, 374, 383, 384. Cyprianus testimonium de unitate Ecclesie, xxxxi, 322. In Cypriano Deus ostendit operacionem charitatis et unitatis, xxxi, 115. Cyprianus in unitate mandatum putavit cum esset, nisi baptizatum post haereticos non censens, xxxi, 376, 384, 384. Episcopos diversi sententias a communione jure amoveri volebat Cyprianus, *ibid.* 380, 392, 409, 417, 427, 428, 430, 440, 435. Cyprianus a collegio suo non illa non separavit se, sed graviter earguit, *ibid.* 292, 303, 304. Quantum, *ibid.* 214. Cyprianus non tantum

collegas diversa sententias operari charitatis patientis, sed et malos multiplicatos, xxxix, 165, 166. Toleravit aversitatem collegiorum, *ibid.* Cyprianus episcopus darguit, *ibid.* 292. Cyprianus episcopus collegas et perversos, et diversos a se Ecclesiam in unitate toleravit, xxxi, 431, 433, 435, 436, 437, 439, 440, 445. Cyprianus non esse descendendum propter malos bonis permixtos tempus docentur, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cyprianum et Donatistas erroris quid dicit, xxxi, 202. Argumentum quod ex apostolorum contra reprobacionem copiosior habet recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 320. Cyprianus auctoritas magis pro Catholica, quam pro Donatista proponenda, *ibid.* 284. Cyprianus dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cyprianus sanctitati nihil periculatum error circa baptismum, xxxi, 319. Cyprianus etiam de baptizato alter sentit, quam veritas monstravit, sermone tenem suum in radice Christi, quod Patrum purgare, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptizato sentiens, non deservit unitatem, xxxi, 261, 271, 269, 322.

Cyprianus quantum dicitur unitatis studiosissimus, xxxi, 203, 204, 205, et amantissimus, xxxi, 201, 202, 203, 322; xxxii, 400. Radicem non deservit unitatis, xxxi, 205. Quam studiosum unitatis se exhibuit Cyprianus in concilio Carthageno, xxxi, 280. Quantum unitatis charitatem coluit et custodivit Cyprianus, *ibid.* 205, 268, 323, 384, 287, 388. Cyprianus quam fecerit unitatem corporis Christi, unitatis 373, 374, 383, 384. Cyprianus testimonium de unitate Ecclesie, xxxxi, 322. In Cypriano Deus ostendit operacionem charitatis et unitatis, xxxi, 115. Cyprianus in unitate mandatum putavit cum esset, nisi baptizatum post haereticos non censens, xxxi, 376, 384, 384. Episcopos diversi sententias a communione jure amoveri volebat Cyprianus, *ibid.* 380, 392, 409, 417, 427, 428, 430, 440, 435. Cyprianus a collegio suo non illa non separavit se, sed graviter earguit, *ibid.* 292, 303, 304. Quantum, *ibid.* 214. Cyprianus non tantum

collegas diversa sententias operari charitatis patientis, sed et malos multiplicatos, xxxix, 165, 166. Toleravit aversitatem collegiorum, *ibid.* Cyprianus episcopus darguit, *ibid.* 292. Cyprianus episcopus collegas et perversos, et diversos a se Ecclesiam in unitate toleravit, xxxi, 431, 433, 435, 436, 437, 439, 440, 445. Cyprianus non esse descendendum propter malos bonis permixtos tempus docentur, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cyprianum et Donatistas erroris quid dicit, xxxi, 202. Argumentum quod ex apostolorum contra reprobacionem copiosior habet recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 320. Cyprianus auctoritas magis pro Catholica, quam pro Donatista proponenda, *ibid.* 284. Cyprianus dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cyprianus sanctitati nihil periculatum error circa baptismum, xxxi, 319. Cyprianus etiam de baptizato alter sentit, quam veritas monstravit, sermone tenem suum in radice Christi, quod Patrum purgare, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptizato sentiens, non deservit unitatem, xxxi, 261, 271, 269, 322.

collegas diversa sententias operari charitatis patientis, sed et malos multiplicatos, xxxix, 165, 166. Toleravit aversitatem collegiorum, *ibid.* Cyprianus episcopus darguit, *ibid.* 292. Cyprianus episcopus collegas et perversos, et diversos a se Ecclesiam in unitate toleravit, xxxi, 431, 433, 435, 436, 437, 439, 440, 445. Cyprianus non esse descendendum propter malos bonis permixtos tempus docentur, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cyprianum et Donatistas erroris quid dicit, xxxi, 202. Argumentum quod ex apostolorum contra reprobacionem copiosior habet recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 320. Cyprianus auctoritas magis pro Catholica, quam pro Donatista proponenda, *ibid.* 284. Cyprianus dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cyprianus sanctitati nihil periculatum error circa baptismum, xxxi, 319. Cyprianus etiam de baptizato alter sentit, quam veritas monstravit, sermone tenem suum in radice Christi, quod Patrum purgare, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptizato sentiens, non deservit unitatem, xxxi, 261, 271, 269, 322.

Cyprianus quantum dicitur unitatis studiosissimus, xxxi, 203, 204, 205, et amantissimus, xxxi, 201, 202, 203, 322; xxxii, 400. Radicem non deservit unitatis, xxxi, 205. Quam studiosum unitatis se exhibuit Cyprianus in concilio Carthageno, xxxi, 280. Quantum unitatis charitatem coluit et custodivit Cyprianus, *ibid.* 205, 268, 323, 384, 287, 388. Cyprianus quam fecerit unitatem corporis Christi, unitatis 373, 374, 383, 384. Cyprianus testimonium de unitate Ecclesie, xxxxi, 322. In Cypriano Deus ostendit operacionem charitatis et unitatis, xxxi, 115. Cyprianus in unitate mandatum putavit cum esset, nisi baptizatum post haereticos non censens, xxxi, 376, 384, 384. Episcopos diversi sententias a communione jure amoveri volebat Cyprianus, *ibid.* 380, 392, 409, 417, 427, 428, 430, 440, 435. Cyprianus a collegio suo non illa non separavit se, sed graviter earguit, *ibid.* 292, 303, 304. Quantum, *ibid.* 214. Cyprianus non tantum

collegas diversa sententias operari charitatis patientis, sed et malos multiplicatos, xxxix, 165, 166. Toleravit aversitatem collegiorum, *ibid.* Cyprianus episcopus darguit, *ibid.* 292. Cyprianus episcopus collegas et perversos, et diversos a se Ecclesiam in unitate toleravit, xxxi, 431, 433, 435, 436, 437, 439, 440, 445. Cyprianus non esse descendendum propter malos bonis permixtos tempus docentur, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cyprianum et Donatistas erroris quid dicit, xxxi, 202. Argumentum quod ex apostolorum contra reprobacionem copiosior habet recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 320. Cyprianus auctoritas magis pro Catholica, quam pro Donatista proponenda, *ibid.* 284. Cyprianus dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cyprianus sanctitati nihil periculatum error circa baptismum, xxxi, 319. Cyprianus etiam de baptizato alter sentit, quam veritas monstravit, sermone tenem suum in radice Christi, quod Patrum purgare, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptizato sentiens, non deservit unitatem, xxxi, 261, 271, 269, 322.

Cyprianus quantum dicitur unitatis studiosissimus, xxxi, 203, 204, 205, et amantissimus, xxxi, 201, 202, 203, 322; xxxii, 400. Radicem non deservit unitatis, xxxi, 205. Quam studiosum unitatis se exhibuit Cyprianus in concilio Carthageno, xxxi, 280. Quantum unitatis charitatem coluit et custodivit Cyprianus, *ibid.* 205, 268, 323, 384, 287, 388. Cyprianus quam fecerit unitatem corporis Christi, unitatis 373, 374, 383, 384. Cyprianus testimonium de unitate Ecclesie, xxxxi, 322. In Cypriano Deus ostendit operacionem charitatis et unitatis, xxxi, 115. Cyprianus in unitate mandatum putavit cum esset, nisi baptizatum post haereticos non censens, xxxi, 376, 384, 384. Episcopos diversi sententias a communione jure amoveri volebat Cyprianus, *ibid.* 380, 392, 409, 417, 427, 428, 430, 440, 435. Cyprianus a collegio suo non illa non separavit se, sed graviter earguit, *ibid.* 292, 303, 304. Quantum, *ibid.* 214. Cyprianus non tantum

collegas diversa sententias operari charitatis patientis, sed et malos multiplicatos, xxxix, 165, 166. Toleravit aversitatem collegiorum, *ibid.* Cyprianus episcopus darguit, *ibid.* 292. Cyprianus episcopus collegas et perversos, et diversos a se Ecclesiam in unitate toleravit, xxxi, 431, 433, 435, 436, 437, 439, 440, 445. Cyprianus non esse descendendum propter malos bonis permixtos tempus docentur, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cyprianum et Donatistas erroris quid dicit, xxxi, 202. Argumentum quod ex apostolorum contra reprobacionem copiosior habet recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 320. Cyprianus auctoritas magis pro Catholica, quam pro Donatista proponenda, *ibid.* 284. Cyprianus dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cyprianus sanctitati nihil periculatum error circa baptismum, xxxi, 319. Cyprianus etiam de baptizato alter sentit, quam veritas monstravit, sermone tenem suum in radice Christi, quod Patrum purgare, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptizato sentiens, non deservit unitatem, xxxi, 261, 271, 269, 322.

Cyprianus quantum dicitur unitatis studiosissimus, xxxi, 203, 204, 205, et amantissimus, xxxi, 201, 202, 203, 322; xxxii, 400. Radicem non deservit unitatis, xxxi, 205. Quam studiosum unitatis se exhibuit Cyprianus in concilio Carthageno, xxxi, 280. Quantum unitatis charitatem coluit et custodivit Cyprianus, *ibid.* 205, 268, 323, 384, 287, 388. Cyprianus quam fecerit unitatem corporis Christi, unitatis 373, 374, 383, 384. Cyprianus testimonium de unitate Ecclesie, xxxxi, 322. In Cypriano Deus ostendit operacionem charitatis et unitatis, xxxi, 115. Cyprianus in unitate mandatum putavit cum esset, nisi baptizatum post haereticos non censens, xxxi, 376, 384, 384. Episcopos diversi sententias a communione jure amoveri volebat Cyprianus, *ibid.* 380, 392, 409, 417, 427, 428, 430, 440, 435. Cyprianus a collegio suo non illa non separavit se, sed graviter earguit, *ibid.* 292, 303, 304. Quantum, *ibid.* 214. Cyprianus non tantum

collegas diversa sententias operari charitatis patientis, sed et malos multiplicatos, xxxix, 165, 166. Toleravit aversitatem collegiorum, *ibid.* Cyprianus episcopus darguit, *ibid.* 292. Cyprianus episcopus collegas et perversos, et diversos a se Ecclesiam in unitate toleravit, xxxi, 431, 433, 435, 436, 437, 439, 440, 445. Cyprianus non esse descendendum propter malos bonis permixtos tempus docentur, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cyprianum et Donatistas erroris quid dicit, xxxi, 202. Argumentum quod ex apostolorum contra reprobacionem copiosior habet recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 320. Cyprianus auctoritas magis pro Catholica, quam pro Donatista proponenda, *ibid.* 284. Cyprianus dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cyprianus sanctitati nihil periculatum error circa baptismum, xxxi, 319. Cyprianus etiam de baptizato alter sentit, quam veritas monstravit, sermone tenem suum in radice Christi, quod Patrum purgare, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptizato sentiens, non deservit unitatem, xxxi, 261, 271, 269, 322.

Cyprianus quantum dicitur unitatis studiosissimus, xxxi, 203, 204, 205, et amantissimus, xxxi, 201, 202, 203, 322; xxxii, 400. Radicem non deservit unitatis, xxxi, 205. Quam studiosum unitatis se exhibuit Cyprianus in concilio Carthageno, xxxi, 280. Quantum unitatis charitatem coluit et custodivit Cyprianus, *ibid.* 205, 268, 323, 384, 287, 388. Cyprianus quam fecerit unitatem corporis Christi, unitatis 373, 374, 383, 384. Cyprianus testimonium de unitate Ecclesie, xxxxi, 322. In Cypriano Deus ostendit operacionem charitatis et unitatis, xxxi, 115. Cyprianus in unitate mandatum putavit cum esset, nisi baptizatum post haereticos non censens, xxxi, 376, 384, 384. Episcopos diversi sententias a communione jure amoveri volebat Cyprianus, *ibid.* 380, 392, 409, 417, 427, 428, 430, 440, 435. Cyprianus a collegio suo non illa non separavit se, sed graviter earguit, *ibid.* 292, 303, 304. Quantum, *ibid.* 214. Cyprianus non tantum

collegas diversa sententias operari charitatis patientis, sed et malos multiplicatos, xxxix, 165, 166. Toleravit aversitatem collegiorum, *ibid.* Cyprianus episcopus darguit, *ibid.* 292. Cyprianus episcopus collegas et perversos, et diversos a se Ecclesiam in unitate toleravit, xxxi, 431, 433, 435, 436, 437, 439, 440, 445. Cyprianus non esse descendendum propter malos bonis permixtos tempus docentur, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cyprianum et Donatistas erroris quid dicit, xxxi, 202. Argumentum quod ex apostolorum contra reprobacionem copiosior habet recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 320. Cyprianus auctoritas magis pro Catholica, quam pro Donatista proponenda, *ibid.* 284. Cyprianus dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cyprianus sanctitati nihil periculatum error circa baptismum, xxxi, 319. Cyprianus etiam de baptizato alter sentit, quam veritas monstravit, sermone tenem suum in radice Christi, quod Patrum purgare, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptizato sentiens, non deservit unitatem, xxxi, 261, 271, 269, 322.

collegas diversa sententias operari charitatis patientis, sed et malos multiplicatos, xxxix, 165, 166. Toleravit aversitatem collegiorum, *ibid.* Cyprianus episcopus darguit, *ibid.* 292. Cyprianus episcopus collegas et perversos, et diversos a se Ecclesiam in unitate toleravit, xxxi, 431, 433, 435, 436, 437, 439, 440, 445. Cyprianus non esse descendendum propter malos bonis permixtos tempus docentur, xxxi, 263; xxxiii, 250. Inter Cyprianum et Donatistas erroris quid dicit, xxxi, 202. Argumentum quod ex apostolorum contra reprobacionem copiosior habet recte refellit Cyprianus, *ibid.* 319, 320. Cyprianus auctoritas magis pro Catholica, quam pro Donatista proponenda, *ibid.* 284. Cyprianus dicta aliorumque doctorum quomodo accipienda, xxxii, 372. Cyprianus sanctitati nihil periculatum error circa baptismum, xxxi, 319. Cyprianus etiam de baptizato alter sentit, quam veritas monstravit, sermone tenem suum in radice Christi, quod Patrum purgare, etc., xxxiii, 231. Cyprianus licet aliud de baptizato sentiens, non deservit unitatem, xxxi, 261, 271, 269, 322.

D

DAECIANUS, Vincentius tormentis suis non tantum visitatus, quantum Daecianus, xx, 442. Vixit ergo Vincentius Daecianum vivus et mortuus, *ibid.* 441. Daecianus servum in corpus mortuum, *ibid.* 447. Vincentius coram Daeciano fortissimo, xxxii, 256. Vincentius Daecium, vivens et mortuum, victor, *ibid.* 257.

DAECIANUS, Vincentius tormentis suis non tantum visitatus, quantum Daecianus, xx, 442. Vixit ergo Vincentius Daecianum vivus et mortuus, *ibid.* 441. Daecianus servum in corpus mortuum, *ibid.* 447. Vincentius coram Daeciano fortissimo, xxxii, 256. Vincentius Daecium, vivens et mortuum, victor, *ibid.* 257.

DAECIANUS, Vincentius tormentis suis non tantum visitatus, quantum Daecianus, xx, 442. Vixit ergo Vincentius Daecianum vivus et mortuus, *ibid.* 441. Daecianus servum in corpus mortuum, *ibid.* 447. Vincentius coram Daeciano fortissimo, xxxii, 256. Vincentius Daecium, vivens et mortuum, victor, *ibid.* 257.

DAECIANUS, Vincentius tormentis suis non tantum visitatus, quantum Daecianus, xx, 442. Vixit ergo Vincentius Daecianum vivus et mortuus, *ibid.* 441. Daecianus servum in corpus mortuum, *ibid.* 447. Vincentius coram Daeciano fortissimo, xxxii, 256. Vincentius Daecium, vivens et mortuum, victor, *ibid.* 257.

caelestes vel super caelestes fuisse. nonnulli non putant, v. 231, 232, 336. Demones ab Angelis distingui Perphyria, II, 468. Demones ex hominibus fieri putantur Platonicis, *ibid.* 430.

Demonom peccatum superbia, II, 335; III, 74. Amor factus et honoris, xxxv, 304, 314. Demones eae superbia sunt, II, 444. Demones ante Ippam beati, sed non plene, xxxv, 31. Demonia de oculis depicta sunt, deo in oculis balitare possunt, x, 417. De spiritali paradiso ceciderunt, III, 183. Demones in vultu inferiore, ad est, in aere balitant, non in summo glo huius sol et stelle, xxxv, 381. Demones dicitur tangant in corpore valentia horum iocundis, v. 234, 312; xv, 48; xxxv, 266; xxx, 273; xxxv, 308. Demonom sedes in aere, II, 284. Velut in congressu ibi ceterae, *ibid.* 309. Demones a luce aliqve fervore charitatis aversi, velut glaciis duritia corporum; et illos per signum, tangam in superbia ponunt, 33, 48. Demones ante aethere animantia, v. 231; xxxv, 312. Animalia aere vitiosum, II, 303. Demones a quibus subtilitate sanctorum superantur, non ratione, II, 34; xxxv, 374. Quae demones morte non dissolvant, v. 331. Demonom corpus verum, xxxv, 587, 589.

Demones communicantem laqueum cordis et humanum, II, 384. Demones sola corporum aeternitate, non animo, diis similes secundum Apuleium, II, 327. Quomodo loquitur iniquum, *ibid.* Demones corpori, *ibid.* 489, 380; III, 39; IV, 157. Demones neque, propter aera corpora, neque propter superbia balatacula, hominibus antecellunt, II, 386, 387, 399. Cir excellentia corporali voluit Deus demones antecellere hominibus, quibus vix beatitudo sunt inferioris, II, 387. Vix beatitudo in homine, proferens excellentiam corporali demonom, *ibid.* 387, 399. Demones astringunt in corpore aeterno, quam homines in mortali, II, 420. Quare, *ibid.* Nihil horum est demonomis esse aeternum, si sunt miser, II, 389. Demonom corpus aeternum visum demonomum, *ibid.* 429. Demones nomine demonom quibus appellatur, II, 414. Demom quomodo ab

hominibus factus dicitur, *ibid.* 407. Demones non simulabunt dii, sed dii genitum dicuntur, xii, 237. Demonia alia maiora, alia contemptibilia, xii, 100, 100. Demones a deis quidam distinguuntur, II, 414, 415.

Demones medios inter deos et homines quidam statuerunt, *ibid.* Demones aut inmundi sunt, si miseri homines sit contumaciter; et nulli diis meliores, *ibid.* 438, 439. Quatuor demones medi esse possunt inter deos et homines, *ibid.* 432. Demones quibusdam se deorum esse insipientibus, *ibid.* 398. Demones est deos factos ab hominibus asserit Hieronymus, non dixit tamen internum esse et intertempore, *ibid.* 407. Demones nunquam esse et interpretet deorum, absurdum est fingere, *ibid.* 395. Demones mediis istis inter et homines frustra finguntur, ut diis bonis homines commendentur, *ibid.* 392, 394, 396, 397, et ipsi concubantur, *ibid.* 415. Per demones ad deorum amicitias frustra homines quibant, *ibid.* 428. Demones, tantquam redempti ad Deum mediantes, insubstantia colerunt unum, xxx, 282. *Vide* DIABOLUS. Demones non ex hominibus praesent viam ad Deum, sed ne vix teneatur impediunt, II, 412. Demones ibi sunt ac fallaces machinantes, *ibid.* 438, 441, 443. Demonom modestia nihil praedat homini, *ibid.* 430, 438, 440, 443. Non praedat ad beatitudinem obtinendam, *ibid.* 443. Felicitas etiam terrena, non in potestate demonom, xxxv, 533. De demonomibus varia inquit Perphyria ab Aurobante Aegyptio, *ibid.* 470. Demonomis cavendum sapientem dicit Perphyria, *ibid.* 468. Demonomis aliquid amicitia demonomis ostendit Perphyria, *ibid.*

Demones negotium suum agunt, ut pro diis habeantur et colantur, II, 90. Demones se pro miracula coli volunt, *ibid.* 384. Demones spiritus inmundi, ut *ibid.* Demones alios malos alios bonos, hosque propter viam aeternam colendos, quibus contemnant, II, 415. Quid de his sentiendum, *ibid.* 415, 418. Demones deos quidem negat Apuleius, sed cultum eorum a superhorum deorum religione non separat, *ibid.* 399. De-

mones omnino indigno honore divino, quidam dicere non aui sunt, *ibid.* Demonom amara evocata, imaginibusque et mysteris indita, *ibid.* 409, 410. Demonia genitum effectum ad possidenda simulacra invitabantur, x, 347. Demones quomodo illicentur, IV, 168. Demonom cultus a principibus civitatum introductus, II, 211. Demonom cultum declinare rudiori populo difficile fuit, *ibid.* Demonom cultus qualis exhibitus a Paganis, x, 417. Demonomis ferocia exhibita, II, 65. Demones qui gaudent sacrificiis, xxx, 319. Demonomis sacrificiis sanctis parvulis quiescit, xxxv, 421. In demonom cultu et invocatio, quot absurda, quot sibi contraria, II, 470. Quando licet in propriis usus convertere, que non fuerint ad cultum demonomum, xxxv, 464. Quomodo sine culpa nostra tollatur aliquid de aere nostra, ad sacrificia demonomum, *ibid.*

Demones non colendi, II, 450. Nihil habent demonom amici quod nobis dignum afferant, *ibid.* Demonom cultus impugnat, vii, 332; x, 460. Demones non colendi, neque propter ea que in eis homo sunt, neque si virtutes sapientissimae haberent, II, 389. Demonomis periculosus servitor, quam idolis, x, 458. Non uno modo eis sacrificatur a peccatoribus, xxv, 24, 25. A cultu demonomis liberatos sacrificium Christi, II, 463. Demonom spiritus sancti, II, 463. Demonom immunditiam, iussuque impura detestari admonuit Plato, *ibid.* 355.

Demones propter immunditiam et infirmitatem concupiscentiarum et pomarum suarum praesentem infirmitate veritatem conlata et symbolica non valent, xxxv, 245. Demones aeterna temporis evasus in Dei sapientia non contemplantur, II, 446. Demones quomodo futura praesumpunt, II, 446; xxxv, 210, 243. Euae ventura praesumpunt, xxxv, 389. Demones ob actuositatem sensus, celestium motus, ac diastemum experientiam multa futura praedictum, *ibid.* 389. Demones ob actuositatem divinam ab altitudine prophetarum divinarum, *ibid.* Demones quomodo praesumpunt, que ex oraculis Prophetarum aut Ango-

licis didicerant, *ibid.* 392, 394. Cir ea diu sulerint, ac tandem proleberint, *ibid.* 392. Non est mirum demones nuntiare aliquid longe jam facta, v. 591. Demones in cognitione futurorum saepe falluntur, II, 446; xxxv, 204. Cum aliquid veri praemittunt, fallaciam miscent, xxxv, 210, 214.

Demones quomodo fallant, xxxv, 391. Cir demones aliquando vera dissepe per sua vates reperiantur, xxx, 319. Si spiritus mundus aliquid veri dixerit, non illos negandum, quia hoc detestatus spiritus dicitur, xxxv, 471. An dignum sit in veritas per eos innotescat, xxxv, 590. Demones quomodo signis formosam ad faciendum, vel non faciendum, movantur, xxxv, 215. Quomodo hominum dispositiones cogitatione tantum, essentias periculant, xxxv, 590; xxxv, 272, 273; 314, 542. Demones sentire possunt que in memoria nostram incurrunt, veluti si verum recogitant, x, 83. Sic eorum ore veterum, quem Augustinus discipulos quidam amicos voluit, divavit Albinus, *ibid.* 31. Quomodo demonomis Christus imitatus, II, 425. Demones apud memoriam Sanctorum mirabiliter et terribiter Mediolani confiterentur, xxxv, 84. Demones Christum Filium Dei confitebantur timendo, non sicut Petrus, diligendo, xii, 364; xx, 206.

Demones delectantur certis quibusdam creaturis dei, II, 168. Quare demones laborum obcurantibus et peccatum figentes delectantur, II, 384, 386. Quid de meritis demonom dicit Apuleius, quid que haec dicitur in eis invenit Albinus, xxxv, 383; 397, 388. Demones a luna et stella ordinatos solum, passiones agitari censuit Apuleius, *ibid.* 496. Demones passionibus agitantur, *ibid.* 396, 416, 423, 424, 427. Demones non esse colendos licet evincat, quod cohibent sunt passiones amicos, *ibid.* 990, 991.

Demones maxime insipiente fastu et inviolentia malitia sunt perversi, xxxv, 389. Demonom invidia erga homines, xxxv, 304, 314; xxxv, 407. Demonomibus aeternis hominum felicitas potest esse, xxxv, 407. Demones passentur

grandis est pena, ut ei nulla possint tormenta que novimus comparari, xxxv, 172. Supplicium damnatorum incredulibus, quae bestiarum felicitas, iv, 153. Circa damnatorum poenas varias sententias, *ibid.* 192, 195. Extrema impiorum damnatio, cere fluenta a facie ignis comparatur, *ibid.* 203. Damnatio impiorum, periculo spero dicitur, vs. 113. Damnatio, nota secunda, *ibid.* 67, 80, 81, 95. Damnatis omnibus mors illa perpetua erit communis, quamvis eorum cruciatus varii, xxvi, 172. In damnatione mors citius secundum corpus esse dicitur, quare, *ibid.* 112. Damnati aut habent iudicium et coram iudice, xi, 287, 288. Damnati in habent solitium nisi quia agitur iustus in gaudio Domini necesse, iv, 128. Quale bellum damnati sustinent, *ibid.* 66. Damnati congruissime in poena sunt, xxvii, 332, xli, 449. Damnationem inter et regnum celorum nihil modus locus, xxxix, 316. *Vide PARVULI, PECCATA ORATIONES.*

Damnatorum gradus, xxxvii, 280. In illa damnatione erant quidam duplo amplius quibusdam gehennae filii, *ibid.* 458. Damnatorum numerum mississimum ponit, *ibid.* Damnatione tanto quicque habeat tolerationem, quanto invidere habuerit iniquitatem, *ibid.* An futurum sit ut aliquando poena damnatorum auferatur, xi, 213. Damnatis quibusdam meliores sunt malis prodesse Ecclesie preces ad poenam mitigandam, xxv, 313, xxxv, 178. Damnatorum quantumvis mississimum ponit, *ibid.* Damnatione tanto quicque habeat tolerationem, quanto invidere habuerit iniquitatem, *ibid.* An futurum sit ut aliquando poena damnatorum auferatur, xi, 213. Damnatis quibusdam meliores sunt malis prodesse Ecclesie preces ad poenam mitigandam, xxv, 313, xxxv, 178. Damnatorum quantumvis mississimum ponit, *ibid.*

Damnatorum corpora animata et vivente in tormentis aeternis durare poterunt, quomodo, iv, 156. Non absolute cedentia dici poterunt, *ibid.* 127. Damnatorum corpora quomodo erunt incorruptibilia, si dissolventi aut ignis corruptiphilla, si inerti non poterunt, xxvi, 158. Ignis inextinguibilis, et verum vivacissimus damnatorum, quomodo accipiendus, iv, 129. Quomodo damnatorum dolor nullum finem habebitur sit, *ibid.* 66. Damnatorum actores poene

post resurrectionem corporum, xxi, 171.

Damnandum neminem novissimo iudicio quidam putant, propter intercessionem Sanctorum, iv, 193. Refelluntur, 202. Quidam supplicia damnatorum hominum cessatura putant, non vero damnationem, *ibid.* 192, 195. Supplicium diaboli se damnatorum non semper duraturum existimavit Origenes, xxxv, 38. Liberaliter ab aeterna damnatione quidem promittunt omnibus baptizatis, etiam hereticis, iv, 196. Refelluntur, *ibid.* 209. Alii id spontem solis apud Catholicos baptizatis quantumvis male vixerint, *ibid.* 197, 198. Refelluntur et hi, *ibid.* 210, 211, 212. Quidam hoc ipsum concedunt Catholicis omnibus in Ecclesia perseverantibus quantumvis peccato vixerint, *ibid.* 198. Refelluntur, *ibid.* 212. Quidam omnibus qui elemosinas fecerint, licet non multaverint mores, *ibid.* 199. Pariter refelluntur, *ibid.* 213. Contra hoc omnes eadem sine exceptione salutem non sufficere ostenditur, xxv, 64. Damnatorum poena aeterna fore, prolatum contra novissimos, imo contra plurimos aliter sentientes, *ibid.* 371. Filios damnantur quoniam salvantur, iv, 385.

DANIELIS. Judas venditor, Judaei emptor, malum negotium egerunt, denunciati sunt, xxi, 507.

DANIMVS nullum tempus habet, nisi Deo, xvii, 448. Damna alia dum superbia computant, praesentia, *ibid.* 441. Damna temporalia cur permittat Deus, xxi, 302. Non angustat cor Christianum abundantiam, sed non nullum cum Christianis, xxi, 311. Damna a Providentia illustra, ventura, ut resurgantur per Chelidonium; non omniumque haec hoc exemplum non impediri desiderantur, xxxix, 163.

DANAEVS quo pacto Danae missioe aiant quaedam invidere aureum, sierna factum nullum, que historia operatur per Iulianum in pariete pictum, xxv, 22. Danaeas conculcavit per aurea aurum missioe Iovis, qui significat, *ibid.* 448.

DANATVS decimus rex Argivorum, *ibid.* 443.

DANIEL propheta, v, 579, 586. Daniels excellentia tentata est et probata,

qui regi et omnium quod videret et quod significaret aperuit, *ibid.* 579. Daniels propheticis mente illustrata, per turbato regi quod illo signo manus in pariete scribentia pretendere aperuit, *ibid.* 581. Quid et quo tempore propheta, *ibid.* 583. Cor peccata sua et peccata populi sui confitetur, xxxviii, 343.

Daniel vir quietus, qui et inter homines securus erat, xxi, 214. Danielum supra se locos agnovant, xxv, 522. Daniel se collatum servitum Deo, figuram expressi servorum Dei, id est monachorum, xxi, 219, 214. Daniel vitam quietam elegit in collato servitio Deo, id est uxorem non querens, *ibid.* Daniel et Noë quos significat, xxvii, 190. Joh. et Noë quos significat, xxvii, 190.

Daniel ab angelo hebdomadarum mysterium discit, xxi, 113. Daniels hebdomadas ad Christi nativitatem et passionem imples non putat Haychius, xxi, 100, 112. Quidam de secundo Christi adventu hoc exponit, *ibid.* Daniels hebdomadae in postero Christi adventu complentur, *ibid.* 115, 123. Non futurum Christi ventum significat, sed praeteritum, *ibid.* 92. Daniel sanctus vidit visum et scriptum quod vidit, et ait se vidisse lapidem precium de monte sine maculis, xxv, 198. Daniel Angulo revolvit, utrumque discernit mysteriorum cognoscere meruit, xxv, 474.

DANIELVS aeterni dignitate illustratus, xi, 508, 509. Augustini amicus charissimus, xl, 506. Eius quaestiones respondit Augustinus libro de Praesentia Dei, vs. 510.

DANS. Solut est Deus qui non novit nisi dare, xxi, 210. Datorem non habet, qui non habet nihil, *ibid.* Preceptum est damus omnipotenti quomodo implendum, xxi, 384. Id proleto dandum est, quod nec tibi nec alteri nocet, quantum sciri non credit ab homine potest, xv, 194. Quis proferendus, quando res aliqua duobus vel pluribus dari non potest, xv, 409. Qui plus datur, plus exigatur ab eo, xxi, 62. Damna res quando non deficit, dum habetur et non datur, notandum habetur quomodo habenda est, iv, 417, 448. Datis Christo qui intelligitur, xxxv, 24.

DANVS. Daretis et Entelli certamen memoratur, xxxix, 236.

DANVSVS PERACIUS, xi, 436. Sub Dario regis Persarum imperia LXX annis, quae Jeremia propheta praedixerat, redacta est Iudaea, soluta captivitas, libertas, *ibid.* 469.

DARVS comes iniquis pacis procurandae enus, xxi, 291. Rescribit Augustino, *ibid.* 292. Bella si non extinxit et occidit, saltem distulit, *ibid.* 293. Darius est Christianis parentibus tuus, tamen gentiles ritus cum aliquos sensus palarent, Augustini levissime penitus contempsit, *ibid.* 294, 295. Quam hoc Augustino gratum, xxxix, 285. Darius non in superbo, sed in Christiana charitate Christianus, xxi, 301. Libros Confessionum ab Augustino petit, *ibid.* 295, et ab ipso accipit, *ibid.* 304. Una cum aliis libro qui recenserat, *ibid.* 302. Darius plurim facit verba Augustini, *ibid.* 292, et eius bibliothecam adjuvat, xxi, 302. Darius medicamentum Lazari presbytero ad Augustinum deferenda dedit, *ibid.* 296.

DARVS sacerdotium sibi vindicatum terra deperavit, xxi, 83.

DARTAVS Camisietensis episcopus, viii, 97.

DARTVS a Badio, xxi, 404.

DARTVS. Pro dativo Graeco casu, ablativo Latini ponunt, vi, 4.

DAVID interpretatur Mann fortis, et Christi gloriosus gerens, viii, 250, 250, 314, viii, 340, 341, xxi, 97, et 446, xxi, 158, 403, xxxix, 95. Interpretatur et Desiderabilis, viii, 3; xxxix, 95. David a Deo electus propter Christum, et tribus Judo prope David, x, 66. David er dicitur secundum cor Dei electus, cum tunc tantaque commiserit, xxxvii, 249. David solatur parvus, *ibid.* magnus, xxi, 424. David ab obsequio pastorem certum ad hominum regnum translatus est, Christus autem a bovis ad ovem; a Judaeis ad Gentes, x, 66.

David cum Golia confingere pernoctavit, intelligens aliquot divinitus in eo esse, xxi, 438. David cum Goliath progredientis confidentia in Deo, *ibid.* David quicque lapidea quid mysterium habeat, *ibid.* 424. David armis Saulis oneratus significat hominem sub Lege, xxi, 430. David cum Golia certamen mystice exponitur, *ibid.* 422, 424. David

uxorem suam, quam pater ejus Saul aliter tradiderat, innotam Novi Testamenti figurat recipit, xvi, 402.

Davidis humilitas et mansuetudo, xxi, 190, 191. Manducando erga Sathum, xxviii, 1189. David implevit Christi preceptum diligendi inimicos, *ibid.* David cum non prius regnum tenuit, quam primo a persecutoribus liberatur, xxi, 401. David servavit reus, de duobus peccatis elegit minus, xxi, 83. Benjamin Davidis magnam peccatum, heet minus quam humilitatem, *ibid.* David quomodo ob commemorationem populi, mortibus tibi hominum vapulavit, xxi, 315. Moer, ob dimissionem populi, illata humilibus quosque mortuus non oblit, *ibid.*, 355, 363. David per medicinalem providentiam desertus est paululum a Rectora, ne per exitium superbitiam desereret ipse Rectorum, xxvi, 245. David quare obtulit sacrificium, xxxi, 366.

David non suo iugare, sed peccata filii commovebat, v, 27. David prececone filii sui non despectus iugare, sed humilitas pie, xxi, 405. Davidis mansuetudo erga filium suum Absalon, quamvis rebellum, v, 27.

David quantum in adulterium lapsus, longe fuit a misericordiam intercedenti, v, 27. In David innocentera hildibus non permittit, sed transmitit fuit, *ibid.*, 27, 28. Davidis humilis confessio, *ibid.*, 553. David non surrexit a peccato, nisi gratia Christi eum revelasset, ex epistola Innocentii, xi, 428. Et a venia David data est a Propheta, et tamen quoniam Deus comminatus fuerat, subsecuta non, quare xxxvii, 540, 550. David penitentiam, xxi, 416. Castigantur qui in lapu Davidis querunt ubi patrocinii peccandi, xxi, 440. David peccata et merita fidei Scriptura non tunc, quo sine, xxxix, 534.

David regnum ampliationem, xxi, 308. David qui animi repavit, *ibid.*, 438. In regno David articulus quidam factus est et exordium juvenum populi Dei, *ibid.*, 364.

David quo animo harmoniam musicam dilexit, xxi, 407. Piam musicam novavit, xxxix, 253. David Psalterii auctor, xvi, 412. Davidis nomen totum Psalterium

tribuitur, et Davidici Psalmi appellatum, xvi, 250. Davidic versus, xxxix, 252. Quos David Psalmos scripsit, xxi, 407. Quosdam aliter, quam in aliis Scripturis libris legitur, dicit: ne vere poterit transacta recolare potius quam ventura predicare, xi, 334. David homo in Veteri Testamento, sed non homo de Veteri Testamento, xxvi, 189.

David nomine Christi significatur, xxvii, 68. David figura Christi, xxv, 528. Figura corpora Christi seu Ecclesie, viii, 401, 404; ix, 92, 93. In Davide persecutionem Saulis patiente, regnum salutis aeternae prefigurabatur, viii, 401. David fugens in speluncam, figura Christi per occultantia in carne, ix, 7. Christus de stirpe David, xxi, 62, 63. Figura Christi in monumento positi, xi, 8. Davidis prodigio per Doctri, figura proditiis Christi, viii, 408. David ab Allophylis detentus quid significet, *ibid.*, 543. David innotam coram Actu simulata, figura Christi sacramentum manducationis carnis cum predicando, *ibid.*, 545, 532. David Absalonem fecimus, figura Christi Judam proditorum desertis, vii, 123. David figuravit sacerdotis personam, quando puer propositionis manducavit, viii, 463; xxi, 349. David ex peranna Christi laudat, xxi, 409, 110. Promissionis ad David in filio, non in Salomone, sed in Christo invenitur, xxi, 393, 394.

DEBORAH. Per Deborah summam apud Hebraeos iudicantem, Spiritus Dei agebat, iudex enim erat et prophetissa, xxi, 450.

DECA. Deca nostra audit Christus, xi, 300. Deca quotidiana, xxi, 184, 200. Deca fratris et inimici dimittenda, xvi, 200; xxvii, 90, 402, 405, 629; xx, 469. Debitum relaxare conserve, magni iheri clemensia est, ut tibi relaxetur a Domino, xi, 100. Deca dona dicitur factum in Dominiis vtiqne, xxvii, 184; xx, 109. Debitum dimittendum volenti litigari, xxv, 228. Causa cadit, qui vas poterit quom et debeat, xi, 430.

DEBET. Debet uno usi ei a quo accepit ut debeat, xxvii, 386. Debet Dess nulli aliquid, quia omnia gratuito prestat, *ibid.*, 388. Debitorem Dominus ipse se

fecit, non accipiendo, sed promittendo, xxv, 104, 105; x, 160; xi, 208; xxvii, 010; xxx, 348; xx, 320. Ut homo estque debitum, prius accipit inde debitum, xxi, 128. Debitore ille factus est fidelis, esto tu avarus exactor, vii, 484. Si Dominus retribuere vellet, nihil nisi panam debitam retribueret, xxi, 400.

DEBUI. Debi debent, primo quidquid sunt, unde quidquid minus esse possunt si velint, et quodquid oportet esse, xxvii, 388. Anima Deo redditi, quod debet, vel faciendo, vel patiendo, *ibid.*, 387. Qui non facit quod debet, status patitur quod debet, *ibid.*, 387, 388. Debitore tenetur tempore iudicii, quia innotam est donator tempore misericordiae, xi, 6. Debitore Dei est omnis homo, et debitorum habet fratrum, xviii, 183, 409. Debitores habemus et debitorum sumus: quo pacto debita nobis relaxetur, xix, 546.

DEBITORES ET CREDITORS obligati, vi, 513. Debitores non nimium urgenda esse, xx, 226.

DEBITORUM Psalterium, xvi, 249.

DECALOGUS scriptus digito Dei, traditus populo per Moysen famulum Dei, xxvii, 408. Decalogum respunt Manichaei et viriani, xxviii, 399, 402, 403, 406, 407, 408. Praeceptum Deravali distincto, vi, 251; xx, 290. Tri ad Deum, septem ad homines pertinent, xvii, 242; xxviii, 409, 407. Decalogi tria prima precepta ad singulas sanctae Trinitatis personas indicanda pertinent, xxviii, 508. Decalogi precepta omnia continentur inaecepto: Quod tibi fieri non vis, tibi, xxi, 233. In precepto dilectionis Dei est conditio iuguriam Ecclesie, in precepto dilectionis proximi, unita manducatum ejus, xxviii, 402. Decalogi precepta singula exponuntur, xvii, 237. Decalogus non solum Judaeis, sed et iugis ad vitam recte instituendum datus, xxxiii, 443; xxxv, 15; 14. Precepta postulae quae quodam Decalogus, observare tenentur, xxxviii, 445. Decalogus quoque occidit, nisi alit gratia, *ibid.*, 434. Praeceptum observandi salubrum solum inter caetera in umbram figura positum, *ibid.*, 437, 438.

DECIAM monachotum, xxvii, 536. Rorum minus, *ibid.*, 534.

DECOR domus Dei, xvii, 303. Qui diligit decorum domus Dei, sine dillio Ecclesiam diligit, *ibid.*

DECIMA, xvii, 258. Decimas rerum suarum dare non Christianum sufficit, xviii, 414.

DECIPERE neminem summa et prope divina virtus est, xxxviii, 98, 99. Hoc iugis virtus est, *ibid.* Decipi aliquem quomodo Deus simi, *ibid.*

DECUS, xxxii, 106, 113. Decus imperator, persecutor Christianorum, xxi, 522.

DECI, pater et filius, pro patria se devoverunt, xi, 195, 254.

DECLINARE in dextra, est velle tribuere alii quod rectum est, non Dei gratia, vi, 521.

DECOLARE volens Ecclesiam, xxi, 418.

DECRETO civitatis Ziquentum, xxxii, 143. Ingentis suspensus idem non torquentur, quam se servatitiam Ziquentum asseverat, *ibid.*

DEDICATIO tempi ante profani, xxi, 391. Fide Ecclesiae. Dedicatio candelabrorum, xxi, 213. Dedicatio templi Dei in nobis notandum est, sed tantum innotam, *ibid.*

DEDICATIO, xix, 391. Ecclesiam impudicissimam, xxi, 213. Dedicatio innotam, xxi, 213. Dedicatio domus, qua modo in tribulationibus non esse surrexerunt, *ibid.*, 14. Dedicatio domus, qua modo in tribulationibus fabricatur, fiet in secundo Christi adventu, vii, 373, 374; xvii, 402. Dedicatio in capite facta est innotam dedicatio fundamenti, vii, 375.

DELECTARE in intelligentibus quam in mediocribus agris toleramus, xxviii, 25. Delectus est inter intelligibilia numerum, non tamen rebus sensibilibus proponendi, *ibid.* Delectus non singular culpe vel pondus deprimantibus, est sicut delectus humilitatis vel optabilis, xi, 416. Non omnia delectus culpabilis est, sed non voluntarius, xxvii, 386; xxxii, 312. Deus non est auctor mali, xxxvi, 548. Non delectationis, *ibid.*, 549, 550. Delectus profectum creaturae minus sunt sine supplemento delecta unum versu, v, 181.

DELIERE a te poterit, tu te ipsum recedere non poterit, x, 423. Delicere est ad

nihilum tendere, *xxix*, 307, 316. Deficiunt res aut defecere possunt, quia ex nihilo facta sunt, *xi*, 258.

DEPERT, *xl*, 502; *xli*, 324.
DEPERNO peccatorum, magna iniquitas, *ix*, 72, 330; *xli*, 132, 342, 364. *Vide* PACCATUM.

DEPERSONAS et intercessoris discrimen, et utriusque officium, *xi*, 214.

DEPTO res non nulli compleri debet quod sit alienum, *i*, 56. Definitio patris, *ibid.*, 250. Definitio quomodo exanulanda, *ibid.*, Definitio utilitas, *ii*, 91.

DEPUTO res proinde velles occultat, *ii*, 27. An delictorum spiritus ignem transitorie tribulationis patiantur, *iv*, 216. Delictorum quorundam spiritus poena patiantur, *ibid.*, 304. Defuncti habiles membris sui Ecclesiae, *ibid.*, 93, 94. Eorum moeroris ad altare fieri solent, *xxv*, 225. Ad altare pro commemoratis defunctis, usum pro Martyribus oratur, *xix*, 356; *xx*, 498, 505. Oratio pro defunctis, *xxv*, 202. Oblationes pro defunctis, *xxviii*, 306. Sacrificium missae pro defunctis, *xx*, 277, 278. Sacrificium pro defunctis, postea iura sepulchri cadavere, *xxv*, 221. Quod pro se postulat Monacha, *ibid.*, 224. Pro patre suo Patreio et matris sui Monachae vult orari ad altare agnominis, *ibid.*, 225. ac ipse non orat, *ibid.*, 229. Sacrificium aliarum et decemque sunt per operatio omnibus defunctis, *xxvi*, 170. Operatio misericordiae in defunctis, *xxv*, 229.

DEFUNCTORUM animae pietate suorum viventium revelatur, *xxvi*, 170. Defunctorum spiritus orationibus Ecclesiae sacrificio salutari, obsequiis adiuvantur, et quatenus adiuvantur, *xxv*, 169, 171. Et ad ipsum sacrificium loco non commemoratur, ac pro illis quoque ad offerri commemoratur, hoc a Patribus traditum, universa observat Ecclesia, *ibid.*, 470. His vtilibus non comparatur mortuum novum mortui, *ibid.*, 471. Pro quibusdam defunctis orationes exanulandae, *ix*, 204. Sacrificium orationes, elemosynae et praesent, qui cum viverent, ut haec sibi postea prodessent, meruerunt, *xxvi*, 69, 70. Frustra illis impenduntur haec pietatis officia, eorum ignore dum hic essent caruerunt, *xix*, 471. Quibus praesent, aut ad hoc praesent, ut sit plena

remissio, aut ut tolerabilior fiat ipsa damnatio, *xxvi*, 170. Pro valde bonis gratiarum actiones sunt, pro valde malis supplicationes, pro valde animis qualescumque vivorum consolationes, *ibid.* Missa pro defuncto de eujus anima delibatur, *ibid.* Pro defunctis impiis et infidelibus non oratur, *iv*, 904. Defunctis quibusdam nullum misericordiae auxilium praebere potest, *xix*, 340.

DEFUNCTORUM commemoratio, *xxviii*, 300.

DEFUNCTORUM exsequis quid recognoscendum adjuvandum, *xxv*, 471. Funeris pompae, etc., vivorum sunt qualisquam solatia, non adiutoria mortuorum, *ibid.*, 470. Haec tamen, in potest in Scripturis inter opera bona deputata, quique per virtutes praestet, *ibid.*, 471. Propter res qui vivunt, sunt laudes funebres, etc., *xli*, 389.

DEFUNCTI corporis sui redemptionem expectant, *xli*, 473. Defuncti abestis polius dicendi sunt, quam mortui, *xii*, 492. *Vide* MORTEM.
DEYOCUM corpus corporum censent quam potialis sit conditio mortalium, *iv*, 296. Non renunciat post resurrectionem, *ibid.*, 276, 280.

DEGRADATIO clerici, postea ab Ecclesiastica disciplina inflicta, *xxi*, 354; *xxvi*, 45, 152; *xxviii*, 122. Degradatio est et quando laici, *xxviii*, 122.

DEITAS. *Vide* DEUS, CHRISTUS, SACRITES.

DELECTATIO finis est curae, *vii*, 175. Delectatio quasi penitus est amara, *i*, 409. Ubi est delectatio eius, ibi est thesaurus, *ibid.* Non amatur nisi quod delectatur, *ibid.*, 358. Delectatio mensis de iustitia et deo, *ibid.* Aliquando etiam in nocetis, postea exorditur quae delectatur, *xli*, 189. Quod appetendum cognitum fuerit, non appetitur nisi tantum delectet, quantum diligendum est, *xxviii*, 477. Saepè quid agendum sit viderimus nec agimus; quia non delectat ut agamus, et cupimus ut delectet, *vii*, 415. Nisi visum delectet et ametur quod agendum respodicitur, non agitur, non suscipitur, non bene vivitur, *xxviii*, 416. Tanto quicquid vehementius volumus, quanto certius quam bonum sit novimus, eoque delectatur ardentius, *ibid.*, 358. Tanto magis de-

lectat quis bonum, quanto Deus plus diligit, *ibid.*, 300.

DELECTI Deus, a quo habetur quidquid delectat, *xvii*, 345, 346. Quis sic delectat, ut ille qui fecit omnia que delectant? *vii*, 476. Delectant bono, quae non sunt per se bona; qualis erit delectatio incommutabilis homi? *vii*, 343, 344. Delectatio laudis Dei plus promissa quam non datur impiis, *xx*, 326. Delectatio potum in Deo amaris terrenis rebus, *xvii*, 352. Occupatio quavis, delectationem ipsius Domini contempnenda, *iv*, 343. Nec ex practica nostra solatia, nec ex praesentibus delectari debemus, sed in ea que nobis praesentantur, intendere, *ix*, 87. Nulla creatura sic sibi placet, seque ipsa delectat, ut mens homo, *xxv*, 263. Delectationis cordis de lumine veritatis, nulla voluptas comparanda, *xix*, 525.

DELECTATIO boni non littera, sed spiritus legitur est, *xxviii*, 414, 437. Quando delectat hominem, magnum est Dei donum, *xi*, 447, 491. Delectatio boni gratias deputanda, *xxvii*, 428. Delectatio iustitiae, donum Dei, *xxv*, 442. Qui sit ut iustitia nunc magis innoceat delectat, nemo non delectet, *xxviii*, 339. Delectatio iustitiae, nisi vincat aliarum rerum delectationes, vincitur in pugna contra peccatum, *xxvi*, 152. Delectatione iustitiae vincibile non cedatur male concupiscentiae, *ibid.*, 473.

DELECTATIO legis Dei, et delectatio concupiscentiae, *xix*, 293. Delectationes sensuum illicitae et illicitae, *ibid.*, 257. Delectatio permissiva sequitur expulsiorem, fractiosa charitatem, *vii*, 210. Delectationes quondam sunt solatium iniquitatis, *xi*, 31, 34. Delectationem illiciti non fructus est peccatum, *ibid.*, 323. Delectatio alicui illicite consentire, non tantum in horrendis feceribus, sed et in levioribus, peccatum est, *xxviii*, 480; *xxvii*, 174. Delectationem carnis qui a nulla refrenatur, vincens est et illicita, *xxvii*, 180. Delectatio iustitiae cupere debet quicquid illius voluptatis, sive dolere impedit, *xxviii*, 477.

DELECTATIONES vincendum, et dolores, *xxv*, 199, 254. Delectationis inest semper aliqua hillatio, etiam in eo qui tentationem superavit, *xii*, 430, 341. De-

lectatione cogitationum lascivarum quis vulneratur est non consentiendo victor abscelat, *xxvii*, 109. Delectatio voluptatis in corpore non nocet nisi, quibus malis est delectatio voluptatis verbi sapientiae, *prosepi* Dei, *vii*, 41. Delectationibus terrenis amaritudines cor Deu miseret, *ibid.*, 223; *x*, 404; *xii*, 318. Homines sancti habent in potestate illicitam delectationem colubere, *iv*, 322. Delectationes rerum perturbationem transtulit, qui credet in Christum, *ix*, 229. Delectationes bonae, cordis; renibus, magne tribuntur, *vii*, 475, 477, 323.

DELECTIO peccatorum fluxa, *xix*, 343. In delectis nihil requiritur praeter integram corporis valetudinem, *xxvii*, 470. Delectio in Christiano non consistit, Christi passiones imitandis sunt, *xxviii*, 41. Delectio contentumenda, *xxvii*, 469, 470. Delectationem matres divites, *ibid.*, 470. Vita in delectis temporalibus, in comparatione vitae aeternae, non vita, sed mors dicenda, *ibid.*, 4.

DELECTIO nisi iustitia, ut et iniquitatis, *xxv*, 442. Delectio spiritibus, *xxv*, 361, 362. Delectio iustitiae Christus, *xii*, 317. Delectio sanctae in Scripturis divinae, *vii*, 151. Delectio per Spiritum sanctum Scripturis sanctis inspicitur, *xii*, 324. Delectio spiritualis in amigone propostionum in Scripturis sacra, *xxviii*, 464. Delectio spiritus nostri cantata divina, ubi et fetus sine gaudio non est, *xvii*, 471. Delectio bonum converso non subleantur, sed mutantur, *ix*, 488. Delectio manuatorum, *paen*, *viii*, 69.

DELECTIO unde dicitur, *paen*, 404. Delectio non intelligitur, sicut nec videtur iudicare, *xxv*, 274. Delectationem duo genera, propria et aliena, *ibid.*, 274, 275. Delectio nostra, sua delectatio Christus fecit ut animam iustitiam nostram iustitiam faceret, *ibid.*, 202. Delectatione iuste relinquatur, ut sibi ipse sit poena, *xxviii*, 176.

DELECTATIONES episcopos, *xx*, 7.

DELECTATIO Burdubulosis, *xxviii*, 319.

DELEX, una ex litteris mysticis in quibus reperitur nomen Adam, *xxvii*, 176. Delex, cum gustaret de sacrificio, quod Acaedes immolatio pueri, deo suo Lycano facere solent, in lupum

fuit mutatus et anno decimo in propriam rotulam figuram, pugillam esse exercitum et Olympico vici certamine, lxx, 453.

DEMETRIAS virgo, xxxvi, 420. Pilia Juliana, xxvii, 337, 353. Demetria horatialis Ab ipso Angulo humaniora remitti supplicia in carceris, xxi, 4. De metris volumi et petere, virgo Deo oblata, xxxi, 331. Pelagi ad ipsam epistola, xxi, 43. Libri ad Demetriadem scripti viri notant Alypius et Angustinus, *ibid.*, 6. Demetriadis sanctio in vigintiis viliusque predicatur, xvi, 493. Eius *ibid.*, 494.

DEMETRIUS Legimus, xxxv, 422.

DEMETRIUS presbyter a Primitivis communione interdictus, xvii, 96.

DEMOSTRATES clarissimus oratorum, xxxii, 337. In praesentatione omnia eloquentie propriae concitavit, xxxix, 347. Fortuna traxerit non in se posita esse illorum an illi vobis non fuerit, Aethiis insolentiam locutionis obijcitur respondit Demosthenes, *ibid.*

DEMOSTRATUS, 7. 86. Democriti de Deo sententia, xxxix, 381. et de causa cogitationum nostrarum, *ibid.*, 380.

DEMONIUS ab Episcopo disto hoc in quatuordecim articulis dicitur, quod conversioni amorem, vim quatuordecim abiecit et spiritum sine senserit, xxxix, 383.

DEMONIUS centum forte mille asses suum, xviii, 404. Denarius mercos, xix, 71.

DEMONIUS pro opera vixisse reddentibus equaliter omnibus, non tolli diversitate partem, xxx, 304.

DEMONIUS numerus universitatem significat, xv, 422; xxxviii, 44. Denarius Legem significat, qui in depreo precepit data est Lex, xxx, 19; xxvii, 407; xxx, 418, 416, 418. Significat perfectionem, xxi, 264. beatitudinis perfectionem, xiv, 312. et disciplinam qua innotuit conditorem Deum, et conditam erugulam, xxxviii, 46. Demoni numerus significat, xviii, 416, 156. et mystica exploratio, xv, 476. Perfectio beatitudinis nostrae in denario, qui redit ad primum, xxxviii, 416.

DEMONIUS ad laudandum et ad manducandum non adhibendum, xx, 253. Dentis et obtusescant, quod remedium, xvii, 359, 207. Dentis quod ad osibus distat,

xxxiv, 371. Dens ingentis molis in Uleensii littore, xii, 235. Dentis peccatorum et dentes Ecclesie, qui sunt, vii, 128; x, 66, 424. Accertio dolere dicitur subito liberatur Angustinus, xxi, 406.

DEPONDIBARE Martyres hanc vitam amabant et depondebant, xxi, 255.

DEPRAVATIONIS publice descriptio, xi, 88.

DEPRAYONES in devotianda malis, precationes in bonis optanda adhibita, xx, 476.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES non delevitque Dea, quod in homin temporalibus non statuit, xi, 21, 51, 72.

DEPRAYONES proprie et cadere differunt, xi, 51; xii, 46. Deservitum ab Jerusalem in Jericho, homo deservitum ab immortalitate ad mortalitatem, x, 272. Deservitum aliquid officio aliud est, aliud per cupiditatem in id cadere, xviii, 425, 126.

DEPRAYONES homo imperatorem, et deservit ad desertorem, ix, 290. Non deservit desertor, xxi, 480.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

concupiscentia, xi, 414. Desiderium vita sumpt, ix, 153. Sinus cordis est, xv, 248. Desiderio tantum videtur etiam illi quod tempore accelerat, xxi, 402.

Desiderata diu dolere obtineatur, xvii, 230. Desiderio rei concupiscentia extendit animus, non laetitia consecutur, xvii, 185. Desideria illicita animam corrumpunt, xvii, 16. Desideria pravis

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

DEPRAYONES. Fide DESERRERE.

dam, xxxii, 455. Cum detrahatur nolis, orandum primitus pro nobis ut detrahendi capitulum vincamus, deinde pro ipso detractoribus nostris, xi, 262. Fictitios necessaria, cum presenti detrahatur, non ad repellendum, sed ad sedulius covicium, x, 329. Detractionibus fabis veniat merces servis dei et penis detrahentibus, xvi, 266. Hinc notanda species non una designatur, *ibid.* 367. Detrahitio que fit ab his qui videntur alienis moventi esse, secundum est infirma, viii, 430.

DECCALIO, Regnante Athenienses Grano successore Ceteropis, adhuc eodem Ceteropie permanente, dilectum fuit, quod appellatum est. Deccaliois, in quod ipse regulavit in eorum terrarum partibus, una maxime factum est. Hoc autem dilavimur nequaquam ad Egyptum atque ad vicum pervenit, xii, 443.

DEVEREA nomen Paganorum, xi, 293.

DEVOTIO fit cum modico, vi, 463.

DEVOTIO non hominum solatio, xxi, 332.

DEVOTIO non omnia facere. Patrem pro Filium, auguratur a sensu devotum, xviii, 441.

DEUS existere probatur in libro de Libero Arbitrio a capite X ad XV. Deum esse fide et ratione cognoscitur, xxvii, 388. Deum esse debere rationando non esse creditur, xii, 297. Deus totum vultus diligendo querit, fictus credendo, xi, 351. Error disputantium de Deo ex triplici causa, xxx, 481. Quis peior, *ibid.* 485, 489. Deum esse cognoscitur ex operibus creaturae, ix, 484; xxviii, 438. Deum philosophia nota ex creatura, xi, 294; x, 324. Quomodo sit Dei cognoscendum dicitur Plotini, xi, 371. Et animus ex multis et administratione corporis, ita Deus ex administratione mundi, et ammu-rum rectissime intelligitur, xx, 43. Hae est via vera divinalis, ut creaturae rationali sua ratione vident, non mathematicis penitus possit atcedere, xvi, 124. Dei nomen gentium, antiquum existere in Christum, non potuit esse quinno ignotum, *ibid.* Infidelis potest ad tantum temeraria pervenire, ut Deum esse negat, x, 242. Quomodo agendum cum atleo, xxvii, 367. Rarum hominum genus est, qui dicant in corde suo: Non

est Deus, viii, 483, 484. Non esse Deum, non vult dicit, etiam animi fides cogitare, xvi, 238. Deum animi negare aperta insania est, xi, 234. Deum negantem insaniam paucorum est, xviii, 281. Deus verus etiam oraculorum responsus agitur, v, 35. Deum verum, Jovis nomen Varro designavit, *ibid.* 33, 34.

DEUS quid sit, xv, 484. Gentium Dei nomine, et in ea spes immortalitatis nostrae, xvii, 445 et seqq. Deus unus, non tres Dei, xxiii, 69. Unum colimus Deum, sed tres consideramus in Deitate concordes: ingenitum Patrem, unigenitum Filium, sanctum Spiritum procedentem ex Patre, xxi, 144, 145, et notum *spiritum passionis*. Deus semper idem est, et immutabilis in Deitate persistens; nec minor in ordine creatus, nec major aevitatis in aeterno, *ibid.* Opium de Deo sentire, verissimum est pietatis exercitium, xxvii, 278. De Deo falli periculosum, mentiri edicium, xvii, 397. Omni mendacio Deus non possidet, xxv, 382. Varius de Deo opinatus, *ibid.* 418; iv, 318, 397, 406. Opium sequitur de Deo nostro, xvii, 370, 371. Deum esse animam motu se ratione animam gubernantem Varro placuit, ii, 210. Deum se non esse elumit omni natura, xxvii, 63. Quid de Deo sentit universa non docet, xxx, 44. Quid docet Ecclesia, xxvii, 502.

DEUS quid sit, aive quid non sit, xvii, 246, 247; xxii, 37; xxv, 242. *Falsum* fictum quid non sit Deus, xii, 484; x, 107. In rebus divinis più ignoratia infortior, quam pronuntiam veritate, xxi, 417. Ne Deum pariter incipit esse rebus quod non sit Deus, ad quem scrii possit quid sit, xv, 283; xxx, 393; xxxix, 404.

DEUM omnes intelligunt id quod nihil melius est, iv, 423; xxi, 282. Deus est id quo nullus superior, xxvii, 319. Dei excellentia, xxi, 304.

DEI proprie est esse, xi, 380. Deus summe ac primitus est, vi, 445. Solus proprie est, xv, 424. Deus habet in se ut sit longe aliter quam creatura, v, 323. Ita est Deus, ut in eius comparatione, ea que facta sunt, non sint, xii, 416. Deus summe est, quia nulla motu-

bilitate proficit sua deficit, xxxix, 372. In Deo omne quod dicitur, id ipsum est, xxxi, 240.

DEI simpliciter, xi, 371. Deus natura simpliciter, xxxi, 49, 69. Deus pars nullus rei esse non potest, xxx, 95. Deus simplex et multiplex, *ibid.* 360, 364, 372. Deus etiam trinus, homini simplex et incommutabilis, xii, 18. Quomodo, aliud praesentia et ceterum virtutes, xxi, 230. Deo hoc est esse, quod posse, xv, 212. Hoc est esse, quod est magnum esse, bonum esse, xxx, 391. Fortem esse iustum esse, etc., xxx, 358, 364, 364, 368, 369, 383, 384. Sapientem esse, *ibid.* 391; xxxii, 63.

DEI natura, qualis, xvi, 283. Deus ex factura intelligitur qualis sit, xxvii, 83. Deus est quaedam substantia, ix, 314. summa substantia, xxxii, 405. Est excellentissima quidem immortalis, v, 372, 382. invisibilis et ubique tota, vi, 200. Quisquid in Deo intelligi potest, substantia est, xxvii, 97. In Deo abusive dicitur substantia, essentia proprie, xxx, 382, 383. Deus sive dicitur substantia, sive essentia, sed se dicitur, non relative ad aliquid, *ibid.* 383. Quomodo secundum substantiam de Deo dici videtur, secundum substantiam vel essentiam est intelligendum, xxxi, 48. In Deo nihil secundum accidentia dicitur, sed secundum substantiam aut secundum relationem, xxx, 436. De Deo quilibet dicitur agitur, saltem Aristotem dogma, *ibid.* 334, 337. Circa Dei naturam in quo conveniunt Catholici et Manichaei, in quo differunt, xxvii, 320.

DEUS essentia sua id ipsum est summe esse, et summe vivere, xv, 419. Sim esse et vivere, non aliquid aliud, *ibid.* Deum esse quendam vitam aeternam sapientem, sapienter facientem, intellegendum philosophia, x, 203. ex consideratione mundi, *ibid.* 204. Dei vita, quae Deus, xv, 195. Vita Dei est immutabilis, *ibid.* Deus animam habere tropice dicitur, sicut et corpora membra, vi, 385. Deus summum vite principium, xxviii, 48. In Deo et omnia subsistendi, et ratio intelligendi, et ordo

vivendi, xi, 267. Deus non ejusdem cum animi natura, *ibid.* 370, 371. Ex Dei animi vitali auge animi cunctorem viventium sorte sumi, quidam dixerunt, *ibid.* 484, 485. De anima, volentes ejus, vi, 423. Deus ne sextum habeat, nec attatue, nec defuncta corpora membra, xi, 203.

DEUS cum dicitur, quod cogitandum, xvii, 471, 473. Qualis sit Deum non potest cogitare comprehendere, vi, 500. Deus incomprehensibilis, xii, 232, 434, 432; xviii, 147; xv, 17; xxv, 4. De seminita, et admodum, non optere nos de temeraria comprehensione jactare, xxi, 351. Deum comprehendere non posse, ait Plato, ii, 438. Deus verius cogitatur, quam dicitur; et verius est, quam cogitatur, xxx, 378. Deum aliquotum nomine attingere locutibus, xxi, 377. Deus incomprehensibilis semper querentes, xxxii, 29. De Deo nihil potest intelligi sine prelate et quadam parte mentis, xxviii, 45. Deus ut ex quantalocumque parte possit intelligi, nominali magis generaliter et purpuris fit, xxviii, 48. Deum facinus eorum aude animi, quam videre; et tanto minus eloquatur, quanto sincerius videre poterit, *ibid.* 302. Deum prius fide non errant cognoscendus, ut possit amari, xxx, 396. Ad Deum solo intellectu amandandum est, xxxvii, 42. Phantasma que ab corde Deo hinc, xxx, 453. Deum carnaliter cogitans, quo ratione collocandus, xvii, 267. Respondia omnis carnalis cogitatio, ut capiat quomodo Deus veritas est, xxx, 392. Deum quomodo cogitandum, xvii, 543. Quisquid talum cogitatur, quomodo non est Deum, dicitur Deum, sicut et falsum in cogitatione portat, xv, 491. Tale aliquid esse, qualis figuratur spiritui Sanctorem demonstratur est, quidam volunt, v, 514. Deum facibus percipimus mente, quam creaturas, xv, 324, 322. Deo interior, exterior, ambulator, movet omnibus, v, 442.

DEUS ineffabilis, iv, 422; v, 324; x, 197; xvi, 6. Quomodo, *ibid.* Dei multas a spiritualibus cogitari potest, a multo antea elari, xii, 360. Deus est ineffabilis, ac silencio plus de se sentire

vivendi, xi, 267. Deus non ejusdem cum animi natura, *ibid.* 370, 371. Ex Dei animi vitali auge animi cunctorem viventium sorte sumi, quidam dixerunt, *ibid.* 484, 485. De anima, volentes ejus, vi, 423. Deus ne sextum habeat, nec attatue, nec defuncta corpora membra, xi, 203.

DEUS cum dicitur, quod cogitandum, xvii, 471, 473. Qualis sit Deum non potest cogitare comprehendere, vi, 500. Deus incomprehensibilis, xii, 232, 434, 432; xviii, 147; xv, 17; xxv, 4. De seminita, et admodum, non optere nos de temeraria comprehensione jactare, xxi, 351. Deum comprehendere non posse, ait Plato, ii, 438. Deus verius cogitatur, quam dicitur; et verius est, quam cogitatur, xxx, 378. Deum aliquotum nomine attingere locutibus, xxi, 377. Deus incomprehensibilis semper querentes, xxxii, 29. De Deo nihil potest intelligi sine prelate et quadam parte mentis, xxviii, 45. Deus ut ex quantalocumque parte possit intelligi, nominali magis generaliter et purpuris fit, xxviii, 48. Deum facinus eorum aude animi, quam videre; et tanto minus eloquatur, quanto sincerius videre poterit, *ibid.* 302. Deum prius fide non errant cognoscendus, ut possit amari, xxx, 396. Ad Deum solo intellectu amandandum est, xxxvii, 42. Phantasma que ab corde Deo hinc, xxx, 453. Deum carnaliter cogitans, quo ratione collocandus, xvii, 267. Respondia omnis carnalis cogitatio, ut capiat quomodo Deus veritas est, xxx, 392. Deum quomodo cogitandum, xvii, 543. Quisquid talum cogitatur, quomodo non est Deum, dicitur Deum, sicut et falsum in cogitatione portat, xv, 491. Tale aliquid esse, qualis figuratur spiritui Sanctorem demonstratur est, quidam volunt, v, 514. Deum facibus percipimus mente, quam creaturas, xv, 324, 322. Deo interior, exterior, ambulator, movet omnibus, v, 442.

perfecta, xxviii, 177. Ad eum videndum mens mundata est, xxxviii, 7. purgandus animus, iv, 425. Cordis oculus mundandus, xxviii, 446; xxx, 27. Deus lux mentium purgandus, non oculus corporis, xxxix, 467. Deus in ipso quoque resurrectione videndo non facit est, nisi iis qui corde sint munda, ex Ambrosio, xx, 129, 130. Ad videndum Deum per ejus miracula oer multum preparandum est, *ibid.*, 153. Deus in futuro saeculo iudicium non videbitur, sed soli mundo corat, *ibid.*, 127, 129. Vnde debet mirari corat, *ibid.*, 147, 150, 152. Deus in tantum videlicet, in quantum similes ei erimus, xxxix, 467. Deum tunc in tantum non videmus, in quantum dissimiles sumus, *ibid.* Deus quomodo iam videtur, xxviii, 193. Deus tunc videtur a nobis per speculum, quomodo dicit Apostolus, xxxv, 54, 55. Deus videtur ab his qui saeculo manentur, iv, 467. Deus videri solum in illa vita potest, ubi, ut vivatur, hinc vixit moriorem est, vi, 204. Deus diligenti-ter se ostendit se nempe ostendit, adeo ut ab eo non loquatur, xxy, 298. Deus ulique secretus est, et ulique pulcherrimus; quem nulli licet, ut opt, cognoscere; et quem nemo perscrutari ignorare, ix, 498.

Dei facien videri, et non posse vi-vere, quomodo miratur intelligendum, xxx, 234. Facien Dei visio, quae est manifestatio, xxxviii, 492. Dei posteriora emde videri possunt, xxx, 256. Dei posteriora ab Israelis visa, *ibid.*, 258. Dei posteriora Christus Dei, xxvii, 96. Cor Christi, xxx, 259, 255. Dei in-vidiabilia per ea qua in corpore facta sunt, intellexit explicandum, xxviii, 544. Divina videtur intelligentia, non oculis carnis ratiorem, xxx, 56. De visione Dei, xvii, 364; xviii, 187. In questione de visione Dei excitare rixae et contentiones, xvii, 374, 375. Deum scire quid sit, xxx, 296, 297. Dei cogitatione Et Deum beatus, xix, 48. In quantum Deum novimus, similes sumus, sed non ad aequalitatem similes, xxx, 426.

Dei attributa sunt ineffabilia, xv, 6. Dei attributa summam describuntur, *ibid.*

Dei pulchritudo antiqua est et nova, xxx, 259. Ejus imitatio pulchra, comparatione facta sunt cetera, v, 215, 216. Ad ea omnia pulchritudo, xxv, 270, et omnia species, iv, 324. Dei pulchritudo intellegendi et incomprehensibili veritate, xxxix, 378, in iudiciis, *ibid.*, 410.

Dei eternitas, iii, 83. Deus manet apud se et in ipso plenus et perfectus aeternitas, xx, 139. Deus non ab aliquo factus, xxxix, 439. Deus est, veres est sed ipso quod est, vere, sine initio et ter-termino est, xxi, 233. Deus nec esse caput, originem vacationis sine radice, nec esse-endo torquet; nec operando laborat, xxxix, 392. Deus solus aeternus est, xviii, 451. Omnia tempore excoit, xxviii, 175. Nescit tempora, xxv, 297. Deus praecedit omnia praeterita, *ibid.*, 299, 300. In Dei natura non aliquid quod non dicitur; est facti, quasi iam non sit: sed est tantum id quod est, et ipa est aeternitas, xvii, 206. Ipsa Dei substantia est, que nihil habet mutabile, ubi nihil est pre-teritum, quasi iam non sit; et nihil futurum, quasi non dicitur; et non est illa, ubi est, x, 282. In Dei solam presentem inveniatur, xv, 425. Dei aeternitas est dies unus, xxv, 300. Superat omnia figura, *ibid.* Aeterna illa est veritas; et aeterna charitas; et vera illa est charitas, vera aeternitas; et chara illa est aeternitas et chara veritas, xxx, 294.

Deus immutabilis, ii, 353; iii, 84; x, 288; xv, 9; xxvii, 317, 309; xxxix, 186, 254, 260, 261; xxx, 293, 313. In Dei natura mutabilitatem ponit Manichaei, xxxix, 319. Deus solus est immutabilis, xix, 503; xxx, 234. Deus immutabilis bonum, v, 427. Deus immutabilis summi boni nulla mutabilitas temporis potest inveniri, xxxix, 318. Deus est supra id omne quod est mutabile, xxvii, 317. Non est alias aliud, nec alias aliter; sed idipsum et idipsum, xxv, 328. Apud nos rerum omnium mutabilitatem sunt causa immutabilis, et mutabilitatem causam mutantem, et rationem, et irrationalem, temporumque scripturae vivunt rationes, xxv, 40.

Deus scit et vult immutabiliter, *ibid.*, 283. Incommutabiliter natura format et innovat omnia, xxvii, 348. In Deo

nullas novas motus, xxx, 296. Semper idem et immotus agit omnia, v, 438, 439, 441. Quomodo Deus non tempo-ralibus motibus operatur, v, 182. Quo-modo Deus non temporaliter jubetio sunt motus temporales in rebus tempo-ralibus, diffusibilium est sapere, *ibid.*, 468. Consilium Dei non mutabile est, *ibid.*, 261, 262. Deus incommutabili vo-luntate, veritate, aeternitate persistit, xxviii, 512. Deus immutabilis non est, quia aliud in Veteri Testamento, aliud in Novo sita jessit edictis, xxxix, 290, 439. Dei natura ulique integra, ulique processus, non in parte inferior, et in parte superior, sine ulla mole, magis; per locum spatia non distenditur, xxviii, 198. Si anima per locos non extenditur, 200. Si minus Deus, *ibid.*, 201. Qui ubique totus, et nequam locorum est, xxv, 118; 298. Ubiqne praesens est, non lo-corum spatia, sed majestatis potentia, xxv, 219.

Deus non est in loco, xviii, 439, 434; xx, 465, 459; xxvii, 91; xxxviii, 9. Si in aliquo loco esset, non esset Deus, ix, 489. Deus nec per locum, nec per tempus movetur, v, 434, 448. Quomodo descendere dicitur, xxi, 295; et esse in aliquo loco corporali, vi, 489; esse in caeli, cum ulique sit totus, xxxix, 404. Efectus mirabili praesentium suant ipsorum horum, xvii, 207. Deus quomodo totus quae nullae creature, xv, 324. Deus hominem corpore interius est, ix, 490. Interiori nostro est quarens, xxv, 259. Deum non habitare in locis ab hominibus fabricatis in utroque Testamento predicatur, xxviii, 429. Dei habitaculum per omnia hominum fac-tum, ad aliquam significationem in utro-que Testamento, *ibid.*, 424. Deus best suum templum, non indiget illo ut sit habitus, xxx, 332. Dei templum et Angeli, et homines, *ibid.* Dei sales sancto, retri et animas justis, xvii, 332. Dei sales et vix, in se, xxvii, 319. Deus est angelus et justus, xv, 338. Deus ulique est per divinitatis praesentiam, sed non per habitationis gratiam, xi, 517, 518. Deus quibusdam non est praesens, v, 573. Non acquiritur habitus in hominibus per gratiam, vi, 518. Possidetur ab hominibus per eorum capacitate, *ibid.* Habitat in electis licet adhuc car-

nis est existens carnis, xxx, 4, 5. Dei praesentia in multis note argumen-tum est illa etiam improbia usurpata juratio, testis est Deus, xvii, 270. Deus ubique praesens quomoliam cinque rati-ona animi esse creaverit, xxxviii, 7. Cum Deus est quiddam Deum intelligit, i, 174. Dei secretum in quo nihil cre-atur Dei, quale, xv, 290, 293. Possunt mihi esse ubi Deus est, sed beati soli sinit cum illo, xvi, 395. Deus nec mole distenditur, nec partitione minuitur, xi, 198. Dei natura ulique integra, ulique processus, non in parte inferior, et in parte superior, sine ulla mole, magis; per locum spatia non distenditur, xxviii, 198. Si anima per locos non extenditur, 200. Si minus Deus, *ibid.*, 201. Qui ubique totus, et nequam locorum est, xxv, 118; 298. Ubiqne praesens est, non lo-corum spatia, sed majestatis potentia, xxv, 219.

Deus non est in loco, xviii, 439, 434; xx, 465, 459; xxvii, 91; xxxviii, 9. Si in aliquo loco esset, non esset Deus, ix, 489. Deus nec per locum, nec per tempus movetur, v, 434, 448. Quomodo descendere dicitur, xxi, 295; et esse in aliquo loco corporali, vi, 489; esse in caeli, cum ulique sit totus, xxxix, 404. Efectus mirabili praesentium suant ipsorum horum, xvii, 207. Deus quomodo totus quae nullae creature, xv, 324. Deus hominem corpore interius est, ix, 490. Interiori nostro est quarens, xxv, 259. Deum non habitare in locis ab hominibus fabricatis in utroque Testamento predicatur, xxviii, 429. Dei habitaculum per omnia hominum fac-tum, ad aliquam significationem in utro-que Testamento, *ibid.*, 424. Deus best suum templum, non indiget illo ut sit habitus, xxx, 332. Dei templum et Angeli, et homines, *ibid.* Dei sales sancto, retri et animas justis, xvii, 332. Dei sales et vix, in se, xxvii, 319. Deus est angelus et justus, xv, 338. Deus ulique est per divinitatis praesentiam, sed non per habitationis gratiam, xi, 517, 518. Deus quibusdam non est praesens, v, 573. Non acquiritur habitus in hominibus per gratiam, vi, 518. Possidetur ab hominibus per eorum capacitate, *ibid.* Habitat in electis licet adhuc car-

nalibus, *ibid.* 526. In parvulis habitare dicitur, quia in eis occulte agi ut sint templum ejus, idque proficiuntibus, et gradum perseverantibus perit, *xi*, 524. Deus inhabitans continent, non conficitur, *xxi*, 280. Fortis et constantis esse in quibus habitat: ut se subtrahat, *colucl.* *xi*, 482.

Deus presentis omnibus conscientia dicit, bonis ut pater, malis ut iudex, *xvii*, 270. Noli cogitare Deum in locis, hoc tenemus esse falsis, qualis fuerit; opitulator, si bonus fuerit; obor, si malus, *xx*, 428. Dei presentia adeo iusto quodam peccatori poena, *xviii*, 447. Deus qui ubique est, et nullo contentur loco, non per loca propinquans; propinquare illi, est simulari fieri; recedere, diavolum fieri, *viii*, 29; *x*, 412. Deum amor exhibet presentem, *xx*, 220. Iniqui Dei presentiam non effugiunt, *xxi*, 50. Qui se abscondere a conspectu ejus dicitur, *xxvii*, 472. Deus antequam faceret coelum, terram, sanctos, in se apud se Deus habitabat, *xxi*, 48. Deus Verbum quomodo erat in mundo, *aj.*, 408, 417. Deus non iuravit mundum velut apud se, aut for, *xxxii*, 503. Dei presentiam nemo comprehendit, *xx*, 423.

Deus magnus est non mole, sed virtute, *xxiii*, 508. Dei substantiam non circumscripta quantitate, *xvii*, 367. Quomodo creavit Deus, *xx*, 149. Deus non participatione magnitudinis magnus, *xx*, 343. Deus sine mensura est in quantum magnus, ut minor non sit in minimis, *xx*, 143; *xxviii*, 546, 547; *xxix*, 432. Deus magnitudo incommutabilis, quomodo ex nobis intelligitur, *xi*, 85. Deum magnus Porphyrius conficitur, *iv*, 54.

Deus sapiens, eternus, etc., non participatione sapientie et eternitatis, sed sapientia et eternitate ejus ipse est auctor, *xxviii*, 40. Dei sapientia simpliciter multiplex, et uniformiter multiplex, *iii*, 84. Dei sapientia, et virtus in prima creatione, non ex utilitate et quotidianis operibus procedens, *iii*, 102. Deus spiritum mentalem habentem non contumacitatur, *ii*, 432.

Deus habet omnium rerum scientiam, *xxi*, 443. Solum Deus se novit sicut omnino est, *xxv*, 380. Nihil ipi oculi

tum, *xxi*, 443. Dei scientia qualis, *xxxi*, 68. Dei scientia non variatur, *ii*, 470; *xxv*, 322. Non ei decedit aliquid, vel succedit, *xxx*, 364, 365. Dei scientia, infinita comprehensibilis, *iii*, 92. Absoluta est et in corde bono et in corde malo; sed luce nuda sunt Deo, *xxi*, 243. Dei oculos vitare nemo potest, *v*, 382. Deus presentia; praesentia, futura incommutabiliter videt, *iii*, 24. Deus futura praesentis sumi, ut praesentia, *ii*, 470. Apud Deum omne praesens est, *xxviii*, 8. Dei cogitatio causa est omnium, *xvii*, 415. Deus creaturas omnes non quia sunt, ideo novit, sed iam sunt, quis novit, *xxx*, 365; *xxxii*, 69. Deus non se cognoscit ut homo vel Angelus, sed incomprehensibili modo, *viii*, 422. Dei notitia tanta est, ut nihil apud ipsum essent quodam intelligibili modo, antequam creata essent, *ibid.* Scientia nostra scientia Dei comparata ignorantia est, *xxv*, 290, 291.

Deum praesentem esse futurorum negare, aperta insania est, *ii*, 230. Quis in Deo scientia et praesentia, *xxviii*, 202, 203. Praesentia Dei sciri et cognosci, certa est, *iii*, 273. In Dei dispositione jam temporis facta sunt, quae cumque futura sunt, *ii*, 473. Non est auctor omnium quae praesentia Deus, *xxvi*, 361. Non est unum impudens peccati, *ibid.* 367. Dei praesentia conciliatur cum libertate, *ibid.* 357.

Deus quomodo dicitur scire, sentire, intueri, *xxviii*, 50, 150. Deo Scire vult sedent tribuere quod in nobis facti, ubi de eo congruenter dici potest, *vii*, 126, 127; *viii*, 487. De Deo sua quaedam laudabilia hominibus non recte dicuntur, sic quaedam culpabilia hominibus recte intelliguntur a Deo, *xxviii*, 209. Deus scire dicitur, quod facti sunt, *iii*, 244, et videre quod facti vident, *ii*, 65, 68. Deus dicitur cognoscere, quando cognoscens fieri, *viii*, 270, 277, 487. Cognoscere verum Deus dicitur cum cognosci aut cognoscere facit, *ii*, 344; *v*, 328, 329; *vi*, 143, 144; *ix*, 65. Ad tempus videtur et cognoscere dicitur Deus, quod videt et cognoscit facit, *ii*, 296; *ix*, 230. Deus videtur dicitur quando miseretur, *xxi*, 44. Deus cum vidit quia bonum est quod fecit,

docuit bonum esse, non dicit, *iii*, 24. Deus fecit ut scilicet, id est ut homo non scire faceret, *viii*, 488; *ix*, 432. Deus discere quomodo dicitur, *xvii*, 462. Deum esse miratum non repugnat, *xxix*, 12. Quare de Deo nascere, parere, et similia dicuntur in Scripturis, *xxi*, 231. Deum possidere quomodo dicitur, *xvii*, 459. Deus quomodo dicitur percipere quomodo intelligitur, *xvii*, 274, 275. Variis modis volens loquitur Deus, *ibid.* 280. Dei cogitatio et cogitatio quod, *iii*, 276. Deum non tentandus, *xv*, 419. Deum tentare quomodo dicitur, *xvii*, 461.

Deus est aeternus veritas, quae gratiam super omnia praesidens, *ibid.* 281. Factus Dei nihil est aliud, quam ipsa cui aspiramus veritas, *ii*, 160. Deus alio modo verus quam homo, *xx*, 443. Fallere neminem potest cum promittit, *xxx*, 324.

Dei voluntas non est creatura, *xxv*, 296. Dei voluntas et Dei potentia Deus ipse est, *ibid.* 145. Causa omnium quae fieri voluntas ejus est, *xxi*, 236, 237. Semel, simul, et semper vult omnia quae vult, *xxv*, 337. Non nova voluntate Deus creavit mundum, *ibid.* Deus multa potest quae non vult, *xxviii*, 488. Quomodo Deus multa velit quae non facit, *ix*, 290. Dei voluntatem nulla vis vincit, secundum Platonem, *ii*, 133, 134. Dei voluntas semper invicta et inaccessibilis, sive miseretur, sive ulciscitur, *xxviii*, 485. Nihil fit per Dei voluntatem, etiam dum fit contra ejus voluntatem, *ibid.* 463. Deus per eandem creaturam voluntatem sua factum est quod creator voluit impletit hoc quod vult, *ibid.* Deus servit omnia creata, velut solit, *ibid.* 483, 486. Dei voluntas bona per homines, atque ad per mala hominum voluntas semper impletit, *ibid.* 464. Dei voluntas de homine peccante impleta, *ibid.* 469, 470. Non sineret Deus aliquid fieri male, nisi omnipotens et de malo facere posset bene, *ibid.* 467. Nihil homini unquam, nisi corporalia potest auferre quod Deus nolit, *vi*, 214. Deus iuste omnia vult, *ibid.* Dei quae facit voluntas erga salutem Adami, quae peccatorum praescitatur, *xxvii*,

467. Dei consilium non nunciat nisi amici ejus et filii, *xxviii*, 95, 96. Dei iudicia nemo comprehendit, iusto nemo reprehendit, *ix*, 98. Voluntas Dei dicitur, quam facit in cordibus obedientium mandatis ejus, *iv*, 229, 230. Deus dicit ut homines faciant quae ipse precipit, *xxvii*, 98. Optatum minister Dei est, qui non magis intuetur loca Deo velle, quod ipse voluerit, sed potius hoc velle, quod Deus audeat, *xxii*, 292. Dei voluntas, Proprietate magis cognita quam philosophia, *iii*, 220.

Dei potentia et Dei voluntas Deus ipse est, *xxv*, 145. Deus omnia quaecumque vult facit, quomodo, *ix*, 230. Fieri quicquid vult; quicquid male fit, non vult, *ibid.* 17. Deum deum aliquid posse, quod non fateamur investigare non posse, *xxxix*, 509. Deus nullum habet Dominum, *xxv*, 274. Sine typho delinatur, *ibid.* Animus fit et similis, dum et se adjuvat, *xxix*, 508.

Deus omnipotens, et quomodo omnipotens, *xx*, 112. Credere omnipotentem Deum oportet, creatorem universorum, *ibid.* 124. Solum omnipotens, *xxviii*, 466. Deum omnipotentem unum negat altum, *xxviii*, 467. Deus non ob aliud vocatur omnipotens, nisi quia quicquid vult, potest, *ix*, 170. Deus omnipotens qui id solum non potest, quod non vult, *ix*, 123, 124. Deus omnipotens quo volente fit quod alia fieri non potest, *ibid.* 246, 247. Dei omnipotentis voluntas ut fatum potest unquam, *xxviii*, 447. Nihil Deo impossibile, *ix*, 166. Deus dives est omnipotentia, non pecunia, *ii*, 325. Sincerus quia ratione fat, crede manijuta fieri quod dicitur facti Deus, *xxvii*, 80. Dei omnipotentis nihil uliam quod peccare aut nocere non possit, *iii*, 813, *ix*, 227, *xx*, 119, 114; *xxviii*, 58; *xxix*, 113, 114; *xxxiii*, 543. Quicquid Deus dicitur non posse, non deficienter potest, sed potentius, *xxix*, 479. Deus omnipotens, iniquis multa contra ejus voluntatem facientibus, non operatur, *xx*, 122, 123. Deus non vincit a diabolo cum Adam deceptus est, *xxix*, 349.

Deus solus creator, *xxv*, 278. Solus verus creator, *vi*, 219. Quicquid verus ratione melius occurrerit, scia fecit Deum, *xxviii*, 362. Dominum quicquid

non laudat, non fecit Dominus, xvi, 488. Naturaliter sentit natura humana se esse factam a Deo, xxxvii, 484. Rem condendatam tam factam, quam factam, est incomparabilis apud Deum, v, 265. Si bona facere non posset Deus, nulla esset potentia; si autem posset, nec faceret, magis esset indignitas, *ibid.*, 274. An Deus esset rerum dignus potest, v, 421. Deum primum esse causam quando Platonem novant, iii, 371. Ex ipso sunt omnia, non de ipso, xxv, 263. Deus creator omnium qui communit, et ipse meliora non certaminis; quomodo modis qui se fecerit, conque- rentur non possit, *ibid.*, 343, 344. Deus omnipotens factor extenditur tribus potentia, *ibid.*, 243, 244, 245. Deus esse omnipotentem negant, qui putant mandatum non ex nihilo fecisse, sed ex natura sibi coeterna, xxvi, 26. Deus omnipotens non esse, si indigeret materia ad faciendum quod vult, xxvii, 62. Dei imperium, potentia et beneficium epimodo intelligitur in creatione rerum, v, 422. De operis coartatione materialis fuisse fabricata non cogitandum, xii, 102. Non nova voluntate creavit omnium, xxv, 397. Deus incrementibus consilio et voluntate operatur, iii, 81, 82. Deus fecerit non novam, temporalem omnipotentiam, multumque necessariam, xxv, 333. Deus creator est temporarius, v, 280, 281. Coeternum Deo esse quicquid generavit et eadem cum eo substantie, error Manichaeorum, xxv, 218. Deus omnia creavit in tempore, immutabiliter tamen introitu consilio, iii, 83. Deus cum operatur, non fit in ejus natura aliquid quod ante fuerit, *ibid.*, 83. Quod Deus facit est tempore, manifeste incommutabiliter consilio sui facti, xii, 9. Quicquid incipere et desinere dicitur Deus, non in natura ejus, sed in ejus creatura intelligenda, v, 423, 24. Deo hoc est natura quod fecerit, *ibid.*, 333. Deus omnia in mensura, numero et pondere disponit, *ibid.*, 259, 261. Quomodo, a Deo est omnis mensuratum modis; mirabilis numerorum, ordo ponderum, *ibid.*, 332. Deus et mensura est, et numerus, et pondus, *ibid.*, 330. Quomodo, *ibid.*, 260. Deus miris modis habebat omnia antequam

faceret, xii, 361. Omnia novant primoquam fierent, v, 322. Quare, *ibid.*, 324. Ubi certasset unde, omnia disponeret, *ibid.*, 262, 263. Deus in vita sua vidit omnia, quando fecit, *ibid.*, 321. Deum visisse opera sua, est enim illa approbasse, *ibid.*, 324. Deus movit omnia in commutabiliter, *ibid.*, 227. Deus autem movens eorum operum imperio quae motus, deos physiologi fuerunt, iii, 351, 352. Descriptio compendiosa operum Dei, xxv, 405.

Deus creator fecit eandem et terrarum distinctione actionis suae, xxv, 322. Deus et coelestis et terrena, in hisque etiam quodlibet, xxi, 383, 390. Deus creator est exquisitior naturae quoniam minus, iii, 103, 108. Deus in nomine operibus suis magnus est, v, 458. Deus in se est artifex magnus in magnis, et minor non est in parvis, iii, 37. Dei creatoris omnipotentia quantum in rebus inanimatis videtur, xxxv, 368. Deus creatur non parvis in parvis, sed magis de arduis inanimatis, *ibid.*, 368. In creandi hominem, latentiam suam ostendit, xxvi, 305. Deus et anime et corpori copulatur, xxv, 158. Conditor est corporis, v, 334. Deus hominem fecit, hominis vultu non fecit, xxv, 488. Deus videlicet et invisibilium conditor, non quantum ad vultu; sed quantum ad naturam ipsam atque, v, 122. Deus necessarium conditor, sed ita ut naturam aut auctor, non vitiosum, xxxiii, 383; xxxvii, 90, 84, 108, 100. Dei copia nullam exsuperat, xxi, 409. Deus tam generosus inobrem, xxv, 378, 379, 380. Qui apti sunt in omni genere et operum, operatur, xv, 280. Dei potestas in omnes naturas et voluntates, v, 280. Esse quod est rationalibus, irrationalibus, animantibus, et corporibus, xxxvii, 518. Deum in mysteris indelicibilem, in preceptis inobstantem, in iudicio immutabilem, peccare, calamitas Adami, adversus sanctum Augustinum, xxxvii, 280, 281. Deus creator efficentiam spirituum suae rebus que quiescit suis temporibus oritur, condendi adhibet, xii, 103.

Deus etiam nunc creat quae nascuntur, v, 306. Deus itaque nunc operatur, *ibid.*, 268, 329. Quomodo, cum omnia

simul creaverit, *ibid.*, 323, 334. Semper operatur, et semper quiescit, xv, 169, 170; xxv, 410. Dei visum ab opere sine desidia, quomodo sine labore, iii, 91, 92. Deus in operando non laboravit, v, 264. An proprio requirit, *ibid.*.

Dei requirit ab operibus suis quomodo accipienda, v, 269, 300, 330, 335; xvii, 243. Quia Deus se ipso habet perfecte beatus est, a bonis que fecit in se ipso requirit, v, 267, 274. Requirisse dei potest Deus, quomodo creaturae rationali requiritur pariter in semetipso, v, 265, 267, 274. Deus, quia requisivimus, se dicit requisescere, xii, 303. Deus semper operatur, non quiescit ipse est, xxv, 411. Requirit Dei sine illis, sine operibus, v, 280. Nec minus nec resperturam habet, *ibid.*, 276, 278, 280. Quare Deus septimo die requirit, quae benedixit, *ibid.*, 273, 277.

Ordinatio rerum causarum, consilio sui secretissimi immutabiliter dispositio, que sua quoque temporibus agna et presentia facit, et futura iam fecit, xi, 228. Deus nihil facit quod non ab eterno se fatuorum esse praevidit, *ibid.*. Facit quod se fatuorum praevidit, xxxvii, 448; xxxvii, 419, 423. Quomodo fecit Deus que futura sunt, xxv, 148. Deus quomodo per se fatuorum fecit, quomodo per servitium sui creaturam fieri jubet ut sint; quomodo illa sint, xxxvii, 41. Deus in per naturam suam operatur, ut sint etiam ipsi cooperatores Dei, iii, 290. Cui voluerit mundum creare, frustra querunt, xxvii, 419.

Deus omnia deus beatissime, non necessitate, xii, 237. Deus creaturam auctor ut sit et ut maneat, v, 466. Dei amor in opera sua exhibet beneficentiam venit, *ibid.*, 163, 168. Deo non est benevolentia veniens, non est indigentia, ante in opera constantis de operum honorum, v, 527. Nulla est laus nisi factis rebus ferendis, *ibid.*, 278, 278. Nec fatendum cogit, quod facta non fecit, xxv, 335, 336. Ad nungentiam beatitudinem, *ibid.*. Deus vult quod se ipso rest debet, quod beatus est, v, 273, 278. Deus nulla creatura indiget ut sint melior est, non potentior, aut beator, xii, 402. Nec futurus erit minor nisi fecisset mundum, nec beatus cum

fecisset, v, 274. Deus iudex est voluntatum, creator naturarum, xxxv, 238. Deus naturae creator bonitatis, voluntates ordinat potestate, v, 438. Deus naturarum optimus conditor, peccatorum vero iustissimus ordinator est, *ibid.*, 234. Deus solus reparator creaturarum, *ibid.*, 473.

Deus omnipotens non sine ratione facit, unde animam humanam rationem non potest reddere, iv, 166. In rebus supra naturam miraculosis, tota ratio facti est potentia facientis, xxxvii, 509. Habet Deus in se ipso absconditas quomodo rursus factorem causas, quae tribuimus rursus factorem, v, 371. Valde occidit non inveniunt, v, 371. Valde occidit et aliorum sit est, qui Deus apli, et etiam illa que seipsum erant, constantem esse obtinere voluntatis, xi, 220. Occultatum Dei operum utilitas, xxxv, 303. Nonnulla in operibus Dei, quomodo Deus ipse, in quantum exposit potest, difficultas cognoscendum, xxxvii, 370. Sicut humanam conatibus verbis, ita divina potentia etiam factis loquatur, xxxvii, 276. Deus etiam creatorum effector, commemorandam laudem, operarum hominum, ii, 376, 378. Deus privatum naturae, veritas doctrinae, felicitas vult, *ibid.*. Deus naturam auctor, indignitatis factor, amoris quo bene bene potest vivere inspirator, iii, 42. Hec cogitatio Platonis, ii, 369. Quarenti quid faceret Deus ante eorum et terram, quid respiciat redditor, xxv, 298.

Deum curare humana mens Episcopi, xxxvii, 258. Dei providentiam re humanis non curare, impii iniquorum doctrina est, xii, 450. Generationem rerum humanarum ad Deum non pertinere, unde quibusdam est spiritus, xxxvii, 80. Dei providentiam constantem et moderatam, v, 444, 145; v, 230, 232, 235; xxxvii, 258. Deo administratum universa, v, 232. Quomodo, *ibid.*, 133; ii, 352; v, 439. Quomodo Deus administrat hominum seors, v, 441. et voluntates, *ibid.*, 198. Se curat immutabilem naturam humanam solum curat; et ab omnes, v, longum singulis, xxxvii, 402. Pravi corde tres habent de Deo sententia, aut non est, aut inustus est Deus, aut non gubernat res humanas, xii, 402. Deus infans carni, curam gubernandae universitatis non deseruit

244. In peccatores misericorditer dixit, xxv, 31. Etiam in electos vindicat temporali ter, vi, 338. Esse Deum cum hominibus dura cervix, est adesse vindicanda et puniendum, *ibid.*, 257. Deus nunquam tacet precepto, sed inferius tacet supplicio, ix, 427. De misericordiam et potentiam quomodo secutur est iustitia, xxvi, 338. Dei aversio et conversio, xxv, 209. De Dei misericordia multum sibi pliciter injuriam et iustitiam fecit dicitur, xxv, 118. Dulces patris domus numerus, dulces domus peccata, xxv, 25. Ejus misericordia aiam Sanchi necessarii, *ibid.*, 223. Quis sic peccatum de concientia sua, ut certus sit eam sibi in iudicio Dei posse sufficere, ubi misericordies misericorditer induit? xi, 66, 70. Deus si solum iudex, et non misericors esset, nemo ante eum staret, xii, 140. In Deo solo de fratri nostri gloria inquit, xii, 8. Id. Cum Deum carnis gloria nostra, nihil aliud coronam quam dona sua, *ibid.*, 58, 59. Concorsus pietatis et misericordie Dei, iv, 339. Deus iustus, et misericors, xvii, 338, 339. Deo nec misericors potest adferre iustitiam, necque iustitia misericordiam, xviii, 303.

Deus iustus, xxvii, 392; xxxv, 161. Deus, et iustus esse non potest, non tamen non liber est, xxxvi, 275. De iustitia Dei dilucida dicitur est, xxvii, 392. Dei equitas, sicut in potest, esse iniquitas non potest, xxvii, 404. Deus et cum dominus, et cum iustitiam, iustus est, xxi, 19. Deus semper iustus ut remunerator aut damiator, xxix, 328. Remunerator aut damnator liberi arbitrii, xxxix, 292. Deus qui modumque et dicitur impium, et iustificat, implens, credens, xxi, 19, 24; 342. Deus et quomodo nihil dicit omnia que fecit, cum odio libeat reprobos, xxxvii, 176. Deus inopos edit, et diligit, xxxvii, 287. Deus non exigit quod non dedit, et omnibus deo quod exigit, xvii, 419. Deus quomodo benigni patet, non iusto peccator, xxxv, 19, 19, 22. Devasive per domus sine per iustitiam iudicia misericordie omnia dispoit, xxvii, 153. Deus non relinquit impunita peccata eorum, etiam quibus ignoscit, xviii, 148. Deus vere est iustus, quando et iustus

sic protegit, ut per se ipsum iudicet, et peccatores sic ordinet, ut non ipse sed sua ipsorum malitia puniat, vii, 183. Deus semper fuit iustus, etiam reprobos amans, sicut quod punitur, i, 190. Deus iustus est etiam dum punit, *ibid.*, 304, et innocens, xxv, 28. De severitate exemplum in exilicione Judaeorum, bonitas vero in merione Gethse, xxvii, 255. Dei severitas in peccis intelligendis, non maior in Veteri Testamento, quam in Novo, xxix, a 353 ad 361. Semper tempore claritas bonitas, sic tempore honoris severitas Dei maxime commendatur, xxviii, 28, 29. Deus in Legislatum carnalibus, in Evangelio spiritibus peccis, xxix, 357, 361. Misericorditer dixit, amaritudine aspergens illicite iuganditates, xxv, 31. Infatigabili lege quibus penales castitates super illas cupiditates, *ibid.*, 26. Perentur a Deo boni et bona iugens, in Deum iustum et severum incurrit, *ibid.*, 50. Deus non punit mala, etiam bona malis nulla prestat, xxx, 518. Dei misericordiam et iustitiam Testamentum utriusque predicat, xxviii, 118. Dei bonitas et severitas cur commendatur a Scripura, xxix, 359. Deus iustus, etiam quando id fort quod homo si faceret esset impium, xxxvii, 17, 18. Iustitia non est eorum quod permittit Deus, xxvi, 584. Deus iustus iniqua permittit, etiam in rebus ad religionis cultum pertinentibus, et non impune, *ibid.* Deus omnium creator, i, 182, 184, 185. etiam peccator, v, 409, 200; xxv, 10; xxvii, 374, 377. Deus iustus et Deus aliam, non alii opponitur tanquam adversaria, xxviii, 125. Dei iustitia dicitur non qua iustus est, sed qua iudicat homines, xxxviii, 426, 441, 469; xxxv, 27. Deus solus iustus et iustificans, xi, 460. Deus solus iustitiam, cum iusti sunt, quicquam potest, ix, 144. Fons iustitiae quo nullus deorum prohibetur accedere, xxi, 258. Fons iustitiae, qui iusto potest regulari, xxvii, 625. Deus qui potest plene fieri mala, non solum potest Deum, viii, 484. Deus non premitur necessitate, ut peccare non possit, xxxvii, 275, 277. Deus vitium anali a reatu statim, ab infirmitate paulatim, xxxv, 145. Dei ira quid, vii, 375. Deus passio

nulla turbatur, sicut irasci dicitur, ii, 423. Deus cum tranquillitate irascitur, vii, 153; xi, 228, 229. Dei ira, non animi perturbatio, sed iusta fixaque violentia, xxx, 534; xii, 23, et vis quo iustissime vindicat, vii, 118. Vindicta primi peccati, et eorum quo ad illa sunt, vocatur ira Dei, quod de iudicio Dei, sicut, sic, 28. Quod in eius similitudine, qua per leges eius fit, ira eius dicitur, vii, 155. Ira qua punit Deus, non in ipso est, sed in animis ministrorum ipsius, *ibid.*, 178. Dei ira accipi potest ipsa mensis obsecratio, quo conspiciuntur, *ibid.*, eos, qui lepore Dei transgreduntur, *ibid.*, 118. Dei ira est motus qui fit in anima que legem Dei novit, cum eandem legem vult a peccato praeferri, *ibid.* Deus et iratus vindicatur, et peccatus, xxxviii, 458. Deus iracundus nullus, xxvii, 383. Dei ira potestas qua per insubstantios irascitur et declarat; sicut et salvat; ferret et vocat, xiii, 556, 556. Deus temporalia aliquando tribuit, sed quando utiliter subtrahit, x, 72. Deus mala inferi malis, non peccata, sed supplicia, *ibid.*, 83. Dei ira illa est maxime, qua peccator non patitur quod non debet, sed tunc quod tempore illi, xxx, 382. Dei ira maior in peccatores, cuius peccata abest illis et adest iudiciorum, vii, 213. Deus nullum irascitur, dum non exquirat, dum quia obdivisus et non attendit peccata, et per irasces et videra ad dicitur hominesque peccata, *ibid.*, *Irasci* Deo. Deus tunc punit inoffensos, cum impunita peccata dimittit; misericorditer adversaria, cum obsequia libertatis impes reddit, xxxix, 539. Deus in hinc iureo insubstantios et despectus boni largitur, xvi, 178.

Dei odium quid sit, viii, 143. Deus amat in peccatores quod est nature, ad quod est culpa, xvii, 300. Deus libentiam aliquando dicitur, non ad pernitentiam, sed ad disciplinam, xi, 228, 229. Dei irrisio est subannatus ad accipienda, xxi, 198.

Deum possidere quo semas dicitur, iii, 182, 275; 304, 392. Deum elatum esse gaudium mundi universitate perfecta, dixit Plato, *ibid.*, 34, 35. Dei premitura, ira, misericordia, redit; oblitio, quid, xxxvii,

125; 133; 141; xxxix, 18, 49, 22, 209, 371; 373; 373, 425.

Dei unitas Trinitatis, xxx, 197. Deitatis unitas, et personarum distinctio, xxvii, 61. Quomodo in ipse simpliciter Dei al Trinitatis, xxxv, 47. Deus Trinitas, sed non triples, xxx, 264. Deitatis unitas et personarum pluralitas naturae in creatione hominis, v, 244. Natura Dei in Trinitate creditur a multis, intelligitur a paucis, *ibid.*, 271. Sed plures dicit, sed Deus unus substantiae, vi, 314. Quod quid de Deo substantialem dicitur, de singulari personam singulariter et simul de ipsa Trinitate dicitur, xxx, 341, 342. Deus Deo absolute conveniunt et essentia, de Trinitatesingulariter dicitur, non pluraliter, *ibid.*, 348, 344. Quod de Deo ex tempore dinatur, relative dicitur non absolute, *ibid.*, 350. Quod genuit Deus, simile est illi, non quod fecit, xxvii, 397; xxxix, 242, 348, 245, 245, 301, 302, 303. Deum multallem et impium est dicitur, xxx, 303. Deus Trinitas, res qua triendum, iv, 421. Deus unus est in tribus personis, xxvi, 30, 31. Ipsam continentiamque, quod dicitur Patris et Filii, ne in se invicem dilectionem, subornaque charitatem, quoniam erodunt, esse Spiritum sanctum, *ibid.*, 34, 35. Deus creatus recto dicitur de Christo, xi, 367.

Deus de latere nostrum su ipse fecit, non accepit, et, sed peccatorum, et, 247. Deus contra proprie dicitur Deus, qui cum diligit, viii, 535; xvi, 344. Deus amantur est, et ab omnibus suis non divos, sed tota possidet, xviii, 74, 75. Deus non omnium ordinem modo: noster magis, qui de illo vivimus, viii, 209. *Ipse pappus* Deus dicitur, quem sanctitatem habet, tanquam in omnipotenti et peccata suo, viii, 419. Dei titulum in corde gestamus, xvi, 378. Quomodo quae Dei sunt, sicut nostra, xx, 422. Deus protegi non qua Deus est, ne nominatur; regi non; quia rex est, ne ca-

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES

UNIVERSITÄT ZÜRICH

®

damus, xvii, 364. Deus maseptor, ne cadam, xviii, ne hauriam; protector, ne feriat, xxi, 435. Deus reingum nostrum, xvii, 175. Derivata sedulo que adversus nos, etiam cum Deus apertissime adiutor est, vi, 239.

Deus est tempore appellatur Dominus, xxx, 342. A qua tempore erit appellatur Dominus, v, 241, 282. Deus tempore Dominum fuisse non audeb dicere Augustinus, vi, 85, 88. Indigent omnia Dominus et misera et felicia, v, 466. Deus anima utilitas et salus nostra est, v, 423.

Deus Pater noster, xviii, 227, 228. Pater Omnia et hominum quodlibet, xv, 225. Aliud est cum illi commendatur Deus, qui Deus est; aliud, qui Pater est, *ibid.*, 493. Quid Deus a nobis exigit, et Pater noster est, misteriositas est, xv, 218. Ut Deus Pater noster sit, cuiusdamque, sed sola deus voluntate comparari potest, *ibid.* De illi dicitur aliquid secundum regenerationem, xv, 532, 533. De illi non desinit esse illi recelli, tempore presentia vult, xxxv, 7, 8. Deus non vocatus est a Iudeis Pater, sed Dominus, xiv, 216. Deum se laudavit Porphyrius, ut et Deum patrem et regem vocavit, iv, 297. Deos circa laudandos et amare, xxi, 468. Deos laudandos in prospera et in adversis, vii, 323, xii, 312.

Deum colere significat propriam officium est, xxxvii, 239. Nobis unus diligendus et colendus precipitur, iv, 44; v, 41. Deum unum solum colendum docuit Varro, vi, 210. et ex eo profatur, quod inter deos ministrum eius habentur, *ibid.*, 260. Deo vera fides a Paganis maxime ingratia, quod cum eius diis falsis colerent, *ibid.*, 204. Deum cum multis dum volunt habere idolastra, facilius fecerunt, et cum uno habere, quam ut diis multa falsive micerent, x, 382. Deum debuerunt numerum paganism, xv, 212, 267. Revertorum principum labor in precantibus populi quiescunt in virtute beatam, cum erunt ut hoc ipa quies ad Dei cultum referant, xi, 207. Deus Hebraeorum sicut colendus est, quo solo fruens, beatus sit ceteri ejus, et contra, xi, 125; xviii, 510.

Deus gratis et casto amore colendus, xxi, 206; 559, 563, 564; et, 431, x, 100; xi, 206, 267; 309; xii, 310, 200; xvii, 182. *Fide* Colere. Deum quando glorificamus, nobis prodest, non illi, xvii, 187. Magna est utilitas homini quod Deo servit, v, 427. Deo solo propter aeterna, sed etiam propter temporalia beneficia colendum, xi, 474, 477. Deum nunquamque se esse servum, quando se ipse colendum proceperit, dixit Socrates, xxi, 367. Deum verum colere cullu turpi et stulto, non faram est, xi, 248.

Deo vero tantum sacrificandum est, xv, 469, 468. Deo illi sacrificia servandam, cuius non ipa sacrificium esse debent, xi, 482. Deum colant Iudei Ista significatio futurorum, xxvii, 375. Deo simulacrum nefas esse Christiano in templo collocare, xxvi, 30. Deo soli cultus laicus debetur, xi, 472. Deo debetur *Lex* ut Deo, *quod* situram Domino, v, 270. Deo peccata serviti non potest, *ibid.*, 358, 359. Quibus moribus colendus sit Deus, iv, 68. Deus colitur charitate, xi, 328, fide, spe et caritate, xxvi, 56. In Deum recta fide credere, illum credere et nosse, quid proest, xxvi, 54. Deum la nobis deambulat presentis iustitiam, et latitudinem invenient caritatis, xii, 391, 392. Deo cultus in hoc maxime constitutus est, ut unus non sit in ingratia, xxxiii, 426. Sola pietate obedientie colitur Deus, *ibid.*, 366, 430. Nomen Dei quomodo sacrificatur, xiv, 229. Fieri potest et etiam extra Ebraeorum idem ipa esse amicus Dei colatur, xxxii, 398.

Deus precipue et solus diligendus, quia nihil eo melius, xi, 239. Deum cum sit sapientia incommutabilis, rebus omnibus antependens, iv, 423, 424. Omni homine, imo et se ipso citius simpliciter diligendus, xv, 162, 239. Deo non respiciendum quod ipa dicit, xvii, 162. Deum quomodo respiciendum, xv, 213. Quomodo tanquam pecunia amandus, xxvii, 118. Deus non ad premium diligendus est, xiv, 428. Deo tanto magis inchoetur, quanto minus diligitur proprium, xxx, 486. Deum non tantum amatur antequam videatur,

quatum amabitur cum videbitur, xxxv, 28. Deus omnia cooperatur in bonum, xxi, qui diligunt eum, xxxvi, 28. Quibus bonum Deum diligentes omnia cooperatur in bonum, *ibid.*, 25. Deum ama; quidquid amat ab illo est, xx, 353. Deum quomodo caritas dicitur, xxxi, 75. Deus sit puri cordis vitalis delicia, xxv, 388. Deus sit homini fortunatum horum que diligunt eum, xv, 109. Oportet amari et agendum ut omnes Deum diligant, iv, 410, 441. Preceptum de Deo et proximo; imo et de se ipso diligendo datum est, *ibid.*, 432. Quare preceptum quo diligamus Deum, a dilectione proximi distinctum est, *ibid.*, 444. Nihil Deus habet quod sibi proest, sed illi est iudex, xxxia, 523. Deum nunquam male amari potest, xi, 568.

Deus et amatur utilis, et timetur, xxix, 352. Deus quomodo amabilis est et terribilis, xii, 454, 456. Deos solus tenari sine amore non potest, xxxvii, 22. Qui timetur, quid agendum, *ibid.*, 24.

Deus in hac vita semper querendus, xvi, 129. Deum querendum Deoque servandum, et apices rerum omnium et interior hinc que conciliata honoribus, xxxvii, 42. Deus querendus est inventus, xvi, 129. In se inventus qua ratione tempore querendus, xi, 188. Deus ubi et quomodo querendus, xxx, 406, 407. Caste querendus, xxi, 176. Deus per Scripturam et per prophetam queritur, xxx, 232, 234. Post non tam non effugiamus captivitates Dei invenimus, xvi, 129, 130. Inquisitio de Deo purgatio imitatio dilectio affectionem, iv, 58. Actio recti itineris ea est que gloriam Dei spectat, xxxvii, 463. Qualis sit liber actio, *ibid.*, Deum non tam attendi nostram voluntatem quam utilitatem, xii, 429, 470.

Deus testis et iudex, xv, 405. Deus testis habere voluit homines, ut et homines habebant testem Deum, xxi, 447. Deus non de veris, sed de certis iudicet, xi, 442. Quod sit ius ad Deum, deo non respiciendum quod ipa dicit, xvii, 162. Deum quomodo respiciendum, xv, 213. Quomodo tanquam pecunia amandus, xxvii, 118. Deus non ad premium diligendus est, xiv, 428. Deo tanto magis inchoetur, quanto minus diligitur proprium, xxx, 486. Deum non tantum amatur antequam videatur,

sed moribus, xa, 239. Deum inaccessibilis est virtus nostra, sed acceditur ad eum numeris suis, qui 402. Apud Deum plus habet loci, qui plus attulit non argenti, sed fidei, xviii, 76. Quid sit hominem esse cum Deo, et Deum cum homine, xxxi, 91. Deo sufficienter tanto timore et quanto magis in eum cognoscunt et charitate proficiunt, xxxii, 168. Ad Deum qua ratione accedant beati, cum sit inaccessibilis, xxix, 230. A Deo discedunt non hoc eorum inter vallis, sed voluntatis aversione, v, 224. non sit non ab illo homo facit cessum, nunquam ab homine ipa facit cessum, xv, 378, 379. Deum nemo nisi tollit, tu tili illum tollis si illum legis, xa, 465. Qui non vult habere Dominum Deum suum, quo fugit Deum omnium, xvi, 344. Deo propinquum bono fit virtute, peccando propinquum herediti dissimulatum, xi, 441; xxx, 388. Tanto anima Deo dissimulatur, quanto rerum temporalium esuritur, xi, 441. Deo similitudo in volens, xviii, 149, 150. Deo similitudo utiam in peccato appellatur, xxxi, 461. Delectum in imagine Dei, *ibid.*, 484. Quomodo fit, *ibid.*, 486. Deum inter et homines peccata sola separant, xxxvii, 288.

Dei inimici dicuntur, qui non naturam, sed vitium ipsi imperio adversantur, vii, 64. In Deum esse inimicum quid sit, xxxvii, 56. Deum immansurum, qui non intelligitur, xii, 450. Multi dum putant se non videri a Deo, propterea male faciunt, xvii, 280, 281. Deo obsequio et mansuetudine quomodo non possit, xxxi, 24. Necesse est ut aliter quam cogitaret, animam gustaret, qui divina visum intelligitur, xii, 388. Ad Deum sine gratia, amicus non tollit, xxxi, 486. Deum propitium et alacrum sola humilitas et pietas capit, vi, 299, 300. Deo servis si detrahunt homines non mirum, cum ipsa Deum quomodo blasphemare non cessent, xxxvii, 78. Deo in peccatore non beneficus, xvii, 182.

Deus alius est, et ab humilibus conlingitur, ix, 489; x, 391. Deus sic est alius, et non sit alio longe mihi salutis nostra et gemma nostris, ix, 13. Deum quomodo intelligit, Deo iunctus est,

ant quasi virtutes, vel membra, vel partes Jovis, xxxvii, 166. Deos omnes ad mundum referre, frustra conatur, xxv, 82, 83. Quisquis ad mundum verum referri debet, *ibid.*, 79, 80. Dii non sui digni, quot vero veri Dei, *ibid.*, 80. Qui opera hominum Deo putant, aliter debent esse quam qui opera Dei, v, 18. Deum unum aliquando tres plures fecerunt. Pagani, aliquando non unum plures deos, xxvi, 60, 61.

Dii omnes ex una substantia secundum Paganos, quamvis diversae officia, opera, et potestates habeant, xxviii, 518. Deos ex igne esse Herulici; ex numeris Pythagoras, ex atomis Epicurus credidit, *ibid.*, 284. ex aëre Anaximenes, *ibid.*, 363. Alii uno Deo factos sensu Platoni, *ibid.*, 274. Dii antiqui secundum Platone[m] *ibid.*, 388. et natura sua non immortales, sed talitate Dei immortales, xv, 298, 299. Dii a summo Deo facti immortalia corpora habent, *ibid.*, 141, 144. Secundum Platone[m] in celestibus corporibus sunt Iudaei, xv, 298, 299. Magni beneficium est secundum Platone[m] dicitur si summo Deo factus, immortale corpus habere, *ibid.*, 144. Resolviunt, *ibid.*, 141. Dii secundum Platone[m] promittunt Deo sperant in corporibus concessis permissumque, xv, 298, 299. Deos alios a summo Deo factos, alios ab hominibus Titus Livius dicit, *ibid.*, 403. Deos heri ab hominibus dicitur, cum spiritus invisibiles similesque per actionem quendam copulantes, *ibid.*, 399, 409, 406. Incredulitas, causa huius erroris, *ibid.*, 404. Dii pro anima est daemon, pro corpore animalium, *ibid.*, 411.

Dii spiritus immortales, *ibid.*, 355. Philosophi de deos, *ibid.*, 169, 207, 203. Qui sibi finguntur deos, a demonibus possidentur, *ibid.*, 404. Dii rariis nominibus demonum nomenclati sunt, *ibid.*, 414. Deos a demonibus diligenter discernit Apuleius, *ibid.*, 285. Deos liberis similitudinis minoris, quam hominibus, absurdum est asserere, *ibid.*, 516. Deum nullum nocere homini, aut ex hae attractione confidantur, falsum Platonicorum estatum, *ibid.*, 485. Deos daemonibus indigere multis et interpretibus absurdum est, *ibid.*, 395. Dii Gentium

ex quo nominari ceperunt in Scriptura, *ibid.*, 162.

Dii Paganorum homines fuerunt, xx, 429. Deos aliquando homines sine Euhemeris concepsit, *ibid.*, 290. Mars et Tullius posturum, xxxviii, 293. Cicero confutatur, xxii, 373. Lenox sacerdos Aegyptii declarat, et Alexandrii philosophi, *ibid.*, 409, 400. Contrarium atheniorum certamina, partes esse demonstrata, non deorum, velent Stoici, *ibid.*, 423, 425. Deorum dignitas, *ibid.*, 209, 296. Dii huius vel yndicia aliena esse voluit Varro, *ibid.*, 442.

Deorum cultus, institutum demonum, *ibid.*, 281, 294, 293. Negotium suum agunt daemones, et pro diis habentur, *ibid.*, 401. Dii ab hominibus differunt, locis, aeternitate, beatitudine, *ibid.*, 431. Dii se gentes et homines vocantur, aliis esse Varro dicit, *ibid.*, 114.

Deorum distinctio secundum Labeteum, *ibid.*, 153, 154. Dii quidam erubescunt, quidam fructi matrimonio, etc., *ibid.*, 301. Plato deum nascedus exilis, hominum terra tribuit, postea confutatur, *ibid.*, 320. Dii certi atque incerti, *ibid.*, 124, 126. Deorum tria genera, *ibid.*, 202, 203. erubescunt, *ibid.*, 78. Dii selecti, *ibid.*, 193, 196, 306, 307. De deorum selectione nulla ratio est, *ibid.*, 308. Dii selecti male sic appellati, *ibid.*, 310, 314. Dii selecti nobilitate erubescunt, non dignitate virtutum, *ibid.*, 355. Dii selecti magis ad iniurias quam ad honores, *ibid.*, 312. Dii selecti magis iustitiae propter sua approbata, quam caeteri, *ibid.*, 347. Deorum selectiorum vis magna quoniam iustitiam, et deorum vero interitum vis illius qui infirmior, *ibid.*, 312. Deos selectos hinc esse nuntios volent, *ibid.*, 349.

Dei et bonos esse et malos, quidam opinati sunt, *ibid.*, 414. Deos omnes bonos beatosque crevit voluit Apuleius, *ibid.*, 427. Deos tantum esse bonos, quidam opinati sunt, *ibid.*, 398, 414. et Platonis opinatus, *ibid.*, 381, 382. Deos bonos, sanctos Angulos seate vocantur Platonicis, *ibid.*, 447, 450. Deos bonos, non sanctos Angulos vocantur, *ibid.*, 407. Quare deos tantum malos, aut deos, laborum sanctorum voluptate privavit Plato, *ibid.*, 383.

Deos superiores per turpitudinem subiecit Porphyrius, *ibid.*, 498, 499. Et sub-

jectos per Theurgiam, asserit, *ibid.*, 469. Perturbationum labe esse discreti Apuleius, *ibid.*, 499. Discreverunt et Stoici, *ibid.*, 424, 425, 427, 290. Deos mones per turbulenta, *ibid.*, 290. Deos mones ligari posse dicitur Porphyrius, *ibid.*, 409, 400. Contrarium atheniorum certamina, partes esse demonstrata, non deorum, velent Stoici, *ibid.*, 423, 425. Deorum dignitas, *ibid.*, 209, 296. Dii huius vel yndicia aliena esse voluit Varro, *ibid.*, 442.

Deorum cultus, institutum demonum, *ibid.*, 281, 294, 293. Negotium suum agunt daemones, et pro diis habentur, *ibid.*, 401. Dii ab hominibus differunt, locis, aeternitate, beatitudine, *ibid.*, 431. Dii se gentes et homines vocantur, aliis esse Varro dicit, *ibid.*, 114.

Deorum distinctio secundum Labeteum, *ibid.*, 153, 154. Dii quidam erubescunt, quidam fructi matrimonio, etc., *ibid.*, 301. Plato deum nascedus exilis, hominum terra tribuit, postea confutatur, *ibid.*, 320. Dii certi atque incerti, *ibid.*, 124, 126. Deorum tria genera, *ibid.*, 202, 203. erubescunt, *ibid.*, 78. Dii selecti, *ibid.*, 193, 196, 306, 307. De deorum selectione nulla ratio est, *ibid.*, 308. Dii selecti male sic appellati, *ibid.*, 310, 314. Dii selecti nobilitate erubescunt, non dignitate virtutum, *ibid.*, 355. Dii selecti magis ad iniurias quam ad honores, *ibid.*, 312. Dii selecti magis iustitiae propter sua approbata, quam caeteri, *ibid.*, 347. Deorum selectiorum vis magna quoniam iustitiam, et deorum vero interitum vis illius qui infirmior, *ibid.*, 312. Deos selectos hinc esse nuntios volent, *ibid.*, 349.

Dei et bonos esse et malos, quidam opinati sunt, *ibid.*, 414. Deos omnes bonos beatosque crevit voluit Apuleius, *ibid.*, 427. Deos tantum esse bonos, quidam opinati sunt, *ibid.*, 398, 414. et Platonis opinatus, *ibid.*, 381, 382. Deos bonos, sanctos Angulos seate vocantur Platonicis, *ibid.*, 447, 450. Deos bonos, non sanctos Angulos vocantur, *ibid.*, 407. Quare deos tantum malos, aut deos, laborum sanctorum voluptate privavit Plato, *ibid.*, 383.

Deos superiores per turpitudinem subiecit Porphyrius, *ibid.*, 498, 499. Et sub-

jectos sibi calubri ceperunt, *ibid.*, 103. Dii indigne ab honestis coluntur, qui per turpes placantur, *ibid.*, 408. Dii inde convenerunt obsceni, quod lafos obscenitas sibi exhiberi jussurum, *ibid.*, 69, 70. Eius hinc indigni honore divini videri debent Augustinus, *ibid.*, 75, 76, 77. Falsos erant in deorum obsequium peius huius turpiter agebantur, *ibid.*, 467. Deorum probra, que etiam in theatris spectanda proponuntur, xxxix, 532, 533. Dii falsi malis verbis cultorum suorum detestantur, xxx, 59. Dii inique convenerunt obsceni, quod criminosi suis, sui veris, non falsis detestantur, *ibid.*, 468, 469. Dii minime curant ne mala morum cultorum suis acciderent, *ibid.*, 81, 102, 109. Nulla unquam cultorum suis precepta prohibita detestantur, *ibid.*, 84. Nulla unquam precepta contra Gr. Nulla unquam detestantur Romanos, hanc et excuriam detestantur, *ibid.*, 57, 94, 95, 102. Leges ad instituendos bonos ad corrigendos malos non sunt expectanda a diis, qui lapsa senectute et angusta curantur, *ibid.*, 79, 101, 102. Deos ad hunc capitulum impudens, et non profanis referentibus, *ibid.*, 69.

Dii aetherum spectatores et fautores, *ibid.*, 133. Auctores se vite selectis immortales testantur, *ibid.*, 103. Dii selectos doctoresque peccanturum, non cultores, *ibid.*, 113. Dii non gratulati in eorum quod erant in ea quibusdam pudent, se alios non detestantur, *ibid.*, 415. Dii velut divinum prebent auctoritatem ad perpetranda crimina, dum ludos secanos exigit, *ibid.*, 105. Deorum falsitatis non debet utriusque in honorem deorum alioque, licet enim contemnant, ne eos qui avarum non detestantur, et honozantur detestentur, *ibid.*, 403.

Deorum salutorum cultus ipse varie se habuit, xxxix, 259, 262. Deorum obsequium scientiam committit Romanis laborum sanctorum, *ibid.*, 314. Deos male Varro vane placantur, et tristitia supplicat, *ibid.*, 498, 499. Deos male placantur, hinc falsi se iustitiam obsequium placari Labeo certatim, *ibid.*, 77, 74, 382. Deorum placantur per laborum obscenitas, magis noxia hominibus, quam laborum sanctorum indiget, *ibid.*, 405. Deos malos tantum, seu demones laborum sanctorum voluptate privavit Plato, *ibid.*, 384. Dii quam malo animo sedes

Deorum destructionis insuperantur Romanis, *ibid.*, 487. Romani in imperium miserunt, aut se, conseruasse, *ibid.*, 487. Deos male placantur, hinc falsi se iustitiam obsequium placari Labeo certatim, *ibid.*, 77, 74, 382. Deorum placantur per laborum obscenitas, magis noxia hominibus, quam laborum sanctorum indiget, *ibid.*, 405. Deos malos tantum, seu demones laborum sanctorum voluptate privavit Plato, *ibid.*, 384. Dii quam malo animo sedes

ira coluntur propter commoda huius temporis vite, *ibid.* 271, 274, 276, 277. Hae facti. Facti coguntur, *ibid.* 30, 31. Vt et exempli ostendunt, *ibid.* 30, 31. Vt et rictates reum temporis non ea favore aut indignatione deorum pendet, *ibid.* 96. Deos aut superbia coli aut iustitia esse iustitiam, *ibid.* Mala carnis a suis cultibus non averentur, *ibid.* 110, 111. Clavibus suis decipit deo et valens nocere, *ibid.* non sicut saltem, *ibid.* 167. Deorum cetera veritatis summa, quam utrumque emanant dignitatem, *ibid.* 294. In iustis coluntur propter vitam aeternam, *ibid.* 274, 287, 294, 303, 304, 412. Deorum nullam auidiam in regna in quibus coluntur, *ibid.* 178. In quibus illis commisit, *ibid.* 417, 418. Absolutum est petere ab uno deo quod non alterius tutela est, *ibid.* 274, 275. Deorum decemque turba immensarum requiritur, cum virtus adest et felicitas, *ibid.* 192, 195. Deo Pagetorum insensiti, *ibid.* 303. Iam haec deos comparati, *ibid.* 582. Deorum tempus, *ibid.* in multis confunduntur ab illis, *ibid.* 5, 8, 9. Deo sine simulacris plus auctoritatem et separatim coluntur Romani, *ibid.* 290. Deorum simulacra quo tempore condita, *ibid.* 309. Ad quod exemplum, *ibid.* 313. Deo casus sine simulacris Romae coluntur, *ibid.* Varro, *ibid.* 314. Deorum tempora cetera et simulacra frata Carthagine, *ibid.* 229. Alexander deos suos perdidit, *ibid.* 283. Di aures et di ligni ad prelium disparis, ad habere oculos et non videre, *ibid.* Deorum scelerum tempus, *ibid.* loci possunt in suis nominibus, vel in honorum. Veri loci occurrerit, *ibid.* 404. Frustra in templis salubres interfectiones recitari eorum que antiquis de deorum vita et moribus scripta sunt, *ibid.* 161.

Deorum varia nomina, *ibid.* 292. De Saturno et Iove quod negotii sui Præm, *ibid.* 371. De Iovis, *ibid.* 306, 311, 290. Di Manes, *ibid.* 409. Per solam Christianam religionem deorum familia manifestari potuit, *ibid.* 355. Di Pagetorum non comparandi Martyribus, *ibid.* 431.

Deorum nomen commune Angelis et

hominibus, *ibid.* 447. Angeli sine re-
cendi dii, *ibid.* 256. Dii homines sup-
plati, *ibid.* 464; *ibid.* 258, 256. Dii homi-
nes, non meritis coluntur, sed Dei gratia,
ibid. 126. Di participatione hominis, su-
matura, *ibid.* 418, 411, 455. Di homines
gratia delicati, non de substantia natæ,
ibid. 402.

Deogratias. A Deogratias dicitur
Carthaginensis regalis Augustinus tri-
bitum librum de Calcestrandis Tullius,
ibid. 484.

Deogratias Augustino indicari pas-
sus restitui, *ibid.* 372.

Deoretas episcopus Donatistæ,
ibid. 339.

Deoretas Macriensis episcopus
Dordicæ, *ibid.* 406.

Deoretas metropolitani Con-
stantiensis, *ibid.* 400, 474.

Deoretas episcopus, *ibid.* 316.

Deoretas Judicium, *ibid.* 400.

Deoretas ubique debetur, *ibid.* 261,
269.

Dextera in hunc ponitur, *ibid.* 520, 521.

Dextera nominatur in omnibus locis, *ibid.* 17. Dextera Dei, *ibid.* 415, 428. Dextera
Patris, potestatis, *ibid.* 60, 85. Dexte-
rudo, *ibid.* 201, 36. Dextera
significat illi quod clarior est, *ibid.* 185,
186, 189. quod quis præcipit, *ibid.* 264.

Dextera et sinistra beatitudinis mis-
ericordie significant, *ibid.* 321. Dextera
nostra est vita æterna, sinistra sua
temporalis, *ibid.* 278, 290. Status in dex-
tra, solus æterna; solus in sinistra, so-
lus temporalis, *ibid.* 299. Dextera est
claritas spiritalis, sinistra corporeis car-
nalis, *ibid.* 252. Dextera prosperitatis
significat, *ibid.* 74, 13. Dextrum facium
beatitudinem ponunt, *ibid.* 379. Ad
dextram sedent honorabilis, *ibid.* 140. Dextera aut sinistra rei post deo
aleno quod sit, *ibid.* 322. Dextera in-
quiritatis quod significat, *ibid.* 322, 323
327, 414.

Dignitas Latine Accusator dicitur, *ibid.* 469. Diabolus habere patrem, *ibid.* 469. Diabolus putaverit, *ibid.* 468. In creatura
Dei ceteri nati, *ibid.* 328. Ugentur,
ibid. Diabolus non fuisse ex numero
Angelorum superælestium, sed munda-

torum quidam sermone, *ibid.* 593. Diabolus inde unde et ceteri Angeli, *ibid.* 468. Diabolus princeps Angelorum qui
cederent, *ibid.* 30. Quomodo fuerit
in medio Angelorum, *ibid.* 282. Dia-
bolus rex demoniorum, sicut Iasius rex
est serpentium, *ibid.* 3. Ex homo An-
gelo diabolus factus est, *ibid.* 411. Aliquando bonus Angelus fuit, *ibid.* 324. Et qui summe est, fructuarius, *ibid.* 257. De sublimi veritate gaudet, *ibid.* 274. In veritate fuit, sed non permansit,
324. 13. Quo sensu dicitur diabolus
in veritate non stetit, *ibid.* 27.

Diaboli casus unde, *ibid.* 348. Non-
nulli dicunt diabolus creatus, quod in-
vidiam homini ad imaginem Dei facti, *ibid.* 299. Magis se ipsum quam Deum dili-
gendo subditus et esse noluit, intumuit
per superbiam, et a summa essentia de-
fecti, *ibid.* 337. Diabolus ex Angelo factus
est, cum voluit nisi illum esse subique
principati, *ibid.* 32. Et quia se delectavit
esse amplius quam illo, cuius participatio-
ne locutus erat, *ibid.* 286. Diabolus
superbius est, *ibid.* 185. Diabolus ce-
cidit ab eo quod acceptavit, *ibid.* 540. Varo
de consuetudine et lapsu diaboli, *ibid.* 543.

Diabolus natura hostis excelsior, *ibid.* 517. Diabolus creatum in malitia non-
nulli putantur, *ibid.* 536. Refelluntur,
ibid. 104, 105. Diabolus non semper
malus fuit, *ibid.* 27. Diabolus bonus et
rectus creatus fuit, *ibid.* 132. Diabolus
angelus vitiorum, natura bonus, *ibid.* 303. Diabolus
factus a Deo bonus, *ibid.* 282. Diabolus,
unde nullus, *ibid.* 343. Diabolus suam
quandam proprietatem, tantquam et adversum
præceptum naturam mali habere, Mani-
chaorum hæresis, *ibid.* 26. Diaboli na-
tura in quantum natura est, malum non
est, *ibid.* 37, 38. Diabolus in quantum
Angelus, non est malus, sed in quantum
perverus propriis voluntate, *ibid.* 327. Diabolus
non fuit beatus ante peccatum, *ibid.* 532, 533, 538. Diabolus non fuit al-
quando beatus, si Angeli norunt quales
sunt, et præsentis quales postea fuerunt,
ibid. 324. Diabolus in quantum
a diabolo fuisse visum quidem dixerunt,
ibid. 419. Refelluntur, *ibid.* 127, 130. De sublimi habitatione eorum et ap-

peratu superiorum Angelorum lapsus
cum angelis suis, ad hunc aerem tanquam
ad carcerem damnavit, *ibid.* 5, 417;
ibid. 172, 177; *ibid.* 53. Sedem habet in
Aquilone, *ibid.* 260. Corpora diaboli æ-
riam, *ibid.* 528, 529. Diaboli præsentis status
comparatio explicatur, *ibid.* 177, 178. De corpore mystico diaboli intelligendum
est illud, *ibid.* Quomodo cecidit de caelo,
ibid. Lucifer, qui mane cecidit, *ibid.* XIV,
12, 7 et illud Ezech. XXXIII,
18, 7, et signaculum, *ibid.* Diabo-
lus et angeli eius in rostellis quibus-
dam habitent, *ibid.* 163. Diaboli corpus,
diabolus dicitur, *ibid.* 241. Diabolus ab
initio tempera cecidit, *ibid.* 532. Diabolus
duobus malis diabolus est, superbia et
invidia, *ibid.* 308, 309. Diabolus soli
superbia lapsus, et inde solum pau-
niens est, *ibid.* 84. Ex defectu inopia, et
ex inopia invidiam, quia diabolus,
diabolus est, *ibid.* 388. Diabolus homini
stanti invidi, quia ipse cecidit, *ibid.* 21, 48. Diabolus hominis adversarius est
invidi, *ibid.* 85; *ibid.* 458; *ibid.* 32; *ibid.* 323,
314, 315.

Diabolus non est permisus tentare
feminas nisi per seipsum, *ibid.* 548. nec
visum nisi per seipsum, *ibid.* 544. Cui
diabolus serpentem elegit ad tenendam
Evam, *ibid.* 185. Diabolus in serpente
locutus est, non vero in femina, *ibid.* 344. Diabolus in serpente
molestus, *ibid.* 539. Diabolus quomodo
audierit vocem Dei, *ibid.* 281. Et in
conversum visum venerit, *ibid.* 277, 281. Diabolus hominem ab initio, *ibid.* 46; *ibid.* 45. Quomodo, *ibid.* 532. Diabolus vere primus peccator, *ibid.* 22, 286, 287. Quo sensu dicitur, ab initio
diabolus peccasse, *ibid.* 27. Ipsum per-
petua peccandi voluntate tenet, *ibid.* 294, 305. Diabolus arbitrium non habet
ad bene faciendum, sed ad maximum
involentiam poena sui sceleris obli-
vatum, *ibid.* 229.

Diabolus invidiosus pater, non esse
creando, sed quod nisi illum imitando
illi, *ibid.* 294; *ibid.* 329, 324. Diaboli
filii quatuor, *ibid.* 13. Initiatores dia-
boli, filii diaboli, *ibid.* 456; *ibid.* 562,
524. Per diabolum, peccatum quod pec-
catis imitarentur intravit in mundum,
ibid. 348, 349. Aliud filii diaboli,

aliud sibi scilicet, xxxv, 6. Diabolus aliud sibi secreti, *ibid.* Diabolus filios non facit, quos peccata, *ibid.* Infidelitatis facti diaboli opera, *ibid.* 6, 7. Diabolus in filijs diffinitive opera sua mala operatur, diffidentiam et infidelitatem, xli, 223. Diabolus dicitur antiquus peccator, propositus peccator, princeps hujus mundi, id est omnium peccatorum, xxv, 468; xxvii, 277. Opera mali peccatorum, xxi, 414. Diabolus princeps rexque vitiorum, xxvii, 222. Diabolus est angelus qui rectorum mundi, xxi, 182. Diabolus per peccatum peccatis est hujus mundi, xvi, 237. Cujusnam mundi princeps, xxxvii, 405. Quo sensu princeps, xvi, 73, 74, 429. Non tenetis nos nisi vincitis peccatores, id est imperium qui corde non habitant nisi in hoc mundo, xvi, 353; xii, 498; xix, 226. Princeps peccati, et ideo princeps hujus seculi, xvii, 278; xviii, 270. Diabolus malorum caput, xii, 344. Capivator peccati, xxi, 430. Non tenetis nos nisi vincitis peccatores, *ibid.* 124. Diabolus dominum in hominibus unde, xv, 180, 181. Diabolus ad regnum qui peruenit, xviii, 389. Diabolus veluti principii subditi omnes peccatores, xxxv, 248. An homo per peccatum possit diabolo subditi, xxxv, 441, 442. Omnes propter Adæ peccatum subditi diabolo, xxxvii, 299. Et traditi in potentiam ejus, non jussione, sed permissione Dei, xxx, 547. Si in Christo non renascimur, xxxv, 256. Deus non creat diabolo, quos novit sub peccato nascituros, *ibid.* 295. Homo per vitium sub diabolo, xxxvii, 37, 38. Forma diaboli est, ut in potentia habeat peccatores, xxxvii, 474. Diabolus ad voluntatem suam exarduit, sed ad damnationem, vii, 293. Diabolo peccator in cinem datus, xxxv, 181. *Vide* DEMONIS. Omnes propter Adæ peccatum traditi in potentiam diaboli, non tamen alieni a lege potentissimi Dei, xxx, 547, 548. Diabolus ipse non alienus a potentate Omnipotentis, tunc neque a bonitate, *ibid.* Nec homo peccator, nec diabolus Dei potestati subtrahuntur, xxxv, 189, 211, 224. Illi soli a diabolo non possidentur, quos gratia Christi liberat, xxxvii, 260. Diabolus accepit po-

testatem in infans, et amittit maxime aeterna; et non est ista potestas irati, sed pœni damnati, vii, 340. Diabolus non auctor nature humane, xxxv, 434. Diabolus vindicat sibi quodque assequit eorum que naturaliter inlicita sunt, xxxvii, 314. Sic sunt in potestate diaboli quomodoque illi Deo judicium subducitur, ut a Dei potestate sub quo et ipse diabolus est constitutus, aliena esse non possit, xxxvi, 226.

Diabolus gœctus per virtutem Christi, xxxvii, 287, 288; xix, 226. et per mortem ejus, xxxvii, 378. A capitalitate diaboli Christi non redempti, xii, 88. Quomodo diabolus victus sit a Redemptore nostro, xix, 120, 132. Diabolus a Christo justitie veritate, non violentia potestatis victus, xxvii, 129; xxx, 518. Et magis illi superari debet, *ibid.* Diabolus quomodo victus potentia Christi, *ibid.* 520. Diabolus insuperabilis, mortalitatis et ætæ Dei, xvii, 124, 132; xx, 364. Diabolus trophæo suo victus est, dum occidendo novissimum hominem, prima de laqueis perdidit, xx, 364. Diabolus, quod ad tempus prævaluisse visus est homine superato, etiam sic in æternum victus est homine reparato, xxxv, 449, 450. Diabolus allicere, et potestatis ejus a secedere et possidentis humilitas colligere, xxi, 224; xv, 87. Diaboli solutio quare permittitur, xv, 87. Diabolus ligatus est, ut non seducat gentes ex quibus constat Ecclesia, *ibid.* 86. et quando futura est, *ibid.* 87.

Diabolus minus foras delectat, nisi extra munitionem et impericium gradus putat, sed quos ab animo purius non distinguit mundum ejectionis est, xv, 180. Diabolus in mysterio exercitum et exsultationem mittitur foras, xxxvii, 224. Diabolus exclusus a creditibus, plus cepit minus possidere, xv, 86. Diabolus unum hunc Christum adveniam rejectus est de cordibus potentum, xv, 72. Diabolus foras missus, qui intrinsecus dominabat, extrinsecus proliator, xxi, 218, 219. Diabolus propter nostram exercitationem fovinecus opponere permittitur, *ibid.* 224. Diabolus nihil facit, nihil potest, nisi missus, ad permissus, vii, 400, 340; x, 56, 300, 400

xv, 8, 9; xxxv, 273. Diabolus si possit aliquid, nullus nostrum remaneat, x, 460. Diabolus datur permisso in homines sive probationis causa, sive vindictæ, vel ad damnationem vel ad correctionem ergo, vii, 100. Nec tentationem ergo, vii, 100. Nec tentantur a diabolo, nisi peritente Deo, aut ad damnandos impios aut ad probandos pios, x, 180. Tantum tentare simitur, quantum expedit proficiendis, ix, 472, 473; et electis, xxx, 528. Tentantur voluntatem habet diabolus, in potestate voluntatem habet, nec quomodo faciat, x, 544. Non quiescit in diabolo voluntas uoculi, etiam cum potestas non datur, vii, 110. Diaboli tentationem ad altitatem Sanctagruæ convertit Deus, xii, 30. Diabolus non tenet nisi in illo bonum ipse producat, v, 338. Diabolus utitur Deo ad salutem fidei, xxx, 214. Diaboli persecutionibus bene utitur Deus, xxxv, 273. Diaboli bellum indicimus adversum nos, in nostram fidem inlicitam, *ibid.* 166. Diabolus malleus utiuntur dicitur talis, x, 475, 476. Diabolus divine providentiæ procurator est, notor, xvii, 115. Diabolus necit quanta bona de illo fiat, etiam cum servit, xvi, 170.

Diabolus Agnoscit, xii, 429, 430. Hæcis exvoluta, xxi, 403. Diabolus exvolutus homo appellatur, xii, 337. Diaboli furor, et in Lesum protervus, et in nos neclarius, et in se perniciosus, xx, 144. Diaboli contra Christum et Christi fides pugna, xxxvii, 98, 99. Diabolus ad solutum malevoluntatis dantes, iniquus pœni, extra quibus damnator, iniqui, xxi, 340. Diabolus cadens statim ravidus, asque agit et homo illac non pervenit, unde ipse ejectionis est, ix, 84; xxi, 344, 342. Diabolus omnibus mediis est, quomodomodum delectat, ix, 468. Nihil diabolus agit, nisi et interfectum riam ad lesum, xxi, 246, 247. Nihil sic, ut non frustretur in Deum, nec ad Mediatoris servitium est adversus Ecclesiam in novissimum temporibus, xii, 225. Quo servitio est diabolus et Judæ; unde ad persequendum corpus Christi diabolus manet, Judæ autem Judæ succedit, xii, 412, 413.

Diabolus tribus annis, et sex mensibus servitium est adversus Ecclesiam in novissimum temporibus, xii, 225. Quo servitio est diabolus et Judæ; unde ad persequendum corpus Christi diabolus manet, Judæ autem Judæ succedit, xii, 412, 413. Diabolus tribus annis, et sex mensibus servitium est adversus Ecclesiam in novissimum temporibus, xii, 225. Quo servitio est diabolus et Judæ; unde ad persequendum corpus Christi diabolus manet, Judæ autem Judæ succedit, xii, 412, 413.

Diabolo insidiatur, vii, 100. Diaboli Angelus pavidi in lateribus mactationem avarum, *ibid.* Diabolus non auctor malis insidiari, si de via, id est, a Christo, non recesserimus, xxi, 92. Diabolus ipso aliquid latet quæ sit homo; nisi tenet, non invenit, viii, 363. Diabolus omnia nostra peccata rimatur diligentia invidiosus, xix, 457. Nostri nos acrius oppugnat, xx, 140. Diabolus locum altissimum mala volutatis, xviii, 269, 270. Diabolo tentatori dicitur janus, cupiditas et timor, xviii, 488, 489. Diabolus non tentat, nisi quod in te carnalis dominatur, xii, 428. Diabolus per cupiditatem tentat in hominibus, xxxv, 180. In terra regnat in hominibus, quo cupiditate hujus vite illudat, et morte terret, vii, 384. Diabolus intrat in cor immittendo insulas persuasionis cogitationibus iniquum, xv, 6. Diaboli caput, insensibile, iniquissimum, xviii, 373, 374. Diaboli plantamala ad irremediandam animas, ix, 470.

Diaboli regnum, regnum fallaciarum, xxx, 308. Diaboli potestatem mundi, xv, 468. Diaboli magna potentia est cum fallit, quom cum servit, viii, 184. Diabolus ipse non movet homines decepti, xxx, 308. Diabolus aliquos spiritus habere nonnulli vult, opere bono, xxi, 223. Diabolus et angelus ejus (epulæ sunt infidelium hominum exterioris, xi, 49, 50. Diabolus cum non decepti, quo Deus non deserit, xii, 211. Diabolus ubi manet hominem dicit, xxxv, 298. Diabolus et per se et per filios infidelitatis impugnat filios legit, xxxvii, 9. Diabolus per vasa sua agit persecutionem corporis, ut autem fiat ruina corporis, xii, 397, 398. Diabolus corruptor virginum Ecclesie, xxxvii, 309. Animam Christi persecutum est diabolus et Judæ; unde ad persequendum corpus Christi diabolus manet, Judæ autem Judæ succedit, xii, 412, 413.

Diabolus tribus annis, et sex mensibus servitium est adversus Ecclesiam in novissimum temporibus, xii, 225. Quo servitio est diabolus et Judæ; unde ad persequendum corpus Christi diabolus manet, Judæ autem Judæ succedit, xii, 412, 413.

cordibus eorum qui oderunt Christianos, xv, 88, 89. Diabolus affligendo exeret, non nocet; sciendo prodest ad coronam, x, 204. Diabolus persequenti figere malle dicens, quam docentem sequi, vii, 201. Diabolus tentat opprobriis hominum et malorum linguarum detractione non degerere, et amicum nostrum frangere, xxxix, 85. Diabolus calumniosus adversarius, xviii, 490. Calumniosus, ix, 419. Scit suas falsas criminationes nihil valere apud Deum, inter homines illas spergi, qui consilio, xviii, 490. Diabolus quos cum professois episcoposque jam possidet, non ut obliuiscat persequitur, sed quia oblitus utitur, xxxvii, 208. Diabolus nisi eiectus foras non regnet, tamen non cessat, xvi, 73.

Diabolus qui uolenscum pugnat, cur non expugnet, xvi, 471. Pugna Christianorum modo non sunt cum tyrannis, sed cum diabolo, xi, 405; xii, 138, 149. Magnam perditionem hostem non uideat et uideat, xii, 421. Diabolo quantum rebellet, xxv, 442. Diabolus quod nos subiciat, unde a nobis prosternatur, xxi, 304. De diabolo, qui se ipsum inferis uincit foris triumphat, xvii, 162. et qui carmen uincit, xxi, 428. Diabolus aduersarius noster uincitur, quando uincitur cupiditate, xxxix, 481. De nulla re esse uincitur, quam cum misericordies sumus, xii, 432. Diabolo, sicut Goliath de gladio suo cepit inciditur, ibid. 428. Diabolus uincitur a pueris et puella per grauiam, xix, 221. Ut resistatur diabolo, aduersarius Dei deprecandum, xxxvii, 586.

Diabolus tentans conscientiam tenet, non cogit inuicem, xvii, 438. Diabolus cogit potestatem non habetam cum Adam tentauit, sed persuadendi ueritatem, xv, 92. Non oppressor iuui (Adam), sed tentator uolens, xxix, 239. Diabolus operatur in suis indolentibus, nulla vi alia, nisi societate et obligacione peccati, xxi, 203. Diabolus cum Ioli certamen, xi, 172. 173. Diabolus in paradiso uincit in aeterno superatus est, ibid. 173. Diabolus apud Iohannem mystice descriptus, ibid. 176. Diabolo remittitur et pauper et magis est, xxvi, 181. Diabolo qui locum non prebetur, Deo locum prebetur, xvi, 493. Diabolus

si expellatur, admittitur Deus, viii, 114, 115.

Diabolus grauius quam homines perueniens, xxxv, 215. Quomodo a iustitia Dei ordinarit in poma diabolus, xv, 37, 38. Diabolo ab Angelis illudatur, xxi, 5, 6. Originis error de diabolo redit ad lunam, xxxvii, 443. et de eius salute, xv, 192, 200. Diabolus posse Dei misericordiam impetrare quibusdam uisum est, Origene ut perhibetur auctore, xxxvii, 387. Diabolus cum damnans aliquando esse seruandum, doctrina Trinitarianarum, xxxv, 436, 437. Refellitur, ibid. 443. Diabolus, angelus eius, impietate omnes, regno dei inique restitit; et post benignissima tempora ad hanc mala demus relabit, Origenes docuit, xxxvii, 223. Diabolus non liberatur cum homine, quia plus peccat, xviii, 376, 378. Diaboli et angelorum eius lunam desperanda est correctio, xxi, 513. Quare pro diabolo Ecclesia nunc orat, xv, 202.

Diabolus draco, inimicus Ecclesie, xv, 170. Diabolus fortis et potentis nomine significatus, ix, 61, 62, 429. Per Goliath figuratus, vii, 211. Diabolus leo, xx, 302. Diabolus leo et draco, xv, 54. Leo et drago propter rosas et iram, vii, 400. Leo in impetu, draco in insidia, xvii, 180; rx, 333; x, 330. Diabolus, lupus, xv, 515; 516; xix, 163. Diabolus mors dicitur, viii, 387. Mortis et inferni nomine significatus, xv, 409, 410. Diabolus uisus apud mortuos, viii, 377. Diabolus nefandus et ignis, xv, 480. Diabolus legitur peritura quare extendere, nematis est Petillus, xxxvi, 67. Diabolus nisi templum, sacerdotium, et sacrificium uni uero Deo deseri nosset, nunquam hanc sibi a collibus expellisset, xxxix, 205, 206. Diaboli templum uisus accenditur, ibid. frangitur, accenditur et arripitur caduntur, xxi, 170. Domus uiciorum cultus, animae est adulterium, xvii, 237. *Fide*

DE MONIIS. Martyrum exemplum stimulus ad bene uiuendum, et uigilandum contra diabolum, xxvi, 203. Diabolus deprauator, malitia sua homines in errorem et inobedienciam inducit, xxv, 4.

DIACONVS. In Greco codice hinc uerba Joan. xii, 26: *Ubi ego sum, illic et minister meus, legit, et diaconum uocauit;* quod enim interpretatur est Latinus, minister; Grecis habet, diaconus, quia uere diaconus Graece, minister est Latine, xxi, 148. Diaconi officium, ministrare sanguinem Christi, xxi, 73. Diaconi uocis oratio communis indicitur, xxxviii, 521. Diaconorum, qui ex parte Donati ad Ecclesiam uenerunt, lapsus, xxxix, 88.

DIACORUS ATHENS, xxxix, 164.

DIALECTICA, nomen Graecum, xxxvii, 316, 317. Peritia est disputandi, ibid. 313. Disciplina est disciplinarum, i, 204. Sola scientes facere et uult et potest, ibid. 205. Multa in ea percipiuntur, v, 549. Dialectica nihil aliud docet quam consequentia demonstrare, seu uera ueris, seu falsa falsis, xxxvii, 322. Scriptura definiti et diuidendi non est falsa, etiam si falsis adhibetur, xv, 501. Dialectice inuentio, i, 204. Veritas conceptionem non instituta est ab hominibus, sed animaduersa, ix, 497, 498. Veritas sententiarum et conuenio non uide eruenta, ibid. 497. Dialectice quid sit, ibid. 502. Dialectica plurimum ualeat ad intelligentiam Scripturae, ibid. 495, 496. Dialecticam reprehendit Crescensius, xxxvi, 315. Dialectica nec eloquentia metendua ueritatis assertoribus, ibid. 333. Dialectica uisus est Christus, ibid. 319; et Petrus, ibid. 316. Eam sapiens callet, i, 92. Dialectica a Stoica uolentem amata, ii, 373. Quam maxime apud eos uiguit, xxxvi, 314, 315. apud Epicuros, ibid. Non secundum dialecticam iudicatur Ecclesiae iudicia, xxxv, 323.

DIACRETUS quos appellandus, xxxvii, 315, 318, 321. Dialectic non efficiunt, si uerum est, falsum sit, si falsum est, uerum sit, ibid. 256. Dialecticorum regula, nulli rei duo simul inesse contraria, ratione uiciorum et bonorum desit, xxxvi, 503, 504.

DIANA GERENS Apollonis, et Luna, et uiciorum pressa habetur, ix, 329. Quare Diana uirgo dicitur, ibid. Diana, uirtutem interpretatur Pagani, xxi, 378, 379.

DIAPALMA quid sit, vii, 125.

DICTATOR in extensum tantum periculis creatatur, ii, 140.

DICTATURA maior honore, quam consilium, ii, 255.

DIETARIUS, apud Aduerarios, xxxvi, 512, 513. Dietarii liber cui nomen est Lilius, xxvi, 477; 516, 516, 517.

DIETOSUS meritem se fleuise, deflet Augustinus, xv, 19.

DIETRACHIA quid? xii, 300.

DIETRICHUS episcopus, x, 389, 424.

DIETRICHUS Videns in Epistolam ad Galatas commentariolos reliquit, xxix, 35, 71. Librum scripsit de Spiritu sancto, vi, 222. Dietyum uidentem Hieronymus reprehendit, xxxix, 113.

DIES diuersimodo sumitur, v, 180; x, 240. Dies et noctis nomen quomodo accipienda, v, 128; 253. Dies appellatur episcopatum, v, 128; 253. Dies appellatur creatio, cui non praecedunt receduntque succedit, ibid. 173, 174. Dieum et notium distinctio, xvii, 430. Dies et noctium enumeratio ualeat ad distinctionem ponendam inter Deum et creaturas, ibid. 188. Dies primus creationis mundi impossibilis est cogitare, quanto magis dicere, ii, 12. Quomodo dies unus peractus fuit sine in creatione, siue post creationem loci, v, 169. Dies et nos quomodo potenter esse ante solis dies noctisque sibi quod uere ante solis creationem, v, 173, 174. Dies et noctem ante creationem solis factum fuisse emissionem et contractionem locum non probatur, ibid. 179. Dies, uespera, et mane quomodo intellecti debeant in creationis historia, v, 388; 256. Quomodo simul facti, et uisibilium per sex dies facta, v, 288. Dies sex creatiois quomodo sequenti, vi, 14; v, 253, 278; 287; 305, 306, 334. Dies et nos quomodo in eadem sententiam et rationem possunt cadere, ibid. 129. Dies et noctis, mane et uesperam quomodo hinc spiritalis est, natura est Anglica, ibid. 310, 311. Lux quadam sapientis uocatus est, ibid. 332. Dies uespera et mane in cognitione Anglica, ibid. 288. Dies creatura intellectualis, non sensus dici potest, xi, 493. Interpretatio data de die spiritali, non figurata existimanda

indiligenter, xxvii, 112, 114. Diligenti Dei ac proximi mandatum exponitur, *ibid.* 411. Quatuor diligendi sunt, et quae, *iv*, 434. In duobus preceptis dilectionis, tria invenit homo quae diligit, Deum, proximum, et se ipsum, *ibid.* 40. Dilectionis ordo et mensura, xxx, 409, 416. In dilectione iustorum ascendunt ex ipsa dilectione incommutabilis formae justitiae, *ibid.* 409. Quamvis ordinata dilectio, *iv*, 438, 439. Dilectio Dei et dilectio proximi, et si eorum summa aliquando possit in Scriptura, se invicem importari, *ibid.* 403, 409; xxxi, 26. Quaevisque illud est nisi voluntur, tunc recte fundi, nisi referantur ad diligendum Deum, et proximum, xxvi, 476. Dilectio Dei, et proximi, xviii, 484, 483; xxi, 185, 464, 480. In dilectione Dei est tota perfectio, xxviii, 115. Iustitiae ratio trique mensura, quibus Deum diligimus, xxx, 38. Deum non diligemus, nisi non prius diligere, *iv*, 453; xxxv, 499. Ipse ut diligere te dicit, qui non diligebat, *iv*, 404. Quis alium in nobis, quam Deum debemus diligere, aut quae habemus, aut ut habeamus? *iii*, 329. Ardua questio est Dominus verus, nisi dilectus prior enim diligere, cui prior dimittitur, xviii, 538. Mens se recte diligendo diligit Deum, quem al non diligit, et se ipsam odisse dicenda est, xxx, 22. Quomodo Deum toto corde dilgere debemus, xxxv, 373. Dilectionis preceptum in futura tantum vita perfecte diligitur, *ibid.* 46. Diligendo Deum ex toto corde preceptum cur hic imponitur, cum non importatur, xxxiii, 478, 479. Dilectio Dei nobis non Deo prolixi, xvii, 457, 458. Diligimus nosmetipsos, si Deum diligimus, xxxix, 478.

Dilectio Dei prior est ordine praecipiendo, dilectio proximi prior ordine faciendi, *iv*, 165, 466. Vita bona et honesta non aliunde formatur, quam cum diligatur Deus et proximus, xxxix, 517. Ratio quo Deus et homo diligantur, *iv*, 441, 442. Omnis homo, in quantum homo, diligendus est propter Deum. Deus vera propter se ipsum, *ibid.* 439. Homo non recte diligit, nisi hominem fecit, xxi, 386. Ecclesiae propter proximum diligitur,

Deus propter Deum, xii, 48. Diligere invicem iubentur propter ipsorum Dei, xxi, 184, 185. Ad dilectionem Dei pietas pertinet, ad dilectionem proximi innocentia et benevolentia, xxvi, 465. Dilectio Dei sit gratuita, beneficia ad dilectio proximi, xviii, 495. Dilectio qua invicem diligimus, imitari debet dilectionem qua Christus dilexit nos, xv, 137. Dilectionis fructum Christo nihil minus potius reddere meliorum, quam imitatio exemplum, xxi, 73, 74. Dilectionis plenitudo, ponere animam pro fratribus, xvi, 308.

Dilectionis haec regula homini legitur, ut Iuliana Patrem, diligit inimicum, xvii, 513. Dilectio inimici, dilectio perfecta, xvi, 556, 557. Perfectio misericordiae, xvi, 493. Dilige inimicos tuos, ne incutus oderis et amicos, xxi, 88. Dilectio inimicorum, xvii, 200; xviii, 185, 372; xxi, 429, 141. Diligere inimicum salubre est licet amarum, xvii, 203. Dilectione inimicorum nihil in mandatis Dei mirabilibus, xi, 408. Precepto de diligendis inimicis nihil in Scripturis contrarium, xv, 196. Unde incertum diligamus, *iv*, 441. *Vide* INIMICI.

Dilectio proximi quae delectat esse, *x*, 343, 334; xxi, 183. Diligere debite amicos vestros, xviii, 88, 89. Diligere vitium noli propter hominem, nec propter vitium odisse hominem, *ibid.* 87. Diligere bono, aut qui creditur boni, est, si prodest qui diligit, xxxviii, 298. Eum hic error cavendus, *ibid.* 297. Diligat quisque se alius quod ipse non habet, et in his Christiani amet, xviii, 424, 525. Proximum et se ipse super per fidem diligit, xxxix, 476, 477. Preceptum de diligendo proximo importat praecipuum de diligendo Deo, et vicisum, xvi, 139, 297.

Diligendo proximum iter agitur ad Deum, xv, 467. Dilectio proximi certius gradus est ad diligendum Deum, xviii, 116. Dilectionis proximi purgatur solus ad videndum Deum, *iv*, 165, 166. Dilectionem proximi donat nobis Deus, xvi, 139.

Dilectio extendenda, ut omnes rapiat ad Deum, xviii, 485, 486. Omnes seque diligendi sunt, *iv*, 439, 440. Diligatur

parentes, sed plus Christo, xxx, 288. Amplius alius homo diligendus est, quam corpus nostrum, *iv*, 439, 440.

Dilectio proximi a dilectione sui regulari accipit, *ii*, 38. Ut se quisque diligit, praecipua non quae est, *iv*, 448. Prava quae, quae proximum male diligit, *iv*, 88, 89. Quis sciat diligere se, xix, 192. Diligere se qui nondum novit, qui non diligit proximum, *ibid.* Non diligit se, qui Deum non diligit, xvii, 457, 458. Qui se propter labendum Deum diligit, ipse se diligit, xvi, 208. Praeceptum de proximo et se ipso diligendo corpus et animam importat, *iv*, 438.

Diligendus peccator quomodo, xvii, 184. Non est socius iniquitatis, qui pro impiis intercedit, xi, 218. Aut qui impio ex charitate diligit, et iis beneficit, *ii*, 434, 495.

Dilectio vera quantum est per quam ad Trinitatis cognitionem pervenitur, xxx, 405, 406. Opere est demonstranda dilectio, ne sit infructuosa nominis appellatio, xvii, 478, 479. Dilectio sola semper validanda, *xx*, 248. Mandatum istum diligere, est nequiter vivere, xxvi, 492. *Vide* AMARE. Mores dijudicari solent ex eo quod quisque diligit, *xx*, 239. Talis est quisque, qualis ejus dilectio est, xvii, 478, 479. Non poterit labor finire, nisi hoc quisque diligit, quod invito non possit auferri, xvi, 181. Hinc apparet se diligere quod bonum est, si inventus fueris odisse quod malum est, *x*, 465. Non est dignus Christus, cum quo diligas avaritiam, *ibid.* 464. Diligere iustitiam, et odisse iniquitatem, haec est tota vera regni Christi, xvii, 518. *Dilectio* istius mundum diligit, *xx*, 240, 241. Dicit non diligere, ut dicas diligere; avertere, ut convertaris; funde, ut implearis, *ibid.*

Dilectio facit in nobis quamquam mortem, xii, 40, 41. Dilectio est mors nostra laevis, et vita cum Deo, xvi, 438. Opus fidei ipse dilectio est, juxta Apostolum, dicentem: *Et fides qua per dilectionem operatur*, xvi, 376. Dilectio sola dicitur inter filios Dei, et filios diaboli, xvi, 511, 512. Dilectio virtus civitatis Jerusalem, *ii*, 40. Praeceptum dilectionis quare man-

datum novum, et mandatum Christi dicitur, *137*; xvi, 206, 207. Dilectio ad Novum Testamentum pertinet, *vi*, 256. Dilectio mandatum Christi, pro quam precata voluntur, xvi, 306. Dilectionis mandatum non est grave, xxxviii, 548, 549. Cuiam grave est, *ibid.* Dilectio minus atque mandatum componi, non invidium cogendi imponi potest, xxviii, 200.

Dilectionem ad gratia beneficium pertingere docet Ambrosius, xxviii, 444. Id agit gratia, ut dilectionem imploretur mandata Dei, quam timore non poterit, xi, 514. Tunc fit vere opus bonum, quando dilectionis sine fit mandatum, xii, 446. Dilectionem apes solet accedere, *xi*, 353. Dilige, et quod vis fat, xvi, 541. Dilectio nunquam est in desidio, nondum in saturitate, xvi, 218. Dilectio Dei et proximi manet in aeternum, *xi*, 487. Diligendo simus vere fortissimo, non superbia duritia, sed secunda justitia, *xx*, 278, 279. Per dilectionem fit pax, et abundantia, xii, 40. Dilectio et fides probatur per haereticos, *xi*, 441. Dilectio fructus noster, xvi, 218, 219. Inlicitum fructum ipse est dilectus, *xi*, 487. *Vide* AMOR, CHARITAS.

DILECTISSE quis quasi viribus propriis non debet fidere homo, xxxviii, 402.

DILUERE (Ogry), *iii*, 440. Devoctio, *ibid.* 448. Universale temporum Noe, *ibid.* 440. Diluuntur omnes, *ibid.* 440. Quot ab Adam anno concolit, *iii*, 362. Cur hoc potius quam alio tempore concolit, *ibid.* 274, 275. Diluunt contigit, imperpetuum universalia, *etc.*, *vi*, 120.

Tempore diluvi dicentibus nullus filiorum Seth perit, *iii*, 274. Obligationes contra diluviu, *ibid.* 276. Diluviu, *ibid.* 276. *Vide* AXA. Diluviu in calumniam sine dicitur, *iii*, 375. An diluviu universalis aliquis scriptores meminerit, *iii*, 440. Ad memoriam diluviu revocantiam, sacra falsis instituta sunt a regibus Graeciae, *ibid.* 445. Diluviu Sacramentum, xxx, 628, 629; xxx, 376. Diluviu, *ibid.* 445. Diluviu institutum in hoc saeculo, et quomodo erudunt, *iii*, 361, 362, 456, 457; *xi*, 124.

DIMENSIONES quatuor apud Apostolum, latitudo, longitudo, altitudo et profundum, xviii, 185, 166. DIMENSIONES crucis, *ibid.* 311. *Vide* CRUX.

DISMITTERE debita debitoribus, xxvi, 145, 146. Deputare debemus nobis tantum domino dimissum, quidquid mali a nobis non est Deo repente commisitum, xxvi, 320, 330. *Vide* Proccaxa. Dimissio peccati alieni, remedium a Deo datum pro obtusa misericordia, xi, 322, xvi, 157. In hoc genero operis homo excusatio nulla est, nisi sola voluntas tua facilis est, xxi, 101. Dimissa peccata replicantur non dimittenti, xxvii, 407. *Vide* Debita. De dimissioe qualiscunque peccati non dimittendum, quomodo et interitus Christi dimissio est confitebitis, xi, 81.

Dimittite patrem aut matrem aut uxorem, etc.; tenetur Christianus, ubi necessitas occurrat ut pater, velis gratia, aut Christus dimittatur, xi, 328, 329, 370. Dimittit divites, qui spem suam ponit in divitiis, quod est recte utitur, etc., *ibid.* 270. Dimittit totum mundum, qui et illud quod habet et quod cupit habere dimittit, *ibid.* 273, 274. Omnia contemnunt, qui non solum quantum potest, sed etiam quantum voluit habere continent, xxxvii, 389. Potius omnia sollicitus, *ibid.* 323, 324.

DISCRETUS frater S. Perpetuus martyr an laqueissimum mortuus, sororis precibus a damnatione sit liberatus, xxxvi, 394, 395, 392, 393, 353, 354. Aprocritus sororis sancte Perpetue precibus de miseria nimis liberari, *ibid.* 392.

DISCRETAE opinio de summo bono, xxxv, 324.

DISCRETITATE, Christianorum penitencio septimus, xxxii, 106, 112. Oritur ex eo, *ibid.* 405, 408. Discretitatis noviter comit, xxxvii, 80. Discretitatis Christianorum praefator, xvi, 322.

DIOSA Lepidagocenta, xxxi, 448.

DISCRETIA Apollonides Anaximenes auditor, quae tecum principia agnovit, vi, 363, xxxv, 303. Alter S. Cincio, xxxvi, 303.

DISCRETIA Cynici turpido et impudenda, vi, 300.

DISCRETUS deus factus a Graecis, xii, 452, 453. Diomedes volentes Graeciam dimittunt, alienigenas persecuntur, *ibid.* Diomediarum volucrum transformatio, *ibid.* Diomedea insula, *ibid.* 452.

DIOX Neapolitis nobilis mathematicus, vi, 174.

DIOTRETES Aroepagites, id est Aethiopicorum principis. Urus et prius Christianus, xvi, 206.

DIOTRETES idem qui Liber pater dictus est, xii, 445.

DIOTRETES tyrannus quid ageretur in filios pulchros haberet, xxxv, 361.

DIOTRYLLANA. Pomponius a Dionysiano, xxxi, 434.

DIOTRYLLANUS juvenis Graecus, xxxii, 367. Carthaginiem ad litteras vincula missus, *ibid.* 366. Petit ab Augustina questiones ex libro Ciceronis sibi explicari, *ibid.* 357, 358.

DIOTRYLLANUS Archiepiscopus ad Christianum sibi repetitis miraculis adductus, xii, 278.

DIOTRYLLANUS synodi episcopus, xxxv, 103, 120. Summa capituli quae Pelagius in ecclesio Diopolitano anathematizatus, quae Catholicis debet profiteri, xi, 500. Pelagius Diopolitani synodi post purgatus terebatur, *ibid.* 392, 399. In ipsa Diopolitana synodi Pelagius interrogatus, non se purgavit, *ibid.* 437. Petus Diopolitani, qui Pelagium absolvent, non accusandi, *ibid.* 393. Diopolitana synodi gesta post Augustinum a Janne Hierosolymitano, *ibid.* 418. De gale Diopolitana synodi dicitur Innocentius, *ibid.* 437, 438. De auxilio gratiae Pelagius non sincere scripsit post concilio Hospiatiano, xi, 502, 503.

DIOTRYLLI. *Vide* Tarenti.

DIOSCORUS. Non discedere a Deo est gratia est, xxxvi, 418.

DISCERE, quid, xvi, 240. Ab adversario mota questio, discendi exitus cessatio, vi, 283. Ad discendum dicitur auctoritate aspicere ratione, i, 107, 194. Eodemque procedere debet sinceritas, *ibid.* 194, 195; xxvii, 403. Discere liberat vel artificia, quanto perale ut patris, xxvii, 408, 409. Discipulum locumta in huc vita ad materiam hujus seculi pertinet, xxxvii, 444, 444. Ut consistendum ad discendum, vi, 471, 472. Ad discendum linguas noverim vim habet libera curiositas, quam iudicialia necessitas, xxv, 21. Quo in rebus vanis sepe discunt poeri; in rebus non vanis tutus disci possunt, *ibid.* 21, 23.

24. Utilior magis quam mirabiliora sunt discenda, i, 378. Ad discendum quod opus est, nulla aetate seris, xi, 323. Discere litteras pro commodi temporalis, quam solenne, et quam vanum, xxvii, 119. *Vide* Doctores. Discunt multi justificationes Dei, et non discunt, xi, 464. Discere oportet justificationes divinas, quomodo non discunt, qui faciunt; non quomodo qui non habent quod loquantur, immutemulo invenierunt, *ibid.* 399, 401. Nemo docetur nisi discat; nemo discit, nisi doceatur, *ibid.* 461. Nemo recte discit quae pertinent ad vitam cum Deo, nisi fiat a Deo docente, v, 79. Qui per gratiam discit, agit omnino quidquid agendum dicitur, xxxiv, 421, et venit ad Christum, *ibid.* 122. Inter discentes et vescentes est aliquid similitudo, v, 72, 73. Feliciores sunt qui discunt, quam qui docent, viii, 430. Veritas causa est discendum, necessitas causa est docendum, xxx, 47. Discere Augustinus plus amat, quam docere, *ibid.* Discere quidam volentes, ne superbia favi, reprehenduntur, xii, 180, 181. Quod ad arduum colendi negligenter; hoc ad animam, prescientia sequitur, v, 418.

DISCIPLINA a discendo dicta est, xxxvii, 276; xxxvii, 100. Disciplina est quantum rerum scientia, i, 220. Discipularum omnium excogitatio est ratio, *ibid.* 202, 203. Discipulus immortio dicitur liberalis, si ad studium pietatis Christianae, xxxvii, 250. Discipulus deus habet quomodo quid multum is trihorit, xvi, 432.

DISCIPLINA sine institutio Christiana, quae, x, 389. Magister Christiani, xxvii, 322. Selola, corpus ipsum, *ibid.* Disciplinae datus Ecclesiae, *ibid.* 369. Discipulus ubi hoc xxviii, ut paterfamilias ad semper vivere, *ibid.* 100. Discipulus Ecclesiasticus fundamentum habet in verbis Christi, xxxv, 46, 47. Maxime militat contra superbiam invadente matrem, xxvi, 308, 309.

Disciplina significatur periclitatura

per multitudinem in Ecclesia colligendam, xx, 292, 293. Disciplina rigorem relaxari in gratiam pacis, xi, 473. In rebus ad disciplinam pertinetibus perturbations nullas fieri gemis Augustinus, xxxvii, 489. Disciplina ubi diversa est, quae prudenti Christiano servanda, *ibid.* 408, 489. Disciplina Ecclesiastica de martyribus ad altare recitanda, xii, 236. Disciplina et correctio non negligenda, xvii, 294, 389, 408; xxi, 410. Periculose negligitur, xxxvii, 17, 18. Quid debet intor, xxxi, 194, 197. Disciplina Ecclesiastica quomodo excedenda, *ibid.* 197, 199, 200. Disciplina dicitur quantumlibet vigilat, nemo arrogare sibi audeat, ut sit sine malis, xi, 81; xxxix, 88. Disciplina erga malos excoercent, non iudicium praecipitur, xxxvi, 49. Disciplina et correctio sine odio adhibenda est, *ibid.* 188. *Vide* Conventio. Disciplina danda cum opus est, sed charitas de corde nunquam dimittenda, *ibid.* 308. Disciplinam leonem Christum esse voluit in Novo Testamento, xi, 229, 226. Disciplinam quae per emendationem tribulationem fit, accipit discitur, *ibid.* 461. Disciplina Ecclesiastica per presbiteros data, xx, 43.

DISCRETI Christi duobus modis dicti, xxxvi, 25. Praeter Apostolos, plures fuisse Discipulos legitur, xxv, 22. Magis fratres ipsi erant, xvi, 25. *Vide* Paulus. Quomodo mortuus invenit Christus, xx, 209. Perdidit quem ad fidem, *ibid.* in morte Christi, *ibid.* 212. Discipulum animam quomodo alternat in huc, *ibid.* 104. Latronis Edeum nec herit potuerunt Christi Discipulos, *ibid.* 146. Discipulum Christi interdidit, xxvii, 363. Maxime missa Christi resurrectione, xii, 9; x, 158, 491, 215, 216, 264, 268. Discipuli Christi primum bonum tantum ante resurrectionem putabant, xx, 200. Humano in eum affectu tenebantur, *ibid.* 410. Discipuli in Christi modo te dicitur in Moyse figurari, xvi, 322. Discipulorum error Iherosolymae erroris figurat, xvii, 339, 340, 341. Quomodo Discipuli operis majora, quam Christus fecerunt, xvi, 162. Christi verba ad Discipulos, ad nos perititer spectant, xii, 111, 112. Remittendum est omnibus, ut discipulus

lunt quos extollunt, *xvi*, 277. Ex divitiis pressare et timere, *x*, 144, 142. Quanto eris ditior, tanto timidior, *xvi*, 266. Divites malos, qui offeruntur, excoriant; eum autem ferunt, cruciantur, *xviii*, 96. Divites terram peritura sunt et plenas perditionum, *xviii*, 300, 463. A. mortuorum illis non auferuntur, *ibid.*, 300. Divites habere non est colere, sed amare, et spes in eis ponere, et eas perfertur nisi confite veritatis, *passio*, etc., *xxviii*, 163. Spes in divitis non ponenda, *xvii*, 593. Caritas hinc habet originem, et servus est huius, *ibid.*, 594. In his causa si non vis esse servus, cito legitur, *ibid.* Qui torquetur quam divites prodece malum boni Christiani non sunt, *ii*, 29. Divitie cum desunt, et cum adsunt, quomodo circa eas se gerendum, *xii*, 47. Divitie quomodo petenda a Deo, *xvii*, 592. Divites et reges terrarum non incedunt, quamquam et divitibus possibilia sit solus, *xvii*, 124, 125.

Divitias Deus bonis tribuit ad probationem, malis ad supplicium, *xviii*, 94. Divitiarum abundantia reperitur etiam in iustis, sed in eis non apponitur, *xix*, 443. Amico qui tercia non est, aurum et argentum terra est, *xi*, 344. Divitie a malis male habentur, et a bonis tanto melius habentur, quanto minus amantur, *xi*, 320, 227. Mirabilis est illi non invidere cum possiderit, quem continuo eas non possidet, *xvii*, 520, 521. Divites ab amicis Dei possidendi non respondent. Novo Testamento, *xviii*, 161, 162. Nec esse vendere perceptum est Novi Testamenti, sed casu. *lino*, *ix*, 364. Utilitas terrena opulentia tenetur humiliter, quam superbe vulgiparatur, *xxviii*, 361. Testamento continentis, *xviii*, 161, 162. Abrenunciatio divitis pauper, *x*, 186. Divites ad cupiditate si habentur, non culpantur, *xix*, 302. Divitibus amor talis, ut sine dolore amitti non possint, signum est forum quod super fundamentum edificatur, *xxvii*, 73. Divites qui affectu carnali se amittit, ut tantum Christo non proponit, per ignem salutaris, quomodo, *xxviii*, 225, 229.

Divitium non amanda, sed eis tentum

utendum, *xv*, 444. Divitias habere cessandus non est, nisi qui bene vitur, *xviii*, 94. Quomodo eis utendum, *ix*, 393. Divitiarum usus in operibus bono, *xvii*, 201, 460, 465, 508; *xviii*, 97, 231, 419, 444. Divitias pro operibus impendende, *xix*, 507. Per eas Deus boni administrandi occasiones beneficentiam malos torquet timore damnorum, *xviii*, 104. Divitie Christi pauperibus eroganda, *ii*, 252, 253. Divitium quando in terra sunt, divitium non sunt, *xviii*, 627. Magnae opes sunt Christianorum, necessitates egentium; et intelligimus ulli debere minus servare quod habemus, *xii*, 63. Divitiam si diliguntur, illi serventur nisi perfere non possunt, *xxviii*, 431. Utinam ibi collocantur, *ii*, 20, 21. In latrocinio dum erogantur, *xvii*, 301. Divitiarum locus tutus in celo, quo possunt pauperum perferrunt, *xvii*, 367, 376. Divitiam in terra in celum migranda, *xviii*, 500, 503; *xviii*, 221, 224, 224, 264. Divitias suas alienis reliquit omnes qui male vivunt, *xvii*, 481, 482.

Divitiae Christianorum quae, *ii*, 19, 20. Divitiae querenda, quae auferri nequeant, *x*, 439. Divitiae ille vult esse, quis cum habentibus, perdere non perhorret, *xviii*, 637. Quomodo illi sint, *ibid.*, 626, 628. Divitiae spirituales et vere, *vii*, 334; *ix*, 347; *xii*, 57, 98. Divitiae animae, *xviii*, 485. Divitiae interiores quae animi mansuetudo non possunt, *xvii*, 350, 351, 468; *xii*, 501. Divitiarum interitum, quos non habet, cor patet; aperit cor clavis fidei, *ix*, 501, 502. Aurum multis fulget, sed non fulget, *vii*, 428. Divitiae tunc, boni tunc, *xix*, 300. Qui vult divites esse Deo inherere, *vii*, 368. Aurum et si volens, forte non habebis; Deum cum venis, habebis, *vii*, 437. Omnia quae Deus non est, operata est, *xxv*, 370. Divitiae illius quod non factum suum, eius pauperum non dicitur fieri, *xxv*, 430. Divitiae tunc in caelo, *vii*, 406. Divitiae vere immortales; quia ibi vera copia, ubi nulla indigentia, *xii*, 460, 461. Divitiae vere a Deo expectanda, *xvii*, 474; *xviii*, 636.

Divitias quidem dicendi, *ii*, 334. Divites sunt mundi, et sunt divites Dei,

xix, 504. Divites huius saeculi et divites alterius saeculi, *xviii*, 412. Divites non huius mundi, *xvii*, 463. Divites saeculi egent, *vii*, 534. Divitem tu putat, qui animus egredi, si minus habere, *xviii*, 96. Divites et pleni, et manui est, *xviii*, 437. Semper est mendicium, *xxi*, 288. Divites se pauperes esse agnoscunt, *xii*, 42. Desideria vantantur, cupiditatibus dissipantur, timoribus cruciantur, tristitia contabescunt, *vii*, 380. Divites te et dives cupiditate differunt, *xviii*, 223; *xii*, 507. Divites hinc de comparatur, et mulier mercatoris, de quibus in Evangelio, *xv*, 336. Si dimittis unum auri, est facis de illo quod homini est; si servas, facis de te quod malum est, *xix*, 301. Discere velle alterius paupertate iniquissimum, *xii*, 382. Divites in stabulo intrasse, non secum tulit, quod in stabulo invenit, *xvii*, 299.

Divites et pauper quomodo omnia in terra vicissim partiri ac minime valeant, *xix*, 408. Divites pauperi tribuendo omnia mittit, *xvii*, 230. Divites facile tribuunt elemosinam, *xvii*, 376. Divitem et pauperem fecit Dominus; pauperem qui habet, iuvat egentem; per eum qui non habet, probat habentem, *xii*, 70; *xvii*, 507; *xviii*, 446. Divites ubi bene locatae quando vixerunt, falso dicunt, *vii*, 396. Si servaveris, ubi non erunt, et si erogaveris, ubi erunt, *xxv*, 542. Divites iniquitatis et luxuriosus, qui reservare ad epulas proponit, non erogare, *xviii*, 426, 591. Divites timet unum vult esse praedo, alii praeda majoris, et minor praeda a majore devoretur, *vii*, 495. Divites utatur superbia, ut tribus pauperibus necessarius, *xvii*, 294. Divitium abundantia necessaria sunt pauperibus; res abunde possidentur, *xii*, 48, 49. Divites et pauperes in corde interrogat Deus, non in aera et demo, *xvii*, 368.

Divitiam quid praecipit velle Apostolus, *xvii*, 300; *xvii*, 504. Divitem humilium lauda, lauda divitem pauperem, *vii*, 296, 298. Divites animo superbi, et per abundantiam non quaerentes aeterna, *xviii*, 23. Divites se pares ceteris non putant, *ix*, 144, 145. Divites et nobiles

adversus pauperes et ignobiles superbiae non debent, quare, *xvii*, 218. Divites non dedignetur fratres pauperes appellari, *xvii*, 469. Divites pauperibus amantiores, maior limba vita, *ibid.*, 517, 518. Divites sit humilis, plus gaudet quia Christianus, id est, superbi, esaminiandi sunt; et caritatis, id est, humilium, imitari, et caritatis, id est, in multis pessimiorum facit, *ibid.*, 518, 511. Divites si esse magnum putat, superbus et egenus est; in carne crepat, in corde mendicat; inflatus est, non plenus, *xvii*, 463. Major una virtus, facti de te quod malum est; si servas, facis de te quod malum est, *xix*, 301. Discere velle alterius paupertate iniquissimum, *xii*, 382. Divites in stabulo intrasse, non secum tulit, quod in stabulo invenit, *xvii*, 299.

Divitium superbia laborat, et pauperes operantibus, *xxvii*, 542. Divites cupidi et pauperes tranquilli collatio, *ii*, 468. Divites in conscientia securior dormit in terra, quam dives in porphyra, *xvii*, 464. Divites nimis necari in perturbacionibus saeculi, non solum sua perdidit, sed propter illa et ipi perierunt, *ibid.*, 405, 406. Divites superbia struionibus comparatur, *vii*, 403, 404. Divitium in sepulchris curis sollicitus, *vii*, 385. Divites humiliter et misericorditer, *ibid.*, 405, 406. Divites superbia struionibus comparatur, *vii*, 403, 404. Divitium in sepulchris curis sollicitus, *vii*, 385. Divites humiliter et misericorditer, *ibid.*, 405, 406. Divites erant antiqui Patriarchae Abraham, Isaac, Jacob, etc., *xxv*, 268. Divites terrorem audent Christianis, sed non salutaris sapientia et iustitia ipsius, *xii*, 204. Non saturantur corpore et sanguine Christi, *xi*, 57, 58.

Divites huius mundi non contempni a Christo, *xvii*, 460. Difficile salvari, *xvii*, 412, 413. Eorum conversio qui fiat, *vii*, 403, 404. Divites intrare in regnum colorum, Deo facile est, *xxviii*, 466. Divites corruptionem non admittunt, *ix*, 444. Ut non ultra peccant, *ibid.*, 412, 413. Divites quomodo a Deo non extinguntur, *x*, 216.

Divitem in divitiis suis mansentem, regnum Dei non posse ingredi, etc., falso docent Pelagiani, *xii*, 263, 268, 267, 268. Divites baptizati nisi omnibus abrenuntent, si quid boni vult fuerunt fa-

cerre, non reputari illis, neque regnum
celi posse habere, dogma Pelagianorum,
ibid., et xxxv, 67, 68. Divites pauperum
cibus vesci non cogit Augustinus,
xxvii, 235. Divites qui ecclesias aut
monasteria edificant, sunt cedri Libani,
in quibus passeret iudicium, xi, 134.
Divites christianissime personae utriusque
sexus martyri gloria sunt sublimatas, xi,
273.

Divites Christiani ideo, xx, 270, 271.
Divites omnes, Dei mendicium, xix, 54.
Divites si Deum non habet, quid habet?
xxvii, 205, 413. Divites quidam inter
Dumii patres hincantur, xi, 377.

Divites malis Iudeus fuit, xxvi, 318.
Dixit demagogus est, xix, 543; xxi, 483.
Dixerunt apud inferos, quod manduca-
verat apud superos, viii, 396. In infera
sero miseriosus, xxvi, 297. Eius
poeme, xxvii, 204. Flamma qua tri-
cubitaliter erat spiritalis, xv, 181, 182.
Quomodo intelligenda sit flamma inferni,
adus Abrahæ, et cetera que in historia
dignis referantur, six aut nunquam in-
ventur, v, 411. Varia de divite qui se-
pultus est in inferno, viii, 395, 396,
397. Divites et Lazari comparatio, xxi,
406, 318; xxvii, 428, 362; xix, 262;
xix, 289, 484.

Divortium. Lex secunda quoad divor-
tia, alia lege Evangelii, xxxv, 202.
Divortium nihil est, in quo est aliquid
extremum, xii, 79, 80.

Doctores minus quam presbiteri, iv,
414, 415. Doctorem officium periculo-
sum, auditoribus sententiæ condidit, xxvii,
304. Ut discipulis, invitare non debet
snaritas veritatis; ut doceamus, cogere
necessitas charitatis, xxviii, 228. Augu-
stinus magis amat docere, quam docere,
ibid., 252. Doctores præcepta non
superflua, tenent doctores officii Deus,
v, 78. Institutio Deo et homines ab
hominibus docentem, non ab Angelis,
quod, iv, 414, 415. Quidam Sacerdotum
sive Deo docentur, xi, 254. Paucissimi
donatum est, ut sine hominis ullius in-
stituto doctrinam saltem perciperent,
xxvii, 153. Homo post iudicium non
per hominem docebitur, sed omnes erunt
doctores Deo, xvi, 221.

Doctrina Christiani officium, v, 55.
Doctrina est petere a Deo mysteriorum

intelligentiam, ut de fide interrogantibus
respondere valeat, xviii, 575. Sæpe et
fidelium imperitendi, meritum est im-
petrandi, xx, 36. Veritatem honorat, qui
doctorem honorat, xxxii, 319. Patienter
sententiam suam ut qui docent quod
non ignoramus, *ibid.*, 309. Doctores tra-
ctat qui malus est, xxviii, 277. Doctores
boni, agens mala, necessarius est, me-
constris est, prodest aliquid, xx, 29.
Moribus tuis intenti sunt, qui abs te
aliquid accepturi sunt, xxxix, 368, 369.
Nolo prius aliquid docere, quod delin-
quendum est, ut vera docens, *ibid.*, Qui
non facit que docet alios, si aliquid
utilis est, non ipse facit, sed Deus, xvi,
272. Doctores mali, spiritus doctrinæ fer-
rentis, xv, 514. Terrere, et non docere,
improba dominatio est, xxv, 379. Do-
credum est sine superbia et invidia, iv,
413, 414. Doctores sollicitissime cavendi
superbie vitium, xii, 418. Ut tui
facile adhiberi elato, *ibid.*, 419. Doctores
solitium, *ibid.*, Non ut quod somnus de-
camus, abotum ignorantiam optare de-
bitus, *ibid.*, 418.

Doct. Deus alior, alter homo vel
Angelus, xxxiii, 299. Homo doctus,
exterior entior arboris, xv, 301, 292.
Aures verborum sonis percipit, magister
intus est, xvi, 401. Doctus homo
vix aures corporis ferri, Deus aures
anime, xxxiii, 166, 167. Doctus ille
Christus; admonet homo, r, 507, 508.
Christum intus magistrum habemus, xv,
311. Cathedralis in celo habitus, qui corda
docet, *ibid.*, 301, 302. Quomodo Deus
docet per gratiam, xxxix, 422. Schola
Dei Petrus vultus angelus, xxxix, 70.
Docere quomodo vult Deus, prius dei pre-
fellectum, sine quo ne que ad divinum
doctrinam pertinent, homo non potest
dicere, xv, 461. Deus sic docet, ut
scienda sciamus aperiendo veritatem;
sic docet, ut facienda faciamus inspirando
sustinentem, *ibid.*, 463. Eius gratia præ-
tulit sit, doctrina elevatioque laquei est
necessaria, xxxvii, 133, 134. Cur aut
omnes docet Peter ut ad Christum veni-
ant, xxxvi, 71. Docibiles Dei summi
etiam cum homines audimus, xxvii,
344, et cum ea que ad veram præsentem
pertinent discimus, xxxviii, 238. Do-
cibilibus quis docendus, xxxv, 374. Docto-

res sancti, sibi Ecclesie discendo, patres
docendo, xxxvii, 260. Alia sunt, in
quibus inter se aliquando ritum doctrinam
alique opinionem regulæ Catholicæ defensorum
salva fidei compage non communi, et
aliam alio de uno re melior, aliquid dicit
et veritas, xxv, 106. Doctorem amato-
rum quatenus valere debeat auctoritas,
xxxix, 97, 200; xl, 164; xvi, 46.
De magisterium Ecclesiarum sententiam
sentit Hieronymus periculosus iudicari, et
aliterum aliter præferri, xxi, 100. Do-
ctores dicit invidiosus, etc., xvi, 386.

Doctores vere et sapienter quidem, xv,
204. *Trid. Maxima.* Docti in Ecclesia,
laquei sunt pretiosi, xvii, 475. Jacet
in lemedris, si non sint in ornamento ip-
sius Ecclesie, *ibid.*, Perdunt pessimum,
ubi non habent claritatem, *ibid.*, 470.
Docti aliquos consentit consensilem, xv,
352. Doctes viros in quibusdam inter-
ditum falli cur Deus patitur, xxxi, 269,
270. Docti quidam malitiosi esse, quomodo
iusti, xii, 381.

Doctrinae res duo; necnam Ethio-
cor, xv, 479, 480. Doctrinae omnia vel
Angelus, xxxiii, 299. *Trid. 418.* Doctri-
nam non multiplicat, diffusum est
aquarium, vii, 437. Doctrinae multæ vel
superflua vel inane, una utilis et salu-
bris, xii, 309. Doctrinam reliquam si
facile docet Socrates, quibus passim
animæ, xxvii, 205. Doctrinae ancillares,
sive quales parci pascentur, xiv,
320. Doctrina salutaris, partem eredi-
ditam, partem intellectiva rebus comitat,
xxvi, 437. Doctrina Christi præcipit ho-
militatem, xix, 309; xxxi, 405. Iurum
corruptissimum dicitur, et 271, 402. *Dis-
crim. quomodo possit dicit gratia, xxvii,
421.* Doctrina atque lex Dei quamvis
sancta et iusta, et bona, tamen occidit,
si non vivificet Spiritus, xix, 224, 225.
Adhucque doctrinae tunc presentis am-
bitulata per hominum cum Deo vivifica-
tione ut primum, v, 78. Deus in cathedra
unitatis ponit doctrinam veritatis,
xxxix, 311. Doctrina accepta, non
amara corde communicanda, xviii, 51.
Doctrina aperta, nelli; qui vero de
abstruionibus sacramentis exprimitur,
favo similis est, xii, 491.

Doctus interpretatur Motus, xvii,
464.

Doctus sunt plerique sectarum, xix,
290.

Doctusque salus omni vigilantia
procurenda, xxvii, 510.

Doctus quod sit, v, 388, 389. Dolor
duplex, carnis scilicet et anime, xii, 493.
Dolorum in animo et in corpore quod
facit, xxix, 250.

Dolor carnis quid, re, 345, 346;
v, 243. Dolor carnis, offensio est anime
ex carne, et quondam ab eius passione
dissensio, xii, 493; v, 158. Dolor ipse
qui dicitur corporis, non potest esse ani-
mæ, x, 228. Dolores carnis non præter-
itum quasi motus carnis, re, 493.
Dolor nihil minus quasi motus carnis, quia id
sine perniciosa compulsa dicit, quia id
quod animæ erat, descendere ulitur, r,
212, 214. Dolor quem bestie sentiunt,
indicit quod sint appetentes unitatis,
xxvi, 406. Dolor carnis iudicium est
vite, non argumentum iocerti, xv, 160.
Dolores carnis non semper sequitur in-
teritum, *ibid.*, 157. Dolor carnis quare
occidit, *ibid.*, 157, 158.

Dolor animi, iv, 324. Dolor animæ
est dissensio ab his rebus que nobis no-
lentibus accidunt, xii, 493. Tristitia
non cogitur, *ibid.* Dolores animæ præce-
dit melius, qui non est in carne, *ibid.*
Dolor est tantum duo interfectores animæ, non
sunt terrores, sed cruciatum alterum
animæ, xix, 56. Dolor et voluptas, duo
inclementia ad peccandum, xxx, 460.

Dolor esse potest, ubi potest esse cu-
piditas, re, 159. Quid non sine caritate
amore habuit homo; sine caritate delin-
quit, *ibid.*, 215. Dolor unitatis in
natura boni, xxx, 258, 259. Dolor
est testimonium hominis ad seipsum, et boni
relixi, re, 38. Sicut ledina dicitur boni,
in peccato testis est male voluntatis; ita
dolor animi boni, in supplicio testis est
natura bona, *ibid.* Animus non sunt nisi
dolor est, *ibid.*, xxx, 75, 76.
Dolor alius est fructuosus, alius in-
fructuosus, xvii, 408. Dolor salutaris,
quem secundo medicina fieri, xv, 356.
Dolor secundo ferendum, ut invenitur,
xx, 463. Dolores medicinales tolera,
xx, 463. Dolores medicinales tolera,
xx, 66. Dolorum cogitatio amittitur, xi, 66. Do-
lor qui fit in cordibus partium, quos per-
sequitur aures impuram, preclat
sequitur aures impuram, preclat

dolentibus, quare, xviii, 560. Semper laetur animi dolor, xxv, 74. Dolor de amissione rerum quibus fruendo homo laetatur, igitur per quem talis erit, iv, 214, 217, 218; xxvi, 73; xxxviii, 225, 226, 229. Dolor hujus vite transit, alienus vero non finitur, iv, 68. Ad illa tribus pertinet, ut dolere frangamus: 1. quod accipimus victoriam concupiscentie, ne voluptate perfrascimur, xx, 511. Imaginis Dei posita est, candidior procerum in dolentibus comparari, xxxvii, 517. Conventivum impudens dolere in superbo, quam laetatus est in dolente, iv, 28. Dolentem habere magis fugit, quam appetit voluptatem, xxxviii, 24, 24. Omnibus non dolere, immunitatis in animo, stuporis in corpore indicium est, iv, 178, 180, 181. Interest utrum aliquid sentiat: an stupore non debeat, xxi, 281, 282. Dolores multi tolerantur vitio, non virtute, xx, 437, 442.

Dolere est cum aliud agitur, et aliud fingitur, vii, 146, 242; xv, 211; xxvi, 187; xix, 142; xxi, 343. Dolere loqui, est aliud talis pronere, aliud pectore claudere, xv, 214. Tali nomen positum pro figura, *ibid.* 187. Dolere unquam probat Deum, sed permittit, xi, 209, 294. Dolus potentis magis invidiosus comparatur, xxvii, 246. Dolus pro dolore nulli impetierit latuitatis potestate, xv, 19.

Dolozitas est fraus quaedam, in verbis aliud promendi, aliud sentienti, viii, 429.

Dolozus non sequitur Christum, xviii, 548.

Dolozusus deus, xi, 296.

Dolozus alius homo appetit, iv, 434, 435. Et hoc intellectionis superbia est, *ibid.* *Fide Servatus.* Dominandi cupiditas vitium primum, quod est propria potestate gaudere, xviii, 616. Dominandi libido a quo tempore incipit incipi, xi, 120; 120. Periculosus est, *ibid.* Vastat corda mortalium, iv, 49, 49. Dominari quisquis appetit sine cupiditate gloriari, pro aperta sedera plebique quartit odium quod diligit, iv, 235. Magis debent patres quod dominantur, quam servi tolerare quod servantur, iv, 43. Sicut prodest humilitas servientibus, ita nocet superbia do-

minantibus, *ibid.* 43, 43. Dominatio in Romanorum laudibus posita, iv, 240, 241.

Dominicus, xxxviii, 395.

Dominicus celebrare, ut ad Dominicum venire, xviii, 445. Dominicus et collectas agere, xxxii, 46.

Dominicus dies, xx, 56. Resurrectione Domini cepit habere festivitates suas, xxxvii, 511. Dominicus dicitur stans oramus, et alleluia canimus, quo mysterio, *ibid.* 516. Utrum ubique stant orantes hic dicitur ignorat Augustinus, *ibid.* 520. In his non sine scandalis quis loquatur, *ibid.* 383, 394, 405, 405.

Dominicus filius, xxi, 44.

Dominus Deus solus, v, 423. Deo deo verus est Dominus, qui servus non indiget, et quo servus indiget, xxxix, 522. Dominus a Patribus in Angelis ipsius personam gerentibus adoratus, xvii, 229. *Fide Deus.*

Donescus, quia homo vngari potest, ob charitatis servitium, xxxviii, 410. Homines non valde veri domini, cum egent servis, ix, 364. Domini qui servit debent, et servi domini, xviii, 520. Dominaum foris hominem non timere: malum dominum in te time, cupiditate tuam, vii, 275. Domini impique et difficiles tolerandi, ix, 139. Domini appellatur moere episcopali in solitudine, non Christiani, xxxiv, 92. Domini est rerum suarum, qui non est irretitus cupiditate, viii, 307.

Dominus vobiscum, xxi, 24.

Domitianus crudelissimus, ii, 292; iii, 622. Nervus maximus pater, xxxi, 506, 113.

Domitius, xv, 246.

Domitron ferrum homo, dicitur dominum Deus, xviii, 471, 172.

Donauxta dicitur dominus sedium, xvii, 177, *vide notam (9) ejusdem voluminis*, xxxii, 96.

Donatus, xxxviii, 348; 320.

Donatus, xvii, 641; xix, 520. Domne panper, xvii, 298.

Donax, et fabrica dicitur et habitatores, xxi, 237. Ponitur pro civitate, iv, 259. Pro cubiculo vel tentorio, vi, 18. Domus et tabernaculum quo differunt, viii, 341. Domus hinc marmorata

maia, et domus fumigatis bona, xix, 487.

Domus Dei ipsi quae habitatores, xvii, 210, 211. Esto domus Dei, et erit domus tua, vii, 427. Domus orationum nostrarum ecclesia, domus Dei nos ipsi, *ibid.* 428. Domus Dei cunctis maledictur, ecclesiae fundatur, periculo erigatur, diligenter perficitur, in fine seculi delinatur, xvii, 402; xi, 501, 502, 209. Domus Dei Ecclesia, pater quam non exaudit Deus ad vitam aeternam, viii, 257; xii, 195. In domum tuam, ut inhabites, intras; in domum Dei, ut inhabiteris, *ibid.* 493. Omnes filios et inhabitans domum Dei faciunt et unam civitatem, *ibid.* 107, 108. Ad domum Dei pertinet, qui est in charitate, compugnans lapidibus vivi, *ibid.* 195. Domus Dei aditum edificatur, multas gentes crescendo occupavit, omnia occupatura est, x, 450. Domus Dei decorum diligere quid sit, xxii, 303.

Donatus Alaricus major omnibus dominis, que etiam haberi possunt aliquo ex, xxi, 258. *Fide Donatus, Galatas.*

Donatavices primas provincie Bithyniae, xi, 389, 424; xii, 76.

Donatavices episcopus Donatista, xxi, 327, 428, 430, 434, 438. *Fide notam (6) ejusdem voluminis.*

Donatavices Maximianista, viii, 94, 92.

Donatus proconsul Africae, xxxix, 246.

Donatus exprociator, xxxix, 354, 352.

Donatus grammaticus, xxviii, 21.

Donatus, qui cum fratre Monacelium sponte deseruit et renitente Augustino, xxxix, 12.

Donatus diaconus rebaptizatus, xi, 5.

Donatus unus Petrum ecclesie Zetensis, xi, 78.

Donatus, xxxvi, 195.

Donatus, xxi, 270. Donati fabrum miracula, xv, 112.

Donati duo, alter Casensis, aliter Carthaginiensis, xxxvii, 85, 140. *Fide infra.* Donatus Casensis Nigresis auctor schismatis, xi, 470. et princeps hereticis Donatistarum, xxvii, 243. Donatus aliquando doctrine seu eloquii

ratione lapsus pretiosus, xvii, 475. Sopheris cibus fecit illi partem, xviii, 17.

Donatus episcopus Donatista, xxxiii, 430, 431, 432, 473.

Donatus Augustinus schismaticus, xxxviii, 447. *Fide tamen notam (24) ejusdem voluminis.* Pseudonatus Donatistarum, xv, 82.

Donatus Beluesis episcopus, viii, 98.

Donatus Carthaginiensis schismaticus, xxxviii, 417.

Donatus Calesianensis episcopus, viii, 97, 98.

Donatus a Cibalibus, xxxix, 437.

Donatus Focianensis episcopus, viii, 97, 98.

Donatus Macomoniensis ex Donatista episcopo apud Catholicos episcopus, xxxiii, 345.

Donatus Manceninus traditor. Adest concilio Carthensi, et veniens peti. criminis traditionis, xxxii, 405; xxxiii, 40. Schismaticus, xxxviii, 483.

Donatus Mutagenensis villar presbyter, xi, 384, 385. Semper illius in schismate perniciam vivere constat Augustinus, xi, 380.

Donatus Sabrinensis episcopus adest concilio Carthaginiensi, et damnatur a Baptismo, viii, 88; xxxii, 400, 404, 405.

Donatus Samaritanensis episcopus, viii, 99.

Donatus episcopus Donatista in loco Turicensi, xxxviii, 40.

Donatus Urbinus, xxxvi, 405.

Donatus (a quo Donatistarum schismata) viii, 225, 292; viii, 44, 443; xii, 82. Donati duo ejusdem schismata; primus a quo incipit, episcopus Casensis Nigresis in Numidia, alter post Majorinum secundus pariter Donati Carthaginiensis episcopus, xxi, 430, 431. Ad eos veteri Donatistas quidam volumis, xxxvi, 244. Balthasar a Donato Carthaginiensi, aut a Donato Casensi sic appellati, xxxix, 327. Donati pars in Africa, xvii, 194; 203, 548; xviii, 10, 32; 37. Nata est de Numidia, *ibid.* 35. Primo apud Carthagenam pars Majorini dicitur, xxxix, 140.

Donatista. Scripturas se ab ipse servasse fateri, *xxvi*, 68, 69. Donatista innumeris locis Christianis deserunt, quibus traditor ignotus est, *xxxii*, 411, 413, 417. Traditions crimen in Donatista potius quam in Catholicis cogitandum, *xxxii*, 15. *Vide* Traitorum. Donatiste traditores, *xxxii*, 273. Errorum majores semper collectes tradiderunt, *xxxii*, 208; *xxxii*, 77. *Et* instrumenta Ecclesie, *xxxix*, 76, 77. Quomodo extenditur, *xxxiii*, 234. In crimine traditionis detecti, et confessi multitudine, *xxxix*, 310. Donatistas divinerunt ecclesiam traditores fuisse in gentis ecclesiasticis et municipaliibus, *xxxii*, 12. In opibus Criticis ecclesie, *xi*, 81. Donatiste traditionis crimen vel obiectum, in aliis damnatum; sibi nempe vero etiam confessum locum habent, *xxxii*, 124. De traditionis quoniam ipse dicunt, non illudam similitudine dantur, *xxvii*, 382.

Donatista Christianis in toto orbis terrarum non esse contendeant, *xxxii*, 162, et se solos esse Christianos, *x*, 203; *xxxii*, 123; *xxxii*, 209. Ecclesiam de toto orbis terrarum perisse dicebant, *xxxii*, 306, 307. *Vide* Ecclesia. Errorum passio tempore Cypriani obmissa, quia baptismo de lapsis ad Ecclesiam venientes, non videtur dicere Donatista, *xxxii*, 247. Donatista inter et Catholicos quæstio versatur ubi sit Ecclesia, *xxxii*, 213. Quæstio finiri debet veritas divina, non illis que ex utroque parte obijciuntur, *ibid.*, 212, 213, 217.

219. Donatista Ecclesiam suam hominis canonica sanctorum librorum auctoritatibus debent demonstrare, *xxxii*, 271, 273. Ecclesiam divinarum litterarum auctoritate non æquidant, *xi*, 441. Partem Donati Ecclesiam plebanam esse episcopi, *xxxii*, 123. Pars Donati est in sola Africa, *xi*, 474. Hinc non est Ecclesia catholica, *xxxviii*, 474, 478. Donatiste Mæritobium et Numidium occupant, *xxxii*, 262. In Numidia præsentem, *ibid.*, 276. Pars Donati magne partii Romani orbis et barbaræ gentibus ignota, *xxxix*, 121. Donatista præter Africanam ignos habent, eoque non apparentes, *xxxii*, 441. Unum aut duo, aut et nullum, tres episcopos alios

mittere solent, *ibid.* Episcopum Romanæ panis Montensibus ex Africa mitterent, *ibid.*, 141, 478, 413, et in Hispaniæ domi minus mitterent, *ibid.*, 141.

Donatista male de paucitate gloriantur, *xxxii*, 63, 231, 447. Maximianam pauciores sunt, *ibid.*, 443, 318. Donatistarum paucitatem suam commendandis cupidissimi argumenta recludunt, *ibid.*, 252, 256. Ecclesiam toto orbis terrarum diffusam Scriptura dicit, negant Rogatista, *xxxix*, 188. Negant Donatista, *xv*, 432. Etiamque in sola parte Donati posse affirmant, *xxxii*, 203, et Christum ad ipsa lingua remissis, *xvi*, 469. Ecclesiam in sola Africa vel retinendam, vel ex Africa in omnibus gentibus repandam debent ostendere, *xxxii*, 212, 276. Nulla præter partem Scriptura testimonia, quibus Ecclesiam in sola Africa remansisse ostendant, *ibid.*, 204, 205, 206. Ecclesiam quodam modo vultu hucillare, *xxx*, 117, 148. Donati partem non esse Ecclesiam vel ex ipsa Cæcilius veritas habetur, *xxxii*, 444.

Donatista orbem terrarum Cæcilius perisse pollicentur esse immenso dicunt, *xv*, 437, 435. Scilicet fecerunt, quod quid volent esse boni inter malos, *xi*, 301, 302. Hoc erit in regula Donatistarum, quales fuerint cum quibus fuerit communicatum, tales fere erunt et universam massam, *viii*, 94, 95. Donatista ex Ecclesia que tolerat malos, nulli sunt, *xxxii*, 207. Donatistarum veritas, de veritate et sanctitate, *xxxii*, 76.

De veritate et sanctitate Ecclesie sum præsumptio et elatio, *xxxii*, 415, 418. Donatista episcopos suos ante peccata suo dicitur nec pro eis erubescunt, *xxxii*, 437. Præposita Donatistarum præjudicium vana præsumptio de sanctitate sue Ecclesie, *xxxii*, 226. Donatistarum societas plena hominibus societas, *xii*, 285, 286. Apud eos non sunt reges, dñes et christiani regum, et curæ super nostras, *xxxii*, 59. Peccatorum multitudo, *ibid.*, 60. Ab eis se maculati non existimant, quos in sterilegio schismate damnatos recipiunt, *xxxviii*, 484, 485. Donatista ipsi a sceleratis non recedunt, *xi*, 453. Maximianisti (schismatici) communicant, *xxxix*, 396.

328, 329. eoque in sua licentia manifesti fingunt ignare; Africa autem ab Africa obiecta crimina, non prolata, incho absolute. Orientalibus et Occidentalibus cum dicitur non innum, *xxxii*, 481, 491. Donatiste non auditi, temere dantur orbem terrarum, *xxxii*, 394, 395. Et cum communicant Maximianisti, orbem terrarum communicare temere recusat, *xxxii*, 268. Altipius modo valere iniquitatum innum ad putant valere iniquitatum innum ad putant alium confutandum, quem iustitiam hominis ad alium confutandum, *ibid.*, 38. Donatiste charitatem non habent, qui ignoto et ipsi inuogato orbis terrarum obijciunt, nec ipsi saltem probata, crimina Africam, *ibid.*, 21, 22, 23. Orbem terrarum non possunt moraliter crimem Africa obijciunt non probatum, qui inter ipsos tolerat crimina, *xxxii*, 83, 41, 100. Donatista aliqua peccata maculari eis ipsorum regula sequitur, *xxxii*, 34. Donatista eadem iniqua de nomine Donati, cum et Cæcilius expellat, et Cæcilius innotum ebrietas pollicentur, *xxxii*, 58. Donatista pollicentur, si hereticorum communico et iniqua pollicent, *xxxii*, 127, 420, 440, 441; *xxxii*, 128. Donatista quo maculat et communico Catholicorum, si non maculat Maximianistarum, si non maculat Maximianistarum, *xxxii*, 407, 408; *xxxii*, 405, 315. Et *xxxii*, 407, si sunt in Ecclesia, demum non pollicent; aut si foris sunt, et in ipsa sacramenta, cum ex Apostolo ostenditur, *xxxii*, 132.

Donatiste non habent quemadmodum schisma suum defendunt; *ibid.*, 411. Defensorem suam, Scripturas et testimonia possident innumeris, *xxxii*, 232, 236, 237. Donatistarum schisma non favent testimonio Scriptura, quibus separatim se nulli præcipitur, *xxxii*, 123, 128. In Donatistas redeunt, qui proferunt ex Scripturis testimonia, *xxxii*, 143, 239, 230. Quilibet Catholicus obijciunt, *ibid.*, 144 et 153. Donatista parum adjuvat ad schisma defendendum testimonium Ereticæ, *xxxii*, 416. Donatista ipsa occasione Israelis a regno Juda, quo pro exemplo sui schismatici ponunt, committuntur, *ibid.*, 254.

328, 329. eoque in sua licentia manifesti fingunt ignare; Africa autem ab Africa obiecta crimina, non prolata, incho absolute. Orientalibus et Occidentalibus cum dicitur non innum, *xxxii*, 481, 491. Donatiste non auditi, temere dantur orbem terrarum, *xxxii*, 394, 395. Et cum communicant Maximianisti, orbem terrarum communicare temere recusat, *xxxii*, 268. Altipius modo valere iniquitatum innum ad putant valere iniquitatum innum ad putant alium confutandum, quem iustitiam hominis ad alium confutandum, *ibid.*, 38. Donatiste charitatem non habent, qui ignoto et ipsi inuogato orbis terrarum obijciunt, nec ipsi saltem probata, crimina Africam, *ibid.*, 21, 22, 23. Orbem terrarum non possunt moraliter crimem Africa obijciunt non probatum, qui inter ipsos tolerat crimina, *xxxii*, 83, 41, 100. Donatista aliqua peccata maculari eis ipsorum regula sequitur, *xxxii*, 34. Donatista eadem iniqua de nomine Donati, cum et Cæcilius expellat, et Cæcilius innotum ebrietas pollicentur, *xxxii*, 58. Donatista pollicentur, si hereticorum communico et iniqua pollicent, *xxxii*, 127, 420, 440, 441; *xxxii*, 128. Donatista quo maculat et communico Catholicorum, si non maculat Maximianistarum, si non maculat Maximianistarum, *xxxii*, 407, 408; *xxxii*, 405, 315. Et *xxxii*, 407, si sunt in Ecclesia, demum non pollicent; aut si foris sunt, et in ipsa sacramenta, cum ex Apostolo ostenditur, *xxxii*, 132.

Donatiste non habent quemadmodum schisma suum defendunt; *ibid.*, 411. Defensorem suam, Scripturas et testimonia possident innumeris, *xxxii*, 232, 236, 237. Donatistarum schisma non favent testimonio Scriptura, quibus separatim se nulli præcipitur, *xxxii*, 123, 128. In Donatistas redeunt, qui proferunt ex Scripturis testimonia, *xxxii*, 143, 239, 230. Quilibet Catholicus obijciunt, *ibid.*, 144 et 153. Donatista parum adjuvat ad schisma defendendum testimonium Ereticæ, *xxxii*, 416. Donatista ipsa occasione Israelis a regno Juda, quo pro exemplo sui schismatici ponunt, committuntur, *ibid.*, 254.

Donatistis applicentur Psalmi XLIX versus 16, 17 et sq. *Ue quid exposis justificationis meae*, xxxi, 161. Qua ratione Donatistae volent Maximanianum communicare, eadem nec debent Maximanianisibus, xxxii, 507. Donatistae suo se iudicio jugulant in causa Maximanianorum, xxxii, 467, 468, 469, 475, 475, 477; xxxiii, 191, 192, 193, 521, 522, 523; xxxvii, 76, 77, 178. Causam suam in iudicio proditorie quibuscumque litibuscivilibus et tenentur responsionibus vincerentur, xxxiii, 51. Donatistae nullam habent causam separationis, si mali bonos in unitate non incidunt, xxxii, 454. Donatistae impie ab orbe terrarum se separant, cum tales inter se tolerant, xxxii, 36, 39, nec baptizati, si se rebaptizant, *ibid.* 29. Adversus Donatistas explicatur Psalmus XXII ipse adversus Catholicam pro se professentem, *ibid.* 64. In Donatistas referentur propheta et confrica, quae ex Beatis et Evangelio in Catholicos coniectentur, *ibid.* a 16 ad 24, 89, 89, 87, 88. Donatistae peritucos, qui tot de Ecclesia testimonium Scripturarum credere possunt, xxxii, 248, 276, 277, 282, 299. Si nonnullum habet imaginem fortitudinis non cedere imperatori, nulla laus est aperta contradicere veritati, xxxi, 240.

Donatistae non sicut Cyprinus auctoritate, xxiii, 283, 288, 289, 279, 275, 276; xxxvii, 21. Donatistarum cum ipso Cyprino auctoritate tota penitus naufragata, xxxi, 247, 248. Donatistae schismatici rei communicantur ex ipsa unitate, quam, licet diversa sententiae, tenentur Stephanus et Cyprinus, xxxvii, 23. Donatistae christi potest quicquid Maximanianis obijciunt, xxxi, 74, 75, 76, 485, 489, 488, 459, 463. Donatistarum schisma a Catholica communicatione, ex ipso Maximanianum a parte Donati schismatico demonstratur, *ibid.* 470, 471. Donatistae impie se separasse ab orbe terrarum ex se desiderant, quod a Maximiano pios sunt, xxxi, 290. Pravitatem suam in causa Maximanianum voluit in sperio conripere ponant si volunt, xxxii, 492. Qua ratione perhibent schismaticos suos a se recedere non posse, eadem communicantur a toto orbe

terrarum non potuisse ipsi separari, xxxi, 223. Ad ea quae Donatistae de traditione, persecutione, falso baptizante obijciunt, de solis Maximanianis respondetur, *ibid.* 477.

Donatistae manifestissime scripserunt pro falsa pace Donati tolerarunt, xxxi, 110, 146, 146, 163, 163, 151, 199, 203, 229, 230. Donatistarum pars paucis plena, *ibid.* 217. In eorum communicatione sunt vitia quae orbi terrarum exhibuerunt, xxxxi, 54. Quot et quae gravis scelera in parte Donati, xxxxi, 216, 217. In parte Donati sunt iniqui, veniales, mortali, peccatores, facti, *ibid.* 463. Inter Donatistas multi episcopi mali, *ibid.* 156. Donatistarum fornicarum et praedictori gravidatarum fornicarum in partibus convicti, xxxxi, 37. Donatistae innocentes et scelerati, non criminosis quae ab eorum aliquibus committuntur, sed crimine schismatici, *ibid.* 124. Ad omnes Donatistas non pertinent scelera quae in eorum parte committuntur, *ibid.* 89. Propter unitatem Donati stantim mala notissima et famosissima Optati et in eorum se imputata solent iudicari propter unitatem Ecclesiae, *ibid.* 82. Quae ratione Optatum excusant, errare debent et totum orbem, *ibid.* 436. Et qua ratione malos sine communicatione boni non obesse volum, eadem et Catholicis, *ibid.* 32, 42. Donatistae schismatici, si Sacramentorum communicatione malis boni communicantur, xxxxi, 152, 153. Donatistae pacem cum Ecclesia Catholica violant, inter se vero se servant, ut in sacrificio schismatico denatos recipiant, xxxviii, 441, 475, 479, 480, 484, 485. nec aliis eis in regulari existimant, *ibid.* Donatistarum malos tolerare nolescent error, alium error contrarius ex Scripturis peripram accepit, xxxv, 49. Donatistae in primis malos de Ecclesia pellendos conerant, xxxi, 246.

Donatistae iniusti, adultentes baptismum Maximanianum, et excommunicati baptismum orbi terrarum, xxxviii, 441, 476; xxxix, 78, 312, 314. Donatistae non solum licitos, sed et clericos, presbiteres et episcopos, si ad se transferre poterint, catechumenos faciunt, xxxvii, 19, 20. Catholicis ad se venien-

tibus persuadent ut se Paganos dicant, xxxviii, 284. Eum quos rebaptizare parant, docent ut eorum ministro baptismi negent se esse Christianum, viii, 181; xii, 489. Quisquis fidelium ad Donatistas transibit, baptizantur, et cavillatores, xvi, 490. Donatistae quos seducere possunt, per secretas quaedam speluncas pertrahunt, et rebaptizant, *ibid.* 489. Donatistae rebaptizati, xix, 102. Et ad se redeuntis non tantum subijciunt, xxx, 13. Donatistae recipientes ac rebaptizant iudaeos eosque mittit eorum, ejusque eadem spirantem, xxxviii, 375, 376. Item subitocorum degradarunt, *ibid.* 380. Donatistae quidam reverentur ad Ecclesiam, et peccatum rebaptizantis confitentur, a fratribus quibusdam repulsi est, xxx, 13. Factum hoc exornat et improbat Augustinus, *ibid.* Donatistae rebaptizant etiam Christianos de Mesopotamia, de Syria, ete, venientes, vii, 227; viii, 101.

Donatistae arguntur quod rebaptizent, xvi, 454. Regulae auctoritatem episcopi Cyprini ad Judicandum scripti se ad rebaptizandum dicunt, xxxvii, 201. Defendere se conantur auctoritate Cyprini, xxx, 592. In epistola ad Julianum, xxxvii, 201. Donatus Carthaginensis non instituit ut Christiani rebaptizarentur, xii, 404. Objectiones Donatistarum eorum rebaptizant, adduntur, xvii, 471, 475, 478.

Donatistae baptizatum, nisi ipsi dederint, inane esse volunt, xxxv, 204, 205. A se dicit iustitiam enim quum baptizaverint, et se esse in Ecclesia, nec ante sine peccato, xii, 469. In baptizatis baptismus a se datur, subicit; et alia verba, multum esse deinde, xvi, 481. Quod nos datus, hunc est sacramentum, estitum Donatistarum, *ibid.* Sacramentum esse sancta, si per bonos sanctos datur, dicunt, vii, 225, et baptismum non tollere peccatum, nisi datus a ministro sancto, xiv, 227, 256, 257. Donatistarum veritas, *Ego sanctifico, ego justifico, quod dicitur sanctorum est*, refelluntur, xix, 115. Donatistae quicumque dicitur, *Ego justifico, ego peccata dimitto*, peiores sunt Pharisaeis, xxxvii, 543. Donatistarum error, non

dari Spiritum sanctum, nisi per sancta ministros, xii, 489. Donatistae dicebant se potestate baptizare, suo ministro, xiv, 452. Donatistae item urgebant, xv, 107, 108, 409, 410. Donatistam solida obijciunt, xvii, 43. Locos ex Caelio Cicerone sunt et frustra prolatus, *ibid.* 24; xix, 100. Sicut et locus ex Habacuc, xviii, 38. Et locus Evangelii de arbore et eius fructu ad meritum baptismi preparari ab eis translatus, xv, 551. Donatistarum arguuntur quae verba (Matth. xviii) condescendunt per bonos dimitti peccata, xviii, 543. Donatistae solentur iustificari baptismum ab occulto peccatore, xx, 555. ac tum hominem illum ex Deo nasci, *ibid.* 550. Donatistis pendit salus in vita praepositorum rebaptizant, *ibid.* Augustinus, xvii, 444. Donatistarum voces superior, xviii, 542, 546, 547, 548. Donatistae iustum se dicent, malis esse convinctur, *ibid.* 68.

Donatistae immuni sacrificio transvenerunt Ecclesiarum baptismum non creantur, et admittunt Maximanianum, xxxii, 115, 128, 189, 234, 425, 457, 466; xxxiii, 270, 493, 495, 497, 498; xxxvii, 240. Non melioribus suis rebaptizant, nec reconduntur, xxxi, 178, 479. Quosdam quidem ex schismaticis suis rebaptizant, sed quosdam non rebaptizant, *ibid.* 221. Maximanianis non rebaptizant, *ibid.* 281. In honoris eorum integritas esse susceperunt, nullumque rebaptizant, xxxvii, 463, 472. Donatistae ridendi, qui cum ex moribus et factis hominum sacramenta percipiunt, post Optatum neminem esse rebaptizant, *ibid.* 54. Quosdam de baptismo esse sua habent Catholicis, iam ipsi Donatistae tenuerunt, cum post Maximanianis baptismum non repellant, xxxii, 474, 475, 476, 479, 480. Donatistae in causa Maximanianorum, nec propter malos nullatenus deventurum, nec baptismum, Christi facti ab Ecclesia haec demerendum declarant, xxxviii, 145. Quod novis Donatistae de baptismi sacramento, in Maximanianum causa iam solutum, xxxii, 182, 467, 478, et per totum lib. IV contra Cresconium. Scripturae testimonia, quibus Donatistae

470; xxxix, 61. Si persecutionem facere non licet, Donatista Maximianibus fecerunt, xxxix, 440, 440. Donatista inmerito querunt quod Ecclesiarum suarum possessionem ad Catholicam transire iusserint imperatores, xi, 468. Loca quae tenebant Donatista Ecclesiae esse dicebantur, xxxix, 79. Donatista ipse, quia iam seculum latrore obsecravit, curat ad Ecclesiam transire, alii iuste possidentur, *ibid.* 76. Donatista Maximianorum basilicas ablataverunt, xxxi, 139; xxxvii, 236, 239. Donatista humanitas resistit Julianus Apostata, xxxi, 192; xxxix, 115, 123. Donatista contradictoribus argumentis, dum persecutio in Catholicis se pati conquirentibus, xxxix, 114, 114, 115. Schismatici sui nunquam pepererunt, xxxi, 151. Qua ratione Primianorum crudelitatem in Salsitum excusant, et severitas Catholicorum in Donatistas accusant, *ibid.* 203. Si melior est qui persecutionem patitur, iustiores Maximianus Donatista, xxxix, 68, 69. Quaestiones sunt de Caelesto, talis et Maximianus de Primiano, viii, 31. Donatista persecutionem non pati, aut non pati seculum Evangelium, ut patitur Augustinus, xxxix, 24. Donatista persecutionem Catholicis possessionem dederunt, xxxix, 428. Donatista iuste patiuntur ab Donatista principum, xxi, 488, 490. Iuste patiuntur quicquid patiuntur, xxxi, 138. Si quid patiuntur, iuste patiuntur ab seculis, xxxix, 25. Donatista se ipsi persecutionem patiuntur, xxxix, 43. A se ipsi patiuntur quodquid mali est accidit, non legibus imperatorum, xxxix, 470, 480. Cur peccatorem servitatem ad seculum se extendit, xxxi, 21. In potestate Donatistarum erat, ut nulla damnata peterat etiam haeresim suam sectantem, si nullas Catholicas violentias palerunt, xxxi, 281. Donatista gratia non committunt, quam palliunt, xxxi, 414, 140. Quibus ius Ecclesiam patitur a Donatista quam illi ab imperatoribus, xxxix, 282. Donatista se in nocentium persecutores apud imperatores excusare solent, xxxix, 90, 164. Donatista in Christum et Evangelium crudeliter, quam qui et nomen Christi persequerentur, et Evangelium exultum

vehementem aboleri, xxxix, 100. Imo quin Judaei, *ibid.* 401, 402. Dulcis ipse peccator, xxi, 467. Donatista Antichristi soboles imitantur, xxi, 116. Donatistarum persecutio in Ecclesiam gravior, quam imperatorum, xvi, 403, 454; xv, 80. Donatista decipiendi vires infirmas Christi quam student, xxxix, 475. Studendo facit, quod persecutio occidendo non facit, xii, 489, 490. Fidei Barrietas, Donatista vivunt, xxxix, 16. Donatista non solum non esse vires Christi, sed esse lupos ostendunt, xxxix, 84, 85. Donatista lupi et latrones, xxi, 478. Donatistarum schisma, fructus ex quo sequeuntur, esse lupi videntes, xxxix, 21. Donatistarum persecutio profertur Ecclesiae, xi, 463. Donatista qualiter Catholicis persequerentur, xxxix, 93. Ad quid adversus Donatista leges plebiscitis coercitis moventur, *ibid.* 281. Quae patiuntur Donatista, aut pro errore, aut ut a salute sua imperator eorum depellant, terram potestatis decerunt, xxxix, 627. Imperator non tantummodo sarraceni licentiam auferre Donatista, sed et eos ad nullum Catholicam comanda redigere solet, xlvii, 42; xi, 462. Non iurum eorum, sed conversionem et pacem Ecclesiae querit, xi, 463. Severitas talis ad seculum Donatista ex Dei misericordia et dilectione imperatorum Clarissimum Catholicorum, xxxix, 280; xxxix, 80, 280, 281. Donatista non erudunt, sed misericorditer reguntur; Donatista autem non foris, sed perniciter non timent, xxxix, 423. Res quid agitur, non timent, xxxix, 423. Tale scriptum, *ibid.* 150. Bellum si quod adversus Donatista, ex dilectione, non ex odio, *ibid.* 81. Donatista resistenti veritati, alii sciendo, alii ignorando, xxxix, 125. Utrique Ecclesiae inieclitur, xxxix, 174. Donatistarum in Catholicos in errore ipso revocato assidua obsecra, vii, 274, 306. Plura in Donatista, vii, 251, 300, 289, 410; viii, 228, 231; ix, 206, 207, 514; x, 438, 198, 429, 434, 474, 500; xi, 48, 49, 50; xii, 18, 88. Pie vindicatur in Donatista per imperatorum leges, ut ab errore resipiscant, xxi, 450, 451. Donatista inmerito queruntur,

tur, quod reges terre contra eos pro Catholica pace leges conatuerunt, xxxix, 461. quod regum terre iustissimis ad unitatem coguntur, *ibid.* 200. Donatista salutis Catholicis consilium; dum ad unitatem coguntur, *ibid.* 209, 207. Donatista qui contra aliquid a Catholicis patiuntur debent considerare, xxxix, 280. Inmerito queruntur quod queruntur a Catholicis, imo a Deo per Catholicos, xxxix, 55. Donatista cur et ad quid queruntur, xvi, 480; xv, 22; xxxii, 120, 122, 278; xxxiii, 158, 241. Non agunt adversus eos Catholicis, ut res eorum habent, xxxix, 234, 235; ut res eorum habent, xxxix, 234, 235; ut res eorum habent, xxxix, 234, 235; ut res eorum habent, xxxix, 234, 235. Leges penales adversus Donatista lata non esse bene facere cogunt, sed male facere prohibent, xxxix, 94. Donatista inmerito de mansuetudine gloriantur quod ad conversionem suam nonniam cogunt, xxxix, 94. Donatista queruntur per Scripturas, per linguas pacificas, per bella temporaria trilateralium, *ibid.* 55. Donatista per si quid afflictionis patitur, passus est tanquam Agor a Sara, xvii, 167. Donatista similes se esse peccatis, cui avus amputata est; qui vera fideis, et Catholicis Donatista persequuntur, similes Petro, xxxix, 102. Donatista Simonis Cyrenae factum pro se interpretantes, xviii, 41. Donatista aut recte persecutionem passi sunt, aut si modo excessus est, passus fecit, xxxix, 470, 474; xxxix, 14, 308. Si quid ultra voluerit, volueritque charitati contra eos committitur, ad palam Ecclesiae hoc pertinet, non ad tritium, xxxi, 441; xxxii, 281. Non pertinet ad eos, si quibus qui talia agunt, laudabiliter pro unitate pace tolerandis, xxxix, 412, 419. Nullus in bonis in Catholicis hoc peccat, si usque ad mortem in quocumque licet hostrois, servatur, xxxix, 428. Nec quisquam longe a morte, si molestus illudoleis, malum pro malo retrahat. *ibid.* Aut similia quaeque inferat velut qui vel odio, vel cupiditate, vi legum imperialium persequitur Donatista, iustissime agit, xxxix, 211, 212. Donatista de Augustini firma maleficia detrahunt, viii, 148, 119. Augustinus supplicium mortis ab aliquibus Donatistarum mag-

norum scelerum rite amoliri conatur, xi, 4. Donatista persecutionem fieri debere non dixit Augustinus, xxxix, 419. Genethlis beata memoria Carthagenensis ante Augustinum quicquam conatuerunt contra Donatista compressit, unde nullum ab eis laudabatur, xxxix, 492, 493. Donatista pro fide et propter Filium hominis, persecutionem se pati iustissime conperuntur, xxxix, 202, 203, 204. Vnde se de gloria tolerandis factum, xxxix, 234; xxxix, 280. Si quid pro schismate patiuntur; baptizari se amigne duo dicunt, xxxix, 45. et martyres haberi volunt, xxxix, 280; xxxix, 97. Donatistarum mortuorum memore, xxxix, 272. Sepulchra mortuorum suorum quis colunt, ebriorum impudenterum conerunt, *ibid.* 214. Donatista cadavera ultra praecipitorum colebant, xxxix, 475; xxxix, 82. Natalitia eorum celebrabant, xxxix, 291. Per canes et compages pseudomartyrum suorum turbant, *ibid.* Donatista martyres veritatis nonniam, xxxix, 133, 136, inmerito se Martyrum gloriam querunt, xxxix, 314. Temea illa usurpant quod de Martyris dictum est in Apocalypsi, xxxix, 212, 213. Donatistarum martyres carpuntur, xviii, 209; xvii, 401. Donatista impudens per eructus, Deo potestatem sollicitis atque corrigi, non timet, xxxix, 171. Donatistarum plurima per leges imperialis coerceri sunt, xi, 445, 466. et ad Ecclesiam compulsi se esse letati sunt, xxxix, 172, 174, 186. Donatista cupiditas ex necessitate converti historis, xxi, 81. Donatistarum sufficiens quilibet ad Catholicam pacem ex animo convertens, *ibid.* 262. Donatistarum ex schismate nulli ad Ecclesiam converti, xxi, 388. Donatistarum error longe latior African pervaserat; pauci jam in ea remanserunt, xxxix, 806. Numerus Donatistarum, qui ad Ecclesiam transierunt,

longo major quam coram, qui in dissen-
sione Donati remanent, xxxiii, 316.
Multa civitates prius Donatistae, tunc
legum, Catholicae ardenter diligunt
unitatem, xxxvix, 488. Donatistarum
aliquam partem Revolutionem consoli-
dit de partibus aliorum, xx, 466. Do-
natistarum errorum inexploratus, xxxvii,
347, 353. Paternitas ipsos reprobata,
xix, 312. Quarta commendatur in Do-
natistis, xvi, 505. Fratres sunt, quibus
fratres, xviii, 31. Fratres appellatur a
Catholicis, xxxviii, 157. Cuiusque in se
contendit, xxi, 300. (R)

Donatistae non resipiscunt qui ad
Ecclesiam convenerunt, xvi, 459, 472. Do-
natistarum secretatione. Catholicis assu-
munt inimici, xxxviii, 156. Donatistae ad
Catholicam redeunt, eodem modo sine
hospitium liberatione exierunt, quomodo
exprobratio considerant. Protestantium in
Felicissimum, xxxix, 467, 474. Donatistae
inter quosque suscipiuntur a Catholicis,
xxxviii, 157. Non tales suscipiuntur in
Ecclesia, quales erant, xxxix, 344, 348.
Donatistae ad unitatem revertentibus eharis-
tatis bonum conferunt, xxxviii, 58. Do-
natistae qui ad Ecclesiam convenerunt, ne-
cesse est penitentiam agant, xxi, 474.
Si qui apud Donatistas degradati fuerant,
si ad Catholicam transire velint, no-
tantur in dimissionibus poenitentiae re-
cipiantur, xxxviii, 160. Donatistae ad
Ecclesiam transmittuntur honor clericatus
vel episcopatus non affectus propter
bonam partem, vel ex sola elementis,
xxxix, 14, 466, 467, 164, 474, 478.
Donatistarum episcopi ut in Catholicam
suscipiunt unitatem, ut videtur paci
et unitati Ecclesiae convertere, xxxviii,
346, 347. Eius, qui in parte Donati
legislatores, ordinarii auctor esse pos-
sunt non potest Augustinus, xxi, 364.
Donatistae sui servitorem disceptant,
affectus, xxxix, 184, 189. Donatistae
Catholicos reprehendunt, quod solae
passant in ecclesia divina cuiusque Pro-
phetarum, xxxviii, 321. Postulatus in
parte Donati, xxi, 45, 44. Donatista-
rum multi malis pauperibus distribu-
bant, et parati erant ad suscipiendum
miseriam, xxx, 349. Donatistarum bona
opera, falsa et vana, xvi, 480. Donatista
facta non posse dicere Dominum

Jesus, xx, 408. Donatistae Deum operant
nec, nedom clarificant, xxxi, 183.
Visis suorum credunt, xxxvii, 275, 279.
Donatistarum calumniam adversus Catho-
licos, quod aliud in altare Dei ponerent,
xxxix, 186.

Donatistarum et Catholicorum qui
sunt doctrina, xix, 117. Donati scripta
non recte de Trinitate esse trassae
probat, xxxvii, 243. Donatistarum con-
trariani unio, et diverim inter utro-
rumque errorum, xxxviii, 448; xxi,
347. Donatistarum quibus negant Fi-
lium aequalem Patri, xxi, 376. Dou-
natae in Christum injuri, xxx, 11,
113. Donatum pro Christo habent, xx,
48. Pro Christo se jactare convincuntur,
ibid., 353. Nec Moysi, nec Christo
credidit vel resurgenti, xxi, 117. Do-
natistae quid in errore delinunt, xxi,
247. Quod obstat quoniam Donatistae
resipiscant, xxxviii, 500.

Donatus Christum dividere coeque,
divinus ipse est a nobis, xxxvi, 204. Do-
natus pars in nullis partibus seita est,
xxxvii, 105; xviii, 389; xix, 174;
xxxviii, 243, 244; xxxix, 128, 129, 220,
240, 244, 281; xxxix, 102. Donas-
tium schisma non schismate dicitur
Maximianus, xxxviii, 142; xi, 364,
81, 453. Donatistae et Maximianus
adversum se dixit, xviii, 289. Donas-
titarum, Maximianistarum, Rogatista-
rum congregationes, xix, 102. Dou-
natae idem Paramonitiae, xxxvii, 221.
Donatistarum coeclium adversus Maxi-
mianum, xxxviii, 144. (R)

Donatus ipse Donatistae, xxxvii,
242. Donatistas a Donato polius quam
divinifata consentit Augustinus in
partem, xxxix, 337. Donatistae qui in se
pellunt, et non polius Christiani, ibid.,
468. In Maximianistae et Claudianistae,
sic et Donatus non male dicuntur
ibid., 472. Donatistae quod Carthage-
nem pars Majorum primo disceptant,
xxxix, 140. Mithenses vel Carthage-
vesal sunt in urbe Romae, xviii, 214;
xxxix, 141, 218; xxxviii, 402. Ad
Donatianos seu Donatistas, qui Roma-
nissimos vocantur, episcopatus et
altare mittens solent, xxxvii, 243.

Donatistae a Caesare, xxxix, 449.

Donatus. Dona Dei quidam homines et

malis committunt, xi, 106; xxi, 182.
Dona Dei nostra sunt, etsi non ex no-
bis, xxi, 8. Nostrum est et quod nihil
donatur, xxi, 488. Dona Dei sunt ho-
minibus, cum amant quod accipiunt, et gratias
agunt illi qui dedit, xix, 424. Dona Dei
nulli occidenda: qui amantur ponunt
esse communia, xxi, 79. Qui donavit
non recte de bono simit, xi, 167.
Fide haereticorum. Dona Dei multa ha-
bent et mali, xix, 184. Dona Dei quanto
magis quis novit esse Dei, tanto magis
inde beatus, xxxvii, 350. Dona Dei nemo
videt, 354. Melius est vel de parvo Dei
dona gratias ipse agere, quam sibi agi
velle de magno, xxxviii, 538. Dona
alia filiorum haereticorum, alia filiorum ex-
heredatarum, xxxvii, 23. Dona Spiritus
sancti sunt diversa, sed idem Spiritus,
xii, 520. Donorum divinus est, et con-
cordium unum corpus facti, xv, 199.
Dona Dei multiplicentur in hominibus,
cum hi ea aliis dispensent, xv, 417, 418.
Donum Spiritus sancti per aquam aut
per ignem significatur, vi, 585.

Dona Dei accipere aut habere non
potest anima, nisi consentiente, xxxviii,
374. Orandum ut Dei dona in nobis
augmentur, xxi, 460. Dona sua Dei est
custodire in nobis, xxi, 241. Donum
Dei gratuitum est ipsum hominis merito-
rum, xi, 487. Dona Dei sunt merito
hominis, xxi, 28. Cum Deus coronat
merita nostra, nihil aliud coronam quam
merita, xxi, 28. Cum Deus coronat
merita, quod his datur aut in futurum
servatur bonis, xviii, 315; xxi, 482.
Dixerunt inter donum et datum, vi,
76. Exigunt quod quis velint accipere
cum datur, viii, 485. Aliud est recipere
non posse, aliud malis, illic exco-
municatio et tempore firmatum est, in
dubio revocatur, xxxvii, 550. Dubitatio
significat animum minime temerarium,
qui custodia tranquillitatis est maxima,
i, 556. Dubitationis verbum aliquando
inceptative dicitur, xxi, 469.

Dubitatio unquam dicitur plus nobis
profit quam civitatis fides Mariae,
xxxix, 303.

Detrecto nomine Dei longe prepo-
nenda dulcedinis secuti, xvii, 481. Dul-
cedo fallax, quam plures alique majores
penarum amaritudinis consequuntur,

sterna tantum valet quantum tu es; te
da, et habebis illam, xix, 89. Daudo
non Deo quod haeretur, xvii, 450.
De Dei da Deo: ex eo quod tibi desit,
a te accipit, xix, 492. Incoluntur dis-
creti Zachariae, Petrus, vidua: sed ad
manu pertrahunt, quia non diversa
amaverunt, xviii, 72, 76. Dona spiri-
talia quae donat Iesu, non auferret,
nisi tu dimiseris: carnalis vero ipse au-
ferret, et quisquis alius auferret, ipso do-
nante polestant auferri, viii, 340.

Docere pro non amplexu ponitur,
xxxviii, 405, 406.

Docuit Christus in navi tentationi-
bus agitata, si fides dormit in corde, x,
331; xii, 7. Dormiente Christo, cor
fluctat, ibid. Dormitum qui amant pro-
sentia, ix, 516.

Dolere in Scripturis positum pro
moete, viii, 125, 126.

Domitiae pro manere, et cessare, vi,
85, 92, pro concumbere, ibid., 92.

Domus potest ad id modo caeli, et
faciem ad illud quod manet, viii, 322.

Drachina quae dicitur quatuor quatuor
allegorice, xi, 167; xxi, 317.

Dracinae animalia sunt omnium
maximas, xxi, 54.

M. Drusus, xi, 153.

Ducalis numerus a Graecis et He-
braeis usurpator, vi, 132.

Dux habes locutio usitata, vi,
240, 341. Cuiusdam dicere ad duas,
xxxviii, 490.

Duxit. Veritate dubitat, non de
veritate, qui certo scit se dubitare, xv,
278. De quibusdam rebus licet dubitare
de occultis, quam litigae de incertis, vi,
411. Historiae fides perit, si quod antea
veritate et tempore firmatum est, in
dubio revocatur, xxxvii, 550. Dubitatio
significat animum minime temerarium,
qui custodia tranquillitatis est maxima,
i, 556. Dubitationis verbum aliquando
inceptative dicitur, xxi, 469.

Dubitatio unquam dicitur plus nobis
profit quam civitatis fides Mariae,
xxxix, 303.

Detrecto nomine Dei longe prepo-
nenda dulcedinis secuti, xvii, 481. Dul-
cedo fallax, quam plures alique majores
penarum amaritudinis consequuntur,

XXXVII, 148. Dulcedinem nominis Dei soli norunt, qui gustaverunt, viii, 481. Meritis ad gustandum dulcedinem Dei, xxvi, 188. Dulcedo Dei abscinditur in tentibus, revelatur sperantibus, xix, 228, 233. Dulcedinem amoris abscindit Deus in quibus utilis est timor, vii, 886, 887. Dulcedo huius vite est miscipula, qua iocundit caperetur, xix, 72. Dulcius est voluptas, 209. Dulcor Deo, xx, 400. Quasiis blanditiae in quibus et dulcis est insonitua, amara est vestitus, xix, 294. Dulcis et sunt in seculo, cum amaritudine digeruntur, vii, 481.

DULCETISS (tribunus et notarius, xxxvii, 185; xxxviii, 218; xli, 565, 569), in Africa legum imperialium executor admissis Donatistas, xix, 148, 565. Puffus ab Augustino caput qui cum Donatistis se gerat, *ibid.* 126. Primum edictis eos apud Thamaogadam admoet, *ibid.* 148. Hoc edictum altero explicat, *ibid.* Scribit ad Gaudentium Donatistarum episcopum Thamaogadensem, xxi, 365. Hancsententiam eum tractat quam decebat hereticum, xli,

148. Rescripta Gaudentii Augustino mittit refellenda, *ibid.* 366.

DUCORARIUS numerus pro universitate ponitur, vi, 73. Duemartius numerus perfectus est, ix, 95, 94. Duodenarius numerus consecratus, xi, 120. Duodenarii numeri Apostolorum sacramentum magnum, x, 221.

DUPLEX cor mentientis, xix, 141. Dora Domini iussu, sed magis promissu, xvii, 308, 309. Quae dora sua laborantibus eisdem ipsi miscantur amantibus, xxvii, 285.

DURITAS speculatorum in penitentia luctu mas solvitur a facie Dei, sicut fiat oera o facie ignis, ix, 263. Durities licet sint inter predestinator, et quasi crystallum facti, duri tamen non sunt in seipso die Dei, xlii, 39.

DURITIA et error Judaeorum, xxi, 35, 36.

DEIUS demones quidam, sic o Gallo nuncupant, vi, 309.

DEUTEROCALISTIS, xxvii, 615.

DETRA, quod est Occidens, xliii, 175.

E

ΕΒΕΡΕΙΣ heretici, xxvii, 220.

ΕΒΕΡΙΤAS sancta, xx, 174. Effe effectus, viii, 54, 503; xi, 451. Eberitas mentis sobria, et laudabilis, xxvi, 188, 180. Eberitates spiritalis, xvii, 371. Eberitas sancta passionem ducebat, xviii, 371; ix, 328.

Eberitas peccatorum, xxxiii, 345. Eberitates peccatum consuetudine viliuti, et comendatur, xvii, 317, 318. Eberitation non solum sine horrore nominare, sed et cum hilaritate predicare populi non consueverunt, xxxi, 339. Eberitas nihil insonans, xi, 152. Eberitates et usque consuetudinis pugna, xix, 209, 270. Eberitas cavenda, xi, 174. Eberitas aera condemnata, xxix, 45. Eberitas frequens tempore Augustini, xxxix, 211. etiam inter ministros Christi, *ibid.* 209. Eberitates in hono-

rem SS. Martyrum quotidie celebrant solitas laque Augustinus, xxxvii, 304. Calceus Martyres perscrutantur, qui in eorum solemnitatibus incedunt, ix, 100. Eberitatem exprit Augustinus, xxxvii, 347, 348. Eberitates in identitate S. Leonardi de Eberis, pulis per Augustinum, non sine ipsius periculo, xx, 304. Eberitates in solemnitatibus Martyrum nitant, in omnibus est prope omnibus transauritatis Ecclesie desiderium, xxxviii, 306. Eberitates suas Donatistae, ad Psalmorum cantantem, quae si talis infamantur, *ibid.* 521. Eberitas pro infamitate frequenter in Scripturis, vi, 188.

ΕΒΕΡΟΣIUM inter et chrium plurimum interfit, xxix, 45.

ΕΒΕΡΟΛΑ, xxxiii, 73, 75. ΕΒΕΡΟΛΑ varia nomina, xxxi, 451.

Ecclesia ex vocatione appellata, xvii, 46. Toti instituta est ad colendum unum Deum, xxvi, 424.

Ecclesia antiquitas, xxxi, 257, 258. Ecclesia primitiva in eodem, v, 328. Ecclesia in II Genesios cap. praenuntiata, xxxvii, 329, et in arca diluvii, xxv, 324, 535. In benedictione Abraham promissa, xxxv, 8. Ecclesia est verum Abrahae semen, vi, 257. Predicationes Prophetarum de Ecclesia, lxi, 470, 471; xxxviii, 378. Ecclesia in ipso etiam pronuntiatur iam tunc figurata et propheta, praesentiam partitur Sancto- rum, xxxviii, 400. Prophetiae de illa impleta, xxvi, 9.

Ecclesia unumus reconciliatus, xviii, 329. Corpus Christi, vi, 429, 430; xxvii, 346. Ipse illius est caput, xix, 167. Unum est corpus magnum, unius capituli magpi, xx, 86. Unus domus, *ibid.* Ecclesia et Christus caput et corpus, unus homo, et unus Christus, lxi, 380; vii, 278, 302, 324; viii, 214, 216, 511; ix, 4, 5, 58, 60, 109, 110, 121, 172, 381, 392-4; ix, 183, 309; xii, 124, 209, 304, 308, 304, 408; xlii, 494, 494; xix, 167; xxx, 307; xxxvii, 323, 323.

Ecclesia in Christo etiam a Verbo suscepta est, vii, 129. Verbum ipsum non est pars Ecclesiae, sed ut eius caput, factum est corpus, xxi, 34, 33. Ecclesia circa Christi adiungitur, et sic Christus totus, caput et corpus, xvi, 448. Ecclesia corpus Christi est, et templum, et domus, et civitas; cuius caput et habitator, et sacerdos, et rex Christus corpus Christi, xvi, 478. Ecclesia Christus polus est, xvi, 478. In corpore Christi quid caput, quid barba, quid aera vestimenti, xxxii, 134.

Christi et Ecclesie aliquando a persona imitatur, v, 37, 38. Christus ex persona Ecclesie et Christi vox una, xix, 114. Ecclesia in Christo et Christus in Ecclesia quodammodo, xxi, 30, 31. Ecclesia Christi conjux, vi, 425, 430; xix, 413, 133, 302. sponsa Christi, xviii, 481; xix, 561; xx, 402. Christo est sponsa in oculo, xxx, 41. Ecclesia sponsa Christi matrem Synagoga relinquit, ut et adhereret, xviii, 483. Ecclesia mater Synagoga, viii, 294,

295. Ecclesia nunquam celebratur, xvii, 466, 507. Christi et Ecclesie mutuum nomen magna charitate connumeratur, x, 292. Ecclesiam matrimonium cum Deo arctissimum est; nemo offendit unquam, et alterum proponitur, *ibid.* Ecclesia talis matrimonium, xxvii, 408, 407. Ecclesia a Deo cui nihil datur, ab illo decedat, ab illo restituta, ab illo restaurata, vii, 310. Neque enim Christi dotata, xxx, 388; xxxii, 57, 106, 107. Ecclesia promissionem vite aeternae admanit in multiplicis sponsi sui, xxviii, 400. Ecclesiam ut fundaret Christus, induit decorem ad eos quibus placebat, et fertitudinem ad eos quibus displicebat, x, 359, 364. Ecclesiam amavit Christus dum adhuc fides esset; evertit sollicitatem, formati pollicitationem, viii, 284. Fam pulchram fecit Christi fides, xxxii, 144, 145. Ecclesia deulatur et decoratur, *ibid.* 143. Ecclesia pollicitati a Christi passione velut ex radice processit, xvii, 338. Si mirari Christi humilitatem propter Ecclesiam; poli iam mirari Ecclesiam exaltationem propter Christum, xi, 101. Quisquam habet sponsa unde Christo placeat, ab illo habet, viii, 310. Ecclesie rector, sponsus et redemptor Christus, xxi, 303.

Ecclesiae de sponso nascitur, xxxvii, 109. De latere Christi, xxi, 133; xviii, 202; xxvii, 483. Ecclesia nihil quando sponsus moritur, xxxvii, 109. Ecclesie formationem iustitiae significat mulieris formatio, vi, 471, 472; viii, 400; xii, 308; xxi, 48. Ecclesiam velut mater sine lapsum, xviii, 178. Ecclesia una de ligna crucis Christi, xi, 43. Ecclesia unitatis societas cum tanquam propriam est opus Spiritus sancti, xviii, 216, 317. Ecclesia hoc Spiritus sanctus est, quod nosse corpori anima, xx, 388. Qui Spiritum sanctum in Ecclesia esse negant, nihil in pluribus qui negantur esse in Christo, xviii, 201. Ecclesia tota, una videtur, xxi, 300. Ecclesia vidua est absente sponsu, xxi, 492. Ecclesia de patre soror Christi, xxi, 41, 42. Ecclesia Christi soror de sanguine eius, proxima de accessu, columna de spirita, perfecta de sermone, xxi, 407. Ecclesia mater nostra, xi, 283. Ecclesia dicitur filia propter successionem, mater prop-

XXXVII, 148. Dulcedinem nominis Dei soli norunt, qui gustaverunt, viii, 481. Meritis ad gustandum dulcedinem Dei, xxvi, 188. Dulcedo Dei abhominabiliter invidiosus, revelatur sperantibus, xix, 228, 233. Dulcedinem amoris abominat Deum in quibus utilis est timor, vii, 858, 887. Dulcedo huius vite est miscipula, qua iocundit caperetur, xix, 72. Dulcius est voluptas, 209 dulcor Deum, xx, 400. Quasiis blanditiae iniquitas et dulcis est iniquitas, amara est veritas, xix, 294. Dulcis et sunt in seculo, cum amaritudine digeruntur, vii, 481.

DULCETISS (tribunus et notarius, xxxvii, 185; xxxviii, 218; xli, 565, 569), in Africa legum imperialium executor admissus Donatistas, xix, 148, 565. Pupilla ab Augustino caput qui cum Donatistis se gerat, *ibid.* 126. Primum edictis eos apud Thmogedem admoet, *ibid.* 148. Hoc edictum altero explicat, *ibid.* 148. Scribit ad Gaudentium Donatistarum episcopum Thmogedensium, xxi, 365. Hancipensibus eum tractat quam decebat hereticum, xli, 481.

148. Rescripta Gaudentii Augustino mittit refellenda, *ibid.* 366.

DOCTORARIUS numerus pro universitate ponitur, vi, 73. Duobusque numeris perfectus est, ix, 95, 94. Duodenarius numerus consecratus, xi, 320. Duodenarii numeri Apostolorum sacramentum magnum, x, 321.

DUPLEX cor mentialis, xix, 141. Dora Domini iussu, sed magis promissu, xvii, 308, 309. Quae dora sua laborantibus eisdem ipsi miscantur amantibus, xxvii, 285.

DYPTICA speculatorum in pensitibus luctu mas solentur a facie Dei, sicut fiat oera o facie ignis, ix, 363. Durities licet sint inter predestinator, et quasi crystallum facti, duri tamen non sunt insequendae Dei, xlii, 39.

DURITIA et error Judaeorum, xxi, 35, 36.

DEI demones quidam, sic o Gallo nuncupantur, vi, 309.

DIPTYCHALITIS, xxvii, 615.

DURA, quod est Occidens, xliii, 178.

E

ΕΒΕΡΕΙΣ heretici, xxvii, 220.

EBRIETAS metus, ix, 174. Effe effectus, viii, 54, 503; xi, 451. Ebricitas metus sobria, et laudabilis, xxvi, 188, 180. Ebricitatem exprit Augustinus, xxxviii, 247, 248. Ebricitates in identitate s. Leonardi de Ebricitate pulchre per Augustinum, non sine ipsius periculo, xx, 304. Ebricitates in solemnibus Martyrum natiue, in omnibus est prope omnibus transaurantibus Ecclesie desiderium, xxxviii, 306. Ebricitates suas Donatistae, ad Psalmorum cantum, quibus si talis infirmantur, *ibid.* 521. Ebricitas pro infirmitate frequenter in Scripturis, vi, 188.

EBROSIUM inter et chrism purissimum interios, xxix, 45.

ECOLA, xxxlii, 73, 75.

ECLESIAE varia nomina, xxxii, 451.

ΕΒΕΡΕΙΣ heretici, xxvii, 220. EBRIETAS metus, ix, 174. EFFE effectus, viii, 54, 503; xi, 451. EBRICITAS metus sobria, et laudabilis, xxvi, 188, 180. EBRIETATEM exprit Augustinus, xxxviii, 247, 248. EBRIETATES in identitate s. Leonardi de Ebricitate pulchre per Augustinum, non sine ipsius periculo, xx, 304. EBRIETATES in solemnibus Martyrum natiue, in omnibus est prope omnibus transaurantibus Ecclesie desiderium, xxxviii, 306. EBRIETATES suas Donatistae, ad Psalmorum cantum, quibus si talis infirmantur, *ibid.* 521. EBRIETAS pro infirmitate frequenter in Scripturis, vi, 188. EBROSIUM inter et chrism purissimum interios, xxix, 45. ECOLA, xxxlii, 73, 75. ECLESIAE varia nomina, xxxii, 451.

Ecclesia ex vocatione appellata, xvii, 46. Toti instituta est ad colendum unum Deum, xxvi, 424.

Ecclesia antiquitas, xxxi, 257, 258. Ecclesia primitiva in eodem, v, 328. Ecclesia in II Genesios cap. praenuntiata, xxxviii, 329, et in arca diluvii, xxv, 324, 535. In benedictione Abraham promissa, xxxv, 8. Ecclesia est verum Abrahae semen, vi, 257. Predicationes Prophetarum de Ecclesia, lxi, 470, 471; xxxviii, 378. Ecclesia in ipso etiam pronuntiatur iam tunc figurata et propheta, praesentiam parturit Saeculorum, xxxviii, 400. Prophetiae de illa impleta, xxvi, 9.

Ecclesia unumus reconciliatus, xxviii, 329. Corpus Christi, vi, 429, 430; xxxvii, 346. Ipse illius est caput, xix, 467. Unum est corpus magnum, unius capitis in suppi, xx, 86. Unus domus, *ibid.* Ecclesia et Christus caput et corpus, unus homo, et unus Christus, lxi, 480; vii, 278, 302, 324; viii, 214, 216, 511; ix, 4, 5, 58, 60, 109, 110, 131, 172, 381, 392-4; x, 183, 309; xi, 124, 309, 304, 398, 404, 408; xii, 494, 494; xix, 167; xxx, 307; xxxvii, 323, 323.

Ecclesia in Christo etiam a Verbo suscepta est, vii, 129. Verbum ipsum non est pars Ecclesiae, sed ut eius caput, factum est corpus, xxi, 34, 33. Ecclesia circa Christi adiungitur, et sic Christus totus, caput et corpus, xvi, 448. Ecclesia corpus Christi est, et templum, et domus, et civitas; cuius caput et habitator, et sacerdos, et rex Christus corpus Christi, xvi, 478. Ecclesia Christi pars est Christi, qui est caput, quid verbum, quid est vestimentum, xxxii, 134.

Christi et Ecclesie aliquando a persona imitatur, v, 37, 38. Christus ex persona Ecclesie et Christi vox una, xix, 414. Ecclesia in Christo et Christus in Ecclesia quodammodo, xxi, 30, 31.

Ecclesia Christi conjux, vi, 425, 430; xix, 413, 133, 302. sponsa Christi, xviii, 481; xix, 561; xx, 402. Christo est sponsa in oculo, xxx, 41. Ecclesia sponsa Christi matrem Synagoga relinquit, ut et adhereret, xviii, 483. Ecclesia mater Synagoga, viii, 294,

295. Ecclesia nunquam celebratur, xvii, 466, 507. Christi et Ecclesie mutuum magis charitate communiatur, x, 292. Ecclesiam matrimonium cum Deo arctissimum est; necio offendit unquam, et alterum proponitur, *ibid.* Ecclesia talis matrimonium, xxvii, 408, 407. Ecclesia a Deo cui nihil datur, ab illo decedat, ab illo restat, ab illo restat, xx, 388; xxxii, 57, 106, 107. Ecclesia promissionem vite aeternae adhaerit in supernis suis sui, xxxvii, 400. Ecclesiam ut fundaret Christus, induit decorem ad eos quibus placuit, et fertur ad eos quibus displicuit, x, 339, 334. Ecclesiam amavit Christus dum adhuc fideles esset; evertit sollicitudinem, formati pulchritudinem, viii, 284. Fam pulchram fecit Christi fides, xxxvii, 144, 145. Ecclesia deulatur et decoratur, *ibid.* 143. Ecclesia pulchritudinem a Christi passione velut ex radice processit, xvii, 338. Si mirari Christi humilitatem propter Ecclesiam; non iam mirari Ecclesiam exaltationem propter Christum, xi, 101. Quisquam habet sponsa unde Christo placeat, ab illo habet, viii, 310. Ecclesie rector, sponsus et redemptor Christus, xxi, 303.

Ecclesia de sponso nascitur, xxxvii, 109. De latere Christi, xxi, 133; xvii, 202; xxxvii, 483. Ecclesia nihil quando sponsus mortuus, xxxvii, 109. Ecclesie formationem iustitiae significat mulieris formatio, vi, 471, 472; viii, 400; xii, 398; xxi, 48. Ecclesiam velut mater sine lapsum, xviii, 478. Ecclesia una de lignis caecis Christi, xi, 43. Ecclesia unitatis societas cum tanquam propriam est opus Spiritus sancti, xviii, 216, 317. Ecclesia hoc Spiritus sanctus est, quod nosse corpori anima, xi, 388. Qui Spiritum sanctum in Ecclesia vult negari, nihilis Pharisaei qui negantur esse in Christo, xviii, 201. Ecclesia tota, una vidua, xxi, 300. Ecclesia vidua est abente sponsus, xxi, 492. Ecclesia de patre soror Christi, xlii, 41, 42. Ecclesia Christi soror de sanguine eius, proxima de accessu, columna de spirita, perfecta de sermone, xxi, 407. Ecclesia mater nostra, x, 283. Ecclesia dicitur filia propter successionem, mater prop-

ΕΒΕΡΕΙΣ heretici, xxvii, 220. EBRIETAS metus, ix, 174. EFFE effectus, viii, 54, 503; xi, 451. EBRICITAS metus sobria, et laudabilis, xxvi, 188, 180. EBRIETATEM exprit Augustinus, xxxviii, 247, 248. EBRIETATES in identitate s. Leonardi de Ebricitate pulchre per Augustinum, non sine ipsius periculo, xx, 304. EBRIETATES in solemnibus Martyrum natiue, in omnibus est prope omnibus transaurantibus Ecclesie desiderium, xxxviii, 306. EBRIETATES suas Donatistae, ad Psalmorum cantum, quibus si talis infirmantur, *ibid.* 521. EBRIETAS pro infirmitate frequenter in Scripturis, vi, 188. EBROSIUM inter et chrism purissimum interios, xxix, 45. ECOLA, xxxlii, 73, 75. ECLESIAE varia nomina, xxxii, 451.

Ecclesia ex vocatione appellata, xvii, 46. Toti instituta est ad colendum unum Deum, xxvi, 424. Ecclesia antiquitas, xxxi, 257, 258. Ecclesia primitiva in eodem, v, 328. Ecclesia in II Genesios cap. praenuntiata, xxxviii, 329, et in arca diluvii, xxv, 324, 535. In benedictione Abraham promissa, xxxv, 8. Ecclesia est verum Abrahae semen, vi, 257. Predicationes Prophetarum de Ecclesia, lxi, 470, 471; xxxviii, 378. Ecclesia in ipso etiam pronuntiatur iam tunc figurata et propheta, praesentiam parturit Saeculorum, xxxviii, 400. Prophetiae de illa impleta, xxvi, 9. Ecclesia unumus reconciliatus, xxviii, 329. Corpus Christi, vi, 429, 430; xxxvii, 346. Ipse illius est caput, xix, 467. Unum est corpus magnum, unius capitis in suppi, xx, 86. Unus domus, *ibid.* Ecclesia et Christus caput et corpus, unus homo, et unus Christus, lxi, 480; vii, 278, 302, 324; viii, 214, 216, 511; ix, 4, 5, 58, 60, 109, 110, 131, 172, 381, 392-4; x, 183, 309; xi, 124, 309, 304, 398, 404, 408; xii, 494, 494; xix, 167; xxx, 307; xxxvii, 323, 323. Ecclesia in Christo etiam a Verbo suscepta est, vii, 129. Verbum ipsum non est pars Ecclesiae, sed ut eius caput, factum est corpus, xxi, 34, 33. Ecclesia circa Christi adiungitur, et sic Christus totus, caput et corpus, xvi, 448. Ecclesia corpus Christi est, et templum, et domus, et civitas; cuius caput et habitator, et sacerdos, et rex Christus corpus Christi, xvi, 478. Ecclesia Christi pars est Christi, qui est caput, quid verbum, quid est vestimentum, xxxii, 134. Christi et Ecclesie aliquando a persona imitatur, v, 37, 38. Christus ex persona Ecclesie et Christi vox una, xix, 414. Ecclesia in Christo et Christus in Ecclesia quodammodo, xxi, 30, 31. Ecclesia Christi conjux, vi, 425, 430; xix, 413, 133, 302. sponsa Christi, xviii, 481; xix, 561; xx, 402. Christo est sponsa in oculo, xxx, 41. Ecclesia sponsa Christi matrem Synagoga relinquit, ut et adhereret, xviii, 483. Ecclesia mater Synagoga, viii, 294,

pales interiores, xxxii, 446. An peiores sint exteriores quam interiores mali, magna quæstio, xxxi, 425. Ecclesia quantum quæ coheret, non desperat unitatis est; secus qui præsumit, xix, 168. Intra Ecclesiam falsi Christiani, et inter ipsos Ecclesie filii, vi, 57. Non omnes qui sunt in Ecclesia reputantur cum Christo, vi, 92. Ad Ecclesiam non pertinent illi, xxx, 472, 476, xxxi, 321, 367, 378, 386. Non pertinent ad eam, et veteri mali, xxxi, 301, 302, 303, 312, 313. Mali sunt corporales in Ecclesia, spiritualiter foris sunt, ibid. 308. Ab Ecclesia ceciderunt sperta et corporali separatione hæretici, oculis vero et spiritali, mali, v, 643. Eius non respiciuntur Donatistæ dum ad Ecclesiam transierunt, xix, 149. Ad illius Ecclesie, que sine macula et ruga est, natusse semper divites est, etiam qui congregationis Sanctorum in carnali obduratione miseretur, xxxi, 259, 260, 361, 362.

Ecclesia, que Sanctiorum Ecclesia in terra, xxxii, 180, 181. Ecclesia thetica appellata est, quia per totum est orbem diffusa, *ibid.* 273. Ecclesie Iustiniani Paulus Apostolus est appellatus, xxxii, 373, 276. Ad Ecclesiam confingendum sicut ad Arcum Noe, xxxii, 339; xxxii, 440. Ecclesia Christi ecclesia Petri, xxxii, 309, 300.

Ecclesia agens, xxxii, 341. Ecclesia agens, id est, mundus, per mundum est diffusa, xxxv, 26.

Ecclesia in eis est qui edificant supra petram, non vero in eis qui edificant supra arenam, xxxiii, 285, 286, 292. Eius petram sunt, qui unum sunt verba Christi, et non factum, xxxii, 182. Ad Ecclesiam pertinent omnes illi qui fuerunt, qui sunt, qui futuri sunt, xi, 152. Prædestinati divitiis nullo modo possunt ab Ecclesia, xxxiii, 373. Nec ab eis nisi exclusi aut separati prout, xx, 72. Ad Ecclesiam separati, quandoque etiam illi sunt, qui non sunt, possunt, xxxi, 171. Extra illam necesse est in æternum schismatici mori, xxxii, 390. Extra illam non oves Christi, sed hæreses pascentur a schismaticis, xi, 505. Extra illam existens usecandi, nec videt; et qui in illa est, nec surdus, nec cæcus

est, viii, 356. In ventre Ecclesie veritas manet: quequis inde separatus fuerit, necesse est in falsis loquatur, vi, 92. Ab ea præsumit frustra de forma gloriantur, xxxi, 400. Et foris sunt aliqua in nomine Christi, non contra Ecclesiam; et intus ex parte diaboli contra Ecclesiam, xxxi, 327. Et accedere potest ut homi aliquid inutile doceant salva charitate; et mali aliquid solvere sine charitate, xxxi, 327. Opera bona que præter Ecclesiam sunt, inutilia sunt, xi, 147. Extra Ecclesiam unitatem non potest quicquid operari hæretici, xxxi, 149. Nihil potest virginitatem servare, xxi, 171. Aut mori pro Christi nomine, xxxii, 329, 333. Martyres nemo in Ecclesia unitate honorandi, xx, 307. Spiritus sanctus, indefectum anima corporis Ecclesie, extra eam non habetur, xxvii, 305; xx, 381, 398, 399. nec remissio peccatorum, xxvii, 320. Extra eam nemo excedit ad æternam salutem, viii, 237; x, 501; xii, 193. Quicquid boni haberi potest in orbibus, et elemosynis, non potest extra Ecclesiam præbere probatur exemplo Cornelii, xxxii, 345. De hominibus quidem dici potest, quod extra unitatem Ecclesie Deus non habet aliquem suorum, non de speramentis, xxxi, 384. Extra Ecclesiam Catholicam totum potest labori prætere salutem, xxxi, 336; xxxvii, 163. et salutis spera, xxxi, 212. quod est charitatem, *ibid.* 240. Oraciones Sanctorum qui sunt in Ecclesia, quantum prosunt, xxxi, 302. Quisiam adjuvant vel non, *ibid.*

Ecclesia sancta Catholica que, xi, 117, 190; xxxvii, 23. Unde Catholica dicitur, quod toto orbe diffundatur, xxviii, 478. Ecclesia Catholicam non nisi ex ipso orbe terrarum diffunditur, xxxi, 240. Ecclesiam toto orbe diffusam et per omnes gentes dilatata esse, ostenditur contra Donatistas, viii, 413; xvii, 314, 315, 404, 520, 533; xi, 47, 281; x, 312; xii, 45; xiii, 29; 24, 27; xviii, 33; xix, 11, 14; x, 222, 281; xxv, 8, 37, 293; xxxi, 188, 207; xxxii, 11, 12, 19, 20, 42, 43; 78, 79, 83, 98, 99, 117, 180, 196, 197, 316, 324; 527; xxxiii, 56, 94, 203; xxxviii, 470, 478, 484, 484; xxxix, 74, 75; xl, 86, 443; xli, 471. Eccle-

sia quibus præconio prædicatur, quibus mysteriis commendatur, quibus sacramentis occultatur, quia prædicatio hæreticorum occultatur, quia prædicatio Catholicorum, xi, 163. Intra Ecclesiam hæreticorum, viii, 190. Ecclesia magna, sola Ecclesia Catholica, viii, 190. Ecclesia homo est ubique diffusa, cuius caput sursum est, membra deorsum, *ibid.* 293, 294. Jam totum corpus loquitur omnium linguis: et quibus nonnullum loquitur, loquitur, xiii, 31. Universæ Ecclesie quæstio figurata est, vi, 616.

Ecclesia ubique est, iii, 512. A filiis terra ad Deum clamat, xi, 534; xii, 46, 47. A quatuor mundi partibus in nomine Trinitatis vocatur, x, 221. Ecclesia Sanctiorum, Ecclesia Catholica est, non Ecclesia hæreticorum, xxi, 60. Ecclesia Catholica in toto orbe, hæreses quoque in sua tantum parte, xxvii, 19. Ecclesia eadem ubique Catholica, hæretici non ubique nisi alii et alii, xxxii, 445. Ecclesia Catholica tabernaculum Domini; Ecclesia autem hæreticorum, tabernaculum viri, tabernaculum peccatorum, xii, 318. Ecclesia Catholica pars Domini non est, xxxvii, 471. Non est in sola Africa, xxxiii, 300. Ecclesia que non communicat omnibus gentibus, non est Ecclesia Christi, xxxii, 236. Ecclesia transmarina, xviii, 38; 39. Ecclesia tota una orbis est, xii, 232. Ecclesia Catholica per totum mundum fructificat et crescit, xxxiii, 36. Ecclesia est abjecta radice surgens gloria per omnes gentes, xvi, 531. Marius quoque reges Ecclesie fertilibus pulvis, vii, 27, 28; viii, 206; x, 413; xii, 417, 418, 419, 420. Magna et parte composita, xxxiii, 123. Ecclesia quomodo scripta est ab Irenæo, inde sumta per omnes linguas, xxxii, 245.

Ecclesia quo multo cognoscenda, xxxvii, 373. et unde demonstranda, xxxii, 271, 274. Ecclesiam non quique nostrum in iustis non querit, sed in scripturis divinis, xxxiii, 143. Ecclesia ubi sit, in verbis Domini tantum

queri debet, xxxiii, 245, 247, 248. Ecclesia Catholica in scriptura agnoscitur, xxxiii, 307, 308, 400. In scriptura significata, xxxiii, 63. Probatur ex scriptura, xxxii, 255, 276. Innotuerunt hæreticis institutum, xxvii, 32, 41; xii, 237. Et primum ex lege ostenditur, xxxii, 229, 231. ex Genesi, *ibid.* 276, 280, 440. ex Psalms, *ibid.* 293, 270, 284. ex Prophetis, *ibid.* 292, ex Isai, *ibid.* 276, 294. ex Evangelio, *ibid.* 287, 275, 277, 288, 294. Ex Evangelio Lucæ xxiv agnoscitur, xx, 230. et Actibus Apostolorum, xxxii, 241, 270, 277, 294. ex Epistolis, *ibid.* 275. ex Apostoli pui, In Apostolis, *ibid.* 275. ex Apoclypsi, *ibid.* Ecclesiam per omnes gentes futuram pertendebat domum figuram Apostolorum imperitum, xxxii, 350. Ecclesia Catholica Petro in visione ostensa, xix, 246. In quibus literis apparent Christus, appareat et ejus Ecclesia, xxxvii, 441; xxxii, 480; xi, 442. Ecclesia toto orbe diffusa, quam parva erat cum Abrabe prædicta est, xvii, 107. Operat ut Ecclesia sit in omnibus gentibus; non nisi tamen, et omnes qui ibi fuerint, credant, xii, 134. Ecclesia sponsum super omnes gentes, ipsa sponsum super unum terram, xxxii, 48. Obsecro dicunt Prophetæ de Christo, quem de Ecclesia, de qua majores quam de Christo contentiones excusant fore perveniendum, vii, 413, 414. De Ecclesia Christi non magis potest dubitari, quam de ejus corpore qui renouatur, *ibid.* mortalis, xxi, 29. Hæreticorum cæcitas de Ecclesia, que est ecclesia Iudæorum de Christo, xvii, 535. Non sunt tot hæreses contra Ecclesiam, quod sunt testimonio Legis pro Ecclesia, xii, 24, 24. Testimonium scripturæ, quibus Ecclesia impia respondunt Donatistæ, xxxii, 226. Ecclesia Catholica instruitur, et contra objecta Vincentii defenditur, xxxix, 188. Catholicum dixit ex omnium præceptorum observatione schisma, *ibid.* 190, 210. Et ad probandum non ubique Ecclesiam diffundit, Irenæo Hæretico, *ibid.* 190. Locum explicatur, *ibid.* 195, 197. Ecclesia universalem quomodo Donatistas et ipsa eorum rationibus ostenditur, xxxii,

320. et ex ipsa eorum confessione, *ibid.* 517. Ecclesia Catholica etiam ab inimicis nominatur, *iv*, 328.

Ecclesia vera non est aperta et invisibilis, *xxvii*, 263. Abcondi non potest, *ibid.* 137. Genua clara et atque conspicua, *ibid.* 377. Nonnumquam laeta, *ibid.* 43. Latere non potest, *xvi*, 478. In manifestatione posita, *vii*, 371, 373. Sub nomine quasi secreti et apocryphi veritatis, et hominum peccatorum non approbata, *xxviii*, 370. Toto orbe notissima, nec in deserto aut in tubulis quaerenda, *xxvii*, 296. Ecclesia post hoc saeculum in nulla parte se latet, *viii*, 316. Ecclesia doctrina, Tulliano dogma populare, *xxvii*, 318, 319. Erelionum Catholicum humanum esse signum, et dicitur ablativum Donatista, *xxviii*, 227.

Ecclesiam de orbe terrarum perisse Donatista volunt, *xxxi*, 122, 124, 144, 183; *xxviii*, 38, 132. contagione malorum Afrarum, *xxxi*, 378, 379. Cassilianus peccator, *xxviii*, 195. propter crimina Cassiciani seu vera sine falsa, *xxxi*, 242. et in sola Africa romanense, *xxxi*, 144, 147, 148. Ecclesiam ad aliquam partem terrae reliquere conantur Donatista, *xxxi*, 309, 350, 117. Imperitiae vel fallacior quondam Scripturae testimonium afferunt Donatista ad Ecclesiam de toto orbe perisse ostendam, *xxxi*, 254, 255, 257, 258, 260, 263. Frustra peritiam dicunt, *xviii*, 33. Ecclesiam totius orbis tenere condemnant Donatista, *xxxi*, 69, 80. Timere et injure accusant, *ibid.* 378, 379. Ecclesiam Catholicam astrictivum appellant, *xxxi*, 168. Ecclesiae toto orbe diffusa, in ipse ad eam omnino obijci crimina Cassiciani, et Scriptura ostenditur, *ibid.* 64. Ecclesiam senectutem non pollutat malorum contagio, *xxxi*, 348, 350; *xxvii*, 30. Peccata aliorum non inquinant, *xxxi*, 180, 184. Ad eam non pertinent mala qui in ea committuntur, *xxxi*, 83, 89, 92. Nulli ei propitius quicquam in ea mali sunt, *ibid.* 100; *xxviii*, 36, 38. Justis non obnoxii peccata quia in sua communione committuntur, *xxxi*, 238, 254. Ecclesiam transmarinam criminis Afrarum non contaminari confessi sunt Do-

natista in collatione, *xxviii*, 142. Ecclesia perisse existimanda est, si peccatorum aliorum contaminat, *xxxi*, 491, 495. Si mali bonos maculant in eadem communione ante Cyrilianum, *xxxi*, 378, 377. Ecclesia si contagio malorum de orbe terrarum perit, perit et apud Donatistas, *ibid.* 215. Ecclesia perisse tempore Cyrilian dicitur non dicitur Donatista, *xxviii*, 250. Si jam perierit Ecclesia temporibus Cyrilli, unde ergo origo Donati et Majori? *xxxi*, 249, 272, 275; *xxviii*, 24. Ecclesiam pollutione non possunt alii reddere, si Maximianista non pollutaverint, *ibid.* 217. Ecclesia Cyrilianus Afrorum criminibus perire non potuit, *xxxi*, 248, 251; *xxviii*, 31. nec maculari, *xxxi*, 366. Ecclesiae propositio ad Donatistas, *xxxi*, 41, 131. Ecclesiae status, et qui non perierit Afrorum tempore, *xxviii*, 296, 297, 298.

Ecclesiam interrumpi non potest qui perierit, *xxxi*, 287. An in diluvio tunc ad Abraham fuerit interrupta, *iii*, 283. Ecclesia aliquando in uno solo homine, aliquando in una sola familia fuit, *xi*, 142, 143. Ecclesia tota in Abraham, Isaac et Jacob cogitata, *xii*, 239. Ecclesia in animis abumbrata, in aliis venientibus transiens, in aeternum est fundata, *ix*, 400, 411, 430; *x*, 64, 71, 48, 49. Ecclesiam dicunt perisse qui in illa non sunt, *xi*, 48, 49. Ecclesiam deollare volunt Donatista, *xxi*, 117.

Ecclesiam malorum communione non est delecta, *xxviii*, 302, 305, 306. Ecclesiam non perisse de toto orbe ostenditur, *xxxi*, 295, 297. Ecclesiae non vincitur, non eradicator, nec occidi quilibet tentationibus, donec veniat aequi finis, *ix*, 114. Ecclesia nec perire, nec laudari potest, *xi*, 123, 124. Ecclesiae fides usque ad finem, *xvii*, 480. Ecclesia non debet, *xxviii*, 67. Ecclesia bona cum malo toto orbe permixta habet, *iii*, 575, 577, 321; *xi*, 148; *xv*, 472; *xxvii*, 48, 61; *xx*, 463; *xxv*, 336; *xxviii*, 480; *xxviii*, 200, 211. Paleo et zizaniam cum frumento permixta per totum mundum usque ad diem judicii, *xvii*, 292; *ix*, 305, 304; *xxxi*, 114; *xxviii*, 63, 64,

89, 298, 444, 445. Non latens in ezaniam inter fructum, sed in mundo, *xxviii*, 57, 61, 65. Ecclesia non est hic sine macula et ruga, *xxvii*, 70, 71, 925; *xxv*, 58; *xi*, 525; *xii*, 449, 491, 532. Objectionem est Pelagius, quod dicitur Ecclesiam hic esse sine macula, *xxvii*, 70. Ecclesiam esse sine macula quatenus dicitur Ecclesiam quatenus Respondent Donatista, *xxviii*, 250. Si jam praesenti tempore esse Ecclesiam dicebant Pelagian, *xxvii*, 113. Ecclesia non est hic sine peccato, *xxv*, 544, 545. Vocatur tamen regnum colorum, *xx*, 294. Ecclesia non habet maculam aut rugam non de accipienda est, quasi jam sit, sed quae preparatur ut sit quando apparebit etiam gloriosa, *xii*, 532. Hic agit ut in celsis sit sine macula et ruga, *xxv*, 546. Malorum ab Ecclesia separatio corporalis fiet in fine saeculi, *xxviii*, 190. Ecclesia ab omni malorum hominum permissione pura, nuncii post illam mortalitatem fulura est, *xxviii*, 102. Ecclesia ista terrena, post resurrectionem in caelis congreganda est, *v*, 328. In futuro tantum saeculo ad manacristissimum puritatem Ecclesia smota perveniet, *xxviii*, 541, 542. Sine macula et ruga nunquam post resurrectionem, *xxv*, 39. Ecclesia tunc notata bono habitata est, *xx*, 303. Ecclesia sanctorum, Ecclesia frumentorum, *xvii*, 66. Ecclesia inter malos sicut hiium inter spinas, *xii*, 322, 323. Ecclesia pulchritudo jam mirabilis, *xi*, 400, 401.

Ecclesiam tempora distinguenda, *xxviii*, 102, 105. Ecclesia sine mortalitate, in saeculo venturo erit immortalis, *ibid.* 62, 68. Ecclesiam tempora duo, *ibid.* 63. Non tamen dicit Ecclesia, *ibid.* 64, 66. Ecclesia sancta, *viii*, 105, 409; *ix*, 298, 299. Ecclesia sancta candida erit recte facta, morte autem non corruptetur, *x*, 248. Ecclesia sancta iustitiam et virtutem, *ibid.* Ecclesia Clarus non est jam sub lego, sed sub gratia, *xxviii*, 406, 409.

Ecclesiae conjugii Christi mores, etc., *xxviii*, 406. Tres gradus vivendum in Ecclesia, *ix*, 48. Ita hominum genera, *xiv*, 350. Singula habent bonum, habent malos mores, *viii*, 28, 30; *x*, 515; *xii*,

211, 212. Duo genera in Dei domo existentium, *xxxi*, 451. Duo genera operatorum, boni et similes, *xxxi*, 268. Ecclesia continet fortes et infirmos, *xxxi*, 463; *xxxi*, 5. Neque firmus esse potest, nec sine infirmis, *xviii*, 241. Continet spirituales et carnales, *xxxi*, 378. Ceterumque vita, *ibid.* Ecclesia constat ex spiritalibus, tanquam ex carlo et terra, *xii*, 242. Carnales de Ecclesia in sorte sunt Esau, *xvii*, 178. In Ecclesia qui honores suos et criminosa amant, pulvis vultus vel tanquam aura sollicitis alii sovet, vel tanquam infantes lacte matris, *xxviii*, 299. Ecclesia docet, et in ea donat Deus mores, quos egregii philosophi ad rem requirebant potius quam formalant, *xxviii*, 160. Qui male vivunt in Ecclesia, domum Dei facturi spemulom laetitia, non que Jesu Christi, ovae, boves et columbas vendunt, *ix*, 58. Quoniam modo Ecclesia tunc inquam pedes, dum pergit ad Christum, *xii*, 104. Quomodo intelligenda sint prophetiae incerpeliones, quae in totum inferum multitudine dicuntur, *xxxi*, 254. Unumquemlibet de Ecclesia tantum Ecclesiam Christum alioquitur, *xviii*, 37. In Ecclesia boni et mali, *xxxi*, 324, 332, 373; *xxvii*, 255, 259, 270. Ex ipsa Iovitarum confessione, *xxviii*, 356, 371, 405, 406. Ecclesia modo clauda est, *xxxi*, 208. Ecclesia facta est et speciosa, *v*, 38. Ecclesia non ideo destituta, quia in ea mali reperuntur, *xxxi*, 323, 324; *xi*, 443; *xii*, 169. etiam pastores, *xii*, 169, 170. Ecclesia non deserenda propter avaritiam, quia malis qui in ea sunt, *xxxi*, 273, 275, 276, 410, 491, 530; *xxviii*, 102, 104, 132. nec propter traditores manifestos, *xxxi*, 414. Exempla, *ibid.* 181; *xxviii*, 184, 205. Consilia haec doctrina Cyrilian, *xxxi*, 329; *xxviii*, 416; *xxviii*, 422, 444, 249, 245, 246, 247, 252.

Ecclesiam non maculat malorum Christianorum peccata, *xii*, 330. Malorum communitio corporalis nulla perturbationem, *xxxi*, 61. Ecclesia habet quod fecit forte, quod genot infirmis, *xi*, 409. Ecclesia hic parturit et dolet, quare, *viii*,

483. Ecclesia quando parturit, filii sunt iusti, boni et mali, xxi, 145. Censura Scripturarum de permissione bonorum et malorum in Ecclesia, xxxvii, 486. Nec propinqua negligit Ecclesiastica disciplina, xxax, 180. Ecclesiastica correptione inermia disciplina vocatur, xxxix, 238. Ad corripitulos malos non solum verba, sed etiam excommunicationibus et degradationibus, vigilare debet Ecclesiastica disciplina, xxxvii, 63. Vide Maxx. Sepitio ab Ecclesia et recontrollatio, xv, 83.

Ecclesia tradita facultas peccata condonandi, iv, 430. Ecclesia sola accipit potestatem remittendi peccata, xxvii, 140. In Ecclesiam credidit quidam fugiunt, et solvuntur, xxi, 80. Ecclesia claves, xxi, 308 xxxi, 76. Ecclesia dicitur regni velorum dare, cum dicitur Petro, xxvii, 306. Petro scilicet. Ecclesie personam gerenti, xxi, 247; xi, 594. Claves tunc dante sunt, quia Ecclesia unita, xx, 594. Christum peccatores prius tenuerunt, et tunc Ecclesia solvit, *ibid.* 395. Ecclesia solvens quid peccatoribus possit, xxvii, 269. Ecclesia spernit in sinu in confessione peccatorum accipere sanguinem Christi, xxvii, 324.

Ecclesia Catholica auctoritas, xv, 447; xxvii, 43, 299; xxxii, 332. Ecclesie fundatissime auctoritatem stabilissimam conatur heretici omnia quae rationis nomine et pacificatione superare, cur, xxxv, 288. Ecclesie sitis totidem qui narranti Dominus, *ibid.* Ecclesie quanta auctoritas vel in eis qui gestis testatur, xv, 569, 589. Ecclesiarum Apostolicarum prae ceteris auctoritas, xxxviii, 427, 440. Ecclesie occidentalis auctoritas, xxxv, 96. Orientalis et Occidentalis Ecclesie fides uno, *ibid.* 95, 97. Quis non credit Ecclesiam, etiam si esse ratione indagari, non sermone explicari possit, recipiendum est tamen, xxxv, 437. Ecclesie placuit; xxxvii, 332. Circa diversa diversarum Ecclesiarum observationes regula, xxxviii, 408, 488, 494. Ecclesie praesidentia, quae homines et Germaniarum veritas, xxi, 117. In Ecclesia sola profecta veritas, xxvii, 514. Sola veritatem habet et in lege suo, et in pane suo, xxxvii, 399. Nisi Dominus inhabitaret Ecclesiam, iter in eorum quamlibet studiosissima speculatio, vii, 207. Variis linguis in Eccle-

xxxix, 77, 133. Criminos qui Ipsi obijciuntur, ad paleam, non ad fundamentum pertinet, xxxvii, 486. Nec propinqua negligit Ecclesiastica disciplina, xxax, 180. Ecclesiastica correptione inermia disciplina vocatur, xxxix, 238. Ad corripitulos malos non solum verba, sed etiam excommunicationibus et degradationibus, vigilare debet Ecclesiastica disciplina, xxxvii, 63. Vide Maxx. Sepitio ab Ecclesia et recontrollatio, xv, 83.

Ecclesia tradita facultas peccata condonandi, iv, 430. Ecclesia sola accipit potestatem remittendi peccata, xxvii, 140. In Ecclesiam credidit quidam fugiunt, et solvuntur, xxi, 80. Ecclesia claves, xxi, 308 xxxi, 76. Ecclesia dicitur regni velorum dare, cum dicitur Petro, xxvii, 306. Petro scilicet. Ecclesie personam gerenti, xxi, 247; xi, 594. Claves tunc dante sunt, quia Ecclesia unita, xx, 594. Christum peccatores prius tenuerunt, et tunc Ecclesia solvit, *ibid.* 395. Ecclesia solvens quid peccatoribus possit, xxvii, 269. Ecclesia spernit in sinu in confessione peccatorum accipere sanguinem Christi, xxvii, 324.

Ecclesia Catholica auctoritas, xv, 447; xxvii, 43, 299; xxxii, 332. Ecclesie fundatissime auctoritatem stabilissimam conatur heretici omnia quae rationis nomine et pacificatione superare, cur, xxxv, 288. Ecclesie sitis totidem qui narranti Dominus, *ibid.* Ecclesie quanta auctoritas vel in eis qui gestis testatur, xv, 569, 589. Ecclesiarum Apostolicarum prae ceteris auctoritas, xxxviii, 427, 440. Ecclesie occidentalis auctoritas, xxxv, 96. Orientalis et Occidentalis Ecclesie fides uno, *ibid.* 95, 97. Quis non credit Ecclesiam, etiam si esse ratione indagari, non sermone explicari possit, recipiendum est tamen, xxxv, 437. Ecclesie placuit; xxxvii, 332. Circa diversa diversarum Ecclesiarum observationes regula, xxxviii, 408, 488, 494. Ecclesie praesidentia, quae homines et Germaniarum veritas, xxi, 117. In Ecclesia sola profecta veritas, xxvii, 514. Sola veritatem habet et in lege suo, et in pane suo, xxxvii, 399. Nisi Dominus inhabitaret Ecclesiam, iter in eorum quamlibet studiosissima speculatio, vii, 207. Variis linguis in Eccle-

sia, sed una doctrina, viii, 300. Ecclesia adversus profanos novitates vigilare debet, xxxvii, 317. Christiani ad Ecclesiam remittit eorum eorum qui ad doctrinam pertinent, xv, 347. Ecclesia tantum defulerunt principes, ut quidquid in ea iudicatum fuerit, dissolvi non possit, viii, 231. Improbatio hereticorum facti emittere quid sentiat Ecclesia, xxx, 177. Ecclesia contra omnes potest, xxvii, 269. Ecclesia nihil nocere permittit diabolo, xxi, 519. Ecclesia nunquam a diabolo seducitur, iv, 86. Ecclesiam varia disciplina pro variate rerum, xi, 474. Observandum quod universa frequentat Ecclesia, xxxviii, 491.

Ecclesia nunquam dicitur persecutio, xxi, 280, 332. Ecclesia quando hic est, non dicitur inimici qui nunquam eius exoptent, ix, 410. Ecclesia per omnes gentes est in magna gloria, sed in magna tentatione, *ibid.* 410. Simul est in latitudine gentium, et in angustia tribulationis, propter bonos et malos qui conpellunt, viii, 405. Nunc tanquam ara cum palma trinitur, xxxii, 524. Persecutionem semper pro iustitia patitur, etiam non semper tormentis corporalibus, xxxii, 280. Ecclesie persecutio triplex, bonos et malos factus, tertia per angelicrum, vii, 215. Ecclesia Martyrum mater, xxvii, 478. Persecutionibus erudit, xx, 698.

Ecclesie persecutiones decem numerantur, xxi, 329. An ab his decem, usque ad undecimam que est ab antichristo, nullam aliam persecutionem passura est Ecclesia, *ibid.* Ecclesia per seculum novissima, que, iv, 97. Tempore persecutionis novissima, Ecclesia est ubique diffusa, *ibid.* Ecclesia post ultimam persecutionem, etiam quatuordecim tribulationibus passura est, xxi, 291. Persecutiones Ecclesiam, plures Egypti non sunt significatae, xii, 929. Tempora persecutionum, et pars Ecclesie in rege Nabuchodonosor figurata est, xxxviii, 178.

Ecclesie tribulatio manata ex malis operibus, ix, 401. Ecclesia ab initio sua impugata ab impiis, xxi, 142. Tempore persecutionum quasi tota

annui impellebatur, nunc autem per singulos tentatur, ix, 479. Ecclesia persecutioem patitur impetibus et impetate carnalium, quos temporalibus molestiis atque terroribus emendare conatur, xxxix, 173. Ecclesia timoribus, doloribus, laboribus et tentationum periculis eruditur, xxi, 516. Ecclesia Deus persecutioem quibusdam medicinalibus molestiis, iv, 430. Ecclesia rebus proceris consulat, ut non frangatur adversus; et rebus adversis exercitatio, ut non corrumpatur prosperis, procuratur, xxi, 510. Ecclesia modo fabricatur in labore et armorum, postea delibator in gloria, viii, 371; xxx, 201, 309. Ecclesie celestis fabrica, xxi, 508. Ecclesie dedicatio, *ibid.* 207. Pagni non habentis quid in ea reprehendatur, Christianorum defensionem obijciunt, xxxviii, 78.

Ecclesie patientiam exerceat tyranni, sapientiam heretici, benevolentiam aut etiam benedictionem inimici, xxi, 519. Ecclesia pro salute temporalis adversus impios persecutores non pugnat, xv, 338. Si plures illi vellet, videretur pro vita presentis pugnare, ix, 108. Ecclesiasticis quantum adhibere ad occidendum abhorret id vellet, quod sine tormentis corporalibus agi non potest, *ibid.* 297. Ecclesia Catholica adversus inimicum impetus, non resistendo, sed performando roboratur, xxvii, 199. Quomodo sine de sinu hostium vincit, *ibid.* Vixit Christus sine monachibus, dicit vixit Christus, xxi, 188. Quidam pro persecutoribus Ecclesie, xxi, 180. Ea opera, quae debent pro Ecclesia obtinenda esse, xxi, 372. Contra Ecclesiam in Ecclesia Christianus non se ulciscitur, iv, 352. Contra tyrannem bene solutus, contra tyrannem non vult Christianus, contra Ecclesiam vero vult Christianus veniri, xxx, 306. Ad Ecclesiam transientes eruditur vexantur a Donatistas, xi, 451, 452.

Ecclesia benignitas adversus se ipsum abhorret, in tantum se delictum ponat auxilium ab illis illis, xxi, 258. Ecclesie tributionem ipsam impetores querere fecit, xxxii, 113. Ad reges aequi Christianum pertinet, ut pacatum velint Ecclesiam, xv, 81. etiam accedendo adversus inimicos Ecclesie, *ibid.* Ad eorum

Quidam ad ecclesiam non pietate, sed sollemnitate occasione concurrunt; xxx, 397. Ecclesia impletur qui implent et theatra, xii, 289, 308. Ecclesia solemnitate diebus impletur talibus, qui citius vellet discedere, quam venire, *ibid.* 366. Mulieres ad Ecclesiam in superbia vestite venientes reprehenduntur, xxvii, 443. Ecclesiam parietes celsi amittunt corporalem salutem qui celsum quasi superbia plebs imitantur, xi, 197, 204. Confiteantur ad ecclesiam, hinc exprobre solent, hinc per intercessionem episcopi sua negotia terminantur, xi, 211.

Officiis aut esse dicit Augustinus non deservire qui ad ecclesiam suam ita confingunt, *ibid.* 208. Locis in minus castris, extra eam raptus hinc, *ibid.* 411. Queritur legatione servata fuisse, ut die reperiret, xxxix, 386. Utrum non de ecclesia petendi sint, qui se confingunt, qui solum diliguntur frangant, Augustinus in consilio agere ait etiam sedem Apostolorum concubare cupit, xxi, 377. Ceteris Ecclesiasticis conductis, honestatis sententia perhibetur, et, qui perjuris de ecclesia oblativie videtur, est liberet eos prius sponte recitos, *ibid.* 374. Homo sine alieno otibus ad ecclesie auxilium convolat, et exarctos arguit Augustinum et cum iuris tendit, *ibid.* 422. Servus in dejectione ecclesie, xxxix, 403 et 409.

Ecclesiastica numerus et populorum regimin cura plerumque vixit, xxx, 60, 61. Ad ea plerumque vi coguntur, *ibid.* 61. Ecclesie in diversa membris officia sunt diversa, sed vita communis, xx, 378. In occultitate personarum ad honorem Ecclesie, non hinc habetur, *ibid.* 357. Ecclesia in digna beneficia optam desideraverit, nec hinc elatione avilis suscipit, nec blandiente desidia respuit, xxxviii, 468. Qui in Ecclesia excusationes prestant, nec dispensationis officium suscipiunt, comparati servo videtur, *ibid.* 470. *ibid.* 471. Quis modus conatur in honorem gratiam conferendis eis qui in Catholicam recipiunt, xxxix, 382. In Ecclesia sine ordo est, ut alii precedant, alii sequantur; et qui precedunt, habeant quem sequantur, viii, 188. Hi poci debent vigilanti intentione consilare, ix,

416. In Ecclesia sacerdotes et levites, iv, 428. Ecclesia rectorum sollicitudo et pericula, xi, 245. Nihil in hoc maxime temerose facilius ac levis, quod equit ad presbyteri aut diaconi obsequio, si perfurtores; nihil diffidit, si ad Deum jubet, res agatur, xxxviii, 260. Ecclesiasticis instante castitatis prelate quando fingere fiscoi aut non licet, xii, 280. Solum tunc alii laphomam flagrant, ubi reconstitutio, omnes ordinationes, et sacramentorum refectionem et ereptionem, *ibid.* 283. *Fide Fida*, Antistes Ecclesie cum barbaris et solacium Deum invocant, et verba que pronuntiant non intelligent, xxv, 498. Ecclesiam tenere, et promissionem tenere, an idem sit, xxxi, 364.

Ecclesiasticus liber in eamque sacram Litterarum a Judais habetur, vi, 74.

Ecclesiasticus, non est in canone Holwaorum, xxxviii, 245. Ab Ido Jesu Sirach appellatur, *ibid.* 182. qua lingua scribit auctor Iosa Sirach, xiii, 190; xxvi, 621. Ecclesiasticus propter similitudinem eloquii, Solomonis dicitur, *ibid.* 114, 315. Libri Scripturæ et Ecclesiastici non sunt, Salomoni, xii, 196.

Ecclesia religio femina, xii, 320. Ecclesie humanis incrementa et decrementa augentur et minuantur, xi, 226.

Excessus, *Fide Sol.*

Excessus (sive Excessus), quid, v, 440, 583, 595; xvii, 280; xxxviii, 488.

Excessus est excessus sive alienatio mentis, viii, 582; xvii, 281; x, 393; xi, 368; xxxviii, 521. Per se videtur, si aliqua revelatio, *ibid.* In ea res incorporales habent similitudinem corporum, xv, 181. Et imagines que caruntur, aliquid significant, v, 585. Excessus descriptio, xxvii, 147. Excessus voluntatis quid fieri solet, xii, 133. Sancti Petri excessus, xxx, 292. Roficium in celsis et vigilare se scilicet, et videre quiddam non oculis percipit, v, 588.

Excessus cordis, xvii, 201.

Exer, id est, delicias, vel voluptas, vel epulum, xxvii, 462; xxxviii, 327.

Exactoris quidam eo magis, quo pluribus curas sunt reperi, i, 47.

Excessus libidinis, xxxv, 498.

Excessus exceptus, xxxv, 498. Excessus nomen, Psal. vii, 175. Excessus dicitur et Edom, xii, 282. Edom interpretatur Terrarum, ix, 95. Edom paucos, Sanguis dicitur, xii, 282.

Exuca, sive Edolica des, ii, 182, 213.

Exvictus invidiosorum et praesertim rationes quasi servulice Deus ponit in rebus, v, 401. Amant homines incerta rimari, et causas insolentium requirere, *ibid.* 504.

Exvictus est qui sustinentiam perdidit, viii, 346.

Exvictus prolixus quantum animam ium in ditione Romano, ii, 152.

Exvictus, xviii, 248; xii, 373.

Ex effractor si metallicus, xii, 68.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Exeat, xx omnia qui miser est, i, 129, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132. Egenus vel pauper est, 130, 131, 132.

Ex gratia ineffabilis, xii, 156. Cur ex eadem massa unus eligatur, aliter reproberetur, investigabile, xvii, 399, et ad inscrutabilia Dei iudicia referendum, xxxviii, 174, 178. Iudicia Dei oculis in hominum electione, *ibid.* 187, 188, 189. *Fide Gratia*. Electio massa perditionis gratuita, xxxiv, 454. Electio ex gratia et proposito, xxxviii, 164. Praedestinatio et electio est ex beneplacito Dei, xxxvii, 98. De massa illius perditionis que facta est ex Adam, non dicitur certum hominem; et cum factus non in certis hominibus, nisi Deus, honorem, non in certis hominibus, nisi Deus, xii, 301. Electio casta, dilectio, xvi, 182. Electio per misericordiam et iudicium, xxxvii, 181; xii, 400, 403, 409, non ex praedestinationis merito, sed gratia, xii, 70. Electio non supponit meritum, xii, 217, 221. Praevenit omnia humana merita, xxxvii, 17. Electionem et vocacionem non alia fides precedit, xxxvi, 99. Electio gratia non est gratis, si cum meritis illa procedit, xii, 500. Electio dicitur, nisi Deus non alio factum quod eligavit inventi, sed quod invenit ipse facti, xxxvii, 456. Electio non est operum praeservio, xxxv, 300, 328; xii, 71, 78. Electionem futuram operibus ascribitis Pelagiani deservio, operibus ascribitis Pelagianis deservio, xxxvii, 456. xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98.

Ex gratia ineffabilis, xii, 156. Cur ex eadem massa unus eligatur, aliter reproberetur, investigabile, xvii, 399, et ad inscrutabilia Dei iudicia referendum, xxxviii, 174, 178. Iudicia Dei oculis in hominum electione, *ibid.* 187, 188, 189. *Fide Gratia*. Electio massa perditionis gratuita, xxxiv, 454. Electio ex gratia et proposito, xxxviii, 164. Praedestinatio et electio est ex beneplacito Dei, xxxvii, 98. De massa illius perditionis que facta est ex Adam, non dicitur certum hominem; et cum factus non in certis hominibus, nisi Deus, honorem, non in certis hominibus, nisi Deus, xii, 301. Electio casta, dilectio, xvi, 182. Electio per misericordiam et iudicium, xxxvii, 181; xii, 400, 403, 409, non ex praedestinationis merito, sed gratia, xii, 70. Electio non supponit meritum, xii, 217, 221. Praevenit omnia humana merita, xxxvii, 17. Electionem et vocacionem non alia fides precedit, xxxvi, 99. Electio gratia non est gratis, si cum meritis illa procedit, xii, 500. Electio dicitur, nisi Deus non alio factum quod eligavit inventi, sed quod invenit ipse facti, xxxvii, 456. Electio non est operum praeservio, xxxv, 300, 328; xii, 71, 78. Electionem futuram operibus ascribitis Pelagianis deservio, operibus ascribitis Pelagianis deservio, xxxvii, 456. xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98.

Ex gratia ineffabilis, xii, 156. Cur ex eadem massa unus eligatur, aliter reproberetur, investigabile, xvii, 399, et ad inscrutabilia Dei iudicia referendum, xxxviii, 174, 178. Iudicia Dei oculis in hominum electione, *ibid.* 187, 188, 189. *Fide Gratia*. Electio massa perditionis gratuita, xxxiv, 454. Electio ex gratia et proposito, xxxviii, 164. Praedestinatio et electio est ex beneplacito Dei, xxxvii, 98. De massa illius perditionis que facta est ex Adam, non dicitur certum hominem; et cum factus non in certis hominibus, nisi Deus, honorem, non in certis hominibus, nisi Deus, xii, 301. Electio casta, dilectio, xvi, 182. Electio per misericordiam et iudicium, xxxvii, 181; xii, 400, 403, 409, non ex praedestinationis merito, sed gratia, xii, 70. Electio non supponit meritum, xii, 217, 221. Praevenit omnia humana merita, xxxvii, 17. Electionem et vocacionem non alia fides precedit, xxxvi, 99. Electio gratia non est gratis, si cum meritis illa procedit, xii, 500. Electio dicitur, nisi Deus non alio factum quod eligavit inventi, sed quod invenit ipse facti, xxxvii, 456. Electio non est operum praeservio, xxxv, 300, 328; xii, 71, 78. Electionem futuram operibus ascribitis Pelagianis deservio, operibus ascribitis Pelagianis deservio, xxxvii, 456. xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98.

Ex gratia ineffabilis, xii, 156. Cur ex eadem massa unus eligatur, aliter reproberetur, investigabile, xvii, 399, et ad inscrutabilia Dei iudicia referendum, xxxviii, 174, 178. Iudicia Dei oculis in hominum electione, *ibid.* 187, 188, 189. *Fide Gratia*. Electio massa perditionis gratuita, xxxiv, 454. Electio ex gratia et proposito, xxxviii, 164. Praedestinatio et electio est ex beneplacito Dei, xxxvii, 98. De massa illius perditionis que facta est ex Adam, non dicitur certum hominem; et cum factus non in certis hominibus, nisi Deus, honorem, non in certis hominibus, nisi Deus, xii, 301. Electio casta, dilectio, xvi, 182. Electio per misericordiam et iudicium, xxxvii, 181; xii, 400, 403, 409, non ex praedestinationis merito, sed gratia, xii, 70. Electio non supponit meritum, xii, 217, 221. Praevenit omnia humana merita, xxxvii, 17. Electionem et vocacionem non alia fides precedit, xxxvi, 99. Electio gratia non est gratis, si cum meritis illa procedit, xii, 500. Electio dicitur, nisi Deus non alio factum quod eligavit inventi, sed quod invenit ipse facti, xxxvii, 456. Electio non est operum praeservio, xxxv, 300, 328; xii, 71, 78. Electionem futuram operibus ascribitis Pelagianis deservio, operibus ascribitis Pelagianis deservio, xxxvii, 456. xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98. Electionem praeservio Dei, xxxvii, 98.

EMENDANDUS est, qui odio emendat, xlii, 370. Etiam eos quos emendat, veniunt amari, vii, 386. Sive blanditiam Deo, sive emendat, cum erudit est pariter hereticis, viii, 510. Rectum cur est non restare patri emendandi, et credere pollicenti, xi, 321. Sepe filia per nequissimos servos pater emendat, xi, 374.

EMENDATI non differenda, xv, 372. **EMILI**, xlii, 420. Emere vili volunt omnes, et caro vendere, xxx, 260. Exemplum huic dicto contrarium, *ibid.* 504. Emere de hostiis, xxxix, 231. Emere copiens villam quomodo impius, xvii, 443. Deus non vult perire quos enim, *ibid.* 362. Potens homo non potest perficere quod enim alio suo, et Clarus peritit quod enim cogitare non, xxx, 434.

EMERITUS Donatistarum episcopus, xxxiii, 455, 469. apud Casertum, *ibid.* 469. xli, 358. Bonis ingenio praeditus: se doctrina liberalibus eruditus, xxxix, 131, 134, 439. Unus e deplois selectis ad disputandum in Carthaginiensi collaena cum Catholicis, xli, 358. In altera collatione apud Casertum obstrictum disputante Augustinus, *ibid.* 311. primum miserat Augustinus epistolam, xxxix, 136. Emeritus in possessione loci sui perennis permansit, xxxvii, 469, 259, 346. Dilexit sanctitatem comitibus Bispanis adversus Maximianum, xxxi, 149. Genua eius Emeriti, xxxiii, 193, 230.

EMMANUEL, xxxiii, 94, 97.

EMPTORUM ARTIUM continet medicinae disciplina, xxxv, 372.

EMPTOR AMICIS contra significat. Hoc verbum est in Psalmo LXXV, v. 23. *ploratus est in libro Dominum qui fecit nos, et in libro Job, ubi scriptum est: In favorem erupisti contra Dominum, XV, xlii sec. LXX, et in libro Genesis: Venator contra Dominum, X, 9, xii, 203.*

EMPTA, xviii, 18. Insignis dedicatio tempis, xli, 375.

EMPTORIUM quod manu potest stringi, non quod amara potest curare, xxvi, 98. Emericum ad Laurentium, sive de Fide, Spe et Charitate liber, *ibid.* 95.

EMPTOR, xxvii, 224. Schismatici Titiani secundum Epiphanium, xxxix, 255.

EMOS, interpretatur Fons generatiois, x, 136.

EMOSIA poeta, xxx, 304. Eucherius historiam in Latinum versis eloquium, xi, 347. Enmi dictum de laudis copulatio, xli, 298.

EMOSUS solones quos concepit animus appellat Stoici, xi, 373.

EMOSI Dedicatio interpretatur, xii, 255, 256, 259. An Enoch priamus filius Cain, xi, 356.

EMOSUS translatus est, v, 452, etc. Enoch, et Elias creduntur translati esse in supernam vitam, xxxvii, 547, 548. Ubi *ibid.*, praeter fidem quorundam, xxxix, 169. Graeci etiam eis collatum est ut non peccent, xxxvii, 548. Adhuc vivunt, non tamen in spiritali quietudine corpori promissam post resurrectionem commutant, xxxiii, 263. Vivunt in corporibus, in quibus nati sunt, xxxix, 169. Unde vivunt, xxxvii, 262. Rediit huic, et mortuus creditur, xxxvii, 548. Enoch septim ad Adam rapto, quod significat, xii, 497; xxxvii, 344. Enoch prophetae dici potest, xii, 493. Quae scripta Enoch in auctoritate non laurunt, xii, 273, 493. Enoch proci filius, v, 452. **FIDE ELIAS.**

EMOSUS interpretatur homo, vocabulum soli vero proprium, xi, 253.

EMOTUS, xxxix, 286. Entellus vestis, xxxix, 29, 45, 48.

EMPTA est GREC. repositorium, xxi, 352.

EMPTUS pater Lylos matris Basilidis, *ibid.* 446.

EMPTUS AMICIS inspectores reprobos, xvii, 220.

EMPTUS, seu Eranon unum de sacerdotibus tabernaculi, vi, 589. Epilog sacerdotalis honoris iusque, *ibid.* 500. Epilog utelatur totus summus sacerdos, *ibid.* 591.

EMPTA interpretatur Speculum, xli, 404.

EMPTAN Eucheriano interpretatur, xv, 163, x, 90. Per filios Ephraim universam illam generationem amarantem intelligi voluit Jacob: locutus est a patre totum significans, x, 35.

EMPTAN, milites classarii, xxi, 214, 570. *Vide insuper notam (35) ejusdem voluminis.*

EMPTOR philosophus Stoicus, xi, 419, 420.

EMPTOR, xxviii, 44. Democritus barba, i, 86. Solem vel ultim adiderum Deum esse non credit, xii, 408. Nec Jovem, nec ullum deorum in mundo habitare contendit, ad quem preces habentur, *ibid.* Felicitatem in animam perveniam, *ibid.* Felicitatem in voluptate collocabat, v, 79, xxx, 500. Voluptates corporis summius bonum dixit, x, 484. Ab ipis philosophis porcos nominatos est, *ibid.* Post mortem restare animae vitam et tractus mortuorum credere noluit, ix, 484; xxi, 436. Geometrica litteris Archimedes innotens erat, xxxviii, 17. Epicuri atomi, xxxviii, 258; xxxix, 292. Refelluntur, xvii, 347. *Vide Arum, Parisiensis.*

Epicurus, gulam refrenare contentus, luxuriam valde despiciens, prius oculis erui sibi fecit, emelibus et cicco permansit, xxv, 455.

EPICURUS philosophi, xi, 469, 374. Dialecticus perit, xxxii, 215. Imperitia liberalium disciplinarum eos non solum non pudet, verum etiam desolebat, *ibid.* Epicuri et Stoici regulam comprehendende veritatis in sensibus positam, Platonius in solis intelligentia, xxxvii, 375. Epicurus magnum corporis sensus habet. Stoici falsi aliquid ducunt, *ibid.* Epicuri de animi qui sentiant, xvii, 261. Mortem malorum omnium esse finem putant, sicut et ii qui animam mortalem emunt, xxxvii, 286. Nigunt futuram vitam, xxi, 281. Post mortem nullum omnino esse sensum putant, x, 232. Nescit et Deum res humanas curare, xxi, 281.

Epicurus secundum carnis viventes, Stoici secundum animam, xii, 332. Epicureorum omnia de beata vita, xxi, 259. Ubi alibi dicitur, praeterea voluptas, *ibid.* Imagines perit, xxi, 284. Summius bonum possident in corpore, xxxix, 371. Refelluntur, *ibid.* Epicuri et Stoici cum Apostolo conferentes, xii, 257. Paulo fidem praesentiam contradiderunt, xxxix, 376. Epicuri moribus quidam Christiani, xxi, 261. Epicureorum et Stoicorum secte extin-

tae, xxxix, 376. Epicureorum jam nec colunt ceteros, *ibid.* 369.

EPICURUS Aetnae oppidum, xi, 124.

EPICURUS ad Epilauroracina oppidum Urbem advectum meminit Livius, *ibid.*

EPICURUS Cretensis, xxxi, 401.

EPICURUS manifestatio Christi, x, 58. De qua festivitatis merito instituta, *ibid.* 70. Epiphaniae diem celebrat universalis Ecclesiae Gentium, *ibid.* 66. Tredecim dies post nativum Christi, quo scilicet die traditur a Magis adoratus, *ibid.* 70. Epiphaniae diem cum Catholicis celebrare nunquam Iudaicae religionis, quando super his reges iudei terrebant infantes, *ibid.* 53.

Epiphaniae dies, celo errante, saceratus, xxiv, 196. Sermo de Epiphania, *ibid.* 196, 202, 207, 215, 218, 223, 226, 229, 232, 236, 405, 409, 413, 420, 424, 428. In Epiphania

Epicurus, gulam refrenare contentus, luxuriam valde despiciens, prius oculis erui sibi fecit, emelibus et cicco permansit, xxv, 455. Epicurus philosophi, xi, 469, 374. Dialecticus perit, xxxii, 215. Imperitia liberalium disciplinarum eos non solum non pudet, verum etiam desolebat, *ibid.* Epicuri et Stoici regulam comprehendende veritatis in sensibus positam, Platonius in solis intelligentia, xxxvii, 375. Epicurus magnum corporis sensus habet. Stoici falsi aliquid ducunt, *ibid.* Epicuri de animi qui sentiant, xvii, 261. Mortem malorum omnium esse finem putant, sicut et ii qui animam mortalem emunt, xxxvii, 286. Nigunt futuram vitam, xxi, 281. Post mortem nullum omnino esse sensum putant, x, 232. Nescit et Deum res humanas curare, xxi, 281.

EPICURUS secundum carnis viventes, Stoici secundum animam, xii, 332.

Epicureorum omnia de beata vita, xxi, 259. Ubi alibi dicitur, praeterea voluptas, *ibid.* Imagines perit, xxi, 284. Summius bonum possident in corpore, xxxix, 371. Refelluntur, *ibid.* Epicuri et Stoici cum Apostolo conferentes, xii, 257. Paulo fidem praesentiam contradiderunt, xxxix, 376. Epicuri moribus quidam Christiani, xxi, 261. Epicureorum et Stoicorum secte extin-

tae, xxxix, 376. Epicureorum jam nec colunt ceteros, *ibid.* 369.

EPICURUS Aetnae oppidum, xi, 124.

EPICURUS ad Epilauroracina oppidum Urbem advectum meminit Livius, *ibid.*

EPICURUS Cretensis, xxxi, 401.

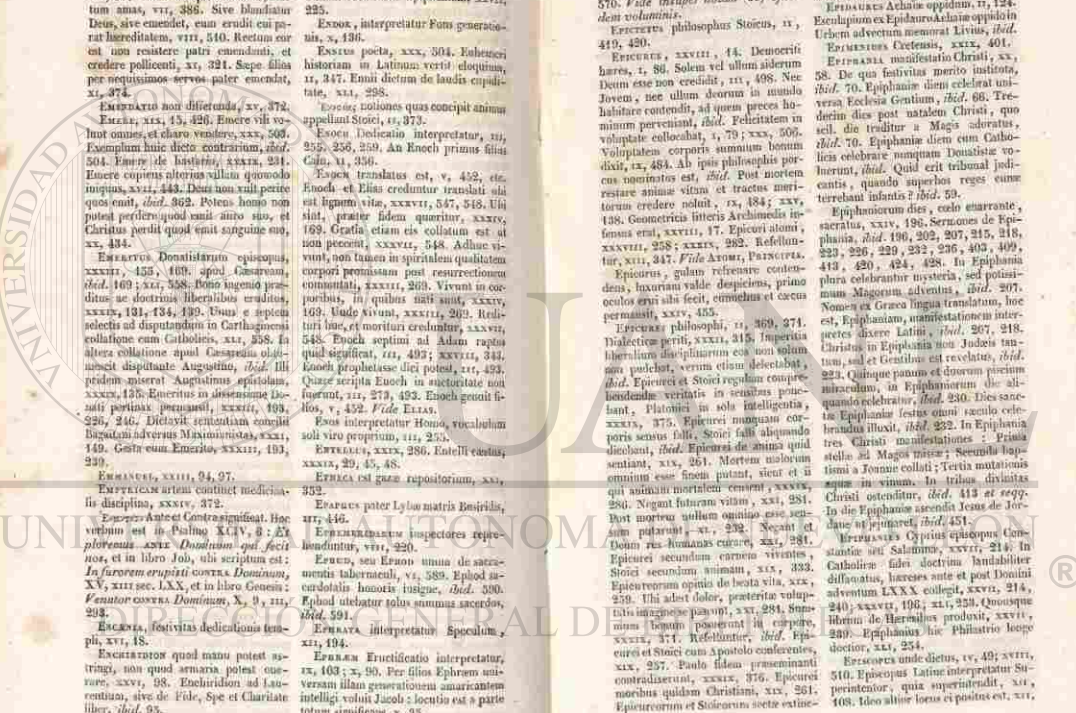
EPICURUS manifestatio Christi, x, 58. De qua festivitatis merito instituta, *ibid.* 70. Epiphaniae diem celebrat universalis Ecclesiae Gentium, *ibid.* 66. Tredecim dies post nativum Christi, quo scilicet die traditur a Magis adoratus, *ibid.* 70. Epiphaniae diem cum Catholicis celebrare nunquam Iudaicae religionis, quando super his reges iudei terrebant infantes, *ibid.* 53.

Epiphaniae dies, celo errante, saceratus, xxiv, 196. Sermo de Epiphania, *ibid.* 196, 202, 207, 215, 218, 223, 226, 229, 232, 236, 405, 409, 413, 420, 424, 428. In Epiphania

Epicurus, gulam refrenare contentus, luxuriam valde despiciens, prius oculis erui sibi fecit, emelibus et cicco permansit, xxv, 455.

Epiphaniae manifestatio Christi, x, 58. De qua festivitatis merito instituta, *ibid.* 70. Epiphaniae diem celebrat universalis Ecclesiae Gentium, *ibid.* 66. Tredecim dies post nativum Christi, quo scilicet die traditur a Magis adoratus, *ibid.* 70. Epiphaniae diem cum Catholicis celebrare nunquam Iudaicae religionis, quando super his reges iudei terrebant infantes, *ibid.* 53.

Epiphaniae dies, celo errante, saceratus, xxiv, 196. Sermo de Epiphania, *ibid.* 196, 202, 207, 215, 218, 223, 226, 229, 232, 236, 405, 409, 413, 420, 424, 428. In Epiphania



per insaniam fuerant homicidae, per gratiam liberati; *viii*, 321; *ix*, 229. Credentes sanguinem bibuerunt, quem sciendo fuerant, *xviii*, 352; 374; 440, 460; *xxi*, 317; *xxiii*, 31.

Eucharistia perceptiva, *xxvi*, 31; 394, 497. Vocatur cena Domini, *xxviii*, 492. Sacramentum eucharistie quia dispositionis imperceptum, *xx*, 304. Genua Christi nemo manducabit nisi prius adoraverit, *x*, 491. Qui manducant carnem Christi, et bibunt sanguinem Christi, recipient quod manducant, *xxi*, 334. Eucharistia sacramentum est in coena esse visibile celebrari, oportet tamen invisibiliter intelligi, *x*, 492. Tunc vite utriusque erit corpus et sanguis Christi, si quod in sacramento invisibiliter amovitur, in ipsa veritate invisibiliter manducatur, spiritualiter bibitur, *xxi*, 426. Virtus Christi corpus et sanguinem in sacramento etiam in ipso accipiunt, *xxxi*, 365. Ad altare in Ecclesia positum multi sacerdoti possunt accedere, ad altare alium in coelis non possunt, *xxi*, 305. Corpus Christi manducant beneficii sacramento solo, Catholici ne ipsa, *xy*, 197. Christi corpus manducare ne vana, et non sacramentum tantum, quod *ibid.*, 212. Eucharistia coram manducantibus carnem Christi propter gloriam, *xviii*, 300.

Eucharistiam perceptiva coetibus commendatur, *xxii*, 135; 137. Nisi quo accedo, quid manducos, quid bibas; in quo manducos, etiam bibas abstinere a fornicationibus, *xviii*, 292. Humilitas Christi in incarnatione, et in altaris sacrificio delatava, *vii*, 312; 318; 327. Nisi eset humilis Christus, nec manducaretur, nec biberetur, *vii*, 312. Genua suam deili Domini, possessionem suam deili; ille adoratur, qui manducatur, *vii*, 288; 301; *viii*, 369. Corpus humilitatis Domini sui manducatur etiam divites terro, nec saturatur usque ad inebriationem, sed tamen adorant, *vii*, 289. Et ipsi superbia veniunt ad mensam Christi, accipiunt de corpore eius; sed saturant tantum, non vitam saturantur, *xi*, 37; 38. Comesturunt pauperes, et saturati sunt, Italia pauci, quia manducaverunt, *vii*, 301. Nos de cruce Domini parcamus, quia

corpus ipsius manducamus, *xi*, 37.

Eucharistia bonos vivificat, males mortificat, *xvi*, 55. In eucharistia habet fidelis ubi vivit, habet unde vivat, *xy*, 307. Manduca vitam, bibo vitam; habebis vitam, et integra est vita, *xxi*, 426. In corpore et sanguine suo Christus voluit esse salutem nostram, *vii*, 312. Eucharistie calix inebriat Martyres ad depressenda caecitas, *xxxi*, 65. Jorda de de cruce Christo, enebriat serm, quo manducando corvolum, et bibendo, illuminamur, *vii*, 320. Eucharistia imperceptum pietatis, signum unitatis, *xy*, 307. Mysterium pacis et unitatis nostrae, quod idecirco in pace et vino consecratur, *xx*, 177; 183. Concordia et unio effectus sacramenti corporis Christi, *xy*, 307; 308; 309. Sola illa manducant corpus Christi, qui sunt in coniugio manducantque eius, *ix*, 210. Virtus que in eucharistia intelligitur, ipsa unitas est; ut redacti in corpus Christi, effecti membra eius, vitam quod accipiunt, *xviii*, 396. Corporis Christi sacramentum qui accipiunt, non omnes apud eum haberi sunt etiam locum praesentium mensuris ipsi, *xxi*, 309.

Eucharistia. Sanguine Christi accepto, ab omnibus gentibus respondetur Amen, *xxviii*, 523. Pretium nostrum accipiunt, Amen respondetur, *xii*, 98. Ad pinguis Christi quotidie dicit, Amen, *xxi*, 397. Ad mensam Domini accedentes, ibi respondent verba Ihesu, *xviii*, 243. Qui ad mensam Domini accedentes, ibi respondent verba fidei, si fideles vocantur, *ibid.* Fideles ibi, quibus Christi corpus erogatur, *xviii*, 623. Mysterium vestram accipiunt, sed in quod estis, Amen respondent, et respondendo subscribitur, *xx*, 424. Audo Corpus Christi, et respondes Amen; quod membrum corporis Christi; ut verum sit Amen, *ibid.* Vere et realiter presens Christus in eucharistia, *xxxi*, 449; 460. Eucharistiae effectus, *ibid.*

Eucharistiae perceptionem cur praedicat oratio Domini, *xvii*, 320. His verbis Domine nobis, etc., iura facit ad altare accedentes, et corpore se sentientes Domini communicantes, *ibid.* Eucharistia symbolum unitatis, *xxi*, 164. Liturgie expositio, *ibid.*, 163.

Eucharistia panis noster quotidianus, *xviii*, 182; 193; 204; 618. Eucharistia sumptio quotidiana, *xxxi*, 67; *xxvii*, 142. Eucharistiam quam accipiunt debent fideles, *xxv*, 477. Communicantibus illi quotidie, illi curis dicitur, *xxviii*, 488. Qui non audent quiescere sumere eucharistiam; et qui non audent illi de praetermittere, uterque corpus et sanguinem Domini honorat, *ibid.*, 489. Contemptum solum non vult vilis litae, Contemptum solum accipiunt, *ibid.*, 490. Eucharistiam simul accipiunt laici et mali, *xviii*, 516. In ipsa quam nostri iudicium sua manducant et bibunt, *xviii*, 618. Qui manducant indigne, vere manducant, etsi iudicium sibi manducant, *ibid.* Sanguinem multos Iulius docent, *xx*, 394. Quam accipiunt sibi implet Satanas indigne accipiunt laici et mali, *xviii*, 524. Bene esse non potest male accipiunt quod bonum est, *ibid.* Non solum est quod datur, sed solum malo in iudicium datur, *ibid.* Vide Sacramentum. Si bene vixeris, etiam Christus habebis; si a Christo recesseris, etiam dicitur verba, *xy*, 478. Exquiri debet manducante quod manducet; non probabatur manducare a dispensatore, sed manducante iure exortum, *vii*, 369. Com quis videt alium ad altare accedentem, quem novit indignum, quando inde nihil ipsi intendit, *xxxi*, 407; 408. Separatus ab ecclesia intercedente aliquo graviore delicto, *xxxi*, 671; *xxvii*, 412. Crimina quae a Christi communicatione separant, *xxxi*, 68. Non perseverantes in vita bona separantur a pane eucharistiae, *xviii*, 205; 214. Separatio a sacramento coelestis panis pro Ecclesiam dicitur, etiam in gentibus, tamen humiliter accepturum, *xxi*, 364. Partes quaedam a iudice, deponunt sacraliter impacta, postea in ecclesia illatam sibi eucharistiam miris motibus respuit, *xxxi*, 239.

Eucharistia ad memoriam Martyrum celebrata, *xxxi*, 416. Mensa consecrata in loco sepulchri Christi, in qua sacrificium Deus offertur, *xx*, 102. Sanguinem Christi bibit multitudine veterana natam Cyprum, *ibid.* Ad altare corpus et sanguinem Laurentius dicitur ministravit, *ibid.*, 73. Eucharistia olim in manibus poni solita,

xxxi, 32. Coniunctis manibus accipiebatur, *xxxi*, 432; 433.

Eucharistia. Insuper primum acciperunt corpus et sanguinem Domini non Christi, *xxviii*, 492. Non precepit Jesus quae deinceps ordinaverunt, ut a Apostolo servare bonum locum, *ibid.*, 493. Eucharistia a Iohanne sumenda, est cum una universa Ecclesie, *ibid.*, 492; 493. Natusque selectivus de coena Domini ad insignem commemorationem post cibos offerre et accipere, *ibid.*, 493. Quid illic sentiat Augustinus, *ibid.*, 494. Hoc placuit Spiritui sancto, ut in hominem tantum tantum corpus intraret, quam ceteri cibi, *ibid.*, 492. Cataplasma ex Eucharistia, *xxviii*, 414. Sacramentum quae per episcopos manibus offeruntur, ad fideles dicit adhaerent, *xi*, 302. Eucharistiam quomodo conficiunt Optatus, *xxvii*, 22. Cataphrygo, *ibid.*, 224. Populini, *ibid.*, 224; 225. Matichis, *ibid.*, 222.

Eucharistia praeparat per memoriam sancti Stephani a calicis sanctorum, *ix*, 250; 251. et iustitiam est, *ibid.*

Eucharistia a Themi barum esse et iniquum Populina barum locum contemderit et a Catholico pellendum esse, qui non gratiam credentem sed blasphemiam Trinitatis exprimit, *xxxi*, 418.

Eucharistia hereticis, *xviii*, 239.

Eucharistia, *ii*, 431. Eucharistia non possunt esse moti deus liber et bonum, *ii*, 474.

Eucharistia, *xxviii*, 325; 326.

Eucharistia, *xxviii*, 408; 410.

Eucharistia, *iv*, 380; *xxv*, 109.

Eucharistia, *xxv*, 48; *xi*, 452. Qui accipit, non sicut se iudicet, sed sicut exhibet, vultum excogitavit et struere, *ibid.*, 452.

Eucharistia praeparat ad unitatem Christi convertens, *xi*, 86.

Eucharistia ab Amnedeo, *xxxi*, 419.

Eucharistia tyranum Maximii successoria Theodisio victis, *ii*, 209.

Eucharistia, *xxii*, 373. Sacram litationis scriptum, *ii*, 347. Saturnum, Iocostem, Nephtimum et Plutonium coniungunt, *xxii*, 372; 373. Eucharistia ab Emilio in Latium linguam versata, *ii*, 390; *xiii*, 373.

F

FABRICA Persica, xxviii, 46.
FABRICA, xl, 331; xli, 429.
FABRICE, xxxv, 333. Fabricia urbis evertit, a similitudine deprohatione ablutum, ii, 12.
FABRICIUM constructio, x, 105.
FABRICIUS, xiv, 389; xxxv, 253; 362. Illustra Romanus, xi, 325. Voluntatis eius paupertas, *ibid.*
FABRICIUS, xxxi, 389. Harcticus, *ibid.*, 431.
FABRIS est compositum ad utilitatem delectationemq; mundicium, xxv, 460. Fabulus nas ad iusturam rerum, vel ad mores hominum interpretari conatur Pagus, xxviii, 315. et ad necesse quae phylologia vel theologiae referro, xxxv, 349.
FACIES Quis quisque facit, ut de se est, aut ex aliquo, aut ex aliis, xxxv, 233. Nulla res se ipsa gignit nisi facit, v, 232. *Quod tibi non est fieri, ne facias alteri, manu formatoris nostri in ipsi cordibus nostri Veritas scripsit, ix, 246. Hoc nemo ignorare permisit est, ut esse inde iudicentur quibus lex non est data, ibid.* *Fac necesse quod impedit, xi, 275 et seq.* Facientes inimici facis antagonismi, i, 476.
FACTA sermones sunt, quibus iustus defendit in iudicio, xi, 323. Cavendum autem philosophi quosdam facti hominum dicimus mores inter recte factum et peccatum, xxxix, 404. Factorem peccatorum, qui nec bona nec mala sunt exempla, *ibid.*, 404.
FACTO, consensus optatum iniustorum, ii, 92. Factorem si videt, qui ad iudicium trahitur, debet causam suam meliori iudicio reservare, viii, 90.
FACTUS Dei, presentia eius per Electionis, ix, 362. Potentia eius dicimus impositis, vii, 231. Veritas, i, 160. Revelatio et presentia eius futura in iudicio, ix, 303. Facies Domini propitii et adjuvantis super facientes boni, et trali super facientes mali, xi, 333. Facies qui Deus videtur est, xi, 150, 154,

158, 159. Facierum humanarum similitudo, et dissimilitudo miranda, iv, 177.
FACTURA, dicitur quod agit cupiditas ut alteri nocent, v, 16.
FACTURUS dicitur divitie, xx, 220.
FACTURUS non sunt nisi infirmitas argumenta, xviii, 360; xx, 329. Facturata non attendit Deus, sed cupiditatem, xxi, 206. et voluntatem, x, 342. Cordinal Deus intus voluntatem, ubi non invenit facultatem, xi, 120.
FACTURA canina, xl, 372.
FACTURUS, vii, 136.
FALCATA male utitur lingua, xv, 310.
FALCAX differt a mendace, iv, 368; xxi, 457. Falax est qui habet fallendi appetitum, xxv, 457. Homo falsus decedens, cavendus fallax, i, 49.
FALSI et mendaci quo differunt, xxii, 368; xxv, 140. Mendaci pejus est quam falsi, xxx, 440. Aliquando mendaci quam falsi esse tolerabilis, xxx, 160. Falsi quam mendaci, quantum ad hominis voluntatem, minus est malum, *ibid.* Misperiores sunt qui mentiendo fallant, quam qui mentientibus credendo fallantur, *ibid.*, 408. In quibusdam rebus magis, in quibusdam parvo, in quibusdam nullo verbo, in quibusdam nullo bono fallimur, xxvi, 408. At ipse error per se, aut magnus in re magna, aut parvus in re parva, tamen semper est malus, xxvi, 109, 114. Falsere voluit multi, ad nemo vult falli, xi, 347. *Qui, 83; xxv, 463; xxxv, 406; xxxviii, 437.* Fallere nihil boni, falsi nec boni nec mali volat, xix, 549. Falsi quantum odert animi naturam, xix, 247. Hic non falsi difficile est, xxxix, 93. Fallit cor hominum de peccato et de peccata peccati, vii, 122. *Qui venire ad vicium ubi non fallat, ege modo vixit nisi nos fallat, xxx, 88.*
FALSTAS non est quidquam, sed dicitur cum res putatur esse quod non est, xxv, 161. Falsi ipse animus, non oculi, iv, 368. Falsus non est ipse rebus,

aut ex similitudine oritur, sed ex peccatis, iv, 368, 373. Falsitas non est in rebus, sed in sensu animi, xxv, 446. Falsitatis minus obnoxia est omnia nonnulla passa sensibilibus sensuum vanitatem, xxxviii, 268. Falsitas habitatem trahit, xxxviii, 269. Falsitas hic regio, xxv, 531. Falsitas criminis capitale, xxi, 200.
FALSI amicus, xxxix, 335. Falsus amicus peior aperto mimico, *ibid.* Falsi amici exprobratio, 336. Jude falsi amici prodilio, 337.
FALSUS quid, iv, 501. De falsi nomine, xxxv, 469. Falsum nihil aliud est quam quod non ita est, ut videtur, xxv, 451. Quisdam sovera, quo falsi, *ibid.*, 459. Falsus nemo novit, nisi cum falsa esse novit, xxxi, 58. Non ilico verum aliqui qui discrete, necve ideo falsum quia incompote dicitur, xxv, 97. Falsa cur deprimunt sagittas, xxx, 470. Falsi opinionibus tanto quisque inseritur magis, quanto magis in eis familiarisque volatur, xxxviii, 281. Cognitio veritatis, omnia falsa, si modo profertur, etiam qui prius mundum erant et dissolvent et subvertent, amnes est, xxxix, 369. Falsum dicere nunquam licet, vii, 145. Falsum testimonium nec mortis nisi debet dici, vi, 313. Falsum testimonium etiam cum honorum ac vite discrimine fugendum, xviii, 594. Falsi testes excruciant, et ea dicunt nocentes, inde apparent falsi testes, viii, 88.
FALSA bona cura habenda, xxi, 248, 249; xxx, 363. Fama boni crudeliter contemnitur, xxvi, 362. Fama vulgi non debet esse similior finis, xxxix, 361; 368. Fama bona color leonum, xxi, 39. Fama bona alii color viri in cubito, alii color inertis in acriem, *ibid.* Namque animus perditus molis artibus sibi comparare molitur, vii, 214. Ubi pro extinctione nostra quilibet recte possumus fecerimus, si quis falsum nostrum detrahit, nihil conscientiam solvunt, iniquo quidem, xxxv, 463. Nobis necessaria est vita nostra, alii fama nostra, *ibid.* Aliquando ea causis est, ubi non sufficit conscientia, xxxix, 432, 442, 443. Exatio non quisque a bonis putatur bonos, cum oritur sit malus, v, 587. Fama bona et mala quo-

modo iusti prolantur, xxxii, 157. Famae auctoritate nihil vilius, v, 58. Rumor hominum vento comparatur, xiv, 277.
FAMES et citis dolores sunt, xxv, 264.
FAMES morbus, cujus medicamentum alimentum, viii, 125; x, 196.
FAME consumitur qui jejunat septem diebus, xii, 57. Famen Abraham et Isaac passi sunt, viii, 301. Quomodo ergo iusti non querunt famem, *ibid.*, 103, 105. Quid sit, *Deus vocavit famem*, etc., xi, 196. Famis bona, ii, 222. Fames Romae, *ibid.*, 130. Fames Saguntis, *ibid.*, 146.
FAMES cordis, xvii, 539. Famis tempus est modo, tempus auribus post erit, viii, 501. Famis perfectiorum, converso peccatorum, *ibid.*, 409. Fames licet Deo esse deleamus: ante januam conspectu illius in orationibus invidiosus, xxi, 490.
FAMELIA quomodo administranda, iv, 49.
FAMULUS servus, xviii, 611.
FAMULARI pro invadere, vi, 95.
FAMULUS esse alieno dicitur ad Ecclesiam collegit, xv, 422.
FAMULATIONE cum succurritur, alia fideiatis inchoat, xi, 681; xii, 57.
FAMULUS grande malum, xxxv, 102. Falsitas est horribilis, quare, xxxviii, 113. Falsitatem non aliene nature commisit, sed nostrae depravato inventi, *ibid.*, 290. Fami quidam nocentes, fasti cogunt originale peccatum, xxxv, 102; xxxviii, 112. Falsorum mendaciale delectari nimis est carnis affectu veni, xxxviii, 327, 328. Falsum exigent, quibus non sufficit conscientia, xxi, 48. Falsas virgines excitantur ad bona opera, non robore bono conscientias, sed excitantem linguam alienam, *ibid.*, 87. Non dicit fratri suo, *falsus*, qui cum hoc dicit, solum eius peccato infensus est, iv, 212.
FAMUS a famulo potest appellari, ii, 222; xxxvii, 242. Falsi nomine quid vulgo intelligitur, *ibid.*, 216; xxxix, 431. Fatus ex aliterum dispositione fictionum, xx, 22, 56, 58. Fata tra in colto et fuso diligenter filium ex linae incoerentibus, quare finguntur, xxxvii, 515. Fata nulla laet, ii, 222. Doctrinam suam de fato Mathematici ipsi factis suis evertunt,

londis in ipsa fidei dono inveniam, xi, 373, 375, 376. Fidei ejus, qui ut cum seruet per damnosa iuravit, nisi liceret, xxxvii, 461, 462.

Finiticia in se vel in homine, fallax equus ad salubrem, xvi, 468. Finiticum ad Deum dat nobis ejus misericordia, non meritum nostrum, xi, 248.

Flops, episcopus, xxviii, 103, 120. Flos, xi, xxxv, 119, q; xvi, 179.

Fluctus, xxi, 378.

Firmus est omnis superbus, omnis lucis mendax, xxi, 341. Fictio habet omni passio, xxi, 100.

Fortitudo laudis, xxxix, 361. Fortis est ille dum sum fragile, in firmus et terrensus factus, xi, 409.

Fotida dicitur, quia aliquod spiritum lineis involvit concluditur, i, 255, 260. De figuris mathematicis fuit, i, 357.

Figura regiorum, qua numerus accipitur pro numero, xxv, 126.

Figura multiplicata, cum per contrarium verba sequuntur, xxv, 446.

Figura scripturarum debet esse contra inalterat, xlii, 463; xxvii, 471, 472.

Figura nostra ea que fidei sunt contingunt, xxv, 375, 376; xxi, 348.

Figura Veteris Testamenti operentem deiderat, non represententem, xxv, 345. Sicut in bonis rebus multo amplius boni est in eo quod per figuram significatur, quam in malis, xi, 28. Figura veteris per Christum exaratur, xxvii, 334.

Figura corporis et sanguinis Christi, v, 122, 123, 124.

Filæa Babylonis, ipsa est Babylon; et filia Sion, et Sion, xlii, 284.

Filia Babylonis videtur, et quare, ibid., 283. Filia Judæ, non Judæ, sed filie confessionis, xxv, 306. Filia Tyri, filia Gentium, ibid., 310. Filie regum, animas Christo per Apostolos suscitavit, ibid., 306. Filie Apostolorum sunt et Christi, ibid., Filie regum etiam civitates, xxi, xlviii, xxviii, et Christus reges, xxi, 307. Filie mæles, q; ad gentes in Ecclesia, inter quos Ioni ad Ilium inter apices, grana inter paleas, ibid., 357. Post baptismum Christiane non viventes, et filie dicuntur propter formam pietatis; et non filie sui alienæ, propter antensionem virtutis, ibid., 358.

Filium unicum huredem facere lex Vocans velum, xi, 140.

Filius Dei qui eundem dicunt esse ac qui Pater est, Catholicis fide approbatur, xxvi, 23, 24. Et qui Filium creaturam esse dicunt, ibid., Filium Dei esse ex tempore Arius dicit; posteriores vero Arius non ita sentiunt, xxi, 352. Filium Dei esse nihil factum esse dicentibus, anathema dicuntur Ariani in Arrianum, xxi, 96, 98.

Quidam Filium Dei esse voluntam esse voluntatem dicunt, xxi, 87. Contra id quod dicunt certe voluit Pater, esse facti Filius, ostenditur quia vult Filius, et facti Pater, xxi, 156. Filium Dei non natura Filius, sed gratia proferentem Arius, xxi, 137. Filium Dei non natura sed voluntate esse Filium dicit Eusebius, xxxi, 88. Filius Patri coeternus quomodo negatur ab Ariano, et quomodo proclatur a Catholicis, xxi, 19.

Filium Patri quidem coeternum confitetur quædam hæresis, non tamen acceptabilis Filium, xxvii, 246. Filium Dei et Deo unctum male incarnationis volebat Arius, xxi, 398. Eusepius per ipsam naturam et substantiam sunt, substantiam et corruptibilem dicitur, xxi, 423; xxi, 339, 340. Filius Dei, quomodo secundum Ariano Patrem videtur, xxi, 33. Eorum sententia refellitur, ibid., 61. Filius Dei, Deus, Dominum, regem, etc., dicitur Arius, ibid., 41. Ideo Pater minus rem non potuit, quia iuxta Patri perfecti, ibid., 151. Ipsum etiam accendunt formam Dei, Patrem adorare contendebat, ibid., 33. Filium equare Patri dicitur, ne Patri ipsi quibus factum, utriusque verbum faciant, 196. Filium Dei qui numerum facti Deo Patri contumeliam facit, xxvii, 104. Qui Filii æquivalentem cum Patre negantur, de Ecclesia projecti sunt, xv, 400, 401, 402. Quidam dicuntur, Qui Filius est hominis factus est Filius Dei; qui vero Filius est Dei, non est factus Filius hominis, xx, 10, 119.

Filius Dei sempiterna generalis accipiendo in his verbis: Ego habeo genitum, xvii, 118. Filius ille ex utero, quod de substantia Patris, xxi, 186. Filius sine passione genitus, xi, 373. Nedum dicitur

rit Salomon, Filium Deum non habet, ut vult Porphyrius, dicit, quod Deus habet Patrem, xxxix, 273. Semper genit Patrem, semper associum Filium; sed nonnumquam non potest imperfecta generari, si non deum naturalibus, sed facti, xxi, 340. Filii Dei nativitate similitudine imperfecte in creaturis, xxi, 23, 25. Filii generatio Patri coeternus, similitudine splendens etiam filiamque illustrat, xxi, 573.

Filius Dei non ex gratia, aut ex adoptione, xi, 14, 15. Filius Dei, Deo, xxvii, 28, 47. Proclatur, xvi, 32. Filius Dei unus verus Deus cum Patre, xxvii, 28; xxi, 463. Unus est esse cum Patre nemo præter Christum dicitur, xxi, 390. Prophecia de Christo Pastore, dicitur ipsum esse unum cum Deo, xxvii, 62. Filius Dei ad se, Deus dicitur; ad Patrem, Filius, xi, 315.

Filius Dei non est alterius nature a natura Patris, quia natus, xxi, 21. Filii et Patris nominis non in se ipsos natura demonstrant, sed alterius ad alterum personarum, xi, 374, 375. Male ab Ariano dicit, Patrem et Filium esse diversam esse naturam, quia iste Pater est, ille Filius, ibid., Aut quia iste de nullo, ille de altero, ibid., Filius Dei ejusdem ac Pater substantiam, xxi, 180. Filius nullo modo verus Dei Filius, si de substantia Patris non est, xxi, 405, 407, 418, 417, 430. Filius Dei quidem ac Pater natura, xxx, 465, 456 et seq. Ejusdem substantie ac Pater, equalis ipsi et coeternus, xxi, 90, 155, 194, 196, 201; xxi, 41, 263, 368; xxi, 229. Filius Dei alius est a Patre, non alius, xxvii, 292. Filius secundum substantiam habet esse quod Pater est, non secundum id quod ad alium, xxi, 315. Sive quod ad alium, ibid.

Filius totum quod habet, quod potest, tribuit Patri, non alia quia est a Patre, non a se ipso, xi, 373. Filius Dei per se genitus dicitur: Hæresis autem Patris a se genitus, quod generavit qui Pater, xxi, 213, 237. Quilibet Pater Pater Deo Filium dicit, genitum dicit, xxi, 228; xxxi, 76, 77. Filii Dei, nihil non habet, quod habet Pater, xxvii, 29. Filius Dei secundum hoc dicitur, quod et Pater est, quod habet

de quo est, xxi, 29. Filius Dei esse potest veritas a Patre, sed non ita breviam fuerit deum, si non vult, xxi, 14. Filius Dei quia est Patre, non Pater de illo, vitam et mundum accepit a Patre, et dicitur ab eo, xxxi, 301.

Filius Patri coeternus, xxi, 359; xxvii, 30; xxxi, 464; xxx, 108; xxxviii, 7, 8; xxi, 379. Filius Dei, esse cum Patre et unigenitus, non potest nisi cum et erit; nisi tantum esse, xxi, 25. Filius Patri æqualis, xxi, 359; xxvii, 33; xxi, xxvii, 29, 48, 131;

xxx, 400, 300, 302; xxx, 14, 92, 26, 63, 108, 110, 112, 113, 114, 115, 117; xxxviii, 35, 401; xi, 375. Filius Patri coeternus, et æqualis proclatur contra Ariano, xxi, 194. Filium esse naturam et æqualem proferunt se, xxi, 352. Filius natus æqualis, xi, 375. Filius Dei in similibus æqualis. Patri que de substantia ejus dicitur, xxx, 357, 364. Filium æqualem habere non voluit Deus, aut non voluit q; voluit, invidius est, si non potest, dicitur est, xxi, 341.

Filius Patri similitudo, xvi, 158. Ex nulla parte Patri potest esse dissimilis, xxxvii, 10, 11. Filii Dei quia perfecta imago Patris, xxi, conparata, xxi, 341. Dignitatem tantummodo est imago Dei, non ad imaginem, xxi, 549. Filium imago Patris, perfecta, summa, xxx, 432. Similitudo et imago Patris, forma omnium, summe impecta omnium de quo est, xxi, 37. Filii Dei æqualis Patri, God Pater dicitur, accepti, xxviii, 419, 420, 425. Iam Patre volubere, 189, xxx, 470, 375; xxx, 114, 121, 129. Filii æquales non arguit inæqualitatem, xxx, 470, 476. Filii Dei non ideo non æqualis Patri, quia a Patre generati, xxx, 228. Aut a Patre missus, xxx, 465; xxx, 321, 322, 323. Respondeat testimonium quodam Filii Dei inæqualitatem esse videtur, xxx, 408, 109, 110, 111, 150, 151. Filii Dei non a se genitus æqualis Patri, Quo non dicitur Pater in hoc dicitur, xxi, 115, 120. Pater non ideo potestior Filio, quia creatora genitum, Filium vero non genitum, ibid., 109.

Filius Dei, omnipotens, xxvii, 27, 28; 29, 46, 47. Filius Dei, Deus omni-

potens, invisibilis, immortalis, sapiens secundum naturam divinam ut Pater, xxx, 20, 29, 40, 41. Filius potentiam, immortalitatem, etc., quam Pater habet, habet et ipse, viii, 297. Filii Dei voluntas eadem ac Patris, xxix, 467, 468. Voluntas Patris et Filii una est secundum aequalitatem forma Dei, xxx, 343. Opera Patris et Filii eadem, *ibid.*, 89, 104, 155, 157. Filius et Pater quasi divinitus una alia proponuntur carnis sciant, *ibid.*, 80, 81. Filius similiter fecit eadem, que fecit Pater, *toto spectata*, 18, 19, 20; xvi, a 173 ad 221. Filius Dei in forma Dei usque adeo non est factus, ut per illum facta sint omnia, xxx, 26. Filius Dei non ideo non genuit, quia non potuit, sed quia non oportuit, *ibid.*, 100. Quisquid facit Filius, non facit sine Patre, et vicissim, xv, 215. An ea, que quod nihil Pater sine Filio, aut Filius sine Patre facit, sequatur ut Pater dicatur natus, passus, etc., xxviii, 141. Filii et Patris eadem opera, quia que facit Pater, per Filium facit, xxi, 81, 83. Quia que Patris sunt, Filii sunt, xxi, 154, 155. Filius sine Patre non facit, que se promisit facere, xvi, 170. An Pater jubendo, Filius obsequendo fecerit, *ibid.*, 155. Neque hinc concessio sequatur, ut Filius sit minor Pater, *ibid.* Filius Dei iussu Patris omnia creavit, v, 180, non habens potestatem regni omnia, per quem facta sunt omnia, xxvii, 141. Ubi dicitur est: *Non potest Filius se esse facere quicumque, etc.*, tale est ac si diceretur, non esse Filius nisi de Patre nasceretur, xix, 85, 86. Filius quomodo faciat, que videtur Patre facere, *ibid.*, 79.

Filius Dei immensus aequae se Patre, xxx, 176.

Filio Dei hoc esse, quod nosse, xv, 440. Diem novissimum in Patre et Filio scit, xviii, 295. Filio Dei hoc esse Filius, quod videtur Patrem, xv, 238, 180. Secunda Filius, videt Filium eodem modo Filii, *ibid.*, 237. In natura Filii Dei quod est esse, hoc audire, hoc videre, xxx, 479, 483.

Filius invisibilis aequae se Deus Pater: quando voluit apparere, non ut ait, sed ut voluit, xvii, 218. Filius Dei

eiam missus sicut aequalis est Patri non videbatur, xxx, 322. Filium Dei vel Prophetis, vel in Prophetis locum quidam voluit, xxx, 229, 230. Filii Dei an eo invisibilis, quod humanis oculis contemplari non possit, *ibid.*, 35. De Filii Dei visibilitate ante incarnationem anceps Arianorum sententia, *ibid.*, 160. Momenta quibus Filius Dei ab homine visum probari potuit, reflectitur, *ibid.*, 161, 163, 164, 165.

Filius Dei, incomparabilis splendor, incomprehensibilis locus, xxix, 342. Obaudiatur ex Scripturis, *ibid.*, 343. Filius Dei unigenitus pax Dei, dicitur Dei ipse est, xi, 144. Dies ex die, xix, 396. Filius Dei, lumen, xxx, 374. Locum verum, xxy, 154. Lata vera illuminatio nomen hominum, quomodo, xxxviii, 400. Filius Dei, Deus de Deo, lumen de lumine, vita de vita recte appellatur: non vero verbum de verbo, quare, xxix, 484.

Filius Dei dicitur Verbum, Principium, Sapientia, Veritas, Virtus Dei, xxy, 294, 295. Quare Verbum dicitur, xxvii, 22. Quomodo Virtus et Sapientia Patris, xxx, 372. Cur Sapientie nomen potissimum insinuetur in Scripturis, cum et Pater et Spiritus sanctus sit Sapientia, xxx, 373, 373, 374. Filius Dei est Principium, v, 114. Principium est non Deus, sed universae creature, *ibid.*, 163. Filius Dei a non habet et sit Deus, ab illo habet ut de illo procedat Spiritus sanctus, xxxi, 98, 100. Amor Patris erga Filium qualis, Verbum, xv, 158. Filius Dei et Pater aequaliter se invicem diligunt, xxx, 438.

Filius Dei non potest esse nisi natus, xviii, 232. Filius Dei non factus est, et primogenitus, *ibid.*, 228. Quomodo primogenitus omnis creature, xxxix, 500. Ipse Dominus cum sine aditamento ponit Filium, se ipsum unigenitum vult intelligi, xvii, 197. Filius Dei non ex Patre quousmodi unum est, *ibid.*, xxi, 478. Filius Dei unum similis est Patri nascenti, non videndo, xviii, 403.

Filii Dei missi prorsus ineffabile, xxxix, 466. Quomodo intelligentia, xxx, 230, 232. Filius Dei non eo ipso missus dicitur, quo de Patre natus est, xxx,

325. Filius Dei an iussus a Patre, an missus dicitur, est, xxix, 303, 504. Quomodo missus et premissus, xxx, 231, 323. Et a Patre missus est et a Spiritu sancto, et a se ipso, *ibid.*, 186, 231, 232, 233. Filii Dei missi, appropinquavit in carne, xxx, 321, 322. Filius sine missus est ut non recessit a Filio ac missus est ut non recessit a Patre, xv, 441. Filius Dei aliter mittitur, ut sit cum homine, aliter ut sit homo, xxx, 324. Tunc unicuique mittitur, eum a quoquam cognoscitur, *ibid.*, 325. Non vero Pater, *ibid.* Filio Dei sicut unum esse est a Patre esse, sed unum Filium esse est a Patre, non tamen minor est Patre, xv, 238. Filius Dei non minor Patre, xxx, 21. In se non minor per incarnationem, xx, 371. In forma servi non solum Patre minor, sed etiam se ipso, et Spiritu sancto, xxx, 193, 196, 206. Regula duplex ad intelligendas Scripturas de Filio Dei locutiones, *ibid.*, 222. Analogie locutiones de Filio Dei ex utraque regula sine periculo possunt intelligi, *ibid.*, 227. Locutiones plurimae Scripturarum non quod Filius minor est Patre, sed quod de Patre sit, intantur, *ibid.*, 226. Quisquid de Scriptura fortiter quo minor Patre Filius Dei videatur ostendi, aut de forma servi accipiendum, aut deo dicitur, ut aliter ex altero demonstratur, *ibid.*, 111, 112. Pater non dicitur Deus Filius ante incarnationem: nisi in prophetia, ante incarnationem, ut Deus Filius etiam propter formam servi Deum sum, responderet dixit, non hominem finit, *ibid.*, 121. Filius Dei minor Patre, iuo minor Angelis propter inferioritatem; xxxv, 468. Filius Dei ut homo, factus manifestum Patris: ut Deus ipse sit manifestum Patris, *ibid.*, 501; xxx, 438.

Filius Dei non factus, nec minor Patre, xxvii, 23, 24. Filium Dei non esse factum, xli, 350. Filia Dei non facta, nisi in forma servi, xxx, 78. Filia Dei aequalis Patri, quomodo sit constituta, xx, 67. Filium Dei vere dici natum et passum, sine divinitate sine mutatione, xxxi, 119. Filius Dei in assumptione hominis non mutatus, xxx, 174. Filius accipiendo carnem non mutatus est, sicut qui accipit vestem, non vertitur in ves-

tem, xx, 371. Filius Dei semper immutatus, xx, 226, 227, 228. Filius Dei manens in natura sua factus est participans nostre naturae, et non manens in natura naturae edocetur participans naturae naturae, *ibid.*, 14. Filium Dei naturae nostrae participatio non fecit deteriorum, nos facit naturae participatio meliores, *ibid.*, 14, 16.

Filius Dei ante exterior factus, et humani apparere dignatus est, xxviii, 223. Filius Dei incarnatus est, ut magis homo timeret extolli fastu hominis, quam humiliari exemplo Dei, xli, 307. Filii Dei naturae humanae, et humilis et excelsus, xxvii, 30. Filia Dei factus est nobis via temporalis per humilitatem, quia mansio nobis aeterna est per divinitatem, xxx, 378. Filii Dei sine exemplo nobis exemplum est, *ibid.*, 375.

In forma Dei exemplum est Angelis qui non lapsi sunt, et in forma servi hominibus ut resurgant, xxx, 376. Filii Dei obedientiam, prima causa salutaris hominum, xxxix, 469. Filii solius est naturae ex Virgine, vel facta est a Patre et Filio sicut passio eius et resurrectio, xxviii, 143; x, 116. Filios Dei totam assumptione naturam, sed ab eo qui peccati nexu liberam, xxvii, 130. Filia hominis utero virgini constantiam non potuit, xxix, 323.

Filius Dei secundum formam divinitatis, ubique est; secundum quod assumpti carnis, est in celo, ix, 280. Sedet a dextris Dei et interpellat, xxx, 26, 87. Filius Dei in sua forma iudicabit, et a quo potestatem accepit iudicabit, et a quo potestatem formam hominis iudicabit, *ibid.*, 218, 217, 219. Iudicium iusti et impii, *ibid.*, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221. Secundum formam Dei, videntur soli iusti, *ibid.*, 221. Visio Filii Dei secundum formam Dei non erit summum hominis iustum, *ibid.*, 222. Filius Dei vno subditus Patri, *ibid.*, 221. Quomodo subditus est erit qui illi subditus omnia, xxxviii, 402. Filia Dei tradito regno Dei et Patri pan non interpellabit pro nobis, xxx, 206, 207.

Filius Dei brachium Dei dicitur, xvii, 267, 268. Mans est et brachium Patris, xvii, 267, 278. Filium est Angelis in quomodo

tum est verbum Dei apud Deum; hominum autem et orbis esset, Verbum caro factum est, *vii, 27, 98, 99.* Filius Dei creator, defensor, interpellator et victor, *xv, 22.* Filius Dei natus Dei, *xi, 54, 52.* Filius Dei rex esse appellatur in Scripturis, *vii, 144, 142.* Dicit Petrus, *dicimus et dicimus, Tu es Filius Dei;* per confessionem, sed non per dictum, *vii, 409.*

Filius Dei non nulli gratia, amicus patris, *xix, 193.* Deus Filius Patris, quomodo genitum genuit, non est enim, *xx, 257, 258.* Filius Dei frater non esse voluit, *xviii, 194, 192.* Filius Dei secundum id quod est unigenitus non habet fratres, sed secundum id quod est primogenitus. *Fidei Coarctatio, xxxi, 45.* Filius Dei esse factus homo, *ibid, 24.* Filius Dei factus est Filius hominis, ut si hominum ferret filii Dei, *xix, 44.* Filius solus ad divinitatem, non solus ad humanitatem, *ibid, 81.* Solus de substantia Patris genitus, ubi de familia eius per ignem adoptati, *ibid, 81.* Filius Dei fieri impossibile non est, propter quod Filius Dei factus est Filius hominis, *ibid, 86.* Filius Dei officium potestatis datus, *xvii, 241.* Potestas hanc a Deo est, *xxviii, 540.* Non est ex libero arbitrio, sed ex charitatis dono, *xxvii, 122; xxxvii, 73.* Filius hominis filius Dei fieri magis est, quam Filius Dei factus esse. Filius hominis, *ibid, 86; xxi, 247.* Filius Dei quidem secundum conceptionem temporalem gratia; quia secundum eternam Dei presentiam, *xxxvi, 29.* Filius Dei secundum participationem vocatur, qui non dum regeneratus, *xi, 532.* Filius Dei pro tempore per gratiam, perinde ac si adoptatus, per seipsum non Christi, *xxxv, 283, 284; xxi, 247, 248, 249, 250.* Filius spiritualis per Evangelium in Christo Iesu generatus, *xxxv, 160.* Filius Dei sunt homines renovati ad ejus imaginem, *xxviii, 113, 114.* et qui congruunt novitati moris suam, *xxxvii, 482.* Filius Dei esse quodque filii, quod recipi esse in novitate spiritus, *xxxvii, 344.* Filius Dei non posse vocari, nisi omnino modo ab omni peccato fuerit liberatus, *Celsitudo doctrinae, xxxv, 85.* Filius Dei cum in ipse, non in re, *viii, 403.* Quibus est similis Deus, filii sunt;

quibus terribilis, filii non sunt, *ibid, 414.* Filius promissionis, perinde est ac filii gratia, filii misericordiae, *xx, 45.* Si filii Dei Dei sumus et filii facti sumus, *102.* Filius Christi et vixit Christi, ipse Christus, *xix, 134.* Filius spiritualis, *Apoc. 1, 13.* Filius Dei pacificus esse debent, *ibid, 134.* Filius Dei, filii diaboli quoniam, *Fidei Deos, Diabolus.*

Filius Abraham, filii David et Patriarcharum, qui eorum fidem et pietatem imitantur, *xx, 463; xvi, 202.* Filius Esau et filii Edom omnes carnales et Iacob spirituales, minores tempore, maiores potestate, *xii, 829, 284.* Filius Abraham vel diaboli sumus, non nascendo sed auferendo, *xxx, 320, 321.* Filii diaboli, qui cum imitantur, *x, 156.* Filii 434. Abraham facti, qui personati, *xix, 428.* Filii hominum quoniam, *vii, 241, 242; xiii, 48, 367, 489.* Quoniam filii mortificationum, *x, 86.* Filii excessuum, *xii, 146.* Filii impij foret aliquando in sacculo, et aliquando iustus factus foret in Christo, *viii, 112.* Filios esse per requisitionis servos emendat mater, *xi, 174.* Filius diligatur, quid debet sperare servus regnumi? *x, 400.* Filiorum nominem vixit in Scripturis acceptum, *xxviii, 1105, 111, 496.* Filii noctis et tenebrarum, *ix, 166.* Inter filios dei et filios noctis divinitus solus Deus, *xxx, 377, 478.* Filii regni, qui preparantur in regno dei, *xxvi, 124.* Filii regnumi, qui in illo preparati, *ibid, 124.* Filii tui, *viii, 128, 300.* Filii noctis sunt bona opera, *xix, 140, 200, 204.* Fructus horum operum, sunt filiorum, *ibid, 140.* Filii alieni, circa Babyloniam, *ibid, 279.* Filii iunior Evangelii, *xx, 178.*

Filiorum processio, Dei benedictio, *vii, 227.* Ad gloriam committit, non ad regnum vocat perierit, *vii, 201, 202.* Filiorum processio in sacramento non simul, sexum communiacione fuisse, *xxvii, 412, 413.* Filiorum multiplicatio de benedictione Domini venit, *xix, 202.* Filii benedictionis non felicitatem, sed habere bonos, *ibid, 147.* Filii et parentibus mansueti benevolentiam est; ut vivat, felicitatem et recte instituantur, voluntatis et voluntatis, *xxv, 431.* In eos qui filii sunt utem esse gaudent, aut non natos esse laeant, *xii, 187.* Filii alicuius non quid-

quid ex eo natum est, appellatur, *xxvi, 124.* Filius dicitur et tavi et aliter et ultra matris dicitur, in quo ex illo propagatur, *vii, 17.* Filius legitimus, filii naturalis, *xx, 84.* Filius adoptivus, filii naturalis, et legitimus conjugalis, *xviii, 128.* Filius ex legitimo tempore magis sunt in potestate patris, quam quater, *xii, 404.* Filius non solus ex conjugio, sed et ex adulterio, bonum vel aliquod sanx, *xxvii, 288.* Filius per unionem a diabolo iudicium filii, generantur, non tamen quidem in eos potest diaboli, *xxxv, 276.*

Filii parvuli propter parentum peccata, divino iudicio peram commoneam aliquando subeunt, *xxxvii, 80.* Nonnulli parentum quorundam peccata redduntur in filios, *ibid, 14.* Filii propter parentum peccata puniri ostenduntur ex Scripturis, *ibid, 11, 42, 43, 46, 13, 20, 47.* Cur Deus alteri iustitiam patentes et filios, alteri homini iudicandos, mandavit, *ibid, 24, 25, 26, 27, 29.* Dei iudicium non aliquid ex lege, qui iudicantur in homine propter non filios meritorum, sed in homine propter non filios meritorum, *ibid, 9, 10, 11, 42, 43, 46, 17, 19, 20.* Ad gratiam Novi Testamenti pertinet, quod filius paternis debitis non sit obnoxius, *xxxv, 458.* Filii parentum virtutibus sublevantur apud Deum, *xxxvii, 43.* Filiorum beatitudo ad nobilitatem patrum quoniam pro meritum, *xix, 200.* Filii mali perinde videntur peccatum parentum committent, *xxxix, 152.*

Filios qui vere diligit, *xxvii, 170.* Filius plerumque potest non dari gloriam, *xviii, 175.* nec esse levat in epulum, *xvii, 351; xviii, 476.* Qui filiorum filii obsequium ostendit, *xxvii, 171.* Filii utriusque quoque maritatus, plangit illum et peccato non plangit; et Christiani sumus, *viii, 146.* Filii sunt omnes laborant, nonno alie, *xix, 91.* In avaros, qui res suas servare se filii dicunt, et plangit hancque plangit, et ad plangit Christiani, *ibid, 159.* Filii quoniam plangit Christus in patrum divisione, *xviii, 425.* Filii filii sunt male servati, et tibi obicit et filia, *ibid, 147.* Filii defuncti partem fructibus superstitibus dividunt, patris filii docet, *ibid, 159.* Filiorum in varietate pietatis non sit venalis, *xxv, 541, 542.* Filii

proprio quodam modo apud Iudaeos, *xxvii, 134.* Filii qui omnia commemorat in generatione parentum bonorum, non autem primogeniti, *iii, 218, 240, 250, 253.*

Filius eruditus, *xxvii, 55.* Filii prodigi erroris, *ibid, 113.* Filius invidia, *ibid, 113.* Filius prodigii veluti ad esse inquam veluti ad patrem, et ab eo recipitur, *ibid, 85 ad sept.*

FILIBUS VII SUPRESSIONIS, MORI PURTE CONTRA SYLLAM SECUTUS EST, *xi, 117, 118.* Filium cruciellum referit, *ibid, 118.* In sua domo trucidatur, *ibid, 157, 157.*

FILIBUS QUODQUE SIMILARE, QUANDOQUE FORMARE SIGNIFICAT, *viii, 473.* Fingere mendacium similitate, aliquid compositum significat, *xi, 150.* Fingere non semper idem se mentiri, *x, 400.* Fugitur quodam modo quod figurate dicitur, *xviii, 472.* Fugit Christi Rayna fuit, non fallax, *ibid, 473.* FUGIT PETER, LABORAT QUI LEGIT QUOD DICIT, *xii, 347.*

FIRMI QUOD *xi, xxxi, 412; xxxv, 209.* Firmitas dicitur duobus modis, vel quo fit ut non sit quod erat, vel quo fit ut perfectum sit quod imperfectum erat, *vii, 888; viii, 660.* Firmitas, consummationis et consummationis, *xxxvii, 407.* Firmitas consumptionis et finis perfectionis, *xviii, 451.* Firmitas illi dicitur, ubi iam quo accurrat, et quo referatur, non invenitur, *xxxix, 270, 374.* Firmitas est omnis quod finitur, *xi, 51.* Quid vis est, ubi finis est, *xxv, 38;* Quid vis est, ubi finis est, quoniam finis obsequium mortuum in peccatis collocatur, *xxxix, 364.* Firmitas secuti quod futurum sit, Evangelio magis communi qui se necesse constituit, *xli, 147.* De Firmitate Christi non ad Hieronymum, *ibid, 91.*

FIRMI VOSTER CHRISTI, NON QUI COMMUNIT, sed qui consummat, *viii, 509;* *ix, 8.* Firmitas enim consummationis, habere solam esse sine, sine dolore, vix deus dolentibus partem, *xi, 488.* Cum Dolentia dicit: *In finem, corda convertenda ad Christum, xxi, 286.*

FIRMET INTER ET OBLIVION QUI DISTAT, *xxv, 412.* Firmitas laeti operis qui esse dicitur, *xx, 424.* Quid sit, *xi, 365.* Firmitas referitur quodque optus, efficit ipsam

aut laudabile, aut vituperabile, xxvii, 363, 364. Fines boni et mali nostri, quibus simi, xii, 4. Fines boni et mali aut in animo, aut in corpore, aut in utroque simul positi sunt, *ibid.* Ceres fines boni et mali, ducentas octoginta rectas Varro numeravit, *ibid.* Deus sine propter quum sit recte quiquid sit, xxv, 321. Cum non ad animam referatur auctoritas dei, hoc ipso mali hinc vicies, effluuntur iustis, *ibid.* 135. Cum facti homo aliquid nisi peccare non videtur, si non propter hoc facit, propter quod scire debet, peccare conuenit, *ibid.* 259. Quisquid boni sit ab homine, et non propter hoc sit propter quod fieri debere vult sapientia praecepit, eius officio videtur bonum, si non recto sine peccatum est, *ibid.* Fimus non officium, Virtutes a vitiis discernuntur, *ibid.* Peccaverunt in hoc infidelis, quod non ad eum suam operam referentur, ad quem referre debuerunt, *ibid.* 262. Mala nunquam possunt ex fine bono fieri bona, xvi, 487.

FIRMAMENTUM a distinctione et specie nominatum est, v, 132. Firmamentum idem quod caelum, *ibid.* 141, 142. Non omne firmamentum celum est, *ibid.* 143. Firmamentum, idem quod aer, *ibid.* 194. Firmamentum caeli, quid, *ibid.* 143. Firmamentum caelum: per firmum silepore, vii, 369. Firmamentum legitur idem quod firmus, x, 374, 374.

FIRMUS vel liberabilis iustitiae, xxv, 148. Quamvis narrat Malchamacoam divinationem, *ibid.* 149.

FIRMITAS nomine octidit, xxi, 323. Firmum facti gratia Christi, sed quantum ad firmum ipsa ferri, de ipso a se fecit fortissimum est, vi, 374. Firmatate Christiane est non solum operari quae bona sunt, sed et tolerare quae mala sunt, xvii, 14.

FIRMUS memo est quod deo, nisi qui se a se ipso scilicet infirmum, xvii, 347. Firmus est episcopus Theogenes, interrogatus, nec vult morari, hoc ut hominem questionem prodit, tormentis adigi potest, xxvi, 448.

FIRMUS presbyter, xxi, 149. Fides ejus et virtus, *ibid.* 140. Firmus presbyter duas Valeri comitis epistolam ad

Augustinum attulit, xli, 139. Eusebii et Pauli negotiorum causa Ravennas, iude in Africa Siciliaque mittitur, x, 379. Sicut litteras Hippomen diuini, xli, 35. Per ipsam quatuordecim diebus ad Sixtum mittit Augustinus, *ibid.* 48.

FIRMUS cui litteras mittit Augustinus, xli, 371.

FIRMUS a quo Rogatenses alios Donatistas Firmianos appellasse dicuntur, xxxv, 139.

FIRMUS rex barbari, xxxi, 137, 143. Romanorum hostis inimicissimus, *ibid.*

FIRMUS Christi, xii, 515, 516. Firmus secus est publicus, *ibid.*

FIRMUS proconsul, xii, 462.

FIRMUS est vir doctissimus et clarissimus, xi, 31. Aliterum divinum interrogat, *ibid.* Divisionis illius artes: dicitur, *ibid.* 33.

FIRMUS Domini super omnem carnem, xxi, 244. Mundus iam merito scribitur flagellatur, xviii, 326. Flagellum nullus non dignus, quia nullus sine peccato, xviii, 167, 199, 200, 205. Ut nomen sine peccato, haec non flagello, x, 270. Flagellum non in te ex te ipso est, viii, 500. Flagellum fecit Deus de peccatore, *ibid.* 69, 75, 76. Iuste tua flagellat Deus, inquit quantumcumque servare videamus, xxxix, 344, 347. Cor iudi flagellatur cum malis, xviii, 109. Car aliquando Deus ferat innocenter et dicitur sceleratorum, x, 430, xii, 56, 37, 38. Multos aliquos iam ex hinc punit Deus, ut innocentes Providentia: aliquos non punit, ut servetur divina patientia, vii, 432. Flagellum ad peccatum impudens, ad disciplinam suum, *ibid.* 464. Flagellat Deus iustos et iniustos: plerumque non eligunt quem flagellat, nolens intrare quem damnat, xvii, 204. Flagellat omnem filium quem recipit. Nullus exceptus: etiam amicus sine peccato, non tamen sine flagello, vii, 464. Flagellorum a passione si accipitur ergo, exceptus erit a numero filiorum, xvii, 12.

FIRMUS est dominus nostro est, xvii, 356. Flagellum Dei et pena est, et gratia est: quid servat post peccatum, qui post gratiam exhibet poenam, vii, 173. Quando aliquo flagellat Deus in terra,

admonitio est, non dum damnatio, xvii, 468. Flagellum medicamentum est contra peccatum, xvii, 143. Quando Deus castigat mundum, non vult damnare mundum, xix, 408. Magis est ira eius, cum peccatoribus parit, *ibid.* Deus irascitur quando non punit, xxi, 456. Magis misericordiae est nequitiam imponere non relinquere, xix, 468.

FLAGELLAT Deus, et diligit, xvii, 204. Pater et quando ferit, amat, *ibid.* 293. Bism esse quod convenit Deo, multum amat, vii, 388, 387. Pater est et promittens vitam, et impetens disciplinam, xviii, 208, 204. Melius est ut deus flagellet te et recipiat te, quam pareat tibi et deserat te, xviii, 174. Flagella patris dulcis nobis sunt, ne sit invidiosa sententia iudicis, xii, 348. Flagella parantur, quibus haereticis aeterna praeparantur, viii, 143, 144. Flagellari non timeat, sed peccata confidens quia accipiamur iustificati, xix, 344. To non dimittit corrigentem et horrentem, terentem et consulantem, percutientem et sanantem, xviii, 13, 14.

FLAGELLA sua dolent homines, quare flagellantur non dolent, xvii, 144. Dolent damnatum peccatis, non poenitentia, *ibid.* Flagella significant internum Spiritus sancti, xxxv, 300.

FLAGELLUM respondendum vicariis et patris Domini, xxxix, 137.

FLAGELLUM non frangitur, qui adversitate non frangitur, xii, 9, 10. Flere in semetipso, et in movere latari deum semper diuina, perferimus aliquid videtur docere xii, 268. Flere debet, sed recordando Sicut, *ibid.* 267.

FLARE et rivus, xix, 485. *Vide* LACRYMA. Flens cor dulcis miseri, xxv, 74. Flens Babylonensium, xii, 267. Flere Babylonios multum, quia gaudent gaudia Babyloniam, *ibid.* Quotomodo flens Christiani super Lazarum, xxix, 338. Christus, qui flens super Jerusalem, desuper super peccatores, *ibid.* 339. Flere et super Iudaea proleptem, *ibid.* 349. Flentibus intendunt, ut iusta Jerusalem videntur, *ibid.*

FLAGELLATES quidem per viam, xxi, 96.

FLAGITIO vocatur quod agit cupiditas ad corrumpendum animam et coepit quum, xv, 476, 477. Flagitia et facinorae, xvii, 5. Flagitia priora sunt facinorosa, v, 46. Flagitia quae contra naturam sunt, ubique ac semper detestanda; quae contra naturam hominum, pro morum diversitate vitanda, xxv, 53.

FLAGITIA omnia morum malorum ad mundi iustus dilectionem perinet, xvi, 59. Flagitia tria mortifera, et excommunicatione puniuntur, *ibid.* 79. Flagiorum compensatio periculosissime admittitur, vi, 198, 137.

FLAMMIS sacerdotis dignitatis excellentis apud Romanos, xi, 89. Flammis tres tantum apud Romanos: diales, Martialis, Quiritialis, *ibid.*

FLAMMA. Trias conspiciuntur in cereo paschali: cerea, papirus et flamma, xxii, 134. Flamma illuminat, papirus accenditur, cerea tenuitas solvitur, *ibid.* 135. Alia comparatio flammis cum papyro et cerea, *ibid.*

FLAMMA ardet omnia iniquitates, sed major est flamma charitatis, non vini, xii, 105.

FLATUS nihil aliud quam aer motus, xxxv, 382.

FLATUS Dei dicitur interum, xii, 289. Flatus significant interum Spiritus sancti, xxxv, 300.

FLATUS respondendum vicariis et patris Domini, xxxix, 137.

FLARE tanquam non flentes, qui adversitate non franguntur, xii, 9, 10. Flere in semetipso, et in movere latari deum semper diuina, perferimus aliquid videtur docere xii, 268. Flere debet, sed recordando Sicut, *ibid.* 267.

FLARE et rivus, xix, 485. *Vide* LACRYMA. Flens cor dulcis miseri, xxv, 74. Flens Babylonensium, xii, 267. Flere Babylonios multum, quia gaudent gaudia Babyloniam, *ibid.* Quotomodo flens Christiani super Lazarum, xxix, 338. Christus, qui flens super Jerusalem, desuper super peccatores, *ibid.* 339. Flere et super Iudaea proleptem, *ibid.* 349. Flentibus intendunt, ut iusta Jerusalem videntur, *ibid.*

FLORA vltima, xxv, 369; xxviii, 292.
 FLORA mater, xiii, 305. Dea que præsides frumenta horumina, xi, 176.
 FLORES in speciebus quæ oblectant, xi, 105; xlii, 385; xxviii, 161.
 FLORENTIA Iuliana, xii, 322, 393.
 FLORETTA xii, 417.
 FLORENTINUS, xxxv, 356. Officiis comitis, *ibid.*, 355.
 FLORENTINUS Iulius Hippocren probe notus, xii, 308. Episcopus Magisterialis ad Augustinum *ibid.*, 307.
 FLORENTINUS quicquid, xi, 92.
 FLORENTINUS POMPONII, xii, 290.
 FLORENTINUS Adrumetinus episcopus, viii, 27.
 FLORENTINUS episcopus Domitiana, xxxii, 430, 474, 476.
 FLORENTINUS Sator, quædo vestimentum emendat, miraculo Odonidæ, xi, 249, 250.
 FLORENTINUS in quo Hieronimus hæretic, xxvii, 241, 342.
 FLORES Paganus, xxxi, 405.
 FLORES monachus Adrumetinus, patria Cæsarea, xii, 211. Eius iter ad patriam Augustinum, et iude Carthagine, *ibid.*, Augustinus episcopus prodigiosa ad Siciliam *ibid.* in monasterium Adrumetinum, *ibid.* Liberum scriptor de Gratia et Libero Arbitrio, xxvii, 54; xli, 570. Hoc libro movetur Valerianus, et ostendit totus fratres discernendo, xii, 211. Ad Augustinum scriptum, *ibid.*, 209, 210. Augustinus perit in Morta venit ad se, *ibid.*, 209, 209. Florus perit ad Augustinum, *ibid.*, 214. Florus filius de gratia, libero arbitrio, et retributione in iudei, xii, 219. Filium verum et Trephantum et Apolliniam et Callianum in Floris se in cœno gaudet Augustinus, xxxvi, 6. Florus quæ non prava sent fratres eius cravo collegi, xli, 199, 202.
 FLORENTI Iulianus *ibid.*, xxxvii, 139, 157.
 FLORENTI (Episcopus) auctoritate suscipiunt omnia Iuliani contra Augustinum, xxxvi, 474. Episcopus in scriptis xxxvii, 415.
 FLOS gloriam aliquid, xii, 308.
 FLORENTES azechi nominati, present in Dei vicarie, viii, 305. Florent ad tempus, present in aeternum, *ibid.* Ntant aliquando nisi, cum vident impio flo-

tere et abundare, xii, 74, 75. Florentes hic sono comparantur, viii, 472. Ad florem facti si in tunc, quoniam ardeat, et in cum illo delectis, *ibid.* De floribus aqua colligitur dicitur non, sic omnes iusti plectitudines Scripturarum colligit, sunt enim floribus parva iustorum, xxi, 156.
 FLORENTIS paradisi, vera flumina, v, 414. Unde oritur, *ibid.*, 315. Eius fontes non auti sunt aut ignoti, xii, 268.
 FLUMINA talia sunt, omnia que hic amantur, et transeunt, xii, 262. Sunt varia hominum cupiditates, *ibid.*, 263. Sunt divites que saluti sunt et salutem, *ibid.*, 277. Flumen est metatibus infra seculi, xi, 290.
 FLUVIUS in bono et in malo significatur in Scripturis, xvii, 435. Fluvius Dei populus Dei, xi, 210, 211. Multa flumina et aquæ dicitur, *ibid.*, 211. Fluvio nomine seculum designatur, xii, 425. Fluvius quidam est, omnis iste ordo rerum liberatum, xi, 230. Fluvii Etna decemur, diu nã profectus, *ibid.*, 477.
 FLUVI Etna, de fortitudine et virtute sua presentibus, *ibid.*, 476, 477.
 FLUVIUS de viro factus, xii, 909.
 FLUXA est ad imaginem Dei, xi, 218. Extra sex dies creationis fluxa est, *ibid.*, 344. Per feminam mores, per feminam vita, xxvi, 108. Per feminam venimus, per feminam salus, xxvii, 406. *Vide* Mirza. Feminarius ante Christum apostrophum, gratia dicitur, xxvii, 415. Feminis ad virum subiectis, xii, 406; xxvii, 406. Feminis ut viris servatis, ordo naturalis est, vi, 134, 152. Et hoc voluit, *ibid.*, 508. Feminis cui patre ad ad viro consultata rogare non potest esse verum coeque, vi, 476, 477.
 FLUXA Vortex. Feminis ubi philosophia, xi, 448. Feminis nominis constantia nominis inlucant Athenas, ad postea expulsi sunt, quare, xii, 441. Feminis hereticis docere lex Voonia vetuli, xi, 449. Feminis necis obferuntur propter rebellem, non tamen eam liberos, nisi homo peccasset, proferendum, v, 439, 459. Feminis omni quo naturalis, qui contra naturam, xxvii, 259, 269; xxvii, 214; xxxviii, 354, 357, 398. Feminis inlucere utendi delectationis turpitudinem docebat Nicolaitæ, xxvii,

219. Simo Magus, *ibid.*, 218. Satorum, *ibid.* Feminis conceptus apud Manichæos essentia et viculum Dei, xxx, 222. Feminis erit permixta intendit censui Plato, xxxvi, 406. Feminis conceptus inle, proliat, i. miniam proliat inle, proliat, i. xxv, 64. Feminis non solo tactu, sed affectu quoque et aspectu appetitur et appetit, xii, 189. Nihil magis ex arte dicitur animam virilem, quam blandimentis foemine, xxi, 431. Feminis Job erat diluialis servator, xvi, 324, 325. Feminis nec maritatus dicitur epulos habere, xii, 363. Feminis solis maritatus ornari, et circumdantur, non secundum imperium permittente auti, *ibid.* Feminis ornamento exteriora quæ noncant appetit, quid præta condant, xii, 362. Feminis xxvi honor est in nostro Christo, xi, 24. Obsequium a famulis religiose de carum facultatibus cui suscepit Christus, xi, 147. Feminis resurrectionis Christi prima mutata, xvii, 167. Per ianuas viri cur resurrexerit Christi mutata est, xxi, 480. Formae de hoste veteraci, xi, 488. Formositas in maculam seculum converso, xi, 482.
 FORMOSUS in flos sunt equi, xi, 80, 81. Formos nomine etiam species frugum appellatur, *ibid.*, 203. Formosum testamento, heretice nascitur in tectis; in malo videtur et radicum non habet et ipud significat, xii, 161. Formos aliquid auti homo, xi, 161. Formos aliquid carnalis, xii, 543-544. Formosum est accipere, xi, 454. Formos nomine prodecedunt dum potentes fructus terre pauperibus erogant, xii, 512.
 FORMOSITAS Scriptura dicit quod multo dicitur, xii, 91, 92.
 FORMOSUS in presbitero habet, et eas vocatur, xii, 266. Formos denestabile peccatus, *ibid.*, 100, 101. Formos pium Deo electumque, xvii, 591; xvii, 418, 419, 420; xi, 226, 246; xii, 373. Formos in scriptura laeræ quid sit, xvi, 234. Formos corpus dicitur, quia hoc est scriptum, xi, 234, 235.
 FORMOSUS Latus dicitur, qui dat nutum, et qui accipit, viii, 106. Formosus populo si dicitur dicitur, *ibid.* Desertorem in esse iudei, qui si prohibent esse Formosum, comera Deo, *ibid.*, 407.
 FORMOSUS Domitiana, qui miscetur pan-

peris, *ibid.* Formosum minus vult dare, et plus accipere; da modica, accipe magna; da terra, accipe celum, *ibid.* Formosus peccatus et non solus, cum non agni gratia Deo; in quo accipit tot bono; *ibid.*, 31. Formosorem obligat Ecclesia, et excoaratur omnes, xviii, 419. Formosores se excusantes quod non habent aliud unde vivant, excusantur, xii, 147. Formosorum iniarium est, qui peccata non dimittit, aut altissimum magis, viii, 620.
 FORMOSUS Vile Pater.
 FORMOSUS centum, xxi, 64. *Vide* notant (1) ejusdem voluimus. Folles colunt, folles mille; xvii, 541; xvii, 64. Formos quod aut, et quod significatio, xi, 470. Formos paradisi irrigans totam terram, forte excusatus ad augurum incoerentium labor, v, 315. Variis de illo fine questionibus, *ibid.*, 317. De fontium et fluminum origine, *ibid.*, 145. Fontem aut tarcentem probat nota; testatur hominem in quo Verbum Dei factum est fontem in quo Verbum Dei factum est aqua, xi, 470. Fontis et lumen aquæ dicitur, xii, 234. Fontem non cupit sapientia, qui adhuc laborat in venno malis, *ibid.*, 235, 236. Ad fontem exire ut cervus, *ibid.*, 252. Quæ presentis sermone ad fontem accit currit, *ibid.* Quasdam reserpet in insipientia, et tunc capiat desideria fontem scripturis, *ibid.* Ad fontem via afferat, cum animus ad Deum levatur, xii, 420. Formosus Geramatus frigidis diebus, frigidus nobilitas, ix, 164, 170. Form in Episo in quo facies accense extinguuntur, et vertice accenduntur, *ibid.*, 474, 475.
 FORMOSUS Carthaginensis de nemo mancipia ad videndum Deum veniit adlycepimus, xxxvii, 75; xli, 306.
 FORMOSUS Dama fontis pariter, xi, 189, 289.
 FORMOSUS summo vult est, omnis forma principibus, v, 135. Forma quoniam non formata et subiecta Verbum Dei; Superiorem accipere et loco, xii, 16; 17. Formosus est aeterna, et inconstantibus per spiritum cuncta formatur, xvii, 342. Nulla res formata se ipsam patet, *ibid.* Omnia que sunt, forma abstracta, nulli sunt, *ibid.*, 312. Forma habet metas etiam et quassuræ, xxi, 17.
 FORMOSUS est in summo redipi, v, 135.

occulta iustitia peccatoris parere, x, 390. Omnia qui parat foveam fratris suo (id est fructum), necesse est incuti in oculis, ix, 18, 19 et seqq. Fovea mala conscientia et caritas, *ibid.* 19.

FRACTIO panis, xx, 106, 204, 224, 225. Vide EUCARISTIA.

FRANGA in Africa non esse innotuit, xxxvii, 270.

FRANCA quid, viis, 74. Franca prope gaudia, transiit longae peregrinationibus, xi, 48. Franca Dei, gloria Dei, xxi, 120. Franca Dei est iustitia iusti, viii, 8; xi, 100. Franca iniustitiae, diversae opinionis vitiores, vii, 260.

FRANGERE lunam et fusi fortissimum, xxvii, 117.

FRATRES aut sorores generalis nomine, communi quibus, ad consanguinitatem ipsius veteris solent appellari, xxix, 78. et in Scriptura, xx, 148, 139. De qualibet congregatione gratia, vi, 91 xiv, 380, 381; xv, 89, 324. Fratres carnis homine intelligitur, vi, 21. Frater est quilibet homo, vii, 44; 42; xxxviii, 410. Fratres minus domus spe ceteris hereditatis, proximis conditione benevolentiaque, vii, 300. Fratres nati ante baptismum, vii, 300. Qui dicit Deus fratres vocat, dicit Christus. Frater potest, viii, 370.

FRATER ipse est qui se non recusat, recusat homo, *ibid.* Fratrem habere servum suum non debellat dominus eius, quoniam fratrem suum habet Dominus in Christo, xxviii, 262. Sub Patre ceteros fratres sui servus et dominus, *ibid.* 210. Quomodo quis sit frater et mater, et mater Christi, xii, 138.

FRATRES falsi in emulate tolerandi, xxxvii, 388. Fratrem qui non suffert, qui suffertur, *ibid.* xxxviii, 409. Fratres falsi amicos vobis capient, *ibid.* in vobis fratres inveniunt, viii, 225. Fratrum falsorum persecutio graviter, quam inimicorum, *ibid.* 527, 531. Periculum in falsis fratribus, quod nonnulli, xxvii, 308. Pericula a falsis fratribus quaerere coguntur, *ibid.* xxxviii, 417. Fratres in se non amare quomodo probentur, xvi, 400. De fraternitatis concordia sermo, xii, 102. Qui minus valet, non impediat plus valetior; et qui plus valet, non urgeat minus valetior, xxxix, 487, 488.

FRANGIBLENTI patienter frater, dum voluit lacere, ix, 451, 452. Frangit non idem non fit, qui fito fit, xxvii, 221. Melius inique laborem servi dei incantari, quam ut necessarium habentem, quam cunctis fratribus abstinent, *ibid.*

FRANGIBILIS in vitiis latium, xxvii, 261.

FRANGIBUS est quidquam stupendum, xxvii, 39, 40.

FRANGIT, dum desitit Deus peccatorum, xxi, 29. Frangit charitatis, silentium cordis, viii, 136. Frangit ex glibus spiritualis et ex imputata et in bonis operum altitudo nascitur, vii, 91.

FRANGITUR in facie, frango est et in conspectu, xxvii, 603. Frangit laus iustis oculis, xii, 304. Frangit qui non habet impudens est, *ibid.* In fronte corporis, eujusque immunditia non erubescimus, xii, 418. Vide CURA.

FRANGITUS servus Dei, xxvii, 470.

FRANGITURUS ubi non dicitur Regni mei estis, ubi non dicitur expresserit, ix, 102. Est una et a seipsum dicit, *ibid.*

FRATROSES episcopus, xi, 380, 424.

FRATROSES episcopus martyr, xi, 437.

FRATROSES labor, xxxii, 408, 409.

FRATROSES sentire dolorem, cum de verbera capitur, cum concussit, tentor, coquitur, mandatur, dicitur Maurici, xxviii, 272. Fractum de corpore, hominibus et animalibus, *ibid.* 271, 280. Abstinet et quilibet in terra fructibus per quodque gratiam fere omnes Christiani, nonnulli enim semper, xii, 156.

FRATROSES et quibus oritur deponitur, xvi, 272. Gratia necessaria et deo ipsa fructus bonus, xxxix, 125. Fratres non Dei diu differunt fieri, sed non beatiores, xxxix, 428. Fructus ceteros, et triscentis vobis salutem, xxxix, 324.

FRATROSES et quibusdam dicta virtutum omnium numerus, 7, 430, 337. Frugibus Fulvo virtutum, maxime, 4, 197.

FRATROSES, vii, 13 xxx, 444, 447; xxxvii, 14. Frui late dicitur cum delectatione est, vi, 140, 147. Frui est presto habere quod aliter, xxxvi, 491. Frui proprie est amare invidere aliter rei propter se ipsum, vi, 419, 430. Est

in ea ponere finem laetitia sua, *ibid.* 440, 447. Non frondum se ipso, *ibid.* 434. Non frondum loqueri, *ibid.* 438. Qui hominem in Deo fruitur, Deo potius quam hominem fruitur, *ibid.* 436. Solo Deo frondum, *ibid.* 447. et solis rebus aeternis, *ibid.* 432, 433. Qui Deus dicitur omnia deum ad frondum, cum et solo frondum sit, xviii, 218. Frui est, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500.

FRATROSES, dum desitit Deus peccatorum, xxi, 29. Frangit charitatis, silentium cordis, viii, 136. Frangit ex glibus spiritualis et ex imputata et in bonis operum altitudo nascitur, vii, 91.

FRANGITUR in facie, frango est et in conspectu, xxvii, 603. Frangit laus iustis oculis, xii, 304. Frangit qui non habet impudens est, *ibid.* In fronte corporis, eujusque immunditia non erubescimus, xii, 418. Vide CURA.

FRANGITUS servus Dei, xxvii, 470.

FRANGITURUS ubi non dicitur Regni mei estis, ubi non dicitur expresserit, ix, 102. Est una et a seipsum dicit, *ibid.*

FRATROSES episcopus, xi, 380, 424.

FRATROSES episcopus martyr, xi, 437.

FRATROSES labor, xxxii, 408, 409.

FRATROSES sentire dolorem, cum de verbera capitur, cum concussit, tentor, coquitur, mandatur, dicitur Maurici, xxviii, 272. Fractum de corpore, hominibus et animalibus, *ibid.* 271, 280. Abstinet et quilibet in terra fructibus per quodque gratiam fere omnes Christiani, nonnulli enim semper, xii, 156.

FRATROSES et quibus oritur deponitur, xvi, 272. Gratia necessaria et deo ipsa fructus bonus, xxxix, 125. Fratres non Dei diu differunt fieri, sed non beatiores, xxxix, 428. Fructus ceteros, et triscentis vobis salutem, xxxix, 324.

FRATROSES et quibusdam dicta virtutum omnium numerus, 7, 430, 337. Frugibus Fulvo virtutum, maxime, 4, 197.

FRATROSES, vii, 13 xxx, 444, 447; xxxvii, 14. Frui late dicitur cum delectatione est, vi, 140, 147. Frui est presto habere quod aliter, xxxvi, 491. Frui proprie est amare invidere aliter rei propter se ipsum, vi, 419, 430. Est

in ea ponere finem laetitia sua, *ibid.* 440, 447. Non frondum se ipso, *ibid.* 434. Non frondum loqueri, *ibid.* 438. Qui hominem in Deo fruitur, Deo potius quam hominem fruitur, *ibid.* 436. Solo Deo frondum, *ibid.* 447. et solis rebus aeternis, *ibid.* 432, 433. Qui Deus dicitur omnia deum ad frondum, cum et solo frondum sit, xviii, 218. Frui est, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500.

FRATROSES, dum desitit Deus peccatorum, xxi, 29. Frangit charitatis, silentium cordis, viii, 136. Frangit ex glibus spiritualis et ex imputata et in bonis operum altitudo nascitur, vii, 91.

FRANGITUR in facie, frango est et in conspectu, xxvii, 603. Frangit laus iustis oculis, xii, 304. Frangit qui non habet impudens est, *ibid.* In fronte corporis, eujusque immunditia non erubescimus, xii, 418. Vide CURA.

FRANGITUS servus Dei, xxvii, 470.

FRANGITURUS ubi non dicitur Regni mei estis, ubi non dicitur expresserit, ix, 102. Est una et a seipsum dicit, *ibid.*

FRATROSES episcopus, xi, 380, 424.

FRATROSES episcopus martyr, xi, 437.

FRATROSES labor, xxxii, 408, 409.

FRATROSES sentire dolorem, cum de verbera capitur, cum concussit, tentor, coquitur, mandatur, dicitur Maurici, xxviii, 272. Fractum de corpore, hominibus et animalibus, *ibid.* 271, 280. Abstinet et quilibet in terra fructibus per quodque gratiam fere omnes Christiani, nonnulli enim semper, xii, 156.

FRATROSES et quibus oritur deponitur, xvi, 272. Gratia necessaria et deo ipsa fructus bonus, xxxix, 125. Fratres non Dei diu differunt fieri, sed non beatiores, xxxix, 428. Fructus ceteros, et triscentis vobis salutem, xxxix, 324.

FRATROSES et quibusdam dicta virtutum omnium numerus, 7, 430, 337. Frugibus Fulvo virtutum, maxime, 4, 197.

FRATROSES, vii, 13 xxx, 444, 447; xxxvii, 14. Frui late dicitur cum delectatione est, vi, 140, 147. Frui est presto habere quod aliter, xxxvi, 491. Frui proprie est amare invidere aliter rei propter se ipsum, vi, 419, 430. Est

in ea ponere finem laetitia sua, *ibid.* 440, 447. Non frondum se ipso, *ibid.* 434. Non frondum loqueri, *ibid.* 438. Qui hominem in Deo fruitur, Deo potius quam hominem fruitur, *ibid.* 436. Solo Deo frondum, *ibid.* 447. et solis rebus aeternis, *ibid.* 432, 433. Qui Deus dicitur omnia deum ad frondum, cum et solo frondum sit, xviii, 218. Frui est, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500.

FRATROSES, dum desitit Deus peccatorum, xxi, 29. Frangit charitatis, silentium cordis, viii, 136. Frangit ex glibus spiritualis et ex imputata et in bonis operum altitudo nascitur, vii, 91.

FRANGITUR in facie, frango est et in conspectu, xxvii, 603. Frangit laus iustis oculis, xii, 304. Frangit qui non habet impudens est, *ibid.* In fronte corporis, eujusque immunditia non erubescimus, xii, 418. Vide CURA.

FRANGITUS servus Dei, xxvii, 470.

FRANGITURUS ubi non dicitur Regni mei estis, ubi non dicitur expresserit, ix, 102. Est una et a seipsum dicit, *ibid.*

FRATROSES episcopus, xi, 380, 424.

FRATROSES episcopus martyr, xi, 437.

FRATROSES labor, xxxii, 408, 409.

FRATROSES sentire dolorem, cum de verbera capitur, cum concussit, tentor, coquitur, mandatur, dicitur Maurici, xxviii, 272. Fractum de corpore, hominibus et animalibus, *ibid.* 271, 280. Abstinet et quilibet in terra fructibus per quodque gratiam fere omnes Christiani, nonnulli enim semper, xii, 156.

FRATROSES et quibus oritur deponitur, xvi, 272. Gratia necessaria et deo ipsa fructus bonus, xxxix, 125. Fratres non Dei diu differunt fieri, sed non beatiores, xxxix, 428. Fructus ceteros, et triscentis vobis salutem, xxxix, 324.

FRATROSES et quibusdam dicta virtutum omnium numerus, 7, 430, 337. Frugibus Fulvo virtutum, maxime, 4, 197.

FRATROSES, vii, 13 xxx, 444, 447; xxxvii, 14. Frui late dicitur cum delectatione est, vi, 140, 147. Frui est presto habere quod aliter, xxxvi, 491. Frui proprie est amare invidere aliter rei propter se ipsum, vi, 419, 430. Est

in ea ponere finem laetitia sua, *ibid.* 440, 447. Non frondum se ipso, *ibid.* 434. Non frondum loqueri, *ibid.* 438. Qui hominem in Deo fruitur, Deo potius quam hominem fruitur, *ibid.* 436. Solo Deo frondum, *ibid.* 447. et solis rebus aeternis, *ibid.* 432, 433. Qui Deus dicitur omnia deum ad frondum, cum et solo frondum sit, xviii, 218. Frui est, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500.

FRATROSES, dum desitit Deus peccatorum, xxi, 29. Frangit charitatis, silentium cordis, viii, 136. Frangit ex glibus spiritualis et ex imputata et in bonis operum altitudo nascitur, vii, 91.

FRANGITUR in facie, frango est et in conspectu, xxvii, 603. Frangit laus iustis oculis, xii, 304. Frangit qui non habet impudens est, *ibid.* In fronte corporis, eujusque immunditia non erubescimus, xii, 418. Vide CURA.

FRANGITUS servus Dei, xxvii, 470.

FRANGITURUS ubi non dicitur Regni mei estis, ubi non dicitur expresserit, ix, 102. Est una et a seipsum dicit, *ibid.*

FRATROSES episcopus, xi, 380, 424.

FRATROSES episcopus martyr, xi, 437.

FRATROSES labor, xxxii, 408, 409.

FRATROSES sentire dolorem, cum de verbera capitur, cum concussit, tentor, coquitur, mandatur, dicitur Maurici, xxviii, 272. Fractum de corpore, hominibus et animalibus, *ibid.* 271, 280. Abstinet et quilibet in terra fructibus per quodque gratiam fere omnes Christiani, nonnulli enim semper, xii, 156.

FRATROSES et quibus oritur deponitur, xvi, 272. Gratia necessaria et deo ipsa fructus bonus, xxxix, 125. Fratres non Dei diu differunt fieri, sed non beatiores, xxxix, 428. Fructus ceteros, et triscentis vobis salutem, xxxix, 324.

FRATROSES et quibusdam dicta virtutum omnium numerus, 7, 430, 337. Frugibus Fulvo virtutum, maxime, 4, 197.

FRATROSES, vii, 13 xxx, 444, 447; xxxvii, 14. Frui late dicitur cum delectatione est, vi, 140, 147. Frui est presto habere quod aliter, xxxvi, 491. Frui proprie est amare invidere aliter rei propter se ipsum, vi, 419, 430. Est

in ea ponere finem laetitia sua, *ibid.* 440, 447. Non frondum se ipso, *ibid.* 434. Non frondum loqueri, *ibid.* 438. Qui hominem in Deo fruitur, Deo potius quam hominem fruitur, *ibid.* 436. Solo Deo frondum, *ibid.* 447. et solis rebus aeternis, *ibid.* 432, 433. Qui Deus dicitur omnia deum ad frondum, cum et solo frondum sit, xviii, 218. Frui est, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500.

FRATROSES, dum desitit Deus peccatorum, xxi, 29. Frangit charitatis, silentium cordis, viii, 136. Frangit ex glibus spiritualis et ex imputata et in bonis operum altitudo nascitur, vii, 91.

FRANGITUR in facie, frango est et in conspectu, xxvii, 603. Frangit laus iustis oculis, xii, 304. Frangit qui non habet impudens est, *ibid.* In fronte corporis, eujusque immunditia non erubescimus, xii, 418. Vide CURA.

FRANGITUS servus Dei, xxvii, 470.

FRANGITURUS ubi non dicitur Regni mei estis, ubi non dicitur expresserit, ix, 102. Est una et a seipsum dicit, *ibid.*

FRATROSES episcopus, xi, 380, 424.

FRATROSES episcopus martyr, xi, 437.

FRATROSES labor, xxxii, 408, 409.

FRATROSES sentire dolorem, cum de verbera capitur, cum concussit, tentor, coquitur, mandatur, dicitur Maurici, xxviii, 272. Fractum de corpore, hominibus et animalibus, *ibid.* 271, 280. Abstinet et quilibet in terra fructibus per quodque gratiam fere omnes Christiani, nonnulli enim semper, xii, 156.

FRATROSES et quibus oritur deponitur, xvi, 272. Gratia necessaria et deo ipsa fructus bonus, xxxix, 125. Fratres non Dei diu differunt fieri, sed non beatiores, xxxix, 428. Fructus ceteros, et triscentis vobis salutem, xxxix, 324.

FRATROSES et quibusdam dicta virtutum omnium numerus, 7, 430, 337. Frugibus Fulvo virtutum, maxime, 4, 197.

FRATROSES, vii, 13 xxx, 444, 447; xxxvii, 14. Frui late dicitur cum delectatione est, vi, 140, 147. Frui est presto habere quod aliter, xxxvi, 491. Frui proprie est amare invidere aliter rei propter se ipsum, vi, 419, 430. Est

in ea ponere finem laetitia sua, *ibid.* 440, 447. Non frondum se ipso, *ibid.* 434. Non frondum loqueri, *ibid.* 438. Qui hominem in Deo fruitur, Deo potius quam hominem fruitur, *ibid.* 436. Solo Deo frondum, *ibid.* 447. et solis rebus aeternis, *ibid.* 432, 433. Qui Deus dicitur omnia deum ad frondum, cum et solo frondum sit, xviii, 218. Frui est, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500.

FRATROSES, dum desitit Deus peccatorum, xxi, 29. Frangit charitatis, silentium cordis, viii, 136. Frangit ex glibus spiritualis et ex imputata et in bonis operum altitudo nascitur, vii, 91.

FRANGITUR in facie, frango est et in conspectu, xxvii, 603. Frangit laus iustis oculis, xii, 304. Frangit qui non habet impudens est, *ibid.* In fronte corporis, eujusque immunditia non erubescimus, xii, 418. Vide CURA.

FRANGITUS servus Dei, xxvii, 470.

FRANGITURUS ubi non dicitur Regni mei estis, ubi non dicitur expresserit, ix, 102. Est una et a seipsum dicit, *ibid.*

FRATROSES episcopus, xi, 380, 424.

FRATROSES episcopus martyr, xi, 437.

FRATROSES labor, xxxii, 408, 409.

FRATROSES sentire dolorem, cum de verbera capitur, cum concussit, tentor, coquitur, mandatur, dicitur Maurici, xxviii, 272. Fractum de corpore, hominibus et animalibus, *ibid.* 271, 280. Abstinet et quilibet in terra fructibus per quodque gratiam fere omnes Christiani, nonnulli enim semper, xii, 156.

FRATROSES et quibus oritur deponitur, xvi, 272. Gratia necessaria et deo ipsa fructus bonus, xxxix, 125. Fratres non Dei diu differunt fieri, sed non beatiores, xxxix, 428. Fructus ceteros, et triscentis vobis salutem, xxxix, 324.

FRATROSES et quibusdam dicta virtutum omnium numerus, 7, 430, 337. Frugibus Fulvo virtutum, maxime, 4, 197.

FRATROSES, vii, 13 xxx, 444, 447; xxxvii, 14. Frui late dicitur cum delectatione est, vi, 140, 147. Frui est presto habere quod aliter, xxxvi, 491. Frui proprie est amare invidere aliter rei propter se ipsum, vi, 419, 430. Est

in ea ponere finem laetitia sua, *ibid.* 440, 447. Non frondum se ipso, *ibid.* 434. Non frondum loqueri, *ibid.* 438. Qui hominem in Deo fruitur, Deo potius quam hominem fruitur, *ibid.* 436. Solo Deo frondum, *ibid.* 447. et solis rebus aeternis, *ibid.* 432, 433. Qui Deus dicitur omnia deum ad frondum, cum et solo frondum sit, xviii, 218. Frui est, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500.

FRATROSES, dum desitit Deus peccatorum, xxi, 29. Frangit charitatis, silentium cordis, viii, 136. Frangit ex glibus spiritualis et ex imputata et in bonis operum altitudo nascitur, vii, 91.

FRANGITUR in facie, frango est et in conspectu, xxvii, 603. Frangit laus iustis oculis, xii, 304. Frangit qui non habet impudens est, *ibid.* In fronte corporis, eujusque immunditia non erubescimus, xii, 418. Vide CURA.

FRANGITUS servus Dei, xxvii, 470.

FRANGITURUS ubi non dicitur Regni mei estis, ubi non dicitur expresserit, ix, 102. Est una et a seipsum dicit, *ibid.*

FRATROSES episcopus, xi, 380, 424.

FRATROSES episcopus martyr, xi, 437.

FRATROSES labor, xxxii, 408, 409.

FRATROSES sentire dolorem, cum de verbera capitur, cum concussit, tentor, coquitur, mandatur, dicitur Maurici, xxviii, 272. Fractum de corpore, hominibus et animalibus, *ibid.* 271, 280. Abstinet et quilibet in terra fructibus per quodque gratiam fere omnes Christiani, nonnulli enim semper, xii, 156.

FRATROSES et quibus oritur deponitur, xvi, 272. Gratia necessaria et deo ipsa fructus bonus, xxxix, 125. Fratres non Dei diu differunt fieri, sed non beatiores, xxxix, 428. Fructus ceteros, et triscentis vobis salutem, xxxix, 324.

FRATROSES et quibusdam dicta virtutum omnium numerus, 7, 430, 337. Frugibus Fulvo virtutum, maxime, 4, 197.

FRATROSES, vii, 13 xxx, 444, 447; xxxvii, 14. Frui late dicitur cum delectatione est, vi, 140, 147. Frui est presto habere quod aliter, xxxvi, 491. Frui proprie est amare invidere aliter rei propter se ipsum, vi, 419, 430. Est

in ea ponere finem laetitia sua, *ibid.* 440, 447. Non frondum se ipso, *ibid.* 434. Non frondum loqueri, *ibid.* 438. Qui hominem in Deo fruitur, Deo potius quam hominem fruitur, *ibid.* 436. Solo Deo frondum, *ibid.* 447. et solis rebus aeternis, *ibid.* 432, 433. Qui Deus dicitur omnia deum ad frondum, cum et solo frondum sit, xviii, 218. Frui est, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500. Sicut qui frui fratur, qui uti, xix, 500.

FRATROSES, dum desitit Deus peccatorum, xxi, 29

Quomodomodum fundamentum corporum fabricae in uno est, si fundamentum spirituum fabricae in summo est, x, 200. Quis fundamentum nostrum in celo est, ad celum ascendentem, xii, 28. Fundamenta terrae, terrorum honorum copia felices, x, 126, 127. Fundamenta terrae quomodo moventur, *ibid.*

FURNASUS theor luscus cum esset, lucum genuit sibi, xxxv, 393.

FURUS noster Deus recte dicitur, xxvii, 428, 429.

FURUS impediunt, impediuntia sunt inlicitum, xi, 456, 467. Justi aliquando corpus implicant, sed non animam, *ibid.*

FURNAMBLEUS. Petrus non tumidulus, sed mariumbuli, viii, 432, 194. FURUS eorum fundialis, ii, 26. FURUS pompae, xxvii, 501, 363, xix, 470. Furus pompa vivorum sunt quae bacemus solatis, non adjectoria mortuorum, ii, 25; xix, 470. *Vide* EXXIVII.

FURUS Camillus. *Vide* CAMILLOS.

FURUS contra justitiam inquitiam defendit, xxxii, 461.

FURUS impunitus, xxxii, 465.

FURUS, xxxi, 429.

FURUS non est nisi quando alieno occulte ablati proximus laeditur, vi, 407. Furtum prohibuit, xvii, 228. Praeceptum non furandi quomodo differat a praeproptio non concupiscenti rem alienam, vi, 254. Furtum est contra naturam legem, xxx, 36; 38. Nollis in hoc tempore equo animo patitur, *ibid.* Nemo habet in partem lucrum sine justo damno, xxvi, 228. Furtum an fecerit sibi Israel spoliando Aegyptios, et an possit quis eos imitari, xi, 268. Furtum non fecerunt Israelitae spoliando Aegyptios, vi, 228.

FURUS occisio. *Vide* TABULI XII. Fur occisum si occidit, ad homicidium non pertinet; si diurnus occidit, pertinet, vi, 264. Non est iniquitas pro molibus corporales compellere. Furo reddere percutiam ablatam, xi, 222. Intervendum pro furibus, non ad hoc ut minime resipiscant ablati; alias in sciendum criminis vovetur, *ibid.*, 222, 223.

FUSSELLI Hippocriti terribrio confine castellum, xli, 174. Fusella ab Hippocriti milibus quadrangula sequebatur, *ibid.* Fusella antes ad Hippocriti Fecula praerum pertinebat, *ibid.*, 172. Fusella nullus omnino Catholicus erat, *ibid.* Dorasturum error plebes obindebat, *ibid.* Per magnos labores unitati Ecclesiae coherens, *ibid.* Donatistae vivunt in praesentia qui Fuscensium congregando consistunt, *ibid.* Fundamen presbyterium Augustinum Quodulibus commendat, *ibid.*, 257.

FUSSELLUS territorium, iv, 248.

FUSUS inter et colium diurnum allegorico explicatur, xvii, 481.

FUTURA vere sunt quae Deus vult, v, 398. Futura in Dei sapientia causa habent efficientes, xvi, 311. Necessario sunt futura quae Deus praescivit, v, 358, 359. Apud Deum iam factum est quod eius dispositione futurum est, xi, 197. Futura credendum quoniam sit ratio, iv, 172. Futura quod modis praesciantur, xxx, 317. Futura praescientia vobis praeteriti temporis utitur Propheta, xii, 122, 332. Futurorum sententiam Cetero negavit, ii, 222. Quid est quod Cetero tenent in praesentia futurum, et iam labellatere disputatione defestabili alteretur? *ibid.*, 230.

G

GABRIEL, xxxi, 304.

GABRIEL, xxxii, 191, 227, 228. Calbicus aliquando Donatista, iam ad Ecclesiam reversus, *ibid.*, 191.

GABRIELUS non homo Christianus factus, sed felix valde bonus, xli, 278.

GABRIEL Archangelus ad Mariam salutandam de regibus thronis a Donatistis adversum, xxvi, 54 et seqq. Nescituro Angelus Gabrielis missus est, Angelus etiam, Domino ascendente, missus sunt, *ibid.*, 290. Gabriel animandus

non sensit, xxvi, 367. Cui sacerdos pater Joannis Baptistae divinis altaribus tremelundus astaret, sponte Gabrielis nepha, aetheri reserato, auras sparsit idones, neque retro videndam obstitit Galibant, xxvi, 360. Legatus est Galibant Syllage iureddi sacerdotem iusta increpatione corripuit et vocem illi, quam infidelitas denegat, abscondit, *ibid.*

GABES insula Hispania, xi, 145.

GABON, Seutum. Istantum, Lanciaum interpretantur, vi, 160.

GABON, xvii, 92. Tigulensis episcopus, *ibid.*, 98.

GABUS, xvii, 185.

GABUS cuius laudatur animus, xxxviii, 225.

GABUSIUS, ix, 380; xiv, 373; xiv, 481.

GABUSIUS interpretatur Abijcitur, dicit Revelatio, vi, 614; 613, 614. et Aeternus testimonium, ix, 102.

GABUSIUS non una Ecclesia est, sed in ea regione innumerabiles, xxxiii, 249, 250.

GABUSIUS Maximus decretum et libello recitat in Cyprinum, xxi, 400, 401.

GABUSIUS interpretatur Revelatio, xv, 406, 407.

GABUSIUS non credentes, figura populi Judaici, xv, 154.

GABUSIUS videt S. Stephanus reliquias deferens, Quilissiano commendatur, xvi, 152, 153.

GABUSIUS cladius allicite, xxxix, 342.

GABUSIUS irrumpit in Urbeni, vi, 159.

ROMANI incedunt, remanente solo colle Capitolino, xvi, 9. Camillus postquam a Gallis vincitur, ii, 83.

GALLI, de diei sacerdotes Bercey illie, a Gallo Bivio, ii, 68, 69. Abscondi erant, *ibid.*, 291, 341, 342, 343. Adriano Gallorum sacerdotum impugniatur, *ibid.*, 344. Hi a populo atque iusticiant, *ibid.*, 345.

GALLO-GABUSI Galatas, id est, Galli qui Asiam incolabant, ii, 149.

GALLODUM gallicaeorum pugna, i, 162.

GALLE COMUS. Post galli cantum tempus conuocatum erant, xi, 258.

GALLENUS imperatore potuit iulianus petropopulus sibi inuadi, xli, 124.

GALLIA dispartitur utrum facta habuit, ex voce, plunus, sic, x, 304. Gallia ceterarum avium sola quae ex materna claritate cum parvulis induratur, ix, 237; x, 304. Gallio merito comparatur sapientia, *ibid.* Gallina Evangelica congregat pullos suos sub alis suis, xviii, 582; x, 267, 289; xlii, 199. Gallinae dicitur de cibo proprio fetus edere, xli, 292. Gallinarum in masculinum sexum conversio, ii, 162.

GALLIENSIS episcopus Maximianista, viii, 98.

GALLIUS Donatista episcopus, xxxii, 430, 473.

GALLIUS prae Phison appellatur, v, 415; xli, 489.

GALLIUS fabula, ii, 260, 261; iii, 448.

GALLIUS, xvii, 400.

GALLIUS Iherimus, xxxviii, 42.

GALLIUS quidam dicuntur, x, 11, 12; xi, 403, 404.

GALLIUS, xli, 476. GRI, xxviii, 358.

GALLENUS Thangodonus Donatistarum episcopus, xii, 503. Unus ex septem electis ad tendam Donatistarum castrum in collatione, xxxviii, 182, 185, 187. Duae quibus epistole, xli, 151, 152. Libri duo adversum cum scriptis, xli, 361. Gallicensis Thangodonus litteris Balchis tractat honorificentiam quam decebat haereticum, xli, 148.

GALLENUS littera a Severo Milevano ad Augustinum ductus, xxxix, 348.

GALLENUS comes imperatoris Thangodoni, iii, 329.

GALLENUS in Domino quid sit, xix, 468, 469. Gaudere ad Deum, de Deo, propter Deum; ipse est bona vita et non est altera, xxv, 254. Nihil aliud est bene vivere, quam veri boni certissime gaudere, xxvii, 298. Gaudere iniquum contumperit, xii, 9, 10. Gaudet verus atque iucundus homo de bona conscientia inter molitias, quam de

Quomodocumque fundamentum corporum fabricae in uno est, si fundamentum spirituum fabricae in summo est, x, 200. Quis fundamentum nostrum in celo est, ad celum ascendentem, xii, 28. Fundamenta terrae, terrorum honorum copia felices, x, 126, 127. Fundamenta terrae quomodo moventur, *ibid.*

FURNASUS theor luscus cum esset, lucum gessit sibi, xxxv, 393.

FURUS noster Deus recte dicitur, xxvii, 428, 429.

FURUS impediunt, impediuntia non minuerunt, xii, 456, 457. Iusti aliquando corpus implicant, sed non animam, *ibid.*

FURNAMBLEUS. Petrus non iuniamulus, sed marianuboli, viii, 432, 194. FURUS eorum fundialis, ii, 26. Fureris pompae, xxvii, 501, 503, xix, 470. Furoris pompa viderunt aut quae bacemio solalis, non adjectoria mortuorum, ii, 25; xix, 470. *Vide* EXXIVII.

FURUS Camillus. *Vide* CAMILLOS.

FURUS contra iustitiam in iustitiam defendit, xxxii, 461.

FURUS impunitus, xxxii, 45.

FURUS, xxxi, 429.

FURUS non est nisi quando alieno occulte ablato proximus laeditur, vi, 407. Furtum prohibuit, xvii, 228. Preceptum non furandi quomodo differat a precepto non concupiscenti rem alienam, vi, 254. Furtum est contra naturam legum, xxx, 36, 38. Nollis in hoc tempore equo animo patitur, *ibid.* Nemo habet in partem lucrum sine iusto danno, xxvi, 228. Furtum an fecerit sibi Israel spoliando Aegyptios, et an possit quis eos imitari, xi, 268. Furtum non fecerunt Israelitae spoliando Aegyptios, vi, 228.

FURUS occisio. *Vide* TABULAE XII. Fur occisum si occidit, ad homicidium non pertinet; si diurnus occidit, pertinet, vi, 264. Non est iniquitas pro molibus corporales compellere. Furo rubriliere percutim ablatam, xii, 222. Interveniendum pro furibus, non ad hoc ut minime resipiscant ablati; alias in sciendum criminis vovetur, *ibid.*, 222, 223.

FUSSELLI Hippocriti terribior contine castellan, xli, 179. Fusella ab Hippocriti milibus quadrangula sequebatur, *ibid.* Fusella antes ad Hippocriti Feculae praecum pertinebat, *ibid.*, 172. Fusella nullus omnino Catholicus erat, *ibid.* Dorasturum error plebes obindebat, *ibid.* Per magnos labores unitati Ecclesiae coherens, *ibid.* Donatiane vivunt in praesentia qui Fuscensium congregando consistunt, *ibid.* Fundamen presbyterium Augustinum Quodulibus commendat, *ibid.*, 257.

FUSSELLAS territorium, iv, 248.

FUSUS inter et colium diurnum allegorico explicatur, xvii, 481.

FUTURA vere sunt quae Deus vult, v, 398. Futura in Dei sapientia causa habent efficientes, xvi, 311. Necessario aut futura quae Deus praecivit, v, 358, 359. Apud Deum iam factum est quod eius dispositione futurum est, xi, 197. Futura credendi quoniam sit ratio, iv, 172. Futura quod modis praesciantur, xxx, 317. Futura praedictio non praeterit temporis utitur Propheta, xii, 122, 332. Futurorum sententiam Cetero negavit, ii, 222. Quid est quod Cetero tenent in praesentia futurum, et iam labellare disputatione defestabili alteretur? *ibid.*, 230.

G

DIRECCIÓN GENERAL DE

GABRIEL, xxxi, 404.
GABRIEL, xxxii, 191, 227, 228. Calbinus aliquando Donatista, iam ad Ecclesiam reversus, *ibid.*, 191.
GABRIELUS non homo Christianus factus, sed felix valde bonus, xli, 278.

GABRIEL Archangelus ad Mariam salutandam de regibus thronis a Donatista adversum, xxvi, 54 et seqq. Nescituro Angelus Gabrielis missus est, Angelus etiam, Domino ascendente, missus sunt, *ibid.*, 290. Gabriel animando

non sensit, xxvi, 367. Cui sacerdos pater Joannis Baptistae divinis altaribus tremelundus astaret, sponte Gabrielis molis, aetheri reserato, auras sparsit pelus, aetheri reserato, auras sparsit idones, neque retrivendam obstitit Galibanti, xxvi, 360. Legatus est Galibanti Syllage iureddi sacerdotem iusta increpatione corripit et vocem illi, quam infidelitas denegat, abscondit, *ibid.*

GABES insula Hispania, xi, 145.

GABON, Seutum. Istantum, Lanciaum interpretantur, vi, 160.

GABONIS, xvii, 92. Tigulensis episcopus, *ibid.*, 98.

GABUS, xvii, 185.

GABUS cuius laudatur animus, xxxviii, 225.

GABUSIUS, ix, 380; xiv, 373; xiv, 481.

GABUSIUS interpretatur Abijcitur, sive Revelatio, vi, 614; 613, 614. et Aeternus testimonium, ix, 102.

GABUSIA non una Ecclesia est, sed in ea regione innumerabiles, xxxiii, 249, 250.

GABUSIUS Maximus decretum et libello recitat in Cyprinum, xxi, 400, 401.

GABUSIA interpretatur Revelatio, xv, 406, 407.

GABUSIUS non credentes, figura populi Iudaico, xv, 154.

GABUSIUS S. S. pluri reliquias deferens, Quilissiano commendatur, xvi, 152, 153.

GABUSIUS cladius alliciter, xxxix, 342.

GABUSIUS irrumpit in Urbeni, vi, 159.

ROMANI incendent, remanente solo colle Capitolino, xvi, 9. Camillus postquam a Gallis vincitur, ii, 83.

GALLI, de diei sacerdotes Bercey illie, a Gallo Bivio, ii, 68, 69. Abscondi erant, *ibid.*, 291, 341, 342, 343. Adriano Gallorum sacerdotum impugniatur, *ibid.*, 344. Hi a populo atque iustoculant, *ibid.*, 345.

GALLO-GABUSI Galatas, id est, Galli qui Asiam incolabant, ii, 149.

GALLODUM gallicaeorum pugna, i, 162.

GALLE COMITUS. Post galli centum tempus consecutum erant, xi, 258.

GALLENUS imperatore potuit iustitiam potepopus sibi amitti, xli, 124.

GALLIA dispoicitur utrum facta habuit, ex voce, plunus, sic, x, 304. Gallina ceterarum avium sola quae ex materna claritate cum parvulo induratur, ix, 237; x, 304. Gallus merito comparatur sapientia, *ibid.* Gallina Evangelica congregat pullos suos sub alis suis, xviii, 582; x, 267, 289; xxi, 199. Gallina dicitur de cibo proprio fetus edere, xli, 292. Gallinarum in masculinum sexum conversio, ii, 162.

GALLIENSIS episcopus Maximianista, viii, 98.

GALLIUS Donatista episcopus, xxxii, 430, 473.

GALLUS prince Phison appellatur, v, 415; xli, 489.

GALLUS fabula, ii, 260, 261; iii, 448.

GALLUS, xvii, 400.

GALLUSIUS Iherimus, xxxviii, 42.

GALLUSIUS quidam dicuntur, x, 11, 12; xi, 403, 404.

GALLUSIUS, xvii, 400.

GALLUSIUS Thangulonus Donatistarum episcopus, xii, 503. Unus ex septem electis ad tendam Donatistarum castrum in collatione, xxxviii, 182, 185, 187. Duae quibus episcopo, xli, 151, 152. Libri duo adversum cum scriptis, xli, 361. Gaudensium Thangulonus litteris Balchis tractat honorificentem, quam dicitur haereticum, xli, 148.

GALDENICUS litera a Severo Mileviano ad Augustinum ductus, xxxix, 348.

GALDENICUS comes imperatoris Thanguloni, iii, 329.

GALDENICUS in Domino quid sit, xix, 468, 469. Gaudere ad Deum, de Deo, propter Deum; ipse est beata vita et non est altera, xxv, 254. Nihil aliud est beate vivere, quam veri homo certissime gaudere, xxvii, 298. Gaudere iniquum contumpeatur, xii, 9, 10. Gaudet verus atque iucundus homo de bona conscientia inter molitias, quam de

male inter delicias, xxv, 517. Gaudet inquit in poena, gaudet martyr in catena, xi, 286. Gaudes ad tempus, non illi fidere; tristis es ad tempus, non desperare, x, 404. Necessitas est hanc plebem gaudere, cum venerit quod desperaverat, xxii, 29. Sola spes gaudet Sancti, quando sumus gaudent, iii, 516. Gaudendum est in mansuetudine Christi, xxiii, 127.

GAUDIIUM majus molestia miseri precedit, xxv, 176. Gaudium Babylonium, xii, 207. Gaudium impiorum quale, xi, 169. Gaudium de secundo inmundum est, xii, 95. Saeculi bestia, est impunita iniquitas, xxv, 467. Gaudium de bonis terrenis, modestum et preciosum, xii, 291, 292. Gaudium divinum hujus seculi, gaudium phoeniceorum, xx, 4. Gaudium carnale de beneficiis agitabundae venit, xxi, 286. Gaudia in saecula non sunt gaudia, xxv, 317. Gaudium non est nisi honorum, xiv, 273, 275. Aliud est solatium captivorum, aliud gaudium liberorum, xii, 289. Gaudium beatorum non est; sed consolatio miserorum, quidquid prosperi nunc exhibet Deus, xiv, 437. Est gaudium quod non datur inopis; est est qui Deum gratis colunt, quorum gaudium Deus ipse est, xxv, 254. Gaudia in caestris non collocamus, habentes in Domino Deum, 4, 513. Gaudium sit in Domino, non in seculo, xii, 364. Gaudere in seculo non potest; gaudere in Christo, gaudere in verbo ejus, gaudere in lege ejus, 4, 403. Gaudium justis de fide, de spe de charitate, de veritate Scripturarum, ix, 54. Beata vita est gaudium de veritate, xxv, 285. In nullo homine recurre, si nullo certum gaudium, xi, 189, 190.

Gaudium quod percipimus est correctio malorum, in illi gaudium in hac vita comparari potest, xxi, 410. Cum gaudent de fidelibus et justis, et illis et nobis proficit bonum eorum: cum autem contrariatur de infidelibus et impiis, illis solis nocet et eorum malitia et nostra tristitia, *ibid.* Gaudium terrenis Deus nocet tribulationes, et discipulum aeternam desiderare dulcedinem, xii, 291, 292. Gaudium Christianorum in tribulatione, xi, 323, 324. Mortes

in tribulatione patientes erant, quia spe gaudent, xii, 126. Gaudium nostrorum habet spes gaudens, *ibid.* Sine gaudio spes esse non potest, *ibid.* 472. Non modo sine gaudio sumus, xii, 344. Gaudium Christianorum jam in spe iura, postea in re erit, vi, 438, 439, vii, 392; xii, 60, 126.

Gaudium iuste non novit impium, xii, 288. Gaudium piorum, canticum Dei est, xiii, 40. Gaudium nostrum, pat nostra, requies nostra, fides, omnium molentiarum non est, nisi Deus, x, 109, 173. Gaudium firmum in solo Deo est, xvi, 115. Gaudium plenum, quando, xvii, 343, 344. Gaudium plenum, non carnale, sed spiritale gaudium est, xvi, 306. Gaudium plenum in ipsa scientia, in ipsa claritate, in ipsa unitate, xxi, 450. Gaudium de religiosa populi frequentia et victoria Martyrum, xxii, 220. Gaudium nostrum quod nunc est, in spe est, novam in re, *ibid.* 248.

GAUDYVALLA, xxii, 445.

GAUDYVALLICUM est arca Dei, qui colligebatur eis, qui ad indignum servorum Dei mellebantur, ix, 186, 181.

GERAL Vallis vna, id est, fallacia humilis interpretatur, x, 114.

GERON et Phila quomodo fratres fuerunt, cum sint a diversis tribulationibus, 593. Gerone peccavit factus Episcopus, vi, 602, 603. Quomodo tanquam in Scriptura laudatur, *ibid.* 604. Tentari Deum, *ibid.* 603. Facile multum sedem in hybris fertilibus inclinet, si vera lapsus Evangelii, *ibid.* 605. Numerus multum a Gerone delecta, magnum habet sacramentum, ix, 295. Gerone velus quid adhibet, xvii, 327; ix, 421. In istis interpretatur, xxvii, 222, 223. Geroneus verus signa populi Israel, esse vera Iuxta Ezechielum, vi, 603. Illius gaudibus Christus, Geroneus signus ignorat, xxv, 136.

GERONIS agnos quam timendo, xxi, 423. Geheme comminationem in veteris Legis comminationibus non legitur, ix, 226. Geheme metu Martyres torborati sunt, vii, 336; 337. Quis non habet tribulationes temporales pauculum,

pro martibus ponere non est Scripturae conseruato, vi, 320.

GELOSUS presbyter, iv, 357.

GERMELIUS a Tanabari episcopus, vii, 97.

GERMELIAN, non, Gemellarium, quid, xxii, 331. Vide etiam *ejusdem paginae notam*. Mares in gemellario, *ibid.*

GERMELI, xxxi, 448.

GERMIS, interpretatur Dexter, vii, 166.

GERMIS episcopus Maximianus, vii, 91, 92.

GERMISUS a Farnis, xxxi, 439.

GERMISORUM quorundam similia diabolique valeudo, cui tribui debeat, vi, 217, 218. Gemisus duo agrolatas agnovit Hippocrates, vi, 222. Gemisiorum quorundam actus quomodoque divini, aut et mores, ii, 219, 220.

GERMISORUM constellatione discosa, xxv, 150.

GERMIS cordis, et gemisus carnis, vii, 145. Quare gemisus fideles, xii, 88. Qui male gemit, vel male gaudet, gerens se faceret, xii, 29, 30. Gemisus homo, qui vivit in patriam, non qui premitur acribus, xii, 683. Homo, quantumque profecerit, non dicitur hinc gemit, vii, 242.

In parvulo non gemisus, sed fructus; foris potus gemisus, vii, 350. Gemisus nunc, posse de quibus ora de presensibus, posse de futuris, *ibid.* 378, 379. Gemisus non est nisi interiorum; oratio non nisi indigentium, *ibid.* 348.

GERMISUS modo, oramus modo; orationi succedet laudatio, gemisus gaudium, *ibid.* Gaudium nostrorum omnium parvi dicitur, vii, 329. Gemisus qui desiderat, esse dicitur, ut quomodo deus Dei videtur, ut quomodo recedit ab archibus Dei, *ibid.* 137. Gemisus noster est in re; consolat in spe, xii, 91. Qui non gemit prope, non gaudet eris, quia desiderium non est in illis, xii, 329. Gaudium est qui habet et desiderium, xii, 281. Gemisus piorum ex Scriptis sanctis dicitur, vii, 337. Gerere dicitur spiritus, quod nos gerere faciat, xvii, 25.

GERMIS non arca, sed conscientia, xvii, 351.

GERMISORUM. In genealogia feminas

pro martibus ponere non est Scripturae conseruato, vi, 320.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 30. Generatio prima mortalis fuit de ira Dei, et altera generatio immortalis de misericordia Dei, x, 168. Generatio carnis tractat hominem in istis, *ibid.* 333, 334.

GENERATIO ante peccatum fuisse sine fide, xii, 373, et non peccatum oblatione, non ea eorum voluntas, xxv, 243. Gemisus membris usari forent primi parentes, aut ceteris membris, ad arbitrium voluntatis, si non peccasset, vii, 207, 211. Vide *Leandro*. Gemisus in gemellario, *ibid.* peccatum non peccatum, xxvii, 194. Gaudium non peccatum, xxvii, 181, 182, 428, 429. Gemisus motus pudens non fuisse in lapsis, nisi processisset peccatum, xxvii, 276. Gemisus involuntarius motus pudens, xxv, 290. De pudens motus omnia potens in pudens, *ibid.* 290, 291. Cuius supplicium inobediencia gemisus sentiant, immundi de hoc carnis supplicio reverte supplicium exstant, xxvii, 277. De pudens motus non erubescere in pudens, *ibid.* 290. Generatio primam et postquam tribuit pati, xxvii, 64, 65. Generatio illud a viro, xxvii, 354, 359. In generatione humana si deficiat mens, qui emeret divinum? xii, 333. Qua male homo generare possit, xi, 191. Etas cum qua generare possunt, xxv, 392. Quis mens veritatem, *ibid.* 392. Mens in cuius muliere quis fecerit non potest, vi, 133. Generatio ex Adam, et ex illis patribus in quo diversa, in quo non diversa, xxvii, 51. Generatioe humana cum solis horum comparat, xii, 53. Generatioe in Scripturis non per artem, sed per hominum successione dicitur, *ibid.* 52. Generatioe Dominus ter quatuordecim, *ibid.* 52. Generatioe inveniuntur, Iechonia his numerata, xvii, 414. Cur his numerata, *ibid.* 388. *vide Ezechielum*. Generatio carnis, *ibid.* 414. Generatio carnis, filios secundi, filios terti; generatio spiritalis secunda, xxxiii, 3

183, 184. *Vile peccatum originale*. Generatio ex homine, regeneratio non nisi ex Deo, xxxvii, 42. Generatio altera qua fideles efficiuntur, altera qua a mortuis resurgunt, xii, 248. Generatio Christi ineffabilis, xxv, 367. Impossibile est enim scire divinae generationis secretum, *ibid.*

GENITES terreni necessitudinem proprie regnum celorum contemendam exemplo docuit Christus, xxviii, 363, 364.

GENESIS Novissima consularis interpretis, xxvii, 356, 357.

GERARICUS, xxviii, 236, 243.

GERARICUS historiam secundum proprietatem rerum gestarum quidam incipit et quae Adam et Eva dimissi e paradiso genuerunt, v, 404. Saluti rationibus exornata, v, 404. Narratio in libris Genesis non genere lectionibus figuratum reinvi est, sed gestarum, *ibid.*, 404. Genesis dicitur Hebraea lingua Brevi, xxvii, 82. Genesis opera etiam corporaliter intellecta solitius assensit divini eloqui narratione, *ibid.*, 406.

Quae scripturae Historiae Genesios, vii, 249, 250, 300, 302. Liber de Genesi ad literam imperfectus, v, 111, 112; xli, 485. Libri claudicem de Genesi ad literam, xxv, 336, 337. Libri duo de Genesi contra Manichaeos, xxvii, 415, 416; xli, 458. Judicium Augustini de libris quae epide in Genesim, vii, 485. Genesios titulum explicatur in tribus postremis libris Confessionum, xxv, 362.

GENESIOS in somnis audit huius beatorum, vi, 287.

GENESIOSUS beatae memoriae Carthaginiensis aule Avinionensis episcopus, consilium contra Donatistas composuerit: unde multum ab eis laudatur xxviii, 453.

GENESTICUS, vi, 302. Qui vulgo et mathematici vocatur, superpositioni, vi, 482. Seductores sunt, xv, 36, 37. Reprehensus dicitur rana, xxxviii, 161. *Vide MATHEMATICUS*. Scientia curvis ad plecta quaedam cum demonibus referenda est, iv, 484, 485. Genestici redarguntur, xv, 36.

GENESUS deus, a generando dictus, ii, 325.

GENESUS Carthagini, xxvii, 244.

GENESTICUS ne dubitet sursum illa sit post mortem vita adductor, xi, 287, 288.

GENI tebebarum adversus regnum Dei rebellans, Manichaeorum hominum, xxviii, 76. Refutatur, *ibid.*, 79, 80.

GENITES septuaginta duo ex filijs Noe orti sunt, iii, 291, 297. Genes per linguas divise sunt, *ibid.*, 291. Genium numerus multo amplius sortis est, quam linguarum, *ibid.*, 297. De numeris genium difficultas solvitur, *ibid.*, 297. Pro vero Deo falsum hominem adorant, xi, 244. Quid in corporibus eabant, *ibid.*, 247. Genes qui ignorabant Deum, desertum erant; Genes omnes, fines deserti appellantur, ix, 212, 213. Quibus sunt gentes quae naturaliter legem fecerunt, et canque in verbis scripturae habere dicuntur, xxviii, 443, 453, 454, 455; xxxv, 280. Genium vocatio, x, 448. Genes quomodo ad Christum conversi, xv, 305. Genium transmissum Evangelium, xviii, 324. Deus fecit ut Genes vellent quod ei velle possissent, xxxvi, 321. Iudei reperiuntur propter superbiam, et Genes inerte vel Ethnicis additi propter humilitatem, xviii, 358, 360; xl, 44. Genes obviam, vi, 233, 234. Genitium majores, quam Judaeorum, xviii, 333, 334. Genes per praedicationem Evangelii, spolia Israelitarum facta sunt, xv, 150. Genitium conversio tempore Augustini, xxi, 246; xx, 71. Genes cunctis a Iudaeis dicantur, ix, 71, xviii, 358, xxx, 48. Genes cuncti alicui agri dicuntur, xiv, 343. Genes lapides agri dicuntur, vii, 11. Genes quare lapides, xix, 42. Genes lapides dicitur sunt, quod lapides adorantur, xviii, 343. Genes per mare significantur et per Ethiopeos, viii, 392; ix, 378, 474. Contra Genites, xx, 229, 233, 243. Genes duo sunt et duo regna, unum Christi, alterum diabolii, xii, 124. Gen-

tium nomine intelligi possunt inquit, xvii, 360. Genitibus inseri et ab his segregari, xx, 56.

Fracti sunt Iudaei, tanquam rami naturales, et inseriti sunt gentes, tanquam oleaster in olivam, xxvii, 271. Genes et incolae miliones, quia de tenebris idololum discesserunt, dicitur effici meruerunt, xxviii, 142.

GENITES fructibus iustitiae vacui, omni vento doctrinae circumducti, in solo verborum stridore et gurgulitate confusi, divini verbi confecti, locustarum more exsangues et steriles remanserunt, xxv, 305.

GENITICUS Spolia Samariorum, id est, gentilitatis, accepit Christus, dum per credulitatem Magorum videtur utriusque expoliata gentilitas, xxvii, 221. In Magi enim primitiva gentium consuetudine sunt, *ibid.*, 221, 223. GEOMETRICE inventio, i, 207. Geometrie Aegyptii delicti, vi, 118. Geometriae ratio in genere humano, xxx, 489.

GENS flavus, nunc Iugris, xxvii, 464.

GERA, xxxi, 601.

GERMANICUS episcopus, xi, 389, 424.

GERMANICANA, xxxi, 431.

GERMANICANENSIS, xli, 378.

GERMANUS episcopus, xi, 389, 424, 438.

GERVASIUS et Protectus martyres, xx, 308. Torum corpora deteguntur, xxx, 390. Mediolani ab Ambrosio, xv, 242. Detectio miraculis illustrata, xv, 510; xxi, 143. Cunctis illuminatus, iv, 247. Gervasio et Protecti membra benevolentur eo die quo inventi, non eo quo mortui, xx, 510.

GERVASIUS tripartem fabulam fecit, xxx, 393.

GESTA publica, xxi, 387; xxxviii, 377. Gesta episcopalis, xxi, 359; xl, 81. Gesta Ecclesiastica, xxi, 383; xxxviii, 424, 425, 426; xli, 374. Audienda sunt, ubi sunt temere facta, xli, 375. Gesta proconsularia, xxxviii, 425, 426. Gesta municipalia, xxxix, 76. Apud Zenophilum, xxi, 452. Gesta apud Momacium Felicem flaminem, xxxii, 518; xxxviii, 483. Gesta

conclii Ceterosis, xxxii, 405, 402. *Vide notata (2) episcopi voluuntini*. Gesta forensia, xxxix, 328. Gesta publica horre vult Antiquitas sacrorum nefas, cur, xxxviii, 377, 378.

GESTUS tanquam verba naturalia omnium gentium, xxv, 223. Gestos signa quaedam sunt, i, 544.

GETA, xxxiii, 106, 112.

GETUS Turcular interpretis, xviii, 543.

GETULA, id est in Getulia, quae Africa pars est, sola, ii, 334.

GETULIA perpetua siccitate laborat, i, 186; xiii, 35.

GETULICUS Victorianensis episcopus, xvii, 98.

GIORDANA mons, xxv, 463; xviii, 247. GIGAS, Eusebio Ghen puerum suum cum virgo misit, principatus ad super cadaver examine filii Saturniana virgum ponetur, xxv, 383. Gicci Moyse designat, *ibid.*

GIGANTES in lingua Hebraea appellantur Raphaeli, vi, 478. Gigantes proceri magnitudinis homines, i, 115; vii, 285. Quare et Ileo crevit, vii, 273, 274. An hominibus an ex demonibus procreati, vi, 117, 118. Gigantum tempus, xxi, 270. Gigantes plures ante, quam post diluivum, *ibid.*, 273. Gigantes in utroque sexu extiterunt, vi, 117. Gigantes femina Romae nota tempore Augustini, xxi, 270. Superbi per gigantes significati, x, 234. Sicut et qui spiritali robore in Ecclesia excellunt, *ibid.*

GIGANTE inter et perire in Scriptura distinguit, vi, 509.

GILDO, xxxix, 134. Gildoniam tempus, xxxix, 134. *Vide OPERA*.

GILDAUS in Ecclesia, xxxix, 29.

GILLES, vii, 56.

GLADIATORES publice turpitudinis professores, ad sacramenta Christi non admittuntur, xxvii, 78. Gladiatores animus, ix, 266. Gladiatorio munio sese libalibus cultibus addicere, xvi, 240.

GLAUDIUS in hunc potest accipi, i, 132. Postus in malo, pro discorsibus locutus, xlvii, 204. Gladius benignus, et gladius malignus, xxi, 441. Gladium ex utraque parte acutus, sermo Dei in Veteri et Novo Testamento promittens aeternam et temporaria, xvii, 74. Narrans

preterita, promittens futura, xxi, 441. Gloria Christi, verbum ejus, vii, 253. Gladius Dei patredium abscondit, et montes Christi simul, xxi, 441. Gladii diaboli non impii, ibid. 428. Is ubi diabolus ad trucidandis animis, ibid. Gladius pro tribulatione ponitur, x, 491. Gloriam datus Esau, non autem ipsi Jacob, xvi, 194.

GLORIA, PROLOGI, XXXVIII, 284.

GLORIA quid sit, xxxvii, 48. Quid gloria humana, vii, 249. Gloria est opus et late patens fama, xxvii, 436. Frequens de aliquo fama cum laude, xvi, 315. Clari cum laude notitia, xxi, 409, 408. Gloria non in ore vulgi, sed in rebus ipsis, xxxix, 353. Gloria ignominiosa, honores seculares, xxy, 48. Gloria ingens cupiditas in Romanis, ii, 249. Gloria humana, merces salutis hominis mortibus mortuorum, ibid. 293, 248, 290. Ea putatur gloria vanitatis, nullis credere virtus veritatis, ibid. 278. Gloria cupiditas, et cupiditas dominationis, quid inter se differant, ibid. 257. Gloria cupiditas, fidei inimica, ibid. 248 et xx, 823. Tanto quisque est Deo similis, quanto est a gloria cupiditate mundior, et, 246. Gloria cupiditate dilectione justitie superanda, ibid. Gloria contemere magis virtus est virtute habenti, ibid. 258. Via ad gloriam, virtus, ibid. 241, 242. *Virtus* IANA. Gloria IANAE virtutis, vel solent, vel maxime virtutem esse virtutis, quae prima cum virtute IANAE est anima, hoc ultimum virtus, 169. Sape homo de ipso vana gloria contemptu vana gloriatur, xxv, 278. Gloria humana non quaesierunt Apostoli: nec ab illa se defendunt, qui cum aliqua spernent iudici, nisi sapientes viderent, et ab illis placent, vi, 261. Gloriam ab invicem expectant, et cum quo a solo Deo est non requirere, verumtamen est Pharisaeorum, xxx, 112. Gloria vana pro delectantur, in concensu sua nihil debent, xxii, 72.

Gloria sua non querenda est, sed gloria Dei, xv, 339. Gloria Dei est, ut et qui sit bonus, non in se, sed in Domino gloriatur, vii, 229. Gloria Dei in hominum gratia iustificatione, xx, 8. Gloria Dei qua salvi facti sumus homines, vii, 287, 268, 269. Hinc agnovit imperio

facilius, dum egestate contringitur, ibid. 268. Non solum homines, sed etiam iustos, et hanc animas, ipse fecit nos, et non ipsi nos, ibid. 269. In Deo non de bonis nostris gloriamur, xxi, 8, 14. Cum bene agimus, Deum per nos agere intelligamus: neque quicquam nobis proprium videmus, immo gloriae modestate decepti, qui uno malo a summo in ima demergunt, i, 371. Gloria nempe potest coram Deo, xxxv, 40. In Deo gloriamur, quoniam in meritis, ibid. 83. Non in propria iustitia, xxv, 84. Gloriamur in nulla, quando nihil nostrum sit, xxxv, 67, 68. Gloriamus exultatur per selem, xxxix, 426, 408. In Deo solum gloriamur esse, ipso oratio Dominica ostendit, xxxv, 117. Gloria in Deo, benedictio Dei est, vii, 16. Gloriar in iusticiis, qui gloriantur de, xxi, 364. Gloria iusti in ipso est, ad nos ipse gloria sua est, xxi, 10. Quia Domino non gloriatur, non dubio dicit, alia quocumque habet, thimber habet, xxxvi, 168, 169.

GLORIFICANS Deum, et gratias agens, ibidem, xxxii, 278. Glorificamus Deum non faciendo, sed dicendo gloriamus, viii, 187. Una perfecta cogitatio, in summa glorificatione, xvi, 316. Glorificatio olea designatur, xiii, 16.

Gloria Dei in quibusdam hominibus habetur, vii, 329. Gloria Dei que semper omnes regit, ibid. 293. Gloria Dei, gloria nostra est, et nobis prodant, xx, 22. Quando Deum glorificamus, nobis prodant, non illi, viii, 187. Gloria nostra non in Domini gloria, xxvii, 55. Gloriamus in arte, quantum aliquando quidem, quidam, xxi, 111. Gloriamus modis quibusdam in concensu, xxi, 73. Gloria quid habetur, et conscientia coram Deo, nulla petentis est, vii, 169. Gloria Dei posita in Christo Jesu per gratiam intercessionem peccatorum, ibid. 267. Gloriam in cruce Christi, quantum sit meriti, xxi, 368, 369. Vocatio ad gloriam non pro meritis hominum, sed pro misericordia Dei, vii, 303. Gloria nostra futura erit, quoniam Angelis, et videbitur Deum, vii, 78. Gloriam nostram nobis abstulit Deus, ut daret suam; abstinuit inuenit, ut daret plenam; abstulit instantem, ut daret solidam, ix, 220.

Lux in totum erimus per gloriam, nihil habentes in nobis quod restat charitatis, quod repugnet veritati, quod subiecat infirmitati, xxi, 354. Egregia quaedam, infirmitas, in exultatione per laudabilem voto, xxvi, 292. Gloria nostra lux est, testimonium conscientie nostrae, xxi, 285.

GLORIOSA haereticus unde exorti et appellati, xxvii, 219.

GLORIOSI, magis genus, ii, 468, 467. Goro interpretatur Teotum, ix, 98. Goro et Magor bella, et adificatio templi in Barchide, difficulta intellectu, xxi, 321.

GOLLAS qui fuerit, xix, 482. Gollas monomachus cum David, ibid. Allegorice exponitur, xii, 324. Gollas figura diaboli, vii, 311.

GORIONIS fabula, iii, 448.

GOS, xxxi, 429, 430.

GOTHORUM potentis, ii, 171. Gothi comparato exercitu Italiani vastant, ibid. Gothorum irruptio in Urbem, ibid. 159. Gotthi pagani Romanos oppugnant vincuntur, xxvii, 389. Gotthi haereticus vincuntur, ibid. 584. Gotthorum gladiatores, xii, 130. Gotthos sibi conciliare qui contuler Donatista, xvi, 441.

GRACIA et Gloria a Scipione octavio, qui de caesis, ii, 90, 91. Gracchi capti quantum grave erat, tanto auri pondere veniuntur est, ibid. 153. Gracchorum solitudo, ibid. 90, 94, 152. Gracchorum mors, ibid. 152, 153.

GRADATIO, quae est, distinctio, quatuor, v, 60.

GRADUS hominum quatuor, aliter Legum, sub Legibus quatuor gradus, xxvii, 8. Gradum carnis, Graece *basileus*, est, ascendentium, non descendendum, viii, 150. Tot sunt, quot fuerant templi gradus, xxi, 82.

GRACIA facta est Romana provincia, vii, 178.

GRACI Troja deleta, ad propria remeantibus cladibus diversis contriti sunt, xxi, 424, 422. Graecorum vana superstitio et consuetudo referendi mortuorum in deorum numerum, ibid. 429. Graecorum regnum, *Vide* AEG. Graeci leves dicit, ii, 10. Graecorum lingua in gentibus praesentem, ibid. 378. Graecorum gymnasiarum et Romanorum forum alia sunt certamina, xxxix, 367. Gra-

eci lingua, iniquam precedentem, unde scriptura in Latina translata est, magis credendum, xi, 444. Graeci per litteras numerant, xi, 64, 65.

GRAMMATICA Graece, Latinae litteratura dicitur, i, 204, 356. Grammatica est vocis articulus custos, et moderatrix eisdem praeficitur, i, 204, 356. A grammaticis ut docere sonus et accensus, i, 326. Grammaticum leges studioso observantur, neque iuratur praepcepta Dei, xxx, 25. Grammaticorum scholarum limitas appensa vobis, xxv, 19; additio, minutis appensa vobis, xxv, 19; additio, dialogi forma ab Augustino, cum esset Metelliani baptismum percretaur, xxx, 445. Qui liber ille excedit, ibid.

GRAMMATICI magistri penulab, xxv, 22. Grammatici litterarum per contempum iure appellati, xxxix, 281. Grammatici iudices postulant, i, 206. Grammatici iudices postulant, non timet, dant omnia iudicet, xvi, 482; xxi, 32. Grammaticum leges in concensibus hinc curandas, si forte melius in barbarum populus intelligit, viii, 106; xii, 323.

GRANDIS est iniquitas res alienas auferens, x, 56. Grandis in fructibus, septimo plaga Aegypti, xxi, 370. GRANDIS morte multiplicandum, xxi, 77.

GRATIA crudelis inimici Pelagiani, xxxix, 161, 169, et 162. Gratia, xxxi, 250. Gratia quid secundum Pelagium ac Constantium, xi, 390. Gratia Pelagiana, xxxix, 622, xxxvii, 112; xxxvii, 74. Gratia Pelagiana multiplex, xxxix, 207. De adiutorio gratiae id dicit Pelagius, quod referatur aut ad naturam, aut ad doctrinam, aut ad libertatem arbitrii, aut ad traditionem peccatorum, aut ad concensum Christi, xi, 390, 404, 415; xii, 5, 10, 52. Pelagiano doctore si intelligenda est, quae Paganus vocat Christianitas, impii et pini, fidelibus et infidelibus communis est, xi, 481. Communitas est omnibus natura, non gratia, xvi, 359, 384; 928. Non de dona Dei intelligitur, sed de dona gratiae ad Apostolum: *Quis enim te discerit, xxxvi, 66. Ut non Lex, sic esse ipsa natura est gratia que Christiani sumus, xxxv, 486.*

De gratia cum disputatur, non de ea loquimur quae ad naturam pertinet institutionem, sed reparationem, xxxvii, 491, 529. Natura falsus defensor sui iugo est iniquitatis, xvi, 424. Nefarius experimento propria infirmitatis, *ibid.* 418. ex orationibus Ecclesiae, *ibid.* 422. Sapientis postmodum continentiam, non naturam, non liberum arbitrium, non scientiam, non liberum arbitrium, non scientiam, non liberum arbitrium peccatorum, sed vires, quibus vellet continere, peti, xxx, 443. Eius natura quae consilii dicitur, quodam, volens, dicitur post gratiam, xi, 403, 404. Natura non patitur gratiam, nisi quae et ipsa gratia concessa est, xxv, 399, 398. Gratiam Dei nullam dicit Pelagius, nisi naturam nostram cum libero arbitrio creatam, xxxv, 85, 88. Aliquomodo, idque simul nec sperat, et conjungat vel Legem adiutorium, vel remissionem peccatorum, *ibid.* 88. Gratia quae nullis praecedentibus meritis datur, non est remissio peccatorum, xii, 53. Sic laudamus Creatorem, cognimus dicere superfluum Salvatorem, xxxvii, 509. Natura falsus defensor medico insanus, xxvi, 430.

Gratum Deo iuvantur ad non peccandum, Pelagius Legem casu dicitur, xxxv, 50, 492. Et de gratia nihil Pelagius proficitur, quod non possit intelligi de Legem ad doctrinam, xxxv, 134, 135. Gratia non in Lege consistit, xxxvii, 492. Aliud Lex, aliud gratia, xxxv, 110, 117. Gratiam inter et Legem quodammodo interit, xii, 229. Per Legem actum est, ut peccatum appropinquet, et praevocatio arguetur, et sic ad divinum gratiam confluatur, xi, 406. Lex deo dedit et jubendo quod sine gratia impleri non potest, hanc demonstrat etiam infirmitas, et quae dicitur dimissis ista infirmitas Salvatorem, xi, 109, 103. Nec seculorum nec Lex introductio in hereditatem ecclesiam, sed gratia per fidem, vi, 473. Deus facit per gratiam suam opus Legis in homine; et hanc per fidem suam suscipiens gratiam, etc., cooperatur est adiuvans Dei, vi, 497. In gratia et non in Lege veri torquentur gloriatur, xii, 79, 80. Gratia adiutorium a Pelagio positum in sola doctrina, revelatione, xxxv, 139, 142. Gratia Christianorum non in scientia

tantum sita est, xli, 9. Gratia si desit, etiam obest doctrina, *ibid.* 224, 226.

Gratia Pelagiana in inferiori et meliori formis mensis illustratione, xxxv, 146. Hae gratia a gratia Legis et doctrina non distat, *ibid.* Sapientiae esse meritum est per se gratia, *ibid.* 119. Gratia agit non solum ut facienda notentur, verum etiam ut cognita faciantur, etc., *ibid.* 120, 130. Gratia non solum est desiderata quae accedendum sit, sed adjuvata fieri possit, xxxv, 330, 470; xxxv, 414. Non lege licet doctrina monentur, sed interna auctoritate consultata, nisi quae ineffabili potestate operatur Deo in cordibus hominum non solum veras revelationes, sed etiam bonas voluntates, xxxv, 130. Ad doctrinam pertinet etiam quod sapientia recedat, ad doctrinam pertinet cum sceleris omne quod bonum est, *ibid.* 118, 119. Quomodo gratia possit dari doctrinam, *ibid.* 121. Homo sub Lege, homo sub gratia constitutus, xii, 490. Consilio hominis sub gratia constituit, xxxvii, 85, 87. Timor sub Lege, spes sub gratia, xii, 479.

Gratia proprie dicta non est natura, non Legis scientia, etc., xxxv, 64, 65. Gratiam, quae nec lex sit nec natura, verere tantum, ut praeterita peccata dimittantur, non ut futura vitentur, contentum Pelagiani, xxxv, 487. Gratia neque natura est cum libero arbitrio, neque Legis scientia, nempe remissio peccatorum, etc., xxxv, 98, 97. Gratiam remissionis peccatorum, et in consilio Christi ponendum Pelagiani, *ibid.* 441, 440, 141; xxxv, 447; xxxv, 479, 480. Gratia proprie dicta, gratia Christi, Pelagius est exemplum Christi, xxxv, 142, 143; xxxv, 412. Gratia Pelagiana intelligitur etiam in qua creditur servari a Deo Pelagianorum nihil aliud, quam datum a Deo liberum arbitrium et legis doctrina, xxxvii, 414. Gratiam Dei non ad singulos actus dari, sed in libero arbitrio suo, vel in Lege atque doctrina, sententia est Pelagiana, xii, 218, 219. Hae Pelagius in iudicio Orientalium episcoporum, licet fidei pectore, damnavit, *ibid.* Trix sunt quibus divina mandata dicit impleri Pelagius, possibilitas, voluntas, actus, xxxv, 112. Possibilitatem

tem Deo, reliqua duo homini tribuit, *ibid.* 112, 113, 115. Sic defendebat liberum voluntatis arbitrium Pelagius, ut gratia Dei non redimereque locum, xli, 452, 453. Gratia non est liberum arbitrium, xxxv, 65. Gratia Christianorum non in natura liberi arbitrii, non in Lege atque doctrina, xxxv, 75; xli, 5; 9, 224, 220. Pelagianorum sententiam non astruxit Augustinus in primis opusculis suis de libero arbitrio, xli, 454. Non sola possibilitas, sed et voluntas et actus adiuvatur, cum Deus docet per gratiam, xxxv, 122, 123, 130.

Gratum tandem confessi sunt Pelagiani, xix, 337. Qualem confessi sunt, xxxvii, 388. Et ad singulos actus dari, quatenus Pelagius professus est, xxxv, 110, 111. Gratiam ad facilius tantum agendum requiritur Pelagius, xxxv, 132, 133, 141, 142; xxxv, 456, 457. Per sacramentum mortis et resurrectionis Christi commoverent tantum viam esse contentebat, non quod alia via esse non possit, xxxv, 437.

Gratum non datur ad facilius tantum agendum, xxxv, 158. Pelagius restituitur, qui gratiam dari ex abundantia, non ad facilius operandum docuit, xi, 603, 504. Pelagius inopinat gratiam Dei per Christum, *ibid.* 415. Gratiam qua iustificatur impius, et qui Christiani oramus, xli, 552. Non tantum sperit admet impugnat, xi, 391. Gratiam apponit Porphyrium, sed non gratiam per Christum, xi, 503.

Gratia generaliter et specialiter dicta, xli, 503. Gratia alia communis omnium, quae est creatio; alia propria Christiani, hanc Christus, xxi, 392, 390. Gratia adversativa in Christum inferimus, xii, 440. Gratia Christi tanquam miles opponitur Iudaeis, vi, 317, 318. Gratiam Christi conficitur Pelagius peti Augustinus, xi, 416, 417.

Gratum genus hunc meritum dari Pelagius asseruit, xxxv, 135, 136, 154; xxxv, 472; xli, 452, 453. Praeter solam gratiam remissionis peccatorum, xxxv, 476. Gratiam veteri homines per hanc liberi arbitrii usum docebant, xxxv, 128. Scriptura testimonia quibus probant Pelagium gratiam secundum

merita dari, xxxv, 473. Zachariae testimonio abundantur, *ibid.* 472. Alii Scripturae loca quibus adducuntur, *ibid.* 473. Digna Pelagianorum, debere fieri gratiam, xxxv, 136. Fidem esse meritum gratiae, *ibid.* Gratium esse meritum gratiae, xxxv, 76, 275, 488, 489. Prime cupiditatis hunc gratiam debere, xxxv, 428, 429, 457. Non bona proposito, xxxv, 462; xxxv, 473. Digna Pelagianorum gratiam secundum merita dari, damnavit synodus Palaestina, xxxv, 74. Pelagius ipse damnavit in synodo Palaestina, xxxv, 4; xxxv, 56, 57, 133; xli, 51, 52. De a Catholicis iudicibus damnatur, xxxv, 458; xxxv, 158, 159, 294; xli, 529. De gratia tamen non sincere scripsit post illud contentum; sed gratiam dari ex abundantia, non ad facilius operandum docuit, xi, 502, 503. et secundum merita dari, xxxv, 127, 414, 412. Quibus non sibi aliquid assumpit quod priores deest ut restitueret, et, ubi omni studio peccata reprimi se putant, xxxv, 81. Gratiam secundum merita nostra dari, Coelesti dogma, xxxv, 84. Coelestis erroris circa gratiam, *ibid.* 73. A Palaestina iudicibus damnatur, *ibid.* et a Pelagio atque ipse Coelestis, *ibid.* Gratia creatio conficitur est qui nihil homini meretur, gratia electio salvas est qui nullum mali meretur, xvii, 350. Gratiam solentis verbi conficitur Pelagius, xxxv, 64. Anathematizans esse qui gratiam non ad singulos actus dari dicunt, sed in libero arbitrio esse, *ibid.* 74. Gratiam in Ecclesia notissimum Pelagium confiteri synodus Palaestina credidit, *ibid.* 65, 66. Gratiam veram iniquum confessi sunt Pelagius et Coelestis, *ibid.* 133, 138.

Gratia Pelagiana explenditur, xxxv, 456. Gratia dei defendenda contra Pelagianos, *ibid.* 468. Quid cum Ecclesia sententiam de gratia, xi, 482. Sententia duodecim de gratia, xii, 226. Quae Augustinus debet se arde ad rectam et Catholicam fidem pertinere, *ibid.* 228, 232, 233. Gratia, iustitia, *ibid.* xxv, 486.

Gratia Novo Testamento promissa per Prophetam, xxxvii, 439. Gratia Novi

xxxvi, 6. Gratia non adjuvet, nihil prestat et iustitia sine in opere, sive etiam in ipsa voluntate habere possumus, xi, 482. Sine eis voluntas bona esse non potest, xli, 8.

Gratias tribuendum quod homo vivit, xvii, 434; xi, 321; xi, 308; xli, 302, 438. Omne bonum meritum nostrum non in iustis fecit nisi gratis, xli, 388. Sed iustitia nobis vera non est nisi ex gratia, xix, 442. A Deo habet homo et quod homo est, et quod iustus est, xvii, 388; xxi, 363. Ut sis, Deus operatus est; ut homo sis, si bonus es, ipse operatur, xxi, 446. Si quod accepit ut essem, ab eo accepit ut bonus essem, ix, 94; 92; xii, 167. Quidquid sumus, illius misericordia sumus; quidquid autem ex nobis sumus, mali sumus, ix, 369. Homo si vult esse aliquid boni, non est de suo proprio, xviii, 668. Quidquid boni habet homo, non habet nisi ab illa, qui emanat bonum nostrum est, x, 469. Quidquid in te mali est de peccatis, totum est; quidquid boni in iustificationibus, Dei est, vii, 327; x, 347.

Gratias Non Testamenti adversari non Deo tribuere, sed potius sibi volunt arrogare quod bonum sunt, xi, 70. Nihil nobis arrogemus, ne et quod cœcipientes persequamur, xxi, 491, 492. Deo debemus quod homines sumus, quod hinc vivimus; quod recte intellegimus, xix, 497. Discipulis Christianis hinc est, ut quod quis facit male, sibi; quod bene, Deo tribuat; neque speret quod bene non facit esse exaltat, x, 389. Qui peccant tibi esset tribuendum, non gratias Dei, quod bene vivunt, iam non bene vivunt, quæstioneque bona opera facere videantur, ix, 414. Ambrosianus via iusta, si sibi virtutum, perit de via iusta, xii, 427, 428. Qui sibi committuntur, et a se ipsis aguntur, non sunt boni; quia non sunt sibi Dei, xxxv, 349. Ad bene operandum quis non habenda est homine, xxxv, 408. Gratia deputandum quidquid tui non incimus, xxx, 40.

Gratia advenit qui potat ad mandata servanda sufflere naturam, xi, 386. Gratia data est ut lex impleretur, xxxix, 448. Gratia necessaria ad implendum Legem, xvii, 342; xix, 399, 400; xx, 280, 283, 291, 297. Gratia

adjuvantis necessaria est, ut impleretur præceptum iubentis, ix, 186, 390; xxvi, 321. Præcepta Legis non possunt impleri nisi per gratiam, xi, 244, 245, 246, 248, 249, 406, 407; xli, 81, 82. Mandata Dei recta et ardua hominum non contemperant infirmitas, nisi veniens epus adjuvet charitas, xi, 398, 399. Per adjuvantem gratiam implentur præcepta, etiam in veteri Legge, xxxvii, 480. Si nonnullum divinum adjuvet Spiritus, secundum Legem plures vivere vincitur, et sciens peccat, xxvi, 424, 475. Lex non libere, nisi esset voluntaria, nec gratia juvaret, nisi esset voluntaria, xi, 401. Gratia id quod Lex jubet faciens non amare, potest liberum imperare, xxvi, 217. Hominis præsumptio per Legem, captivitas per gratiam tollitur, xix, 332. Lex jubet, spiritum juvat; Lex agit tecum ut scias quod facis, spiritus ut facias, xx, 285. Ut covertatur peccatum, non Lex sed gratia, non littera sed spiritus fecit, xxxvi, 365. Homini Deus donat, unde facit non facere quod mandat, xi, 463. Ipse Deus dat vires, ut quod jubet, impleri possit, xvii, 437. Lex sine gratia littera est occidens, xx, 414. Non audet, sed auget peccatum, xx, 304, 309. Mandat ad convincendam iniquitatem, non ad dandam salutem, ix, 389, 390; x, 34; xi, 517 et seq. Lex ad hoc prodest, ut mittat ad gratiam, xi, 306. Gratia et liberat a peccato, et litteram donat impleri, xxi, 414. Spiritus adjuvante fit iustus, Dei enim gratia, cum adjuvante, xxi, 298. Auditus divinis testimoniis non commovetur ad fidem, in quibus operatur gratia non operatur ut erohat, x, 243. Qui mandatorum difficultate deterentur a fide, veniunt non de virtutibus suis, sed de gratia Dei presensio; adjuvantis gratia, non iudicandi, vii, 221.

Gratia qua mandata Dei implentur obliquitur humiliter oratione, xi, 518. Fide impetratur, *ibid.*, 482, 482. Non ideo gratia non est necessaria voluntati, quia dixit Apostolus: Quod vult faciat, xxxiv, 38. Negantibus gratiam necessarium acerbissime ac vehementissime resistendum, xxxvii, 413. Gratiam certis bono operi faciendum necessariam esse

similitudine ostenditur, xxxvii, 505. Gratia testificatio clarissima est oratio, xxxv, 471; xi, 400, 401; xli, 176, 177, 227, 238. Gratia adiutorium ad non peccandum non peccatorum, qui esset necessarium, xxxv, 471; xxxvii, 433. Gratia necessitatem docet Inopem, xi, 427, 433. Iniquum est, ab, et ingratum, negare gratiam, *ibid.* et seq. Docet Ambrosius, xxxv, 444, 445. De gratia necessitate Augustinus inter ac Pelagium controversam erat, xxxvii, 328.

Gratia vera Pelagianam gratia opposita, que, xxxvii, 431. Gratia vera quantum dicenda, xxxiv, 64, 65, 437, 438. Quantum vera secundum Paulum, xli, 12. Quantum gratia in Ecclesia, xli, 12. Quantum fides, xli, 12. Quantum fides Catholicæ predicat, xxxv, 429. Sententia Catholicæ de gratia, xxxvi, 85, 168, 169. Gratia Christianorum, xi, 403. Gratia Dei per Jesum Christum quantum sit, xxxvi, 6. Gratia in quo sit definita, xxxvii, 438, 477, 478. In quo gratiam suam esse oppositæ fides Christianam, xxxvii, 441.

Gratia Christi definitio, xxxv, 138. Gratia inspicitur dilectionis, xxxv, 50. Gratia proprie dicta, gratia Christianorum, xli, 41, 42. Gratia Novi Testamenti charitas, xxxvi, 131, 132; xli, 41, 42. Charitas in cordibus diffunditur, ut amor caritatis non tunc potest, sed amore iustitie operatur bonum, xxxvii, 463. Gratia, certa scientia et dilectio vitæ, *ibid.*, 463. Gratia effluens illustratio et dilectio, *ibid.*, 463. Gratia effluens illustratio et dilectio, *ibid.*, 339. Quomodo Deus docet per gratiam, xxxv, 452. Docet Deus servitutum, inspirando charitatis, dicit disciplinam, donando patientiam; docet scientiam, illuminando intelligentiam, xi, 462. An Deus omnes docet per gratiam, necne, xxxv, 458; xxxvi, 72. Qui per gratiam docet, agit omnino, quodque scriptum dicitur, xxxv, 424, 424. Qui per gratiam dicitur, venit; qui non venit, non dicitur, xxxv, 422. Gratia quam Christiani profitentur ex est, que non solum audetur, sed percipitur bonum, *ibid.*, 419. Tunc dicitur faciam, si in tua servitate docetur me, xii, 294.

Gratia vera domini Spiritus sancti, quo fit in ultimo defectu et dilectio boni, xxxvii, 414. Gratia docet iustitie dilectionem que immoderate concupiscentie superetur, xxxv, 86, 87. Gratia liberat a lege peccati et mortis, quomodo, xxxvii, 90. Liberalis dilectionem voluntatis a concupiscentie voluptatibus, xxxvii, 439, 441. Spiritus sancto talis, xxxvii, 439. Gratia dicitur, ubi libertas est; præter hunc dilectum peccare delectat, ubi servitus, xxxvii, 438. Gratia anavitas facit plus delectare quod præcipitur, quam delectat quod impedit, xxxvii, 462; xxxvii, 423. Gratia bene dictio dilectionis, xxxvii, 401. Cum delectat, gratia proficiam ad Deum, inspiratur hoc et præbatur gratia Dei, xxxvii, 184. Gratia significata est nomine lactis et mellis; i dilectis et nutritiva est, xvii, 385. Gratiam nihil tuum significat, quam lactis copia, *ibid.*, 435, 436. Gratia lacte significatur, quod misericordie delectabili parvulis infunditur, ix, 284; xi, 426. Gratia spiritualis intelligitur dilectio Dei et proximi, xvii, 3, 4.

Gratia Dei id agit, ut dilectione implentur mandata Dei, que tunc non poterant, xi, 514. Si voluntas non est, ut bonum vere bene, id est, non mali caritate formidine; sed boni spiritualis dilectione factitans, xi, 491. Qui non vult agere sive non faciendo, orat ut quod nondum habet, scripat, xxxvii, 7. Gratia dicitur gratia dicitur gratia, ut intellegit, nisi qui amat, intellegit non intellegit, nisi qui amat, xxxvii, 306. Gratia absconditur impetibus potant, xxxvii, 462. Gratia Dei intrinsecus agit, xxxv, 41. Intrinsecus operatur, xxxvii, 275. Non fornicatus adjuvat Deus, sed intrinsecus, xxxvii, 451. Gratia quam servetur et servatur, xxxv, 71. Ideo possunt hinc remota, xxxv, 403; xxxv, 41. Quis idoneus est velle et posse, nisi inspirando adjuvat ut possimus, qui vocando præcipimus, quia sic vult; si velle et posse, non sufficit ut velle; adjuvandum est in plene velle, et implens quod

velis, xix, 390. Aliquando Deus facit in te, quod non fit a te: nunquam autem aliquid fit a te, quod non facit in te, xviii, 180. Sic Deus in nobis operatur, ut et nos operemur: designat et se operantem, qui vocat adiutorem, xvii, 290. Sicire illud possum, me irrigare non possum, xii, 477.

Gratia Dei facti in opera bona faciunt, xxvii, 416. Facti ut faciantur, xxvii, 424; xxvii, 404. Prohibendo vires efficacissimas voluntati, *ibid.* Inactantia est, quod Deus promittit nos faciant, xxvii, 424. Quod prodest homini factus esse, Deus ipse fecit, *ibid.* 77, 78. Qui promittit, quod facit promittit, non quod tu facis, xix, 400, 401. Quod fit a te, ipse Deus facit in te, xviii, 180. Gratia Dei non solum operatur remissionem peccatorum: sed etiam cooperantem illis facit homini spiritum in opere bonorum facerem, 34. Deus voluntatem preparat, non tantummodo legem et doctrinam libero homini adhibendo arbitrio, sed sic agit sensum, ut legi et doctrinæ secundum ad assensum, xli, 219, 221, 222. Gratiam Dei non precedit aliquid meriti humani, sed ipsa gratia meritorum operum, ut aucta mercator perfecti, consultat non dante, pellissique non gratia voluntate, xl, 488.

Gratia vis, iv, 429, 430; v, 42. Petentia et energia, xxxvii, 36, 71. Gratia vis et efficacia, unde, *ibid.* 72, 400. Gratia Dei vis ad voluntatem humanam cooperantem, xxxvii, 409, 434. Gratia vis voluntas Dei ad servandum certam et efficacissimam, xxv, 190. Gratia volentia suavis, xix, 426. Gratia cor nostrum quæ volentis incitat, xxxvii, 128. Deus malis hominum voluntatis quas voluerit potest in bonum convertere, xxvi, 160. Voluntati tantum prestat gratia Salvatorem, ut agi ab illa debeat, xxxvii, 30. Non voluntas, sed Deus operatur in nobis et vellet non operatur, sed Deus operatur in nobis et operari, xxxvii, 136. Subsecutum est infirmitati voluntatis humanæ, ut divina gratia ineluctabiliter et imperabiliter ageretur, *ibid.* 41, 42. A potentia gratia domante fit ut inviolabilis nolet, *ibid.* 42. Gratia suavit que a nullo duro corde

reperitur, *ibid.* 71. Voluntas Dei saltem volentis non impeditur humana voluntate, xxvi, 159, 160. Gratia ideo tribuitur, ut duritia cordis auferatur, xxvii, 71. Gratia Dei reluctantis præveniit, ut volentes sint, xxxv, 52. Gratia Dei et nolente fecit voluntatem, xxvii, 87. Gratia tollit cor lapideum, hoc est firmissimam voluntatem, et adversus Deum omnino inflexibilem, xxxv, 489; xxvii, 71. Gratia efficacia quatenus moratur, in Petro ostenditur, xxxvii, 143. Gratiam non vaciam in se ipso habere non probat Paulus, xxvii, 81. Gratia natura et vis ex oratione dequoditur, xxvii, 80. Pro gratia, testimonia Scripturæ, xxv, 52. Cyprianus, *ibid.* 06, 07. Ambrosius, *ibid.* 75.

Gratia nomine fatum non asserit a Catholicis, xxvii, 447. Cor hoc obiectum Catholicis a Pelagianis, *ibid.* 448. Libero arbitrio et gratia concilianda difficultas, *ibid.* 147. Quis de gratia Dei et libero arbitrio difficultissimus, et paucis intelligibilis, xii, 201, 203. Quævis obscura, xxxv, 402. Gratia non est deficiente, ut liberum arbitrium antefurur, nec liberum arbitrium sic extolledo, ut integræ gratiæ infirmior, xvi, 83, 83. Nonne neganda Dei gratia, neque liberum arbitrium sic deficiente, ut a Dei gratia separetur, xii, 200, 202, 203, 206, 208, 209, 212. Quod probatur ex Scripturis, xii, 206, 207. Gratia et liberum arbitrium, ut liberum hominis necet arbitrium, errant, *ibid.* 499. Qui liberum arbitrium recedat adiuvet per gratiam Dei, ut peccata superent et ferocissimæ, bene sentiant, *ibid.* Si non est Dei gratia, quomodo Christiani salvati sunt? Si non est liberum arbitrium, quomodo iudicet mundum? *ibid.* 200. Gratia et liberum arbitrium assentit, xxi, 473; xli, 204, 206, 207. Utroque ad salutem requiritur, xxvii, 429.

Gratia non tollit liberum arbitrium, xxxvii, 507. Non tollit, sed poliat: vitis polium revocat liberum arbitrium, xxxvii, 83. Gratia Dei arbitrium vere ad bonum eligens et agenda fit liberum, xli, 231, 232. Voluntas tanto liberior, quanto amor, tanto ad eam sanior, quanto divine gratiæ subiectior, xi, 247,

248, 249. Omnibus divinis deoconcor, voluntatem liberam nihil posse cessibus præsidit desitutam, ex Innocentio, *ibid.* 433. Per occultam inopinationem gratiæ Dei preparatur voluntas, a Domino, xxi, 231, 232. Libertas sine gratia qualis, xix, 337. Libertas sine gratia non est libertas, sed contumacia, xii, 257. Sine gratia credit homo præcipitum libero arbitrio, xxvii, 475. Dei gratia liberatur liberum arbitrium, ut ad recte faciendum sit liberum, xli, 207. Libero arbitrio quantum possumus, nisi nos adiuvet ille qui iubet, xii, 316.

Gratia et liberi arbitrii concursus, xix, 414. Gratia et liberum arbitrium requiritur ad bene vivendum, xxx, 468. Gratia Dei adjuvans voluntatis nostræ conatus, xxxvii, 388. Indicare nostræ voluntati, xii, 407. Prædictio Christo crucifixo unis audientis contentis, alter ascendit; qui communit impetere, qui ascendit non ardeat, *ibid.* 127. Fili Dei Spiritus Dei agunt; non quia nihil ipsi agunt, sed me nihil non agunt, a homo agunt, et tunc bene agit, si a homo agunt, xii, 106, 236. Adjuvatur nemo gratia, nisi et ipse qui aliquid agit, xxvii, 40. Qui fecit te uno te, non te iustificat sine te, xvi, 448. Exhortationes, præceptiones, documenta, liberum arbitrium demonstrant, non vero, gratiam, xxxv, 93, 93. De gratia et libero arbitrio non præsumendum, xxxv, 461, 462. Gratias omnes et virtutes nunquamque posse habere, aliter Pelagius, aliter Cornelius dixit, xxxv, 469.

Gratia subest et post lapsum datæ dimissio, xxxvii, 92. Quale stipendium gratiæ primo homini concessum in statu innocentie, *ibid.* 21. Gratia adiutorium in statu nature integre fuisse, xxxvii, 524, 525. Tantquam lumen salis, *ibid.* 524, 525. Insuperbia, xxxv, 46. Gratia post lapsum, quæ post lapsum, quæ ante, *ibid.* 32, 33. Gratia in Christo data longe potentior, quam gratia prius hominis, *ibid.* 35, 36. Gratia adiutorium duplex, aliud sine quo non fit aliquid, aliud quo fit, *ibid.* 37. Exemplo alimentis et beati-

tudinis declaratur, *ibid.* Quomodo gratia adiutorio uno homo indiget, *ibid.* Ad nostram gratiam que, non adiuvatur sine gratia voluntatis, xxxvii, 416, 424, 429. Gratiam divertentem auferentem Pelagianis, xxxvii, 75, 76. Diocrenem domi perorantem Adriano, et cæteris hominibus concessit, xli, 275. Gratia aliis certantibus, alia victoris, xxxvii, 486.

Gratia præveniens et subsequens, xii, 479, 480, 496; xii, 482; xxxvii, 106, 106. Gratia prævenit nos, xvi, 202, 217. Prævenit ut Deum diligamus, xxxvii, 209. Misericordiam Dei ubique, prævenit nos, xii, 34. Quis libenter est velle et posse, nisi inspiratum adjuvet ut velissimum, qui vocando prævenit ut velissimus? *ibid.* Gratia non prius existenti voluntati cooperatur, sed prævenit ut operetur eam, xxxvii, 268. Absit ut in donis Dei non prius fuerimus, posterorem ipsum, xxxvii, 461. Et factus homo, Deus fecit prius, xxxvii, 305. Gratia quomodo prior omnibus præveniat, xii, 480, 487.

Gratia operans et cooperans, xxxv, 493. Gratia ut velimus suo nobis operatur, cum autem volumus, et sic volentem, ut faciamus, nobiscum cooperatur, *ibid.* Sine illa vel operante ut volumus, vel cooperante cum volumus, volumus, vel cooperante cum volumus, ad peccata operari nihil volumus, *ibid.* Gratiam adjuvare amissionique propositioni, quo sensu Catholicæ dicitur, *ibid.* 51, 52. Voluntas sediti debet, xxxvii, 338. Operatur quidem et nos, sed gratia operante cooperatur, *ibid.* 369.

Gratia vera dubitas modis adjuvat, xxxvii, 480. Gratia adiutorium duplex, xxxvii, 470.

Gratia tribuere, non sub, quod fit ex gratia, pietatis et humilitatis officium est, xxxvii, 81, 82. Cui de gratia agitur, totum Deo tribuendum est, xxxvii, 119. Tutoribus vivimus et totum gratiæ tribuimus, non autem nos illi ex parte, et nobis ea parte committimus, *ibid.* Gratia Dei de cogitatur, ut ad initio maturationis suæ usque ad finem consummationis, qui gloriatur in Domino gloriatur, xxxvii, 403, 404.

Gratia Christi multo magis abundat, quam peccatum Adæ, quo sensu, xxxvii, 270, 280; xxxvii, 268; xxxvii, 384;

tia qua cor lapideum auferatur, non bonis operibus, sed malis proceditur, xxxv, 490. Gratia Dei gratuita nullis procedentibus meritis, non aliqua, xxxvii, 922. Gratia quantum ad meritum nostra meritis dari debet, xxxv, 470.

Gratia procedit opera bonae, xxxvi, 292. Opera est gratia, boni est operibus gratia, xv, 483. Gratia praesens fides, xxvii, 17. Gratia fidei non meritis operum datur, vii, 444, 445; x, 242. Annulli per electionem gratiae praesentem, destinatione digna vocari possunt dei, xxxvii, 85. An saltem iste dignus fuit Apollolus cui tantae gratiae donarentur, *ibid.* 78. Dicitur se non sibi regere Deum ut det perseverare in bonis quae habent, et aditae quae non habent, atque totum a Deo dari, *refellitur*, xxi, 433. Cum operibus in bona vita lesedone Dominus, opera eius non benedicitur, nisi meritis suis, *id.* 46, 65. Non invenit quod exoptet Deus, *id.* 60. Operibus quod invenit, non, xv, 338. Gratia sine meritis desideratur, etiam si nullum esset peccatum originale, xxxvi, 131. Gratiam secundum datur, est gratiam meriti, *ibid.* 158, est gratiam destruttore, xxxvi, 408. De operibus suis gloriosus ad gratiam non pervenit, *id.* 287. Si vis esse alienus a gratia, iacta merita tua, vii, 445. Quatenus potest dici quod natura humana gratiam mereatur, xxxv, 251. Secundum meritum non datur gratia, sed datur meritis ipsa, cum datur, xxvii, 17, xxi, 219. Gratia cum ad ipsam justitiam videtur meritis reddi; sed non desinit esse gratia, quia id adjuvat quae ipsa est largita, xxvii, 17. Abasius est penus, ut dignus heresi qui auferatur, xxi, 210. Et diligenter, *oblecti* solius, *ibid.* 381. Et fides et oratio est Dei gratia, *ibid.* 127, 434. Gratia per vivitalem additur, xxxvi, 128. Gratia pro gratia, vita nempe: quae merces est, et tamen gratia, vii, 444; xii, 419; xxvi, 468; xxi, 59. Gratia gratuita est cuius gratia est veritas Verbum et Ecclesiis, xxxv, 34.

Gratia divina perspicuum documentum, hominis a Verbo singulari susceptio, *id.* 503, 504; xxxv, 121, 192; xxi, 534, 535. Gratia in Christo maxime elatit, xviii, 271; xix, 477; xxxviii,

339. Gratia sine meritis in homine Christi posita, exemplum est gratiae ipsa nos justificatur, xxxvii, 311. Gratia se praesentatione exempli proclara in parvulis est in Christo, xxxvii, 80, 81. Eadem gratia qua factus est Christus, fit homini Christiano, *ibid.* 89. Non exopt Christus quod debeatur, sicut quod non debeat, viii, 290. Venit cum onculo gratiae, *ibid.* Gratia usque elocet in latrone, xviii, 271. In Petro, *ibid.* 245. In Paulo, xxi, 460. Ex quo gratiam non secundum merita dari probatur, xxxv, 173.

Gratia distributio quomodo aequa, xxxvii, 434, 435. Inscrutabilia Dei iudicia in gratiae distributione, xxxvi, 83, 130, 161, 133. Gratiam munera ex profundo Dei iudicio dantur, xvii, 407; xxi, 360. Gratia profundum est inscrutabile, xxi, 321. Gratia secundum pietatem sollicitudo Dei datur, xxx, 339. Est in excelsis voluntas eius, xviii, 162, 166. Gratiae dispensatio nullam occultat, sed laquei iura, *id.* 229; xxxv, 84. Gratia Dei non impedit, *id.* 102. Gratiae dispensatio occultat si carnis, iustitiam, xxxv, 84. Ad gratiam non operum pervenit, xi, 193. Ad gratiam alina et diabolus parvula pervenit, alius non, xvii, 399, 401. Gratia Dei per Jesum Christum, cor ad illum veniat, ad illum non veniat, causa occulta esse potest, impedit esse non potest, xxxvii, 291. Non facti sunt ut infantes alius veniant, alius non subveniant, alius non subveniant, xxxvii, 134. Gratia in electione quorundam parvulorum ad baptismum, xxxv, 270, 280. Gratia altitudinis innumerabilis parvulorum qui ad baptismum pervenunt discretio, xxxvii, 459. Inscrutabile est, non invenit quam alterum suscipere non possit Deus, *ibid.* 180. Cor non liberatur, aliter danteur, ad Dei iudicia inscrutabilia pertinet; non est tamen iniquitas apud Deum, xxxv, 279. Neg ideo personatum est accipitur, aut alijus, xxi, 49, 50, 66. Sic nec misericordiam impedit veritatem qua plebs dicitur, nec veritas misericordiam qua liberatur indignus, xxi, 51, 33. Nisi per indolentiam misericordiam nemo liberatur indignus, *ibid.* Nisi per indolentiam misericordiam nemo liberatur, nisi per de-

bitorum iudicium nemo damnatur, xxxv, 158. Etenim si nullus liberaretur, nemo revocaretur. Dei. Visperere iustitiam, *ibid.* 163. Qui liberatur, sic operibus liberari, si ex parvulis non liberatis ostenderetur qui non esset universa conparatio, xxxvi, 163. Omnes damnationem merentur, si ipsi in omnibus liberarentur, latret ipsi operibus per iustitiam, xxi, 50. Cor hinc subtenitur, illi non subvenitur, revocandum ad Dei iudicia occulta, xxxv, 510. Gratia cor alij datur, alij non datur, xix, 417. Cor non omnibus datur, xxxvi, 72, 141. Cum omnibus datur, xxxvii, 119. Cur gratia gratis datur, xxxvii, 119. Cur gratia gratis vel nec semper sanctis datur, xxxvii, 362. Non impedit Deus qui non omnibus, et nisi putius quam alteri donat gratiam, xxxvi, 119. Quisiam ad ipsam ante baptismum, quidam post baptismum, xxxvii, 273. Gratia alius est misericordia datur, alius ex veritate non datur, xxxvii, 362, 363. Ad iudicium Dei profunditatem pertinet, cor alius religiosus fecit, alius non facit, xxxvi, 905. Cur illi sit suadetur, et persuadetur; illi autem non fit, xxxvii, 475. Gratiam ad iustitiam cor accipit nonnulli, qui iustitiam hic vivere accipiunt nonnulli, qui iustitiam hic vivere debent, xxi, 325, 246. Quibus gratia non datur, iusto iudicio Dei non datur, xxi, 227, 290. Gratia est iustitiam etiam, et ad ipsam iustitiam, xxvii, 17. Sed cum facit, per misericordiam facit; cum autem non facit, per iustitiam non facit, xxxv, 100. Gratia Dei iustitia operata est qua hominum meritis pertinet, ut possit praeparata iustitiam audire, x, 242. Gratia peccatorum postquam peccato confitentes auferit, quosdam etiam delinquentes auferit, *id.* 266. Gratia data Paulo infideli, et persecutori crudeli, xxi, 421. Gratia non tam autem vel cum praesentibus in legem, quam cum reprobis in ipsa sine praesentibus, xxxvii, 292. Cor ille vis, ille autem sine adhibetur, vel etiam non auferatur, necesse Augustinus; sicut tamen Deum id in omnia alioque nota equitate facere, xxxvii, 247.

Gratia pluvia voluntaria, *id.* 271; xxi, 249; xxx, 294. Res Hieronymus, xxi, in Deo qui cuius vult auferat, nullis iniquitas, xvii, 403. Cor Deus

cuius vult miseretur, capere homo non potest, *ibid.* 404. Equitas Dei cuius vult miseretur eruditor mure, donec postea videtur, *ibid.* 405. Misericordiam Deum magno hominibus, obscuram nulla iniquitate, xxxv, 162. *Wille Dei voluntas* ostenditur qui non esset universa conparatio, xxxvi, 163. Gratia in tota lege torquentum, xxxv, 454, 455. Gratiam non omnibus dari, et quibus datur, nec secundum iudicia, vel voluntatis eorum dari, debetur, *id.* 229. An ad electionem gratia vel iustitia ingentum vel minorae praesentia, vel honeste insequere doctrinae, vel ipsa voluntas consideratur, xxxvii, 185, 186. Gratia non datur secundum qualitates personarum, hominum voluntatum, et praesentium, hominum voluntatum, quam per bonae et potius praeparatur, quam per bonae et potius misericordiam, xxi, 232. Apostoli sententiam, Non volentis neque currentis sed miserentis Dei, non posse occurrere, xxxvi, 130. Deus nec fatali necessitate prohibetur ne in beneficiis damnationis emiserit, nec alijus personarum descriptione vincit, xxxvii, 231. Etenim sanctus ante Dominum Deus hominis alijus operis iusti aliquando non tribuit, vel certam scientiam vel virtutem delectationem, quare, xxxvii, 363. Cor sanctus et fideles non in aliquibus vitiis tamen sanat Deus, *ibid.* 364. Gratia ad ipsam iustitiam impeditur Deo datur, xxi, 231. In hominibus causa est non alijus operis a Deo, *ibid.* 329. Quibus gratia datur, iam peccata alij quibus autem datur, non datur secundum delictum, xxxvii, 33. Nullis temporibus denegata praesentibus gratia tunc contra peccatum, xxxvii, 173. Gratia Christi nec ante eum advenit, sed postquam eum impuniti operunt, xxi, 175. Gratia est fides domo etiam antequam iustitiam non, xxxv, 18. Gratia sacramentorum virtus, x, 25, 26. Gratia non penitet a iudicibus sacramentis, xii, 417.

Gratia quantum adjuvatur, x, 249. Gratiam pervenire incipit homo, ex quo incipit Deo credere, xxxvii, 159. Gratia nunc reversionem peccatorum incipit fidem et timorem Dei impartit salubriter etiam ratione et effectu, xxi,

66. Gratiam bene operandi fides meretur, xi, 484. et imperat, *ibid.* 390. Gratiam Dei ex fide petentibus, quarentibus, pulsantibus, xii, 205. Ad obtinendam gratiam necessaria est infirmitas propria cognitio, xxvii, 346. Gratiam desiderare a iustis gratias est, xxvii, 5. S. Gratiam divine bonitatis quomodo suscipere, qui animi non aperit voluntatis, xix, 414. Ut Deus velit dare, debet et tu ad scripiendum accommodare voluntatem, *ibid.* Tibi capax fides adhibenda est, ut impletionem gratie humiliter te, supplices Deo, nihil de te presumbas, xxvii, 437. Gratiam Dei ut procedat voluntas accipiendi, et iubet et facit Deus, vi, 244. Gratia pluvia est: depressa implicatur, alta siccat, xix, 157. Gratiam humili datam superbus amittit, xxvii, 365. Ab interiore Dei luce bonum motum penitus sociatulum, cum in hac vita est, vii, 439, 160.

Gratia inopiosus ad singulos actus datur, xi, 501; xli, 224, 327. Dilectio et dilectatio iustitiae, gratia iudicia, xxxvii, 7. Solutur excusatio peccatorum qua dicunt non se accepisse gratiam, xxi, 64. Gratia non sic defendenda, ut quasi de illa securi, mala operi, diliquit homines, xli, 200. Deus opus suum non deserit, si quod operans non deserat, xix, 480. Gratia etiam pie ac Deum tenentibus impugnat, qui suggeratur, xxvii, 357. Gratiae Dei quantum non sint subiecti, xxvii, 386. Apostolus ex sua et aliorum, qui sub gratia non sub lege adducunt, iustitia docent in his iudicia ad Romanos, xxvii, 222, 423, 424. Ex dogmate Catholico de origine vitio suo de gratia, non ea sequi incommoda quae obiectant Pelagianis, xxvii, 365. Explicantur Scripturae loca ex quibus errandi occasio a Pelagianis sumpta est, xxxvii, 459, 460. Quaestiones de gratia difficiles, anie Pelagium transierunt attingunt Scripturarum tractatores, xxvii, 88. Gratiam gratuite profundum, xi, 44, 62. In hac profundo malorum coeterantur ingenia, *ibid.* 56, 57. Volentes disputare De profundis, necesse sunt in profundum, et inde error de animarum peccato ante corpus, xix, 448. In mysterio gratiae et electionis, melior est illa ignorantia, quam temeraria scientia, xxvii,

404. Quidam stulti putant Apostolum ad quaestionem de electione et reprobatione desecisse in responsione, et inopie reddenda rationis exclamasse, *O homo tu quis es, etc.* xxvii, 162, 163. Gratiam quam elegit Deus, primo non invenit Augustinus, xxi, 408, 409 et seqq. Quaestio de distributione gratiae in scrutabilis, xxxv, 56, 57. Quaesita a Apostolo solvitur, *ibid.* Cui responsio ista, *O altitudo, etc.* displicet, quare doctores, sed caveat ne inveniat praesumptores, xxxvii, 475. Cur de gratia, praedestinatione, etc., non egerit Augustinus in libro de Libero Arbitrio, xxxvii, 428, 429. De libro de Libero Arbitrio frustra prescribit Augustinus in quaestione de gratia, *ibid.* 132. Objectiones ex libro de Libero Arbitrio ipsa satisfecit Augustinus, *ibid.* 132.

Gratia commendatio, xv, 207; xii, 415, 416. Gratia Dei quae liberat nos, commendat se nobis in omnibus Scripturis sanctis, xi, 205, et praesertim in Psalmo LXX, *ibid.* 366, 367. Gratiam quo pacto commendat Apostolus, xxi, 70. Gratia laus et praedictio, vituperatio et damnatio est delictorum, xxxvii, 418. Gratia Dei praedicanda in festa Martyrum, xxi, 489. Gratia et gloria promissionibus firmata iam data ab quando dicitur, quae tamen suo tempore tantum danda est, v, 43, 44. De gratia disserere cur plurimum delectat Augustinus, xxxvii, 476. Libere de Gratia Novi Testamenti scriptum

Augustino propter hanc rem notam inuenimus gratia Dei, xi, 548. Libere de Gratia Christi et de Peccato originali, xli, 557. Liber de Natura et Gratia, xli, 551, 553. Libere de Gratia et Libero Arbitrio ad Monachos Aduernenses scriptus, *ibid.* 570. Liber ad eodem misus de Corruptione et Gratia, *ibid.*

Gratia susceptivitas quid sit, xxxvii, 46, 47. Hinc via inquit inserunt, *ibid.* Gratia Dei cogitatio et gratitudo quasi necessaria gratiarum actio et oratio, xli, 8, 47. Gratiarum actio, gratie testimonium, xxxvii, 338; xxxvii, 109. Gratiarum actio et oratio ostendunt voluntatem per antecessentem gratiam preparatam, non vero gratiam merito volum-

in antecessente donari, xli, 231. Gratiarum actio et oratio, si ob hoc gratiae agitur Deo, quod non donavit ipse nec fecit, xxxvii, 109. Si homini gratias ageret homo pro eo quod illum vel putaret non prestasse vel oisset, adalato vel irritio verius quam gratiarum actio diceretur, xxxvii, 109, 483. Gratiae Deo agente, non solum cum beneficiis, sed etiam cum emendat, viii, 297, 300; x, 235. Gratiarum actio ab omnibus debita melior, xii, 483. Gratias agens de purto melior est incomparabiliter, quam ea extolles de magno, xx, 491; xxxviii, 338. Unde maiores gratias agere nisi Deo gratias, xxxv, 364. Gratiae omnis intentio illi agit, ne situs ingrati, xli, 75. In gratiarum actione nihil aliud agitur, nisi ut qui gloriatur, in Domino glorietur, *ibid.* Gratias ipsi agere nobis licet, referre non licet, viii, 290. Gratiarum actionem pro beneficiis suis Deus exigit, *ibid.* 82, 83. Ad gratias agendum tunc particularibus, non sufficit homo, xi, 453, 354. Gratias Deo veritas agitur, re tenemus, x, 282. Gratiae dona alieni sunt sua, cum amittit, quod accipit, et gratias sibi qui dedit, xli, 424. Gratiarum actio, auctoris laudis sacrificium, xxxv, 364. Gratias agere ubi dicitur, norunt fideles, xxxvii, 278. Gratiarum actio Domino Deo nostro, magnum sacramentum in sacrificio Novi Testamenti, xi, 45. Observationes, orationes, interpellationes, gratiarum actiones, quae dicitur, *ibid.* 476, 477. Vixit pro quibus antiquum illud quod est in Domino mensa incipit, beneficiis, orationes cum beneficiis, etc., interpellationes in postulatione cum populus benedictur, et post haec omnia gratiarum actiones, *ibid.* 478.

GRATIARUM IMPERATOR, xxxix, 304,

305. Gratianus Theodosium participem regni fecit pro fratre suo, xi, 288. Gratianus ferro tyrannico interemptus, xi, 268. Vindictae actus a Theodosio, *ibid.*

GRATIARIUS, Basilica, xlix, 320. GRATIANOPOLIS CIVITAS in Gallia, vi, 473. Non longe ab urbe Gratianopolis est in quo fatus accense extinguitur, et extitit ascenditur, *ibid.*

GRATULATIO et oratio, in quo differat, xi, 85. Gratulatio debita donis Dei. Vox: benedictus Dominus qui non delictis in venationem dentibus eorum, est certe gratulationis, et digna gratulatio, xxii, 220.

GREGORIANUS, xxvi, 404. GREGORIUS EPISCOPUS Orientalis, xxxv, 98; 143, 440; xxxvii, 155; xli, 460. Eius apologia prima de fuga sua, xxxv, 448.

GREGORIUS hominis si non dirigeret Deum, semper per prava iret, viii, 85. GREGORIUS DE SECURITATE, xxvii, 44.

GUBERNAT Deus sine labore quae fecit, xii, 65. Deus infans carni curam gubernandae universitatis non deseruit ut amittit, xxxix, 505. Gubernatio est optimis, ut omnia sui temporibus distributa ac ordine gerantur, xxvii, 548. Munita ad indicandum divine gubernationis harmoniam hominibus concessa est, xi, 393.

GUBERNATIS MARTYRIS NATALE, xx, 574. GULFUS tentatio, xv, 263, 264. Gulphi describuntur, v, 66.

GUSTAVUS, viii, 92. Beneficentia episcopus, *ibid.* 98.

GUTHRIUS, xxxv, 444.

GUTTURA aquae de digito Litaris descendit dicitur, xxvii, 297.

GYMNASIOPISTAE philosophorum secta apud Indos, iii, 197, 390.

HABERE te agnosce, et ex te nihil habere, et nec superbis sis, nec ingratis, xi, 187, 388. Quantum habebis, tantus eris, proverbium avarorum, viii, 476. Habendo aut agendo, beatus dicitur, x,

149. Felix vere est, non qui id habeat quod amat, sed qui id amet quod amatum est, vii, 342. Indignus es qui habere, qui non vis esse quod vis habere, xxvii, 592. Habere aliiquid tunc quisque

66. Gratiam bene operandi fides meretur, xi, 484. et imperat, *ibid.* 390. Gratiam Dei ex fide petentibus, quarentibus, pulsantibus, xii, 205. Ad obtinendam gratiam necessaria est infirmitas propria cognitio, xxvii, 346. Gratiam desiderare a iustis gratias est, xxvii, 5. S. Gratiam divine bonitatis quomodo suscipere, qui animi non aperit voluntatis, xix, 414. Ut Deus velit dare, debet et tu ad scripiendum accommodare voluntatem, *ibid.* Tibi capax fides adhibenda est, ut impletionem gratie humiliter te, supplices Deo, nihil de te presumbas, xxvii, 437. Gratiam Dei ut procedat voluntas accipiendi, et iubet et facit Deus, vi, 244. Gratia pluvia est: depressa implicatur, alta siccat, xix, 157. Gratiam humili datam superbus amittit, xxvii, 365. Ab interiore Dei luce bonum motum penitus sociatulum, cum in hac vita est, vii, 439, 160.

Gratia inoperiosa ad singulos actus datur, xi, 501; xli, 224, 327. Dilectio et dilectatio iustitiae, gratia iudicia, xxxv, 7. Solvitur excusatio peccatorum qua dicunt non se accepisse gratiam, xli, 64. Gratia non sic defendenda, ut quasi de illa securi, mala operi, diliquit homines, xli, 200. Deus opus suum non deserit, si quod operans non deserat, xix, 480. Gratia etiam pie ac Deum tenentibus impugnat, qui suggeratur, xxvii, 357. Gratia Dei quantum non sint subiecti, xxvii, 386. Apostolus ex sua et aliorum, qui sub gratia non sub lege adducunt, iustitia docent in his iudicia ad Romanos, xxvii, 222, 423, 424. Ex dogmate Catholico de origine vitio suo de gratia, non ea sequi incommoda quae obiectant Pelagianis, xxvii, 365. Explicantur Scripturae loca ex quibus errandi occasio a Pelagianis sumpta est, xxxvii, 459, 460. Quaestiones de gratia difficiles, anie Pelagium transierunt attingunt Scripturarum tractatores, xxvii, 88. Gratiam gratuite profundum, xi, 44, 62. In hac profundo malorum coeterantur ingenia, *ibid.* 56, 57. Volentes disputare De profundis, necesse sunt in profundum, et inde error de animarum peccato ante corpus, xix, 448. In mysterio gratiae et electionis, melior est illa ignorantia, quam temeraria scientia, xxvii,

404. Quidam stulti putant Apostolum ad quaestionem de electione et reprobatione desecisse in responsione, et inopie reddenda rationis exclamasse, *O homo tu quis es, etc.* xxvii, 162, 163. Gratiam quam elegit Deus, primo non invenit Augustinus, xxi, 408, 409 et seqq. Quaestio de distributione gratiae in scrutabilis, xxxv, 56, 57. Quaesitum a Apostolo solvitur, *ibid.* Cui responsio ista, *O altitudo, etc.* displicet, quare doctores, sed caveat ne inveniat praesumptores, xxxvii, 475. Cur de gratia, praedestinatione, etc., non egerit Augustinus in libro de Libero Arbitrio, xxxvii, 428, 429. De libro de Libero Arbitrio frustra prescribit Augustinus in quaestione de gratia, *ibid.* 132. Objectiones ex libro de Libero Arbitrio ipsa satisfecit Augustinus, *ibid.* 132.

Gratia commendatio, xv, 207; xii, 415, 416. Gratia Dei quae liberat nos, commendat se nobis in omnibus Scripturis sanctis, xi, 205, et praesertim in Psalmo LXX, *ibid.* 366, 367. Gratiam quo pacto commendat Apostolus, xii, 70. Gratia laus et praedictio, vituperatio et damnatio est delictorum, xxxvii, 418. Gratia Dei praedicanda in festa Martyrum, xii, 489. Gratia et gloria promissionibus firmata iam data ab quando dicitur, quae tamen suo tempore tantum danda est, v, 43, 44. De gratia disserere cur plurimum delectat Augustinus, xxxvii, 476. Libere de Gratia Novi Testamenti scriptum

Augustino propter hanc rem notam inuenimus gratia Dei, xi, 548. Libere de Gratia Christi et de Peccato originali, xli, 557. Liber de Natura et Gratia, xli, 551, 553. Libere de Gratia et Libero Arbitrio ad Monachos Aduernenses scriptus, *ibid.* 570. Liber ad eodem misus de Corruptione et Gratia, *ibid.*

Gratia susceptio quid sit, xxxvii, 46, 47. Hinc via inquit inseruit, *ibid.* Gratia Dei cogitatio et gratitudo quasi necessaria gratiarum actio et oratio, xli, 8, 47. Gratiarum actio, gratie testimonium, xxxvii, 338; xxxvii, 109. Gratiarum actio et oratio ostendunt voluntatem per antecessentem gratiam preparatam, non vero gratiam merito volum-

iniam antecessente donari, xli, 231. Gratiarum actio et oratio, si ob hoc gratiae agitur Deo, quod non donavit ipse nec fecit, xxxvii, 109. Si homini gratias ageret homo pro eo quod illum vel putaret non prestissem vel omet, adalato vel irritio verius quam gratiarum actio diceretur, xxxvii, 109, 483. Gratiae Deo agente, non solum cum beneficiis, sed etiam cum emendat, viii, 297, 300; x, 235. Gratiarum actio ab omnibus debita melior, xii, 483. Gratias agens de purto melior est incomparabiliter, quam ea extolles de magno, xx, 491; xxxvii, 438. Unde maiores gratias agunt Deo gratias, xxxv, 364. Gratias omnis intentio illi agit, ne minus ingrati, xli, 75. In gratiarum actione nihil aliud agitur, nisi ut qui gloriatur, in Domino glorietur, *ibid.* Gratias ipsi agere nobis licet, referre non licet, viii, 290. Gratiarum actionem pro beneficiis suis Deus exigit, *ibid.* 82, 83. Ad gratias agendum tunc particularibus, non sufficit homo, xi, 453, 354. Gratias Deo veritas agitur, re tenemus, x, 282. Gratia dona alieni sunt sua, cum amittit, quod accipit, et gratias sibi qui dedit, xli, 424. Gratiarum actio, auctoris laudis sacrificium, xxxv, 364. Gratias agere ubi dicitur, norunt fideles, xxxvii, 278. Gratiarum actio Domino Deo nostro, magnum sacramentum in sacrificio Novi Testamenti, xi, 45. Observationes, orationes, interpellationes, gratiarum actiones, quae debentur, *ibid.* 176, 177. Vixit pro quibus antiquum illud quod est in Domino mensa incipit, beneficiis, orationes cum beneficiis, etc., interpellationes in postulatione cum populus benedictur, et post haec omnia gratiarum actiones, *ibid.* 178.

GRATIARUM IMPERATOR, xxxix, 304,

305. Gratianus Theodosium participem regni fecit pro fratre suo, xi, 288. Gratianus ferro tyrannico interemptus, xi, 268. Vindictae actus a Theodosio, *ibid.*

GRATIUM Basilica, xix, 320.

GRATIARUM POPULI CIVITAS in Gallia, vi, 473. Non loqui ab urbe Gratianopolis est in quo factus accessus extinguitur, et extincta accenditur, *ibid.*

GRATULATIO et oratio, in quo differat, xi, 85. Gratulatio debita donis Dei. Vox: benedictus Dominus qui non delictis in venationem dentibus eorum, est certe gratulationis, et digna gratulatio, xxii, 220.

GREGORIANUS, xxvi, 404.

GREGORIUS episcopus Orientalis, xxxv, 98, 143, 446; xxxvii, 155; xli, 460. Eius apologia prima de fuga sua, xxxv, 443.

GREGORIUS hominis si non dirigeret Deum, semper per prava iret, viii, 85. Deus, semper Dei securitas, xxvii, 44.

GUBERNAT Deus sine labore quae fecit, xii, 65. Deus infans carni curam gubernandae universitatis non deseruit ut amittit, xxxix, 505. Gubernatio est optimis, ut omnia sui temporibus distributa ac ordine gerantur, xxvii, 548. Munita ad indicandum divine gubernationis harmoniam hominibus concessa est, xi, 393.

GUBERNATIS martyris natalis, xx, 574.

GULF tentatio, xv, 263, 264. Gulphi deseruntur, vi, 66.

GUSTAVUS, viii, 92. Beneficentia episcopus, *ibid.* 98.

GUTHRIE, xxxv, 444.

GUTTUR aqua de digito Litaris descendit dicitur, xxvii, 297.

GRANOSORIANI philosophorum secta apud Indos, iii, 197, 390.

HABERE te agnosce, et ex te nihil habere, et tunc superbus sis, nec ingratus, xi, 187, 388. Quantum habebis, tantus eris, proverbium avarorum, viii, 476. Habendo aut agendo, beatus dicitur, x,

149. Felix vere est, non qui id habeat quod amat, sed qui id amet quod amatum est, vii, 342. Indignus es qui habere, qui non vis esse quod vis habere, xxvii, 592. Habere aliiquid tunc quisque

non simant, vii, 227, 228. Auctoritatem Ecclesie quasi ratione nomine, et pollutione superante constant, xxxii, 386. Et hae fallaci pollicitatione decipiunt, i, 321. Haereticis venientibus ad se non precipiunt fidem, sed promittunt rationem, xxxvii, 25.

Haereticis in malis suis nobiscum, xxxix, 307. Paris sacramenta fornam pietatis exhibentia, virtus vero pietatis non est et spiritalis in eis esse non potest, xviii, 211. Habere dona multa possunt, charitatem non passunt, xxi, 403; xxxviii, 206. Quidquid habere, poluerunt quavis per se sanctum, ipsi tamen nihil sunt, *ibid.*, 201. Haereticorum hae fides, nec continuata vera, xxv, 258. Ipsis non prodest jejuniun, xxvii, 190. Haereticorum si aliqua mira facta sunt, magis reverendum est, xxxvii, 272. Haereticis martyrum gloriam, si quid patiuntur, tibi videntur, xxxi, 229, 231. Nequidquam se martyres ac servos Dei dicunt, xi, 365.

Haereticis non essent, et non esset superbia, vi, 334, 335. Una mater superbia omnium haereticorum generalis, xxvii, 19. Omnis haereticus consequenter schismaticus est, xxxix, 61. Haereticis semper inquitur, quod adverteat eis Spiritus sanctus, xxxviii, 217. Haereticorum iniquitate tanquam de somno ignavia nostra excitator indistat, xxi, 76. Ab haereticis, tanquam civibus bellis, quantum Ecclesiae, xi, 442. Haereticis utilis Ecclesiae, xviii, 442; xxxviii, 236. Quis ad probationem suae doctrine utitur, iv, 226. Sapientiam Ecclesiae et benevolentiam exercent, iii, 343. Eorum morte, si non Catholicis Ecclesiae a somno excitatur, et ad investigandum divinarum Scripturarum proficiunt, vii, 180. Haereticis prout Ecclesiae non verum apertum, dum excitatio, iv, 330. Obsecrationem deserunt, ut quae latebant in Scripturis aperiretur, viii, 334, 336; ix, 301. De Ecclesiae casibus, Ecclesiae prout, in eo quod dicitur nobis, et inquisitionis studio, et timoris exemplum, xii, 251. Haereticorum comparatione iudicium est inventio veritatis, vii, 212. Haereticis cum responderet et necessitate, scilicet Catholicis ex utilitate, xi,

251, 252. Et his qui male sentiant, probati sunt qui bene sentiant, viii, 334. Haereticis, Christianis fidei inimicus et defensor, vii, 188.

Haereticorum odium majorem gloriam, xviii, 211, 77. Haereticorum errores, vere persecutionibus sunt pie vivere volentibus, ixi, 320. Laquei eorum perniciosis carnalibus, xxxii, 299. Haereticis omnes milites diaboli sunt et adiutores, xxxvii, 489. Filii diaboli, xviii, 29. Haereticis plerumque se paucitate commendant, xv, 270. De paucitate gloriantur, xxii, 494, 322. Vox haec est omnium haereticorum, xxv, 313. Velus vox, *ibid.*, 180. Haereticis omnes in panca et in parte sunt, vii, 443; xi, 250. Haereticis omnes Catholicos veritatis antiquitatis diverse nomina imponunt; ipsi sua singula obtinent, xxx, 302. Nulla est secta erroris, quae ita veritatis Christianae adverteat, ut non similibus Christi nomine gloriantur, xxv, 16. Haereticis, omnes qui non sunt communionis eorum, legibus suis haereticos vocant, ix, 43, 44. Haereticis veritate convicti dicere solent: Nos oves sumus, episcopi de nobis reddent rationem, xviii, 22. Haereticis magorum Pharaonis habere eorum declaratur Apostolus, xxxviii, 217.

Haereticis serpenti comparantur, xxxvii, 484; et paleo, *ibid.*, 483. Per Cham figurati, iii, 84. per vulpes ignem in caudis trahentes, xxi, 465. per filios concubinarum, xxi, 346. per Ismaelem alterum Abraham filium, xvii, 408. per sodalem Sesonis unum ducentum, xxi, 464.

Haereticis Antichristi sunt, vi, 116; xxxix, 430. Fures et latrones, xv, 427. Canes dicuntur, xxi, 22, 24. Leprosarii, xxxvii, 429. Fere calami, vi, 300. Pseudoprophetae, vii, 172. Serpentes indignatione obdunt, ix, 42. Tauri dicuntur, *ibid.*, 300. Haereticis quomodo quidam in Ecclesia, xxxviii, 101. Quidam in contumelia, *ibid.*, 306. Haereticorum vanitatem docens Christianus, vel dolet vel ridet, xxvii, 419.

Haereticis sanandi magis quam persequendi, xxviii, 181. Qualibet ratione a pernicie revocandi, xii, 446. Adversus haereticos quo animo inarguendum, et quid utilitatis inde consequatur, xxxiv, 168.

Haereticorum scriptis cur respondendum, xxxiv, 406. Haereticis non correctioni, sed contentioni student, ix, 302. Haereticis litigantibus et contentantibus calidius ammonendum, xxi, 370. Non tam disputantibus, quam orationibus, xxxvii, 304. Haereticis et Pelagianis instructio et oratio debetur, xi, 504, 205. Orandum pro haereticis et schismaticis, xxxi, 478.

Haereticis spiritali gladio utriusque Testamenti acie his acuto interficiendi, xxxvii, 445, 446. Haereticis tanto fortius convincuntur, quanto plures patent exitus ad eorum laqueos evitandos, xxx, 222. Haereticis obici non vult Augustinus privatorum crimina, sed tantum quod a se referre voluerit Augustinus vis de Macta libris, i, 521. Augustini in eos lenitas et clementia, xxvii, 493. Qui impugnant haereticos, adjuvantur a Deo, *ibid.*, 410. Haereticis auctore correcto, facilius revocantur ceteri, xi, 438. Haereticis non inquinant ad communionem, xxxii, 428, 430. Agere cum haereticis vel schismaticis de negotio animae licet, cum licet agere cum eis de negotio fundi, ad filios dicendum, xxxviii, 423. Donatistae, Maximianenses, Manichaei, Ariani, Eusebiani, Macedoniani, Cathaphryges tempore Augustini vixebant, xxxix, 369. Haereticorum impia dogmata a quolibet Catholicis reddenda; impia vero facta ab episcopis praesentibus, aut in proximo constitutis, plectenda, xxxiv, 106. Haereticos vel membra putrida procedentibus nisi immovent, xi, 426, 429, 432.

Haereticis annulis modis ad Ecclesiam revocandi, xxxvii, 414. Haereticis de corrigi vult Augustinus ut doceantur, xxxix, 248. Si terrentur, et non docerentur, improba quasi dominatio videretur: si docerentur, et non terrentur, pigritas morderetur, *ibid.*, 173. Haereticum docere quavis superbia et persequerem non alimur Augustinus, xxxviii, 423. Haereticis Deus per humanas potestates misericorditer admonet, xxxix, 230, 233. Haereticis, schismaticis, Pagani severis legibus pro religione possunt coerceri, xxxi, 136, 136; xi, 456, 457. Molestiarum temporibus utilitas

ad haereticos reducendos, xxxix, 172, 173, 188, 189. Pietas est eis esse molestiarum, xxxvii, 195. Persecutio adversus haereticos et schismaticos non dici debet persecutio, vi, 80, 81. Magna fit in haereticis (Donatistas) misericordia cum per leges imperatorum a sua secta eripuntur inveni, etc., xi, 450. Leges imperatorum adversus haereticos, ix, 42, 93; xi, 50. Theodosii lex generalis in omnibus haereticis, xi, 461. Poma decem liberarum auri in haereticos a Theodosio constituta, *ibid.*, et ab imperatoribus, xxxix, 143. Leges de confringendis idolis et corrigendis haereticis, vivo Theodosio, in Africam missae sunt curante Theodosio filio, *ibid.*, 233. Haereticis de haeculis excludendis praecipitur leges imperatorum, ix, 43. Una eademque culpa ab imperatore estimatur, eorum qui ad dissimulandum conveniant, ut non dampnando favorem noxiam haereticis praestiterint, xii, 142. Agit Augustinus cum profectus praetorio, ut haereticorum tumor terrendo amoveri posset, quam nullo modo recederet, xxxix, 139, 131. Haereticos corrigi vult Augustinus, non necari, *ibid.*, 247. Haereticis falso appellare res suas, quae secundum leges regum juri sunt amittere, *ibid.*, 211. Multi unitatem Catholicam veraciter tenent atque defendunt, *ibid.*, 211. Quisquis res proprias vestras cupit appetit, displicet nobis, *ibid.*, 212. Sicut et qui non per iustitiam, sed per avaritiam tenet res pauperum vel basilicas quasi sub nomine Ecclesiae lenelatis, *ibid.*

Haereticis ex haerese etiam ipsi relapsus rediens benigni recipiendi, xxxi, 112. Haereticis et schismaticis aliter in Ecclesiam recipiendi, aliter Pagani, xxxvii, 352. Haereticis quomodo in Ecclesiam recipiendi, *ibid.*, 286, 287, 292. Haereticos quando hospitantibus Orientales aliticos denno censuisse prohibetur, *ibid.*, 382, 384. A post haereticos baptizati, ut denno hospitentur, nunquam Scriptura proce-

pit. xxxi. 420. Hæreticis ad Ecclesiam redeuntibus baptismum non est violandum, xxxviii. 361.

Hæreticorum fraus discussa, non Sacramento Christiana, xxxix. 207.

Hæretici ad Ecclesiam venientes sine baptismate admittuntur, xxxi. 245, 249, 250. Non per baptismum, sed per penitentiam esse recipiendos, ibid. 249, 250.

Hæretici, si per manus tantum imponantur reconciliandi, in eorum Casibus non censu Crescens a Cetera, ibid. 255. Car. eis imponitur manus, ibid. 275.

Hæretici ad Eucharistiam transientes charitate ministrant, non baptismi necessitate, xxxxi. 191, 192. Hæretici quid in Catholica querere debeant, xxxxi. 355.

Quid eis ad Catholicam venturibus non feratur, ibid. 358, 357; xxxxi. 291. Cum ad Ecclesiam redeunt, inquiri eis ubi est baptisma quod forte perierunt, xxxi. 445, 453. Hæretico baptismum Christi verum conferri inde habetur, quia et nisi qui intra Ecclesiam sunt, conferunt. *Vide libror de Bapt. III et IV, xxxi. 288, 311.* Hæreticos reconciliatos quibus in ipsorum honoris gradibus recipi censent, xxxxi. 346, 357. Hæretici Apollinista dixerunt, quia mentem non habuit Carion, id est, intelligentiam non habuit animi illa, sed verbum illi pro mente, et pro intelligentia erat, xxxxi. 190.

Hæretici quibus promittitur liberatio ab æterno supplicio, iv. 196, 210, 211.

HÆLECEIA ET ALLEGRIA, xvi. 545, 546; xxxvi. 89. Interpretatur, Laudate Deum, xxi. 44; xxi. 44; xx. 257, 258; xxxi. 430. Propter sanctissimam assuetudinem servatam, xv. 166. Cuius in quibusdam Psalmis generatur, xxi. 245, 258. Hæleceiaque Paulini, ibid. 210. Hæleceia certo tempore solemniter cantatur secundum Ecclesie antiquam traditionem, ibid. 215. Hæleceia et Amen diebus Resurrectionis et Passionis Dominici per totam mundum cantantur, xv. 166. Cuius solemniter cantatur post Pascha, xxi. 44, 45. servit per quinquaginta dies, et hoc ex antiqua traditione, xx. 98, 307. Tempore Paschali jejunia relaxant Christiani, Hæleceia canunt, quod est signum Resurrectionis, xxxviii. 315.

Aliis diebus varie cantatur alibi atque alibi, ibid. 320. Hæleceia modo abba cantetur est vitæ futuræ, xv. 45. Hæleceia clibus noster in celo, potus Hæleceia, actu quietis Hæleceia, totum gaudium erit Hæleceia, xx. 307, 322. Hæleceia in celo erit in re, modo autem in spe: modo cantat amor carnis, tunc cantabit amor fructus, ibid. 320. *Vide ALLEGRIA.*

HÆREARI, xxxi. 285. Humiliter iocundatur exultatione Q. Maximus patientia sua fugit, xxxix. 40.

Hæreolus sapiens dei non debet, 32.

Hæreolus sacrificia diæmoni offerunt, xxx. 66. Haruspiciam continent Augustulus, cui ille victoriam suis scribitur in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

HÆREUS, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

HÆREUS, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

Hæreus, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

Hæreus, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

Hæreus, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

Hæreus, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

Hæreus, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

Hæreus, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

Hæreus, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

Hæreus, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

Hæreus, xxxviii. 354.

Hæreus Danielis an ad primum, an ad secundum, an ad utrumque Christi adventum pertinet, xxx. 134. Non de ferunt qui ad utrumque pertinet, æque in Theatroi remissa certamine præcipit, xli. 504. Interpunctum et suspensum libri superstitio, iv. 480.

iii. 438. Hebræos exerceri oportebat in servitute Aegypti, ad de-iderandum ai civitatem suam, ibid. 439. Unde apud Hebræos alternaverunt humilitatis, horum, et prosperitatum consolatorum, ibid. 447. Veritatem non parvum iudicium Hebræos populi, ibid. 307. Hebræi non iam propter merita sua, quam propter peccata gentium quæ delibabantur, victorias reportant, ibid. 363. Hebræorum regni divinus, ibid. 423, 424. et post divinationem conjugiorum, ibid. 426, 427. Dicitur variis nominibus Hebræa, unde 427. Hebræa lingua, ibid. 426. Hebræa omnia prima in Græcæ linguam, deinde in Latinam translata, vii. 510, 511. Hebræa littera apud Hebræos scribere nulli esset, nisi solis scribis, xxxviii. 499. *Vide IUDÆI.*

Hebræa lingua ab Heber nomen habet, accepta, iii. 306. Primum omnium fuit, ibid. Quando inventa, ibid. 364. Romanis in dæmo Heber, ibid. 306. Ad populum Dei tantum translata est, ibid. 307. Hebræa littera ante Moysen, ibid. 497. Hebræa lingua Punicæ familiarior, vi. 7. et significatiorem quamvis viciniate, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

Hebræa, xxxviii. 624.

quæ producta, xxvii. 429. Herbarum viti, quales suntibus Masochibus, ibid. 237, 238. Herbo semper vivo, xvi. 21.

HERACLIUS, xv. 145; xviii. 378, 382. Heracles, xviii. 378, 382.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, quæ alidem raris est, ibid. 382. Sulcicanti LX Christianis necatum propter Heracles idiom, i. xxxviii. 472, 473. Hercules Rome subditus, xviii. 382. Hercules et Iamona filius, xviii. 382. Hercules in diebus, xviii. 289; xviii. 392. Hercules aquila Cyonicorum, i. 81.

HERACLES, xv. 145; xviii. 378, 382, 429, 431. Quo tempore vixit, et quare honoris divini ei dicitur, xv. 429, 430. Heracles secutus Laurentem, iii. 290. Herculeum inter septuaginta Laeos numerat, ibid. 78. Hercules dictus Dico fortitudinis, xvii. 332. Editus Heracles secum ipse quam cum Heracle Iodem, ii. 290. Hercules plures fuisse historiam secretorum dicitur, vii. 446. Hercules Sivi seu Iyri duo loca rogatus fuit, ibid. Nilum a se ipso in OETA secum incertum producit, ibid. Hercules idiom cum suo titulo, xvii. 378. Cum herba deaurata apud Carthaginienses, qu

xxxiii, 411. Hierodis regis persecutio gravissima post accessum Domini, *iii*, 323.

Herodes rex impius, audito a Magis quoniam natus est rex Judaeorum, exivit confuso successore; et putans adversus magni consilii Angelum humano se praeparare consilio, placidus ad eum modis invitatum pervenire; prius memento, postea assequendo, xxxiii, 432. Prius Herodes mentitus est Magis, fugens se adorare velle quem coepit occidere, *ibid.* Herodes impius, factus ex timore crudelis, et iudicem suum postea celari impius vultu desavire; fingit primum adorare quem tremunt parum esse, xxvii, 227. Herodes de successore omnis, *ibid.*

Herodes (alter). Quorem innocuum captivus Herodes, non armato militi, sed impudice feminæ venundavit, xxviii, 388.

Herodias auquamem iusti Joannis, impudici rotata flexibus, mercata est, xxvii, 288.

Heros opule dicitur, *ii*, 488. Heros appellatur alienius meriti animo defunctorem, *ibid.* Herom nomen non facile reperitur in Scripturis, *vi*, 297.

Heros episcopus Gallis, xxxvi, 46, 83, 102. Pelagium et Galatium auctoritate nefarii erroris arguit Heros et Lazarus, *xi*, 388; 390, 397. Eorum litteras Orosius presbyter detulit ad concilium Galliarum, *ibid.* 389. Herotis et Lazari obiectis respondit Pelagus, *ibid.* 418.

Hesione poeta nomen imposuit Minis, *iv*, 478.

Hesperus vir tribunicus, *iv*, 248.

Hesperus stella Venere, *iv*, 173, 174.

Hesperus pro iuvene ponitur, xxxii, 424.

Hesperus Salomoniae urbis episcopus, *iv*, 76, 77, xxi, 81. *Vide notam (f) ejusdem voluminis, nempe xii.* Suetus homo Dei, *ibid.* 158. Hesycho scribit Augustinus, *ibid.* 91. Cui respondit Hesycho, *ibid.* 95. Viciniam quae rescribit Augustinus, *ibid.* 101.

Heterocentron praeulum crudelitas, xxxv, 306.

Hieraca a quo dicitur sancti Hieracie, xxvii, 236.

Hiericus, xxxv, 503, 504. Romanae urbis orator, xxv, 80, 81. Haec nomen cupari ab Augustino libri de Paldro et Apto, *ibid.*

Hierosolimi idololatriam in regno suo instituit, *iii*, 423.

Hieronymus, xli, 334. Presbyter venerabilis, xxxvii, 544. Homo Dei, *xi*, 458, 459. Doctissimus vir, xxxvii, 426; xli, 89, 90, 100. maxime in Scripturis, *xi*, 163. Ab adolescentia ad senectutem in monasterio deudavit et vixit, xxxix, 41. In monasterio variis quatuor scripturis, xxxviii, 419. Hieronymus Augustino ignotus facte, sed spiritus imitate conjunctus, *ibid.* 414. Hieronymus non ex defuncto defuit ne Petrum peccasse, nec Paulum provociter arguisse majorem, xxxix, 55, 56. In recenti opere secutus est de hac re sententiam Cypriani et Augustini, *xi*, 423. Hieronymus in sacra Scriptura admissis officina mendacia, dicere videtur August., xxxviii, 414.

Hieronymus Augustino expositio de illius epistola per Italiam sparsa, xxxix, 39, 41. et de jure necessitudinis violato, *ibid.* Hieronymus ad *medicamentum* hortatur Augustinus, xxxviii, 417.

Hieronymus quid sentiret de origine animae, exponit in epistolis contra Rufinum, *xi*, 320. Marcellum scripat suam esse sententiam, singulas animas novas nascentes fieri, *xi*, 370. Quaestione de origine animarum Augustino adversariis renulit, *xi*, 36. Hieronymi testimonium pro pensis originali, xxxv, 122. Hieronymus dogma de recato originali in libro contra Iovinianum et in commentariis in Jonam subdidit, *xi*, 328, 329. Hieronymi sententia de visione Dei, *ibid.* 152. Sentit Patris, Filii et Spiritus sancti divinitatem oculis carnis acui non posse, *ibid.* 152, 160. ac non incorporem non corpoream, sed aliis non videtur, *ibid.* 158. Hieronymi sententia de membris Dei contra Anthropolatras, *ibid.* 163. De Danielis hebdomadibus Augustinus Hieronymi expositione Hesycho dirigit, *xi*, 91, 92, 97. His lectorem respondit dicit Hesycho, *ibid.* 100. Hieronymo judicium de Danielis hebdomadibus opi-

nionem temeritatis notandi, assentitur Augustinus, *xi*, 94. Hieronymus quaestione crederetur in libro Explanatum in Iozam ridiculam vocat, xxxix, 94, 95. Hieronymi interpretationem in aliquo loco Jonae prophetae, velut nequiditatem corrigere coactus est, quidem episcopus plebe tum nomen, *ibid.* 37. 413. Rogat cum Augustinus ad prodit Originem et haereticorum errata, xxxviii, 418. Hieronymus doctus de magistrorum Ecclesiarum sententis periculo iudicari, *xi*, 100. Hieronymus in Oriente carus, *xi*, 100. Hieronymus in gratia Christi adversus Pelagium pro gratia Christi confixit, xxxv, 473; *xi*, 297. Eius adversus Pelagium opus sub nomine Critoboli, *xi*, 423. Pelagius de Hieronymo questus quod ei tanquam amulo inviderit, xxxv, 173.

Hieronymus ex Hebraeo in Latium eloquium Scripturae convertit, *iii*, 502, 508. Esaiherom a sancto Hieronymo translatus ex Hebraeo non habet Augustinus, *xi*, 339, 336. Hieronymus Job ex Hebraeo interpretatur, xxxix, 36. Interpretatio Jonae prophetae ex Graeco in Latium facta ab Hieronymo accepta, *ibid.* 36. Hieronymus respondit super interpretatione sua in Jonam prophetam, *ibid.* 73. Hieronymi in Ezechiel commentarii, *xi*, 320, 321. Libri in Daniele, *iv*, 121. in Malachiam, *ibid.* 138. Evangelium ex Graeco interpretatus est summa fide, xxxv, 37, 38. In expositione Epistolae ad Corinthis, xxxix, 55. necnon alios Graecos, *ibid.* Quare novam post alios interpretationem Hieronymum aggressus est, *ibid.* 74. 72. Septuaginta editioni vacare non potest, ut optabat Augustinus, penuria notariorum, *xi*, 379, 380.

In Hieronymi canonicoorum agere, quae, necnon penita veritate, quam veritatem aequum consuevit, xxxix, 10. Quia de Hieronymi versione sentiant Judaei, *xi*, 297. Hieronymus librum de optimo Scripturas interpretandi genere scripsit, *ibid.* 70. Hunc peti Augustinus, *ibid.* 190. Hieronymo dedicati duo Augustini libri, *xi*, 978. Habentur, *ibid.* 323, 344. Hieronymo decretum est Augustinum amare, suspicere, eolere, ejus-

que dicta quasi suo defendere, *ibid.* 378, 379. Laudatur Hieronymi liber adversus Rufinum, *ibid.* 334. Opus adversus Iovinianum, *ibid.* 345; 352. Hieronymi opus in quo de resurrectione carnis praedicat disputat, *ibid.* 423. Hieronymi epistola ad Marcellinum, *ibid.* 329, 370; *xi*, 30. Hieronymi episcopus de haereticis Augustinus postulat, xxxvii, 349. Hieronymi libri, qui nomen Epistolium quidam tribuunt, et scriptoris Ecclesiasticis appellandus est, xxxix, 54. Venit hic liber in manus Augustini, xxxviii, 414. Quaedam huic addenda Augustinus indicat, *ibid.* 418. Hieronymus Nepotian praefecti episcopatum composuit, xxxix, 54. Hieronymus scribit hominem hincmendum natum Lybiae, xxxv, 155.

Hieronymi encomium, xxxviii, 397, 398; xxxv, 122, 179. Eius ingenium divino dono auctum, xxxviii, 416. Hieronymi doctrina tantum in Latina lingua Ecclesiasticae litterae adpat sibi, quibus Hieronymi nihil sermo prolixus, quantalibet tempora occupat, xxxviii, 414. Infelix qui Hieronymi labores non digne honorat, aut de his gratias non agit, *xi*, 329. Hieronymi scientiam quanti faciat Augustinus, xxxix, 46. Ad se se in asperum Hieronymi scientia superari factetur, *ibid.* Hieronymus Augustinus, ipse Aug. testimonio, in multis rebus minor, *ibid.* 119, 120. Hieronymo duo libris ab Augustino dirigitur, *xi*, 354. Hieronymi desiderio quantum inderat Augustinus, *ibid.* 27, 28, 33, 36, 49, 47. Hieronymus, si fieri potest, quilibet de presentibus habere vellet Augustinus, *xi*, 329. Hieronymus pe unam quidem horem libri palitior alioque Augustini mentione, *xi*, 77. Hieronymus pro Firmum ad Augustinum scribit, xxxix, 84, 85, 121. Alypium salutat, *ibid.* 121-124. Hieronymus Augustinus, xxxviii, 340. Hieronymo Paulum unum et fratris sui commentat Augustinus, *ibid.*

HILARIUS, xxxviii, 328; xxxv, 446. Insignis Ecclesiarum doctor, xxxv, 168. Vir non mediocri auctoritate in tracta-

lisse Scripturam et assertionem fidei, xxx, 364. Hilarius episcopus Gallie, Ecclesie Catholice ad versus hereticos doctrinam acerrimus, xxxv, 31. Eius doctrina de carne Christi, xxxvii, 557. Mendacium non esse monstrari, quo dicit Christus se iudici dicitur, xl, 422. Verum non esse peccato esse docuit, xxxviii, 359, 364. Hilarii libri, xxx, 381. Decretalis in Paul. CXVIII, xxxv, 466. Hecologia de sacris libris, *ibid.* Eiusdem expositio Psalmi primi, *ibid.* 467. et Pauli quinquagesimi primi, *ibid.* 468. Hilarius Origenem in Balsas tradunt, xxxix, 71. Hilarii dictio de Trinitate, xxxix, 42. Hilarii interpretatio in locum Apostoli, xxxv, 46. Hilarii Pres. Hieronimi (scilicet de synodo) Vincentius opposuit contra Eusebium oblique Eusebium, xxxix, 480, 497. Hilarii locum obprobrium inter presbiteros Augustinus, *ibid.* 498.

HILARIUS Arelatensis quilibet non vocet Augustini dicitur, in aliis omnibus doctrinae eius sectator et admirator, xii, 267, 268.

HILARIUS STRYMONENSIS consilii Augustiniani, xii, 242. Eiusus Augustinus facti satis, xii, 243.

HILARIUS laicus Gallus, xlii, 276. Narbonensis esse videtur, xl, 413, 412. *Vide notam* (22) *epistolam voluminis Augustini de fide scripturam iudicis*, xli, 476. Epistola CCXXVI ad Augustinum mitti, xvi, 276. Sequit aliam ante ad ipsam missam epistolam inter, *ibid.* Augustini ad Hilarium epistolae, xxxiv, 67, 68; xl, 411. Et CLXXVIII. Eius orationibus Augustinus esse commendat, *ibid.* Eius exponit Pelagianis solenniter, xl, 412. Hilarius, libro Rationum, de libris de Gratia et Libero Arbitrio positus, xii, 276.

HILARIUS traditionis Catholicorum, xli, 525, 526. Hymnus de Platone ad altare cantari imperat, contra quem liber Augustini editur, *ibid.*

HILARISE oppidum, xxi, 280.

HIPPONENSIS Manicheorum, quod xxxvii, 413.

HIPPONENSIS mulierem suspicione adulteri penitentem liberat, vi, 161. Hippocrati quidam libri suppositi sunt, a medicis non recepti, xxix, 191.

HIRRO Durithium, iii, 300; xxxv, 443.

HIRRO, xxxv, 127. Hippo-Regis Romana civitas appellatur, xxxvii, 381. Hippo-Regio Ecclesiae Ptois, xii, 193, 194. Hipponeus Ecclesiae praedicatorque episcopus existuntur possidere et dominum, xxxix, 441. Apud Hipponeus Augustinus expositus quod novum de vendendi pariteriam dicit, xii, xxxix, 426. Hipponeus S. Pinnatusque civitatis habitaculum habere videtur, *ibid.* 434. et ubi presbyterum exoptatum nuda turpi exultate, *ibid.* 444, 442. Quanto tumulo enim presbyterum alii ordinari petierunt, *ibid.* 436, 427. In ea turba multa contumeliose contra Augustinum dicitur, *ibid.* 443. Potuit aut ut quando Pinnatus ad suscipiendam clericatum consentire placuisset, amissis in qua Hipponeus Ecclesiae consisteret: quod amant Pinnatus, *ibid.* 438, 439, 443, 446. Hipponeus populi infidelitas, et quomodo in illo pastor Augustinus, *ibid.* 429. Hipponeus regionis possessores et dominus Augustinum obprobrium quilibet dicitur, *ibid.* 502.

HIPPONENSIS diocesis, xxx, 360.

HIPPONENSIS concilium ab CCXXIII habuit, xli, 483. In concilio Hipponeus an. CCXXVIII, can. 38, et Carthage, III, an. CCXXIX, can. 47, definitum est quod nisi Scripturas canonice que in populo Dei legi debent, xxxvii, 373.

HISCANES filius Alexandri regis Iudaeorum, xii, 509. Confutatur in positio, *ibid.*

HISCI quidam non ad mixtum erant, ix, 497.

HISCI in provincia capere ceperunt mala a quibus erant inter, xxxix, 342. Hispanorum animi multo infeliciter trucidant doctrinae falsae, quam barbarius gladius, xi, 324.

HISTORIA non universa est inter scripturae libros, iv, 439. Historiam est demonstratum similes, *ibid.* Historia quatuor inter liberos discipulos, xxxix, 251. Eius fides perit, si quod hominum et temporum consensio firmatum est, in dubium revocatur, xxvii, 330. Historia etiam libri suppositi sunt, intelligendo sacros libros, iv, 481. His-

toria Ecclesiastica ab Eusebio Graece scripta, et a Rufino in Latinam linguam versa, xxvii, 608. Historiae octavo, i, 204.

HISTORICAE gentium cum inter se per amicos discedunt, non veniuntur fidei, xv, 167. Historici potius credendum est, qui dirina non repugnant historiis, xii, 497. Historici solent, cum in vitam personam veniunt, haec se continere, tanquam de alio narrent quod de se narrent, xxxvii, 401.

HISTORIO, xviii, 479; xx, 53; xxi, 184, 485. Historium signa valent et insitio, non ex natura, iv, 488. Historiones, Aurigas, Venatores, etc., qui spectare amant, reprehenduntur, xvii, 191, 192, 193, 306; xi, 79. Historiones ad Christianam caritatem, nisi relictis arte non penitentiam accedere, xxvi, 78. Historiones in administrationem republicae recepti quod Graecos, ix, 73.

HOC, simul cum corruptio simul cum produntur, significat, xvi, 378.

HOC, ubi semper locis habet, xvii, 274. An certum sit veneris, haec dicitur, et ad annos decem si veneris, haec erit, *ibid.*

HOC duo populi, xvii, 483. Hoc ante iudicium non sunt separandi, xxvii, 47, 56.

HOC octavo, vi, 255, 256.

HOC octavo dicitur sacrificium, cum non incensatur, xvii, 420. 459; ix, 197; 203; xii, 287. Totus exarsit ignis amaris divini, qui vult offerre Deo holocaustum, xii, 287. Non omnia esse criticum holocaustum erit, vi, 619. *Vide Secreta*: De holocausto huiusmodi Deus singulari, xi, 598, 606, 607. Holocausta medullata, mystice, ix, 288. Holocaustis, reliquiae holocausti quod ignis consumpsit, vi, 553, 556.

HOC, Quod Graece dicitur Holos; Latine totum significat, et quod Calvolum vocatur Graece, Calostora Latine dicitur, xxvii, 451, 473.

HOLOCRENSIS Judith, armata jejunio, caput Holocrensis tyranum abiecit, xxvii, 230.

HOMERUS quo tempore vixit, xi, 112. Homerus poeta dulcissime variis; lajus

lecto Augustino pueri amara, xxv, 20. Multa sunt hominum flagitiosa divina tribuendo, ne flagitia, flagitia patros, ac quaeque ob fecerit, non hominum, sed celestibus deo videtur perditur, *ibid.* 30.

HOMO quid, i, 12. Homo est animal rationale, xvii, 625. Factum de terra, xxx, 376. Animal rationale mortale, i, 198, 199, 298. Cir duplex creatura, i, 198, tunc ponitur in eus deificatione, i, 198, 199, 298. Homo ex anima et corpore compositus est, i, 115; xii, 165; 239. Huius totus anima et caro, xvii, 132. Omnia natura hominis dominata anima et famulati corporis temperata est, xxxvii, 182, 183. Proter animam et corpus vult ad eus substantiam et mixtum pertinet, xii, 310. Hominis natura mixtura, xii, 310. Hominis natura interduellio, xxxix, 510. Hominis natura est et hominis videtur, quomodo natura Dei et hominis in Christo, *ibid.* 511. Hominis magnum vinculum, xii, 77. An animalia possit dici homo, xxvii, 436.

HOMINIS descriptio secundum Apuleium, iii, 426. Manicheorum libela de primo homine, xxxvii, 238, 257, 300, 316. De bello primi hominis cum gente infernarum, *ibid.* 240, 259, 278, 338, 339. Hominis fides filios dicit Manicheos, xxxvii, 218. Cir humilitatem hominis vult inducere consilium epistolae, xxxvii, 407. Hominis sententiae quidam oppositi sunt, xii, 76. Responsiones eorum ad ea que obijciuntur, *ibid.* 78.

HOMINIS creatio, v, 150; xxvii, 482. Hominis Deum esse opificem, a quo sunt omnia bona esse volens, sive terrena, carnis istius panemque signat, xxxvii, 407. Hominis creatum cum creaturae aliorum animalium conjungitur, et etiam distinguitur, v, 150. Homo praecipuum opus Dei dicitur, quare, v, 252, 253. Hominis interiori primum factum, deinde corpori hominis quibusque

per Verbum unum facti, v, 463. contra per Verbum unum facti, v, 463. Quomodo, *ibid.* 386. Homo ut tunc animatus cum Deus insufflavit in faciem epa, xxxix, 349. Deus insufflavit in faciem hominis, quia in es sunt velut organa, sem-

hendi, *ibid.*, 386, 387. Homo factus est in die primo creationis invisibiliter, causaliter, potentialiter; in die autem sexto factus est visibiliter, *ibid.*, 344, 345, 347, 349, 351, 357, 478. Homo sextus die creatus, et sexta aetate reformatus, *xxviii*, 320. Homo ad Dei imaginem est factus, *xxv*, 331, *xxvii*, 436; *xli*, 509. Magna quidam res est homo factus ad imaginem Dei sicut factus, *xxviii*, 37, 438. Homini ad Deum similitudo, *xvii*, 476. Homo ad ipsius Trinitatis imaginem factus est, *v*, 154; *xxi*, 477; *xxxi*, 34. An solus homo factus ad imaginem Dei, non vero mulier, *xxi*, 480, 483. De homine antequam peccaret dicitur quod ad imaginem Dei sicut factus, *xxviii*, 112. Quotiens homo et secundum quod factus ad imaginem Dei, *xli*, 402, 451; *v*, 133, 243, 339, 392, 393, 476, 477; *xvi*, 534; *xxix*, 423, 424, 482; *xxx*, 480. Homo in anima ad imaginem Dei factus, *xxiii*, 137; *xxvii*, 36. Homo in hoc factus est ad imaginem Dei, quia intelligit, spiritus, discernit hominem a malo, *vii*, 368. Homo genit in se symbolum Trinitatis scilicet esse; nosse, et velle, *xv*, 372. Homo factus ad imaginem et imago Dei, *xvii*, 140; *xix*, 338. Longe distans hoc imago, *xvii*, 450, 438, 454. Homini honor vultus est imago, *xxx*, 486. Homo quomodo dicitur a Apostolo vocari imago Dei, *v*, 154. Cum dicitur fuisse hominem creatum esse ad imaginem, cur additur et ad similitudinem, *ibid.*, 150, 151, 155; *vii*, 485. Homo factus est ad imaginem et similitudinem, non vero ipse est eadem imago et similitudo sequenti Petri, *v*, 154. Similitudo ad quam factus est homo, est ipsum Dei Verbum, *ibid.*. An secundum aliud ad imaginem et secundum aliud ad similitudinem, *xxviii*, 36.

Homo duplex, interior et exterior, et utriusque ratio, *ibid.*, 34. Uter ad imaginem et similitudinem Dei factus, *ibid.*, 35. Homini corpus, non autem esse imaginem Dei quodam haereticis dicit, *xxvii*, 245, 246. Non propter corpus, sed propter mentem imago est, *xxvii*, 436. Homo non secundum corpus, sed secundum rationalem mentem factus ad imaginem Dei, *xxx*, 482. Homini corpus, quantum est erecte figura, ad si-

militudinem Dei factus esse dicitur, *v*, 153. Homo in ipso corpore indicat se esse ad imaginem Dei factum, quod erecta statura factus est, *v*, 234. Admodum homo erectus sui corporis status, non sibi terrena esse sectanda vel peccata, *ibid.*. Sed noimim in aeterna dirigendum, *xxvii*, 437, 405. Homo totum non auisit per peccatum quod habebat imaginis Dei, *xli*, 512, 513. Sed tantum imaginem Dei perfectionem, *xxvii*, 437. Homo etiam per peccatum suum diabolus sit, *xxxi*, 374. Est tamen imago Dei, *xxvii*, 229, 233. Homini creatio allegorice expouitur, *xxv*, 390.

Homo qualis sit factus a Deo, *iii*, 128, 150, 152. Quomodo factus rectus, *xxvi*, 168. Rectus est homo nisi Spiritus imperet, caro servit, *xvi*, 411.

Homo ad quid factus, *xxvii*, 56. Homini lapsus est vita aeterna, *iv*, 377. Homo factus in tempore, sed immutabiliter aeternae Dei consilio, *iii*, 83, 84. Querebimus cur homo tam sero sit conditus, quid respondendum, *ibid.*, 79. Homini status ante peccatum, *xxvi*, 117, 114; *xxviii*, 367. In paradiso, *iii*, 484. Homo primus creatus est natura sine culpa, sine vitio, *xvii*, 391, 392. Sine concupiscentia et pugna carnis et spiritus, *xix*, 504, 100. Homo ante peccatum beatus spe commutationis futurus, *v*, 533, 534. In suo genere homo erat, *ibid.*, 531. Dea forte non dixit hominem esse hominem, quia respiciat eum peccatorem, *ibid.*. Homo in agnitione Dei creatus est, et in e renouatur, *ibid.*, 246.

Homo an futurus fuerit miser formidine mortis, si non peccasset, *xxvii*, 461, 478. Homo nisi peccasset posset non mori, *v*, 366, 367. Et hoc indicat non mori, *ibid.*, 369, 364. Posteri ejus mortis obnoxii non essent, *iv*, 437. Sine mortis interventu angelis sociandi fuerant, *ibid.*, 10. Si non peccasset homo, morti obnoxius non foret, *iv*, 473. Homini naturam sine divinis institutis, ut si non peccasset, mortuus non esset, solum Ecclesiae fides, *xxviii*, 514. Homo futurus fuerit immortalis, si non peccasset, *xxix*, 450. Homo immortalis fuisse fructu Regni vitae, *ibid.*. An cibum sumpsisset et liquor

vita ante maledictum, *ibid.*. Posse non mori prestabatur ei, de ligno vitae, non de constitutione naturae, *v*, 394. Si homo immortalis factus est, quomodo cibum indigeret, difficile est dicere, *v*, 247.

Homini corpus quale erat ante peccatum, *xxvi*, 240. Non erat corruptibile, *xxv*, 521. Homines mortales peccantur ex Adam mortali per peccatum, *iii*, 113. Homo secundum naturam suam parabiliter, sed naturaliter conditus mortalitas, *xxviii*, 108. Homines ex quo concepti, virginitatem quandam iuchant qua suol necessario morituri, *v*, 408. Homines quod mortales sunt corpore, ad misericordiam Dei pertinent aeternalis est Platonem, *ii*, 429.

Humanae gentis initium habere non repugnat Dei sapientia, *iii*, 98. Humanae gentis prius exitisse sine hominibus gignentibus, quidam philosophi admittunt cognantur, *ibid.*, 78. De preparatione filiorum, si homo non peccasset, si immortalis genus initium habere non repugnat Dei sapientia, *iii*, 98. Humanae gentis prius exitisse sine hominibus gignentibus, quidam philosophi admittunt cognantur, *ibid.*, 78. De preparatione filiorum, si homo non peccasset, si immortalis genus initium habere non repugnat Dei sapientia, *iii*, 98. Humanae gentis prius exitisse sine hominibus gignentibus, quidam philosophi admittunt cognantur, *ibid.*, 78. De preparatione filiorum, si homo non peccasset, si immortalis genus initium habere non repugnat Dei sapientia, *iii*, 98. Humanae gentis prius exitisse sine hominibus gignentibus, quidam philosophi admittunt cognantur, *ibid.*, 78. De preparatione filiorum, si homo non peccasset, si immortalis genus initium habere non repugnat Dei sapientia, *iii*, 98.

Homines omnes cur se uno velint Deum condere, *xxvii*, 482, *xx*, 404; *xxvi*, 247, 248. Homines ex uno procedunt ad archetypum cognationis reconstitutum, et unitatis vinculum commendandum, *iii*, 100, 108, 157. Nihil est tam discordans vitio, tam sociale natura, quam genus humanum, *iii*, 108.

Homo omnis in primo homine factus est, originis seminum, ratione, *xi*, 467. In unumque hominem, est animus eripit, quomodo, *xxxi*, 448; *xxviii*, 61. Homini genera monstrata in ex Adam vel filiorum Noe propagine prodierunt, *ii*, 298.

Homo peccati proprii voluntate per culpam, ordinatus est Dei aequitate per peccatum, *v*, 540. Homines mysteris Dei

inimicos non posse peccare, Iovianus docuit, *xxvii*, 280, 281, 282.

Homini tentatio quae permissa, *v*, 519, 521. Homo illos fuisse futurum magne laudis, si propterea posset vivere bene, quia nemo male vivere auferat, *v*, 519.

Homini lapsus, *v*, 184. Cur a Deo permissus, *xxvii*, 392. Homo a tentatore dejectus, quia superbus, *v*, 519, 520. Et superbum deceptoris secutus, *xvi*, 100, quia exaltato corde a Deo recessit, *xxix*, 349. Homo peccatus erat, aristro minus hanc figura in eo qui descendit ab Jerusalem in Jericho, *xix*, 129, 130; *xxi*, 476. Sicut ad Dominum noluit, cecidit, fractus est, quomodo vas de manu hominis cadens, *xxv*, 405. Homo donatus est illi, qui destruit Deum placentis illi, qui destruit Deum delatavit; ut nullo sibi dominante heret sicut Deus, *ix*, 405. Homini veritas pretium, carna de ardore veritatis voluptas, *xvii*, 418. Homo voluntate peccavit, non necessitate, *v*, 329. Sic factus erat, ut aliqua necessitate deesset Deum non videret, *xxv*, 347, 348. Et non posset peccare, si nollet, *ibid.*, 347. Homo non impuiscalis, *ibid.*, 334. Homo ita factus est, ut peccandi possibilitatem habere a necessario, peccatum vero a possibili, *xxvii*, 404. Cur non sic factus ut nollet peccare, *xxix*, 347. Factus est cum potestate peccandi et non peccandi, pro gratia accepturus non posse peccare, *xxvi*, 225. Sic enim Deus fecit, ut et statim coronaret, et eadem ordinaret, et surgentem adjuvaret, *xxv*, 228.

Homo cum libero arbitrio creatus, *v*, 288, 299. Quare liber creatus, *xxviii*, 3. Si liberum arbitrium non haberet, in natura rerum minus excederet, *v*, 308. Homini sine istum est arbitrium libera voluntatis, ut sua temperatam libera voluntatis, ut sua temperatam liberum arbitrium, *v*, 519. Quare Deus per gratiam Dei, *v*, 519. Homo non ademptum cum esset peccatum, *ix*, 229. Cur eret hominem Deus, quomodo peccat diabolus, *xxvii*, 180. Homi-

opprimatur, voluptatibus indulget, xxi, 126.

Homo vocatus est a Deo ut non sit homo, sed Deus, non natura, sed dono suo, xii, 424. Homini natura est, ut 427. Homo tandem est aliqd. quando illi habet a quo factus est homo, ix, 402, 400, 314. Homo melior fit adherendo Deo, v, 427. Homo tanto minus se esse stabilem sentit, quanto minus heret Deo qui summe est, xxxix, 872. Deus ipse sufficit illi, xxi, 197.

Homo est iusto ordine natura. Deo debet scilicet, xv, 17. Mante Deo propinquior est homo, quam alia qualibet sui parte, xix, 6. Homo non est homo, nisi mandata Dei custodiat, iv, 72. Verus homo, patiens et qui pesti astringitur a Deo, vii, 49, 14. Tunc est optimus cum tunc sua vita purg. fit incommutabilem vitam, iv, 482. Homo ab humanis in divita dirigitur, cum voluntati humane voluntati dixit praeponitur, xvi, 70. Homo si bene cogitat, in Deo est: et si bene vivit, Deus in illo est, *ibid.* 53. Hominiis presentia, v, 150. Homo non factus, xvi, 403. Homini quod emanat eum cum alia rebus creatis, quide pecu- liare, *ibid.* 527. Habitus esse eum legis et lapidibus, vivere cum arboribus, sentire cum bestis, intelligere cum An- gellis, *ibid.* 528. Homo etiam malus, melior est omni peccato, xx, 323. Quod non sit uti et cadere, aut arbor, aut pec- cator, gratia dei potest, xx, 404. Humanum tanquam praestantiores, fuisse Dei manibus formatum, entera vero eius verbo facta, senserunt quidam, vii, 268; xii, 465. Homo Angelus inter et bestias est mediis, iv, 434; xii, 100. Vita eorum media inter Angelorum et pecorum, xi, 180. Homines vite genere peccatibus sunt similes, v, 280. Hominis pora est quod comparatur sit peccatoribus inpenalis, xxxvii, 183. Hominis dignitas per ce- tibus animalibus, xv, 304, 303; xi, 37. Homines bestis anteceler quia ratione probatur, xxxviii, 17. Homo dominatur bestis, xxxvi, 387. Dominium istud amittit post peccatum, *ibid.* Tante ex- cellentiae est in comparatione peccata homo, ut vltimum hominis sit natura pe-

coris, xxxix, 187. Homini erimes est, quod equo natura est, xi, 166. Homo non distat a pecore nisi mente, xxxv, 26.

Homo veritatem non potest incommu- tabilem mente continere, si ad eam non esse factus, iv, 386, 387. Homines no- tantur, qui nil nisi corpora valent cogitare, xxxix, 205. Homo solus anima- tum percipit aeternas rationes in corporalibus, xxx, 474. Homo immanis est usque ad huius vite finem, vi, 438. Homo habet quo ultra solem sit, et quo sub sole sit; quo pertinet ad veritatem, et quo ad vanitatem, viii, 164. Totus respiciendus est ex eo quod in ipso prin- cipitatus tenet, v, 158. Hominiis animo solus Deus melior, vii, 497. Hominiis illud est optimum, quod anime optimum est, xxxvii, 406, 407. Hominem quomodo Deus facit, xii, 435. Homini quomodo Deus dedit artibus soluta, xix, 51. In homine memoria, intellectus, voluntas separabiliter demonstrantur, et inseparabiliter operantur, xviii, 151. Homo ante mali experimentum potuisset intelligere quid esset malum, v, 430.

Homo magnam ainculcum, ii, 475; xix, 77. Est hoc admiratione dignum in hominibus, quod singuli singulas feces habeant, iv, 175. Grande profundum homo, cuius capilli magis numerabiles sunt, cuius affectus, xxx, 82. Cor ho- minis sibi ipsi impenetrabile, viii, 248. Est aliquid humanis, quod non ipse sed spiritus humanus, qui in ipso est, xxv, 231. Homo ignorat futuri, vici esse, v, 238. Omnis homo qualis sit tunc cum loquitur, forte scit; qualis crastino fa- turus sit, quic scit? xix, 230. Homo de his iudicare dicitur, in quibus habet potestatem corrigendi, xxx, 324. Sicut homo intelligit bestis similes, ut bene vivendo melior est demonibus, ix, 380, 387. Homo terrenum animal, sed celeste dignum, iv, 228, 229. Homo verus, et tamen in celo collocatur, xvi, 305. Homo terra et calum dicitur, xxi, 438. Homo, pellis mortuina, ser- nis foetida, xxi, 75.

Homines dii appellatur in Scripturis, ii, 448. Cor dii dicit clarum, quam ipi Angeli, *ibid.* 449. Amara Deum effi- cimus dii, amando mundum dicitur mundum, xix, 41. In natura hominis tria

sunt quibus differt a diis, ii, 431. Homo ad deitatem vocatus est, non natura, sed datus, *ibid.* 424. Homines ad Angeli- fideles, inter homines carnales et Ange- los, melius, xxxvii, 183. Homo bestias inter et Angelos melius, subdit sibi inter quod habet commune cum bestis; sub- dit Deo quod habet commune cum An- gellis, xxxv, 33. Homo pie obediens praeceptis Dei, trahit in consuetum An- gelicum; inobediendo vero, in bestiale, xii, 100. Homines futuros Angelos, idque posse fieri, xvii, 551; xix, 123; xxi, 140. Homana natura perfecta Angelis aequilatur, vii, 497; xiii, 56.

Hominiis dignitas ex Dei in ipsum dig- natione, xxi, 502. Ex incarnatione cog- noscitur, xxx, 529. Humana natura, quan- ten Christus assumpsit, solus major est Deus, xxx, 159. Homo per Verbum in- carnatum factus est talis, qualis capiat Deum, xv, 116. Homo quem Deus sus- cepit, si cum aliis hominibus confertur, majori distantia concluditur, quam cella- tione solis vetera aetate, xxxviii, 285. Omnia quae facta sunt, in usum humanis facta sunt, xxxviii, 16. Homines et illi hominum, in quo differunt, vii, 180, 225; viii, 48; xvii, 371; xx, 300, 324. Homines ab Adam, a Christo filii hominum dicuntur in Scriptura non ta- men ubique, xv, 342, 343; xix, 505, 508. Omnis homo Adam, et omnis homo Christus, ix, 494, 325. *Vide Adam.* Homo aliquando est Adam et secundum carnem et secundum spiritum, aliquando secundum carnem tantum, v, 409.

Homo Dei filius, xviii, 384. Dei fi- lius non natura sed adoptione, xxxv, 207. Primum omnis homo, xi, 249, 246. Vita hominis triplex, ante Legem, sub Legem, sub gratia, xvii, 132. Homi- nis quatuor differentiae et actiones, ante Legem, sub Legem, sub gratia, in pace, xvii, 6; xxvi, 174; xxxviii, 66, 62. Vita vegetativa, v, 418. Quomodo Deo hominum operatur, *ibid.* 421. Homo bene esse fieri, quod est agnoscere Verbum Dei per quod fit, *ibid.* 246. Hominiis sa- luti consulitur auctoritate, ratione, his- toria et prophetia, iv, 352. Illi subveni- tur Deus per se ipsum, per Angelos et per homines, *ibid.* 333. Homo debet refer-

ant, vivendo secundum voluntatem Dei, xxxv, 390. Reparatur cum gratia Dei vivendo cupiditates, amando Deum, iv, 336. Homo ad se primo reverti de- bet, ut ad Deum revertatur, xii, 48, 49. Ut amatur hominibus, xxi, 91. Cor de ipsa bene sentit, xv, 107, 108. Hominiis totum officium, xxxviii, 205.

Homo carnalis, animalis, spiritalis, quod sit, xxxviii, 91. Hominum duo genera, unum de terra, unum de celo conceptum, viii, 406. De duobus ho- minibus generibus, iustorum et iniquo- rum, viii, 71. Homo exterior suo veteri, et homo interior suo novus, vii, 153, 154. Quis, xiii, 249; xvii, 245; xix, 423; xxi, 4; xxx, 125. Quis, xxxix, 91. In quo consistat, *ibid.* 123. Hominiis interioris et exterioris comparatio, iv, 337. Exterioris limbo, novus est, *ibid.* 307. Huius sex sunt aetates, *ibid.* 255. Homo exterioris carnisque aut profecti interi- oris, aut defectu suo, *ibid.* 381. Ho- minem veterem expere, et novum in- ducere, quid sit, vii, 319, 320, 321; xxxiii, 342. Christusque hominis decur- sus in universo hominum genere, vi, 257. Sex sunt aetates interioris hominis, *ibid.* 256. Veteris sine novo potest agi, non vix sine veteri, *ibid.* 357. Homo qui superior dicitur, interiore luce veri- tatis fructu et illustratur, i, 563. Ho- minis interioris pulchritudo, iustitia et virtus, xxxix, 408. Homo interior et homo exterior, xxx, 484. In homine inte- rioris aetatem quendam conjugium, xxxvii, 431; xxx, 489. Homo spiritalis non iudicat de aera Scriptura, etiam si aliqui illi non loquat, xv, 303. Homo quia est, tales actus habet, xii, 336. Homo amicus divini ignis interioris et exterioris, xvii, 132. Homo spiritalis in hac vita est sacrificium, in altera erit lac- tamentum, xxxviii, 92, 98.

Homines difficultes donantur quam- vis superant quomodoque quod respici- unt, sua superant quomodoque alii xxxvii, 218, 219. Homo dominari aliis appellat, xv, 435, et hoc interfectis par- tes, natura, doctrina, usum, xii, 42, 43. Homo, ut nonnulli asserunt, diebus

quadraginta formatur in utero, xii, 77. 78. **Hominis** nomine carnales intelliguntur, xxxviii, 173, 174. Homo frequenter similiter pro qualibet parte, iiii, 450, 451. In Scripturis solo nomine aut carnis nomine significatur, xxvii, 240, 290. Caro in Scriptura ponitur pro homine, xii, 16. Homo dicitur etiam solium ejus corporis, xxxvii, 429. **Homo** Dominicus, aut pontifex Christianus, xii, 406, 494. **Homo** bellentis, xxxvii, 418. **Homo** Platonis, xxxviii, 257. **Humana** genus arbor hoc, xvi, 304. **Humana** genus subiecti est tertio ornameto, etiam cum a patre recte laudabiliter vitatur, v, 287, 435. **Humana** quicquid molles esse in rebus, contradicit honestati, *ibid.* 208. **Humana** duo genera hominis sunt, xxvii, 427. **Humana** genus, grandis agrotis, xxvii, 439; xiii, 114, 115. Totum humanum genus, est homo Evangelicus, in via servatur relictis, xii, 465. **Humano** generi laboranti quid presitit Chreptus et sanctorum, xxvii, 447. **Humana** genus Deus visitavit tribus temporibus, *ibid.* 325. **Humana** genus constat duobus subsistentiis, *ibid.* 325. **Humana** affectus exemplum Christi videtur, xii, 325. **Humana** genus quasi firmus vel laxatus, iv, 289; xix, 317. **Homicidium** prohibito, xvii, 228. **Homicidium** fornicante conscientia commissum, aut exultante perpetratum auctore, in culpabile nome, xxxv, 283. In homicidio voluntario Deus etiam laudatur in involuntario Deo, tantum, vi, 264. In homicidio voluntario quavis occiditur contra Deum vel occidi, homo tamen peius dignus, *ibid.* 264. **Homicidium** excommunicatione puniendum, xxvii, 79. **Homicidium** in et quodvis scilicet sive per lege divina sive per humana, xxxvii, 280. **Homicidium** sic amant Donatistas, ut ea in se perficiant, quando non possunt in alius, xii, 449. Omnis iniquus motus ad necandum fratri in homicidii genere deputatur, xxxviii, 493, 494. **Homicidium** est, hominem etiam damnatum inordinate foris, xxi, 63.

Honesta est qui fratrem odio habet, xvi, 314. **Qui** fratri mala persuadet, xv, 467. **Honestas** primus ad utrumque locum janat, iiii, 437, 438. **Hinc** honores divini ei delati, *ibid.* **Honestas** quae petit Praesentia anathematicis, ut quod in Scripturis non invenitur, xlii, 320. **Honestas** quae ubi in Scripturis sanctis non invenitur, fieri potest ut illud invenitur, sic hoc vocabulum recte adulationis fodiatur, *ibid.* 327. et dictum in asseritione fidei defendatur, *ibid.* 328. **Honestas** recte dicitur esse Patrem et Filium, *ibid.* 344. Ea in Scripturis dicit de Patre et Filio, qua non dicitur nisi de ista genere unius substantiae sint, *ibid.* 342. **Homonion** in Niceno concilio formatum, in Ariminensi ab haereticis impugnatum, xxx, 405, 406, 407, 428. **Homonion** quidam imperii Catholici repudiatione, xxxv, 254. **Homonionis** vocabatur Catholici ab Arianis, xxxii, 302; xxxv, 254. **Honestas** est intelligibili paucitudo, xxxviii, 14, 15. **Honestas** ipsa non reprehendit, quod reprehendit asperitas foris, qui honesti vocari amant, sed ease non amant, xxvii, 538. **Honestum** utilitatis dicitur quod propter se ipsum expectatum est, xxxviii, 14, 15. **Honestum** ab ipso, *ibid.* **Honora** Deus, ut honoraricetur, celebratur a Paganis, ii, 183. **Honoris** et Virginitatis spes Romae conjunctae, *ibid.* 241, 242. **Honorem** amant diversimode superbi et humiles, xxxi, 310. **Honores** vellogueantur deest aut deliquit, xxxv, 472. **Honor** se debet querere, non se optari, xvii, 505. **Honorem** qui amat, Desumit, xlii, 313. **Multa** de cultu divino usurpata sunt, que honoribus deferuntur humanis, xii, 458. **Honores** et potestates non proprie habet ipsa, seu proprie aliorum quod nisi in honore, deest velo, xxxv, 471. **Honori** hominis, nisi pro meritis exhibetur, nec si pro magno habendus, ii, 251. **Honor**, temporis sumus, xvii, 334. **Honor** blandum nomen, sed mala servitus, exitus reger, xli, 502. **Hic** honorum, in alia vita operant; quo hic relevant, ibi gravant, xxxviii, 312.

Honor si diligitur, habetur, ubi nemo indignus honoratur, xxxix, 451. **Honor** verus in celo, xv, 311. **Via** ad honorem virtus, ii, 241, 242. **Humilitas**, xii, 456. **Honor** justus virtuti, non vitio deservit, xxvi, 421. **Honor** debetur potestati, xxvi, 421. **Honor** debetur bonis tantis etiam injuria, xii, 82. **Honor** debetur errori, sed erranti bonis non debetur, xxviii, 371. **Honor** nulli prodest agrotis, ii, 68. **Honos** alit artes; sententia Ciceronis, ii, 245, 246. **Honores** Ecclesiastici, xviii, 491. **In**ceptione personarum ad honores Ecclesiasticos non leve peccatum, xi, 309. **Levitico** Calabrino displicuit, quod Arianus ad Ecclesiam redeuntibus grandis honoris servaretur, xii, 475, 476. **Honor** proprius contemnatur, ut Ecclesie unitas servetur, xvii, 371. **Maximantitas** in suis honoribus susceperunt Donatistae; sic et fecit Ecclesia, xii, 476. **Honora** patrem tuum et matrem tuam, quartum preceptum; huic contraria curat, Egyptiorum plaga cyruia, xlii, 373. **Honorarius** est id quod honoris causa datur, xvii, 444. **Honoratus**, xli, 503. **Honoratus** Turca, xxx, 293, 445. **Honoratus** Manichaeus Augustini necessarius, xxxvii, 256. **A** Manichaeis deceptus, xxviii, 5. **Ad** eum scripsit litteram de *Utilitate credendi*, *ibid.* **Honoratus** ad eum episcopus CILIX, x, 6. **Honoratus** proleptis, xxxix, 124. **Honoratus** episcopus Thianensis, xlii, 280. **Epistola** sua ad Augustinum approbat Episcopus instante vasitatis periculo ad lita loca migrandum, *ibid.* 282. **Nec** consentit Augustinus, *ibid.* 280. **Honoris** imperator, iiii, 329. **Con**sol, x, 435. **Iterum** consul, xxxii, 430, 481, 503. **VI** consul, xxx, 197. **IX** consul, x, 85, 86. **XII** consul, xxxii, 169. **Honoris** leges contra Donatistas, et Pelagianos, xli, 383. **Honori** et Theodosium eos qui Pelagianum et Celestinum in quatuorque provinciarum partes dilatautos aut propellere aut protere distulerunt, pax in his haereticos praescripte subjicere voluit, xxxviii, 391. **Honoris** leges contra Donatistas,

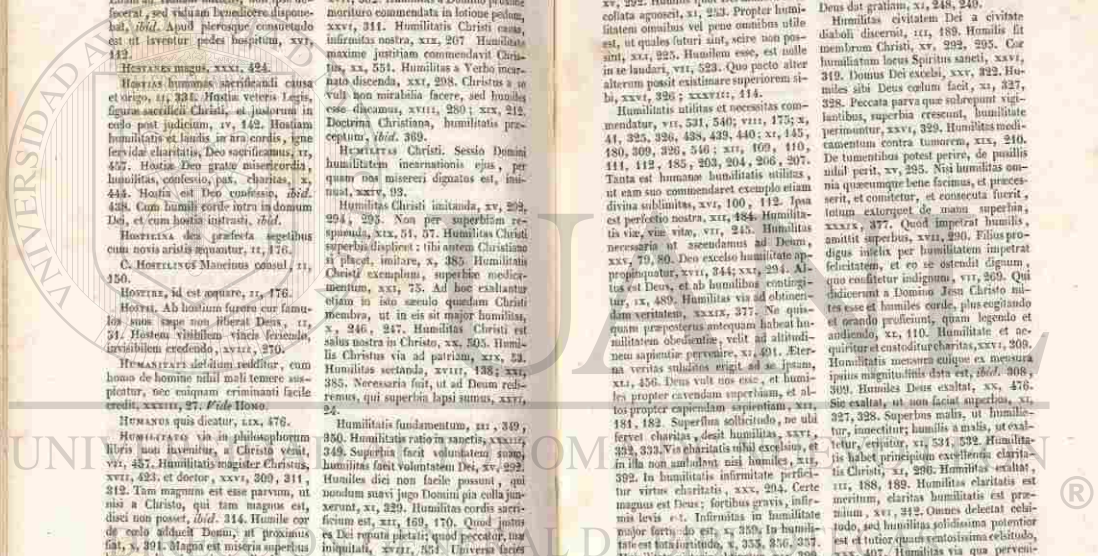
xxxii, 371; xli, 589. **contra** Paganos, xxxix, 463. **adversus** haereticos et idololatrias, *ibid.* 283. **Honoris** et Theodosius iuxta synodum Sicanam confessione sincera Deum venerantur, xli, 142. **Honoriana** basilica, xix, 384. **Honorius** Miletianus in Catholica depraudatus, xxxii, 481. **Hoc**, non est pressus tota, xxi, 603. **Pugnitis** particulis agitatur, *ibid.* **Hora** quinta ad metum acceditur, xxi, 268. **Hora** novissima, id est tempus novissimum, xvi, 484. **M. HORATIUS** consul, ii, 136. **Horatius** tri tres contra tres Curias pugnavit, superant Horatius, ii, 128. **Horatius** inopertum occidit, quod unius Curiorum eum deponatur fuerat, mortem flevit, ii, 128. **HORATIUS** poeta, xxvi, 503. **Ejus** estatum; Sapere aude, i, 286, 287. **Horatianis** sententia, xii, 91, 92. **HORATUS**. **Ex** eo confectus potus cito inebriat, iv, 398. **HOROSCOPE** quid, ii, 219. **HOROSCOPE** vanitas, ii, 225. **HORREAE** Colice, xxxii, 140. **HORREAEUS** Dominicus, xli, 449. **HORTENSIVS** a barbibus, xxxi, 410. **HORTENSIVS** dilator creditus, ii, 440. **HORTENSIVS**, dialogus Ciceronis, ii, 122, 133. **Ex**lativus Augustinus ad ardoem philosophiae, xxv, 49. **HORTUS** Domitius habet non solum roas Martium, sed et lilia virginum, et conjugatorum ademas, violasque vandiarum, xli, 74. **HORTUS** in aliam linguam transferri non potuit dicitur, ii, 466. **Hortana** est interfectio latantis, *ibid.* vel vox obsecrantis, xvi, 53. **Hortana**, id est, o Domino, saluum me fac, xliii, 198. **HORTUM** Cordubensium ab Hispaniis damantur, a Gullis esse absolutum dicebant Donatistas, xxxv, 126. **Gallorum** iudicio paxta ceperunt Hispani, *ibid.* 127, 128. **HOSPITES** hic omnes sumus, xviii, 614. **In** recipiendis hospitibus ignotis multo melius est nulum humanum perperis, quam excludi hominum, dum caveamus ne recipiamus malos, xxxviii, 411. **Aliquid** recusantes, suscipiendum quo

nosceiant. Angelos suscepant, *ibid.* 367.
 HOSPITALITAS commendatur, xviii, 388, 414; xxi, 522; xx, 210, 214, 225; xx, 373. Quod pauci voluit Christus, paucissimi prestabit, xviii, 563. Etiam ad viduam mittens, non ipse de- fecerat, sed viduam benedixisse dispone- bal, *ibid.* Apud plerisque commendato est ut inveniret pedes hospitum, xxi, 412.
 HESTERNUS MAGIS, xxxi, 424.
 HOSTIAE humanis identificandi causa et origo, ii, 321. Hostia veteris Legis, figura sacrificii Christi, et iudicium in celo post iudicium, iv, 142. Hostiam humilitatis et laudis in ara cordis, igne fervidi claritatis, Deo sacrificamus, xv, 427. Hostia. Ita quatuor misericordia, humilitas, confessio, pax, charitas, x, 444. Hostia est Deo confitens, *ibid.* 438. Cum humili corde intra in domum Deo, et cum humis iustitiae, *ibid.*
 HOSTIARIAE gratiae sequebatur cum novis ariis remparat, ii, 176.
 O HOSTIARIAE MANDUCIO COELEM, ii, 169.
 HOSTIAE, id est aequae, ii, 176.
 HOSTIA. Ab hostium genere cur famulo suus ipse non liberat Deix, xii, 51. Hostium vitulium vincia feruente insensibile credendo, xviii, 370.
 HUMANITATEM delictum reddidit, cum homo de homine nihil mali temere sus- ceptor, *ibid.* eorum criminatum facile credit, xxxviii, 97. *Vide Homo.*
 HUMANUS quis dicitur, lxx, 476.
 HUMANITAS via in philosophorum libro non invenitur, a Christo venit, vi, 457. Humilitatis nungit Christus, xvii, 423, et doctor, xxvi, 309, 311, 312. Tam magna est esse parvum, ut nisi a Christo, qui tam magnus est, disci non possit, *ibid.* 314. Humile cor de celo descendit Domini, ut proximum faceret, x, 391. Magna est misericordia sui homo, sed major misericordia humilis Deo, xxv, 491. *Vide SERVITAS.* Humilitas sumis veritate in mortem, miseri- cordia instaurantur ad vitam, xi, 472. Tantum te pressit humana superbia, ut te non potest nisi humilitas sublevare divina, xx, 18. Tandem animaverit

terrena superbia, nihil in ipso terrene esse potentius humilitate divina, xxi, 300.
 HUMILITATIO Christi non patitur nisi alta esse, xxi, 250. Humilitas Christi ab incarnationis initio usque ad cretam, xvii, 302. Humilitas a Domino proxime merituro commendata in lotione pedum, xxi, 314. Humilitatis lotio peccata, infirmitas nostrae, xxi, 307. Humilitas maxime iustitiam commendat, Christus, xi, 551. Humilitas a Verbo incarnato descendit, xxi, 298. Christus a se vult non mirabilia facere, sed humilis esse dicimus, xviii, 280; xxi, 212. Doctrina Christiana, humilitatis praeceptum, *ibid.* 302.
 HUMILITAS Christi. Sessis Domini per humilitatem incarnationis eius, per quem nos miseri dignatus est, imitat, xxv, 93.
 Humilitas Christi imitanda, xv, 299, 294; 295. Non per superbiam re- pugnanda, xxi, 51, 57. Humilitas Christi superbia dissipat: nisi amica Christiano si placeat, imitare, x, 385. Humilitas Christi exemplum, superbia medicamen- tum, ut in eis sit major humilitas, x, 246, 247. Humilitas Christi est solus nostra in Christo, xxi, 505. Humilis Christus via ad patrem, xxi, 321. Humilitas ostendit, xviii, 188; xxi, 385. Necessaria fuit, ut ad Deum redire- mus, qui superbia lapsi sumus, xxi, 25.
 Humilitatis fundamentum, xi, 309, 350. Humilitatis robora sapientis, xxxix, 249. Superbia fieri voluissent, nisi humilitas foret voluntatem Dei, xv, 292. Humilis dici non facile potest, qui nonnullum suavi iugo Domini pia cella iuxerunt, xi, 229. Humilitas cordis sacrificium, xi, 169, 170. Quod iustus ex Dei reprobata pietate; quod peccator, nisi humilitate, *ibid.* 163. Universa terra et vultus sanctarum Scripturarum admo- det, ut qui gloriantur, in Domino glorie- rent, xvii, 162. Melius est incomparabi- liter, Deo gratias agere de parvo, quam ex extollens de magno, xx, 491. Melius est humilitatis tremor, quam confidentia superbia, xi, 182. Melior est humilis

peccator quam iustus superbus, x, 389; xix, 480. Melior humilis mortalis, quam virgo superba, xi, 525; x, 316. *Vide SERVITAS, VIRGINITAS.*
 Humilitas, aspectus infantia, xxi, 336. Tota humilitas hominis, ut cognoscatur, xv, 292. Humilis quot Dei amera in se collata apponit, xi, 213. Propter humilitatem omnibus vel bene omnibus utile est, ut quales tunc sint, scire non possit, xxi, 323. Humilem esse, est nulle in se laudari, vii, 523. Quo pacto alter alterum possit existimare superiores sibi, xxvi, 326; xxxvii, 414.
 Humilitatis utilitas et necessitas com- mendatur, vii, 531, 540; viii, 175; x, 41, 325, 326, 439, 439, 440; xi, 445, 440, 409, 420; xii, 540; xii, 109, 110, 111, 112, 185, 203, 204, 206, 207. Tanta est humane humilitatis utilitas, ut eam suo commendat exemplo etiam divina sublimitas, xvii, 100, 112. Ipsa est perfectio nostra, xii, 484. Humilitas via, viii, viii, viii, 245. Humilitas necessaria ad ascendendum ad Deum, xxx, 79, 80. Deo excelsio humilitate ap- propinquatur, xvii, 244; xxi, 294. Altus est Deus, et ab humilibus continge- rit, ix, 489. Humilitas via ad obtinen- dam veritatem, xxxix, 377. Ne quisquam pro posteriori antequam habeat hu- militatem obediens, velit ad altitudi- nem sapientiae pervenire, xi, 691. Eterna veritas subditus erigit ad se ipsum, xxi, 456. Deus vult nos esse, et humi- les propter cavendam superbiam, et al- teri propter expiendam sapientiam, xxi, 327, 328. Superbia sollicitudo, ne uli 181, 182. Superbia dicit humilitas, xxi, 323, 333. Vis charitatis nihil expletis, et in illa non ambulat nisi humilis, xxi, 392. In humilitate infirmitas perficitur virtus charitatis, xxx, 294. Certe magnus est fides; fortibus gravis, infra- mis levis est. Infirmitas in humilitate maior fortis est, x, 389. In humilitate est fortis impetio, x, 353, 356, 357. Humilitate victoria obtinetur, xxi, 399. Disciplina Christiana qua humilitatis sensus et affectus praescribit, x, 388, 389. Humilitatis pie discipula ventosus et turbidus capitulatus, avidum rerum extra praedatam nostram consilium non pellic ex animo, et quadam modo expi-

rat, xxxix, 450. Qui humilis est, etiam in divitiis est verus pauper, xvii, 296. Iustitiam tuam si de medio auferat ho- mo et humilietur, veniet Dei iustitia et exaltabitur, x, 292, 293. Humilitate appropinquat Dominum, ab exaltatione longe discedit, x, 184. Humilitas quomodo Deus dat gratiam, xi, 248, 249.
 Humilitas civitatem Dei a civitate diaboli dicitur, vii, 189. Humilis fit membrum Christi, xv, 293, 295. Cor humilitatem locum Spiritus sancti, xxi, 319. Homo Dei excelsus, xxx, 292. Ho- miles sibi Deus colum facit, xi, 327, 328. Peccata parva que sublequent vigi- lantibus, superbia crescent, humilitate perimuntur, xxvi, 329. Humilitas medi- camentum contra tumorem, xii, 240. De tumetibus potest perire, de paullis nihil perit, xv, 295. Nisi humilitas omni- bus serit, et comietur, et contecta fuerit, totum extorquet de manu superbia, xxxix, 377. Quod imperat humilis, auodit superbus, xvii, 290. Filius pro- digus inleto per humilitatem impetrat felicitatem, et eo se ostendit dignum, quo conditur iudicium, vii, 205. Qui habuerunt a Domino suum Christo mi- les esse et humiles corde, sublegando et orando proficiunt, quam legendo et audiendo, xi, 110. Humilitate et ne- quibus et contoditur charitas, xvii, 269. Humilitatis mensura culque ex nequicia ipsius magnitudinis dicitur, *ibid.* 308, 309. Humiles Deus exaltat, xx, 476. Deus exaltat, ut non faciat superbis, xi, 327, 328. Superbis malis, ut humile- tur, inceditur, humilis a malis, ut exal- tetur, eojitur, xi, 531, 532. Humilitas vis habet principium excellens. Christi, xi, 298. Humilis est malis, xi, 188, 189. Humilitas charitatis est primum, xvi, 242. Omnes delectat obedi- to, sed humilitas soliosissima potestior est et tunc quosentissimas exsultato, xxx, 407. Humilitas via qui pervenit tur ad aternitatem, xix, 25. Humilitas totum verumque in celum viam mollit, xii, 202. Humilis pro janam intrando recipitur, superbus per aliam partem ascendendo praecipitur, x, 433. Hu- militas in monasterio potissimum sectan-



fulsae scientiam, *xxi*, 94, 95. Ignorare se originem animae, sicut alia multa, Augustinus petentibus fatetur, *xx*, 330, 344. Ignorantia rerum aliquarum qui patienter ferenda, *ibid.* 148, 150. Qua de causa etiam in doctis haec a Deo permittitur, *ibid.* 340. Ignorantia quorundam docta Spiritu Dei, *xxxi*, 483. Aliud est ignorare, quod hodie vulgatum est aliud, quod scribi vel loqui potest, vel nos quis est, vel ad vitam quae quaeritur sufficiens est, *xx*, 340. Non valde curandum si res impudae ignoscatur, *xviii*, 374. De qua ignorantia docum sunt, *qui ignorantior*, *xxi*, 362. Ignorantia de auxiliis Christi, *xviii*, 31. Et ignorantibus Christum peccatum, et hoc non iudicandum, sed non committendum, *ibid.* Nescire Deus dicitur, quomodo res non novit vitas, *ibid.* 92. Ignorantia symbolorum, tenelura, *viii*, 14; *xviii*, 368. Ignorantia mater administrationis, *xvii*, 389. Ignoro, idem aliquando ac non agnovo, *xviii*, 18; *xx*, 306; *xxviii*, 135. Ignoratur, quod aliquid est ab opere, *viii*, 22.

IGNOSCERE. Dei est non nocere; non nocere autem, non amiserit corpore, seu non vindicare, *xx*, 459, 460. Ignoscit mecum, quia agnoscit Deus, *ibid.* Ignoscit Deus confitens, sed ipsam peccatum, *viii*, 448. Aliquando est Deus ignoscat in latro exco, scriptum enim in isto, *ibid.* 443. *Fide* Ignoscere.

IGNOSCERE. *ibid.*, *xviii*, 692; *xx*, 404; *xxi*, 329. Obiogenocentium venium postulat, *xxi*, 38. Et etiam noluisse peccare venium, *xx*, 106. Ille tantum nocere potest, cuius culpa certissima est, *xxviii*, 420. Ignoscendum fratri toties quoties, *xviii*, 305, 330. In hoc genere operis boni excessus nulla est, ubi sola voluntas, sola sentias est, *xx*, 101. Ignoscens homini nihil perdit, claritate amplius domum reddit, *xviii*, 323, 324. Ignoscendi miseries mansuetudo non habet, *xx*, 309. In disciplina longanimitas, *xviii*, 408. Ignoscendum est aut plebendum ex christe, *xx*, 210, 221.

IGNOROSI. Alii quoque est aute interrogationem tentationis, *xx*, 65, 66.

ILLA. Non dicit mater Ramali, *iii*, 450. Illam de Marie conceptus geminos voluit, *ibid.*

ILLUM. Eversum a Sibiria, *ii*, 117. a Graecis, *ibid.* 130, 131. Iam excidium dei patri non impediunt, *ibid.* 117, 118.

ILLUS. loco nominis proprii appositi, *xxi*, 516.

ILLUCERE. saculares contemenda, *xxvi*, 350. In omnibus illucere huius mundi tria sunt, aut voluptas, aut carnis, aut superbia, *xx*, 408, 409.

ILLUCERARE. Imaginem justitiae abscondi pretendere amasi, ut viciis illis reddi quodam modo flagrant ab eis habita, quo illecebrare molitur, *xx*, 408.

ILLUCERERE. est, quod illa prohibita, qua naturalis ordo servatur, *xxxi*, 33. Peccati quae debilitationem illucere relaxat, potius quam refrenat, *ibid.* An in aliqua rationalis creatura, quam nihil possit illecebrare delectare, unquam quomodo exhibetur, *ibid.* et *sup.*

ILLUMINATIO. duplex spiritalis, et corporalis, *xxxii*, 290, 300. Illuminatio per fidem est, et illuminatio per operam, *xxi*, 301. Illuminationem per gradus in Patrem usque recurrere, sententia Augustini, *xxx*, 5, 6, 7, 8, 9. Illuminatio hominum conversorum ad Deum, non conversione ad se ipsum, *viii*, 327, 338.

ILLUCERERE. magna persecutio, *xv*, 73. Sicut pona animae illucere, sic pona animae veritas, *viii*, 183. Illusiones homine quante sint, *ibid.* 132, 133. Pericula illarum cessatio, manus 167, 337, 361. Illusiones vocaturae involuntariae sunt, nihil minus sentientes, *ibid.*

ILLUCERERE. quid, *v*, 284. Imaginatio que nihil aliud est, quam plaga infusa per sensum, *xxxvii*, 366, 367. Imaginatio non est quia corporeum, *v*, 384. Imaginandi vi explicatur ex fecibus in que sensu utitur, *ibid.* 360. Imaginatio corporis in tanto melior est, quanto specius corporis, similitudo vero Dei, *ita*, *xxx*, 426. Vainquationibus malum in fetus, *v*, 161. Imaginatio forma in aspectu intimo quam difficile abigatur, *xx*, 142. Quid agendum ut abigatur, *ibid.* Imaginatio quomodo ad solus utitur, *xxx*, 397. Duo modo viciis animo dum imaginatur, *ibid.* 400. Imaginatio pendunt peccata et volatilia, *v*, 391.

IMAGO. similis et ejuis imago est, *v*, 150. Imaginum triplex genus, rerum sensurum, potiarum, retarum, *xxxviii*, 267. Imaginem habentem in corde incedit, *ibid.* 268. Imagines in anima pressam eorum que cogitantur, *xxi*, 454. Imagines rerum non in se, sed in aeternis habet plantatis, *xxxviii*, 266, 267. Imagines quomodo fuerunt in animo vis potest explicari, *xx*, 288. Imagines corporum non sunt corporeae, *ibid.* Imagines corporales spiritu convertuntur per aliquem licet incorporeum, tamen similitudinem corporis, *ibid.* 148. Imagines dormientium, forascentium, etc., unde, *xxx*, 459. Imago, aequalitas, et similitudo non idem sunt, *xxxviii*, 149, 150. Imagines, earum rerum quarum imagines sunt, appellari nominibus solent, *ibid.* 269, 242. Imagines non reddunt majores ingenio specula; in parvis autem speculativa imago pro modo speculati format, *ibid.* 250. Inter imaginem et similitudinem quorundam discrimen, *vi*, 484. Imago peccati in homine, *xxx*, 486.

IMAGO DEI. duplex, *xviii*, 297. Actualis est imago Dei, simul ad imaginem Dei: utrumque de homine dicitur de Christo, utrumque in homine, *xxi*, 509, 510. Quomodo creatura Dei imago dicens, *xxx*, 457. Quomodo ad imaginem Dei est homo, *xx*, 521. Imago Dei intus est in homine, non in corpore, *xviii*, 400, 311. Imago Dei in mente, *viii*, 200; *xxvii*, 26. Imago Dei in immortalitate carnis rationalis querenda, *xxx*, 7, 9. An imaginem Dei non perdit molieris mens, *v*, 362, 363. Imago Dei in animo mansi post peccatum, sed deformata, *xx*, 537, 538. Non est omnino deliquit in immortalitate, *xxxviii*, 267. Imaginem Dei in homine nocentem delictis, instaurat gratia, *v*, 368; *xxxviii*, 456, 457. An imaginem Dei in corpore, *xx*, 31, 32. Sine Dei gratia reformari non potest, *xxi*, 432, 436. Imago Dei per se viciis perversam pervertitur, *ibid.* 430. Imago Dei in civitate sui Deus ad nihilum redigat imaginem Dei ad nihilum redegerunt, *ibid.* 454. Quomodo homo ad imaginem Dei et secundum quid fiat, *xxx*, 121, 122. Quomodo in se perfecta Dei imago, *xxx*, 25; *xx*, 49, 50.

IMAGO sui Deo reddens est, *xx*, 166. Profusionem est in homine quoniam depositum, *v*, 304. Imaginem Dei vere confecti, qui et semper adheret, *xx*, 403. Aliud est imago et similitudo Dei, simul ad imaginem et similitudinem Dei, *xxxviii*, 36. Velle Deo similem esse, in suo sensu lapidabile, et in alio potest, *xx*, 401, 402. Imago similis fieri, dum in diebus vestit dissimilem esse, *xx*, 310. Imago Dei veritatem querit, non vanitatem, *xviii*, 486. In homine tunc perfecta erit Dei similitudo, quando Dei perfecta erit visio, *xxx*, 31, 32, 35. Imago alia hominis terrestri, alia hominis celestis, *xxxviii*, 379. Imaginem celestis, et terreni hominis quomodo portemus, *v*, 361. Imago Dei non diabolo subiecerit, nisi iustitia Dei, *xxxviii*, 491. *Fide* Preceptorum ORIGINALIS. Imagini Dei nihil peccato fuscate iustum erat in videri stabilitas tribueretur, *ibid.* 575.

IMMUTABILITAS nostra et peccato, *xxxvii*, 183.

IMITATIO DEI. *xxviii*, 602. Imitatio peccata Dei in peccato, *xxi*, 565, 503. Imitari Deum diabolum velint, sed habere contra illum potestatem, *xx*, 463. Patientia Dei ergo peccatores ab hominibus imitanda, *xx*, 300, 210, 211, 312. Imitatio Christi maior liberacionis fructus quam ei responderi possimus, *xxi*, 75, 74. Christum passum nihil prodest, nisi in quo sequatur vestigia eius, *ibid.* In quo Christum imitari debemus, et in quo non, *xx*, 298. Imitari vii Christi, est intrare per paupum; *ibid.* Imitari hominem est paupum confiteri, *ibid.* 188.

IMITATIO. *ibid.* Martirum, *xxi*, 89, 90, 160, 312, 313. Honorare et non imitari, nihil aliud est quam monachis colere, *ibid.* 160. Non parva pars imitacionis est, meliorum congaudere virtutibus, *xx*, 484. Imitari vellemus, et ab illo pendere, impudenter est, *vii*, 10. Imitari turpem si volueris, inter praecipua tantum vicia ambulantes non eritis, *xx*, 127. Quo eligere debemus imitatores, *ibid.* 181. Imitacione dignus sunt et in civitate sui Deus ad nihilum redigat imaginem Dei ad nihilum redegerunt, *ibid.* 454. Quomodo homo ad imaginem Dei et secundum quid fiat, *xxx*, 121, 122. Quomodo in se perfecta Dei imago, *xxx*, 25; *xx*, 49, 50.

hominis non est ex ordine a Deo primitus instituto, *rv*, 41.

IMPERVERSUS. In Christianis adhuc carnalibus nondum perfectis nominantur Spiritus sanctus perit quiquid deest, quis ab unitate corporis non recesserint, *xx*, 527.

IMPLETA non est parva pena huius vite, *rv*, 187.

IMPIETAS proprie quid, *viii*, 450. Impietatem adit Deus, et in illis vult peccati per damnationem, in illis admittit per iustificationem, *xxxviii*, 478. Impius iustitiam majoris est misericordiae, quam iustus creare, *xvi*, 466. Sicut magis pius pauperum est, ita et magis impietis, *xviii*, 281. In ipso impietate quanto magis damnabile vitium, tanto certius notans Iudaeis, *xxxv*, 36. Impiostia nomen clamo huius peccato tribuitur, *vii*, 517. Unum genus, una cooperatio, una massa est impiorum imitatio abimet conseruam, *xxix*, 406. Cum omnibus impiis quibus caput est, quasi cum quodam corpore uno una est dissolutio, *xxv*, 226. Impiorum alii magis, alii minus peccant, *modis*, *xxxvi*, 255. Impii stulti, *vii*, 9. Impii ne bona futuri saeculi cogitare sciunt, *vii*, 425. Impii saepe bona adipiscuntur in hac vita, tanquam boni sint, *rv*, 71.

Impiis occulta dispensatione divina providentia dantur tempus florentis moque regnandi, *vii*, 446. Beneficentiam providentiam omnipotens Deus terrenam felicitatem concedit et impiis, ne pro magno operante a bonis, *xi*, 17. In Psalmo LXXXII inducitur homo penitens quod Deo pro mercede tertena se servit, et agnoscere intendens quare impij felicitate carere florent, *162*. Impii florent falsis bonis, presentem veris tormentis, *viii*, 806. Impii immerito quos irridunt, quod felicitatem suam sperent, non possident, *xii*, 53. Impii miserj et quando felices vocantur, *xi*, 443; *xii*, 53. Impii non vivunt, sed vivere sibi videntur, *ix*, 52. Impiorum vita comparatur cum herula, non per hycenam viget, in estate areolet, *viii*, 388. Impii fumo comparantur, *viii*, 116. Impius pascatur cibo superbie, *ix*, 17. Impiorum corda abyssus, *rv*, 84. Conscientia peccati hominis, carceres

et inferos, horrendis et pomalibus tenebris vivit, *xi*, 207; 203. Impiorum potest esse similis pons, sed dissimilis est Martium coena, *xi*, 447.

IMPII tentant, *v*, 321. Impius permissus deus impietatem homicida, *vii*, 43. Plus sibi nocet perversus, quam alius, *xi*, 203. Impii mortuus suis pios persequuntur, *xi*, 320. Impii quare a Deo creati, *xxxix*, 238. Quo sensu boni diti possunt, *ibid.* Impii habent locum suum quem in rebus implent pro unitate creati, *ibid.* Impius pro vita, et peccator iusto, *rv*, 358. De pravis impiorum moribus dolere, pia prohi, *ix*, 321. Impiorum correctio, maximum plus gaudium affert, *ibid.* Impii locus hic laet iusto, non in altera via, *xxi*, 54. Impiorum expulsio a Deo, *rv*, 149. Pone impiorum interminabiles, *rv*, 31. Non iudicandum de Deo e temporali impiorum felicitate, *xxix*, 297. Impii, mundi nomine nuncupati, *xv*, 239. Impiorum objectiones contra immolationem Filii Dei, *xxxix*, 163.

IMPIORUM vita peccatum in Spiritum sanctum irremissibile, *xxvii*, 303, 304, 317, 318. Et desperatio et spes causa impunitatis, *xvii*, 340. **IMPOSTUMUS.** Impositio manus antistes in celsatione altaris populus suos Deo offertur, *xi*, 179.

IMPOSTUMUS conversio et fidelis, qui et unde, *xvi*, 84. Impossibile Deus non jubet, *xxxvii*, 519, 518. **IMULDA** PRACLETOR. Non posse interitum dicitur, quod potest per potentiam, sed non potest per iustitiam heri, *xxxvii*, 218. Non posse aliquando ponitur pro nullo, *xvi*, 86.

IMULDA cum videtur Paulus malis, tunc opul, sed praesidet, *xvii*, 477.

IMMORTALIS omnis est imbecillitate animi venit, *xv*, 183.

IMMORTALIS est, qui sibi non propitius in futurum, *viii*, 378.

IMMORTALIS quid, *xxxix*, 292. Quae late patet, *xvii*, 236. Immortalis non est amor, *xxi*, 248, 249. Impudicus non modo Ecclesiastico ministerio, sed ipsa etiam sacramentorum commone non digni, *xxxviii*, 304. Impudicitia excommunicatione puniendi, *xxvii*, 79.

IMMORTALIS non potest esse peccatum,

IMMORTALIS non potest esse peccatum, *xxvii*, 329, 339, 446. Impunitatem iniquitatis de divina misericordia alii pollicentur, *ibid.* 508. Contra eos astruitur, *ibid.* 504. De incarnatione Verbi doctrina Manicheorum, *xxix*, 303. Apollinaristarum error, non esse in Christo humanae sui mentem hominis, *xxix*, 166. Deum hominem lectum negat Leporius, ne quo divina salutem indigno mutato vel corrupto sequeretur, *xxi*, 232. Incarnationis necessitas, ut redimeretur, *xxi*, 157. Christum iustorum, otis et virgine, *ibid.* 171. Incarnationis mysterium veris in invicem contrariis explicari videtur; nulla vero adest contrarietas in Ecclesiae doctrina, *ibid.* 170. Creandum firmius quae sancta tenet Ecclesia de hoc mysterio, specialimque de utraque Christi naturae, cuius differentia et similitudines exponuntur, *ibid.* 171. Cum gratia corde considerandum mira beneficia quibus collata in incarnationis redemptionis quoque mysterij, *ibid.* 172.

INCARNATIO Verbi, *xxx*, 213. Incarnatio Christi omnium miraculorum praestantissimum, *rv*, 168. Incarnatio Verbi ineffabilis, *xxxvi*, 306. Quod de incarnatione crediturum, *xxx*, 365. Verbum natione crediturum, quomodo eo quo exaritur ceteris adest, cunctis hominem, sicut et illo fecit unum, *xxxix*, 511. Homo Verbo accedit, *xi*, 366. Caro accedit ad Verbum, una perit in carne Verbi, *xi*, 538. Verbum Dei immutatum, *xxxix*, 307. Verbum curvis non in incarnatione non consumptus Deus, *xi*, 6. Verbum caro factum est, accipiendo quod non erat, non amittendo quod erat, *xi*, 542. Verbum accipiens corpus et virgine, ut nihil amitteret, *ibid.* 542. Incarnabile alicuius petiit, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542.

INCARNATIO Verbi, *xxx*, 213. Incarnatio Christi omnium miraculorum praestantissimum, *rv*, 168. Incarnatio Verbi ineffabilis, *xxxvi*, 306. Quod de incarnatione crediturum, *xxx*, 365. Verbum natione crediturum, quomodo eo quo exaritur ceteris adest, cunctis hominem, sicut et illo fecit unum, *xxxix*, 511. Homo Verbo accedit, *xi*, 366. Caro accedit ad Verbum, una perit in carne Verbi, *xi*, 538. Verbum Dei immutatum, *xxxix*, 307. Verbum curvis non in incarnatione non consumptus Deus, *xi*, 6. Verbum caro factum est, accipiendo quod non erat, non amittendo quod erat, *xi*, 542. Verbum accipiens corpus et virgine, ut nihil amitteret, *ibid.* 542. Incarnabile alicuius petiit, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542.

INCARNATIO Verbi, *xxx*, 213. Incarnatio Christi omnium miraculorum praestantissimum, *rv*, 168. Incarnatio Verbi ineffabilis, *xxxvi*, 306. Quod de incarnatione crediturum, *xxx*, 365. Verbum natione crediturum, quomodo eo quo exaritur ceteris adest, cunctis hominem, sicut et illo fecit unum, *xxxix*, 511. Homo Verbo accedit, *xi*, 366. Caro accedit ad Verbum, una perit in carne Verbi, *xi*, 538. Verbum Dei immutatum, *xxxix*, 307. Verbum curvis non in incarnatione non consumptus Deus, *xi*, 6. Verbum caro factum est, accipiendo quod non erat, non amittendo quod erat, *xi*, 542. Verbum accipiens corpus et virgine, ut nihil amitteret, *ibid.* 542. Incarnabile alicuius petiit, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542.

INCARNATIO Verbi, *xxx*, 213. Incarnatio Christi omnium miraculorum praestantissimum, *rv*, 168. Incarnatio Verbi ineffabilis, *xxxvi*, 306. Quod de incarnatione crediturum, *xxx*, 365. Verbum natione crediturum, quomodo eo quo exaritur ceteris adest, cunctis hominem, sicut et illo fecit unum, *xxxix*, 511. Homo Verbo accedit, *xi*, 366. Caro accedit ad Verbum, una perit in carne Verbi, *xi*, 538. Verbum Dei immutatum, *xxxix*, 307. Verbum curvis non in incarnatione non consumptus Deus, *xi*, 6. Verbum caro factum est, accipiendo quod non erat, non amittendo quod erat, *xi*, 542. Verbum accipiens corpus et virgine, ut nihil amitteret, *ibid.* 542. Incarnabile alicuius petiit, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542.

INCARNATIO Verbi, *xxx*, 213. Incarnatio Christi omnium miraculorum praestantissimum, *rv*, 168. Incarnatio Verbi ineffabilis, *xxxvi*, 306. Quod de incarnatione crediturum, *xxx*, 365. Verbum natione crediturum, quomodo eo quo exaritur ceteris adest, cunctis hominem, sicut et illo fecit unum, *xxxix*, 511. Homo Verbo accedit, *xi*, 366. Caro accedit ad Verbum, una perit in carne Verbi, *xi*, 538. Verbum Dei immutatum, *xxxix*, 307. Verbum curvis non in incarnatione non consumptus Deus, *xi*, 6. Verbum caro factum est, accipiendo quod non erat, non amittendo quod erat, *xi*, 542. Verbum accipiens corpus et virgine, ut nihil amitteret, *ibid.* 542. Incarnabile alicuius petiit, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542.

INCARNATIO Verbi, *xxx*, 213. Incarnatio Christi omnium miraculorum praestantissimum, *rv*, 168. Incarnatio Verbi ineffabilis, *xxxvi*, 306. Quod de incarnatione crediturum, *xxx*, 365. Verbum natione crediturum, quomodo eo quo exaritur ceteris adest, cunctis hominem, sicut et illo fecit unum, *xxxix*, 511. Homo Verbo accedit, *xi*, 366. Caro accedit ad Verbum, una perit in carne Verbi, *xi*, 538. Verbum Dei immutatum, *xxxix*, 307. Verbum curvis non in incarnatione non consumptus Deus, *xi*, 6. Verbum caro factum est, accipiendo quod non erat, non amittendo quod erat, *xi*, 542. Verbum accipiens corpus et virgine, ut nihil amitteret, *ibid.* 542. Incarnabile alicuius petiit, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542. Verbum accipiens corpus, *ibid.* 542.

naturam in unitate personae copulavit, xxxv, 509, 510. Homo in unitatem personae Verbo Dei copulatus est, permanentem Verbo inseparabiliter in sua natura, xi, 466. Persona Christi mixtura est Dei et hominis, sicut persona hominis, mixtura est animae et corporis, xxxix, 510; xi, 366.

Incarnationis Verbum Christus, xxi, 329. Deus et Verbum duo sunt, sicut Christus, xxxix, 522. *Fide* GRATIAE. Homine assumpto non auctus est nuptius persequari in Trinitate, xi, 16, 366. Verbum carnis factum esse susceptione: matris personae, ubi habent antiqui codices, qua ratione intelligendum, xxxvii, 488. Quomodo. Verbum naturam humanam assumpsit in incarnatione, xv, 189. Totum hominem suscepit, iv, 340; xxx, 465. Dignatus in nobis totum liberare quod fecit, xxxi, 228. Verbum in homine quem assumpsit, totam naturam nostram suscepit, id est et animam rationalem, et corpus mortalem sine peccato, xxi, 389, 290. Sine peccato, sed non sine peccatorum conditione naturam nostram suscepit, i, 471. Verbum mediante anima rationali carnis participet effectum, xii, 16. Creditur debuit esse Verbi Dei et animi permixtio, quod animus et corpus, xxxix, 511. Verbum voluit vni hominum quodam modo, ut de se cognosceretur homo totum, quemadmodum anima corpora, excepta concrezione materialis, *ibid.* 512. Incarnatio Verbi, *supra*, viii, 284; xi, 298. Verbum Dei magis sicut est et adque homini, xxxix, 507, 508. Deus infans perhaec in Verbo incarnatus universalis non deseruit ut amicus, *ibid.* 505.

Incarnationis causa, peccatum, xix, 482, 484, 494. Car Filius Dei hominem suscepit de genere Adae et ex virgine, xxx, 527. Verbum aeternum pro salute fidei hunc ex muliere fieri voluit, xi, 44, 42. Non sua lege regere a suo Creatore se contempnit putaret, virum suscepit utus ex femina, iv, 240, 241. Incarnatione Christi videtur sexus honoratus, xxxv, 26, 27. *Fide* CARERET. Verbum Dei quia est incommutabile, de Virgine natum credere non timeamus, xxxv, 369. Nec ex homine quo indutus est in incar-

natione, nec ex hominibus inter quos creatus est et, comminatus Filius Dei, ii, 441, 442. Nec carne posse comminari veram divinitatem, nec ideo melius nobis demones, qua non habent carnem, monstravit, *ibid.* Duas vilas ostendit nobis Christus in carne, unam laboriosam alteram beatam, xxxv, 236, 242. Cur Christus cruciatus esse voluit, xxxv, 286. Christus descendit usque ad inferos, ubi peccatores cruciatur, v, 818. Incarnatione Deus homini quomodo factus est proximus, et tunc ante longae distat, xix, 466.

Incarnatione Verbi demonstratur dignitas humanae naturae, xv, 340. maxime quia illas plagam nosseme dicebat, est, i, 271. Car sumptio hominis prope Filio tripliciter, xxviii, 278, 279, 281. Verbum caro factum est, non Pater aut Spiritus sanctus, sed carnem Filii tota Trinitas fecit, xx, 416.

Incarnationis non facta ex meritis Christi, *Fide* GRATIAE. Itam conjunctionem, ut totum simul Verbum et caro unigeniti Dei Filii diceretur, operibus non meruit humana illa natura, xi, 276. Incarnatus gratia omnium maxima, xvi, 204. Hominis a Verbo assumpti est omnino singulari susceptio, xi, 514; xxi, 514. Nulla anima pro meritis liberi arbitrii edicere possit ut aliter Christus sit, *ibid.* 514, 535. Vni personalis cum Deo in Christo ex gratia singulari, non ex merito liberi arbitrii, *ibid.* Non sapienter tantummodo perfectione participatione, sed ipsa persona veritatis ceteris hominibus antecellit Christus, xvi, 165. Quid ad ostendimus, quid ad sapientiam perhaec in Verbo incarnatus, xxi, 288. In incarnatione Verbi ratio quaeritur, non erit singulari, nisi exemplum posuerit, non erit singulari, xxxix, 509.

Incarnationis necessitas, xviii, 497; xix, 93; xi, 7, 24, 173. Incarnati Verbi gratia nulla maior, nec casus habet, nisi gratiam, xix, 3, 9. Non liberatus humanum genus, nisi sermo Dei signaretur esse humanus, xix, 476.

Incarnationis sapientia, ii, 504. Incarnatione Verbi conveniens non fuit motus alius liberandi hominis a mortalitate miseris, xxx, 512. Incarnationis beneficium, ii, 359, 364. Quantum be-

neficium, ix, 407. Incarnatione praesita nobis beneficia, xx, 37; 40; xxxix, 506. Nullo modo beneficentiam consulunt est homini quam illi incarnatione, xv, 240. Infidelium contra Dei incarnationem objecta diluuntur, xxxv, 488.

Incarnationis finis, xxxix, 291; 283, 241, 942, 303; xxxviii, 901. Incarnationis finis, adeoque hominum in illis, 286, iv, 194. Deus factus est homo, ut servemus illi, xix, 424. Verbum factum est quod nos sumus, ut attingere possimus ad id quod non sumus, xix, 28. Per incarnationem factum est ut homines divinitatem fratres non amittant, xxxvii, 512. Ex quo Verbum caro factum est, non desperandum est homines fieri posse filios Dei, xi, 15, 16. Verbum nomen humanitatis ab homine dignanter assumpsit, divinitatis ei largitur tribuens, xxxix, 509. Verbum suscepit hominem quem videre homines poterant, ut sanari per fidem postea viderent quod tunc videre non poterant, xi, 12, 30. Liber clausis septem sigillis, incarnatione Christi, xxxv, 285. Gratia incarnationis omnino gratuita, *ibid.* 275. Incarnatio firma fide credenda, *ibid.*

Incarnationis utilitas, xxi, 279. varia commoda, xxx, 225, 226. Incarnatio Dei sapientia, via ad religionem communiendam, xxxvii, 30. Per incarnationem quaedam notis disciplina vivendi et exemplum precepti insinuat, xxxviii, 278, 279. Incarnatio Verbi qua infantis nostrae lactosae appetitio Dei, xxx, 164. Verbum in Christo venit hominibus magisterium et adiutorium ad capessendum aeternam salutem, xxxix, 511, 512. Incarnatio Verbi collyrium oculis cordis nostri, xv, 412, 413, 418. Latius quo sanata est cecitas generis humani, xv, 485, 486. Magna contra superbiam mens, xv, 477; xxxvii, 488. Incarnationis mysterium et virtutem superiora non percipit, xi, 445, 492, 493. Quae pro incarnationis beneficio gratiarum actione agenda, *ibid.* 333, 354. Incarnatio quomodo deus omnibus involvit, *ibid.* 325. Incarnatio fides fundavit, iv, 4. Ipsi omnes vivente, sine post incarnationem, nec vivunt nec vivunt, nisi ex fide incarnationis Christi, xxi, 22. Incarnationis fide antiqui iusti, sicut et nos iustili-

cati, xxxviii, 174, 175, 478, et salvi facti sunt, xi, 252. Incarnationis fide necessaria est quodsi hic degimus, xx, 374. *Fide* CHRISTUS. De unitate Trinitatis et de Divinitate incarnatione sermo, xxxv, 490, 191.

INCARNATIO, xxi, 28.

INCARNATO ANIMAM, xi, 328, 337, 345, 346.

INCARNATIO EIBUM MATER HAC FECIT, xix, 29.

INCARNATA SUNT OMNIA TEMPORALIA, xxxix, 407, 487. Incarnata hic omnia praefer morte, xviii, 526, 527.

INCIDENTIA VITAM BONAM QUID PATI SOLENT A CONTRADICTIONIBUS, *ibid.* 457, 520.

INCOLA DICITUR QUI HABITAT IN TERRA ALIENA, xi, 554. Incola dicitur et atque alienus, *ibid.* 199. Incola est inquilinus, qui disceperit, *ibid.* 408, 409. Incola hic et peregrinus dici vere non possunt infideles, *ibid.* 410.

INCOMPTAS IN IPSA VITA ES SOLUTE, atque integritate animi et corporis constituta est, xxxix, 478. Incomptas sine cura hominis inanis, vestigium est secretissimum animalis ex qua est, xxx, 28.

INCOMPTAS VITAM CONIUGII VENIENS EST PROPTER MATRIMONIUM, v, 453; xxvii, 410. *Fide* CONIUGIUM, CONTINENTIA.

INCOMPTOS OMNIBUS VITIOSIS, spiritus in Scripturis appellatur, xxi, 32, 334. Incomptus quodlibet natura, etiam vitiosa corpora quodlibet natura, etiam vitiosa et invidiosa, praestantior est omni corpore, xi, 49. Solum Deum omni corpore semper carere, Evolutis existant, *ibid.* 283, 284.

INCOMPTUS. Tres viros in campo Deum conservavit nisi aliter fecit eorum incomptum, cuius igni detrachido contemporantibus facultates: posterior manus mirabilium, xi, 154. Incomptus typus in typo et chordis, xxi, 88.

INCOMPTUS ET INFIDELIS, mors, xvii, 40. Sicut quod Dominus se ipsam negare non potest, laus est voluntatis divinae; in quod Tui non poterant credere, solus est voluntatis humanae, *ibid.* 83, 84.

INCOMPTUS, xii, 269, 270.

INCOMPTUS FUGA, cordis timor, xxi, 193.

INCOMPTUS TOTUM TERRAM SOLICITAM

animas, xvii, 20. Indigentia dominorum de avaritiam notata, xvi, 360.

INOCENTIA esse nimis malum est, quam esse iudicium, i, 80.

INOCENTIA, xxxviii, 39.

INOCENTIA non oblatum, sed a peccato recedendum operanda, xxxv, 34. Indigentia peccatorum pertinet ad incerta et occulta spiritus Dei, viii, 448. Indigentia peccatorum se convertenti promissa, non erantus dies, xi, 300; xii, 450, 460; xvii, 342, 511.

INOCENTIA, pro fortis efficit, vi, 408. INOCENTIA PLACIDAM quomodo facit, vi, 916, 917. Indigentia Placida causa, qua estiam Dei patientia, ibid, 920, 922. Infulatur cor, cum desit Deus, et possidet inanius, vi, 548.

INOCENTIA inter ambigua iure habetur, qui ambigendi habito se ostentant, xvi, 471.

INOCENTIA SANCTE appellata, vii, 364; vii, 400. Infans, sine ullo rennis subiecto carni, ibid. Neque est qui non elingat percelli mortem potius, quam infansiam, vi, 187.

INFANS in utero matris non est pars corporis matris, xxxv, 417. Infans non dicitur natus, de utero matris quoniam verba chanois interpretat, vi, 462. Infans sine letis in eorundem loquax vita, prophetia miseranda quasi ingredietur, xv, 188. Infans sine infirmo, hostibus ceterorum animalium, xii, 414. Infans continuo vel cito mortuus cur nascatur, occidit eum, v, 496. Infans infirmus quomodo, xxxvii, 396, 401. Quomodo ignorantis potius est, ibid, 390. Infansium mensura non movet, xxxv, 40.

INFANS super natus in illo nato esse, in quo Adam non ante peccacionem, Caelestis dogma, xxxvi, 67.

INFANS peccatis obnoxia, xxi, 40, 41, 42. Infans unus diei non est mundus si peccato, non ex eo quod commisit, sed ex eo quod contraxit, xxx, 450. Infantes etiam ipsi delibatore egunt et lapsio, xx, 569, 570. Infans etiam salvator Christus et redemptor, xxxvii, 296, 297. Infans ante baptismum excruciatum et resuscitatum, xli, 76. Infans non baptizatus, sicut sub potestate diaboli, xxxv, 314. Propter originale peccatum, xxxv, 193. Vide BAPTIS-

MA, PARVULI. Infans sine peccato personale non triduum, xxxvii, 283. Infans, si lules, ita et peccatis dicitur, ibid, 288. Infansium consecrationes, i, 329, 324. Infans antequam baptizetur morte praeventus posse ad originalium peccatorum indulgentiam pervenire, error Victoris, xxxvii, 353. Infansium sine lapsio deestitutum damnatio levisima, xxxv, 335. In qua corporis quantitate resurrexerunt sunt infantes, vi, 268.

INFANSIUM similitudo, vii, 114. Infans sine quomodo Babilonia invenit, et effugeret, xv, 409; xii, 354; infantes et lactentes in Ecclesia, quomodo, vii, 186, 487. Infans regenerationis nota vix, xvi, 452. Infans appellatur recessu baptizatus, xvi, 452; xx, 164, 170, 177, 180, 349, 423. Infansium Sacramentis septem vel octo dies deputantur, xx, 480. Infansium octava, ibid, 348. Infansium Octava habilita scriptura, xxi, 334. Ab lactari ante tempus in infansia spiritali perniciosum, xi, 153.

INFANSIA. Sermo ad infantes in octavo Paschatis, xxii, 170. Probium infansium mortuus, xxxv, 433. Gladius crudelis punitivus flores infansium succedit, ibid, 316. Cades infansium innocens, ibid, 411.

INFANSIA pro Christo copio, martire, xxvii, 78. Eorum passio graphicè describitur, ibid, 34, 35, 78. Vide INOCENTIA.

INFELICITATEM velle omnino non potest, xxxvii, 325. Infelicitatis velle cogno non potest, sed ad beatitudinem accessit, xvi, 454, 465. Infelicitas per ignem, prescripta per aquam adambat, vi, 234. Vide FELICITAS, TERRORE.

INFELIX. Christus carnaliter in sepulchro, spiritaliter ad inferos descendit, xxxvii, 145, 146. Vide CHARITAS, ISRAELITAE.

INFIRMORUM curatio, qui habet superior; si autem recedit a superiore, sia illi in suspitione convertentur, xii, 476, 477. Vide TEMPORALIA ET FELICITAS. Secundum spiritum inferiora sunt omnia trisiora, v, 626. Homo diligens inferiora, spual inferos ordinat, xxvii, 582.

INFRASUAVIE sumitur, vi, 180, 188.

INFERUS intelligitur vel locus impietum post mortem, vel caecitas animi qua post mortem, vel et involvit, vii, 158. Peccantem extitit, pactes inferiores Inferorum vocabulo pactes inferiores Inferorum nuncupantur, vi, 449, 450. Quare, v, 620, xiii, 53. Inferi sub terra sunt, xxi, 537, 538. Inferus in hac vita explicari, nec esse post mortem, quomodo damnatio levisima, xxxv, 335. In qua corporis quantitate resurrexerunt sunt infantes, vi, 268.

INFERIUM duplex, superius et inferius, x, 202, 204, 204. Inferi inferiores, id est, potius quas damnati launt graviores post hanc vitam, vi, 401. Ita nullus est commemoratio veritatis, nulla ratiocinatio, ibid. Exclusa a regno coelorum non restat nisi potius gehennarum, xix, 512.

INFERIUM gradus in inferno pro crimine diversitate, xxxi, 338, 339. Inferni tormenta alius duriora, alius sunt mitiora, xii, 376. Quae ibi mitiora sunt, peiora sunt quam quae hic ferociora sunt, ibid. Infernales Angeli comparantur questionariis tormentis, ibid, 376. Voluntate exasperatissimi diaboli Angeli, ibid, 382. Dolorem aut corporis aut animi in inferno defuturum, absurdum est putare, vi, 479. Nullus in inferno aliquid eterno liberabitur, cum in illum missus fuerit, ibid, 390. Nemo erantissimus moriens simul etiam ipse peccata mortuorum simul etiam ipse peccata mortuorum, xxi, 458. Quare in inferno videtur penam aeternam duri et iniusta videtur senibus humanis, vi, 484. Vide LOCUS.

INFERNUM inter et regnum aeternum non est medius locus, ibid, 210. Loca ibi impiorum tenentis remotissima, non absurde creditur antiqua sanctia fuisse assignata, quomodo apud inferos, vi, 618. Inferi non appellantur, nisi iustorum animas requiescent, v, 617, 618. Christus descendit ad inferos, xii, 304, 308, 319, 310, 312. et in inferis quosdam liberavit, ibid, 308. Adam 20-

lulum fuisse doloribus inferni, Ecclesia commisit quod et antiquis sanctis fuisse concessum addit aliqui, sed displicet Augustino, ibid, 306, 307. Poeta et orator qui falsos deos videndum monstravit, et Pagana vita laudabilia, fuisse liberatos a Christo, cum ad inferos descendit, quomodo censetur, ibid, 305. Quomodo putant esse solutos qui non audiverunt Evangelium, ibid, 311, 508. Quomodo sint in quos Christus liberavit, cum ad inferos descendit, temerarium esse definire, ibid, 305. Quomodo ex inferis divites potuerit videre Lazarum in forme constitutum, vii, 158. Inferni portae, mortis imperium, xxi, 486, 407. Inferni pericula in prosperis saeculis plus fallunt, xi, 355. Inferni pericula inveniant, et non inveniantur, ibid. Christus suavit eruit animas sanas de manu inferos, x, 219, 220. Qui malum quod faciunt, movent esse malum viventes descendunt in inferum, viii, 329.

INFIDELIS in bona opera facere possunt, vii, 439. Vide FIDES. Infidels non potest esse arbor bona, xxxv, 267. Infidelium operum, xxxv, 78; xxxv, 268. Unde opera infidelium scientia, xxxvii, 47. Infidelium opera non bona, xxxv, 269; et quae bona videntur, sunt peccata, ibid, 267. Quomodo, ibid. In infidelibus virginis carnalis esse potest, quae vituperata non possunt, sed merito laudamus, xxxvii, 427. Infidelium operum, non improbandum, sed fidei aliquid operibus bona diffucillima via equaliter pessimi hominis invenitur, xxxv, 267. Invenies homines bene sivevitas, et non Christiano; bene currunt, sed quo plus currunt, plus errant, xii, 206. Ipsa opera bona quae faciunt infidels, non improbandum, sed illius qui debet vitare mala, xxxv, 268. Infidels cum benedictibus iudicibus dantur, fidelis minus bene moratus salvatur, ibid, 49. Infidels verba Dei custodire non possunt, xi, 405. Infidels non credunt Evangelium, contra voluntatem Dei faciunt, cum in fenum non vincunt, xxxvii, 470. Pro infidelibus vincunt, xxxvii, 470. Pro infidelibus vincunt, et licet eorum natura, aut ut non erantus et licet eorum natura, aut ut doctrina eis praedicator, sed ut voluntas corrigatur, doctrina comestatur, natura sanetur, xii, 225. Infidelium et impiorum corda, locum cubilia sunt,

xi, 162. Infideles et impij per mare designantur, xii, 242. In aquis maris quomodo versantur, xi, 168. Infideles et impij, tenebræ, vii, 420. Per idem converti ad Deum, lux sunt, xi, 49, 50. Infideles, aqua sunt; Christiani, vinum, xv, 27, 28. Infideles credentes adulantur per caput vituli communiæ à Moyse, et sparium in aqua to polum filius Israel, xi, 254. **IN** PAGANI. Infideles et impij non sunt in terra peregrini, xxi, 409; 410. His vitulæ diaboli tanquam gladiis contra fideles, xxi, 426, 429. Infidelium contra Dei incarnationis objecta diluuntur, xxi, 182. **IN** PUNITAS. **IN** PUNITAS, mors, xv, 244, 245. Infidelitas iudicant peccæ merita, xxi, 501. Filios diaboli facit, xxxv, 6. Infidelitas in infansim trahitur, xxxv, 417. Infidelitas iniquitatis et peccati notitiæ significata, xi, 391. Infidelitas proprie peccatum vocatur, quasi solum sit, si non exquiratur quale peccatum sit, xxxv, 6. Peccatum infidelitatis in Christum, est solum arguitur, xxi, 217, 222. Infidelitas mundi inexcusabilis, *ibid.* 220, 221. **IN** PUNITO nihil iungi posse, xxxix, 379. Infans quatuordecimque finibus non comparatur, xxi, 280. Infans paries in corpore, xxi, 410. Infans scari postquam linea transversum, xxi, 478. **IN** PUNITAS humana etiamque exponitur contra Pelagianos, xxxv, 462, 464, 466. Infirmitas et cæcitas, morbi nature, xxxv, 5, 8. Hebetudo et infirmitas oculi et corporis infantium, quid argunt, xxi, 113. Infirmitas canis in infantibus, paralis est, xxxv, 330. Infirmitas humana sine peccato esse non potest in hoc sæculo, xxi, 448. Infirmitates animi multiplicatae sunt, non ad perniciem, sed ut medicus desideraret, xxi, 244. Infirmitas non irremediabiliter obstat, ut nec ad medicum ne sterneret, xxi, 207. Infirmitas admodum est non superabilis, xxxv, 248. Quia non est in una firmitas nihil, nec est nisi spes de me, viii, 245. Qui potens in te esse cupiebat, infirmitatem te fecit Deus, ut fortem te faceret de se, quia infirmioris de te, *ibid.* 322.

Infirmitas et ignorantia duæ causæ peccati, xxvi, 102. Infirmitas et corpulentitas corporis, compedes, x, 83. In nobilitate solus est infirmitas casus pugnandi, xxxv, 242. Quanto unius charitatis futura melior, tanto unius firmitatis violentior præsentia, xi, 162. Infirmitas tum corporis tum animi agnoscenda, in quisque peccatiur, xxxv, 120. Ut gratia obineatur, xxvii, 349. In infirmitatibus nihil querendum præter auxilium Dei, xxi, 14, 15. Infirmitas que post baptismum remanet, resurrectione consumetur, xxxv, 8, 25. Infirmitates aliorum ferentes, cinque cogitandum, xiv, 183, 185, 188, 189, 190, 491. **IN** FIDE OPERA. Infirmitas triangularis et celo ausurum, xii, 67. Infirmitas pro peccatis in Scriptura ponitur, xi, 171, 172. **IN** FIRMUS et argutus in quo differant, xxvii, 14. Infirmitas quomodo confirmanda, *ibid.* 13. Infirmitas in monasteriis quomodo tractandi, xxvi, 574, 575. Qui mente fortiores, infirmiores corpore, xxx, 305. Infirmitas opprobrii multæ potentioribus, xxi, 71. **IN** FIRMUS et tumor locustæ comparandus, sed non habet sanitatem, viii, 162.

IN IUSTITIA omne laudabile, sine vera pietate de religione, superbia venosior, xi, 98. Ingenia excellentissima tanto in majore ætate, levanti, quanto de se præcedentia currunt, xi, 236. Ingeniū tarditas et fatuitas quorundam naturalis, ex originali peccato provenit, xxxvii, 221, 222. Ingenio nobilissimum curio merito necesse originali, *ibid.* 818, 329. Ingeniosissimi quique longe distant ab ingenio Adam, *ibid.* 305. Ingeniorum nobilissimum est, ut, 193. Ingeniorum diversitas omnia vitulæ, Augustinus ab Hieronymo sciocritur, xi, 325, 326.

IN IUSTITIA Pater recte dicitur, est hæc vocatio utatur Scriptura, xxi, 220, 221, 228. **IN** IUSTITIA dicitur Zephaniam civilitatis, xxxii, 499; xxxii, 412. Insuperitium falsæ epistolæ Cæciliani esodumviri Maximo contendit, xxxiii, 449, 450; xxxix, 143. Ipse confessus est in cognitione Eliani proconsulis lat-

sam se fecisse adversus Felicem Cæciliani ordinarium, xxxiii, 149; xi, 83. Ingenitum ad comitatum suum transmitti jubet imperator, xxxix, 456; xxxvii, 89, 90, 149, 150; xi, 89, 84. Quare, presensque conventum, xxi, 288. Infirmitas inavaliis, notissabilis sunt expugnandi, xxvii, 269, 270. Infirmitas sunt spiritalibus omnes cauales, xxi, 282. Ibelius a Dethistis imperatoris Constantino dicit. **IN** LETTER imperatoris ad Verinum vicarium, *ibid.* Litteræ imperatoris ad proconsulem ut ad comitatum suum mitteretur Ingentius, *ibid.* 83. Nec postea imperator damnavit quem persequitur, *ibid.* 84.

IN IUSTITIA vitio etiam magni viri ad idololatric dedecus deflaxerunt, xxxvii, 427. Ingrati describuntur, v, 63, 68. Beneficij ingratum impem perimendum non esse, xix, 409. Ingratum tendum non esse, xix, 409. Ingratum et Deo, ipse est peccator qui fenerator et non solvet, viii, 82, 83. Ingrata tunc est anima, quando quod illi ex Deo est, illi tribuit, et præcipue iustitiam, xxxvii, 427. Non habens habet, qui necit unde habet: tollitur a Deo res sua, et remanet illi indiguitas sua, xi, 491, 496. Ingratum liberum arbitrium præcipuum huiusmodi, *ibid.* 495. **IN** IUSTITIA Christi Jerusalem, xxi, 255.

IN IUSTITIA tribus vitis vitium, nobilitate, pertinacia, superbia venosior, *ibid.* 89. Vitium his vitis opposita, non debentur, sed cito et ante solis occasum mori, *ibid.* 89. Inimicitia vitanda consilium, ferenda equitatem, finienda clementer, i, 193, 194. Inimicitia hominum nec existeret nec augere parum est homini humano, nisi per unum vitium, *ibid.* 89. Vitium est, *ibid.* 214, 215.

IN IUSTITIA et inimica, xxvii, 88. Infirmitas Dei quitur, xxi, 64; x, 346; xxi, 331. Inimicus quisquis erat Christi, erit suo pedibus equis, aut adoptatus, aut vitus, xi, 293. Quinam sunt occidit infirmitas Christi, xxi, 190. Quinam sunt occidit infirmitas Christi, *ibid.* 181. Inimici Ecclesie qui, vii, 410. Inimicorum hominum duo generis, viii, 6, 7. Inimicus quando tu tibi es, inimicus habes sermone Dei, xxi, 604. Inimicus quem licet ab antiquo odio, et quem jubetur nunquam diligere, diaboli est, xix,

223. Inimicus non admitti adversus filios, nisi quantum his procedit ad tentationem et probationem, xxxvii, 246, 247. Inimicorum odium in diabolum, qui per eosius persecuitur, convertendum, xxi, 288. Inimici inavaliis, notissabilis sunt expugnandi, xxvii, 269, 270. Inimici sunt spiritalibus omnes cauales, xxi, 282. Herendum malum, inimicus irati inimicorum tratorum dicta prodece, xxxv, 214, 215. Inimici si sunt duo ex tribus amicis, quid faciat tertius, xxi, 181. Inimicus nihil necesse posse, xxi, 427. Inimicus scire potest; ferire, si Deus noluerit, non potest, viii, 75. Inimicus dicitur in persecutione, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi potest nocere socius inimicus, quantum tibi nocet, si non est inimicus, qui bene est, alio oculo, alium in speribus, *ibid.* 516, 544, 545. Inimicus ipse tunc est, qui odit alterum, 290. Ipse tunc prior est magis nocet, quam est in quem venit, *ibid.* Nullo modo tibi

Secundum Apostolum, xvii, 5. Iusta
 Etque vindicta, xii, 24. Vindicta ius-
 quitatis, x, 77, 78. Ratio iustis vultus,
ibid., 37. Averno vultus ejus, vii,
 350, 351. Ira non redditur a Deo nisi
 debita, xxxv, 57. Ira Dei ex populi pec-
 catis, xxi, 69. Ira Dei in moribus non
 est sine bonitate, xxvii, 114. Deus irascenti-
 bus mitis, xvii, 388. Quibus Deus irascit,
 quod misericordia confertur legi-
 tima, x, 46. Servis suis irascitur et po-
 tates coercens, non ut iudex demeritis,
ibid., 278. Ira Dei potestatem valde
 paucorum est nome, qui plerisque un-
 gnis cum patris, irascitur, *ibid.*, 291. Ira
 Dei major, vana et solutoria solvitur
 impiorum, *ibid.*, 292. Ad iram Dei por-
 tineat iustum, quicquid facit iustus
 mali, et quicquid patitur iustus, xxxi,
 114. Ira Dei transit super justos, non
 manet, x, 216, 247. Potestas ire hu-
 mana hic solum et in corpus; divina
 intem et hic, et post mortem, *ibid.*, 292.
 Est ira cognominata, et est ira con-
 sumptiva, xii, 86, 87, 88. Ira Dei ni-
 strum unde olereptu solet, xxi, 200.
 Fura ira, id est portantes vindictam,
 viii, 125, 126. Natura filii ira fuisse
 dicimus, quia spe iam non sumus, cum
 res salve sumus, *ibid.*. Natura esse non
 est filius, quomodo Iulianus intellexit,
 xxxv, 407. *Vide* **IRASCENTIA**.
 Ab ira Dei nulla res liberat, nisi gratia
 Dei per Jesum Christum, xxxvii, 504.
 IRAS interpretatur Fratris mei visus, et
 nomen est pastoris Okolamita conitan-
 tis Jeddam euntem in Thama, xxxv, 91.
 IRASCERE Loglanensis episcopus peccato
 originali peccati, xxxv, 539.
 IRASCERE ab Uthio, xxxv, 437.
 IRASCERE collectarius, iv, 252.
 IRASCIA et antiphrasis quomodo diffini-
 tur, v, 35.
 IRASCIBILITAS, quasi impotentis,
 quando Christiano necessaria, xi, 324,
 228.
 IRASCIBITUR infamatum Christus ablu-
 timinatus, vii, 250. Irratio Dei: et mi-
 seratio ut necipienda, *ibid.*, 118.
 ISAAC interpretatur Risus, iii, 341.
 ISAAC interpretatur, *ibid.*, 239. Isaac
 miraculo conceptus, xxxv, 202. Isaac
 filius promissionis, Gentium vocacionem
 significat, iii, 333. Isaac figura filiorum

promissionis, vi, 150, 154, 154, 155,
 156. Deus Iulienus occidit Isaacem patre,
 non inimicis displicet, xvii, 159, 160. Isaac
 ferens ligna, figura Christi crucem ferentis,
 iii, 343, vii, 114. In Isaac Christi
 immolata figurat, xvii, 330. Isaac fi-
 gura Christi, xxx, 172. Passioem Iso-
 ac et resurrectionem figuravit, viii,
 406. Isaac Iulienus cum Rebecca, quid sig-
 nificabat, xxix, 46. Quare Rebecca
 dicitur sororem, inquit avorem, *ibid.*. Isaac
 et Rebecca in benedictione Jacob quid
 figurabant, xvii, 177. Isaac in dolo Ja-
 cob figuram intellexit, xvii, 155, 158.
 Isaac captus in extasium post datum bene-
 dictionem Jacob, vi, 156. Isaac bene-
 dictione significat prophetica non va-
 cat, *ibid.*, 155, 156. Isaac est figura ci-
 vium celestium, iii, 220, 221. Isaac
 historia et vera est et figurativa, xvii,
 165.
 ISAACUS de Christo et Ecclesia multo
 plura quam ceteri prophetas, iii, 473.
 Iste propheta sinitus Evangelio, xvii,
 345; xxxii, 459. Isaia a quosdam
 Evangelista, quam propheta potius dicitur,
 iii, 473. Isaia Deum vidit non sicut
 est, xvi, 85. Isaia a Maimone oc-
 cisis, iii, 467. Isaiaum legere Iustinus
 presbiterus, quo se ad legem prae-
 paravit, xxx, 207. Isaac P-logiana expo-
 sito, xxxvi, 309, 311, 312.
 ISSI SEN IO IUSUA filia, iii, 439.
 UXOR OGIS, iii, 410, 412. Tragicus li-
 terarius Aegyptus, iii, 439, 439, 439. Ism
 Ismael putaverunt, *ibid.*, 434, 436, 436.
 Ism fuisse hominem dicere verum est
 sub capitali sententia, *ibid.*, 436. Ism
 irata multis obest, propheta Israel multus,
 ii, 310.
 ISMAELIS filius cum Isaac, postremo
 fuit, xvii, 168. Ismael, figura civium
 terrenorum, iii, 220. Ismaeliter eole-
 manum, Ismaeliter felicitatem quo-
 rentium, xi, 556, 556, 557.
 ISMAELITE interpretatur Obediens
 illi, x, 134.
 ISRAEL interpretatur Videns Deum,
 iii, 457; ix, 309; x, 473; xii, 8, 9, 9,
 96; xiii, 49, 47, x, 55, 55. Israel om-
 nem electionis, vi, viii, 45.
 ISRAELITE cur dicitur filii Dei, xxxvii,
 393, 394. Populus Israel in Abrahamo

decimus, xxxvii, 490, 500. Israelite
 non cito hostes vicerunt, ne prospere
 elati intrent, vi, 556, 575. Israelite
 non solum fecerunt apostolus Aegyptios,
ibid., 228. Israel absolute labores Chana-
 nos post, Achab vero labors Nabulthai
 impie, x, 471. Israelitarum vestis et
 calcamentum per multos annos in eremo
 duraverit, xii, 153. Israelitici populi li-
 beratio ex Aegypto deservitur, xxxvii,
 154. Israelite quod nomen in Aegypto ser-
 vaverit, iii, 328, 329; vi, 284, 294.
 Israelitarum regni exordium, iii, 458.
 Et regum successio, *ibid.*. Israel reges
 omnes reprobi, *ibid.*, 425. Decem tribus
 Israel a Chaldeis debellate, et in capti-
 vitate abducta, iii, 466. Israelite
 quare in idololatriam lapsi sunt, xiv,
 427.

ISRAELITE carnalis et spiritalis, xxx,
 323, 326, 327. Spiritales Ecclesiae mem-
 bra erant, *ibid.*, 325. Que Legis sacra-
 menta significabantur, intelligebant,
ibid., 328. Israelitici populus, gens
 prophetae, xxxix, 288. Propheta Iulii
 Christi, xxxi, 312. Egois populi dicta
 et facta, propheta fuit, xxx, 295. Is-
 raelitici mystice exponitur, xxxv, 155.
 Nullus Christianorum a nomine Israel
 se quet extrahunt, xii, 365; xii, 233.
 Multi ex Israeli nati non Israelite: et
 contra, xii, 85, 86, 87. Senes Israel,
 qui ad novam vitam mali, et ad visionem
 Dei repenti, vi, 287. Israel nisi omnes
 Dei repenti, vi, 332. Omnes sancti, xii, 61.
 Filii Ecclesiae, *ibid.*, 68. Quinquid Israel
 constitit in Aegypto et deserto, et ad mores
 Christianorum traditur, xii, 319;
 xxxvii, 249, 249. Israelitarum capti-
 vitate liberatio, figura captivitate et li-
 berationis Christianorum, vi, 438, 438.
 Israel eductus ex Aegypto, homo per
 baptismum liberatus a peccato, xv, 330.
 Israeli visio Dei promissa, xix, 49.
 Israeli nomen promissionem visio-
 nis Dei in patria importat, vi, 471. Peri-
 pulchra dei in vestibus Jerusalem et
 vestibus Israhel, iii, 406.
 ISRAELITES vocantur Circumcissionum
 fustes, vii, 296.

ITALIA prae magna a Grecia quon-
 dam mansuetata, vi, 362. Italia elades,
 xxxix, 342. Italia vastata a gladiis tri-
 bus, ii, 174. Italiae flores poeta clarus,
 26

simus commemoravit, xxxix, 459. Inli in sonis verborum Augustinum exigitur, et ab eo vicinia reprehenduntur, 1, 210.

ITALI serenas hyemes orant, 1, 483. ITALICA propensio femina, xxxix, 166, 246. *Fida notata* (38) *epistolum voluuntis*, Augustini ad ipsam epistola memoratur, xi, 292.

Jacobus interpretatur Sapiens, x, 196. Jacob, id est Supplentari, quia mater fratris plantam semit, x, 34; xiii, 43; xvii, 190; et xlv, 47. Idem qui postea dicitur Israel, xvii, 481. Interpretatur Vultus Domini, xvii, 43. De daptis ejus, notantur, xix, 47. Diversis causis impedito, x, 34; 22. Unde Jacob dicitur esse Israel, xvii, 414. Nona homine accepto, car prius retinuerit, xix, 47; 48. Jacob et Esau una et eadem pars ex patre, ex matre, ex conceptu, ex ortu diversis hactenus ex Deo, xxi, 74. Jacob ab ex presentia futuris voluntatis appellatur, xxxviii, 463. An electus ex presentia future fidei, *ibid.* 463. Dicitur in eo Deus non cognoscere quam delectat, sed gratiam quam donabat, *ibid.* 478. *Fide* Esau. Benedictio dicitur dabo Jacob et Esau, xvii, 477, 504.

Jacob et Esau duo populi, xvii, 388; x, 284. Jacob Christianorum figura, ut Esau Judaeorum, xvii, 203, 504. Jacob significat spirituales in populo Dei, vi, 152; xii, 281, 282; xvii, 170, 174. homo Christiano, xvii, 388. Esau carnalis, xvii, 170, 174. Jacob benedictio, an sine dolo subrepta, et quid significat, xii, 281, 282. Jacob sine dolo benedictionem accepit per dolum, vi, 152; xvii, 181; xviii, 471. Jacob a mendacio defenditur, xvii, 487. Quondam impleta prophetia illa, *Major serviet minori*, xvii, 338; x, 273, 274.

Jacob somnium figura fuit, xix, 46. Angeli in caelis ascendentes et descen-

ditantes vii a Jacob quatuor significati, xi, 544; 545. Lapis unctus a Jacob, figura Christi, xii, 254. Lucta Jacob cum Angelo, xvii, 200, 207; xix, 47. Quid significat, xvii, 41, 42. Lucta Jacob cum Angelo, prophetia de Christo, vi, 166, et de Christi passione, xii, 254. In persona Angeli Dominus intelligitur cum Jacob, xii, 42. Jacob gravatus Angelo, figura persecutoris prevalens Christo, x, 90, 91. Jacob ungeni lapidem figuram Christi praesentat, xxix, 197. Jacob figuram gestavit Ecclesiae, x, 79. Percussio in latitudine sensuum, multitudine non reverentium significat, xvii, 303. Jacob benedictus et claudus quid significat, xii, 352; xvii, 206; xix, 47. Benedictio, in his qui non crediderunt, claudicatio, in his qui non crediderunt, xvii, 303. Varii colores in pendibus Jacob, unde, xxx, 456. Jacob male pro primo obsequitur quatuor vocat, xxxix, 48, 50, 51. Quo animo Jacob plures vires accepit, xii, 354. Et quid plures quatuor interpretat, xxxix, 53. Jacob castitas, xii, 354; xxxix, 51, 52. Quoto viti anno Jacob in Aegyptum descendit, xii, 435, 436. Quoto viti anno mortuus est, *ibid.* 437. Jacob filius Joseph benedictus, xii, 407, 471; xxx, 265. Jacob in sima pila plenarium appellatur, vi, 397.

ITEN aliud est mortalitas, aliud iter pietatis, xii, 300.

ITRACTI, xxxi, 22.

JACTANTIA, quid, xii, 73, 193. Jactantia postis ultima et ceteris nocentior, 1, 167. Jactantia in ipso cordibus locutois, xiv, 297. Jactantia multo iustiores et mortuos facit, xvi, 518, 519. Tulle jactantiam, et amos homines quid sint, nisi homines? ii, 251.

JACTURA haereticorum horum non est tibi ablatio qui delati, quoniam ablatum sit quod delati, vii, 478.

JACTURATORIA oratio. Fratres in Aegypto crebras quidem orationes, sed brevissimas, et rapim quodam modo jactantia habent, xxxix, 478.

JABEN B Moïsa, xxxi, 432, 431.

JANINA et Mambres Moisi restiterunt, xxxi, 387.

JANUARIUS mons hodie Monticorum vocatur, ii, 140.

JANICULUS urbs, ii, 313.

JANUS duce pat quas intrat et regnat inimicus, cupidus et timor, xxvi, 298.

JANUARIUS kalendas Romanae urbis consilium de negotiis festis amplius promoveat, ut vixalibus exemplum vixis conserventur abominis, xxvii, 832. *Vile* KALENDIS et JANUARIUS.

JANUARIUS, xxxii, 202, 207.

JANUARIUS episcopus, xi, 389, 424.

JANUARIUS Domitius episcopus, xxxii, 200, 473; xxxix, 140.

JANUARIUS VITIO CENSURIS, xxxii, 412.

JANUARIUS Lambros, xxxi, 357.

JANUARIUS Metulensis, xxxi, 421.

JANUARIUS Isidorus, xxxii, 408.

JANUARIUS perlator epistola Augustini ad Paulinum, xi, 480.

JACOBI et TIMOTHAEI, xxxiii, 484.

Adolescentes honestissime nati, x, 414, 415. Servi Dei boni, et homini virti, xxvii, 88. Pelagii aliquando discipuli et dilectores, xxxvii, 74, 89, 90.

Pelagi exhortatione secunda multum remiserunt, et continentis vixerunt, xii, 402, 414, 415. Opera Augustini retocenter ab errore Pelagi, *ibid.* 402.

Augustinum rogant, ut illum quem Pelagi esse affirmant refellat, *ibid.* 402, 415, 481. Gratius agunt Augustine pro schismo ipso libro de natura et gratia, *ibid.* 300. Eorum epistola laudatur, xi, 402.

JACTANTIA, quid, xii, 73, 193. Jactantia postis ultima et ceteris nocentior, 1, 167. Jactantia in ipso cordibus locutois, xiv, 297. Jactantia multo iustiores et mortuos facit, xvi, 518, 519. Tulle jactantiam, et amos homines quid sint, nisi homines? ii, 251.

JACTURA haereticorum horum non est tibi ablatio qui delati, quoniam ablatum sit quod delati, vii, 478.

JACTURATORIA oratio. Fratres in Aegypto crebras quidem orationes, sed brevissimas, et rapim quodam modo jactantia habent, xxxix, 478.

JABEN B Moïsa, xxxi, 432, 431.

JANINA et Mambres Moisi restiterunt, xxxi, 387.

JANUARIUS mons hodie Monticorum vocatur, ii, 140.

JANICULUS urbs, ii, 313.

JANUS duce pat quas intrat et regnat inimicus, cupidus et timor, xxvi, 298.

JANUARIUS kalendas Romanae urbis consilium de negotiis festis amplius promoveat, ut vixalibus exemplum vixis conserventur abominis, xxvii, 832. *Vile* KALENDIS et JANUARIUS.

JANUARIUS, xxxii, 202, 207.

JANUARIUS episcopus, xi, 389, 424.

JANUARIUS Domitius episcopus, xxxii, 200, 473; xxxix, 140.

JANUARIUS VITIO CENSURIS, xxxii, 412.

JANUARIUS Lambros, xxxi, 357.

JANUARIUS Metulensis, xxxi, 421.

JANUARIUS Isidorus, xxxii, 408.

JANUARIUS perlator epistola Augustini ad Paulinum, xi, 480.

JANUARIUS ad eorum inquisitiones libri duo, xxxviii, 486; xxx, 533.

JANUARIUS presbyter ipsorum contra legem monasterii retinuit, xxi, 349, 350. Tomandicum fecit, *ibid.*

JANUARIUS a Jano dedicatus est, xviii, 468, et Jano dedicatus est, ii, 317. Januarius kalendarum solennitas, x, 42; 44; 49, 50; x, Superstitiones, *ibid.* 45, 50, 51, 53. Inauribus kalendis non sunt superstitiones. contra, praesentem Augustinus, *ibid.* 43.

Januaris kalendis aut jejunandum, aut saltem solis praesentium, x, 51.

JANUS cur infans fingitur, ii, 318, et quadrifrons, *ibid.* Janus caeteris diebus celestis est innocenter, *ibid.* 318. Non recte distinguitur a Deo Terminus, *ibid.* 218, et a Jove, *ibid.* 322, 323. Cur Jovi praepositor, *ibid.* 319. Ad Janum pertinet verum initium, *ibid.* 216. Janus est omnium, *ibid.* 316, 321. Jani portae in bello aperte, in pace clausae erant, *ibid.* 119.

JANUS Lantini interpretatur, xii, 28.

JANUS ut doctrinam vix ab Ariano laudat, xxi, 350.

Janus filius Pompei regis Aegivorum, relictus in desertum inuenerunt, xii, 439, 440.

Janus civitas, quae doctrina, indicata est Jerusalem, xi, 128, 194.

JANUARIUS interpretatur Preparatio Dei, xii, 410. Jechemias Christi figura, xviii, 117.

JANUS pro nomina obsecratus, quam pro cupiditate sine dominibus, etiam tempore, interpretatur, xxvi, 474.

JANUARIUS Christi spiritus, vii, 205; ix, 326.

JANUARIUS magnus opus, Christianorum opus, x, 228. Nil est jejunium utilius ad salutem, xviii, 135. Jejunio jejunandum opus opera misericordiae, *ibid.* Jejunandum non salum corpore, sed et mente, *ibid.* 332. Jejunium Christianum, quod, xii, 319. Jejunium nostrum sine diversum a jejunio Egeorum, Judaeorum et haereticorum, xviii, 133. Jejunium opus intentionis observandum, xii, 237. Qui jejunant ut praesentent laetitia, negotium ventris agunt,

simus commemoravit, xxxix, 459. Inli in sonis verborum Augustinum exigitur, et ab eo vicinia reprehenduntur, 1, 210.

ITALI serenas hyemes orant, 1, 483. ITALICA propensio femina, xxxix, 166, 246. *Fida notata* (38) *epistolum voluuntis*, Augustini ad ipsam epistola memoratur, xi, 292.

Jacobus interpretatur Sapiens, x, 196. Jacob, id est Supplians, quia matrem fratris plantam tenuit, x, 34; xiii, 43; xvii, 190; et xlv, 47. Idem qui postea dicitur Israel, xvii, 481. Interpretatur Vultus Domini, xvii, 43. De daptis ejus, notum, xix, 47. Diversis causis impedito, x, 34; 22. Unde Jacob dicitur esse Israel, xvii, 414. Nona homine accepto, car prius retinuerit, xix, 47; 48. Jacob et Esau una et eadem pars ex patre, ex matre, ex conceptu, ex ortu diversae naturae ex Deo, xxi, 74. Jacob ab ex presentia futuris voluntatis est appellatus, xxxviii, 463. An electus ex presentia future fidei, *ibid.* 463. Dicitur in eo Deus non cognoscere quam delectat, sed gratiam quam donabat, *ibid.* 478. *Fide* Esau. Benedictio dicitur dabo Jacob et Esau, xvii, 477, 504.

Jacob et Esau duo populi, xvii, 388; x, 284. Jacob Christianorum figura, ut Esau Judaeorum, xvii, 203, 504. Jacob significat spirituales in populo Dei, vi, 152; xii, 281, 282; xvii, 170, 174. homo Christiano, xvii, 388. Esau carnalis, xvii, 170, 174. Jacob benedictio, an sine dolo subrepta, et quid significat, xii, 281, 284. Jacob sine dolo benedictionem accepit per dolum, vi, 152; xvii, 181; xviii, 471. Jacob a mendacio defenditur, xvii, 487. Quondam impleta prophetia illa, *Major serviet minori*, xvii, 338; x, 273, 274.

Jacob somnium figura fuit, xix, 46. Angeli in caelis ascendentes et descen-

descentes vii a Jacob quatuor significati, xi, 544; 545. Lapis unctus a Jacob, figura Christi, xii, 254. Lucta Jacob cum Angelo, xvii, 200, 207; xix, 47. Quid significat, xvii, 41, 42. Lucta Jacob cum Angelo, prophetia de Christo, vi, 166; et de Christi passione, xii, 254. In persona Angeli Dominus intelligitur cum Jacob, xii, 42. Jacob gravatus Angelo, figura persecutoris prevalens Christo, x, 90, 91. Jacob ungeni lapidem figuram Christi praesentat, xxix, 197. Jacob figuram gestavit Ecclesiae, x, 79. Percussio in latitudine fortioris, multitudine non reverentior significat, xvii, 303. Jacob benedictus et claudus quid significat, xii, 352; xvii, 206; xix, 47. Benedictio, in his qui non crediderunt, claudicatio, in his qui non crediderunt, xvii, 303. Varii colores in pendibus Jacob, unde, xxx, 456. Jacob male pro primo obsecratur quatuor vocat, xxxix, 48, 50, 51. Quo animo Jacob plures vires accepit, xii, 354. Et quid plures quatuor interpretari, xxxix, 53. Jacob castitas, xii, 354; xxxix, 51, 52. Quoto viti anno Jacob in Aegyptum descendit, xii, 435, 436. Quoto viti anno mortuus est, *ibid.* 437. Jacob filius Joseph benedictus, xii, 407, 471; xxx, 265. Jacob in sima pila plenarium appellatur, vi, 397.

ITEN aliud est mortalitatis, aliud sit pietatis, xii, 300.

JERUSALEM, xxxi, 22.

JERUSALEM, quid sit, xii, 22, 193. Jactantia postis ultima et ceteris nocentior, 1, 167. Jactantia in ipso cordibus locutois, xiv, 297. Jactantia multo laetiores et mortuos facit, xvi, 518, 519. Tulle jactantiam, et amos homines quid sint, nisi homines? ii, 251.

JACTURA haereticorum horum non est tibi ablatio qui delati, quoniam ablatum sit quod delati, vii, 478.

JACTURATORIA oratio. Fratres in Aegypto crebras quidem orationes, sed brevissimas, et rapim quodam modo jactantia habent, xxxix, 478.

JABEN B Moïsa, xxxi, 432, 431.

JANINA et Mambres Moisi restiterunt, xxxi, 387.

JANUARIUS mons hodie Monticorum vocatur, ii, 140.

JANUICULUS urbs, ii, 313.

JANUS duce pat quas intrat et regnat inimicus, cupidus et timor, xxvi, 298.

JANUARIUS kalendas Romanae urbis consilium de negotiaturus festis amplexibus JANUARIUS, ut vixit in exilium quibus consueverunt abominari, xvii, 832. *Vile* KALENDIS et JANUARIUS.

JANUARIUS, xxxii, 202, 207.

JANUARIUS episcopus, xi, 389, 424.

JANUARIUS Domitius episcopus, xxxii, 200, 473; xxxix, 140.

JANUARIUS VITIO CENSURIS, xxxii, 412.

JANUARIUS Lambros, xxxi, 357.

JANUARIUS Metabolus, xxxi, 421.

JANUARIUS Isidorus, xxxii, 408.

JANUARIUS perlator epistola Augustini ad Paulinum, xi, 480.

JACOBUS et TIMOTHAEUS, xxxiii, 484.

Adolescentes honestissime nati, x, 414, 415. Servi Dei boni, et homini virti, xxvii, 88. Pelagii aliquando discipuli et dilectores, xxxvii, 74, 89, 90.

Pelagi exhortatione secunda multum remiserunt, et continentiores vixerunt, xii, 402, 414, 415. Opera Augustini recitauer ab errore Pelagi, *ibid.* 402. Augustinum rogare, ut illum quem Pelagi esse affirmat refellat, *ibid.* 402, 415, 481. Gratius agunt Augustine pro schismo ipso libro de natura et gratia, *ibid.* 300. Eorum epistola laudatur, xi, 402.

JACTANTIA, quid sit, xii, 73, 193. Jactantia postis ultima et ceteris nocentior, 1, 167. Jactantia in ipso cordibus locutois, xiv, 297. Jactantia multo laetiores et mortuos facit, xvi, 518, 519. Tulle jactantiam, et amos homines quid sint, nisi homines? ii, 251.

JACTURA haereticorum horum non est tibi ablatio qui delati, quoniam ablatum sit quod delati, vii, 478.

JACTURATORIA oratio. Fratres in Aegypto crebras quidem orationes, sed brevissimas, et rapim quodam modo jactantia habent, xxxix, 478.

JABEN B Moïsa, xxxi, 432, 431.

JANINA et Mambres Moisi restiterunt, xxxi, 387.

JANUARIUS mons hodie Monticorum vocatur, ii, 140.

JANUICULUS urbs, ii, 313.

JANUS duce pat quas intrat et regnat inimicus, cupidus et timor, xxvi, 298.

JANUARIUS kalendas Romanae urbis consilium de negotiaturus festis amplexibus JANUARIUS, ut vixit in exilium quibus consueverunt abominari, xvii, 832. *Vile* KALENDIS et JANUARIUS.

JANUARIUS, xxxii, 202, 207.

JANUARIUS episcopus, xi, 389, 424.

JANUARIUS Domitius episcopus, xxxii, 200, 473; xxxix, 140.

JANUARIUS VITIO CENSURIS, xxxii, 412.

JANUARIUS Lambros, xxxi, 357.

JANUARIUS Metabolus, xxxi, 421.

JANUARIUS Isidorus, xxxii, 408.

JANUARIUS perlator epistola Augustini ad Paulinum, xi, 480.

JANUARIUS ad eorum inquisitiones libri duo, xxxvii, 486; xxx, 533.

JANUARIUS presbyter ipsorum contra legem monasterii retinuit, xxi, 349, 350. Tomandicum fecit, *ibid.*

JANUARIUS a Jano dedicatus est, xviii, 468. et Jano dedicatus est, ii, 317. Januarius kalendarum solennitas, x, 42; 44; 49, 50; xii. Superstitiones, *ibid.* 45, 50, 51, 53. Januarius sibi non sunt superstitiones contrarie, praesentat Augustinus, *ibid.* 43. Januarius kalendis aut jejunandum, aut saltem solis praesentium, x, 51.

JANUS cur infans fingitur, ii, 318. et quadrifrons, *ibid.* Janus ceteris diebus celestis est innocenter, *ibid.* 318. Non recte distinguitur a Deo Terminus, *ibid.* 218. et a Jove, *ibid.* 322, 323. Cur Jovi praeparatur, *ibid.* 319. Ad Janum pertinet verum initium, *ibid.* 216. Janus est omnium, *ibid.* 316, 321. Jani portae in bello aperte, in pace clausae erant, *ibid.* 119.

JANUS Lactantius interpretatur, xii, 28.

JANUS ut doctrinam viam ab Ariano laudat, xxi, 350.

JANUS filius Pompei regis Aegiptorum, relictus in desertum inuenitur, xii, 439, 440.

JANUS civitas, quae doctrinam, indicata est Jerusalem, xi, 128, 194.

JANUARIUS interpretatur Preparatio Dei, xii, 410. Jechemias Christi figura, xviii, 117.

JANUS pro nomina obsecratus, quam pro cupiditate sine misericordia, etiam tempore, interpretatur, xxvi, 474.

JANUARIUS Christi spiritus, vii, 205; ix, 326.

JANUARIUS magnus opus, Christianorum opus, x, 228. Nihil est jejunium utilius ad salutem, xviii, 135. Jejunio jejunandi opus opera misericordiae, *ibid.* Jejunandi opus non salum corpore, sed et mente, *ibid.* 332. Jejunium Christianum, quod, xii, 319. Jejunium nostrum sine diversum a jejunio Egeorum, Judaeorum et haereticorum, xviii, 133. Jejunium opus intentionis observandum, xii, 237. Qui jejunant ut praesentent laetitia, negotium ventris agunt,

non religioſus, xi, 228. Jejunium contra ventrem et guttur pugnat, aliquando illis militat, *ibid.* 228. Jejunium luxurie et ventris ſervitium, vii, 273. Jejunium ad carum ſervitium eſt neceſſarium, xxvi, 486. Jejunium frauduloſo carnis, et locum mentis, *ibid.* 488. Jejunandum quando aeroneſe forſitanne cum, haſte conſiſtigunt, xi, 98. Jejunium aut in fratribus eſt, aut in quodam, xvi, 310. Jejunium voluntatis eſt, ſaneceſſarialis, viii, 253.

Jejunium Deo accepta quantum, xx, 82. Jejunium cum caritate et obſtemperantia, xi, 262. Jejunium sine oratione et elemoſynis non ſufficit, viii, 263. Oſtia jejunium libera ſit a cupiditate et odio, xx, 85. Jejunium sine miſericordia, et nihil eſt qui jejunat, *ibid.* 84. Pœnitentiæ eſt gradus eſt prædium, quod per jejunium ſubſtituitur, viii, 263. Accipiat exercitio Chriſtus, quod jejunium minus accipit Chriſtianum, xi, 100. Voluntaria copioſa inopia, ſed neceſſaria inopia eſt, *ibid.* Quod vobis demitis jejunando, elemoſynis addite prærogando, *ibid.* 78, 90. Jejunia, orationes, elemoſynæ ad veſtrum civium pertinet, xvi, 274. Jejunium in Novo Testamento præceptum eſt, xxxviii, 401, 402. Jejunare omnes debemus, nisi percontos vel infirmos, quibus lex jejunium poſita non eſt, xxvi, 431.

Jejunium aut ſolemnitatum pœnitentiis Chriſti maxime conveniens, xx, 86. Quadrageſimo tempore cur inſtitutum, *ibid.* 87. Jejunium quadrageſimo habet auctoritatem et in veteribus libris, et ex Evangelio, xxxviii, 515. Jejunium quadrageſimo non præcipitur Lex, Prophetæ et Evangelio, xi, 319. Jejunium Chriſti, ut Moysi et Elie, cur XI dicitur, xix, 70 et xx, 78, 372. Quid ſignificat, vi, 471. Jejunium et abſtemperantia qualis requiritur in quadrageſima, xi, 84. Jejunium sine Paſcha non celebrabitur Manichei, xxxvi, 488. Jejunia Chriſtianorum per dies Paſche perque alias in Chriſto ſolemnitates, et eorumdem jejunia pro Pœnitentiis in ipſorum ſolis proficiunt, x, 485, 486, 487.

Jejunium Natalis Domini, xxxix, 49. Quarta feria jejunatur, quia eſt Judæi conſilium feciſſe ad occidendam

Dominiſum reperitur, xxxviii, 266. Plebs Romana quarta et ſexta feria et ſabato jejunare conſuevit, *ibid.* 268. Jejunandum quinto ſabbati Romani non videtur, *ibid.* Jejunii utilitas et neceſſitas probatur medicorum auctoritate, philoſophoſum conſultatione Manichei, *ibid.* 269, 270, 271. Jejunium ſanctorum et Chriſti, *ibid.* 230. Quod Deo grata jejunia, *ibid.* 234. **V**IDE JUDÆI, ESTRA, JOVATHA, SOXAKA. Jejunium præventivum, *ibid.* 239. Jejunium nemini negligendum, *ibid.* 240. Jejunium ſabbato quod Paſcha præcedit, etiam qui aliis ſabbatis præcedit, xxxviii, 407. Eccleſia die ſabbati ſiquis præbet, exceptis Romani, et paucis Occidentaliſis, *ibid.* 405. Jejunium ſabbati cum Romana observant multæ vitia, et aliquando remotiores Eccleſie, xxxix, 104. Multo major pars oculos non observat, *ibid.* Jejunium ſibi ſabbato populo humilitatem noctis Domini, ubi jejunium relaxant præter poſtquam Dei, xxxviii, 408. Sermo jejunium Chriſti, qui probat ſabbato jejunandum, univerſas Eccleſias univerſum legitimiſſimum, *ibid.* 384. Argumenta Urbis illius, quibus probat ſabbato jejunandum, reſolvitur, *ibid.* 384, 386, 388, 400, 392. Jejunium ſabbati etiam poſſibile eſt, quod Petrus Dominico die cum Simone certatur, præſe jejunaverit, Romanorum aliqui exiſtunt, alii falſum putant, xxxviii, 398. In observando ſabbato jejunio, ſequendum non epiſcoporum, *ibid.* 408. Et illud certum non eſt quod eorum imperioque vivimus, et cum quibus Deo vivimus, non offendatur, *ibid.* 402. Pœnitentiis opificatur, alia requiritur in jejunium loci illius in quo versatur, *ibid.* 491. Jejunare pro nonnullis dies certis de caſis non Eccleſie prohibet, xx, 89.

Jejunium maxime feſtis diebus non agit, xxxviii, 396, 397, 399. Jejunia Chriſti præſe relaxant Paſchalit tempore, ſtantes orant, alleluia canunt, quod eſt ſignum reſurrectionis, xi, 92, 98; xxxviii, 515, 517. Trium exiguntur ſub Paſcha: jejunium, opus miſericordie et baptiſmum, xxxix, 134. Jejunium Dominico die non eſt illicitum, ſed non ſine juſto ſcandalo hunc diem qui jejunio

decernat, xxxviii, 383, 394, 403, 405.

Apoſtoli non ſolebant ſolemniter die Dominico jejunare, *ibid.* 404. Dominiſum diem ad jejunandum quilibet illis non conſultandum Manichei, *ibid.* 403, 405. Dies quibus jejunandum eſt aut non jejunandum, non definitur, *ibid.* 401, 402, 407. Jejunium Dominico die unde approbet Præſulianus, *ibid.* 404. Jejunia ſtatuti ſolemniter celebrari voluit Aſtrian, ſed cum quibus voluerit, jejunandum, xxxix, 298. Jejunium quotidiandum mandatur, exceptis in diebus quibus Eccleſia prohibet jejunare, xx, 99. Excepto ſabbato et Dominico, nulli tota vita ſuis jejunant, maxime in monaſteris conſtituti, xxxviii, 388. Jejunia diurna necnon triſidua abſque cibo et potu, xxxix, 337, 338. Jejunia crebra, quotidiana, vel etiam incredibiliter continua in Catholica communiſe, xxxviii, 263. Quadrageſima dies jejunium quendam, a fratribus accepti Auguſtini, xxxviii, 403. Jejunia ſœcularis etiam talia, xxxix, 537, 538. Jejunare si non potes, magis gratia pauperum, cujus ſaturitate illiſus conſtituitur, xix, 262. Jejunia univerſa corporis catalogo ſignificant, xxxix, 15. Jejunium magnum et generale eſt alioſque ab iniquitatibus et illicitis voluptatibus ſecernit, xi, 167. Jejunare ab illo ſeculo, xx, 70 et xxi, 302, 306. Cur generalitudo et jejunandiſm in hac vita, *ibid.* 95. Jejunia non poſſeſſe aliqui dicebat Joſtintianus, xxxvi, 247. Jejunium hereticis ut præbet, ad Eccleſiam reducendum, xxxvi, 491. Jejunio parvulus ſpud Nivivum merito completus, *ibid.* Jejunia originalia peccatum, xxi, 288. Sermons de jejunio, xxxix, 321, 331.

JEMINI Dexter interpretatur, vii, 405.

JEPHTE, id eſt Apertus, vi, 608, 610. Jephthe judex ſibi Dicoſideravit, non vii, *ibid.* 618, 619. Videtur Jephthe diſſimulatur, vi, 597. An volum Jephthe Deo diſpenſatione Spiritus ſancti, *ibid.* 603. An ex juſſu Dei filium occidit, merito queritur, vi, 39. An Jephthe recte egerit excipiendo votum, vi, 604. Notum Jephthe, prophetia de Eccleſia, *ibid.*

606, 614. Jephthe filius Chriſti, *ibid.* 608. Jephthe filius, *ibid.* 607.

JERUSALEM quomodo Deo motus antequam formaretur, v, 346, 347. In aëro ſanctificatus ſecundum prædeſtinationem, a manibus creditur, xi, 532. Jeremie et Joanniſti Baptiſte ſanctitas poſitivus, xxxviii, 298. Jeremias et Joanniſtiſm origine peccatum, *ibid.* 290. Quomodo hinc liberat illis ſanctitas, *ibid.* Jeremie ſanctificationem nonnulli in tempore Salvatoris accipiunt, xi, 532. Jeremie captivitatem ſeptuaginta annorum, alioſque elades Judæis præſicit, vii, 407, 408. Et hincram reſurrectionem civitatis Jeruſalem, xii, 453. Quid et quo tempore Jeremie prophetavit, vii, 483. Jeremias centum ferme annos ante Platonem natus, vi, 379.

JERARCO interpretatur Luna, xi, 117. Caſus noſtrum Jericho in præſentibus Apoc, deſcriptionem domo Spiritus ſancti, xxxviii, 302.

JERUSALEM dicitur Jeſus, vi, 546, 500 et ix, 194, et Saler, vii, 511, 512. Jeruſalem ipſa eſt que Sion, ix, 193. Jeruſalem urbs communis tribus Judaicis ſignis ſoto pulſo I. X. III. ix, a 439 et 487. Eſt ſignis que Chriſtus futura præſicit, alia ad exitum Jeruſalem, alia ad adventum Domini per Eccleſiam, alia ad adventum ultimum in quo judicantur eſt vivos et mortuos, eſt in ſolemnitate Paſcheſis, ix, 464. regnante Sobechia, xi, 467. In eſtate Jeruſalem talem nulli populo Judæico tunc accidiſſe, ſcribit Joſephus, ut vii toleratilia videntur, xxi, 121, 122.

Ad civitatem Jeruſalem accedere prohibendum Judæis ab imperatore Romano, xxi, 295, 296. Promiſſiones facte de terra Jeruſalem, quomodo intelligende, ix, 290. Jeruſalem tempore Auguſtini plenis erat laudatoribus Chriſtianis, nullum habebat Judæorum, ix, 170, 173. Jeruſolymis ob terra notum nulli hoſpitium, xxi, 331, 332. Jeruſalem interpretatur Vitis pacis, vi, 31; vii, 208, 207; viii, 458, 459, 504; ix, 428; xii, 86, 233, 234, 504. Ha-

bet pro sine peccato aeternam, xii, 264.
Jerusalem prerogativa, vii, 428. Jeru-
salem civitas sancta et cetera, xii, 218.

Jerusalem vera, Ecclesia Sanctoeterna,
xiii, 88. Jerusalemiana Ecclesia in ser-
vato munus secretum, xix, 12. Jerusa-
lem unde cepit Ecclesia; non invisibilis,
sed visibilis et intelligibilis, xxxiii, 241.

Jerusalem spiritalis, non magna Judo-
rum, quam Gentium est, xi, 319.

Jerusalem: ex parte peregrina, et ex
parte immunita in vobis, xxxii, 88. Quo-
modo et Angelus sonat, xii, 264. Civi-
tas Babylonij; et cetera. Jerusalem, et
ab invicem dividunt. Vide Babilonem.

Jerusalem insidiosa. Vide Babilonem.
Jerusalem captiva tenetur in
Babilonia pro peccato, ibid. Jerusalem

incipit corde liberari in captivitate, per
compassionem iniquitatis et claritatem
justicie, ibid. Jerusalem: ceteris quibus-
libet civitatibus, cum primum hinc ab-
culo rennavigavit, xii, 335. Jerusalem

celsius filii pariteris et parti sunt matre
charitatis: locos suos colligunt cha-
ritate, xiii, 20. Jerusalem typus ec-
clesiasticus, xxxv, 528. et umbra,
xvi, 26, 27, 27. In Jerusalem tandem

Ecclesia futura, sicut in Sion in agro
Ecclesie presentis, vii, 207. Jerusalem
significat in terram aeternam in
caelis, sive in ipsa Angelia, sive in illa
quae superavi, hinc, v, 613. Jerusalem superna
quod vixit pendit in Angelia: vel vel
estiam plures" excipit, ex hominibus,
xxvi, 115, 116. Jerusalem amara, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

Jaxa. Etiamdem virginem, utaque Ma-
rianam, quam salam stellam ex Jacob
obitum nominavit, Ecclia signavit fa-
ctore Jaxa expressam appellat, xxxv,
204. Jaxa fuit pater Davit, index Jesse
est familia Judaeorum; vixit et Maria,
que Filius ejus super specus apertis sanc-
tus descendit in specie colomae, ibid.
390. Quod intelligitur pro hoc versu i:
Et vixit virgo de pueris Jesse, xxxiii,
86i.

tempore meturus est, ibid. 444. Vocat-
batur Aues, xxi, 322.

Jaxa. De eo solita Mambelorum
volumis produntur, xxviii, 519, 520.
Jaxa in tabulis egipti et in Spiritu
sabelo conspiciunt, Ispanice omni ex
hinc ponitur, Iacrosi Manichaeorum,
ibid. 519.

Jaxa hominibus salvatorem invidet
Pelagiani, xxxvi, 286, 287. Jesum pa-
vula esse Jesum negant ipsi Pelagiani,
xxxvii, 93, 93. Jesu olim parvulus

Jesu, xxxviii, 304; xxxviii, 284; xxxvii,
217, 318, 891, 899, 905, 431, 432,
xxxvii, 57, 218, 219, 361, 583. Jesu
vix queritur propter Jesum, x, 283.

Jesu fortis et infirmus, xv, 132. Jesu
nomen, quomodo salutaris, amicus et dul-
cissimus est nominare, lvi, 482, 484. Jesu
dicere verbum et facta, xx, 408.

Jesu Interpretatur Iudicium, ix, 85.

Josaphat an Mariae pater fuerit et ex
tribus Levi aut Juda, non constat An-
gustini, xxix, 117.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

JOHANNES BAPTISTA. Illius excellentia,
xiii, 384, 385. In utero sanctificatus,
vixit. Vide Babilonem, Joannis scilicet unum
et quod significat, xii, 622. Prae-
sumpsit Joannes Baptista salvitatis; Joanes
est vobis matris propheta, xxxiii,
291, 292. Joannes cum peccato natus,
salvatore indignus, xx, 574, 573. Joannes
Baptista maritus sui, xxv, 20. Omnes
cum Joanne Jesum esse martyres,
xxvi, 115, 116. Joannes amaro, ad
eam ambulat, et, xxxv, 44.

Joannes dixit: Ecce mitto Angelum meum
ante te, qui preparabit viam ante faciem
tuam, xxxi, 185. Erat Joannes tanta
excellentia prelorens, ut non ante Chris-
tum missus, sed ipse Christus putaretur,
ibid. 186. Joannis Baptista dicitur,
ibid. 187. Parata est in caverna Christo
Domino nostro Joannes Baptista, ibid.
189.

Joannes precursator non sine causa
tam mirabiliter natus, et tam magnus,
xx, 526, 540, 543. Joannes quod praer-
terite dispensationis linea quidam, xx,
540; xxxv, 14. Joannes, personam ge-
neris omnium Prophetarum, xs, 582,
584, 525. et totius prophetie, xxxviii,
49, 52. Venit Christus ad Joannem Bap-
tistam lavari in penitentia, ut nos illius
baptismate salvaremur, xxv, 247. Joannes
ostendit quem Prophetae praedice-
bant, xxxi, 293. Joannes plus quam
propheta, xv, 517. Cor amplius quam
propheta, xv, 517. Et in tanto mulierum non ha-
buisse majorem dicta est, xxxxi, 82.

Ideo tantus homo, quo nemo major, ut
Christo se humilioris, cum plus quam
hominem esse ostendit, xii, 530, 535,
336, 541, 563, 569; xxxii, 19.

Joannis nuptiarum unda commen-
datur, xx, 517, 518. Joanne quisquis
plus est, Deus est, ibid. 514, 548. Joane
solus inter homines major est Christus,
xxvii, 264; xx, 527. Joanne major es,
qui inter Angulos minor est, xxvii, 264.

Joannes Baptista voluit crescere homi-
num verbum, qui comprehendit Dei
nomen, ibid. 263. Joannes Baptista
vox clamantis in deserto, xx, 519. Vox
verbo ipso crescente Christo, annuntior,
ibid. 486. Joannes proprio vox; tan-
quam quantum eorum, quae Christum
annuntiant, ibid. 284.

Joannes praeco Domini, ibid. 516. An-
tonius quoniam, ibid. 517. In nuptiis sponsi
paratissimus, ibid. 587. Joannes mira-
bilis alacritate, xxv, 682. Joannes
Christus putatur, xx, 517, 327, 562.

Joannes cum vidisset Dominum Chris-
tum in terris, hoc eum nomen nomen
parit: Ecce Agnus Dei, xxxi, 183.

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

Joannes tacitus natus de sterili, praecur-
sor Domini nati de virgine, factus est
Domini sui saluator, ex utero annun-
tiator, xxxi, 445. Venit Joannes super-

hos humilitatem docere, annuntioris vaim
penitentiae, ibid. 448. Venit vox Joannes
ante Verbum Messiam, ibid. Parit
Joannem mater grandaeva, Christum
virgo juvencula, 423.

In Joannem annim Elis fuisse revol-
tione quidam haereticis opinati sunt,
vi, 430, 441, 451. Sibi obiecto Christum com-
mendat, xx, 528, 574. An Joannes dubita-
vit de Christo, xviii, 264. Non inter
discipulos Joannes, sed discipulos habens
cum Domino lit ejus testis credidit,
xx, 547, 566. Testimonium Joannis
Baptistae de Christo, et Christi de Joan-
ne, xv, 386, 87; xviii, 329, 263; xx,
528, 534. Cur quoniam testimonium
Joanna de Christo, xv, 389, 391; xix,
99, 100. Quomodo Joannes testimonium
perhibuit de lumine, xv, 405. Joannis
testimonium Christi divinitatem arguit,
xxxix, 526. Praesidium est Joanni Bap-
tistae hoc quod dicitur, Ego a te debeo
testari, xx, 574, 573.

Joannis baptismus alius a Christi
baptismo, xx, 92, 93; xxxii, 53, 54.
Joannis baptismus ad praesentationem
Christi pertinet, ibid. 92. Joannes bap-
tismus post quem Paulus baptizavit, in
exemplum a Donatistis adduci non potest,
ut recipiantur necessaria probetur, ibid.
54.

Joannis Baptista ceteris, quo occasione
Christi in natalitate comparatur, xx, 514,
515, 552. Joannis et Christi in nativitate
comparato differentia, xx, 513-32,
33, 516, 525, 531; xxxi, 12. Joannis
nativitas celebrando consuetudo inopi-
ta et pagana qui corrupta est, xx, 43.
Christi tantum, et Joannis nativitas cor-
rebat, non aliorum, xx, 514, 546,
547.

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

Joannis Baptista martyr est, quia pro
lege veritatis, licet non pro nomine
Christi occisus, xiii, 388, 384, 385.
Joannes Baptista minus, xv, 404. Ser-
mo in vita Joannis Baptistae, xxxiii,

288, 290, 291. Sermones de sancto Joanne Baptista, xxvii, 445, 450.

JOANNES Evangelista prae caeteris a Domino dilectus, x, 258. Joannes ac discipulum quem diligebat Jesus appellare solet, xvi, 282, 353. Quis heret nomen diligere Pelagium, xi, 414. Et scribit Augustinus aliquando ab ipso petri rogat, xiv. Misit et litteras Pelagii cum eo quo eadem libro respondit, *ibid.* 416, 417. Joannes Evangelista natus Pelagium refellit, *ibid.* 503.

JOANNES episcopus, xxxv, 103, 120. JOANNES Cassianus iniquitatis, xxxv, 445, xxxvii, 112. De peccato quod sensit, xxxviii, 542. Peccatum originale agnovit, xxxvii, 435, 440. Joannes Chrysostomus loco male ad negandum originale peccatum a Pelagianis allato satisfit, xxxv, 103. Joannes Chrysostomus bonitatem de Lazaro resuscitato, *ibid.* 469. Epistola ad Olympium, *ibid.* 469. Joannes exornat prophetalem spiritum primum, ii, 268, 269. De bellis eventis a Theodosio male consulto, xxxi, 623, 624. Patientissime interrogatorem, et appetentissime respondit, *ibid.* 623. Nescipit se videndum hominem per amicum, 367. Veniens per maritum ad anxie precantem, in somnis presentem se calidat, et promiserat, *ibid.*

Jos ante legem, xxvii, 379. Jos nec indigena, nec proselytus, sed ex parte Adamae, xii, 343. Tertia generatio posterior fuit, quam Israel, *ibid.* Josu cum his que necceperat tanquam bonus status passivus, non possessus, *ibid.* xxxv, 173. In Josu demonstratur, Deum etiam temeraria dare et auferre, xxvii, 11. Jos Deo nec quicumque ingratum et contrarium est locutus, neque per suggestionem uxoris diabolo, sed potius Deo ceteras obediit, xxxvii, 38. Remansit solus a fratribus, solum a familia, solus a fratribus, solus a Deo, xvi, 362. Remansit sola relicta, sicut Etra, a pluribus diabolo, non consolatrici morit, vii, 372; vii, 374; xxvii, 33, 175, 203. Conjugem Jos reservavit nisi manistrum diabolo ad deprimendum virum, nisi illis alitibus, xxxvii, 219. Non dicit, Dominus dedit, diabolo ablati, qui non abstulisset diabolo, nisi permississet Do-

minus, x, 360. Jos natus ductilis fuit tribulationibus, tamen adens fortem et dulcem suum, *ibid.* 475. Gratia Domini coluit, viii, 563, 564; xii, 214, 319; xvii, 542; xviii, 490; xviii, 44.

Amisio omnibus delectatur in Deo, xvii, 351, 352. Quare Jos tentatus et probatus, xvi, 454. Ipsam tentatur Deus per vim, ut probetur homo, diabolo vincens, x, 300; xxi, 13. Jos concessus est diabolo tentandus, ut eo probato esset fide cruciandus, xvi, 345. Diabolum non videbat, sed potentiam Dei intelligebat, x, 200. An diabolus magis crudeliter in carne Jos occulis pepercit, ut viderent ad spectandum vultus, quod universo corpori exhiberet, ix, 74.

Jos exercitatus contra diabolum, xvii, 492. Adamo fuit cautior, xxvii, 10, 11, 202. Per ipsum vicit Adam in stercore, vicit in paradiso, vii, 372, 373; viii, 11, 358, 359; x, 294. Melior Jos puritatis in stercore, quam Adam intellexit in paradiso, x, 473. Jos in stercore quam dives, xii, 291, 292. Fortis pauper, in tus arces, vii, 431, 432; xii, 14. Jos in pressura natus passus scandalum, xvii, 379. Ignotus tentationis accedens, aurum, non stipulam invenit, ablati cordis, non castrum in emerit, *ibid.* 471.

Jos quo tanta passus, xxxvii, 23. Jos non propter peccata allicitus, xxxvii, 350. Amicus qui tunc in terra esse Josi poterunt, an coelestis, *ibid.* 340. Non coram laqueo peccati, *ibid.* 346, 349. Quod ad justitiam pietatis, quo attingit, melius Jos homo sanctorum temporum consequitur, vii, 213, 513. Jos ipsum Deus tentari permittit, ut imitacionis exemplum nobis praeberet, viii, 563. Jos patientia desideratur, xxvii, 9, 32, 175.

Jos fortitudo, xxvii, 320. Jos magnus in persequendo tribulationibus, xxxvii, 460. Jos praesens Christi passionis ad interrogandum, roboratus, *ibid.* 348. Jos Christianum prophetauit, *ibid.* 549.

Jos figura coram qui in conjugio Deum colunt, xvi, 214. Videtur aliqd Josi contra Deum dixerit, sed non intelligendum, xi, 174. A blasphemia defenditur, *ibid.* 175. Jos unum minor fuit in gloria, quam Martyrum, xxxvii,

204. Jos, Sanctique alii qui mala ferre voluerunt, quam alii necesse inferri, Caetoni praefertur, ii, 43. Cum filii non dupli, sed totidem redditi sunt Josi quot habuerat, commendata est fides resurrectionis, xvi, 27. Jos, Daniel et Noe, quos significat, xxxvii, 489. Jos per lucem interirem illudescere habet, sive tenebras, sive lucem lucis vix, xii, 319, 320. Liber Jos in auctoritatem canonicae a Judaeis recipitur, vii, 513. Jos primum ex Greco eloquio, tum ex Hebraeo, in Hieronymus interpretatur, xxxv, 35. In praesentia versione non advertitur tanta diligentia, *ibid.* 367, 37. Exemplum Josi Christianis proponitur, xxxi, 200. Rectitudo cordis Jos in omni tentatione, *ibid.* 302. Jos bene usus est divitiis, sicut bene usus est Abraham, *ibid.* 301. Cum Jos sanctus per diaboli insidias omnino perdidisset, tum dat et aliquem peccatorem, *ibid.* 303. Melior Jos in stercore, quam Adam in paradiso, *ibid.* 304.

Jocetus, x, 292. Qui servit anulis Dei, *ibid.* 302.

JOSEPH quo et quo tempore prophetauit, vii, 478, 479.

Josiah interpretatur Dominus Speperans, *ibid.* 365, 393, 394. Justitia filia exemplum obedientiae, ix, 367.

Jos quo et quo tempore prophetauit, vii, 478, 479. Item non misericordiam annuntians, xvi, 413. Joannes Deo rebellis, xxvii, 205. Joannes in matre servavit, et a rebus a seculis, *ibid.* 206. Joannes in filio exornatus, *ibid.* 207. Joannes Christi maritum, angeli et reuerentis figura, *ibid.* 208, 209. Hae comparatio Josi reperitur inter opera sancti Augustini in sermone ad catechumenos, viii, 401, 102. Joannes vinctus fuit in nomine aut Lazarum, resuscitatum esse quarto die, aut Christum tertio die reuerterisse, ad tres viros in camino deambulasse, xxxvii, 276, 276. Joannes figura Christi, *ibid.* 277, 278. Joannes non tam verissime Christum, quam sua quae sunt Christi comparatio, xxxvii, 101, 102. Joannes alter ex Hebraeos quam ex Septuaginta versus, tumidum in Ecclesia exiit, xxxvii, 37. Quod de eo loco scribat Augustinus, *ibid.* 121.

JONATHAN filius regis Saul, cum patre suum indixisset gentium; ignorans scripto suo melioris et justioris, *xxiii*, 23. Fuit igitur rex Jonathan filius regis, etiam junonius nescius violatus, *ibid.*

JORDANUS ille est ad Desertum in oriente, *viii*, 65. Juxta Jordanem in initio verbi est mare (river), *vii*, 536. Tunc restat Jordanis amnis sicut per Jericho, *ibid.* Alii Jordanem cepit magister Jhuu Christi, *xx*, 518; *xxi*, 476. Jordanis copiosus rivulus quod significet, *xi*, 329.

JOSEPH dignitatem Argenteorum, *ii*, 89, 407. Josephus seminum de magnis viris apud omnes adoratissimus quippe de Christo intelligitur, *vi*, 179. Joseph Botomphubaneus appellatus est a Pharaone, *ibid.* 183, 184; *xx*, 125, 126. Magis probetis ipsum Pharaonem, quare, *v*, 578. Quovis nunc animo a Pharaone sustulimus est Joseph, et quo patrem in Aegyptum accivit, *ii*, 423. Familii Joseph ipsius cura, a famis pericula liberata, proposita de liberata per Christum, *vi*, 201, 401. Josephus essentia, *iii*, 430. Et certamen adversus potentiam, *xxx*, 144, 145, 384. Josephus viris exemplum pudicitiae, *xxi*, 248. Quo nunc nostrum est Josephus, *ii*, 468. Josephus Christi, *vi*, 190, 191, 202; *x*, 407; *xi*, 209, 210; *xii*, 119. Beneficentia liberata Josephi prophetia de Christo, *vi*, 201, 202. Joseph pro quoque frater ponitur, *v*, 67, 68. Sententia de vestigio Josephi prophetiae, *xxvi*, 248. Introductio ad Josephum hancque; recumdatio in Aegyptum servitutum, testatur tentationem victor repperit. Jhuu saluatio protulit et preparavit ad futuram exaltationem, *ibid.* 243 ad 249. Festus Josephi esset nobili genere ortus, juvenis atque pulcher corpore et pulchritudine, *ibid.* 244. Senio liber de Josephi prophetia, *xxv*, 15. Quis moriens Josephi Judaeorum capitum, *ibid.* 15. Historia Josephi allegorice interpretatur, *ibid.* 16, 17.

JOSEPH apud patris Jhuu duo patres quomodo potuit habere, *xci*, 522, 523, 526. Quaesitio de duobus patribus solvitur, *vi*, 318, 319; *xii*, 404, 405; *xiv*, 308; *xxvi*, 209; *xxviii*, 245, 246,

247, 248; *xxix*, 142. Joseph alium patrem, alium avum secundum Matrem, alium secundum Lucam habet, *xxvii*, 244. Propter virilem dignitatem ab Joseph vel usque ad ipsum generationis Christi conuenerunt, *ibid.* 245. Non se la hominum opinione, sed vere congrua erant Joseph et Maria, *xxvii*, 248. Jojovianus verus maritus Mariae, *xxvii*, 118. Ad testimonium conjugii conjugii mansione virginitatis electus, *xxvi*, 598.

Per lucem verba: *Joseph filii David, non timere accipere Mortuum uxorem tuam, in Josephi serie stemmatis Davilla* dicitur, *xxvii*, 62. Josephus, cum suo testis virginitatis potestis, *xx*, 171, 172. Josephi justitia sine, *xxv*, 414, 415, 416. Joseph testis partus Virginitatis, *xxv*, 349. Pater Christi recte appellatur, *xiii*, 401. Quomodo pater Christi, *xviii*, 149, 150, 126; *xxvii*, 503, 504. Josephi Christi pater non carnis, sed charitatis, *xxvii*, 499. Propter quoddam cum matre Christi sineum et virginitate conjugium, Christi pater merito appellatur, *xxvii*, 245.

JOSEPHUS scriptor historiae Judaicae, *xii*, 121, 122.

JOSIAS longe antequam nascitur, prophetae eundem reuelatus, *iii*, 408. Locus et templum delatum ad caecum deo, *xxviii*, 408.

JOSUE pater Antea vocatur, *xvi*, 323; *xxviii*, 436. In Josue quid significat mutatio prioris nominis ipsius, *xxviii*, 270. Josue voto sol utatur, *et tempore* *ibid.*, *xxx*, 312. Josue filius Christi, *ibid.*, *xxviii*, 442.

JOSUE vocat Moyse ad nescium Deum colentem, *vi*, 293.

JOSUE et successores Iudaei, *xxviii*, 304. Parvo tempore imperavit, *ii*, 268.

JOVIANUS monarcha a quo Jovianitas, *xxvii*, 247; *xxviii*, 240, 241. Ejus dogmata, *xxvii*, 247; Hieronymus, *xxvii*, 247; *xxviii*, 247; *xxvii*, 248. Hieronymus Jovianum, *xxvii*, 247. Error Jovianus de nuptiis, *xxviii*, 399. Virginitatis aere nuptiis fidelem conuolat, *xxvii*, 261; *xxviii*, 388. Praeterea virginitatis, nuptiarum accusationem potavit, *xxviii*, 276. Non propter majus meritum, sed ne conjugales molestias pateret, uxorem habere voluit, *xxvii*, 247. Virginitatem sanctae Mariae destruxit, *xxvii*, 407, 408; *xxviii*, 88. Jovianus occurrit Anabaptistis, *xli*, 545. Hic occurrit Anabaptistis edicto libere de Bono conjugii, *ibid.* Jovianus haereticus reprimatur ab Ecclesia Romana, *ibid.* Jovianus vaniloquus ab Hieronymo reprobatus, *xii*, 328. Jovianitarum percausio expulsi, *xxvii*, 275, 276, 277. Jovianus in xxvi, 275, 276, 277. Jovianus in tenebris peccatorum penitentiae sciens, in iocundis et delectandis voluptatibus Episcopus, *xi*, 248. Cur Catholicis notum. Manichaeismum impugnet, *xxvii*, 261; *xxviii*, 88. Jovianus Manichaeismum dicebat, *xxvii*, 261. Jovianum inter et Manichaeum et Caltholicum, quid distat, *xxvii*, 275. Pelagianum inter et Manichaeum, *xxvii*, 281. Jovianus comparat Augustinum Julianus, et peiorum contumeliose pronuntiat, *ibid.* 365.

JOVIVUS episcopus, *xxvii*, 403, 190.

JOVIS Minervam iuam de cerebro Jovis usam esse, *vii*, 189. *Jovis* nomen, *xxvii*, 185, 186. *Jovis* nomen, *xxvii*, 185, 186. *Jovis* nomen, *xxvii*, 185, 186. *Jovis* nomen, *xxvii*, 185, 186.

JOVIS comes imperatoris Honorii, *iii*, 529.

JUBATUS episcopus, *xxvii*, 207, 288, 289, 290.

JUBATUS Deus dicitur, sed promittit magis, *xxvii*, 409. Deus dicitur quod jubet, *xxvii*, 492. Deus facit ut homines faciant quae jubet ut fiant, *xxvii*, 80. Deus jubet quod volumus, et quod jubet quod volumus, *xxvii*, 361. *Jube* Max, *xxvii*, 362. *Jube* facti qui jubet, quod nunciamus negare non licet, *vi*, 325.

JULIUS, avus latitiae sine verbis, *x*, 474, 503. Juliano est admiratio panis, quoniam verbum non potest exprimi, *viii*, 410, 413, 414; *x*, 71, 72. *Julianus* hominibus hominibus, *vi*, 325. *Julianus* in quo, in quo, non in moribus suis exultavit, *x*, 261, 262. *Julianus* deest inestellam Deum, *vii*, 479.

JULIUS senex quidam; significans cur partitio quod dicitur non potest, *vii*, 479.

JULIUS plurim in Domino, etiam in hae vita, *xvii*, 343, 350, 351, 352.

Juvenitatis in eo timore, plena erit in futuro, *x*, 201. Timor est praesentis vitae, juvenitatis solace, *xi*, 473.

JUDA interpretatur Confessio, *viii*, 300; *ix*, 289, 349, 350; *xxi*, 34. Jude nomine tribus Juda significatur, *vi*, 364, 365. Prophetae et Judo de Judo pertinet ad Christum, *xxvii*, 66. Jude cognominis cum Thamar quid significet, *ibid.* 91, 92. Jude factum neque approbavit Scripturae, quae reprobat, sed pensandum fuisse, *vi*, 600. Judas quantum in ipso fuit fortissimus, *ibid.* *Judas* cognominis cum Thamar est, *ibid.*

JUDAS, *xxvii*, 84, 65. *Judas per totam Jerusalem interfici iussit infantes rex Herodes in aetatis Christi conditio constitutus, *xxvii*, 182. *Judas* Confessio interpretatur, *ix*, 509. Cur terra desiderabilis dicitur, *xi*, 924. *Judas* et *Judas* a Judo filio Jacob, cognominis, *xi*, 230; *xx*, 505, 507. *Judas* Madalitanus templum ab omni idololatia contaminatione mundavit, *iii*, 508.*

JENAS epistola inter Scripturas canonicas, *xii*, 179, 180.

JENAS cur Christum in Apostolum elegit, *iii*, 516. Hunc elegit Christus, ut nollet daret corruptionem tolerantiam marum, *viii*, 50, 51. *Judas* non est electus ad hostium, *xvi*, 115. *Electus* est ad quae tentationis; alii undecim Apostoli ad opus probationis, *vii*, 522. Inter Apostolos electus non fuit nisi Iulianus, *vii*, 529. *Omnia* Judas non ita respiciat, et alios non abrumperet viderem cupitatis, *iii*, 269. *Judas* est qui mittebantur de lingua antea, *vii*, 330; *xi*, 228. *Judas* non cur Christus locubere, *ibid.*, *xxvi*, 529. *Judas* Terec Dominus cum locubere infidelis custos, antequam ceteris discipulis ad praedicationem regnum eorum, *iii*, 228. Quomodo in Judo, qui sunt a diabolo possessus erant, intravit Soliman, *xxvii*, 405. *Judas* non sicut, sed simulator necesse, et ipse in Judo, *ibid.* 238. *Judas* primus Eucharistiam, *ibid.* 238. *Judas* primus Eucharistiam confectam manibus suis et ore suo commendavit, sicut ostendit Apostolus Christus tradidit, *vii*, 228; *xxvii*, 300; *xxviii*, 451; *xxxix*, 184. *Judas*

armorum, *xvi*, 372. Iudici carnaliter sabulum observant, *xxvii*, 441. Formam abstinere ab immundis animalibus, figurativa erat, *xii*, 244. Iudeorum substantia et sacramenta a Seneca representata, *ii*, 202. Religio Iudeorum indimata, quomodo, *iii*, 376. Observationes veteres revelato Testamento Novo non decipiunt, *xli*, 82. Gentiles, qui in Christum transfugerunt, legi onere liberi, est autem qui in Iudaea crederent, Legi esse subjectos, et Hieronymo existit Augustinus, *xxxix*, 56, 63. Iudicium observationes post Christi adventum in Iudaea permissas, per Gratianum necessarias, *xxxvii*, 531. Iudicium Iudaeorum non cogitabat Christiana doctrina, sed nec prohibuit Apostolorum doctrina, *xxxix*, 102. Iudeorum ceremonias et permissas esse et mortificationes Christianis prohibuit Hieronymus, quod et Augustinus sentit, modo gratia revelata ponitur, *ibid.*, 65, 108. Iudici post Christum quo animo Legem observare liceret, *ibid.*, 101. Iudicium observationum precepta cur legantur Christianis, *xix*, 245, 248. Christianis non carnaliter, sed spiritaliter sunt Iudaei, *xvi*, 83, 84, 85. Christianis licet Iudaeis si et Israelitis spiritaliter, non debet illis haec nomina imponere, *ibid.*, 83, 88. A carnali iudicio ipse caeteri desolat alienus, *xxxix*, 176, 188, 184. A plura quidem dicitur carnaliter iudicare, sequitur Iudaeum et Israelitam vocat, *xvi*, 50.

Iudaeorum personam genui Moyses, *xvi*, 311. Iudaei in Cain admittunt, *vi*, 118; *xxviii*, 322, 324. Pater, *xxxix*, 208. Non comparat, *xxi*, 109. In rubea qui non credebatur figurat, *xvii*, 216. In aqua piscine, *xix*, 67, 62. In Gedeone velore, *xxxix*, 228. Iudaei per boveum, Genesim vero per asinum significantur, *xvi*, 118, 119. Iudaei exornati per filios consueverunt admittunt, *xii*, 246. Iudaei et Gentiles per divitum et Lazarum significantur, *vi*, 338. Iudaei et Christiani per Jacob et Esau figurantur, *xvi*, 281. Iudicium figurat Esau, *xvii*, 203. Qui patris benevolentiam non obtinuit, *iii*, 321, 322. Iudaeus, quia in praesentia filium respectu videbatur benevolentiam sibi ad Christianos, quasi ad inimicum, per-

veniam, *xviii*, 184, 185. Iudaei terra et aridae, Genesim maris nomine significatur, *viii*, 352; *ix*, 473. Iudaei vel et veteribus, Christiani nominis celantur non amantur, *xxxix*, 385. Iudaei, Ariani, etc., peccabant in Spiritum sanctum, *xi*, 477. Iudaei librum Sapientum non respiciunt in auctoritatem canoniceam, *xxxviii*, 186; *xvi*, 534. Iudeorum traditiones non scriptae, *xxxix*, 388, 395. Iudaei in Galacia Iamatarum notantur, *xx*, 13.

Iudaeus. Populi Iudaei regentes in Legem Prophetas salubra et circumstantiam, neomeniam et arima, et cetera horum similia, velut amosa Legis delatione, sola signorum vestigia, lapsos, cetera sive melle tenuerunt, *xxii*, 137.

Judicium liber non inquit ab illo tempore qui populus ad coelestem similitudinem defluxit, sed a prioribus interpositis temporibus, quibus ea gesta sunt, post quae ad illa pervenit, *vi*, 564.

Judicium mentis de tam multis rebus non fit sine aliqua interiore luce, *ii*, 144. De iudicia vultu atque intuitu libri pro humano sensor non iudicandum, *xxxix*, 339, 340. De quibus nolus iudicare licet, ut non licet, *xvii*, 48. Iudicia hominum quam misera et dolenda, *ix*, 20. Iudicium de homine *xix*, 236. Iudicare de aliquo factu quatenus prohibendum, *xvii*, 254. In nullo pronuntiandum in aliquo partem sive in bonam, sive in malam, *viii*, 65. Iudicium de homine iniquo non ferendum, *xxxviii*, 63. Iudex quod videtur, et quod non videtur, Deo dimitte, *xxvii*, 87. Non iudicandum de veritate hominum, *xvi*, 232. Iudicium in se occultis. Deo restitutum, *xxxix*, 80.

Judicium tenentarii plena sunt gentia, *xviii*, 27. Iudicium tomerarum, *xvi*, 236. Ne memore iudicia, quod non videtur qui corde ipis faciat, *xx*, 254. Quatenus tenentarii. *Iudicium de iudicibus*, *xvi*, 238, 239. Iudicium est ut non contentus tibi videatur, qualis es, *viii*, 30, 31. Augustinus in iudicando non aliquid mali inspirando de aliquo maxime cogit, *xxxix*, 80, 82, 83. Iudicandi eorum dicit tempus: quando erit; *xxxix*, 80. Iudicare de nolis ipis quam difficile, *xxii*, 17, 18. Iudicium nostrum

vel de nobis ipis quam incertum, *xviii*, 27. Quid sit Iudex quisque homo, via nocturna ipse homo, *ibid.* Iniquum est at quisque iudicare de alio velit, et iudicari de se nolit, *xii*, 235.

Iudices dicti aut dii, *vi*, 265. Iudicandi officium homini est alienum, *xviii*, 48, 57. Ad officium iudicis extorrendum perterriti homines secutos, *ix*, 24. Quae in iudice spectanda, *xxxix*, 180, 183, 184. Iudices infantiarum, quia iudicant de capitibus humanis, *xxi*, 240. Iudex in se primum, tum in alios jus dicit, *xvii*, 293. Iudices cum ire more iudicent homines, *ibid.*, 290, 292. Iudicium praecipuum quom iniquus sit, *xviii*, 48. A quibus supplicium extendum, et quibus donandum sit, superbie iudicant debitores, *xxxviii*, 175. Iudicium misericordia necessaria, *xi*, 212, 213, 214, 215, 217. quia et ipsi misericordia egent, *xi*, 215, 219. Iudica in ipsum sine absolute, et proximum cum dilectione, *xviii*, 67. Quom iudicis, dilige hominem, odere vitium, *ibid.* Iudex quomodo pater implere debet officium, *xxxix*, 492. Ad hoc iustissimi homines factum occultatum diligenter examinant, ut inveniant quibus parcat, *ibid.* Andre solo, in potestate iudicis nihil vindicare quare pleneat, *legis*, *xi*, 5. Iudicium licet flectere in leniorem sententiam, etiam non in conspectu Ecclesiae, *xxxix*, 456. Iudex amet terrere, sed diligit, *xvii*, 294.

Iudicium severitas non iustitias, *xi*, 215, 219. Iudex ut verum iudicet vitam misericordiam agnoscere debet, necessitatem indagande veritatis et tormentorum, *ix*, 24. Iudex poenitentem persequatur, non poenitentem, *xvii*, 294. Non iudicet ad mortem persequatur, ne poenitentem, homo non necetur, ut sit qui hominem, homo non necetur, ut sit qui occidatur, *ibid.* Iudicis cur animadvertere dicatur, *xvii*, 338. Consuetudo propequenda a nutore sententiae, *xxxix*, 497. Iudex interroganti alia res lateat, qui mensura seditioni, cum sciat, falsum dicit testimonium, et occultat animum suum, *xxvi*, 447. Iudicis parte libente est iudicandi, neque sit, *xxxviii*, 30, 31.

Iudicare personaliter, *xx*, 316, 347. Personam iudicando nemo accipit alienam, si non accipit suam, *xix*, 510.

In Iudicio ne pauper ne diviti favendum, *vi*, 265. Pauperi favore contra veritatem non licet, *vii*, 481, 482, 483. Quid prolatio iudicio fieri possit in eius gratiam, *ibid.*, 483. Non tibi periculo subiacet, quisvis aut reco peccaverit, aut innocenter conficere peccatari, *xvi*, 29.

Iudicium commercium, *xix*, 404, 405. Iudex in illum nemus non scribit, novit solus Deus, *vii*, 330, 331. Munus accipit, non modo qui propter aurum et argentum, sed etiam qui propter laudem iudicant male, *ibid.* Iudicium periculum est non querentis aliena, cupit tamen servare suam, *xxviii*, 534. Iudicium iustum aut verum in bonum non vendendum, licet vendatur iustum patrociniis et verum consilium, *xi*, 224. Iudicis munus, a pecunia emittitur, animo servitium iustitiae, non reprehendumus, *xvii*, 293.

Iudici alia prioritate, alia Ecclesiae causa esse debet, *xxxix*, 491, 492. Iudicium duplex, Ecclesiasticum et forense, *xxxix*, 21. Iudex secularis episcopis implere debet, *xii*, 408; *xxvi*, 363, 364. Iudicium Ecclesiasticum regit, *xxi*, 310, 311. Hereticorum accusationes contra Catholicum praesbyterum admittere non possimus, nec debemus, *xli*, 379. Iudicium quo episcopus accusatus causam dicit, *ibid.*, 374. Ac salvo episcopatu punitur, *ibid.* Iudicium Augustinus presbyterorum, *xxxix*, 393, 394. Eius sex episcopi causam praesbyteri terminant in concilio statutum est, *ibid.*, 35. Quae ille negavit, Deo dimittit, *ibid.*, 23, 24. Qui iudicium misericordiae temperat, *ibid.*, 24. Dux e suis invenit occasionem ut vicissim negantibus, iusto iudicio militi aut hominum ab. Petrus, ut ab altero erant fieri cogatur, *ibid.*, 63. Verberum usus saepe in iudicis solet ab episcopis subhiberi, *ibid.*, 492. Iudicium episcopale indissolubile, *vii*, 331. Concilium licet, ut saepe iudicis episcopum in iudicio semper innotuit, quae res veretur, *ibid.* Vide notum (14) *epistolae voluuntur*.

Iudicio non contentendum, *xv*, 187, 188. Iudicium habere adversus alteram de rebus secularibus prohibendum a Christo, *xxxix*, 450. Est delictum est,

docente Apostolo, 2, 121; xxvi, 150.
Sed vnicuique xxvii, 106, 151.

Judicium perversum, non judicium, xviii, 78. Judicium et patium facere, *ibid.* Non solum qui hominem causam perdidit, sed etiam qui iustissime victus est, de iudicio mormuratur, xxii, 130. Iudices per poenam et superfluum fieri solentur, *ibid.* *ibid.* *ibid.* xx, 48. Iudicium dominicum inter deos audierunt, necriteris aliorum sequitur, xvii, 264.

Judicia Dei quam inscrutabilia, xvii, 71, 81; xvii, 399; xxvii, 85. Quibus et quantum dicuntur inscrutabilia, xii, 402. Judiciorum Dei altitudo, xxvii, 291, profundum, xxv, 415, 421. Abyssus, xvii, 287, 240. Talent velie scrutari inscrutabilia, quale est velle invisibilia videre et ineffabilia fieri, xvii, 408. Nobis consideratio, admiratio, tremor, exclamatio quia nulla penetrat; ipsi autem gloria, xvii, 405. Deus et iudice iudicat et ab omni genere hominum iudicatur, xv, 68, 117. Nulli hoc sine iudicio Dei agitur, *ibid.* 98. Exempla quaedam obtemporatum iudiciorum Dei, xxxv, 30, et inscrutabilia, *ibid.* 122.

Judicium duplex, occultum et manifestum, vii, 198. Judicium occultum est poena, qua nemo quiescat aut eareat, et praeparationes, non admodum ad conversationem, aut excecatur ad virtutem, *ibid.* 197. Iudicium in sensu hominum officiosum et ingenis, xxv, 252. Sine Dei iudicio nemo est tardus in animo, vel claudus in corpore, xi, 402, 403. Iudicia Dei in opere gratiae non ratione scrutanda, xvii, 407; xx, 309. Iudicia Dei occulta in hominum praedestinatione, xvii, 128. Iudicia Dei occulta, quae et de praedestinato reprobus et de reprobo praedestinato nascitur, xxxv, 414.

Judicium mundi quomodo nunc fit, xvii, 71. Judicium duplex, aliquando damnationis, alterum dictionum, xxvii, 480; xvi, 243; 476, 484; xvii, 71. Judicium dictionum fit in hac vita, xvii, 71. Qui querentes a Deo iudicari, querunt dictioni a malis, xvii, 294, 225. Iosuevili Dominum plebem vocari separando bonum a malis, xxi, 246, 249, 250. Iudicium quomodoque pro dictione sonatur, xvii, 324. Deus nunc

iudicat quendam, non omnia, xvii, 222. Ubi loquaris adversum Deum impudentem, ille te iudicabit, non iudicium deferri, sed poenam, xx, 499. Ad hoc nosita recurratur iudicio, et qualem in praesenti iudicatur, ut illi qui differuntur timent et convertantur, xvii, 323. Non iudicet quomquam Deus ab eo quod non videt, sed quod non videt, sed ob facta tantum, xxvii, 277, xxxvi, 81, 87, 88, 120. Pelagium ipse viderunt falsum esse, hominem iudicari secundum merita praesentia, xxxvii, 82. Qui unquamqueque iudicari putant secundum merita praesentia, adversatur sententiae Catholicae de originali peccato, *ibid.* 82, 83. Talent Pelagium, *ibid.* 83. Iudicari quomquam secundum merita quae habiturus fuisset si diu vivisset, absurdum est dicere, *ibid.* 82, 83, 123. Dicere hoc de parvulis compassi sunt, etiam qui a Pelagianorum errore alieni esse voluntur, *ibid.* 483. Iudicium Dei in praesentibus, xvii, 219. Ita ipsa inscrutabilia et condonatio peccatorum iudicium exercet, xxi, 484. Iudicatio reo Deus iudex mutatur, xvii, 330.

Judicia Dei occulta in hac vita, xv, 68. Et tamen iusta, xxi, 51. Iudicia Dei occulta sunt iusta, fuisse occulta, xv, 117, 118. Fictum fidem non latet iudicium esse quod latet, xv, 70, 71. Iudiciorum Dei equitas interim creditur, donec in patria perspecta habeatur, xvii, 406. Iudicia divina nisi creduntur, non intelliguntur, xi, 190. Iudicia Dei in patria revelabuntur, xvii, 82. Iudicia Dei homini praesentia, malis nocent, 483. Ubi sine aliquo peccato non iudicium intelligitur, xi, 415; xii, 509, 510. Licet ius habeat, ut dicitur et homini et multum iudicium, *ibid.* Iudicia Dei triplices generis prima, media, novissima, xv, 68, 69.

Judicium extremum, xvii, 315. Iudicium ultimum quare sic dicitur, *ibid.* Quare dies iudicii dicitur, *ibid.* Iudicii

dien certo venturum esse astringitur, xv, 489; xxvii, 301. Iudicii fides unde fingitur, xxvii, 538, 546. Firmatur auctoritate Veteris et Novi Testamenti, xv, 72. Quaedam Scripturae testimonia quae de iudicio esse videntur, ad alios pertinent, xv, 76. Iudicium hanc delicta futurum, xvii, 457; xviii, 612; xxii, 170; xii, 306. Iudicii futuri exemplum in diluvio, xvii, 534. Iudicii divina fides naturae sine debet esse fidelitate impiorum, xvii, 60. Eius nemo processit, non sine iudicio creatura habitudo a Deo danteur, xv, 68.

Judicii venturi dies occultus, xvii, 5. Extremum mundi tempus, diem, horam nemo novit, xxi, 92, 94, 96, 98. Christus idem nascere dicitur, quia in magisterio epus non erat, ut per eum sciretur, xvii, 60. Et quia nascere non fecit quod nulli visum non proderit, xvii, 56, 57. Uidetur Deus vultu latere illum diem, ut acciperet ad paratum cor, *ibid.* Iudicia dico. Christus non revelavit Agnostis, xxi, 104. Nonnulli iudicium futurum ipsa certa auctoritate nuntia, xvii, 303. Iudicii extremi tempus, quodam temporibus ab Adam comprehensum invenitur non posse, xvii, 122, 2, 288.

Transierunt sex annorum menses, xvii, 303. De Salvatoris adventu qui expectatur in fine, tempora diuturnare non debent alios apostolus Petrus praedicit, xv, 111. Iudicium extremum post quantum tempus futurum sit, Paulus non dicit, sed quomodo futurum, xxi, 106, 107, 108. Possunt extremum mundi tempus competeret ignis, xxi, 97, 111. Es signis quae Christus futura praedixit, illa ad excruciantur Terram, sicut ad adventum Domini per Ecclesiam, alia ad adventum ultimum in quo iudicaturus est vivos et mortuos, pertinent, *ibid.* Mala quae extremum Domini adventum praecedunt sunt, bonis et iustis non erunt, *ibid.* 125, 126. Signa adventus iudicii prorsum facturi iam ab Apostolorum tempore; nec desinant tamen coexistere diutius moribus et esse signa, *ibid.* 115, 116. Iudicii signa quae Propheta dixerunt, omnia pene complectitur, xvii, 502. Finis saeculi non adven-

tus antequam praedicetur Evangelium in universo orbe, xxi, 83. Non ita tamquam et omnes credant, xxi, 144. Iudicii nostri ultimi dies non longe, xvii, 321. Iudicii dies ab saeculo longe est, *ibid.* 4, 5. Iudicium extremum cito non futurum, *ibid.* 296. Iudicii dies differunt, donec implerentur membra terrae Ecclesiae, xvii, 483. Quomodo magis differret iudicium, tanto magis laetatur venturum esse, xv, 90. Iudicii extremi dies brevia sunt, xxi, 133. Iudicii dies quo sena recte octavus intelligitur, xvii, 133. Iudicium ultimum per quot dies tendatur, incertum est, xv, 68.

Judicium ultimum quale futurum, xv, 443. Quomodo peragatur, xv, 205. Hoc difficile in Scripturis sanctis comprehenditur, xvii, 34. Iudicium huius maxime in adventu Domini, xxxvii, 235. Vultus non apparet in iudicio ultimo, xv, 203, 204, 234. Paler iudicet et non iudicet recedunt diversum iudicium, *ibid.* 475. Paler non iustificabitur per sententiam manifestacionem, sed clarum, xv, 132. Iudicabit clarum in fine hominis, xv, 424. Finit velle in finem humana ad iudicandum, xvii, 234; 251. Iudicandi omnes videntur iudicari in forma servi, sicut homo servatorum forma Dei, xvii, 207, 371, 372; xii, 95, 96; xv, 429, 438. Ipsi videntur filium Dei in carne ad adimplendum, non ad praesentem, xxi, 181, 182. Iudicaturus est veniet Christus, quomodo veniet iudicandus, xvii, 497. Ordo rerum generalium in novissimo iudicio, xv, 135. Viti et nota iudicandi sunt, xvii, 109; xxxvii, 36; 101; xxxviii, 526. Es Apocalypsis quae ad clarum iudicium et iudicandi sunt, dicitur et operum difficultates, xv, 118, 123; xvii, 48, 46. In iudicio Dominus quasi ignis veniet eis, quibus adveniens eius poenalis erit, xv, 125. Ubi locorum erunt sancti tempore conturbationis, *ibid.* 113. In iudicio bonorum et malorum separatio, *ibid.* 144. Hinc finis hominum clarificabitur, xxi, 131, 133. Fide sperando non modo malorum, sed etiam bonorum a bonis, ut illi ad dexteram sancti iudicantur, alii cum Domino sedent iudicantur, xvii, 410. Non dicit decem Apostoli tradunt iudicantur, nec duodecim illam tantum iudicabantur,

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES

UNIVERSITÄT ZÜRICH

®

11, 335. Judicantur omnes perfecti, viii, 410, 414; x, 309, 310. Qui seclibant iudicari, appellatur eorum; qui seclibant iudicari, terra nominantur, viii, 415; xii, 37, 38. Tunc in iudicium convertitur iustitia, cum de iudicium iudici potestatem iudicium, xi, 215. In iudicio libri Veteris et Novi Testamenti eum libro vite aperitur, xv, 104. Homines iure iudicantur, xvii, 91, 92. Non solum universaliter de genere dicuntur atque hominum iudicet Deus, sed et de singulorum operibus, xv, 68. Iudicatur homo secundum opera sua, xlii, 304. Non recipit homo seu bonum seu malum, nisi secundum ea que per otiosos gessit, non secundum ea que a diuinis vivere gestoria sunt, xii, 227, 230. Quomodo hoc verum sit etiam de parvulis, *ibid.* 237. *Vide* Aduersus, xviii, 17. Ecce in iudicio iudex ipse iustitia, testis mala conscientia, xxvi, 85, 86. Unde in iudicio trepidat homo conscientia, xviii, 205, 206. Inter iudicem iustum et conscientiam suam, non timere aut eumsum timere, viii, 142; x, 254; xlii, 4. Factis suis iustus desendatur, xi, 323. In iudicio Dominus iustus est testis, xv, 148. Iudex est Deus, iudex quem causam gerat in corde suo, xvi, 388, 389. Gaudeamus quod iustus est iudex noster, qui falli a diabolo non potest, xviii, 400. In ultimo iudicio Deus iudex, inextinguibilis, xvii, 246; xviii, 49, 624. Dominus interrogat te, non ut dicat a te, sed ut confundat te, xviii, 49. Quam severus iudex est iudex, x, 378. Quantum iudicet iudicium Dei praxus invenitur, xi, 411, 412. Tempus iudicium sine misericordia, xii, 299. Nemo est qui eorum iudicio Deo audat gloriari se eorum cor habere, xxxvi, 30. Difficile purgari vita iudicatur, cum ille iudicet qui iudicet ad parum et ad hominum iudicare, xvii, 261. Quotiens quisque egreditur misericorditer iudicet, et cui hoc operes licet, xi, 66, 70. Si Deus solum iudex esset et non misericors, nemo ante eum staret, xii, 166, 169. Va etiam laudabili vita hominum si remota misec-

ricordia discutat eum Deus, xxv, 229. Nulla spes, nisi supererit. misericordia iudicis, xi, 358. Quisquis iudicium sine misericordia quasi securus expectat, iram iustissimum provocat, *ibid.* 358. Iudicium sine misericordia quomodo facit Deus, xi, 443; xii, 352. In iudicio Dei miserat et misericordia, xxxvii, 472, 473. Inest Deus et misericordia iudicant, et iudicium miserat, vii, 481; x, 358. Iudicium et misericordia non sunt inter se contraria, xi, 208. Quam largiter Deus crogat misericordiam in presentis seculo, tam severe iudicabit iudicium in futuro, xvii, 212. Cum veniet iudicis tempus, qui presentia, sed infracta, sua vera, viii, 475. Arguentur in ira Dei quidem, et non emendabuntur, quidam vero in emendatione sicut salvi, *ibid.* 124. In iudicio non decernit, secula resurrectione, iudicis misericordia imperator, si non iustitiam in ignem iudicet, vii, 204. In iudicio quamdam purgationem purgatoris pene future, *ibid.* 139. Iudicis ultima sententia quam aeterna scribitur, xviii, 45. Iudicia Dei apparet iudicium in ultimo die, xv, 70, 71. *Adiudicium* quod caput credere, capit iudicare, xvi, 563. Iudicium ultimum iudicem iudicet negligitibus, xi, 469. Iudicis dies is terribilis qui occurrit eum bene vivendo notant, et male vivere denotant, viii, 36. Iudicium extremum cui non iudicant, sed optandum, xi, 113, 116. Iudicium Dei formalitatem multa propter penam, amandum bene propter coronam, xi, 5. Iudicium restant quomodo iudicet, iudicet et conscientiam quomodo iudicet, viii, 379, 408; ix, 254; xii, 322. Iudicis dies novissimum securi boni, tremens mali expectant, xviii, 49. Iudicis dies securus expectat qui vitam istam contemnit, xii, 8, 9. Adventum Christi vere desiderat et expectat qui pie vivit, xxxvii, 294, 303; xli, 110. Ficus ovari desiderat adventum Christi ad iudicium, xii, 32. Adventum Iudicium amat et desiderat Augustinus, xli, 188, 189. Ex his modis amantibus quibus amplius cononit evangelia qui Dominum etiam, qui iudicium venturum dicit, qui id se necesse confitetur, xli, 148.

Jud. em venturum se Deus minatur, ut non inveniat quos punit cum venerit, xvii, 356. Modo hoc quod tibi minatur Deus, esto tibi iudex, viii, 432. Iudicet de amorem, ix, 489. Qui tunc iudex fu arvis est, iam advocatus est, *ibid.* 234; xlii, 4. Quidquid ad iudicium exercitium requiritur, intus in ipso homine reperitur, ix, 26, 27. Preparato ad hoc vultu hinc venturum ad iudicium Deus, et non timetis cum venerit, ix, 380, 381. Dulcia nobis sint flagella patris, ut sit amara sententia iudicis, xii, 318. Novissimum iudicis diem exemplo Non expiare admodum, xii, 412. Iudicis dies per exanimam expiuntur, xii, 438, 139. Iudicium ultimum quare oron appellatur extantibus, ix, 89. Iudicium pro porta dictum, xv, 242, 243, 244; xx, 446. pro porta aeterna, ix, 444; xli, 161. pro damnatione, xx, 585; xxvi, 84, 202. Nullum interesse iudicium inter et iudicium, xv, 212. *Incarnatio* liberum in canone scripturarum iudex non recipere dicuntur, xii, 468, 469. Quo tempore gesta sunt, que scripta sunt in libro Iudith, *ibid.* Iudith armata ieiunio caput tyranni Holofornis abscidit, xxiii, 330.

JULIANUS dicit, iudex monium prelector, xi, 175. Iugulans deus, qui conijugis iungit, *ibid.* 182, 206.

JUGUM grave super parvulos ideo iudex quia nascuntur cum peccato, xxxvii, 7. Et inquit, si non est originale peccatum, *ibid.* 54, 57. *Vide* Moxilla, Preceptor origenis.

JUGUM Christi fere nihil aliud est quam pie vivere in Christo, xvii, 283. Male te subjugaverat cupiditas, salubriter te subijugit caritas, xii, 406. Jugum Christi qui subijugit est, subijugta habet caetera, iv, 371. Jugum Christi hoc est, Jugum Christi in speciebus durum, xii, 102, 103. Jugum Christi leve, xxviii, 487. Unde ille leve, *ibid.* 284. Amanti suave est, non amanti durum est, xvii, 287; xli, 247.

JULIANE domus, non parva Christi Ecclesia, xli, 3. Juliana dicit dominum nam ab illa discretam qui vel parvos et

rores videntur habere, *ibid.* Augustinus et Alypius Julianam et eorum familiam bonis moribus inebant, *ibid.* 4. Et instrumentum adversa Pelagianum virum libro ad Demetriam proponunt. *ibid.* Julianam grato animo pass adimonitiones accipit, *ibid.* 4, 5. Hujus rogata scriptum opus de Bonis vultuibus, x, 431. Julianus generaliter epistola, *ibid.* 193.

JULIANUS Constantio et Constantii successit, xxxix, 304. Egregium idoloium Juliani apostata decepti, amore dominum, interlega curiositas, xi, 202. Juliani exercitibus fuis quia nimis oraculis fidebatur, *ibid.* 206, 209. Ipsi Dominum temporali, licet infideli, obtemperant Christiani multo propter Dominum aeternum, xii, 194. Julianus lege data prohibet Christianos literas docere, xxv, 178. docere ac dicere, xi, 292. Juliani tempora, xxxix, 163. Persecutio Juliana Ecclesiam *ibid.* Julianum hilaris juvenis Christianum inter cruciatibus passentis, a caeteris tepidius deterrit, xii, 523. Julianum quomodo Donatista laudant, xxxii, 107, 108, 110, 111, 123. Libello dato quantum et adulter, xxxix, 181. Quam impudenter adulterat Rogatianus et Pontius, *ibid.* 304. Ludes qui pugnae vom exultantur Donatista, plene impietatis, xxxi, 140. Procos a Donatista adulatoris accipit, xvii, 89. Supplicandibus Rogatianus et Pontio libertorum perditionis parti Donati permissi, xxxix, 304, 337. Difficile minime reddere, *ibid.* 194. Julianum post Donatista, xxxvii, 193. Adversus Donatistas explicatur, *ibid.* 124. Julianum successit Jovianum, xxxix, 304.

JULIANUS a Marcelliano, xxxi, 442. JULIANUS a Telepho, xxxi, 438.

JULIANUS littera Alypius ad Paulinum et Hieronymum dicit, xxxviii, 317. JULIANUS hereticus Pelagianus, xxxvii, 470, 471, 172. Egregius adulescens, xxxix, 244. Menor Juliana potius fuerat Augustina christiana, xxxv, 94, 95. Eam impiebat nam Augustinus, et desiderat, xxxc, 251. Julianus hinc confabulatus, xxxv, 170. Littere secularibus inflatus, xxxvi, 340. Dialectice artis studiosum factus, xxxv, 188. Julianus fit conjugatus, *ibid.* 221.

vitur in hac vita, xxx, 460. Justificatio hic nobis imperata, *ibid.* 348. Tunc nobilitur, cum complebitur spes nostra, *ibid.* 356. Justificatio perfecta in Martyribus, *ibid.* 356. Quod peccator justificandus accipit, primum est quod accipit glorificatus, xxi, 315. Justificatio est tantum gratia, vita aeterna et merces et gratia, xxvii, 36. Justitiae Domini justificat impium, justitiae hominis non facit justum, sed asperum, 21, 432. Necus justificatio in conspectu Dei, quomodo, xxxv, 34, 36. Quomodo sicut panis ad continentiam hominum omnes ad justificationem, xxxv, 384.

Justitia quid sit, et unde, xxxviii, 16. Justitia virtus est qua sua colique tribuuntur, xv, 51; x, 156; xxvii, 296; xxxv, 492, 498, 494. Quod vult Deus, ipsa est justitia, xix, 77. Justitia altera definitio, i, 515; xxvii, 309. Justitia in qua consistat, xiv, 342. Justitia virtus est animi magna, praecipue laudabilis, 21, 510. Justitia ad omnes partes animae pertinet, xxvii, 406. Justitiae officium, xv, 37. Justitia regis incommutabilis, etiam impis dicitur, xxxi, 29. Justitiae regula incommutabilis qui non videt, animus peccat, xix, 27, 58. Justitia tanta vis est, ut et despicit Judex, inique per nobis judicium, xiv, 42. Justitia ratio non tantum quod *liberum est*, verum etiam quae factio et imperium, xxvii, 44.

Justitia esse videtur ordinem pro male reddere, sed non est bene. Dei justitia, vii, 147. Cum ponit Deus peccatores, non malum solum eis imbet, sed malia *omnino eos dimittit*, *ibid.* 118. Justitiae Dei punitio est, vii, 198. Non sic est Deus misericors, ut impios sit, xii, 85. Nec sic justus, ut misericors non sit, xvii, 263. Justitia in sine misericordiae prolata licet, in quolibet quod damus invenit, xiv, 18. Omnes damnationem merentur, a quibus obnox liberantur. Interdicit peccata per justitiam debentur et si merito, quia gratia largietur, xxi, 50. Justitia ipsa quae retrahuntur bona pro bonis, non est sine misericordia, xi, 407. Judex justus est Deus, etiam inoperando peccatis, xvii, 64.

Justitia et misericordia passim concordantur in Scripturis, vi, 148, 198. Est prima hominis justitia, ut non sit malum, et faciat se Deo bonum, 2, 181. Justitia Dei summa etiam vocatur bona aliter, *ibid.* 55. Quisquis malum ab impio dominus irrogare justus, non est peccata criminis, sed virtus est, xvi, 160. Justitiae asperum quidem vestigia impressa tenentur aut in contractibus humanis, xxxviii, 174. Justitia in terrenis rebus fit gradus ad celestem justitiam, *ibid.* 42. Justitia forma est in illa virga ferrea, xxxii, 233, 234. Quomodo est vera justitia, xv, 65, 62, 190, 191. Justitiae origo, ista, genus et species, xxxvii, 193, 194. Justitia Dei et justitia hominis, xv, 296, 297. Virtus et justitia Dei usque omnia necessaria, quanto magis eam sic vult, ut nulli non possit, xxxvii, 402. Justitiae divinae constantia, xvii, 56. Justitia divina quaeque excelsior, nisi ab humana distat, xxxvii, 17. Justitia qualem mensens est, quem cerat et augustinus; ad quem in accendis, et justus; a quo si recedis, injustus es; qui nec crescit, nec deficit, ix, 444, 445. In directione iustorum acceleratur, ipsa directione incommutabilis forma, xxx, 410. In multis justus non est dei justitia, quam omnes participant, inquam si uno facies intuetur plura equae, vii, 231. Justitia quae virtus animi, ut se ipsa vivere intelligendi est, xxxvii, 408, et procul dicitur Deo, *ibid.* Justitiae laudem Deo, xxxvii, 427. Nulli per errorem putatur necesse esse justitiam per se ipsum, xv, 20, 21. Ea est formae justitiae disciplina, non est amare, nihil quod Dei est, et odiosum quod proprium est, xvii, 54, 55. Tota justitia ad unum verum innocentiae rediguntur, ex. 40. Justitia hominis alia ab ea qua Deus justus est, xxxv, 485. Justitia Dei dicitur, quam Deus laudat, xxxvii, 427. Quae non est misericordiosa facta, xix, 492. Justitia Dei summa est iusto vivimus, xi, 64. Non quia Deus justus est, sed quia justus sunt homines iusto gratia sua justificat, *ibid.* 62, et quam in nobis facit, xxi, 68. Justitia dei etiam nobis fit justitia, cum et colateno iuste victimas, xi, 72. Justitia

Dei dicta quae homini ex Deo est, vi, 248; xxxv, 485. Quae dicitur nostra, xxxvii, 424. Justitia quae Dei non sine xxxvii, 424. Justitia quae Dei non sine Dei, quae, xxxvii, 484. Justitia ex Deo, non per Legem, sed per gratiam, xxxvii, 486. Justitia Legis, justitia in Lege, justitia hominis, quae, *ibid.* 93. Justitia Dei seu ex Deo, justitia ex Lege, quae est quod, xxxvii, 491, 122; xxvii, 483, 485; xxxvii, 422.

Justitia hominis, in Lege sive ex Lege, justitia Dei seu quae homini ex Deo, in spiritu gratiae, xxvii, 27, 28. Justitia quae ex Lege est, dicitur nostra, quae Legi pro liberos jubet, non per spiritum Legi pro liberos obediunt, xix, 441. Justitia Dei non Lege, quatenus non sine Lege manifestata, xxxvii, 424. Justitia Dei manifestata per Legem et Prophetas, *ibid.* 423, 424. Justitiam Legem non implet justitia quae in Lege est, vel ex Lege, sed quae in spiritu gratiae, xxxv, 40. Destruiat promissio, si ex Lege justitia, xxxvii, 424, 425. Justitia nec per Legem, nec per naturam, xxxvii, 408. Si per naturam solvatur promissio, justitia, gratia, mortuus est Christus, xxxv, 487. Qui ex Lege justitiam auferunt, sunt inimici crucis Christi, xxxv, 81. Justitia ex Lege a Christo renovat, quare, xix, 440. Apostolo iam non videtur, *ibid.* 354. Justitiam non heret Paulus ut habuit justitiam in Deo, *ibid.* 444. Justitia quae ex Lege est, est *ibid.* 444. Justitia quae ex Lege est, est *ibid.* 444. Justitia Dei qui Judex et Pelagius innotat est, xix, 132. Justitia Plurimum est dicere et non facere tabularum vestra, ut et bona dicatis, et bene vivatis, xx, 226. Justitia quaedam est sine gratia, in oculis hominum, non in oculis Dei, xix, 428, 429, 460. Si justitia ex immitate prostrata, Christus gratia recuperat, xxxvii, 412. Justitia incarnatio Christi nobis allata, xv, 17, facit lumen. Pelagionum de Prophetarum et Apostolorum justitia, xxxv, 18. Justitia Christi quomodo nostra, xix, 225. Sicut justitiam quae consistere velle dicuntur, xxxv, 485. Justitia nostra non per Legem, neque per naturam possibilis

tatum, sed ex fide Dei pro Jesum Christum, xxxvii, 461, 462; xi, 405, 406. Justitia ex fide, xxxvii, 423, 424. Justitia ex fide est, qua crescit homo voluntatis, xxvii, 222. Justitia Dei, quae, xxxvii, 484. Justitia ex Deo, non per Legem, sed per gratiam, xxxvii, 486. Justitia Legis, justitia in Lege, justitia hominis, quae, *ibid.* 93. Justitia Dei seu ex Deo, justitia ex Lege, quae est quod, xxxvii, 491, 122; xxvii, 483, 485; xxxvii, 422. Justitia horum et fons apud Deum, xxxvii, 270. Justitiam non a se homo habet, xxxvii, 253. Non invenitur cum illo, xix, 446. Justitia hominis vera, non quae ex libero arbitrio, sed quae ex Deo, xxxvii, 483. Justitia Dei non sine gratia, *ibid.* 5. Non est in hominibus, nisi beneficio gratiae, vii, 401. Ea est domo Dei, xxxvii, 429, 460; xxxvii, 198. Dei, xxxvii, 429. Justitia Dei est divinum, xxxvii, 416. Justitia gratia gratiae interioris adulatorio perficit, impetiosa crimen est dicere, non timor, *ibid.* 467. Ut justitia vera dignetur et delectet, non sine divina vult gratia, *ibid.* 416. Justitia particula venit gratia, *ibid.* 416. Justitia non potest nisi Deo detur, *ibid.* 371. Ad qualemcumque procedunt vera pietate gratia, non adjuvante gratia Salvatore perveniri qui negaverit, non est Christianus, xxxvii, 637. Justitia nulla est sine fide gratiae Christi, xxxvii, 82. Non aliquid justitia praeter Christum, si non sit adhaerens peccatum praeter Adam, xxxvii, 254. Justitia vita sumus, xxxvii, 408. Ad faciendum justitiam quaedam requiruntur, xxxvii, 417. Ad operandum peccandam quaedam justitiam et Dei mandata commendanda sola sunt, non natura boni sui, *ibid.* 254, 261, 463, 468. Justitia est, non voluntas, adeat; ipsa cum ipsa plene velle justitia est, xxxvii, 446, 450, 451. Sed hoc ipsum plene velle in homine non erit, nisi gratia Spiritus sancti, et adjuvante et possit, *ibid.* 446. Justitia quae non habet, xix, 228, 227. Non est bona quaequam timore carnis, sed amore justitiae, *ibid.* 218. Raris corporis, etiam non voluntatis, laevae tenet ab opere peccati; justitia vero sic amanda est, ut ab operibus operibus etiam prime corporis nos collidat non delectat, *ibid.* 105. Via ad-

liberi potest ut ad iustitiam quis cogatur, si quidem Paulus violentia ad Ecclesiam compulsus legitur, et Sara salubriter elomabat superbiam Agar, xxxix, 175. Iustitiam solum filii, non servi, xxxix, 467. Iustitie liberaliter servandam, xxxviii, 81. Iustitie servitium, vna libertas, xxxv, 116. Iustitiam plus servitium delictorum quam peccato solent homines exhibere, xx, 405. Iustitia inimicus est, qui penne timore non peccat; amicus autem erit, si amore ejus non peccet, *ibid.* 104. Noniam tantum iustitiam, qui timore pavet, peccando reprobantur, xxi, 70. Nisi sit timore recti, qui nollet, si fieri posset, ut quod rectum est non haberet, ix, 279. Iustitiam factorem facit amor, vii, 404; ix, 279. Iustitia amor castus, xxx, 518. Iustitiam amat, qui mallet furib non esse, sed non essent genemore, vii, 477. Quis indignum ut ad peccatum suavis addatur, ad iustitiam timor cogit, xxi, 360. Iustitia Martyrum perfecta, *ibid.* 370. In amor iustitia quidam gradus profectioem, *ibid.* 357.

Iustitia cum delectatione et amore peccanda est, xix, 360. Iustitiam qui peccata novit, peccatoque amat, jura iustus est, xxx, 424. Iustitia ex lege per timorem, non part delectationem cordis, scilicet iustitia est fructus, xv, 244. Iustitia dulcoris non fructus, quam iniquitatis, xxv, 517. Iustitia major est delectatio quam divitiarum, xxi, 189. Cetera delectationibus anteponenda est, xix, 322. Inter omnia que delectant, plus delectat iustitia, *ibid.* 356. Bona amanda praeferenda est, xxx, 439. Qui fat ut iustitia omne magis minus delectat, omne non delectat, xxxxi, 360. Opus homini tanto magis delectat, quanto magis Deum siminum bonum diligitur, *ibid.* Iustitia esse delectat, ut vincat etiam scilicet delectationis, xxx, 337. Dilectio et delectatio iustitiae, gratia indicat, xxxv, 7. Iustitia non est in tempore diligenda tranquillo, ut turbulento desolato, xi, 416, 417. Iustitia laboriosa, nisi amantibus, xxxvi, 400. Iustitia carissima non est pondus operanti, sed abe sunt voluntati, ix, 406, 307. Iustitia curiam molestem ut obediens, superbia causa est, xxxviii, 363, 364. Iustitia pulchri-

tuda animi, xxx, 402. Iustitia pulcherrimam suam habet, ix, 304; xvii, 255. Quae oculis cordis videtur, ix, 304. Quae placet oculis cordis, vii, 477. In ipso facilitate corporis videtur, ix, 304. Pulcher est et amabilis cum iustitia curvus et desormis senex, vii, 477. Iustitia amatori satis est, si placet oculis spiritibus; ceteros non curat, *ibid.* 478.

Iustitia primi status in paradiso, et iustitia post lapsum in quo sita, xxxviii, 388. Iustitia alia nunc est hominum ad recipiendum sempiternum solentem; alia fuit hominis in paradiso ne eandem salutem amitteret, xxxviii, 141. Iustitia hostis infamem, confessio peccatorum, xvi, 494. Iustitiam maxime humilitati commendavit Christus, xx, 551. Ad recuperandam iustitiam peccato unitam, laboribus et molestis utendum, xxxviii, 384. Iustitia hujus vitae tribus comprehenditur, jejuniu, elemosina, et castitate, viii, 243; xxxviii, 14, 15. Iustitia nostra, non crucianda in delectat Deum, xv, 502. Iustitiae opera sine humilitate nihil prosunt, xxxvii, 32. Iustitia homine quis amicus, vii, 513. Iustitia non sit laboriosa, sed et factorum, ix, 26. Iustitia non persequitur, qui non aliud in Idem persequitur, aliud cedat in corde, *ibid.* 28. Iustitia quod Christus voluit ad Patrem, quare, xxi, 223. Ignavia de qua arguitur mundus, *ibid.*

Iustitiam facere et perficere qui differant, xxxviii, 529. De iustitia perfectione quatuor quaestiones, *ibid.* 338. Iustitia perfecta in hac vita possibilis, *ibid.* 316. Esi hic non invenitur, *ibid.* 477, 84. Iustitia hujus vitae imperfecta, ix, 64; xxxv, 38. Opus, xxxvii, 478. Perfecta iustitia humana imperfecta est, *ibid.* 350, 351. Iustitiae normam cum in Scripturis contemplatis fuerit, quantumcumque profectura, invenies in peccatis, xxi, 374. Homines in hac vita ex parte solent esse iusti, *ibid.* 374. Iustitia hujus vitae, *ibid.* xxxviii, 342-343. Iustitia hujus vitae sine peccato qualis post peccat, *ibid.* 478. Iustitia bene stat cum confidenti adversus vitam, xxxv, 164. Nemo in hac vita sine mundus, ut non sit magis magisque mundandus, xvi, 196. Quantumcumque iustitia in nobis fuerit, res est

ad fontem iustitiae Dei, xxi, 57. Iustitia hic aliquid habemus; et aliquid non habemus, xxi, 349, 350. Grati simus ex eo quod habemus, ut adlatur quod non habemus, et non perdamus quod habemus, *ibid.* 350, 351. De iustitia nostrae perfectione et imperfectione in hac vita testimonium Cyprianus, xxxv, 68. Ambrosius, *ibid.* 77. Omnes quantumcumque in hac vita Scripturarum testimonio in iustitia laude praedicti sunt, non tamen sine aliquo peccato, xxxviii, 353. Iustitia perfecta et plena securitas nec in Paulo fuit, xix, 300; xxxv, 24, 25, 26, 30. Iustitia qui sine ulla peccato, non erit nisi futuri saeculi, xxxvi, 465.

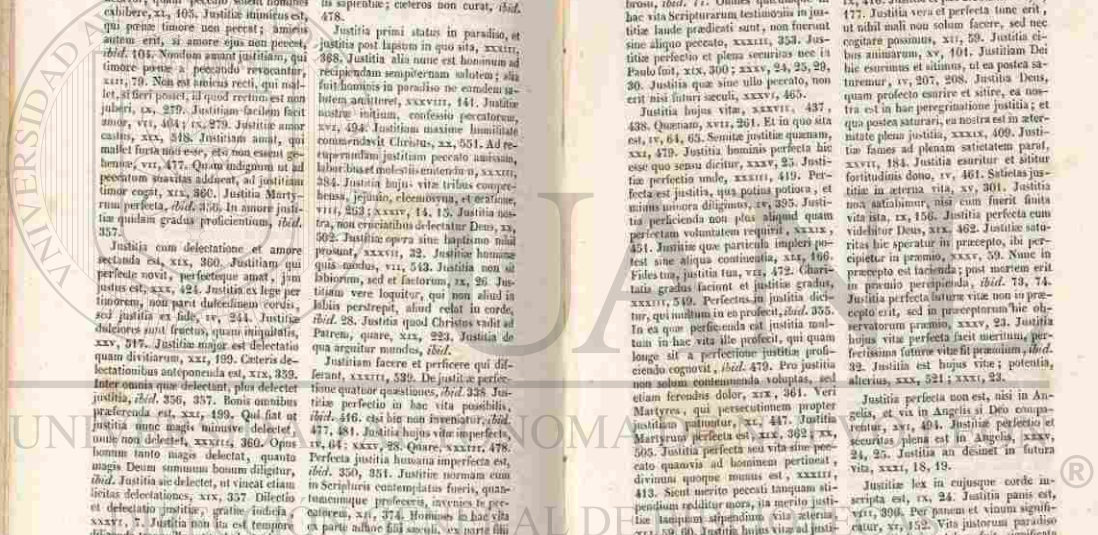
Iustitia hujus vitae, xxxvii, 437, 438. Quomodo, xvii, 261. Et in quo sita est, ix, 64, 65. Semita iustitiae quamam, xxi, 479. Iustitia hominis perfecta hic esse quo sequi dicitur, xxxv, 25. Iustitia perfecta simle, xxxvii, 419. Perfecta est iustitia, qua potius potiora, et minus timore diligimus, xv, 395. Iustitia perlicenda non plus aliquid quam perfectam voluntatem requirit, xxxix, 451. Iustitiae que parvula impleri potest sine aliqua continentia, xix, 306. Fidelis iustitia tua, vii, 472. Christiana gradus facient et iustitiae gradus, xxxvii, 519. Perfectas in iustitia dicitur, qui nihil in eo profect, *ibid.* 355. In ea que perfectenda est iustitia nihil in hac vita esse profecti, qui quam longe sit a perfectione iustitiae gradum cognovit, *ibid.* 479. Pro iustitia non saltem continentia voluptas, sed etiam ferendus dolor, xxi, 361. Veri Martires, qui perseverantem propter iustitiam sustinent, xxi, 437. Iustitia Martyrum perfecta est, xix, 303; xv, 505. Iustitia perfecta sine vita sine peccato quomodo ad hominem pertinet, divinum quomodo movet, et, xxxvii, 413. Sicut merito peccati tanquam stipendium reddidit mors, in merito iustitiae tanquam stipendium vita aeterna datur, xv, 152. Vita iustorum parvulo corporali, in quo Adam fuit, significata est, v, 611, 612. *File Iuxo*, Saxece, Iustitiae perfectio omnidivinitate numero significata, xix, 67. Iustitiae eminentissimae Nae, Daniel et Job, eminentissimae, xxxviii, 328. Sacrificium iustitiae in tem-

potest tanta esse in hac vita, quanta in futuro, xxxv, 23, 24. Iustitiam perfectam tantum in altera vita, xxxv, 13, 14, 15, 16.

Iustitia alterius vitae perfectissima, xxxv, 32. In quo sita est iustitia alterius vitae, ix, 65. Iustitia perfecta, ubi iustitia, xxxv, 31. Iustitia vera post, ix, 416. Iustitia et pax obdantur, ix, 477. Iustitia vera et perfecta tunc erit, ut nihil mali non solum facere, sed nec cogitare possimus, xxi, 59. Iustitia estibus animarum, xv, 101. Iustitiam Deibus coequum et aequum, et ea postea satantur, xv, 207, 208. Iustitia Deus, quam profecto exire et sistre, ea nostra est in hac peregrinatione iustitia; et quo postea saturari, ea nostra est in aeternitate plenam iustitiam, xxxix, 409. Iustitia famae ad plenam solentem parat, xxxvii, 184. Iustitia exaritur et dilatur fortitudinis dono, vii, 461. Saltem iustitia in aeterna vita, xv, 301. Iustitia non satisfactori nisi cum fuerit iustitia via ista, ix, 156. Iustitia perfecta cum videatur Deus, xix, 462. Iustitia satisfactio hic speratur in praescepto, ibi percipitur in premio, xxxv, 59. Nunc in praescepto est factanda; post mortem erit in premio percipienda, *ibid.* 73, 74. Iustitia perfecta laetum vite non in praescepto est, sed in praesceptum hic observatorum premio, xxxv, 23. Iustitia hujus vitae perfecta facit aeternam perpetuam, xxxvii, 519. Iustitia est hujus vite; potentia, alterius, xxx, 521; xxxv, 32.

Iustitia perfecta non est, nisi in Angelis, et in Angelis si Deo concupiscunt, xxi, 404. Iustitia perfecta et securitas plena est in Angelis, xxxv, 24, 25. Iustitia an desinet in futura vita, xxx, 18, 19.

Iustitiae lex in cuiusque corde inscripta est, ix, 24. Iustitia pax est, xvii, 309. Per penem et vnum signum datur, xv, 152. Vita iustorum parvulo corporali, in quo Adam fuit, significata est, v, 611, 612. *File Iuxo*, Saxece, Iustitiae perfectio omnidivinitate numero significata, xix, 67. Iustitiae eminentissimae Nae, Daniel et Job, eminentissimae, xxxviii, 328. Sacrificium iustitiae in tem-



xxx, 199, 205. Juxta palmam et cedro comparatur, x, 348, 349. Appellatur sedes Dei, xii, 36, 37. Sunt sedes Dei qui judicant ex ipsis tanquam ex throno, et ipsos dirigunt, x, 450; xii, 36. Justos hinc migrantes tollit Angelus in paradysum, xxvi, 605, 606. Justorum tria genera in Noë, Daniele et Job significata, xxviii, 199, 200; xxxvii, 344; xxxix, 435. Injustos quomodo Deus diligit, xxvii, 19. Cereus inago juxti et Christi. Cereus nocturnum lumen est, et homo justus benevolens hujus mundi lumen est, xxiii, 134. In homine sunt tria sunt; Caro, Anima, Spiritus, *ibid.* Apis inago juxti, fatus Scripturam: Apes amant regem suum, amant juxti Christum suum, *ibid.* 136. Apes fabricant favos,



CALENDARUM JANUARIARUM solemnitas superstitionis, xx, 43. Sermo de Calendis Januariis, contra Paganos, *ibid.* 41. Sermo secundus de Calendis Januariis, *ibid.* 50. Solemnitas Calendarum Januariarum in strepitu vanissimum et turpissimum cautionum, in conviviis et saltationibus turpibus, *ibid.* Calendis Januariis non fiat superstitionis consuetudo, praesertim Augustinus, *ibid.* 43. Calendis Januariis aut jejuniandum, aut saltem sobrie prandendum, *ibid.* 31. Calendarum Januariis haec nobis consules ac magistratus fatis annualibus renovant, ut vocalibus consilium series renovaretur annorum, xxv, 392. *Fide*

LABAS interpretatur Deabotho, xxxix, 54.

LACON judex spiritus Holizon, iij, 457.

LACRO. Tres hujus nomine existere scienti juris civilis clarè, ii, 74. *Fide notum* (11) *ejusdem voluminis*. Labeo philocephus, iv, 301. Labeo antiquita-

justi operatur Ecclesiam, *ibid.* De Rebus ille colligit divitias suas, sic omnes juxti peccatissimi Scripturam, per quas intelligitur et honoratur Deus, ipsa sunt florentia gratia justorum, *ibid.*

Justum esse non potest quod est contra veritatem, xxvi, 505, 506.

JEREM sesus, vi, 546, 547, 587.

JUVENIS deus, ii, 182.

JUVENES circa triginta annos esse definiunt, iv, 299, 370. Juvenilis erudicendi modus in proditor, xxx, 22. Juvenis Christiani in laboribus et agnitionis, senectus vero candida est recte facti, x, 347, 348. In juvenili aetate potissimum via corrigenda, xi, 397.

JUVENILES locis, xxxix, 531.

K

KALENDARUM. Aequinoctium unum est octavo Calendarum Octobris die; alius Aprilis reperitur, xxv, 163. Janus depictus octavo Calendarum die Octobris videtur esse conceptus; Christi vero filius Dei, octavo Calendarum Aprilis, Verbo mortificante, conceptus et octavo Calendarum Januarii die legitime natus, *ibid.* Sextis quadraginta sex, hoc est novem mensis et dies xci, qui computatur ex die octavo Calendarum Aprilis, quia die conceptus est Dominus, in quo et passus est, usque ad octavam Calendarum Januariarum in qua die natus est, xxvii, 177.

L

LA peritissimus, ii, 74. Quomodo Labeo distinguit deos, *ibid.* 154. Per quid minima bona munibus malis distinguat, *ibid.* 74. Labeo demoniacus, *ibid.* 443.

LANTA inferioris et exterioris horentis, xv, 410. Labia dolosa inquit fingit suis parva, quibus apud inferos sibi, vii, 424. Consentiant labia tunc cordi tuo;

quærens pacem a Deo, tibi ipsi esto pacis, viii, 200. Labor laborum superbia, xii, 347. Labia dolosa in corde, xxiii, 336.

LABOR quomodo preceptus nobis sit, x, 401. Koolentus est labore manum ab aliis occipere, xi, 273. Labor arvis Dei seligendus, qui animo libero excedit sine cura et cupiditate, xxv, 539. *Fide Oria.*

Labores alienos aliqui nisi conentur non judicando discunt, sed licerando considerando, docti sibi non videntur, xxvii, 352.

Labor hic unde, xviii, 279. A laboris pena nullus hominum est immunus, xxxvii, 543. Labores conditionum aliquo recensentur, xviii, 284. Laborem et dolorem uno nomine Graeci appellant, xix, 18. Ibi labor, sibi multa queruntur et diliguntur, quibus adipiscendis et retinendis voluntas non satis est, xxxix, 450. Non poterit labor finiri, nisi hoc quæsit diligit, quod invito non posse auferri, vii, 181. Laborem homo ut bene sit quod facit amat; et desinit ad finem, quod tenentur post laborem, xii, 41. Laborant omnes filii sui, non sibi, xii, 91. Labor est semen iniquitatis, peccatum conceptio laboris, vii, 181. Laborant homines pro cupiditatibus, laborare volunt pro Dei promotione, xvii, 498. Labor impiorum in circuitu, xii, 347. Bonum opus non multum laborat, malum opus habet laborem, x, 352; xii, 347. Nihil est laboriosius iniquitate et impietate: quem laborem sequitur dolor, quis non solum sine fructu, sed etiam ad periculum labatur, vii, 218, 239. Labor iustorum in certamine est patrie, et felicitas peccatorum leve iusurum est, x, 389. Si vis sustinere laborem, attende mercedem, vii, 85. Brevis labor est, nec desinitur consolatio, x, 408. Labores hujus vite, quia transiunt, nihil sunt, sed consequuntur bona que non transiunt, xxv, 194. Labor iustorum est regni viderum, x, 409. Modo tempus est laboris, tempus senectus, tempus frigoris; est inter ventos et pluvias seminis; venit inter ventos et pluvias seminis; venit utas, que te lesificet, vii, 116. Nec sentiunt amatores quod laborant et tunc

ab eis plus laboratur, quando a labore quisque prohibetur, xviii, 547. Laborem amantium multo modo sunt onerati; nam in eo quod amantur, aut non laborant, aut et labor amantur, xxvi, 363, 362. Laborem mundationis carnis et spiritus non suscipi nisi premio invitatus, xvii, 540.

Labore emitor requies; x, 402. Laborem et actionum omnium finis esse debet, viii, 291. Talis actio deesse debet, quæ tendat ad quietam securitatem, non que angat inquietum laborem, xi, 357. Quisquid laboras, ad hoc laboras ut videas, x, 332.

LAC. Parvulus es, adhuc lacte nutritus es; non trasti uberibus, viii, 336; ix, 211. Lactare ut nutritus, sic nutrire ut crescas. Sic cresce ut panem manducet, xii, 183. Panis Angelorum hie factus est nobis, vii, 398; xii, 178. Humilitas, caro, crucifixio Christi; lac est quod parvulus sufficit, xii, 18. Lac nostrum Christus hominis; cibus noster idem Christus equis Petri, xvi, 480. Iden et lac parvuli et grandis esca esse potest, xxvii, 14. Laco modo significat gratiam, ix, 265; xii, 426; xxv, 385. Lac gregis, xvi, 5, 6. *Fide Pastorem.* Lactis alimoniam non vescuntur Manichæi, xxvii, 233.

Lactantes in Ecclesia hie qui nondum capaces cognitionis rerum spiritualium alique aeternarum, autrium fide temporalis historie, que pro salute nostra a Verbo tuarato administrata est, vii, 187.

LACTAMUS et matres filios suos ut pro terrena patria sanguinem fundent, ardentius in certamina bellica quam signorum sonitus excitabant, xii, 357.

LACERNA. Si per hyemem firmata dicitur amatori hibernico: In lacerna te amori eligi tremere quam diphicere, xix, 381.

LACRYMÆ testes sunt doloris, xxx, 295. Lacrymæ nascentium, testes et prephetis miserie eorum, xix, 425. Lacrymæ Sanctorum in hac vita, xv, 109, 110. Jusus quoque hie abundantius plorat, unde, xvii, 438. Pius unde le-

xxx, 199, 205. Juxta palmam et cedro comparatur, x, 348, 349. Appellatur sedes Dei, xii, 36, 37. Sunt sedes Dei qui judicant ex ipso tanquam ex throno, et ipso dirigunt, x, 450; xii, 36. Justos hinc migrantes tollit Angelus in paradysum, xxvi, 605, 606. Justorum tria genera in Noe, Daniele et Job significata, xxviii, 199, 200; xxxvii, 344; xxxix, 435. Injustos quomodo Deus diligit, xxvii, 19. Cereus inago juxti et Christi. Cereus nocturnum lumen est, et homo justus benevolens hujus mundi lumen est, xxiii, 134. In homine sunt tria auna; Caro, Anima, Spiritus, *ibid.* Apis inago juxti, fatus Scripturam: Apes amant regem suum, amant juxti Christum suum, *ibid.* 136. Apes fabricant favos,



CALENDARUM JANUARIARUM solemnitas superstitionis, xx, 43. Sermo de Calendis Januariis, contra Paganos, *ibid.* 41. Sermo secundus de Calendis Januariis, *ibid.* 50. Solemnitas Calendarum Januariarum in strepitu vanissimorum et turpissimum cautionum, in conviviis et saltationibus turpibus, *ibid.* Calendis Januariis non fiat superstitionis consuetudo, praesertim Augustinus, *ibid.* 43. Calendis Januariis aut jejuniandum, aut saltem sobrie prandendum, *ibid.* 31. Calendarum Januariis haec nobis consules ac magistratus fatis annualibus renovant, ut vocalibus consilium series renovaretur annorum, xxv, 392. *Fide*

LABAS interpretatur Deabotho, xxxix, 54.

LACON judex spūal Holozon, iij, 457.

LACRO. Tres hujus nomine existere scienti juris civilis clarī, ii, 74. *Fide notum* (11) *ejusdem voluminis*. Labeo philocephus, iv, 301. Labeo antiquita-

justi operatur Ecclesias, *ibid.* De Rebus ille colligit divitias suas, sic omnes juxti peccatissimi Scripturarum, per quas intelligitur et honoratur Deus, ipse sunt florentia gratia justorum, *ibid.*

Justum esse non potest quod est contra veritatem, xxvi, 505, 506.

JEREM sesus, vi, 546, 547, 587.

JUVENIS deus, ii, 182.

JUVENIS circa triginta annos esse definitur, iv, 299, 370. Juvenilis erudicēdo moles in proditor, xxx, 22. Juvenis Christiani in laboribus et agnitionis, senectus vero candida est recte facti, x, 347, 348. In juvenili aetate potissimum via corrigenda, xi, 397.

JUVENILES locis, xxxix, 531.

K

KALENDARUM. Aequinoctium unum est octavo Calendarum Octobris die; alius Aprilis reperitur, xxv, 163. Januus dicitur octavo Calendarum die Octobris videtur esse conceptus; Christi vero filius Dei, octavo Calendarum Juliano, Verbo mortuante, conceptus et octavo Calendarum Januarii die legitime natus, *ibid.* Sextis quadragesis senes sunt dies ducenti septuaginta et sex, hoc est novem menses et dies xci, qui computantur ex die octavo Calendarum Aprilium, quia die conceptus est Dominus, in quo et passus est, usque ad octavam Calendarum Januariarum in quo die natus est, xxvii, 177.

L

LA peritissimus, ii, 74. Quomodo Labeo distinguit deos, *ibid.* 154. Per quid minima bona munimibus malis distinguat, *ibid.* 74. Labeo demoniacus, *ibid.* 441.

LANTA inferioris et exterioris horentis, xv, 410. Labia dolosa inquit fingit suis parva, quibus apud inferos dicitur, vii, 424. Consentiant labia tuis cordi tuo;

quærens pacem a Deo, tibi ipse esto pacis, viii, 200. Labor laborum superbia, xii, 347. Labia dolosa in corde, xxiii, 336.

LABOR quomodo preceptus nobis sit, x, 401. Koolentus est labore manum ab aliis accipere, xi, 273. Labor servus Dei seligendus, qui animo libero excedit sine cura et cupiditate, xxv, 539. *Fide Oria.*

Labores alienos aliqui nisi conentur non judicando discunt, sed licerando considerando, docti sibi non videntur, xxvii, 352.

Labor hic unde, xviii, 279. A laboris pena nullus hominum est immunis, xxxvii, 543. Labores conditionum aliquo recensentur, xviii, 284. Laborem et dolorem uno nomine Graeci appellant, xix, 18. Ibi labor, sibi multa queruntur et diliguntur, quibus adipiscendis et retinendis voluntas non satis est, xxxix, 450. Non poterit labor finiri, nisi hoc quæsit diligit, quod invito non posse auferri, vii, 181. Laborem homo ut bene sit quod facit amat; et lesit ad finem, quod tenetur post laborem, xii, 41. Laborant omnes filii sui, non sibi, xii, 91. Labor est senem iniquitatis, peccatum conceptio laboris, vii, 181. Laborant homines pro cupiditatibus, laborare volunt pro Dei promotione, xvii, 498. Labor impiorum in circuitu, xii, 347. Bonum opus non multum laborat, malum opus habet laborem, x, 352; xii, 347. Nihil est laboriosius iniquitate et impietate: quem laborem sequitur dolor, quis non solum sine fructu, sed etiam ad periculum labatur, vii, 218, 239. Labor iustorum in certamine est patrie, et felicitas peccatorum leve iusurum est, x, 389. Si vis sustinere laborem, attende mercedem, vii, 85. Brevis labor est, nec desitit consolatio, x, 408. Labores hujus vite, quia transiunt, nihil sunt, sed consequuntur bona que non transiunt, xxv, 194. Labor iustorum est regni viderum, x, 409. Modo tempus est laboris, tempus senectus, tempus frigoris; est inter ventos et pluvias seminis; venit inter ventos et pluvias seminis; venit utas, que te lesificet, vii, 116. Nec sentiunt amatores quod laborant et tunc

ab eis plus laboratur, quando a labore quisque prohibetur, xviii, 547. Laborem amantium multo modo sunt onerati; nam in eo quod amant, aut non laborant, aut et labor amant, xxvi, 361, 362. Laborem mundationis carnis et spiritus non suscipi nisi premio invitati, xvii, 540.

Labore emitor requies; x, 402. Laborem et actionum omnium finis esse debet, viii, 291. Talis actio deesse debet, quæ tendat ad quietam securitatem, non que angat inquietum laborem, xi, 357. Quisquid laboras, ad hoc laboras ut videas, x, 332.

LAC. Parvulus es, adhuc lacte nutritus es; non trasti uberibus, viii, 336; ix, 211. Lactare ut nutritis, sic nutrire ut crescas. Sic cresce ut panem manduces, xii, 183. Panis Angelorum hie factus est nobis, vii, 398; xii, 178. Humilitas, caro, crucifixio Christi; lac est quod parvulus sufficit, xii, 18. Lac nostrum Christus hominis; cibus noster idem Christus equis Petri, xvi, 480. Iden et lac parvuli et grandis esca esse potest, xxvii, 144. Laco modo significat gratiam, ix, 265; xii, 426; xxv, 385. Lac gregis, xvi, 5, 6. *Fide Pastos.* Lactis alimoniam non vescuntur Manichæi, xxvii, 233.

Lactantes in Ecclesia hie qui nondum capaces cognitionis rerum spiritualium alique aeternarum, autrium fide temporalis historie, que pro salute nostra a Verbo tuarato administrata est, vii, 187.

LACTAMUS e matres filios suos ut pro terrena patria sanguinem fundent, ardentis in certamina bellica quam signorum sonitus excitabant, xii, 357.

LACERNA. Si per hyemem firmata dicitur amatori lactico: In lacerna te amor, eligat tremere quam dilucere, xix, 381.

LACRYMÆ testes sunt doloris, xxx, 295. Lacrymæ nascentium, testes et prephetis miserie eorum, xix, 425. Lacrymæ Sanctorum in hac vita, xv, 109, 110. Testis quoque hie abundantius plorat, unde, xvii, 438. Pius unde le-

erymarum casus, viii, 176. Ardes forte conscientia delicti, larymis extinguit flammam peccati, x, 432. Larymas extorqueat humilitatum superborum fumus confitentium peccatorum, xii, 439.

Larymo sanguis penitentis, xxi, 304, 306. Seminare in larymo omnia est Scripturarum, xvii, 425, 428. Larymus puerum comparatur cum Iesu imperator, *ibid.*, 429, 430. Larymus est rivus lacrimarum de rebus perditis, *ibid.*, 428, 430. Dilectio et larymus orationum, *ibid.*, 430. Larymus thesaurorum, xxi, 482. Larymus pueri contribulatum mentium sunt amantium, x, 153. Paucis larymarum die ac nocte comeditur, viii, 238. Larymus quare dicitur sunt panes, non potus, viii, 237, xii, 432.

Larymatus opus quodam vaticinio Sibyllae interpreti, xii, 465.

Larymatus deus presidet frumentis larytescentibus, ii, 176.

Laryx est profunditas caeli, abundantia luxurie, vii, 378. Laryx est profunditas miserie vel inferi, xii, 487, x, 293, xii, 419. Laryx indolis profunditatis miserie, x, 293. Laryx miserie est profunditas iniquitatis, ex carnis concupiscentiis, viii, 184, xii, 418, 419. In lacum descendunt, qui sese lilydialis immergunt, vii, 378, et qui confessionem perdidit, xii, 418.

Laryx aperire et effodire quomodo differant, vii, 384.

Laryx prius iniquitas ex injustum unde procedit, quoniam hominem iustum in quem procedit, vii, 482.

Laryx in disputatione Ciceronis de Republica inducitur ut interlocutor, ii, 91.

Laryx quid, xii, 168. Lactia animi diffusa, xxi, 22. Lactia in homo est et in asino, xii, 170, 174. Lactia mulsio de insperabilibus lenis, peccata est de amara misericordia, xxv, 187. Lactia secuti vanitas, xv, 4. Lactia in malis foves est, xv, 20. Mors est ipsa lactia in perfurando, cum quisque adipsos quod perfide concupit, vii, 208. Melior est tristitia iniqua potentia, quam lactia iniqua scientia, ix, 19, 20. Lactia secuti est impunita nequitia, xii, 467. Lactia non fortis querenda,

sed inuis, vii, 138. Lactandum corde in Deo, xvii, 468, 409. Recto corde amper est de Deo iocunditas, x, 468. Lactia Sanctorum inde est, quod Dominum sit in illis, ix, 288. Lactia membra requiritur cessando a lactia carnis, xvii, 189. Causa tristitia hinc procreatur est, causa lactia hinc iustitia sit, viii, 252.

Lactemur in Domino, non in nobis, quod bonum nostrum non nobis, sed illi qui ferri nos, vii, 199, 406, ix, 168, 429. Nulli praetentiosus est lactemur qui in Verbo Dei est, x, 621. Lactemur conquinum iudicant nos Scripturarum, xxi, 313. Lactia sine timore non sit, x, 204. Lactia plena et perfecta quando erit, *ibid.*, 204, 300. Cum accepta fuerit coelestis et ineffabilis lactia, peccati quodam modo humana mens et illi divina, viii, 51. Lactemur donatistis dies, patientiam querit nos, xii, 419. Que multum lactia, et si certa sunt, vii, 378. Lactia, xii, 26. Lactia nominatur solentia, xxxix, 346.

Lactio qui serebant, quod contempserat, repetere sollicitatur, epistola, xli, 333.

Lactus, xviii, 632. Clerici mali pervertite nolentes Evangelium, hinc exemplo suo lactus ad peccatum transeunt, xii, 174. Lactus peccata quotidianis, xxi, 301. Lacti inferioris propositi (id est alii a monachis), xxi, 334.

LAMABA. Pusillus a Lamaba, xxi, 444.

LAMBESIA. Ianuaria a Lambese, xxxi, 297.

Lambes in fronte summi accordis significat iustificationem et ablationem peccatorum, vi, 288. ac vitae bonae salutem, *ibid.*, 284.

Lambesio de questione facti est Augustinus respiciens, xli, 362.

Lambesius vestimentis lactis est Aspyriorum, vii, 450.

Lambesius Batichanensis, xxxviii, 319. a quo Paulinus apud Biscelionem, in Hispania per vim inflammata milio plebis est sacratas, *ibid.*

Lambes carnale aliqui, lanam spirituale significat, xvii, 477. Lana materis vestis est, et designat praedestinationem, xxi, 35.

Lambes naturae nostrae, xi, 68, 389.

Languor ex culpa contractus, xxvi, 297, 328. Languores quos ex peccata peccati patiuntur etiam cives civitatis superioris, iii, 225.

Languor post baptismum, xix, 130. Languores nostri a quo sanentur, xi, 66. Languor naturae nostrae, *ibid.*

LANTOXES in Epistola ad Galatas commentatulus reliquit, xxxix, 65.

Laudicem de Ecclesia nuper egressus cum dicit Hieronymus, xxxix, 59, 113.

Laudis nos Deum exstruit, ii, 112. Reperit Apollinem et Neptunum saluti, *ibid.*

Lapis ossa principum esse dicitur Manichaei, xxviii, 400. Lapis et terra in mundo sunt ut unguis et ossa Dei, xi, 330. Lapis dicitur gentes que adorant lapides, viii, 348, xii, 42, 43.

Lapis motus adorant Pagani, non vivum lapidem invenimus, x, 457. Lapis angularis Christus, xvii, 183. Omnes isoteles unus lapis, x, 440. Uinctio lapidis capiti Jacobi suppositi, figura mentionis Christi, vi, 155, 167. Lapis prope nos, viii, 389. Lapis demonstratio est veritatis, vi, 282. Iniquique lapides David quid mysterii habeant, xvii, 433, 434. Lapis vivi, lapides mortui, xvii, 376, 377. Lapis Christus compansus parvus, contereit magnus, ix, 471.

Lapis pretiosus est vivi in Ecclesia, xvii, 475. Qui evolvit similesque Christianum lapides vivi usui, de quibus templum Dei edificatur, viii, 314, xii, 167.

Lapis Sion omnes Prophetae, xi, 38. Lapis limosis agri, xxx, 254. Lapidem quilibet lactis plenus vianis docent, xxi, 312.

Lapsus et reparatio hominis, vii, 225.

Lapsus venantium dulcedo lujus vite, xii, 73. Quomodo in laqueum incidunt homines, et ex illo eruantur, x, 304, xii, 72. Lapsus non in via, sed circa vitam tenet diaboli, et via iustum Christum, x, 302. In laqueis diaboli non sumus, error quos liberat, terror qui frangit, vii, 308.

Lapsus meretricis Herculis, quibus meritis divinos honores obtinuit, ii, 290.

LARAE demones Ioni ex hominibus facti, ii, 430.

Largo de contemptu rerum lujus Ieremi epistola, xxi, 145. Num licet idem sit, qui proconsulatum Africae gerit, *ibid.*

Larva, usui demones ex hominibus facti, ii, 430.

LACTIVUM motum referentem, a quo delectabilibus cogitavit non alit vna vivere, xviii, 121.

LATA VIA, xxi, 485.

LATERA hominis dicitur, qui illi coherens, viii, 351, xii, 433. Latere Dominus cadunt, qui de sua perfectione superbiunt, x, 810. A latere Christi stant, qui reliquerunt omnia, *ibid.*, 309. Bonus homo est, sed mala latera habet, proverbium, viii, 351, xii, 133.

LATERA hic voluit Christus, et latent similiter homi, viii, 437.

LATIOXES Augustini consobrinus, i, 114.

LATERA locuta in Africa vulgaris aetate Augustini, xxv, 20. Latina lingua imago in regnum Hispanensium Evangelica dispensatio multum laborat, xxxix, 127. Augustinus in multis verborum sensus exactabant Iulii, ii, 210.

LATINUS Papi filius a quo Latinorum regnum dicitur, viii, 451, 457.

LATINUS rexes Silvii dicit, xii, 458.

LAVINUS Mugensium episcopus, viii, 98, xxi, 187, 486, xii, 152, 184.

LAVINUS vices, xii, 416. Invenimus in meritis Sanctorum latitudinem christianis, *ibid.*, latitudo christianis est, qui sola bene operatur, *ibid.*, Opus est latitudinis christianis, ne perat quidquid Ioni facit, *ibid.*

LAVIA, Aegyptio ubique sanctiorum Scripturarum positum est, interpretatur Servitutum, ii, 452, 453. Aegyptus secundum consuetudinem quo locuti sunt qui nobis divina eloquia condiderunt, aut semper, ut tam frequenter ut bene semper, ea dicitur servitas, quae pertinet ad colendum Deum, *ibid.*

ACCEPTUS dicitur label Graecus, Latine interpretatur dicitur Servitus, quod verbum solet in ea servitute Scriptura ponere, quae debet Deo, vi, 94, 145. Aegyptus quae dicitur Graece, interpretatur Latine Servitus quae interpretatur pertine in

telligitur, et non debetur nisi nisi Deo vero, qui solus est Deus, *ibid.* 265, 270. Sicut latro qui *Græcum* verbum est, et interpretatur Servitus, non quicunque, sed illa qui tantummodo Deo servitur; sicut *Alexa*, interpretatur Verum, non ubiquecumque et quomodocumque, sed *israhæ* religione, *xxviii.* 412. Ad hoc cultu, quo *Græce* *Zeuxipus* dicitur, Latro uno verbo *dicit* non potest, cum sit quondam proprie divinitatis debita servitus, nisi *omnino*, nec *colendum* docemus, nisi *omni* Deum, *ibid.* 552, 553. Latro nisi nisi Deo debetur, *xi.* 238, 272. Sacer, sacerdotia, tabernaculum, sive templum, carcerumque, dies festi et quicquid aliud ad eam servitium pertinet, que Deo debetur, et *Græce* proprie *Zeuxipus* dicitur, ea significaverunt et pronuntiaverunt, que proprie aternam vitam fidelium in Christo et implenda credimus, et impleri certissimè et *israhæ* credimus, *ibid.* 354; *ix.* 46. Latro debetur Deo Patri creatori, filio et Spiritu sancto, *xii.* 374, 377. Quomodo latrum in nobis ipso Deo exhibemus, *xi.* 426.

LATROCIUM. Remota iustitia, qui sunt reges, nisi magna latrocinia? quia et ipsa latrocinia quod sunt, nisi parva regna? *ix.* 170.

LATROES habent inter se quam charitatem vocant, *ix.* 375. Latrones et latrus infestis sunt nisi categoriam, non volunt habere societatem, *ix.* 32. Latro non olivastino inter cruciatos, nec parvum aut notum sua prodat, non sine magno amore, *xix.* 448.

LATROES a dextris et a sinistris Christus, *xx.* 194; *xxii.* 406. Latrones cum Christo *relinquuntur*, *xx.* 176-179, *xx.* 422; *xvii.* 357. Fides et confessio, *viii.* 18; 200. Confessio effudit e se saniam, et factus est aptus cibus domini, *ix.* 321.

Latrones in cruce fides quanti meriti, *xvii.* 357. Quam magna, cum glubabit discipuli, *xx.* 195, 302. Latro in cruce tunc crucifixus, quomodo in ipso doctoribus fides defecit, *xvii.* 340. Apostoli vixit nisi a latrone, qui tunc credidit, quomodo illi defecerant, *ix.* 318, 319; *xix.* 415. Latrons in cruce justificatio per fidem, nullis precedebat meritis, *xxviii.* 181. Latro in cruce justificatus et salva-

tur gratis qui de fauce, id est, de latrocinio in iudicium, de iudicio in legem, de legem perductus est in paradysum, *viii.* 48, 55. Latroni misericordia oblati, quia misericordia distulit, *xviii.* 272. Latroni credenti, ineffabili presentia dominantis Dei baptismi deputatus, *viii.* 513, 514. Nemo laudat nisi quod ei placeat, *xiii.* 46, 47. Laudatio libera est a lege narrantis et taxantis historiam, *xi.* 203.

LATURARE Deum accusare nos ipsos, *xviii.* 268. Latus iuventa Deo, *quar.* *xix.* 408. Laudandi Deum preceptum habent Angeli et caelestia, *xiii.* 50, 51. Qua ratione alii Angeli, qua a hominibus laudetur Deus, *xx.* 56. Laudat Deum universa creatura, *xxv.* 89. Quomodo creatorum eorum inanimata laudent Deum, *xii.* 219, 461, 462; *xiii.* 46, 47, 59, 60. Ipse species creaturarum, voces sunt Creatorum laudantium, *vii.* 348.

A laude Domini ad laudandum se vel unquam recedere non est intus, *xviii.* 271. Eundem se, Deum non laudat, sed se a Deo avertit, *xxx.* 464. Tu se homo laudat, arrogantia est; ut Deus se laudet, misericordia est, *xii.* 446. Dei est specie sua placere tibi, ad te pertinet enim in gratiarum actione laudare, *vii.* 152. Summam hominis gratiam est nisi laudare Deum, *xvii.* 292. Car Deus laudari vult ab homine, *xi.* 84. Deus misericorditer jubet ut eum laudemus, non arroganter, *xii.* 226. Deus nec major fit ei eum laudaverit, eae nunc et eum vituperaverit, *ibid.* 223, 226. Laudatioque, nisi manducatioque, *viii.* 208. Laudatioque, et dulcescit qui laudatur, *xix.* 187, 188.

LATERARE divitum, pauperes sunt, *xvii.* 326, 302; *xviii.* 222.

LAVARE superfluita in nativitate sancti Joannis, *xx.* 48. Lavarium aquae in terbo per se habet mundationis effectum sortitur post hanc vitam, *xxiii.* 381.

LAVARE et rigare quomodo differunt, *viii.* 120. Ad exemplum humilitatis Christus lavit pedes discipulis, nisi ad incrementum mundationis, *xi.* 336, 357. Lavare manus in nocentibus, *quid.* *vii.* 326, 327. Lavandi mos in die contra Domini, *xxviii.* 409.

LAVABILES res proprie fulgure, non eo vulgi esse creditas, *xxiii.* 323, 361. Quodque laudamus, illico laudamus

quis laudat est, *xix.* 230. Laudant multis modis, itaque iniqui, *xvii.* 159. Laudat quod sit? Antipulator est facti, *viii.* 429; *xix.* 220. Ecclesiae vel professionem quæramus laudatores inveniunt, *viii.* 513, 514. Nemo laudat nisi quod ei placeat, *xiii.* 46, 47. Laudatio libera est a lege narrantis et taxantis historiam, *xi.* 203.

LAVARE Deum accusare nos ipsos, *xviii.* 268. Latus iuventa Deo, *quar.* *xix.* 408. Laudandi Deum preceptum habent Angeli et caelestia, *xiii.* 50, 51. Qua ratione alii Angeli, qua a hominibus laudetur Deus, *xx.* 56. Laudat Deum universa creatura, *xxv.* 89. Quomodo creatorum eorum inanimata laudent Deum, *xii.* 219, 461, 462; *xiii.* 46, 47, 59, 60. Ipse species creaturarum, voces sunt Creatorum laudantium, *vii.* 348.

A laude Domini ad laudandum se vel unquam recedere non est intus, *xviii.* 271. Eundem se, Deum non laudat, sed se a Deo avertit, *xxx.* 464. Tu se homo laudat, arrogantia est; ut Deus se laudet, misericordia est, *xii.* 446. Dei est specie sua placere tibi, ad te pertinet enim in gratiarum actione laudare, *vii.* 152. Summam hominis gratiam est nisi laudare Deum, *xvii.* 292. Car Deus laudari vult ab homine, *xi.* 84. Deus misericorditer jubet ut eum laudemus, non arroganter, *xii.* 226. Deus nec major fit ei eum laudaverit, eae nunc et eum vituperaverit, *ibid.* 223, 226. Laudatioque, nisi manducatioque, *viii.* 208. Laudatioque, et dulcescit qui laudatur, *xix.* 187, 188.

Laudandi Deum causa nobis multipliciter, *viii.* 475, 478. Laudem suam ut capta volas possit, temperavit Deus, *xix.* 232. Laudavit se ipse Deus, ut bene ab homine laudetur, *ibid.* 446, 447. In horum laudes sunt ejus qui operatur in suis, *xi.* 214. Divites se laudant, pauperes Dominum laudant, *xix.* 301; *ix.* 482.

Laudum procedere debet confessio, *xii.* 511, 512. Deum nemo convenit laudat; nemo quomodocumque noster laudat, *v.* 83, 84. Laudant Dominum, qui se subdunt Domino, *vii.* 465. Velle laudare est, *xii.* 238. Eloquentes multi sunt, qui dum laudant creaturam, obli-

visi sunt, *ix.* 482. Quodque laudamus, illico laudamus quis laudat est, *xix.* 230. Laudant multis modis, itaque iniqui, *xvii.* 159. Laudat quod sit? Antipulator est facti, *viii.* 429; *xix.* 220. Ecclesiae vel professionem quæramus laudatores inveniunt, *viii.* 513, 514. Nemo laudat nisi quod ei placeat, *xiii.* 46, 47. Laudatio libera est a lege narrantis et taxantis historiam, *xi.* 203.

LAVARE Deum accusare nos ipsos, *xviii.* 268. Latus iuventa Deo, *quar.* *xix.* 408. Laudandi Deum preceptum habent Angeli et caelestia, *xiii.* 50, 51. Qua ratione alii Angeli, qua a hominibus laudetur Deus, *xx.* 56. Laudat Deum universa creatura, *xxv.* 89. Quomodo creatorum eorum inanimata laudent Deum, *xii.* 219, 461, 462; *xiii.* 46, 47, 59, 60. Ipse species creaturarum, voces sunt Creatorum laudantium, *vii.* 348.

A laude Domini ad laudandum se vel unquam recedere non est intus, *xviii.* 271. Eundem se, Deum non laudat, sed se a Deo avertit, *xxx.* 464. Tu se homo laudat, arrogantia est; ut Deus se laudet, misericordia est, *xii.* 446. Dei est specie sua placere tibi, ad te pertinet enim in gratiarum actione laudare, *vii.* 152. Summam hominis gratiam est nisi laudare Deum, *xvii.* 292. Car Deus laudari vult ab homine, *xi.* 84. Deus misericorditer jubet ut eum laudemus, non arroganter, *xii.* 226. Deus nec major fit ei eum laudaverit, eae nunc et eum vituperaverit, *ibid.* 223, 226. Laudatioque, nisi manducatioque, *viii.* 208. Laudatioque, et dulcescit qui laudatur, *xix.* 187, 188.

Laudandi Deum causa nobis multipliciter, *viii.* 475, 478. Laudem suam ut capta volas possit, temperavit Deus, *xix.* 232. Laudavit se ipse Deus, ut bene ab homine laudetur, *ibid.* 446, 447. In horum laudes sunt ejus qui operatur in suis, *xi.* 214. Divites se laudant, pauperes Dominum laudant, *xix.* 301; *ix.* 482.

Laudum procedere debet confessio, *xii.* 511, 512. Deum nemo convenit laudat; nemo quomodocumque noster laudat, *v.* 83, 84. Laudant Dominum, qui se subdunt Domino, *vii.* 465. Velle laudare est, *xii.* 238. Eloquentes multi sunt, qui dum laudant creaturam, obli-

venerunt Crualorem, *ibid.* 433. Si non laudaverint veri Dominum, superbia ingrati, irreligiosi erunt, *ibid.* 425. Et nihil magis ab ipso Deo laudandum est, quo meritas esse et filii, *ibid.* 226.

Laudandus Deus corde et amore, *xx*, 335; *xxx*, 468. Laudans corde, in arto consecutiva viciniam impetrat, *417*; *xxi*, 238. Arripit Deo non ad os, sed ad cor; non ad linguam, sed ad vitam laudandi ratio patet, *xxi*, 429. Laudare Deum, amare et laudare; laudare in amore, amare in laudibus, utrumque est negotium, *xxii*, 8. Lata sine amore, nec vera esse debent accepta, *xxi*, 469. Laudet Deum lingua, laudet vita, sed habeat clarissimum intellectum, *xx*, 322. Quis recitatur laudes, nisi qui amaret amari, *xx*, 41. Noli tacere de non poesis semper laudare, quem semper poteris amare, *xx*, 181. Laudetur Deus voluntate, ametur charitate; reverentium illi quod amatur, et quod laudatur, *viii*, 306. Sacrificia laudis non timore sed charitate oblati, dicuntur voluntaria erit, *xx*, 405. Laudandi quod amas, habere laudis, *xxi*, 327. Nemo laudat Deum, nisi ut suo laetis contentat, Deum et proximum diligendum, *xvii*, 422, 426. Caritas laudat Dominum, discordia blasphemans, *xxi*, 68, 68. Castitatem non minus illi aliud est quam laus Dei, *xx*, 40, 41. A laude Dei incipit, *xxi*, 429. Laudis ratio, *xvii*, 428, 469. Laus non tantum iudicium habet, oratio postquam, *xxii*, 55.

Laudis Dei tutum iter in Scripturis quaerendum, *xxi*, 446. Laudatio hoc est verbi sequenda, quod a domino fuerit dictum, *xx*, 428. Multo magis amari curatur, in eodem caritate dicitur frater, *ibid.* Laus Dei solum veri negotium heritorum, *x*, 450, 451, 214, 227; *xxi*, 311; *xxii*, 479; *xx*, 256, 307, 322, 323. Ibi cubus notus erit, ibi potius, ratio quiescit, laudis quiescunt, *xxi*, 307.

Laus sine fine in coelo, qui sine fine amor, *x*, 517; *xxi*, 402. Laudare modo incipit, et in aeternum laudaturus es, *xxi*, 449.

Laus propria non quaerenda, sed Dei, *xvi*, 583. Laudare se homo quomodo potest absque arrogantia, *xvi*, 454. Non

laudes, et quomodo homo est; laudando se hominem, sic malus; bonum te laudat, si malus; malum te facit superbia, *vii*, 427. Nolle in se laudari, est vere humilitas, *xvii*, 523. Laudes humanae laudantur, *xviii*, 504, 507. Omnes mortales laes laudatur optant, nisi Emania pietas, *xxx*, 504. Vera laus ea est, quae non tacet Deus, *xi*, 258. Laudes hominum infanti sua debent, qui vere agit, *xvii*, 205, 206, 307, 311. Laudibus humanis assuetus animus, quomodo iustitiam iudicio deficit, *xx*, 69, 71. Laudes hominum affectatus, pigrescit et int. quae reprehendunt quod facit, *xxx*, 248. Laus humana in studiis non quaerenda, *xxxii*, 382. Laudes hominum quantitas operibus suis, multipliciter viginti laudantur, *xviii*, 504. Qui laudes hominum querit in pia professione, debet hominum reprehensionibus, *xxi*, 240. Virgines fatue propter ipsam mentem laudent, non propter conscientiam sua bona operantur, *xi*, 63. Qui laudet propter laudem aule, nimis accipit, *vii*, 230.

Laus amor vitium, *ii*, 245. Praecipuum in vanitate locum habens, *ii*, 433. Vitium hoc utile esse reprobata putantur, *ii*, 246. Laus amore multatitia vitio cohincitur, *ibid.* 245. Hic non quidem anelli sed minus turpes non, *ibid.* Laudes humanae equidistant meritis resistitur, quam collitur, *ibid.* 243. Laus humanae periculis, *xviii*, 211, 212. Laus appetitans et contentiose superbia mater est, *xxxviii*, 307. Laus aviditas hypercritia saepe generat, *ibid.* Qui laudari vult ab hominibus, preparate Deo, non desistat ab hominibus Deo iudicante, nec impiorum Deo damnante, *xxv*, 276. Laus impetibus miseris facit, *xxvii*, 289. Per gratiam suam praestat Deus hominibus nolle laudatur, *xxxviii*, 422. Laudari etiam de Deo, donec periculis, *xxv*, 276. Non sine vi vendam est de laude, *ibid.* Laus immocidica quomodo extulimus postulat, *xxxviii*, 311, 427, 438. Laudatio ibi a vanitate renouata est, ubi etiam vituperatio ab offensione secuta est, *xxxix*, 351.

Laus humana non semper culpanda, *xx*, 434. Laudes hominum quando non nocent, *xx*, 250, 251. Laudatio comae bonae vite, *xxv*, 276, 277. Laus humana utilis est laudantibus, cum Deum non hominem in bona vita suo honorant, *xxv*, 283. Cum laudatur quis, laudetur in Christo refundat, *viii*, 231. Cum laudatur homo, non laudat, sed laudans laudatur, *xx*, 298. Qui laudat illos bonos, indifferit sibi bonos placere, i eos veraciter laudat, *ibid.* 299. Ut cessarent iusti cum laudatur, *ii*, 225; *ix*, 408; *xxxviii*, 299, 300, 308. Ut se gereret Augustinus, *xxxviii*, 330. Laus et honor quomodo a prelati accipi debent, *xxxviii*, 307. In laude recitas appetenda est, vanitas fugienda, *xxi*, 238. Laudes suas audire delectari te quo sine dixerit Themistocles, *ibid.* Laudari exoptare partem approbandum, partem cavendum, *ibid.* Formi ecclesi nostri non in hominum laudibus ponere, et tamen propter ipsos homines querere laudes hominum, docuit nos Dominus per Apollonium suum, *ibid.* Laudes hominum moveri debemus non propter nos, sed propter proximum, *xxv*, 278. Laus honorum quomodo proferat, *ibid.* Laus etiam in quo laudat, licet in his sit quod laudat, *xxv*, 299, 300, nec sit quod laudat, *ibid.* Laus a male ventribus non vult Augustinus, *xxi*, 246. A bene ventribus, nec plene vult, nec plene non vult, *ibid.* 247. Laudare se extra arrogantiam aliquando licet, *xvii*, 111. Recte vivere et nolle laudari, qui est aliud quam inimicum esse rebus humanis? *xxv*, 300. Laude carere facile est dum denegatur, difficile est ea non delectari cum offeritur, *xxxviii*, 308.

Laus falsa adulescent est, *xxi*, 370. Melius vituperare, quam deinde laudare, *xx*, 550. Laudes veniunt adflictores, *xviii*, 205. Adulans laus reprehensa, *ix*, 368.

LAVINA. Egest uxor, *iii*, 457, 458.

LAVINUM urbs in qua Aeneas regnum constituit, *ii*, 130, 131, 135.

LAURENTIUS martyr, *xxvii*, 277; *xxxvii*, 448. Sanctus Laurentius archidiscipulus, fuit, *xxi*, 62, 70. Sanctus Laurentii martyrium crudele, *xv*, 321. Sanctus Laurentii fortitudo, *ibid.* Sancto Laurentio flamma exterior frigebat in comparatione

ferrovi quo intus ardebat, *xxi*, 76. Sancti Laurentii memoria apud Ravennam, *ibid.* 133, 154. Sancti Laurentii corpus Romae iussu, *ibid.* 7. Laus sancti Laurentii beatus, in corpore adulescent, vir gravis in animo, quem multum commendat atas viridor, coram immaturo inferior, *ibid.* 202. Erat diaconus, officio suo, *ibid.* Sermones tunc in suburbanis, *ibid.* Sermones tunc in suburbanis, *xxi*, 57, 70, 72, 77; *xxii*, 201, etc.

LAURENTIUS provinciae Caesariensis episcopus, *xli*, 176.

LAURANTIS frater Dulciti, *xxvi*, 95; *xxxviii*, 237.

LAURENTIUM regni initium, *xxi*, 480.

LAURANTUM primus rex Picen, *ibid.* Rex Laurentibus origo Romana dicitur, *ibid.*

LAURANTIS presbyter, *xli*, 206.

LAURANTIS interpretatur Aljustus, *xv*, 338; *xxvii*, 317. Lazarus quomodo esset figura peccatoris, multum a Domino amabat, *xvi*, 32. Lazari resuscitatio in allegoria significat, *xxxviii*, 77. Lazarus suscitatus, peccatoris resurgens figura, *xviii*, 228. et penitentium, *xi*, 44. Lazarus Ecclesiae Dei typum gerit, *ix*, 368.

LAZARUS pauper ulcerosus in simon divitis Abraham levitatus, *xvii*, 207. Evangelium nonna divitis laudis, monens vero Lazari non tenet, *xli*, 310, 311, 322. Lazarus et epulo post mortem multaverunt vices, *viii*, 377. Non est in Lazari miritum paupertatis, sed pietatis, *ibid.* 497. Lazari cur nomen expressum, non est, *ibid.* comparatio, *ibid.* 517; *xxi*, 484.

LAZARUS episcopus Gallias, *xxv*, 46, 63, 101, 102. Lazari et Herodis litteras Orovis presbyter detulit ad concilium Carthag., *vi*, 388. Pelagium et Coelestium auctores infamii erroris ad gnam Heros et Lazarus, *ibid.* 389, 390. Obiectis Herodis et Lazari respondit Pelagius, *xli*, 418.

LAZARUS presbyter, *xxi*, 193, 194.

LAZARUS diaconus, *xli*, 336.

LECTIOES divine omnes ea uno procedunt, *xx*, 456. Lectio nota hic necessaria, non in patria, *ii*, 374. Lec-

turentius, *ibid.* 133, 154. Sancti Laurentii corpus Romae iussu, *ibid.* 7. Laus sancti Laurentii beatus, in corpore adulescent, vir gravis in animo, quem multum commendat atas viridor, coram immaturo inferior, *ibid.* 202. Erat diaconus, officio suo, *ibid.* Sermones tunc in suburbanis, *ibid.* Sermones tunc in suburbanis, *xxi*, 57, 70, 72, 77; *xxii*, 201, etc.

LAURENTIUS provinciae Caesariensis episcopus, *xli*, 176.

LAURANTIS frater Dulciti, *xxvi*, 95; *xxxviii*, 237.

LAURENTIUM regni initium, *xxi*, 480.

LAURANTUM primus rex Picen, *ibid.* Rex Laurentibus origo Romana dicitur, *ibid.*

LAURANTIS presbyter, *xli*, 206.

LAURANTIS interpretatur Aljustus, *xv*, 338; *xxvii*, 317. Lazarus quomodo esset figura peccatoris, multum a Domino amabat, *xvi*, 32. Lazari resuscitatio in allegoria significat, *xxxviii*, 77. Lazarus suscitatus, peccatoris resurgens figura, *xviii*, 228. et penitentium, *xi*, 44. Lazarus Ecclesiae Dei typum gerit, *ix*, 368.

LAZARUS pauper ulcerosus in simon divitis Abraham levitatus, *xvii*, 207. Evangelium nonna divitis laudis, monens vero Lazari non tenet, *xli*, 310, 311, 322. Lazarus et epulo post mortem multaverunt vices, *viii*, 377. Non est in Lazari miritum paupertatis, sed pietatis, *ibid.* 497. Lazari cur nomen expressum, non est, *ibid.* comparatio, *ibid.* 517; *xxi*, 484.

LAZARUS episcopus Gallias, *xxv*, 46, 63, 101, 102. Lazari et Herodis litteras Orovis presbyter detulit ad concilium Carthag., *vi*, 388. Pelagium et Coelestium auctores infamii erroris ad gnam Heros et Lazarus, *ibid.* 389, 390. Obiectis Herodis et Lazari respondit Pelagius, *xli*, 418.

LAZARUS presbyter, *xxi*, 193, 194.

LAZARUS diaconus, *xli*, 336.

LECTIOES divine omnes ea uno procedunt, *xx*, 456. Lectio nota hic necessaria, non in patria, *ii*, 374. Lec-

Gaues dicitur nos erigant contra desperationem et terrent contra se perhiam, *ibid.* 306. Verbo Dei fructus sancti in cubo, sine lectione, sine litteris, *ibid.* 339. Quanto legis, Deo tibi loquitur; quanto oras, Deo loquitur, x, 181. Tanto citius quanto proficit cum bona legi, quanto citius facit quod legi, xxvi, 546. Lectionis pervasus studium reprehenditur, *ibid.* Lectiones et cantus in Ecclesia, xix, 402.

Lector psalmum qui populo exponendus esset prelegebat, xlii, 302. Lector ascendit, tractator loquitur, xxvi, 316, 320. Lectores sonant Dei verbum etiam quando tacent tractatores, *ibid.* 444. Lector recitat Evangelium, xlviii, 307; xx, 308. Lector psalmum in Ecclesia cantans, quem ipse dicit, xxi, 317. Lector Ecclesiasticus ille non est, qui Scripturas non Ecclesiasticas, quas in Ecclesia legenti, xxxix, 22. Lectoris officio qui semel functi fuerant in aliquo Ecclesia, ab alia teneri non poterant, *ibid.* 18. Pueri in lectorum gradu, xlii, 358; xxi, 317.

Lectionum error triplex, xxviii, 43. Lectorum tardiorum errores auctori non tribuendo, xxx, 186, 187. Leges qui non potest, assidue verbum Dei audiat, x, 314, 315. Qui didicerunt a Domino Iesu Christo multo esse et humiles corde, plus cogitando et orando proficiunt, quam legendo et audiendo, xx, 110. In contentibus Christianorum legatur alternatim et postulat, xxxviii, 352.

LACTERTERIA in honore decuritur, xi, 439.

LACTUS aliquando est voluptas carnalis, et delectatio secularis, vii, 188. Lactis quia figuratur, xvi, 312. In lacte esse dicitur qui in eis Deo vivunt, *ibid.* 211, 212. Lactis dulcor infirmitas est carnis, viii, 222. Lacti orati, ii, 149. Lactis argenti, xxi, 83, 84. Lactis margaritatus, xvii, 299, 300.

LACTIS URBS, xli, 326.

LACTIS URBS noster demones ex hominibus facti, ii, 430.

LADA cocia a Jacob et manducata ab Esau, quid figuravit, xvii, 178. Lactuca cibus Episcopiorum, viii, 338. Lenticula Alexandrina magnificatur, *ibid.* 339.

LEO sacerdos Paganorum, xv, 244. Sacrorum Aegyptiorum magnus antistes, xi, 368, 369. Decorum originem profert, xxi, 374.

LEONES alyptum arbitrantur ipsam esse Leonem magnum, qui postea Sicut in Romano sede successit, xii, 96. *Sicut notum* (3) *epidae voluntatis*. Sicut ad Aurelium senem per Leonem alyptum scribit, *ibid.* 36.

LEONES non visisse caribos in aera magis credendum est, vi, 119. Leo pascitur in ludo, pascitur et in vituperatione, viii, 433. Per leonem Christus significatur, xi, 160, 161. Leo et Chironum significat et diabolum, v, 31; xlvii, 320. Leo victus est sciendo, agnos victus patiendo, viii, 433. Leo in cubili dicitur Antichristus, in quo et vis et datus operatur, *ibid.* 215, 216. Leonem cubili, corda infidelium, xi, 402. Ceteri leonum, pbeis Judaeorum; hinc, principia sacerdotum, ex, 14. Leones in leonem catuli demouca et vorum pncipales designant, xi, 160. Christus agnos et leo, xxvi, 152. Mortem perdit et agnos, consumpsit et leo, *ibid.* Vixit leo de tribu Juda aperire litium, *ibid.* 153.

LEONAS Dei famulus, xxvi, 471.

LEONASTIA basilica, xx, 348, 350. Ejus conditor ipse Leonius, *ibid.* 359.

LEONATI solemnitas ac depositio, xi, 339.

LEONATUS diaconus, xli, 259, 277.

LEONATI bellum civile, xi, 160.

LEONATUS negatus. Deum hunc factum, et quantum in Trinitate subintroducitur personam, xii, 230. Leonati errori sententia contraria, xxvi, 420, 421. Leporosus a Pivolo et Cyrimo marito corripit, xli, 239. et demum, *ibid.* 240. Leporosus pergit ad Augustiniam a quo sanatus suscipitur, *ibid.* 299. et de facto sanatur, *ibid.* 240. Sciantium et qui cum illo venerunt, *ibid.* 241. Regal Augustini per epistolam a se suscipitur suscipitur, *ibid.* 240.

LETRA mentis, doctrina varia et inconstans, xv, 407.

LEPROSUS Evangelicus. Leprosi Esus, xxvi, 316. Mandata est ejus lepra et vivi magnificatur Dominum, *ibid.* 317.

LEPTIMENUS, xxxii, 468.

LEPTIMENUS, xxxii, 422.

LEPES animal minutum et infirmum, significat timorem illi qui mansuetus peccatis operitur, xi, 136.

LETHARGICI, xviii, 440, 441. Somno periclitantur, viii, 33. Lethargicus qui nihil nervium, i, 263. Lethargicus dormire volens symbolum peccatoris perire volentis, xvii, 512; xviii, 440; xxi, 290.

LETHAUS flavius seu flavus obliviosis apud inferos, xi, 508.

LEVANA dea cui vocatur qui levat de terra, ii, 482.

LEVANDA anima ad Deum, et vas ad fontem, xli, 430. Levandum cor sursum, non patentes, x, 188, 189; xii, 432. Levare se ad Deum, et levare se contra Deum, xxi, 294.

LEVICRIS octavus rex Sicyonorum, vii, 434.

LEVICRIS episcopus, xi, 380, 390, 424.

LEVI cur non decimatus, xxxvii, 370.

LEVI absconditus erat in lumbis Atraham, v, 471.

LEVITES. Quidquid ad Levitas pertinebat, ad Deum pertinere consuevit, vi, 429.

LEVITI pro primogeniti filiorum Israel sicut Deus dicitur, *ibid.* 433.

LEVITIA scripta Actus tanquam Actus Apostolorum, xix, 230.

LEX a legendo seu eligendo dicta est, vi, 301.

LEX generaliter et specialiter accipitur, xlii, 504. Lex universalis, significat divina, xxxvii, 427. Lex alia aeterna, alia temporaria; de utraque fides et egregie, xxvii, 285. Lex aeterna est ratio divina, vel voluntas Dei ordinem naturalem conservari jultens, perturbari vetans, xxi, 31; 34, 64, 77. Lex Dei sempiterna, vi, 248. Lex Dei, voluntas Dei, viii, 106. Eterna legis notio, xxvii, 286. Lex aeterna ante legem scriptam manebat in cordibus positum, xvii, 379. Eterna legis fas est enoscere, judicare, servare, v, 365, 366. Qui legi aeterno adhaerent, temporalis legis non indigent, xxvii, 366. Lex triplex in parabolis data naturaliter, iustitia, et in litteris promulgata, xi, 506. Lex homini recto data, ut obediens virtus mandaretur, xxxvii, 469.

Lex naturalis, xi, 254, 255. Vocatur lex rationalis, *ibid.* 258. Legem naturam non sinitur ignorare, xi, 205. Omnibus hominibus inesse probatur, ix, 24. Lex scripta cur data est, cum jam in cordibus conscripta esset, *ibid.* Lex naturalis per legem scriptam est imbuta, aucta, et firmata, xi, 306. Lex quinque libris Moysi continetur, xvii, 434, 435, 436. Leges nomine omnia veteris instrumenti eloquia significantur, xxvi, 77. Legis cur in decem praeceptis agnoscitur, xxxvii, 328.

LEGUM duo genera, xviii, 471, 472. Lex et testimonium duo sunt nomina rei unius, x, 31. Lex quomodo justitiae Dei testimonium perhibet, xxv, 17. Leges divinae apud animam intus expressiones certioresque sunt, xxxvii, 65. Lex temporalis etiam a Deo data, xvii, 54. Lex temporalis potest per tempora commutari, xxv, 457. Lex scripta digito Dei, *ibid.* 527. Lex data est per Angelos in quibus persona Dei apparuit, xi, 478. Lex quinquagesima esse post agni occasionem data, quod significat, x, 328. Cur in lapide scripta lex, xi, 77.

LEXI minister Moyses, promulgator Christi, viii, 445. Legem ad condemnationem valere libulum non significat, vi, 407. Legis repetitio Novum Testamentum significat, vi, 314, 312. Cur lex apparatu terribili mirabilibusque signis coram populo data est, xi, 470.

LEX ad quid data, xix, 60, 299, 314, 315, 327, 408, 456, 458, 205, xxxvii, 477; xxi, 237; xxxvii, 418; xxxvii, 40; xxxvi, 470. Lex praevincibilis est causa, xvii, 64. Lex iniquitatis peccati, xxxvii, 446. Lex peccatum prohibita virtus est facta peccati, xxxv, 216. Quae et quomodo lex peccati, viii, 116; xxxvii, 407; xxxvii, 389, 387. Lex nihil consuevit, xxxv, 216; xxxvii, 416, 147, 154. Lex data factus est praevincator, qui antea erat oscius peccator, xi, 290, 294, 294, 436. Lex litterae ostendit peccatum; tollit peccatum lex gratiae, xxi, 283. Praevincit, ex lege, xi, 406, 407; xxi, 80. Lex apparuit peccatum, quod latet, xli, 397. Lex cur ministratio mortis appellatur, xxxv, 411.

414. Lex peccati et mortis quamquam, xix, 314; xxviii, 80. Abundantia delicti per legem, xxxiii, 417.

Legem abdicat Carprocarus, xxxv, 220. Hanciphanem Caini, et Deum legem autorem negant, *ibid.*, 222. Sicut Mancion et Manichæus, xxxv, 27. Legi veteri, Manichæi adversantur, xvii, 5. Etiamque imperitia furiosa reprehendere solent, xxxvii, 314, 315. A Pagano nihil distare Falsus blasphemabat, *ibid.*, 425. Manichæorum error de veteri lege, xxxviii, 156; et in rem calumniam, xvii, 154, 302; xxxviii, 380. Refellitur, xix, 278; 280; 289; xxxii, 8, 396. Summa locorum Scripture quos a calumniis vindicavit Augustinus, *ibid.*, 422. Pelagianorum calumniam de usu legis veteris, xxxv, 3, 4.

Lex non vituperanda tanquam mala, xxxv, 410. Lex ab Apostolo non imputatur, xvii, 6. Legi fatis secundum Pelagianos, xxxv, 30, 48. In laude legis que Pelagianorum intento, *ibid.*, legem sine nullo ad regnum quemadmodum Evangelium, dogma Coelestium, xxxv, 67. Lex quatenus a Catholicis laudatur, xxxv, 41. Lex etiam vetus a Deo, *ibid.*, 10. Lex non est mala, imo bona est, xxxvii, 134, 435, 196. Bona consistitur, xix, 278, 280, 289, 295, 314. Bona et eterna, iii, 116. Quomodo bona est, xvii, 6, 7. Lex hominis est voluntas, quæ lex iudi, xxxv, 220.

Lex vitulorum, xxxvii, 12. Legi utitur, xix, 166; xxi, 288, 548; xxv, 184; xxxv, 290, 316, 167; xvi, 262. Quibusnam utitur, xvi, 266, 267.

Lex quo loco data, xli, 22. Lex tanquam pedagogus ad gratiam dicit, xxvi, 313. Ad hoc prodest ut mittat ad gratiam, xi, 508. Lex data est ad ostendendum quam acrius vinculis contriungitur, qua de non vitulis presumebat, xvii, 11. Lex danda fuerit, que manifestas ubi ipsam ostendit hominem, ne superbia animus hominis a se ipso se posse esse intem putaret, xli, 22. Ideo data est lex, ut exente peccato humiliarentur superbi, humiliati conferrentur, confessa xarentur, xli, 83. Lex data, ut inveniret a homo qui se habebat, xix, 298, 299, 350, 406. Lex etiam ipsa in adiutorium data, sed non

sicut gratia, *ibid.*, 327. Sic in adiutorium data est, ne te sanum putares, *ibid.*, Lex data, ut infirmitas inveniretur, imo auferretur; et vel sic medicus quaeretur, *ibid.*, 314, 315, 327. Lex docendo et jubendo quod sine gratia impleri non potest, homini demonstrat omnem infirmitatem, ut quærat demonstrata infirmitatem salutare, xi, 103; xxi, 80, 81. Lex quomodo linguam ostendat, superbia curat, medicum docet, xxi, 106. Lex data Judæis, ut ad gratiam confugerent, xxxv, 414. Lex cancelli ubi facti, ut non inveniret omnia rapas, ad gratiam convales, xix, 400, 401. Lex ostendit non tantum doctorem esse necessarium, verum etiam adiutorem Deum, xxxvii, 418. Pravo data lex, ut suam gravitatem sentias, gratiam desiderare, xxxv, 469, 470. Lex Judæis pedagogus, a quo perducerent ad gratiam, que est in fide Jesu Christi, vi, 234, 242.

Legis infirmitas, xv, 433. Infirmitas ad justificandum, ix, 389. Lex que infirmitas et infirma dicitur, ix, 270. Legi Moysi ad sanandum impotentiam, xix, 59, 60, 165. Lex sive naturalis, sive scripta, non potuit auferri peccatum, xxxvii, 277; nec a peccato liberare, xxxv, 414, 415, 416. Lex factum damnat, non auferat malum, xxxv, 77. Lex sine gratia non auferit, sed auget peccatum, xi, 504, 502. Per legem non sunt ablata peccata, xvii, 0. Nec lex nec sacerdotum introductio in hæresitatem astringit, sed gratia peribet, vi, 473. Lex reconcipiat omnia peccata, xxxv, 483. Ipse legem justificat in fidei potestati, sicut et ille potest Pelagianus, xli, 407. Legi litteræ nomenque justificat, xxxvii, 440; xxxv, 414; xxxv, 459, 462. Lex sine gratia non solum nihil prodest, sed plurimum obdat, xxxv, 117. Prævaricatores faciunt, vel asque ad effectum non operari, vel admodum in sole voluntate, xxxvii, 440; xxxv, 409. Lex justificationem non efficit, sed prævaricationem, xxxvii, 458. Lex Moysi, lætulus Geni super faciem pueri, ix, 391; xxxvii, 244. Lex lapsus super mortuum positus, xvi, 44. Lex vetus lapsus offensiois est in qui gratiam non habent, x, 299.

Legis infirmitas ex carne, xix, 317.

Lex eus jubet, xxxvii, 452. Lex hominum jubet, nec non dat, xxxvii, 215, 217. Labore non, non juvare, xix, 279, 298. Lex data est ut monstraret homini infirmitatem et quærat demonstrata infirmitas Salvatore, xxxvii, 424. Lex sine gratia, xxxv, 471. Lex sine gratia nihil valet, xxi, 223. Lex hostem, non vincere, xxi, 290. Lex sine gratia nihil valet, xxi, 290. Lex non est mala, licet sine gratia sit noxia, xxxvii, 411. Lex semper est bona, sive oblit omnia gratia, sive prout plenis gratia, *ibid.*, 412. Lex quomodo nocet, xvii, 6, 7. Lex sine gratia non nocet, peccatis, sed virtus est peccati, non peccati, sed peccato dedit virtutem, non quia mala jubet, aut bona prohibet, sed quia ex prohibitione auctum est desiderium, non extinctionem, xix, 319, 399; xxxvii, 415; xxi, 80, 81, 244, 242. Lex quomodo licet, xxxvii, 415, 416. Quod lex vult, tanto magis licet, quanto minus licet, xxxvii, 150. Lex quomodo virtus peccati, a bona est, *ibid.*, 157.

Lex sine gratia peccatum operatur, xv, 190, 191. Facit magis peccatum, xix, 303. Item operatur, xxxv, 459. Quomodo, xvii, 422. Lex que cogit peccare gravius est, xxxvii, 522. Inexuales alios sunt quibusdam lege instructi, legi non obediunt, xli, 63. Legi per gratiam unum, cum il non facimus quod facimus, vel facimus quod non faciebamus, dicitur, vel facimus quod non faciebamus, xvii, 153. Lex sine gratia sine iure non jubere potest, non juvare, sed peccata vincere non potest, xxxv, 474, 175. Contra legem peccatibus prævaricatoris erimen accessit, xvii, 7, 11. Quibus non datur gratia prævaricatoris sunt accedente lege, non iusti, xxxvii, 506.

Lexis prævaricator que, xxxv, 481. Per legem cognoscitur tollitur excusatio quomodo homines afferre solent in peccatis, *ibid.*, 462, 464. Inexuales sibi sunt qui legem cognoscunt, per eos virtus omnibus commendatur non impleverunt, xli, 64, 65. Lex peccatoris convincit, non absolvet, xv, 160. Qui in media ætate duntaxat legem præceperunt,

sed non alieni peccato secundum Julianum, non tamen prævaricatores, xxxvii, 445. Legi vel date in paradiso, vel in cordescripta, vel per Moysem datur prævaricatoris repositum sui, cum peccatores terra, xi, 315. Lex 60 duntaxat potuit obstruere, non potius mentem convertere, xxxv, 77. Legi volente nec quomodo sanentur, xvi, 414.

Lex antiqua re vera grave iugum qui leve fuit, xvii, 286. Lex adjuvat ut legi impletur, xxxvii, 116. Lex data est ut in gratia quaeretur, gratia data est ut in gratia quaeratur, xxxvii, 413. Lex nec est gratia et nihil ex ea fit recte sine gratia, xxxv, 33. Ua non lex, sic nec ipsa natura est gratia qui Christiani sumus, *ibid.*, 487. Littera est occidens, xxxvii, 414, 415, 417, 429, 437; xxxv, 409. In quo ille occidit, *ibid.*, 73, 74. In quo ille tera jure prædestinatus, xxxvii, 267. Littera est occidit, non videndum, quod est occidit omnia ad videndum, hanc gratia est mentibus ad implendam legem, xxxvii, 412. Legi ubi non erat gratia, caro invectione resistit, xix, 317. Fides Catholicis lex et gratia, xxxv, 4.

Legem implere quid sit, xxxvii, 463, 469, 176. Lex unde non poterat implere, xxi, 421, 422. Legem non implet infirmitas mea, sed legem laudat voluntas mea, xix, 300. Legem implere per carnem impossibile, xxxv, 4. Lex non sufficit in hero artilitio, xi, 258. Ad legem implendam virtus humana non sufficit, *ibid.*, 402, 168, 107. Lex sententia eorum qui legem per vires proprias implere non dicunt, sequitur non de. orare debere, *ibid.*, 107. Lex non est testimonium liberæ voluntatis, xxxv, 470, 470. Lex non jubet nisi esse voluntas, xxi, 401, jubet et si esse voluntas, xxi, 401. Legi gratia non implet eum lex jubet, et homo quasi suis virtutibus fecit; sed cum spiritu alij et hominibus, sed cum Dei gratia liberata virtutibus fecit, xxxv, 27, 28. Legem fieri naturaliter, *ibid.*, xxxvii, 426. Qui naturaliter que legi sunt faciendi, et alieni sunt a gratia, quibus promeritur, *ibid.*, 428. Legi aliquis impletur non per vires naturæ homo ferre possit, non tamen ad beatitudinem vitam obtinendam, *ibid.*, 438, 459

Fides Catholica de lege, gratia, et libero arbitrio, xxxvi, 5.

Lex non timore poena impletur, sed amore iustitiae, xvi, 436; xv, 298, 414; xxvi, 83; xxxiii, 443; xxxiv, 122. Lex concupiscentiam terreat, non extinguit; fecit timorem poena, non amorem iustitiae, xix, 298. Lex timorem incutit, non trilevit charitatem, xxxiii, 539. Lex minari novit, non subvertit; iulhera, non iurare, xxx, 279. Ostendere, non tollere peccatum, *ibid.* 281. Lex frustra minatur, quando iniquitas dominatur, xvii, 417. Ad his quae lex prohibet abstinere timore poena, non amore iustitiae, peccatum est, xii, 182. Lex quae poena non timore poena, non amore iustitiae, profecto invitit facit, xii, 426, et inimicus est legis, *ibid.* Lex terret de se ipso sperantem, gratia adiuvat in Deum sperantem, xix, 228, 229.

Lexi veteris similitudo quare in Veteri Testamento fuerat, xi, 210. In lege veteri prevailent timor, in nova amor, x, 30. Lex carnis dicitur esse, *ibid.* 184; xi, 516, 517; xi, 156. Lex veteris non noceret nisi punire peccata, xvii, 460. Lex prescribitur Iudaeis ne malefactoribus parceret, xvi, 373, 373. Lex utilitas vocatur, quando minatur et terret et vincit, xxxviii, 157. Lex non necessaria, nisi his quibus utilis, est spiritus et timor, xxxvii, 11. Carcer Dei per legem, xxxvi, 50, 54. Legis minarum scopus, xxxiii, 439, 491. Lex moralissimus pedagogus, xix, 329, 337, 348. Qui dicit ad legem, xxxvii, 484.

Lex sine gratia impleri non potest, xvi, 231, 231, 423. Legem nemo implet, nisi quem adiuvat gratia, xv, 297. Non vitio legis, sed vitio prudenter amae lex non impletur, xxxvii, 443. Legis littera iurare tantum, non adjuvare potest, *ibid.* 278. Legis precepta non possunt impleri nisi per gratiam, xvii, 232, 417; xix, 309, 337, 297, 414; xi, 406, 407; xii, 81, 82, 109, 81. Non implentur lex timore, quae non impletur nisi charitate, v, 222, 223; vi, 405; vii, 476, 477; ix, 288, 289; x, 87. Legem non implet nisi charitas, xvii, 429, 130; xvi, 527, 528; xxxviii, 156. Multa sunt facienda, non iubente lege; sed libera charitate, xxvi, 381. Lex tunc im-

pletur, dum non cupiditate rerum temporalium, sed charitate illius qui praecipit, sunt quaeconque praecipit, xxy, 592, 539. Quidquid lex iubet, nemo potest implere, inspirante, domini completur, xxxvii, 588. Lex iubet novit cui succumbit infirmitas, gratia iuvare, quae infirmitati charitas, xxvii, 416. Quae per legem impleri non potest, per fidem implita sunt, xvii, 8. Lex impleri non potest nisi a spiritalibus, xxi, 498. Lex asseritiorum Dei, lex charitatis dat veniam peccatis, sed praeterita, ammonet de futuris, xii, 156, 157. Idem praecipit timentibus lex est, amantibus gratia, xxxviii, 157. Lex littera est his qui cum non implent per spiritum charitatis, *ibid.* 158. Lex ream obligat ex praevocacione, iubendo quod implere homines ex infirmitate non possunt, nisi se ad Dei gratiam pietate convertant, xxxviii, 154, 155. Preca facere debet et ad misericordiam fegere qui legem implere non potest, xv, 12. Per legem cognoscit peccati, per fidem imperator gratiae contra vitio peccati, per gratiam sanatio animae a vitio peccati, per gratiam sanatio libertas arbitrii, per liberum arbitrium iustitia dilectio, per dilectionem iustitia legis operatio, xxxvii, 463. Lex adducit ad fidem, fides impetrat spiritum largiorem, diffusum spiritus charitatem, charitas implet legem, xxi, 493. Antea legem et sub lege quomodo concupiscentia dominata est, xvii, 6.

Lex facit reos homines sub lege constitutos, xiv, 414. Quid sub lege caso, xxxvii, 402, 403. Quis sub lege esse dicatur, xxxvii, 534; xxxv, 27. Sub lege est qui legem non implet, xiv, 414. Tandem homo est sub lege quando vivit peccato, xxxvii, 79, 80. Sub lege sunt quibus lex dominatur, *ibid.* 154, 156. Qui sunt sub lege, verbi sunt dominones cupiditatis, *ibid.* 120, 151. Esse sub lege est de virtutis suis ad faciendum Dei precepta superbia elatione praesumere, xxxvii, 110. Reus sub lege est, iustus cum lege, xvi, 41. Sui lege homines carnalia bona appetentes, legis iustitiam non amantur, xvii, 18. Sub lege operatio sana, cum libido animam vastat, et cohibetur poena metu,

non amore virtutis obstruit, xviii, 533. Homo sub lege, homo sub gratia potest qui differat, xxi, 488, 499. Aliud est esse sub lege, aliud in lege, aliud sine lege, vii, 114, 124; xxvi, 531. Iusti tempore legis exultant, nec tamen illi erant sub lege, sed sub gratia, xxxiv, 172. Conditio hominis sub lege post, xxxviii, 88, 152, 153. Homo sub lege figuratur per David Salis arbori operatum, xii, 430. Peccare in lege quod, xvi, 229.

Legis scientia non est necessaria absolute ad non peccandum, xxxvii, 48. Non posse esse sine peccato, nisi qui legis scientiam habuerit, Pelagus obprobrium quomodo ab ipso dictum, xxxvii, 443. Dicentium, *ibid.* Aliud est hominem per scientiam legis ad non peccandum adiuvare, aliud non posse esse sine peccato, nisi qui legis scientiam habuerit, *ibid.* 48. Legis scientia sine charitate inutilis, xxxv, 50. Legem qui implent vita, non possunt non tenere memoria, ix, 80. Legem enim Deum in corde ponit, ut ex casto amore diligatur, vi, 490, 491. Lex alia quae scribitur et imponitur servituti; alia quae mente concipitur ad eo qui non iudicat filius, vii, 114. Con Christiani in libro legis, quos laudare in firmamento caeli, x, 374, 375. Ille pie attendit legem Dei, et verba oris eius, cuius aurem inclinat humilitas, non cupis cervicem erigit superbia, x, 26. Legem Dei quomodo quae memoria beneat, et non vitio fructus, ix, 80, 81; x, 373; xi, 393, 478. Qui legis meminit, nec eam diligit, memoria eius lapsus illi est scriptus, non quo admemit sed quo praeiurat, xi, 427.

Lex triplex secundum Apostolum, lex fidei, lex factorum et lex peccati, xix, 376, 380, 284. Lex peccati, quae, xvii, 47, 139, et quae Apostolo, xxvii, 72. Quomodo lex, peccati virtus, xxxvii, 580, 589. Lex peccati cum reatu in parvulis non baptizatis, xxxvii, 223. Quomodo lex peccati remissa est per Baptismum, et remissa, xxxv, 110, 110. Concupiscentia. Lex peccati est duplicata consuetudinis, xvi, 480. Lex in umbra est, lex mentis ad verum se pu-

quant, xxxvii, 222. Lex Dei, lex operum, lex fidei, xxxvii, 439. Lex operum et lex fidei quo differant, xxxvii, 436, 430, 431, 432, 435, 430. Legem factorum dicit Dominus: *Non concupiscentia, lege fidei dicit: Sine me nihil potest fieri facere, xxxvii, 451. Legem operum dicit Dominus: Fac quod iubet; legem fidei dicitur: Da quod iubet, *ibid.* 432. In lege factorum est Dei iubentis iustitia; in lege fidei, subventientis misericordia, xii, 423. Legis factores non per opera, sed per gratiam iustificentur, xxxvii, 354. Legis opera quibus homo non iustificatur, quomodo sunt, *ibid.* 454. Potuit Apostolus esse iustus in affectu boni pravis praeservator legis, et tamen conscientia opera Legis impleat, xxxvii, 417. Lex fidei, quae, xvi, 429. Lex non evacuatur per fidem, sed statuitur, xxxvii, 463. Lex fidei, iuncta multitudine dilectionis, non charitas, *ibid.* 463. Concedit legi Dei serendum interitorem hominem, non litteram, sed spiritum domini est, *ibid.* 437. Legi Dei condescendit, de magna venit gratia Dei, *ibid.* 313, 314.*

Lex scripta in tabulis, et lex scripta in corde, xxxvii, 439. Lex scripta in cordibus, quae, *ibid.* 444, 445, 453, 455. Lex ad discernendum iustum, cuiusque cordi inscripta, xx, 24. Lex Novi Testamenti significantur in cordibus scribi dicitur, qui distant fideles a Gentilibus, quae habent opus legi scriptum in cordibus suis, xxxvii, 492, 493, 455. Lex ad discernendum iustum, cuiusque cordi inscripta, xx, 24. Lex Novi Testamenti significantur, *ibid.* 449, 455.

Lex spiritus vite, quae, xxxvii, 80, 81. Quomodo liberat a lege peccati et mortis, xxxvii, 223. Lex nova, sententiam liberantem voluntatis, xxxvii, 470. Lex libertatis, charitatis, xxxvii, 535. Legi Dei mente servare, carne autem legi peccati, quae, xxxvii, 222, 223. Per solam gratiam homo mente servit legi Dei, *ibid.* 422. Lex mentis, lex membrorum, per Timotheum significatur, vii, 101.

Lex civilitatis Dei, charitatis, x, 385. In colla pharisaico legis sine ullo peccato non tollere servatur, xii, 442. Lex non implentur illi et nihil omnino dicit, nisi in altera vita, xxxv, 28. Lex in corde

Leges humanae ascendenda, *iv*, 505.
 Legibus civibus terrae civilis civitas
 ecclesiastica obtineri non debuit, *ibid.*
 45. Leges sua non infringit imperator,
 quando confessus dat indulgentiam, *viii*,
 444. Ex bonis et malis legibus imperator
 Ecclesiam proficit, *xxxix*, 302; *xi*,
 446. Legibus malis prohibetur boni,
 legibus bonis commendatur mali, *xxxix*,
 428. Cor regis cum est indolens, aut exor-
 cetur aut probantur boni; eum vero est
 fidele, aut corrumpitur aut plebiscitur
 mali, *xxxix*, 290. Leges non petenda
 ab imperatoribus contra Donatistas Au-
 gustinus cum aliis sentiat, alii contra
 sentiant, *xi*, 461. Leges ab imperatoribus
 Apostoli non postularunt, *xxxix*,
 455; 456. Leges imperatorum, si
 exemplo Pauli apostoli implorare possunt
 Christiani, *ibid.* 463. Quid de legibus ab
 imperatoribus contra Donatistas petenda
 decretum sit in concilio Carthage, *ibid.*
 461. Leges imperatorum contra heretico-
 rum, *xi*, 460. Paganorum, *xxvii*, 71. Leges
 imperatorum haereticis damnis et exiliis,
 Paganorum autem sacrificis epistae plebs-
 titur, *xxxix*, 170. Leges de fidelis confir-
 gendis et haereticis corrigendis vivo Sili-
 cone in Africam missi, *ibid.* 293. Eam-
 dem occasione missi ad Christianam re-
 ligionem vel Catholicam pacem convulsi,
ibid. 294. Haec tunc tant homines cum
 imperatore nascente vel nascente data,
ibid. 298. Lex Theodoti male de decem
 liberarum auri in haereticos, in Donatistas
 qui in Ecclesia deservierunt, extensa, *xi*,
 461. Donatistae possessiones amittere
 juri sunt secundum leges regum ter-
 restrium, *ibid.* 496, 457. Quereia haereticorum
 adversus leges imperatorum
 Catholicorum, *xxxix*, 386. Leges imperatorum
 imperatorum pro Catholicis adversus
 haereticos defenduntur, *xxxix*, 386. Legum
 coercitio non adfertur liberum
 arbitrium, *xxxix*, 96, 97. Legum im-
 perialium adversus Donatistas et alios
 unitas, *xxxix*, 399, 39, 97; *xxxix*,
 295; *xi*, 445, 450, 451, 456, 457,
 464. Donatistarum plerumque per leges
 imperatorum correcti sunt, *xi*,
 444, 464. Legum severitate non utuntur
 Catholici adversus haereticos, *xxxix*,
 344, 145, 146. Legum severitatem Do-
 natistas deprecatur Augustinus, *ibid.*

247. Lex Antonini in adulteros, *xxvii*,
 404. Lex Julia, *ibid.* Lex Vocumina, *xxvii*,
 413. Leges seculares, *xxxvii*, 432.

Lex interpretatur Laborum, *xiii*, 391.
 Lex figura est vite active, *ibid.*

LIBERTAS interpretatur Candidatio, *ii*,
 427, 428, 429. Videtur autem candidatio
 esse saeculi lupus modo nitentis et
 fulgentis in pompis suis, *ibid.* Liberaum
 pro dignitate lupus saeculi accipitur, *ix*,
 429, 450; *xi*, 452, 453. Libani fractus
 qui sunt, *ibid.*

LIBERALITAS, *xxxix*, 315.
 LIBERUS, *xli*, 149, 150, 151. Libelli
 dabuntur ut miracula in populo resita-
 rentur, *iv*, 253, 255, 256; *xxvii*, 307;
xx, 519; *xli*, 163, 152.

LIBERTINA dea, a Libidine sic appella-
 ta, *ii*, 175.

LIBERUS deus, Libera dea, unde sic di-
 cuntur, *ii*, 294, 295. Liber pater, dicitur
 etiam Dionysius, post mortem et deus
 habitus, *iii*, 447, 446, 440. Liber vix
 inventus, *ibid.* 445, 446. Liber cum Ce-
 lere seminibus precipitatur, *ii*, 330. Li-
 beri sacra quam Turpius, *ibid.* 335, 346,
 343. Liberaum paucorum sacerdotum
 oculis committendum putant Pagani,
xxxviii, 293.

LIBERUS deus qui praesent conceptus, alius
 a Baccho, *ii*, 307. Vide notam 29
 ejusdem voluminis.

LIBERATUS episcopus, *xxxix*, 372, 373.
 LIBERTAS disciplina nihil habent
 congruum libertati, nisi quod habent
 congruum veritati, *xxxix*, 249. Hinc
 postquam, philosophorum, oratorum, ar-
 tes, plerumque dicte immiseri libertati,
ibid.

LIBERUS vitae nomine quid intelligitur,
ix, 104. Liber vite praedestinatio ten
 praesentia Dei, *ibid.* 107. De libro vite
 quompiam deleri, quomodo accipiendum,
ix, 345, 346. Liber vite operatur in
 iudicio, *ix*, 104. Quisnam liber intelligitur
 in his verbis: In capite libri
 scriptum est, etc., *xli*, 85. Libri li-
 vini quidam imperse sunt deliciae
 saeculae et bonae, *viii*, 151. Liber ubi sit
 pagina divina, liber sit ubi scripta terra-
 rum; in istis codicibus non legunt nisi
 qui litteras norunt, in tota mundo legunt
 et idiota, *ibid.* 223. Liber dicitur in ore
 et amarus in ventre, *ibid.* 280. Libro

plures a pluribus fieri diverso stylo, non
 diversa fide, etiam de eisdem questionibus,
 nihil est, *xxx*, 188; *xxxix*, 3.
 Auctoritas liberorum qui non profuerint
 exercitatio, sed praecipitandi auctoritate
 erubescunt a nobis, *xxviii*, 303, 312.
 Eius in libris alii hominibus scriptis in-
 veniunt eadem veritas quae in sacris,
 longe tamen est imperit auctoritas, *ibid.*
 304. Liberi ab hominibus scripti non omni-
 bus necessitate credendi, sed cum iudicandi
 libertate legendi, *ibid.* 303, 304. Libros
 aliorum et sermiones qui carpiunt peccant
 sepe et graviter, *xxxix*, 225, 226. Li-
 bri termino reficitur lectoris intentio,
 sicut labor victoris hospiti, *xxxix*, 385.
 Libri professorum apud sunt non omni-
 bus communes, *ix*, 135, 136. In libris alieno-
 genarum invenitur optima praecpta
 morum et discipulis, sed non humiliter,
vii, 457. Librorum improlatorum lectio,
 quibus possit non alioque, *xxxix*, 341.
 Libros canonicos alioque quomodo legat
 Augustinus, *xxxix*, 97, 118. Libri possi-
 biles Sacrorum professorum, *xxxix*, 283.

LIBERTAS vis non habebat Abraham
 et Sara cum Isaac generis, *xxxix*, 202.
 LIBERTAS variis modis sonatur, *xxxix*,
 258. Libertas naturalis, nulli servit,
ix, 41. Libertas nostra, non servit
 peccato si, *vii*, 283. Que est peior
 mors animi, quam libertas erroris,
xxxix, 305. Vide infra.

LIBERTUM arbitrium media vis, *xxxix*,
 469. Liberum arbitrium quod hoc atque
 illic liberum flecti potest, *ibid.* 561.
 Liberum arbitrium quod secundum Pel-
 agianum, *xxxix*, 459, et quomodo ab
 illo denatur, *xxxix*, 254, 254, 255,
 256; *xxxvii*, 78, et a Pelagianis,
xxxix, 360, 443, 445. Libera volun-
 tas sic a Pelagiano denatur ut is necesse
 sit avertere libertatem Deo, *xxxvii*, 58,
 87. Libertas equalitatis nec in Pel-
 gianum opinione reperitur, *ibid.* 84.
 Liberum arbitrium secundum Pelagianum
 non constat sine possibilitate peccandi,
ibid. 86. Liberi arbitrii possibilitatem
 ten in bonum quam in malum ex propria
 lance percussione vult Pelagius, nec alii
 isti, *xi*, 309, 503, 504. In Deo et in
 beatis liberum arbitrium est sine possi-
 bilitate peccandi, *xxxvii*, 443. Ad sa-
 lutem liberi arbitrii non pertinet posse

et peccare et non peccare, *ibid.* 372.
 Possibilitas mali non requiritur ad lib-
 eritatem, *ibid.* 447, 448. Liberum arbitrium
 in Deo summum, *ibid.* 372. Licet
 malum facere non possit, *xxxix*, 277.
 Liber ut quisquam sit, non requiritur
 ut vellet possit et bonum et malum, *ibid.*
 276. Varii posse in bonum et malum
 ad liberum arbitrium non pertinet,
xxxix, 487. Liberum arbitrium putat
 Julianus non consistere cum necessitate,
ibid. 87. Necessitas quaedam beata non
 auferens libertatem, *xxxix*, 275. Libe-
 rum arbitrium quae ratione Augustinus
 adducit praesertim explicat, *xxxix*, 286.
 Liberum arbitrium sive in vitam malum,
 sive in bonum non negat fidei Catholica,
xli, 206.

Liberum arbitrium per peccatum Ade
 dici sublatum, Juliano calumniam, *xxxix*,
 248, 268. Liberum arbitrium impis
 non est ademptum, *xxxix*, 410. Nemo
 vel in bonum vel in malum cogitur in-
 vitus, *ibid.* 432. Deus non suavit
 vitium, *xi*, 67. Liberum arbitrium asserit
 Augustinus, *xxxix*, 515; *xi*, 143. Liberum
 arbitrium animae datum, *i*, 323; *ix*,
 338; *xxxix*, 303; *xli*, 437, 453. Lib-
 era est nulla voluntas, quia est in pos-
 sitate, *xxxix*, 360. Per liberam volun-
 tatem ipsa libera voluntate utimur, *ibid.*
 348. Quid censatur esse in nostra
 potestate, *ibid.* 358; *xli*, 454. Quid lib-
 era voluntate, quid necessitate facimus,
xli, 267. Libertas si tollitur, non
 humana vita subvertitur, *xi*, 231. Li-
 berum voluntatis arbitrium non negant,
 qui confitentur, omnem hominem corde
 suo credentem, non nisi sua libera cre-
 dere voluntate, *ibid.* 231. Libera voluntas
 libertatis arbitrium esse in homine probatur
 ex divina praecpta, *xxxix*, 464, 465,
 467, 468. In ipso quod aliquid recep-
 erunt et imperatorum sive obedientiam
 requiritur, quia nulla potest esse sine li-
 bero arbitrio, *xli*, 163. Ex eo quod venit
 Dominus mandatum salvare, et quod ven-
 turus sit ipsum iudicare, gratis et libe-
 rum arbitrium asseritur, *xxxix*, 464, 465,
 469. Qui putat hominem, qui per actum
 potest ut libera voluntatis arbitrio,
 secundum opera sua non iudicari, errat,
xli, 164. Si non accepisset hominem
 arbitrium et rationem, non eum

Liberum arbitrium a Dei gratia non est separandum, tanquam sine illa vel cogitare aliquid vel agere ulla ratione possumus, *xxi*, 200. Libero arbitrio quod factus est homo a bono malo, non potest fieri ex malo bonus, *xxvi*, 392. Libero arbitrio expulsum, hominum liberum arbitrium capitatum, hominum ad peccatum vel ad iustitiam vere, non divinitus liberatum adiuturum non valet, *xxxy*, 33, 56. Non est liber quibus ad agendum bonum sine adiutorio Dei, *xxviii*, 76, 77, 78, 80, 81, 84, 86. Liberum arbitrium non sufficit ad expellendum quomodo vivendum sit, et ad bene vivendum, *xxxiii*, 518, 519. Nec mirandum quod vel ignorando non habet homo liberum arbitrium voluntatis ad eligendum quid recte faciat; vel resistente consilio consuetudine videtur quid recte faciendum sit et velle, nec potest implere, *ibid.* 316. Si hi quorum causa variatur ius spiritus consensit, ad actus singulos indigent Dei gratia, ut vincantur; qualem libertatem voluntatis habere possunt quoniam non de potestate eripi tenebantur dominante iniquitate, nec certare coguntur? *xxxvii*, 471. Liberum arbitrium non sufficit ad vincendum tentationes, nisi a Domino victoria concedatur utriusque non infret in tentationem, *xxxv*, 474. Ut non intremus in tentationem si voluntas sufficeret non orationis; quae tamen si desisset, nec ovis poteramus, *xxi*, 237, 288. Qui accepto semel libero voluntatis arbitrio creatione non opus esse dicitur, ut Deus adjuvet non peccantem, ab ipsius phantasiam accusantur, *xxxiii*, 437, 438.

Libero suo arbitrio legem sufficere arbitramur, resoluimus, *xxi*, 329. Libero arbitrio lex non sufficit, *xxi*, 288. Liberum arbitrium non sufficit sine gratia ad implenda precepta negativa, *xxxv*, 68. Preceptum Dei custodire non sic habet homo in arbitrio potestate, ut nulla indiget adiumento id posse efflicere, *xxi*, 323, 324. Liberum arbitrium non sufficit sine gratia, *xxxv*, 68; *xxxv*, 484. Non sufficit ad non peccandum, *xxxiii*, 542; *xxxv*, 5. Liberum arbitrium in nobis ante gratiam non est ut non peccemus, sed tantum ad peccare nolimus, *xxvii*, 7, 8. Qua libertate indigent qui peccatum facere nolunt, *xxxvi*, 299,

260. *Voluntas propria omnes respexit Pelagius, quatenus episcopatus speculandus illud approbavit, xxxvi*, 49. Merita sententia illa Pelagi fratres quondam pernovit, *ibid.* Nemo bene libero arbitrio potest nisi per gratiam, *ibid.* 437. Homo non se nisi regulando debet committere, *ibid.* 50. Anus liberum voluntatem tuam, quod te tibi concessit? Melius te potest arcaris, qui te potuit atque omnes creare, *xxi*, 315.

Libertes ad bonum nominis ex gratia, *xxxvi*, 320. Liberum arbitrium valet ad opera bona, si divinitus adiuret, *xxi*, 245. Liberum est arbitrium, etiam divino indiget adiutorio, *ibid.* 393. Liberum arbitrium et Dei gratia simul coniunguntur, *xxxv*, 473. Utrumque Scriptura admittit, *xxi*, 207. Quomodo utrumque commendat, *ibid.* 207. Inhibere cor in testimonio Dei, simul est et divini incoerit, et proprie voluntatis, *xxi*, 495. Gratia dilectio sine qua nemo nisi pie vivit, asserenda, ut vero liberum defendatur arbitrium, *xxxvi*, 384. Liberum arbitrium potest esse solum in homine, si non venit ad Christum, boni autem potest nisi adiutum esse, si venit, *xxxvi*, 222.

Liberum arbitrium hic infirmum, etiam in baptizatis et sanctis, *xxxvii*, 437. Eius infirmitas nominis per gratiam reparatur, *ibid.* 80. Liberum arbitrium gratia reddendum et adiuvandum, *ibid.* 54. Libertas bene agendi peribit, non relict nisi per gratiam, *ibid.* 487. In homine quod relinquit homo, solus Deo gratia revocari potest, non voluntate libertatis, quam merito iniquitatis amittit, *ibid.* 443. Libertas amissa reddi non potest, nisi a Deo, *xxi*, 184.

Libertas vocis ex gratia, *xxxvi*, 468. per gratiam, *xxxvi*, 38. Liberum arbitrium vere fit liberum gratia, *xxi*, 390. Liberi efficiuntur per adiutorium gratiae, *xxxvii*, 479. Leges peccati non sunt liberi nisi per gratiam, *sas*, 319, 314. Libertatis praeiudicium statum Christi reformasti adversus, ut Innocentius, *xxi*, 483. Libertas a liberatore promittitur creditentibus, *xxxvi*, 8. Tunc efficiunt vere liberi, cum Deus nos creat; non ut homines, quod iam fecit, sed ut boni simus, *xxxvi*, 117. In primo Adam patuit quid homi-

nis arbitrium valeret ad mortem, in secundo quid Dei adiutorium valeret ad vitam, *xxi*, 527. Voluntas non libertate gratiam, sed gratia libertatem consequitur, *xxxvi*, 20. In recte faciendo ideo nullum est vinculum necessitatis, quia libertas est charitatis, *xxxvii*, 544. Ipsa similitas est vera libertas, *xxxvi*, 9.

Liberum arbitrium per gratiam non extenuatur, sed statuitur, *xxxvii*, 463. Non tollitur, cum gratia praedicatur, *ibid.* 511. Ab Apostolo non aufertur, *xxxvi*, 146. Neque voluntatis arbitrium ideo tollitur, quia iuvatur; sed ideo iuvatur, quia non tollitur, *xxi*, 248, 249. Libertas voluntas a Deo data; tametsi aliquid illo nihil sit consueti noster, *xxi*, 321. Quod ab homine exigitur propter arbitrium voluntatis, hoc a Deo petitur propter auxilium maiestatis, *xxi*, 344. Liberum arbitrium ad hoc nos habere intelligimus, ut pia voluntate invocemus Dominum, *xxi*, 247. Qui oppugnat gratiam, qua nostrum ad declinandum a malo, et faciendum bonum, liberatur arbitrium, ipse arbitrium suum vult adhuc esse captivum, *xxi*, 221. Liberum arbitrium peius oppugnant, qui oppugnant Dei gratiam, qua vere ad bonum signata et agens fit liberum, *ibid.* 234. Liberum arbitrium non sic defenditur, ut a bona opera sine Dei gratia tribuatur; nec sic defendatur gratiam, ut quasi de illa securi, mala opera diligitis, *ibid.* 208, 209.

Liberti arbitrii, et gratiae Dei conciliande difficultas, *xxxvi*, 147. Liber ad mollem qui, *xxxvii*, 86. Ad peccandum liber est qui peccati servus additus est, *xxxvi*, 116. Libertas a iudiciis, servitibus sub peccato, *xxi*, 381. Liberum arbitrium in malo habet, cui dicitur totum militis vel accitatis vel nuntius dexteri, *xxxvi*, 206. Liberum voluntatem habent in malo, qui sunt liberi iustitiae; non habent liberam in bonis, qui sunt servi peccati, *ibid.* 274. Liberi a iustitia non sunt nisi arbitrio libertatis, liberi autem a peccato non sunt, nisi gratia Salvatoris, *ibid.* 205. Illi sumus veraciter liberi, ubi non deletamur invidi, *xxxvii*, 220. Liberi ad facienda opera parati quoniam, *xxxvi*, 257, 260. Quis liber ad bonum,

xxxvii, 88. Ad peccatum liberum non erit nisi a iusto libertas, iustitiam experiri esse servum, *xxvi*, 116. Libera voluntas, *quas*, *xxv*, 454. Libertas prima est carere peccati, *ibid.* 435. Libertas a peccato, *xxxvi*, 88, 89. Finita de libero arbitrio sic posuit qui sunt servi peccati, *xxxvii*, 462. Nec libera dicitur est voluntas, quodvis vincendum et vincendum cupiditatis, subditia est, *xxi*, 402, 103. Libertas est cum non peccare delectat, *xxxvii*, 438. Libertas Novi Testamenti est est, ut peccato ad *xxxvi*, 39. Liberrimum tunc est arbitrium, cum peccato servit non poterit, *ibid.* 46. Libertes erit arbitrium quod omnino non poterit servare peccato, *xxvi*, 167. Non pugnat cum libertate arbitrii negata peccandi licentia et iniquitas, *xxxvii*, 199. Et ita consensum majores Donatistarum, *ibid.* 202. Homo a malo se ipso liberatus, laedi ab alio quomodo potest, *xxi*, 525; *xxi*, 22, 23. Solus iustus est liber, *xxi*, 381.

Libertas vere est Christo servare, *xxxvii*, 368. Libera est creatura, cui laudum Creatoris exhibet, *xxi*, 965. Uni Deo summa libertate servitur, *xxi*, 483; *xxxvi*, 506. Libertas a temporali lege et rerum inferiorum dominio, curvo est qui aeterna legi adherent, *xxvii*, 487. Libertas a cuius se dominanti creaturae, qui per Christum libertatis in Deo servitio gaudemus, *xxi*, 321. Libertas a conditione peccati, curvo est qui veritatis sublimatur, *xxxvi*, 306. Libera voluntas tanto erit liberius, quanto sanior; et tunc sanior, quanto divinus miserere deus gratioso subditus, *xxi*, 247. Liberi non necessitas, sed charitas servit, *xxi*, 508. Ipsa est vera libertas propter recti facti iustitiam, simul et qui servit propter precepti libentiam, *xxxvi*, 116. Libertas vera est sana libertas est, cum bonorum opus sit non timere sed amorem, *xxi*, 273. Libertas Novi Testamenti minor, servitio Veteris Tori, *xxxvii*, 537. Libertas timorem excludit, *xxi*, 456. Libertatis lex est charitatis lex, *xxi*, 357. Spiritus servituti et spiritus libertatis, *xxi*, 438. Libertas duplex, altera meriti, altera premiti, *xxi*, 312, 313. Major nunc

sumens, vii, 208. Violata societas quam cum Deo nobis esse debet; cum eadem natura, cujus ille auctor est, libidinis pervertitur pollutur, xxv, 55. *Fidei caritas*. Libido in omni maleficio dominatur, xxxvi, 281. Ad vitæ necessitatibus libidine, alii ratione decuntur, xviii, 198. Libido triplex, xxv, 37.

Libido. Nemo est neque aëre sapiens, ut contra libidines nullam habeat conflictionem, iv, 17. Sacerdotum in hac vita cum seculorum libidine pugna et lucta, xxxv, 308. Libido 209, 208. Libidinem quatenus castitas expugnat et in conjugalis, et in continentibus, xxvii, 344. Libido cum vincitur, vincitur diaboli, xxv, 343. An ideo libidine non resistendum, quia est panis peccati, *ibid.* 321. Libidinis concupiscit potius quam imperatur, *ibid.* 297. Senex LXXXIV annorum Lyricium sibi ad libidinem emittit, xxv, 300. Libidinis impetus, cautus gravitate fractus, *ibid.* 337. Libido surgit? tunc: membra quod factura est, que successit? ix, 93. Surgere novit, vincere non novit; surgendo assidue sine causa, discit et non surgere, *ibid.* 110, 111. Ardere sine causa, et consumi se, *ibid.* Lilius in solatis nostris perfectione tanquam infirmitas perit, xxvii, 322. In quibus non sanabitur, damnabitur, xxvii, 337. Libido cur non est malum in peccatoribus, xxv, 272, 308; xxvii, 297, 309, 310, 339. Libido perit ad naturam peccatoris, ad peccatam hominis. *Fidei concupiscentia*, xxvii, 187, 191, 192, 207.

LIBEROSI non credunt antiquos quos temperant non potuisse multis feminis, v, 25, 26. Libidinosi describuntur, *ibid.* 66. In libidines suas evadunt, cur fluxi et soluti dicantur, ix, 47. **LINOUS** Vagnis, xxxi, 292, 318. **LINUM** dicitur liber Dietrichi, xxvii, 377, 478, 510, 518.

LIVICI philosophi, ii, 376.

LIVENTIS Romaniani filius, i, 34; xxvii, 330. Augustini pro se sollicitudo, xxxviii, 304, 305. Nomen patris et matris erga Liventium, Augustini pietas jure sibi vindicat, *ibid.* 305. Liventium a mortuis incompisitis et

libidinosus ad sapientiam studium revertat Augustinus, *ibid.* 331, 372, 333. Liventium Paulino commendat Augustinus, *ibid.* 330. Eunice rogat ad Liventium velit exhortari et instruire, *ibid.* 340. Beneficentia pones quoque Paulino Romaniano et Liventio mittit, *ibid.* 365. Liventium in agro Cassiaco signa cum Augustino, interlocutoris peroratum continet in libris tibi conscriptis, i, 45, 46, 44, 46, 66. et philosophice studioso, *ibid.* 18, 10, 159, 100. Liventi carnem ad Augustinum præceptoris, xxxvii, 326. Liventia regnum æternum, *ibid.* 333.

LIVICIA, iv, 268.

LIVICUS imperator, xxxi, 142.

LIVICUS consul, xxviii, 151.

LIVICUS sunt quidam, que non expellunt, xxvi, 382, 386.

LIVOROSUS nemo propter offensam, nisi per se: nam injusta vincula diripiunt iustitia, xvii, 353. Livandæ solvendi mittere quomodo fideles quique sanguis, *ibid.*

LIGATURA superstitio, iv, 480, 481; xli, 363, 364. Ligatura sanctæ ad sanitatem recuperandam, ix, 513; xxi, 146. Ligatura scientie boni et mali, xxv, 246, 247, 318, 424. Aliter vera et innoxia, v, 413, 425. Quare de appellatur, v, 413, 414, 427; ite, 106; xxviii, 365. Recte sic vocatur etiam si non perierunt primi parentes, *ibid.* 490. Ligatum scientie boni et mali non ideo vitium est quod malum, *ibid.* 426.

At non ob aliud est vitium, nisi quia prohibendum, *ibid.* 427. Si perierunt de bono deperissent boni et mali, xxvii, 30, 36.

Ligatum vite virtute inviolabili præditum, v, 560, 561. Quod præstiturum erat, xxxvii, 365, 366. Senium arcebat, *ibid.* 341, et mortem, *ibid.* 141, 143; xxxvii, 376. Primi parentibusque queque vitæ tentari, nec atate mutari potestatem, vi, 139. Ligatum vite cibum præstat quod corpus hominis sanitate statim firmatur, v, 412, 413. In carne primorum parentum factum fuisse per eam ligni vite, quod fit in Angelis per æternitatem participationem, v, 530, 531. De ligno

vite manducavit Adamus, xxxvii, 546; 547. De eo solent Adamus sumere æneramentum, de cæteris alimentum, *ibid.* 141; xxxvii, 546. Lignum vite aliud spirituale, aliud corporale, *ibid.* 278. Cibus ligni vite magnum aliquid significat, v, 412, 413. Lignum vite et vere creatum est, et sapientiam figurat, *ibid.* 409, 411, 412. Lignum vite typus sapientie, xxxvii, 366. et sacramentum, v, 530, 531, 360, 361; xxix, 320, 351. Lignum vite plantarium in medio paradisi, quid significet, xxvii, 453. Christum significat, iv, 142. Lignum vite primum parvulus de paradiso ejecit, nisi ad memoriam significandæ spiritualis arboris vite, xxix, 351. An cibo ligni vite vescatur nunc aliquis, nisi forte Enoch et Elias, non temere asserendum, *ibid.* Enoch et Elias transiit creduntur ubi est lignum vite, xxvii, 518.

Lignum vite portat in aquis maris, xi, 169, 170. Ligna impuriorum, ex quibus arca fabricata, xvii, 10. Lignum per quod aquæ dulces factæ sunt, figura crucis, vi, 242. Lignum ubi erant fidei membra Christi mortens, etiam ecclesia dicitur magistri docentis, xvi, 398. Domus lignum quod ferrum non demittit, x, 420. Ligna in campo crucifera allegorice, xvii, 71. Ligna ex quibus plebes populorum, xi, 152. Ligna sylvatum Pagani sunt, xi, 441.

LIGNA agrorum non laborant, neque metunt, xxvi, 561.

LIGNATA, xxvii, 406.

LIMAYENSIS episcopus, xxxvii, 426.

LIMEXIMUS Deus limini, profectus, *ibid.* 176, 177, 289.

LIMETES, carbonem subsistentur, *ibid.* 161.

LINUS terra unde homo formatus est, xxvii, 459. Linus profundi fons, qui a iustitia cadit, *ibid.* 312, 313. Linus a iustitia cadit, *ibid.* 312, 313. Linus a iustitia cadit, *ibid.* 312, 313. Linus a iustitia cadit, *ibid.* 312, 313. Linus a iustitia cadit, *ibid.* 312, 313.

LINUS quibus, i, 255; 256. Linus utrumvis secari immitte potest, xvii, 423.

LINGERE terram quod sit, *ibid.* 425.

LINGUA duplenter intelligitur, xxxvii, 384. Quod veli cor, lingua testatur, x, 368. Lingua bona vel mala, ubi adde non bona vel mala, xxi, 109. Rea lingua non facit, nisi mens rea, xxi,

531. Lingua testatur, xxi, 512. Cuius lingue tam necessarius quam periculosus, xxvi, 379. Lingua regitur ab animo, *ibid.* 380. Lingua dolosa Judæorum, *ibid.* 281. Lingua bonus usus in muliere adultera, *ibid.* 282. Lingua tentationibus aliquando non ferri difficile est, xxi, 277. Lingua in solo posita, facile non frustra in solo est, nisi quia facile latuit, viii, 432. Contra hæc remedium est alientium, *ibid.* 438. Lingua dolosa ea est, que habet imaginem consuetudi, et perniciem nocendi, xi, 530. Lingua adulteris plus persequitur, quam manus infectoris, *ibid.* 357. Cuius asperitatis non des ventri tuo, et cibus inquietatis hac lingue tuo maligne; sicut eligit que vescaris, sic eligit quod loquaris, viii, 471, 472. Lingua Judæorum gladius quo Christus occisus est, *ibid.* 16. Quam difficile, etiam in pluri aliis prædicantibus, exhortantibus, etc., lingua non peccare, viii, 152, 427, 428. Lingua hominem alienat ab homine magis quam animal ab animali, *ibid.* 25. Lingua iniquorum sunt in manu diabolus, xvi, 442. Tolerabilis est lingua laeta, quam via, xxxv, 225. Lingua calidiora, xvii, 509, 600; xix, 539. Lingua domate quam difficile, xii, 374, 375. Lingua donare nemo potest sine gratie adiutorio, xxxiii, 484. Deus lingua dominator, xviii, 173.

Lingua Dei cur dicitur calamus, viii, 288, 289. Lingua Christi, prædicatores impii, viii, 207. Lingua popularis, plebunquæ est doctrina salutaris, *ibid.* 473. Lingua nostra clamoribus Jerusalem, xxi, 280. Lingua laeta est, que Dominum non habuit, xxi, 398. Hæreticum in corde, quod habet omnia homo in lingua. *Quod vult Deus*, viii, 473. Lingua excocto prædicator, xxi, 390.

Lingua pro sono qui lingua promittit, xvii, 401. Pro locutione que fit per linguam, *ibid.* 430. Lingua sine primis numeris diversitas unde, *ibid.* 294. Lingua non diversitas unde, *ibid.* 294. Lingua non diversitas superbia impetis in vestri, et humilis pietas Ecclesie contulit unitati, viii, 523, 524; x, 422. Lingua tres toto ore maxime excolunt,

Hebraea, Graeco et Latina, ix, 56, 57. Lingua Hebraea raris fuit omnium lingua, iii, 402, 403. Lingua Hebraea unde sic dicitur, iii, 364. Hebraica, Paenica, et Syria lingua sunt cognatae, xv, 146. Lingua Graeca et Latina quae figura dicitur, viii, 24. Linguarum cognitio necessaria ad intelligentiam Scripturarum, xi, 466. Linguae originalibus potius credendum, quam quae translationis, iii, 245, 246, 247.

Linguarum domum, signum olim maximum Spiritus sancti descensus in fideles, iii, 577. Linguarum domum in credulis ad fidei exitum, xxiii, 373. Linguarum domum quid significavit, vii, 373, xvi, 171, xxvii, 312. Linguae omnium gentium in uno homine die Pentecostes, quod significavit, xxiii, 373, 374, xix, 488, xx, 396, 399, 404; xxi, 317. Linguae omnes erant tunc ostendebantur nisi jam omnes linguae separabant, xvi, 468, 469. Linguis omnibus modo loquitur unus homo Christus et Ecclesia, xvi, 373. Linguis neminem loquitur, qui in corpore Christi est, xix, 30. Modo in Ecclesia ipsi mittit loquuntur unus loquitur omnia gentium lingua, xvii, 415; xx, 233, 234. Cor domini loquarum modo non conceditur, xx, 397. Nec linguis loquitur, qui credit, xxi, 471.

Litterae vanae quaedam in Campania, ii, 149.

Litterae quatuor initis subligati interpretati, xxiii, 247, 248.

LIVRA et LIRA quid figurant, xxv, 477. Linae vestimenta interiora, ibid. Liniuntur vestia, xxviii, 267. Linae latinae in oculis vanae carnis demittit tecta, xxv, 401.

LITRAE poetae theologorum, iii, 449, 450, 492.

LITIGARE an liceat, xvi, 227. Aut iudicio publico sua repeteret, nullis eorum rebus ab Apostolice ecclesiae, xxxix, 180, 181. Litem iudicare de rebus secularibus praedictum a Christo, xxv, 159. *Vide* FORTIEM. Lites habere delectum, xxi, 301. Quod iumen ferendum, si iudicio Ecclesiastico finiantur, ibid. Litigare etiam apud Ecclesiasticos iudices, delectum est Christianis, x, 120, 121. Litigantes ad Episcopos causas suas de-

ferant, xi, 498. Litem inferenti credere aliquid ad Deo, xviii, et tempus regnare, xix, 426. Litigatorum iniquum vox, se malos iudices esse persequi, xxxviii, 436. Melius est dubitare de occultis, quam ligare de incertis, v, 411, 412. Litigare qui credendum, xxi, 388.

LITTERAE signa vocum, voces signa rerum, xxxi, 61. Litterae inventae sunt per quos posuerunt cum abominabilis loqui, ibid. Primum litterarum magister, xxxv, 18. Litteras a primis hominibus coepisse nonnulli videtur, xv, 197, 198. Litterarum reperiuntur Mercurius, xv, 479. Litterarum occasio, i, 203. Litterae Hebraicae antiquissimas, (i), 495. Litterae quae pars sunt communes omnibus gentibus, iv, 457. Litterae non scribuntur, quodlibet illis, xxx, 420, 431, 432. Litterae eadem nomen Dei et diaboli inchoant, xii, 161.

Litterae vetustas, xxv, 481. Litterae per se se occidit, xxxvi, 267. *Vide* LEX. Litterae quae nobis venerunt de patris nostri, Scripturae sacrae, xxi, 69. Litterae commentariarum, xxxvii, 426, 428, 434, 436, et non commentariarum, ibid. 423. Litterae commentariarum haereticis non dantur, xxxv, 438. Litterae commentariarum dicuntur formatae, xxxvii, 446. Litterarum suarum asperitate offensum episcopum quis iudicet, Augustinus placere docetur, xi, 155, 156, 166, 167.

LITTERAE SPE commodi temporali ducere, quam solenne et quam vnum, xxxvii, 119. *Vide* SODALITAS.

LITTERATURA, xxi, 238. Litteratura iudicium, ix, 389.

LITURGIA, xxix, 483.

LITURGAE ritus, xxx, 448.

LITURGIAE fundus, xxxii, 301.

LOCUS Dominus quem in omnia habebat, xi, 147.

LOCUS in spatio est quod longitudo, altitudo et latitudo temporis occupatur, xxxviii, 9. Locorum spatia infinita sunt omnium non sunt cognanda, xix, 40. Loco spiritualis spiritualiter cognare difficile est, xvi, 357. Loco non continetur Deus, xiii, 27, 28; ix, 488. Loca spolia non occupant nisi corporum moles, xviii, 101, 146, 147; xxi, 228; xii, 50. Locorum spatia tolle corpori-

bus, jans non erunt, xii, 519. Quod loco capitur, minus est in parte quam in toto, xx, 17. Locus sanctus Dei, i, quae, xx, 265. *Vide* DANA. Locus Christi ipse, xxi, 365. Locus non potest, Deus, xvi, 427; 356, 357. Locus non potest, Deus, xvi, 427; 356, 357. Locus Sanctorum quod hinc xx, 371, 372. Locus Sanctorum quod hinc xx, 371, 372. Locus hominis, quod nihil mirandum de hoc loco malo, xx, 149. Locus animo est affectus suo vive in delectatione, quo se pervenisse per amorem letatur, vii, 169, 210. Locus inopi quis sit, xiii, 116, 117. Locus medius non est natus ex Adamo, aut in honorem sunt, aut in contumeliam, xxxvi, 367, 316.

LOCUSTA, animal dente usum, octava plaga Aegypti, xxii, 376. Locustarum multitudine prodigiosa in Africa, ii, 463.

LOCUSTA quid significat, x, 34.

LOCUSTIA ad quid instituta, i, 523. Locustiae est voluntatis significatio, xvii, 280. Locustionis et intellectus discernim, xxv, 483. Cum loquimur, nihil aliud movetur, nisi animum ipsum nostrum perspicacem animo auditoris infere, xxvi, 28. Unde posse loqui dicitur, xxi, 12, 13. Loquitur Deus in nobis sine sono, xx, 439, 440. Quam varia ratione Deus loquitur, xvii, 32; xvii, 379, 380. Locutio Dei ad Moysen non per divinum substantiam dicitur, sed per assumptam creaturam, xxi, 303. Non magis est meriti cui loquitur, quam interest eum loqui loquitur, xxxviii, 508, 241. Loquitur nobis Deus, si audimus, xvii, 418. Multis in corde loquitur Deus, et inagnum ibi sonus in magno silentio cordis, ibid. 176. Sicut humana consurgit vox, ita divina potentia efficitur lingua loquitur, xxxv, 277. Loqui bona non quilibet, xxxv, 277. Loqui bona non quilibet mali, sicut nec mala boni: qui tamen interdum audierunt mali, xvii, 332. Loqui dolem, quid sit, xxi, 314. Peccator et cum iniquitatem et cum iustitiam loquitur, falsa loquitur, xxi, 31. Loquentes veritatem, xxi, 449. Quid ne loquentes est doctores, et recte loquentur, v, 471. Recte non loquitur homo, nisi quantum Dominus adjuvat, ibid. Pauca sunt quae proprie loquuntur, xxi, 369. Magna opes servus Dei audire quam dicere, xxi, 350.

Locutio metaphorica, vii, 142. Unde dignoscatur an figurata sit significatio locutio, v, 15, 17, 18, 21, 22. Locutiones figuratae obscura sunt et ignorata veritas, iv, 471, 475. Locutionis integritas quid sit, ibid. 470. Locutionis Scripturarum quae videtur sententiam proprietatem, quae idonea Graece vocantur, lingua Hebraica vel Graece, vii, 3 et *descriptus per totum librum*.

LOCUTI cum multivo, pro, conculcare, vii, 260.

LOCUTI sine rationali philosophia ad contemplationem perstent, vi, 366.

LOCUS ubi pro aeternitate quandoque ponitur, xii, 15, 16.

LOCUS ubique est a Deo, non regionibus, sed affectibus, et dissimulatis, 174, 175, 412. Magna miseria est longe esse ab eo qui ubique est, ibid. 507.

LONGINIANS Paganus philosophus, xxi, 311. Sed ab Augustino directus, comique vicissim diligens, ibid. 316, 319. Interrogatus ab Augustino quae existimet via ad vitam beatam perveniri, ibid. 309, 310. Ut potest respondet, ibid. 311. Ad deinde alia ab eo quaerit Augustinus, ibid. 314. Longinians Paganus locut Augustinum, ibid. 316.

LONGIQUA, xvii, 28.

LONGIQUA est quod aeternum est, breve est quiddam finem habet, x, 292; xxi, 15. Quod tibi longum videtur, cito est Deo: subijctus te Deo, et cito tibi erit, xvii, 61.

LONGIQUA est fides, quae interiora transigi non sinit, xvii, 5.

LONGIQUA interpretatur Desiderium, x, 135. In duobus Angelis apparuit unus Dominus Loti, xxx, 467, 468. Lot Angelos apud se hospitantes credidit esse homines. Divinitus tamen misit eos vi, 130. Lot mortis Abramo libere, vi, 130. Lot iustus dicitur comparativè ad Sodomorum scelera, ibid. Lot et iterum Sodomorum saltem exadens typum casti corporis Christi, cessarum est doctores, et recte loquentur, v, 471. Recte non loquitur homo, nisi quantum Dominus adjuvat, ibid. Pauca sunt quae proprie loquuntur, xxi, 369. Magna opes servus Dei audire quam dicere, xxi, 350.

142; xxvii, 129. Quid figuret concubina filiarum Lot cum eo, xxx, 44. Concubina filiarum Lot cum eo et propheta est et flagitium, *ibid.* Figura est facinorosi qui male vivunt leg. vi, 104.

LORTOXUS pedum de cene in consuetudinem multi recipere volebant, ne videretur ad hauriendam sacramentum pertinere, xxxviii, 530. Nonnulli de consuetudine auferre non dubitaverunt, alii in diebus tertium olevarum vel in ipso octavo transiebant, *ibid.*

LUCANUS hauria est, viii, 11, 12.

LUCANUS pater, tr. 136. Immoerum Deum inveniunt posuit, xiii, 386. Lucani locus, xii, 383.

LUCAS et Marcus Apostolorum suppetes, xx, 228, 224. Lucas circa sacerdotalem Domini stirpem occupatur, xiii, 348. Lucas titulus assignatus est, quare, xv, 539. Lucas cap. III, v. 3, conelatur cum Matthi cap. III, v. 1, xi, 176.

LUCAS servus Dei literas Augusti ad Joannem defert, xi, 414.

LUCENSA et luminis veri discernens, xii, 553. Diocetra si pueris curis Christi, xix, 317. Luceana in candelabro lucens, xii, 182. Parturientibus profecta, *ibid.* 193.

LUCENTIANUS Augustini familiaris, xxxviii, 263, 274.

LUCIUS et Gaius, pro quolibet, xvii, 325; xxi, 376.

LUCIUS Optimus, xi, 152, 153.

LUCIUS Pontius, xi, 99.

LUCIUS Saturninus tribunus plebis, ii, 153.

LUCIUS Terquinius Collatinus consul, Urbe cuncta collegatus, xi, 145.

LUCIUS Titus, ii, 90.

LUCIUS ab Anula, xxx, 444.

LUCIUS a Castro-Gallar, xxxi, 397.

LUCIUS a Montibus, xxxii, 441.

LUCIUS a Thelesto, xxxii, 449.

LUCIUS a filio Inimicus, vulgus stupro oppressa, xi, 81. Lucretia adultera non fuit, sed casta, *ibid.* 84. Ex pudoris infrenitate, non ex charitate pudicitia se cecidit, *ibid.* 39. Homicidium commisit cum se perdidit, *ibid.* 35, 36.

LUCIUS et C. Cassius Romanus, ii, 139.

LUCIUS et C. Pothus animam ex atomis esse scribit, *ibid.* 14.

LUCIUS est esca, fraus laqueus, ix,

LUCIFERIANUS nec Epiphanius, nec Philaster inter hereticos ponit, quare, xxvii, 246. Luciferianorum error, xi, 301, 302. Luciferianus animam ex transmutatione generi sensisse quibus dicitur, xxvii, 246, 247.

LUCILLANUS i, 46, 47.

LUCIUS Balbus in secundo de libertura natura libro Cicerois disputat, ix, 207, 208.

LUCILLA, xviii, 40. Mulier Hispana, xxvii, 218. peccatissima, xxviii, 191. et facitissima famula, xxxi, 126. Odios accessus fratribus insidat ut contra Caelianum alter Orclium, xxvii, 207. Episcopos adversus Caelianum corripit, viii, 90. et damnationem Caeliani cum aliis, xxxii, 268, 269, 297; xxxvii, 435. Quadringentos folles dedit, xxxii, 409; a Caeliano, dum discipulos eius, corripit et in se laesit, xxxviii, 434.

LUCILLUS episcopus ponticus vespasianus sancti Stephani a tribus sanatur, iv, 239.

LUCIUS diaconus, Novati fere solentis episcopi germanus, xxxii, 126, 128.

LUCINA dea a parturientibus invocata, xi, 182. Parturientibus profecta, *ibid.* 193.

LUCIUS Augustini familiaris, xxxviii, 263, 274.

LUCIUS et Gaius, pro quolibet, xvii, 325; xxi, 376.

LUCIUS Optimus, xi, 152, 153.

LUCIUS Pontius, xi, 99.

LUCIUS Saturninus tribunus plebis, ii, 153.

LUCIUS Terquinius Collatinus consul, Urbe cuncta collegatus, xi, 145.

LUCIUS Titus, ii, 90.

LUCIUS ab Anula, xxx, 444.

LUCIUS a Castro-Gallar, xxxi, 397.

LUCIUS a Montibus, xxxii, 441.

LUCIUS a Thelesto, xxxii, 449.

LUCIUS a filio Inimicus, vulgus stupro oppressa, xi, 81. Lucretia adultera non fuit, sed casta, *ibid.* 84. Ex pudoris infrenitate, non ex charitate pudicitia se cecidit, *ibid.* 39. Homicidium commisit cum se perdidit, *ibid.* 35, 36.

LUCIUS et C. Cassius Romanus, ii, 139.

LUCIUS et C. Pothus animam ex atomis esse scribit, *ibid.* 14.

LUCIUS est esca, fraus laqueus, ix,

209; xii, 246. Lucrum non sic suppet, cum habeam, xvi, 114. Licet, id est, loci ad exhibendos ludos, xvii, 442, 443.

LUCIFICATIO ducendum, quomodo fit, xii, 453.

LUCIUS querequam nunquam delatant qui oles sanctificati erant, vi, 377, 412. Apud antiquos ea feriebant legentes, quae connotabant essent contraria, vi, 376. Semelabant vestimenta, *ibid.* 412. Secabant corpora, *ibid.* 410. Hoc fieri Deus prohibet, *ibid.* Sanctis in Veteri Testamento celebratae luctus septem dies, *ibid.* 206. Numerus istis septem luctus commprobatur, *ibid.* *Vide* **NOVENDIALI**.

LUCENTES quomodo beati, x, 212.

LEGENDUM filius ablati sonant, x, 85, 84.

LEUMUS medietate, xvii, 480.

LEUCUS alii illuminatus, aliud illuminatus, xx, 414, 115, 386. Luce oculi pascentur, *ibid.* 101. Lux hominum, lux mentium, xiv, 416. Lux iustitiae oculis videtur, xv, 387. Lumen Deus quibus cogitandum, xvii, 170. Lumen verum solus Christus, *ibid.* 171, 172.

LUMEN nomen quomodo sunt viri sancti, *ibid.* 172. Lumen, id est, homo non potest, xix, 239. Lumen oculorum Adam, ipse Deus erat, xvii, 157. Lumen vivendum, *ibid.* 370, 381. Lumen est mundi, unde natus lucet lucet accendatur, vii, 476, 476. Lumen, quod Deus dicit, non est tale, quod aliquid possit obtulerit, *ibid.* 328. Lumen dicuntur oculi nostri, xii, 428. Graecis nocturnum esse non est, et homo iustus oblectat mundi, xvii, 138. Quomodo dicitur factus, *ibid.* 138. Sicut enim, cum iam inter homines et lucet, lucet dicitur Deus, *ibid.* 439. Luminaria dividunt inter noctem et diem, allegorie, xi, 382, 383, 384. *Lux* nana et sidera quomodo sint in hominibus

inquinata, ludi et spectacula vana, *ibid.* 245, 246, 248, 256.

LUNA, id est, loci ad exhibendos ludos, xvii, 442, 443.

LUCIFICATIO ducendum, quomodo fit, xii, 453.

LUCIUS querequam nunquam delatant qui oles sanctificati erant, vi, 377, 412. Apud antiquos ea feriebant legentes, quae connotabant essent contraria, vi, 376. Semelabant vestimenta, *ibid.* 412. Secabant corpora, *ibid.* 410. Hoc fieri Deus prohibet, *ibid.* Sanctis in Veteri Testamento celebratae luctus septem dies, *ibid.* 206. Numerus istis septem luctus commprobatur, *ibid.* *Vide* **NOVENDIALI**.

LUCENTES quomodo beati, x, 212.

LEGENDUM filius ablati sonant, x, 85, 84.

LEUMUS medietate, xvii, 480.

LEUCUS alii illuminatus, aliud illuminatus, xx, 414, 115, 386. Luce oculi pascentur, *ibid.* 101. Lux hominum, lux mentium, xiv, 416. Lux iustitiae oculis videtur, xv, 387. Lumen Deus quibus cogitandum, xvii, 170. Lumen verum solus Christus, *ibid.* 171, 172.

LUMEN nomen quomodo sunt viri sancti, *ibid.* 172. Lumen, id est, homo non potest, xix, 239. Lumen oculorum Adam, ipse Deus erat, xvii, 157. Lumen vivendum, *ibid.* 370, 381. Lumen est mundi, unde natus lucet lucet accendatur, vii, 476, 476. Lumen, quod Deus dicit, non est tale, quod aliquid possit obtulerit, *ibid.* 328. Lumen dicuntur oculi nostri, xii, 428. Graecis nocturnum esse non est, et homo iustus oblectat mundi, xvii, 138. Quomodo dicitur factus, *ibid.* 138. Sicut enim, cum iam inter homines et lucet, lucet dicitur Deus, *ibid.* 439. Luminaria dividunt inter noctem et diem, allegorie, xi, 382, 383, 384. *Lux* nana et sidera quomodo sint in hominibus

inquinata, ludi et spectacula vana, *ibid.* 245, 246, 248, 256.

LUNA, id est, loci ad exhibendos ludos, xvii, 442, 443.

LUCIFICATIO ducendum, quomodo fit, xii, 453.

LUCIUS querequam nunquam delatant qui oles sanctificati erant, vi, 377, 412. Apud antiquos ea feriebant legentes, quae connotabant essent contraria, vi, 376. Semelabant vestimenta, *ibid.* 412. Secabant corpora, *ibid.* 410. Hoc fieri Deus prohibet, *ibid.* Sanctis in Veteri Testamento celebratae luctus septem dies, *ibid.* 206. Numerus istis septem luctus commprobatur, *ibid.* *Vide* **NOVENDIALI**.

LUCENTES quomodo beati, x, 212.

LEGENDUM filius ablati sonant, x, 85, 84.

LEUMUS medietate, xvii, 480.

LEUCUS alii illuminatus, aliud illuminatus, xx, 414, 115, 386. Luce oculi pascentur, *ibid.* 101. Lux hominum, lux mentium, xiv, 416. Lux iustitiae oculis videtur, xv, 387. Lumen Deus quibus cogitandum, xvii, 170. Lumen verum solus Christus, *ibid.* 171, 172.

LUMEN nomen quomodo sunt viri sancti, *ibid.* 172. Lumen, id est, homo non potest, xix, 239. Lumen oculorum Adam, ipse Deus erat, xvii, 157. Lumen vivendum, *ibid.* 370, 381. Lumen est mundi, unde natus lucet lucet accendatur, vii, 476, 476. Lumen, quod Deus dicit, non est tale, quod aliquid possit obtulerit, *ibid.* 328. Lumen dicuntur oculi nostri, xii, 428. Graecis nocturnum esse non est, et homo iustus oblectat mundi, xvii, 138. Quomodo dicitur factus, *ibid.* 138. Sicut enim, cum iam inter homines et lucet, lucet dicitur Deus, *ibid.* 439. Luminaria dividunt inter noctem et diem, allegorie, xi, 382, 383, 384. *Lux* nana et sidera quomodo sint in hominibus

inquinata, ludi et spectacula vana, *ibid.* 245, 246, 248, 256.

LUNA, id est, loci ad exhibendos ludos, xvii, 442, 443.

LUCIFICATIO ducendum, quomodo fit, xii, 453.

LUCIUS querequam nunquam delatant qui oles sanctificati erant, vi, 377, 412. Apud antiquos ea feriebant legentes, quae connotabant essent contraria, vi, 376. Semelabant vestimenta, *ibid.* 412. Secabant corpora, *ibid.* 410. Hoc fieri Deus prohibet, *ibid.* Sanctis in Veteri Testamento celebratae luctus septem dies, *ibid.* 206. Numerus istis septem luctus commprobatur, *ibid.* *Vide* **NOVENDIALI**.

LUCENTES quomodo beati, x, 212.

LEGENDUM filius ablati sonant, x, 85, 84.

LEUMUS medietate, xvii, 480.

LEUCUS alii illuminatus, aliud illuminatus, xx, 414, 115, 386. Luce oculi pascentur, *ibid.* 101. Lux hominum, lux mentium, xiv, 416. Lux iustitiae oculis videtur, xv, 387. Lumen Deus quibus cogitandum, xvii, 170. Lumen verum solus Christus, *ibid.* 171, 172.

LUMEN nomen quomodo sunt viri sancti, *ibid.* 172. Lumen, id est, homo non potest, xix, 239. Lumen oculorum Adam, ipse Deus erat, xvii, 157. Lumen vivendum, *ibid.* 370, 381. Lumen est mundi, unde natus lucet lucet accendatur, vii, 476, 476. Lumen, quod Deus dicit, non est tale, quod aliquid possit obtulerit, *ibid.* 328. Lumen dicuntur oculi nostri, xii, 428. Graecis nocturnum esse non est, et homo iustus oblectat mundi, xvii, 138. Quomodo dicitur factus, *ibid.* 138. Sicut enim, cum iam inter homines et lucet, lucet dicitur Deus, *ibid.* 439. Luminaria dividunt inter noctem et diem, allegorie, xi, 382, 383, 384. *Lux* nana et sidera quomodo sint in hominibus

M

MACARIEUS, xxxii, 112, 113, 114, 117; xxxviii, 345, 471. **Macarius** adversus Donatistas pro multis suffraganeorum leges contra eos latis, xxxii, 147; **Macarianus** Donatiste Ecclesiam Catholicam vocabatur, xxxviii, 471, 472, et Catholico, **Macarianus**, xxvii, 254; xxxxi, 371, 415. **Reflectitur**, et aliquo sensu nomen hoc glorie Catholicorum veri ostenditur, xxxii, 37, 38, 39, 63, 114, 115. **Macarium** Donatiste persequendo perierit etiam Petilianus, *ibid.*, 407, 414. **Reflectitur** Petilianus, *ibid.*, 413. **Macarius** tempora, vii, 925, 926; xxxviii, 315, 446. **Paulinus** ad **Macarium** consolatorum epistolam dedit, xii, 389.

MACROBIUS s. qui **Macrodonius**, xxvii, 297; xxxix, 298.

MACROBIUS, xviii, 291; xxxii, 218, et **Philonius** peccaverunt in Spiritum sanctum, xi, 477.

MACROBIUS Africa vicarius, xi, 228. **Vir** negotiosissimus in republica necus, sed alterum utilitatis attentissimus, xii, 267. **Amator** ete respiciat, *ibid.*, 244, 215, 236, 237. **Lectus** et luminis, *ibid.*, 208. **Intervent** apud episcopum pro clerico, *ibid.*, 214. **Ab** **Augustino** quendam querit, et ab eo rescriptum recepit, *ibid.*, 204, 205, 206. **Humorum** scribit **Augustino**, episcopo ille nocent, *ibid.*, 227. **Macrodoni** edictum adversus Donatistas, *ibid.*, 241.

Macrodonius **Augustino** consolator decem et septem solidos, xii, 423.

MACRODORUS regnum quanto tempore duravit, vii, 77.

MACROBIUS ignis non agnovit, qui tres pueros occidit, xvii, 352. **Quere**, xxi, 50, 51. **Macchabeus** et **tribus** pueris in persecutione diversa cecit, idem tamen Dei praesidium adiit, xvii, 440; xxi, 40, 50. **Macchabeus** plus praesentium, quam **tribus** pueris, xxi, 513. **Macchabeus** Deus occidit coronavit, tres pueros aperte liberavit, xxi, 57, 58. **Macchabeus** in igne defecerunt carne, non **file**, s.

158. **Macchabeus** pro sacramentis veteribus martyres effecit, xxxviii, 416, 417, et pro Christo, xxi, 45. **Macchabeus** martyres non appellat, sed re ipsa Christiani, *ibid.*, 44. **Macchabeus** merita iustitia solemnitas, *ibid.*, 44, 47. **Basilia** in eorum memoriam erecta **Autobehis**, *ibid.*, 47, 48. **Macchabeorum** mater sepulchrum, *ibid.*, 48. **Ejus** sepulchro habitator, ix, 334; xxxii, 514. **Ab** ipsa matre discens filius diligere, xxi, 48. **Macchabeorum** mater Ecclesiam representat, *ibid.*, 49. **Matri** Ecclesiae iustitia, ix, 334. **Sermo** in solemnitate **Macchabeorum**, xxii, 235. **Sermones** in solemnitate sanctorum **Macchabeorum**, xxii, 304; 309, 315. **Martyres** **Macchabeus** omni exanti et anti sunt exemplum, *ibid.*, 304, 305.

MACCHABEORUM libros non habent **Judeus** sicut **Legem** et **Prophetas** et **Psalms**, xxxiii, 222. **Ecclesia** pro canonice habet, iii, 491. **Quare**, *ibid.*, non imitabitur ab Ecclesia recepti sunt, si sobrie legantur vel audiantur, xxxii, 222.

MACCHAEA est gladius et una parte curat, xiii, 74. **Macchaea** lingua, major quam ferri, xvi, 589.

MACOMADES, **MACOMARIA**, xlii, 411; xxxii, 345.

MACROBIUS **Donatistarum** episcopus, xxxiii, 262, 264; xi, 5. **Macrobium** audit **homo** iudicis iure, xxxii, 315. **Donatistarum** apud **Hippocritum** episcopum ordinatus, xxxix, not. (40), 556. **Litteris** **Augustini** regatur ne audiatorem ipis relapsit, xxxix, 312, 314. **Quam** in qua **epus** responso, *ibid.*, 312, 315. **Macrobium** manifeste iugitibus convicit **Augustinus**, *ibid.*, 315, 317. **Macrobium** Convulsionum **fielis** per **Phonum** interpretem arguit, *ibid.*, 328.

MACSTRAS **eqs** **MATTIAS**, xxvi, 425.

MADABERENSIS idololatre scribitur **Augustino** vocat eum patrem, et optat in Domino salutem, xii, 303. **Eos** **Augustinus** ad veram religionem hortatur, *ibid.*, 305. **Madabere** forum nuntium

frequentia possessum, xxviii, 288. **Qua** **ih** **int** similitudo, *ibid.*, 290.

MADIAN, interpretatur **Decimas** iudicium, i, 185. **Filius** fuit **Abraham** de **Cethura**, vi, 466, 467.

MADIANITES ab **Abraham** per **Cethuram** propagati, vi, 179, 180. **Madianite** vocatur aliquando **Ismaelites**, *ibid.*, 179, 180. **Ephraim**, *ibid.*, 443. **Nunc** **Saraceni** appellantur, *ibid.*

MAGISTRA interpretatur **Parturientis** sive **Dolens**, viii, 482, 483.

MAGDALENA peccatrix an fuerit soror **Lazarus** dubitatur, xv, 31. **Ejus** conversio, ix, 236. **Magdalena** frontis **lactis** est ad salutem, quem fortasse erat in formationem, xii, 94. **Ideo** sanitatem recepit, quia agrotata sibi vita est, xv, 20. **Ipsi** **Christus** apparuit, quem tangere prohibetur, ix, 259, 260. **Christi** ad **Magdalenam** verborum sensus, *ibid.*, 251, 259, 265, 269, 270. **Magdalena** figurat Ecclesiam, xxii, 207. *Fide* **MARIA** **MAGDALENA**.

MAGNAM nunc laudat, nunc vituperat **Porphyrius**, ix, 466, 467. **Magis** impotens ostenditur, *ibid.*, 292, 303.

MAGIA **artium** inventus **Zoroaster**, iv, 488. **Magica** artes a curiositate vici, xv, 272. **Et** doctrinis se operibus demonum exerceant, ix, 294. **Quomodo** **magica** artes demoni homines edocuit, iv, 168. **Magica** consecratio, xxi, 146.

MAGI **Pharaonis**, xvii, 233; xviii, 479. **Quare** fecerunt quendam miracula sicut **Moses**, xviii, 158; xxxviii, 427. **Magi** per **Pharaonem** possunt quidquid possunt, xxx, 272, 273. **Deus** solus creat etiam illa, que **magica** artibus transformantur, *ibid.*, 273, 274. **Aqua** quam **Magi** **Pharaonis** verterunt in sanguinem, vel **marina** erat, vel ex regione in qua erant **filii** **Israël**, xi, 80.

MAGI **mortuos** suscitaverunt, xxxix, 513. **Apuleius** **Afer**, cum omnibus suis **magica** artibus, ne ad aliquam quidem iudicium republice potestatem potuit pervenire, *ibid.*, 523, 524. **Davit** sicut **magica** artibus, ex testore ovium ad regnum dignitatem pervenit, *ibid.*, **Magi** tum propheta, tum **Christo** comparantur, quod miracula, *ibid.*, 534. **Magi** **Aegypti** a **Moyse** superati, *ibid.*, 513. **In** dubio utrum medicamentum sit **magicum** nec

ne, que anima quisque utatur interest, ix, 474. **Magi** multis operati peccatis, xx, 71. **Eorum** impia in sacris legibus, xx, 60, 61. **Magi** etiam apud **Indios** severe peniti, ix, 392, 393. **Apuleius** apud **Iudices** **Christiano** de **magica** artibus accusatus est, xi, 352.

MAGIS stella apparuit eo die quo **Christus** natus est, *ibid.*, 36. **Hec** stella fuit magna lingua corvi, xii, 62, 63, 70. **Nunquam** antea, nec postea inter sidera apparuit, *ibid.*, 63, 63. **Christus** a **magis** quo die adoratus sit, ubique dicitur procedere solemnitate veteribus, *ibid.*, 60, 61, 70. **Magorum** numerus, xxxi, 97. **Primitivis** gentium in **magis** delitavit, xx, 67. **Magi** cur potissimum **Jesus** regem **Judeorum** quaesierunt et adoraverunt, xxv, 176. **Magi**, *Fide* **Sermones** de **Epiphania**. **Magi** offerentes thura, aurum et myrram, xxii, 39.

MAGISTER non est qui docet hominum scientiam, nisi **Deus**, xxi, 465, 294, et ex professo in libro de **Magistro**, i, 539. **Homo** exterius admolet; **Deus** veritas intus docet, i, 562. **Magistrum** internum non habere testatur, cum bene admodum iudicio non errante approbamus, ix, 75. **Qui** per ministros suos certis signis extrinsecus admolet, rebus ipis per se ipsum intrinsecus docet, *ibid.*, 98, 99. **Magister** nisi **Christus** ipse docuit **Moses** per **Jeshu**, **Coelestium** per **Petrum**, **Peritum** per **Petrum**, *ibid.*, 380. **Condicimus** omnes omnes sub **Christo** **magistro**, xvii, 364, 365; xxi, 58, 29. **Magister** est templum ex quo **Deus** reddit responsa, ix, 414, 415. *Fide* **Docens**, **Docetur**.

MAISTERS memoria, profectus dicuntur et admodum spem incipere verbo responderit, xxxix, 365. *Vide* **notam** (52) **systema** **voluminis**.

MAISTERS penitentia, xvii, 22.

MALICITATEM periculosum, disciplina securus, xvii, 365.

MALICITATEM male civitatis, administrant quosdam actus bone civitatis, et e converso, ix, 122.

MAGNA res **magis** viros desiderat, i, 21. **Maxime** res cum a parvis quaerunt, **magis** eos solent efflere, *ibid.* **Magus** **Deus** non mole, sed virtute **magus** est, xxii, 508. **In** his quo 199

mole magna sunt, hoc est majus esse, quod est melius esse, xxx, 362. Magni in Deo esse poterunt, si sub illo parvuli simus, ix, 107.

MAGNANIMITAS, quid sit, et, 40. *Vide ANIMI MAGNITUDO.*

MAGNITUDO. In his quae non mole magna sunt, hoc est majus esse quod est melius esse, xxx, 362. *Vide ANIMUS.*

MAGNITUDO SUPPLICIIUM, quae ipsi cohercent, explere equantur, xxi, 284, 215. Et eas explant, necesse est multa quae Deo displicent fiant, et nec sic explant, *ibid.*

MAGNUS ex India mittitur, xv, 103. Magnificus stupenda, *ibid.*, 103, 471. Non agi in angustis, *ibid.*, 104. Quanto juxta integritatem sensus etiam, non caput serpens, *ibid.*, 193. Magnitudinis lepiditas subvertitur terrena in templa quodam suspensum, *ibid.*, 109.

MAGNITUDO est rerum magnarum et excessum eum animi amplitudinem et splendorem propositionis magitudo aliquid illustravit, xxxvii, 47. Magnificus Domini haec est, *ibid.*, 104. Magnitudo generatur, *ibid.*, 274. Magnificus in Angeli et potentia quanta, *ibid.*, 487. Magnificum querebas, dilige amantem, cum speculificatus fueris, eris magnificus, *ibid.*

MAGNIFICENTIA Deus semper, nonquam hinc, *ibid.*, 330. Magnificum Deum non ferendo ut magnus sit, sed laudando et ueniam ferendo, *ibid.*, 432. Magnitudinem sapientiae, immortalitatis, abundant, sed non malis, *ibid.*, 515. Magnitudinem inter et tempore distat, xvii, 438.

MAGNUS interpretatur Deo teia, *ibid.*, 361. Non in Mago, et adhibet tempus, in Frachide difficulta intellexit, *ibid.*, 321.

MAGUS ecclesiarum, xxxviii, 454. Magus basilicae, *ibid.*, 337. De Majorum spud Corinthios, xvii, 433; *ibid.*, 413; *ibid.*, 513, 514.

MAGNUS non offendendo et qui iustis, xviii, 441, 442.

MAGNUS cognoscitur, xxxi, 307, 216; *ibid.*, 389, 424. Episcopus Carthaginiensis, *ibid.*, 359; *ibid.*, 491, 492. Dominus contra Coecilianum ordinatus Carthaginiensis episcopus, xvii, 90; xxvii, 213; xxxii, 438; 470. Majorini pars

primo dicebatur, quae deinde dicta est Donati, xxxix, 330. Donatus Trapi est anterior Donatianum in causa Coecilianum et Majorini, xxii, 268, 369.

MAGNUS, sive Malicus, propheta, Angelus dictus et ab aliis sanctus Angelus creditus, *ibid.*, 198. Quid et quo tempore propheta, *ibid.*, 196.

MAGNUS, xviii, 581.

MAGNUS interpretatur Regnum, xv, 303. Sicut Joannes hujus nomines expressit, *ibid.*, 302. Et solus Lucas quod Dominus ejus curiculum saevavit, *ibid.*, 401. Avus per Dominum amputata et a Domino sanata, multas amputare vitiosas renovavit similit, *ibid.*, 304.

MAGNUS, sive Magus, non fecit legem, *ibid.*, 271.

MAGNITUDINUM genus, qui ubi episcopi, vel clericus, vel monachus, vel sanctimonialis ceciderit, omnes inter eos cedendi, factum, contentum, sed non omnes manifestari posse, xxxix, 87. Scripta malicia in scriptis dicantur, quae concordantia delectare non valent, *ibid.*, 20. Malefactorum dantes non benediximus, sed carnalia ipsius desideria consumant, xvii, 333. Male viventes, et aliquid taceant, via Domino malefactor, *ibid.*, 283; *ibid.*, 224. Malefactorum iniquum oleum est in laudibus verum, quae se fortis putant, quia eis licet imponere malefactor, *ibid.*, 274. Malefactorum tempus voluntate operatur, qui in conspectu hominum de iniquitate gloriantur, *ibid.*, 316. Malefactorum se praecant, qui malum ex destino aggressi, *ibid.*

MAGNITUDINUM est verba harrum, *ibid.*, xxxix, 884. Malefactorum Deum in Adam ad sententiam pertinet parentis, non ad iram male factoris, *ibid.*, 330, 351, 352. Malefactorum est proposita dicantur, non sunt de malo vero imperant, sed de praeco spiritu deviantur, *ibid.*, xxxvii, 441. Malefactorum quodam dicitur ex malefactor errore dicentium non ex aliquo malo verborum, xvii, 297. A malefactor per Christum abstinuit in Judaea, *ibid.*, 23, 54. Quam in arbore sterilitatem Christus malefactor, *ibid.*, 22, 23. Malefactorum maternarum exemplum, *ibid.*, 223; *ibid.*, 157, 158.

MALIFICIA artibus magicae peracta generi humano perniciosa sunt, *ibid.*, 392, 393. *Vide MAGIAM.*

MALICIA universae terrae diaboli, *ibid.*, 470.

MALICIA, *ibid.*, 317. Malientis insidiosus, *ibid.*, 310.

MALICIA malignitas quid, xxxi, 201, 202. Malitia vitium non natura est, sed contra naturam, *ibid.*, 30. Malitia parvulorum, naturalis, xxxvii, 294. Malitia potest dici naturalis, sine ulla reproborum institutionum et constitutionum Dei, *ibid.*, 284. Malitia originaliter ab Adam tracta, xxxv, 508. Malitia hominum cupiditatem nocentem potest habere propriam, non potestatem, xvii, 402, 403. Malitia profunditas quae, xvii, 47. Malitia cum ipse comparatur, xvii, 43. De malitia mali flagellatur bonus, et de sermo emendatur filius, *ibid.*, 405. Immutabilis malitia iustitiae hominis non potest, quia eam mutare non potest, sed Deo, qui omnia potest, xxxvii, 288. Malitia propria, *ibid.*, 81. Malitia individualis communi, xvii, 405. Malitia inobstantia boni, xxxvii, 383, 384.

MALITIA quid sit, xxxix, 303, 310, 312. Malefactorum error circa malum, xxxv, 256. Malum et bonum modo hi diffusi, xxxix, 183. Malum non accidens, sed substantia esse potest, xxxvii, 187. Malum non est substantia, xxx, 150; xxxvii, 558; xxxvii, 211; xxix, 228. Non est autem natura mali, qui dicitur natura mali, *ibid.*, 215. Non est natura, sed contra naturam, xxxvii, 223, 224. Et quibus generi malum potest contra naturam esse, xxxvii, 247. Quae iudicia inobstantia inobstantia, xxx, 150; xxxvii, 558. Malum non est nisi privato boni, *ibid.*, 18, 37; xxv, 54; xxxv, 254, 405; xxxvii, 5, 161. Mali causa, defectus a bono, *ibid.*, 75; xxxv, 125, 143. Ab incommutabili Deo deficiente voluntas boni non potest, *ibid.*, 119. Mali nulla potest esse, sed amissio boni hoc nomen accipit, *ibid.*, 427. Malum nihil aliud est quam corruptio, xxxvii, 229. Corruptio modi, species, vel ordinis naturalis, xxxix, 223. Totum nomen mali de specie privatae sequitur est, xxxvii, 3. Naturae malum est delectare ab essentia, et

ad id tendere ut non sit, xxxvii, 548. Mala ex bonis orta sunt, xxxvii, 127; xxxvii, 277, 278; 581, 582, 405, 406. Malum mundi, de bono profertur, xxxv, 132. Non nisi ex natura bona orta potest, xxxvii, 274; xxxv, 129, 230. Malum non ex natura, sed est vitio natura, *ibid.*, 533, 554.

Malum summum non est, xxxvii, 5. Sine numero bono non potest cogitari, xxxvii, 28, 39. Malum sine bono esse non potest, xxxvii, 143. Malum nihil nisi quod et bonum sit, *ibid.*, 102. Malum non potest esse nisi in natura bona, *ibid.*, 69, nisi in aliquo bono, xxxvii, 288. Mala quae sunt vitia, ex bonis et in bonis nascuntur, *ibid.*, 103, 104; xxxvii, 132. Malum quomodo destruitur vitium, *ibid.*, 184. De malo bonum fieri potest, xxxvii, 180. Mala ideo de bono oriri possunt, quia bonum de nihilo factum est, xxxvii, 382. Malum ideo potest oriri in homine quia de nihilo factum est, xxxvii, 354, 305, 306, 307, 308, 309, 370, 372, 373.

Malum unde sit, magna quaestio Malefactorum, xxxvii, 39. Et contra Malefactorum disputatur, *ibid.*, 225, 227; xxx, 27, 319. Malum aliquando a Deo, aliquando a materia asserit Seleucianum, xxxvii, 241. An Deus poterit malorum, xxxvii, 241. Malefactorum facere nequebit Colossianis, mala erant deinde Ebrioniani utriusque heretici, xxxvii, 241, 242.

Malum quoties, xxxix, 316. Malum dupliciter appellatur, utrum quod bonum fieri, alterum quod patitur, xxxvii, 241. An Deus poterit malorum, aut peccatum est, aut peccatum malum, *ibid.*, 336; *ibid.*, 413; xxx, 164; xxxvii, 275. Malum cuius est libero arbitrio profertur, *ibid.*, 451, 489. Et ex professo in *libris* de Libero Arbitrio, xxxvii, 275; xxxvii, 428. Malum est nobis de nobis, xxxvii, 473, 475; *ibid.*, 21. Malus quique sui malifici est auctor, xxxvii, 270. An non est quidem malum, propter opus voluntatis, quod iustitia prohibet perpetrare, xxxvii, 948, 244. Malum voluntatis non posse naturae adinveniri, falsum illius participat, *ibid.*, 391. In se ipso male voluntatis habent interiore personam suam, eandem ipsam in-

qualem suam, vi, 439. Ad omnipotentiam Dei pertinet, ut ex libero arbitrio venientia mala esse permitat, xxvi, 214. Mala Deus non est creator, xv, 467, 468; xxvii, 548; xxxviii, 9. Es duobus generibus malorum que sunt in mundo, quodam perimit ad Deum, xxviii, 83. Malum quod est pena, a Domino peritur, *ibid.* 173, 172, 473. Malum perire iuste a Deo intelligitur, xxv, 444; xxvii, 276. Mala Deus infert malis, non peccatis, sed supplicia, iii, 43.

Mali ortus et ergo, xxvii, 272, 273; xxxv, 125. peccatum, xxviii, 91, 92. Censuram philosophi eunt gerere mala, propter peccata animalium in aliis vita commissa, xi, 232. Mala lupus vite agnoscitur pariter. Manichæi et Catholici, sed de origine originis prorsus dissentiunt, xxviii, 460. Mala peccata hominum voluit Manichæi deputari nescio cui mali principio, eternitati Dei conseruere; Pelagiani voluit impulare peccato, *ibid.* 508. Mala non sunt naturalia, v, 112. Malum cum quo nascitur ut naturale, xxvii, 268. Felum esse malum non posse consisti, quia naturale est, xxxvii, 834. Malorum quantum instruatur essentia peccati, vi, xx, 228. Malum esse, ut non esset peccatum, xv, 228. Malum nullum esset, si non fecisset, v, 427. Mala congrua nobis veniunt ex natura peccato vitiosa, xxvii, 460. Mala congrua, si non essent peccata, in paradiso non fuissent, *ibid.* 461, 492. Mala que patiuntur indolentes, ostendunt originale peccatum, *ibid.* 38, 39. Et non sunt nisi ex natura vitiosa, xxxv, 376. Manichæorum hæresis de naturali malo, quantum dicitur a Catholicis dogmate peccati originalis, xxxvii, 28. Mala non ad peccatum originale referunt Pelagiani, xxviii, 501. Utique dicitur unde malum venit, Manichæos adjuvat Pelagiani, xxviii, 476. Manichæi in questione de malo facile respondent, Catholicis, non Pelagiana, xxxvii, 428, 429. Catholicum dogma de origine peccati vitiosi est, confitendum, et vincitur Manichæi, *ibid.* 468. Malum unde secundum Julianum, *ibid.* 463. Malum in ipsam Deum referendum esse tenet prope Julianum, *ibid.* 393, 394. Malorum que a creaturis pa-

tinor, cause est peccatum, xv, 398, xxxvii, 489, 491, 496. Mala corpora et animi pati, fuerunt de iudice peccati, *ibid.* 114. Mala que in Adu peccatis, ne conspiciantur, ex peccato originali, xxxvii, 395. Mala meritorium tribuenda peccatis parentum, *ibid.* 221, 222. Malum nisi experimento non sentimus, v, 427. Quod esset malum, potius intelligere homo ante malum experimentum, *ibid.* 420. *Vide* Adu. Iudæis. Malis temporalibus tantumdam affligitur, xxxix, 342. Mala hæc et in Prophetis et in Evangelio prædicta, non sunt miracula, *ibid.* 343. Mala quasi optantes Prophete, quo animo dixerunt, viii, 12. Mala hic et bene et mala et bonus communia, v, 421; xvii, 489; xviii, 6. Scema post iudicium, xv, 72, 73. Est malum quod non dat Deus homini, et est bonum quod non dicit malis, viii, 248. Mala queque metus ex cupiditate et ex consuetudine, xxxv, 463. Si deici peccata et vitia, quæ est a mundi malis tranquillitas et quies, nisi luxurie perditioque vitiositas, sive inuicem tunc sive adiuuamur? xxi, 301. Prospera res, scdm est consolatio; res autem aduersa, donum est aduentus Dei, *ibid.* 173. Tempora mala et diebus, unde, xviii, 376; xv, 426; xxi, 21, 407. *Vide* Dicit, Seditionem et iniquorum vitiositate ordinem rerum, cum patet tempora esse peiora quam fuerunt, vi, 147. Mala que per quosdam imperatores Christianos imperio Romano auerterent, inueniunt in doctrinis Christianis relictorum, xxxix, 330.

Mala quodam sunt, quorum Deus motor est, xxv, 187. Vnum et idem malum quomodo et a Deo et a diabolo esse possit, *ibid.* 356. Malum quod Angelo vel homini adhibetur, ei a quo consilium est, non adhibetur, xxvii, 411. Malorum temporalium curas adiuuare potius attendi Augustinus, xxi, 249. Mala quomodo sunt a Deo, xxviii, 228. Ad quæ illa perueniunt Deus, vi, 164; vii, 184; xxvii, 101; xxxvii, 227, 228. Malis variis vitam lupus scem et præcipue perimit, viii, 173; xxv, 494, 495. Malum quod tibi a Deo venit,

non est malum, quis iustum, vii, 474. Mala bene uti novit Deus, vii, 439, 380. Nescit de malo foret homo, xxvii, 46, 50. Multa bona Deus facit de nostris malis nostrisque peccatis, xii, 323. Mala Deus omnipotens non sineret, si eis bene uti summa animi bonitate non posset, xxxvii, 408. Falsitatis et mendaciorum esse iudicavit Deus, etiam de malis, xv, 228; xxv, 114, 115. Malum a Deo non fit, quando fit de malo bonum, xxxvii, 320, 321. Mala etiam Dei misericordia presunt, xxxix, 500. In bonum electis cedunt, xxxix, 492. Quodlibet, si non fuerit quibus datur, xvi, 125. Nihil mali scilicet sanctorum, quod eis non vertatur in bonum, xi, 19. Ad probationem et emendationem mala pervertuntur, *ibid.* 51. Sunt ad emendationem nostram, xv, 8. Invenitur virtutum profectus, vi, 169. Mala trahuntur in bonum, *ibid.* 102. In his pressuris non cessat fluere aurore mirramuratum, et oleum consistunt, xxxix, 343. Mala presentia aut transeunt bonis virtutibus, aut dissipantur malis non virtutibus, xxvii, 216. Deo de malis bonis fieri, vel ea assumendo per misericordiam, vel ordinando per iudicium, xv, 350.

Mala que bene utatur, xxxix, 318. Mala lupus vite, que vitare impossibile est, qua causa, qua expectatio, quo termino, quibusque voluntatibus, interest, *ibid.* 321. Mala temporalia dupliciter patiuntur scilicet Dei, xxi, 143. Mala temporalia esse simenda, xxvii, 219. Quæ quomodo ferenda, qua parantur et boni, xv, 69. Pro illo pietatis animia mala corporalia toleranda, vi, 512. Si vere quod bonum est toto corde dicere, cum malum palietur et temptum nonne angustis, xix, 26. Christianorum est pati mala temporalia, et homo operari non peiora, *ibid.* 14. Mala que operari lupus vite cum interitu non comprehendit, xix, 472, 473. In comparatione aterni ignis, non peiora, sed mala sunt, xxvii, 356. Malum ut non timere, in se omnia peritit Christianus, xxv, 533. *Vide* Bona. Mala que or-

bis terrarum affligatur, non esse signa iudicii proximo venturi ostendit Augustinus, xxi, 125, 123.

Mala hominis duo, mortalitas et iniquitas, xxx, 466. Malorum radii cupiditas, xxxix, 123, 126. Mala hominis duo, error et infirmitas, xxv, 554. Ignorantia et convalescentia hominis omnia miseris hominibus, xxvii, 113. Mala metum, vel sola vel maxima depandant sunt, vi, 466. Mali mala corpora, non mala morum potui exhorrent, *ibid.* Mala bonis solis carnalium fieri et mala sola carnalium non periri curant, *ibid.* 409. Mala sola depant mala, corpora externa, nunquam verum incommoda, *ibid.* 440. Mali quæ maximum bonum putant, habere bona omnia præter se ipsa, *ibid.* Malum esse aliud est, aliud malum pati, xviii, 82. Malum nullum aliud est præter peccatum, xxviii, 83. Malum opus non fit nisi a malis, vii, 188, 189, 188. Maldefectum est in quo libidinis malitia est, xxvii, 278, 279. Quodquod in tali est de peccatis, tunc est, quidquod boni in iustificationibus, Dei est, viii, 327. Aliquando voluntate, aliquando necessitate malum agunt homines, xxvii, 408. A malo qui metu abstinere, dum recessiones inveniunt, non mali fieri, sed manifestantur qui erant, x, 368. Christiano non imputatur si quid mali per hoc que propter bonum non invenit, facit aut habet, eorumque malo labor est, xxi, 247. Male fecerunt licentiam querentes, quantum exempla male vivuntium, xxi, 263. Non sunt facienda mala, ut veniant bona, xxxv, 334. Mala affectus, quorumvis illis prolat quod fecerit bona invenire non potest, xxvii, 338. Mala quecumque non per accidit, sed que per experientiam discuntur, feliciter percipiunt, xxvii, 468. Delectum sunt que male facta sunt, eorum si quantum possunt, potest corrigi, xxvii, 46, 47. Mala sine dolore sunt peiora, xxxv, 258. Deus pro sui regimini operante et bene vitiorum regimini, et perterris peccat, xxvii, 439. Mala peccantium bene vitiorum Deus, xxxv, 267, 268. Mala Deus tolerat a malis fieri, qui avertit est, et videt quid illis seruet, x, 246.

Deus, xxxv, 418; xi, 10, 11. Quomodo, xli, 409. Mali sicut bona Dei male utuntur, dum non corriguntur; sic contra Deus etiam malis eorum bene utitur, non solum ad iustitiam suam, etc., sed etiam ad exercitationem et provocationem sanctorum eorum, *ibid.* 410. Mali utitur Deus, non secundum eorum pravum, sed secundum suum rectum voluntatem, *ibid.* 412, 413. Malis bene utitur Deus, eorumque malitiam ad exercendos bonos et admonendos accommodat, *ibid.* 24, 24. Mali et mali, itempse mali et boni inter se pugnant, *ibid.* 232. Quo vicio mali bonis prosunt, *ibid.* 286. Malis iusto nihil nocet, *ibid.* 286. Malis, 440, 441, 282. De malis hominibus quanta bona Deus nobis prestat, x, 407. Malis datur potestas in bonos propter bonorum utilitatem, xxxviii, 434. Per malos proliant iusti, viii, 68; 89. Mali sunt ad admonitionem, vel exercitationem hominum, vi, 216; 225, 355, 587, 598. Omnis malus alio ideo vivit ut corrigatur; aut ideo vivit ut per illum bonum crearetur, viii, 513. Mali sunt alia exercitationis administratum et timoris exemplum, xvii, 441. Malus poenis, novacula acuta, xvii, 441. Malus poenis, novacula superflua retinetur, xviii, 246, 247. Malis reddet Deus secundum mensuram eorum, non secundum utilitatem quam ex ea iusti percipiunt, x, 407, 408, 409. Mali qui volentes iniuste utuntur bonis, iuste volentes cruciantur malis, xi, 50. Cur malis Deus pareat, viii, 514; x, 390. Mali hic servantur, ut boni inde nascentur, xxi, 33. Mali Christiani plus cavendi, quam fidei ad eam pagani, xxi, 541. Serviri in malos non licet, xli, 63. Quare et quomodo mali diligantur, xi, 18. Mali diligendi sunt ut non sint mali, xi, 217. Qui sic agit cum malis, ut eos malitie poenitent, novit etiam indignatione consulere, *ibid.* 200, 203, 204. Mali poenitent dum conversione ad iustitiam, aut amissa potestate adversus bonos, xxi, 333. Malis si displicerit tibi correctos placebit tibi, xlii, 227, 228. Malis mortuus his dolentis, xxi, 68. Male vivendum et recte vivere prohibentium suscitatore non duci, xvii, 432, 436. Et mala vita eorum qui peccabantur boni, veniunt in susceptionem

maliam prope omnes boni, vii, 411. Malis in futura vita non erit boni, xxi, 54. Mali feno amiles, xi, 160. MANDRAX et James Mosi *rostratum* in eremo, xxii, 433. MAMMANTAS dicitur qui herent hi rebus quas de sceculi spe pepererunt, xi, 441, 442. MAMMONA Divitia interpretatur, viii, 496; xvi, 336. Mammona apud Hebræos divitiis, apud Punicos locum significat, v, 388; xviii, 624. Pothus dorum et pernicium dominum, quique mammona servit, xiv, 243. Mammona iniquitatis cur dicitur divitie, xvii, 379, 380; xvii, 530; xviii, 26, 624, 625.

MAMMOTREPTI dicitur iusti qui diu signati, quod non decet, vii, 416.

MARITUS duodecimus rex Assyrius, *ibid.* 438.

MARSA interpretatur Necessitas, vi, 613. Obilus, ix, 403; x, 50.

MARCEPIA dicitur, quia maza capta sunt, vi, 402, 192.

MANDATUM sanctum quod, xxvi, 85. Mandatum quomodo sit in vitam et in mortem, xxxviii, 148. Mandatum scilicet esse arduum, non quibus occidat se, sed quibus a te occidatur inimicus: sed noluisse sumere de viribus tuis, xi, 225. In mandata Dei, inquitur in speculum, inspicere non oportet, xi, 394. Melia abconduntur us qui agunt interius, *ibid.* 411, 412. Periculosus cognoscitur, cum sunt, *ibid.* 270. Mandata divinita, que presertim ipsam conveniunt voluntatem, ostendunt liberum arbitrium, xxxv, 464. Antiquis fidei libi post finem Dei dilexiss mandata, sed non Christiani libertates, xi, 358. Mandata Dei recti et ardua humana non continentur infirmis, nisi preventis eis adjuvet charitas, *ibid.* 398.

Mandatum sine Dei adiutorio litera est occidens, xxi, 35. Mandata Dei novantur per gratiam impletur, xxi, 230; xxv, 320, 261. Si *vobiscum*, *conversus* *his mandatis*, quae minus dicitur, xxvii, 492, 494. Mandata Dei custodire, et in dilectione eius persistere, xxxi, 305. Id agit gratia ut dilectione impletur mandata Dei, quae timore non poterat, xi, 514. Vis Domini duræ sunt iustorum,

leves amari, xxxiii, 549. Mandatum si sit timore poenite, non amore iustitiae, servituri sit, non liberaliter; et ideo me fit, xxxvii, 437. Iustum mandatum nihil est charitas, xi, 484, 486. Mandatum novum, faciens hominem novum, xxi, 230. Mandata Dei quomodo querenda, xi, 444. Qui mandata Dei propter mercedem terrenam facere conantur, non ea faciunt; quia non ipsi, sed illi diligunt, *ibid.* 480, 487, 314. Mandata Evangelica sublimiora quam unquam in communiōne Catholica faciunt, xxxvii, 269. Cur non omnia mandata ab unoquoque iustorum sunt, xxxvii, 82, 84. Mandata Dei credere, quod ait, viii, 284. *Vide* *LEX*, *PARCEREM*.

Mandatum a Donatistis pro collatione factum, xi, 76. Non sine fatalitate criminis, *ibid.* 77.

MANDRAGORICA poma rara sunt, xlix, 59. Eorum qualitates, *ibid.* Mandragorica poma fecunditatem sterilibus parere quidam opinantur, *ibid.* 58. Mandragorica poma gloriam popularium figurant, *ibid.* 59.

MANDUCARE non est peccatum, sed immoderate uti donis Dei que tribuit ad usus, xix, 243, 244. Manducandi et bibendi que iusta esca, xviii, 126. Manducandi de omnibus cum moderatione, Iulianus Christianum dicit, xix, 245. Manducet homo ex necessitate, Angelus est potestate, xxi, 252. Manducandi potestas, non necessitas est post resurrectionem, *ibid.* 328. Manducare cilium quod non perit, credere est, xvi, 287, 288. Manducare cum serpentis cur Lavidus edidit, cum quibus in Domum manducasse legitur, xi, 15. Manducet quodam modo Ecclesia que in sinu eorum quodam traicit, viii, 409. Manducare corpus Christi. *Vide* *INCORPORATIO*.

MARI quomodo intelligi debeat in historia operationis, vi, 185; 147, 148, 234, 284, 288. Mare quodammodo fit, xvii, 208. Mare erit, cum videbitur quod erigatur, xxi, 419. Mare significat prosperitatem seculi, ix, 269. Tempus conolationis, x, 339.

MARITES in Christo indigentia, ipse in nobis mutat misericordis, xix, 148, 149.

MANGANEI, xxxviii, 270, 271.

MANGARE pro mutare non videtur Augustinus verbum Latium esse, vi, 524.

MANSI DIU existimati sunt a Pagani, omnes mortui, xi, 400. Et amior hominum quorum merita incerta sunt, *ibid.* 430.

MANSI PERSI XXXI, 142, 143. Sive Manichæus, xvii, 202, 203. Quare postea dicitur Manichæus sive Manichæus, xvii, 230; xxxvii, 493. Manichæus apostoli nomen usurpavit, xxvii, 529; xxxvii, 235; xxxix, 198, 215; xxxvii, 532. Prefatio epistolæ suis quibus hocce cordis, *Manichæus apostolus Iesu Christi*, xxvii, 530. Quare se apostolum Iesu Christi nominavit, xxviii, 187. Falso se dicit Christi apostolum, xxviii, 362. Inquit cum sic nominabant ejus discipuli, xxviii, 10; xxxix, 198, 209. Probari non potest quod sit Christi apostolus, xxviii, 188. Per Manichæum Spiritum sanctum ad nos venisse dicitur ejus discipuli, xxviii, 10. Et premissionem Domini de Spiritu sancto, in suo Manichæo esse completam, xxi, 318. Manichæus ipse Spiritum sanctum austeritate plenarie persequitur, sed se esse dicitur, xxi, 95. Manichæus Spiritus sanctus a suis creditur, xxviii, 158; 159, 178; xlii, 207. Manichæo convenire non possunt que de Patrelo in Novo Testamento scripta sunt, xxi, 178, 179.

Manichæum tenuisse ut antiquorum figuræ apostolorum iustitiam ejus discipuli, xxxviii, 236, 405. Manichæus ab hoc laudatur a discipulis suis, quod remotis figurarum integritatem, veritatem notam et propriam loqueretur, xxviii, 405. Manichæi libri, plebi Iuliano, xv, 91, 99. Manichæus duodecim discipulis ad iudicium apostolorum numeris habuit, xxvii, 235. Manichæus scilicet est, xxvii, 189. Festum natalis Manichæi magna celebritate per Pacha frequentatum, *ibid.* 189, 190. Manichæus, pater appellatus a discipulis, *ibid.* 234. Manichæi delictamenta, *ibid.* 193. Precepta, chari delictamenta, *ibid.* 193. Precepta, *ibid.* 200, 201. Errores litera mandati, xxv, 193; xxvii, 561, 563. Manichæi scriptura, xxxix, 213, 214. Pseudola, xxxvii, 119. A Juliano orationibus Flori

466, 469. Manichæi epistola ad Petri-
 trinum, xxxvii, 429, 277. Ad filium Me-
 noch, *ibid.* 257. Manichæus vivendi regu-
 lam observari prædicavit scripta epis-
 tola præstitit, xxxvii, 596. Manichæi
 epistola Fundamentum, xxxviii, 558. Ma-
 nichæi Fundamentum, quod riuosius
 vocat Augustinus, xxxix, 295. Multa de
 aëtris inspectio in his epistolis continet,
 xxxix, 294. Manichæus dogmata in
 questione de omnia peccati, xxxvii,
 358. Manichæus et Melitidis, xxxvii,
 359.
 Manico. Deus agit ut poterit, diabolum
 ut mango, xxxi, 167.
 Manichæi, xvi, 362; xvii, 303;
 xviii, 407; xix, 3, 10; 543; xx, 217;
 210; xxi, 404. In Periodo veteris fecerunt,
 xx, 264. Manichæi in Palæstina,
 in Gallia, xxix, 279. Manichæi cur
 Catharici appellati, xxxvi, 234, 235.
 Forum dignitas, *ibid.* 230. Eorum fa-
 bulæ blasphemias septem, xii, 510. Ma-
 nichæorum hæresis vario copio, xxxi,
 184. Manichæorum error circa Dei na-
 turam, xii, 37, 58; xxxvi, 292. Quod
 deo cogitabat, xi, 142; xiv, 500,
 511. In his de Deo suo sententiæ, xxxi,
 108. Manichæorum de Dei natura blas-
 phemias, xxxix, 270, 273, 274, 275,
 290, 319, 320, 424. Duo deos, unum
 bonum, alterum, veredictum,
 xxxvii, 509. Sex polia dicitur unum ve-
 substantias, quinque principia inven-
 centiar, xi, 331; xxxvi, 649. Eorum
 error de duabus naturis, vii, 183; xii,
 360; xv, 271; xvi, 365, 470; xix, 276,
 321; 531. Manichæi fingebant condon-
 tum inos tumore per periculis aëtris
 creatioque periculis, xi, 194. In his
 potius quod nigro aëtris creatio fuisse,
 dicit adversa regna esse dogmatizantes,
 xi, 357, 358. Regnum, seu gentem te-
 lebratam et esse sempiternam, et sum-
 mum nihilum asserunt, xxxvii, 518,
 549. Nihilum præter esse terram, seu ni-
 lum aëtris creatio, per lumen
 sum profundum et lumen, necesse
 naturam sive nihilum tenent atque ab-
 hant, per terram regnum, xxi, 106;
 xxxvi, 525. Velut gentis telebratam
 sine ullo initio malum semper fuisse natu-
 ram, xxvi, 239. Regnum lucis Deum vere
 esse probantur etique simplicem quan-

tum naturam incommutabilem, impene-
 trabilem et incorruptibilem esse videtur,
 xxvii, 549. Manichæus quidam corpus
 intelligit, xvii, 286. Non possunt esse
 incommutabilem Deum fatentur, *ibid.* 283.
 Manichæorum insana de duabus natu-
 ris inter se confligentibus, xxxi, 226,
 232. Fugientium de pugna Dei lucis
 cum principe telebratam, xxxvii, 303.
 De xvi telebratam contra Deum re-
 bellando, xxvi, 183, 324. Cum gentis
 telebratam in Deum rebellaret insup-
 pado, et regnum lucis invadere moliretur,
 Deum bonum, qui quomodo aliter posset
 hosti resistere non inveniret, necessitate
 copiosum misisse hinc animam bonam,
 particulam quandam esse substantiam, reg-
 num, commotione hostem temperum
 esse conculcavit, mundumque labita-
 tum, xi, 331; xxxvi, 568, 562. De sub-
 stantiam a substantia mali ea parte cor-
 ruptam esse, et ad peccati necessitatem
 perditionem esse contendunt, xi, 329.
 Partem Dei boni telebratam principi-
 bus naturam, toto mundo ingeminat, et
 figuram, per ribes Eleazarum asserunt,
 se per solem et lunam purgari: in quod
 vero de ea purgari non poterit, in fove
 æterni æterni ac peccati vinculo col-
 ligitur, xxi, 316. Manichæorum Deus
 captivus, enigmatis, etc., xxxvii,
 231, 232, 240. Meritis naturæ bonæ de-
 vinitus solvente dicitur Manichæus
 xxxvii, 441. Intolerantibus et inhonestis
 de Deo tentant Anthropolopositas,
 xxxvii, 205.

Manichæorum error circa causam
 creationis mundi, xi, 37; xxxvi, 230.
 Deum bonum fabricasse gentium, et ea
 illam natura atque materia, condita-
 tur, xxvi, 322. Mundum istum et
 membra Dei, viceritiam gentis telebra-
 tum admittit, fabricatum esse delirant,
 xii, 366. A Deo cæco fabricatus, non
 tamem de sua ipsius substantia dicitur,
 xxi, 403. Terras octo, decem rubre
 esse dicitur, A latitiam mundum terra-
 re, splendoremque suspensere, etc.,
 xxxi, 182. In eo mali regno extra mure-
 que elementorum, aliud tenentis, aliud
 agit, aliud ventis, aliud igni, aliud fi-
 no pletem; atque animalia in illis sit-
 pulis nata elementis, serpentes in tele-
 bris, natantia in aquis, volatilia in ven-

tis, quadrupedia in igne, bipedia in fu-
 mo, xxxvi, 359. Et hinc natura fabrica-
 tum esse mundum, *ibid.* A Deo bono,
 xvii, 302. Manichæorum error de du-
 plici terra, de regno lucis, et regno tele-
 bratum, xxxi, 219, 220. Unæ pha-
 ntasmata eorum de terra telebratam,
 xxxvii, 217, 218. Deum bonum non
 omnium inaburum esse autorem dicitur,
 cetera, xxxvi, 440. Manichæorum sen-
 tentia de carnis origine, xvii, 420. Om-
 nem naturam corpoream a telebratam
 gentis esse conditum, xvii, 284, 285,
 286. Corporum conditorem Deum esse
 negant, xxxvii, 485; xxxvi, 290. Conter-
 nant ipsi originem habere corpora dicunt,
 xxxvii, 404. Carus et inmensissima ani-
 mam, et quidquid radicitus terræ inha-
 ret, a mala mente igni et formari dicitur,
 xxv, 403; xxxix, 124. Animum
 rationalem inesse bellis potant,
 xxxvii, 385, et arboribus, *ibid.* 384.
 Vni intelligenti tribuunt plantis, et
 153. Arboribus audire voces nostras, verba
 intelligere, motus corporum intari,
 motu et cogitationes perspicere credebant,
 xxxvii, 386. Senam dolendi et ge-
 mendi esse in plantis et lapidibus, xvii,
 92. Ficum plorare cum decoloratur, et Vi-
 tem dolere, sentire, videre atque audire,
 a virtute in operatione abstinendum esse
 putant, xxxvii, 682. Et arborum esse
 animal necesse, esse homicidium, *ibid.*
 Manichæorum error circa principium
 non occidendi, xi, 33. Homines recubant
 in arborum creduntur, xxxvii, 92.

Manichæi partem Dei mundum ob-
 hant, hæreticis, gentis, etc., inesse pa-
 labant, xvii, 372. Manichæorum Deus
 in cibo legitis atque pollutis, edendo
 purgatur, xxxi, 104. Animum per aë-
 trem inquinatum sine, per cibum et
 potum venire in hominem dicitur,
 xxxvii, 44. Passus in substantiam non per-
 tinentiam, xxi, 383, 269. Vnum sed
 principium telebratam dicitur, licet
 sit vni combulans non præcedat, xxxvii,
 276. Eorum delicta abstinenda, *ibid.*
 564, 565. Cuius, *ibid.* 581, 591, 592.
 Impudicitia, *ibid.* Manichæi expulsi
 dicitur hominum bonitatem esse quam
 agricolum, quare, xii, 368, 369. Arrum a
 Manichæis injuria accusari, xxxvii, 97, 98.

Fidelibus agros, domos, aut pecuniam ha-
 bere licitum dicitur, xxxvii, 542, 544.
 Manichæorum error circa solem,
 xxxvii, 542, 543. Manichæi solem adora-
 bant, xvi, 321; xxxvii, 480, 485, 504,
 505. Tempora Manichæorum loca in qua
 habitabat Deus, xxxvii, 439. Tempora
 quorum, xvii, 285. Tempora ipsum
 creatorem aut eius partem, xvii, 97.
 Solem corpus non esse aritrantur, xvii,
 286. Manichæorum de luce incremento
 et defectu delirium, etc., xxxvii, 493,
 499. Fugientium de comestibus hinc
 Manichæi ab æternam principie tele-
 bratam, de commissione diarum natura-
 rum que semper fuerunt, una bona et una
 mala, hominem creatum dicunt, xxxvii,
 24, 286. Homines a Deo non esse insti-
 tutos, xxxix, 457; xxxvii, 51, 41, 42. De
 Adam et Evæ creatione longum fabulam
 tendant, xxxvii, 595. Putant lic esse
 naturam et substantiam Dei, xxxvii,
 292. Anima ad Christum, corpora ad
 diabolum pertinere, et sextum ultimum
 esse ex diabolo dicitur, xvii, 234, 235.
 Manichæorum error circa animam, xix,
 37, 38; xxxvii, 130. Docent animam
 nonnam hoc esse: quod Deus est, xxxvii,
 189. Esse partem sui particulam Dei,
 xxxi, 553, 553. Anima non solum homi-
 num, sed etiam pecorum, de Dei esse
 substantiam, et partes Dei asserunt, 55,
 320, 324; xii, 316. Manichæi volentes
 animalibus esse partem Dei, hinc et infan-
 tilium esse in corpus frustra referunt,
 xii, 325. Manichæorum lætætie de du-
 bus animabus, et peccati et voluntatis
 definitione, tota evirunt, xxxvii, 65,
 66, 67. Manichæorum de minimum
 traditio omnino, xxxvii, 438.

Manichæorum error circa Dei in-
 carnationem, xxxvii, 159. Manichæi dicunt
 Deum annuntiatum in Veteri Testamento,
 non esse patrem Christi, xvi, 480, 481.
 Christum Deum esse non negant, xvii,
 283. Sed dicunt esse Deum tantum, *ibid.*
 488. Christum credunt tanquam de
 massa liquidissimum esse Dei, præcedit
 ad nostram salutem, xxi, 167. Nonnam
 dicunt esse autem Patrem et Filium, nisi
 unum esse substantiam, xvii, 285. Ma-
 nichæi Virginis partem blasphemant,
 xxxvii, 441. Dicitur Christum non ha-

habeat matrem, xvi, 434. Itaque tentant asserere se XII sup. Matth., vii, 219. Negant Christum tantum esse de virginis, et carum eius verum fuisse, xx, 107; xxi, 216. Refelluntur, xv, 29. Manichæi negant hominem Christum, xviii, 497; xviii, 130. Docent Christum non habuisse corpus, xvii, 283; xviii, 339, 340. Non hominem verum fuisse, sed phantasmata, xx, 85. Ib. Christum necesse nullum vel simulatum dicunt, xvii, 147; x, 396; xxi, 10, 55; xii, 220, 221; xxvi, 294. Non veram mortem in cruce soluisse, xvii, 147; x, 306. Sed in phantasmate crucifixum esse, xxv, 103. Christum in toto mundo crucifixum dicebant, xvii, 369. Crucem hominum quendam et a quibusdam locis commemorant, ibid. 368. Manichæi frustro petunt se veluti de Christo sentire, quia eum tantum spiritum dicunt, xx, 216, 217. Negantes carnem Christi, totum mysterium redemptionis nostræ evacuatum, ibid. 218.

Manichæi gratiam Christi oppugnant, baptismum eque evocant, carnem ejus exhorantur, xxxvi, 441. Exortantur carnem et sanguinem Christi liberari solum, xxxv, 42. Baptismum omni etati superfluum putant, ibid. 43. Manichæi adorabant solem, quinque dicebant esse Christum, xv, 224; x, 373. Desprequebantur, xvii, 179, 178. Manichæi peccabant Christum fuisse serpentem illum, qui Evam ad edendam de ligno vite induxit, xxxvi, 485. Hinc Ophitarum secta, ibid. 485, 486.

Manichæorum error de malo, xxxvii, 354. Mali naturam Deo contemneri, xxv, 129. Error, ibid. 128. In malum peccatum mali naturæ Deo insincent, ibid. 126. Deique naturam corruptibilem faciunt, et sub aliâ natura captivam, ibid. Manichæi naturam mali suo principio prædicant, adversus Irenæum inducunt, xii, 328, 329. Peccati causam, malum esse naturam aliquam, xxxv, 43. Vita dicunt esse naturam aliquam spirituales, xxxv, 226. Homines commixtum esse naturam malum dicunt, ibid. Animas duas in uno corpore esse existimant unam de Deo et partem Dei, aliam de gente tebebræum a suo principio malo profectam et Deo contemneram,

xv, 327; xxi, 474. Etque animas in se colligere in homine quando mori in Spiritum conspiciunt, xxi, 477, 480. Manichæi omnia bona in bonam, mala vero in malam naturam referunt, ibid. 475. Manichæus quidam martem non timet, quia dicebat eam separationem esse boni a malo, xxxix, 96. Manichæorum error de pugna carnis et Spiritus, xxvii, 187. Manichæi nihil inania dicentis naturam homini cogi male dicere, xxxvii, 271. Manichæorum error de concupiscentia, xix, 268, 269, 271. Putabant concupiscentiam esse de substantia mali, Deo contemneri, xxxvii, 118. Concupiscentiam non tantum accidens virtutum, sed tantum naturam ab eternitate, nullam vituperabant, xxxvii, 416. Peccatum a libero arbitrio simpliciter exordium negabant, ibid. 440; xxxv, 34. et peccatum originale, ex homine primo prius puro, et postea per liberum arbitrium depravato, in omnia transiisse, xxxv, 44. Liberum arbitrium negabant ab eo ortum, quod malum non erat malum, ibid. 35; 41. Dicebant Deum creatorem culpam, dum mali origo ex libero arbitrio ducitur, xxi, 452. Peccata sua attribuebant genti tebebræum, vii, 437; xii, 368. Tunc se peccare dicebant quando naturæ mali prævaleret naturæ Dei, xxvi, 229. Libertatem Augustini adversus Manichæos laudibus exollit Paulinus, xxxvii, 291. Errorum eorum dictata diversis verbis, ibid. 318. Pentateuchum vocat, ibid. 323. Contra Manichæorum hæresim scripti sunt libri de Libero Arbitrio, præsertim quæstiones, unde malum, xxvii, 275. Manichæus consentit Catholicis circa mali principem et naturam, Juliano, xxxvii, 270. Manichæus vocat Juliano esse qui peccatum originale amoveret, xxxvii, 221, 225, 228, 336, 337, 395, 397, 398. Manichæus patris contemptum objectat Pelagius non tantum deheretis, sed et ipsi Catholicis Ecclesiæ, xxxviii, 30. Manichæus notum Juliano Catholicis impingit, xxxv, 88. et Tertullianus, ibid. Manichæorum nomine Catholicos criminat Juliano, ibid. 412. Et convicitur Augustino, xxxvii, 149. Et merito istud nomen illis impoiti contemdit, xxxvii, 353. Manichæorum crimine

infamantur doctores Catholicos Pelagiani, xxxv, 184; xxxvii, 174, 175, 178, 185, 210, 218; xxxviii, 352, 353. Manichæorum naturam et Traducivæ nomine appellat Catholicos Juliano, xxxvii, 219, 221. Non se povitas exponebatur contemnitur nominis, ut fugatur veritas antiquissimi Catholici dogmatis, ibid. 66. A Manichæis Catholicis longe distant in questione de malo, ibi longe distant in questione de natura et origine mali quam sit contraria veritas Catholica, ibid. 427. Manichæus error quam diversus a Catholico dogmate, et quam intans, ibid. 107. Manichæi non sunt qui peccatum originale astruunt, xxxvii, 390. Catholicis quædam vera dissimiles sunt Manichæis, longe tamen abhorrent ab eorum erroribus, xxxvii, 563. Doctrina Pelagiana de peccato originali favet Manichæis, xxxv, 366, 367. Manichæos adjuvant, qui negant originale peccatum, ibid. 125, 126, 127, 129, 130; xxxvi, 369; xxxviii, 72. Manichæos suffragant Juliano, dum agi adversus Catholicum dogma de originali vitio, xxxvii, 420. Manichæorum et Pelagianorum hæreses sibi mutuo adversæ, et æque Catholice Ecclesiæ reprobatæ, xxxvii, 440, 442. Manichæi et Pelagiani quatenus errore conjuncti, quatenus separati, ibid. 441. Manichæi Pelagiani, inquit contrarii sunt, sicut tamen, xxxvii, 374. et suffragantur, xxxvii, 145. omnique errori aditum aperit, ibid. 307. et eos adjuvat, xxxvii, 114, 134, 144, 449, 462, 209, 568, 591. Pelagiani dicunt, non peccatum, sed naturam esse ipsa adjuvant, peccatum ligaturus, eos ipsa adjuvant, ibid. 184. Manichæum Juliano adversum, xxxvii, 410, 122, 200, 218, 222, 341, 377, 417, 458, 459, 462, 470, 480. Manichæus sic adjuvat a Pelagianorum errore, ut invisus sit, ibid. Manichæus error, cum antequam fuisse carnem hominis, etiam antequam peccasset, et vitæ error esse existimantur, non potest responderi a Pelagianis, ibid. 462. Non potest a Pelagianis vinci Manichæus introducens carnem conditionem malum, ibid. 405. Manichæos se opponit Juliano ut contra salvatorem haberet, ibid. 377, 378. Error uterque, Pelagianæ et Manichæorum, quando Catholice fide excutitur, ibid. 123. Dogma Catholicum contrarium utriusque erroris, et Manichæorum et Pelagianorum, ibid. 105. Catholice Ecclesiæ sententia de malo Manichæos et Pelagianos deviat, ibid. 354, 355. Inter Manichæos et Pelagianos, et Catholicos quæsi dicitur circa mali naturam, xxxvii, 280. Manichæorum error solutus et notum impietatem, non solum Catholicis, verum etiam hereticis omnes qui non sunt Manichæi, detestatur, xxxvii, 439. Manichæus a Catholicis famulus excutitur, xxxvii, 411. Manichæi possibilia quando per Catholicos refelluntur, ibid. 396, 397. Pelagianos cum Manichæis vincit Catholica fides, ibid. 182. Et veritas redarguit, ibid. 92, 105. Manichæorum sententia de malo invictissima excutitur, xxi, 201; xii, 396, 397; xxi, 61. Manichæi expugnantur, xxvii, 138.

Manichæorum dogma de homine, de lege, de nuptiis, xxxvii, 437. Et homo Deo nuptus non esse institutus affirmat, ibid. 437; xxxvii, 24, 41. Nuptias præcipue temporarium adseribit, ibid. 438. Nuptias dominant, et filiorum generationem, xxxvii, 525; 544, 568, 590. Cur a concubis abstinere, xxxvii, 280, 270. Cur operam danti non gravide tant meretricis, xxix, 87, 88. Manichæorum turpitudinem nulata, xxxvii, 134. Impudicentia notantur, xxi, 284.

Manichæi tradunt vetera Scripturæ, xxi, 510. Errorum error de veteri lege, xxxvii, 156. Legi veteri adversantur, xxi, 5, 6. Errorum in veterem legem collatione, xxvi, 154; 155; xii, 279, 280, 286. Legem per Moysen datum non a vero Deo dicunt, sed a principe tebebræum, xxxvii, 437; xxxv, 34, 40; xlii, 316. Legem Prophetarum dicunt, xxxvii, 231. Quæcunque de lege et Prophetis Apostolus sermoni suo inseruit, falsa et corruptioribus immixta esse criminatur, xxxvii, 44, 95. Suboles superiorum temporum audient blasphemam, xxxv, 41. Pelliciosus in Veteri Testamento laudatus vituperare, xxxv, 52. Petrus Veteri Testamento culmianitur de pluribus uxoriis, xxvi, 280. Veteri Testamentum non recipiunt, xxxvii, 128, 130. Ilibd

opporunt, xxvii, 415, 416, 441, 484; xxi, 499. Illud reprehendunt apud imperium, xxvii, 6. Non omnia ex libris Novi Testamenti accipiunt, xxix, 176, 477. Dicunt Vetus Testamentum esse a Deo malo, xix, 455, et a principio temporum, xvii, 397; xxi, 565. Vetus Testamentum non aliter quam operibus accipiatur, et de his magister placuit, v, 406. Manichæorum calumniam in libris Jobi, xxix, 276, 277. In Prophetas, xxviii, 98, 99. In Augusti prophetiam, *ibid.* 93. Legem veterem et Prophetas ethnicis non accipiunt, neque omnibus inquit in Scripturis canonicis Novi Testamenti, xxi, 318. Ex viis quidam Actus Apostolorum repudiunt, *ibid.* Novi Testamenti scriptura legitur, xxvii, 423. Falsitas tamen dicitur, xi, 220, 221; cv, 297. Episcopi immisi futuri, que de originali peccato narrantur, xi, 458. Manichæorum frans in Scripturam, xv, 407, 102. Dicitur Scripturas sacras, que etiam errores continent, corruptas fuisse, xxix, 99. Duo Testamenta non sibi consensare, xii, 486, 487. Scriptura quas canon non recipit, mentes solent pervertere, xxxix, 24. Manichæi per Scripturam auctoritate sustinent, hoc miraculorum potestates, uti necesse videtur, et tunc rationis veritas inserit, xxvii, 363.

Manichæorum Ecclesia, quæ dicitur profusioibus consisti, Electorum et Auditorum, xxvii, 231. Præcellit dicitur Electorum, qui tria signa obsequantur se profitebantur, xxvii, 354. Manichæorum Electi, qui, xii, 396. Manichæi aut, ethnicis deserunt, et ad Manichæam, et vascabantur. His que adcomperant Auditores, xxviii, 271, 272, 280. Manichæorum Electi frequenter accipiuntur Eucharistiam, xxvii, 77. Manichæorum secundos gradus, Auditores, et, 323. Manichæorum Auditores nihil de moribus habuerunt, sed tantum de fide, xxvii, 77. Auditores aut Electos genus signat, ut eis manus supplicibus imponatur, non a solis presbyteris, vel episcopis, aut diaconibus eorum, sed a quilibet Electis, xxi, 316. Cum Electis solam et immam adorant et orant, ac die Dominico jejnant,

ibid. Manichæi Asceticioribus sua Dominicum iniquam legitimum, diem ad jejunandum constituerunt, xxvii, 469, 403. Auditores carnis vescuntur, ad agros colunt, et si voluerint uxores habent; horum vero nihil faciunt qui vocantur Electi, i, 322; xxvii, 382; xxi, 215. Manichæi magistros, tredecim, episcopos septuaginta duos, presbyteros, diaconos habent, xxv, 235. Episcopi, presbyteri, diaconi a quibus constituntur, *ibid.*

Manichæi fallaciter mandata implent, xxviii, 260, 262, 263. Ad solem et ad lunam orant, xxvii, 225. Simpliciter se præsertiones Deo offerre non possunt, xxvii, 228. Nihil turpe in Manichæorum doctrinis, sed solum aliis quæ turba falsitas, *ibid.* 77. Manichæi quasi crimina obijciuntur Paganis, quod artem, deinde, simulacris, victimis atque incenso Deum colendam putarent, xxvii, 221. Manichæi Paganis defectores in oculis plurimorum deorum, *ibid.* 208, 214, 215, 240, 317. Manichæorum pheres *ibid.* 318, 319. Manichæi amplexissimam deorum familiaritatem et commendant, *ibid.* 424, 425. Manichæi in eo quod dissimiles sunt gentibus, vani sunt; eo quo quod similes, peiores sunt, *ibid.* 530. Fausta templa, simulacra, victimas immolant ad colendum Deum relictis, *ibid.* 326, 328. Quæ templa, que simulacra, victimas admittunt, Manichæi, xxvii, 508, 325. Manichæa, rationale. De templum eorum posse, ostendit, *ibid.* 825.

Manichæi non veritate, sed fide operantur non imperia, xxi, 162. Eorum non sit ad deorum in imperio, xxi, 181. Non decipiunt, nisi cum scientiam, gratiam exhibent, pollicentur, xxviii, 94, 95. Manichæi non solum non exhibent scientiam et veritatem, sed falsitatem dicit, xxvii, 498. Manichæi quodam sui doctrine puncta, ubi res collectant non posse explicari respondet, xxi, 238, 290. Manichæi artem et tenere ardebantur in eos, qui Catholicæ fidei auctoritate sequebantur, credant quod non dum intueri valent, xxvii, 4. Manichæi plus in refellendis aliis discreti et copiosi, quam in suis pro-

banis firmi ac certi, *ibid.* 5. Manichæorum dictum in suis sectæ descriptione, *ibid.* 6.

Manichæorum secta periculissima, xxi, 510. Error pestilentissimus et perniciosissimus, xxvi, 476. Doctrina turpitudinis horribilis cogit perpetrare, xxx, 272. Manichæi pauci sunt et pessimi, xxxv, 190, 191; xxxvi, 319. Carum suum non diligere non possunt, xxvii, 546. Dei Manichæorum misera, xxix, 189. In Manichæis et qui Manichæi facti sunt, mali sunt; et qui facti non sunt, vani sunt, xxvii, 260, 261, 266. Manichæi carpuntur, *ibid.* 44, 48. Cum Manichæi carum milibus arguantur, *ibid.* 192. Manichæi auctoritates longe inferiorum esse auctoritate Evangelii, ostenditur, xxix, 182.

Manichæi a Paulo designati, xxvii, 414, 292. Manichæi doctrina in Epistola prima ad Timotheum ab Apostolo prævisa, xxix, 204. Manichæi heresiæ post Tertullianum et Cyrillum exorta, xxvii, 362. Manichæi in Chama significati, xxvii, 336. Manichæorum libri elegantè pretiosi et decori, *ibid.* 363, 379, 380. Manichæorum Testamenti, liber, xxix, 228, 275, 279. Manichæorum philosophiam in sublimis Victorium, edocet, ac deinde postulat, est, xxv, 916. Insuper et ab Augustino errorem negare non potuit, sed Augustinum se non Electum esse confessus est, xxi, 315, 316, 317. Horrens Augustinus fictionem illius, sub specie clerici concertum illum, et a clericorum gradu dejectum, pellensum de civitate canavit, xxi, 317. Similes regentur, ut ad ad vitam virtutis revocaret, *ibid.* Tanta petenti punitur locum tunc vale conulari, cum eos qui latitant in Malliana et in omni provincia Manichæas manifestaverit, *ibid.*

Manichæus. Et maxime tolerandum, nihil non multoties auti persequitur ipsam, sed non potest inflectum, xxxix, 17.

Manichæus Theodorus consul, xxi, 528. Vir doctus et Christianus, xi, 408. Hujus marcupatus liber *De beata vita*, i, 169.

Manna data est Israelitis in deserto, sicut nobis datur dilecto Scripturam,

ut daretur in ista eremo vite humanæ, xxi, 176. Pluvia voluntaria quam segregavit Deus hereditatis sine, xxi, 207. Manna iniquique secundum propriam voluntatem sapientie, ex solo libro Sapientie probari potest, xxvii, 486. Manna potest quo desiderio sapere libere, non alicui numeratoribus in Deum, xxi, 534. Manna Christum nonnulli sapienter, xxi, 321. Christum significabat, vi, 289, 290. Manna Christi panis orientis figura, xxi, 319. Unibra sacramenti Eucharistie, vi, 306. Passim cœlestem manam et dicitur Dei significationem, *ibid.* 305. Quomodo moriatur, qui manna manducaverit, *ibid.* 304. Manna estavil trajecto Jordane, vi, 245. Manna in area inclumit, symbolum gratie, *ibid.* 254, 255.

Manichæos multas in regno Dei, xxi, 145. Manichæos multas, et est præmia et lucra manichæos diversa in celo, xxix, 304, 305. Quomodo Christus manichæos preparare vadit, que jam sunt, xxi, 130. Desiderio dilectionis preparati est manichæi, *ibid.* Manichæos extra regnum eorum, an assignant non loquitur, xxvii, 356. *De locis sanctis*, Manichæos agere, xxi, 420.

Manichæus (quæ) vult innumeratam, possunt in sapientes dei? xxvii, 290.

Manichæus commendatur, xxi, 389; xvii, 350; xxi, 188. Manichæus ad refellendam perniciam et pestentiam, xxi, 343. Manichæus et inlicitis perit, xxi, 131. Manichæus Christianum servari posse panino dicit, xxxix, 164, 529; xxi, 219. Manichæus Ecclesiasticis commendando, xxxix, 495; xxi, 4, 200.

Manichæus. Virgilius Mantimianus thor, xxvii, 290.

Manichæus des adit ut femina manent cum viro, xi, 296.

Manichæus, prodi bello patre, xi, 133.

Manichæus. Tubale in eis fracte, xxi, 249. Manichæus libellus in Ecclesia recitatus, *ibid.* 248.

Manichæus Dei quod sit, *Fide Deum*. Manichæus Dei gratia in aspectu et levit in humiliter, in utrumque factis, vii, 452.

Manus potestatem significat, vi, 22.

24; xvii; 23. In manibus, idem qualis in potestate, xxi, 75. Manus pro homine quo utitur alter, ad faciendum quod vult, xvi, 23. Pro opere hominis et scriptura, *ibid.* Pro membris corporis et pro scriptura, xxviii, 289, 284. Manus significat bona opera, xxi, 420. Manus extensis, longum operum proxiis est, x, 241. Manus dextra dilectionis adjuvantis in bonis operibus significat, xvii, 166. Manus querentis est Deus, xii, 420. Manus iudicium significat, ix, 363. Manus domusque in Scriptura significat, i, 517. *Manus nosse non sinit super eum, iii, 241.* Manus et non infirmam, vi, 22. Manus levat in sanguine peccatoris, qui coram attendens inquit, purgat se à peccatis, ix, 54, 54. Manus stiperbie pro opere superbie, vi, 75. Manus peccatoris, male sua lenis operatio, viii, 56. Unde præceptum est ut levemus manus in oratione, ix, 144, 162. Manus impositio, sacramentum regenerationis secundum Nemesianum, xxi, 439. Manus impositio non sicut baptisimus repeti non potest, *ibid.* 261. Manus impositio et venientia ab hæresi adhibetur, *ibid.* 374.

MARPAIDA, xviii, 248.

MARPALENSIS PISCINE fontem intelligunt, xxxix, 26. Ex his fonte accedunt rivuli repletissimi, xxxix, 95; xxxix, 20.

MARATIS PIS SICONTIUM, iiii, 443.

MARASANA, urbs Africae ex qua oriundus erit Felix qui diebus soli Ecclesie Catholice hæreticè inspirare, xxxi, 442.

MARASANA, urbs Africae ex qua oriundus erit Julius qui diebus longissima non posse diuina servare, Christiano et hæretico, xxxi, 442.

MARCELLINA quosdam sceleris Carpocratiorum, imagines Iesu, et Pauli et Homini celesti, xxvii, 220.

MARCELLUS episcopus Romanorum acutus ingenio collidit thura obliuiscit, ut non periret, xxxiii, 106.

MARCELIUS, i, 4; xxxiii, 267, 414; xxi, 549. Tribunus et notarius, xxxix, 455, 429. Divinorum studiosissimus litterarum, et amicus Augustino christianissimus, xxi, 30. Urget Augustinum ut filius dei Genesius de Trinitate edat, xi, 81, 92. Ad Marcellinum Augustini

liber, xxxiv, 69. Ad eum scripti libri de *Beatorum meritis et de Spiritu et Littera*, xxi, 548. Marcellinus trinitatem Voluntarium, rogata ipsius matris, *ibid.* Genesius invitit, xxxix, 500, 501. Scribit Augustino, ut litteris Voluntarii faciat satis, *ibid.* Marcellinus Augustino scribit pro Pontificum episcoporum, xi, 89. Deum per Urbanum presbyterum, *ibid.* 90. Marcellinus rescribit Augustino satisfactionis propositis ab ipso questionibus, xxxix, 519. Hejus opera sit mentio, xi, 6. Marcellinus cum dubitaret de origine animarum, interrogat Augustinum, qui rebus suos et ignorantiam facit, xxi, 30. Marcellino scribit Hieronymus, suam esse sententiam, angustia animas novas nascentibus, lxxi, 470. Marcellino et Anopychia epistola Hieronymi de origine animas, xi, 319. Laudatur ab Augustino, *ibid.* 329; xxi, 30.

Marcellino tribuunt potissimum injuncta omni ecclesie cause, xxxix, 499. Collationis Carthaginiensis comites *ibid.* xxxix, 173, 174. Marcellino scribit Augustinus qui cum Donatistis secerum conviciis agi velit, xi, 3, 4. Occupatione se locubrationum sursum et rationem reddi, *ibid.* 5, 6. Marcellinum cogitorem in collatione Carthaginiensi remissus esse corruptum diebus huiusmodi, *ibid.* 76, 83. Marcellinus a trullitionis crimine vindicatur, xxxix, 37. Marcellini caedes narratur, et Marini crudelitas exponitur, xi, 184, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202. Marcellinus exultans uno non altero die ante solennitatem S. Cypriani, *ibid.* 495. Marcellini laus, *ibid.* 501.

MARCELIUS diaconus apud Catholicos a suo presbytero excommunicatur, transiens ad Donatistas, a Proculo reprobatur et diaconus constituitur, qui, inextinguibilem aggressionem premissis est, xxxix, 423.

MARCELIUS episcopus, xxi, 360, 424.

MARCELLUS presbyter Marcellini episcopi Romani, a traditionis crimine vindicatur, xxxix, 37.

MARCELLUS a Lama, xxxix, 184.

MARCELLO Syracensium cepit, ii, 12. Syracensium civitatem quam expugnavit, *ibid.* 429. Marcelli edictum

pro iudiciis minime violanda, *ibid.* 12.

MARCIANUS possessio, xi, 292.

MARCIANUS Urgens propria voluntate unitatem Catholicam delegit, xxxix, 500.

MARCION hereticus, xxxi, 436. Cerdonis discipulus, xxxix, 430, 431. Deceptus in questionibus de causa preteri, xxxvii, 459. Ab illo Marcionis hereticis, eorumque dogmata, xxxvi, 223; xxxii, 338, 510.

MARCIONISTÆ Legem Propheticamque condemnant, xxxix, 331. Etque ad Deum hominum pertinere negant, xxi, 318. Vana de mundo et lege Moysi loquuntur, xxi, 584, 585. Marcionitarum et Sabellianorum questiones tempore Augustini jam scelebantur, xxxix, 69, 70.

MARCELIUS sudiciacus, xxxii, 373.

MARCELIUS fons, xxxii, 408, 409.

MARCELIUS a Catholicis præcipitum querelatur Donatistæ, xxxix, 401. Marculi præcipitum an spontaneum, an iam legis decretum, xxxii, 427. Marculus pseudomartyr Donatistarum, xv, 82. Marculi passio et nomen in martyrologio tractatum, xxxii, 437. Marces Apollonorum supplex, xxx, 223, 224. Pedissequus et brevisor Matthæi, xvii, 247, 248, 319. Hominis facies ipsi attribuitur, xv, 339.

MARCEUS a Mactari, xxxi, 425.

MARCEUS Caspaliensis propria voluntate Catholicus factus, xxxix, 300.

MARCEUS hereticus eiusque dogmata, xxxii, 221.

MARCO, xxi, 360. *Vide præsertim notam inferiorem.*

MARE æquarum congregatio vocatur, xxx, 389, 383. Mare Hebræum dicitur omnis æquarum congregatio, etiam dulcium, xxxii, 428, 429. In mare quære phat Denis, xxi, 56. Mare Egeum, i, 67, 68; x, 107. Maris Rubri transitus figura baptisimus, xxi, 319, 326, 453. Mare an alicuius configuratione mundi nec se, incertum est, vi, 108.

MARIS allegetica expositio, xv, 851. Mari comparatur genus humanum, xvii, primi hominis profunde curiosum, procellose tumidum et instabiliter fluidum,

i, 25. Mare pro æquo ponitur, xv, 405. Mare in figura sæculum hoc, falsitate amaram, fluctibus turbulento, etc., ix, 206; xi, 338, 340. Mare hejus sacri navigium (ita generat, i, 109, 110). Quod significat transitus maris in saxi, xviii, 336. Mare, omnes infideles, xii, 242. Persecutoris Ecclesie, xv, 230. Maris fundum, cor impiorum, ix, 208. Mare in amantissime sua Genes orant, *ibid.* 473; x, 238.

MARCIANUS PISCINE, xii, 103, 104. Marcianus puella eorumum nondum dudum, cum a Manichæis preloper sceleritum eorum mysticum vitæ, xvii, 232.

MARGARITE virgines, xxvii, 217.

MARIE IUDORIS Moysis tympanum, 69, 70.

MARIA virgo per parentum concupiscentiam concepta, xxxv, 362. et de carnali concupiscentia parvum nata, xxxv, 360. Maria ex Adam mortuus propter peccatum, viii, 25. Maria ideo non transeritur diabolo conditione nascenti, quia ipsa condito solvitur gratia regis se sacerdoti, xxxviii, 62.

MARIA ad semen David pertinet, xxix, 117, 118. Quare ex Maria Christus carne sumere voluit, v, 408. Ad Mariam que Gabriel venit, non ad Joseph, sicut venerat ad Zachariam, xx, 542. Zacharie et Marie simul interrogato, minus re, *ibid.* 536, 537, 544. Potuit virgo inducere non certe ignorare consilium Dei, quando eam vellet habere filium, *ibid.* 545. Maria de virgine Dei non dubitavit sed modum quo conciperet quæsit, vi, 442. Virginitatis propositum in Maria, xxi, 174, 175, 344. Maria virginem Deo se ante contractam, quam antea Christum de ipsa nasciturum, xxxv, 285, 286. In Maria et Joseph matrimonio omnia fore bona conjugii, xxxi, 204. *Vide Constantia, Nephthi.* Maria a falsa suspitione Joseph liberata, xxi, 243. Maria virgo, non abulator, sed castissima, uno non castus, quia Deus castissimus, sed testis pudicitie virginis fuit, xv, 171, 172.

MARIE modestia et humilitas imitanda feminis, xviii, 119. Maria inter mulieres benedicta, xx, 543. Maria iude

31, 173; xxvii, 622. Martyres et argumentum a Deo, et ab eodem armato adiuvantur, xxi, 149. Nunquam tantas tribulationes carne toleravit Martyres nisi inquam quantum mento conceperint, ix, 172. Martyrum securitas sub periculo Dei, xxi, 488, 484. Christus prior passus, palium virorum Martyribus dedit, xxi, 167. Martyrum robur ex Christi exemplo, ix, 172, 174. Martyrum corpus et osculum Christi, *ibid.*, 172. Martyres diu animas pauperum, Christus pium, xli, 296. Omnia passi sunt, ipse unus Christus passus est, xvi, 5. Martyres longe differentes passionem Domini imitantur, xxi, 404, 405. In Martyribus Christus vult esse perfecti testimonium, xxx, 100, 101. Martyres a iudicibus testis, a Deo esopodibus ligantur, xii, 43. Martyres compedit corde in sapientia, sed per suas passiones testimonium perhibuerunt, xvii, 431. Martyrum sanguine tanquam oleo, in Christo ardor charitatis indammabatur, xxi, 130. Christus in passionibus servorum suorum clarificatur, xvi, 70. Passio Martyrum quodam modo in Gentibus surrexit, xxi, 278. Martyrum robur ex spe et intuitu promissae felicitatis, xxi, 129, 128, 164. Quia cum magno amore cogitant quo dunt, cum magno fortitudine calcant, qua dunt, xxi, 271. Quae gaudia erant in virtute requiritur quando huius sunt pro veritate morientes, xx, 438. Martyrum robur ex metu pehenae, xxi, 72. Libertas et hilaritas Martyris juvenis consensuissimi, inter cruciatus palientis, xxi, 523. Martyrum quorundam ad persecutores interrogationes responsa, xxi, 164. Martyres contra homines in conversatione dictum: Homo enim curat quos Curat; timore autem Deo, xxi, 489, 490.

Martyres sunt veri et fidei, xx, 375, 376. Martyres suos impet diabolicus spiritus, et tentatione contemnant, xx, 437. Martyres ubi, xxv, 493, 500. Haretici volunt Martyres dici, *ibid.*, 166. Dogmatistarum Martyres dicuntur, xxi, 609, xxi, 164, 162. Potest esse impiorum in multis pennis, sed dissimulat est Martyrum causa, xi, 447. Martyrum causa dissecunt a patientia, imo duritia sceleratorum, xx, 443. Martyrum non fecit poena,

sed causa, xvii, 32, 33, 155; ix, 376; xx, 437, 509; xxi, 163, 161, 165, 166, 309; xxxiii, 434, 432, 327; xxi, 148, 149. Animus Martyrum, Martyrum feci, xxi, 7. Laus est in cause bonitate, non in poena acerbitate, xxi, 320. Pro veritate pati Martyrum est; pro fabulato etiam impiorum, xxi, 169, 170. Pater est victoria pro fide veritas oculi, xxxii, 81.

Martyres etiam in Veteri Testamento, xxx, 81. Martyr est Joannes Baptista, quia pro lege veritatis, licet non pro Christi nomine cepit, xxi, 284. Propheti nulli Martyres sunt, nec tamen propter Christum mortui sunt, *ibid.*, 383. Propter confessionem nominis Christi non Martyrum est ante Christum, xxi, 383. Martyrum gesta, nisi postquam sacris codices voluerunt tradere, xxxiii, 81.

Martyres veri, qui persecutionem propter iustitiam patiuntur, xi, 447. Martyr dicitur, qui pro iustitia occiditur, xviii, 396. Martyres perfecti amatores iustitiae; xxi, 302. Iustitia metis, non cruciatus delectatur Deo, xx, 562. Martyrum perfecta iustitia est, *ibid.*, 565.

Martyrum robur ex charitate, xvii, 361. Martyres dum euducantur, vincebant, quia charitas non vincetur, xxi, 217. Martyrum sine charitate nihil prodit, xxi, 183. Sicut nec alia bona opera, xiv, 480. In martyrio fides, spes, charitas commendatur, xxi, 269. Martyres ad virtutes, et vires Ecclesiae perferunt amando Christum, xxi, 161. Viti in eis qui vixit in eis, ut quibus aliis, sed illi vixerunt, nec mortui morerentur, xxi, 488. Martyrum non possunt habere mortem, qui Christianorum non habent vitam, xxi, 448.

Martyrum extra Ecclesiam, etiam pro nomine Christi, nihil prodit, xxxi, 336; xxxiii, 164; xxi, 383, 384. Nec prodit nisi qui in Ecclesia sine charitate vivunt, xxxi, 336. Ita censuit Ciprianus, xxviii, 322, 323. Martyr cogitur a quodam ut pro se oraret, respondeat pro Ecclesia Catholica errare delere, xxi, 438, 429.

Martyres non repugnando, sed moriendo vixerunt, iv, 258. Martyribus

nihil obesse potuerunt persecutores, xxi, 352. Martyres occidebantur, et tamen ab inimici cruciabantur, ix, 174, 174. Martyres delectati, et non delectati in manibus impiorum, xvii, 114, 114; ix, 107, 408. Martyres de persecutoribus triumphant, ix, 19. Martyres de persecutoribus victores, xvii, 446. Martyrum persecutores ad Christum converti, xxi, 298. Consilium persecutorum fuit Martyres perdere, consilium Martyrum, inimicos perdere, xviii, 37, 419. Sanguis effusus a Iohannis multos ex his lucratur, xi, 456, 467.

Martyres victores dixerunt, xi, 388. non supplicii donis, sed virtutibus divinis, *ibid.*, 489. Martyrum victoria de demoniis, quam iuste evadit, xxi, 410. Martyrum sanguine extincto sunt famulas demoniorum arae, *ibid.*, 168.

Martyrum patientia et Iudaeis et Gentis vincit, xv, 456. Martyres falsas religiones autulerunt, xi, 267. Martyrum victoria, argumentum Christianae religionis, xv, 248, 239. Martyres fidei testimonium ferunt, *ibid.*, 258. Christum plus asserunt mortui, quam vivi, xx, 510. Passiones martyrum quod obdormierunt, xxi, 518. Martyres sanguine non nobis lauce potram popere, xi, 107.

Martyrum sanguis semen, xxi, 258. Martyrum sanguis, tanquam semina, fonsque veritatis Ecclesiae, xvii, 480; xx, 510; xxxi, 49. Et fertilius paludavit, xxi, 442; xxi, 252, 278. Martyrum mors, multiplicatio Christianorum, iv, 249. Martyrum nulla interfecta, xviii, 111, 112; xxi, 313, 304. Mollia hominum invenitur constantia, et in talis omnia despicit, Martyrum competeret, xx, 306. Martyrum millibus terra repleta, xvii, 358. Terra purpurata, xxi, 44, 45. Solfectus LX Christianis mactatum, xxxviii, 472, 473. Martyrum corpora causta, et cineres Rhodano inferri, xxxi, 308. Quae hoc persequitur, *ibid.*, 611. Martyrum mors, crudelitate terra, xxi, 378. Terra, colum, Ecclesia, tempora Martyrum meritis ornantur, xi, 332. Martyrum numerus compulsi Antichristi temporibus, xxxi, 213. Quomodo vindicantur Martyres, xv, 201. Martyres si adhuc lu-

des hominum quorundam, pondum viciorum, xx, 389, 606. Nihil a nobis properat, sed propter nos ipsos querunt, *ibid.* Ubi Christi nomen inimicus convertit in erimen, ibi supplicium Christus convertit in laudem, xxi, 116. Martyribus compedes in coronam versae sunt, xi, 44. Quanto fortius Martyres locerant, tanto densior corona martyrii, xv, 101.

Martyrum merita, xi, 412. Martyres maioris sunt meriti, quam qui accepto lapsum moventur, xxi, 118. Martyrum non nocentur, sed loco lapsum, xi, 118; xxxi, 342; xxxii, 253, 254, 325. Martyrum mors, poenitentia, xvii, 104; xi, 510; xxi, 172. Martyres in Ecclesia haec non sumunt tenent, ix, 509; xi, 418. Felicitas Martyrum, alia ante, alia post resurrectionem, xx, 489; xxi, 471. Ante resurrectionem parva partialis est promissio, imo solatio dilectionis, xx, 488. Martyres coguntur non contempnent, sed ei bene concupiscunt, *ibid.*, 445. Morientes propter Christum, considerant alios, non Christum, xxi, 182.

Martyrum plena victoria, xx, 488. et maxima praemia, *ibid.*, 482. Martyribus servantibus parata, xxi, 31, 71. Martyrum gloria, insipientibus abscondita, *ibid.*, 81. Martyres occisi in nuptiis, fatis triumphati, in occulto vere coronati, vii, 372; viii, 252, 253; x, 481. Ad felicitatem expedit mortuorum, xxi, 469. Martyrum spiritus, tanquam de hortis Dominice multa et suavissima poena, in coelestem meam tranferunt, xxi, 38. Quanto fortius Martyres decerant, tanto clarioris sunt eius civitatis Dei, xi, 488. Martyres moriendo ad bona certissima transierunt, xxi, 122. Beati possident terram viventium, *ibid.*, 118. Cum Christo quieti exstant redemptionem corporis sui, *ibid.*, 413, 414. Ubique sunt cum Deo sunt, ubi bene est, xxi, 26. Cum violenter invaserunt, xxi, 122. Cum Christo regnant, iv, 93; xxi, 141. Ibi se invicem vident, sermonem horum, xxi, 141. Ibi sunt ubi Christus est, xxi, 148. Transierunt de hoc mundo ad Pa-

nobis, x, 212. Martyres miscerantur nos, ne viderentur pro nobis, xx, 484, 485. Temporalia beneficia pro Martyrum orationes cur Deus imperti, xxx, 57. De hac re apta similitudo, *ibid.* Martyres quomodo adiant vivis adjuvantibus, xxvi, 622. Angelicis operatiombus tribui possunt viae tum vivorum, tum mortuorum, *ibid.* 619, 622. Per Martyres non mirabiles sanctos, sed eorum imitabiles immortalitates datur, xx, 511. Si scripturarius digni sumus, per amicos Christi petamus, xxi, 186.

Martyrum merita cur maxime pro eorum memoris commendat Deus, xxxvi, 622. In nullis Martyrum memoriis sequuntur demones, et de corporibus piensissis ejectionum, xi, 411. Ideo in Martyres convertisse Christianos et immutabat Faustos, xxviii, 521. Longe dignius honorantur Martyres quam dii Pageborum, xv, 259. Martyrum memoria delictis doctorum succederent, ii, 400. Libelli in ecclesia recitati de laudibus Dei per Martyres, xxvi, 327, 328, 333; xxx, 151, 152. Martyrum iustitia celebratur, xxvii, 490. Convivia in nataliis Martyrum latitans occurrantur, et celebrantur, xxxviii, 249. Quare epulae ad memoriam Martyrum delatae, xi, 412. Ad ea Christianis mediciones non sunt delatae, *ibid.* Quomodoque adhibentur religioforum obsequia in Martyrum locis, ornamenta sunt memoriarum, non sacrificia mortuorum, *ibid.* Solemnitatis Martyrum insulant Christiani quidam locorum sua, xx, 353. Qui vult recte celebrare natalitia Martyrum, desiderat imitationem Martyrum, *ibid.* 357. Honorari debent simul, ubi est illius quum celebrat adulari, xxi, 160. Solemnitatis Martyrum cur instituit, et quomodo celebranda, xx, 428, 433, 484; xxi, 159, 160. *Vide FESTIVITATES.*

Martyres innotuisti, xlii, 497, 498; xli, 49, 99, 313, 313. Viam denuotat Christum tenentur, et nobis innotuisti, xxi, 90. Martyres arotana, xx, 490. Martyres contemptum mundi exemplo docent, xxi, 104, 103. Patientiam exemplum nobis in ipsis praestant, xx, 499. Martyrium in quotidianis tentationibus, xxi, 145, 146. Martyr hincexi-

si omnes tentationes diaboli superaverit, xvi, 188. Martyrium in lecto, xx, 212. Martyrium, ignis per quem uniuscuique opus probatur, xv, 217. Martyrum passio et merces praedicta in Psalms CXXV, xvii, 426. Martyres figurati in arietate rubricato, xv, 273. Martyrum passio sanguinis Christi salutare significat, xv, 204; xxi, 369. Martyres sancti, dicuntur Dei, ne vivendo mererentur, moriendo vivere maluerunt; ne timendo mortem negarent vitam, amando vitam, contempserunt mortem et vitam, xxi, 286, 227. Quod erogaverit Christus Martyribus, dedit eis unde redderent Martyribus, dedit eis unde redderent Christo i vox enim Martyrum est: *Nisi Dominus erit in nobis, fortasse novae abarbariscent nos, ibid.* 153. Creditiderunt reges, qui primo persequendo fecerunt Martyres, *ibid.* 330. Contemptus est a Martyribus mundus, Contemptus est a Martyribus mundus, *ibid.* 422. Quod Patriarchae testati sunt, Angeli firmaverunt, Apostoli firmaverunt, Martyres patiendo confessi sunt, xxi, 71. Pretio sua mors sanctorum Martyrum, eo quod praestitit supplicio, in Christis, affectu fuerunt, *ibid.* 318. Quomodo apposa vita Martyrum, 318. Martyrum exemplum simulans ad bene vivendum et vigilandum contra diabulum, *ibid.* 292. Sermo in natali Martyrum, xxi, 318. Sermo de pluribus Martyribus, xxii, 439. *Vide notam inferiorem.*

MARTYRES haeretici, erroris Massilianorum seu Eucharistiarum admittentibus, xxi, 230.

MARTYRES regnum in Africa, iii, 163.

MASSILIANA perditionis in qua omnes conerit, xxxv, 102. Massiliana vincta, xxxvii, 296. Massa peccati, massa frae, xxi, 462. Massa perditionis unde electissimi, *ibid.* 390. Non iuste tota massa supplicium damnationis redderet, xxxvii, 457. Ex ea non solum qui Christiani non sunt, sed et qui non sunt, iuste damnantur, *ibid.* Ex Massiliana diabolica si nullus liberaverit, iustitiae contrarium praeiudicium optinioni et Ecclesiasticae sententiae, quidquid in alta Dei iudicia referenda, xxxvii, 434, 435. Non ex meritis, fortuna, aut

fato fit et massa diceretur, sed ex merito Dei beneficiis, *ibid.* 454. Cur omnes et massa non liberaverit, sed quidam in ea relictis, *ibid.* 454, 455. *Vide GRATIA.* MASSA carnis plura habet quam centum quinquaginta Martyres, xvi, 412; xxi, 465; xxi, 81. Floruit Uticensis Massa candida, xxi, 109.

MASSILIANSI haeretici, xxvii, 289.

MASSILIAE MARTIRIUM SENTENTIA, xxi, 293.

MASSILIENSIS sententia de peccato originali, de gratia regenerationis, xxi, 260, 261, 269. de praedestinatione, *ibid.* 269, 270, 272. Massilianorum et aliorum quorundam in Gallis sententia de praedestinatione et vocatione, xxi, 263. De voluntate salvandi quos, xxi, 263, 274, 275. De numero praedestinatorum, *ibid.* 263, 270, 271, 273, 274. De electione ex praeritis bonis aut malis, quae parvuli si duntaxat perpetraverint erant, *ibid.* 263, 264. De proposito voluntatis, *ibid.* 263, 269. De morte Christi pro universis hominum genere, *ibid.* 270. De predicatione alio et non illis 263. De predicatione non illis, voluntatis, *ibid.* 270. De dicitur, quae salutem humanam operatur, gratia et hominis obediencia, *ibid.* 265, 266. De libertate hominis ad bonum et ad malum liberata, *ibid.* 264. De sufficientia hominis ad bonum et ad peccatum et perditionem, *ibid.* 270. De iusto bono voluntatis, *ibid.* 270. De perseverantia, xxi, 272. Massilenses rejiciunt testimonium ex lib. Saporitae, tanquam ex libro non canonico, xxi, 273. Massilianorum sententia de Romae expulsiore Episcopo, Massilianorum quidam, xv, xxi, 292. Massilianorum sententia de libro non intellectus offendi, *ibid.* 260.

Massilianorum sententia partim Catholica, partim Pelagiana, xxi, 269. Massilicenses quatenus a Pelagiano recessisse Pelagium, xxxvii, 56. Reliquia sententia Pelagiani, quomodo permissio, xxi, 56. Reliquia haereticorum quomodo permissio, xxi, 56. Massilenses mitrifer, *ibid.* 260. Massilicenses diabolica si nullus liberaverit, iustitiae contrarium praeiudicium optinioni et Ecclesiasticae sententiae, quidquid in alta Dei iudicia referenda, xxxvii, 434, 435. Non ex meritis, fortuna, aut

fato fit et massa diceretur, sed ex merito Dei beneficiis, *ibid.* 454. Cur omnes et massa non liberaverit, sed quidam in ea relictis, *ibid.* 454, 455. *Vide GRATIA.* MASSA carnis plura habet quam centum quinquaginta Martyres, xvi, 412; xxi, 465; xxi, 81. Floruit Uticensis Massa candida, xxi, 109.

MASSILIANSI haeretici, xxvii, 289.

MASSILIAE MARTIRIUM SENTENTIA, xxi, 293.

MASSILIENSIS sententia de peccato originali, de gratia regenerationis, xxi, 260, 261, 269. de praedestinatione, *ibid.* 269, 270, 272. Massilianorum et aliorum quorundam in Gallis sententia de praedestinatione et vocatione, xxi, 263. De voluntate salvandi quos, xxi, 263, 274, 275. De numero praedestinatorum, *ibid.* 263, 270, 271, 273, 274. De electione ex praeritis bonis aut malis, quae parvuli si duntaxat perpetraverint erant, *ibid.* 263, 264. De proposito voluntatis, *ibid.* 263, 269. De morte Christi pro universis hominum genere, *ibid.* 270. De predicatione alio et non illis 263. De predicatione non illis, voluntatis, *ibid.* 270. De dicitur, quae salutem humanam operatur, gratia et hominis obediencia, *ibid.* 265, 266. De libertate hominis ad bonum et ad malum liberata, *ibid.* 264. De sufficientia hominis ad bonum et ad peccatum et perditionem, *ibid.* 270. De iusto bono voluntatis, *ibid.* 270. De perseverantia, xxi, 272. Massilenses rejiciunt testimonium ex lib. Saporitae, tanquam ex libro non canonico, xxi, 273. Massilianorum sententia de Romae expulsiore Episcopo, Massilianorum quidam, xv, xxi, 292. Massilianorum sententia de libro non intellectus offendi, *ibid.* 260.

Massilianorum sententia partim Catholica, partim Pelagiana, xxi, 269. Massilicenses quatenus a Pelagiano recessisse Pelagium, xxxvii, 56. Reliquia sententia Pelagiani, quomodo permissio, xxi, 56. Reliquia haereticorum quomodo permissio, xxi, 56. Massilenses mitrifer, *ibid.* 260. Massilicenses diabolica si nullus liberaverit, iustitiae contrarium praeiudicium optinioni et Ecclesiasticae sententiae, quidquid in alta Dei iudicia referenda, xxxvii, 434, 435. Non ex meritis, fortuna, aut

dum Dei propositum disputavit, *ibid.* 293, 260. Massiliensis, nonnulla exceptis in factis et dictis omnibus Augustinum administrat, *ibid.* 276. Et nominatum suetus Hilarius Arelatensis episcopus, *ibid.* 267, 268. Massiliensis nonnulli recentio libro de Corruptione et Gratia intelligentes facti, *ibid.* 260. De reliquis Massiliensis dogmatibus. *Vide* **VI**CIUS, **GRATIA**, **PRAESENTATIO**, **PURIFICATIONIS** et **EPISCOPUS PROSPERI** in **HILARIO** ad Augustinum, *ibid.*

Massilibus paucis videtur contrarie, *xxi*, 206. Prosper in parem se dixit ad agendum contra Massilienses, *xxi*, 209. Augustinum rogat et Massiliensis respondit, et quaestiones proponit quibus velit responderi, *ibid.* 209, 267. Massilienses cum Augustino deis inveniunt, materiam trahunt suam culpae, et appetunt egi expositionem postulare, quam non intellecta reprehendunt, *ibid.* 260. Massilienses in dem inveniunt, quibus adhaerent: et horum quaestiones in libro de Corruptione et Gratia plene respondent, *ibid.* Massilienses et qui cum consentiant, egerit nisi in omnium victuam studio viri, et coram auctoritate simpliciter sine iudicio sequuntur, *xxi*, 260, 261. Ex his sunt quidam episcopi, *xxi*, 266. Massiliensis sententia de discrimine gratiae hominis inopem, et hominis, *xxi*, 272, 273. Massilienses quando inveniunt auctoritate, *ibid.* 262, 275. Quomodo velint sententiam Augustini, etiam si vera sit,ullo periculo concitari, se non nisi permissio expressa, *ibid.* Massilienses post Hilarium sola imperari ratione non possunt, nisi adhibeant auctoritatem, *ibid.* 276. Plerique Massilienses sunt tales ut is, Ecclesiastica constitutione licet summam reverentiam necesse sit exhibere, *xxi*, 267.

MASSELIANI MARTIRES, *xx*, 489. **MASCALI**, *xxxi*, 446; *xxxi*, 405.

MASCUS et **FORMOSUS**, monachi secundum corpus fidei potius, *v*, 247, 248.

MATER decem Terra, *ii*, 292. *Vide* **BERENICIA**.

MATERIA libidinis plerumque fetus prolium, *xxx*, 456, 457. Materia anima sic vel sic affecta aliquibus velut inducere qualitates solum potest, *iii*, 105.

MATER esse incarnantis; et ex ipsa inefficentia, cum Verbo incarnato comparato, *xxx*, 28. Mater eadem Ecclesia prohibet, *xxxi*, 176. Mater ejusdem malefactorum in decem filios, *vi*, 245. Mater a filio contumeliose affecta, *xxi*, 153. Sibi ipsi mortem laqueo concitavit, *ibid.* Etiam ex ceteris liberis male precata exaudilur, *ibid.* *Vide* **PARVITAS**.

MATER Christi commendata ab ipso mortuo, *xxi*, 154. Materiam prophetiam in tali Maria profecit, nisi scilicet Christianum corde quam carne gustaret, *xxvi*, 285. Mater et soror et frater Christi quomodo quis esse possit, *xxi*, 135. Refelluntur Manichei sacerdotes Christianum non habuisse matrem, *xxii*, 343.

MATERIAM tanquam coeternam Deo conjungunt quidam Gentilium, *xxxix*, 486. Materies ex qua mundus factus, nec omnino nihil est, nec Deo coaeterna, nec ab illo quam a Deo facta est, *xxix*, 341. Concreta est cum mundo, *ibid.* Materies caeli et terrae simul cum ea, et non ante eam creata, *xx*, 322. Materies quo dicitur informis rerum, formatam ex ipsa et subiecta Creatori, in omnia et convertibilis, quae placuerit facere Creatori, *ibid.* Materia informis non est omnino nihil, *xxv*, 325. Sed mediana quid inter formatum et nihil, *ibid.* 327, 328. Materia facta est ex nihilo, et ex materia, *ibid.* 329; *xxvii*, 428. Materia informis non est prior tempore materiae rebus, *vi*, 171, 434, 435. Hae Deus simul rebus concreavit, *ibid.* 214. Nullum naturarum materiae facta potuit, nisi a Deo, *ibid.* 177.

MATERIA quibus hominibus designatur, *xxvii*, 428. Materia congruentia aequae nomine, quam aequa nomenclata est in lib. *Genes.*, *v*, 120. Constat humana materiae vel nosse ignorando, vel ignorare noscendo, *xxii*, 321. Materiae factae, informatae, et convertibilis aequae inveniuntur, *v*, 120.

MATERIA fuit pater Jacob et avus Joseph, secundum Matthaeum, *xxi*, 522, 523.

MATHEMATICA et **divinationes**, *xxv*, 148. Mathematicorum scientia incerta et vana, *ii*, 222, 223; *xxviii*, 29. Mathematicorum error et ignorantia in ge-

minis, *ii*, 217. Mathematicorum de fatali doctrina ex ipso nomen factis usitatae doctrinae ex ipso nomen factis usitatae, *xxi*, 305. Quomodo peritia Mathematicorum testatur, *v*, 227. Mathematici unde alienando verum dicunt, *v*, 218; *xxviii*, 223. Societas inter daemones et Mathematicos, *v*, 485, 486. Illudatur ab angulis praevicatoribus, quocreduntur Mathematici, *ibid.* Mathematici, sive qui ipsos consoliuntur, reprehenduntur, *viii*, 225; *ix*, 148; *xxi*, 265. Mathematicos et arumpressant mathematicos, scilicet famulari cum daemones, *xxviii*, 228. Mathematici, est verum dixerint, fugiendi, *ix*, 485; *v*, 219. In maliciis ingerant Mathematici secundum potius Deum auctorem illorum, quam hominem seculum, *v*, 217. Mathematici causae uniusmodi nois in se conantur, *ibid.* 216, 217. Mathematicorum desiderantibus se confutans, a libero arbitrio naufragium, *xxviii*, 508. Frustra obijciunt et non ad solis et lunae computationem Pascha celebrare, *ibid.* Mathematici ad meliora convertuntur, *v*, 148. Mathematicorum codices inveniuntur, *xx*, 31. Mathematici non appellati sunt a veteribus, qui tunc appellabatur, *xxviii*, 28. *Vide* **GEOMETRICA**.

MATHEMUS prevalere volebat Priscilliano, *xxix*, 434, 435.

MATHEMUS in quatuordecim annis vixit post diluvium, *iii*, 288. An diluvio supervixit, nec ne, praeter fidei periculum queritur, *xxvii*, 470. Mathusalem sex annos ante diluvium secundum Hebraeos confixus et LXX defunctus est, *iii*, 245; *vi*, 117.

MATHEMORUM unde appellatum, *xxviii*, 508. Mathematici dicitur Manichaei, quibus, *xxix*, 522. Mathematici triples homines, scilicet et sacerdotes, *v*, 454. Quot attendendum in illo triplici bono, *ibid.* Matronium juramento firmatum, *xxviii*, 514. Tabulae matrimoniales, *xx*, 469; *xxv*, 211. In subditis episcopis, *xxv*, 187. Sanguis deus in officio recendi matrimonium et suspendiorum liberum, *xxv*, 134. Quae fidelium in usu matrimonium debet esse voluntas, *xxvii*, 195, 200. Procreatio filiorum una est mpendio carnis legitima causa, *xxvi*, 240. In officio gignendi filios nullum est peccatum,

v, 238. Matrimoniales tabulae fuerunt, liberum procreandum causa, *xxvii*, 257, 258, 479; *xxvii*, 123. Veniale peccatum quomodo in usu matrimonium, *xxvii*, 124; *xx*, 466; *xxvi*, 449, 450. **Fide** **Uxor**. Matrimonium non est, nisi datur operae uxori sit mater, *xxvii*, 590. Quo tunc fit mater, *ibid.* Nuptiarum hominum non extinguit, sed moderat consequentiam carnalem, *xx*, 529. *Vide* **CONJUGIUM**, **NUPTIAE**. Injusti materis saevientes in uxore adultera, cum sint et ipsi adulteri, *xxvi*, 463. Mariti ad procreandum adulteris uxoris, non licentia libidinis, sed cura pietatis adulterantur, *ibid.* 418. Matrimonium inter cum infidelibus non licitum, *ibid.* 80.

Matrimonium indissolubile, *xxvii*, 291, 302. Verba quibus indissolubilitas matrimonii exprimitur, et Deo et Adam tribuit Scriptura, *v*, 473. Matrimonium lapsarum a proposito firmarum non dirimendum, *xxvii*, 345, 346. Mortuo viro fieri verum coniugium potest, cum quo fieri adulterium fieri, *xxvii*, 292. Conventio ex consensu non dirimit matrimonium, *ibid.* 295. Nec mutuum castitatis votum, *ibid.* Nec sterilitas conjugii, *ibid.* 294.

MATRIAM Manicheorum secta, *xxvii*, 298; *xxviii*, 260.

MATRES sunt dicitur Hebraeo scriptis eloquii, *xxi*, 347, 353. Carteri Graeco, *ibid.* 347. Matheus norandum assepi incarnationem Domini secundum scripturam, *xxi*, 348. Et generationem ejus secundum matrem, *ibid.* 491. Matheus et Lucas humanitatem dicitur maxime commendatorem, *ibid.* 349. Mattheo loco scriptus est, *xx*, 309. Mattheo auctoritas contra Faustum asseritur, *xxviii*, 460.

MATRIS episcopatum perdit Apostoli accepit, *xxxi*, 9.

MATRIS duo Medicis mater, *xxi*, 360. Perfecta fragmentis matrisvecentibus, *ii*, 476.

MATRITUS episcopus, *xxi*, 385.

MATRIS et Numide qui dicitur sunt paucis Byssoceni et provincialibus, *xxxi*, 222.

MATRITANIA, *vii*, 303. Mauritania Caesariensis, *xxxi*, 94, 926. Mauritania Caesariensis occidentalis quam meridiana

no Gratiani fratrem pellit, *ibid.* A Theodono interceptus est, *ibid.* 209.
MAXIMUS episcopus, xi, 389, 424.
MAXIMUS Pitagaeus episcopus, viii, 98.
MAXIMUS Madalaurensis, xxxviii, 288, 290.
MAXIMUS presbyter de schismate ad Ecliam rediit, *ibid.*, 274.
MAXIMUS presbyter ut quem Cytharum scribit, *ibid.*, 373.
MAXIMUS ab Hieronymo ab Augusti no iubetur, *ibid.*, 313.
MAXIMUS ab Ariano haeres in exilio tenuit conversus, xvi, 376, 377. Sander ut totam domum suam, et quos pertinet, ad Ecclesiam reducere nitatur, xi, 374, 376. An epistolam ipsi datam gratioso acciperet, salubri sit Alypius et Augustinus, *ibid.* 377.
MAXIMUS, ab vii, 85, 96.
MEDES, xvii, 37, 328. Medon volans, xxv, 57, 469.
MEDIVOS unus versutus est pro quo nullus interpellat, sed ipse pro omnibus, xxvii, 294, 295. Mediator vili Christi, mediator mortis diaboli, *ibid.*, 308, 309, 310. Mediator sine mediatorum expertis expurgis, quomodo, *ibid.*, 311, 312. Mediator officium quid importat, *ibid.*, 497, 442. Mediator Dei et hominum, quid, xvii, 394, 395; *ibid.*, 243. Oportebat ut Mediator haberet aliquid suo simile et aliquid simile hominibus, *ibid.*, 255. Christus mediator in quantum homo, *ibid.*, 268. Mediatoria necessitas, *ibid.*, 330, *ibid.*, 369. Mediator quomodo superbiam captivatoris, humilitate repletorum destruit, *ibid.*, 187. Mediatoris mysterium multum per prophetas, tollit per Evangelium praedicator, *ibid.*, 298. Per Mediatorem cur Angeli non sergentur, *ibid.*, 350, 351; *ibid.*, 404. Quid gratia Mediatoris nobis prestat, *ibid.*, 400. Mediatori tantum tonentis munerandum est, quanto maiorem dominum potestatem in hoc inno videmus, *ibid.*, 454. Per Mediatorem unum ex nullis colligitur in motu, *ibid.*, 806.
MEDICAMENTA quaedam sunt, quotidianae refectionis indigentiarum, *ibid.*, 68. Medicamentum medicatum a sapiente, *ibid.*, 37. Medicamentum summi in

Scripturis habet omnis morbus animi, *ibid.*, 60; xvii, 431. Medicamentum ipsa tormentum suum, *ibid.*, 285.
MEDICUS a suo sunt officia quam quo sanatur infirmus, alterum qui sanus custodit, *ibid.*, 175, 176. Medicus non ideo negligens est, quia nonnullorum est insanabilis pestilentia, *ibid.*, 173. Medicina quanto plus laudatur, tanto magis morosa a quo sanat vilipenditur, *ibid.*, 418. Medicina cum agricultura confertur, *ibid.*, 418. Medicina igne multas cogunt multorum experientia multorum, *ibid.*, 475. Deus non sicut medicus agrotum quem sanavit, dimittit, *ibid.*, 501. Medicina post peccatum non respuenda, *ibid.*, 320. Medicina quaedam in Dominica oratione, *ibid.*.
MEDICUS proprie, quis, *ibid.*, 462. Medicum ars est, quae videntur animi aptitudine laborantes, ab illa res praehabere eis, quae sunt perniciosi saluti, ut periculum vitare possint ut moritur, *ibid.*, 33. Medicus etiam cum recit, *ibid.*, 66. Aristes, non crudelitas, non timor regere, aliquid ut scire possit unum, *ibid.*, 512. Medicina eruditus est qui exordit hominem et parci vulturi et putredini, *ibid.*, 538. Tanto amplius laudatur medicus, quanto plus desperatur agrotus, *ibid.*, 415. Medicum suscipiens, cum spe agrotat; per insaniam cadent, desperat, *ibid.*, 431. Agroti cum medico concors, *ibid.*, 247; *ibid.*, 289. Medicus corruptus est non semper sanus, *ibid.*, 66. Deus et ceterum curat, et gratia, *ibid.*, 67. Medicorum more Deum nobiscum egit, *ibid.*, 539. Medicus Christus, *ibid.*, 439, 441, 442. Humorem curare venit, *ibid.*, 54; *ibid.*, 378. Amarium poculum prior nocentibus non habet inaccessu agrotus, *ibid.*, 482. Quod medicum occidit agrotus, hoc et vultu ad medicamentum, *ibid.*, 284. Sanguis medici medicamentum non interficit, *ibid.*, 481, 486. Christi membra sic commendata in curacione Pauli, *ibid.*, 174; *ibid.*, 490. Omnipotenti membris langor insanabilis, *ibid.*, 66. **MEDICUS**, *ibid.*, 475. **Fidei** **CHARITATE**. Medici comparatio, *ibid.*, 88, 370. Medici praedicatoris verbi, *ibid.*, 241. Medicorum nomine, superbi signifi-

MEDIOLANUM, xix, 516. Medicum invente reliquit, *ibid.*, 143. Medicum membra sanctorum, ubi demones imbrabit et terribiliter confidatur, *ibid.*, 84.
MEDITATIO Dei interioris affectuosa, et delectatione quaedam sua habet, *ibid.*, 216. Meditatio legis Dei, *ibid.*, 473, 493.
MEDUS esse dicitur Deus, acquiliter omnibus consulens, quomodo in quod in medio est patris habet operta ad omnes dies, *ibid.*, 398; *ibid.*, 378. In medio esse dicitur qui honor praecipuus exhibetur, *ibid.*, 230.
MENORUS imperium ad Persas translatum, *ibid.*, 173.
MENSA Galatensis episcopus, primus Nonialis, mediator Augustini, *ibid.*, 100; *ibid.*, 55. De Augustino ad hunc presbytero scribit in malam partem, *ibid.*, 160. A sancto concilio, de hoc quod in in Augustinum peccavit, veniam petivit et meruit, *ibid.*, 160; *ibid.*, 411. Megalli mors, *ibid.*, 411.
MELAS episcopus, xi, 389, 421.
MEL hymenium arbor dulcis, *ibid.*, 122.
MEL scholasticum, *ibid.*, 121. Mel de petra, sapientia Christi, *ibid.*, 123. Similia meli est aperta doctrina sapientiae; fave vero doctrinae quae de abstractioribus tractantibus experientia, *ibid.*, 491.
MELAS, *ibid.*, 439, 440; *ibid.*, 114. Filius Abime, uxor Finianus, *ibid.*, 110. Melania in monasterio visit, *ibid.*, 216. Melania cum Alhina et Finiano Thagastu commemoratur, *ibid.*, 490. Malicie temperantia in florido obitu, *ibid.*, 216. Melania post Augustinum, *ibid.*, 125.
MELAS transiit decemvires Alhienianum, *ibid.*, 457, 458.
MELASTROCI confix regis Crissi, relecta in decem numerum, *ibid.*, 439.
MELCH, *ibid.*, 523.
MELCHIADES presbyter Marcellini episcopi Romani, hunc videtur Romanus episcopus, *ibid.*, 129; *ibid.*, 270. Praefuit concilio quo Carilianus abbas solus est, *ibid.*, 129; *ibid.*, 27, 70; *ibid.*, 203. Melchias concilium diem et equales habet, *ibid.*, 112. Melchiam tradidit crimine accusant Donatista, *ibid.*, 129; *ibid.*, 86, 84, 85, 108.

A traditione crimine vindicatur, *ibid.*, 27, 109. Melchias iudicium pro Cariliano, *ibid.*, 79. Quo tempore habuit, *ibid.*, 156. Hoc iudicium non usurpavit, *ibid.*, 432. Melchias iudicium pro Cariliano destruxit volebant Donatista, *ibid.*, 87, 109. Melchias iudicium in episcopatu confirmat et Donatum improbat, *ibid.*, 425. Melchias filius Christiane pacis, pater Christiane plebis, interus communicatio obtulit etiam in quos a Majoribus ordinatus esse constare: in in quibus-que locis suo esse est episcopi unaqueque diocesis geminatus, cum confirmari velle, qui fuisse ordinatus prior, *ibid.*, 434.
MELCHIADES utrum homo an Angelus fuerit, a nonnullis dicitur, *ibid.*, 151, 152. Melchisedech genit tyranu Christi, *ibid.*, 82. Eius sacerdotium figuratum, *ibid.*, 406. Sicut et Eucharistiam dum vii, *ibid.*, 324.
MELCHIADES hieretici, Melchisedech sacerdotem Dei excelsi, non hominem facere, sed Virtutem Dei esse arbitrabantur, *ibid.*, 226.
MELCHA vero Hebraeo Chorus significatur, *ibid.*, 227.
MELCHIADES episcopus, a quo Melchiani, qui cum Ariano dicuntur conjuncti, *ibid.*, 238.
MELCHIADES filius Athamantis regis, in decem numerum relatus, *ibid.*, 450.
MELCHA deus, molis curam habent, *ibid.*, 214.
MELCHIADES utilitas in Ecclesiis cultu, *ibid.*, 208. Melodia potius quam relecta allic, peccatum est, *ibid.*.
MELCHIADES, *ibid.*, 276.
MELCHIADES de melo sine libro scribere dum cognoscit Augustinus, negat cum alio averterit, *ibid.*, 251.
MELIA, *ibid.*, 400, 431, 463.
MEMBRA alia ad usum, alia ad decorem, *ibid.*, 225. Membra corporis, sunt interioris enjusdam vel habitaculi, vel organum, *ibid.*, 165. Membra corporis, praeter ea quae libidini servantur voluntate moventur, *ibid.*, 199, 203, 207. Quae autem libidini servantur, ad arbitrium voluntatis nota fuisse si homo non peccasset, *ibid.*, 207. Julianus pudorem

ab exordio creatiois insum fuisse pu-
ta, xxxv, 306. Vel ipsi philosophi
memoria gentium iudicata esse cogita-
runt, *ibid.* 287. De memoriam vici-
tudinis, xxxvii, 192. Memorum in-
sobrietas, peccata peccati, xxxv, 283.
Memoria continentur palcnda ventum,
xxxvii, 367. Unde pascunt, *ibid.* 181,
182. 189. Memoria iugosa unde,
xxxv, 309. Qui dicuntur laborant,
ibid. 251. Memoria traxerunt totum pal-
trotes sex confusio, *ibid.* 306. *Vale*
Petrus REPASCENTIA. Ut membra
quodam inmensa et pulchra essent,
dixerunt est per peccatum, xxxvii, 180.
Membra monstruosa non tacebant,
si non potuissent, *ibid.* 314.
Membra in usus meliores vertenda,
xii, 384. Membrorum officia diversa,
vix communita, xi, 397. Unus spiritus,
ibid. 409. Habituosa membra sunt
et concordia, xvii, 389; xviii, 382; xx,
254. Eorum iura communita, xii, 374,
175. Membra omnia, propter corporis
unitatem ad invicem serviant, xv, 182.
Membrorum concordia, 33. In oculis chari-
tatis, xv, 383; xxxviii, 158. In illa
concordia, unquamque pariter, quod
alter possidet, xv, 364. Membra corpo-
ris invicem communitur, xvi, 391; xv,
26. Membrum praevisum formam rem-
net non vidit, xii, 400, 401.
Membra Christi, xxi, 285. Eorum
concordia cum Christo capite et de hoc
re opta similitudo, xii, 406, 407. Mem-
bra eorum in membra Christi, *ibid.* 338,
338. Caritas facta non membra Christi,
xv, 215. Membrorum vox agnoscenda
est in capite, xi, 28. In membris suis
Christus adque liberos, *ibid.* xi, 8, 26.
De memoria Christi diversa opera-
tiones sunt; ut in membra Christi di-
versa munera, caritas una, vii, 501.
Membra corporis quae ratione in Scrip-
tura Deo attribuntur, xxxvii, 436,
437. Membra quae Deo tribuntur in-
ferribus intelligentia, xv, 183.
Membra civitas, in qua quondam
facta sunt quae quondam Aquinosius illis
qui cum falsitate arrii stantur, xxxi,
232, 441, xxxxi, 400, 431, 464, 463.
Memor Juliani pater, xxxv, 394.
Amicus Augustini, *ibid.* 94, 95.
MEMORIA. Quando mens penin-

ditur, xxx, 464, 466, 467. Memoria,
an sit perceptio, xxxi, 21. Memoria
inextinguibilis: haec ratio, xxxv, 374.
Memoria mirabilis et excellentis Simplicii,
ibid. 374. Memoria solida, *ibid.* Memoria
memoria rerum corporearum etiam bea-
tissime habere sentiuntur, xxxvii, 300.
Memoria non habent peccata et avo, xxv,
248, 249. Memoria quondam in homine,
quam peccata non habent, xxxv, 91.
Memoria quantum valet ad quosdam
cogitationes, quae futurae quasi passio-
nes, *ibid.* 53. In memoria triada
quondam, xxx, 464. Memoria intelligen-
tia, et voluntas unum sunt essentialiter,
aria relative, *ibid.* 447. Memoria sui
recordante, sive intelligente ac dilige-
nti, quomodo Trinitas fiat, xxxi, 20.
Memoria; intelligentia et voluntas non
essentia non solum singula simplici, sed
etiam quilibet singula, xxx, 447. In
memoria, intelligentia et voluntate de-
servant, ingenium et vias, *ibid.* 446.
Memoria Dei super nos quam staret,
xii, 455. Nihil oblitivi, Deus, quod
de non facti; et meminisse, quando facti,
x, 234, 235.
Memoria animo ac corpori tribuenda,
r, 258, 258. Quisvis non omnia phan-
tasia cum memoria sit, omnium tamen
memoriae sine phantasia esse, non posse
videtur. Nihil, xxxvii, 264. Mem-
oria sine phantasia esse potest, *ibid.*
365. Memoria quo potest extingui, xv,
296. Memoriae vii, xxv, 224, 225. Mem-
oria rerum sensibilibus consistat ac
corporeis similitudinibus, xi, 139.
MEMORIA Martyrum, xxx, 116. Ad
esse Dominici corporis communicatio re-
solvitur solida, *ibid.* Memoriae S. Ste-
phani ante inventionem corporis eius colu-
trata esse mirum videtur, xxx, 126. Me-
morialis quod memoriam sanctorum, di-
mos mirabiliter et fertiliter constituit,
sunt compuncti est, confidit fertum,
xxxix, 64. Ad memoriam B. Felici
Nebisii inquit Augustinus dicit et non
ut inde patereciter iter rem esset, *ibid.*
Membra est cur alia illis in locis mirabilis
sunt, in illis non sunt, *ibid.*
MEMORIA Martyrum. *Vide* MARTY-
RES. Memoria Martyrum illi ipsi qui
Martyres persequebantur, inquirunt,
aut nisi addeat ut ubi se crebrent, xii,

299. Epulas illic offerri constat Amaro-
nium, xxv, 116. Memoria Cypriani Mar-
tyri non proci a mari, *ibid.* 472. Mem-
oria Martyris, pro rebus suis pro
regnum eius ponitur, xv, 250.
Memoria instrumentale dicitur mortua-
rent, vii, 543; viii, 283, 384.
Memoriae dederunt libros Augustini
de Moria, xxxix, 249, 251.
MEMORIAS presbyter, xxxxi, 408.
Memoria civitas ubi Pharisaei com-
muniunt dicitur viginti milibus ab
Hierosolymis, vi, 485.
MENA dei Jovis filia, privigna Junonis
Lucinae, vi, 308. Meno dei officium,
ibid. Mena menstrum feminarum praef-
ecta, *ibid.* 182.
MEMORIAM hereticus, a quo Menan-
drius hereticus, xxvi, 218.
MEMORIAM quid sit, xxvi, 425.
Memoriam est cum saltem ab scilicet
dicitur, sive illo quomodo, sive nempe
indatur, xv, 400. Memoriam est sicut
significat cum voluntate fallentis, xxxv,
501. Memoriam dicitur quomodo et
contra legem et veritatem, xvii, 478.
Memoria et fallens quo differat, xv,
398; xvii, 458. Memoriae aut non mem-
tione publicanda est, non ex eorum ver-
tate vel falsitate, sed ex animi sui sen-
tentia, xxvi, 425. Memoriae culpa ve-
lit, *ibid.* In memore est voluntas di-
recta, xv, 449. Non memora qui
esse est saltem dicit, sed potius qui
verum dicit, quod saltem putat, xxx,
141; xxxv, 107. Alia est occultare ve-
ritatem, alia prodeve mendaciam, vii,
145; xxxv, 454. Ad mendaciam ex in-
tellectu voluntate fallentis inquirunt vel
sunt, *ibid.* xxxv, 425.
Memoriae non est illud quod non ha-
bet duplex cor, vii, 145. Memoriae cor
duplex, xxxv, 425. Memoriae in veritas
et in falsis non semper mendacia, sed
aliquando veritas, xv, 358. Mendacia
sunt non veritas, xxx, 435; xv, 422. ve-
ritas, xv, 157; xxxv, 424. Mendacia ad
placendum ex superbia vitanda,
xxvi, 444. Memoriae plerumque ho-
minum adulatione, vii, 148. Mendacia-
rum genera sunt in quibus non magna
culpa est, sed tamen non sunt sine culpa
eius aut peccatum, aut ut proxima me-

mor, *ibid.* 145. In is qui perfecti sunt,
non hoc mendacia invenitur, *ibid.*
144. Qui tantum hoc modo memora
memorantur aliquando liberari ab omni
mendacio, *ibid.* 144, 145.
Memoriae prolixum, xxxvii, 471, 472.
Libro memora exorta in Adamo post
peccatum, *ibid.* 478, 479. Memoriae
non est substantia vel natura, sed ad id
quod non est peritum, non ad id quod est,
vii, 144. Sicut aliquando viri boni, immo
Christiani, memora, usque questio est,
xxxix, 111, 112, etc. Laleisus in
questio, xii, 140. Memoriae non aliquando
proxi a heresi, xxvi, 428, 463. Men-
daciae quo eorum iniquitas, quo corporis
aliquando posse proferri quidem con-
suerunt, *ibid.* 455, 458.
Memoriae genus non est unum, xvi,
484. Memoriae theoriam huius habet
homo, xx, 321. Memoriae officio-
sum, xxvi, 437. An mendacia prolixum
honestum quae nonnulli possunt et nulli
desunt, *ibid.* 445, 446. An is qui mendat,
ibid. 445. Hae quidem admittunt,
xv, 202. Mendacia officiosa non re, sed
indole dulantur, vii, 141. Perfectus et
spiritalis homo non debet pro tunc tem-
porali vel honoris, *ibid.* An mendacium ne-
cessarium debet, vel innocens que-
ritur vel mendat, *ibid.* An mendacium ne-
cessarium ad mortem, xvi, 447. Quid re-
spondet interrogatio et officio ubi sit ille,
qui ad mortem querit, *ibid.* 449. Fere-
nus episcopus Theogenia non vult
accitari, nec ut hominem quendam
prodat, torquenda ubi potest, *ibid.* 448.
Sine boni hominis aliquando memora
propter officio, *ibid.* 507. Non memo-
rendum pro eripiantur saluta tempus,
ibid. 408. In saluta aeterna periculo
quod nulli subirent debet, pro stuprum,
sive nec pro mendacium, *ibid.* 545. Qui
sunt ipsi saluta laetum memora,
plurimum profecti et laudandi, vel
etiam rememorendi eius, non fallacia,
sed benevolentia, *ibid.* 112, 420, 397.
An mendaciae causa mendacium, *ibid.*
483, 486, 488. Mendacium ut sero ce-
lebrat quod et mortem afferret, dicit sine
humano, non hoc memora, *ibid.* 511.

lontatem peccatis pertinet, xxx, 474.
Quanta intentione, in ista que for-
tis sunt sententia, non feratur, xxxi,
1. Quisquis mente carere aliquid po-
test, in istis est discipulis veritatis, for-
judex loquens, 7, 364, 505. Mentis
homo Deus, II, 378. Mentis rationa-
les non habent verum locum suum, nisi
ipsum verbum Dei, 7, 321. Ab omni
iniquitate et errore munditatis, plerum-
participes esse verbi Dei, *ibid.* 321,
322. Mens primo purganda, fuerit fide
ad incommutabilem hanc perferendam,
11, 327.

Mens et ratio vellet in arce collocata,
ad regendas libellas et iram, VII, 198,
209. Mens a nullo cogitur servire illi-
dum, xxxvi, 294. Hanc obtemperare
cogunt cetera quaque in homine sunt,
1, 20; xxi, 433. Mentem advocare a
sensibus, cuius est ingenium, xxxix, 506.
Mens regit euntem, cito regitur, xix,
206. Hecce regit eum a Deo regitur,
ibid. 313. Servit mellei, ut servit sibi
inferior, *ibid.* 228. In domo ecclesiasticis
orare, est in mensis penetratis orare,
7, 240. Uale mens turbetur in articulo
mortis, viii, 261.

Mensa Domini, xvii, 348, 426;
xxi, 482. Ad mensam Domini accedens
fidelis respondens est fidei verba, xvii,
348. Mensa potentis, xxi, 4, 5, 8;
xxi, 78, 183. Mensa magna, ubi epulus
sunt ipse Dominus mensae, xxi, 173.
Mensa magna ad quam Dominus non in-
vitat, xx, 180. *Vide* EGGERARIUS.
Mensa S. Cypriani, xvii, 288; xviii,
88, 630; xix, 126, 297, 298, 425;
xxi, 77. Mensa Deo constructa, cur di-
catur Cypriani, xxi, 402. Hora ad men-
sam accedendi, quanta, *ibid.* 268.

Mensa in principibus sacelli tales fru-
uitur, quales nunc, xii, 246. Mensibus
quibusdam decem gentium nomina im-
posita, extra a numeris possuntur,
xxviii, 468. Menses veteres observa-
verunt iactem nomina circuitus lunaris os-
tendit, xxx, 308.

Mensura nomine, aut res que meit-
tur, aut mensura que metitur, intelligi-
tur, xxxix, 271. Non omnis mensura
circumscriptur tempore, *ibid.* 270.
Mensura temporis, xxv, 315. Mercurus,

numerus, et pondus etiam in spiritalibus,
v, 200, 261.

Mercator Castellanensis episcopus
a Donatistis traditionis accusatus, xxxvii,
71, et a Petiliano, xxxvi, 106. Mercator
viandatur, xxxvii, 20. Mensurii
epistola ad Secundum Trogitanum, *ibid.*
74, 72. Eius veritas unde asseratur,
ibid. 81. Memoriam in emanationis
unitate definitur, sed antequam se scin-
deret pars Donati, xxxvi, 167.

Mercator filii nomine appellat
Augustinus, xxviii, 235. Mercator
rescriptum Augustini non accipiens, alia
et asperiores litteras scribit, xii, 39, 40.
Simulque mittit librum adversus novum
hæreticum, sanctarum Scripturarum tes-
timonio refectum, *ibid.*

Mercatoris pericula et peccata, xi,
385, 386. An inercatura sit licita,
ibid.

Mercator. Attende mercedem si velle
laborem, viii, 85. Mercus transi-
toria, data obedientie exhibite ex domi-
norum consilio, xxxv, 474, 475.
Quo negligens est in exhibendo opere,
impulsus est in exigenda mercede, xx,
489, 489. Quidam putant petre operi-
tus, quo non eis redditur merces peri-
tura, xi, 321. Merces nisi finito die non
est petenda, viii, 84, 85; x, 384, 385.

Mercorem si vellet Deus redire, pos-
sum reddere, xvi, 6, 9. Merces nostra,
gratia vocatur, vii, 444. Cypriani Beati
in misericordia et asseratione, xxxvii,
472. Merces cultus Dei, quanta exspe-
tanda, xvii, 334. Honorum operum mer-
ces non isto tempore speranda, *ibid.*
273. Merces æterna promissa, quid,
xviii, 445. Merces æterna postulat ad
Novum Testamentum, *ibid.* 449, 450,
451. Per Jeronimum tradita est, *ibid.*
446. Merces summa hæc est, frui Deo
et aliis in ipso, vi, 443. Quomodo om-
nium erit merces æterna, xxxvii, 448.
Merces te eripit, si opus turbat, xxi,
262. Merces consolatur, si opus balat,
xvii, 247. Mercedem a Deo promissa
certitudo, *ibid.* 467. Merces sine fide,
opus cum fide, xxi, 257. Mercedis pro-
missæ memoria perseverantem facit in
opere, xvi, 489. Mercedem spernere non
tollet amor dei gratias, xxi, 321. *Vide* BARRIVS.

MERCENARIUS merces, dicitur sanguis,
vi, 401.

MERCENARIUS pastor, quis, xv, 512,
516. Mercenarius est, qui pecuniam ven-
diderit, sed arguitur, *ibid.* 516. Mercen-
arius fugi gratiam intelligenda, xxxvii,
198. Mercenarius fugientes, domi
quos latet, xix, 480. *Vide* OVIS,
DATOR. Mercenarium opera Ecclesie
necessaria, vi, 514, 512.

MERCENARIA. Anliquè commercia
mortalis rebus licent, xviii, 272. Mer-
cenarium quomodo Dominus vult nos cum ipso
exercere, xix, 508.

MERCURIUS nepos Atlantis ex Minæ fi-
lius, quo tempore fuit, xii, 439, 440;
496. Quare in decem numerum rela-
tus, *ibid.* 440. Mercurius appellatur
numerus, 41, 227. Mercurius, quasi me-
dici curans, *ibid.* Mercurius mortuus
fuit, *ibid.* 410. Cur alatus pingitur,
ibid. 227. Mercuri officium, *ibid.* 326.
Mercurius literarum repertor dicitur,
iv, 479. Mercurius pœnator, *ibid.* 193.
Mercurius in divite Hircanorum, *ibid.* 440.
Mercurius avus Trimegisti, ii, 419,
421, 426.

MERCURIVS Trimegisti, nepos Mer-
curii anoris, ii, 410; xii, 426. Non
procedit tempore Patriarchas, neque ip-
sum Moysem, xii, 426.

MERCURIVS, xvii, 342.

MERETRICES cur toleratæ, xi, 482.
Meretrices ad sacramenta Christi non
permittunt accedere, xxv, 68, 78.
Meretrices dynas, inferni imaginem ten-
ent, xxi, 468. De meretrice dictum Tru-
vii, 1. *Quæstionum Augustinæ, xvii,*
268. Meretrices hunc vocant, xxi, 468.
Meretrix significat impudicam ferro-
rean, nunquamque splendorem, 188,
189. Meretrices mendicare intelliguntur,
xviii, 38 et seq. Meretrices mundi, Egipti-
as, *ibid.* 36, 38. Meretrices in Scripturis
quid significant, xxi, 468.

MERETRICES. Invenitur a Meretricio,
dicitur mundum ab Anglia esse factum,
lepalia certantis esse; Jesu Christi
divinitatem negantem, tandem Mil-
lennari erant, xxvii, 202.

Merita in nobis seu bona, seu mala,
xii, 201. Merita nostra faciunt nobis

terrorem, xxi, 344. Meritum impere
per liberum arbitrium, dogma Pellica-
num, xxv, 78. Non nos discernunt
merita, sed gratia, xx, 569. Meritis gra-
tia non datur, xi, 142. *Vide* OVIS.
Meritum gratia precedit, xxi, 437.
Merita homines non possunt, nisi per
gratiam, xxv, 478. Omne bonum me-
ritum nostrum non in nobis locum, nisi
gratia Dei, xxvii, 66, 67; xxi, 59.
Meritum sine gratia, non in primo statu
humilis illam esse potest, xxvi, 107,
168. Merita ex gratia, non gratia ex
meritis, xix, 437. Gratia est omne meritum
in electis, xxxvii, 10. Merita nulla nostra
faciunt, cum ad nos venit Dominus, xxi,
479, 476, 482. Merita nostra non procedunt
seculi, pro quibus Filius Dei morretur,
x, 184. Salvator non invenit merita ho-
minum, sed invenit merita suppliciorum,
xvi, 384; viii, 436. Non invenit Sal-
vator quod coronet, sed quod donaret,
vii, 394. Meritis operum nullis peccata
delectis in tantum celatum esse culpa-
re hominum certum, et totum simul ve-
rum et raro unquam Filius Dei decer-
retur, xi, 276. Meritum nostrum non
est in vocatio et electio, sed benevolentia
et misericordia Dei, viii, 450, 451;
ix, 218, 219.

Meritum incipit esse fide, xxxvii, 436.
Quomodo, xxi, 499, 499. Iudicium
meriti accipitur sine merito, xxvii,
156. Merita animi bona a fide incipiunt,
xvi, 53. Meritum ortum debetur fidei
quæ data est non orant, *ibid.* 53,
54, 55. Meritis vel operum, vel orationum
non, vel fide sine merito dicitur, viii,
320. Meritum est fidei bonum purum, sine ma-
litate impudicæ, *ibid.* Quæ dicitur gratiam
secundum merita nostra dari, meritum
in eo esse dicunt quod simul enim Deo;
oper ante gratiam secundum hoc merito-
tum datur, ut sit et ipse nobiscum,
xxvii, 498. Meritum nostrum in eo
est, quod quæstionem eam; et secundum
hoc meritum libri ejus gratiam, ut inven-
tiamus enim, *ibid.* Merita sunt iustorum;
sed ut iusti bene merita non finimus,
xii, 52. In meritis non necessitatem ne-
cessaria facit vel voluntas culpæ, xxx,
220. Non in meritis nostris gloriamur,
vii, 303; viii, 83.

Meritis suis nihil tribuant pauperes, sed totum misericordie Dei, vii, 352.
Merita tua nuquam facies, quia et ipsa tua merita Dei, dona sunt, xii, 438.
Merita vera hominum non sunt nisi Dei munera, xii, 431; xxi, 18; xxv, 222; xxvii, 468; xxx, 514; xxxi, 38; xxxv, 80. Dona Dei gratuita, xi, 487. A volenti Deo merita nostra, et inerit dona sua, xii, 422.
Merita non comparantur nisi per temporis tempus, xxxvi, 81; 82. Merita hoc comparantur, in certis promissis redduntur, xxxvii, 380. Frustra homo post hoc corpus inquiri, quod in hoc corpore nihil comparare meretur, xv, 208. Quia hinc exieris, reciperis, pro meritis et retribuas tibi retribuida, quae genisti. Tunc Deus coronabit non tam merita tua, quam dona sua, xix, 463. Non judicari quaequam a Deo secundum merita, quae habiturus eras, si datus visus- set, v, 496; 497. De meritorum futurorum praesentibus, xxxvi, 84. Martiri non iudicantur secundum opera quae facturi fuerunt; gratia non datur secundum merita, xxxvii, 433. Meritis praecedentibus redditur vita aeterna, quae tamquam et ipsa vocatur gratia, xxi, 59, 60. Cum Deus coronat merita nostra, nihil aliud coronat quam dona sua, x, 490; xxx, 192; xxxv, 476; 477; xlii, 58; 59. Meritum non aequal opera difficultas, xxxv, 431. Merita esse diversa quamvis eadem facientium aut patien- tium, xxxix, 176.
MEXA, Amantudo interpretatur, vi, 242.
MEXERA fange dialis, praesentis venis, Jovi uno sanguine livida, ii, 112.
MEXERPE domus est Sicyoniorum, iii, 405.
MEXEMERIA est mercedis, xxxlii, 175.
MEXERIANUS procorbul, xxxlii, 167, 168.
MEXIS duplex, una ventilitas de cruce altera in fide ventilitas, xxxi, 413; 414. Mexis et messores Christi, vi, 448.
MEXE pro ungue Punice dicitur, xv, 146.
MEXALLICUS ex effractore, xix, 68.
MEXALPHABETICE haeretici dici possunt, qui Melanchionem asserunt, dicen-

tes sic esse in Patre Filium, quomodo visus tuus, quasi duo corpora carnaliter conjuncta, xxxvii, 240.
MEXARORA, id est de re propria ad rem non propriam veli alicuius usurpata translatio, mendacium noncupari non potest, xxvi, 495.
MEXAPLANSI, xxxi, 30.
MEXATRES Romanorum ludaisimus, quomodo filios comensales habuit, ii, 97.
MEXELUS rerum temporalium facta sunt, *ibid.*
MEXELLUS pontifex in flammis irriti ut scutula sacra abierit, ii, 144.
MEXELLA nomen mensurae, xv, 44.
MEXEYORRES, 1, 104. Hic primo concessus est, non decreto placuisse Aca- demici nihil posse comprehendi, *ibid.* 103.
MEXIPE Graece; Latine mectio seu mensura quod, i, 384 et seqq. Mectra quodammodo immutabilia, i, 441. Mectra quae duas in partes dividit sunt caetera praesentia, *ibid.* 447, 444. De mectio, episcopo tractatur, *ibid.* 398, 399 et seqq. Nomen omnium mectrorum, *ibid.* 422.
MEXUS quid, ii, 168. Mectus alio animi motu comitatur, xxxviii, 20. Mectendi causa quae sit, *ibid.* 19. Mectra triplici commovetur, amissionis eorum quos diligimus, doloris, et moris, xxv, 428. Neque non amandum est non me- lere, neque id solum amandum, xxxviii, 20.
MEXYARA Lesbi insula, vi, 28.
MEXARE digitis, xxx, 400.
MEXTRA filius Massissae, ii, 162, 163.
MEXUDA, xxxi, 432.
MEXURUS fossor, xxxii, 408.
MEXURUS Mefistrematis, xxxii, 400, 431, 465.
MEXURUS, viii, 91, 92.
MEXURUS alter Maximianista epis- copus, viii, 92, 98.
MEXURUS ab Elephantina episcopus, viii, 97.
MEXURUS, xxxi, 392.
MEXUS pro carnalis et quosonario aliquid dicitur, ii, 46.
Militare non prohibet disciplina Christiana, xxxix, 529, 530. Militan- tium est tabernaculum, et ipsorum est nomen contubernales, vii, 241,

341. Militibus data imperatoris signa, xxxix, 188. et regalis character, *ibid.* 116.
147. Militia voluntas pacem habere de- bet, bellum necessitas, xli, 16. Militum violentia extorquentium aliquid a poe- stasibus, quod publice non jubetur, xxxviii, 130. Milites qui Deo antere bella gerunt non sunt homicidae, xi, 39, 46; xxxix, 78. Miles in bove interfectio- nis minister legus est, vi, 520. Hostem pernam necessitas, non voluntas, xli, 17. Vitio vel capto interfectio debet- tur, maxime ubi ipse perturbatio non tunc, *ibid.* Milites non bene facere prohibet nullitas, sed malitia, xxi, 68. Militares viri Deo placere possunt: exempla, xli, 13. Militis Christiani ho- stes, xxxvii, 432, 433. Valde turpe est ut opem non vincat homo, vincat Hi- lida; et abruatur vino, qui non vincat ferro, xli, 17. Milites Christi impug- nant mundos duplici acie, xx, 441. Mil- itium Dei militantibus, arma dextera et sinistra, xxxii, 157.
MILIBUM, xxxii, 406.
MILEVUS, xxxviii, 377. Mileviana Ecclesia post alitum Severi cum pace cepit episcopum quem vixit deservat, xli, 194, 195. Milevitanum concilii episto- la, xi, 395. Memoratur, xi, 412, 413, 431; xli, 205.
MILITARITER loqui, xxxix, 381.
MILITARITER honestus pro univer- sate possit, vi, 84, 84.
MILLENARI, iv, 124. seu Chriaste a Corintho, xxxvi, 220.
MILITARIA lapsida literis plena vixi- decem, xviii, 557; xxx, 65; xli, 312, 509.
MILITARI, iv, 82, 83.
MILITUM cupiditas facitissimam urbanis, xxxix, 52. Minus est generis humani tota vita tentationis, xli, 117.
MIRA Dei, arcus Dei, ix, 45. Arcus et suspensio, viii, 230. Miles Dei prohibetur a malo, invitatur ad bonum, *ibid.* 493. Hic qui non moratur, non credit, *ibid.* Minus saeculi contemenda, xvii, 470, 471. Minus cuiusquam nec ad malum compellere, nec a bono de- tertere debent, vii, 393.
MIRACULUS De Minio in Eritanum emigrato, xxxix, 364.

MIRARE die pro extante, xlii, 216.
MIRACULA haereticis, qui et Nestrii numerantur a Pharisaeis, xxxix, 64.
MIRABVA Graece *Abgor*, iii, 441. Mi- nerva Althamarum civitas consecrata, xxxviii, 465. Minervam vel amantem aethera, vel Linaam esse dixerunt ii, 320. Minervam suam Pagani de crebro Jovi Minerva quare de capite Jovis nata canitur, ii, 178; iii, 440; xxxvii, 513. Minervam ideas intelligi vult Varro, ii, 349, 350. Minerva artibus et ingenia propo- sita, *ibid.* 193, 330. Minerva quo tem- pore vixit, quae Tritonia dicitur, ali- quodum numerum habuit, ii, 440. Mi- nerva habet instituta esse Erechthonius, *ibid.* 445. Minerva ludorum praemium oleum, *ibid.*
MISERE Christi, illi sunt qui omnia sua dimiserunt, et secuti sunt eum, et quid- quid habuerunt, pauperibus distribue- rint, ut Deo sine seculari compede ex- celsis servent, ad al' meribus mundi liberatis veli penitus sursum lumeros tollerent, xviii, 623, 624.
MISERUS Dei optimus, quis, xxv, 259. Miserum factus, quis, xxxi, 165, 171. Homines non sunt attendendi, cum sanctum aliquid homini accipere desiderat, *ibid.* 182, 184. Domi Dei perveniunt ad eos qui cum fide accipiunt, etiam si tali sit per quem accipiunt, qualis Judas fuit, vii, 228. *Fide Baptismus*. Ministri Ecclesiae non deserunt nullis Ecclesiae- tiam, populorum peccatis commotis, xvi, 308. Ministri Christi qui bene vixum Christiano resistunt, xvi, 487. Ministri Ecclesiae subdita corpore debentur, xcv, 397, 398. Equum vitium impellere debent fideles prius quam petant, xli, 514, 515. Ministri Ecclesiae ad tem- poralia attendere non debent, xiv, 250. Non faciunt contra preceptum qui pre- clariati necessarii sunt in persecutione, quis nulli tunc ad Ecclesiae sacramenta conveniunt, xli, 285. Utitur Deum mi- nistris etiam spiritibus malis, ad vincen- dam malorum, et ad prohibendum bono- rum, xxxviii, 191. Ministri non solum bonis et sanctis utilis Deo ad opera congrua, sed etiam malis ad opera digna,

Miseria generis humani, xxxv, 340. Miseria lupus vite, quantum, iv, 13. Falsa felicitas, vera miseria est, x, 242. Miseria hominum a primis fletibus interfectionum, usque ad extremos halitus mortuorum, xxxvi, 385. Ab ortu ad interitum, *ibid.* 386. Miseria lupus vite Tullius vult et lamentatus est, iv, 13. Osmum necit, xxx, 288. Miseria generis humani a philosphis cogita, nominat ex peccato originali, nascitur xxxv, 320. Misericordia Deo naturam institutori tribuitur Pelagian, xxxvii, 523. et in Paradiso futuris fuisse asseruit, etiamsi nemini peccasset, xxxvi, 485; xxxvii, 330; 332; 511; 524, 525, 527. Miseria mortuorum quo sensu patet diei naturalis, xxxviii, 498. Miseria corporis post peccatum, viii, 122. Misericordia quibus humanum genus, merito prima prevaricationis obnoxium est, iv, 282. Miseria hominis, imobediencia eius ipsius adversus suum ipsum, i, ii, 192. Misericordia lupus vite ex originali peccato veniunt, iv, 282; xxxv, 314; 486; xxxvii, 50; 106; 426; 438; 429; 435; 439; 459; 469. Miseria mortuorum nulla est si non esset peccatum, xxxviii, 268. Adami grande peccatum, causa miseriam generis humani, xxxvii, 432; 434. Errantia generis humani et impropria et parvitas communis, patri copulati peccatum originale, xxxviii, 511. Misericordia omnia natura rationalis ex ignorantia rerum agendam, et concupiscentia nositum, xxvi, 118. Misericordia ex amore temporalium honorum agendam et ducendam, i, ii, 222. Misericordia nulla alia quo tribuitur, xxxviii, 257; 258. Misericordia non est finis, quando finis officiorum postorum in re instabili collocatur, xxxix, 364. Misericordiam testimonio fidelium nisi ipse virtutes, iv, 20. Miseria hominum, et misericordia Domini plant est terra, vii, 486. A misericordia non liberat iniquitas salvatoris, vi, 285. Non semper liberat, ut propter hoc religio operatur, *ibid.* 286. Ad hoc relevat gratia meliores, ut fortiore corde tolerent miseriam, *ibid.* Misericordiam remedia plena labore ac dolore, *ibid.* 288. Liberatio ab his miseriis, proprie in altera vita, *ibid.* 286. Qui se agnoscit

in vera esse miseria, erit in vera felicitate, x, 242. Totia ista miseria generis humani, dolor medicinalis est, non sententia punitiva, xii, 318. Quod miseria lupus vite nos edocuit, iv, 198. Misericordia similitudo, cordis duritiam, *ibid.* xx, 344; 345. Ad eos qui non sunt in potestate ubi mala vident aut audient, non pertinet nisi misereri, xii, 63. Misericordia quid est, nisi alius miseriam quamdam in nostro corde compassio, qua vitioque, et positumque, subterfuge compellimur? ii, 422. Est virtus, *ibid.* Quantum et unde dicitur, xxxvii, 426. Misericordia generali nomine dicitur, quia misero subvenitur, xi, 322. Misericordia a miseria nomen habet xxxviii, 204. Misericordia non est necessaria, ubi non est miseria, xxxviii, 511. Misericordia est eo appellata est, quod miserum cor faciat condonem alieno malo, xxxvii, 528. Misericordia Stoici in voto ponunt, ii, 422; xxxix, 290. Misericordia qualis Deo conveniat, xxxviii, 206. Misericordia est in Deo sine cordis miseria, xxxvii, 458. Misericordia Dei magna magis humane miseriae est necessaria, i, ii, 318; 519. Qui magnam misericordiam deprecatur, magnam miseriam consequitur, viii, 441. Misericordia non indiget oculi ubi nulla miseria, vii, 486. Misericordia Dei quanta erit hominem, xvii, 402. Misericordia Dei in sanctos, veterata est, xi, 237. Erga omnes iam sanctos quam reprobus, universe vice Domini misericordia et veritas, *ibid.* 530. Misericordia Dei in sanctis non terrena, sed celestis, viii, 42; 48. Misericordia Dei tribuitur non praesenti, xx, 34. Praesenti voluntatem, xii, 512. Deus non miseretur, nisi voluitis praesenti, sed ipsam velle Deus operatur in nobis, xxxviii, 99. Misericordiam fides non peccatit, xii, 56. Ad misericordiam Dei pertinet vocata, quam etiam fidem praesenti, xii, 513. Misericordia fidelis quidem datur, sed data est etiam ut esset fidelis, xii, 501. Misericordia quomodo praecedent merito fidei tribuitur, *ibid.* Misericordia Dei et vocatur ut credamus et credentibus praestatur ut bene operemur, *ibid.* Misericordia et

gralis Dei convertit hominem, ut justificet impius, et incipiat halere meritum bonum, etc., xxi, 201. Misericordia Dei non deserit eos, qui ex ipsa fide vivunt tempore per colunt, xxxix, 518; 519. Quomodo sumas, Dei misericordia sumas; quidquid autem ex nobis sumas, mali sumas, xi, 369. Veritate humiliatus in mortem, misericordia instauratur ad vitam, xi, 472. Magna est misericordia Dei, peccata donare, viii, 209. Misericordia, medicina quosdam quotidianorum viscerum horum, xx, 245; xi, 337; 358; xii, 30. Misericordia una ignis peccati extinguitur, xii, 433. Et misericordia promissione non debemus polliceri, quoniam quidquid fecerimus, non perimus, x, 269; 270. De misericordia Dei tenent nihil omnium blanditiorum, viii, 301; xi, 3. Non sibi blanditur qui non conatur adversus peccata, xvii, 362. Tempore misericordiam utendum ad penitentiam, xxxvii, 602. Misericordia genium, xx, 345. Duplicitas generis, viii, 41. Misericordia non semper bona, xxxix, 388. Est misericordia patienter, est crudeliter parens, xi, 210. Misericordia crudelis, xxxvii, 222. Misericordia magis est nequam impunitum non reliquere, xix, 408. Misericordia non tantum vocatur cunctis et verbentibus, x, 268. Ad misericordiam pertinet etiam flagellum cordium Dei pertinet. Misericordia extorret, ex 308; 309. Misericordia dicitur ad Deum, cum dicitur misericorditer auferit, cum tollit, xii, 450. Deus non dando quod male petitur, magis miserico, x, 192. Quia magis crebra sunt mala, diluitor erit misericordia, viii, 250; 251. Misericordia est in hac carne ubi venia viveret, ii, 490. Misericordia nulla maior, quam quae nobis a Christo praestita, xx, 83. Misericordia modo tempus est, viii, 480; 481; xi, 3. Venit tempus iustitiae Dei, xvi, 225. Misericordia et iudicium, xii, 529. Misericordia praesenti, iudicium sequitur, xv, 397. Tempus misericordiae non est sine iudicio, nec tempus iudicii sine misericordia, xi, 529. Misericordiam cum accipere, bene utere, ut iudicium tempore bonam rationem reddas, viii, 483. Misericordia appetit

lat iudicio, vi, 275; 288. Alioquin non est spes, vi, 275; 279; xi, 338. Ad misericordiam Dei contigendum, ut peccatorum venia obtineatur, vi, 276. Inest Deo et misericordia iudicanti et iudicium miseranti, xi, 358. Nec in misericordia Deus amittit iudicium, nec in iudicio misericordiam, viii, 481; viii, 204; 205. Misericordia Dei non praesentit iudicium, nec iudicium quia auferit misericordiam, xxi, 358; 353. Misericordia sine iudicio exhibita falsa aut crudelis, viii, 483. Si Deus solum iudex esset, et non misericors, nemo ante eum staret, xii, 150; 160. Non primo Deo per misericordiam praeretur, postea veritas reddetur, xvii, 438; 439. Misericordia Dei nobis potius opus est, quam liquidissimo iudicio, xix, 459. Misericordia est gratuita, iudicium vero debitum, xxxvi, 87. Etiam in iudicio necessaria nobis erit misericordia Dei, *ibid.* 44. Quantumlibet iuste iudicium homo, nisi misericordia Dei opus est, viii, 92. Ve etiam iudicium vult, si Deus remota misericordia eum discutat, xxxvii, 222. Misericordiam nullum meritum praecedit, iudicium merita subsequitur, pro bonorum operum merito iudicium, pro bonorum operum merito, iusto iudicio plus retribuitur; inque vero non ita, xxxvii, 44. Misericors Deus, non solum bona pro malis, sed bona pro bonis retribuit, xi, 406; 407. Misericordiae divina commendatio, viii, 398; x, 48; 49; xi, 84. Misericordia quomodo usque ad celos magnificata, x, 23. Misericordiam et veritatem amat Scriptura conjungere, vi, 148; 168; x, 242; 341. Debetus est non Deo reddere misericordiam et veritatem, quomodo, x, 283; xii, 290. Misericordiam vult Deus a se recipi, x, 284. Misericordia liberat, xviii, 574. Deus facilius iram, quam misericordiam continebit, x, 18. Nelli, qui transiit, velle misericordiae Dei potest subvertere, x, 376. Magis sunt voces ad misericordiam Dei, facilius contritos animi, xxi, 475. Nemo indignior misericordia, quam superbus miser, xxxvii, 371. Misericordiam non meretur, qui adversus diei

Dei, xxv, 245. Ut se gereret erga matrem de maritis suis quorundam moventes, *ibid.* 213. Ut se gereret inter discipulos et discipulos inter se amicos, *ibid.* 214. Monachis frequentibus ebrietyas, *ibid.* 404. Virum unum, sub ipius vite finem ad Christi fidem adducit, *ibid.* 214-215.

Monacha viro viduus, sumptus nihilominus petere Augustinus, tunc apud Carthaginienses Breviter simulat, xxv, 49. Monacha Augustinus, ut a fornicatione maximeque ad adulterio abhorret, cum neque sollicitudine admonet, *ibid.* 33. Monacha Augustinus in Manichaeorum haeresi propositum fugit, epistole conversionis aversatur, *ibid.* 60. Monachis de futura Augustinus respicientiam admonet per sequentia, per qua respondit Episcopo Carthaginiensi, fieri non posse assensum, ut *scilicet* *latarum lacrymarum* perdat, *ibid.* 63. Unam erant propter quod hic aliquid in iunioribus cupiebat, videlicet ut Augustinus Christianum Catholicum videret ante obitum, *ibid.* 217. Monacha Augustinus in Romanis ipsa turba navigantem persequitur, *ibid.* 102. Paulo post, consensit uxore per maritum ducens patris consilio, de felici profectione divinitus certat, *ibid.* 118. Monacha Mediolanum veniens, Augustinus ambo Ambrósio iam abbas in Manichaeos revertit, *ibid.* Monacha Ambrósio diligit ut Augustinus Dei, *ibid.* 415. Epulus ad Memoriam Martyrum canapud Africam deferret, plus quam unum pocillum sibi temperavit, unde disputationem numeret non pugnat, *ibid.* Monacha quod Mediolanum vivit, Augustinus ista epistola fieri, morum gerit in Manichaeos, *ibid.* Monacha ecclesiae Mediolanensis plebs in ecclesia, vigiliam vivam tenet, *ibid.* 300. Oratorem prius, *ibid.* Monacha sollicita cum Mediolani sibi propugnandi solatio esset, Ambrósio responso acquiescit, xxv, 411, 407, 488. In Manichaeanum Ambrosium viro Augustinus saepe erumpit, gratulatur tunc quod talem matrem haberet, xxv, 416.

Monacha amica Augustini conversione gaudet, exultat, triumphat, et Deo benedicit, xxv, 495, 196. Secedit cum Augustino in agrum Cassiacum, *ibid.*

203. Interest disputationi de Beata Vita, 1, 114. de Ordine, *ibid.* 166, 171, quod ejus ingentis atque in res divinas sustinuitur animam, experire finem Augustinus, *ibid.* De disputatione de Beata Vita eximie sententias praefert, *ibid.* 118, 140. Unam ejus sententiam insigne refert Augustinus, xxv, 218. Monacha Academicum, Caditorem appellatissimos curat, 1, 124.

Monachos Augustinus suscepit imperatorem venientem in Africam celebrat, vii, 125. Monachos Augustinus, ut a fornicatione, xxv, 223. Apud omnia Tibertina, paulo ante obitum suum colloquitur cum Augustino de Vita aeterna, *ibid.* 215. Rapiuntur ambo in ceteros sapientias contemplationem, *ibid.* 217. Monacha nullam ne se delectari in hac vita possit, *ibid.* Post dies circiter quae decumbit solibus, *ibid.* 218. Monebitur in ceteris rapitur, *ibid.* Et sermone reddita est, monet nihil curandum de sepulchro sui corporis extra patriam, *ibid.* Tantum se eos regere, ut ad Bonini altare memoriam ipsius, *ibid.* Talem de IX septuaginta sine LXI gradus non, XXXIII gradus sine Augustinus, arguit ex hoc vita, *ibid.* 219.

Monacha fatus, xxv, 221. Sacrificium praei nostri pro ea offerat, per iuxta sepulchrum posito endavere, priusquam deponatur, ut illic fieri solebat, *ibid.* Quomodo matris mecum huc Augustinus, *ibid.* 219. Monachum dicitur, *ibid.* 213. Augustinus eorumque mensis esse credit omne quod xxv, 1, 114. Epulusque precibus datur sibi cum mentem, ut inveniret veritatis nihil praesent, *ibid.* 217.

Monachos in Orbem, xxv, 401.

Monachos superius significat, vii, 102.

Monachorum Galinae Dei, xxv, 412. Monachorum, xxv, 495. A monachorum dietas, 1, 417. Monachorum, quare errorum et peccata non recte dicuntur, xxv, 363. Monstra in humanis corporibus, si non peccatorum, non nascuntur, xxv, 290. Monstra cur a Deo creantur, vii, 299. Monstra hominum genera varia referuntur, *ibid.* 298, 299. Homo dimensis autem in Oriente, xxv, 455. Monstrum fetus resurgit emendata natura, *ibid.* 154.

Monachos, xxv, 203. Auctor Calaplygum haereticorum, xxvii, 224. Per quem dicitur venisse Spiritum sanctum, xxv, 318.

Monachos presbyter, xxxii, 408. Monachos boni et monachos mali, vii, 324; 5, 478. Cum Scriptura in bonos monachos commendat, statim ibi Donatum nominat, xii, 78. Mons Sion, mons Esau, mons condensus, quid, 1, 477, 479. Montes Israel, ubi pascat boni, xvii, 26. Montis nomine significatur Christus, vii, 125; xxv, 344, 347. Christi iustitia, vii, 125. Angelorum ecclesia, 1, 98. Synagoga, xvii, 547. Ecclesia, vii, 119; xvii, 547. Dispensatores verbi, xi, 339. Et pater quae praerogativa Scriptura, xii, 78. Mons unde praerogativa lapsi, regnum Iuliorum, 5, 501. Mons qui de praerogativa lapsi virent, Ecclesia, vii, 119; viii, 257; 3, 501; xvii, 547. Montes in circuitu Jerusalem sunt praedictores, Angeli, Apostoli, Prophetae, xii, 78. Mons marci, id est, praedictores, illuminati, sed prius illuminati, *ibid.* Monte nomine significatur ubi spiritalis Ecclesia, vii, viii, 193. Vni excellenti amicitiae in Ecclesia eminentes, 12, 415, 416. De montibus tibi veni archidomi, sed non a montibus, viii, 41. Mons supereminentia charitatis Christi in vita aeterna, *ibid.* 241. Montis nomine significatur potestates aeterni principes, vii, 125. Quomodo impletum est illud Christi, *Dicitis monti huc, Mitto in mare, et fiet*, *ibid.* 223, 229. Mons in mare missus ab Apostolis, xviii, 467.

Monachos sine Donatistis, xxvii, 243. Sic Romae videtur, xxvii, 482.

Monachos, quod quod monachum mentem, circumpulsi, xxv, 606. Monumentum a quo sepultus est Christus, congruit uterus Virgini, xxv, 304.

Monacha philosophia, 1, 374.

Monachos in parvulis Pedepiani collocant, xxvii, 486. Monachos non fuisse in parvulis, xxv, 482. Morbi infantum unde, *ibid.* 191, 343. Sunt argumenta peccati originalis, *ibid.* 191. Quot morbis corpus affligitur, xi, 385. Expertus morbi molestia, evidenter fit juvenitatis sanitatis, 1, 196. In omnibus pene

morbis medicamentis tormenta sunt, 1, 265. Morbus contra aeternum comitibus, non malis medicis, sed agroti insaniabilis, virtus est, xi, 273. Morbus omnis animi habet in Scripturis medicamentum suum, viii, 60, 61. Morbum desiderii apud Apostolum quomodo Julianus intellexerit, xxv, 352.

Monachos, Morum procepta adolescentibus traduntur, 1, 193. In his ad vitam moraque pertinent, non solum doctrinae, sed et exhortatione necessarii est, xxv, 436. Quae contra moros hominum sunt lagitia, pro morum diversitate vitanda sunt, xxv, 56. Morus dignificari solent nisi, eo quod quisque diligit, xi, 229. Non faciunt bonus vel malus necesse nisi boni vel mali auctores, xi, 409; xi, 229. Morus boni, ipsa dignitates hominum, 1, 250. Morus boni hominis iure fuit Deus, xxvii, 421. Morus honesti, etiam Paganorum, nominat ex Deo sunt, xi, 69. Morus boni quam utiliter populus nos provari agunt veritatis, xxvii, 328. Morum corruptiorem non dicitur Paganorum, sicut religio Christiana, 1, 87, 94, 95, 101, 102. Morum mala quantum homines negant, *ibid.* 410. Mores pravi plus damni afferunt, quam bonos servent, *ibid.* 52. Moros pravi viciunt qualem reo videntur, 1, 520. Morum corruptio ante adventum Christi, 1, 86, 101, 102. Morum amittuntur, unde, xxvii, 327. Moribus et vobis laudare Iteum, xx, 396. Moribus bonis quantum infirmis Protonius xxvii, 338.

Monachos, xxv, 192; 5, 330. Nullus verum essent quod revocari vellet, 1, 91. Morationes in delictis conditorum, xxxiii, 327. Moriosus fatuitatis delicia cordatis exhibentes, *ibid.* 295. Morio quidem sine patientissimus, Christi injurie alter accersit, *ibid.*

Mus per consuetudine ad humanum sensum vel allicentium vel offendendum vellet plurimum, 1, 253. Mus Ecclesiae ad quem venerunt, servandum, si scandalum pati solentius non faceret, xxvii, 408, 488, 489. Quomodo ex variis moribus mus introducta resenda, *ibid.* 321, 622.

Mors corporis, separato anima a corpore, vii, 387; xi, 398. Mortem peccati, non esse idem philosophi, i, 130. Mortem corporis, etiam peccato nullo, in paradiso futuram fuisse contendit Iulianus, xxxvii, 554, 555. In paradiso non honorum mortuorum requiem, sed cruciatu tormentum intulit Iulianus, *ibid.* 558. Mors peccatis et peccato ita secedunt Iulianus, non nisi eterna, xxxvi, 444. Mors corporalis, etiam ipsa est penalis, *ibid.* Mors penalis, quae animam dissipat a corpore, xxxvii, 567. Mors corporis, quae usitata, merito peccati accedit, *ibid.* 575, 583, 584, 585. Mortem ad nos transisse per Adam dicit Pelagius, et in hoc se ipse imitabat, xxxv, 44, 47.

Mors prima parentibus intentata, xxi, 145. Homo se cogitans erat, ut non haberet moriendi necessitatem; peccato autem sic mutatus est naturae status, ut hominem necesse sit mori, xxxv, 559. Mortem vel fecem non fuisse hominibus solutam in paradiso, si memo peccasset, xxxvii, 532. Nisi Adam peccasset, xxxvi, 378. Homo hic mortuus non esset, nisi illum Deus peccasset, xx, 443. Ipsi mors hominis indicat eum sine morte fuisse futurum, nisi peccasset, v, 394, 395. Mors causa, infirma mentuorum excusatio, iv, 127, 138. Homo peccando in supernis necessitatem contritus est, xx, 23. Non sola mors, sed et peccatum per Adam in nos transit, xxxv, 44, 45; xxxvi, 339.

Mors omnibus statuta, xx, 478; xxi, 345, 355. Debitum est quod neminem evadit, xx, 352. Conditionis magis et levis inferni obstrictus nascitur omnia homo praeter Christum, *ibid.* 358.

Mors ex peccato, i, 110, 112, 113, 115, 129, 137, 138, 145, 148, 158; v, 365; xxxvii, 270, 405; xxxiv, 182; xxxv, 383; xli, 46. Mors necessitas, meriti peccati, xxxvi, 273, 378. Mors prima peccati, x, 416, 469, 470, 474; xx, 186; xxi, 38, 41; xxxv, 44; xxxvii, 531. non causa, xxxvii, 503. Mors carni peccati debita, xxi, 18. Mors peccatum sequitur, xxxvi, 486. Conventi iudicio Dei ut peccatoe moriatur, nec laudem operi eius convenit mors, xxxvii, 178, 179. De

morte venit lassitudo illi quam invenimus in omnibus relictis nobis, x, 174. Reates moriendi apparet in motu carnis non voluntario, v, 302.

Mortem carnis, Dominus non conditionis necessitate, sed miseracionis voluntate suscepit, x, 232. Mors in Domino signum fuit salutarum peccatorum, non poena proprium, xxi, 410. Non perimitur, sed commutatur Christus a vita temporalis ad aeternam, a Iudaeis ad gentes, etc., x, 281. Mors Domini quid effecterit, xvii, 18. Muentem procuravit diabolus, et ipse de morte Christi est captivatus, xii, 101. Christus mortuus, mors interfectus, viii, 462. Intendo serpentem sanari, est credendo in mortem salvari a morte, ix, 466. Mors nostra quomodo morte Christi soluta, xxi, 296. Mors Christi, pignus hereditatis, xxxvii, 119, 120. Mortem sine peccato solum Christus peritulis, xxxv, 44. Mors in Christo non poena peccati fuit, sed munus misericordiae, v, 291. Dignitatem fuit, non delicti, *ibid.* 296. Ezechiel et Elias transiit non probat mortem non esse poenam peccati, xli, 42.

Morten non esse ex Deo, iv, 334, 335. A serpente non emanata est, ix, 466. Mors quomodo a diabolo, et quomodo a Deo, xxxv, 450. Quomodo a diabolo homines veniunt, xxxvii, 273. Mors peccatum et imperium car diabolus habere dicitur, *ibid.* 381. Mors diabolus, non quia ipse mors, sed quia per ipsum *ibid.*, viii, 387. Mors corporalis aculeus, peccatum, xxxvii, 584, 590. Quomodo, xxxvii, 498; xxxv, 46. Mors quomodo peccatum dicitur, i, 114, 24. Mors peccatum dicitur, quia est ex terra peccati, xxxvii, 384, 385. An quia primi hominis peccati factum est ut moreretur, Salvatoris adventu fieri debuit ut non moreretur, xxxvii, 378. Mors quae obnoxio, quae per baptismum in peccato solvitur, i, 114, 115; xxxvii, 379. Cur mors, quae poena est peccati, remanet non remanente peccato, xxi, 41; xli, 44. Mors temporalis est fidelibus reconciliata ad tempus, cur mors perpetua reis tollitur, xxxvi, 379. Mors temporalis ad excretionem fidei reconciliatur, xxi, 41; xxxvii, 389, 393, 394.

469, 470, 502; xii, 259. Mors poena Mortis regnum, *ibid.* 157. Mors in parvulo cum regnet, ipso peccato originis obnoxio esse signum est, xxvii, 434, 485. Mors regnum quod apud Apostolum, xxxvii, 278; xxxv, 268. Mors regnum quale, xxxvi, 363. Mors regnum in mundo propter originale peccatum, xiii, 281; xxxvii, 443, 448. Mors regnum sola in quolibet homine gratia destruit Salvatoris, xxxvii, 278. Mors poena peccato comes usque ad interitum sempiternum, nisi gratia divina generationum regeneratione sanaverit, xxxvii, 248. Mors regnum non est in ceteris peccatis, xi, 250. Quomodo a lege mortis gratia liberat, xxxviii, 96.

Mors duplex, xxi, 297, 314; xxxiv, 268. Mortes duae, alia corporis quae bonorum est et malorum, alia animae per peccatum, xxxvii, 558. Mors duplex, alia temporalis, aeterna altera, xv, 478. Mors animae et mors corporis, i, 111. Mors duplex in omnes pertransiit, xxxvi, 361. Mors duplex, prima et secunda, i, 112; xx, 186; xxi, 256; xvi, 158. Mors prima, quae, i, 112. Alia mors prima, quam peccando attulit prima hominis alia secunda, quam iudicando inferet secundus homo, xxxvii, 558, 567, 568. Quomodo est mortis, usque ad eam quae secunda dicitur, innotuit est Deus prima parentibus, i, 126, 129. Mors totum animae tum corporis necesse est, xxxvii, 237. Mors prima communis omnibus, non secunda, i, 146. Prima omnibus necessario subvertenda, secunda soli malis parata, xxi, 256. Mortem tantum primam patiuntur, terra, xx, 478. Ego nobis amara mors, quae liberatur a peccato, i, 114. Mors prima per veniunt toleranda, a secunda liberat, *ibid.* 119. Mors carnis pertinet ad ignem illius per quem uniusquisque opus prolatur, iv, 217. Mors secunda, quae, i, 111. Est mors aeterna, i, 304. Animae et corpora mors aeterna quae sit, xvii, 261. Mors aeterna, secunda mors suppliciorum, xxxvii, 316. Mors secunda, damnatio dicitur, iv, 68, 95. Mors secunda est poena, i, 125. Mors secunda, malorum est tantum,

ibid. 112. Quod est prima mors in civitate mortali, hoc est mors secunda in civitate immortalis, iv, 183. Mortis aeternae quantum imminet omnibus peccatoribus, xxi, 363. In morte secundam omnes precipitentur, nisi quomdam gratia Dei liberaverit, i, 157. Mors secunda et mors vocatur; et tamen illi mortis, xxi, 84. Mors morietur in nobis, victura est in damnata, xi, 202. Mors amias tollit una resurrectio beatorum, xxxvi, 379. Mors nostrae duplex, quomodo simpla mors Christi duplex, xxxv, 301. Mortem aeternam hominis occidit mors temporalis Christi, xvii, 432, 429. Mors in Christo mortis, xviii, 372; xx, 202; xxi, 5.

Mortem horret, non opinio, sed natura, xii, 469; xxi, 16, 37, 39. Mors necesse est, et tamen vult, vii, 402. Est dulce quoddam vinculum corporis, et ligans est homo, et solvi non vult, xxi, 26. Nature prima et maxima vis, ut homo mortem fugiat, iv, 49. Mortem quare omnes reliquunt, i, 45, 46. Mors motus, xxxvii, 119. An in paradiso futurus fuisset sine peccato, xxxvii, 469, 474. Mors motus posteriori Adam cognovit, *ibid.* 463. Mors timorem Deus fecit, propter disciplinam, x, 320. Mors timor, tormentum, xxxvii, 531, 533. Mors plus metuitur, quam laboris, *ibid.* 530. Mors vitandus castus, quantum homo laboret, xxi, 378. Mors vitam quam vivit, *ibid.* 378. Mors vitam maxime pungit, quod nobis bene est, xvi, 499. Quod agendum ut non moriamur, xxi, 278. Mors est, quae si volueris non erit, xxi, 378; xxi, 256. Mors animae timenda magis, quam corporis, xvii, 261; xxi, 378; xx, 247. Non timenda mors temporaria, sed generis via dulcis est, iv, 27. Mortem ejuandam quidamdam Cicero promittit, xxxi, 36. Mors quam vano timore lequantur homines, xxi, 378. Mors timenda, et illius aliquid agendum nisi sermone. Mors dicitur omnia, aut poena omnia differre conatur, quae, xii, 17, 18. Mors accelerata, quibusdam est utilis, vi, 542. Nemo laborat ut mors omnino vitetur, sed tantummodo ut differatur, 35

ibid. 607, 608. Non curandum quam cito, vel quo moris genere vita ita finitur, *ii*, 22. Moris genus non quidquam boni facit, quod obesse non possit post mortem, *ii*, 274. Unde homo moriatur non curet, sed quo iturus sit post mortem, *xxii*, 37. Qui tanta agit, ut paulo sermō moriatur, age aliquid ut inculpam moriatur, *xxv*, 60. Qui morie humiliter suscipitur, innotescit Christianus ipsam eadem de causa trahitur, *xvi*, 220. Mortem carnis quæque relinquit, de morte animæ pauci curant, *ibid.* 28. Moris corporalis moris facit *ibid.*, *xxxvii*, 584. Moris non timenda, *xi*, 590. Moris temporalis non timenda, *xy*, 478. Tota hominis vita contra mortem intelligenda fieri potest, *xxxviii*, 274. Mortem corporis habere non metuit, nec dolere, *i*, 131. Salus est unam mortem perpetui moriendo, quam omnes timere vivendo, *ii*, 23. Moris metum vivere, non parva virtus, *xxxix*, 283.

Major est virtus mortis sperare, quam laborem, *xxxvii*, 590. Moris timendum, quod fideles vincunt ad agendum filii patitur, *xxxviii*, 281. Nec mortem, sed genus mortis metendum esse, Christianus morie et cruce ostendit, *xxxvii*, 97, *xxxviii*, 11, 12. Moris timor in Petro et Christo, *xi*, 101. Mortem cur Christiani timant, Paulus ipso timulo *xi*, 12. Moris Christi timor non esse vestro edico metendum dicit, *xxv*, 5. Moris timor Christus resurgens abstulit, *xix*, 210. Mortem timemus, licet finalis immortalis, *ix*, 280. Moris tantum non est peccata, *ix*, 297. Mortem nempe innotat veritas, sed mala vita, *viii*, 248. Moris timor et timor *xi* sibi adæq. pro viri fugitur, *xviii*, 410. Moris timor non potest, tolerari potest, *xvi*, 37. Quamquam Christo inherere cupimus, mori tamen volumus, *ix*, 241. Moris ratione concepti homo non dissolvit, sed id esset carnis, *ibid.*, *xi*, 18. Nullum habere genus peribortendendum, propriam inane cura existantiam corporis, *v*, 239. Apostoli post mortem Christi fuerunt, præsignantur per Moysem a serpente fugientes, *ix*, 460.

Mors sequo animo ferenda, *xv*, 422. Patienter ferenda exemplo Christi, *ix*, 292. Deo jubente recusanda non est,

quocumque temporis, *vii*, 607. Domus sola tibi locata est, non domus, *xvii*, 37. Domus domus enim vult, dicit, magna non cautions tecum fecit et phylax, obstrudat ad certum tempus, *viii*, 177. Mors non est vitanda peccato, sed pro justitia perferenda, si facultas datur, *ii*, 493. Mortem sapiens delet ferre patienter, sed qui stultus accidit quæa se ipso, *iv*, 40. Mortem sibi inferre non licet, *xxxix*, 11, *xi*, 382. Et quocumque casu, *ii*, 32, 37, 38, 40, 44, 46. Mortem sibi inferre ad animi usque utilitatem non pertinet, *ibid.* 40. Mortem voluptariam prohibendam judicavit Plato, *ibid.* 41. Mors sibi non est inferenda, *xvii*, 63, 69. Elegentia lumen est pulchra quæa peccatum, *ibid.* 64.

Moris quadruplex genus, *xvii*, 37. Moris genus triplex, *ibid.* 30. Moris tria genera a Donatistis frequentant, *xxxix*, 213, 216. Moris duo maxime viles et usitate eorum qui se tolerant, *ix*, 297. Et principium, *xxxix*, 68. Mortem sibi inferre, etiam dum ad mortem exoptatur, in æternam perit, *xi*, 382. Mortem qui sibi inferit, pejo est quam parcella, *xxvii*, 11. Mortem quidam cum patientia, perfecti cum patientia vivunt, *xvi*, 564. Amor Dei licet et mors contentatur, imo et deservit, *xxvii*, 519, 520. Moris deservit, *xix*, 462. Non timere nisi, *ibid.* Mortem optare in amarissima vita quomodo iusto licet, *xxxix*, 220. Optandum ad Christum subvertente morte velociter propeare, *xviii*, 70. Mortem cur Paulus desideravit, per ceteri Agrippæ, *ibid.*, *xxvii*, 73, 74. Mortem ille solus non quæsitum est in problemis, sed in dilectum quod ratione profertur, *xix*, 382. Pergrationem nostram iusto ardentius finire cupimus, quanto frimur Deo vel per speculum vel in ængulo, *iv*, 441, 442. Moris vehemens ad regnum, *xxxix*, 406. Moris natus, durum et robustum, *xi*, 384. Quæa vultum est, *xix*, 162. Moris durum et popule litarum resurrectionem quasi evigilationem, *xi*, 67. Mortem separatam esse boni a malo Manichæi dicebant, *xxxix*, 90.

Mors non est malum secundum Pelagianos, *xxxv*, 39. Mors secundum Ju-

lianum prævaricari pro beneficio fuit præmissa, vel potius indicata, ut suum laborem patrat aleremus, *xxxvii*, 529, 531. Mors non est bonum, *ix*, 116, 117, 118, 119. Mors cum mortalibus contingit, non aliquid dicitur putandum, *vi*, 538. Mors iusta vindicta peccati plus tamen clementie Dei, quam severitate ostendens, quare, *vi*, 539. Quod homines necessario corpore mortuari debent, non parvum de Christi gratia beneficium, *xxxix*, 273. De bonis mortis nonnulli congruenter disputant, *xxxix*, 45. Mors non solum iustis fidelibus, verum etiam iustis secundum Cyprianum, *xxxix*, 84, 86. Per temporales peccatum solum mortem Deus utilitatem iustis ad populi iniquitatem, *xxxix*, 29. Mortibus corporalibus, etiam eorum qui non commiserant peccata vindicavit aliquando Deus, *xix*, 424, 425, 426, 427, 428. Moris reliquie in bonum electio cedunt, *xxx*, 522. Mors ex misericordia Dei in bonos non convertitur, *xxx*, 45. Mors corporis, poenalis; sed per Dei gratiam fit pretiosa, *xxxix*, 534, 535, 568. Mors fit iusti meritum, *ii*, 445, 447, 449. Morte que primi peccati panæ est, quomodo bene vitatur, *xxxix*, 375. Mortis malo bene vitentes Martires, mortem pro veritate obierunt, vel ab inimicis quos pro iustitia offendit occiditur, si gratiam Deo sacrificium offerit, *vi*, 598. Mors in detentis et in melius, *xv*, 261.

Mors in morientibus omnibus mala est, in mortuis autem quilibetam mala est, in quibusdam boni, *xxxix*, 538. Mors in bonis bona est, et mala malis, *ix*, 113, 115, 420. Mors malis est mala, *ibid.* 412. Mors quam vere bona vel mala aut, *xviii*, 561. Mortem malam non facit, aut prolat, nisi quod sequitur mortem, *ii*, 24, 24, *xxxix*, 563. Mortibus quilibet obierit, *ix*, viii, non est morte commisit, *xi*, 209. Morienti comes erit aut vita, aut poena, *xix*, 262. Moris non est locus post hanc vitam, *xxx*, 471. Mors non est mala putanda, quam bona vita processerit, *ii*, 24. Non est in homini potestate, quo exiti hanc vitam finiat, sed est in hominis potestate quomodo vivat, et secu-

ras vitam finiat, *xxi*, 82. Mors in peccatum, summum malum, *ix*, 431. Non potest male mori, qui bene vixerit, *xi*, 283; *xxxix*, 120. Si vive, ut moriæ pro iudice patrem, pro ministro sævo Angelum tollentem in suam Abrabæ, pro carcere parvulum innoxium, *xvii*, 605, 606. Morte proæcipit peccator emendationem, *xvii*, 336. Morientis statio post veram conversionem Deus non auget facultatem, sed corcord voluntatem, *ibid.* 327. Mors malorum finis, sed in eis quorum causa, *ph*, fidelis, innocens vita, *xxxix*, 286.

Mors iustum et peccatorem in quo differat, *xix*, 542. Quid sit mors non videt impij, cum videt etiam sapientes morientes, *xvii*, 378. Secundum animam intelligenda est mors aut pessima aut optima, *vii*, 544. Mors optima quam, *ix*, 281. Mors auctorum peccatorum, *ii*, 148, 149. Mortium sanctorum primum mors est animus, *xxi*, 172. Mors pio unquamque bona est, *xix*, 57. Morte anima, si non perdidit Deum suum, in illo erit, quæ a se non exiliat, *xi*, 378. Mortem proclaram exemplum, *xi*, 277, 282, 284. Sanctis hanc migratibus statim celum patere, et Dei viciniam contemplantur descriptis declarat, *xvi*, 72. Sicut merito peccati tanquam stipendium redditur morti, si merito iustitie tanquam stipendium vita æternæ, *xix*, 62. Adam mortis, Christi resurrectionis, et per resurrectionem Adæ omnes genus hominum morti, usque per resurrectionem Christi resurgere, Cælesti gloria, *xxxix*, 67. Morte Christi resurrectionem omnes iusti præstant esse tales, quales in fine nobis præmittitur, quodam tempore, *xi*, 209. Mors in sacculo futuram non erit, *ix*, 110. Gratia misericordie beatitudinem a morte ad æternam beatitudinem pervenire, quam in morte expulsiatam non veirit, *xxi*, 46, 47. Mors corporis in resurrectione destruetur, *xxxix*, 534. Moris victoria, *xxxix*, 467. In resurrectione solum iusti liberantur de corpore mortis, *xi*, 310. Mori nemo prosum vult, *ibid.* 474. Mortem repetita commutatione non senti-

tionis, qui in luce residui erant, xxxiii, 380. Rapus vivorum fidelium ad adventum Christi, non probat mortem non esse pensam peccati, xli, 44.

Mortis cogitatio cum mortuo sequito saepe spectetur, xxi, 398. De sola ultima hominis professione, quam mors vocatur, vere copulandum, xxxviii, 275. Inter strepitus iniquitatisque conventus atque discursus, cum morte manifestata non habetur, *ibid.* Mortis solus hic certus, xviii, 526. Inerata cetera omnia, xlii, 173, 176. Meritis diebus magne misericordiae Deus vult abscindit, *ibid.* 19; xvii, 303. Mortis dies cur Deus incertum esse voluerit, xi, 36; xli, 438, 439. Laetis ultimis diebus, ut olagretur omnes dies, xvii, 303. Mortis dies incertus, sed vicinus, *ibid.* 304; xli, 509. Mortis dies cognoscit, est novissimus dies, xix, 463.

Mors spiritalis, xvi, 198; xxi, 441. Mors animae, xviii, 187; xx, 109.

Mori potest et non potest anima, xviii, 203; xx, 237. Animo mors, Dei ammodo, xvi, 11; xviii, 227, 228. Separatio animae a Deo, xviii, 387; xii, 398. Mors animae, iniquitas est, iv, 332. Mors corporis tum animae, quibus iudicium cognoscitur, xviii, 208, 260. Mors nisi ipse est, qui male vivit, xxv, 331, 332.

Vita in delictis temporalibus, in compensatione vult alterare, non vita, sed mors dicens, xxxix, 4. Mortem plures nos auarum quum vitam, ante prolatum, xxvii, 130. Mors animae horrenda magis est metum, quam corporum, xxix, 353, 354. Occiduntur peccatores, dum obstruunt intelligentiam a vita Dei, xvi, 320. Mortis animae non facit sub corpore mortuum, x, 343. Mors peccato quo modo animus dicitur, xxv, 13.

Ipsa est vera mors in profundum ire peccati, xii, 77. Mors animae intelligitur, cum mortificata peccato, vel damnatione punita est, xi, 317. Mortibus corporum mortui nihil propter aliena peccata, nec mortui animae, x, 343. Mors peccato quo modo animus dicitur, xxv, 13. Ipsa est vera mors in profundum ire peccati, xii, 77. Mors animae intelligitur, cum mortificata peccato, vel damnatione punita est, xi, 317. Mortibus corporum mortui nihil propter aliena peccata, nec mortui animae, x, 343. Mors peccato quo modo animus dicitur, xxv, 13.

Mortales, mortuorum et mortuum qui differunt, xxxviii, 270, 271. Mortalis institutio nostra, qua vel mortales conditi sumus, divinae nomis est, lxx, 107.

Mortalis, etiam penalis, habent propinqua decore locum in pulchritudine temporum, xxix, 337.

Mortalitas facta est quasi secunda natura, xxxviii, 152. Mortalitas et libidinis origo, v, 550, 551. Mortalitas ex peccato, xvii, 213, 214, 222; xxi, 440. Peccati poena, xxi, 521; xxxviii, 132. Mortalitas in Christo vera, xxi, 416. Cur et Christo successit, xxi, 213, 214. Homini ad humilitatem profunde delat mortalitas, xviii, 526. Mortalitas nulla post resurrectionem, xxxviii, 271. Mortalitas saeculi, hunc est, ix, 229, 230. Mortalitas saeculi cum torrens comparatur, xi, 369, 310. Mortalitas nostra, complexus nostrae, xii, 439.

Mortificatio nominis mortuum, multum vero etiam vivorum corporum noverit est, x, 75. Mortificatio cur vasa Christianos prohibent Apostolus, xxi, 173, 174.

Mortificare et vivere fideles Christi, quid sit, iii, 370. Mortificanda membra, xxxv, 242. *Fidei* Causa: in agi spiritus in domanda carne, ut eum loca subjungat, iv, 436. Hoc est opus nostrum in hac vita, actiones carnis spiritu mortificare, quodlibet affligere, minime, frenare, interire, xix, 334. Delationem, dum non consentis, mortificas; cum consensit omnino non delectare, mortificas, *ibid.* In hoc agone non colligimus, Deum habemus spectatorem; cum laboramus, Deum poscimus adiutorem, *ibid.* 335. In mortificatione carnis de spiritu suo non praesumendum, *ibid.* 335. Quis quid tibi prodest, quia non eris Epicurus, et epus Stoicus, *ibid.* 336. Sicut non post resurrectionem solutum dicitur, *ibid.* qui coram seipsum, iv, 437. Nec corpus suum odio habent, *ibid.* Mortem Evangelicam evadendum est, ut resolutione carum voluntario praevencimus excessu, xxxix, 218, ut vivamus vitam Evangelicam, *ibid.* 223, 224. Mortificatio, penam et demeritum multum adjuvat orationem, *ibid.* 489, 487, 488. Mortuorum et vivorum, xxi, 430. Mori saeculo quid, xvi, 138. Quis animus non mortuus hunc saeculo, si non resurgit ad vitam, sed ad supplicia, iv, 431. Nisi moriens Christi in cruce imitemur mortificatione membrorum,

resurrectionem ejus a mortuis non apprehendimus in gloria, ex *Paulino*, xxxix, 161. Mortem quendam in nobis facit dilectio, xii, 40. Mortificationem varia genera, xxv, 419, 420. Mortuorum animae abditae recipiuntur custodiantur, sicut iniquitatis signa est vel regni, vel aeterni, xxvi, 169; xxxviii, 214. Mortuorum iudicantur secundum facta que facturi erant, si viverent, xxxvi, 123, 125, 126. Mortuorum plerumque animae ab Ecclesia non separantur, iv, 39. Nos qui de hac vita migravimus, non amittimus, sed praesentibus ad vitam, etc., xxxix, 108. Mortuus sive bonus, sive malus dormit, xvi, 25. Mortuus appellatur dormiens veracissimus Scriptura consuetudo, xviii, 502; xii, 463. Ut evigilanti intelligatur et resurrectione, x, 234. Mortui et qui potest scilicet, sunt dormientes, xviii, 539, 531, 532. Ut mortuus et viva, ita vivos et mortuos semper fieri, dogma Platonum, ii, 430. Mors quare non gravat defunctis sanctis, iii, 140. Justis in vestire viventibus modus esset cum suis corporibus hunc valentibus vivere, *ibid.* 138. Mortuus ante lugere licet, et hunc lucem qui delectat conspici, xxx, 469, 471, 472, 473, 174. Lugens consolatur frater obsequia, xvi, 471. Non est necessarium de charis mortuis dolere mortaliem, sed distans dolor non debet esse solitum, xxi, 406. Solatur Augustinus afflictum de morte fratris sororem, *ibid.* 405.

Mortuorum memoria, xxxix, 507. Mortuorum plerumque memoria in commemoratione corporis Christi, iv, 89. Mortui pro mortuis non oportet dicunt Aeterni, xxvii, 238. Mortui non pro obliam, habentur; animae, resurrectionis, etc., quasi redirentur feruntur Horatiana, *ibid.* 222. Mortui sepultura locus pro se non prodest, et quatenus proficit, xxvi, 605, 626. Dum deest sepultura Christianus, nihil admittit, *ibid.* 602, 605, 610, 612. Mortuus ex favore pompa, et sepulchri ornamentis nihil prodest, xvii, 204. Mortuorum obsequia solennia, altaria, orationum et elemosinarum pro ipsis sacrificia, xxi, 625. Pro defunctis universa Ecclesia supplicare consuevit, *ibid.* 600. Etiam sub generali commemoratione pro omnibus in Chris-

tiana et Catholica societate defuncti, *ibid.* 624. In precibus sacerdotis, quae Deo ad ultimum offeruntur, *ibid.* 245. Mortuus in proci obliam quo pro ipsi, et, xxxviii, 292. Paulini difficultas quandoque prodire possit hae praeca, xxvi, 600. Mortuus pro genere vixit quem dixerunt, prout vel non prout, quatenusque pro illis pie fuit, *ibid.* 223, 234. Sepultura locum, solus tunc, quam solertia auctorium, 603, 605. Foveis et sepulturae curae quae laudabilia, *ibid.* 604. Mortui filii cadaver exoptat male in basilica B. Pelicii confessoris poni, et obinet, *ibid.* 600. Non esse imago motus animae mortui fidelium pro suis corporibus in curantibus, censet Paulinus, *ibid.* 604. *Vide DEFUNCTI.* Urum et quatenus, vel quomodo ea quae circa nos aguntur, noverit spiritus mortuorum, i. quatio difficultas, xi, 268. Mortui non interant rebus viventium, xxxviii, 94, 95. Mortui quid hinc agitur, vel ab his qui hinc ad eos pergunt, vel ab Angelis, vel revelante Deo possunt dicere, xxvi, 620. Possunt etiam ipsi ad vivos mitti, *ibid.* 621. Mortuorum visiones praesentium quantumque eventus confirmant, xv, 283, 283. Migrans animae de viis hunc calidum elementum secum auferat, querit Eusebius, *ibid.* 280. Mortui plures qui sunt ita in domibus ingrediti, ut soliti sunt, *ibid.* 281. Testantur plures, in locis in quibus humati sunt corpora, et maxime in basilicis, per noctem fieri tumultus et stridor, *ibid.* 280. Visionum hunc calidum elementum secum auferat, querit Eusebius, *ibid.* 280. Mortuus aliquam curam esse de nobis ex Evangelio intelligitur, xi, 268. Defuncta uxore mariti sollicita induitur, xii, 391.

Mortuorum duo genera, xviii, 529. Mortui solent meritis appellari omnes homines, xxxix, 8. Mortui sunt omnes in diebus, omnes iniqui, ix, 397, 398. Felix mortuus luxuriose vivens, quam mortuorum luxuriam finiens, xvii, 145. Societas mortuorum et peccatorum iudicanda, maxima laudes Dei, ix, 383. Tres mortui quos Dominus transivit, et peccatorum genera ostendit, xvi, 30;

xviii, 530; xix, 110. Mortui senarii, vii, xii, 413. Mortui mortuos sepelientes, xviii, 548, 549. Mortua operi quædam, xviii, 60. Mortuum erat peccatum, vii, non appareret, xvii, 14, 15.

Mors numerus, rationabiles et irrationalibus, (connumerati et disnumerati, compliciti et æquati, &c.) 341 et seq. Motus in sex partes fit, xxxviii, 14. Motus per loca, importat motula per tempora, sed non e contra, vi, 486. Quocellarius innotuit, levantis movetur, *ibid.* 116. Statibus movetur interitibus rotundis, exteriori cæteris, *ibid.* In corpore moribus nihil omnino a doctibus idem fieri potest, xxxviii, 284. Motum omnem animi aliquid facere in corpore, *ibid.* 272. Motus animæ provoluntatis coherere, negat contentus, et repressi xvi cogitationis delectatione, xxvi, 214. Motus inobediens membrum, malum peccati originis, xxxviii, 318. *Vide* Cosmologia, MEMBRA.

MOYSES quo tempore natus, vii, 439. Moyses antiquior omnibus poetis ac philosophis Græcis, *ibid.* 492, 495, 496. Moyli factum in Ægypti ovis, in judicandum, vii, 909. Moyses per Augustum divinis vocatus, xviii, 73. Moysi filium infantem voluit Angelus occidere, sed quomodo esset circumcisus, xxxviii, 312. Moysi Deus ipse apparatus, soli lateus, xvii, 373. Quomodo apparuit, *ibid.* 316, 317. Quæ ab eo Moyses loquutus, Deo, xxvii, 95. Deus ei loquebatur per assumptam creaturam, non per substantiam animi xvi, 369. Christum fuisse qui Moysi loquebatur, quomodoque opinio, xvii, 217. Alorum sententia non Angelum Moysi apparuisse, *ibid.* 218. Cum Moyses loquebatur Angelus portans tyrum Domini, xvii, 425. Moyses claudens Domum vidit, x, 468, 494. Quomodo Domus vidit, xvii, 95. Videre Deum visum in ea substantia, quæ Deus est, v, 609. Moyses Deum non vidit per suam substantiam, xvii, 472, 473. et sentit est, xvii, 85. Proximitate facta Moysi de visione Dei, prophetia de Christo, vi, 302. Moyses Dei posteriora, Christum propheta vidit, xvii, 95. Moysi Deus splendidus, xviii, 334.

MOYSES Christum prophetavit, vii, 444. Moysi signa dati, cum ad liberandas Israelitas mitteretur, allegorice exponuntur, xvii, 218. A Moysæ magi Ægypti sunt superati, xxxviii, 518. Moyses quo tempore populus de Ægypto exierit, vii, 444. Moyses cantica, xii, 450. Moysi legis tabule date a Deo, xvii, 244, 245. Moyses, licet cum eo Deus loqueretur, consilium tamen regendi populi a seculo accepit, vi, 415. In hoc Moysi humilitas commendatur, vi, 249, 250. Moyses ab alienigenis adoperari voluit Deus, ubi ipsum posset loquere superbia, *ibid.* Moyses medius inter Deum et Aaron, vi, 212. In Moysæ principatus fuit, in Aaron ministerium, *ibid.* 213. Moysi et Aaron non solum officia; sed et mortes fuerunt signa futurorum, vi, 474. Moyses reprobatus non debet, quod bella generat, xxxi, 52. Moyses manus contra Amalec. nunc extante, pone denisse, xxxi, 327. An Iphisus est Moyses Deum posse carnis dare in deserto, vi, 441, 443. Moysi varia gesta, quæ signaverunt, xvii, 410. Moyses virga percutiens petram, figura populi Judæorum sub lege positi, xxxvii, 434. Moyses dubitavit sui imperatoris, xxxi, 923. Quæ pena vindicta est, x, 496; xi, 326. Moyses in Judæis idololatrias nulla crudelitate, sed magna dilectione sedit, xxxi, 83. Moysi respectum odium, xii, 332. Moyses in odium iniquitatem quam ponenda, ut diligeret humanitatem, quæ parat, vidit Moyses in verba silentio, corde claudens, vi, 240. Moyses quam accutus dixerit, *Dele* *de libro vite*, xvii, 464. Moyses ab æterna societate sanctorum alienatum fuisse ob peccatum suum, non est credere, xxviii, 433. Moyses quæ ætate mortuus, vii, 444. Moysi mors in morte, cuius significat, xxi, 325; xxxvii, 484.

MOYSES sacerdos fuit, vi, 367; x, 493. An summus sacerdos fuit, vi, 367. Quandoam Scriptura evolvere dicit Moysen primum sacerdotem, *ibid.* 372. Quare Moyses nubis descendentis non potuit intrare in tabernaculum, intravit vero in nubem ubi erat Deus, *ibid.* 317.

Moyses fidelissimus dispensator pro-

phetici sacramenti, xxxvii, 443. Minister Legum, xix, 59. Minister Iustitiam Veteris, et Prophetia Novi, x, 234. Moyses ad Novum Testamentum per intelligentiam pertinet, xxi, 392. Moysi quinque libri, xvii, 434, 436; xix, 57. Per quinque portus piscine probatione signati, ix, 380; xi, 82. Per quinque lapsales quos tulit David contra Goliath, xii, 425. Per quinque panes hordeaceos, xv, 375. Moyses Judæorum personam gessit, xii, 214. Moyses figura Christi, xv, 301. Personam gerebat Christi, xix, 173; xxi, 454. A Moysæ illud chrisma caput, unde Christi nomen innotuit, xxxvii, 443. Omne quod scriptum Moyses, de Christo hoc de fide credendum est, *ibid.* 447. Singulari ipsius testimonia de Christo, *ibid.* 439, 440. Moysi qui credit, ipsum et Christo credere non implicat, *ibid.* 418. Moysi et Christi non diversa fuit doctrina, sed diversa in tempore, *ibid.* Moyses aliquando signa eorum qui perferes fuit intima veritatis Dei et aliquid eorum qui gratiam Dei non intelligunt, vi, 317. Moysi laus, xvii, 12, 73. Tanti convicia contra Moysen depelluntur, xxxvii, 424.

MORI cathedræ figurat cathedram Christi, xxxvii, 477. Moysi facies splendida figuram habebat veritatis, xvii, 334. Moyses pena dubitationis sue, eorum figuram gessit, qui sub lege esse vellet, et soli gratia esse nollet, x, 496, 497. Moyses Apôtolorum mutuum Christo expavitentem, et respectu ipse Christo expavitentem, figurat, ix, 466, et fœpema a serpente figurat, vi, 466. Moysi omnia in Moysæ intellegenda, xi, 82.

MULCTA pecuniaria Paganos Calamitas plebecunda censebat Augustinus, xxxix, 257.

MULIER proprietate Hebræico linguæ, omnia bonia incurrebat, sive viri iurata, sive suo mariti, vi, 14, 35, 476; xxi, 476; xii, 203; xx, 14, 12, 542; xii, 11. Locus Apostoli qui dicitur Christus de muliere natus, xvii, 144. Mulieris formatio non per aliam quam Deum, v, 465, 468. Mulier est, et basinis formata, vi, 101, 108. Mulier in adiutorium propter solorem facta,

v, 448, 450, 453. Etiam ex peccato non fuisse necessaria morienti, *ibid.* 453. Mulier facta ut vir et dominaretur, *ibid.* 557, 558. Per concubitionem mulieris ad virum significatur servitus conditionis potius quam directio, *ibid.* An mulieris natus machabim 191 non portaret, *ibid.* 562. Mulier ante virum tentata, quæ infamior, xii, 183. Mulier si sola petasset, sola morte peccatum fuisset, xxi, 688. Mulier ante peccatum concipere potuisset, sive interdum gratie ueri virginis, vii, 211. Per gratie ueri virginis figurat et prophetice mulieri iusticie figurat et prophetice intelligenda, vi, 527. Mulieris formatio, mystice dicta est radice, *ibid.* 462, 465. Formatio mulieris, eo modo quo narratur, facta est, ut quidam præsumatur, *ibid.* 462. Mulieris formatio Ecclesie formationem quæ significat, *ibid.* 471. Mulieris pulchritudo violatur, cum viri vite mariti, ipso iacente, alteram libidini se permittit, verus pulchritudo disparat, xvii, 40. Mulierum suspicione adulterii puniendum liberat Hippocrates, vi, 161. Ad mulierem in menstruo crebro non accedendum, xxxvii, 498. Ad eam tunc accedere peccatum est, vi, 408. Mulierum candore ac rubore simulato, et pigmentis illito viri salubres, xvii, 357. Mulierum aspectus devotivus, xvii, 459. Mulier cito longe, libido prope, *ibid.* Mulier major adhibetur mulieribus, quæ major infimissimas, xvii, 250. Mulier ad ecclesiam in suspensio vestitus, venientes reprobantur, *ibid.* 445. sed modeste ac parcendo illarum pudori, xvii, 440. Mulieres que eorum Salomonem diligentes Sancti omnia in Moysæ intellegenda, xi, 82.

MULIER tangens limbum Christi, cum eam terra premit, xvii, 289. Mulier adultera, xvii, 294; xxi, 96. Mulieris in adulterio deprehensa absolutio, xvii, 444. Insuperavit mulierem Christum mulieris (reprobationem) mystice condonavit, xvii, adulteris peccatum non condonavit, xvii, 97, 98. Mulier peccatrix ad pedes Domini recubans, xvii, 520. Mulier unguens Christum, typus Ecclesie, vii, 290. Mulier que perdidit drachmam, et basinis formata, vi, 101, 108. Mulier in adiutorium propter solorem facta, xvii, 240. Mulieres fideles, et sibi ne-

causam ministrant, Apostoli circum-
ducunt, *xxvi, 525*, sicut et Christus,
ibid. 536. Milieribus Angulum viden-
tibus et cunctis fil gaudium, excepit
Judais, *xxviii, 143, 150*. Eoigna Sa-
lomonus de muliere sedate super sellam
in fornice, *xv, 53*. Mulier Athe-
nistis veniens suscipit, *xxvii, 554*.
Mulier concubinatam, inebrem vir
significat, *xxvii, 562*. Milieribus iu-
tibus tribuunt Petitioni, ut de cordulo
spid eos honoraret, *xxvii, 522*. Ma-
licri fese post partum tres diu ostendit
adhibuerunt, *xx, 195*.

MULIERUM INSTABILISQUE HABITUS,
xxv, 451.

MULIERUM, *xxvi, 274*.

MULTITUDINEM EST MULTITUDO ANIMO-
NUM SE PRÆSTITA QUANDO NECESSARIA NON
DICUNTUR, *xxi, 434*; et ab eloquentia
qui differat, *xxxi, 303*.

MULTITUDINUM VARIIS GENERA,
xix, 292. Benedictio in multiplicatione
scilicet maxime et proprio intelligi, *ex, 237*.
Multiplicatio filiorum de benedic-
tione Domini venit, *xii, 292*. Multi-
plicatio quadam cupiditas, qui homines
temporalium cupiditate multiplicator,
vii, 139, 295. Multiplicatio quadam
non ubertatis, sed egestatis, *xii, 293*.

MULTITUDO QUANDO ET QUOMODO OB-
IURGANDA, *xxxi, 214*. Quomodo multi-
tudinis peccata puniantur, *ibid. 207*,
208. Altius non quæramus, aliter mul-
titudine curanda, *xxviii, 131*. Quid liquid
seeleris et iniquitatis inebriat multi-
tudinem, mittit exanimis veritatem,
xxxi, 204.

MULTI. Multi qui ad Adam aut ad
Christum dicuntur pertinere, ipsi sunt
qui omnes, *xxvii, 455*. Quos malos ap-
pellat Apostolus, cum ait: *Peccatores,*
constituti sunt multi, ibid.

MURÆTÆ FLEXÆ, flamen perpetuus,
curator colonie Cirtensis, *xxxi, 608*,
518. Costa confecta apud Minutium Fe-
licem, *xxxix, 76*.

MUNDUS SUNT OMNIA QUE CREAVIT DEUS;
sive immunda dicuntur quedam anima-
lia, nisi propter significationem, *xii, 385*,
386. Quomodo omnis mundi mundus,

immundus autem nihil mundum, *xii, 34, 95*.

MUNDANÆ ET SANÆ, in spiritualibus
tantummodo videt, *xxxi, 180*. Mundum
cur filios Dei mundum esse videt Deus,
xxvii, 151. Mundum in hoc vita potest
haberi, sed non erit perfecta nisi post
resurrectionem, *xxxv, 166*.

MUNDITIA EXTERIOR SINE INTERIORI NULLA
EST, *xii, 93*. Munditiam interiore necesse-
ario sequitur exterior, *ibid.* Munditiam
cordis solo est causa cur Deus
viam suam, *xii, 131*.

MUNDUS. Mundus immemorabilem que-
dam lacrima admittit, *xxvii, 246*. Admi-
sit Anaximander, *ii, 563*. Somaivus Epicu-
rus, eoque fortuitus atomorum motibus
eggit et resoluvi, *xii, 10*. Variis et contra-
ris philosophorum sententiis circa mu-
di unitatem, initium, finem et genera-
tionem, *ibid. 499*. Mundus deus simi-
lebat Plato, num intelligendum zhe-
rum sensibilem, *i, 102; xii, 436*. Qui
utriusque nomine intelligebat, *xii, 439*.
Sensit Plato alique philosophi, animal
esse istum mundum, *xii, 464*. Mundus
dicitur a philosophis animal magnum
sive corporis sensibile, cuius animus Ju-
piter aut Heracles, *xii, 241*. Mundum
esse animal maximum docent Platonici,
iii, 132, 134. Animal beatissimum et
sempiternum, *ii, 505*. Mundi corpori
comparat, *ibid. 338*. Mundum esse corp-
us Dei quidam putant, *ibid. 184*.

MUNDI CORPUS NON EST DEUS Sicut anima,
secundum Paganos, *ibid. 321*. Mundi
anima et partes eius, dii veri existima-
bantur, *ibid. 227*. Et ita putavit Varro,
ii, 214, 315, 320. Refellit, *ibid.*
321. Mundi singulas partes, habere
animas diversas, sed tamen divinas, sen-
sit Varro, *ibid. 315*. Mundi anima om-
nis corpori elementis inclusa, *xii, 134*.
Mundus aut habet animam, magna
et obdita questio, *xii, 376*. Mundum
universum quidam Paganorum, tan-
quam deorum maximum putant, *xxvii, 307*.
Mundum Deum esse arlatratus est
Varro, *ii, 315*; et Plato, *iii, 134*.

MUNDUS SINGULÆ ETERNUS ESSE, *xx, 241*.
Mundus conditus, non ab æterno,
iii, 8. Mundum et factum esse, et ita-
men ab æterno esse sentit Platonici,
ii, 509; iii, 8, 10, 79. A nonnullis

creditor Plato sensisse contra quam lo-
quitur, *iii, 79*. Platoniorum rationes
refelluntur, *ibid. 10, 11*. Mundum non
a Deo factum asserant Carpocrates;
Corymbus, Simon magus, Menander,
Saturninus, *xxvii, 218, 230*. Nihil aliud,
ibid. 219. De principio hujus mundi ve-
rum Præcilianus, *xxix, 334, 435, 437,*
442. Mundum a hali quoque factum
volunt Præcilianus, *xxvii, 244*.
Mundus quomodo et unde fabricatus se-
cundum Manicheos, *xxvii, 76, 316*.
Præfatum commisit ante constitutionem
mundi, *ibid. 195*. Mundi fabricam
Deo homo artifices tribuit Manicheus, ni-
malis vero et carnalis que nascuntur et ter-
ra, et ipsum hominem genti tenebrarum,
xxvii, 130. Elementorum materiam
de qua factus est mundus, non a Deo
factam, sed Deo creatam voluit Se-
lectianus, *xxvii, 240*.

MUNDUS A DEO CONDITUS, *iii, 7*. Quare
non tam olim mundum, quam olim est
Deus, *xxix, 334, 340*. Mundus est qui
nihil factus est aut fieri potuit, *ibid.*
334. Mundum novissimè ideò esse factum,
ut animæ que ante peccaverant
purgarentur; sentiant Præcilianus,
ibid. 436. Refelluntur, *ibid. 446, 447*.
In creatione mundi tria inquirenda, *iii,*
36, 40. Mundus quomodo ex nihilo, et
ex materia informi factus, *xxvi, 21*.
Mundus ex materia quidem informi
factus, sed simul cooperatus enim mundo,
xxvi, 341. Mundus gravidus carnis nas-
centium, *xxx, 274*. Mundus cum crea-
tus est, habuit quasi semen eorum om-
nium que nunc sunt, *v, 332*. Mundus
fuit quedam arbor magna verum, *ibid.*
418. Mundi creatio in ipso Filium Dei
facta intelligitur in atropis Testamento,
xxvii, 104. Mundus sex diebus creatus
quomodo, *v, 314*. *Fide Dies, Cælaro.*

MUNDUM QUARE DEUS FACERE VOLUIT,
xxxvii, 43. Nulla alia est causa mundi
creandi, nisi ut bona fierent a Deo ho-
mo, *iii, 36, 38*. Plato id agnovit,
ibid. 36. Id agnovit Origenes, *ibid. 38*.
Manichæi vero ita senserunt, *ibid. 37*.
Mundum providentia dei administrari a
summis usque ad imas, quodam Paganis,
xxix, 19. Infirma pars mundi Angelis
preparatoribus subjecta est, *iv, 485*.
Mundum a Deo factum esse, sed admi-

nistrari a diis quoque Deo fecerat, tene-
bant Gentiles, *iv, 170*. Cur mundus lac-
tus sit, cum major vel levior esse pos-
set; cur hoc pectus quam hoc loco, igno-
rat Augustinus, *xxxvii, 262*. Mundus
tres esse super terram inter disputandum
dicitur, *ibid. 268*.

MUNDI MAGNITUDO DEI MAGNITUDINEM
COMMENDAT, *xvii, 476, 477, 484*. Mundo
nihil excellentius esse censet Varro, *ii,*
285. Mundus et factum in æso, et non
nisi a Deo se fieri putasse, ipse tacitus
dicitur, *iii, 8*. Mundus miraculum ma-
gis, et excellentius omnibus mirabilibus
que continent, *ii, 474; iv, 170, 180*.
Mundi pulchritudo ex immortalitate et
mortalium animalium generibus constat,
iii, 167. Mundi pulchritudo per hæc tria
est insuperabilis, per demeritorem pec-
catorum, exercitationem patrum, per-
fectionem beatitudinis, *iv, 232*. Seculi
pulchritudo velut magnum carmen co-
quendam modulatrix, dicitur in eternam
contemplationem speciei Dei, *xxxix,*
522. Mundus speciosus et felix, *xxvi,*
276. Que utilis in mundo displicant, an
utilis sint vituperanda, quia utilis fun-
convenient, *iii, 36*. In mundo quare
quædam nobis displiceant, *ibid.* Omnia
etiam que in se loca sunt, ad mundi
pulchritudinem conferunt, *iv, 380*.

MUNDI PULCHRITUDO, pulchritudinem spe-
ciei Dei, *xxxix, 525*. Mundi pul-
chritudo consideranda, ut ametur qui
fecit, *xii, 476, 477, 484; xxi, 276*.
Quare ab hoc mundo admodum creari,
et ad Deum converti, *xxxviii, 6*. Vere-
tate mundi facte sunt spectabulum, unde
Creatores bonitas et gratia levitatem
perspicitur, *xxi, 418*. Mundi consideratio
ad immortalitatis conditum, *ix, 369*.

MUNDUM HUNC NON SEMPERITERNUM QUI-
DAM EXISTIMAT, sed immemorabilem
oriri et occidere, aut mundos immemora-
biles admittunt, *iii, 78, 79*. Universi
etiam occidunt post revolutionem sæculi-
rum quidam sentiunt, *ibid. 81*. Plato hoc
tenet, *ibid. 82*; et Origenes, *ibid.* Mun-
dum post resurrectionem in eodem statu,
in quo nunc est permansurum, nec ulla-
tenus mutandum, quibus hæretici dice-
runt, *xxvii, 248*. Rejicienda eorum
opinio, qui volunt mundi universa in

eundem ordinem, eademque speciem redditor post revolutionem saeculorum, 11, 82. Mundum non interituum, cum Platonis sentit Cicero, 17, 240. Porphyrius stultitia arguebat Christianos, quod dicerent mundum esse perituum, *ibid.* 153. Mundi *finis*, xxxvii, 103, 104. Qua ratione in Scriptura mundus dicitur periturus, 19, 144. Quomodo periturus sit mundus, *ibid.* 142. Mundus non omnino interitus, sed partem indolentem transiit, *ibid.* 103. Mundi immutatio secundum qualitates trinitatis, *ibid.* 108.

Mundi *divisio* in quatuor partes, 17, 316. In aetate septem, 17, 315. Sex saecula mundi recentiora, 17, 354; xxx, 64; xx, 342. Singula nullius annis constant, xxx, 802. Mundi *vetus* ab hominibus coeclit, xxx, 364. Joannes apostolus longe-ata reperitur defensus, quam 5500 anni a generis humani exordio compleverit, xxx, 412.

Mundum semper in malam significationem possum volebat Donatiste, xxxvii, 102. Mundi *nomen* aliquando in base Scriptura usurpat, *ibid.* 82. Mundus et in bonum et in malum partem ponitur, *ibid.* 103. Mundus de hominibus dicitur est in malo et in bono, xvii, 74; xxxvii, 222. Mundus in Scripturis dicitur *impius* modo, *ibid.* 165. Mundus *duplex*, xii, 398; 359. Bonus dicitur et *sanctus* reprobis et damnatis, inimicus et *reprobatus*, xvii, 291, 344, 358; xviii, 380, 522; xii, 414; xxx, 158; xxi, 228. Pro isto rogavit Christum, non pro illo, xvi, 344. Mundi *nomina* quae insidit Joannes, xxxvii, 100. Mundi *qui in malum positus*, xxxvii, 376. Quis ille *mundus*, de quo Christus non fuit, et de quo elegit Apostolus, *ibid.* 378. Mundus *dicitur* de hominibus non secundum Deum, xxxvii, 166. Mundi *nomen* habitatores mundi intelligitur, xxxvii, 126. *Dilectores mundi*, xii, 273, 396. *Amatores mundi*, *vel* *inipii*. *Vel* *corales*, xvi, 126. *Peculatores mundi*, x, 11. *Inipii*, xii, 421. Mundus *unde* dicitur *inipii*, xii, 320. Diabolus *unde* est cum omnibus *inipis* quasi cum quousque corpore suo, *ibid.* Mundus non dicitur *perire*, quia licet carnis ei habitent, corde cum Deo sunt, xii, 399, 400. Mundus

dicitur *qui diligendo mundum inhabitant*, *ibid.* Mundum, id est, filios in-fidelitatis, regni diaboli ut princeps et caput, xii, 220; xv, 140, 162. Mundus *aliqua* quem fecit Deus, aliqua quem regni diaboli, xii, 399. Mundus *fideles*, xvii, 244, 345. Mundus *damnatissimus* Christus merito non cognovit: mundus autem reconciatus cum non merito, sed gratis cognovit, xii, 358. Mundus *per Christum nobis victus*, xxxvii, 527. Non pagando, sed palam a Christo victus, xvi, 481, 583. Mundus *bonus* ex malo factus, xviii, 521. Mundi *cooperatio* grande miraculum, 17, 330. Quod in Christum credit, mundus, *victus* fuit divina, non persuasionis humane, *ibid.* 240, 241. Christus *mundum* de mundo liberavit, xvii, 352. *Decoratio* de mundo libera, regeneratione de mundo liberum, *ibid.* 325, 331.

Mundus *dominatur* per illicitas delectationes, per pompas, et per concupiscentiam, xxvi, 185. Mundus *iste servus* est, xxi, 40, 11. Christianus *unde* debet mundo, non servare mundo, 17, 442. *Mundo* sed hoc utitur boni, ut Deo fruantur; mali vero econtra, 117, 228. Ad mundum *pertinet* voluntas inquirere, xxxvii, 16. De mundo *esse* quid, xv, 420. Christus *de mundo* nunquam fuit, quia de Spiritu sancto natus est, xvi, 334. Quod *quis non sit* ex mundo, *quasi* est, non habetur, xxxvii, 46, 47. *Mundo* *mortui*, ut Deo vivatur, sacrificium est, 11, 464. *Alind* *ignem* *mittens* in mundum, animi mundum mittere in ignem, xii, 94, 95. Mundus *pressuris* *plenus*, x, 364. *Torcular* *abundantiae* *pressuris*, xvii, 336. Mundi *seculorum* et *deficientis* *presso*, xvii, 385. *Mundus* *jam* *ita* *constritus*, ut eius *pressionis* *seductionis* *amiserit*, xxxvii, 448. Mundi *ruina* non admonet ut alio migratum, xvii, 503, 504; xviii, 485. *Quantum* *laudandi* *quod* *dignitatis* *non* *antequam* *mundo* *florente* *florere*, *tardum* *increpandum* *quod* *rum* *perante* *perire* *desect*, xxxvii, 446. Mundi *flora* *quomodo* *colligere*, *quod* *ab* *ignis* *non* *revocans* *namque*? xvii, 503, 504.

Mundus *persequens* *mundum*, xvii, 522. *Mundus* *magnam* *mare*, *ubi* *minores* *pitices* *a* *majoribus* *devoctur*, xvii,

166. Vult *per mundum* *abohere*, *tu* *sedes* *in* *mondo*, *ibid.* 34. *Multis* *non* *aliter* *non* *aliter* *potest* *mundum*, *sed* *non* *aliter* *modo* *positum* *a* *Creatore*, 17, 260. *Servat* *mundum*, *non* *non* *frangit*; *quia* *ad* *Christum* *pertinet* *mundus*; *blaudiat* *mundum*, *non* *non* *sed* *sed*, *quia* *ad* *Christum* *peruenimus*, xii, 123. *Mundi* *contradictio*, xxi, 287. *Mundi* *blaudiat* *ut* *desipit*, *aut* *terret* *ut* *frangit*, xii, 444. *Quantum* *accessit* *finis* *mundi*, *creatus* *errores*, xv, 282. *Mundi* *amotes*, *terrores*, *errores* *quatuor* *visuntur*, xxxvii, 98. *Mundi* *mala* *tolerabilia* *ducentia* *ante* *ipe* *futuri*, xxxix, 489. *Mundi* *promissis* *quod* *respondendum*, xx, 408. *Mundi* *felicitati* *non* *credere*, *continentia* *est*, *mundi* *infelicitati* *non* *cedere*, *substantia*, xvii, 495. *Mundus* *non* *temerari* *potest* *laborandum*, *quam* *timendum* *ne* *calet*, xxxvii, 527. *Non* *potest* *superare* *mundum* *scientiam*, *qui* *non* *potest* *superare* *blaudiatem*, *ibid.* *Mundi* *iste* *periculorum* *est* *blaudius* *quam* *molatus*, *ubi* *desi* *peccati* *et* *charitatis*, xv, 102, 204. *Quidam* *non* *temporaliter* *mundum* *vident*, *magis* *et* *periculum*, *quam* *ornamentum* *nostrum*, xxx, 340. *Mundatorum* *felicitas* *conspicitur* *est*, *in* *quo* *totum*, *quasi*, xvii, 392, 393. *Mundo* *fallaci* *creditor*, *non* *Deo*, xix, 342. *Mundo* *nihil* *esse* *ob* *quod* *ei* *Deus* *non* *prospicitur*, xvii, 320. *Mundi* *multitudo* *expugnat* *sanctitas* *Dei*, xii, 351. *Iis* *qui* *malis* *saeculi* *hanc* *vel* *delectabilibus*, *vel* *avis* *atque* *aperis*, *partem* *non* *utuntur*, *partem* *hanc* *utuntur*, *promissis* *Deus* *saeculum* *laturum*, *in* *quo* *mala* *nulla* *passaturus* *est*, *ibid.* 374. *Quomodo* *mundus* *de* *illis* *est*, xvi, 222. *Quomodo* *sum* *de* *hominibus* *coligere*, *ibid.* *Mundus* *quomodo* *quod* *sum* *est* *dignitatis*, *et* *idoli*, *ibid.* 223, 226.

Mundi *amatores* *sequuntur* *folgiorum*, xvii, 62. *Quantum* *amorem*, *ibid.* *Munde* *immo* *temere* *via* *periculi*, *quid* *faceres* *si* *monstra*? xvii, 370. *Mundus* *solus* *est*, *ut* *evicturus*, *tempus* *Dei* *homo* *medicatus*, *ibid.* *Mundi* *vicia* *in* *aspectum* *habent* *veram*, *incontinentiam* *voluptatem*, *et* *certum* *dolorem*, *incertam* *voluptatem*, *et*, xxxvii, 326. *Amicus* *hujus* *mundi* *nihil* *laboriosus*, *quam* *non* *laborare*, xv, 371. *Mundus* *amator* *est*

fledus et amarus, quid si formosus et dulcis esset? xvii, 505. Ad amandum amicum amatum hujus saeculi, vel in prosperis vel in adversis, via opportuna sapientia esse patet, xii, 145. Quidam et aures cordis admodum: raris inter prospera, crebrius inter adversa, *ibid.* Deus tanta solatia delictorum miscet, ut quae mirabiliter in amicum mundum, neque deliciis in mundo, xxxix, 223. Mundi amore anima tantum deficit, quantum minus est quod amat, quam Deus, xii, 208. Mundi amor adulerat animam, xii, 208. Mundum qui diligunt, in eis recrementa sacramenta ad damnationem, non sacramenta ad salutem, xvii, 478. Mundus hic charus est hominibus, et illam ipse viderunt, xxxvii, 424.

Mundi *contemptus*, xvii, 370; xvii, 382. *Mundus* *iste* *omnis*, *id* *est*, *omnia* *sensibilia* *contemptenda*; *utendum* *autem* *his* *ad* *viam* *neccitatem*, *xvii*, 377. *Mundus* *quomodo* *vilescit*, *xvii*, 400. *Vocatis* *in* *Christo*, *visibilibus* *delectatio* *minuitur*, xxxviii, 70, 71. *Mundum* *totum* *si* *permittit*, *qui* *et* *illud* *quod* *habet*, *et* *quod* *contemni* *habet*, *dimittit*, *xvii*, 374. *Omnia* *contemptum*, *qui* *non* *solum* *quantum* *potuit*, *sed* *etiam* *quomodo* *voluit* *habere* *contemni*, *xxxviii*, 260. *Baptizati* *omnes*, *mundum* *persecutus* *promissa* *patris*, *in* *mundo* *tanquam* *in* *deserto* *sunt*, xxxvii, 240. *Non* *prodest* *non* *fidelibus* *contingere* *se* *ab* *amore* *hujus* *saeculi*, *xvii*, 380.

Mundi *varia* *significata*, xv, 408, 417; xv, 476, 192, 257, 228, 476, 497, 513. *Mundus* *in* *Scriptura* *agere* *appellatur*, xxxvii, 355. *Mundus* *iste* *agere* *Domini*, *xvii*, 66. *Mundus* *appellatur* *a* *Christo* *caelo*, *leo*, *xi*, 39. *Mundus* *con* *in* *meditudo*, *non* *ratione*, *contra* *in* *meditudo* *tantum* *vilescit*, *et* *causis*, *ibid.* *Mundum* *tantum* *quibondam* *loca* *vel* *Scriptura* *excipit* *circumstantia*, ix, 74, 58. *Mundus* *comparatur* *cum* *eremo*, *ubi* *erant* *Israelite*, *xvii*, 387. *Eremita* *Christiano* *est* *hic* *mundus*, *xvii*, 175. *Mundus* *iste* *hunc* *saeculum*, *xvii*, 242; xxi, 34. *Infernum* *superius*, 17, 203. *Mare* *inundans* *et* *copiosum*, *sed* *amarum*, 17,

221; xvi, 447. Mole comparatur, xvi, 212 et molendino, viii, 59. Mundus scorpius, xviii, 578. Mundus pro Ecclesia positus, xxxiii, 102.

MUSICA Dei duplicis generis, viii, 42. Te quartus Deus magis quam mortuus tantus, xvii, 343; xviii, 392. Sed nihil sunt, inquit, et forte nec non scripti; dando te illi, bontas eris, xxi, 289. Musica non offerunt Deo nisi humiles, ix, 527. Musica que jam sicut Deus, electuorum, viii, 311. Minera cum suis accipere vult Deus, cur ipse accipit, xxxi, 425. Minera uterque, non vult veridice, quod ait, xvi, 330. Minera accipit, qui propter laudem iudicat male, *ibid.*

Mimus pro spectacula, xviii, 103, 104. Muneris dies, xvii, 328; xviii, 103, 104. Muporum seu spectaculorum editio, xvii, 12.

MURICIPAZA gesta, xxxix, 228, 230. Apud gesta sua acta municipalia interrogat, *ibid.*, 233, 354, 356, 358.

MUSICA dea hominem nimis inactionum facit, ii, 187.

MUSICES, id est, desidiosus et inactionum, ii, 187.

MUSICES Optati amicus, xli, 19.

MUSICA grande peccatum, xv, 205.

MURMURANTES decipiuntur, xii, 224. Murmurantes contra Deum flagellum, redarguuntur exemplo Davidis peccata sua confitentis, xviii, 490. Murmurantes aduersus tempus, aduersetur, xviii, 579; xxi, 105. In tribulatione aduersus Deum non murmurandum, xxxix, 180, 348. Murmurantes contra Deum de malorum prosperitate, xvii, 219. *Vide FELICITAS.*

MURMURANT homines aduersus Deum, quod malis in hac vita bene sit, et laboris boni, viii, 385. Pii non murmurant, si videntur inopis a Deo tolerari, x, 276, aut abundantia rebus laerentis, ix, 440, 442, 448, 460, 498. Non id agunt murmurare tota et non servas, sed ut malis servus servus, x, 509. Non esse modo qui murmurare, si aduersus te audiretur, qui prior te murmuravit, *ibid.*, 576. Peccata murmurantis et murmuris, xxi, 12. Murmurando aduersus Deum blasphemias, x, 376.

MUSARUM fabula unde orta, iv, 478. Musas non esse filias Jovis et Memoria ostendit Varro, *ibid.* Musas nomen imposuit Hesiodus poeta, *ibid.* Nomen Musas non Jovis genuit, sed tres filii terros creaverunt, *ibid.*

MUSARUM poeta theologus, iii, 450, 492.

MUSICARUM generatio, xii, 281. Musica non esse a Deo quidem dicitur: scilicet a Manichæo hominem etiam non esse a Deo compulsum et dicere, xii, 306. Musica mortue perdit suavitatem inopimus, xxvi, 18. Musica lasciva, xviii, 497.

MUSICARUM. In Numidia, sic musicarum invenitur, xviii, 40.

MUSICULA diaboli terrorem continet et errorem, vii, 398. In eam editi nunquam non sperat in Deum, *ibid.*

MUSICA est scientia bene modulandi, i, 337; xi, 443. Musica inventa, i, 307. Consensum a nobis in sua naturam, xxx, 207. Rationis vis in perspicendo que ad musicum pertinet, ubi nihil aliud quam equaliter delectat, i, 405.

Levato et posito quidquid in musica, *ibid.*, 375. Musica voluptatis amara, v, 67. Musica sapienter a sapientibus exerceri potest, *ibid.* Musicam parum amavit David, xxxix, 252. Operatum ea de re scripsit Augustinus, et quod de illo sentiat, *ibid.*, 249, 251. Musica id iudicandum divine gubernationis harmoniam hominibus concessa est, xi, 323.

MUSICA bene ordinata civitatem inuicem imitant, iii, 407. Augustinus persicam nobilitati liberis de Musica, i, 225, 426; xxxix, 468. Scopus Augustini in sciendis hinc liberis, i, 469, 470.

MUSICA pictura, iii, 299.

MUSICA pictura, xxxii, 400, 431, 467.

MUSITATA diuersa, xxxiii, 46.

MUSICUS civis, xxxix, 468. Musulani, xxxix, 223, 224.

MESTUM. Mira quantitas de muto, xxvii, 670.

METABILITAS non inconvenienter multatitas dicitur, xxx, 220. Mutabilitatis causa non obliqua, corpus a corpore celestia, animalis, etc., xii, 32. Omnia que corpora sensu attingit, non puncto quidem temporis eodem modo manere

possunt, xxxviii, 258. Cælum et terra clamant quod facta sunt, quia mutabuntur, xxv, 296. Mutabilis anima est temporis modo, i, 343, 344. Mutabilia sunt omnia que facta sunt. Deus solus, et hoc quod genuit, mutari non potest, xxx, 254. Res naturales et humane mutari possunt pro opportunitate temporis; immutata ratione que ista mutatur, ii, 266. Mutatio inegalitatis, sed bona, vi, 84, 85.

METIGERA, xxxiii, 262.

METUS SERVILE dixerunt patrem in flammis, ii, 192, 252. Minus Servile panem ex oram Vestis occisis, ii, 157, 158, 159, 163.

METUS omnis qui accipit, etiam si ipse solvatur est, xiv, 134. *Vide METUS.*

METUGENA. Donatus Mutugenna velle praesert, xi, 380, 385. Mutugensis diaconus reprobatus, xxxviii, 311.

METUS deus, idem qui apud Grecos Priapus, ii, 182.

METUS et curia Mediolani, alios non nisi motu corporis intelligens, neque ipse aliter que vellet, significavit, i, 275.

METUS esse dandum sine fenore, nec minus urgendum delictorum, xx, 226.

METUS, xxxi, 421.

METUS, vii, 7.

METUS facilius signorum artifice, xxv, 460.

METUS præstat ut Magis Christianum adorantibus, ut passero coram condimenta non desint, xxxiii, 99, 132.

METUS obsecrans illas, sine qui nec similes que recetor, nec solvitur invarietur veribus, ix, 452. Mystici cor dulcora, que obscuriora, xii, 330. In mysteris perscrutandi abest pernicia contemendi, ad illi diligentia respiciendi, humilitas petendi, perseverantia pulsan, v, 508.

METUS, xxxi, 421, 424. Inter illa jobanum sursum cor habere, gratias agere, etc., *ibid.*, *Vide SACRAMENTA.*

METUS, fabulosum Latine dicitur, ii, 284.

METUS homo inter proceritatem, xxxvii, 285.

METUS interpretatur Constantio, xxviii, 310.

METUS, xxxviii, 289. Significat boni peccati hominem, *ibid.*, 212. Sic inquit hoc Heruli apud Virgilium convenit, *ibid.*, 292, 294.

METUS quatenus variis sine mendacio, xii, 437.

METUS. Quomodo nascuntur res queque visibiles, xxx, 274. Nasci homo duplices dicitur, ut visceribus et ex visceribus, xii, 529, 530. Nasci hic in corpore mortali, incipere agrotare est, xi, 68. Puer nascitur placet, quia in hunc vitam ingreditur, xii, 100. Ad hoc nascuntur filii in hoc seculo, ut excludant parentes suos, ix, 165, 220. Quisque nascitur ex Adam, nascitur dam-

221; xvi, 447. Mole comparatur, xvi, 212 et molendino, viii, 59. Mundus scorpius, xviii, 578. Mundus pro Ecclesia positus, xxxiii, 102.

MUSICA Dei duplicis generis, viii, 42. Te quartus Deus magis quam mortuus tantus, xvii, 343; xviii, 392. Sed nihil sunt, inquit, et forte nec non scripti; dando te illi, bontas eris, xxi, 289. Musica non offerunt Deo nisi humiles, ix, 527. Musica que jam sicut Deus, eleuonax, viii, 311. Minera cum suis accipere vult Deus, cur ipse accipit, xxxi, 425. Minera uenire, non vino vertitur, quod ait, xvi, 330. Minera accipit, qui propter laudem iudicat male, *ibid.*

Mimus pro spectaculo, xviii, 103, 104. Muneris dies, xvii, 328; xviii, 103, 104. Muporum seu spectaculorum editio, xvii, 12.

MURICIPAZA gens, xxxix, 228, 230. Apud genti sua eam municipalia interrogat, *ibid.*, 233, 354, 356, 358.

MUSICA dea hominem nimis inuicium facit, ii, 187.

MUSICES, id est, desitiosus et inuicium, ii, 187.

MUSICES Optati amicus, xli, 19.

MUSICA grande peccatum, xv, 305.

MURMURANTES decipiuntur, xii, 224. Murmurantes contra Deum flagellum, redarguuntur exemplo Davidis peccata sua confitenti, xviii, 490. Murmurantes aduersus tempus, aduersetur, xviii, 579; xxi, 105. In tribulatione aduersus Deum non murmurandum, xxxix, 180, 348. Murmurantes contra Deum de malorum prosperitate, xvii, 219. *Vide FELICITAS.*

MURMURANT homines aduersus Deum, quod malis in hac vita bene sit, et laboris boni, viii, 385. Pii non murmurant, si videntur inopis a Deo tolerari, x, 476, aut abundare rebus terrenis, ix, 440, 442, 448, 460, 498.

Non id agunt murmurare tibi et non seruis, sed ut malis seruis seruis, x, 509.

Non esse modo qui murmurare, si aduersus te audiretur, qui prior te murmurauit, *ibid.*, 376. Peccata murmurantis et murmurantis, xxi, 12. Murmurando aduersus Deum blasphemias, x, 376.

MUSARUM fabula unde orta, iv, 478.

MUSAS non esse filias Iouis et Memoria ostendit Varro, *ibid.* Musas nomen asposuit Hesiodus poeta, *ibid.* Nomen Musas non Iupiter genuit, sed tres filii teros creauerunt, *ibid.*

MUSAEUS poeta theologus, iii, 450, 492.

MUSCARIUM generatio, xii, 281. Muscas non esse a Deo quidem dixit: scilicet a Manichaeo hominem etiam non esse a Deo compulsum et dicere, xii, 306.

MUSCÆ mortue perdit suauitatem inuicium, xxvi, 18. Maise laqueus, xviii, 497.

MUSCARIUM. In Numidia, sic murgarum inuenitur, xviii, 40.

MUSCIPELA diaboli terrore conuict et errore, vii, 398. In eam editi nunquam non sperat in Deum, *ibid.*

MUSICA est scientia bene modulandi, i, 337; xi, 443. Musica inuicium, i, 337.

MUSICA nobis insita naturam, xxx, 207. Rationis vis in perspicendo que ad musicum pertinet, ubi nihil aliud quam equaliter delectat, i, 405.

Leuato et posito quicquid in musica, *ibid.*, 375. Musice voluptatis amatoria, v, 67. Musica sapienter a sapientibus exerceri potest, *ibid.* Musicam parum amavit David, xxxix, 252. Operatum ea de re scripsit Augustinus, et quod de illo sentiat, *ibid.*, 249, 251. Musica id iudicandum diuine gubernationis harmoniam hominibus concessa est, xi, 323.

MUSICA bene ordinata ciuitatem inuicium imitant, iii, 407. Augustinus persicam nobilitati libris de Musica, i, 225, 426; xxxix, 468. Scopus Augustini in sciendis hinc libris, i, 469, 470.

MUSICA pictura, iii, 299.

MUSICA MEXITA, xxxii, 400, 431, 467.

MUSITATA diuersa, xxxiii, 46.

MUSIUM CIVIS, xxxix, 468. Musilini, xxxix, 223, 224.

MESTUM. Mira quantitas de musto, xxvii, 670.

METABILITAS non inueniuntur multalita dicitur, xxx, 220. Mutabilitatis causa non obliuio, corpus, corpus celestia, animalia, etc., xii, 32. Omnia que corporea sensu attingit, non puncto quidem temporis eodem modo manere

possunt, xxxviii, 258. Cælum et terra clamant quod facta sunt, quia mutantur, xxv, 290. Mutabilis anima est temporis modo, i, 343, 344. Mutabilia sunt omnia que facta sunt. Deus solus, et hoc quod genuit, mutari non potest, xxx, 254. Res naturales et humane mutari possunt pro opportunitate temporis; immutata ratione que ista mutatur, ii, 266. Mutatio inuicibilis, sed bona, vi, 84, 85.

METIGERA, xxxiii, 362.

METUS SERVOLE dixerunt patrem in flammis, ii, 192, 252. Multis Seruola pons ex ara Vestis occisus, ii, 157, 158, 159, 163.

METUS omnis qui accipit, etiam sius ipse soluitur est, xiv, 134. *Vide METUS.*

METUS. Donatus Mutigena uille praelyter, xi, 380, 385. Mutigenensis diaconus rephaptizatus, xxxviii, 311.

METUS deus, idem qui apud Grecos Priapus, ii, 182.

METUS et curia Mediolani, alios non nisi uolui corporis intelligens, neque ipse aliter que uellet, significatus, i, 275.

METUS esse dandum sine fenore, nec inuicium uigilans delictorum, xx, 226.

METUS, xxxi, 421.

MEXO fasilius signorum artifex, xxv, 460.

MEXA prestat ut Magis Christiani adorantibus, ut passero coram condineta non desint, xxxiii, 99, 132.

MEXERIOSUS obscurostis illius, iure qui nec similes querecetur, nec suuiter inuenitur ueribus, ix, 452. Myserici cor dulcora, que obscuriora, xii, 330. In mysteris perscrutandi abest pernicia contemendi, ad illi diligentia respiciendi, humilitas petendi, perseuerantia pulsanu, v, 508.

MEXERA SACR, xxi, 354. Inter illa phanum sursum cor habere, gratias agere, etc., *ibid.*, *Vide SACR.*

MEXERA, fabulosum Latine dicitur, ii, 284.

MEXERIOSUS obscurostis illius, iure qui nec similes querecetur, nec suuiter inuenitur ueribus, ix, 452. Myserici cor dulcora, que obscuriora, xii, 330. In mysteris perscrutandi abest pernicia contemendi, ad illi diligentia respiciendi, humilitas petendi, perseuerantia pulsanu, v, 508.

MEXERA SACR, xxi, 354. Inter illa phanum sursum cor habere, gratias agere, etc., *ibid.*, *Vide SACR.*

MEXERA, fabulosum Latine dicitur, ii, 284.

MEXERIOSUS obscurostis illius, iure qui nec similes querecetur, nec suuiter inuenitur ueribus, ix, 452. Myserici cor dulcora, que obscuriora, xii, 330. In mysteris perscrutandi abest pernicia contemendi, ad illi diligentia respiciendi, humilitas petendi, perseuerantia pulsanu, v, 508.

MEXERA SACR, xxi, 354. Inter illa phanum sursum cor habere, gratias agere, etc., *ibid.*, *Vide SACR.*

MEXERA, fabulosum Latine dicitur, ii, 284.

N

NABUCHODONOSOR inuenit misericordiam, xxi, 51. Ipsi praestitum est ut crederet in Deum, et euadere gehennam aeterna, *ibid.*, 245. Nabuchodonosor regis leges, xi, 440, 456.

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR inuenit misericordiam, xxi, 51. Ipsi praestitum est ut crederet in Deum, et euadere gehennam aeterna, *ibid.*, 245. Nabuchodonosor regis leges, xi, 440, 456.

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

NABUCHODONOSOR regis leges, xi, 440, 456. Ante et post

notus de damnatio, *xi*, 219. Nemo nascitur nisi trahens penam, trahens meritum penam, *vi*, 446; *ix*, 128. Nemo nascitur ex spiritu, nisi humilis fuerit, *xv*, 88. Nemo nascitur ex aqua et spiritu, nisi volens, *xvi*, 479.

NATALICUS Thielensis episcopus, *viii*, 98.

NATALIS Domini Matutina, *xviii*, 103. Natalis dies Domini ad eundem diem recurrit, quia non in sacramento celebratur, sed tantum in memoria recitatur quod natus est, *xxxvii*, 493. Natalis dies Christophi tantum et Joannis ab Ecclesia celebratur, *xx*, 514, 547. Natalis nomen celebrat Augustinus, *i*, 414; *xii*, 408. Natalis vocat Ecclesia presbiteros suos, *xxx*, 101. Natalis civilialis, *viii*, 189.

NATALIS ab Oca, *xxxi*, 448.

NATURALIS sibi iuratio cum sobrietate celebranda, *x*, 293.

NATURALIS potestatis creatio, *v*, 311.

NATHAN homo, *xxx*, 511, 530. Nathan filius David, *xxviii*, 246. Cum propheta per quem David conceptus est, confidit, *xviii*, 334.

NATHANIEL non ex numero Apostolorum, *xv*, 47. Nathanael non est electus inter discipulos, qui peritus erat legis, *ix*, 219. Nathanael agnovit in Christo divinitatem, *xxx*, 45. Unde agnovit, *xviii*, 471. Nathanael vult fieri, genus humanum sub peccato, *xx*, 45.

NATIVITAS nostra duplex, *xv*, 74; *xvi*, 508; *xxx*, 43 et *xxx*, 4.

NATURALIS nihil est aliud, quam id quod intelligitur in solo genere animalis esse, *xxvii*, 247. Naturae potest essentia substantia naturam directam, *ibid.* Totum illud quod ad naturam pertinet, philosophis in corpora et mane, et qui habundantia dividitur, *xxxix*, 384. Naturae ipse substantiae dicuntur, *ix*, 314. Natura omnis in quantum natura est, esse cogitur, *ix*, 184. Nulla natura est substantia specialis esse, *ibid.* Nulla natura triplex; natura initialis per locos et tempora, natura per tempora tantum mutabilis, et natura quae nec per locos nec per tempora naturalis potest, *xxxviii*, 298. Natura Dei non potest deficere, *ix*, 72.

Natura nulla est, qui non aut Deus

ipse sit, aut ab ipso factus sit, *xxxv*, 129.

Naturam omnium auctor Deus, *ix*, 28, 104; *ix*, 171; *v*, 21, 48; *xx*, 121, 589; *xxxviii*, 219; *xxxix*, 297. Non diabolus, *xxxviii*, 224. Natura quilibet non potest habere creatorem, nisi qui bona creat, *ibid.* 474. Naturae opera parva magis stupenda, quam immensa, *ix*, 295. Natura nihil timere probatur, *ix*, 132. Naturae curvos habet sua leges naturales, *v*, 469. Super curvam naturalem rerum potest Creator de his omnibus facere aliud, quam eorum quae seminales rationes habent, *ibid.* 470.

Quae sunt praeter cursum naturae, non sunt contra naturam, *ibid.* 355, 356. Quilibet sentit esse contra naturam, *xxxix*, 134. Non est contra naturam quod in quilibet natura Deus operatur, *ix*, 174, 175. Naturae mutare Deo non est impossibile, *ibid.* 475. Naturae plerumque dupliciter nihil, quae noxia, *ix*, 65.

Natura prima seu primigenia, *quoniam* *ibid.* *ix*, 5, 16. Naturae prima praeter se sunt appetenda, *ibid.* 11. Sunt hominibus congenita, quia in actum qui usus incipit esse rationis, incipiunt apparere, *xxxix*, 295. Naturae rerum sub Dei veri triplicem constituit, religionum cultum exhibendum putabant Romani, *ix*, 206, 207. Utilitas nostra, non aqua ratio judiciali de natura aliqua, *ix*, 63. De obiectis rerum naturalium non affirmatio, sed querendo tractandum est, *ix*, 111.

Naturarum omnium semina, opera sunt Dei, *xxxviii*, 319. In omni natura specificis et modo, laudabilis Creator, *ix*, 67.

Naturae omnes conditae bonae, quoniam impares Creatori, quia ex nihilo creatae, *xxxix*, 121. Natura in quantum a Deo condita, semper esse bona, *xxxviii*, 100. Natura omnis in quantum natura est, bona est, *xxxvii*, 381, 382; *xxxviii*, 220, 222; *xxxix*, 254, 257; *xxxix*, 288. etiam ea quae corruptae potest, *xxxix*, 253. Natura bonum spiritus Dei, *xxxviii*, 298. Natura omnes nullo modo bonae esse possunt, si a Deo factae non essent, *ix*, 67. Naturae omnes a Deo de nihilo factae sunt bonae; sed aliae alii potiores, *xxxviii*, 208. Naturae omnes bonae, *ix*, 67. Natura in qua nullum ut bonum, esse non potest, *ix*, 37. Naturae quae misera esse non potest, non inde

melior debet judicari, *ix*, 61. Natura omnis bonum est inquam, si corruptum non potest; parvum, si potest, *xxxv*, 102. Natura quae corruptum non potest, summum bonum est, *xxxix*, 253. Naturae melior excellentior, etiam corrupta, et melior interdum inferiore, etiam incorrupta, *ibid.* 253. Nec corruptibilis esset natura, nisi aliquod esset bonum, *ibid.* 102, 104. Natura corruptum malum esse, *ibid.* 102. Natura in quantum natura est, bona est; in quantum natura est, mala est, *ibid.* 103. Natura quae ubi prius fuit bona, quam mala, *ix*, 30. Natura nulla est ex malo est, sed ex vicio, *ibid.* 65. Quamlibet vicio turpiter quae sumque natura, insulatio quae sumper est bona, *xxxviii*, 354. Natura mala bonum est, in quantum natura est, *ibid.* 140, 145.

Natura spiritualis creata quomodo administratur, *v*, 440.

Natura rationalis solus Deus praestantior, *xxxviii*, 220. Natura humana quantum mutabilis, quantum ut si quod corruptum est, bona est, *xxxvii*, 276. Non est mala natura, quae sic facta est, ut posset non peccare si vellet, *v*, 522. Melior est natura quae omnino peccare nolit, *ibid.* 521. Naturam humanam Manichaeus detestabiliter vituperat, Pelagianus eruditely laudat, *xxxviii*, 92, 96, 98. Naturae quaeque terrene delicatamentum Manichaeus, *xxxviii*, 198, 218. Naturae peccatum ab opinio veri Dei alienavit Manichaeus, *xxxviii*, 349. Naturae duas in homine admittebant Manichaei, *xxxviii*, 76. Refelluntur, *ibid.* 79, 80, 85, 91. Natura duplex, boni scilicet et mali, unde ab aliquibus adnotata, *xxxix*, 282. Natura una ut voluntatis, boni scilicet et mali, Manichaeus pavit, *xxxvii*, 220. Male eas posuit Manichaeus, *xxxix*, 227, 229, 295, 329. Naturarum harum duarum exploditur lignentum, *ibid.* 182, 215. De numero naturarum in philosophante Manichaei, *xxxvii*, 207.

Quos boni Manichaei reputat in cultura mali, quanta mala in natura boni, *xxxix*, 268, 269. Absurdum Manichaeorum de diversis naturis sententia, *xxxviii*, 551, 558. Manichaei error de natura humana, quam diversam a Catholico dogmate, et quam innam, *xxxviii*, 167. Naturae et vilius, *xviii*, 228.

Natura non est malum, *xxxvii*, 343. Natura humana non est malum, inest tamen ei aliquid mali, *xxxvii*, 258. Natura humana est quidem bonum, sed inest ei malum, *xxxviii*, 96, 103. Naturam qui dicit bonum non esse, bonum negat conditum creaturam, qui vero negat malum inesse ei, miserrimum vitium dividit salvatorem, *ibid.* 144, 145, 146. Naturam humanam priori hominis peccato vitiatam negant Pelagiani, *ibid.* 290. Natura rationalis primis facta copos et boni et mali, futura postmodum pro merito copos ut non solus ut mali, *ibid.* 400. Natura in qua Adam inculpabilis factus, aliter debet considerari, aliter ista in qua jam nascitur, *xxxviii*, 548. Natura humana utique non est bona, *xxxvii*, 261. Naturam humanam ruina Adae totum esse collapsam indicat ipsa hominis generis iniquitas, *xxxviii*, 47. Natura esse generis corrupta, ut condita, peccato est potius corrupta, *xxxviii*, 496. Natura saltem in non lapsa inest vitium, *ibid.* 528. Natura humana non est vitium, *xxxvii*, 249. Peccato vitata cogit corrupta, *xxxviii*, 497, 498. Quomodo peccato, cum peccatum substantia non sit, vitari potest, *ibid.* 498. Natura vitium est peccato originali, *ibid.* 386. Natura humana inquam bonum, sed magno malo mortis, *xxxvii*, 247, 248. Peccatum non in natura esse non potest, *ibid.* 267. Naturam per peccatum mutari potuisse contendit, *ibid.* 539. et de facto mutatum, *ibid.* 538. Natura primum temperata non mutata, postquam iniquitas vitata, *xxxviii*, 477. Naturae status peccato hominis mutatus, *xxxvii*, 269. Naturam non auctor diabolus, sed culpa, *xxxvii*, 228. Esi Deus ut auctor naturae, in eo tamen potest esse malum originale, *xxxvii*, 230. Naturae substantia etiam in peccatoribus gratia bona, *ibid.* 236. Natura humana mala est, sed non est malum, *xxxviii*, 436, 438, 148. Naturam humanam qui dicit esse malum, negare gratiam culpam, non qui dicit esse malum, *ibid.* 136. Natura humana si malum esset, salvanda non esset, si malum non esset, salvanda non esset, *ibid.* 135, 136, 137, 138, 139. Natura humana non solam esse vitio facta est, verumetiam cum per vitium mala est, capax est boni, quo

melior debet judicari, *ix*, 61. Natura omnis bonum est inquam, si corruptum non potest; parvum, si potest, *xxxv*, 102. Natura quae corruptum non potest, summum bonum est, *xxxix*, 253. Naturae melior excellentior, etiam corrupta, et melior interdum inferiore, etiam incorrupta, *ibid.* 253. Nec corruptibilis esset natura, nisi aliquod esset bonum, *ibid.* 102, 104. Natura corruptum malum esse, *ibid.* 102. Natura in quantum natura est, bona est; in quantum natura est, mala est, *ibid.* 103. Natura quae ubi prius fuit bona, quam mala, *ix*, 30. Natura nulla est ex malo est, sed ex vicio, *ibid.* 65. Quamlibet vicio turpiter quae sumque natura, insulatio quae sumper est bona, *xxxviii*, 354. Natura mala bonum est, in quantum natura est, *ibid.* 140, 145.

Natura nulla est, qui non aut Deus

bona sit, xxxvi, 276. Natura primi hominis praevaricatione vitiosa, ad vitam non propellit, xxxv, 162, 164, 166, 167, 169. Natura hominis, non mala creata, etiam fecerit in ea mala voluntate, ne suis viribus redire possit ad bonum, xxxvii, 430.

Natura nec supra est, nec aequiva sibi ad iudicium, xxxviii, 457. Natura in tantum sana non est, in quantum, id quod faciendum est, eius civitate non videt, aut infirmitate non impluit, xxxv, 5.

Natura loquax sana defenditur a Pelagio, xxxviii, 452. Natura scientia defenditur et praedicatur ab Augustino et Catholicis; natura peccatrix repellitur et arguitur, xxxvii, 417. Naturam contra extensorem Julianum, *ibid.*, 409, 410, 413. Naturam, cum primo malum, egi, non ex necessario, sed ea possibilibus habebat voluntatem, malum quomodo intelligi Iuliano, *ibid.*, 413. Naturam peccare, si ea possibilia sine a necessario, contra Julianum ostenditur, *ibid.*, 416. Natura propria voluntate vitiosa, sine Dei gratia non potest sanari, xxxvi, 41. Qui naturam contra gratiam defendit, causam Dei non agit, xxxvii, 312. Causam Dei melius agit, qui gratiam agnovit, quam qui naturam defendit, xxxvii, 529, 531. Naturae defecit, dum quasi sanam fuerat, excedit a laetitia salvatorum, xvii, 420. Natura humana, etiam in illa integritate in qua condita est permanet, nullo modo se ipsam Creatore suo non adiuvante servavit, xvi, 305. Naturam bene se habet facta, si a faciente recedat, xv, 22.

Nature possibilis est Pelagio defensa, xi, 404, 408, 433. Gratia Dei adversari, qui affirmat ad vitanda peccata et mandata facienda, sufficere posse naturam, xi, 403. Naturam Deus creavit; virtuosam per peccatum, renovavit per Christum, xxxvii, 268. Naturam indigere Remissione, fensus est Celestius apud Carthaginem, xxxv, 190, 191. Natura humana quomodo capax est iustificationis, *ibid.*, 163. Falso queritur de natura sua genus humanum, xxxviii, 454. Natura non potest gratia; aut ille potest, quia gratis concessa, xvii, 383.

Natura penalis, vindicta peccati, xxxvii, 486. Primo homini quod erat pena natura indita est, viii, 132. Deus naturam damnando, neque aut totum obstatit quod dederat, aut a sua potestate removit, xv, 289. Natura boni tantum mundum esse plenum, si unum precessit, vii, 39. Natura rationalis etiam misera, praestantior est irrationali vel insensibili, *ibid.*, 61. Naturam usum vel insensibilem, aut dicitur an quisque dignoscere tenetur, ut dicitur a peccatis, xxxv, 367, 368. Natura nostram minime dignoscimus, *ibid.*, 374, 375, 376, 377, 378. Natura hominis infirmitas dicitur, xxxvii, 394; xi, 461, 478. Natura pro membro quo ejusdem generis inanimatum natura propebat, xxxvii, 324.

Navigatio, xxxvi, 261. Navigatio passi sunt omnes amatores sanctorum, et tunc omnes exierunt, x, 439.

Natum quando propheta veritatem non invenit, vii, 476. Quod prophetae, *ibid.*, 477.

Nauta qui perdidit quo leuatur, quanto est in gubernanda nave agitur, tanto periculosius eam gubernat, vii, 439.

Navigatiois utilitates et incommoda, xii, 406.

Navigatio Augustini frater, i, 114, 147. Libris in villa Cassiciore scriptis interfuit, *ibid.*, 122. Navigatio mortis Moutique, et ejus funeri interfuit, xv, 218. Navigio spiritalis instructio, xxxvii, 425. Navigio splendoris, i, 122.

Navis. Naves et in pelago et in portu periclitantur, x, 511. Omnes in nave sumus; ubi periclitatur, ubi portus; ubi simul tamem omnes et in tempestate periclitantur, et in portu salvantur, vii, 322; xi, 245. Nava peccata tempestate, xvii, 347. Iesus in nave, fides in corde, xv, 322; viii, 6. Navigia duo, populi duo, x, 302. Navim magnis hominum homine consubitus immanibus resuscitam, una muliercula zona traxit, xi, 4

480, 481. Naves, ecclesiae dicitur, xi, 170, 245.

Nazarus dicitur in Legge, qui ad tempus votum habebat, vi, 412.

Nazarus hic haereticus fuit. Dni Filium confitentur esse Christum, omnia in non veteris Legis observantque Christiani non observant carnaliter sed spiritaliter, xvii, 226. A nomine Symmachini appellati, xxxvii, 473; xxxvii, 330. Nazarovum haereticos, xxxvii, 106. Circumcisionem, sabbatum, perierunt alia Legis precepta observantibus, xxxvii, 473. Circumcisionem adhibuit baptismo, xxxvii, 320. Nazarus haereticus adhuc usque persistit, xxxv, 426.

Nazarius, sic dicitur est Christus. *Vile. Iesus, Christus.*

Nebrius, xxxvii, 297, 260, 269, 264, 265, 270, 271, 274. Patria Carthaginiensis, xv, 130. Aquinoque Christianus, adolescens valde bonus, et valde curus, *ibid.*, 60. Nebrius naturalis animae, xxx, 148. Tota domus eius per eam sit Christiana, *ibid.*, 201. Nebrius Melitaneus venit, non ob aliud, nisi ut eum Augustino in sapienter studio videret, *ibid.*, 136. Nebrius ab Venemio Melitaneus grammaticus docet, *ibid.*, 151. Nebrius Augustinum ab astrologis consensibus revocare nititur, *ibid.*, 68, 69. Nebrius bestiae vite inquitur contra, *ibid.*, 130. Nebrius argumentum contra Manicheos, *ibid.*, 142. Nebrius erant aliquando in quatuordecim apostolorum, postquam sit Catholicus; Deo servit in perfecta civitate apud nos in Africa, *ibid.*, 201. Nebrius orator de quaestione magna respectu omnium brevem, xxxvii, 241. Nebrius mortuus laudat nullo nisi Augustini baptismum vivere creditur in sua Arabia, xxxv, 201. Epistula ad Nebrium, *ibid.*, 202. Argentum episcopus Christum, Platonem, Plotinum Nebridium servavit, xxxvii, 264. Victor Nebrius frater, *ibid.*, 274.

Necessaria unum, xvii, 566; xv, 327. Necessaria hic multa homini, quae infirmis est, xvii, 480. Necesse desisse veris iuris ultimum Deum permittit, xv, 233. Necessarium ad vitam defectus quod efficit in iustis, vi, 27. Sufficiens verum necessarium non indecitur sibi ac suis vult, quisquis

vult, nec amplius vult, xxxix, 473. Bona terrena sint ad necessarios usum, non ad clarioris affectum, xii, 500. Necessarii et possibilis nominibus qui intelligitur, xxxvii, 412. Necessarii et possibilis distinctio, *ibid.*, 383 ad 403.

Necessitas duplex, xi, 226, 226. Necessitas celestis iuxta astrologos, *ibid.*, 217. Nec ad virtutem, hoc ad vitam necessitate trahitur, quomodo, xxxviii, 544. Necessitas et voluntas simul esse possunt, xxxvii, 247. Necessitas voluntatum non consistit, *ibid.*, 249. Necessitas quaedam voluntatis, *ibid.*, 241. Necessitas boni reperitur cum virtute voluntaria, *ibid.*, 409. Necessitas prebens invitum, nulla in acta iustitia, sed est quomodoque in acta peccati, *ibid.*, 57. Necessitas quaedam nulla agendi, *ibid.*, 401, 412. Necessitas peccandi in diabolo, nec tamen excusatur a crimine, xxxvii, 387. Unus illa in diabolo peccandi necessitas, *ibid.*. Necessitas agendi malum in nobis, quae non erit in homine, quando primo peccavit, *ibid.*, 382. Hoc non in conditis, ut necessitate peccandi non habere, non peccat, si peccare potest; cum etiam semper nolle utique possit, *ibid.*, 397. Necessitas vitii in praesenti vita, *ibid.*, 412. Necessitas quaedam peccandi, xxxvii, 544; xxxv, 8, 9; xxxvii, 278, 281. Haec necessitas peccandi est possibilis nulla necessitate contingit, xxxvii, 278, 279. Sicut erit in praesenti non posse peccare, aut in praesenti non posse recte agere, xxxvii, 414. Sicut etiam necessitate facta quadam improbabili, quia nulla peccata emittit, in nobis esse ista pars hominis, quod natura, xxxvii, 504, 502, 507, etc. Necessitates, virtutes validae, vii, 404.

Consuetudines male, *ibid.*, 408. Necessitas consuetudine inducta, xii, 333. Necessitas consuetudinis secundum Pelagianos intelligenda in verbis Apostoli, *ibid.*, 248. Pauli de se ipso dicens, *Non quod volo facio* Rom. 7, etc. Necessitas iuris et verus est doctorum Catholicorum, *ibid.*, 401. Veros illas non habet, sed hominis mala consuetudine praegravati esse, frustra licent Pelagianus, *ibid.*, 402. Necessitas peccandi in posteris Adae non sanatur, nisi per gra-

tiam, *ibid.* 407. Non omnis necessitas nocet libertati, *ibid.*, 235. Nec omnis pugna cum libertate voluntatis, *xxxvii*, 923. Necessitas quaedam beata non auferens libertatem, *xxxvii*, 273. Necessitas voluntatis quaedam, et beata, *xxxvii*, 302. Non posse peccare si necessitas dicitur est, beatissima est ista omnino necessitas, *xxxvii*, 377. Necessitas certis diebus in futuro, *viii*, 15, *xxvii*, 412. Necessitas non premitur Deum, ut peccare non possit; neque tali necessitate premitur beati, sed ea fruatur, *xxxvii*, 277.

Necessitas omnis ferenda est, quam perpetrandam aliquis iniquitas, *ix*, 444. De necessitatibus liberatur humilis, *vii*, 403. Quando necessitatibus erudit non Deus, vult ut amplius illum diligamus, *ix*, 160. Necessitas dura mercedis, et id ideo quod necesse est, *vii*, 478. Necessitas, unumque actionum humanarum mater, *ix*, 149. Necessitas dura presentis vite necesse est alterius, iuno et proprium, *vii*, 402.

Necessitates temporales quare odianae, *vii*, 168. Hi non sunt in regno celorum, *ibid.* 169.

Necrolatras, divinitus genos, *ii*, 358.

Necrotarius minor, *xxxvii*, 412. Ferre illum se Paganus ille qui in gradum patriarum Calanensis scriptus Augustinus, et cui successit Augustinus, *xxxix*, 157, 281.

Negare Christum factis, *xix*, 521. Negatio non laudum loquax est, sed et factis, *vii*, 486. Negare Christum non pugnam tantum de Jodeis, sed quinquaginta annis versus, *vii*, 486. Quamvis sit et candidi Christiani, hinc alios est negare Christum, *xix*, 142. Negare se esse Christum, est Christum negare, *ibid.* 365. Negare se, *xviii*, 519; *xxi*, 178, 180.

Neglectissime vocabitur sapientia, *xi*, 168.

Negotio et in Græcia lingua ab actu dicitur, et in Latina a negotio otio, *ix*, 387. Negotio ab peccatum sit, *ibid.* 385, 386. Negotiois utilitates et incommoda, *xi*, 266.

Negotiorum fructus et perjurio obnoxios, *xxv*, 67. Ventilitium et emen-

tium charitatis et vitiositas vota perversa, *xxi*, 302. Negotiatori an licet charitas vendere quibus annis, *ix*, 386. Negotiatori demencia et lanuosa, *xxii*, 341.

Negotiorum usurarius propter votum perdit animum, *xxi*, 261. Negotiatores sunt, qui sibi de operibus suis placeat, *ix*, 388.

NEGOTIORE obliuio Bestorum est laudare Deum, *xi*, 311; *xxii*, 8, 50, 51. Negotia hominum quædam divinis iustitiæ imago impressa est, *xxxviii*, 174.

NEIAT, *xxii*, 483.

NEMALIANUS, puer martyris, *xx*, 300.

NEMERIANUS a Tubanus, *xxxi*, 393, 395.

NEMROTH gigas, *iii*, 307, 308; *vii*, 127.

NEOPOLIS, *xxxii*, 440.

NEOPHASTIA quid significant, *xxxviii*, 482. Neomenias in Lege mandatis non celebrari Christianis, quia Christus implevit illud propter quod prænuntiavit, *ibid.* celebratio hodie lina novam creationem prænuntiabit, *ibid.*

NEOPHYTORUM initia, *xxvi*, 59. In diea neophytorum distinguuntur a cæteris, id est, ut octavo primo subintrat, Ecclesiam commotio turbat, *xxxviii*, 520. Sermones ad Neophytorum, *xxvii*, 183, 194, 203.

NEPTICULUS interpretatur Dilatatio mea, *ix*, 292.

NEPTUNUS inde deus dicitur, *ii*, 329. Neptunum aquas maris esse voluit, *ii*, 329. Neptunus mare tribuitur, *ii*, 178; *vii*, 403. In Neptuni simulaculo mare abstrahit Gentiles, *xi*, 314. Neptunus ignis futurus, *ix*, 112. Neptuni veritas innumerata in extrinsecis, *ibid.* Neptunus mendacium factum ab homine, *ix*, 47.

NEPTURA mater omnium vitium, ex eo quo nequidquam sit, id est, ex eo quod nihil sit, veteribus dicta est, *xi*, 117, 136. Nequitia veritas maior est, qui advenit insepulta vitiositas, per quibus cruciuntur et Filii Dei, quam corruqua qui cruciuntur Filii Dei, *ii*, 174. Nequitia est mundum istum diligere, *xxvi*, 192.

NERO. Nervus luxuriae et crudelitatis, *358*. Primitus est persecutus Chris-

tianus, *xxxii*, 106, 113. Nero Romanus incedit, volens videre quomodo Troja arserit, *xi*, 9. Nerone futurum atheistrum nominali suspicatur, *vii*, 115.

NERVI motuum corporis instrumenta, *388*. Nervus vegetat, mollioreque efficit siculis calorem moderatis, *ibid.* In nervis corporum robor, *xxvii*, 464.

NEVICI Deum aliqui, quo pacto intelligendum, *vii*, 417; *viii*, 32, 56. Novere Dei, est impolere, *xxvii*, 507. Noveci, est homini, ut quando nocet, dicit, novio; ut quando nocet, dicit noculo, testis est contra se, *xxvii*, 548. Novere cor alterius dura necessitas, *vii*, 409. Multi nec se ipsos noverunt, *xi*, 411.

NEVICI errori doctrina Catholica contraria, *xxvi*, 121, 123, 125.

NEVICIUS hereticus, *xxvii*, 293. *Vide notam (8) quædam voluimus*, *ii*, 600. Horum heresis, *xxxvii*, 33.

NEVICIUS concilium, *xxx*, 106, 118, 128. Novecio concilio prohibendum esse, ut in eadem sede daret episcopi, agnorantibus Augustinus et Valentini, *xli*, 193. Novecio synodi facta proclitit imperatores, *ibid.* 143.

NEVICIUS cum Stephano sepultus, et auctor ut huius corpus inveniretur, *xxi*, 135.

NICOLAUS unus ex septem discipulis, a quo Nicolaus, *xxvii*, 219. Eius heresis, *ibid.*

NICOMEDUS Segerius, *xxxii*, 400.

NINIVE temporis, *xxii*, 20.

NINIVITES mathematicis, unde signis appellatus est, *xi*, 219.

NINIVIS ad Hylen pertinere dicitur Manichæus, *xxxvii*, 351.

NISI omnino est, quod nihil substantia est, *ix*, 314. De nihilo Deus creavit, quia non de se ipso fecit, *xxxvii*, 365; 406. Tantum homo aliqui est, quantum nihil habet, a quo factus est; res cetera ab illo, nihil est, *ix*, 314. Qui dixerit eum a quo factus est, et inclinatur in nihilum, in hoc peccato tenetur, *vii*, 184. Nihil conetur, quod ad aliorum comparationem pertinet, est, *ix*, 234. Nihil et tenebræ, non idem, *xxxvii*, 382.

NILUS fluvius, qui in Scriptura Gen., 7, 415; *xxxvii*, 464. Aquæ caliditas Nilus, aquarum promissionum strepitus, accolis us aurium desinit, *xxxvii*, 283. Nilus certo tempore per plana Aegypti stagnat, alio tempore ad ripas suas refert, *vii*, 317, 318.

NIMIS dici solet in connotetione sermonis Latini quod est plus quam debet, *xx*, 979, 393. Nimis pro valde, *ibid.* 393. Ne quid nimis, laudatum a Græcis et Latinis proverbium, *ibid.* 393. Hoc proverbium in vita utile, ut ne quid nimis, ex Terentio, *i*, 138. Nimum nuptus incommodis est quam parum, *ibid.*

NINIAS, Nini ex Senniramide filius, quartus rex Assyriorum, *iii*, 432; 493.

NINIVE a quo nobiles, *iii*, 288. Quomodo capitulum quod codices Hebraei Niveen post triduum, Septuaginta vero post quadraginta dies dixerunt evertendum, *iii*, 505. Nivee post predicatorem Joaze eversa est in malo, reedificata in bono, *viii*, 448, 449. Eversa per penitentiam, *xxi*, 414. Nivee loca Ecclesiam, *ix*, 508. Nivee civitas magna ad quam Jonas, predicator ejus subversis mitteretur, figuram tantum mundi gastalet, qui idololatris et fanaticis multos ardebat, *xxxvii*, 207.

NINIVITE ut quos missus est colorum gentes Joaze propheta, a gente Hebraeorum Iram Dei placuerunt et misericordiam meruerunt, *iii*, 38.

NINIVE Ebi filius, conditor Ninive civitatis magna, secundus rex Assyriorum, *iii*, 492, 493. Primum infulsi delicti inibus, *ii*, 172. Universum Asiam barbarie tradidit, *vii*, 492. Qui tempore Asiam subvertit, *ibid.* 461. Nini cepit, *ii*, 172.

NINIVE nigra esse dicitur Anaxagoras, *xxxvii*, 217. Vestis Christiani in monte fulgens sicut nix, quod significabat, *xxii*, 35. Nix sicut lana, prodest nulli, nihil frigidus, *ibid.* 34, 35.

NIXIUS a pectore, sicut. De timore dederunt, *xxii*, 79. Christi gratia etiam ad nobiles pervenit, *xi*, 152. Multi ex nobilibus elegerunt participare in peccato, nobilitatem in Christo, *xxii*, 78. Nobilitum conversio, majoris habitus

ix, 5; xi, 109; xxv, 379. Nubes sacramenti et figure, xii, 612. Nubes Scripturae sacrae, vii, 230; xxvii, 455. In columna nobis Christus praefiguratus, x, 404.

NUBENTEM suam non adverterunt patris parentes, nisi post peccatum, v, 352. Nubilitas post peccatum patet, non antequam, xii, 274. Nubitas non transierat, diuinitatem non processit, xlvii, 600; xix, 45. Quare primos parentes non puebat nubilitas sua ante peccatum, xli, 435; v, 516. Quae primi parentes post peccatum: tunc nati, xlviii, 430. Nubilitas patet cum omni homine natiuitate, xxxv, 438.

NUMER. MAIORUM, negotia vocantur, xxv, 45.

NUMA POMPEIUS successor Romuli, xi, 34; 119; xii, 467; xxxix, 325. Ad tuendam Romam, sicut Troianus alios adhibuit, vi, 424. Aliter atque antea deo colenda Romam instituit, xxxix, 262. Romanorum sacrorum institutor fuit, xi, 337. Libri eius senatus obieto comburi, de sacrorum causa innotesceret, *ibid.*, 352, 357, 368. Numa Pompilius illibata caritate ad secreta diuinitatum peruenit, *ibid.*, 357, 358. Urbis regenda quondam lege condidit, *ibid.*, 81. In deo reformi non meruit, licet eorum cultor, xii, 467.

NUMERITA uir Hispanus Tartarocenos, xi, 450. Romanorum fedus cum Numantibus, infaustus, xi, 450.

NUMERIA dea docet numerare, xi, 182.

NUMERUS. Quodquid ratio potest, immetri potest, v, 268. Numeri differentiam in inuicem semper rebus, v, 316; 314, 314. Et rebus omnibus etiam immetri, xxvii, 332. Numerus cuiusque rei imperitus spiritus in ipsa commemorat, *ibid.*, 340. In sapientia et ex sapientia numerus est, in numero et ex numero sapientia, *ibid.*, 338. De numeris sapientia et sceleris, xi, 562. Numerorum ratio inmutabilis, xxvii, 322, 331, 262. Numeri infirmi, xi, 93. Numeri nomen tantum quaeque uenerunt, ipsum numerum quia numerat? xii, 507. Numerorum indiditas non est Deo incomprehensibilis, xi, 93. Numerus sine numero, xviii, 150. Numeri initium est

ab uno, et finis in nullo, xxxix, 322. Cur ab uno ad Deum progressus, et inde ad unum reditus immemorandi fuit, v, 341. Et si numerus intelligibilia indiditas crearet, non tamens uisibile mutaret; contra numerus sensibilis, xxxviii, 268. Numerus et super numerum, xvii, 300; xx, 290. Supernumerarius, qui, xii, 506. Numerorum, occisus, xi, 200. Numerorum uestigia in carnis uoluptate, xi, 384. De numeris luce et tenebris, i, 345, 471; xxvii, 330. Numerus singularis pro plurali, xi, 277. Numerus singularis pro plurali, *ibid.*, 270. In his factis summa solida otitur Scriptura, vi, 227. Et in nomine totius, maximam partem plerumque significat, xii, 274. Numerorum error articulos quos excelsi, Scripturae aoris est non comparabit, xviii, 184. Imperfecti, perfecti, et plus quam perfecti numeri, quoniam applicati, v, 257. Numeri in Scripturis sacramentali et mysterionum plenissimi, xi, 102.

Numeri rari mystice explicantur, xvii, 411. Numerus quadragesima sex uocatur quatuor partes ferre iudici, xxvii, 175. Numerus iuxta mysticum Adam reperitur, *ibid.* Mystica expositio ternarii et quaternarii, xi, 308. Numerus ternarius ad animam pertinet, quaternarius ad corpus, vii, 153, 154. Numerus ternarius in multis sapientissimè maxime excelsi, xxvii, 190. Numerus quaternarius et vicinarius, vi, 427. Et quaternario numero est insigne temporali, xi, 309. Numerus quintarius commendatur in Ystero Testamentis, vi, 426. In quinario numero intelligitur populus Iudeorum in lege positus, xii, 411. Intelligitur constitutio quatuor elementorum, *ibid.* Quoque uirgines, omnes animas intrantes in regnum caelorum designat, xxi, 15, 16. Numero quinario et decario Lex praefiguratur, xxi, 424. Repositio mystica septenarii, xxi, 157, 161; xxi, 269, 290. Quid septenarius significet, xi, 567; xxi, 62. Numerus septenarius uenerit uisus saepe significatur, xxxviii, 504. Perfectio legitur, xviii, 407, 511. Spiritus sanctus commendatur, xi, 280, 297. Numero septenarius creatura figuratur, xxxviii, 516; xi, 309. Quid octonarius significet, vi,

152. Numerus octauus resurrectionem significat, xxxviii, 514. Expositio mystica denarii, xviii, 152, 190; xi, 297, 298, 418. Numeri denarii mysterium, xviii, 407. Numerus denarius totam sapientiam significat, xx, 372. Eternitatem significat, xxi, 83. Legem exprimit, *ibid.*, 84. Perfectio beatitudinis nostram in denario, quis rexit ad primum, xxxviii, 517. *Uide Dri.* Numerus denarius, denarius, 516. Septenarius numerus, denarius, 516. Septenarius et quatuordecim alii duodecimarius, et quatuordecim ponuntur, v, 45. Expositio mystica undecimarii, xviii, 136, 407. Duodecimarii, xviii, 414. Numerus duodecimarius sacramentissimus, xi, 132, 284. Numerus quindenarius conceditiam significat dicitur Testamentorum, x, 290; xii, 82. Numerus septuagesimus decimus, quid significet, xvii, 413. In numero decimo septimo sacramentum uisibile reperitur, xxxviii, 519. Numerus decimus octauus quid significet, vi, 587. Expositio mystica quadragesimarii, xviii, 134, 135, 136, 207, 308, 572. Numerus quinquagesimarius uisus praesens, quinquagesimarius futura, figuratur, xxxviii, 515, 516. Numerus quadragenarius indicit integritatem sequentium, x, 426. Temporalis in hoc mundo collaborationem commendat, xiii, 52. Expositio mystica quinquagesimarii, x, 207, 208, 310. Dies quinquagesimus non tantum in Evangelio, sed et in ueteribus libris commendatur, xxxviii, 516. Numerus quinquagesimarius magis significationalis est, xiii, 52. Beatum eternitatem demoustrat, xi, 312. Numeri quinquagesimarii figura, xi, 318. Numerus LXXXVII significatur, xii, 186, 406. Numerus centumquingagesimae, et numerus quiddecim secretus, x, 290. Numerorum expositio mystica et numeri CLIII pacium, xi, 296. Numerus pacium post resurrectionem captorum quid signat, xxi, 83. Mille numerus populi dicitur, xi, 193.

NUMERA, xxxii, 523.

NUMIDA hereticus schismatis Donatistarum auctor, xviii, 39.

NUMIDIA, vii, 301; xxxix, 526. Numidius sius, xxxii, 276. Pinguis campus habet et frumentarius, sed sine olivata et nemoribus, xviii, 39. Numidia con-

sulari exercitus est lucer Donatistarum, xviii, 39; xxxix, 7. Numidia consulari excepta, in ceteris Africae prouincijs Donatistae Catholicorum episcoporum numero superant, xxxix, 463.

NUMIDIUS episcopus, xi, 389, 424. NUMIDA quae corporibus penitentibus, adorantibus Genibus, non ipse corpora, xi, 427. *Uide Dri.* Abalites inter numida, xxxviii, 291.

NUMITOR AVO Romuli rex in Latino, xii, 400. Ab Amulio fratre Albo puluis, xi, 431. Numitoris primo anno condita est Roma, xii, 400.

NUMITORIIUS uisus tractus, sparis uisceribus libuit, xi, 437.

NUMITORIIUS, aduocatus post Resitito episcopo Donatista contra Maximianum locutus est, xxxix, 327. Agelut ad Primitiuu communioni Membricatae Ecclesiae trauestrer, xxxix, 464.

NUMIUS DII, homo est, xvi, 247. NUMMIUM sum, imaginem scilicet sum a multis Deus ueritur, xi, 63.

NUMIDIARICUS diaconus Donatistarum, xxxii, 407, 408, 409. A Sylvano Cirenensi degradatus, xxxviii, 435; et excommunicatus, *ibid.*, 483. Apud Zenophilum Luciliam munditas patet, xxxii, 268.

NUMIDIUS exceptor, xxxii, 408.

NUMIA, xxxv, 190, 190, 351. Quatuor definiti, *ibid.*, 369. Numius dicitur Adamum, xxxii, 225; xxx, 21. Tulian, xxxii, 224. Manichaei, xxxvii, 353, 353. Quatuor dicitur Manichaei, xxxvii, 224; xxxix, 431. Et dicitur, nisi quam conuoluit, xxx, 423, 322. Nuptiae ab Adam dicitur, 248. In nos qui ab Apostolo damnatus nuptias calumniantur, *ibid.*, 294, 295, 297. Nuptiae nondamnantur a Catholicis, xxxv, 236; xxxv, 372. Nuptiarum damnatores esse qui praesertim originale asserunt, Pelagianorum calumniam, xxxv, 185. Nuptias non a Deo institutas dicit, calumnia Iuliani, xxxv, 412.

Nuptiae a Deo instituta, xv, 39, 40; xxxvii, 427, 428. et quando, *ibid.*, 412. Nuptias etiam quae nunc aguntur, a Deo instituta, xxxv, 371, 278. Nuptiae a Deo benedictae et locutae, xxxv, 346. Nuptiarum benedictio quae peccatum data, xi, 201. Penesitio a Deo

collata hominibus ut multiplicarentur, qui sublate est peccato, xxxiv, 245.

Nuptiæ essent, etiamsi nemo peccasset, *ibid.* 181, 193; xxxv, 227. Usus concubularum naturalis, idemque inculpabilis in paradiso esse potuisset, etiamsi nemo peccasset, xxxv, 334.

Nuptiæ ante peccatum hinc alio fuisse, quum esset mundus, *ibid.* 181.

Nuptiæ cum libidine admissæ admittit Iulianus in paradiso, xxxv, 374. Concupiscentia non fuisse in nuptiis in paradiso, *ibid.* 221.

Nuptiæ tales fuisse ante peccatum quales nunc sunt, xxxv, 291. Fuisse ante libidinis, sed istius sine pudenda libidine, si non esset peccatum, xxxv, 33; xxxvi, 345, 356.

Nuptiæ quomodo nunc nunc aliis post peccatum, xxxv, 277. Nuptiæ jam non sine libidine, xxxvii, 156, 157.

Nuptiæ etiam jam non possunt esse sine malo consequentia, non ideo male, xxxv, 228. Nuptiæ non sunt malum, xxxv, 159. Non sunt peccatum, xxv, 269.

Nuptiæ bonæ, sed nulla concupiscentia, xxxv, 221. Nuptiæ non male, nec bono bene sumunt, sed malo, xxxv, 228. Non servant diabolus per libidinem, qui filiorum procreandorum causa utuntur concupiscentia, xxxv, 269. Est non sicut sine libidine, non propterea ipse dicitur nuptiis, sed libidinis dicitur esse morbus, xxxv, 283.

Nuptiæ concubitus non peccatum, nec est peccatum, xxxv, 181. Nuptiarum usus hominum est, vellem in nuptiis, xxxv, 273.

Nuptiæ bonæ et honorabiles, v, 453; xxxv, 281. Quotus homo, xxxv, 268. Nuptiarum bonum, xxxv, 292. Nuptiæ bona quæ et qualiter diligenda, xxxv, 290.

Nuptiarum bonum quid distet a concupiscentia malo, xxxv, 109. Nuptiarum tria bona, xxxv, 241, 357. Proles, pudicitia, sacramentum, xxxv, 184.

Proles, fides, sacramentum, xxv, 279. 280. Bonum nuptiale, procreatio filiorum, *ibid.* 149.

Nuptiæ celebrantur propter filios habendos, xv, 29. Nuptiis nuptialiter uti, xxv, 179. Nuptiis concubitus non illis est, qui filii canis generandi, *ibid.* 260.

Filiorum propositio, prima et naturalis et legitima causa nuptiarum, *ibid.* 280, 410. Concubitus causa propagandi, non virtutis, sed officium est, xxxv, 323. Nuptiæ honorabiles, et ab omni noxa libidinis immunes, si in bene utuntur intentione proposita, xxxv, 268.

Nuptiarum lex honesta et utilis, ut ordinata propagatione mearum liberi, *ibid.* 348. Nuptiarum fructus, honor, xxxv, 336. Ordinata filiorum suscipio, xxxv, 227. Sicut libidinosi concubitus aut partum non intendunt in usu nuptiarum, xxxv, 243, 244.

Nuptiarum bono naturali quibus male utuntur, *ibid.* 195. Et illud in peccatum convertitur, *ibid.* Nuptiarum bonum inflexibile in malum convertitur, fideles in infideli in malum justitie, xxxv, 272. Nuptiarum opus est bonum; non tamen stupra aut adulteria faciendæ, ut generantur filii, *ibid.* 273, 274. Nuptiæ qui differunt ab adulteriis, xxxv, 223. Nuptiarum bonum malo originali non potest accitari, nec adulteriorum malum bono naturali excusari, xxxv, 193.

Nuptiarum bonum pudicitia conjugaliter, xxxv, 479. Etiam in nuptiis libido culpabilis, xxxv, 343. Carnis tribulatio in conjugio de quo dicit Apostolus, exponitur ut, xxxv, 294. Nuptiarum bonum modificat concupiscentiam, non extinguit, 32, 529. Nuptiæ fidelium concupiscentiam carnis in usum justitie convertunt, xxxv, 195. Nuptiæ adin Legem obsequium, esse infirmitatis remedium, et humanitatis solatium, xxxv, 345. Nuptiæ que sancti poterant esse officium sunt agrosi remedium, v, 453. Nuptiæ infirmitati incontinentiæ provident, xxxv, 263.

Nuptiarum sacramentum, xxxv, 201. Nuptiarum sacramentum esse separati, nec adulteriis amittitur, *ibid.* 202, 209. Ad nuptias Dominus venit, ut conjugales castitatis firmaret, et ostenderetur sacramentum nuptiarum, xv, 40.

Nuptiarum iuxta ex Pelagianis, xxv, 39. In nuptiarum iuxta que Pelagianorum sententia, *ibid.* 48. Nuptiis quatuor laudanda, *ibid.* 41. Nuptiæ de laudanda, ut ad eorum vituperationem non pertinet, quod omnes homines peccato originali nascuntur obnoxii, *ibid.* 87. Questio de hac re Augustinus inter et

ibid. 280, 410. Concubitus causa propagandi, non virtutis, sed officium est, xxxv, 323. Nuptiæ honorabiles, et ab omni noxa libidinis immunes, si in bene utuntur intentione proposita, xxxv, 268.

Nuptiarum lex honesta et utilis, ut ordinata propagatione mearum liberi, *ibid.* 348. Nuptiarum fructus, honor, xxxv, 336. Ordinata filiorum suscipio, xxxv, 227. Sicut libidinosi concubitus aut partum non intendunt in usu nuptiarum, xxxv, 243, 244.

Nuptiarum bono naturali quibus male utuntur, *ibid.* 195. Et illud in peccatum convertitur, *ibid.* Nuptiarum bonum inflexibile in malum convertitur, fideles in infideli in malum justitie, xxxv, 272.

Nuptiarum opus est bonum; non tamen stupra aut adulteria faciendæ, ut generantur filii, *ibid.* 273, 274. Nuptiæ qui differunt ab adulteriis, xxxv, 223. Nuptiarum bonum malo originali non potest accitari, nec adulteriorum malum bono naturali excusari, xxxv, 193.

Nuptiarum bonum pudicitia conjugaliter, xxxv, 479. Etiam in nuptiis libido culpabilis, xxxv, 343. Carnis tribulatio in conjugio de quo dicit Apostolus, exponitur ut, xxxv, 294. Nuptiarum bonum modificat concupiscentiam, non extinguit, 32, 529.

Nuptiæ fidelium concupiscentiam carnis in usum justitie convertunt, xxxv, 195. Nuptiæ adin Legem obsequium, esse infirmitatis remedium, et humanitatis solatium, xxxv, 345. Nuptiæ que sancti poterant esse officium sunt agrosi remedium, v, 453.

Nuptiæ infirmitati incontinentiæ provident, xxxv, 263.

Nuptiarum sacramentum, xxxv, 201. Nuptiarum sacramentum esse separati, nec adulteriis amittitur, *ibid.* 202, 209. Ad nuptias Dominus venit, ut conjugales castitatis firmaret, et ostenderetur sacramentum nuptiarum, xv, 40.

Nuptiarum iuxta ex Pelagianis, xxv, 39. In nuptiarum iuxta que Pelagianorum sententia, *ibid.* 48. Nuptiis quatuor laudanda, *ibid.* 41. Nuptiæ de laudanda, ut ad eorum vituperationem non pertinet, quod omnes homines peccato originali nascuntur obnoxii, *ibid.* 87.

Questio de hac re Augustinus inter et

Julianum agitata, ad fundamenta fidei pertinet, *ibid.* Nuptiæ natura sua et institutione non sunt causa peccati, *ibid.* 279. Non filiorum generandorum causa licet aliterum ducere, dimissa adulatione, *ibid.* 408. Nuptiæ debent separatione conjugum non firi irritum, *ibid.* 258, 255. In ea que abjectatur incommoda, al dimissa adulteri uxore, non licet alium ducere; *ibid.* 414. Nuptiæ ab omni non autem si a fornicale discesserit, sentiebatur Pollentius, xxv, 399. Refertur, xxv, 399. Pollentius sententia, mulieri ab adultero discedenti nuptiis cum alio non esse precepto vetitas, sed tantum propter operulosam vitandam, xxv, 372. An vir dimissa adultera deinceps alteram adhibere habendus sit, ut in divinis sententiis observatur est, ut veniantur illi quomodo fallatur, *ibid.* 81.

Virgo que nesciens nuptis alieno viro, in emensa sit adultera, *ibid.* 51. Nones reconciliari adulteri uxori, non potest aliter haberi, *ibid.* 405. Precepti Apostoli ut in nuptiis maneat, etiam que ab adultero dimissa, *ibid.* 374.

Nuptiæ secularis quidam heretici damnantur, *ibid.* 347; xxv, 410. Non admittunt Cathari, xxxv, 320. Nuptiæ secundas tanquam stupra damnantur, *ibid.* 342. Ut aliquid plures habuerint uxores, non concupiscentia carnis in causa facti, sed proventus generationis, *ibid.* 34, 43. Eorum plures uxores significaverunt plures Ecclesias subditas uni viro Christo, *ibid.* 207, 208. Sacramentum nuptiarum iuxta ad unum virum et ad unum uxorem redectum, *ibid.* 209.

Antiquorum prophetarum periclitatio, *ibid.* 298. Antiqui de suis nuptiis filios propter Christum querant, *ibid.* 271. Nabentes longis temporibus non confertendi in nuptiis sanctis primi temporis, *ibid.* 267.

Nuptiæ velim etiam episcopatum cum completum tribuere, hoc tempore filios non possunt, *ibid.* 251, 259, 263, 267, 409. Hoc tempus non habet jam nuptiarum necessitatem, xxxv, 206.

Nuptiæ vinculum, etiamsi non subsequatur procreatio filiorum ex nuptiis, non solvitur nisi conjugio morte, xxv,

279. Nefas est repudio discedentem alteri nubere, dum vir ejus vivit, *ibid.* 279. Non filiorum generandorum causa licet aliterum ducere, dimissa adulatione, *ibid.* 408. Nuptiæ debent separatione conjugum non firi irritum, *ibid.* 258, 255. In ea que abjectatur incommoda, al dimissa adulteri uxore, non licet alium ducere; *ibid.* 414. Nuptiæ ab omni non autem si a fornicale discesserit, sentiebatur Pollentius, xxv, 399. Refertur, xxv, 399. Pollentius sententia, mulieri ab adultero discedenti nuptiis cum alio non esse precepto vetitas, sed tantum propter operulosam vitandam, xxv, 372. An vir dimissa adultera deinceps alteram adhibere habendus sit, ut in divinis sententiis observatur est, ut veniantur illi quomodo fallatur, *ibid.* 81.

Virgo que nesciens nuptis alieno viro, in emensa sit adultera, *ibid.* 51. Nones reconciliari adulteri uxori, non potest aliter haberi, *ibid.* 405. Precepti Apostoli ut in nuptiis maneat, etiam que ab adultero dimissa, *ibid.* 374.

Nuptiæ secularis quidam heretici damnantur, *ibid.* 347; xxv, 410. Non admittunt Cathari, xxxv, 320. Nuptiæ secundas tanquam stupra damnantur, *ibid.* 342. Ut aliquid plures habuerint uxores, non concupiscentia carnis in causa facti, sed proventus generationis, *ibid.* 34, 43. Eorum plures uxores significaverunt plures Ecclesias subditas uni viro Christo, *ibid.* 207, 208.

Sacramentum nuptiarum iuxta ad unum virum et ad unum uxorem redectum, *ibid.* 209. Antiquorum prophetarum periclitatio, *ibid.* 298. Antiqui de suis nuptiis filios propter Christum querant, *ibid.* 271. Nabentes longis temporibus non confertendi in nuptiis sanctis primi temporis, *ibid.* 267.

Nuptiæ velim etiam episcopatum cum completum tribuere, hoc tempore filios non possunt, *ibid.* 251, 259, 263, 267, 409. Hoc tempus non habet jam nuptiarum necessitatem, xxxv, 206.

Nuptiæ vinculum, etiamsi non subsequatur procreatio filiorum ex nuptiis, non solvitur nisi conjugio morte, xxv,

279. Nefas est repudio discedentem alteri nubere, dum vir ejus vivit, *ibid.* 279. Non filiorum generandorum causa licet aliterum ducere, dimissa adulatione, *ibid.* 408. Nuptiæ debent separatione conjugum non firi irritum, *ibid.* 258, 255. In ea que abjectatur incommoda, al dimissa adulteri uxore, non licet alium ducere; *ibid.* 414. Nuptiæ ab omni non autem si a fornicale discesserit, sentiebatur Pollentius, xxv, 399. Refertur, xxv, 399. Pollentius sententia, mulieri ab adultero discedenti nuptiis cum alio non esse precepto vetitas, sed tantum propter operulosam vitandam, xxv, 372. An vir dimissa adultera deinceps alteram adhibere habendus sit, ut in divinis sententiis observatur est, ut veniantur illi quomodo fallatur, *ibid.* 81.

Virgo que nesciens nuptis alieno viro, in emensa sit adultera, *ibid.* 51. Nones reconciliari adulteri uxori, non potest aliter haberi, *ibid.* 405. Precepti Apostoli ut in nuptiis maneat, etiam que ab adultero dimissa, *ibid.* 374.

Nuptiæ secularis quidam heretici damnantur, *ibid.* 347; xxv, 410. Non admittunt Cathari, xxxv, 320. Nuptiæ secundas tanquam stupra damnantur, *ibid.* 342. Ut aliquid plures habuerint uxores, non concupiscentia carnis in causa facti, sed proventus generationis, *ibid.* 34, 43. Eorum plures uxores significaverunt plures Ecclesias subditas uni viro Christo, *ibid.* 207, 208.

Sacramentum nuptiarum iuxta ad unum virum et ad unum uxorem redectum, *ibid.* 209. Antiquorum prophetarum periclitatio, *ibid.* 298. Antiqui de suis nuptiis filios propter Christum querant, *ibid.* 271. Nabentes longis temporibus non confertendi in nuptiis sanctis primi temporis, *ibid.* 267.

Nuptiæ velim etiam episcopatum cum completum tribuere, hoc tempore filios non possunt, *ibid.* 251, 259, 263, 267, 409. Hoc tempus non habet jam nuptiarum necessitatem, xxxv, 206.

Nuptiæ vinculum, etiamsi non subsequatur procreatio filiorum ex nuptiis, non solvitur nisi conjugio morte, xxv,

279. Nefas est repudio discedentem alteri nubere, dum vir ejus vivit, *ibid.* 279. Non filiorum generandorum causa licet aliterum ducere, dimissa adulatione, *ibid.* 408. Nuptiæ debent separatione conjugum non firi irritum, *ibid.* 258, 255. In ea que abjectatur incommoda, al dimissa adulteri uxore, non licet alium ducere; *ibid.* 414. Nuptiæ ab omni non autem si a fornicale discesserit, sentiebatur Pollentius, xxv, 399. Refertur, xxv, 399. Pollentius sententia, mulieri ab adultero discedenti nuptiis cum alio non esse precepto vetitas, sed tantum propter operulosam vitandam, xxv, 372. An vir dimissa adultera deinceps alteram adhibere habendus sit, ut in divinis sententiis observatur est, ut veniantur illi quomodo fallatur, *ibid.* 81.

Virgo que nesciens nuptis alieno viro, in emensa sit adultera, *ibid.* 51. Nones reconciliari adulteri uxori, non potest aliter haberi, *ibid.* 405. Precepti Apostoli ut in nuptiis maneat, etiam que ab adultero dimissa, *ibid.* 374.

Nuptiæ secularis quidam heretici damnantur, *ibid.* 347; xxv, 410. Non admittunt Cathari, xxxv, 320. Nuptiæ secundas tanquam stupra damnantur, *ibid.* 342. Ut aliquid plures habuerint uxores, non concupiscentia carnis in causa facti, sed proventus generationis, *ibid.* 34, 43. Eorum plures uxores significaverunt plures Ecclesias subditas uni viro Christo, *ibid.* 207, 208.

Sacramentum nuptiarum iuxta ad unum virum et ad unum uxorem redectum, *ibid.* 209. Antiquorum prophetarum periclitatio, *ibid.* 298. Antiqui de suis nuptiis filios propter Christum querant, *ibid.* 271. Nabentes longis temporibus non confertendi in nuptiis sanctis primi temporis, *ibid.* 267.

Nuptiæ velim etiam episcopatum cum completum tribuere, hoc tempore filios non possunt, *ibid.* 251, 259, 263, 267, 409. Hoc tempus non habet jam nuptiarum necessitatem, xxxv, 206.

Nuptiæ vinculum, etiamsi non subsequatur procreatio filiorum ex nuptiis, non solvitur nisi conjugio morte, xxv,

279. Nefas est repudio discedentem alteri nubere, dum vir ejus vivit, *ibid.* 279. Non filiorum generandorum causa licet aliterum ducere, dimissa adulatione, *ibid.* 408. Nuptiæ debent separatione conjugum non firi irritum, *ibid.* 258, 255. In ea que abjectatur incommoda, al dimissa adulteri uxore, non licet alium ducere; *ibid.* 414. Nuptiæ ab omni non autem si a fornicale discesserit, sentiebatur Pollentius, xxv, 399. Refertur, xxv, 399. Pollentius sententia, mulieri ab adultero discedenti nuptiis cum alio non esse precepto vetitas, sed tantum propter operulosam vitandam, xxv, 372. An vir dimissa adultera deinceps alteram adhibere habendus sit, ut in divinis sententiis observatur est, ut veniantur illi quomodo fallatur, *ibid.* 81.

Virgo que nesciens nuptis alieno viro, in emensa sit adultera, *ibid.* 51. Nones reconciliari adulteri uxori, non potest aliter haberi, *ibid.* 405. Precepti Apostoli ut in nuptiis maneat, etiam que ab adultero dimissa, *ibid.* 374.

NOTANT aliquando iusti, cum vident
impios florere et abundare, xii, 75.
NYCTICORAX figura Christi, xi, 31.

OBEDIENTIA, v. 459. Magna virtus
rationalis creaturae sub Creatore consti-
tuta, iii, 141. Sola virtus omni crea-
tura rationali aequali sub Dei potestate,
v. 413. Obediencia virtus sanctorum sa-
ctis ac matris, et plane generalis,
xxix, 280. Obediencia mater omnium
virtutum, *Ibid.*, 278. Mater custoque
virtutum, iii, 180. Omnium origo ma-
terque virtutum, xxxi, 347. Nulli tam
respicit animam, quam obedire, ix, 394.
Obediencia in omni rationali creatura,
omnis iustitie origo, alius perfectio,
Ibid., 417, 418. Pietas obediencia qui-
a colitur Deus, xxxiii, 566.
Obediencia prestantia, iii, 100. Obe-
diencia inquit quanta est, demonstrat vir-
tutem que potius affert inobedienciae potius
superare, v. 420.

Obediencia homini velominus a Deo
commendata, xxxix, 306. Obediencia
hominis quantum ad demonstrat Deum,
cum prohibuit ab arboris bona, ix, 404.
Preceptum prohibens erat homini ne-
cessarium, ut si promoverit Dominum
suum virtus esset ipsa obediencia, v.
414, 416, 417, 426. Obediencia exigit
Deus, non propter dominatum, sed
propter servitium utilitatem, xxxvii,
306. Sola obediencia tenet potestatem, sola
inobediencia auferat potestatem, ix, 404.
Obediat superiori se, qui alii vult subijci
quod est inferius se, xii, 431. Venit de
pena peccati, ut homo adversus se ip-
sum videtur, quod est subditus esse
nobis, ix, 381. Per obediencia in usum
datorum ad occulta sapientia pervenit,
xii, 491. Custodiencia est obediencia
ut percipiat sapientia, et precepta sa-
pientia non est deservit obediencia,
Ibid. Nemo antequam habeat humilita-
tem obediencia, velut ad altitudinem
sapientia pervenit, *Ibid.* Obediencia

nominis humilium esse potest, iii, 188.
Primas partes obedienciae reinere, xii,
8. Dura iubet avaritia, et obediat ei;
Ieria Deus, et non obediat ei, xii, 145.
In se re sola filius non debet obedire
patris, si aliquid iussit contra bonum,
ix, 387. Obediencia dominis et potesta-
tibus omnibus etiam imperialis exhiben-
da, xii, 243 et seq. Obedire regibus
generale pactum est societas humana,
xxxv, 36.

Obediencia domini Dei, xxv, 322.
Damm Dei obediencia pie, et obediencia
ca regis, xxxv, 481. Obediencia bo-
num inquit quam condemnat, xxv,
273. Obediencia Alralae, xxix, 120.
Promissionem obediencia non soluit,
sed tentatio prelat, x, 36. Obediencia
florum Jonadab commendatur, ix,
367. Obediencia patri Iesu, xviii, 421.
Christus obediens et subditus erat pa-
tristibus ac dignatione qua filius ho-
minis erat, *Ibid.*

OBURDARE quomodo a Deo est, ne
injuste, xvi, 81; xxxviii, 175. Miser-
etur Deus gratuito donat, obdurat autem
iustissimo merito, xii, 79. Deus non
semper obdurat nisi merito, xi, 463. Ob-
duratio non est nisi ex merito, non boni
gratia, xxv, 514. Et nocet hominibus
miseretur Deus, ita nulla iniquitate ob-
durat, xxvi, 182. Obduratio Dei est
nolle misereri, xxxviii, 178. Non ob-
durat Deus impediendo salutem, sed
non superaddendo misericordiam, xii,
36. Obduratio non tardat Deum, sed
vigilando et impediendo, sed deservenda fa-
ctu, x, 58; xvi, 81. Hanc per Angelos
malos in Aegyptio operata est, x, 58.
Cur alius obduratur, alius non obdura-
tor, iudicio divino relinquendum, xvi,
81, 82. Obduratio ex iudicio, xxxvii,
314, 316. Obduratio peccatorum et

iram Dei in reprobus, et misericordiam
in electos demonstrat, xxxviii, 179.
Obduratio Pharaonis non sine libere ar-
bitrio, xxix, 511. Quomodo, vi, 216,
217. *Vide PARADO.*

OBUSCIS et asteriscis in codicibus
Graecis, vi, 195.

OBURGARI sunt qui mala consue-
tudine ducuntur: oburgationes huius
effectus, xviii, 534. Oburgatio pecca-
toris, ut salubriter confundatur, xix,
208. Oburgatio amentis nonnisi communi-
catis, xxx, 141. Eius enim, amat, di-
ligi oburgator, xx, 295. Huius et adu-
latoris comparatio, *Ibid.* Oburgandi of-
ficium si episcopus negligat bonum; si
impleat, malus dicitur, xii, 144.

OBVATIO altaris, xxv, 104; xl, 179;
xli, 520. Oblationem quando vel ferre
ad altare, vel per sacerdotem Deo offerre
non datur, quid agendum, xxxix, 349.
Quare hoc quid Deo offerret pro te, of-
fer te, nihil melius in omni creatura ter-
renis, xxvii, 78. Te quaerit Deus magis
quam munus tuum, *Ibid.*, 392. Oblatio
apud Memorias Martyrum, xx, 432. Deo
fi, non Martyribus, *Ibid.*

OBVITARE quomodo Deus dicitur, xi,
447. Obvivo non caedit in Deum, viii,
208; x, 447. Obvivo non sublevari
peccato, Caelestis doctrina, xxxiv, 85.
Obvivo Dei, regio longinqua, xiv, 329.
Non debet obvivere homo a quibus pecca-
ta liberatus sit, ix, 520, 521. Obvivo
ingratia beneficiorum Dei fugienda, xi,
457; xii, 62. *Vide* **MALEFICUM** duplex,
xi, 318. Obvia est prima se ipsum amando
invidiam; obvivatur se amando ar-
tificum invidia, xix, 308.

OBVIVITATEM verborum in transla-
tione esse vitandam docet Cicero, xxi,
383.

OBVIVITATE locali sunt auctores sacri,
marie, v, 69. Obscuritas sacrorum au-
thentorum Dei intelligit *Ibid.*, 98. Non imi-
tandi a doctores Christianos, *Ibid.*, 68.
In rebus obscuris et difficilibus cavenda
temeritas, xii, 27, 28.

OBVIVITATEM, orationes, interpellationes,
gratiarum actiones, qui differunt,
xii, 176. Fiant peccatorum antequam
illud quod est in Dominum necesse incipiat
beneficium, orationes cum beneficium, in-

terpellationes sunt postulationes cum po-
tius beneficium, et post hanc omnia gra-
tiarum actiones, *Ibid.*, 178.

OBVIVITATE per quam homines ali-
quandocumque antecessores, culta quodam
et honore dignantur, xxxviii, 17. Hanc
vis innotat inserit, *Ibid.*, 16, 17. Obe-
vantia in potestates et in majorem quocum-
que, sit ordinata, xvii, 248, 249.

OBVIVITATE. Quodam est iugum
observantium quod ablati Christi,
xxxv, 13. Observations legales Testame-
nto Novo revelato nec Judaeis perni-
ciosae, nec Gentibus necessarias, uti cum;
quorum hominum salutem, xxxv, 439.
Observationes legales non tanquam novam
removenda, sed tanquam superflua con-
tinentia Apostolorum precipit, xxviii,
149. Observations dierum que culpa-
biles, xxxviii, 504.

OBVIVITATE barbarica: instante metu
an Ecclesiasticis locat ad tota loci con-
fugere, xii, 280.
OBVIVITATE Habere ob benevolen-
tiam, non ob fallaciam remunerat, xxxv,
506. Obvivoque Aegyptiarum munda-
cium dicitur, vi, 208. *Vide* **MEXICA-
NUM**.

OBVIVITATE precepta Medici ut
urgit, qui solus crederet Medico ut non
agere, xii, 396.

OBVIVITATE calumniae sine rixa
resolvenda, xxi, 363.

OBVIVITATE Christi, passio Christi, xi, 150.

OBVIVITATE, italiane carmen hominis
a persona dicitur, ii, 71.

OBVIVITATE quomodo a Deo est, ne
injuste, xvi, 81; xxxviii, 175. Miser-
etur Deus gratuito donat, obdurat autem
iustissimo merito, xii, 79. Deus non
semper obdurat nisi merito, xi, 463. Ob-
duratio non est nisi ex merito, non boni
gratia, xxv, 514. Et nocet hominibus
miseretur Deus, ita nulla iniquitate ob-
durat, xxvi, 182. Obduratio Dei est
nolle misereri, xxxviii, 178. Non ob-
durat Deus impediendo salutem, sed
non superaddendo misericordiam, xii,
36. Obduratio non tardat Deum, sed
vigilando et impediendo, sed deservenda fa-
ctu, x, 58; xvi, 81. Hanc per Angelos
malos in Aegyptio operata est, x, 58.
Cur alius obduratur, alius non obdura-
tor, iudicio divino relinquendum, xvi,
81, 82. Obduratio ex iudicio, xxxvii,
314, 316. Obduratio peccatorum et

terpellationes sunt postulationes cum po-
tius beneficium, et post hanc omnia gra-
tiarum actiones, *Ibid.*, 178.
OBVIVITATE per quam homines ali-
quandocumque antecessores, culta quodam
et honore dignantur, xxxviii, 17. Hanc
vis innotat inserit, *Ibid.*, 16, 17. Obe-
vantia in potestates et in majorem quocum-
que, sit ordinata, xvii, 248, 249.
OBVIVITATE. Quodam est iugum
observantium quod ablati Christi,
xxxv, 13. Observations legales Testame-
nto Novo revelato nec Judaeis perni-
ciosae, nec Gentibus necessarias, uti cum;
quorum hominum salutem, xxxv, 439.
Observationes legales non tanquam novam
removenda, sed tanquam superflua con-
tinentia Apostolorum precipit, xxviii,
149. Observations dierum que culpa-
biles, xxxviii, 504.
OBVIVITATE barbarica: instante metu
an Ecclesiasticis locat ad tota loci con-
fugere, xii, 280.
OBVIVITATE Habere ob benevolen-
tiam, non ob fallaciam remunerat, xxxv,
506. Obvivoque Aegyptiarum munda-
cium dicitur, vi, 208. *Vide* **MEXICA-
NUM**.

NOTANT aliquando iusti, cum vident
impios florere et abundare, xii, 75.
NYCTICORAX figura Christi, xi, 31.

OBEDIENTIA, v. 459. Magna virtus
rationalis creaturae sub Creatore consti-
tuta, iii, 141. Sola virtus omni crea-
tura rationali aequali sub Dei potestate,
v. 413. Obediencia virtus sanctorum sa-
ctis, sc. matris, et plangit generalis,
xxix, 280. Obediencia mater omnium
virtutum, *ibid.*, 278. Mater custoque
virtutum, iii, 180. Omnium origo ma-
terque virtutum, xxxi, 347. Nilii tam
respicit animas, quam obedire, ix, 394.
Obediencia in omni rationali creatura,
omnis iustitie origo, alius perfectio,
ibid., 417. Pietas obediencia que
una colitur Deus, xxxiii, 566.
Obediencia prestantia, iii, 100. Obe-
diencia iusti quanta est, demonstrat vir-
tutis que potius assente inobediencia potius
superare, v. 420.

Obediencia homini velominer a Deo
commendata, xxxix, 306. Obediencia
hominis quantum ad demonstrat Deum,
cum prohibuit ab arboris bona, ix, 404.
Preceptum prohibens erat homini ne-
cessarium, ut si promoverit Dominum
suum virtus esset ipsa obediencia, v.
414, 416, 417, 426. Obediencia exigit
Deus, non propter dominatum, sed
propter servitium iustitiam, xxxvii,
306. Sola obediencia tenet potestatem, sola
inobediencia auferat potestatem, ix, 404.
Obediat superiori se, qui alii vult subijci
quod est inferius se, xii, 431. Venit de
pena peccati, ut homo adversus se ip-
sum videtur, quod est subditus esse
nobis, ix, 381. Per obediencia in usum
datorum ad occulta sapientia pervenit,
xii, 491. Custodiencia est obediencia
ut percipiat sapientia, et precepta sa-
pientia non est deservit obediencia,
ibid. Nemo antequam habeat humilita-
tem obediencia, velut ad altitudinem
sapientia pervenit, *ibid.* Obediencia

nominis humilium esse potest, iii, 188.
Primas partes obediencia reinere, xii,
8. Dura iubet avaritia, et obediat ei;
Ieria Deus, et non obediat ei, xii, 145.
In se re sola filius non debet obedire
patris, si aliquid iussit contra bonum,
ix, 387. Obediencia dominis et potesta-
tibus omnibus etiam imperialis exhiben-
da, xii, 243 et seq. Obedire regibus
generale pactum est societas humana,
xxxv, 36.

Obediencia domini Dei, xxv, 322.
Damm Dei obediencia pia, et obediencia
ca regis, xxxv, 481. Obediencia bo-
num iuxta quatuor conditiones, xxv,
273. Obediencia Alralae, xxv, 420.
Promissionem obediencia non soluit,
sed tentatio prelat, x, 36. Obediencia
florum Jonadab commendatur, ix,
367. Obediencia patri Jezu, xviii, 421.
Christus obediens et subditus erat pa-
tristibus ac dignatione que filius ho-
minis erat, *ibid.*

OBURRATIO quomodo a Deo est, ne
injuste, xvi, 81; xxxviii, 175. Miser-
etur Deus gratuito donat, obdurat autem
iustissimo merito, xii, 79. Deus non
semper obdurat nisi merito, xi, 463. Ob-
duratio non est nisi ex merito, non boni
gratia, xxv, 514. Et nocet hominibus
miseretur Deus, ita nulla iniquitate ob-
durat, xxvi, 182. Obduratio Dei est
nolle misereri, xxxviii, 178. Non ob-
durat Deus impediendo salutem, sed
non superaddendo misericordiam, xii,
36. Obduratio non tardis Deo, non de-
sistenda ut impediendo, sed deservenda fa-
ctu, x, 58; xvi, 81. Hanc per Angelos
malos in Egyptis operata est, x, 58.
Cur alius obduratur, alius non obdura-
tor, iudicio divino relinquendum, xvi,
81, 82. Obduratio ex iudicio, xxxvii,
314, 316. Obduratio peccatorum et

iram Dei in reprobus, et misericordiam
in electos demonstrat, xxxviii, 179.
Obduratio Pharaonis non sine libere ar-
bitrio, xxv, 511. Quomodo, vi, 216,
217. *Vide PARADO.*

OBUSCIS et asteriscis in codicibus
Graecis, vi, 195.

OBURGARI sunt qui mala consue-
tudine ducuntur: oburgationes huius
effectus, xviii, 534. Oburgatio pecca-
toris, ut salubriter confutator; xix,
208. Oburgatio amantiv monachorum;
acerba, xxi, 141. Eius enim, amat,
digni oburgator, xx, 395. Huius et adu-
latoris comparatio, *ibid.* Oburgandi of-
ficium si episcopus negligat bonum; si
impleat, malus dicitur, xii, 144.

OBVATIO altaris, xxv, 104; xl, 179;
xii, 520. Oblationem quando vel ferre
ad altare, vel per sacerdotem Deo offerre
non datur, quid agendum, xxxix, 349.
Quare hoc quid Deo offerret pro te, of-
fer te, nihil melius in omni creatura ter-
renis, xxvii, 78. Te querit Deus magis
quam munus tuum, *ibid.*, 392. Oblatio
apud Memorias Martyrum, xx, 432. Deo
fi, non Martyribus, *ibid.*

OBVITARE quomodo Deus dicitur, xi,
447. Obvivo non cadit in Deum, viii,
208; x, 447. Obvivo non subterfuge
peccato, Catechiz doctrina, xxxiv, 85.
Obvivo Dei, regio longinqua, xiv, 329.
Non debet obvivi homo a quibus pecca-
ta liberatus sit, ix, 520, 521. Obvivo
ingrata beneficiorum Dei signum, ii,
457; xii, 62. *Vide* **MAIUS** duplex,
xi, 318. Obvia est prima se ipsum amando
invidiam; obvivatur se amando ar-
tificem mundi, xix, 308.

OBVIVITATE verborum in transla-
tione esse vitandum docet Cicero, xxi,
383.

OBVIVITATE locali sunt auctores sacri,
marie, v, 69. Obscuritas sacrorum au-
thentorum Dei intelligit 664. per Non imi-
tandi a dogmatibus Christianis, *ibid.*, 68.
In rebus obscuris et difficilibus cavenda
temeritas, xii, 27, 28.

OBVIVITATE, orationes, interpellationes,
gratiarum actiones, qui differunt,
xii, 176. Fiant peccatorum antequam
illud quod est in Dominum necesse incipiat
beneficis, orationes cum benedictis, in-

terpellationes sunt postulationes cum po-
tius benedictis, et post hanc omnia gra-
tiarum actiones, *ibid.*, 178.

OBVIVITATE per quam homines ali-
quanditate antecessentes, culta quodam
et honore dignantur, xxxviii, 17. Hanc
vis innotat inserit, *ibid.*, 16, 17. Obe-
vantia in potestates et in majorem quocum-
que, sit ordinata, xvii, 248, 249.

OBVIVITATE. Quodam est iugum
observantium quod ablati Christi,
xxxv, 13. Observations legales Testame-
nto Novo revelato nec Judais perni-
ciosas, nec Gentibus necessarias, uti cum;
quorum hominum salutem, xxxv, 439.
Observationes legales non tanquam noxia
removenda, sed tanquam superflua con-
tinentia Apostolorum precipit, xxviii,
149. Observations dierum que culpa-
biles, xxxviii, 504.

OBVIVITATE barbarice: instante metu
an Ecclesiasticis locat ad tota loci con-
fugere, xii, 280.

OBVIVITATE Habere ob benevolen-
tiam, non ob fallaciam remunerat, xxv,
506. Obvivoque Egyptiarum munda-
cium dicitur, vi, 208. *Vide* **MEXICA-
NUM**.

OBVIVITATE precepta Medici ut
urgit, qui solus crederet Medico ut non
agere, xii, 396.

OBVIVITATE calumnias sine rixa
resolvenda, xxi, 363.

OBVIVITATE Christi, passio Christi, xi, 150.

OBVIVITATE, italiane carmen hominis
a persono dicitur, ii, 71.

OBVIVITATE quomodo interpretatur
Scriptura significat, cum dicit, *supra*
mare, vel *in mare*, vi, 100; xxxviii, 520.
Occidentales omnes et multi Occidentales
non iugum sabbato, xxxviii, 285,
389. Occidentationem providendum, v.
et maxime urbis Romae vastata, ix, 320.

OBVIVITATE. Non omnia qui causa motus
aliquis est, res est, xii, 219. Aliquando
qui causa motus filii, potius in culpa
est, quam qui occidit, *ibid.*, 219. Cum
homo ab homine occiditur, multum
dicitur, utrum filii nocendi cupiditate vel
inimice aliqui autem, an ubi nocendi
vel obediencia ordine, an evadendi vel
subveniendi necessitate, *ibid.* Preceptum
non occidendi exceptio potest, ii,
39. Quam a crimine homicidii exci-

piantur, licet homines occidant, *Ibid.*
 Contra preceptum non occidendi non fit, quando lex occidit, vel oculi aliquem Deus iuliet, vi, 255. Elias iustus, etiam multos pseudoprophetas sua manu percussit, xxxviii, 451. Occidere malos non cūditur licet, xxxi, 46. Qui sine ulla legitima potestate auctoritate hominem occidit: homicida est, xii, 149. Occidere alterum volentem et petentem, et vivere: sua non videntur, sed iuliet Scriptura non licet, *Ibid.* Occidere inimicum vel quia peccavit in nos, vel ne peccet, qui licet, ii, 44. Occidere non licet aliquam ad vitam vel suam vel aliorum hominum, nisi sit miles aut aliqua publica functione tenetur, xxxviii, 463. A peccato liber non est, qui hominem, ne alium occidat, occidit, xxxvii, 254. Sic Noe Testamento non potest ostendi, quod iustus quinquaginta interfecerit, aliquam, xxxviii, 432. Occisio innocenti iniuste perpetratur ab homine, licet iustus deus permittatur, ix, 146.

Occidere nocentem homo non debet, necum se ipsum insensorem, xi, 230. A se ipso innocens nullus occiditur, xxxvii, 192. Occidere se ipsum non licet unum verum Deum colentibus, ii, 42. Occidere se ipsum non licet quacumque causa, *Ibid.* 28, 39, 44. Non licet, vel ad peccatum declinandum, *Ibid.* 48. vel ne animus corpore peccati illudini consentiat, *Ibid.* 44, 45. ad alium ab usum iurise vel delectos, *Ibid.* 39, 25, 36, 37, 38, 46. Christiani captivitatem et mala quælibet alia potius debent ferre, quam se occidere, *Ibid.* 44. Quod amendum de feminis sanctis quo, pudicitiam conservande causa, in Armenis se proferunt, iv, 18, 20. Dositæ homicidarum amantur se proso tradunt, aut tradendos offerunt, xi, 419. Rariti facta frusta se tenent qui se ipsos occidunt, xii, 150. Occidere se ipsam nulli fas esse ex Job exemplo cōfessatur, xxxvii, 118. Fortitudo non est se ipsum occidere, iv, 19, 20. Preceptum non occidendi quidam ad bestias extendunt, *Ibid.* 49. Mandatum, etiam ad herbas, *Ibid.* 29. Occidere pecora pessimum, quare, xi, 39.

Occidantur peccatores dum obscuro intelligentia abstantur a vita Dei, xvi, 329. Deus vult occidere in homine quod homo fecit, et salvare quod ipse fecit, *Ibid.* 146. Perimit aliqua iniquitas carnem tuam, dum servet veritatem equitatis, x, 98. Nemo occidit animam suam pro corpore alterius, vtr, 145. An occidit iniquitatem, aut occidit ab iniquitate, ix, 178. Parentes dicuntur spiritualiter homicidae, quando parvulos baptizatos damnationum sacrilegia conatur obligare, xxxvii, 237, 238. Occidere sanguinem pro etiam occidendo, xi, 55.

Occisus Christus motem occidit, et in æternum nos de maxa ejus liberat, xxxi, 162.

OCULUS filii, qui, vii, 107.

OCULUS De oculis iudicia hominum interpretari, xi, 437.

OCULUS Dei, ut necitatur, quod iustus proli non prodest, viii, 98.

OCULUS. Nihil inestatur hominis seipsum, Deo quidam modo veniunt, vi, 249.

OCULUS in aliquem vel alicui, pro, occidere, v, 518; vi, 622.

OCULUS, xi, 320, 321. Librum Hieronymi, in quo de resurrectione carnis preclare disputat, ab eo peti Augustinus, *Ibid.* 423. Tribus iis oculis opusculum unum scribit Augustinus, *Ibid.* 421.

OCULUS oculi luxuribus intemperantia et decrementis angetur et minuitur, ii, 325.

OCULUS, xxxi, 328.

OCULUS regeneratorum, xvi, 152.

OCULUS infantium, xi, 348; xxxi, 4.

OCULUS dies sancti, xxxi, 952. Gratia peccati solent, qui per octavam non tenent nisi pale telegit, xxxvii, 521. Octo dies Neophorum distincti, *Ibid.* 520. Octavum dies testis vel etiam ipse octavus ad lotionem pedum a nonnullis electus, *Ibid.*

OCULUS episcopus, xi, 389, 424.

OCULUS episcopus, xii, 389, 424.

OCULUS consulis caput positum in, *Ibid.* 11, 157.

OCULUS preceptum: *Filium testimonium non dicitur octava Egipti plebs; oculi animal dente notum, xxxi, 576.*

OCULUS civitas, xxxi, 445.

OCULUS Martium basilica, xxi, 362.

OCULUS a velocitate appellatur, xxxvii, 184. An oculi videant aliquid patitur: *fuse*, i, 287. Oculi non vident, sed quilibet per oculos videt, xii, 76; xx, 237. Oculi sunt fenestras mentis, viii, 239. Oculorum nomine ceteri sensus significati, xviii, 626. Oculi sensuum principii, xxxi, 271. Pupille ceteris sensibus luminis, quo lux et tenebræ distinguuntur, vii, 247. Apertio oculorum Adam et Eve et discipulorum Emaus non figurative accipienda, v, 549. Oculorum apertio in primis parentibus quid, xxxviii, 368. Oculi inanes, impudici oculis est mundus, xxxv, 578; xii, 186. Oculorum petulantia reprimenda, viii, 459. A viro non ligatur in feminam, xxxi, 576. Oculorum illecebra, xi, 357; iv, 313. Oculus illecebrare, xxi, 101. Oculorum corporis quam animi majori iactura estimatur, sed a cæcis, ix, 342. Oculorum cibus lumen est, x, 239; xii, 410.

Oculus diel lumino, xvii, 472. Oculi auti nobis sunt ab oculis carnis, xi, 288. Oculus duplex, interior et exterior, xv, 89. Oculi carnis et oculi cordis, xii, 388; xxx, 512. Oculi cordis, xxxi, 511. Oculi cordis presertim oculi corporis, xii, 114. Oculorum corporum nullus radius ad locum mens accedere potest; in ra non locorum spatia vel intervalia videntur, *Ibid.* 142. An corporis oculi videri Deus possit, xviii, 538; xx, 443. Oculi corporis Deus non per se ipsum, sed per creaturam visibilem respiciunt, xxi, 210. Oculo corporis feruntur, xxi, 210. Oculo corpore forte ad horum Deum videt, *Ibid.* Job, iv, 307. Oculi corporis forte ad horum Deum videt Simon, *Ibid.* 308. Deus oculis corporis non videtur, sed mensis, xi, 143, 153, 158, 160, 162. Oculis corporis necum etiam a Christo Deus videtur potest, xi, 203, 204. Oculis corporis neque in futuro angeli Deum vident, *Ibid.* 158, 160. Oculis corporis nihil videre potest, nisi quod corporum est, et in loci spatio intervalle, *Ibid.* 154. Oculis corporis invisibilis est Deus, *Ibid.* 144, 147, 148, 157. Oculis corporis nunquam potest videre Deum, xxxix, 167. Sunt qui eo procedunt, ut possibiliter videri Deo oculo corpore, etiam impudicent, *Ibid.* 168. Ne Christo quidem potuisse presari, ut oculis corporis videret Patrem, *Ibid.* 169. Oculi corporis Deum in resurrectione visendum ai qui pulant, videntem qui hoc solvant, xi, 147, 148. Oculi beatorum videbant incorporealia, iv, 307. Oculi corporis oculi cordis non sunt comparandi, xi, 141. Oculi corporales aliquid in celo videbant, *Ibid.* 154. Oculi cordis presertim servum deformationem sed fidem, formamque sensu infideli, xxx, 338. Oculi cordis tunc illuminantur specie, postea illuminantur spiritu, xviii, 158. Oculi carnis multum diliguntur, multum negliguntur oculi cordis, xviii, 457. Si aut oculi carnis ponantur ante lux visibilibus, ita et oculi cordis lux visibilis, *Ibid.* 446, 447. Oculis mensis quantum intrantur turba phantasmatum et carnalis vite consuetudine, ix, 142. Quil ei agendum, qui corporum qualitatem inmensitas formas ab acie mensis non potest abigere, *Ibid.* Oculis mensis quibus morbis turbatur, x, 470; xviii, 448. Oculis mensis ira turbatur, alio extimulato, vii, 408. Interiorum oculorum cordis est non intelligere, xi, 467. Oculi interiori hominis difficile sanari, xxxviii, 181. Opera nostra tunc tunc est sanare oculum cordis, xviii, 446. Oculis mensis callidior moribus est oculis carnis, viii, 205. Oculi præcepti amantur est, viii, 205. Oculi mensis qui Deus videtur, per fidem mandantur, xviii, 444; xxi, 37. Ut interioris oculi aperiantur et strenuatur vite corda mundantur, xi, 468. Quis sit oculis cordis simplex et mandatus, xv, 268, 269. Oculis cordis, i, 205, 7, 302. Oculi fidelis quam valde et potentes, xii, 485. Oculi fide non habent, qui insipienti felicitati impugnant, viii, 416. Oculus Dei vitare non potest, v, 282. In eos qui oculos hominis timent, v, 282 non lident, viii, 57.

Oculi Dei in eo, cuius oculi ad Deum, viii, 460. Oculi corporis visus Christi, clarior et eminentior mensura quæ, x, 298.

Oculis nutrire in aliquem, id est, amare, iv, 485. Ante oculos habere, est diligere, xi, 11. Oculis suo erone, ad magnum inducendum dilectionem, vi, 447. Oculis significat amicus, xvi,

nes doceri ai veniant, quo sensu recte dicitur, xxxvii, 71, 72. Omnium hominum a Deo illuminari, quo sensu dicitur, xxxiii, 209.

Opera in uno Deo habentur, xix, 321.

Operose et Desuilibil admitti, quod nec potest, nec potest, nec se ipsum occidere potest, xxxv, 323. Operose non ab aliis veraciter dicitur Deus, nisi quoniam quidquid vult potest; nec opera voluntarii effectus impeditur alijs creaturis voluntate, xxxv, 323. Operose non ab alijs faciendo quod vult, non patiendo quod non vult, vi, 236. *Fidei Deus.*

Operose, xxxv, 302. Hoc vocabulum contra Arianos et Eunomianos errorum defenditorum Patrum et Filium et Spiritum sanctum esse minus quodammodo est essentia quod primus dicitur unum ejusdemque patrum, *ibid.* Eunomiani vocabant Ariani et Eunomiani, Catholicæ veritatis defensores tanquam nec nisi non homini, nec se ipso inducant insanus, *ibid.* 502, 503. *Fidei Homocentus.*

Operose nomine intelliguntur si, qui ponit ab omni negotio liberi Deo serviant, vi, 106. Operari gentes significat, xi, 136.

Operus vigintiannus rex Assyriorum, vi, 457.

Operus Christi leve pro charitate, xi, 278, 279. Opera nostra invenire portanda, xxxviii, 114. Qui habent charitatem, portant invenire opera sua, xii, 157. Nulli se prelat amicum, quemadmodum oneri amici partitio, xxxviii, 112. Ad portanda aliorum opera Christi exemplo incitatur, *ibid.* 113. Christus diligendo, facile sustinet infirmitatem aliorum, *ibid.* 116. Amicorum mala firmius sustinetur, *ibid.* 113. Opera portanda quomodo, *ibid.* 113.

Operum duo generis, xix, 403. Opera alia sunt participanda infirmis, alia redolente rationis Deo de ceteris nostris, xxi, 480. Omnia panperalis et divitum, xxx, 408. Omnia peccata, *ibid.* 404. Sua cuique onera, *ibid.* 404.

Opera. Si quam operam monachi

Ecclesiam desideraverit, nec ille claudis avida suscipiat, nec blandiente dicitur respicit, xxxviii, 468.

Opera omnia sua cum quiete operatur Deus, xi, 322. Operari Deus dicitur, quando iusti ex dono operi bene operantur, dicitur et requiescere, quando in illo requiescunt, xxv, 549. Opera Dei Verbo erant antequam fierent, viii, 288. Eadem sunt opera Patris et Filii, xi, 275. In rebus supra naturam naturalibus, tota ratio facti est potentia factitatis, xxxv, 309. Opera sua cur Deum ante oculos nostras ponit, xi, 31. Opera Dei compendio narratur, xxi, 403. Omnia opera Dei laudant Deum, xii, 145, 146. In omnibus Dei operibus gratia insinuat, xii, 415. Deus in homine et velle et operari operatur, xxxvi, 7. Contra eos qui dicunt, si agimus, non agimus, respondit est: Si non esset operatur, Spiritus Dei non esset cooperatur, xix, 336, 337. Spiritus est exortante, illuminante, adjuvante agitur, *ibid.* 336. Sic vos recte dicere bona, ut sit rector Spiritus adjuvat, *ibid.* 337. Agis quidem, ille non adjuvat, libera voluntate, sed male, *ibid.* 336.

Operatus hominum in parabolis, xxxv, 463. Operari carum et non agitur, nisi non est: operari spiritus et non carne, pigritum est, xvii, 477. Debenus et tenere spirituales, et non carnaliter operari carnalia, *ibid.* Operi corporale operari jubetur servi Dei, ut in manibus suis se tranngunt, xxvi, 328. Opera enim viventes operant, xxxvii, 337; xii, 334. In ammalis desiderio volentes operari, xxvi, 349, 352. Exorta obtinendum se vacare operationi, Psalmi, Ictioni et verbo Dei, xxv, 545. Tanquam conservatorem Evangelii predicant pigritiam animi, xxvi, 352. Quam inope, *ibid.* Insultant melioribus se fabricantibus operariis, *ibid.* 452, 305. Sancti alius non sibi arrogat, *ibid.* 565, 566. Si milibus operentur, misericordiam equit, quam cum omnia sua erogant, *ibid.* 552. Aliis deest exussio, *ibid.* 551, 558. Nullo modo decet, ut in ea vultus sint imitatores laborum, ut licet officios olenti, *ibid.* 558. Qui in seculo fuerunt operentur, si infirmitatem obte-

dant, credenti et ferenti, *ibid.* 550, 558. Que monachi injungenda opera, *ibid.* 558. Operari corporaliter prescriptum relaxatum est Apostolis, *ibid.* 558, et Evangelii ministris, *ibid.* 523, 550. Hac licentia non usus est Paulus, quare, *ibid.* 535. Opera honesta ad victum comparanda, quoniam, *ibid.* 538. Liber de opere monachorum, xxvi, 310; xii, 334.

Opera servilia, quæ, xv, 245. Operari se aliquid non potes, nisi in quantum malis ea, xii, 416. Operari ad viciam culturam concludi, xviii, 430.

Opera, alia ex fine vel bonis vel malis redduntur, alia sunt per se peccata: hæc nullo quasi bono fine facienda, xxi, 487. Opera vere bona, que sint, xxv, 283. Opera bona ex quo fonte manant, xxxiii, 420. Opus bonum intentio facit, intentionem fides dirigit, vii, 409. Discimus in similitudine operari. Discernere animos operumque, xxxv, 177. Operum bonorum finis, xvii, 251. Quiddam homo vultu recte fecerit nisi ad pietatem que ad Deum est referatur, rectum dici non oportet, xxvi, 53, 176. Opera recta esse non possunt, cum cor directum non est, vi, 37. Opera bene recta et mundum sunt, cum ad charitatem diriguntur, x, 297; xv, 241. Tunc recte, tunc iuste, tunc pie fit, cum opus bonum in ejus laudem fit, cuius gratia donatur et fiat, xii, 61. Tunc est vere opus bonum cum a charitate immittitur agens intentio, et tunc bonum operatur, sed bona opera ex fide, xxxv, 193. His fides non erit, bonum opus non erit, bonum opus non erit, bonum opus non erit, vii, 439; ix, 304. Opera bona sunt ab homine: fides autem fit in homine, siue que illa a nullo sunt homine, xxi, 363. Opera sine fide Christi que videntur bona, in bona et mala, xv, 288, 406. Opera ante fidem inania, vii, 439, 443; x, 452. Nulla operum laudantium copia sine recta

fide prodest, xxxv, 48. Nemo patet opera sua ante fidem, nisi si puer in bonis operibus accepta fide, vii, 448.

Opera bona ex gratia, xxxvii, 471. Opera bona gratiam unum procedunt, sed subsequuntur, xxxvi, 316; xxxviii, 139, 160, 161. Opera ex gratia, non ex operibus gratia, xi, 483. Operibus bonis debetur merces si sunt, sed gratia que non deletur, procedit ut sunt, xxvii, 302. Ex sola bona opera dicenda sunt, que sunt per dilectionem Dei, ix, 303; xi, 446, 497. Opus unum est in quo sint omnia, fides que per dilectionem operatur, xi, 207. Finis cum regit opera bona, cum fides per dilectionem operatur, vi, 316. Omnia opera nostra bona, unum corpus est charitatis, x, 297. Nullas ante gratiam fidei de bonis operibus gloriantur, xvii, 430. Opera que non sunt ex gratia, aut sunt hominum, aut peccata, aut servilia, vi, 316. Opera bona habere minus non potest, xvii, 322. Radix nostra, charitas nostra; fructus nostra, opera nostra, viii, 473. Non fructus est bonus, qui de radice charitatis non surgit, xxxviii, 435. Opus bonum fieri debet ex corde, ad hoc dilectione justitiam, non formidat peram, x, 297. Opus bonum, unum quod timore fit, sed quod amore, xvii, 166. Quanto ex timore, quanto ex charitate operetur, xix, 530. Opera que cum tristitia facit de se sunt, non fiet, vi, 340.

Opera nostra alio bona sunt, quia Deus ex nobis donat, xxi, 302; xxi, 408, xxxi, 417. Opera bona non ex nobis, sed ex Deo, xvi, 202. Ad vultem pertinet ut opera bona et iustitia nobis ex Deo sint, et non ex nobis, xxxv, 318.

Opera et fides a Deo sint, vi, 89, 40. Opera nostra alio bona sunt, quia Deus ex nobis donat, xxi, 410. Opus bonum et quia Dei est, et nostrum est, xxi, 500. Opera bona ex Deo et homine, vi, 313. Opera bona et a libero arbitrio, et ab adiutorio Dei simul, xxi, 83. Velle et operari hoc est quod Deus donat hoc. Sic Deus in nobis operatur, ut et non operemur, xxi, 200, 346. Operari nihil boni potes, nisi illuminatus a lumine Dei, et servetis a spiritu ejus

341. Opera nostra bona, peius Dei quam nostra, iv, 314; xvi, 302. Opus alia nobis est, sed non solus; operis merces a solo Deo, xxi, 190. Nisi Deus adjuvet bona opera nostra, impleri a nobis non possunt, vii, 393; ix, 166. Opera bona quomodo ipsi faciamus, cum homo in bono operetur, xxi, 437; Christi et gratiam Dei, xxi, 70. Iustitiam ex fide sine operibus, xxi, 166. Opera legis qualem post fidem superflua, quaedam ante fidem nulla sunt, xvii, 130. Opera legis imperfecta, *ibid.* 95. Opera bona omnia amant in luce constanti, xxxix, 492. Opera bona in manifesto actu duplicem habent utilitatem, xix, 249; xxi, 122. Opera bona quomodo coram hominibus, et non coram hominum facienda, xvii, 53, 107; xix, 249; xxi, 214. Opera bona quae fieri debent coram hominibus, ix, 247. In bono opere laudem nostram sperare prohibemur, xxi, 215. In operibus bonis vivendis qui animae saluti proficiunt, quis de praeterito, xxi, 481. Opera bona non semper intrinseca, quod aliqui imple scandalizantur, xxi, 400. Interdum tamen praesertim habita ratione ab eis assistenda, *ibid.* 401. Opera Ecclesiarum quibus honoratur Deus, non testantur quidem, vii, 98. Opera hominum duntaxat fieri erant, xv, 170. Opera bona tanquam fide vite nostrae, xxx, 482. Opera bona nihil proferunt is qui sunt extra Ecclesiam, xv, 111. Omnes antianiani ante trinum Christum, ut ferat inmissioque secundum ea quae per corpus gerant, non secundum ea, quae in spiritu operentur, xvii, 90. Opera carnis. *Fide facta.* Opera bonum non multum laborat, nisi homo operetur nostris, x, 332. In malis operibus nostris, Dei opera bona sunt, i, 489. Occupato qui infidelium opera tantum bona defenduntur, xxxv, 568. Opera aliqua bona, sine quibus difficillime vita coeque possunt

rire opera sua, quia non eis reddunt merces peritura, xxi, 231. Non est operibus, qui senus non salvat neque Apostolus, xxxv, 480. Non ex operibus, ad misericordia Dei, et vocatur, ut erudiamus, et credentibus praestatur ut bene operemur, xxi, 501. Opera legis non iustificat hominem, nisi per fidem. Item Christi et gratiam Dei, xxi, 70. Iustitiam ex fide sine operibus, xxi, 166. Opera legis qualem post fidem superflua, quaedam ante fidem nulla sunt, xvii, 130. Opera legis imperfecta, *ibid.* 95. Opera bona omnia amant in luce constanti, xxxix, 492. Opera bona in manifesto actu duplicem habent utilitatem, xix, 249; xxi, 122. Opera bona quomodo coram hominibus, et non coram hominum facienda, xvii, 53, 107; xix, 249; xxi, 214. Opera bona quae fieri debent coram hominibus, ix, 247. In bono opere laudem nostram sperare prohibemur, xxi, 215. In operibus bonis vivendis qui animae saluti proficiunt, quis de praeterito, xxi, 481. Opera bona non semper intrinseca, quod aliqui imple scandalizantur, xxi, 400. Interdum tamen praesertim habita ratione ab eis assistenda, *ibid.* 401. Opera Ecclesiarum quibus honoratur Deus, non testantur quidem, vii, 98. Opera hominum duntaxat fieri erant, xv, 170. Opera bona tanquam fide vite nostrae, xxx, 482. Opera bona nihil proferunt is qui sunt extra Ecclesiam, xv, 111. Omnes antianiani ante trinum Christum, ut ferat inmissioque secundum ea quae per corpus gerant, non secundum ea, quae in spiritu operentur, xvii, 90. Opera carnis. *Fide facta.* Opera bonum non multum laborat, nisi homo operetur nostris, x, 332. In malis operibus nostris, Dei opera bona sunt, i, 489. Occupato qui infidelium opera tantum bona defenduntur, xxxv, 568. Opera aliqua bona, sine quibus difficillime vita coeque possunt

hominis invenitur, non prosumt improbi saltem aeternam, xxxvii, 488. Opera bona quae faciunt infideles, Dei sunt dona, xxv, 298. Operi divino, non humano tribuendum, quod Polemo Xenocratit disputatio ab ebrietas sit liberatus, xi, 99. Quanto magis quod alii conviciantur ad Deum, *ibid.* 100.

Opera magis Christianorum sine necessitate gentium, xxi, 62.

Operum heretici seu serpentina, xxvii, 485; xxxii, 527. Opulenta a colubro nominati sunt; colorum enim Graeci *heretici* dicitur, xxvii, 222.

Opinio et animus qui differant, xxxvi, 570, 571. Quod non solum intellegi neque agitari potest, contrarium unius atque augustinum gentium opinionem, xxxvii, 282. In falsas opinionem ruere turba prior est, i, 103, 236. Opiniones incerte dubioque aeserenda tenentur, difficili sacrelegi nomen civitas, v, 114. Opiniones evocum equivocantur infidelibus, xi, 60. Non primum malum est pervertit opinionibus, non solum ad committendum blandimento voluptatis adduci; sed etiam ad defendendum peccatum, a medicamento confessionis averit, xii, 365. Si falsis opinionibus loquatur in eis simularumque voluntate, multo id facilius in rebus veris animo occidit, xxxviii, 261. Opiniones et exemplo multorum contra legem Dei non adherentur, xxi, 542. Cum contradicuntur opinionibus aliorum, id fiat aliquo prejudicio non invidiam sine viro est, xxxvii, 21. Opinatum genus, id est, hominum qui se arbitrantur scire quod nesciunt, est improbandum et detestandum, *ibid.* 30.

Opis des que nascentibus fert opera, ii, 482, 492.

Operis homo quod habet in arbitrio potestatem, xxi, 293. Opusculi figura in Prophetis intellegitur praesentium multitudine, xvii, 334. ut dicitur decreti apostolici, xvii, 325.

Optatus Milevitanus episcopus Catholice communionis, xxxi, 124; xxxii, 275. Optatus eodem a Donatisticis prelati, xl, 82. Quis legi potant in collatione Carthaginiensi, xxxvii, 86. Optatus Ce-

celliani purgationem peccati quam damnationem emperitatur, xxxvii, 148.

Optatus episcopus, xi, 76, 145. Optati quatuor de origine animae, responsio Augustini, xi, 18.

Optatus Thamugadensis episcopus Donatista; xxi, 152, 166; xxxi, 128; 430, 438; xxxvii, 247, 240; xxxviii, 441. Gildoniensis diaconi, xxi, 144, 192; xxxii, 489; xxxvii, 485.

Opulenti notam (42) ejusdem voluminis. Quare sic appellatus, xxxi, 146; 152.

Optatus Gildoniensis satelles, xxxi, 189; xxxii, 129, 133, 358. Opulenti tonnes

Deus sui, xxxvii, 32, 38, 47, 153; et fides, xxxi, 465. Optati fructus de suis ordinatioribus, xxxvii, 77. Optati fieta erulella, xxxii, 31. Optatus raptor un-

diique concelamabatur, xxxi, 162. Tur, raptor, proclator, oppavator, apparator, xxxii, 49, 123. Optatus basilicenses, xxxi, 150. Optatus Ecclesiam Catholicam terra marisque amantibus turis atrociter et hostiliter oppugnavit, xxxii, 65. Sibi ejus iniquitatis tota Africa gemat, xxxii, 70; xxxviii, 134, 476. decem annos, xxxi, 475. Optatum Donatista improbabant, *ibid.* 144, 146; et lanent in communionem tenentur, *ibid.* 146. Optatum seculum longo tempore sibi notum damnare timerent Donatista, *ibid.* 465. Tandem non perierunt, quando tinuerunt, *ibid.* 203. Optati Gildoniensis potentiam adulationis oblo xamurum Donatista, *ibid.* 499. Abolitionis, *ibid.* 494.

Optatum Donatistam erga Optatum, xxxii, 32. Quod fecit Optatum, ad suos non pertinere dicitur Donatista, *ibid.* 436. Optati meo, Mustiani et Asuriani episcopi non cogitavit off ad Primum communionem pervertentur, xxxvii, 77; 149. Quicunque ab illo baptizati sunt, ubi non poterunt, etiam in seculum Donatistam, xxxii, 303. Optatus Gildoniensis in carcere exilium, *ibid.* 290. Optatum martyrem dicebant, xxxvii, 225; 77. Eius natalis magna celebratione frequentant, hanc Donatista, xxxii, 28; xxxvii, 318.

Optatus presbyter, xxxii, 3.

Optavimus montium, Deus, ii, 292.

Optavimus, quid, ix, 393. In op-

ibid. 477. Oraciones crebrae, sed brevis-
sime et rapimur iaculatae, fratrum qui
sunt in Aegypto, *ibid.* 478. Oratio diu
cum vacat, ad est, cum alia honorum et
necessariorum actionum non impelluntur
officia, non est improlam nec inutile,
ibid. Oratio frequenter, non est orare, in
multitudine, *ibid.* Quis non nullum lo-
quatur, quid nullum precetur, *ibid.*
Oratio multiformis in oratione vi-
lissimum, xviii, 478. Oratio non dili-
genter cura in Scripturis, specialiter
videtur invenitur iniqua, xxxix, 485,
486. Oratio veris per extra temporum
intervalis, ad quantum in desiderio vite
alterius profuerint nobis inveniendi-
mus, et ad hoc attendendum non ipsa crebra
excitemus, *ibid.* 478. Oratio nemis spiri-
tuali spiritu renatos docet, *ibid.* 480.
Oratio in tempore mentis, 7, 525.
Orare in vltimis cultibus quid, *ibid.*
524. Non recte oratur, nisi in iustis
cordes, xxxviii, 512. Quando orat,
clande ostium re totales ingreditur,
xii, 527. Oratio vocat sine intentione
in Deum, minus est, xi, 524. Oratio
vix, que, xii, 544. Multorum oratio
habet sonum, vocem non habet, *ibid.*
Oratio clamor ad Deum, non corporis
vires, sed cordis, vii, 154; xii, 497,
xii, 536. Oratio nostra vix sine mentis
evagatione, 5, 190; xi, 524. Mira dei
beneficia toleranti orationes, que cum
mentis evagatione sunt, x, 190. Orans
in toto corde, clamat quando aliter non
cogitat, xi, 524. Migna in oratione, in-
tentio, magna est spiritus orantis affec-
tus, *ibid.* Qui orationes non terri-
dam, frigidam et penam nullam dicit, lau-
dat, xxxviii, 484.

Orandi tempus, tempus gratie Dei,
xxvi, 95. Orandi tempus post galli con-
tum, xi, 528. De hoc et modo ora-
tionis, xi, 144. Magis valet petentis af-
fectus, quam petentis affectus, xxvii,
279. Si aliquis in memoris haereticorum
otans exultat, non pro merito laei,
sed pro merito desiderii recipit vice ho-
num, sive malum, *ibid.* Sicut corporis
ad orandum nullus est praerogative,
xxxviii, 512. Supplicatio in congressu
situs, quous sive, extendere manus
toto prosterat, *ibid.* 607. Fronte terram
percutere, xxx, 411. Per hoc corde af-

fectus, qui ut forent lata precessit, qui
facta sunt crescit, xxvi, 607. Hoc cum
quis precatur nequit, in secretissime ca-
bilibi, ubi compungitur, sternitur, *ibid.*
Orans stans quinquaginta diebus post
Pascha et omnibus Dominicis, xxxviii,
510, 520. Ad orationem stans que
conversatur ad Orandum, xvi, 218.
An aliqui Christiani diebus Paschalis et
Dominica stantes orant ignot
Augustinus, xxxviii, 520.

Orandum est perseveranter, ix, 241.
Orationis iustitia commendatur, ix,
241; xi, 414. Fames Dei esse debe-
na, nisi iustitia conspectus illius
inordinatus in orationibus, xii, 490.
Orationes iustorum cum lacrymis et pe-
nitentiis, xvii, 429. Oratio gemitur, vii,
379. Dulces orandum lacrymae, xii, 132.
Oratio mundi quorum, xxxii, 18, 19,
22. Gratia sita dua, jejuniis et ele-
mosinis, vtrc, 296. Gemine vltimis-
nae, xviii, 510; xii, 80, 81, 82. Unde
oratio multum adjuvat, xxxix, 483.
488. Oratio jejuniis et elemosinis ad-
iuvanda, xx, 90, 904; xxi, 380. Hec
est iustitia hominis in hac vita jejuniis,
elemosina, oratio, viii, 263. Oratio
sua humiles contingunt Deum, xvii,
347. Oratio nisi casta, ut non quod rap-
pitis sed quod claritas quae est vltimis
xx, 85. Oratio tanto acceptior est, quanto
magis naturae suae spiritus imples affec-
tum, *ibid.* 96. Illuc istatum tanto ma-
gis implet, quanto magis animus a cer-
nunt voluptate suspenditur, *ibid.* Qui
didicerunt a Domino Jesu Christo mo-
tus esse et humiles corde, plerique cogitant
ad orandum proficimus, quam legendo in
sistendo, xx, 410. Qui quod recte petit,
recte petit ut querit, pium esse debet,
xviii, 489. Vita pulsat, vita aperitur,
ibid.

Oratio optima, vita iusta, iv, 88.
Quia crederet occupatum cum ipso-
habe operatum, viii, 223. Occidentis
fides praenclit, xii, 53. Oratio sine
fides, xix, 4. Oratio meritum debet
fides que data est non oranti, xii, 53,
57. Non orat nisi fides, xx, 432. Si fi-
des deficit, oratio perit, *ibid.* 4. Fides,
spes et claritas ad Deum perducunt
orantem, xxxix, 482. In fide, spe et
charitate, continuo desiderio super

oramus, *ibid.* 477. Orant spes et claritas,
se per hoc et fides, xxvi, 58. Oratio
semper jejumet ad odios, semper dilectione
pascetur, xx, 85. Fides in Christum ratio
impendendi, xiv, 296. In nomine
Christi nihil petit, quod de Christo sentit,
aliquid ad salutem non pertinet, xvi,
299, 300, 301. Petitur in nomine Salva-
toris, quod pertinet ad rationem salutis,
ibid. 218. Non petimus in nomine Salva-
toris, quodcumque petimus adversus
utilitatem salutis, *ibid.* 168. Oratio non
est iusta, nisi per Christum, xi, 204.
49. Oratio Dominica et symbolum con-
plectuntur filium, spem et charitatem,
xxvi, 98. Catechumeni symbolum primum,
et post oratio Dominica traditur, xviii,
476, 191. Oratio redditur a compen-
sibus post octo dies, *ibid.* 203, 212.
Oratio Dominica ad fideles praesertim
pertinet, xii, 410. Oratio Dominica
in sacrorum mysterium celebratione,
xviii, 30, xii, 479. Oratio Dominica
quandis dicitur ad alare, xviii, 211.
Oratio Dominicae ecclesiarum esse praesertim
dicitur, xvii, 320. Qui petit quod
desiderat, xviii, 481. Oratio Dominica conti-
net quidquid recte et congruenter orari
potest, et ad eam ceterae alae orati-
ones reducuntur, xxxix, 480. Exposi-
tionis omnes assest pro se ipso, non
pro alio, xvi, 308. Desiderium forma
in Dominica oratione, xviii, 178. Quis
quod erat quod ad istam vitam Evangelicam
preces pertinere non possit, casualiter
orat, xxxix, 480, 481. Oratio Domini-
canica nisi dicitur, non erit oratio, xi,
190. Si aliam dicit, non oratio dicitur, sed
Oratio Domini cum oratione dicitur, ad
Orationem dicitur, *ibid.* 18. Et postea de
remittendo dicitur, quod tenetur et non
fratris ignoscere, xviii, 185; xx,
104; xxi, 329. Quous anno dicendum,
Domine nobis dicitur, xxxix, 484. Oratio
Dominica de dimittendo dicitur, est
iustis Evangelicis, v, 64. Qui tibi dicitur
vix precis, advocatus est tuis; si meriti-
bus, lesis est; si non te corrigis, iudex
erit tuis, xviii, 834. Oratio Dominica,
medica quondam, xvii, 311. Oratio
Dominica, anedala quondam contra
peccata levis, vi, 363. Quondam nostra
munditia, xxxvi, 224. Quondam pro-

replem, apud Loram tantum quinquae,
xxvi, 172 et seq. In oratione Dominica
tria ad vitam aeternam, quatuor ad tem-
poralem pertinent, xvi, 234. Oratio
Dominica tres vltimas petitiones contra
concupiscentiam adhibenda, xxxviii,
536. Oratio Dominica petitiones, cum
septem dicit Spiritus sanctus, et beati-
tudinis Evangelicis compenditur, xvii,
225. Oratio Dominica petitio tertia,
Fiat voluntas tua, quid homin, xxxix,
141, 142. Boni ex animo dicunt, Veniat
regnum tuum; non tibi mali, xviii,
49. Oratio Dominica et symbolum con-
plectuntur filium, spem et charitatem,
xxvi, 98. Catechumeni symbolum primum,
et post oratio Dominica traditur, xviii,
476, 191. Oratio redditur a compen-
sibus post octo dies, *ibid.* 203, 212.
Oratio Dominica ad fideles praesertim
pertinet, xii, 410. Oratio Dominica
in sacrorum mysterium celebratione,
xviii, 30, xii, 479. Oratio Dominica
quandis dicitur ad alare, xviii, 211.
Oratio Dominicae ecclesiarum esse praesertim
dicitur, xvii, 320. Qui petit quod
desiderat, xviii, 481. Oratio Dominica conti-
net quidquid recte et congruenter orari
potest, et ad eam ceterae alae orati-
ones reducuntur, xxxix, 480. Exposi-
tionis omnes assest pro se ipso, non
pro alio, xvi, 308. Desiderium forma
in Dominica oratione, xviii, 178. Quis
quod erat quod ad istam vitam Evangelicam
preces pertinere non possit, casualiter
orat, xxxix, 480, 481. Oratio Domini-
canica nisi dicitur, non erit oratio, xi,
190. Si aliam dicit, non oratio dicitur, sed
Oratio Domini cum oratione dicitur, ad
Orationem dicitur, *ibid.* 18. Et postea de
remittendo dicitur, quod tenetur et non
fratris ignoscere, xviii, 185; xx,
104; xxi, 329. Quous anno dicendum,
Domine nobis dicitur, xxxix, 484. Oratio
Dominica de dimittendo dicitur, est
iustis Evangelicis, v, 64. Qui tibi dicitur
vix precis, advocatus est tuis; si meriti-
bus, lesis est; si non te corrigis, iudex
erit tuis, xviii, 834. Oratio Dominica,
medica quondam, xvii, 311. Oratio
Dominica, anedala quondam contra
peccata levis, vi, 363. Quondam nostra
munditia, xxxvi, 224. Quondam pro-

micibus quo terguntur peccata, *xxx*, 548. Quasi quotidianus baptismus, *xx*, 149. Oratio Domini delet peccata non quibusdam, sed parva, *ix*, 222. Delet minima et quotidia peccata, *ix*, 423. Si recitari dicatur, quotidia dimittit peccata, *xxxix*, 484. Delet et sacerdotale genti, si ab eis penitendo discedatur, *ii*, 425. Oratio Domini dicitur tantum quidam in jejuniis et elemosinis delectantur, *xxxix*, 45. Peccata venialia operibus misericordie et oratione immulantur, *xi*, 244.

Oratio quotiana Deus exaudit, *xi*, 486. Quis innotuit habere potest, quod accipit quod petit, *xxxiv*, 32. Multa Deus orantibus prebet, qui etiam orantibus preterit, *xxx*, 264. Qui manent in Christo accipiunt quod petunt, *xvi*, 290. Oratioes peccatorum non exaudiunt, quia dicit dominus corde vultu, *xxx*, 458, 462. Deus solos pauperes exaudit, *ix*, 349. Exaudiio sequitur confessionem humilem, *vii*, 431, 432. Qui vult audiri a Deo, prius audiat eum, *xvi*, 218. Oratio exauditur ubi obediens oratio, quam deum nullis temporibus, *vii*, 432. Non accipiunt homines quod petunt, quia male petunt, *xv*, 167. Orandum est ut non faciat Deus, quod non bene petimus, *ibid.*, 170.

Oratio. Aliquando Deus iratus dat quod petit, et Deus propitius negat quod petit, *xxx*, 744; *xxxix*, 273. Nonnullis impotentibus Dominus Deus quod petebat concessit, iratus, sicut enim Apostolo negavit propitius, *xxxix*, 483. Metuendum est ne Deus nobis necia, quae possent non dari propitius, det iniqua, *xvi*, 167. Proces demonum exaudit Deus ad tentationem, quoniam ipsam Job ad amonitionem, *xi*, 467, 468. Apostolus rogat, et non accipit; diaboli regit, et accipit, quare, *xii*, 204; *xix*, 467. Paulus oia exaudit ut voluntatem, sed ad substantiam, *xxx*, 244. Quomodo aeterna quae amodo temporalia petenda, *ibid.* Exauditur multa et multis modis, non solum Christiani Catholicis, sed et Paganis, et Iudaeis, et haereticis, *xxxix*, 272. Extra Ecclesiam exauditur multi ad multa, sed non ad vitam aeternam, *vii*, 257; *x*, 501; *xii*, 167, 195. Proces improbo-

rum quomodo exauditur, *xvi*, 235. Multi clauso ore exauditur a Deo et multi in magnis clamoribus non exaudiuntur, *xi*, 257. Exauditur quidam ad damnationem, et non exauditur quidam ad salutem, *xix*, 203. Deus alios exaudit, alios non exaudit, prout enim novis expellere, *x*, 193; *ii*, 167. Quomodo desiderium se exauditur non propitius dat Deus, *xi*, 27; *xix*, 477 et seq. Superflua petens propitio Deo non exauditur, *xvii*, 439; *xviii*, 378. Gto exauditur, qui terrena non petit, *xii*, 291. Derelinquens non derelinquit Deus, quando in bonis temporalibus non exaudit, *xi*, 21, 51, 72. Deus non exaudit ad temporalia intelligamus ab ipso desideria semper, *viii*, 266. Dum Deus trilateralis non auferit uti deprecati fuerant; nos ab eo negligi non existimemus, sed bona simpliciter speramus, *xxxix*, 483. Male sperans homines quod vult accipere, Deo potius miserante non accipit, *xvi*, 167, 169, 186. Exaudit Deus ad similitudinem, non ad voluntatem, *vii*, 269; *xix*, 470. Non habeatis pro magno exaudiri ad voluntatem, *ii*, 344. Petre est Deus, et quod male expont filius dei, dat, *xii*, 498. Crede Petri, quia tibi dabo expeditur, daret tibi, *xviii*, 374. Non petendum est aliquid quod exau, sed quod nobis Deus expedire scit, *vii*, 502. Novit Deus quid dari nobis expediat, non autem intendamus, quid nobis proptius accipere, *xix*, 496. Propitius Deus cum male amamus, negat quod amamus; iratus autem dat, amamus quod amamus, *vii*, 343. Cum in amamus quod vult Deus ut amemus, proci dubio daturus est nolus, *ibid.*

Oratio. Deus et eum differt, vult; et quod differt, adest; et si differendo adest, ne preperamus cum impel voluntatem, periculum non incipit, amemus, *xix*, 387. Oratio pro jure facilius pro inique magis laborat, *xviii*, 392; *xix*, 133, 140, 148. Cum aliquando tardum dat, commendet doca, non negat, *xviii*, 230. Quod dare vult Deus, differt; ut amplius desideres dilatum, non vilescat cito datum, *ibid.*, 375. Deus forte aliquid dare differt, vel momenta desurientem relinquere, *vii*, 213. Quomodo

non negatur, sed ut congruis dentur tempore, differuntur, *xvii*, 309. Novit horam dandi qui curat, *xix*, 466, 467. Deus si non dat ad horam, exerceat quietem, non contemnit petentem, *xv*, 211. Oratioibus Deus vult desiderium nostrum exerceri, quo possimus capere quod preparat dare, *xxxix*, 475. Oratio quomodo benefici dilatione, tribulationum adversitate quasi repellitur, ut tanquam ignis flatus percussus ardentius inflammetur, *x*, 245, 246. Differat tantum quod in nomine Salvatoris petimus, non negatur, *xix*, 170. Fidelis multa deprecatur secularium seculum, et non exauditur; ad vitam autem aeternam semper exauditur, *ix*, 100. Orationes, observationes, etc., qui differunt, *xi*, 476, 477. Finit precesiones ante quam illud, quod est in Domini mens, incipit audire, *ix*, 170. Oratio communitur vobis discipulis; et interpellationes seu postulationes, cum populis benedictis; et post haec omnia gratiarum actiones, *ibid.*, 178. Oratio communis vobis discipulis instituitur, *xxxviii*, 521. Oratioibus communitur et alteris plus agimus, quam singularibus et privati, *ex Inocentio*, *xi*, 439. Oratio ante cibum, *xxxix*, 372. Oratio pro mortuis ad alium, *xv*, 225. Oratio pro defunctis, *ix*, 504. Egrege Augustini orationes ad Deum, *xvii*, 414, 450, 451.

ORATORUM, *xxvi*, 574. In oratorio nemo aliquid agit, nisi ad quod factum, unde et nomen accepit, *vii*, 400. Oratio terrarum Adami nomine significatur, *x*, 148. Oratio terrarum pariter, *xi*, 318. Oratio terrarum non per viginti Legis observationes, sed per Evangelii idem possessio Abrahae facta est, *ibid.*, 384.

ORATI ROMANUS universum orbem Romanum novus Augustinus tenuit et defendit, *ix*, 488.

ORATI PATRIS JOVIS et NEPTUNI, *ix*, 340. Oratio receptor mortuum, *ibid.*, 310. Oratio terrarum et indiana mundi partem esse voluit, *ibid.*, 329.

ORDINATIONIS SACRAMENTUM, *xxxix*, 286. Ordinationis beneficiis, *xxxix*, 13. Ordinato clerici sit ad plebem congregandi, *xxvi*, 279. Ordinati debent esse sine crimine, *xxxix*, 486. Or-

dinationis manus suspensus imponere, nec ad commendationem suam alteri episcopo cum subintroducere recusat Augustinus, *xxxix*, 83. Ordinare debuit qui in parte Donati baptizatus est, rogatus Augustinus non consultus addit, *ibid.* est facere si cogaris, aliud considerare et facias, *xii*, 264. Ordinationis tempore lacrymas fudit Augustinus, *xxxix*, 300. Post etiam omni nullo gravius exparte est, quam potabat, *ibid.* Ordinius Valerium obsecrat, ut ipsum sicut in accessu precibus ac studio agere, quo instructor fiat, *ibid.* Negat Augustinus Primum in Tebeida sibi tradita ab alio episcopo, nisi ac interrogato ac permittente, posse ordinari, *xxxix*, 439. Credebatur populus Hipponeus non posse fieri, ut qui apud se ordinauerit inveniunt, a sua urbe possent abscedere, *xxxix*, 437. Alter sententia Augustinus, *ibid.* Ordinationis sacramentum non licet iterari, *xxxix*, 175, 177. Non auditur, *ibid.*, 236. Sacramentum ordinationis manens in ordinatis, *xxxix*, 279. Etiam in eo qui aliquo culpa renovatur ab officio, *ibid.*, 280. Ordinati etiam extra Ecclesiam in suis honoribus non suscipi, *xi*, 470. Ordinationis Auctori anniversarius dies, *xviii*, 614. Item ordinationis Augustini, *xxi*, 215, 219. Ordinatori Stephani Petrus, *ibid.*, 24.

ORDO est pariter dispariumque rerum sua cinque loca tribuere dispositio, *vii*, 377. Ordo est per quam sequitur omnia sua Deus constituit, *xxxix*, 455, 461. Ordo, bonum generale in rebus a Deo factis, *xxxix*, 262. Ordo rerum quod valeat, *xxxix*, 353. Ordo cuncta a Deo administratur, *i*, 153, 154, 172. Eo continetur etiam malis, *ibid.*, 156. Ordinalio cogit esse, inordinatio non esse, *xxxix*, 339, 340. Ordo per se non sit, qui navit ordinare quod creavit, *xxx*, 8. Ordini rerum transmutation pro nostris meritis adiuvimus, *i*, 408.

Ordo naturae in homine, *iv*, 17. Ordo et pax eadem, ut prius homo Deo, deinde cetero homini subiungatur, *xv*, 381; 432. Ordinem tenere et ordine tenere, non idem, *i*, 514. Injuri iuste et fedipalebre ordinantur, *vii*, 369. Peccatum hominem ordinavit Deus tempus

non turpiter, *r.* 499. Ordinare noris Deus deserentes ut animas, *xxv.* 522. Qui igne se ordinat in peccatis, iuste ordinator in panis, *xi.* 11.

Ordo. *dux ad Deum, r.* 163. Ordo terram servatilis, ut animas bene agit, *xx.* 10. Ordo vixit et conditionis, *r.* 193 et *repp. fure.* Ordo ille apud Paulum, ubi pitoria procedunt, *xxv.* 516. Ordo nun est ubi deterioribus meliores antecedunt, *xxvii.* 528. Quod mutatur in oribus, ad esse et ad ordinem tendit, *ibid.* 531. Ne quia peccatorum si praescriptis verbis habetur, cum incoerentia quia nihil operans, *xxv.* 509, 510. Ordinare est aequalis pra nostro capite debemus, *ibid.* 510. Res ordinatas nos peregrine non ideb potestamus, quia nobis, vel quia Deo sic casu placuit, *ibid.* 511. Voluntatem Dei praepositor quippe iustus in die, tunc ordo interduo dicitur, *xxix.* 520, 261. Libri de Ordo scripti sub finem anni CCLXXXVII, *r.* 243. Zenobius sunt dicitur, *ibid.* 146, 147. Quare, *ibid.* 158. Ordo nominis scripta. Malearum scriptura, *xxi.* 382. Ordo in lege replicare, *xxxi.* 168.

ORIBUS pertinet ad ignem, qui exurit quod vitiosum est in amore cognitur, *ii.* 214, 215.

ORIS interpretatur Sacerdos, *x.* 126. ORGANE omnia instrumenta musice significant, aliquando tamen sumitur pro solo in quo tollitur instrumentum, *ix.* 149; *xxix.* 88. Organa musice sanctorum designant, *xxii.* 88. Organa sua habent civitates Jerusalem Scripturas Dei, praesepa Dei, promissa Dei, etc., *xxi.* 263. Organum qualis, tale organum, *xxi.* 53.

ORIBUS et Plades, *xxii.* 72.

ORIBUS. *Præd.* ab Oriente Venientes adorare. Item inveniunt, *xxxi.* 430, *xxiv.* 208, 210, 213, 216, 424. *Vide* *M. d.* EPIDEMIA.

ORIENTALES heretici Donatistas aliquo modo se sociare tentaverunt, *xxxi.* 507. An iudicium quod habuerunt de baptismo recedunt, non constat, *ibid.* 480. Orientales populi requirunt Dominum significandam primum sabbato relaxant, et propter humilitatem mortis Domini quidem ex Occidentalibus jejuant;

sabbatum Pasche ab omnibus jejunatur ad renovandam memenciam doloris Apudolorum de morte Domini, *xxxviii.* 404, 405.

ORIENTALES porta que respicit ad Orientem, semper clausa erit, et non intrabit per eam nisi solus pontifex, *xxiii.* 149.

ORIGENES, *xxix.* 435, 436; *xxi.* 449. Eius error quod omnia reverterentur ad id unde deflexerunt, *xxi.* 449. Origines error de supplicio diaboli et damnatorum non semper duratur, *xxxi.* 23, 164. De salvando istam diabolo, *iv.* 192. Origines sensisse, posse diabolum misericordiam Dei impetrare, quidam asserunt, quidam negant, *xxvii.* 387. Origines sententia de salvando diabolo refellit, *iv.* 198. Origines errorum, ipsa elementum fuit, *ibid.* 405. An de eoque lapsus esse putaverunt Philonem, Platonem, Origenes, *xi.* 320. Origines libri tres *Agg.* *ii.* 38. Origines ex Theodotio addidit ad Septuaginta interpretationem, *xxxi.* 70. Psalmos interpretatus est, *ibid.* 69. Quinque volumina scripta in Epistolam ad Galatas, et de eademque lib. X Stromatum, et aliis, ex Hieronymo, *xxxi.* 55, 56. Nec Petrum peccasse, nec Paulum precoriter arguisse, majorem, ideb asserit, ut Porphyrio blasphemanti respondeat, *ibid.* 56, 60. Origines et veterum sententiam de Petro reprobam a Paulo Joannes Chrysostomus amplectitur, *xxxi.* 67. Hieronymo vocat Augustinum, ut produm Origines et Iherosolymorum errorem, *xxxi.* 418. Origines ad Hieronymum mirabiliter laudat, ut post non mediocriter nec de molochis quæstionibus reprehensam, *xxxi.* 413. De Origines quantum omnimodum ipsa non recepit Ecclesia, liber ab Augustino scriptus, *xx.* 370. Origines nec probatur ab Ecclesia, quævis, *iv.* 192.

ORIGINES heretici qui et Augustinus tractatoris, *xxvii.* 328. Originationem dogmata plura defendi possunt, sed quidam admittent que a Catholica Ecclesia non recipiuntur; maxime de pargitione et liberaliori seruitute post longum impugnat admodum resolutione rationalia universæ creaturæ, *ibid.* 228, 229.

ORIGENISTÆ alii heretici a necio quo Origene dicitur sunt, *xxvii.* 228.

ORIGENISTÆ peccatum, *xxix.* 456, 483; *xx.* 583, 586. Originali peccato obnoxio omnes, *xx.* 344; *xxviii.* 519. Parvuli, *iii.* 325. Originale peccatum trahit infans ex Adamo, qui unus erat cum illo et in illo, *xxviii.* 226. Generatio ex Adamo delecto obligat; creatio ex Christo tam illud quam quicquid postea ex iniquis operibus hanc manæ conversationis accedit, *solvit, xi.* 251, 252. Nasci ex Adam necessitas est ex damnatione; nasci per Christum, voluntatis et gratiæ, *xiv.* 422. De incarnatione anime nulla sententia tenenda que neget peccatum originale, *xx.* 341; 345. Si animæ creaturæ singulo singulis quomodo peccatum originale contrahant, *ibid.* 330, 331. Originale peccatum et alienius est, et noturum, *xxviii.* 217. Originale vacuum deest panis, *xxviii.* 112. Hieronymus dogma de peccato originali in libro contra Iovinianum, et in commentariis in Job stabilivit, *xx.* 325, 339.

Originale peccatum negabat Pelagius et cum eo Pelagiani, *xx.* 325; *xxi.* 32. Epistola Zosimi in qua nunciat peccatum originale, *xxi.* 28. Originale peccatum arguit infantum leptomus, *v.* 489. Originale peccatum baptismum diluitur, *viii.* 446. Parvulorum baptismum non operetur, quia peccato originali obligatur, *xxi.* 250. In originali non dicitur, peccatum atque supplicium, *iv.* 380. *Vide* *HERETICI.*

Originali peccato inveni propagato et confusatio, *iv.* 289. *Opus, iv.* 16. Ornamentum nobis fuit corpus nostrum; peccavimus, et compesce inde accepimus, *xii.* 480. Ornamenta exteriora hominis quanto magis appetuntur, tanto magis interiora detrahuntur, et inversa, *xix.* 382. Ornamenta summorum non in tortis erantibus, *ibid.* Ornamenta auri vel vestis non vult Augustinus praeposita prohiberi sententia, nisi in qui neque conjugii, neque continentis capiosos, cogitare debent quomodo placeant Deo, *xxi.* 363. Ornata maxime Christianorum et Christianarum,

mores homi sunt, *ibid.* 364. Auri circumspici et interior erunt et cetera in hoc modo, que vel ad manem pompam vel ad incedendam formæ adhiberi solent, merito reprehensa sunt, *ibid.* 402. Ordini solis auribus ignem permissio sunt; et hoc secundum veniam, vero secundum imperium, *ibid.* 364. Si ad oratum incedentem dura aliqua conditione mulier a viro cogatur, habeat in superbo cultu cor humile, *ibid.* 403.

OROSIUS, *xxi.* 384.

OROSIUS præbiter Hispanus, *xxxi.* 430; *xxviii.* 83; *xxi.* 354. Ab illius Hispania ad Augustinum transit, Scribaturam ardore inflammatus, *xx.* 370. Orosium Augustinus mittit ad Hieronymum, *ibid.* 324. Orosii commentarium, *xxix.* 439. Orosio de Priscillianorum heresi et Origines, quibusdam opinionibus, Augustinus uno libro respondit, *xx.* 320, 371. Orosius literas Herodoti et Lazzarideli ad concilium Carthagine, *ibid.* 320. Librum in quo Hieronymus de resurrectione carnis præclare disputat, ad Orosium attulit, *ibid.* 423. Orosium fratrem suum vocat Hieronymus et Augustinus filium, *ibid.* 378. Orosii elegum, *ibid.* 324.

ORIBUS poeta theologus, *iii.* 449, 492. Maxime omnium nobilitatis est, *ibid.* 466. Infernis sacra profectus est, *iv.* 147. Orphei præsentia de Christo an apud Gællibus, quam Prochostatum Hieronymus, *xxvii.* 361, 374, 378. ORPHEUS, Latinus populus, *xxi.* 176. Orpheus et viduas fuit gladius verbi Dei, *ix.* 264.

ORPHINOUS, id est, repta acclentes, *xxvii.* 344.

ORPHINOUS duodecimus rex Sicyoniarum, *iii.* 492.

ORPHINOUS genus avium non utiqueque distinte coturbatus, *vi.* 245, 246.

OS. Os duplex, corporis et cordis, *xxv.* 212, 465, 467. Os cordis, *xii.* 95, 96, 289. Os cordis nulla claudat; que ore corporis non dicitur, *xxvi.* que ore corporis non consensus tanquam verbum, interius exprimitur, *ibid.* 211. Os interius dicitur auri interiore, *ibid.* 212. Os corporis nulli profert, nisi quod ex ore cordis emanat, *ibid.* 211. Os oc-

cultum in corde sapida gaudia de pane Dei rumianis, xxx, 146, 117. De quo are dictum sit, *Os quod menditur occidit animam*, xxvii, 457. Os Dei, eloquium eius, xi, 403. Ori non est ponendum claustrum, sed ostium continentis, xii, 361.

OS, sive osium abscissum, firmitas interior, xii, 359. Os in Scripturis firmamentum minime vel fortitudinis significant, vii, 156, 385; xi, 28; xii, 332. **OSIA** in corpore Domini decuntur omnes iusti, firmi cordes, fortes, etc., vii, 410; viii, 48, 49, 252; xi, 22. **OSIA** in Scripturis patientiam in fide significant, vii, 541; Os Iherosolime, spirituales, viii, 290.

OSCEUS infirmum fomine alienae verberis vindictur, iv, 183. **OSCULANTI** res comendatio recepta apud antiquos, vi, 138. **OSCULOM** pacis inter sacramenta, xx, 179, xxxii, 82. **OSCULOM** dabatur infidelibus in baptismate, xxxv, 68.

OSIS rex Israel rogavit Balaam tempore, xii, 46.

OSER, propheta quid praedixit, ii, 171. **OSSE** conuulsum cum meretricio quid significet, explicatur a Apostolo, xxxix, 98. **OSSEUS** osusius scilicet, ii, 410, 442.

OSVENSARE mala, pro facere mala, vi, 32.

OSTENTARI ostendendo dicta, iv, 177.

OSTIUM portae, initium fidei, vii, 517, 518. **OSTIUM** quoddam nostrum quoniam deus habet valvas, expulsiorem et hinc, xii, 387. **OSTIUM** cordis diligenter claudendum, *ibid.*

OSTIARIA Domitiani qui se gerat ergo ignotos, xviii, 31.

OSTIUM dat locum tentationi, ii, 120. **OSTIO** ad pietatem, non ad ignavian fruentium, xxxix, 3. In ostio non inters vacatio debetque deseri, sed aot lapsus, sed inventa veritate, iv, 48. **OSTIUM** scriptum illud est, quod perpende sapientie impenditur, xvi, 406. **OSTIUM** sanctum quandonam relinquendum, ut praedicatur Christus, *ibid.* 107. **OSTIUM** sanctum querit charitas veritatis, negotium iustum inceptit necessitas charitatis, iv, 49. **MAGNA** recessione a iustitia rerum labentium opus est, ut fiat in homine nihil

linere, xxxviii, 275. **DELICENT** in ostio licet, *ibid.* Ostiorum negotium, xi, 311; xiii, 8.

OSIA non sumunt Manichei, xxvii, 233.

OSIA, Ovis curam Deus ipse suscepit, xviii, 24. **Ovis Dei** quoniam, *ibid.* 74. **Ovis** gregis Dei nolite perturbare temporalibus divitiis vestris, Deum omnibus aequaliter adit, *ibid.* 75. **Ovis** ad qua Christus missus est, *ibid.* 302. **Ovis Christi** et non oves, quoniam, xvi, 20. **Ovis Christi**, praedestinatus, xv, 504. **De ovis Christi** nulla perit, xvi, 21. **Christus** ad Judaea dicebat non vult eos ex ovibus suis, quia eos videbat ad sempiternum infernum praedestinatos, non ad vitam aeternam sui: arguimus ovem comparatos, *ibid.* 20, 21. **Ovis Christi** ostia ex Judaea, sed non sola, xvi, 182. **Non solum pastor**, sed etiam oves intrant per ostium, xv, 507. **Ingressi** et egressi per Christum, quid, *ibid.* 200. **Ovis** ovium consociatur labores pastorem, *ibid.* 166. **Ovis Christi** ante quia advenit vocem ipsius audierit, non alioquin vocem vocem ipsius audierit, non alioquin, *ibid.* 502. **An oves Christi** erant, qui errabant, et vocem alienorum audiebant, *ibid.* 503. **Non omnes** qui vocem Christi audierint, oves erant, *ibid.* 502. **Ovis** per Christum ad ovile reducta secuti, xxi, 477. **Ovis** assiduus vocem subditur, xviii, 62. **Ovis** per se a pastore inventa, ex eadem adhuc peculiarit, xi, 543. **Ovis** populi, xi, 423. **Ovis** delectans, perfectus, *ibid.* 524. **Ovis** et boves in Psalmis, recte accipiuntur omnes sanctae spirituales creaturae, iv, 198, 194. **Ovis** spes, iustus et regius in solo Deo, xviii, 26, 27. **Ovis** errantes non sine exitum periculi negliguntur, *ibid.* 16. **Delincentem** Christus postulat sibi ergo oves sua impedi, xi, 313. **Diligendum** est pastor, mercedem tolerandum, eadem lato, xxi, 173. **Vide Pastorem**. **Ovis** patient et misericors Dei sumus, xviii, 43. **In inferno** sunt oves, quibus aures pastor est in caelo sunt oves, quibus pascit vita est, viii, 387.

Ovis Christi quis oves complectitur, xi, 233. **Tres** personae ad ovile venientes, pastor, fur et mercatorius, xix, 171.

OSCEUS ut est, ostentia, intelligitur Patris et Filii, xxii, 142.

OSIMONA sententia, xxxviii, 380. **OSTIA** vasa Juda, iii, 469, 470.

P

PACTUS dimittendi, ut dimittatur nobis, xx, 102; xxi, 139.

PACTUS utem ostendit Faustos et Judaeis et Catholicis, xxviii, 507.

PAGANI vocatur deorum falsorum multorumque cultores, xxi, 552. **In quodam** a Manicheis, xxviii, 517. **Paganialis** error unde iudeus, ii, 332. **Paganus** quid de principio rerum, quid sit deus sentiant, xxxvii, 517. **Solem** adorant, vii, 321. **Deus** unicus a Paganis celebratur variis nominibus, xxxviii, 288. **Paganorum** religio circa homines mortuos tota occupata fuit, ii, 409, 410. **Pro diis** habent homines mortuos, xx, 423. **Paganos** demoniacos vocat Augustinus, xxxviii, 422. **Paganorum** sacerdos mortificandus, non tantum propter impietatem, sed propter mortuos deos eorum, xxxi, 167. **Laudendi** et salutandi non receptus in solemnitate Paganorum, v, 601. **Paganorum** idolatrique error, turpissimus, xxxix, 181. **Crucelissimi**, ii, 68, 69. **Paganorum** imitatione decorum sturum peiores sunt, *ibid.* 160. **Paganus** non excusatur sua sacrilegia et simulacra, quod eleganter interprentur quid quaque significant, *ibid.* 307, 308. **Paganorum** in cultu litigantibus deorum erroribus, xxxix, 401. **Paganus** membrae praesepia non habent, xxxix, 326.

Paganorum non vera virtutes, xxxv, 257. **Vide** **INFERIUS**, **VIRIUS**. **Virtutes** Paganorum steriles, xi, 305, 306. **Paganus** nihil prodest, non quidem quod iam bonum sit, sed quod nullo modo quod, vii, 382. **Nonnulli** mores etiam Paganorum nominis ex Deo sunt, xl, 99. **Paganorum** reipublice felicitas luxuriosa, licentiosa, sacrilega, xxxix, 533. **Paganus** ad quendam temporaliter exambulant, x, 501. **Paganus** furax et latro, xv, 496. **Deorum** doctrinae de virtutibus et vitiis, *ibid.* **Paganus** in tenebris suis, vii,

332, 313. **Paganus** Christum voluit nihil sensisse contra deos suos, sed eos magico ritu coluisse, xxi, 396. **Paganus** oraculis suis Christum laudare compulsi, *ibid.* 304. **Paganorum** subterfugium ne sunt Christiani, vii, 592. **Paganus** in Christianis refertur malorum causam, x, 102. **Forum** in Christianam religionem querebat ex vastatione Romae, xviii, 387; xxi, 8. **Paganorum** scandalum ex pressuris mundi, xviii, 384. **Paganus** Christianorum discordia avocari a Christiana religione non debent, xviii, 487.

Paganus non credens, sed evadentes conitit, xv, 476. **Paganorum** ad Christum mira conversio, iv, 313. **Paganorum** superstitio deletur, xvii, 381. **Simulacra** condendi iossa sunt recentibus legibus, xxxi, 137. **Sacrificia** capite pleuntur, xxxix, 179. **Is** Paganus multi ad Deum verum conversi timore legum generalium, *ibid.* 193. **De** templis, id est, iudis qui evocantur, non licet Christianis in usus privatos quidquam usurpare, xxxviii, 403. **Pis** operibus eccernuntur Christiani a Paganis, xi, 52. **Cum** Paganus polum quum malis Christianis quae videbantur boni Christiani, xi, 46. **Paganorum** infirmis cum Martyrum constantia comparatur, xxi, 317. **Paganus** venientes ad Christum, operum fieri possunt, xxxi, 339. **Paganus** ligna sylvarum appellati, x, 441. **Lapidis** mortui, xvii, 371. **Paulinus** adversus Paganos scriptus, xxxviii, 422. **Hoc** Paulini opus fuit Augustinus, *ibid.* 458.

IN **OPERA** in operis litteris quid significat, xv, 460.

PALAESTRINUM iudicium in casu Pelagii, xi, 481, 497, 500, 505; xlii, 32, 218. **Pelagiano** coniecto quoniam Pelagius mathematicianus, xi, 500; xli, 218. **Vide** **PELAGIUS**.

PALATINUS appodis Graeci appellati, et

culum in corde sapida gaudia de pane Dei rumianis, xxx, 146, 117. De quo are dictum sit, *Os quod menditur occidit animam*, xxvii, 457. Os Dei, eloquium eius, xi, 403. Ori non est ponendum claustrum, sed ostium continentis, xii, 361.

OS, hinc osium abscissum, firmitas interior, xii, 362. Osa in Scripturis firmamentum minime vel fortitudinis significant, vii, 156, 385; xi, 28; xii, 323. Osa in corpore Domini decuntur omnes iusti, firmi cordes, fortes, etc., vii, 410; viii, 48, 49, 252; xi, 22. Osa in Scripturis patientiam in fide significant, vii, 541; Os Iherosolime, spirituales, viii, 290.

OSCEUS infirmum fomine alienae verberis vindictur, ix, 183. Osculanti alies comendatio recepta apud antiquos, vi, 138. Osculum pacis inter sacramenta, xx, 179, xxxii, 82. Osculum dabatur infidelibus in baptismum, xxxv, 68.

OSIS rex Israel rogavit Balaam tempore, xii, 46.

OSER, propheta quid praedixit, ii, 171. Osee coniugium cum meretrice quod significet, explicavit Apostoli, xxxix, 98. OSIBUS ostendit fides, ii, 410, 442.

OSVENSARE mala, pro facere mala, vi, 32.

OSTENTARI ostendendo dicta, iv, 177.

OSTIUM portae, initium fidei, vii, 517, 518. Ostium cordis nostri inquit datus habet valvas, respicitatem et hinc, xii, 387. Ostium cordis diligenter claudendum, *ibid.*

OSTIARIA Domitiani qui se gerat ergo ignotos, xviii, 31.

OSTIUM dat locum tentationi, ii, 120. Ostio ad pietatem, non ad ignaviam fructum, xxxix, 3. In ostio non inters vacatio debetque deseri, sed aot lapsus, sed inventa veritas, iv, 48. Ostium scriptum illud est, quod perpende sapientie impendit, xvi, 406. Ostium sanctum quandonam relinquendum, et praedictur Christus, *ibid.* 107. Ostium sanctum querit charitas veritatis, negotium iustum inceptit necessitas charitatis, iv, 49. Magna recessione a iustitia rerum labentium opus est, et facti in homine nihil

linere, xxxviii, 275. Delictum in ostio licet, *ibid.* Ostiorum negotium, xi, 311; xiii, 8.

OSV, non sumunt Manichei, xxvii, 233.

OVES, Ovium curam Deus ipse suscepit, xviii, 24. Oves Dei quoniam, *ibid.* 74. Oves gregis Dei nolite perturbare temporalibus divitiis vestris, Deum omnibus aequaliter adit, *ibid.* 75. Oves ad qua Christus missus est, *ibid.* 303. Oves Christi et non oves, quoniam, xvi, 20. Oves Christi, praedestinati, xv, 504. De ovibus Christi nulla perit, xvi, 21. Christus ad Judaea dicebat non vae eis ex ovibus suis, quia eos videbat ad supplicium infernum praedestinos, non ad vitam aeternam sui: saepius vocis comparatos, *ibid.* 20, 21. Oves Christi ostia ex Judaea, sed non sola, xvi, 182. Non solum pastor, sed etiam oves intrant per ostium, xv, 507. Ingressi et egressi per Christum, quid, *ibid.* 200. Vitis ovium consistit labore pastorem, *ibid.* 166. Oves Christi ante gra adven- tum vocem ipsius audierunt, non alioquin vocem ipsius audierunt, non alioquin, *ibid.* 502. An oves Christi erant, qui errabant, et vocem alienam audiebant, *ibid.* 503. Non omnes qui vocem Christi audierunt, oves erant, *ibid.* 502. Ovis per Christum ad ovile reboctat secuturus, xxx, 477. Ovis assiduus vocem subditur, xviii, 62. Ovis peribit a pastore inventa, ex eadem adhuc peculiarit, xi, 543. Oves populi, xi, 423. Oves detonsae, perfecti, *ibid.* 524. Oves et boves in Psalmis, recte accipiuntur omnes sanctae spirituales creaturae, vi, 198, 194, 195. Ovium spes, iustitiae et regni in solo Deo, xviii, 26, 27. Oves errantes non aucto exarum periculo negliguntur, *ibid.* 16. Delinquentes Christus postulat sibi ergo oves suas impedi, xi, 313. Diligendus est pastor, mercedem tolerandam, ex eadem latro, xii, 173. *Vide* Pastores. Oves pascent et nominam Dei sumus, xviii, 43. In inferno sunt oves, quibus aucto pastor est in caelo sunt oves, quibus pasce vita est, viii, 387.

OVIZ Christi quis oves complectitur, xi, 233. Tres personae ad ovile venientes, pastor, fur et mercatorius, xix, 171.

OVIS, ut est, ostentia, intelligitur Patris et Filii, xxii, 142.

OXIMONA sententia, xxxviii, 380. **OXUS** vasa Juda, iii, 469, 470.

P

FACTUS dimittendi, ut dimittatur nobis, xx, 102; xxi, 139.

FACTUS ostendit Faustos et Judaeis et Catholicis, xxviii, 507.

PAGANI vocatur deorum falsorum multorumque cultores, xii, 552. In quodam Manicheis, xxxviii, 517. Pagani error unde nascitur, ii, 332. Pagani quid de principio rerum, quid de deo sentiant, xxxvii, 517. Solem adorant, vii, 321. Deus unicus a Pagano celebratur variis nominibus, xxxviii, 288. Pagani religio circa homines mortuos tota occupata fuit, ii, 409, 410. Pro diis habent homines mortuos, xx, 423. Pagani demoniacos vocat Augustinus, xxxviii, 432. Pagani sacerdos mortificandus, non tantum propter impietatem, sed propter mortuos deos eorum, xxxi, 167. Laudandi et salutandi non recepti in solemnitate Pagani, v, 601. Pagani in diis ritibusque turpissimos, xxxix, 181. Crucelissimi, ii, 68, 69. Pagani imitatio deorum sturum peiores sunt, *ibid.* 160. Pagani non excusati sua sacrilegia et simulacra, quod eleganter interprentur quid quaque significant, *ibid.* 307, 308. Pagani in cultu litigantum deorum erroribus, xxxix, 401. Pagani membra praesepia non habent, xxxix, 326.

PAGANUM non vera virtutes, xxxv, 257. *Vide* Invidiosus, Vixit. Virtutes Pagani sterile, xi, 305, 306. Pagani nihil prodest, non quidem quod iam habent, sed quod nondum habent, vii, 382. Hanc et mores etiam Pagani nominat ex Deo sunt, xl, 99. Pagani reipublice felicitas luxuriosa, licentiosa, sacrilega, xxxix, 533. Pagani ad quendam temporalium exambulant, x, 501. Pagani furcs et latrones, xv, 406. Errorum doctrinae de virtutibus et vitiis, *ibid.* Pagani in tenebris suis, vii,

332, 333. Pagani Christum volunt nihil sensisse contra deos suos, sed eos magis riu coluisse, xiii, 396. Pagani oraculis suis Christum laudare compulsi, *ibid.* 304. Pagani non subterfugium ne sunt (Christiani), vii, 592. Pagani in Christianos referunt malorum causam, x, 102. Forum in Christianam religionem querebat ex vastatione Romae, xviii, 387; xxi, 8. Pagani scandalum ex pressuris mundi, xviii, 384. Pagani Christianorum discordia avocari a Christiana religione non debent, xviii, 487.

PAGANI non credentes, sed evadentes contitit, xv, 476. Pagani ad Christum mira converso, iv, 313. Pagani superstitio deletur, xvii, 381. Simulacra condendi iossa sunt recentibus legibus, xxxi, 137. Sacrificia capite pleuntur, xxxix, 179. Is Pagani multi ad deum verum conversi timore legum generalium, *ibid.* 193. De templis, id est, iacta qui evectum, non licet Christianis in usus privatos quidquam usurpare, xxxviii, 403. Pias operibus receduntur Christiani a Pagano, xi, 52. Cum Pagani postquam cum malis Christianis converserunt boni Christiani, xi, 46. Pagani infirmis cum Martyrum constantia comparat, xii, 317. Pagani venientes ad Christum, operum fieri possunt, xxxi, 339. Pagani ligna sylvarum appellati, x, 441. Lapides mortui, xvii, 371. Paulus adversus Paganos scriptus, xxxviii, 429. Hoc Paulus in suis litteris quid significat, xv, 460.

PALAESTRINUM iudicium in casu Pelagii, xi, 481, 497, 500, 505; xlii, 32, 218. Palaestrino coniecto quoniam Pelagius mathematician, xi, 500; xli, 218. *Vide* PELAGIUS.

PALATIN appropos Graeci appellati, et

nonnulli poëta Latini eorum vocaverunt palamit, vi, 818.

PALANIVS episcopus, xi, 389, 424. Palamium non est Augustinus quemodo in Christiana sapientia, quam deiecit, penitentia se persequeret, xii, 286.

PALLA triplicem vinu habet, ut nives seruet, et serventur, ut poma immatura maturant, vi, 161, 171. Pallas et circumnium homine significatur hereticis, *ibid.*, 326, 358. Injuria, xxxv, 114. Pallas sunt carnalia quærentes, sive sunt iultra, sive facis, xx, 303. Pallas iustitiae, incipit spiritus ventus innotuitus auferit, cui oppositum populus gravi, viii, 30. Pallas potest fieri frumentum, xi, 263.

PALLASIO candore, xxxviii, 417; xxxix, 28, 29, 41, 119.

PALLASIA ad Memoriam S. Stephani Hippocri sanata, iv, 253.

PALLASIA, xi, 412.

PALLASIO Tilianensis episcopus, xxxvii, 369.

PALLASIO meritorum Hercules flavit, ii, 424.

PALLIATII philosophi, Cyprianus dicitur, i, 84. Pallio et chiva utebatur Cyprianus, iii, 206.

PALLIO deus Romanus, ii, 188; xi, 190; xxxviii, 292. Ad Hostilio introductus, ii, 193, 209, 300. Pallio et Febrici facta sequebantur Romani, xiii, 366.

PALLIACIA, xxxv, 286.

PALLIACIUS suos colonos Donatista ad Catholicum fidem adduxit, xxxix, 7.

PALLIUS dicitur est in Aranda Lycanus, iii, 453.

PALLIUS, viii, 378.

PALLIUS, xxxii, 288. In iudicio numeribus eorum solent, *ibid.*, 324.

PALLIUS Balisensis episcopus, viii, 97.

PALLIUS facere, est pugilari, ix, 34.

PALLIUS episcopus, xi, 389, 424.

PALLIUS dicitur dicitur ad veterum pontificum, vi, 22, 26, 27, 43, 55, 310; xviii, 195, 204. Pallas hominum nutrit, et accipit necat, xlv, 57. Pallas et merum ad mortuorum sepulera tollit, viii, 385. Et celebrabantur convivia, *ibid.*, Pallas et in bono et in malo est in Scriptura, v, 81. Pallas Deus, xii,

205. Pallas Deus ut hoc nobis heret, deus credit ad terram, *ibid.*, 208. Pallas non deficiens, et indigentiam nostram, Trinitas, xviii, 573. Pallas orbi, Christus, xii, 231; xix, 79; xxv, 113. Et paneum Angelorum manducant, homo, Dominus Angelorum factus est homo, xix, 74, 119, 120. Ex eodem pane laici et Angeli, sed non eodem modo manducant, xii, 231. Pallas vivit qui in vita reficit nos, in patria sustulit, xxv, 123. Pallas Christus cum labore et amore manducandos, *ibid.*, 302. Pallas celestis curiam inferioris hominis quærit, xv, 326. Pallas: Frustra, meritas Christi, xii, 28. Pallas qui reficit, nec deficit, iustitia, veritas, ipse Christus, xxx, 524. Pallas Angelorum et hominum, veritas, sapientia, virtus Dei, xii, 235. Pallas anime verbum Dei, viii, 103; x, 323; xi, 28, 29. Pallas anime Christus est, sed nominis anime quæm falsis panis, xxxix, 198. Pallas coram iustitia, viii, 396. Pallas veritas iniquis peccatoribus, viii, 150. Pallas delictis penitentium, xvii, 306. Pallas terra invenitum, xvii, 544.

Pallas quotidianus duplex, corporalis et spiritalis, xviii, 195, 214. Pallas quotidianus, sermo Dei, *ibid.*, 182, 186, 203. Itebrosus et venustus, *ibid.*, 186. Eucharistia, *ibid.*, 182, 193, 204, 214. quidquid anime ad carnis nostre in hoc vita necessarium est, *ibid.*, 205, 212. Pallas tres dati amico, *ibid.*, 573. Tres panes a Deo petiti, qui petiti salutari conspectu Trinitatis, xi, 74, 75. Pallas commercium esse animo habent, quam panis solutus, v, 112, 118. Pallas de iustitia cum Christus essent non sent, x, 324. Multiplicatio panem in deserto, *ibid.*, In multiplicatione panem, omnipotentia Domini quæ sua panis erat, xv, 43. Allegorie quæ significet miraculum quæque panem, xxxv, 283; xxxviii, 601. ad invicem, *ibid.*, panem, xviii, 314; xxxviii, 64. Mysteria in illa qui saturati sunt de seipsum panibus, xviii, 512. Pallas mendicanti cur Manichei porrigebant, xxxvii, 156, 159.

Pallas benedictus quinque Paulinus Romano et Licentio mittit, xxxviii,

365. Panem ad Alypium mittit Paulinus, *ibid.*, 320. et ad Augustinum, *ibid.*, 324. et Paulino vicarium Augustinus, *ibid.*, 362.

PANTOMIMI, iv, 488. Pantomimus iniquis facillius placet, quam Deus, vii, 470. Pantomimi iulieri et innotuit, vii, 481; xi, 412.

PAPA Romani episcopatus presententia, xxxiv, 406. Romanus pontifex reliquis episcopis loco prior, xxv, 97. Mysterium eodem Apostolicum duobus conciliis, indeque rescriptis venientibus eorum (Pelagii) scripta est, xviii, 580. Vide ROMANUS EPISCOPI.

PAPYRUS, apud Rhodanos, ii, 323 in nota (10).

PARVUS. Tria conspiciuntur in cereo: cera, papyrus et flamma, xxii, 124.

PARABOLA dicitur quando datur similitudo de aliquo, quando de illo male dicitur, x, 227. Parabolas inter et propositiones non habentur discrimen, x, 24. Parabolas decem virginum ad novissimum Christi adventum non pertinere, quoniam specialium sunt, xii, 132. Parabolas Domini secundum similitudinem et dissimilitudinem intelliguntur, xvi, 332. Vide SIMILITUDO.

PARALELUS Consolator vel Advocatus interpretatur, xvi, 174, 175, 240.

PARALYSIS proprie locus non morosus, v, 619. viridarium, xxi, 242. Paralysis generale non est locus omnia ubi debet vivere, xvi, 619. Omnis etiam paralyticus ubi animus bene est, merito paradisi dei potest, v, 619. Paralyticus in Eden plantatum alio corporali, alio spiritaliter, alio utroque modo accipiunt, v, 400. Sententiam tertiam amplectitur Augustinus, *ibid.*, Paralyticus locus a cognitione hominum est remotissimus, *ibid.*, 415. Paralyticus in quo homo formatur vult, quærit, sicut periculum quaeritur ubi sit, xxxix, 169. Paralyticus in iudicium, xii, 286. Paralyticum est terrore ejus, nonnulli spiritualiter tantum intelligi volunt, ix, 142. Quod de paralytico Scriptura narrat, de paralytico spirituali nonnulli transferunt Catholicis intellexerunt, xxxvii, 570. Scriptura corporalem evidentiam ostendit, *ibid.*, Paralyticus

ad proprietatem littere intelligi potest et dicitur, v, 405; vi, 179. Paralyticus quis iuxta Pelagianorum heresim, et quam falsus fuisse, xxxv, 332; xxxvii, 105, 124, 141, 264, 245, 347, 470. Pelagianorum paradisi deliciarum quas, etiam si non peccasset, xxxvii, 474, 475. In paradiso vulnus Pelagiani concupiscentiam valetudinum mittit, *ibid.*, 446. Paralyticus Dei non solum libidinum hominum, verum etiam cruciatibus implere cogitur Julianus, xxvii, 513, 514, 520, 531, 532, 533, et mortuus, *ibid.*, 547, 550, 551, 555. In paradiso non solum mortuum porras, verum etiam mortificaram valetudinum mittit, *ibid.*, 568, 569, 575, 576. Pelagiani originale peccatum negantes, cognuntur cuncta naturalia vitia in paradiso admittere, *ibid.*, 345. Et de facto vitia omnia corporum et animorum illi collocant Pelagiani, *ibid.*, 475. Pelagianorum opinio de paradiso, nulli concupiscentibus, *ibid.*, 208. Paradisi habitudo sine morte, sine tot male corporum admissis, *ibid.*, 160. Status hominis in paradiso quoad senes, xxxv, 336. Ut quid homo positus in paradiso ut operaretur et custodiret eum, v, 416, 419, 420. An peccata perirent, *ibid.*, 296. In paradiso procreatio filiorum etiam alique libidine, *ibid.*, 370, 441. In paradiso quis vult diceretur, sine labore disceretur, xxxvii. In paradiso non clamabas, sed iudicabas, non quærebatur, sed fructuabatur; forte postquam admissis, viii, 286. Ex paradiso terrestri homo dimissus est, xviii, 480. Paralyticus et corporalis et spiritalis, *ibid.*, iii, 184; xxxvii, 366. Paralyticus exspiratio spiritualis et moralis, *ibid.*, 142, 143. Paralyticus terrestri delictis quod allegorice, xxxvii, 462, 464. Paralyticus corporalis in quo Adam fuit, et vitia illa sustinetur, quæ nunc in Ecclesia agitur significat, *ibid.*, et illa quæ post hanc in æternum erit, v, 611, 612. Paralyticus et tertium eodem appellavit Apostolus tertium vitium genus, *ibid.*, 614. Paralyticus in hebrais, xxxvii, 462, 480. Paralyticus in quibus scriptus est Apostolus an in tertio celo, v, 619. Paralyticus latronis promissus, xi, 308. Latro quomodo die mortis Christi in paradiso cum ipso fuit, *ibid.*,

540, 541. Latio potuit introduci in eum paradysum, ubi fuerat corpus primi hominis, v. 411. Paradysum hinc interpretati, xxvii, 608, 608. Paradysum vrbalem negat Seleucianus, xxvii, 241. Paradysus Etesiae typos, xxv, 388. Paradysus Ecclesiae dicta est, v. 541, 611, 612. In homine letitia quadam bene continentis paradysus est, v. 619.

PARALYTICUS hinc quomodo sanatur, v. 404. Paralyticus aperto lepto deponitur ad Dominum, quod figurat, xxvii, 44, 45. Paralyticus allegorice, xvi, 309. Anima bovis operationibus diabolata quomodo Christum querat, *ibid.* Paralyticus in baptismo sanatus, iv, 247. Paralyticus ad orationem in quo terra de Jerusalem illata in fossa erat, saluus effectus, *ibid.* 248.

PARASCYVE Judaei etiam cenam parvam vocant, xi, 161.

PARATHENENSIS saltus, xxxix, 835.

PARATHENON a jejuniis conjugatur, xx, 85.

PARCET Deus male operata iustitia, v. 390. Parcet Deus diversimode, xi, 295. Christus nempi parcet verbo, ut essent quibus parceret in iudicio, x, 358. Nisi primo Deus per misericordiam parceret, non inveniret quos per iudicium parceret, xi, 4. Va ut tibi parcat, Deus? Tu tibi non parces, xxi, 142.

PARCITUM interest quo animo quis parcat, xi, 219. Non omnia qui parcat amicus est; nec omnia qui verberat, inimicus, xxxix, 174. Parcens crudelis, feriens pius, xvi, 295.

PARCITURUS id est, mitigare, xxi, 57. Parciturum quotidie medicamentis deo, *ibid.*

PARENTALIA, xvi, 883; xxi, 299.

PARENTES primi sexto die creati sunt; homo de limo, mulier de latere ejus formati, x, 476. In quo consistat primorum parentum peccatum, v. 564. Primi parentes crediderunt Deum fabre ventum inchoatum peccati, *ibid.* 530. Mox ut Adam et Eva preceptum transgressi sunt intrinsecus gratis deserere noluerunt, *ibid.* Ipsa prope amicitia Dei oraculab primos parentes post peccatum, quod fiduciam dabat ante peccatum, *ibid.* 534. Ad quid aperti oculi

primorum parentum, *ibid.* 548. Aperiti oculorum Aviani et Esau, non est signum sciendi, *ibid.* 548. Primi parentes scientia boni et mali frei potuerunt, si ad lignum suo tempore accessissent, v. 564. Si non peccassent, non mortui essent, nec eorum posteri, *ibid.* 449. Quomodo, *ibid.* 451. Ea ex eis morti cuperunt, quod elevari, etc., xxvii, 556. **PRIMO LIGNUM** vitae.

PARENTES primi, etsi non peccassent, tamen generassent, iii, 204. Primi parentibus potuissent esse in paradiso honorabilia voluptate, et thorus immaculatus, v. 449. In immortalibus corporibus peccatum in esse modus, ut solo pie charitati affecto, nulla corruptionis consuetudine, illud nasceretur, *ibid.* 247, 449, 458. Primi parentes non habebant appetitum carnalis voluptatis, qualem nunc habent ista corpora, *ibid.* 456. Quare non coierunt in paradiso, *ibid.* 449, 450. Ante peccatum non generavit, iii, 211, 212. Merito ad vesperam visitantur, v. 551, 552. Parentibus non tribuuntur quod cum damnatione nascuntur filii, xxv, 455. Parentum male vitioque ingenerantur peccata, et apparet in corporibus filiorum, xxix, 113.

PARENTES quomodo se gerant erga filios, v. 291. Parentum ut filii servum ordo est naturalis, vi, 195. In se sola filius non debet obedire patri, v. 367. Deferendum est patri, quia pater est, et deferendum est Deo, quia Deus est, xii, 135. Malos filios, ne de his erubescant, vult parentes hinc et sic, xxi, 123. Propter parentum peccata ad filii puniuntur, v. 447. Peccatum iniquitatis filii obesse non possunt, exemplo suo Christus docuit, xxv, 67.

PARENTUM peccata quomodo ad filios pertineant, xxxvii, 84. et a Deo tribuuntur filiis, xxxvii, 116, 117. Deorum peccata quibus filiis redduntur, quibus non nocent, xi, 266, 267. Parentum erant olim, totum filii impetere, xxvii, 132.

PARENTES non agnosceret, et non honoraret, enim est, xvi, 296. Parentis quomodo honorandi, xvi, 548, 548. Filius in matrem injuriosus cum reli-

quis suis fratribus dixit obsequi puniuntur, xv, 535; xxi, 134, 134. Parentum iniquitates in filios, quam retribui debent, xxv, 155. Precepta de honoranda parentum non est contrarium Evangelium, xxviii, 114. Parentes et progeniti quare odio habeant, xvi, 168. Quomodo propter Christum contempserit, xvi, 488. Parentes propter aversionem regni Dei male impetrate contemnantur, xxviii, 414. Parentum dilectio in contemptum in utroque Testamento commendatur, *ibid.* 313. Parentum et angulorum affectus quomodo nocent, xii, 350. Quomodo intermiscuit, *ibid.* 356, 357. Mater carnalis gentilibus gentibus opponitur matris Ecclesiae, *ibid.* 358. Qui vult sua dare pauperibus, primus ea parentibus distribuere debet, si pauperes sunt, *ibid.* 360. Patres et amici quatenus amantur, xxvii, 590. Persecutio, quare quatenus patris vel impiorum, iv, 217. Parentum inuicem ordinavit Christus, non ablutit, *ibid.* 254. Patres duo ad mortuum, et duo ad vitam, xvii, 362, 363. Pater et mater hominis mortalis allegorice, vii, 235. Patres nostros, Deum et Ecclesiam, ut non ledamus sed amemus, loquitur hereticus, xvii, 362.

PARETORIA exilis, xxv, 211.

PARETORIA plebsis passionum quibusdam Christi, ix, 122.

PARENTIS dolor poena est peccati, xxxvii, 513, 517, 518, 519, 520. Sicut anima tempore poenitentiae desinit, nec de non renat, *ibid.* 317.

PARENS Christi ex duobus parentibus unum boni, heretico ex uno, dicitur factum, x, 421. Parens dicitur, in peccatis, *ibid.* 431, 432.

PARENTINA idem se ruitur, xi, 31. Parens primi regis Trojanum quo filius, ii, 116. Parens adulterum cum Helena Meropis matre, *ibid.* 118. Parens mulieris infans sine Trojan deservierunt, *ibid.* 146. Parens iudicium, infidelitatem vel ipsi Pharaon, iii, 443.

PARENTIARIUS, xxi, 119; xxi, 376. Donatistiarum Carthaginiensis episcopi, successor Donati, xxi, 381. Parentinus Thanaei errorum confirmatus, xviii, 47. Parentinam eloquentiam multum predicabant Donatistae, xxxii, 304. Par-

entinus caterenturque Donatistarum arrogantia, *ibid.* 408. Parentinus episcopi ad Tychonem, xxvi, 229. Parentinus Tychonem retribuitur composuit, non tamen refellit quae scripsit, xxxix, 206.

PARENTINUS idem qui Donatista, xxvii, 227.

PARENTIS Ecclesiae Calamensis, iii, 408.

PARENTIS pro diocesi, xli, 173, 176.

PARRICIDIO patriae continentur omnia scelera, i, 100.

PARS turpis est, quae suo universo non congruit, xxv, 36.

PARTIS, reperia, conperta, unde dicitur, xxx, 425, 429.

PARTIENS, xli, 489.

PARTICIPANDUM divinitatem immortales efficiunt, xxi, 508.

PARTITI, Constatulata pacifica est iam inter Iohannes, ut cum terrena partitur, majori diligit, minor diligit, xii, 322.

PARTURIENT labor ex peccato, xxxvii, 182; xxxvii, 330. Partis cum genitio ponit est laudare peccata, xxxvii, 374. De parturientium dolore, xxxvii, 500. Parturientis utro magis, suo amicos patrem dolent et hic dolent et hoc patre partem, nisi dolor in paradiso fiat, *ibid.* 545.

PARVA non sua granditate, sed artificii sapientia metiorum non, iii, 37.

PARVUS quales in paradiso agnoscentur, si memo peccati, xxxvii, 144.

PARVUS cruciatur descendit Pelagium, xxxvii, 288. Parvulus ut defendit Iuvenem, ut a Salvatore mirato, xxxvii, 377. Parvulus non baptizatus nolunt Flagellum primi hominis damnationis obsequio confiteri, xxxvii, 163; xxi, 438. Parvulus peccato originis esse obnoxios docuerunt scripti. Patres citra Manicheam haerese miserunt, xxvii, 427. Parvulus peccato originis obnoxios, xii, 41.

PARVUS peccato originis compelli sunt, xv, 430; xxxvii, 392, 393, 394; xxxvii, 296, 297; xxxvii, 335, 423, 424, 435, 436, 437, 473, 474, 477; xxxvii, 6. Parvulus idem obnoxios peccato, quia ab illa origine habent, in quo omnes peccaverunt, xxxvii, 387. Parvulus in pe-

etiam ex Adam, xxxvi, 269, 270. Parvuli pertinent ad peccatum, per quod mors intravit in mundum, xxxvi, 454. Parvuli contagione primi parentis sunt obstricti, xxxvi, 453. Parvuli etiam ipsi serpente motu veniendi, xxxvii, 324. Parvuli proprii originale peccatum praerogative sibi, xli, 506. Parvuli ex concupiscentia nascuntur, et concupiscentia est malum, xxxv, 398. Parvuli non Dei creatore, sed vitio naturae peccati debentur deprivati nascuntur mali, xxxvii, 423. Parvuli in regeneratione iusti, sic generatione deprivati iniqui, *ibid.*, 101. Parvuli qui iniquitatis sunt generalitate, purgantur regeneratione, xxi, 419, 420. Etiam non parentis post coarctationem abili propterea peccati, non tantum non dicitur eius filio, si non renascatur, xxxvii, 374.

Parvulus propria per liberam arbitrii habere peccata dicitur Pelagius, xi, 488. In parvulis non est peccatum imputa vitæ, xxxvii, 280. Parvuli pro malo rei sunt voluntate, xli, 476.

Parvuli nascentes a Deo possidentur, et a diabolo, xxxv, 188. Peccatum originale tenet parvulus sub diaboli potestate, xxxvii, 212. Parvuli non incogunt subditum diabolo per peccatum *ibid.*, 272. Parvuli autem non habentur, nisi sub potestate diaboli, xxxv, 402. Quare, xxxvii, 254, 257, 507. Parvulus erui a potestate tenebrarum, utpote Pelagius, xxxvii, 224. Et in hoc haereticus suus, xxxvii, 159, 216. Parvuli de potestate tenebrarum exsunt, xxxvii, 280. Parvuli de potestate diaboli, xxxvii, 80, 94, 97, 100, 222. Parvulus peccato obnoxius vel ipse lapsus forma deprivati, xxxvii, 325. Parvulus erui a potestate tenebrarum ostendunt ipse Ecclesiae sacramenta, xxxvii, 185. exsufflatione, xxxvii, 420, 424, et circumcisi, *ibid.*, Parvuli exsufflatione et circumcisi, *ibid.*, quare, xxxv, 222. *Vide* BAPTISMA.

ESSEVIATIS, ESSEVIATIS. Parvuli in circumcisi animæ de populo futire non potest, sine peccato merito, xxxvii, 418, 425. Sacramenta pro parvulis etiam ante circumcissionem, xxxv, 358.

Parvuli reparatio necessaria, xix, 7, 483; xxxvii, 809, 801. Est habitus est et mortiferum non tantum carni, sed

et animæ infirmitas, sine baptismo citra de hac vitæ, xxxvii, 490. Parvulus per tertium erat sine baptismo, *ibid.*, 324. Hoc firmum certumque semper habitum est ab Ecclesia, *ibid.*, 397. Parvuli non possunt ab originali peccato liberari, nisi baptismo, xli, 230, 251, 258. Parvuli baptizantur in remissionem peccatorum, xxxvii, 374. Parvuli originali peccato remissionem per baptismum concipiunt, antiquitas universæ Ecclesiae testatur, *ibid.*, 395. Parvulus quoque in baptismo peccato mori et vivificari, xxxvii, 434, 435, 436. Parvuli in baptismo moriturus peccato: ergo sunt rei, xxxv, 388, 389. Parvuli et in peccato mortui sunt, et vivificantur peccato, *ibid.*, 350. Parvuli per baptismum, que est Dei gratia operata, sancti et iusti esse coguntur, xxxvii, 425. Morti Christi conformantur, xxxvii, 374. Parvuli etiam ipse in

baptismo renouantur merito, xxxvii, 38. Parvuli per constantem fidem et responsum credunt, xxi, 389, 390; xxxvii, 345, 346. Et appellantur fideles, xi, 385; xxxvii, 288; xxxvii, 198, 199. In alieno facto vulnerati, aliena fide subvenitur, xxi, 403; xxi, 583. Parvuli in credendum et fidelium numero deputati, xxxvii, 290. Fidei possunt et vitæ in remissionem, *ibid.*, 288. Parvuli baptizati, ipsi est credere: non baptizati, non credere, *ibid.*, 302. Parvuli iniqui quomodo creduli vel increduli sunt, per credentes aut incredulos, xxi, 41, 427. Fides respondentium pro re in baptismo recta esse debet, xi, 404. Quare, xxxvii, 280. Parvuli baptizati, utpote cum Catholico sentire, xxxvii, 290. Peccatorum aliqui commiserunt infantes credere, per eos a quibus offerebantur, xli, 40, 75. Parvulus mot natus illiciti: quoniam perpetam colligunt esse Evangelio, xxxvii, 298, 299. Parvulo vel baptizato dicitur Pelagius, xxxvii, 189. Sine participatione concepti et sanguinis Christi alienam vitam habere parvuli non possunt, xxxvii, 164. Vix ætate quatenus renati debent, xxxvii, 302. Parvuli adhuc et infirmi stillantur quædam de sacramentis, xi, 214. Parvulorum baptismus est communis, xix, 481. Sanguis Christi ministratus parvulo et vitam habere

possit, xxxvii, 335. Parvuli nascuntur circum Christi et habent eius sanguinem, xli, 226. Parvuli qui circum Christi non manifestaverunt, vitam æternam non consequuntur, ex Iulio, xi, 434, 438, 499. Parvuli baptizati utrum nocentur parentis, cum eos demeruerunt sacrificiis salutare coarctari, xxxvii, 235. Parvuli non imputatur ad culpam quod relinquant baptismum recipiunt, xli, 323, 324. In tantum veniunt quod faciunt, ut hoc facere iubeantur, *ibid.*

Parvuli nascuntur inibi, xxxvii, 327. *Vide* MALA, MALARIA. Ratio velut adhuc optata et quasi optata, tamen in ista, et quodam modo inemendata in parvulis habet, *ibid.*, 309. Ignorantia et animi corporisque infirmitas in parvulis, *ibid.*, 327, 378. Ignorantia parvulorum quantum, *ibid.*, 328. In his ignorantie tenebra anima puri non tantum inoleat, verum etiam iudicium facit, *ibid.*, 329. Ex ignorantia professionis ad salutem libenterque, non permittuntur, tanquam ad salutem locutionemque tridentes, proficiscendo veniant parvuli, *ibid.*, 328. Parvuli, nec sapientes sunt, nec stulti, xli, 474. Ab infantia ad sapientiam per impientiam mediam perveniunt parvuli, xxxv, 233. Parvuli peccati sunt infirmitate, *ibid.*, 302. Infirmitas mentis congruit hæc infirmitas corporis, *ibid.* Infirmitas carnis in infantibus potestis est, *ibid.* Parvuli penitus lapsus vitæ quare patiantur, interrogat Hieronymus Augustinus, xi, 346. Parvuli car nascuntur auctori secundum Iulianum, xxxvii, 335. Ab ipse vivificat, et quæ Deo facta iniquum, *ibid.*, 333, 336. Parvulorum miseriam ex peccato originali, xxxvii, 375, 380, 395; xxxvii, 141. In parvulis non essent, xxxvii, 144. Parvulorum penam injusta, si illi essent innocentes, xxxvii, 368. Magna iniquitas, si parvuli lapsus gravi tunc peccati merito premittitur, *ibid.*, 410. Parvuli penam injusta, si negetur peccatum originale, xxxvii, 422. Parvuli qui iustitia tanta mala patiuntur, dicere non possunt, qui neget peccatum originale, *ibid.*, 421. In parvulis si non esset ex origine inhumanum meritum, quidquid mali patiantur, esset injustum, *ibid.*, 144. Deus iustus apparet, si parvulis nil peccati traher-

tilios tanta mala irrogetur, xxxv, 175. Iustitiam Dei blasphemant, qui deunt tanta mala perpeti parvulos, sine merito peccati, xxxvii, 89, 90. Quibus Dei in partu infantium proderit origines vitæ, *ibid.*, 91. Parvulorum mori ex peccato primi hominis, xli, 419. De parvulorum morte et circumcisi, xxxvii, 404. An ipsi prout circumcisi, aut eorum parentes, *ibid.*, 405. Parvuli cum vitæ non nascerentur, si non essent obnoxii peccato originali, xxxv, 194. Grave iugum super parvulos, non sine merito, xxxvii, 92. Grave illud iugum impositum est, si non sit originale peccatum, xxxvii, 407, 409. Eius non habet imputatum alia peccatum, *ibid.*, 306. Quod parvuli etiam baptizati infirmis et demerunt patiantur meritis, ex merito venit originale peccati, xxxvii, 406. Parvulorum interfectio iusta a Deo precepto, rectum originale ostendit, xxxvii, 201. Parvuli in incendio Sodomorum assumpti, arguuntur sunt esse peccatum originale, xxxvii, 506. Mittere gratis ad salutem necessariam non degenantur peccati si non habent peccatum, xxxvii, 212. An parvuli non in eorum numero deputantur, quos Deus omnes vult salvos fieri, xxxv, 277.

Parvulus a gratia Christi separari Pelagius, xxxvii, 387, 388; 392, 397, 426, 427. et sine ullo peccati merito a regno Dei, *ibid.*, 390, 394. Gratia Christi ad parvulos etiam pertinet, *ibid.*, 393, 395, 396. Parvuli quoniam esse peccatum originale ostendit Pelagius, peccatorum remissionem, quæ esse peccatum originale, notentur experire, xxxvii, 286. Parvulorum redemptionem quo sensu Celestis confessus est, xxxvii, 165. Parvuli equi reconciliatote que fit per Christum, xxxvii, 454. Parvuli ad reconciliatorem que per meritum Christi facta est, pertinent tanquam peccatores, xxxvii, 423. Parvuli salvatorem necessarium negant Pelagius, xxxvii, 97. Et quæ a salvatore audient negare salvandum, xxxvii, 457. Parvuli salvatorem negant, xix, 482. Pelagius Christum negant parvuli Iesum esse, nisi sicut universæ mortali creaturæ, xxxvii, 162. Christum etiam parvulis Iesum, xix, 481;

diei et annos et menses et tempora, licet ad solis et lunae computationem Pascha celebretur, xxxviii, 503. Illud observat et sabulibus occurrit, quod Judaei non observant, *ibid.* 506. Ut quadragesima dies ante Pascha observetur, Ecclesiam commuendo roboravit, xxxviii, 520. Pascha vigiliam fortissimam et altissimam effundit: in diei Deus nobis inquit in lectulis suis, et Deus loquitur in precibus nostris, xx, 457. Pasche vigilia velut mater omnium sanctorum vigiliarum, *ibid.* 458. Vigilia ista nocte mandata numerus et modus reborariis, *ibid.* 457. Item Christiana vigilia, illius dilatare vult nequamque dormire in hac celebratio periculi, *ibid.* In vigilia Pasche quanta Augustini fatigatio, xxi, 454. In Pascha solemnitate in Ecclesia celebratio historiarum trium puerorum, xxxix, 117. et Danielis, *ibid.* 119. Amen respondet post lecturam historiarum Danielis in subsopitata pancia, et se signant, *ibid.* Pascha feria per dies XV cessant litae, xx, 347. Tempus post Pascha relaxata jejunia in Iudaeis agitur, *ibid.* 348. Pascha tempore jejunia relaxant Christiani, statim orant, affectus canunt, quibus signum resurget celiis, xxxviii, 518, 517. Paschillius dicitur et Iudaeorum ut utique Christiani statim orant, agunt, Augustinus, *ibid.* 519. Tempus ante Pascha signatit Gliminationis in quo mens sumus, xiii, 44. Pasche octavae, xix, 245; xx, 340. Complet sacramenta infantium, xi, 342, 348. In celebratione Pasche, observandum viduam cruciatu, sermone, spectatibus horum trium quod significat rex, agnos in praesenti vobis; quod ultra significat sepultura et resurrectione, fide spe gratiam, xxxviii, 512. Pascha signatit futurum vitam, xiii, 44. Cum Christus transiit ad Patrem, spes membris in unum illa vel, quae sunt occidit, xxx, 96. Paschalis festivitas servatibus facti, etiam eos qui cetero sunt pignoris sunt, xxxii, 117.

PACHARIUS, viii, 92. A vice Augusti episcopus, viii, 98.
PACUA nostra, xxi, 478. Pascha vera in altera villa, xv, 508; xvi, 21.
PACHYDIA, palus, xxxvii, 241.

PASSALOGYNERIA, in tantum silentio studuit, ut nihil de habelis se dignum opponat, ne vel ipsam turbari in voce praeipiant, quomodo iactantia illa esse arbitrantur, xxxvi, 241.

PASSER in pedris Libani adfidentes, quis agnoscit, xi, 153. In conpensatione passeris, quibus adinarius trigintimans invenitur, xxxvii, 210. Passer Christus in resurgendo, x, 23.

PASSO Domitii describitur in Felino LXVII, ix, 317. Passio Domitii mysteri explicantur, xx, 151. Passio Christi notatur sub Pilato, sive indicatit temporis veritas, sive indicatit Christi plus commendatit humilitas, *ibid.* 157. Passio Christi signata per linguam Jacobi cum Angelo, xii, 255. Per Noc, v, 92. per aquam turbata piscina, xv, 160. Passio Christi simile est oculum roseum vesper, xv, 293. Passio Domini multis ruina fuit, x, 427. Passio Domini significat vitam perditam, quo resurgetit futurum, xii, 45. Passio Domini Christi demonstravit non ea amera que videbitur scire in Vetere Testamento, sed aeterna esse concupiscenda, x, 240.

PASSO Domini quanta bona profuit, ix, 146, 147. Passio Domini primum est orbis terrarum, xxxix, 75. Bada ea que processit clavis Ecclesiae, xxi, 323. Passio Domini reddidit amercariis, viii, 289; x, 268. Passio Domini tempus nunc totius orbis festivissimum est, xviii, 190. Passio Domini anniversario die cauitur XXI Paulina, viii, 291, 302, 303. Passio Domini seculum legitur, xxx, 151. ad malum accipitur Aristoteli, *ibid.* 191. Voluntatit impudens Augustinus ut per singulos annos secundum omnes Evangelios legere; inde perturbati sunt homines, *ibid.*

Passiones Christi imitanda sunt, non a Christianis de seos conspiciende, xviii, 84. Passiones Domini imitanda tempore salutariuntur, viii, 265. Exemplum passionum Christi afflicti propagatur, viii, 75, 87. Passio Christi exemplum iustitiae, xxx, 284. Passio calix amarus et salubris, xxi, 173. Passio amariudo libenda est, donec transeat amariudo hujus saeculi, viii, 379. Pas-

sonis amariudo unde a sanctis cum gaudio tolerata, xxi, 27, 40. Passio Domini lesa qua peccata raduntur, viii, 4. Passiones Christi non in solo Christo, et non iniam Christo, quomodo, viii, 492. Passiones Christi, passiones nostrae sunt, *ibid.* 515. Christus Dominus volutate passio, nos necessitate; ille materalis, quo conditio, *ibid.* 24; x, 222. Passiones Christi non communiuntur sine charitate, xix, 484. Sarcina passionum infirmitati gravi, charitati levis, xxxv, 495. *Vide CASIVUS.*

PASSIO motus animi contra rationem, xi, 200. Passiones ex letteris corpibus moralibusque moralibus omnia esse, quibus sunt Platonici, xv, 159. Passiones in illis admittit, egermentum portatur, xi, 424, 425. A passionibus non est immunia humana infirmitas, *ibid.* 417, 422. Passiones in sapientem cadere sentiunt Platonici sive Aristotele, negant Stoici, *ibid.* 418. Passiones et Stoici non existimantur vita, si contra virtutum mentis nihil possunt, *ibid.* 422. Passiones necessitate pati sapientem, sed non sic eodem; stultum vero eodem dicebant Stoici, *ibid.* 417, 420, 422. Platonici et alii philosophi cum de passioibus loquantur, de verba patitur, quum de rebus factum tractantur, *ibid.* 418, 420, 422. Passioibus quatuor omnia humanorum morum villositas continetur, xi, 160. Passiones quatuor animus nihil aliud quam amor, *ibid.* 170. Passiones et sint in hominibus facti stultitia vel miseria, vi, 390. Passioibus certantibus, miseria indicat, *ibid.* 434. Passiones unde honor vel malis, xi, 170. Passio in lingua Latina, insamie non loquenti Ecclesiam, omnia ad vituperationem convertit intelligi, xxxiv, 279. Passiones non tam discant Christiana religio, quam coram canone, xi, 422. Passiones deponere vera religio praecipit, *ibid.* 294. Passiones Scriptura sacramenti indicat it moderandas, ut in suis iustitia convertantur, *ibid.* 423. Qua ratione motus passiones in se contra rationem prevalere non permittit, *ibid.* 421. Passiones non temperant impii ac Pagani, nisi superbia, xii, 180. Passioibus mortui, qui iam servit motus legi Dei, xxxviii, 84. Pas-

sonis temperantia quomodo moderanda, xxxvi, 519. Passiones mortificata vocatur amores sancti, cum, homo immortificata xro, perturbationes, libidines, concupiscentia, *ibid.* 438. Quae mala ex immortificatione passionum, qui bona ex mortificatione proveniunt, *ibid.* Passioibus resistendo mens regnum virtutis exercet, xi, 422. Passiones a salutem et bonis illa regatur, ut malum eos non habere, quam vincere, *ibid.* 427. *Vide PATRIBUS.*

PASTOR appellatur vagi Romitum qui amonia quosidiana astute ventre aut domum stultum quod restat aut proficium, xxxvii, 170.

PASTORUM sunt duo quatuor, unum quod Christiani, alterum quod Praepositi, xviii, 535; xviii, 44. Pastores boni de bonis ovibus sunt, xviii, 29. Pastores nulli boni, etiam nihil ad potestatem ne tantum Pastora pastorum, xxi, 185. Unus pastor bonus, quis boni omnes in uno, xviii, 29; xix, 182, 184, 186. Pastor malus aliqui est propria malini, bonis homini Dei gratia, xxi, 291. Pastor quis meretricius, quis castus, xix, 176. Pastor meretricius fugit, *ibid.* 176. Pastores poci, meretricii nulli, *ibid.* 177, 180. Meretricii pastores quomodo nulli, *ibid.* 177. Pastor non si quis ad quosdam se parat, et ad quosdam non, sed qui ad omne opus bonum, paratus, xix, 178. Pastor idoneus ille est, qui vitam respondere valeat pro ovibus, xxi, 6. Qui se oves amat, ut pro eis mori possit effectus vel affectus, *ibid.* 7. Pastores, non oves, sed se ipsos parcentes, xviii, 8. Pastori jubetur ut unum ponat pro ovibus suis, xxi, 5. Pastores cum ovibus pro ovibus suis posuerunt, ipse totus Christus ponit, *ibid.* Pastores in Ecclesia unus, xv, 544. Pastorum duo genera in Ecclesia; alii Christi gregibus consulunt, alii suis locustibus temperantibus et comendos sacerdotibus impudant, xxi, 168. Pastores sua querentes, homi qui Jesu Christi, mortui sunt, xviii, 20.

PASTORIS officia et ovium, xxi, 290. Pastora partes populo explicare quod prodi, xviii, 555. Ad officium pastoris doctrina peritior, xi, 170. Ceteris Ecclesiae pastores in mandatum quod

Petrus, xxi, 6. Hoc est Christo parere, hoc est in Christo parere et cum Christo parere, propter Christum sibi non parere, xviii, 20. Ad pastores pertinet non parere; ad oves autem, etiam illi taceant, de Scripturis sanctorum verba patris eadem, *ibid.* 21. Mali enim non possunt bona loqui, qui omnes pastores audiunt, xviii, 22. Pastor debet non in eis quod de ipsis, sed in eo quod de Deo profert, diffidit, xviii, 23. Pastoris est explanare difficultates locorum Scripturarum, xxi, 40. Pastorem nigrorum fietis episcopus vocat, verba ipsorum ubi, sed de vites, id est, de dactylis, *ibid.* 180. Ipsi de illa loquuntur, non ipse, *ibid.* 179. Pastores verba Dei seminant, non ego de osculis expectantes, *ibid.* 354. Pastoris vox cum tremore audita, xviii, 43, 44. A lapsum demissum veniunt, qui pastorem audiunt, xviii, 72. Pastores vocati, in ipso solo omni Christo audiunt, non aliter, xxi, 303. Pastor et quod ad pastorem et quod ad oves dicitur, non tremore debet audire, xviii, 48. Viri Augustinus quoniam de iurisdictione, in monendo et precipiendo plus reos faceret, non amittitur, xxi, 340. Pastoris est peccata arguere, xvii, 239. Pastoris est non invidiam, sed caritatem, xviii, 21. Pastoris iuste imitari, et ille iuste imitari, *ibid.* Si quis aliquid non timere debere, filios tamen terrorem in promittit, ipso perdit, *ibid.* 41, 42. Pastorem qui peiorem faciat ad redarguendum, xxi, 511. Pastori iurisdictioni contradicere loquendo, nihil male, *ibid.* 514, 515. Pastoria est curam oves reverere, xviii, 27. Pastor etiam impunitus esse debet, qui nullus sine negligens sunt, xvii, 514, 512. Pastor errantes oves non negligit, quoniam periculis carnis, xviii, 18. Arguendi quales sit oves eius inquisitioe sermo, xxi, 303, 311. Pastor qui propter avaritiam aliquos reos se miserum filium dissimulare non debent, xxi, 400. Qui inferius oves confortare debent, xvii, 9. Pastoralis charitas qui non odium amandi, sed ordine servandi infirmos carnis, non solum, xxi, 6. Pastor tristitia de malis omnino prodest illi, sed nihil vult respicere sibi, nisi quod expa-

ndat illi, xviii, 401. Pastoris est dicere anathematizans cum Augustino: Si non taceo, animam meam immolabo; Si non abluo, saltem caro mea voluit, xvii, 317. Mala desiderio meo non est in hac vita, nisi vestra bona vita, *ibid.* 322. Pastor quantum ad illum altius, et oves blasas necat male vivendo, xxi, 9, 10. Hoc ille vivendo, ipse hominibus ostendit, *ibid.* Ovis interius quomodo pastorem impugnat, *ibid.* 21. Ovis contra rem pastorem sequendo non terret, *ibid.* 22. Solum mali pastores oves male vacare, *ibid.* 20. Mali pastores in Ecclesia, similes Pharisaeorum, xxi, 175. Oves a malis pastoribus quomodo redit Deus, xviii, 21. In bonis pastoribus ipse non potendit, xxi, 169, 171. Pastorem periculum solatia, ovis bonae operae, xxi, 561. Gaudium, aditum ac respiramentum periculum suorum indolens repat Augustinus, nisi suorum bonam vitam, xxi, 498. Pastorem saltem presentis, quod iuriam adjuvat, utrumque, xxi, 526. Vitem qui pastorem, xxi, 317. Pastorem quam peccatum ratio reddenda, xxi, 356. De vitiis quoque ratio reddenda a pastore, *ibid.* 181. Pastori quando integra ratio de ovis, *ibid.* Pastoris ovis non abijciendum, xvii, 400. Pastoris cor servendum, quibus ipse angelorum, Augustinus aperit, xxi, 322. Pastorem solatia reverentia, xxi, 561. Pastorem precipiendi potestas dia pastoribus, xvii, 6. Hoc sic sumunt, ut vultus proferat, xvii, 1. Pastores accipiunt sustentationem necessitatis a populo, in eorum dispensatione a Domino, *ibid.*

PATER ET ASSA idem significant, x, 73, 236. Cur similis ponitur ab Apostolo, *ibid.* 73; x, 236. Patrem tantum unum Deum appellat Arius refulgentius, xxi, 50. Intra Patrem unum unum Deum appellat, Arius, *ibid.* 12, 17, 34, 30. Patrem non unum Deum esse credentem Arius, *ibid.* 115, 116. Pater verus Deus est generans veritatem, non participando, xxi, 499. Pater, totus deitas principium, xxi, 327. Pater in deo non est solus, sed habet similitudinem, x, 154. Pater hoc generat quod

est, xxx, 26. Patrem profuisse hoc generare quod est, xxi, 196. Patris et Filii non diversa substantia, xxx, 68. Pater hoc est quod Filius secundum substantiam, non secundum id quod ad similitudinem, xxi, 315. Pater in Trinitate non ad se, sed ad Filium dicitur; ad se autem Deus, *ibid.* Patrem genuisse Filium ubi aequalis ostenditur ex Scripturis, xxi, 93, 97. Patrem genuisse Filium ubi aequalis vel ex partibus animalium ostenditur, *ibid.* 57. Pater aut ex impotentia, aut ex iracundia non generavit equalem sibi Filium, *ibid.* 89. Pater non autem sit ipse Sapientia, sed tantum Sapientia pater, *ibid.* 353, 368. Hoc quatio diffinitum, *ibid.* 370. Pater non solum Virtutis et Sapientiae pater, sed ipse Virtus et Sapientia, *ibid.* 371, 372, 374. Pater et Filius simul una Sapientia, sicut una Essentia, tamen non simul verum unum, *ibid.* 373. Pater cur non solum angelus et bonitas, etc., genitor similis sit, *ibid.* 354, 355, 367. Pater quantum laudibus effertur Arius, *ibid.* 38. Pater cur minus sapiens, *ibid.* 38. Cur solus innumerabilis secundum Arius, *ibid.* 38, 41. Patrem solum incapabilem dicebant Arius, *ibid.* 176. Pater non invisibilis Filio ex ipso Manichaeis, *ibid.* 92. Pater solus sempiternus Arius invisibilis, Filium Patris visibilis, non solum Virtutibus ostendit, *ibid.* 29, 32. Reclinetur hoc sanonum, *ibid.* 50. Patrem solum invisibilem, Filium vero et Spiritum sanctum visibilem, quoniam quidam propagant, *ibid.* 280. Patrem illo modo vel per subjectum creatorem apparere potest Arius, *ibid.* 410, 411. Patrem innumerabilem, Patribus in philosophis per aliquos visibiles formas apparuisse, nimis tenerariis est dicere, *ibid.* 258, 259, 260.

Patris solus sunt voces quaedam in Scripturis, quantum, *ibid.* 243. Quomodo Pater legitur Filio, xvii, 340, 356. Pater non, xxi, 497. Patris mandatum, Verbum unum, xxi, 219, 213. Ex ipso ad Filium factis temporaliter vocibus Patris, nihil Filium dicit, xxi, 478. Pater ingenuus non legitur in Scripturis, xxi, 327, 328. Pater quomodo aeternus aeternum generat Filium, xv, 216. Pater etiam volens ge-

nerat Filium, non sequitur. Filio prorem esse volentem Patrem, xxi, 464. Patris et Filii eadem sunt opera, *ibid.* 480. Non alia Pater, alia Filius, sed eadem opera Trinitas fecit, xxi, 82, 155. Pater nihil unquam facit sine Filio, Pater Deus quocumque fecit, non nisi per Filium fecit, xxi, 81. Pater et Filium unum principium, xxi, 427. Pater inter et Filium magna charitas, xv, 124. Pater cur solus non dicitur missus, xxi, 467. Pater non est incarnatus, xxi, 401. Pater Deum et Dominum Jesu Christi etiam ante incarnationem dicebant Arius, xxi, 42, 43. Pater non est Dei Deus, sed Deus est Christi, *ibid.* 22. Deus Pater potest Dei Res Dominii nostri Jesu Christi, xxi, 274. Pater unde major sit Filio, xxi, 62. Pater non ideo major Filio, quia de nullo genitus generat aequalis sibi Filium, *ibid.* 130. Patrem maiorem se Christus appellavit ex forma sermone, xvi, 188, 191. Pater cur dicitur non iudicaturus, sed iudicium deditur Filio, xv, 407; xxi, 278. Pater invisibiliter cum Filio erit in iudicio, xxi, 132. Patris simus, quod, *ibid.* 92. Patris dextera ad quem sedet Filius, aeterna felicitas, xxi, 477. Patrem non honorari Filii contumelia, xv, 196.

Pater noster Deus, xvii, 227. Pater noster et noster est Deus, et qua ratione, vii, 351. Pater ad fidem saltem aeternam non est nisi Deus, xxi, 55. Pater noster secundum saeculum saeculorum, noster Babylonis, xvii, 352. Pater noster, xxi, circa facultatem sollicitudinis et disciplinae, xxi, 400. Peractum quod illi non displicet in Filio dicitur in, *ibid.* Vide BAZZAZI, Pater et ferendum pas, et parandum credentis, xvii, 295. Paternitas episcopale officium in domo sui debet implere, xvii, 66, 67. Paternitas omnium in familia inveniendum filia ad colendum et prosequendum Deum consilium, xv, 43. Ex lege civitatis praecipua sumere debet quibus domum regat, *ibid.* 44. Patrem male suadentem, salvo ei honore delato, repugnans exemplum, xxi, 486. Pater genitor, sed etiam is a quo fuerit adoptivus, xvii, 246, 247. Pater adop-

mas gratie predicator, *ibid.* 432. Vehementi defensor gratiae, *ibid.* 448. Miles secretus et defensor iactationis gratiae, *xxvii*, 462. Paulus magnus gratiae praecipuus, confessor, predicator, *xxxvii*, 81. Pauli gratia in Deum animas, *xvi*, 547. Paulus iugiter terribilibus repraesentat, *x*, 244.

Paulus quam venerabiliter Scripturas Veteris Testamenti accipit, per Epistolam eius apparet, *xxxix*, 409, 441, 422. Pauli Epistolae graves et fortes esse, vel ipsi abstractate eius confessi sunt, *ix*, 14. Paulus scribens ad Corinthios, non concevit quod speraret ad Romanos, *xxviii*, 303. In Pauli Epistolis quaedam ad intelligendum difficulta, unde nonnulli iudicabantur sibi salutem ex sola fide, *xxvi*, 68. Epistola ad Hebraeos teste non sunt illustrata fidei defensoribus, *xxvii*, 99. Pauli Evangelium quid sit, *xi*, 283.

Pauli apostoli laudes, *xi*, 176. Paulus magnus et sanctus vir, *xxxv*, 24. Excellentium membrum Christi, *xxxvii*, 77. Miles castrorum caelestium, *xxv*, 204. Modestia Pauli et zelus pro Christo, *viii*, 49. Pauli in Dei cognitione modestus, *xx*, 352. Paulus horrearius Desimonicus, *xxxv*, 465. Paulus crystallinus, *xiii*, 38, 40. Paulus in aequam resolvitur, ut libentius qui nitunt, *ibid.* 41. Paulus factus pascuus est ad illos procedens, *ibid.* 38. Paulus tanquam posterum extendit se, teligi Christus, et nonnisi dolencia ventis, *xxvii*, 74. Paulus in monte Sina, *ix*, 371. Pauli tanquam spiritalis, *xxviii*, 126. Paulus altissimum nam consilium viri, *xxvii*, 506. Paulus praedicatorum apostolorum in ipso Evangelio meruit, *xxviii*, 332. Plus in Ecclesia vigent Pauli Epistolae, quam euangeliorum, *xxvii*, 231. Paulo nihil notius, nihil secretius, nihil in Scripturis familiarius, *xxiv*, 38. Pauli lingua vocatibus loquens mysteria, *xvii*, 390. Paulum pro ostens legit Augustinus, *i*, 43; *xxxv*, 168, 195. Paulum Apostolum se maxime accipere Manichaei falso praedicatorum, *xxviii*, 300. *Fide* APOSTOLICUS. Paulus apostolus unde dignetur, etiam incognitus, *xxxv*, 400, 401, 410. Pictura Stephani lapidationem et Sauli conversionem exhibens, *xxi*, 441.

PAULUS proconsul per baptismum fit regis magna provincialis, *xxv*, 477.

PAULUS episcopus Cirtensis, *xxviii*, 510. Ipse et Sylvanus subdilectum instrumenta Dominica tradiderunt, *xxviii*, 489.

PAULUS episcopus, innumeri scabulis debitis obnoxius, *xxviii*, 521. Item ipse, ubi videtur, qui ab Augustino corruptus, *xxviii*, 454.

PAULUS spiritus, *xxviii*, 408, 409, 409.

PAULUS episcopus, *xxix*, 432.

PAULUS Samaritanus episcopus erroris, *xxvii*, 289. A Paulo Samaritano Paulam hereticam qui celeberrime nuncupatur Phylagiani, *ibid.*

PAULUS a Boldo, *xxxi*, 403.

PAULUS diaconus litteras Augustini ad Donatium detest, *xli*, 241.

PAULUS frater, *xli*, 278.

PAULUS ab imperatore missus in Africam ad Donatistam adhaerentem, *xxviii*, 440.

PAULUS quidam ad memoriam sancti Stephani Hippone sanator, *xi*, 274, 265.

PAULIANUS in Ecclesia Catholica impudens Nicaeno concilio constitutus est, *xxvii*, 140.

PAULUS mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAYOR deus Romanus, *ii*, 187. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 208.

PAYOR mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAYOR deus Romanus, *ii*, 187. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 208.

PAYOR mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAYOR deus Romanus, *ii*, 187. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 208.

PAYOR mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAYOR deus Romanus, *ii*, 187. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 208.

PAYOR mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAYOR deus Romanus, *ii*, 187. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 208.

PAYOR mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAYOR deus Romanus, *ii*, 187. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 208.

PAYOR mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAYOR deus Romanus, *ii*, 187. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 208.

PAYOR mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAYOR deus Romanus, *ii*, 187. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 208.

PAYOR mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAYOR deus Romanus, *ii*, 187. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 208.

PAYOR mortui, credo non patres, *iv*, 160, 171.

PAULO cavere oportet, *xviii*, 413. Cavendo illis cupiditas divitiarum, *ibid.* 415; *xxx*, 504. Nihil illi deest, qui nihil cupit, *xii*, 58.

PAUPER tranquillitas, divitiis cupido praeferenda, *ii*, 168. Summus felicitas ac cunctis ad duram terram, quam ad lectum inargentatum, *xvii*, 298. Plus est pauperi videre caelum stellatum, quam divitiis lectum inargentatum, *xii*, 138. Pauperes multi, cupiditate divites, *xi*, 154.

PAUPER cupiditate possessus, divite perire, *xxvii*, 300. Nihil pauperi prodest ut reges facultate et ardet cupiditate, *viii*, 476. Multum dimisit, qui non solum dimisit quiddam habebat, sed etiam quiddam habere cupiebat, *xi*, 154. Pauper qui cupit divitias et inflatur, inter divites reprobus deputatur, *viii*, 369; *xii*, 205. Qui in facultatibus copia non excolitur, inter pauperes a Deo numeratur, *xiii*, 368; *x*, 144; *x*, 477; *xii*, 206. Verus pauper in pauperum turba vix invenitur, *xvii*, 290.

PAUPEREM ET DIVITEM cur fecit Deus, *xii*, 76. Pauper ac dives inveniuntur videndum partem ac minore quomodo videntur, *xii*, 408. Pauper est civis regni colorum; eo nulli traieci quod illi datus, *xvii*, 502. Pauperes divitibus indistincti laturum, *ibid.* 326, 502; *xviii*, 222. Pauperes, occulti canales, per quos nos in nostrum praedicatoribus non in celum, *xii*, 408, 409. Pauperum ventres appetitae sunt tuitores, *xvii*, 409. Erogatio pauperibus, semper est in terra, *ibid.* 543, 544. Pauperum fidei iusor Deus, *viii*, 107, 108. Pauper, cum orat pro se, *ibid.* 407. Pauper Deo derelictus, quoniam illi, *xvii*, 283. Pauperes Christi inter filios computantur, *ii*, 252. Pauperes loco Christi, *xii*, 206. Pauper Christus est in nobis, nobiscum, et propter nos, *xi*, 26. Pauperes, pedes Domini, *xvii*, 51. Christus in pauperibus vestitus, et subsumptus, *xvii*, 383. Pauperes vestitus non quod Hippocritus, *xxvii*, 426.

PAUPERUM cura, *xxvii*, 296. Pauperum sunt bona Ecclesiae, ubi alimur est Ecclesiasticis quod sibi sufficiat, *xi*, 468. Pauperes pascat Ecclesia, *xxxi*, 243. Pauperum procuracionem episcopus gerit, *xi*, 468. Pauperum amicitia

elemosynis comparanda, *xvii*, 520. Pauper Lazarus in sinu divitis Abrahae levatus est, *ibid.* 298, 299. Pauper de Lazari sorte non extollatur, *ibid.* 297. Pauper et dives in eadem sorte felicitatis, si uterque humilis, *ibid.* 298. *Fide* DIVERSE. Pauperis consorium in altera felicitate diviti quibus habere oportet, non sperandum, *ibid.* 317. Pauperum tabernacula, *ibid.* 530. *Fide* ELAHO-ANNA. Pauperis spiritus quoniam, *ix*, 483; *xvii*, 156. Pauperes spiritibus intelliguntur, humiles et timidos Deum, *xii*, 157. Humiles corde, *xii*, 305. Boni pauperes spiritus non, divites spiritus Dei, *xii*, 380. Pauper superbia non levatur, *xvii*, 296, 467. Pauperes, id est, homines corde, tanto plus esurunt iustitiam, quanto a saeculo inanes sunt, *xii*, 204. Pauper est profectus, factus est Dominus, ille est qui nihil amat quod vel hic vivitum aut amantem deservit, vel a morte deseruit, *vii*, 205. Pauper est omnis homo, *ix*, 54. Pauperis personam accipere in iudicio, falsa misericordia est, et vera iniquitas, *vii*, 482. Pauperum thesaurus, voluntas bona, *vii*, 84.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

PAUPERITAS et se nec beatitudo, nec numerus, *xvii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dicit quod agnostica vita alienam parat calumnia-tem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum Christianorum Romanorum servitiorum, quoniam illustratum, *ii*, 265. Paupertatis propinquum in aequum ebere, *ix*, 345, 350. Paupertate sanctio confessor non notis sine mercede cogit loquere, *ii*, 22. Paupertatem Romanus plus dolerent animi pagani per se quam opulentiam, *xxix*, 531. Paupertate Christi saturatus qui dicitur, *xii*, 48. Paupertas et divitiae Christi, *xii*, 468. Paupertatem si videt Christus, non paupertate non creverunt, *ix*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem det Deus suis inimicis, *xvii*, 463. Paupertatibus, *xvii*, 349.

Pax quid est? ubi nullum bellum est; id est ubi nulla est contradictio, ubi nihil resistit, nihil adversum est, s. 173. Pax omnium rerum, tranquillitas ordinis, xv, 37. Pax rerum quarumlibet definitio, *ibid.*, 38. Pacem omnia capiunt, xv, 38. Pax omnia per nostras intentiones detrahuntque finis, xv, 302. Pax aeterna, quae honorum posteritatem, xv, 301, 31. Pax est finis omnium desideriorum honorum, xix, 430. Pacem et requiem omnis homo quaerit, sed non in regno suo, xxi, 354. Omnia sunt tempus, ratiōe ista refertur ad fructum pacis et sui terrene in terrena civitate, sicut atempus in caelo, xv, 39. Pax hominum, quantum, *ibid.*, 31. Pax sistenda, qualis, xvii, 388. Pacem animade necantur qui vivunt ex fide, animae qui non ex fide vivunt, xv, 43.

Pax vera, xix, 430. Pax humana vera quae, xv, 437. Pax vera creatura rationalis, xv, 46. Ordinata in fide sub aeterna lege obediētia, pax hominis in hac vita, *ibid.*, 40. Pax pro promissa, xvii, 312, 314, 315. Pax non habetur a Deo, nisi confessione peccatorum, ix, 471. Pax ista non est, quantum vivis impendit, xv, 65. Pax recta est, ut etio spiritus sublegetur, et exeat virtus; si e contra, perverta est, xix, 431. Pax contentiosa et iustitia comparatur, xvii, 225, 226. Quamque peccat delectatur Deus, xviii, 168. Quod redditur, tunc est gratum, id est in pace atque in pace reddatur, xi, 366. Pax namque amicitiam hominum, 438. Pax non in presentis consolatur, et a presentis amicitia liberat, xv, 462. Christus vixit pax nostrae, vixit pacemque, xv, 106. Deus pax est, Christus pax est, *ibid.*, 86.

Pax duplex Christi, altera in hoc mundo, altera in futuro, xvi, 388. Pax omni differt a presentis, *ibid.*, 185. Pax iuxta mundi arm est plena, *ibid.*. Pax mundi est licet perditionemque interitus, sive interitamentum sive judicamentum, si desit pietas et charitas, xxi, 302. Pax vera et perfecta non est in hac vita, xvii, 588; xvii, 394; xi, 178; xv, 382. In hoc saeculo non speranda, xi, 408. Non expectanda homini nisi post resurrectionem, xviii, 101; xx, 365; xxxviii, 86. Nisi post

corporis immutationem, xvii, 7. Pax hominis in hac vita, pax beatitudinis comparata, miseria reperitur, xv, 37. Solutum est miseria potius quam beatitudinis gaudium, *ibid.*, 34. Pax perfecta tunc erit nobis, quando natura nostra Creatori suo inseparabiliter cohaerente, nihil nobis repugnabit ex nobis, xvii, 326. Ubi perfecta pax, ibi perfecta iustitia est, xiii, 31.

Pax aeterna, praesentium virtus beatitudinis, xv, 30, 31. Non istius ad pacem; nisi qui prius cum vitio belligeraverit, xvi, 204. Pax aeterna, sanctorum hominum, *ibid.*, 49, 63. Pax haec praecedit omnem intellectum, etiam angelicum, xxvi, 138. Pax Beatorum praecellit omnem intellectum hominum, *ibid.*, 138. Pax Beatorum definita, xvii, 69. Pax haereditas nostra, xxxiii, 163. Pax est possessio, haereditas, patris patrum, xii, 85. Donum cui sapientiam pax erit, *ibid.*, 139, 140.

Pax propria Christianorum et licet eam Deo pro fidei, et in alterum vitium illo pro specie, xv, 64. Propter pacem totum agitur quod Christiani volunt, xvii, 369. Propter pacem credimus, speramus, diligimus, sacramenta inbibimus, *ibid.*, 316. Pacem hic habemus in spe, xiii, 31. Pacem hoc est habere, quod amare, xii, 308. Pax perfecta bonam voluntatem sequitur, xvii, 8. Pacis flos, porte abundantis accipienda est, xv, 123. Pax obediētia est in pax dilectionem, xix, 45. Pax, uti Dei beneficium, xi, 190; xii, 232.

Pax temporalis etiam optanda Deo vivis, xv, 61. Quod animus civis terrae pacem quaerit, xi, 228. Pax christiana, terrena, quae, xv, 45. Pax bellantium, xvii, 222; xv, 32. Pacem procul datum quomodo qui pagani, et homines, xii, 281. Pax non queritur ad bellum extolitur, sed bellum geritur ut pax caperetur, *ibid.*, 17. Pacem habere debet voluntas, bellum necessitas, *ibid.*, 16. Pax domestica, ordinata imprudens obediētiaque concordia, xv, 41. Pacemque sicut omnia habere capiunt, *ibid.*, 31, 32, 39. Pax cum aliis; laetitia hominum, quare, *ibid.*, 32. Pax inter nos praecipitur nobis, xv, 382. De pax semper loquendum, xxi, 374. Pax se-

mitatissima, quae, xv, 190. Pacis cum hominibus hic ordo est, primum ut nulli nocent, deinde ut proci cui possint, *ibid.*, 40. Sine charitate nulla pax est, xxi, 135. Pax Ecclesiae commendatur, xii, 558, 559; xii, 42, 86; xiii, 67.

Pax non in schismate, sed in Ecclesia, xxxii, 18. In vinculo pacis salus tota consistit, xxxi, 138. Vinculo pacis conservato, vires demonis invaditae sunt ad nocendum, insensibilem invaditae communitur, cotinuae eversionis evanescent, *ibid.*, 190. Donatistas ad Ecclesiam transiensibus honor clericatus vel episcopatus non auferitur propter bonum pacis, et ex solis dissensu, xv, 473, 475. Pax tecum, respondetur lectoribus in conventu Donatistarum (forte etiam apud Catholicos), xxxvii, 38. Pacem dando Donatistae falsum dicunt, xii, 44.

Pacis signum, occidit, xx, 179. Pax plerumque indignis conferitur, xii, 222. Pax qualiter attenditur, xii, 222. Possitum uti ea pace quae inter alios iuncta facta est, xiv, 25, 26. Pacis laus, xvii, 21. Pacis ecclesia apud Hippocritum regnum, xii, 193. Pax in Scripturis et concordia, xv, 192. Pacis cum bello de crudelitate ostentum in Victoria Silyana, xii, 158.

Pax fecit Fili Dei, xvii, 374. Deus nomen a patribus sibi dicitur, *ibid.*, 375. Pacificus Augustini, etiam adversus sacriligum animi motus, xxxviii, 375.

Pax nona diversis modis significatur, xxxv, 21. Peccata alia in modum, alia in arbitrio, xxxviii, 444. Peccatum; quid, v, 112; xxxvii, 206; xxxviii, 64, 65; xxxix, 308, 307, 308, 311, 312, 313, 314, 315, 318; xxxvi, 226, 341; xxxvii, 356, 359; xii, 477. Peccatum est rei qualitas nisi debet fieri, xxxvii, 488. Peccatum est omni non in Deo, sed in eo ipso et aliis creaturis voluptates, sublimitates, veritates homo querit; atque ita irritat in dolores, confusiones, aeternae, xxv, 388. Peccatum est legis transgressio, xix, 411. Peccatum est factum vel dictum, vel conceptum contra aeternam legem, xxxix, 31, 32. Peccatum do-

lus modis constat, si set illa sunt quae prohibentur, aut non sunt quae jubentur, xxxv, 6, 10. Peccatum homo erit si quid erit, si non jubetur divinitus ut non sit, xxxvii, 356. Peccatum est hominis inordinatio quae pervertit, xxxviii, 177. Non est alia vita hominum vitiosa atque culpabilis, quam male vitiosa, et male fructu, xxx, 444. Peccatorem nemo, si nihil delectaret illicitum, xxxix, 32. Peccatum est, cum vel non est claritas quae esse debet, vel minor est quam esse debet, xxxix, 12. Peccatum est motus defectiva et voluntaria, xxxvii, 350. Peccati definitio, xxxvii, 214, 206, sed in Adamo peccata, *ibid.*, 199, 200. Peccatum quod sit in opinione Juliani, xxxvii, 108, 274, 477. Peccati definitio a Juliano aliter, est illicius quod tantummodo peccatum, non est quod etiam est poena peccati, xxxvii, 107, 320, 340, 368; xxxviii, 380, 478, 487. Peccati genus, xxxvii, 107, 304, xxxvi, 188. Peccatum adus est, non rei, xxxv, 5. Peccatum, ut inquitur, xxxvii, 256, 257.

Peccatum rejicit Manichaei in naturam mali praesentem naturae Dei, xxxv, 223. Peccatum nihil impunitum non potest, si in naturam Deo contrarium ab ipso Deo missa non, xxxvii, 96. Peccata nulla sunt secundum Manichaeos, xxxix, 232. Peccatum non est male naturae appetitio, sed melioris deserto, *ibid.*, 250, 266, 267. Peccatum non est naturae, xvii, 27, 30. Peccatum, si peccatum, recte naturae dicitur, xxxvii, 375. Peccata naturalia, quae, v, 112. Peccatum in se non potest, nisi naturae, xxxvii, 146. Peccatum nonnulla a possibili venire posse contenti Julianus, xxxvii, 413. De possibilitate non peccandi falso disputat Pelagius, xxxvii, 325. Peccandi possibilitas homini congruit, non Deo, xxxvii, 428. Peccare Deus natura non potest, partibus vero Dei ab illo accipit peccare non possit, xv, 212. Deus cur peccare non possit, cur possit habere, xxxvii, 306. Non ideo peccare homo, sed ideo peccare potuit, quia de nihilo factus est, *ibid.*, 404. Ideo potuit rationalis creatura peccare, quia de nihilo facta est, *ibid.*, 370, 371, 372, 373, 374, 394,

404. Non omne quod de nihilo factum est, peccare potuit, sed natura que peccare potuit, de nihilo facta est, *ibid.* 404.

Peccare posse, et non peccare, quomodo sit hominis arbitrio voluntatis, *xxvii*, 378. Posse non peccare, et non posse peccare, qui different, *xxvii*, 366. Peccare non potest Deus, angelus etiam concubitus est, et post concessit iustus, ut peccare non possit, *xxvii*, 277. Angeli beati pro merito permanserunt sine acceptum non posse peccare, *xxvii*, 367; *xxviii*, 399, et accepturus erat homo, *id.* 404. *ibid.* Magnam primitus fuit hominum bonum, posse non peccare; nam postea futurum pro primo, non posse peccare, *xxvii*, 397, 399, 404, 428. Quicumque rationalis creatura iustular ut peccare non possit, non est hoc nature proprie, sed Dei gratie, *xxv*, 109. Peccare Angelum vel hominem nullis rebus transiit, *xxvii*, 368. Caveri posse an convertat culpam peccato, tam originali quam proprio, *ibid.* 361. Rationalis creatura sic primitus facta est, ut nec nolens peccaret, nec ulla necessitate urgeretur ut vellet, *ibid.* 371. Peccatum primum ab homine nulla necessitate commisit, *ibid.* 373. Peccata ex necessitate ex illis veniunt peccatis, que nulla necessitate committuntur, *xxvii*, 279. Peccata quantum ex quadam necessitate committi deantur, *xxviii*, 348. Imputatur *ibid.* Peccatum Angelis et hominis quid docet, *ii*, 214.

Peccatum primum in paradiso cepit ab animo, *xxvii*, 392. Peccatum primum est gaudere ad propria potestate, *ibid.* 393, 394. Peccatum primum hominis inexcusabile grande, *xxvii*, 279. In primo hominis peccato plures peccati species, *xxvii*, 427, 428. Peccati primi gravitas unde, *ivi*, 184, 188. Peccatum voluntarium primum, *xxvii*, 385. Peccatum originale peccati, *xxvii*, 378. Peccatum originale primum, *xxvii*, 378. Peccatum duplex, originale et frequentatum, *xxviii*, 451. originale et activum, *xxvii*, 138. Peccati originalis et actualis distinctio, *xxviii*, 276.

Peccatum originale, *xxvii*, 461, 163, 164; *xxviii*, 316; *xxviii*, 276, 407; *xxvii*, 192, 193, 279, 380, 390; *xxvii*,

97, 174, 212, 221, 315, 456, 359, 474, 379, 400, 459; *xxviii*, 176, 177, 185, 186, 189, 222, 296, 324, 397, 403, 404, 405, 408, 472, 475, 481; *xxvii*, 5, 6, 19, 28, 50, 51, 244, 294. Peccatum originale ex primo homine tractum, *xvii*, 402; *xviii*, 185, 283, 521; *xix*, 7, 8, 161, 296, 400, 458, 483, 562; *xx*, 273, 386; *xxi*, 476. Peccatum Adæ non in fonte mutui, sed in omnes pertransiit, *xxi*, 297. A lota Adæ stirpe contractum est, *xxvi*, 113, 114. Hinc reatus ingeneratus et additus, *ibid.* 139. Peccatum originale tantum ab Adam traditur, *xxviii*, 290. Primum homo totum usumque dampnabilem fecit, *xix*, 421. Universam massam generis humani in homine primo venenatam percussit, *ibid.* 483. Peccati primi hominis universa generis humani massa damnata, *iv*, 484.

Peccatum originale negant Manichæi, *xxvii*, 128. Pelagiani, *xxvii*, 231; *xx*, 327, 393; *xxviii*, 274; *xxviii*, 224, 294, 328. Juliani sententia de peccato originali, *xxv*, 212. Julianus dicitur Manichæum esse sententiam, confiteri se Adam trahere nascentes peccatum originale, *ibid.* 95, 104, 105, 108. Innocentios aliqui, ad quos Adæ culpa non pervenit, sententiam Julianam, *xxvii*, 413. Peccatum originale sic Pelagiani negant, *xxvii*, 380. Capita objectionum Pelagianorum contra peccatum originale, *xxviii*, 389, 391; *xxvii*, 126. Pelagianorum argumenta quinque ad negandum peccatum, *confringuntur*, *xxv*, 170, 171. Ad peccatum originale detrahendum Juliani argumenta, *ibid.* 219, et *refutantur*, *ibid.* 214, 215. Dispositiones centia peccati originalis propeccatum, *xix*, 483; *xx*, 387, 388; *xxvii*, 272, 284; *xxviii*, 208, 212, 360, 457. Peccatum originale in æquocet Julianus, detestanda quedam et damanda cogitur admittere, *xxviii*, 570. Catholicorum sententia Pelagiano opposita, *xxvii*, 376.

Peccatum originale ex Adam astruitur contra Pelagianos, *viii*, 446, 447; *xix*, 449, 484, 482, 493; *xx*, 377; *xxviii*, 297; *xxvii*, 274, 445; *xxvii*, 46, 104. Unde peccatum originale prolatur, *xxvii*, 419. Questionem de peccato originali præter fidei periculum esse con-

tendunt Pelagianos, *xxvii*, 168, 169. Peccatum originale in Catholicis fide indubitatum, *xxvii*, 304. Contra antiquam Ecclesie inaitam opinionem est negare peccatum originale, *xxviii*, 392. De peccato originali fides antiquitatis tradita esse fundata, *xxvii*, 208. Peccatum originale tuta Catholica Ecclesia docet, *xxvii*, 25, 38. Tuta ante Augustinum creditur Catholica Ecclesia, *xxvii*, 383. Disputatio de peccato originali nova est, *xxviii*, 398. Quandoquidem de peccato originali cooperant dilatare, non constat, *ibid.* 397. Peccato originali parvulus esse omnibus de fide credendum est, *xxvii*, 496. Variæque Scripturæ testimonia id probant, *xxviii*, 392. Peccatum originale et secundum Scripturas sanctas est manifestum, et hoc dimitti lavacro regenerationis, fidei Catholicæ auctoritate tunc antiquitate firmatum, et clara Ecclesie celebritate notissimum est, *xxvii*, 36. Peccatum originale et Scriptura sancta prodicit, et ipsum se prodit, *xxvii*, 396. Peccatum originale probatur ex Scripturis, *xxvii*, 273; *xxviii*, 207, 222, 224. Testimonia Scripturæ quibus peccatum originale probatur, *xxvii*, 277. Peccatum originale assuitur et Job, *xxviii*, 247. Apostoli testimonio, *xxviii*, 404; *xxvii*, 229, 242, 268. Per unum hominem peccatum, et per unum reconciliatum, *xxv*, 452; *xxvii*, 452. Cur per unum, non per duos dicitur peccatum intravit, *ibid.* 434, 440, 446. Quale peccatum per unum hominem intravit in mundum, *xxvii*, 348, 349, 351; *xxviii*, 253. Pelagianorum effugium, dum arguerent verbum Apostoli de originali peccato, *xx*, 386. Initium peccati ex Adæ factum esse, quatenus ceteri non imitari sunt, dicebant Pelagianos, *xx*, 251. Resoluntur, *ibid.* 261. Peccatum unum omnibus commune, non imitatioque sed propagatioque, *xxvii*, 274, 278, 277, 279, 281. Peccatum per unum hominem intravit in mundum cum dicit Apostolus, generatimque intelligi, non exemplum, *xxviii*, 61, 93. Peccatum imitatioque per diabolum intravit in mundum, peccatum generatim per hominem, *xxvii*, 349, 350, 354. Peccatum per cuius inobe-

dientiam transiit, tandem contra se Julianus, *ibid.* 465. Contra peccatum originale perperam citatur Apostolus, *xx*, 90. Peccatum originale in Veteri Testamento narratur, *xxi*, 458. Peccatum originale sub lege imputatum fuisse ostenditur, *xxvii*, 360, 458, 469. Peccati originalis argumentum, parvulorum circumcisio, *xxvii*, 177. Circumcisio sine peccatum, *xxvii*, 212, 243; *xxviii*, 399. Peccatum originale præcipuo significatum, *xxvii*, 397.

Peccatum originale assentibus Catholicis, hæresis Manichæa eritum obijciunt Pelagiani, *ibid.* 74. Catholicum dogma de originali peccato quantum dicitur ab errore Manichæorum, *xxviii*, 68. Peccatum originale qui asserunt, non sunt Manichæi, *xxvii*, 222, 244, 458. Catholicis peccatum originale asserentis procul abest a Manichæis, *xxvii*, 224; *xxviii*, 220. Nec originarium Deum, *xxvii*, 221. Omnium hominum, quantum omnes sub peccato nascentur, solus Deus auctor, *xxvii*, 278. Eius solus, ævus, corpus, locum situr et Deo sit, non tamen qui inde nascitur et sine re, *xxvii*, 160, 161. Opus diaboli tradere per opus Dei, non per opus operis Dei, non implicat, *ibid.* 413, 416, 417, 422. Bonitati Dei non repugnat creare, quod possidet a malignis diaboli, *xxvii*, 388. Iudicium Dei necesse, qui negat peccati originalis merito heri, ut parvuli per baptismum xxviii dicitur, *xxviii*, 344. Que usura per peccatum nascitur, quo novis sub peccato nascentur, *xxvii*, 225. Non propter substantiam nisi lesum, inquit renascitur, diabolo depulso; sed propter peccatum primi parentis, *xxvii*, 276. Originale peccatum est congenitum, discernendum ab institutione conditoris, *ibid.* 52. Discernendum a natura, *ibid.* 52, 53, 70. Peccatum cur originale potius quam naturale appellatur, *ibid.* 316. Naturale peccatum Cur diversa ratione, *xxvii*, 367. Peccatum naturale esse non posse, quatenus probat Julianus, *ibid.* 413, 414. Peccatum originale qui negat, Manichæos infert, *xxvii*, 126, 127, 129, 130.

Peccati originalis causa, *xxvii*, 271.

et origo, xxxv, 56. Peccatum originale si ad originem referatur, de eodem genere est ac actualis, *ibid.* 212. Peccatum originale est peccatum voluntarium de eodem genere, *ibid.* Motus quo trahitur peccatum originale, est non facillime indagandus, non facili sermone explicatur; non tamen ab Ecclesia non creditur, xxxv, 57. Nihil est antiquum peccatum quo nihil est ad praedicandum notius, nihil ad intelligendum secretius, *ibid.* 445, 446. Peccatum originale nunc trahitur, aut est otio dicitur, aut saluti laquei insidiat, xxxv, 332. Per quid inveniatur in parvulo peccatum originale, dicitur Juliano, xxxv, 279, 332, 333. Per quid inveniatur peccatum in parvulo, *ibid.* 381. Peccatum originale quia intravit in mundum, xxxv, 297. De modo conculcandi peccati originali, xxxv, 333. Peccatum originale quia intravit in mundum, demonstrat Apollonius, xxxv, 330, 333, 334, 335, 338. Nihil in progenitorum natura esse, ob quod homines nascens iure possidentur a diabolo, haerens Pelagiano, xxxv, 308. Fuit Adam, et in illo filius veniens; perit Adam, et in illo corpus perierunt, xxxv, 311. In limbo Adam fuerunt omnes, qui ex illa femina per concupiscentiam carni orsuti, xxxv, 303. Transit homo rectum qui unus erat cum illo et in illo, a quo trahit, quando quod trahit admittunt; al non trahit aliter, quando peccatum sua vita vivit, xxxv, 286. Quomodo est Adam ante, et in illo uno erat cum peccatis, xi, 493. Nondum natus in radice damnatus, xxxv, 183, 184.

Peccati originali omnes obmitti, xxxv, 296, 301. Originale peccatum aequaliter omnes coligit, xxxv, 443. Merito peccati originalis genus hominum iudicium factum est damnosum, xxxv, 443. Peccatum primi hominis grande, et omni violentia consuetudinalis regis sed vitandam naturam, xxxv, 454. Peccatum originis est vitium concupiscentiae carnis, vii, 447. Illi subijcent omnes ex Adam carnaliter nati, xi, 491; 52, 64, 64, 226. Peccatum originale est carnis concupiscentia, xxxv, 183; xxxv, 225; xxxv, 344, 469; xxxv, 335, 386. Peccatum ori-

ginale traditur per liliandum, xxxv, 215. per concupiscentiam, xix, 271; xxxv, 238. Peccatum originale, trahit concupiscentia a nasceturibus trahit, xxxv, 336. Quiaquid hominum nascitur per concupiscentiam, sine delecto esse non potest, xix, 493; xxxv, 236; xxxv, 290, 295, 296, 307. At concupiscentia et anima ex homine trahitur vitata, aut unum in altero tanquam in vitato vase corrumpitur, xxxv, 332. Difficultas explicandi quomodo contrahatur peccatum originale; dubitatum ingreditur animum de novo creatum, xxi, 25. Si animae creator originis contrahat, quomodo peccatum originale contrahat, xi, 330. Quocumque aeternitas de aeternitatem origine tenetur, nulla tenentia qua-erget peccatum originale, xi, 93, 344, 346; xli, 32.

Peccati originali subijcent etiam infantes dilectum, xxi, 74. Peccatum originale in nuptia non refundendum, xxxv, 348. Ad malum oriri potest ex bonis, xxxv, 442. Originale nisi causa non conjugium, sed Ado peccatum, xxxv, 382. Cum homo vivit nuptia, nihil trahitur peccatum originale, xxv, 227. Peccatum originale transmittit patet a parentibus qui illo carni, *ibid.* 395.

De ea re quae a peccato libera est, peccati non nasci, sententia Pelagianorum, xxxv, 366. Peccatum originale etiam remissum in parente, trahit ad peccatum, *ibid.* 398. For o vando deus non nascitur filii sui, xxxv, 310. Esi peccator genuit peccatorem, non acquiritur iustus deus filio genere iustum, xxxv, 347, 370. Patrem impium peccato, vivens Deo, generat peccato mortuum, xxxv, 391. Cor patris iustus non generat iustum, xxxv, 374. Fidei regnum non habet generat cum peccato primi hominis, qua carne sempiterna generat, xix, 458. Peccatum originale non facit nuptias malas, xxxv, 379. Undecumque nascitur homo, sive de coniugio, sive de fornicatione, reus est per originale peccatum, xxxv, 226. Quocumque a parentibus regnerent, in prolem trahitur peccatum originale, xxxv, 228. Sicut fieri potuit ut de Christianis non Christianis, de membris

Christi non membris Christi; ita etiam sit ut de mundanis non mundanis nascatur, xxxv, 402, 403. Qui fit ut ex parente, in quo non est peccatum originale, nihil contrahatur, xxxv, 412. Peccatum originale solum generatione contrahitur, xxxv, 284. Peccatum originale de vito seminis trahitur, xxxv, 244. Peccatum originale iure seminatio-nis est nostrum, xxxv, 235. Peccatum ex propagatione quemadmodum et iustitia est regnerunt, xxxv, 283, 284. Iustus ex regno in prolem transmittit quod non habent, exemplis ostenditur, xxxv, 292. Quomodo quod in parente dimissum est, trahitur in prole, utcum-que explicatur exemplo oleandri nascetur, ex oleo, xxxv, 210. De coniugialis desiderio rei nascuntur, inquam ex oliva deflavit, xxxv, 413. Peccatum originale, quod iam remissum est parentibus baptizatis, manere in parvulis, exemplo propositi demonstratur, xxxv, 397. Et in prole frumenti, xxxv, 402. Sicut unum per quo nascuntur, caro peccati trahitur in eos unum, *ibid.* 390. Peccatum alienum a Deo acquisitione non posse parvulis imputari, dogma Pelagianorum, xxxv, 376. Peccatum originale quomodo alienum, xxxv, 400, 401. Quomodo et nostrum, xxxv, 411. 401. Rem voluntatis non posse seminis aliovis, falsum Juliano principium, xxxv, 480, 481.

Peccatum originale non aliunde videretur voluntarium, xxi, 469, 470, 478. Peccatum originale non est in voluntate nascetur, non tamen est sine aliqua voluntate scilicet hominis voluntate, xxxv, 239, 242. Peccatum originale est trahitur sine propria voluntate nascetur, tamen per voluntatem primi hominis ipsa est origo vitata, *ibid.* 376. Peccatum originale in nulla voluntate ad unum ortum, xxxv, 270; xxxv, 192. Orietur peccatum de vito voluntate propagatione, xxxv, 279. Peccatum originale voluntate primi parentis factum, ad posterum sine voluntate transit per conjugium, non sine voluntate, etiam originalem, non sine libera voluntate, *ibid.* 238. Peccatum originale quo sensu liberum

xxxv, 408. Peccato originali omnes praeter Christum obmitti, xxxv, 396. Pervult propter peccatum originale peccatarios sunt, xi, 506. Peccato originali anima Christi non fuit obnoxia, xxi, 34. Quia sine concupiscentia concupiscentibus, xxxv, 217, 289, 297; xx, 582, 584. In solo Christo nihil peccati invenit diabolus, xxi, 438. Solus Christus potest dicere, sine causa licet se passum, xxi, 42. Christus pascit parvuli sine culpa, xxxv, 368. Singularis illa est gloria Christi, *ibid.* 560. Non sequitur, ut si Christus non habuit originale peccatum, nulla laus Dei generalis peccatum, *ibid.* 591. Peccati dominus inventa, *ibid.* 591. Peccati primi peccati, xi, 100, 104, 209, effectus, *ibid.* 209. Jactura summi hominis, xxi, 72; xxxv, 386, 389. miseria bovis vitae, iv, 188. insolentia concupiscentiae et mortui occidit, vii, 414. necessitas peccati et mortui, *ibid.* 317. Peccatum non nascitur nisi, xi, 46. Peccatum ordinata regit corpus suum, non unum modo pro arbitrio suo, sed sicut leges universaliter sunt, xi, 82. Peccati natura et difficultas, xxxv, 393. Impudendum animi, xxx, 138. error, et pervena amor, iv, 282. Quo ex primo peccato sunt peccata, peccata esse non desunt, xxxv, 303. Et quare, *ibid.* 304. Peccati originale unum in deteriori natura fuit natura, xxxv, 432. Ex peccato originali omnes sunt, ut tunc inquit peccatorum, xxxv, 230. Ad peccatum proclitior est natura mortuum est peccato originali, xxxv, 487. Peccata aequalia ad originale homines adhibet voluntate iam propria, non per Adam, xxxv, 284. Ex Adam, et super Adam, peccata originale partem ad corporis peccati, xxxv, 82. Peccatum originale ex prima dignatione, xxxv, 556. Peccatum originale ostendunt miseria generis humani, xxxv, 379; xxxv, 559. Quomodo peccatum originale et ipsi parvuli et multa ex creavit quibus et ipsi parvuli et gratia, xxxv, 468; xxxv, 480. Miseria hujus vite testatur, peccato primi hominis universis generis humani reus denotatum, iv, 282, 286, 288. Deus nequam sicut mali aliquid per-

peti, quod non meretur, xxxvi, 372. Penam imaginis Dei iniusta esset, nisi cum culpa mereretur, xxxvi, 568, 569. Flagitium iuxta filios Adam iniustum esset, si peccatum originale non esset, xxxvi, 189, 190, 206; xxxvii, 6, 35, 143, 152, 312, 308. Misericordia tantu magna non irrogaretur humanæ nature, nisi esset peccatum, xxxvii, 180, 190, 192. Iustus non est, ut aliorum sicut illi Adam gravi iugo prematur, sine ulla merito peccatorum, *ibid.* 324, 325, 329. Contra iustitiam iustitie Dei est, ut al. ipso sine ulla iugo hominibus irrogetur sine merito, *ibid.* 304. Non erat iustum, sine crimine transire in iustos. Adde supplicium, *ibid.* 339, 341. Inimice anima gravatur corpore, si non est originale peccatum, xxxvii, 36. Deus iniustus in gravi iugo super filios Adam, si negatur originale peccatum, xxxvii, 202. Deus acquisitivus non permitteret iugum gravi parvulis imponi nisi in eis peccatum inveniret, *ibid.* 308, 317, 368. Deus in tot et tanta malis que parvuli patiuntur, ut iustitiam, aut equitatem, aut ipsam curam rerum humanarum perdat, si non est peccatum originale, *ibid.* 296, 326. Peccatum originale qui negant, Deum iugum vel involvunt, vel iniustum dicere conveniunt, xxxvii, 443. Peccatum originale conatur adire Pelagium, laide operum divinum, xxxvii, 213. Anima etiam cum illo peccato originali nascitur, habet unde Deo gratias agat, xxxvii, 305. Originale peccatum parentibus non imputandum, xxxvii, 289, 299. Peccatum originale inde demonstratur, quia Deus factus est in variis suis, iustus in iudiciis, sanctus in operibus, xxxvii, 306. Peccati originalis rei parvuli demerentur, xxxvii, 216. Peccatum et mors per unum hominem in omnes transit, ut utrumque auferatur a Christo, *ibid.* 377. Iudicium et iugum in condescensione, gratia ex multis delectis ius iudicationem, xxxvii, 354. Omnes homines propter peccatum originale iusto Dei iudicio damnationi obstricti, xxxvii, 32. Peccatum originale ad damnationem sufficit, xxxvii, 280. Et eos, quibus non dimittitur, trahit ad damnationem, xxxvii, 376; 377, 378, 380, etiam alia non accedat, *ibid.* 285, 286, 389, 390. Nisi regeneratione solvatur, xxxvii, 52. Peccato originali per Dei iudicium non solvo, nisi per Dei gratiam solvo, cum auctoritate iustitie, aut merito regenerationis transcent, et malis ad mala, xxxvii, 82. Quod parvuli non sentiunt, si moriantur ante propriam voluntatem arbitrium, propter hebraea peccata damnantur, quidem indignantur, *ibid.* 304. An non debent, ita homo non damnandus nisi ex peccatis propriæ voluntatis, xxxvii, 405. Injuste non suscipiuntur in regnum Dei impieque Dei, si non sit peccatum originale, xxxvii, 7, 36, 56. A regno Dei homo fit alienus non nisi, xxxvii, 364. Imago Dei sine peccato non excludens a regno Dei, xxxvii, 319; xxxvii, 224, 335. Imago Dei contumelia est operari a regno Dei, xxvii, 9. Deus non spernit imaginem suam nisi spreto, xxvii, 453. Sic imputatur generatis parvulis impunita, quemadmodum imputatur parvulis regenerationis iustitia secundum hominem ad obtinendum regnum conformem, *ibid.* 216, 217. Sicut merito peccati inquam stipendium redditur mors, ita merito iustitie inquam stipendium vita aternam, xxxvii, 356. Peccatum originale circumlocione expiatur, xxxvii, 318. Peccatum originale absolutio, infantia circumlocione significata, xxxvii, 172. Peccatum originale unum tollit preter Christum, xxxvii, 278; xxxvii, 207. Non diluitur non per Christum, xxvii, 320. Non solvitur nisi regeneratione, xxxvii, 335, 42. A peccato originali non liberat nisi gratia Dei, xxvii, 338; xxxvii, 209. Peccatum originis solvitur baptismo Christi, *ibid.* 447, cum peccato omnibus delectis, xi, 390; xxxvii, 284. Qui peccatum accepit baptizante, cum ponunt fieri, non debent sacramentum purgari, xvi, 68. Parvulorum baptisium non superfluum, cum peccato originali obgenerat, et in illa remissio peccatorum vere fit, xi, 290; xii, 74, 75, 76. Cum magna injuria Dei excozeatur, et exsufflatur imago Dei, si non ille mittitur foras, xxxvii, 312. Crimen est

injuriatus, excozeatur et exsufflatur in parvula imago Dei, si non fit et emanatur de potestate diaboli, xxxvii, 507.

Peccata universa dimittuntur in baptisio, sed usant fragilitas, xxxvii, 72, 89. Remanet mors, xi, 44. Quare remanet peccatum, xxxvii, 569. Peccati poenitentiam, etiam soluto restu, manent 34 certamine fidei, xxxvii, 382; xxxvii, 518, ut fidei probetur, xxxvii, 542. Peccata duobus modis transcent, actu et reatu, xxxvii, 160. Peccata transire acta, manere reata; concupiscentiam transire reatu, manere actu, xxxvii, 435.

Peccatum originale Catholica fides credit antiquitus, xxxiv, 243; xxxv, 387. Sanctorum Patrum fides de peccato originali, xxxvii, 210, 218. Patrum consensus ad asserendum originale peccatum, xxxvii, 398, 400; xxxvii, 273; xxxv, 175, 387; xxxvii, 261, 262, 270, 272. Peccatum originale confessum Ecclesie doctores celebrerunt, xxxvii, 219. Veterum testimonium ad probandum peccato originali parvulorum obnoxio noni, xxxvii, 303; xxxv, 80, 118. C. prabo, xxxvii, 396; xxxv, 69, 61, 62, 63, 64, 65, 89, 298; xxxvii, 207. Ambrosii, xxxvii, 187; xxxv, 74; xxxvii, 201. Peccatum originale usquam negavit Zozimus, xxxvii, 443, 444. Illud agnovit Ambrosius, xxxvii, 317, 321, 324, 326; xxxvii, 206, 209, 270, 273. Aliique Patres, xxxvii, 318, 324, 337, 340. Dogma Catholicum de originali peccato sapienter et liquido declaratum ab Ambrosio, xxxvii, 277. Ambrosius de quoque articulis Juliano posuit, ut peccatum originale negaret, recte sentit, xxxvii, 157. Pro peccato originali, Hieronymi testimonium, xxxvii, 298. Hieronymus dogma de peccato originali in illa, contra Iovinianum, et in Commentariis in Job annuunt, vii, xii, 328, 331. Quilam patres propepeccatum tradidit accepit Augustinus dogma peccati originalis, xxxvii, 492. Augustinus sanctos doctores sequitur in questione de peccato originali, *ibid.* 258. Peccatum originale nunquam non admittit Augustinus a suis conversacione, xxxvii, 410. Peccatum originale docuit

Paulinus, xii, 506. In peccato originali asserendo Orientales episcopi Occidentales consentiant, xxxvii, 97. Peccatum non habere parvulos, cum sensu dicat Joannes Chrysostomus, *ibid.* 167. Peccatum originis probatur ex parvulis ad Christum alitatis, xxi, 7. Pelagius in iudicio Palestino negavit se dicere nuper natos in eo statu esse, in quo Adam fuit ante peccatum, xxxvii, 260. Peccatum originale Pelagius agnovit, xxxvii, 105. Agnovit et nonnulli heretici, xxxvii, 82. Peccatum originale, qui docuerunt, nec Manichæi erant, nec somniantes, nec furebant, xxxvii, 66. Veteres, qui peccatum originale asseruerunt, nemo Manichæus audeat appellare, xxxvii, 59. Cum ait Deus, *Reddam peccata filiorum in patris, non imitacionem, sed generacionem* redargui, xxxvii, 14, 15, 19.

Peccata parvulorum redduntur in filios divinis iustitia, non lucerna, *ibid.* 52. Peccata parvulorum quidem sentit et nostra et aliena, xxxvii, 404. Peccata peccatum suorum, et non tactum primo, obligant filios probabile est, xxxvii, 127. Parentes peccatis filii obligati in Veteri Testamento, xxxvii, 457. Cum Deus dicit, et patrum ad filios non pertrahere peccata, et reddere se in filios patrum peccatis, non contraria loquuntur, xxxvii, 449; xxxvii, 37. Peccata parvulorum quomodo redduntur in filios, xi, 208. Quosque parvulorum peccata propinquaverunt in filios, non temere deferendum, xxxvii, 128. Peccata patris ad filium iuste vivunt non pertinent, xxxvii, 417. Peccata aliena non ei imputanda, qui illa peccata non fecerunt, xxxvii, 439. Peccatum originale sicut quidem parentes approvat, ita quidem relevat, xxxvii, 297. Quatenus credit originale peccatum, xxxvii, 472. Peccatum originale censetur ira Dei magis super infantes in fideibus, nonquam non assumptis, xxxvii, 201. Ex duobus parvulis unus assumitur gratia, relinquitor alter iustitia, xxxvii, 195. Uniquique motus est Adam, perdit quidem natus ad veterem civitatem, et, 32. Quidam peccatum proprium iustant attribere parvulo non ad anni quartum decimum aetatis, v, 402. Resolven-

tur, *ibid.* 493. Peccatum sine lege mortuum, quia latet, quia non apparet, ac tamquam sepulchrum ignoratur, *xxx*, 293, 306, 406.

Peccatum est avaritia ab aeternis, et conversio ad mutaliam, *lxxi*, 70; *xxvii*, 302, 306. Est conversio aut ad infernum, aut ad ceterum, aut ad inferum, *xxvii*, 302, 350. Peccatum est transgressio, cum aliquis simpliciter homo appetit, iustitiam regulam excedit, *xxvii*, 196. Peccatum admittitur, dum immemor in hac infirma inclinatione, sanctorum bona deseruntur, *xxv*, 36. Dum appetuntur quae Christus contempnit, aut leguntur quae Christus sustulit, *iv*, 244. Peccatum ipsum non sanatur, sed ipse inordinatus amor creature est peccatum, *xxvii*, 244. Peccatum deficitur non ab aliis, sed male, *lxxi*, 73. Sicut esse homines facti, sic ante Deum cogitationis peccatum est, *lxxi*, 457.

Peccatorum causa non est Deus, *xxv*, 332; *xxv*, 229, 230, et in eum peccata sua refundere solent peccatores, *xxvii*, 473. Peccatum in Deo non est, *xvii*, 346. Peccatum, quod ad naturam pertinet, ipsa ipse facit, *xxvii*, 501. Peccatum ebullitionis similitudine explicatur, *xxvii*, 5. Peccatum solum a se, non a Deo homo habet, *xi*, 64; *xii*, 414. Peccata non ex Deo, sed ex voluntate personarum, *xxvii*, 334; *xxix*, 383. Peccata non fiunt, nisi Deo permitterentur, quare permituntur, *xxvii*, 224. In malum potestate est peccare; ut autem hoc vel hoc illa malitia bonitas, in solis Dei, *xxvii*, 62. Nisi voluntas sit sana peccandi, nihil venient, nihil in peccatum, in illud, *xxvii*, 411, 403. Peccati causa ex anima, non ex carne, *lxxi*, 161. Cum quis peccat, peccat volens, *xxvii*, 359, non natura, *ibid.* 373. Peccatum omnino voluntarium est, *ibid.* 388. Nec peccatum esset peccatum, si non esset voluntarium, *xxii*, 467. Peccati prima causa, sola est voluntas, *xxvii*, 388, 389. Voluntas deficit, *xxvii*, 414. Peccatum omnino a voluntate, *xxvii*, 61, 89, 91; *xxvii*, 109. In voluntate est quae utrum tenetur sint, an lux, *vii*, 107. Si nolimus, non pec-

camus, *xxvii*, 334. Peccati originem voluntas habet, *xxvii*, 377. Peccata a necessitatibus vel coactis perpetrata, non omnino sunt sine voluntate, *xxi*, 468. Qui enim incipit peccare, peccatum tamen volens facit, *ibid.* 477. Licet peccatum possit esse sine voluntate peccati, non tamen sine voluntate facti, *ibid.* Durum quidem, quod consuetudo peccandi amorem delicti facit; sed nihil durum quam quod extinguit pudorem, *xxvii*, 481.

Peccata ex vi consuetudinis remanent, non voluntaria dicunt Pelagiani, *xxvii*, 422. Peccatum materia potest esse voluntate, licet esse non possit sine voluntate, *ibid.* 243, 244, 245, 347, 348, 308. Peccatum et non posse esse sine voluntate, et esse posse sine voluntate; quomodo verum sit, *ibid.* 246, 247. Peccatum aliquod non voluntarium, *ibid.* 241. Peccatum a voluntario in non voluntarium mutari potest, *ibid.* 421. Est non solum voluntarium, atque possibile, verum etiam necessarium peccatum, *ibid.* 405, 406, 413. Peccatum originem non libero arbitrio, sed necessitati naturae contraria tribuunt Manichaei, *xxix*, 379, et substantiae gentis adversae, *xxvii*, 243. Necessitas peccandi homini non imposita a Creatore, *xxvii*, 394. An causa in peccatum, velut inveni causa sine necessitate arguitur, *xxvii*, 266. Non in peccatum velut in causam, utraque sine necessitate cogitur, licet; sed si iam in ea acie est, ut propria mentis iudicis arbitrio, et in peccatum sua voluntate referatur, et a peccato in peccatum sine voluntate praecipitatur, *ibid.* Peccandi quaedam est necessitas, *xxv*, 178, 183; *xxvii*, 344; *xxvii*, 8. Quomodo in eam quis delibatur, *xxv*, 178. Trias distinguenda, peccatum, poena peccati, et quod ita peccatum est, ut et poena peccati, *xxvii*, 169. Idem est peccatum, et peccati poena, et peccati causa sine potest, *xxv*, 320, 322. Peccatum quod est peccati poena, quia quosque peccati inveni, *xxvii*, 245. Peccatum poena est peccatum habendi dura necessitas, *xxvii*, 8. Peccatum ex necessitate, si vellet, esse sine peccato, doctrina Pelagii, *xxvii*, 375, 376. Ad peccatum quod est poena peccati, non requiritur libe-

rum sit ab eo abstinere, *ibid.* 360. Ut homo sit cum peccato, iam ex necessitate quidam est, *xxvii*, 8. Peccatum a necessario veniens, in Deum referendum esse contendit Julianus, *xxvii*, 413. Necessitas servitutis sibi peccato iniecta, nisi delectatione charitatis vincatur delectatio peccati, *xxvii*, 389. Peccatum omnino ex libero arbitrio, *xxix*, 297, 299. Peccatum et recte factum in libero est voluntatis arbitrio, *xxvii*, 41. Peccatum an ut sit aliquid, necesse est ut vitari possit, *xxvii*, 294. Peccatum per hoc non est, per quod potest esse, id est, per liberum arbitrium, *xxvii*, 246. Quod nullo modo exeri potest, peccatum non est, *xxvii*, 391; *xxvii*, 344. Peccato libertate servitur, *xxvii*, 265. Multa sunt quae agunt homines mala, a quibus eis liberum est abstinere, *xxvii*, 260. Per liberum arbitrium peccant maxime omnes, qui cum delectatione peccant, et auctore peccati; et hoc eis placeat, quod eis libet, *xxvii*, 265. Homo cum potestate peccandi factus, pro premio accititur non solum peccare, *xxvii*, 225. In eorum tanta libertas, ut sit etiam bene vivendi, et nunquam peccandi, voluntaria solent peccata, *xxvii*, 8. Peccata ex necessitate quantum aut, *xxvii*, 278. Peccata ex necessitate facta delictum, peccata indelictum intelligenda, *xxvii*, 345. Peccatum necessarium non fuit, ut esset causa misericordiae Dei, *ibid.* 304.

Peccatum. An aliquis in hac vita sine peccato potest esse aliqua questio, *ibid.* 409, 337, 543; *xxvii*, 13. Hominem non latens non posse peccare, Iovinianus haereticus, *xxvii*, 271, 275, 276. Quidam asserunt hominem posse in hac vita sine illo peccato vivere, *xxvii*, 229. Hominem posse esse sine peccato, et ex se quaedam fuisse, docuit Pelagius, qui sibi ipse contradidit, *xi*, 418. Haec refellit Iohannes Hierosolymitanus, *ibid.* 303. Totam Ecclesiam esse ab ipse peccato dixit Pelagius, *xxvii*, 342. Peccatum nullum habere vitam iustorum, existimant Pelagiani, *xxvii*, 251. Posse hominem, si vellet, esse sine peccato, doctrina Pelagii, *xxvii*, 94, et dogma Carolii,

ibid. 67. Pelagius obiectum illud dogma in episcopali synodo, ut quatenus ab ipso aplicatum, *ibid.* 89, 61. Quod ante evangelium Christi sine peccato fuerint homines, dixit Caesarius; Pelagius vero quod sancte et iuste viverent, *ibid.* 67, 70, 104. Nemo in hac vita sine peccato, *xx*, 454; *xxi*, 102, 104, 254; *xxii*, 250; *xxi*, 158, 389, 541; *xxvii*, 91; *xxvii*, 205, 206; *xi*, 243, 244. Quantumvis iustus, *iv*, 64, 222, 288; *xxix*, 377; *xxvii*, 273, 466. Verum dixit, qui hominem non esse sine peccato dixit, *xxvii*, 512.

Christus solus sine peccato, *vii*, 584, 582. Excepto sine Mediatore, nemo in hac vita sine illo peccato, *xxvii*, 339, 357, 376, 480; *xxvii*, 72, 83, 322, 266. nec ipse Paulus, *xxvii*, 350. Nullus excepto Christo fuit vel esse potest qui nullum habuit peccatum, *xxvii*, 384, 385, 370; *xxvii*, 26. Et hoc ad indeclinabilem fidei professionem pertinet, *xxvii*, 384. Quantumvis fieri possit ut homo sine peccato, *ibid.* 411. Erat Dominus mortalis, sed non sine peccato, *vii*, 447. Sola esse immovent inanis potest, qui de opere Adam non est natus, *ibid.* 448. Solus sine peccato venit, qui non peccatores invenit, *vii*, 309. In solo Christo nihil invenit diabolus, *xxvii*, 438. Peccatum quo pacto Christus ignoravit, *vii*, 21. Peccatum est tribuendum, addebat censet Augustinus, *xxvii*, 243.

Qui dicunt vel esse vel fuisse hic aliquo, praeter Christum, qui nullum habuit omnino peccatum, utrumque tollerandi sunt, *xi*, 244. De sancta Virgine Maria, praeter honorem Domini, nullum procerum cum de peccatis agitur, haberi volo quantumvis, *xxvii*, 514. Praeter Virginem nullum sanctorum sine peccato, *ibid.* Christus verum in hominibus non invenit, nisi ipse damnaret, *xxvii*, 438. Peccatum omnino nullum invenit in homine, aut non potest,

xxx, 186. Peccata consequentium tem-
porum non recte comparantur alio pec-
cato, xxxvii, 495. Non talem esse pen-
dendum consequentium delictorum,
quasi illi delicti prius in peccato com-
missi, *ibid.*, 496.

Peccatum inani animæ, xvi, 30. Sola
motus animæ, xxxviii, 49. Mori potius
eligendum est, quam peccatum, xvi, 64,
69. Voluntas tantum peccata, mala alia
ferendis, xvi, 503. Vanitas spiritus homo
efficitur per peccatum, qui veritatis simi-
le erat sicut creaturæ, xi, 432; xxi,
486. Iniquitas sola longe a Deo. *ibid.*,
xii, 288. Peccatum peccati homo a Deo,
proximamque se vivendo, quomodo, xi,
518. Peccati sola a Deo separant, xi,
490. et a salute a vita æterna, xxxviii,
397. Quomodo a vita æterna impediunt,
xxxv, 464. Peccata quorundam ita impedi-
dunt interventionem sui regnum Dei, ut
tamén meritis sanctorum impetretur in-
dulgentiam, xi, 225. Quæsum sine illa
peccata, *ibid.*, 248. Quædam certum salu-
tem non potest, nisi qui motus suspicior
sue throni mansit, peccata sua confite-
ri complauerit, etc., xii, 307. In peccato
tenetur et frigit, xv, 248; xvi, 440. Pec-
cata tentare sunt amarum, xxxv, 254.

Peccatorum confessio, ix, 520. Pec-
catorum apud Deum confessio, spiritus ex-
citant, xxx, 23, 232. Peccata sua Domini
quodlibet Deo confiteatur, xvi, 244.
Peccata melius excusantur, ut peccant,
quam excusantur ut manent, xi, 220.
Peccatorum confessio prava et excusatio,
xvi, 454, 454. Peccatorum legem
bonum et legem naturam, *ibid.*, 451. Pec-
cata addunt peccatis, cum peccata que
facta sunt, voluntatem animæ peccata, xvi,
57. Peccata nulli excusantur, et excusant Deum,
xvi, 453. Peccati excusatio, et perversa
defensio, xvii, 339, 346, 361, 414.
Vide Pervertitatis. Peccati excusatio,
superbia est peior et diminutio, xvi,
180. Peccata non excusantur nisi defen-
ditur, dum defensionem comparantur,
xvii, 361. Peccata cum excusatione,
diabolus triumphat; cum excusatione,
genitrix a dolet, *ibid.*, 415. Cum peccata
vultu cognoscimus, Dei gloriam com-
mendamus, x, 415. Deus avertendo faci-
erit, peccata delicti; avertendo scribit,
viii, 452. Avertit Deus factum suum a

peccatis suis, sed non avertit faciem
a te, viii, 450. Tu a peccatis faci-
erit tolli avertit, et a te ut Deum
ab ipso avertit faciem suam, viii,
301; xvi, 46. Peccata cum attendit, re-
cessit et punit homo; non attendit Deum,
defendit, liberat, viii, 450. Peccata sua
qui non vult videre, post desiderium se
punit, et aliorum peccata scute attendit,
xi, 7. Peccata sua qui deservit, aut
Deo tribuit, redarguntur, viii, 439,
454; viii, 185, 468; ix, 72, 339; x,
337; xii, 317, 342, 364, 365. Pecca-
torum confessiones, ulcers que ferat
veritatem, xiv, 325.

Peccata quomodo puniunt, sentit qui
suum habet obsecrum, viii, 431. Pec-
catorum sarcina, quam cito deponenda,
xvi, 66. Peccati curare turbare non de-
bet, xvi, 42. Peccatum displicere debet,
xvi, 331. Peccata sua homini displic-
cent, cum ei Deus loquit, xv, 95. Pecca-
tum non vere plangit, si lacrymis en-
gunt, et manum cessant, xi, 433. Pecca-
ta ne desperato angustiam, propiti-
us est penitentia portus; datus ne
perando angustiam, latus est dies motus
incoertus, xxi, 333. Peccatum ad re-
convertendum ut eius obsequium remi-
ssum, xxxvii, 322. Peccati contritio de-
bet esse ad hominem, quo sensit, iii,
262. Peccata diabolus inquit, et amara
ita et caventur, xxxviii, 545. Peccati
triplicis generis tripliciter remedianda,
xvi, 91. Peccatum per peccatum non
debet declinari, iii, 45.

Peccatorum genus duplex, ix, 466
Peccati generis duplex, xvi, 30; xxxv,
92; xxxviii, 12. Peccata quæ sunt
quodlibet hæc tria, voluitis curari, impo-
nitor, et curatis, xvi, 125. Peccatorum
quæ genera, xvi, 37. Peccati tres
differentiæ, xvi, 164. Tangunt tres
mortes, *ibid.* Peccatorum genera duo, in
Deum, et in hominem, xvi, 464. Peccata
in Deum, et peccata Deo, ipsi viii, 30,
328. Peccati in Deum sunt tria, *ibid.*,
xvi, 195. Peccatum hominis vel angeli
nihil nocuit Deo, xxv, 532. Peccatum
Deo non nocet, xxxv, 832. Nec nocere
potest, *ibid.*, 57. Quomodo ergo contra
Deum est, *ibid.* Duobus modis peccat
homo autemque fiat sapiens, xxxvii,
408. Peccata omnia aut ad corrupti-

lum pertinent flagitiorum, aut ad faci-
liora succedi, xvii, 254. Peccatum in
hominem duobus modis committitur,
uno, si laudatur; alio, si cum potest,
non adjuvetur, xxxvii, 535. Peccatum
omne iustis obest facienti, quam pa-
tientis, xxxvii, 107. Peccatum in Spiritu
sancto non schisma potest dici, et
traditio Scripturarum, xxxv, 229. An
peccatum illud schismaticis non debet
subici, *ibid.*

Peccata alia sunt contra naturam, alia
contra vires, alia contra precepta,
xxxv, 48.

Peccatum appellatur peccati delecta-
tio, v, 401. Peccatum in membris, de
quo Apostolus, est violenta quamcumque
sunt illecebri in corpore mortis huius,
ibid. Peccati lex dicitur peccatum, xxxvii,
375. Peccatum dicitur concupiscentia;
quia inde oritur omnia peccata, xix,
211. Peccati lex in membris, quid,
xxxviii, 453. Peccati lex est violenta
concupiscentia, xxxv, 180. Peccatum ap-
pellat Apostolus illicita desideria lat-
entem, quid, xix, 496. Peccatum ad
mortem, quid, xix, 498; xxxv, 39.
Peccata imitatio in mundo, xxxv,
248. Peccatum quod Judæi non habuerunt,
in Christus non venisset, xviii,
295. Cur mundus de solo peccato argu-
atur incedit, xix, 217, 222.

Peccatum aliud tantummodo peccatum
est, aliud est etiam peccata, viii,
382; xxxvii, 360, 371; xii, 468, 476,
482. Peccata quædam sunt, que ita pec-
cata sunt, ut peccata sunt etiam peccatorum
lex, ix, 48; xxxviii, 500; xxxv, 259,
340, 396; xxxvii, 75. Nonnulla sunt
peccata, quæ sunt peccata, xvi, 594.
Peccata peccati manentur, xxxviii,
177. Venit hoc de peccata peccati, ut homo
adversus se ipsum divideretur, qui aut
subditus esse voluit, ix, 294; xvi, 429.
Peccatorum quorundam perpetratio
facillima, præsertim obliquam peccatorem
facillima, xxxviii, 182. Peccata quædam
modestata, ex peccata veniunt quorundam
oculatorum, xxxviii, 374. Peccata ma-
nifestum utile ad sanandum ritum ocu-
lularum superbia, xii, 190. Peccatorum
judicium et poena, que tunc occidit
agitur, xii, 198, 199. In ipso animo
continuo poena sequitur culpam, plerum-

que major non sententia cæcitate gra-
vior, xxxviii, 372. Deum non quere in-
quis, sed opere iusto facit, ut quædam
peccata sui etiam poena peccati, xxxviii,
179, 180. Objectionum contra sententiam
de peccato et de poena peccati satisfit,
xxxv, 326. Peccati actus duplex est
origo, xxxvii, 476. Duplex poena,
xxxvii, 410. Peccati causa duplex, igno-
rantia et concupiscentia, *ibid.*, 425, 426.
Ignorantia et infirmitas, xxvii, 122;
xxxviii, 332, 358. Aliud peccatum,
aliud concupiscentia peccati, xxxvii,
364. Peccatorum casus, aut ignorantia,
aut fragilitas, aut contentum, xv, 383.
Peccati alia iustissima poena, ignorantia
et diffidentia, xxxviii, 446. Peccata
omnia ab illa errore et perversi omnia
causæ veniunt, cum qui nascitur omnis
filius Adam, iv, 282.

Peccata humana dicitur peccata
ignorantia, xv, 369. Peccata ignorantia
xxxvii, 473. Peccata et ignorantia,
xxxviii, 545. Omnis qui peccat, quomodo
non videtur nec cognoverit Deum, xxxv,
229. Peccata ignorantia, quam mensuris,
gravis, xxxi, 316; xxxv, 467. Peccata
ignorantia leviora, quam que a scientia
sunt committuntur, xxxvii, 358. Pecca-
tum sine dubitatione est ipsa ignorantia,
in eis qui intelligere voluntur; in eis
autem qui non voluntur, poena peccati,
xvi, 64. Peccata ignorantia sunt peccata
mortalium, xv, 381. Peccata ignorantia
etiam possunt esse in baptizatis, xviii,
65. Peccata ignorantia et sunt omnia,
quomodo quibusque bene fieri possunt, quod
male fit, xxxviii, 469.

Peccata est infirmitate de tradere prima
peccata Adam, et de committuntur mala
venit, xxxv, 282. Peccata quotidiana
omnes ex carnis infirmitate contrahuntur,
xvi, 364. Peccatum fragilitas si frequen-
sari, quid faciendum, xvi, 454. Quo-
modo curantur, xxxv, 232. Ad peccatum
duo incrementa, voluptas et dolor,
xvi, 489. Contra hæc duo remedia, *ibid.*,
490. Omnia peccata ducunt res faciunt in homi-
nem, cupiditas et timor, viii, 154; xi,
97. Peccato quique omnium sunt dis-
tinctio vultu verbo voluptatis, xvi, 16.
Holo vultu verbo voluptatis, non ferat;
Peccatum si non delectaret, non ferat;
nec delectaret, et sanitas esset, xii, 371.
Iustitia si minus delectat quam pecca-

lum, aut si non delectat, aut si minus quam dignum delectat, hoc fit de languibus anime; *ibid.*

Peccata que occulte sunt, delicta, xxvii, 45. Peccati dulcedo fallax, xxxviii, 148. Peccatum quasi rhamnus, primum delectat postea compungit, ix, 50. Peccatum dulce est, sed amara est mors que veniat, xxvii, 369. Propter hoc dicitur peccata homines, inopes licet dimittant, et ipsa peccata secum portant, *ibid.*

Peccatum non committitur sine causa, xxv, 45, 36. Non committitur nisi ob utilitatem sui delectationem, xxvi, 404. forte ipsum peccare nemo velit, sed propter aliquid fit, quod vult qui peccat, vi, 442. Peccata est non propter utilitatem temporalem, sed altem propter sanctitatem servandam admitti possunt, xxv, 404. Facit homo etiam pro temporalium hominum salute quod potest; nisi nil nisi peccando potest, non se existimet non habere quia deus, xxvii, 474. Peccata nulla quasi bene faciunda, *ibid.*, 487. Peccata compensativa, nec ipsa admittenda esse, *ibid.*, 490, 494, 503. Peccatum non solum illud est quod in turpi aut iniquo facto apparet hominibus; sed etiam si habeat appens boni opera, et tamen propter mercedem temporalem fiat, non propter requiem sempiternam, xxvii, 490. Peccati dimittitur peccata esse vitiosum, qui putat timore non peccat, xx, 104. Voluntate peccat, qui solo timore non peccat, xxvii, 417. Peccare non debes, non timore penae, sed amore iustitiae, xix, 360. Inimicus iustitiae est, nisi penae timore non peccat; inimicus autem est, quia timore eius non peccat, *ibid.*, 104. Peccatum quisque tantum videt, quantum diligit iustitiam, *ibid.*

Peccata quod modis sunt, xxxvii, 426. Peccata multa in interioribus dicitis, quae non sunt in exterioribus factis, xxvii, 211, 212. Sed nulla in exterioribus factis, quae non procedant in interioribus dicitis, *ibid.* Peccata lingua et peccata cordis quis vitare potest? xvi, 161. In ipsis concessis peccata contingunt, si excedit modum debitus, xvii, 257; xx, 467. Tres vel quatuor in peccatis progressus, xviii, 333; xix, 110. Trio sunt quibus impuler peccatum, sugges-

tionem, delectationem et consensum, xv, 162; xxvii, 469. Trio haec hominibus sunt haec in delectatione primi parentis acciderunt, *ibid.* Peccatum non in desiderio pravo, sed in consensu; xvii, 7. Peccatum inest cum delectatio; regunt, si consensu, xviii, 440. Peccata peccato quomodo committuntur, ix, 36; xii, 168, 348. Omnis qui peccat, aeterna claritatem facit; primum qui in uno offendit, facit etiam omnino nisi, cum nullum peccatum sit, nisi contra claritatem, ix, 356. Homo tanto plenus inquitus, quanto inanis claritatis, *ibid.*, 357.

Peccata omnia paria esse Stoici contempsit, xxvi, 505. Dicebat idem Iovinianus quod et Nestorius existimavit; bene refellit Augustinus, xxxix, 260, 294, 295. Peccatum et crimen, quod differunt, xx, 290. Utriusque definitio, vi, 206; 361. Etiam in parvulis delicta et delicta, xi, 170, 171. Peccata venialia et venialia, xxxv, 426. Diminabilia et venialia, xxxv, 18; xxxvii, 376. Peccata gravia et peccata minuta, xv, 98. Gravia sunt peccata et in reatu, xv, 150. Peccata sunt quaedam, de quibus desine non propter illa perituri sumus, impossibile est, x, 270. Peccata que sunt levia, que gravia, non humana sed divino sunt pensanda iudicio, xxvii, 149. In omni peccato, plus in maiore, minus in minore, tamen contra iustitiam committitur, *ibid.*, 327. Peccatum esse et intentione aliquid alio levius; non tamen faciendum levius, quod saepe alterius generis peccato gravius est, xxvii, 489. Peccata, que criminosa nominantur, xv, 357. Peccata gravia, quibus debetur certa condemnatio et segregatio a communione, xv, 356; xviii, 183; xxi, 301. Peccata que iunctitiae laborem exigunt volentescentem, xx, 408. Peccati sunt aliqui in Christianis, quae immo-van praesentatione graviora sunt, xv, 198. Peccata venialia, peccata iustitiam, que, xxxviii, 142; xxxvii, 458, 460, 517. Sine peccatis venialibus haec vita non ducitur, *ibid.*, 358. Peccata videtur venialiora, cum is qui reus est, correctionem promittit, xi, 208. Peccata venialia iustam a vita aeterna non impediunt, *ibid.* Quatenus dimittantur,

xxxvii, 376. Minuta peccata quaedam recensentur, xvii, 207; xxvii, 200; xx, 357. Peccatorum venialium exempla, xxxviii, 516. Peccatorum venialium multitudinem in uno homine, *ibid.*, 347. Peccata minuta non condemnanda, xviii, 206; xviii, 184, 209. non negligenda, xxxvii, 126. Si negligantur, occidunt, xv, 96.

Peccata cavenda, etiam qui videtur minima, xvii, 206. Peccata si negligantur, quia minuta; timeantur, quia nulla sunt, xii, 158. Peccata levia si contentis quando appurdi, expavece quando numerat, xvi, 434. Peccata levia simul congregata, quasi scabies, aut nocent, aut decus nostrum exterminant, xxi, 302. Peccata levia tanquam aqua vitantur per rimulas ad scindam, ix, 255. Peccata minuta quotidiana massam et exemplum efficiunt, x, 384. Si non singula suis mobilibus contentur, omnia tamen aeterno non obruunt, ix, 390. Peccata minuta multitudine obruant, nisi a Deo dimittantur, xvii, 256; xvii, 192; xx, 468. Peccata levia nulla, faciunt unum grande, xvi, 434. Parva peccata, si tamen crebra, sicut unum grande peccatum, non gravant et opprimunt, xxi, 416. Peccata parva que subreptum vigilantium, superbia crescent, hominibus perniciosa, xxvii, 328. Vitare peccatum quoque debet levius, potius quod minus, quam gravius quod alienum, *ibid.*, 440. Peccata que levia videtur, sunt interdum gravissima, *ibid.*, 151. Peccata quisque sustinet gravia, prout vult quam diligit facit injuria, *ibid.*, 463. Peccata horrenda, non vitantur levia, *ibid.*, 452. Deum deum iniquitate exhorrescimus, *ibid.* Vae peccata horumque, que sola insulata exhorrescimus; vitata vero saepe vitando nonnulla tolerare, saepe tolerando nonnulla etiam facere coguntur, xvii, 418. Qui putant homines leviter Deum ipsum ledunt, vt, 139. Peccata carnis mortifera, xviii, 397, 398. Peccare in proprium corpus cur solus dicitur formator, cum operibus carnis alia peccata tribuantur, xix, 385. Unde impij, quibus gratia non subvenit, alijs iniquis, alij minus peccant, xxvii, 388. Peccata gravia devotissimo, minutorum tri-

plici remedio curantur, xvii, 256, 257. Peccatorum quodammodo mundatio, et medicina quotidiana, xvii, 319; xviii, 40, 183; xix, 347; xx, 337, 447. Peccata levia Oratione Domini delectur, xxvii, 144, et elemosinis, xxxvii, 18, 22, 427. Peccatorum venialium poenitentia, jejunia, elemosinae et orationes, xli, 416. Peccata levia cur non committantur tant in Scriptura, xxxviii, 516. Peccant multi dum putant se non videri a Deo, xviii, 281. Peccare si vis, quare ubi te non videt Deus, et fac quod vis, xii, 136.

Peccatis alienis an quis possit obnoxialis esse, xxvii, 404. Peccatum cuiusnam non aliter perpetrat, xxxvii, 324. Peccata alienis qui committunt, xviii, 458. aut non committunt, xviii, 462; xxxvii, 187, 188, 189, 190, 192, 194, 195. Peccatis alienis committuntur est ipsi committunt, xxvii, 431; xxxviii, 25. Qui vitis nutriendis parat et lavat, ne contristat pecuniam volentem, tam non est interitior, quam qui non vult cultum sapere pueri se audiat plorantem, xxxix, 296, 297. Quot modis dici possit aliqui peccasse cum alio, xi, 218. Qui committit peccatori, si peccati proprii, non alieni peccat, xli, 158. Peccatum alteri quod dicitur, vel stultia benevolentia, vel malitia invidentia, xxvii, 314. Peccantibus non consentire, qui eos non vult peccando colere, xxxvii, 440. Et durum est conveniunt probre peccantibus, ita impium matrem negare conversam, xxx, 494, 498. Peccata aliena non prejudicant, xxxvii, 270. *Vide Ecclesia, MATR.* De peccatis alienis nominis clamantium, nemina culumna formidanda, xxxvii, 80. Peccata aliena si memant, ubi ipsi prejudicant Domistis, *ibid.*, 21. Peccata aliena ad se perfertore molestant. Donatista, xxxvii, 70. Peccata aliena si quis ad se perfertore exhibuit, pertinent ad eum, *ibid.*, 24, 47. Peccata aliena non obest auctoritati, cum Christi nomine invocatur, *ibid.*, 71. Peccata aliena nisi non obeso ostendit ipsa Maximianus contra a Donatiana inusitata uscentem, xxxvii, 183. Peccatis alienis equatis nemina inoculari, fiant sunt episcopi Donatista, qui

audito confessionis nomine, xi, 368; xii, 386, 409; xvii, 414. Pectus qui tunc et tunc corrigitur, solidat peccata, non tollit, xxxvii, 119. Pectus parvinitus, xxi, 186. Pectus tunc, sed plagas ibi dando in pectus essu, corripit ergo, xviii, 302. Pectora tunc etiam ostendit ad aliter, existentes, xxi, 302, 303. Pectus tunc etiam sacerdotum, xxi, 159. Pectoris tunc, testimonium peccati nostri, *ibid.* 162, 180. Pectus, xxi, 159. Pectus de republica, xvii, 54.

Pectus constat ex anima et corpore, xxxv, 80. Si quo motus in peccare apparet, non est perturbatio, quia tunc est contra rationem, quia peccata carent, ii, 390. Pectoribus animis non solam hominum, sed divinas fuisse credidit Manichæus, xxxvii, 373, 374. Pectora habent etiam animas, xx, 415. Pectorum nomine que intelligitur animalia, v, 149. Pectorum vita que, xv, 180. Pectoris bonum quid sit, xi, 74. Pectora gregei Dei, xvi, 517. Pectorum occisio nec pro rebellibus Manichæis, xxviii, 580. Pectorum nomine inducta intelliguntur, xvi, 245.

PECCATA ibi in anno parantur in Italia, xi, 169.

PECCATA. dea. Dea pecunia, ut peccati essent, esse commendabant Pagani, ii, 193.

PECCATA et peccata dei, est quidam possident homines, xxvii, 115. Peccata nomine continentur omnia, quorum iure dominus sumus, xxvii, 801. Pecunia erca prius in usu esse cepit, quam argenteo, ii, 432. Pecunia et divitia differant, ii, 324. Pecuniam sola inimicitia punit deus, viii, 426. *Vide* ATRACTA. DIVITIA. Pecunia non immerito rotundi signatur, quia non stat, xi, 542. Pecuniam inter et Deum quantum interat, xxi, 118. *Vide* AVARES. Ut pecuniam abgeat quidam, *idem* peccatum, xxi, 60. Pecunie amor, recte spui venientia est, i, 192. Pecunie amor utique ad animam contemplant, xxi, 177. Pecuniam sanguinem sumi quidam appellantes, xxi, 346. Pecunia prodense et obesse potest, xviii, 376. Pecunia hanc manum mille, ut cor inde solvas, xxi, 501. Pecunia non facit beatum, xxvii,

117, 118. Pecunia cum proximo dividere, quam iustum, xxxvii, 116. Pecunia et a malis male habetur, et a bonis tanto melius habetur, quanto minus amatur, xi, 226. Pecunia aliqui ad locum servat, cum Dominum iuravit non regituro de eration, vi, 128.

PECCATOR non divites sent, ii, capidi, ii, 325.

PEDES metrori, qui sint et quot in genere, ii, 360. De it copiosissime tractatur, *ibid.* 370. Pedes basipium lavandi consuetudo est quod plerisque, xvi, 112. Lavandi, hebrei consuetudo, *ibid.* Pedes basipium lavandi humilis est corde, *ibid.* Explicatur allegorice que pedit Christus lavando pedes Discipulorum, xvi, 99. Pedes Christi odore pretioso quibus perfundit, v, 19. Pedes sequuntur, vitam cum ad Christum per terram veniunt, xvi, 101, 102.

PEG animas, amor, viii, 210. Pegi nostri affectus nostri, x, 412. Per superbiam deos, que recedimus a Deo, viii, 55. Pedes Domini tinguntur in sanguine quando convertitur ad liberandum peccatorem in profundo maris onere ingratum depressus, xi, 294; xi, 320. Duo pedes sunt charitatis precepta, vii, 500. Qui pro nomine Christi esset ad sanguinem certant simul per Dominum, ii, 294.

PEDES in nuda ambulantium haerens, xxvii, 242, 474.

PELAGIUS episcopus Donatista, xxxii, 400.

PELAGUS, iii, 448.

PELAGIANI episcopi, xi, 389, 424.

PELAGIANI a Lupercino, xxxi, 402.

PELAGIUS haereticus, xii, 408 et sequenti. Etiam ordo, v, 39. Pelagius et Galatius nefanda haereticus principes, xxxvii, 514. Pelagius iugiter Galatius, xxxvii, 402. Pelagius occidit haereticos et metellarios, Chalcidensis aperit et perimant, *ibid.* 459.

PELAGUS Britto coponistatus, ut servus Dei a Paulino spoudum dilectus fuit, xi, 489. Pelagus monachus, xxvii, 290; xxxvii, 60, 81, 87, 87. Pelagus ejusque sectatores ingenio polleere indicantur, xi, 488, 501. Pelagus

sentissimus, xxxvii, 510. Vir circumspectus, *ibid.* 404. Vir, sicut cum qui noverunt loquuntur, bonus ac praevidens, *ibid.* 391. Pelagius vir egregie Christianus, *ibid.* 393. Non parvo profecta Christianus, *ibid.* A nonnullis laudatus, *ibid.* 358. Pelagus eximatus vir sanctus, *ibid.* 389. Pelagium sanctum vocat Julianus, xxxvii, 200. Epistola episcoporum ad Pelagium scripta, plene laudibus, xxxvii, 94. Pelagi nomen cum aliquo laude ab Augustino aliquid commemoratum, xii, 345. Pelagium Augustinus in salutatione epistola, donatum vocat, xxxvii, 61, et dilectissimum et desideratissimum, *ibid.* Pelagium officibus litteris resulat Augustinus, xi, 108. Vehementes et quodam modo ardent Pelagi ad hominum vitam exhortationes, xxxvii, 91.

PELAGUS de Roma vixit, xxxvii, 150, 167. Pelagi prius abentis, et Romae constituit, nomen cum magna eius laude cognovit Augustinus, *ibid.* 87, 88. Pelagus unde vocat Augustinus, *ibid.* Pelagus in Africae venit, *ibid.* Hipponei Ritoris genitrix est, dicitur Augustino, *ibid.* Prefatus est Carthagine tempore velletriam eam Donatista, *ibid.* Th faciens eius senel atque Herum vixit Augustinus, *ibid.* Ad transmarina postea preperavit, *ibid.*

PELAGIUS haereticus capiti, xi, 312, 313. Quodam capite, xxxvii, 101, 102. Capiti precepta, *ibid.* 105; xxxvii, 484. Capiti doctrine Catholice et appud Pelagianos, xxxvii, 146. Pelagium haereticus tria principia capiti, xxxvii, 32, 33, xxxvii, 109. Pelagianorum doctrina et calumniam capiti quingero, xxxvii, 30. Pelagius haereticus dogmata refert Augustinus, xi, 412, 413, 445. Pelagianorum dogmata de gratia, de libero arbitrio, et de parvulorum salute, xxxvii, 437. Paradoxa Pelagianorum de parvulorum baptismate, xxxvii, 180.

Pelagius ingratum originale peccatum, xv, 587; 588; xi, 217, 393, 419; xii, 408, 415. Carum omni infantis vultu Christi conatur equare, xii, 362. Pelagus parvulorum vultu laudatur, xxxvii, 407. Pelagi argumentum contra peccatum originale, xii, 32. Pelagi

per peccatum originale in nascendum nullum esse contendit, xxxvii, 374. Misericordia generis humani sine ullo peccati merito fieri dicitur, xxxvii, 247. Cogitur in paradiso mala omnia, que peccati poena erodunt, et iustam libidinem collocare, xxxvii, 436, 439, 435. Pelagi error, culpa carere qui talis fuit, quia aliud esse non potuit, xxxvii, 489. Pelagius velot sanum laudat naturam, xxxvii, 188. Carnis concupiscentiam velot naturale bonum laudat, quare, xxxvii, 231. Refelluntur auctoritate Ambrosii, *ibid.* 226. Ignorantiam et difficultatem ad naturae institutionem pertinere asserunt, xii, 458, 474. Aliqui ipsorum dicit omne hominem a Deo creati, etiam nunc immortalem, et omnes pro meritis suis mori, quia omnes peccaverunt; non in Adam, sed in se, et que crediti sunt, xii, 419. Refelluntur, *ibid.* Pelagius docet mortem non a peccato esse, sed a natura, et mortuum Adam, etiam non peccasset, xii, 41. Pelagius inquit peccati ex Adam factum docent, quatenus vultus cum imbuti sunt, xi, 351. Refelluntur, *ibid.* 361. Pelagi propter salutem baptismi parvula nolumant, xi, 384, 385, 415. Christum dicitur salvatorem majorem, non minorem, xii, 563. Scribentur parvulus aeternam vitam promissis sine baptismate gratis possunt obtineri, xii, 488. Baptisimus parvulus concedunt, non propter vitam aeternam, sed propter regnum caelorum, xii, 574. Pelagius vitam aeternam et regni Dei distinctione, plane aeternam, *ibid.* 577. Pelagianorum sententia de loco ubi nascuntur beati innocentes, qui sine baptismate ex hinc via migraverunt, xii, 445. Infantiles, etiam non baptizatum, habere vitam aeternam, error est quem Pelagius anathematizavit, xi, 497. Pelagus immergit regnum caelorum parvulis non baptizatis interducent, cum xxxvii, 371. Sentit peccatum, cum non damnandos asserit parvulos non baptizatos, et tamen sentit ideo eos non baptizari, quia male victuri essent, xii, 73. Pelagius utroqueque convicti, etiam non commissurum peccatum Deum persuadere molitur illicem,

ibid. 73, 74. Pelagiani non parum veritati propinquantur in questione de baptismo parvulorum, ubi fassi sunt infantes credere per eos, a quibus offeruntur. *ibid.* 40, 42, 75, 76. Pelagianis haereticis manungant parvulorum moeror. *xxxvii*, 72. Pelagianorum error de peccato originali, nec ratio, nec eruditio, nec pietas, nec iustitia, nec aera beatitudinis suffragatur. *xxxvii*, 324. Pelagiani Manichaeis consentiunt ad negandum peccatum originale. *xxxvii*, 446. Pelagianum peccatum originale negando adfertur Manichaeis. *xxxvii*, 443, 445; *xxxvii*, 210, 257, 371; *xxxvii*, 49. Peius quam Manichaei serviant in parvulos. *xxxvi*, 191. Pelagianum dum Manichaeorum peccatum in pejusvum vitare conatur, de nuptiarum fructu quo Manichaei peccatiosissima analitico conqueantur. *xxxvii*, 234. Sicuti Africae affertur pejus Sabellicus seminum de Trinitate, ita Pelagianus seminum Manichaei de nuptiis. *xxxvi*, 261. Pelagiani declinant errores Manichaeorum in alios imponent. *xxxvii*, 43. Et cum Manichaeorum haereticis declinant, aliam iudicant. *xxxvi*, 430. Pelagiani et Manichaei quosdam errores cognoscunt, quantum separati. *ibid.* 444. Pelagianum Manichaeorum nomine Catholicis obiectis, putant se subterfugere via veritatis. *xxxvii*, 84. Pelagianorum et Manichaeorum haereticos ubi manio adverso, et aequo à Catholica Ecclesia reprehendit. *xxxvii*, 161, 162. Pelagianum electionem operibus futuris ascribentes conqueuntur in parvulis geminis, uno post baptismum, altero sine baptismatis gratia mortuo. *ibid.* 426. Pelagianus in quo Dei iudicia evanescunt. *xxxvii*, 104, 102. Pelagiani non ideo sint haeretici, quia negant minus, ex traduce propaga. *xii*, 82.

Pelagius elatus assertor liberi arbitrii. *xxxvii*, 134. Pelagius naturae vires extollemus praecipit. *ibid.* 133. Pelagianus praecipitatoris liberi arbitrii. *xxxvii*, 190, 191, 410. Superbi arbitrii sui defensor. *xxxvii*, 460. Infidelium liberi arbitrii. *xxxvii*, 24. Pelagius et Catholicus in quo dissentiant dicendo liberum arbitrium esse in hominibus, et Deum esse nascentium conditorem. *ibid.* 71, 73. Pelagianum patientiam viribus liberi arbitrii tribuit. *xxxvii*, 12. Pelagius naturam humanam peccato depravatam aut corruptam negat. *xxxvii*, 407, 409. Naturam non esse vitalem, liberumque arbitrium ad salutem naturae docet. *xi*, 358, 404. Pelagiani putantiam voluntatem volendi et operandi a Gratia existant nos habere. *ibid.* 481. Pelagiani unicus sunt in qui in Lege gloriantur. *xii*, 246; *xli*, 82. Deum voluntatem humanam Lege data sibi ad eam implendam posse sufficere. *xii*, 102. Pelagianum docent, Opera erant ut per doctrinam legi sciemus quid agerem; habes libentemque arbitrium, quia me a via ista separasti? refellitur. *xix*, 128. Pelagiani deo hominem in hoc vita, praecipit etiam hominem in hoc vita, praecipit Dei cogniti, ad tantam perfectionem vitae sine adiutorio gratiae Salvatore per oculo liberam voluntatis arbitrii pervenire, ut ei non sit iam necessarium liberare. *Dimitte nobis*, etc. *xii*, 206, 414. Pelagianorum sententia erat arbitrium liberum arbitrium, si nec ipsam bonam voluntatem sine adiutorio Dei hominem habere concesserunt. *xli*, 49. Pelagiani impio garrientes, et deus viribus praesumentes dicunt, Deus nos hominem fecit, iustum ipse nos facio. *xix*, 6. *Solo, iustus sum; si solo, iustus non sum*, *xx*, 539. Tu te saluum facis, si volueris. *xviii*, 328. Di iusti sumus, libero id arbitrio agimus. *xvii*, 291. Pelagiani contra haereticos, indolentibus homines qui benedictur Deus, habere se a natura iudicantes. *xxii*, 469, etc. Jaculant ad Christum se venisse arbitrii sui et voluntate sua. *xvii*, 424. Naturam multum laudando deprimunt. *xii*, 123. Deum charitatem non esse Deo, sed ex nihilo esse, *xii*, 409. hominem ubi saluti, nec esse divina gratia, et in hoc. *xi*, 422, ad mandata Dei servanda nullo modo egere auxilio divino. *xi*, 412, 416. Sine gratia Dei, alique peccato hominem esse posse, et reverti quosdam fuisse, sed illi ipsi contradiant. *ibid.* 418, 419, 503, 504.

Pelagiani ingratii gratiae, multum tribuentes inopi suavitique naturae. *xix*, 130. Pelagiani redarguntur, liberum arbitrium sic defendentes, ut negent Dei gratiam. *xxvi*, 354. Pelagius gratia Christi contradicit defendendo naturam,

xxxvii, 502. Pelagius hominem sine gratia posse non peccare docet. *ibid.* 540, 542. Patrum testimonia quibus hominem sine gratia posse non peccare probat Pelagius, explicantur. *ibid.* 538 et *sepp.* Pelagius Jacobi apostoli locum corruptum ad usum gratiae reconstituit. *ibid.* 493. Illa verba, *Da quod jubet, et iube quod vis*, fere non putat Pelagius. *xxxvii*, 157. Credit nihil esse quod a Deo accipitur, nec aliquid superesse quod patat ad sanandum se. *ex Innoc.*, *xii*, 540. Et Pelagius a laici sequitur necessario suo omne non debere. *xx*, 107, 292, 296, 415. Pelagiani dicunt se, ut Deus daret ipsis, rogasse; ut rogarent, prius credidisse. *xix*, 492. Deum Dei non potest, ne peccent. *xxxvii*, 247. Pelagii dogmata de gratia. *xxxvii*, 243, 250. Pelagianorum error circa gratiam non modicus. *xii*, 5. Pelagianus haereticus exortus in heretico, et gratiam fieri admittit se simul. *xxvi*, 395.

Pelagianorum gratia. *xxxvii*, 82; *xli*, 305, 404; *xli*, 5, 11. Pelagiani gratiam ad usum, Legem, doctrinam, liberum arbitrium, exactionem Christi, veniunt hominem referunt. *xi*, 390, 404; *xli*, 11. Pelagii doctore ea intelligenda est gratia Dei, quae Facit atque Christianis, impis et piis, fidelibus et infidelibus communis est. *xi*, 481. Pelagianus gratiam in Lege et doctrina consistit, dicitur saluatoris auxilium ponit. *xxxvii*, 514. Pelagius ad id Christum nobis necessarium fuisse putat, ut dicamus quemadmodum vivere debeamus. *ibid.* 518. Pelagius dicitur gratiam dari ex abundantia, aut ad facilius operationem. *xii*, 505.

Pelagiani gratiam secundum meritum dari docent. *xxxvii*, 448; *xli*, 492. Ore dantur Pelagius hoc anathematizare non ausit in iudicio Palastino. *xxxvii*, 418. Pelagius fidei de se. *ibid.* 446, 447, 460. Oppugnantur gratia. *ibid.* 446. Gratia Dei non solum deservit, sed etiam presterit. *xxxvii*, 64. Pelagiani multum plangunt contra apertam gratiam contendentes. *xix*, 132. Pelagius ac Calostus gratiam oppugnant, ut tamen aperte. *xi*, 394, 395, 415; *xli*, 31. Secundum Pelagianorum haereticum

Christus gratia mortuus est. *xii*, 404. Quil est qui impie oppugnat gratiam, si Pharisaeus reprehenditur qui superbe agit gratia? *xii*, 6, 7. Pelagianorum hominibus merita. *ibid.* 348. Pelagianus Pharisaeus superbiore. *xii*, 338. Pelagianorum sententia de perfectione. *xxxvii*, 162. Pelagianorum error, iusta cum peccato carere. *xxxvii*, 415. Quo sensu homo potest secundum Pelagianum esse sine peccato. *xxxvii*, 345. Pelagiani docent hominem sine peccato esse posse in hac vita. *xxx*, 297. Totam Ecclesiam esse alique ullo peccato. *ibid.* 512. Pelagiani divites in divitis suis manentem, regnum Dei non posse ingredi, etc. falso doceant. *xi*, 264, 265, 668. Pelagianus adversus dogmata, quae Catholica Ecclesia semper tenent. Diospolitano concilio confirmata. *xi*, 301. De Pelagii et Calostii erroribus in concilio. Carthago. anno CCCXII celebrato episcopale iudicium habuit fuerit. *ibid.* 389, 390.

Pelagium et Calostium auctoritas nefarii erroris arguit Hieronimus et Lazarus. *ibid.* 389, 397. Pelagius Hieronimus et Lazarus obiectis respondit. *ibid.* 418. Pelagii iudicium praesertim episcopi quatuordecim in synodo Palastina. *xxxvii*, 103, 120. Eorum nomines. *ibid.* Pelagius quaedam obiecta in synodo Palastina. *xxxvii*, 46. Pelagii capitula. Calostii obiecta. *ibid.* 46. Ipsa reprobata. *ibid.* 67. Damnae sunt haec in synodo, et quae Pelagius damnanus foret, nisi hae etiam ipe damnaret. *ibid.* 73, 114. Obiecta sunt etiam Pelagio alia capitula de Sicilia Augustino sine, interposita ipsius Augustini nominis communi opinionem. *ibid.* 67. Pelagium respondit ad obiecta obiecta, et profusio fidei suae. *ibid.* 66. Pelagius Calostii alique sententias suas esse negavit, alique mathematicas noluit. *ibid.* 97. Summa capitula quae Pelagius in concilio Diospolitano anathematizavit. *ibid.* 97, 200, 201, 218. Pelagius damnavit. Actum ita mortalem factum, ut si peccasset, si veni peccaret, mortis esset. *xxxvii*, 223. Pelagius et Catholicus synodus falleretur, si ne novus haereticus damnaretur, anathematizavit eos qui dicunt, in eo statu esse recedentes ab ortho-

parvulis, in quo Adam fuit ante peccatum.

parvulis, in quo Adam fuit ante peccatum.

variacionem, xxxv, 161. Damnavit eum qui dicitur Ad peccatum ipsum solum habuisse, et non genus humanum; infantes recessus nati in eo talis esse, in quo Adam fuit ante prevaricationem; et habere vitam aeternam, etiam non baptizatum, xxxv, 109, 186, 204; xxxvi, 269. Non coram deo peccatum, *ibid.* Ad peccatum ipsum solum lesisse, et non genus humanum, nisi damnaret Pelagius, damnaretur a iudicibus Palaestinis, xxxiv, 160; xxxv, 387. Imitatione, non propagatione peccatum Adm lesisse genus humanum dicitur Pelagius, *ibid.* se elinque iudicium Palaestinum, xxxv, 108. Nisi in conspectu audientiae episcoporum Orientalium damnasset Pelagius obiectis sibi errores de parvulis, nullo modo iudicium damnatus esset, *ibid.* 168, 194, 185, 186. In questione de baptizato parvulorum Palaestinus iudice selesit Pelagius, xxxv, 155. Tanto iudices selesit oequiliter, quanto expresserit sententiam suam versatilibus, *ibid.* 162. Fran et versuta Pelagi, *ibid.* Laetitia Pelagi sub ambiguitate, *ibid.* 165. Pelagius status questionis de lapsianis parvulis invenit, *ibid.* 164. Pelagius cum eis, quos tanquam male sentientes de parvulis damnavit, profecto damnandus; quia id quod negavit ore, corde servavit, xxxv, 104. Peccatum Adm ipse soli ascribere, non ejus posteris, docuit Pelagius, etiam postquam in synodo Palaestina dogma illud damnavit, xxxv, 100, 101, 162. Pelagi exhortio in suppremda Dei gratia, in quibusdam sui libri capitulis, *ibid.* 89. Pelagius in synodo episcopali damnatus est, quia negavit gratiam ad omnes actus dari, et non in Lego et arbitrio ponant, xxxv, 74, 75, 112; xxi, 210, 229. Pelagi suspecta profectio de gratia ad singulos actus necessaria, xxxv, 110, 111, 118. Pelagius gratiam contra vim venialis, *ibid.* 107, 108. Pelagius solum ambiguitate generalitate quod sentit ad omnes, gratia veniale frangitur livillam offensivum declinat, *ibid.* 130. Pelagius veram tandem gratiam admissi in synodo episcopali, *ibid.* 74. Non venient gratiam sui confonem, *ibid.* 90, 97, 112. Pelagius exultavit gratiam in beatorum nostrorum credidit synodus Pa-

laestina, *ibid.* 65. Quid a Pelagio in questione de gratia exigitur, *ibid.* 102. Pelagius epistolam Augustini ad se datam protulit in synodo Palaestina, *ibid.* 91. Pelagius in iudicio Palaestino gratiam secundum meritum dari confessus est, xxxv, 472. Damnonium sine illoque, gratiam secundum meritum dari damnavit, xxxv, 54; xxxv, 143, 161. Non venient coram deo damnavit, xxxv, 137. sed fieto, xxxv, 492. et soldulo timare, *ibid.* 448. Ambigua verba sensum suum obtulit, *ibid.* 411. Episcopale iudicium timens, gratiam Dei secundum meritum dari, negavit se licere; et ego qui hoc decernit, antea sententia damnavit, xxxv, 411; xxi, 52. Pelagius gratiam secundum meritum dari non denegavit, a Catholicis episcopis damnatur, xxxv, 223, 472; xxxvi, 303, 492. Non aliam laenam defendere invenit in libro quo postea scripsit, xxxv, 441. Palliare ad non analiteris, posterioribus ejus indicant libri, xxxvi, 251; xxxv, 472; xxi, 52. Pelagius quicquid in iudiciali synodo Diopimata dixisse se denegat, in responsione ad epistolam Hieronymi profitebitur, xxi, 144. Pelagius post gratiam necessariam admissit, xxxv, 496. Pelagius ab episcopis quatuordecim provinciarum Palaestinae Catholicorum excommunicatus, xxxv, 45, 46, xxi, 359. Catholicos iudicatos, xxxv, 104, 106. In synodo Palaestina absolutus, et non nonnullis videtur, peroptus, xxxv, 61, 69; xi, 392; 399. Subterfugit, non se purgavit, xi, 437. Pelagi iudicium Palaestinum, praefectus ab videtur esse purgatus, xxxv, 156, 161. Pelagi palatulo, a synodo Palaestina absolutum suam furatus est, *ibid.* 161, 163, 170, 176. Absolutus est in iudicio Palaestino quod Pelagius tenentem, xxxv, 176. Pelagi absolutio, *ibid.* 87. Pelagi postquam suspensus fuisset, *ibid.* Quales libri de illius purgatione detentantur in veneratione, *ibid.* 157. Denique interpretatur Augustinum quod incantus a iudicibus gestum est in synodo Palaestinae, *ibid.* 85. Patres Diopimata, qui Pelagium absolutum, non necessarios, xxi, 397, 112. Pelagius tunc opere debuit, ut videtur correctus, xxxv, 93. Pelagi christi

defensionis ad Augustinum, *ibid.* 96. In ea fecit aliquid, quod alter se habeat, quem genus episcopalis continetur, *ibid.* 97, 98, 99. Pelagius de iudicio Palaestino quatuordecim episcoporum, in laetitia de victoria gloriatur, *ibid.* 98, 94. Pars actorem iudicium Palaestinum in causa Pelagi, *ibid.* 458. Innocentii iudicium de actis Palaestinis, *ibid.* 457. Pelagium non existimat purgatum Innocentium, xi, 437 et seq. Pelagio absolute haereticus ejus damnata, xxxv, 100, 102, 106; datus selesit, xxxv, 107, 100, 169. Quomodo illam eluserit, xxxv, 103. Pelagius apostelam sedem fallere conatur, xxxv, 163, 166. Pelagi litterae cum libello fidei ad Innocentium missae, *ibid.* 131, 166; 169. Pelagi involutione de suis inimicis querebat, *ibid.* 144. Pelagius litteris ambulantibus parat falsatati obsequio, *ibid.* 145, 168. De Pelagi epistola qua suos errores ab episcopis quatuordecim probatos fuisse gloriatur, *ibid.* 85, 95. Pelagius selesit iudicium Palaestinum, et Romanam Ecclesiam libellum non valuit, *ibid.* 136. Libellum Pelagium sancto episcopo Elogio oblatum, *ibid.* 63. Pelagi damnatio, *ibid.* 163. Pelagius in Palaestina synodo damnatus, xxxv, 180. Pelagius et Calistus damnati, xxxv, 167. Merito damnati, *ibid.* 188. Pelagius haereticus ab episcopis damnatus, non nullum excommunicatus est, sed excommunicatus, xxxv, 382. Post Pelagi et Calisti excommunicationem, multi eis adhaerentes conversi, xxxv, 163. Pelagi discipuli ex parte a praepositorum doctrina recedunt, *ibid.* 458. Post synodum Palaestinum non catholice sentit Pelagius de parvulis, *ibid.* 161. Nisi de nullo post synodum Palaestinum cessit libro suo, xxxv, 163. Isti libri notantur, xxi, 407, 502, 503. Eius revelationem per spiritum sanctum apertius Pelagius, notantem a suo dogmate recedit, xxxv, 142. Pelagi epistola ad Demetrium, de hoc causa duo concilia, Carthagenae et Milevitana ad sedem apostolicam missa, et inde respicit venient, xxi, 133. Causa fuit est, ut nullo finitur error, *ibid.* Contra Pelagianam epistolam ad Innocentium Carthagenis concilium, xi, 489. Item alia Milevitani concilii, *ibid.* 393. et alia

duo; una Romam, altera Thessalonica missa, *ibid.* 407. Primum missi Julianus ut per illum quos posset, suis aut inveniret aut faceret; aliter decem et octo velut episcopi, ad hoc illius episcopi, ad suas partes, si fieri posset, tractandum, *ibid.* Pelagianorum epistolam ad Orientem missa, xxxv, 430. Pelagiani Fedoanis Orientales sibi favore mentebantur, xxxv, 69, et tunc peccatis fecerunt non minus stultum quam impium dogma, non esse acceptum, xxxv, 59. Pelagius testimonium Augustini missi, xxi, 454. Pelagi epistola quae Romanae missi, xxxv, 111, 112. Pelagi litterae pro Libro Arbitrio, *ibid.* 141, 142. Pelagius in libro quo pro Libro Arbitrio exsistit, nihil aliud dicit, quam quod damnavit in synodo Palaestina, *ibid.* 112. Pelagius, Cypricum imitatus, librum scripsit Testimonium, xxxv, 60. seu Capitulum, xxxv, 94; xxxv, 284. Pelagi Expositiones in Epistolam Pauli qua scribitur ad Romanos, xxxv, 389; xxxv, 58. In his libro sua prima errores suos obiecte sunt, et xxxv, 167. Pelagi liber a Jarcho et Timasio solutus Augustino, *ibid.* 74, 88. Nomen non erat expressum, ut vivente auctore, amicum error moveretur, *ibid.* 90. Ab Augustino refutatur liber de Natura et Gratia, *ibid.* 89. Titulo eius nomine, xxi, 481. Pelagius cur tandem expressio nominis confutavit Augustinus, *ibid.* 90.

Pelagius haereticus damnatus, etiam iuste fuisse Pelagium absolute in concilio Diopimata, xi, 392. Pelagius concilio Romano Catholicorum, etiam excommunicatus, xxxv, 224. Contra Pelagianos de Africano concilio ad Zonimum fuit scriptum, et ab eo ad universos ortus episcopos rescriptum, xxi, 205. Posteriori concilio plenario totius Africae contra ipsum Pelagi errorem constituta, *ibid.* Augustinus, *ibid.* per hoc causa duo concilia, Carthagenae et Milevitana ad sedem apostolicam missa, et inde respicit venient, xxi, 133. Causa fuit est, ut nullo finitur error, *ibid.* Contra Pelagianam epistolam ad Innocentium Carthagenis concilium, xi, 489. Item alia Milevitani concilii, *ibid.* 393. et alia

quique episcoporum, *ibid.* 398. Hæc aliquando diligenter scripta dicitur, *xxi*, 265. Innocentii ad res illas literas tendens rescripta, *ibid.* 87, 88. Pelagium et Celestium in anathemam pronuntians, erroris sui anathemaverit, concilium Chalced. *ibid.* 390, 391, 390. Exempli litterarum quæ contra Pelagium et Celestium scripsit concilia, necnon Innocentius et Zosimus, Augustinus, titulus ad Optatum, *xxi*, 31, 32. Et ad monachos Adromitarum, *ibid.* 308. De Pelagius et Pelagiana hæresis mendacitas ad Innocentium, *xxi*, 46, 49, 434. Pelagius et Celestius damnati sunt a concilio episcopalius, ab Innocentio et Zosimo, *xxi*, 31. Pelagiani in frequentissimo populo Sicuti anathema pronuntiantur, *ibid.* 48. Pelagium conveniunt, et venduntur ab episcopis Romæ, Ecclesie, exasperatis nationibus Africanorum literis, *xxi*, 557. Pelagii error damnatur, *xxi*, 482. Pelagus et Celestius nisi correcti gerant poenitentiam, toto orbe damnantur, *xxi*, 31. Pelagium ab Ecclesia damnati, *xxxi*, 428. A hære Ecclesie præcipit, *xxxi*, 20. Pelagius de Ecclesia merito pulsus, *xxxi*, 385, *xxxi*, 417. Et ab Ecclesia merito separati, *xxxi*, 388. De Pelagiano errorum, *xxxi*, 75. In Pelagiano hæresis auctores, episcopalia concilia, et apostolica ædific, nec versaque Ecclesia Romani Romanorum imperium, quod Deo præcipit Christianam et resolutione fidei committunt, *xxxi*, 162. Pelagius lenius, quam severo præcipit Ecclesie disciplina, tractati sunt, *ibid.* 442, 444. Pelagium peccati damnatio, peccati correcti, *xxxi*, 81. Pelagii universalem synodum Orientis et Occidentis convocat, *ibid.* 89. Non par est ratio habendi continentem cum Pelagiano, acut habitis, qui cum Donatistis, *ibid.* 187. Pelagium pro se ab imperatore, propositum esse iactabant, *ibid.* 181. Catholicos accusabant quod alio peccatis mundi consenserint, etc., *xxxi*, 381, 382. Augustinus vocat hereticum, qui eos, licet merito possit, hæc nomine non appellat, *xx*, 592. Pelagius et Celestius recenti iudicio Catholice communionis privati in sua damnatione persistunt, *xxi*, 82. Pelagii dam-

natio utilis, *xx*, 486. Pelagium et Celestium in Ecclesia sanari voluit Patre Miletianus, quam desperata salute ab Ecclesia recessit, quod et eujus Augustinus, *ibid.* 207, 414. Pelagius in anno CCXXXVII. in exilium et in exilium ab Ecclesia separati, *ibid.* 262, 412. Pelagium non quoniam scriptis suis minus contentum vel minus crudeliter curia testare, *xxxi*, 321. Pelagii errores ex quo damnati sunt, alii eos alacriter defendunt, alii occultis simulant, hæc præ timore alieni quod in corde velint, *xxi*, 46, 49. Prævi severo censendi, alii vigilanter vestigandi, potroni tractandi quidem lenius, sed non equius docendi, *ibid.* Pelagiorum culpabile in Catholicis, *xxxi*, 20. Catholicis intelligendi hereticum dignant, *xxxi*, 278. Pelagiano flagit Augustinus, et hortatur populum ut in compariatur, *xxi*, 433. Inbet ut eos occultare noluit, sed ad se perderet, *ibid.* Pelagiano errori quidam non modice implicati, *xxxi*, 386. Pelagium male crebroscentis cavendi, *xxi*, 42; *xxi*, 96, 49. Pelagium, monoliteant, quom hæc hæresis manifestissimo alio apostolice iudicio damnaretur, quod pro repente reticentur, *xxi*, 56. Pelagiani delicta incipiunt, *xxxi*, 168. Pelagiani tandem gratiam confusi sunt, et inde benefici Augustinus Desini, aperius auclerit, *xxi*, 391. Sed iam voluit tractare iustum ad facilius agendum, *ibid.* Quod relictum, *ibid.* Pelagii piorum vocales pressi, gratie autem suo se peccato merito voluit, *xxi*, 54. Pelagii et Celestii damnationis subscribere venientes qui plebentur postis, *ibid.* 442. Pelagius ut Carthensin confessione Imper. Roma scripta, *ibid.* 441. Ac nova sanctione jubentur eos proclerere qui proderet, qui eos in quatuordecim provincia salutare scietim, *ibid.* 442. Constantinianis hereticum Alepio et Augustino antioribus jugulatum sine Hieronymus gratulatur, *ibid.* 443. Pelagii hereticum Iovinianus et Celestius hereticum abdicantur, ac male de gratia scilicet sententiæ secuti, Augustinus opera postea sunt conversi, *xxi*, 402, 404. Pelagium recipiendi in Ecclesiam, si rescriptis, *xxi*, 430, 435.

Pelagium latendi locum habentur aliter subjecta non necessaria de anima origo questione, *xxxi*, 35. Pelagiorum litteras quinque, *ibid.* 38. Quibus laudibus legant, *ibid.* 40. Pelagiana hæresis quæ præcipua capita a Cypriano et Ambrosio prescripta, *ibid.* 81, 82. Ante multos annos, contra ea quæ facta erant Pelagiorum venia, anodotum Cypriano preparatum, *xxxi*, 406. Pelagiorum fœdus quatuor, *xxxi*, 59. Pelagiorum ingratia Fortissima et ceteris, *xxxi*, 487. Ingredia non contemptibilia, *xxxi*, 442. Pelagiani fœsi superbia, *ibid.* 449. Pelagiorum vanitas superbissima, et crudelissima, et impissima, *xxxi*, 59. Pelagiorum dissipationes superbissimas et impissimas, *xxxi*, 321. Pelagiani infestis vestis elationis dicitur, *xxi*, 342. superbi et litigiosi, *ibid.* 315. Pelagiorum versutia serpentina, *xxxi*, 47. Pelagiani dogma suum, quorundam clericorum Romanorum Catholicis mendicibus posse pervadere, spe facta præterierunt, *xxxi*, 442, 444. Pelagii hereticus multi Romæ faventur, *xxi*, 399. Pelagium se de Sisti amplexu effere solent, *xxi*, 47. Fama est Sisti illi favore, *ibid.* 96, 48. Pelagium non auderant Romæ aut Pelagium defendere, aut dogmata ejus fortare tempore Innocentii, *ibid.* 391, 409, 497. Pelagius multos Jerusalemis deservit aserit, *ibid.* 397. Pelagii erroribus in urbe Nola multi adhererant, *ibid.* 498. Pelagius Paulino litteras dicit, *ibid.* 381. A mo ut sciret Dei fuerat dilectus, *ibid.* 480. Pelagius litteras ad Paulinum dicit dicit se non debere eximiam sui gratia, sed debere libertate in se, *ibid.* 481.

Pelagiorum perfugium, *xxxi*, 488. Pelagium fide paucitate gloriantur, *xxxi*, 319. Pelagiani pauci in comparatione Catholicorum, *xxxi*, 428. Inter illos nonnulli superbiales, *xxxi*, 345. Pelagii fœdus motum plurimum interius, *xxxi*, 338. Pelagiorum servitium Dei servos et ancillas ad curam Hieronymus pertinentes, *xxxi*, 406. Pelagiana hæresis quam iniqua, ac totius religionis ignara, ex Innocentio, *xxi*, 429, 430, 432, 446. Monstra horribilitate quæ Pelagiana hæresis peperit, *xxxi*, 303.

Pelagiani sanctos Patres, iudices non debent rogare, *xxxi*, 177, 180, 184, 184. Veterum testimonia adversus Pelagios, *ibid.* 29. In Pelagi librum contra Innocentium, *xx*, 438. Iovinianus Jerusalemitanus, *ibid.* 503. Hieronymus, *ibid.* 397, 423. Prescripta de Hieronymo queritur, quod est tantquam amulo iudicium, *xxxi*, 479. Prodiver adversus Pelagios Augustinus scripta, *xxi*, 548. Pelagios, quod Epistolam ad Pelagium pro Innocentium mittendam scribit Augustinus, *xxi*, 408. Aliquibus eorum nomina tacuit Augustinus, sic eos facilius corrigi speravit, *xxi*, 548. Pelagius non demum scripta sua sui que ipsius nomine præferunt, necesse esse dicit Augustinus, *xxi*, 408. Pelagius et Celestius immortari negare scriptis ipsorum nomine edia, *ibid.* 393, 408. Episcopi quinque rogant Innocentium ut epistolam ab uno e vestigat Pelagii scriptam que mittit ad Pelagium, *ibid.* 408. Epistola ad Sistrum conscripta contra nepes Pelagium, qui dicitur gratiam Dei secundum merita non dari, *xxi*, 200, 201. Pelagius reinvocatur, *xx*, 76.

Pelagiana hæresis non antiqua, *xxxi*, 468, 469. Pelagius nova heresim antiqua Catholicæ fides demonstrat, *xxxi*, 178. Pelagiorum dogma novissimum, contra antiquissimum fidei fundamentum, *xxxi*, 70. Pelagiana hæresis exorta post Ambrosium, *xxxi*, 81. A monachis est excitata, *xxxi*, 401. Pelagium non heresim, quæ dicitur, *ibid.* 214. Pelagius regum litteras hereticarum (sospire Augustinus, *xxi*, 452. Promonente Hieronymus adversus eos tantquam recessos ortos, *xxi*, 73. Pelagiani si dicuntur quos non facile conciliant, utpote contentes et in bonis operibus laudat, *xxxi*, 218. Pelagiana ab his dicitur Ecclesiam, *xxxi*, 227, *xxi*, 262, 544. Pelagiana hæresis multum exortit Augustinum, *xx*, 38.

Pelagius Tarenti non idem est ac auctor Pelagiana heresim, qui Retic cognominatus est, *xxi*, 480. Pelagius seu Pelagus, vel Paulus rex Syriæ, *xxi*, 457.

Pelagius tibi natus, *xxi*, 30. Eius

terio pavonis, xxxi, 347. Perjurium Davids magna peccatum, licet minus quam homicidium, xli, 95. Perjurium Periclitantis famulari, xxi, 566. *Jura, perjury, secretum providere nobis dicitur eorum, xxvii, 244.*

Parazon ubi quibus se Adam et Eva succiderunt, etiam indubitan quibus legationibus pedibus corporis partes, xxxv, 483; xxxvi, 156, 146, 348.

PERICULA MARTYR, xxxix, 294. Periculum ubi vis est in animis non quodammodo in vivum conversa iactura, ibid. 300, 291. Periculum et Pollicia martyris, xxxvii, 50. Periculum in iustis manus carceris se iugulare non debet, ibid. 488. Periculum divina revelationis illustrata, ibid. 480, 482, 485. Periculum nec patri male quaesitum credit, nec reverentia et debitas dedit, ibid. 486.

PERICULUM IMPERIORI QUAM DISTANTIA, xli, 176. Periculum sicut dicitur delectationem, ibid. 302. Periculum matrimonium mandata prohibet, xl, 404, 404.

PERISA Philoſophi, lii, 376. Perisa Inbala, xxxc, 285, 290, 325.

PERICULUM ALIQUANDO IDEM EST AC PERICULO SEQUI, xxxv, 146, 147.

PERSECUTIO BOEDICAE IMPERIS, una in impio perſecutione, altera in malevolentia equitatum, xc, 335. Persecutio Ecclesiae IMPERIS; prima violenta per tyrannum, secunda fraudulenta per licentem et falso fratres, tertia periculoſa per Antichristianum, violenta et fraudulenta, vii, 216. Persecutiones varie coloris ubi classe videtur Martyris, xlii, 352. Persecutio Ierosolymitana, sparsa sunt ligna ardentia et accensus est mundus, xxi, 12, 43. Persecutio excitata in Perſide adversus Christianos, lvi, 523. Persecutioni tyrannorum successit persecutio Imperatorum, ibid. 519. Persecutio Ecclesiam invictum, que, vi, 98. Quoque serior erit impetus belli, tanto major gloria non cedendi, tanto deterior corpora martyrii, ibid. 101. Persecutiones sunt utiles Ecclesie, lii, 488, 512. Ad honorem Ecclesie cessat inchoatum persecutio, vii, 348. Non desunt persecuciones etiam hoc tempore quando tranquillitas videtur.

vii, 374, 399; viii, 181, 320; ix, 352; x, 300, 395. Persecutio duplex, cordis et corporis, lvi, 520. Ecclesia ab initio licet iniquata ab impio, xii, 142.

Persecutio et torrens occiso Christianis nunquam desit, xvii, 187, 193; xix, 426. Persecutionem inquitam in unum patiuntur, xxxvii, 206, 398. Quid hic magis persequitur vitam bonorum, quam vita iniquorum? xii, 371. Persecutio laice constantia, ibid. Persequitur vitam bonorum vite iniquorum, non cum cogit iustitiam quasi dupliem, sed cum cogit adire quod videt, ibid. Quia vita vivens impie, et si non obligat conscientiam, cruciat conscientiam, ibid. Spirituales persecutiones patiuntur a carnalibus, xl, 356. Persecutio est diaboli animam Christi, et Judas animam Magistri, et tunc ad persecutionem corpora Christi licet diaboles nunt, Judas autem Judas succedit, xii, 413. Persecuti sunt semper mali bonos, et licet iustus, quando, xxxix, 178. Omnia malis ideo persequitur bonum, quia illi non consentit bonum ad malum, xii, 114. Persecutiones patiuntur impii ab ipſi factis suis, xxxvii, 215.

Persecutiones se pati querunt Donatiste cum ipſi faciunt, xxxc, 146, 152. Persecutiones Catholicos nunt Petilianus et rebellis, xxxii, 49, 21, 23, 25, 27. Persecutio Catholicorum in Donatistas non est dicenda persecutio hominum, cum sit potius pro hominibus honoranda persecutio vitiorum, xxxii, 482. Querebat Donatistam de persecutione in ipſo conſultatur, xxxvii, 476, 470; xxxix, 89, 183; xxxxi, 25, et que ratione se excusant de persecutione a suis factis, eadem Catholicos se defendit, xxxxi, 26, 27, 31. Maxima nunt exemplum, ibid. 520, 511. Justitia non est indicium, quod quod operibus persequitur tempore, xxxvii, xxvii, 262. Non ideo quique patiuntur, quia persecutionem patiuntur, ibid. Persecutio fit et toleratur propter iustitiam, et propter iniquitatem, xv, 224, 226.

Persecutio iusta et iniusta, xl, 448. Persecutionibus licere non est iniquitas indicium, xxxvii, 418. Persecutio sui non

onus iniusta est, aut non est persecutio dicenda, cum iusta est, ibid. 117. Non omnis persecutio calumniosa, xxxii, 278. Nonnulla potest esse iusta, ibid. 300. Fieri potest ut et iusti persequantur laudabiles iniquorum, xxxxi, 309, 513; xxxvii, 163. Et re ipsa persecutionem sancti aliquando faciunt, xl, 448.

Persecutio non facit et penali, sed omnis discretio est, xxxix, 176; xxxix, 509, 512. Non ex ipsa persecutione, sed ex bona causa meriti committitur, viii, 23, 263. Veti iustitiam quia persecutionibus propter iustitiam patiuntur, xl, 447. Persecutionum duo sunt genera, vituperantium et adulantium, xl, 357. Persecutor bonus, non hominis sed peccati, xl, 15. Persecutores inter et correctores quid distat, xxxxi, 219. Persecutiones non mutant veri apostolici, xiv, 149. Persecutionum potius quibusdam est beatitudinis, xxxvii, 204. Persecutores, aliquando viros absterrent, sed in quibus non est Dominus, xii, 64. Persecutio iniusta se facit purgationem, illam rem, viii, 73.

Persecutionum et tribulationum utilitas, viii, 344, 335, 554, 573; x, 258, 493, 483. Malignum persecutiones tulerit sicut ignis ad aurum, non sicut ignis ad genus, xii, 148. Bonos exercent, non opprimunt, vii, 366, 387. Sanctus quasi capillus radigit, viii, 469. Persecutio ad peccatum in alium ad probationem, in alium ad coronam, xii, 371.

Persecutionem pati sanctus cor permittit Deo, cum Israelitas tam potentes virtutem quam et Reges liberavit, viii, 264. Persecutionibus malignis, et ibid. qui sunt dominator, x, 559. Ad persecutionem Deus alius eripit corporalis, et confundantur iniudices, alios spiritaliter tantum, ut fidelibus exempla præbeantur, ibid. 331. Persecutio per modestiam non desinit, ibid. 319. Ut in omni poterat capiti filium Argum in ignem hinc profectum innumerationum, exercebat disciplinam liberatorum, xl, 469. Persecutio et tribulatio terrentur, viii, 544, 550. Mala que sunt a persecutoribus, sunt vitanda cum possunt, sed ferenda sunt quando vitari sine impietate non possunt, xxi,

283. Ne in persecutione fides deficiat, Dominus vivificat, xl, 424.

Persecutores diligendi, xvi, 187. Persecutionibus sola claritate resistitur, vii, 270. In persecutione hoc unum invidium ne conturbetur dilectio quam diligunt iniquos, viii, 516. In persecutione, iudicium in pace, constantia coronatur, xxi, 73. Orandum pro persecutoribus Ecclesie, xii, 180. Cum pro persecutoribus orat Ecclesia, inique finiti sunt persecutores, x, 486. Persecutorum Ecclesiam convolvit, lii, 518. Persecutio gratior significatur per damnationem meridianam, x, 308, 318. Persecutio, mare savium, x, 298, 369, 364, 478. Plebs in persecutione et periculis non deerit, xii, 589. In persecutionsibus Ecclesie illi conventiunt, illi loquunt, illi pulchritudo, vi, 47. In persecutione iustorum licet in alium locum, vi, 175. Christiani congregandi tempore persecutionis dominus privata præstitit, et xxxii, 80. Persecutionis tempore quo sacris ecclesiis quærebantur ut cruciantur, et Christiani plebes congregari solent, et in carcere fuerunt Martyres baptizati, et celebrata sunt sacramenta Christi, xxxvii, 111, 112. Eos, qui se offerunt persecutionibus non comprehendit, et dicit liceret se habere. Scripturas quas non tradidit, a Catholicis honorari prohibuit Memoriam, ibid. 73. Persequentes Iudas apostolos tantum facies ardentes in alyam mittebant, xxi, 140.

PERSEVERANTIA est in ratione bene considerata stabilis et perpetua persistens. Perseverantia Domini Dei est, xxxviii, 17. Perseverantia in Christo, est in fide eius perseverantia, xl, 212. Perseverantia usque in finem, qui fuerit in Christi corpore, et a capite dicitur persistens perseverantia, xl, 30. Perseverantia Ecclesie usque in finem, xvii, 476. Nihil volum credendi: voluntas infirma, verum etiam perseverantia; gratie Dei est, xli, 200. Perseverantia domini Dei, xxi, 145; xxxvii, 12, 13, 107, 108, 109, 110, 111, 145, 150, 154, 158. Hoc apud ante Augustinum Cyprianus, xxxvi, 159. Desunt dare perseverantiam, ad finem potest, ibid. 119. Eius perseverantia sit a Deo, non

negligenda correptione episcopi, qui non perseveravit, xxxvi, 12. De qua perseverantia inter theologos disputatur, *ibid.* 107. Perseverantia que est in Deo, *ibid.* 114. Perseverantia petitur in oratione Domini, *ibid.* 44, 109. Perseverantiam postulant sancti, *ibid.* 414, 412. Perseverantia hominum precibus obtineri potest; sed cum datum fuerit, amitti non potest, *ibid.* 415. Ad perseverantiam possit amitti, *ibid.* Ad idem perseverantia potest amitti, quia voluntate sua quisque deserit Deum, ut merito dicitur, *ibid.* 416. Deus perseverare facit predestinatos, *ibid.* 39. Perseverantia datur filiis Dei predestinatis, *ibid.* 22. Et non datur nisi predestinatis, *ibid.* 120, 122, 423. Perseverantia adiutorium quale primo homini datum, quale nunc datur predestinatis, *ibid.* 37, 41. Nunc adiutorium necessarium est, non tantum sine quo perseverare non possit, sed et quo perseverantes sint, *ibid.* 41. An rogante Christo, me defecerit filius Petri, defectura fuisse, si Petrus cum defecere voluisset, *ibid.* 20. Quomodo rogavit Christus ne fides Petri deberet, nihil aliud rogavit, nisi ut haberet in fide liberam, fortissimum, invictissimum, perseverantissimum voluntatem, *ibid.* Perseverantia sibi concessa nemo non perseverat, xxxvii, 114. Concessio sibi Dei dona re-infunditur in tentationibus, nemo auctorior est qui non teneat utique in fide perseverantiam sanctificans, *ibid.* Perseverantia nemo desinit, nisi in tentationem primito inferatur, *ibid.* Dimissi sunt liberum arbitrium, qui non acceperunt donum perseverantiae, *ibid.* 45. Quomodo non perseverant, non sunt a mente perditionis, non-estimatione discreti, *ibid.* 15, 18. Reprobis quidam veram habent ad tempus justitiam, licet in ea non perseverent, *ibid.* 24. Quaestio cur perseveret quisque vel non perseveret, quidam ree liberum arbitrium hominis sic respondent, ut id contra gratiam defendant, *ibid.* 19. Perseverantia cur nisi detur, alteri non debet, inscrutabile, *ibid.* et ad investigabilem Dei vis referendum, *ibid.* 21. Excusatio eorum, qui perseverantiam non acceperunt, nulla est, *ibid.* 15. Qui non

accepto perseverantiae dono relapsi sunt et in peccato mortui, iuste damnandi, *ibid.* 14. Cur non perseverantibus perseverantiam misit Deus, *ibid.* 143. Propter oblitivum periculum non perseverantibus perseverantiam admittit Deus, *ibid.* 43. Et ut in calentibus terris, cum timore ac tremore viam iustam gradiantur, xli, 225. Qui non perseverant, non vocati sunt secundum propositum, x, 183. Si peris in palea, aurum non eras, sed aurum in vase figebis, xvii, 308. Perseverare inque in finem, hoc est ovium vocem pastoris audiverunt, *ibid.* 306. Utrum qui acceperit perseverantiam, incertum est quando vivit, xxxvi, 107. Perseverantia nemo certus nisi aliqua revelatione a Deo, xi, 24. Certe est omnibus aut pro omnibus, propter humilitatem subderrimant, ut quales futuri sint scire non possint, xli, 225, 226. Perseverantia Martyrum difficilis, xxxvi, 108. Perseverantia necessaria, ut benedici mererimur, xvii, 208. Perseverantiam contradicere vincuntur, xviii, 437. Perseverare magnum et difficile, xlii, 345. Perseverantia audacter a brevitate temporis, xvii, 67, 75. PERSEVERANTISSIMUS Tiberinus episcopus, viii, 98. PERSICAE Andromela marinis in cellum receptus, 449. Perses nomine dicta appellata, *ibid.* PERSIS positus egypticus, xxxii, 362, 380. Persicae morum tradidit, xi, 67. Persis omnibus penis hinc antequam qua cruciatur homines, qui vitam vivere non possunt, coguntur agnoscere, i, 533. PERSONAE sanctae Trinitatis non confundende, non separande: ipsae operantur, et gratiae communis sunt, xi, 364. Personae nec confusae numquam sunt, nec disjunctae tria, *ibid.* 374. Patris et Filii vocabula non in se ipsis demonstrant notam, sed alterius ad alterum significant personas, *ibid.* 374. Nec vox sanctus complata est in unitatem personae Patris; nec columbae species in unitatem personae Spiritus sancti, *ibid.* 366. Vox Patris in monte audita, et species columbae visae, vive vivificantis animae ministerio factae sunt, *ibid.* 367. Poterant fieri Angelorum ministerio, *ibid.* 368. *Fide TRINITAS.*

Persona hominis natura est animae et corporis: parvas Christi mixtura est Dei et humani, xxxix, 510; xl, 366. Personarum acceptio, xv, 247. Personam pauperem in iudicio accipere non licet, vii, 482, etc. Personam principum Judaeorum Christus non accepit, s, 370. Personae corporis, quasi nomine ac vice corporis, xi, 30. Nec coeque carnae, nec personae personae praesulicant, efflatum Donatistarum, xxxvii, 118, 133; xxxix, 527; xl, 80, 81, 88. *Fide CALVA.* PERTINACIA non ideo est suscipienda quia est optanda constantia, t, 297. Perinacia constantia fieri affectus, xl, 349. Perinacia hominum corrigi, constantia deperari non sinit, xxxix, 6. PERTINAX des, ii, 296. PERTURBATIO. Perturbationem deflebilis Stoici, motum est ratio cederet, vi, 117. Perturbationes animi quatuor sunt, cupiditas, bestitia, metus, et tristitia, xv, 119; xxv, 244. Haec in sapientem cadere innumeris Stoici dicunt, *ibid.* Pignat eus in se excludere Christiani, *ibid.* Non eandem perturbationem ecclesiastici Stoici ab animo sapientis, vi, 120. Perturbationes tres in animo sapientis, totidem constantias adjuvantur Stoici, xl, 171. Perturbationes inter et constantias quid interest, *ibid.* 172. Perturbationes animi rectas habent circa civem, *ibid.* 174; 176, 180. Perturbatio in Deum iudicem et oblorem non cadit, vii, 155; xl, 328; xvii, 6. Perturbationes saepe sunt orientur ex contentione in retinendis consuetudinibus vobatione, xxxvii, 489-490. *Fide PASSO.* PERTUSA, xxxvii, 406, 403, 404. PESTIFERO unitate dicitur per alios fieri, xlii, 458; xlii, 194. PESTIFEROS dicitur illi qui potentiam quorundam tantum inaccessibiles animos, per convenientiam personarum interpositionem ambitionis arte pertingunt, xlii, 458; xlii, 194. PERVERSITATIS vitalis et quasi familiaris vinculum ad tempus, et asporum vitium est, xxxix, 4, 81 quid recti etiam in perversis inventur, eorum pervinitate correctae, illud quod rectum est minime violandum, xxxvii, 8. PERVICAX. De nulla re cum eo disse-

ruendum, xxvii, 107. Pervicacia libida vincendi, vii, 192. PESTILENTIA atrox in Africa, ii, 163. Roma, *ibid.* 129, 140, 141. Quoniam causam pestilentiae Roma esse respondit oraculum, *ibid.* 141. Pestilencia quae fit innumum; deos illi da, et dicitur se, Petrus adhaerens, xix, 487. Pestilenciae calchedae, amor dominandi, vel perniciosa doctrina, vii, 113. PETERA a Deo quoniam oportent, viii, 501; ix, 163. Petenda sunt, non ea quae fecit, sed ipse qui fecit, viii, 180, 198. Si aliquid peberis, injuriam illi facies, et damnum tibi, *ibid.* 16. Deus non dat nisi petenti, ne det non expienti, xi, 74. Petitiones cordis et carnis in quo differant, viii, 62. PETITIO, inquisitio, pulsatio, quid, xiv, 205. Petiti, pulsatio, et pulsio, magnum inspiracionis divinum, xxvii, 242. PETITUS Donatista, xii, 538. Ingeniosus et disertus, xxxii, 126. Petilianus ante episcopatum advocatus forensis, *ibid.* 159. Petilianus a catechumeno in Catholica, episcopus per vim ordinatus a Donatistis, xxxii, 137; xxxvii, 166; et consiliarius episcopus Constantino, xxxii, 212, 233, 314; xli, 556. seu Cirtenis, xxxii, 302. Petilianus in Cirteni Donatistarum Ecclesia Sittani successor, sed non proximus, xxxii, 206. Petilianus episcopus, qua dieior parisi Donati erod, capiti, xxxvii, 481. Eius litterae adversus Catholicos, xxi, 588. Ac ad eam Augustini responsio, xli, 237. De responsione Augustini ad litteras eius contraque Petilianum, quare, xxxvii, 185. Petilianus credita maledicta in Gallico, in ipsos Donatistas referuntur toto lib. 2 cont. illi, Pet. Petilianus scriptus non est, fert testimonia Scripturarum ut se habent, xxxii, 76, 77, 90. Testimonia Scripturae, quae posuit Petilianus, potius Donatistis quam Catholicis sententi contraria, *ibid.* 195, 206. PETILIANUS male utitur oculis, xv, 318. PETRA quid significat, vi, 140. Petra Christus, xxxii, 153; xl, 493. Petra symbolum Christi, vii, 461. Petra virgo percussa, figura Christi, xli, 319, 322. Petra super quam aedificata est Ecclesia,

Paulo correctus propter operum Legis simulationem, *xxvii*, 488. Petrus in simulationem superfluum lapsus, *xxvi*, 206, 482. Fallacem simulationem in Petro Paulus reprehendit, *xxviii*, 415; *xxxix*, 68, 102. Petrum a simulatione revescat Paulus, *xvii*, 78. Petrus libenter correctus a Paulo, *xxvi*, 433, 460. Petrus obijuratus obijurare suo mirabiliter, *xvii*, 90. Locus est iuste libertatis in Paulo (reprehendit) et sancte humilitatis in Petro reprehendo, *lxxviii*, 113. Rarus ac sapiens exemplum in se re posterius procluit Petrus, quam Paulus, *ibid.*, 112.

Petrus et Paulus in morte contempti quantum post passionem honoratur, *lxii*, 379. Sordium sanguinem iudici fundentem, dicit festum cunctum cesserunt, *xxi*, 17, 24. Diversi delicti poni sunt, *xxi*, 389. Petrus et Paulus inuicem erant, *ibid.* Petri memoria Romae suggestio in Bononiæ, *viii*, 308. S. Petri Carthaginensis basilica, *xvii*, 303. Petri et Pauli natalis frequentia majore celebranda, *xxv*, 21. Tristes est Augustinus de pietati populi in tanta celebrata, *ibid.* 25. Petri et Pauli corpus Romæ, *ibid.* 7. Ad sepulcrum peccatoris Petri eminentissimum nobilissimum imperii cultum sublimis diademate supplicat, *xxi*, 28; *xxi*, 309. Petrus et Paulus pluribus locis iuncto cum Christo petri, *lxii*, 288.

Petrus et Paulus inter se comparantur, *xxi*, 29; *xxii*, 27. In illo discimus non sperare, in isto non desperare, *xxii*, 28. Petrus conuersavit non pro apostolatum, pro martyrium, per lapsum, *xxv*, 26. Jesum sabbati exiitque profertur, *xxv*, quod Petrus Dominico die cum Simone certaturus, pridie ieiunauerit, Romanorum alij existimant, alij falsum putant, *xxviii*, 399. Petrus a columna magis vindicatur, *lxii*, 323. Petrus ordinatus S. Stephanus, *xxi*, 24. Petrus Romæ cathedram habuit, *xxvi*, 69. Apocrypha de filiâ sancti Petri, et de hortulani filio, historia, *xxviii*, 157.

Petrus presbyter Hispanus, ad quem liber secundus de anima scriptus est, *lxv*, 563.

Petrus ab Hippone Diarrhio, *xxxii*, 442.

Petri duo diaconi in ipsa urbe Romæ eodem tempore fuerunt, *xxxiii*, 84.

Phaenax, *xv*, 63; *xxix*, 328.

Phalaris tyrannus, *xi*, 250.

Phaliscus poëta, *i*, 436.

Phalaris, *xxiii*, 466.

Phantasia, *vii*, 333, 429. Phantasia memoria, *ibid.* 426. Quamvis non tantâ phantasia cum memoria sit, omnino tamen memorem sine phantasia esse non posse videtur. Phantasia esse potest, *ibid.* 265. Phantasia potest a se, quasi a sensu, habere omnes imagines. Nebridio videtur, *ibid.* 264.

Phantasia seu animi vis, *ii*, 420. Phantasia et phantasmata differentia, *i*, 300. Phantasia dicitur ubi falsitate videtur sensus noster illusorij, *vi*, 449. Phantasia sunt cum anima occupant utilitatem spiritus agiti: cum inobis objectas, ostensiones sunt, *v*, 597.

Phantasma, signesta sunt de specie corporis corporeo sensu attracta, *iv*, 332. Phantasmatum lullibus, origo omnium errorum, *i*, 304. Lacte anime cum phantasmatum primaria descriptio, *iv*, 298; *xxv*, 140, 152. Phantasma carnalis, pie mentis seruitute spernit, rarus est et arduum, *xxv*, 184. Phantasmata facta quomodo iudicantur, *ii*, 369. De phantasmata unde mors iudicet, *ibid.* 378. Vera phantasmata habere vero cogitatio, summus error est, *ii*, 501. Phantasticum hominis ad altorum sensum perducit potest, *xxi*, 454.

Pharao interpretatur Meas fructifer, *vi*, 534. Significat Ecclesiam, *ibid.*

Pharaon non tantum regum Egyptiorum, *vi*, 361. Pharaon non hominis nomen, sed regis dignitas, *vi*, 24, 30. Pharaon interpretatur Insuperatio, *vi*, 245. Pharaon masculus occidens et feminam relinguens, diabolus virtutes prædicans et concupiscentias nutiens, *ibid.* 280. Misset sua quibus magi Pharaonis delectantur, iniquissimum superbiorum hæreticorum significauerunt, *xxxvii*, 518. Pharaonis oblatio quomodo facta, *vi*, 216. Pharaon sperit quo delata, *xxviii*, 96, 100. Pharaonem induerat Deus per iuratum sacerdotem, et ipse Pharaon per liberum arbitrium, *xxxv*, 511. Pharaon quod præcepit Dei

non obtemperaret, id iam de supplicio venibat, *xxv*, 31, 33. Pharaonem non impudenter quod tunc non obtemperaret, quando quidem obdurato corde obtemperare non poterat, sed quis dignum se prædicat, cui est obduraturus prius indolentia, *ibid.* 31.

Pharaon primarij quidem erant, veluti ad soliditatem Judæicam separati a plebe, et quasi egressi Judæorum, *xviii*, 385; *xix*, 438. Dicitur hoc verum quasi segregationem sonare, *xix*, 438. Idem a Christo non saniti, quia ubi videbantur iusti, *ibid.* 19. Dicitur Christi de Pharaon audiendis et non imitandis, sperare et ad malis de Ecclesia pastores, *xix*, 172. Pharisæorum iurata, *xxxii*, 130. mundities exterior, *xxviii*, 284. mundities in corpore, non in corde, *xi*, 15, 400. Pharisæorum fermentum, *xxi*, 112. Pharisæi, qui Dominum invitauerat, superbi cogitatio, *xviii*, 537. Pharisæus et Publicanus, *xviii*, 471; *xxx*, 5; *xx*, 328. Pharisæi iustitia, *vii*, 448. Pharisæus in quo peccatorum gratia aperit Deus, *xxviii*, 328. Pharisæi vocantur Catholici et Manichæi, *xxviii*, 251.

Pharisæus et Publicanus. Sermo de Pharisæo et Publicano, *xxv*, 66. Humilis exiitque Publicani commendatur, cum damnatur exemplo Pharisæi superbia, *ibid.* 66, 67.

Pharisæus bestiam promittent que se ipsam comestet, *xxv*, 221.

Pharous frater Phoropet regis Argivorum, *vi*, 434. Phlegus temporis docuit obnoxari per menses atque annos, *ibid.* 41. Phlego sepulchrum constitutum est templum, in quo sit desit cœterus, *ibid.* Quare, *ibid.*

Philonis philosophus Syrus, *i*, 102. Pherecydes Assyrius, primus apud Græcos de immortalitate anime disputavit, *xxxix*, 513.

Phisagrus apud veteres, *xi*, 420. In nomine genus per speciem significatur apud Philonem, id est generalis universalis avaritia, *viii*, 142.

Philastrius Brithensis episcopus ab Augustino Mediolani cum S. Ambrosio viuis, liberum scriptus de Hereticis, *xxi*, 293. liberum prohibissimum, *xxvii*, 228.

Centum viginti octo hereses computavit, *ibid.* In populo Iudeo ante Domini adventum hereses XXXVIII, et post adventum Domini, CXXVIII, *xxv*, 253. Inimici Augustinus cum inter hereses recensitas que non sint, *ibid.* 254. Philistru Epiphanius longi doctorem declaravit, *ibid.*

Philippus diaconus, qui Evangelista proprie meriti appellari, *viii*, 544, 545; *xx*, 389, 391. Alius erat ab Apostolo, *ibid.*

Philistinum interpretatur Calentes potione, *x*, 124.

Philosopha Academicus, *i*, 51. Philonis eloquium Græci Platoni æquare non dubitant, *xxviii*, 347.

Philosophia est amor philistinus, *i*, 44. Philosophia in rebus immortalibus et summis, idem est ac philosophia, *i*, 44; *xxi*, 434.

Philosophus primarius Hipponeisium, *xxv*, 238, 255.

Philosophus est amare Deum, secundum Platone, *ii*, 275, 320. Philosophandi causa nulla homini est, nisi sit beatus et, *iv*, 7.

Philosophus nomen a Pythagora exortum, *ii*, 562. Philosophia origo, post Patriarchas, et etiam post Moysen circa tempora Mercurij Transiegit, *ii*, 495. Philosophia est amor philistinus, *i*, 44. Philosophia in rebus immortalibus et summis, idem est ac philosophia, *i*, 44; *xxi*, 434.

Philosophus bestiam promittent que se ipsam comestet, *xxv*, 221.

Phlegus temporis docuit obnoxari per menses atque annos, *ibid.* 41. Phlego sepulchrum constitutum est templum, in quo sit desit cœterus, *ibid.* Quare, *ibid.*

Philonis philosophus Syrus, *i*, 102. Pherecydes Assyrius, primus apud Græcos de immortalitate anime disputavit, *xxxix*, 513.

Phisagrus apud veteres, *xi*, 420. In nomine genus per speciem significatur apud Philonem, id est generalis universalis avaritia, *viii*, 142.

Philastrius Brithensis episcopus ab Augustino Mediolani cum S. Ambrosio viuis, liberum scriptus de Hereticis, *xxi*, 293. liberum prohibissimum, *xxvii*, 228.

Philosophia est amare Deum, secundum Platone, *ii*, 275, 320. Philosophandi causa nulla homini est, nisi sit beatus et, *iv*, 7.

Philosophus nomen a Pythagora exortum, *ii*, 562. Philosophia origo, post Patriarchas, et etiam post Moysen circa tempora Mercurij Transiegit, *ii*, 495. Philosophia est amor philistinus, *i*, 44. Philosophia in rebus immortalibus et summis, idem est ac philosophia, *i*, 44; *xxi*, 434.

Philosophus primarius Hipponeisium, *xxv*, 238, 255.

Philosophus est amare Deum, secundum Platone, *ii*, 275, 320. Philosophandi causa nulla homini est, nisi sit beatus et, *iv*, 7.

uam de anima, alteram de Deo, *ibid.* 219. Ad philosophiam exhortatio, *iv.* 473, 498. Vitandus mos ante partum philosophiam constitutus, *viam gloria, i.* 111. De philosophia laude ac defensione, *Hortensius Cicerois, xxv.* 49. Quomodo et philosophiam accensus fuit Augustinus, *ibid.* 48.

Philosophie partes tres, *ix.* 68, 366. Philosophia in partibus distributio non ab hominibus inscripta est, *vel incepta, xii.* 33, *scholia Platonicæ, ibid.* Philosophia aut de operibus aut de natura, aut de ratione questio nem habet, *xxxix.* 87b. In duobus principis claritas est ethice, *physicæ, logicæ, xxxix.* 517. Philosophia divisa aliis, in activam et theoreticam, *xx.* 366. Non est contraria trispartite distributioni, *ibid.* Philosophia Christiana, *vix.* philosophia, *i.* 112; *xxxv.* 299. In qua lot philosophia partem animam in se habet, *Dei, ii.* 376. Philosophia in se ipsa unita sunt sine divina auctoritate, *ibid.* 68. Philosophia ad oblectandam beatitudinem spectat, *iii.* 43. Philosophia necesse est contra vitam hujus miseriam auxiliari, *iv.* 286.

Philosophos, nomen, *vide* *excothem, xxx.* 4. Philosophi dicuntur qui studium sapientie, vel sapientiam predicantur, *ii.* 880, 427. Philosophi nomen a Pythagora, *xxxvii.* 304. Philosophi sine scripturis ceperunt, *xxv.* 485. Philosophus verus, est amator Dei, *ii.* 361. Philosophi gentiles, posteriores sunt Proprietis, *iii.* 194. Philosophi variae deorum naturam sentiebant, docebant, defendebant, *iv.* 317. Philosophi qui deus sibi amicus esse dicebant, ut dixerunt multos incoherens, *iv.* 279. Philosophus potius, quam Christianus dicitur honoris decore, *iii.* 68. Philosophi post Deum cogitum quam stultie idola vertebant, *ix.* 209; *xx.* 236. Philosophi quod curiositate invenerunt, superbia perhibebant, *xix.* 203. Præ superbia Greci bene per veritatem non invenerunt, *xxv.* 31. Malis de Deo, et de veritate intellexerunt, *xviii.* 277; *ix.* 203; *xx.* 234; *xxi.* 470. Unde intellexerunt, *xxi.* 204. Philosophorum sapientia a Deo, *ii.* 68. Philosophiam a solo Deo dandi posse, ipsi Pagani fatebantur, *iv.* 286. Summi philosophi Gentium sine Spiritu

santo philosophi sunt, quantum de Patre et Filio non docuerunt, *vi.* 212. Philosophorum libri de Fide Dei magisterio loquuntur, *vi.* 403. Philosophi Gentium immortales esse animam plurimos consenserunt, carnis resurrectionem fieri posse apartiam contradicunt, *x.* 273. Philosophi veteres de resurrectione ac rebus futuris non considerant, *xx.* 316, 318. Philosophi conjectura humanis decepti sunt, *iii.* 114. Philosophi in rebus intelligibilibus criticis perant, in sensibilibus egestatem, *xxxvii.* 259. Philosophi non laborant in studiis suis, nisi ut inveniant quomodo beatitudo esset capessenda, *iii.* 437, et hoc eorum commune studium, *iii.* 257. Philosophi erraverunt estimandam libertudinem in hoc vita, *iv.* 14. Beati vitam sibi virtute proprie voluntati ducere docebant, *xx.* 505. Ideo apud eos non est vera pietas, quia beatam vitam ipsi sibi fabricare volebant, *ibid.* 330.

Philosophorum diversiones omne, *ii.* 497, 498. Quare non facile tolerat, *ibid.* 499. Nullus philosophorum se et approbat, ut ceteri improbarent, qui diversa et adversa senerunt, *ibid.* 498. Civitas, in qua philosophi tolerarent, vere contra nialicum Iohannem nomen, *ibid.* 499. Philosophi et quod in eis tolerat esse veritate, quos noverunt israelitico, *ibid.* 503. Hominum meta recta docere non sibi sunt, *ii.* 323. Cur veritatem delinuntur in iniquitate, *xx.* 255. Philosophorum, veritatis inimici et defensores, *vix.* 188. Philosophi tunc perierunt, *ibid.* 499. Sapientes egyptii, *ii.* 403. Philosophorum magister, *xxviii.* 429. Philosophi quare vitam, *xxv.* 283. Philosophorum cogitata, magna magisterum detrahentis doctorum, *xx.* 239. Philosophorum superbia, insidia, et curiositas, *ix.* 323, *cxviii.* 92, *vii.* 213, *xxvii.* 518. Philosophorum vitæ solis, *i.* 103. Philosophorum, *ibid.* 203, *ii.* 363, 376. Generis homini auctor Thales Milesius, *ibid.* 363. Hælii, Pythagora, *ibid.* 376. Philosophorum varicosum nominis, *xxxv.* 302. Philosophi consularis, *xxxix.* 286; *xxxv.* 304. Philosophi

pellati, *iii.* 432. Philosophi quando Christiani sunt, non habitum, sed falsa dogmata mutare compelluntur, *ix.* 48. Scriptura divina non omnino philosophos, sed philosophos hominum mundi stultos, et hereticos esse accipiunt, *i.* 169. Philosophi qui secundum elementa literarum mundi philosophantur, cavendi Christiano, *ii.* 377. Philosophi in quibusdam Christiano fidei appropriantur, *xxxv.* 305. Quomodo pcepit ad Christianos accesserunt, *ii.* 376, 378. Philosophi Gentium tandem videntur aliquid dicere, si forte Christo comparentur, *xxi.* 476. Si quorundam inventus fuerit hoc dixisse, quod dixit et Christus, gratulatur illi, non sequitur illum, *ibid.* 377. Philosophi etiam, in ipsi possessores scientiarum, *artium, etc.* *iv.* 507. Ab eis situm, quod recte dictum, in nostrum usum convertendum est, *ibid.* 484. Ilii convertendum Euphratis, Lactantius, Victorinus, Hilarius et ante eos Moyses, *iv.* 308. Philosophos omnibus debent divina humilitati exemplum quod oportunitate tempore per D. N. J. Christum illustratum est, *xxxix.* 374. Philosophi an Paganis favent in questione de peccato originali, *xxxv.* 304, 304. Philosophorum pretus antiquitas esse opinio, *xxix.* 369, 376, 386. Iustitie est doctori Christiano de placitis veterum philosophorum inquirentis, cum eis nihil iam ab illis contra se velens Christianam proponat, *xxxix.* 369. Philosophi omnes tempore Augustini, aut Cyprii, aut Peripatetici aut Platonici erant, *i.* 105. Pauci sed modum erant, *ibid.* 109. Philosophi nulli articulo Augustini, nisi articulo corporis, *xxxviii.* 354. Philosophi christiani ut magis libertate pertractati, responso, *ix.* 130. Paganos, divites qui ante Ganges dicuntur, *xviii.* 463. Paganorumque, *xvii.* 349. Paganorum sedes in egypto, *iii.* 59. Paganorumque arguendo, *xix.* 488. Paganos, viliu maritu, *v.* 330. Paganos. Quis iste sit et tribus Phocis, *xxii.* 159. *Vide* *notam inferiorem.* Paganos quoniam regio Terræ sancte, *vi.* 245. Paganorum de sua morte renascens,

xxxix. 395. Resurrectionem corporum significat, *ibid.* Paganus filius Crispini et Melanionices, *xxviii.* 367, *xxviii.* 367. Paganus, relictus in numero decem, *iii.* 639, 444. Paganorum secunda rex Argivorum, *iii.* 434, 446. Paganorum hereticus, *xviii.* 493, 239; *xxxi.* 376. Fijus hereticus, *ix.* 410; *xxxv.* 169. Paganus Christianus negans, *ii.* 377. Paganus, *xxviii.* 497. Ilum existimant esse hominem tantum, *xxviii.* 485; *xviii.* 487; *ix.* 560; *ix.* 262, 271. Sed omnes homines pios et sanctos excellentia sapientie et justitie superare, *xx.* 271. Plotiniani et Aristoteli adversarij, *xviii.* 289. Plotinus non invenit per totum in orbe, *xx.* 498. Ejos error, *ibid.* 300. Plotiniani, *xvii.* 12, 362; *xix.* 355, 356. Plotinorum error de Christi incarnatione, *xxvi.* 168, de Trinitate, *xviii.* 291. Plotinus principum Filio Deo tribuendo ex cetero Virgino, nec volebant credere quod antea fuerit, *ix.* 123. Plotiniani, Judæi, etc., peccabant in Spiritum sanctum, *xviii.* 291; *ix.* 477. Plotinorum scriptura, *iv.* 326. Plotini heresis exorta in Pamonia, *ix.* 303. Plotinorum, *xviii.* 440; *xix.* 485; *xxi.* 399. Unde factores solis, *i.* 288. Plotiniani more est tanto propiorum, quanto fortiores sunt, *ix.* 63. Plotiniani futuram mortem ejusdem hominis perdidit, *v.* 562. Plotinorum curari non potest, *xviii.* 309. Plotinorum per Catalogos dilectus, *xx.* 393. Plotini fabula, *ii.* 148. Plotinorum scientia versatur circa rerum naturam cognoscendam, *xxvi.* 160. Plotinorum jugum Romanorum excothem, *ii.* 363. Plotinum novit sibi ponat quemque cogitum, *ix.* 68. Plotinorum hereticus, *xx.* 20. Plotinorum et superciliosus adfertores, *xxviii.* 341. Plotinorum relictus, *xxviii.* 341. Plotinorum Saturni vel Soterus filius, primus rex Laurantium, *ii.* 150. Paganus beligerator et auctor prætoris, *ibid.* 451.

Picum Romulus dedit: ut deum, II, 289.
 PIETAS virtus quid sit, XXXVII, 473.
 Pietatis eorumque est opinio de Deo gen-
 tium, IV, 238. Pietas est amare Deum
 gratia, XVII, 489. Pietas iuxta Graecos,
 bonus cultus, XXXI, 93. Pietas est verus
 veri Dei cultus, XVIII, 415; XI, 241.
 Non cultus Deus, nisi amando, XI, 41.
 Ideo pius precatur, quod Deo placeat,
 XXX, 469. Pietatis via ad iumentum in
 superiora sursum, II, 68. Ad pietatem,
 non ad gloriam otiosus studium, XXXVI,
 468. Pietas est hominum sapientia, II,
 470; XXXVII, 486; 427. Est secundum
 ad sapientiam gradus, IV, 460. Pietas et
 charitas si deus, quid est ab illis et a
 corpora mundi mali tranquillitas et quies,
 nisi luxurie perditionisque materies, sine
 iustamentum sine adiumentum? XII,
 202. Pietas non sapientia, sed propter
 bona aut mala huius vitae, sed propter
 futuram salutem, II, 68. Pietas officii
 ad verum felicitatem, II, 169. Felicitas
 et pietas preparatio ad introductum
 cum spino ad iustas, XI, 74. Pietas
 est magnum deum Deum, II, 169. Pietas
 magno, ut magno sapientia, paucorum
 est, XVII, 284. Pietatis forma, non vir-
 tus, inesse potest pietatis alij Ecclesia,
 II, 345. Pietas non solum erga Deum,
 sed et erga parentes habetur, II, 454.
 erga sanguine conjunctos et erga pa-
 trum, XXXVII, 17. Hinc via in mala in-
 scruis, II, 2. Pietas sanctissimum genus
 humani vinculum, XXXVII, 421. Pietatis
 nomen etiam in operibus misericordiae
 frequentatur, II, 454. Pietas plus est
 quam pietas, etc., XI, 436. Pi Christianum
 gratia amant, XI, 258. *Pide Boni*, Pius
 piscator cibo iustitia, II, 17. Pi quomodo
 persecutionem patimur, XXXVII, 206. Pius vivit impij, IV, 358.
 PIETATE dixit quae caritatis, III,
 999.
 PIETATE impugnatum Cyprianus et
 Ambrosius, V, 96. Mulieres quo formam
 pigmenti colorant, peiores adulterae,
 II, 97. Maritus docent adulterae,
 II, 97.
 PIETATE. Quod sit: Non pignora
 vestimentum videtur, VI, 515.
 PIETATE et artha quo differant, XVII,
 369, 370, 428; XXI, 11.

PIETATE omni, et pietas quae
 avaria, XII, 404. *Fide Accide*, Ne-
 glectiva.

PIETATE mentio fit in passione Christi
 propter temporum cognitionem, XXI,
 28. *Pietate* n. Judaeorum peccata,
 XXIII, 187. *Pietate* manus suas lavavit,
 II, 219. *Pietate* aliphanum portavit
 fuit iniquitatis Judaeorum, II, 175. *Pietate*
 et Magi significaverunt Gentes abori-
 ente et Occidente congregandas, XI, 62.

PIETATE, XII, 8.
 PIETATE dicit a pio dictus, II, 257.
 PIETATE in dispositione Gregorio de
 republ. inducitur et interpretatur, II, 21.
 Pius iustitiam contra iniquitatem defen-
 dit, XXXII, 164.

PIETATE quomodo animus, II, 164.
 PIETATE, XII, 25. Marius Malanus,
 XXXV, 110. Fimians jurare vult populo
 quod si esset ordinatus civitas, et ab eo
 canone dissolueret, XXXI, 488. *Pietate*
 quo religioe praesidium Hippocra-
 tus juramentum exolvere debent, II,
 434, 435. *Pietate* homo dicitur se pec-
 uniae contemptor et largitor, II, 434.
 441. Fimians imitator esse monachum,
 II, 443. *Pietate*, Albino ac Molina
 elegimus, II, 429. Excusati se Augu-
 stinus quod Tibullum nomen ad eos per-
 tineret, II, 420.

PIETATE libera responsio ad Alexan-
 drum, II, 170. *Pietate* bellum, II,
 156.

PIETATE lapis Persica tenens animi,
 II, 465.

PIETATE. De pietatione Petri, XIII,
 269. Petrus, amicus cognis, II, 301.
 PIETATE et venatorum officio,
 XIII, 194. *Pietate* de oratore non
 locutus est Christus, XVII, 530;
 XI, 428, XXXI, 37. *Pietate* dispo-
 sitione duplex, una vana, altera pie-
 tationis; et situatae dicitur,
 XXXVII, 45, 138. *Pietatione* Domini ju-
 su facte duae, quomodo statum Ecclesiae
 praesentis et future adiutorum, XI, 381,
 470. *Pietate* pium CII quid signifi-
 cat, XII, 83, XXXVII, 45. Novam vitam
 demonstrat, XXXVII, 419.
 PIETATE huius, XVII, 456. *Pietate* me-

notiam habere certissimum est, V, 229.
 Pices duo, quibus Dominus turbas pa-
 vit in monte, quid significant, XXXVII,
 60. Duas personas significant, regnum
 salutum et sacerdotium, XV, 275; XXI,
 510. Quid per pices et cetos significa-
 tur, XXV, 460. Pices maris, curiosos
 significant, VII, 495. Pices de profundo
 levatas, manuducuntur in mensa paratis in
 conspectu credentium, XXV, 388. *Pies*
 homo, pia Bides, XVII, 576.

PIETATE probatur solus, XIX, 57.
 Aerolis aqua mota descendendo in pisci-
 nam, nec plures, sed unius tantum sa-
 justus, quid significet, II, 62, 69. *Pies*
 turbata animi curabatur, imho Christi
 passionem significat, XI, 82. *Pies*
 quoque porticus, quique illius Moyse
 fecerant, IX, 290; XI, 82.
 PIETATE conterit, aerorum pena,
 XIX, 381.

PIETATE, XIX, 516.
 PIETATE Mithradis nomen et septem
 sapientibus, quo tempore fuit, III, 467.

PIETATE. Deo hic difficile passum,
 et unde passum, XVII, 43. *Pietate*
 Deo veris ac sinceris affectibus,
 XXV, 458. *Pietate* ille Deo, cui placet
 Deo, VII, 469; XII, 46. *Pietate* tunc
 Deo, directus fuerit, XVII, 79. Deo
 rectus reverso non placet, II, 37.
 Deo si quod autem habes ex te, displicet
 Deo, XVII, 290. *Pietate* homo quod
 fecit, et placet ei qui fecit, XVII,
 521. *Pietate* sibi periculosum est, cui
 cavendum est superbia, XVI, 110. *Pietate*
 sibi nemo, quasi qui hic iuste vive-
 rit, XXX, 469, 494. *Pietate* tunc placet
 Deo, si placet, II, 423. *Pietate*
 Deo, si placet, III, 227. *Pietate*
 sibi placet, stulto homini placet, XII,
 46; XVII, 55. *Pietate* sibi, superbia
 peccatum, III, 187, 188; 189. Superbia
 anima in conspectu hominum vult pla-
 cere, II, 271. *Pietate* quod visio Dei videt
 etiam duplex, una vana, altera pie-
 tationis; et situatae dicitur,
 XXXVII, 45, 138. *Pietate* status
 Quomodo omnia, nec tamen homini-
 bus placendum, X, 41. Quomodo
 debeamus hominibus placere et non
 placere, XVII, 53, 167; XXI, 259.
 Qui Deo placet simul et hominibus, non
 vitioque placet hominibus, XVII, 81.

Placbat Apostolos hominibus propter
 aliorum salutem; non placbat homini-
 bus propter suam utilitatem, XVII, 171.
 PLACIDUS, XIII, 493, 228.

PLACIDUS. *Placidus* allegorica inter-
 pretatione capiti non prout in quae
 quod intelligitur, et rebus ad quas refe-
 rendo sunt, comparare voluerit, X, 52;
 XI, 201. *Placidus* de decem plagis. *Placidus*
 et decem praecipua quae per Moses data
 sunt populo Iudaeorum, XII, 365 et
 seqq. *Placidus* decem cum decem pre-
 ceptis collate, XVII, 222.

PLACIDUS hominum opinio imposi-
 tum placiatio, X, 370.

PLACIDUS, mathematica impostura, *placida*
 expertus, XVII, 537. et vertit-
 tas, XXX, 130.

PLACIDUS vivit, II, 38. *Placidus* cum
 intelligendi tribuuntur Manichaei, V, 126.
 PLACIDUS poci, XVII, 73.

PLACIDUS virgula umbrosam lignum
 est et opacum, tanquam in monte sancto
 georgium, XXIV, 199.

PLACIDUS. Placet de verbo Graeco la-
 titudine nomen accepit, quomodo Graeco
 placere dicitur. *Placitum*, XI, 425.

PLACIDUS, XII, 376; XXX, 424;
 XXXVIII, 264. *Placitum*, honesto loco
 habitum, II, 506. *Placitum* ingenium mira-
 bile, II, 507. *Placitum*, II, 50, 101. *Placitum*
 III, 319. *Placitum* nobis philonolus,
 XXX, 492. *Placitum* nobis disciplinatus
 Societas, II, 366; XII, 356. *Placitum*
 Societas discipulos longe anteivit, III,
 492. *Placitum* a posteriori Pythagoras theolo-
 gus diffinit, III, 492. *Placitum* mensura
 a Pythagoras naturalis et divina, III,
 43. *Placitum* scientiam acquirere et sapien-
 tiam perferenda gratia, varias patrum
 sententias suscepit, II, 205; XXXVII, 30.

PLACIDUS perfectum dicitur compassione
 philosophiae disciplinam, I, 102. *Placitum*
 philosophia in tres partes distribuit, II,
 205. *Placitum* idem quantum sunt ha-
 beant, III, 348. *Placitum* virtutis quamquam
 divites aliorum verorum virtutum amici-
 les admittit, I, 102. *Placitum* et Cicero-
 nis in sapientia divina et fons boni
 et causae rerum, et saltemandi fabu-
 lae custodit; Epictetus vero et Stoici
 in corpora vel in animi natura ponunt,
 XXXV, 245. *Placitum* doctrina ab
 Ecclesiae doctrina non potius aliena,

quam panem timore vel dolore compositi, *ibid.* 456. Adhibentur in rursus premitibus sanatis, cumque corripimus, *xxvi*, 294. Et placentio et ignominio hoc solum habet agitur, ut vita habendum erigatur, *xxi*, 221. Non homo quamquam timore peccat, sed amore iustitie, *ibid.* 218. Inimicus iustitie est, qui peccat timore non peccat; amicus autem veri, si amore ejus non peccat, *ibid.* 404. Inanimatus peccat timore non peccat, qui peccat, qui peccat timore non peccat, *ibid.* 404. Peccata corporis etsi non a voluntate, tamen invocant ab opere peccati: iustitia vero se amanda est, ut ab ejus operibus etiam peccata corporis non colligere non debent, *ibid.* 405. Charitate Christo, non peccata timore coheremus, *ibid.* 406. Peccata ex charitate coronamus sequimur, *xxi*, 409. Peccata non nocet, si bona est causa, *xxv*, 82. Penarum timor utilis ad libertatem in unitatem Catholicam cogandos, *xxxix*, 485.

Peccati filios suos Saturno sacrificabant, *ii*, 345. Peccati et Chanaanem inferunt, *xxvii*, 59.

Peccatorum esse peccati, non est ista natura, *xxviii*, 71, 72. Penitentia quomque criminum locus in Ecclesia non negatur, *xviii*, 292. Penitentiam denegat Calbari, *xxvi*, 225. Penitentiam peccatis dandum negantes quidam, haereticis facti sunt, *xxi*, 348. Et ordines sunt ad Ecclesiam, *ibid.* Penitentia locus in Ecclesia permissus, in problemis Paganorum in Christianis excubabat, *xx*, 34. Paganis penitentium sigillatibus respondetur, *xxi*, 222. Nequimiam ad errorem ad veritatem, vel a quocumque suo magno sine parte peccato ad correctionem sine penitentia posse transire, *xxxix*, 214. Penitentia agenda triplex ratio in sacris Libris invenitur, *xxi*, 416. Penitentia triplex, *xxi*, 425, 417. Prima que tale baptismum, *ibid.* 209, 317. Altra que habet omnium et se perpetua, *ibid.* 296, 328. Tertia superior, per peccatis mortiferis, *ibid.* 304, 311. Quarta est penitentia, cui Deus ignoscit, *xxi*, 199. Non sufficit necesse committere, nisi et Deo satisfacit, *xxi*, 315.

Penitentia est quiescent in se ipsum liberanda, *xvii*, 329; *xxi*, 12. Vis quam panem timore vel dolore compositi, *ibid.* 456. Adhibentur in rursus premitibus sanatis, cumque corripimus, *xxvi*, 294. Et placentio et ignominio hoc solum habet agitur, ut vita habendum erigatur, *xxi*, 221. Non homo quamquam timore peccat, sed amore iustitie, *ibid.* 218. Inimicus iustitie est, qui peccat timore non peccat; amicus autem veri, si amore ejus non peccat, *ibid.* 404. Inanimatus peccat timore non peccat, qui peccat, qui peccat timore non peccat, *ibid.* 404. Peccata corporis etsi non a voluntate, tamen invocant ab opere peccati: iustitia vero se amanda est, ut ab ejus operibus etiam peccata corporis non colligere non debent, *ibid.* 405. Charitate Christo, non peccata timore coheremus, *ibid.* 406. Peccata ex charitate coronamus sequimur, *xxi*, 409. Peccata non nocet, si bona est causa, *xxv*, 82. Penarum timor utilis ad libertatem in unitatem Catholicam cogandos, *xxxix*, 485.

Peccati filios suos Saturno sacrificabant, *ii*, 345. Peccati et Chanaanem inferunt, *xxvii*, 59.

Peccati filios suos Saturno sacrificabant, *ii*, 345. Peccati et Chanaanem inferunt, *xxvii*, 59.

Peccati filios suos Saturno sacrificabant, *ii*, 345. Peccati et Chanaanem inferunt, *xxvii*, 59.

Peccati filios suos Saturno sacrificabant, *ii*, 345. Peccati et Chanaanem inferunt, *xxvii*, 59.

Peccati filios suos Saturno sacrificabant, *ii*, 345. Peccati et Chanaanem inferunt, *xxvii*, 59.

lugere a Deo? ad ipsum fugere; vis fugere ab irato? fuge ad placatum, *xxv*, 319. Se ipsum animo puniens communit, se in Deo iudicium damnata perpetuat, *xxi*, 126. Iusto salus illa persequitur, que turpiter amissa est per voluptatem; fortiter recipitur per dolorem, *v*, 240. Divina iustitia est, ut qui voluntate amisti, quod emare debuit, amittit cum dolore quod amittit, dum naturam Creatorem obsequi laudet, *ibid.* 428. Afflictio penitentis peccata peccati est, quavis medicinalis et salubris, *vi*, 446. Penitentis dolores, sicut dolores portuientis, *viii*, 353. Deum placat, qui sperans in misericordia ejus, de se cetero peccare cavet, ut de peccatis praeteritis veniam deprecetur, *xxi*, 319; *xxii*, 3. Sacrum iustitia per penitentiam, *vi*, 135.

Penitentia humilis, *xxvi*, 79. Penitentia salubris medicina, nulli alii quam alibi tribuere poterunt, *ii*, 229. Penitentia humilis quam necessario, *xxv*, 293, etiam iustificata, *ibid.* 298. Penitentia humilis ante justificationem, *xxi*, 308. Humilitatem penitentiam ad Deum accendit, *vii*, 321. Precedente penitentia humilitate agnoscitur tunc humilis, *xxi*, 99. Petala vita post penitentiam non repetenda, *xx*, 69. Penitentia perversa, *xxvi*, 318. Penitentia impudentia, *xx*, 317. Penitentia relaxata post baptismum amplectenda, *xxi*, 308. Non in occulto animi, sed quae agitur in Ecclesia, *xxvi*, 78. Penitentia in nomine mortuorum, vel etiam totius plebis quando agenda, *xxi*, 309. Penitentiam secundum morem Ecclesiam agere, cum digna est causa, *xxvi*, 433.

Penitentia publica agitur propter tantam peccata, non propter levia, *xxvii*, 98. Penitentia luctuosa et lamentabilis, *xxviii*, 8. Quomodo cum cogendi, *ibid.* Penitentia humilitatem subjungit sacerdotibus apud a supplicio liberantur, *xx*, 210. Penitentia eius, *xxi*, 314; *xxii*, 37. Penitentia publica Theodosii, *xxvii*, 77. Pertinet ad disciplinam Christianam, ut neque de coajquata correctione desperetur, neque cuiquam penitentiam altius interdicatur, *xxvi*, 447. Penitentia locum adulterii alii in

totum clamaverit, alii permissum, impenitente malis vinculo, *xxix*, 304. Penitentibus adulteris recte paenam dicitur, merito tenet Ecclesia, *ibid.* 305. Penitentia locum Donatista recentiori a quibusdam fratibus negatum esse Augustinus agerrime tulit, *xxi*, 13. Penitentia locus erit datus penitentiam non acturus, et morti deditur, *xxviii*, 286. Penitentia actus illi propter crimen commissum separatur aliquis a corpore Christi, *xxvii*, 139, 140. Penitentia locum aliqui petierunt, alii excommunicati in eum locum redacti sunt, et quidam nolunt inde surgere quasi electus sit locus, *xx*, 197. Reconciliationis locum petere nemo cogitur, *xxi*, 205.

Penitentium tempus, *xxvii*, 267. Penitentia tempora recte constituitur ab eis qui Ecclesiam praesunt, *xxvii*, 140. In actione penitentiae non tam consideranda est mensura temporis, quam doloris, *ibid.* Penitentia agitur ratio, et satisfactionis modus, a propositis sacramentorum accipiendus, *xxi*, 309. Penitentiam, Lazari instat, perducit Dominus ad confessionem; iam cetera implet Ecclesie ministerium, *xxi*, 311. Penitentia et praecipua modis observanda, et ferendus dolor, *xxviii*, *xx*, 463. Nequa tamen est tunc, *ibid.* Peccata post baptismum commissa penitentia sanari possunt, *xxvi*, 128. Qui iam baptizati peccaverunt, curari per penitentiam dicuntur, non renovari, *xxv*, 298. Solum agit Augustinus cum Marcelino, ne quid esset quod major et iniquiore penitentia indigeret, *xx*, 202. Penitentia, cum Deus flagellat, amplectenda, *xxvii*, 145. Deus non puniens non perdit potestatem, nisi exigit a se prohibitionem, *xxvii*, 229. Vis iniqua puniuntur non debet, quia corruptio et tentationibus obnoxia est, *xxi*, 296. Dicatur modo fructuosa, Transient omnia sicut umbra; ne dicamus introitus, Transierunt, *xxi*, 481.

Penitentia procreanturium quam periculosus, *xx*, 360. Penitentiam qui agunt, dicuntur peccasse Deo; qui volunt agere, peccasse non Deo, *vi*, 529, 530. In eos qui penitentiam negligenter exequuntur est alius sanatus, *xxi*, 316, 318. Penitentia sterilis, nihil prodest, *xxvii*,

226. Penitentia fructus qui sint, *ibid.*
 Penitentia in hac vita tantum fructuosa, *ix*, 206. Penitentia infirmorum, *xxvi*, 54. Post iudicium infirmosa est, omne fructuosus, quando correctio libera, *xvii*, 357. Penitentia erit in die iudicii, sed infirmosus, *iii*, 481; *viii*, 60. Penitentia huius temporis, dolor medicinalis est; penitentia futuro temporis, dolor poenitentis est, *ix*, 51. Penitentia post iudicium cruciata est, non amabilis, *xvii*, 327. Penitentia vera, *vii*, 14. Penitentia ut ad vocem Scripturæ; nam ad vocem presentis iudicii, sine causa penitentia, *xvii*, 357.
 Penitentia in domo est, *Dei*, *xxvi*, 153; 322; *xxviii*, 331; *xi*, 502. Penitentia datur a Deo, *xxviii*, 288. Ad donum Spiritus sancti pertinet, quia peccator displicet quod fecit, *viii*, 484. Vocata ad penitentiam, ad occulta Dei iudicia est, *xxviii*, 288, 10. Quibus modis Deus ad emendationem sollicitus, *xvii*, 356. Ex humilitate alius per boni talenti addidit Deus ad penitentiam, alios secundum iudicium non addidit, *xxvii*, 329. Penitentiam practicatione vocatur ad Christum et congregatæ Ecclesiæ, *xvii*, 36. Penitentibus vni quoque datur secundum gratiam, sed secundum meritum et laborem eorum, Galilei doctrina, *xxvii*, 86. Penitentiam misericordiam et adiutoria Domini fieri docet Augustinus, *ibid.*, 135. Penitentia a mortuis operibus, quæ sit, *xxvi*, 60. Infructuosæ arbori merces addidit, Equæ penitentibus, *xx*, 317. Penitentiam David cur Deo accepta, non vero Saul, *xxix*, 70.
 Penitentia cunctis non necessaria, *xxvii*, 324. Penitentia necessitas prolatæ ex statu carnalis et exemplo Nivivianum, *ibid.*, 325. Penitentia ab Ignatio Innocentius adoptanda, *ibid.*, 325.
 Penitentes omnia qui proprie dicebantur, *xxvii*, 92. Penitentes proprie in Ecclesiâ appellati, *xxv*, 41. Et cum qui post baptismum iam peccaverint, ut excommunicati et postea reconciliari merentur, *ibid.*, 416. Penitentia id est quod sita ad saltem, exteriora exemplum prout, *xvii*, 388, 389. Penitentes est peccata propria et agnosce et punire, *xvii*,

416; *xviii*, 625. Et non ipse poenitent est, *xx*, 468. Lactymus, sanguis penitentis, *xxi*, 304. Penitentia, vero homo, *vii*, 14. Penitentia ex parte poenitentis est, et ex parte peccatoris, et quomodo, *xxv*, 271. Penitentia quomodo conjugatur Deo, ne prostat ut Deo ipse intercalat, *xvii*, 116. Penitentia in membris Christi, *xi*, 25, 40. Penitentia conari debet penitentia omnia perire, *xvii*, 361. Si non loventis dies ultimis victorem, intercalat vel pugnantem, *ibid.*. De reliquis in consuetudine invento facile ignoscitur, *ibid.*
 Penitentiam recalcitra, *ix*, 81. Penitentia vera etiam per nullum ditionem remissionem peccatorum accipit, *xviii*, 321. Penitentia resurrectio et solutio in Lazaro figurata, *xi*, 44; *xvii*, 534. Impositio manuum super penitentes, orationis indictio et discernio ipsorum, *xx*, 197. Penitentia abundant, *ibid.*, 106. Cum discipulorum, usumque inter matres viventes, *ibid.*, 197. Qui debet esse locus humilitatis, sit locus ingratias, *ibid.*. Quando illa imponitur manus, fit ordo longinquus, *ibid.*. Ad penitentes aduocant, *ibid.*, 106.
 Penitentia quomodo Deus dicitur, *iii*, 302; *xi*, 250, 300; *xii*, 129, 200; *xxviii*, 300. Penitentia in Deo, dicitur tantum sententia, *xxvi*, 320. Penitentia cur minus videatur Deo conuere, quam presentia, *ix*, et similia, *xxviii*, 206.
 Poeta inventio, *103*. Poeta ornamenta que, *1*, 182. Eius iuge repræsentatio, *1*, 180. Nunciamque spiritus impubertatis, *1*, 149. Et præfata philosophia, *1*, 66. Poeticam Argumens philobitit libris de Musica, *xxvii*, 428.
 Poeta dicitur tragicomæ, *1*, 406.
 Poeta theologus quinam, *1*, 419. Poeta theologicus, sapientes appellati, *1*, 465.
 Poeta licentiam dabant Graeci non tantum homines quos liberos, *1*, 204. Poetarum licentia in homines, non veta in deos, veteribus Romanis displicent, *1*, 70, 71, 74. Probaturus Grecia conveniunt, quam veteribus Romanis, *ibid.*, 69, 70, 74, 76, 77. Poeta longinquus celebratus veritate, utque pellendus contra sit Plato, *ibid.*, 77, 88. Poeta, apud Romanos tria morebantur et ab omni honore repellentur, *ibid.*, 69. Poeta,

duodecim tabularum lege prohibentur sensa civium ledere, *ibid.*, 71. Poetarum necesse est, *1*, 397. Poetarum curandis et irrogibus inter omnia liberalia, *ibid.*, 70. Poeta non omnino a philosophia continentandi, *1*, 77. Poetarum iudicium, grammaticis, *ibid.*, 208. Poetarum fabule minus obiceas, quam doctrinæ sacre, *1*, 69. Poeta non minus dignus infamia, quam sceleris, *ibid.*, 77. Poetae veteris illudænae inflammant, *ibid.*, 79.
 Polemo Platonis successor, et Zenonis magister, *1*, 102. Polemon Xenocrati proximus successor, *xxvii*, 373. Polemon sacris a Platone Academicis in scholam tenuit, *iv*, 7. Xenocrates Polemonem, non solum christianum, verum etiam fane christianum, ad inores alios repente convertit disputando de fruge temperantia, *xxv*, 24, 123; *xi*, 99, 106, 101.
 Pollicanus a Miles, *xxi*, 462.
 Pollicanus vir religiosus, *xxvi*, 268. Identitur Pollicanus sententia de conjugibus a se occidentibus, *xxv*, 368 et de conjugis cum infidelibus, *ibid.*, 389.
 Pollicanus minister dexteri quam tenere inter Agnolentium, genus imperitiam, *iv*, 481.
 Polus, *xxvii*, 406.
 Polycarpus Adramiticus, *xxv*, 302.
 Polycarum veterum patrum non erat peccatum; quia neque contra naturam, neque contra naturam, neque contra preceptum, *xxv*, 281. *Fide Uxor*, *Castus*.
 Polycarum rex Sicyoniorum, *xii*, 437.
 Poma Sodomorum mors tentata in facilius sanarentur, *1*, 165, 178.
 Pomaque duo pomorum curatis, *1*, 214.
 Poma diaboli sunt quæque illicita desideria que turpant, non que evocant animam; et sunt desideria carnalis desideria continentium, multationes oculi, *xxvii*, 78, 91. Pompaties iudi absquebantur quod ab inanis dicitur negatur pauperibus sustinentibus, *1*, 353.
 Pompeius gener Casarii, *1*, 126.

Septator Syllæ, *ibid.*, 161. Profanator templi Jerosolymitanum, *1*, 569.
 Possestus ad quem scribit Cyprianus, *xxxi*, 373.
 Possestus Sabaritanus, *xxvii*, 448.
 Possestus illicite artibus sacra didicit, *1*, 357, 358.
 Possestus multi extiterit, *1*, 187.
 Possestus Macrimianus episcopus, *vii*, 97.
 Possestus a Dionysiana, *xxvii*, 437.
 Possestus est impetus eoque rei, velut conatus ad locum suum, *vii*, 376, 377. Possestus duplex est, *ibid.*. Ponderum numerus in elementis, *xi*, 245. Possestus cupiditatis et pondus claritatis, *1*, 48; *xxv*, 369, 371; *xi*, 248.
 Posticæ actor Romuli, *xii*, 368.
 Posticæ successio in cathedra Petri, *xxvii*, 116.
 Posticæ Afer in palatio militum Christianus et vultus ipse, *xxv*, 381. Narce Augustini Augusti monachis suam, *ibid.*, 182. et diorum agnitionem in rebus conversationem, *ibid.*, 182, 183.
 Postus, *xxvii*, 108. Episcopi Donatista, *ibid.*, 123, 430, 471. Moribus fecisse prædicant, *ibid.*, 212. Pontif factum miraculum, *xv*, 112. Pontis quomodo Iuliano applicavit, *xxvii*, 111; *xxvii*, 304.
 Populæque humilis cuique pro viribus coccedant, *xxi*, 62.
 Populæque dicitur, *1*, 301.
 Populæ non omnes ceteris multitudinem, sed ceteris plus cunctis et utilitatem communiorem societas, *1*, 91; *1*, 50. Urbani vero est populæ, *1*, 60. Quis ratione invenit quæ populæ, Romanis et aliis regis convenire potest, *ibid.*, 67.
 Populæ et turba differunt, *xxvii*, 568.
 Populi duo, factum et infidelium, prædestinationum et reproborum, *1*, 122. Populi veteris et novi differentiationem in usqueque nostram licet advertere, *xxvii*, 24. Populi duobus modis, duobus ovibus, duplus prædictus, duobus ceteris, duobus latibus significat, *xxvii*, 183. Nullus populus præter Israelicum dicebatur populus Dei, *1*, 513. Populus debet nunc censuræ omnes qui portant sacramenta ejus, sed non omnes pertinent ad misericordiam ejus, *1*, 357.

Facces significat innumerabilis stultitiae oblitescens, *ibid.* 386.

FORPHEUS duo, unus Scythus, alter vero non, *xli.*, 543. Quaestiones nonnullae propositae a Porphyrio, non illo Scytho cuius fave celebrantur est, *ibid.* *xxxix.*, 453. Porphyrius Scythus, *xlii.*, 564. Porphyrius Graecus, philosophus Platonicus, *ii.*, 382, 383. Porphyrius Pagano, philosophus maximus, *iv.*, 283, doctissimus, *ibid.* 54. Quo tempore vixit, *ii.*, 512. Dicebat omne corpus esse fugiendum, *xxi.*, 240; *xli.*, 432. Porphyrii libri de *reprobatione*, *cx.*, 54. Libri de *Regressu animae*, *li.*, 505. Porphyrius etiam de anima inaequanter sapienter, Plotinarum tamen opinionem commendavit, *ibid.* 508. Platonis multa dogmata correxit, *ibid.* 507. Porphyrius Deum verum, Deum magnum constituit, *ibid.* 508. Porphyrii inconstantia inter collisionem veri Dei et cultum demonum significat, *ibid.* 497. Porphyrii impetas, *ibid.* 403. Porphyrius superandus, et quod diis sacrificaverit, *iv.*, 55. Dona de Christo dicit, *iii.*, 387. Porphyrius prius Christianus, postea idem desecit et adversarius, *ii.*, 508. Christianorum acerrimus inimicus, *iv.*, 54, et libri Christianus, *xx.*, 840. Porphyrii calumnia de Christo et Christianis relictis, *ibid.* 58. Porphyrius Christianum contemnit propter corpus et sensum acceptum, *ii.*, 502, 506. Arguebat stultitiam Christianorum, quod dicebant mundum esse peritulum, *iv.*, 139. Porphyrius Anebonitus Aegyptius de veris ad demones pertinentibus consulti, *ii.*, 54. Quo sensu demones consulti, *ibid.* 474. Arguens nec Petrum peccare, nec Paulum praedicte arguisse majorem, idem asserit, ut Porphyrio blasphemanti respondet ex Hieronymo, *xxxix.*, 56, 62, 63. Porphyrii calumnia deo sua, Porphyrius reprobandus, quod potius modo defendenda, *ibid.* 413.

FORPHEUS episcopus, *xxxv.*, 403, 420.

FORPHEUS alter episcopus, *ibid.*

FORPHEUS, Etruscorum rex, *ii.*, 85.

FORTE. Quod sit vitare per angustiam portam, *xxxi.*, 48. Forte Fili Sion, confusio, *x.*, 518. Forte filii Sion sunt omnia

optima studia, per quae venit ad vitam vitam, in aeterna *felicitate*, *vii.*, 209. Forte Filii Sion sunt sacramenta et initia fidei, quae pulsantibus aperiantur et perveniunt ad ocula Filii, *ibid.* Forte mortis sunt pravae cupiditates et ipsa laetitia in perfruendo, cum quisque adipiscitur quod perdit concupivit, *ibid.* 208. Forte mortis sunt corporales sensus et oculi, qui aperti sunt homini, cum de ligno vitae gustasset, a pulvis exaltatur, quibus dicitur ut quae sunt non videatur, sed quae non videntur, *ibid.* 209.

FORTEA a portendendo, *iv.*, 177. Fortea videntur esse contra naturam, sed non sunt, *ibid.* 174.

FORTESSIMO quoque pascina, quippe Moysi libros figurabat, *ix.*, 350; *xi.*, 88; *xii.*, 39.

FORTE PORUM quo sensu Deus dicitur, *xi.*, 453.

POSSESSIONES habere Christiani dicunt, *xxvii.*, 542. Possessio rei terrae que iure divino, quo humano legitima, *xxxix.*, 211. Possessiones omnes iure humano possidentur, *xv.*, 481. Possessiones rerum temporalium unde innocens agnoscerit, *xix.*, 88. Possessiones terrenae ligantur, *xxi.*, 374. Ex possessione rei privatae nascuntur lites et multa mala, quae tolluntur, nisi res communitate possidentur, *xii.*, 190. Possessio nostra Deo, *483*, 484; *xvii.*, 76. Neque genus possessionis sua, hereditas possessore suo, *ii.*, 469.

POSSESSOR aliquis rei quae dirigitur, *xvii.*, 95. Quis possessio bene fidei, *xxvi.*, 51. Alienum est quod male possidet; male autem possidet, qui male utitur, *xi.*, 226. Iure civili non fit alio bene utentes sint, sed ut male utentes minus molesti sint, *ibid.* 227. Possideri vis terrenae, vide in consularia a terra, *xxvii.*, 133. Quae vnae possidendi terram quando inheret ei, qui fecit caelum et terram, *ibid.* Possidere omnia quomodo liceat, *xix.*, 210, 214. Desiderabas omnia possidere; non per arripitiam; per potestatem hoc quare, per humilitatem, *ibid.* 211. Possidetur, non possidet, qui rerum cupiditate tenetur,

viii., 366. Aliud est possidere Deum, aliud possidere hominem, *ibid.* 422.

POSTEREA aliquid potest fieri, tamen nunquam factum fuerit, *xxxvii.*, 412, 416. Quaedam vult quae fieri possunt, quamvis dicit exemplum quod facta sunt, *ibid.* 476. Sunt et possibilis naturalis, *xxxvii.*, 408. Possibile malum facere, non est testimonium libertatis, *xxxvii.*, 254.

POSSIBILITATEM quam natura accipit cum condita est cum libero arbitrio, gratiam vocabat Pelagius, *xxxvii.*, 66. Possibilitatem non peccandi in statu naturae integre utrumque possit adimpleri, non tamen a natura inseparabilis, *xxxvii.*, 527, 528. Possibilitas haec male a Pelagio defenditur, *ibid.* 526. Possibilitatem datam a Creatore consistit Pelagius, voluntatem vero et actionem vult esse ab homine, *xxxvii.*, 412, 413, 414, 431. Possibilitatem tantum, non vero voluntatem aut actionem, indigere adiutorio contemdit Pelagius, *ibid.* 442. Possibilitatem gratia tribuit Pelagius, non actionem, *xxxvii.*, 522, 523, 524. Quo sensu possibilitatem non peccandi gratia Dei tribuit Pelagius, *ibid.* 527. De qua gratia Dei dissertatur, cum de possibilitate non peccandi agitur, *ibid.* 529.

Possibilitas non subvertit miseriam quae premitur homini, *xxxvii.*, 408. Possibilitas iustitiae peccato primi hominis viciata, secundum Ambrosium, *xxxvii.*, 149. Si possibilis naturalis per liberum arbitrium sufficit, Christus gratis mortuus est, *xxxvii.*, 616. Si frustra faules granis, *Ne nos inferas in tentationem*, *ibid.* 528. Quod possimus bonum facere, Dei esse dicit Pelagius; quod vero facimus, cur voluit dicere et notum et illius esse, *xxxvii.*, 134. Unde homo possit, unde non possit, *xxxvii.*, 321. Quod possunt, video; unde possim, non video; nisi quia et hoc novi esse a Deo, *xix.*, 417. Possibilitas in senectute simul cum effectu notatur, *xxxvii.*, 520. Possibilitas perfectionis hominis in Dei gratia, *xxxvii.*, 54.

POSTULOS Calamensis episcopus, *iv.*, 290; *xxxix.*, 301. Episcopus Catholicus, *xxxix.*, 423; *xxxvii.*, 468. Quam tristis de causa versus Paulinum pergit, *xxxix.*, 229. Possidit iter vanum timorem Nectario videtur incurrere, *ibid.*

284, 285. Crispini episcopi Donatista in Possidium immanitas; et Possidium mansuetudo erga Crispinum, *xxxix.*, 301; *xxxix.*, 424. Possidius ab Augustino pater Dominico nutritus, *ibid.* 249.

POSTULOS Socrates multum aetrolago deditus, *ii.*, 418, 224.

POSTULOS a desiderio non attendere, sicut non loquitur, sed respicere ex despectu, *viii.*, 116.

POSTULOS episcopus, *xi.*, 389, 424.

POSTULOS utroque, *ii.*, 99. POTESTAS qui in hoc saeculo tonare vult in servos Dei, in altero fulminatur, *x.*, 313. Potentiam amittit, cum saluti obest contentenda, *xviii.*, 428.

POTESTAS libera a Deo hominum data est, *xxvii.*, 305. Illud est in potestate nostra, quod, cum volumus, facimus, *xxvii.*, 358; *xli.*, 97. Quod nostrum est, scilicet voluntatem, *xli.*, 97. Voluntas, quis est in potestate, libera est nobis, *xxvii.*, 360. Nihil tam in potestate, quam ipsa voluntas, quomodo, *xli.*, 437. Potestas tam dicitur, cum voluntati ad ius est facilis faciendi, *xxxvii.*, 463. Ut potestas aliquid fiat necesse est adit voluntas, *ibid.* 464. Hoc quippe in potestate nostra habere dicitur, quod si vult, facit; si non vult, non facit, *xxxvii.*, 463. In potestate nostra est actio quaedam bona, *xli.*, 456, 497. A quo sensu, *ibid.* 460, 469, 497, 513. In potestate nostra est quod operamur, *xli.*, 416. Potestas nobis data adversus libidinem, *xi.*, 294. Potestas bene vivere, non libero arbitrio, sed gratia Dei tribuitur, *xxxvii.*, 302.

Non sentis quae voluntas tua potestatem, quales res quae tu quae habet posse quod quid congruenter potest, *xxxvii.*, 408. Potestas per charitatem fit plena, *xli.*, 460. Qui bonum facit quomodo ex potestate laudem meretur, *xli.*, 64. Deus liberam voluntatem rationali creatore suo non negavit; et tamen potestatem, non solum iuramentis, iuste ordinat ab eis reformis, *xvii.*, 116. Ad potestatem Dei pertinet damnare iniquos, *ix.*, 143.

POTESTAS non est nisi a Deo, *xxxvii.*, 466; *xxxvii.*, 492, 201. Eiusdem potestatis nocendi, homini a Deo, *xxxi.*, 263. Potestas nocendi cum diabolo et iniquo detur, *ix.*, 145, 144. Potestas diaboli in

infirma, non est potestas irati, sed pena demeriti, vii, 240. Nihil tibi possunt facere demerens Deo placato, faciunt quidquid voluit illo irato, *ibid.*, 353. Potestas omnis principum ac legum, et Dei est, xxxviii, 104. Potestas regum necessitatibus Dei tantum fieri debet, ad cultum ejus distinctum, xi, 266. Potentius est consensum in omnipotentia voluntate, quam propria potestate et voluntate posse quod contraveniant, qui fallit non possunt, xxxvii, 221. Potestas cum datur, non necessaria impulsiu, xxxvii, 466. Potestatem impio quod mala voluntas intendit, in judicio Dei venit, et est pena, *ibid.* Aliud est imposita potestas iuste velie uti, et aliud est iusta potestate injuste uti, xxvii, 265. Potestates hebre malis potestati, xxxix, 138. Potestas cur regis data deturculari in militem, xxxix, 285, 305. Infirmitas a potestate hoc bus quo opprimuntur, xxi, 71. De testatione tribuit Deus manus in honore ad iudicandos iustos, et cruciandos bonos, vii, 491. Et iratus pater erudit filium virga, sed ignem mox profunderat a se Deo per temporalem potestatem delinquentium, erudit disciplinam filiorum, xii, 482. Potestatem temporariam terror quando veritatem oppugnat, iusta fortitudo gloriosa probatio est, in firmis perspicuo tentatio; quando veritatem predicat, expulsiu cordatis vitium admittit est, et inespato iustitia dicitur, xxxix, 188. Sive potestas est iustitia fore aliquem corrigat, laudem habet et illa qui fuerit emendatis, et in iniurias veritatis in aliquem servat, laudem habet et illa qui victor fuerit contentus, *ibid.* Potestatis etiam iniustus honor et obsequia debetur, xxi, 82, 83. Potestatis terram quatenus subiecti decessit est, xxvi, 37, 38. Obsequia in potestatis sit ordinata, xxvii, 242, 216. Potestas huius seculi per motus significatur, viii, 124. Potestas per magistrum significata, xii, 73. Potestatem habentibus Christus ponendi suam suam, et potestatem habebat iterum suscitari eam, xii, 137.

Porta deus sit potentem ministrare invocatur, xi, 182.

PRECEPTE, suocentor, x, 240.

PRECEPTUM. Mancipii vituperare

solebant Deum qui homini preceptum in paradiso dedit, xxviii, 335. Deum homini impassibile aliquod non precepisse, xxxviii, 340. Preceptum probabile erat homini necessarium, ut si promerenti Dominum suam velus esse iure obediendum, v, 413, 414, 426. In divini precepti contemptu, experientia nulli, *ibid.*, 427. Precepta alia dantur sermo, alia apertis, xx, 462. Precepta Dei, quae sunt data sunt iam dulcia, ferit homo alia iam laboriosa, xviii, 448. Preceptum divinum intonatum, obediendum est, non disputandum, vii, 312.

Precepta decalogi Manichaei sunt iusticiae, xxviii, 402, 406, 407, 409. Ex preceptis decalogi tria ad Deum, septem ad hominem pertinent, vi, 252. Trium precepta decalogi pertinentia ad Deum, tria sunt accommodata, xviii, 430. Precepta alia septem pertinentia ad hominem, *ibid.*, 241, 451. Precepta decalogi, ad salutem excepto, ad litteram, et non figurate observanda, xxxviii, 509. Precepta duo de dilectione Dei et proximi, inter se sunt connexa, xxvi, 59, 64. Precepta bene vivendi cum laevi et aperto charitatis mandato comparantur, in excessivum non modo habent in die iudicii, xxvii, 110, 111. Precepta omnia divina ad deum sunt referenda, xxxvii, 9, 10. Precepta de diligendo Deo et proximo, non littera philosophorum, non lege civilium comparantur, xxxix, 517. Preceptum altissimi dilectionis erga Christum impletur, xxi, 246. Precepta sunt multitudine nunquam di culturas susceperunt, ii, 64, 67. Non concupiscit, generalis est prohibitio, *Ubiq.*, generalis est iusticia, xxxix, 10. Preceptum de parentibus honorandis primum dicitur, audita ratione ad secundum talendum, xvii, 451. Precepta decem non levis plagis conferuntur, *ibid.*, 222. Alia committit omnibus precipiuntur, alia singulis quilibetque generibus personarum, v, 26. Quo tempore quod preceptum vel licitum uti, observandum, *ibid.*, 25, 24.

Precepta ad quod dantur, xxxvii, 7. Preceptorum utilitas, xi, 236. Nihil Deum jubet quod sibi praesit, sed illi non jubet, xxxix, 522. Jubeudo Deus nihil facit quiddam jubere volentis, v, 422. Precepta Dei valde bona, xxxviii, 548.

Preceptorum magna est utilitas; si libero arbitrio tantum datur, ut gratia Dei amplius honoratur, xi, 336. Precepti finis est charitas de corde puro, etc., iv, 452. Cur Deus precipiat, quod se non observandum, xxxviii, 355. et quod sine illo implere non valeamus, xxvii, 305; xxi, 248. Deus nihil impossibile precipiat, xxxviii, 334. Non imperaret Deus si faceremus, quod impossibile lo judicare ut ab homine ferret, viii, 562. *Ubiq.* Lex. Deus jubet aliqua quae non possimus, ut operemur quod ab illo petere desinemus, xxv, 492. Deus impossibilia non jubet, sed jubeudo admonet, et facere quod possit, et petere quod non possit, xxxviii, 521. Precepta facere commoneatur quod conantes et nostris viribus non valentes adiutorium divinum precatur, *ibid.*, 484. Precepta Dei implere potest nullus implet nisi aditus gratia, xx, 280, 283. Quod per litteram jubetur, non littera, sed spiritus impletur, xxix, 398. Preceptum, Non concupiscas, licet ut iustos homines non ut vitiosos, xxi, 282. Libetum arbitrium non adiutorium Dei gratia ad impletum precepti implenda non sufficit, xi, 245, 246, 247, 248, 257. Anathema ei qui alter sevit, *ibid.*, 393. Precepta data, ut non sit excusatio de ignorantia, xxvii, 466. Preceptum liberi arbitrii, xxvii, 466. Precepta, xviii, 207; xxvii, 463, 464. Quae agenda sunt neque jubentur, nisi ut voluntas nostra ostendatur; neque preterentur, nisi ut voluntas infirmas ab illo qui jussert, joveatur, xi, 247. Nihil homini a Domino jubetur, propter probandum liberum arbitrium, immutetur in Scripturis, quod non invenitur, vel dari ab ejus bonitate, sed dari propter adiutorium gratiae demonstrandum, xxxvii, 464. Precepto adiutorium est liberum arbitrium, ut quarevis Dei dicitur, xxvii, 429. Preceptum di nihil minus, aut certum potestatem solus dari, xxx, 413. Hec imperat Deus, fieri possunt; sed ejus dedit ut faciant, et qui facere possunt et faciant, et eos qui non possunt, imperando monet a se poscere ut possint, xxxvii, 88. Ad implenda ea quae sola jubentur, ab illo petendum

adiutorium, a quo jubetur, xxxvii, 85; xi, 257. Precepta non feruntur eo dante qui praecipit, xxvii, 321. Preceptorum non est vis quod implendum, sed gratia, xxvii, 437. Ipse Deus dat vires ut quod jubet, impleri possit, *ibid.* Necesse est ut Deus dei homini quod illi jubet, xxxviii, 337. Deus ejus fecit, ut faciant homines quod praecipit, xxxvii, 78. Precepta sine gratia non possunt servari, xxvii, 470. Preceptum Legi audiam, Non concupiscas, auditus potest tamen et non adit gratia, xix, 220. Lex dicitur, Non concupiscas, potest non quod hic valeamus, sed ad quod proficundo tendamus, xxi, 81. Precepta Legi qui implere se putat per arbitrium propria voluntate sine spiritu gratiae, suam justitiam vult consistere, non justitiam Dei sumere, xxxvii, 484.

Precepta divina quoniam sunt gratia, xxxvii, 19. Quod debet agere cui precepta divina gratia sunt, xxxviii, 548. Non est durum, nec grave quod ille imperat, qui adiuvat et fiat quod imperat, xxxvii, 517. Quiddam durum est in preceptis, ut sit leve charitas facit, *ibid.* Precepta Dei non eum gratia cur Scriptura commemorat, xxxvii, 49, 50. Precepta nominis charitatis facta, vii, 274. Deus nihil impossibile precepit, quia omnia facit charitatis, xxxviii, 548. Non vere obediunt preceptis Dei nisi charitatis, xxxviii, 282. Precepta Dei qui timore, non amore servat, non servat, xxxvii, 12. *Vide Titum.*

Precepta minorum data sunt Judaeis, majora Christianis, quae, xxi, 134, 135. Cur in lege minorum sint, in Evangelio majorum, xv, 242. Precepta peragat, quae Veteris et Novi Testamenti eodem, xi, 461. Dominus datur iussu, sed magna permittit, xvii, 309. Precepta Novi Testamenti observantibus merita merita promissa, xxxviii, 455. Ad ea servanda exortit Deus, xi, 106. Ad consequendum visum vitam precepta servari iussit Christus, xxvi, 63. Plus facimus quam in lege et Evangelio jussim est, qui servamus a Pelagio dictum et a Caelo, xxvii, 72, 109. Quo ad episcopos approbationis, *ibid.*, 72.

Preceptorum observatio, signum mansuetudinis in dilectione Christi, xvii, 309.

Precepta Christi non ostentatione corporis, sed animi preparatione facienda, *ibid.* 369. Precepta quondam sunt que capiunt spiritalia, non capiunt carnalia, *viri*, 280. Precepta non implentur opere externo tantum, *vi*, 288. Ad precepta implenda sufficit voluntas, aliis opus externum non potest fieri, *ibid.* Precepta divina, ex factis structura intelligenda, *xxv*, 452. Precepta Dei frustra custodiuntur memoria, si non custodiuntur et *viri*, *xi*, 406, 407. Precepta divina meditari, et operari, panis vobis quotidianus, *xxv*, 295. Precepta Dei sunt semita nostrae, *xii*, 346. Precepta, *Non concupisces*, jubentur detrahere de pondere cupiditatis, quod accedit ad pondus caritatis, *xc*, 248. Precepta Dei implere non potest, ubi non est *ides vera*, *xxviii*, 259. Precepta innumera custodiri observantia sine fide non possunt, *xxvi*, 64. Preceptum divinum debet semper humanum in nobis vincere affectum, *xxx*, 272, 273. Pauci vite precepta assequuntur: ratione fit quique copiam precepti, sapientia observat, *xi*, 421. Calumniam Poligamorum de implatione preceptum in futura vita, *xxv*, 22. Preceptum non concupiscenti hic impleri non potest, *xx*, 269. Precepta quondam implentur ut implenda sunt, *xxxix*, 7. Preceptum Dei ostendit a mendaciis entium, *xvii*, 444, 445. Aliud nisi volens vitari, aliud permittere infruanti, *xviii*, 424. Quod permittitur a Domino etiam ferre licet: quod jubetur, nisi fiat, peccatum est, *xxviii*, 165. Precepti Domini et consilii discerni, *xxv*, 292. Precepta et consilii Dei, nulla incoherence precipiens, sed ratione dispensans, pro pertinetur mutatur, *xxviii*, 88. Ad consilium sic excusandum est, ut vita ad preceptorum regulam exacta non diametrum, *xv*, 272, 274. Preceptum aliquod quandoque commendatur rapiente officio potest, *xxvi*, 461.

PRÆDA. *Ibi fuit vitiorum, præda eris majori*, *xii*, 71.

PRÆDICATIONE est in sua que falli mutarique non potest præsentia opera sua futura disponere, *xxxvi*, 446.

PRÆDESTINATIO, *iii*, 212, 266; *xxxiii*, 49, 148, 149. Prædestinatio sanctorum

nihil aliud est quam præsentia et preparatio beneficiorum Dei, quibus certissime liberatur, quicunque liberatur, *xxxvii*, 36. Prædestinatio præsentia interdum nomine significatur, *xxxvi*, 451, 452. Prædestinatio est præsentia idem, *ibid.* 152, 153. Prædestinatus sumus, antequam essemus, *xxi*, 347, 349. Homo non prædestinatus sexto die, sed ante sæculum in præsentia Creatura, *v*, 351, 352. Prædestinatio et gratia qui differunt, *xxxvii*, 78. Prædestinati non sunt gratia, *xii*, 340. Prædestinationis gratia, *xx*, 403. Prædestinatio non est merito hominum, sed ex gratia Dei, *xxxix*, 348. non ex operibus, *xi*, 180. Antichristus novus est, etique apostasie, sicut contradicit in quo locutus est Christus, qui electionem ex operibus, non ex gratia esse dicit, *xxxvii*, 300. Promissio facta Abraham de fide gentium in christo, de prædestinatione Dei facta est, non de nostra voluntatis potestate, *xxi*, 78. Prædestinatio non est prævisio honorum operum, *xxxv*, 340; *xxi*, 69, 70. Prædestinatio nostra in nobis facta est, sed in oculo apud Deum in ipsi præsentia, *xvii*, 385. Iacob non omnimodis electus: ante est preceptum, aut est prædestinatus, *xii*, 234, 235. Prædestinatio negari Christus tunc potest, *xvi*, 319, 320. *Vide* CASUS. Prædestinationis illustratum exemplum Christus Jesus, *xxxvii*, 88, 89, 190. Christi est memoriam quod prædestinatio non est prævisio merita, *xxviii*, 90. Prædestinati otones per unum Mediatorem, et per unam eandemque fidem salvantur, *xxxiii*, 376.

PRÆDESTINATIO certa, *xxxvii*, 130. Immutabilis veritas prædestinationis, *ibid.* 94. Prædestinatio æterna et immutabilis, *xvi*, 149, 205, 245. Homo Christus, conditum de nobis ab æternitate, *ibid.* 205. Qui certis et immutabilibus causis omnia futura prædestinavit, quidquid facturus est licet, *ibid.* 216, 317, 318, 321. Prædestinatio non perit, *iii*, 511; *xxxv*, 328, 329; *xxxiii*, 24, 26, 42. Non perit una ex illis, pro quibus Christus mortuus est, *xi*, 264. Deus neminem delet eorum, quos scripsit in libro vite, *ix*, 842. Prædestinatio nemo nocere valet, *xxx*, 247. Prædestinatio

neminem diabolum in æternam damnationem sedecit, *iii*, 224; *vi*, 85. Lupus, fur et latro non perdit nisi ad interiorum prædestinatos, *xvi*, 21. Prædestinati aliquando errant et foris sumi, *xv*, 505. Sed si prædestinati sunt, ad tempus errant, in æternam non perveniunt, *ibid.* Mortis regnum non est in eis, qui gratia Christi renati ad regnum ejus pertinent, *iii*, 250. Novit Dominus conditor Jerusalem, quas civis ejus prædestinaverit, quos videt adhuc sub dominio diaboli retinendum assurgens Christus, *ix*, 194, 195. Prædestinatorum nemo cum diabolo peribit, nemo usque ad aortem sub diaboli potestate remanet, *xxx*, 529. Si qui prædestinatorum deviant et exorbitant, etiam hoc ipsum facit Deus proficere in bonum, *xxxvi*, 36. Prædestinati non sunt, ut presentis desiderio dimittantur, sed tantum reprobi, *xxxvii*, 52. Qui cadunt et percutiunt de nostra voluntatis potestate, non fuerunt, *xxxvii*, 39, 40.

PRÆDESTINATORUM certus numerus, *xxxvi*, 42. Prædestinatorum numerus magnus, *xxxix*, 348. Prædestinati quocumque et pauci et multi, *ibid.* 200, 274. In comparatione perentium pauci sunt qui salvantur; sine comparatione autem perentium, et ipsi multi sunt, *xxxvi*, 409, 456, 458, 459. Sed quare sint plures illi, consilium Dei velle nullum est; nonne autem vel prædestinatorum hominum, vel omnium nullorum, *ibid.* 400. Prædestinatorum numerus duplici modo suppletur, *xxxvii*, 382, 383. Prædestinationem parvulorum ad baptismum posse impediri, Victoris error, *xxxv*, 354. Prædestinati Dei misericordia committitur in quocumque latere, *xxxvii*, 45. Quia prædestinavit Deus, vocat in penitentiam, *xiii*, 36. Coram dignum, qui misericorditer vidit ut vocaret indignum, *xviii*, 282.

PRÆDESTINATIO in divinitatis profunda, *xxxvi*, 194, 195. Prædestinationis, esse inscrutabile, *xix*, 68. Iudicia Dei inscrutabilia sunt, *ibid.* 135. Prædestinatio, *xvii*, 368, et inscrutabilia, *xxxvii*, 292, 293, 294; *xxxvi*, 127. Est eadem massa aliis gratia Dei liberati, alii iudicio Dei non liberati, *xxxvi*, 306, 314. Cur Tyrus et Sidonis creditus non

sunt facta miranda, quia alius facta fuerunt creditus, nisi ex inscrutabili prædestinationis iudicio? *ibid.* 124, 126. Non profum Tyrus posse credere, quia non errant prædestinati; non obliuisci Judæis non posse credere, si fuissent prædestinati, *ibid.* 138. Cur alii ad prædestinationem pertinent, occultis causa esse potest, iniusta esse non potest, *ix*, 183; *xix*, 62. Cur ille credit, ille non credit, cum ambo illem vident, alitudo est iudiciorum Dei, *xx*, 54. Cum illum potius quam illum Deo libere, scrutetur qui potest, sed caveat præceptum, *ibid.* 62. Cur Deus alios oves facit, alios non facit, quæstio inscrutabilia, *xxxv*, 38. Si secundum merita voluntatum solveretur, esset manifestata, *xxxvi*, 395. Ut ostendatur quo merito fuerit divinita natura, non vult facta de tanto malo nec ipse Omnipotens liberare, *ibid.* 409. Liberati non solum de ipsis, verum etiam de non liberatis, quid largitur ostendit Deus, *iii*, 212. Si prædestinationis definitio non impedit exhortationes ad spontaneam, et alia, que debent impedire ad fidem et perseverantiam, *xxxvii*, 146. Ipsi Manichæus exhortantur ad ea que iudicium agnoscunt esse dona Dei, ut ad paediam, *ibid.* 150. Cyrilli et Ambrosii testimonia, quibus et gratiam esse præsentiam, et tamen hinc exhortationes non impediri ostenditur, *ibid.* 153. De prædestinatione que Pelagianorum, quæ Semipelagianorum sententia, *ibid.* 98.

PRÆDESTINATI quoniam sint, occultum, *vi*, 84. Nemo de salute et prædestinatione sua certus et securus, *xvii*, 43. De prædestinatione aliquid si nihil est aliud altero potest asserere, *ibid.* 135. Prædestinatione et præsentia oves et hircos sic ille solus, qui prædestinare potuit, qui præcere, *xvii*, 36. Prædestinationem occultari opus est in hac vita, *xxxvi*, 42. Securitas de prædestinatione quando, *ibid.*

PRÆDESTINATIO quam Augustinus defendit, quoniam certa, *ibid.* 152. Contra eam, nisi errando, nemo disputare potest, *ibid.* Prædestinationis hujus fidem que contra novos hæreticos defenditur utitur, nunquam Erebais Christi non habuit,

ibid. 165, 168. Prædicatione cur tam arriter ab Augustino defensa, *ibid.* 159. Que contra prædicationem obijciuntur, contra prædicationem possunt obijci, *ibid.* 146, 201. Prædicatione tradiditote vi de prædicatione de hereticis, vntus cogitationis est, *ibid.* 161. Prædicatione per Apostolos prædicata, ab Augustino contra vovos hereticos defensa, obedientiam non tollit, *ibid.* 156. A prædicatione fidei et obedientie non prohibet, *ibid.* 240. Prædicationis doctrina utilitas prædicationis non est adversa, *ibid.* 107, 120, 156. Prædicationis prædicanda, *ibid.* 156. Quando prædicanda, *ibid.* 144. et quando, *ibid.* 145. Prædicationis prædicande ratio incommoda et inepta, *ibid.* 142. Prædicatione quando citra offensivum prædicanda, *ibid.* 161, 162, 184, 408. Prædicationis prædicanda formula odiosa et vitanda, *ibid.* 162. Cum prædicatione prædicatur, ut oportet, non est causa desperationis, *ibid.* 165. Non plus desperationis affertur, quam exhilarationis, *ibid.* 150, 451. Prædicationis prædicatio non impedit calcinationem gratiæ, *ibid.* 340. Non solum prædicatione prædicationis ab operibus salutis non impeditur prædicationis, verum et hoc adjuvat, *ibid.* 146. Que contra prædicationis prædicationem afferunt adversarij, eadem posse dici contra gratiam Dei, ex qua contra dona, excepta fide ac perseverantia, non fiuntur, *ibid.* 144, 145. Adversarij negare non posse prædicationem ad eam gratiam dona pertinere que ipsi agnoscunt, et hæc tamen prædicatione non impeditur eorum exhortationes, *ibid.* 146. Sicut ille, quem castum salutaris esse prædicavit Deus, quamvis ad incertum balaret, agit ut eum sit in illo, quem castum prædicavit, quamvis ad incertum balaret, non ideo non agit ut castus sit, quoniam dei donum se audit futurum esse quod audit, *ibid.* Prædicationis definitio sicut non impedit quod corripitur inquit, continetur; sic in illo, quod corripitur, continetur, et in illo non peremptoria, *ibid.* 148.

Prædicatione ad æternam vitam et ad æternam mortem, xxxi, 381. Genus humanum quod prædicatione est ad

interitum, *ibid.* 28. Deus oculis suis dispositione, sed tamen iusta, nonnulla penis prædicationis extremis, xli, 147. Prædicatione ad damnationem et ad sempiternum interitum, xvi, 20, 21, 32, 244, 308. ad ignem æternum, xv, 124, 205. Prædicatione ad pernam ex iustitia, prædicatione ad gratiam et benignitatem Dei, xxvi, 163. Qui prædicentur damnandi, possent post baptismum tolli de vita, primum peccati, xxxvii, 421. Tunc secundum electionem prædicationis, xi, 182. Prædicatione vovos Christi, xv, 204. Christo dicit non sunt, quibus vitam non dabit æternam, quantum et ipsorum potestas et data sibi, xvi, 332. Sola prædicatione ad æternam salutem bona opera Christi profuerunt, x, 241. Prædicatione ad Indios, xxxvi, 92. Prædicatione ad salutem tradit ad se ipsum Christus, quomodo, xvi, 74.

Prædicatio verbi divini cum timore suscipienda, *ibid.* 106. Non tamen cum necesse est, amittenda omni sauci causa, *ibid.* 107. nec metu peccandi, *ibid.* 308, 409. Prædicatio Christi causa, aliquando otiosa sanctum relinquendum, *ibid.* 107. Nec meliora levis peccata, *ibid.* 108, 109. Si veritate fultur prædicatio tua, publica sit doctrina tua, xxvii, 120. Prædicare super lectum, xxi, 126. Prædicatio vera unde discerni possit a falsa, xxvii, 129, 135. Prædicatio ad spiritalis peritæ, obsequium ad carnis, xxi, 342. Quam prædicationem venientis obediens auditus, xxxvi, 141. Prædicatio sine gratia inermis operante non prædit, xii, 226. Prædicationis labor inanis, si non sit inquit qui operetur, xiv, 276, 283. Non est dignus sanari, qui non timet, nec movetur, dum audit prædicationem, ix, 28. Prædicatio et prædicatione se invicem non impediunt, xxxvi, 139. Prædicatio Dei præter Ecclesiam iuncta est, ix, 458. Non desunt talia ultimæ gentes, licet, ut perhibetur, prædicent, quibus nondum prædicatum fuerit Evangelium, xxxvii, 484. Verbi Dei inquit gratia licet tribuendum, non videtur eorum, ad quos, xxi, 101. Prædicator evipit a heptidantibus oratione pro te, tanquam pro vercede, xxvii, 126, 130, 365. Pro prædicatore oratio est auditorum expectatio, xxvii, 103; xix, 357. Prædicato-

rum que hist, et cor non hist, per Zephan figurantur, xxi, 58. Prædicator iniveta adversus diabolum castra in cordibus humanum construit, xxi, 300. Prædicatores delinente fratres, hoc est Christo, se non succulant, xxx, 374. Prædicatores loca, loca auditorium vita, xxvii, 509. Prædicator petat auditorium ad se antes, ad Deum cor, x, 260. Nisi ardeat minister prædicans, non accendit eum cui prædicat, xi, 123. Difficile est ut prædicator non calumniator occasione præbeat, seu peccando in verbis, sicut alium docendo, xxi, 152. Non tamen dicitur deponendum prædicandi officium, *ibid.* 155.

Prædicatores verbi Dei, unde solum habent, quando appellantur seductores, xv, 493. Prædicatores potest heretice iudicari, xxvii, 560. Si aliqui ad alios non loquuntur, non vocentur a Deo audire, xix, 153. Cavendum est ne recte dictum, non recte intellectum, locorem auditorumve perturbet, xi, 284. Prædicatores in humanis reprehensibilia consulunt casus pudori, xvii, 446. Prædicatores quidam veritatem non vult, neque x vi veritate annuntiantes, xvi, 234; xi, 369. Prædicatores opinio bona necessaria, xxx, 60. Prædicatores quorum recta est fides ac doctrina, tamen mala sit vita, audient suam, xvi, 420, 427. Prædicatores sua querunt, quomodo audiant, xxvii, 329, 339, 376; xix, 179. Prædicatores sine vivente anima doctrinam, usque in apicibus hærere, sed ex vite nascunt, xviii, 23. Prædicatio bona; carpe usam pendente in nepe, *ibid.* 393. A prædicandi instantia non desistendum, xxvii, 309, 367, 369, 310. etiam non assensuri sint, sed contradicenti, *ibid.* Prædicator iustitie sine unguiculis, sive sperantibus, etiam quilibet temperaliter adversa patiatur; aliam sui mercede apud Deum non fraudulenter, *ibid.* 309. Si quis effugit gratia licet tribuendum, non videtur eorum, ad quos, xxi, 101. Prædicator evipit a heptidantibus oratione pro te, tanquam pro vercede, xxvii, 126, 130, 365. Pro prædicatore oratio est auditorum expectatio, xxvii, 103; xix, 357. Prædicato-

rum concionem, xvii, 458; xxi, 482. Prædicatores transiunt ex hæc vita in aliam vitam; Scriptura vero sancta permittit, xxi, 379.

Prædicatio verbi Dei a superiore et aliorum loco, xxvii, 509; xxi, 179. Prædicatores aliorum loca propter commotionem stant, ad ipso aliorum loco de illis iudicant auditores, xvii, 504. Prædicatores in ipas prædicatione colloquantur, ad quod capium, exponunt in, qui nonnullum Augustinus Scripturæ codicem accepit, et ex eo legit, xxxvii, 847, 348. Scripturam manibus gestans Augustinus ad populum loquitur, xvii, 472. Simili, ubi præerat episcopus Donatista, missi prædicator, qui in domo ipsi sui prædicant, xxxix, 300.

Prædicandi ministerium periculorum, xvii, 364; xxi, 550. Prædicatorum periculum, ne superbiunt, xxi, 106. Tullius veritas auditur, quam prædicatur, xxi, 406; 520, 536. Prædicatores si reprehenduntur, periculorum, si laudantur, infamant, xvi, 400. Prædicatores quales quærit quæ laudes humanas, exemplis Augustini, affecti esse debent, xvii, 236; xxi, 116. Quomodo possunt gaudere de date sui beneficiis, xxx, 398, 399. Laudatores non sunt Augustinus, eorum que dicit in corde cogitantem, xxvii, 400. Prædicatores opera non faciunt, qui sua querunt, sed fit de illis, xvii, 559. Præcepta prædicatorum constituta de sacralo non ferendo, etc., non carnaliter accipienda, *ibid.* 556. Ipsis debentur precantia, et quomodo, xxx, 397. Prædicatores in excelsis, in excelsis, xxi, 146, 149, 150. Prædicatores dicitur scribere, acceptum sumum, xi, 143. Prædicatores ne ex necessitate sine potestate videntur Evangelium annuntiare, xvii, 7. Accipienti assentionem necessitatem a populo, mercedem de prædicatores a hominibus, *ibid.* Non expectent illi mercedem, nisi unde et illi saltem, *ibid.*

Prædicatores verbi Dei dicuntur abviva, xvi, 248. Angeli ascendentes et descendentes, canes, vi, 57; ix, 290. Ecclesie domes, xi, 18, 18, flumina, x, 53; iumentis et arvis, xi, 145. Lingua Christi, xxxviii, xii, 86. medici, x,

244. Medici sunt curantes a latronibus sociatum, sed Dominus cum perduxit ad stabulum, *ibid.* 244, 245. Dicuntur montes, *viii.*, 44; *ix.*, 207, 309; *xii.*, 78. montes aeterni, montes magni, *ix.*, 513. umbes, *viii.*, 43, 44, 327; *ix.*, 23, 95, 106; *x.*, 20, 21; *xii.*, 243; *xv.*, 373. nubes et ventus, *ix.*, 254, 440, 454. umbes simul et ventus, *xii.*, 343. Ecclesie nutriti, *vii.*, 409. pedes Domini, *xviii.*, 548. Praedicatores per pellicinum, nocivum, et passerem designantur, *xi.*, 31. Praedicatorum dicuntur reconciliationis legati, *ix.*, 302.

PRÆDICATIO quomodo fiam, *ii.*, 515. Predicationes que ad unum Dei cultum non referuntur ludibria sunt damnorum, *ii.*, 474. Predicationes que in Ecclesia cernuntur implete, *xv.*, 545. Predicationum et promissorum Dei certitudo, ex his que iam impleta cernuntur, *xvii.*, 357, 358, 369, 310; *xii.*, 345. Predicare et promittere in Deo quid distent, *ix.*, 43. Predicatio Christi non existit Petrum a negatione, neque Iodan a prodicione, *ix.*, 410, 411.

PRÆDICATIO spontaneum, Donatistarum propriam, *xiii.*, 428. Hoc legibus Romanis insolutum, *ibid.*

PRÆDICATIO. Quis predicandus quando res aliqua dubius vel pluribus dici non potest, *ix.*, 439.

PRÆDICATIO animam quod possit in factum, *iii.*, 405. Pregnantes de Evangelio, animae sunt spem in seculo habentes, *x.*, 441.

PRÆDICATIO episcoporum, *iv.*, 250.

PRÆDICATIO presumptivum humana, *xxxi.*, 493.

PRÆDICATIO precesse salutari, non ut present, sed ut prosint, *xxix.*, 60. Praetorium tentationis et pericula, *xi.*, 241. Praetors bonos, nutritor tuis; malus, tentator tuis est, *xviii.*, 245. Praetors est bonus; sed malus nisi nocere non vult, *ibid.*, 245.

PRÆDICATIO animosa est panis Angelorum, *xi.*, 426.

PRÆDICATIO Deus proponit, ut quod praecipit bonum amando, quam malum timendo faciamus, *xvii.*, 314. Donis nisi retribuatur Deus bona presentia, *xi.*, 407. Praedictum diversi erant gradus in caelo, *ix.*, 312. Praetia in sententia beati-

indum, singulis operibus congruunt, *xviii.*, 159. Praetium nobis promittunt, ipse Deus, *ix.*, 457; *xvii.*, 335; *xviii.*, 265; *xix.*, 417; *xii.*, 183.

PRÆPARATIO Dei voluntatem, *xii.*, 500. Praeparare cor quomodo sit hominis, *xxvi.*, 459.

PRÆPARIUM primus locus desiderat, sed ab ipso non auferat, *xvii.*, 491. Praepositi sic praesit fratribus ut eorum servos se esse meminerint, *xxxi.*, 242. Praepositi in eo quod praesent, non aliis sed subiectis consulant, *xvii.*, 5. Praepositi, Christi consulant; proprie ne; praepositi, proprie alios, *ibid.*, 351. Praepositi ad nomen nisi impositum, *xvii.*, 316. Praepositi mali tunc sunt imitandi; de hoc elegans similitudo, *xxi.*, 312. Praeposita mala praepositorum, *xviii.*, 10. Praepositi mali quomodo bona loquantur a subditis audivimus, *ibid.*, 332.

PRÆPOSITUM certum peccatum significat, *xxxi.*, 157, 358.

PRÆSENTIA est scientia futurorum, *xxviii.*, 203. Sicut se habet memoria ad praeterita, sic se habet praesentia ad futura, *xvii.*, 361. Praesentia, in proprie sit in Deo, *xxviii.*, 203. Praesentium Dei septem generum, *ii.*, 229, 230. Toleralibilia, qui sola videtur committunt, quam qui praesentiam Dei negant, *ibid.*. Praesentiam Dei qui negant, Deum ipsum negant, *ibid.*, 294. Praesentia Dei a nomine negari potest, *xxvi.*, 291. Praesentia Dei certa et sua, *ii.*, 275. Praesentia non est, nisi verum praesens, *xxvii.*, 361.

Praesentia Dei falli non potest, *x.*, 358, 359. Ea vere futura sunt, quae licet praesent, *ibid.*, 363. Praesentit Deus peccatores, etiam in utero matris, *viii.*, 553. Bonus est Deus concedo certioram, et quam peccatorum et quoniam peccatorum esse praesentit, *xxvi.*, 264. Ad praesentiam Dei alio modo pertinent eventus, alio non erudunt, *xii.*, 35. Necesse est ut peccet, quem deo praesentit peccatorum, et non cogitatur peccare, *xxvii.*, 361, 367. Non ideo homo peccat, qui Deus hoc futurum praesentit, *xi.*, 257. Praesentia Dei non est causa peccatorum, *xxvi.*, 260. Non cogit ad peccandum, *xvi.*, 18. Sicut Deus recte punit quos praevitit peccato-

tus, sic iuste praemittit quos praevitit recte facturos, *xviii.*, 362. Praesentia Dei non efficit ut non libera voluntate peccentur, *ibid.*, 357. aut aliquid aliud faciamus, *ibid.*, 359. Non obest creaturae libertati, *ii.*, 230, 234, 235, 237; *xviii.*, 359. Etsi plures torquent iustus cum illa concedit, *xxvii.*, 355. Non frustra sunt leges, oburgationes, preces, exhortationes, etc., quia est praesentia, *ii.*, 257.

Praesentia sine predestinatione, non sine praesentia predestinatio, *xxvii.*, 77. Praesentia Dei predicanda, etsi quidam haec doctrina abstantur, *xxvii.*, 143. Contra praesentiam praedicationem eodem obiectari possunt, quia contra predestinationem, *ibid.*, 142. Dei certus est ac definitus sanctorum numerus, *ix.*, 496. Praesentia nobis non est vel quibus futuri sint amici, vel quales ipsi futuri simus, *xxxi.*, 47. An hoc sit in sanctis Angliis, *ibid.*

PRÆSENTIA quid sit, *viii.*, 159, 160. Praesentia dicuntur, quae sunt praesentibus, *iii.*, 6, 7. Praesentia dicenda non sunt, inquam stantia, *xviii.*, 578. Praesentes anni unde dicantur, *xii.*, 421. Praesens ubique, et ubique totus est Deus, *x.*, 307. Deus nullo loco contentus, in se ipso est ubique totus, *ix.*, 516. Cor dicatur in se ipso ubique totus, *ibid.*, 518, 519. Ubique te invenio si irascaris, ulorem; si placatus es, adiutorem, *vii.*, 397. De praesentia Dei non sensibus iudicandum, *xii.*, 536. Deus ubique totus, non tamen in omnibus habitat, *ix.*, 517, 531. Quomodo Deus a quibusdam abest, *x.*, 306, 307. Deo proprie non procul esse quoniam dicuntur, *xi.*, 518. Etiam in quibus habitat, Deus inaequaliter habitat, *ix.*, 380, 513. Illi in quo habitat, totus est, praesens quantum cum non ex toto capit, *ix.*, 519. Fit plerumque et plures eius minus sapient, unus amplius, *ibid.*, 520. Quorumdam nosdum cognoscendum Deum est inhabitator Deus, et quorumdam cognoscendum non est, *ibid.*, 521. In multis etiam habitat, qui tantum carabiles hunc adhuc indigni, *ibid.*, 525. Inaudibilis in nobis praesentia maiestatis, si latissimum invenierit charitatis, *xxi.*, 394. Deum tanto labe-

limus praesentiorum, quanto amorem qui in eum tendimus, habuerimus puriorum, *xi.*, 239. Praesentiam Dei cum fugere nequeas, fugere non ad illo, sed ad illum, *xviii.*, 281. In coelis dicitur Deus praecipue habitare: quia ibi perfecte et obediunt, *xii.*, 536. De praesentia Dei liber, *xi.*, 508. Praesentia Christi triplex, *xii.*, 400.

PRÆSENTIA vita, *xvii.*, 634. PRÆSENTIUS, id est, praesens minus, *xxv.*, 134.

PRÆSENTIUS DEI, *xii.*, 196. PRÆSENTIUS, quid de transformatione phantastica potius sui narret, *cti.*, 455. PRÆSTATOR cor laudat, et vituperat, *ix.*, 396.

PRÆSUMPTIO duplex homini caveuda, *vii.*, 436, 437. Ne praesumas ad peccandum demeritoria Dei, *ibid.*, 437. Praesumere de Deo dubit homo, non de se, *viii.*, 221, 346. De se non praesumendum, *xxvii.*, 28. Praesumptio sui ipsius, bellum est hominis contra Deum, *viii.*, 230. Quomodo infertur illud bellum, *ibid.*, 331. De virtutibus non praesumendum, *xvii.*, 437; *xix.*, 291, 335; *xx.*, 504; *xii.*, 246, 247, 249. Si de tuis virtutibus praesumere valueris, inde cades unde praesumpseris, *viii.*, 20. In tormentis nulli deferuntur, et credo illi deferentur, qui de se praesumpserunt, *ix.*, 308. Qui praesumit de virtutibus suis, antiquum pugnet, ipse proteritur, *ix.*, 209. Praesumens de se virtutibus cum nullis legis, urgeat, *ibid.*, 232. Praesumptio Petri, *xii.*, 206, 307. Ne praesumas ad regnum de justitia tua, ne praesumas ad peccandum de misericordia Dei, *vii.*, 437. Praesumptio est si putaveris quod a Deo quidem homo est, te autem iustum esse, *xvii.*, 288. Praesumptio generis humani in aemula, in virtute sua, in divitiis, *viii.*, 374. De nullo homine praesumendum est, *xii.*, 6, 7, 10. De gloria et honore non praesumendum, *ix.*, 453.

PRÆSTITUM pro futuro in Propheta, *xii.*, 102, 307; *xii.*, 99. Praestitit pro futuro temporis verbi est Scriptura utatur, *xxvii.*, 26.

PRÆSTITA, toga qua magistratus et pueri utebantur, *ii.*, 182.

PRÆSTITATUS episcoporum, *xi.*, 389, 424.

PRÆBENDARIUS Antistitibus episcopus, viii, 97, 37, xxxi, 239, 353; xxxii, 400, 431, 433, 465. Maximianista, xxxi, 282, xxxii, 182, 183. A Donati parte transiit ad Maximianistas, xxxii, 464. Adversus Præbendam postulat Titianus, *ibid.*, 502. Postulatio adversus Præbendam de loci Asurgitibus exclusione, *ibid.*, 483. Quindolius de loci conditionibus, *ibid.*, 414. Præbendarius Asurgitibus et Felicianis Maximilianum creditur fecerat concilium Baginense, xxxiii, 429. Præbendarius concilio Baginense cum Maximiano damnatus, xxxi, 465, et cum Feliciano Maximiano, xxxviii, 474, 484, xxxii, 77, 149. A fecerat et decessit episcopus damnatus, ad nos damnatorum studio eorumque reddi, et ab his sine ulla honoris detrimento susceptus, xxxi, 428, et in integro honore, cogente Optato Gildulphano, xxxiii, 269, xxxii, 180, xxxii, 289, xxxviii, 474, 484, xxxiii, 77, 149, cum his quo in seculum male baptizaverat, xxxii, 385. Vi ad partem Donati per Optatum reductus est Præbendarius, xxxi, 468, 468, xxxii, 488, 314. In communionem Donati defugus est, xxxii, 369. Præbendam licet damnatum, deius respectu Donatistis velat infegum, quasi bene parat, xxxi, 150. Præbendarius uno e duobus, qui apud tres aut amplius reconsecratis areisati sunt, ut e sedibus suis pellerentur, xxxix, 318. Præbendarius Asurgitibus dicitur imper defugus, *ibid.*, in quo loco iterum fuerat ordinatus, *ibid.*, Post divortium fecerat etiam strepitum quod tunc concilio ecumenico in honoribus integris susceptus est, *ibid.*

PRÆTORIUS pretium, xxx, 150.

PRÆVARICATOR quis excommunicatus, xi, 11, 12, 501, 502; xvii, 92. Quidam decessit prævaricatore, non homines, xi, 14, 12. *Vide* Peccator.

PRÆVARICATORIS sunt etiam portus, xii, 506. Prævaricatorum legitur diebus deservit veritas, qui deservit aliquo fit cæcus, xxxiii, 486. Prævaricatorum majus est peccatum, ubi nulla est obsequio excessus, x, 326.

PRÆVYRTE in omnibus Deus, præveni et tu in aliquo iter ejus, xii, 466.

PRÆVYRTE sunt qui rectum cor non habent, qui sedent et disputant in modo debent laedere Deum; non habent modo quod fecit, sed reprehendunt, xii, 503.

PRÆVYRTE quo Prætorum. *Vide* Sacerdos.

PRÆVYRTE, imprecari, deprecari quod proprie significat, xi, 177. Prævyrtes in locis optandis, deprecatione in defendendis male adhibita, *ibid.* Prævyrte post concionem, xvii, 458; xvii, 457.

PRÆVYRTE ad quid valent? Valent ad impetranda, que se precantibus concessum esse prævyrte Deus, xi, 217. Prævyrtes nostris quamvis a Deo postulanda, viii, 38; xvii, 347. Prævyrte aut prætorum locus non patet post judicium, xxxviii, 56. Præces sanctorum semper exaudiantur ad salutem, non semper ad voluntatem, xv, 523, 524, 525, 526. Juris forensis est, ut qui in prævyrte mortuus fuerit, non illi postquam impetravit, xv, 12. Benedictio carni, perdat casum, et inveniat penam, xviii, 633. Præces a jurisperitis celestis distat, *ibid.* Prævyrtes non amittit qui plerumque pronuntius, xxxii, 289, 290. Littere profane sunt per prævyrtes, qui populi utilitati magis consulunt quam voluntati, *ibid.*, 290.

PRÆVYRTE, loci, xi, 206.

PRÆVYRTE et scandalum, xviii, 378, 383. Prævyrtes mundi non delinunt a bono opere deterriti, xii, 4. *Vide* Tolerantia.

PRÆVYRTE, nomen patris que infra senectutem senectutis scilicet est, vi, 150. Prævyrteum ab Episcopo nulla differentia debere dicitur dilectio Africani, xviii, 238. Prævyrtes ministrum prædicandi verbi Dei commisit, xvii, 344. Prævyrtes et episcopus de superiore loco hominum, xxi, 179. Prævyrtes Archiepiscopus Carthagenus episcopo presentis sermone habere coepit, xxxviii, 419. Horum sermone quo presentem Aurelio Carthageno episcopo habere coepit prævyrtes, aliquo ad se militi postulat Augustinus, *ibid.*, 421. Prævyrtes missus Dionisi, cui presentis episcopo Donatista ut Catholicos visitaret, ac volentibus prædicaret, xxxix,

301. Prævyrtes absentis Augustino, quoniamdam Ecclesiasticum disciplinam decessit, xx, 42. Prævyrtes causam sex episcoporum mandam concilio statuit, xxxix, 24. Si modo intra annum appellat, *ibid.* Augustinus prævyrtes ab officio renavit, *ibid.*, 25. Prævyrtes ex Augustino monasterio, xxi, 961. Prævyrtesurum Catholicorum iuss, xxxvii, 587.

PRÆVYRTE nostri soccus in cruce solutus, xxi, 4, 5, 172, 205. Prævyrte venalis res aut comparatur, aut suspicatur, aut exciditur, xii, 13.

PRÆVYRTE ad aram occisus, xi, 17.

PRÆVYRTE Deus, xi, 79, 182, 183, 312, 383. Prævyrtes nimis masculus, *ibid.*, 397. Super Prævyrte facrum et seipsum nova nuptia sedebat, *ibid.*, 397, 343. Prævyrtes fecunditatis deum interpretatur Pagani, xv, 447.

PRÆVYRTE Hippocentaurus, xii, 218. Oroscopus, *ibid.*, 254.

PRÆVYRTE suos habent Mauritaniam, xxxix, 15. Prævyrtes militi epistolæ ad concilium convocatorias, *ibid.*, 9. De primatu ligentis, cotam pontificalis province episcopo causam decessit agere, quod iudicio concederet agere, *ibid.* Duo bus episcopis province Casariensis locum ad primatum iudiciali sententia excluditur, xii, 176. Prævyrtes sedis province Numidæ, xxxix, 464. Idem sonat quod soccus, *ibid.*, 458; xi, 76.

PRÆVYRTE Essi non esset, sed iure ad consummationem sacramenti, quod in presentis quo habuit concipiæ esse damnatum, xxxviii, 391.

PRÆVYRTE Donatista, xv, 39; xix, 411, xxxi, 391, 192, 207, 243, 303. Apud Carthagenum episcopus, xxxi, 391, 392, 473. Prævyrtes in grande parte Donati, xxxi, 243. Prævyrtes ordinatus, depositus, etc., xxxi, 467. Prævyrtes in Cabanustano concilio deponitur, et loco eius Maximianus constituitur, xxxii, 29, 4, 401. Prævyrtes Felicianus damnatus, et alio vice, xii, 506, 507, 512, 315. Prævyrtes Maximianistas de suis communione separavit, xxxi, 215. Prævyrtes Donatista persecutus est, xxxix, 38. Prævyrtes Felicianus damnatus, et

postea in causa Primiani a Donati parte damnatus est, xi, 80. Titianus Felicianum et Præbendam de lusa contra Primianum conjuratione accusavit, xxxix, 328. Prævyrtes damnatus fuerit Felicianus et alii cum eo conspirantes, *ibid.*, 328. Damnatus Maximianus cum sociis suis, xi, 80. Centum ferme episcopi Donatistæ cum Maximiano conspirantes, nisi sunt damnati, xiii, 89, xxxii, 463; xxxix, 317. Prævyrtes scilicet objecta criminis, xiii, 92, 94, 95. Prævyrtes et alii in Maximianum damnatus, xxxiii, 156, 157. Quindolius Antistitum concilio damnatus, testis abolerat, xxxii, 468. Prævyrtes in uno concilio damnatus a iudicibus, in alio inter iudices damnatus, viii, 100. Prævyrtes a centum collegis prius abesse damnatus, xii, 410, 411. A trecentis et decessit pontice presentis absolutus, xxxi, 127, 128; xxxi, 418, 520; xxxii, 428. Ipsi non prejudicavit hæc damnatio, xii, 411. Prævyrtes a ceteris Afris suis communionis episcopo, contra Felicianum Maximianum purgatus, xxxvii, 442. Non plus valens debet concilium sequi de Tigistiani adversus abluentem Cecilianum, etc., quam concilium Maximianum ad veros abluentem Primianum, *ibid.*, 443. Prævyrtes damnatorum suos et damnavit eum ceteros, et damnatos decessit in nos reatus honores suscepit, et baptismum ab eis collatum acceptavit, xi, 385. Prævyrtes Carthagenensis unius ex XII episcopis qui Maximiano contra Primianum adhererunt, xxxviii, 466. Donatista a concilio Vaguenis, *ibid.* Prævyrtes concilio cum Catholicis reavertit, xxxiii, 94.

PRÆVYRTE pers per schismatici Donatistarum, xxxi, 138. Prævyrtes Maximianistas condemnantur, viii, 99. Mortuorum eorum cadavera cervicibus salvis colligantur, et cum illo ad turpes voces colliganturque saltantur, xxxii, 231, 232.

PRÆVYRTE natura Varones videntur prima natura, vi, 10.

PRÆVYRTE in illis non nocet, xvii, 40. Prævyrtes postea, fides postea, xii, 244. Prævyrtes spiritus, *Vide* Sacerdos.

PRIMITIVORUM MORI quid figurat, x, 54.

PRIMITIVA, primitiva, primitus, vi, 452. Primitivus qui Deo consecrati, xxx, 426. Primitivus cordis nostri, fides, xvii, 230. Primitivus ex mortuis Christus, xvii, 26.

PRIMITIVUS dicitur quis, ex eo quod sentiens alii primitus agitur. Primitivus ergo Christus vocatur ex mortuis quod primum illum ex inferni teneris in lucem, resurrectionis partus celebrat, xxxii, 362.

PRIMITIVUS episcopus Maximianus, vi, 381.

PRIMITIVUS MICHAEL, xxi, 392.

PRIMITIVUS Ecclesie Spaniensis subdicens ab Ecclesia defect, xxxviii, 380.

PRIMITIVUS libidiniosus et furiosus Circumcellio, xxxviii, 380.

PRIMITIVUS in aliqua arte, xxi, 39.

PRIMITIVUS Carionis, xi, 7. Principalem Rufinum Christianum commendat Augustinus Marcellino, *ibid.*

PRIMITIVUS dicitur sunt illi, vi, 923. Principes lupus seculi, xvii, 278. Principes Christiani elegans idea, ii, 266.

Nihil felicitas nisi regi a piis principibus, *ibid.* 432. Principium civitatis gloria altitudo esse dicit Tullius, *ibid.* 245.

PRINCIPES dicitur iniquitas oblivisci debet, xxxix, 323. Principium potestas ita servare Deo debet, ut per eam plebentur, qui nolunt ejus voluntati servire, xxxvii, 230. Principium diem necessitas, quia alienis capitulis explere coguntur, xi, 249, 250.

PRINCIPES dicitur quoniam populi militiam possunt, quoniam voluntati consistere debere, xxxix, 327. Principium quo gubernare non teute operatur; innum coram quo obediunt, alterum coram qui non prosunt, *ibid.* 91. Principium severitas erga hereticos ex Dei misericordia, xxxi, 320, 230. Quid agat terror temporalium potestatum, quando veritate propugnant; quid quando veritatem credunt, xxxix, 328, 303. Christus Iesus dicere potuit, *Principes mundi nihil in me inveniet*, xvii, 414.

PRINCIPUM verba sumitur, v, 114. Principium nomine filius Dei significatur, xvii, 134, 135. Interrogantibus Judaeis et dicentibus: Tu quis es? respondit eis Jesus: *Principium*, xxxii, 340.

Principium esse, ad soli Filio Dei convenit, xv, 424. Quomodo intelligatur illud Genesens *In principio Deus creavit*, etc., xv, 345. Principia duo sunt: Heracleonitas, unum ex altero, et ex his duobus alia plurima, xvii, 232.

Principia duo ex adverso sibi esse opinantur et Marcus, *ibid.* 224. Opinati sunt Cordianus, *ibid.* 223. Opinati est Marcion, *ibid.* Manichaeus, *ibid.* 230.

Pro duobus principiis a Marcione, et Cordianis admisis, dies deos, unum bonum, alterum malum admissas Manichaeum, quidam ferunt, *ibid.* 223. Doctrina Manichaeorum de duobus principiis refellitur, xxxvii, 355.

PRINCIPES, 537, 358, 350. De tempore principis varie philosophorum opiniones, ii, 362, 369. Principia rerum esse invidie creditur Alexander, *ibid.* 363. Principium rerum in Deo esse novant Platonici, *ibid.* 372. Sibi fieri atque esse principium per se celatum est, ii, 188. Principium nullum esse sine fine falso dicitur, xxxix, 333.

PRINCEPS prophetas Moiani et qui Cataphrygos, xvii, 224.

PRINCEPS, xxvi, 203. Priscilla et Montanus Cataphrygum propheta, xii, 319.

PRINCEPS in quo Manichaei insessor, xxx, 434. Priscillanus Sabellianum dogma restituit, *ibid.* 442. Priscillanus in Hispania innotuit, xvii, 244.

PRINCEPS HERAEUM variis et turpi dogmata, xxxvii, 244. Priscillanus notant non fuisse verum coram in Christo, xx, 220, 221. Ipsum Dominum per se proprium loquentem, illud potius quam veritatis dicitur fuisse, xli, 324. Priscillianistam error circa animum, xxvi, 479; xxxvi, 362.

A propria Dei substantia animas eas dicunt Sicut Manichaeus et Hispana Priscilliani haeresis, xx, 220, 223. Priscillianista accipiunt omnia et corrupta et apocrypha, sed qua contra eos sunt expositionibus suis pervertunt, xli, 319.

Hymnum qui dicitur Dominus, quomodo dictum voluit, *ibid.* 340. Quod nisi cum ideo in canone non esse positum et sacramentum reus carnalibus innoteret, pluribus suggillatur, *ibid.* Illa ve-

rum non ratio, sed tergiversatio est, qua quiescit quod sentiam, *ibid.* 323, 324.

Hymnus aliter cum divinum tribuunt auctoritatem, *ibid.* 324, 325. Priscillianistae ad jejunandum die Dominico, insinuationem de Actibus Apostolorum adhibebat, xxxviii, 403. Priscillianista inmundos et aliqui laevos fortasse reperiri possunt, sed nullus istis fallacia comparatur, xli, 319. Priscillianista mendacia et perjuro delicti, *ibid.* 360. Error eorum de mendacii usu, xxvi, 107, 473.

Priscillianistam preceptum: Jura, perjury, secretum prodere nulli, xli, 310. Priscillianistae non multum dissimula a Manichaeis fabulatur, xi, 328. De his multum audivit Augustinus cum scripserit libro de Libero Arbitrio, *ibid.*

PRINCEPS provincie Cesariciensis episcopus a primatu excluditur, xli, 170.

PRIVATI praeter communia abstinere, quousque ad coelestia aspirat, xi, 229. *Fide Possidete*. Privata in caelo non quaerit, *ibid.*

PRIVATIANUS a Sufetala, xxvi, 409. PRIVATIONIS CAUSAM ad Aduersum Iohi Augustinus, antequam eum in monasterium susciperet, xxxix, 321.

PRIVATIVUS in rebus decet a Deo ordinato, xxxix, 257.

PRIVATUS, xi, 282.

PRIVATUS a Suisibus, xxxi, 410.

PRIVUS aliquid dicitur determinari tempore, electione, origine, xxv, 357.

PRIVUS Fallonia, xxxix, 465. *PRIVUS non est opus solomonis*, *ibid.* Domestici xvii, secretus Iulianus, xvii, 350.

PRIVUS, octidies die ac nocte adhaesitima, xxxix, 465. Quomodo sibi sit erandum August. episcopi, *ibid.* 406.

PRIVUS gratulatoria episcopi, xi, 193. Probium resalutat Augustinus, xxxix, 488. Privus habet filios et nepotes in mercenario famulium, *ibid.* 487. Habet et nuptum, *ibid.* Sub episcopi cura sanctae virginisque sunt constituta, *ibid.*

PRIVUS et verissime quid Academicis, r, 60. Probabile quomodo ab Academicis inductum, *ibid.* 104. Probabile sequi ultra assecutum Academicis innotuit esse Christianis nefarium, *ibid.* 99, 100. Peccat adhibere aut aliud erim committens etiam si prohibitor potest non esse peccatum, *ibid.* 100. In-

commoda ex opinione probabili, *ibid.* Ex alieno probabili vivere non licet, *ibid.* 99.

PROBATUS praefatus Africae, xxxix, 440; xxxix, 142.

PROBATUS laude omnes moventur, ii, 103.

PROBATIONE, Latine propositiones, quid sint, x, 24.

PROBUM jactare in principum tanto est indignus quanto a veritate remotus, ii, 72.

PROBUS decimus tertius ab Aenea rex in Latio, iii, 439.

PROBVS Verbi est aeterna; non habet tempus, per quem tempus factum est, xv, 464. Quid inter nasci et praecedere intersit, de Trinitate loquens, nemo potest explicare, xxx, 103. Processiones diversae generis velut miscere peccatum est, xxxvii, 282.

PROBVS haereticis errores Selucianorum secuti sunt; quibus insuper addiderunt in carne non venisse Christum, xvii, 241.

PROBVS provinciae Africae, xxxix, 463.

PROBVS Hippocrenis episcopus Donatista, xxxix, 437. Probucianum mandatum, xxxviii, 382. Probucianus disciplina insultum ob ipsam duorum discretonum, xxxix, 88. Qui conventus ut Circumcellionum crudelitatem exerceat, terroresatur, *ibid.* 145, 302. Probucianus quomodo et honorabilis et absconditus Augustinus appellat, xxxviii, 371. Cum Probuciano Evodius de Christi haereditate sermones contulit, *ibid.*

PROBVS, xiii, 68.

PROBVS episcopus, xi, 389, 424. Probucius episcopus Gallorum, xxi, 230.

PROBVS Giritianus episcopus, xvii, 98.

PROBVS Juliarum quoniam, ii, 509.

PROBVS. Eadem non omnibus prosunt, xxxii, 323.

PROBVS es dicuntur quae velut contra naturam sunt, et condita naturam ferri dicuntur, xv, 150. Prodigia futura praedictant, iv, 177. Prodigia dicuntur, quod aliquid portendunt, xvii, 330. Prodigia et signa dicuntur verba, eo quod

Christus loquitur aliquando ex persona capiti, aliquando ex persona corporis, xtc, 303. Prophetia in qua Christus non intelligitur, a qua est, xv, 40, 44, 43. Libri prophetici, Christo non intellecto, insipidi et fatui, *ibid.* 41. Prophetia de Christo imo defuit omnibus temporibus superiortibus, *ibid.* 42. Prophetia summa de Christo ad omnes gentes pertinet, *ibid.* 43. Prophetia Hebraea Gentibus apta, et creata in Christum, xxviii, 301. Prophetia de Christo impleta, xxix, 287. Prophetas quomodo Curias adimplevit, xxviii, 479. Prophetia ante Christum Israelis, Zachariae similis designata, xx, 569.

Propheta nulli fuerunt, paucorum tamen scripta retinuerunt, xii, 468. Propheta majores et minores unde dicitur, *ibid.* 472. Prophetas quidam propter brevitate voluminum suorum appellatam minores, xiii, 161. Prophetas omnes in Iesu Joanne, xxi, 517. Prophetarum eloquia tripartita, xii, 389. Nunc ad infernum eodem, tunc ad terram, tunc ad utraque, illorum oracula pertinent, *ibid.* Prophetia lucerna ad viam demonstrandam accensa, xii, 420. Prophetia otiosa fidei, spei, et charitatis, xlii, 185, 430. Prophetas quomodo iustitiae Dei periculis testimonium, xxv, 17. Quare non argumentationum concertationibus, sed prophetiae vocibus traditum est populo Dei, quicquid ad Dei cognitionem aut ad proba moris pertinet, xvi, 500. Prophetiam sermo ad conformandam fidem efficitur, xxv, 420. Prophetarum melles, esse in malis mala quae discerni consistit ubi aliud temulum, sacrificia, sacerdotes, xxxviii, 64. Prophetarum libri multi non recipiuntur et canonici: quare, xvi, 494. Prophetarum libri, personati et definiti temporibus comprehendi, xxi, 315. De his qui reprehendunt Catholicos, quod ab ipse praesent in Ecclesia divina cantica Prophetarum, xxxviii, 521.

Prophetas, hores, xv, 50. fundamenta civitatis superius, x, 216. fundamenta orbis terrarum, vii, 253. fundamenta et portae Ecclesiae, x, 220. lapidus Sion, xi, 58. laus, xvi, 256. nomen, x, 94, xii, 78. nubes, vii, 229.

PROPHETIA sine claritate in Saaj, xxii, 259. Prophetia sine charitate in Capla, *ibid.* 261.

PROPHETARE. Deo est similem illi fieri, viii, 28.

PROPHETAS. Si homo non peccasset, nulli fuissent prophetas, xv, 20. Non extracti Augustinus, xxi, 470. Propinquitas ibi est, ubi consensus, x, 418; xxi, 148. Qui non potest peccare omnibus quos diligit, proxi propinquioribus, xv, 204. Propinquitas spiritalis, *ibid.* 392. Propinquitas spiritalium Christo, propinquitas eius carnali praesumpta, xxvi, 285.

PROPHETATIO fit per aliquod sacrificium, ix, 300.

PROPHETAZIUM desuper arcem possunt, quia lex a quovis proficiente, non ex omni parte implerit, vi, 275, 288. Prophetazium mystica explicatio, *ibid.* 275.

PROPHETUS non dicitur Deus, nisi peccatis, ix, 200; x, 494. Propitius Deus peccata donando, propitius et illa vindicando, x, 494, 495.

PROPHETARI seu propolis, xv, 39.

PROPHETIA conationalitas quidam, x, 220. Vis in homine est iudicandi de proportionem corporum, locorum, etc., xv, 353.

PROPHETIA particularis, universalis, indefinita, xviii, 201.

PROPOSITUS. Secundum cuius propositum vocentur electi, xxxv, 462. Ad propositum Dei perit vocatus et electio gradationem, *ibid.* 468. Propositum hominis adjectivum subsequens gratia, sed non ipsum esset, nisi praecederet gratia, *ibid.*

PROPTER hominis nihil nisi peccatum et mendacium, xvii, 438.

PROPTER aliud quicquid est, videtur est, quam illi propter quod est, 7, 550. Propter, xv, 318.

PROPTERQUE vocatur lictus Romae, ix, 158.

PROPTERQUE quid dicitur, x, 284; xii, 492, 493.

PROPTEREA a proserpendo dicta, xi, 335. Proserpina conjux Platonis, xi, 478, 240. Proserpina pars inferior terrae vocatur, *ibid.* 240. Proserpina prolecta est frumentis germinantibus, *ibid.*

178. Proserpina fecunditatem significat, xi, 335. Fabula raptae Proserpinae interpretatur, *ibid.*

PROSPERITAS est ad Augustinum de quibusdam Pelagianorum reliquiis, xii, 259. Praepe videtur in esse vir moribus, eloquio et studio clarus, cum quo Hilarus se egisse dicit, *ibid.* 271. Prosper ceteri Augustino facie ignotus, aliam jam ei scripserat, et ab ipso receperat epistolas, *ibid.* 259. sed tantum salutationis studio, *ibid.*

PROSPERITAS terrena, licet malis communis, tamen a Deo datur, vii, 474. Prospere quicquid dat nunc Deus, non est gaudium beatorum, sed consolatium miserorum, xiii, 34. Nec felicitas saeculi non facit beatus, nec adversitas miseris, xii, 322. Prosperitas hujus saeculi non est sors Christianorum, xviii, 495, 496, 497. Ex prosperitate et sublimitate saeculi, non debet homo extolli, *ibid.* 488. Prosperitas in non est beatitudo, quos torquet mala conscientia, x, 350. Nemo gratulatur homini, qui prosperatur in via sua, ejus peccatis deest illud, et aliam laudat; major haec ira Domini est, vii, 213; x, 202. Causa miserum est, dum annus humanis in nisi iniquitatibus quasi prosperatur, et parci nisi possit, cum exortetur et ceperit ad aliam operationem quae videtur, vii, 217. Si recordando Sion flexa et quando tibi secundum Babyloniam bene est, oportet ut flexa, xii, 267.

PROSPERUS seu verumque res sapientium animos fatigant, xii, 419. Prosperitas magis intendit, xii, 259. Prosperitas, xi, 22, 23. In prospera majus periculum, x, 204, 205. Periculiosum est res prope animo, quam adversa corpori, viii, 440. Ex rebus prosperis ambulo, avaritia, luxuria, etc., *ibid.* 53, 84. Prosperitas quibusdam utilis, quibusdam perniciosa, xvi, 33, 83, 84. In prospera et adversa non discernit boni et mali, ix, 14, 15. Qui prosperis rebus proficit, asperis quid profecit dicit, ix, 394. Prosperitas et adversitas, utraque cavenda est; illa ne exarrumpat, ista non frangat, ix, 487. Indifferenter utendum isto modo, ut nec extollant res prospera, nec frangant adversa, xxi, 319.

In prosperis et in adversis benedixit Deus, vii, 522; xii, 319. Exemplum Ioli propositum, vii, 320. *Vita Ios.* Qui presentia contemnit, et prospera secuti timet, tanquam prodigium factus est nullis, ix, 376, 377. Prosperitatis nimis excessus refringit Deus in cordibus suorum, v, 568. Prosperitas impiorum iustus quibusdam est occasio scandalii, viii, 392; x, 342, 343, 346, 347, 368, 367. Prosperitas hujus saeculi, fragilis, i, 16. Prosperitas comparatur lapidum arundinis, x, 144. Per aquam figuratur, ix, 234, 235. per diem ad asistat, viii, 251. Prosperitas saeculi, dies; nunc adversitas, viii, 208; xii, 318, 319.

PROTASII et GERVASII martyrum natale, xx, 508. Eorum corpora divinitus deteguntur, i, 42; xii, 143. revelatio Ambrosio facta, xv, 245; xxxiii, 273. Protasii et Gervasii martyrum, ipso inventio die, memoria celebrata, xii, 511. Miracula facta in eorum translatione, i, 42. Cecus multorum annorum ad illa locum recepit, iv, 248; xxxii, 276. Ad memoriam martyrum Protasii et Gervasii adolescens a demone liberatur, ix, 248. alique non pauci sanati, *ibid.* 269.

PROTECTA Dei si dicit, nihil sumus, ix, 457. Semper a Deo protegi volumus; tunc uter in illo magno esse potuimus, si semper sub illo portui sumus, *ibid.*

PROTEUS, ix, 470. Proteus traditur eo solere capi, quae minime expectant, i, 70. Proteus in carmine vocatur Iunio, *ibid.* 77.

PROVINCIA seu primogenita de quibus intelligenda sunt, vi, 502.

PROVERBIA sunt animalia hominum quae omnia dicta sapientiae de incorporea immaterialique substantia, xvi, 302. Proverbia Panium cum Christi praepo consentiens, xii, 427.

PROVERBIALIS liber Salomonis nomen accepit, eo quod parvulum ignorantiam per quosdam similitudines ad sapientiam discordant suadet, xxxv, 114. Proverbia similitudines dicuntur, ita ad obsecrantes quosque sententiaque intelligenda, necesse auditoribus adhibentur, ut saltem per visibilia invisibilia cognoscere queant, *ibid.*

PROVIDENTIAE QUAE NEGAMUS, xxvii, 355. Quilam eam pessimo constituitur, *ibid.* 356. Quod appetitum utique, ut sic de ea sentiat, *ibid.* Providentiam qui nullam reputat, vel ad eam se pertinere non credit, in malorum profundum venit, xxi, 440. Providentia divina quousque persequitur, xxxviii, 41. Res humanas ad decem curam perficere negabant Episcopi, *ibid.* 42. Providentia, *ibid.* 43. 468. Providentiam in sumis Deo usque ad hoc terram, et ita persequere comprobat Plotinus, xi, 477. 485. Providentia Dei ad immensum, et ad omnia inferiora ac minima quousque se extendit, i, 144; xi, 282, 283; xii, 485; xiii, 54, 55. Sine Providentia Dei, nihil contingit, xvii, 228. Omnia illi subdantur, xxix, 83. Illa omnia regulatur, i, 10, 144, 145. Omnia administrantur, xxvi, 287; xxxviii, 41. Providentia ordinis ac legibus fit, quilibet fit, xxi, 58. Eius ordinis ac legibus omnia continentur, xi, 293; xxx, 436. Justitia nulla esset in hominibus, si res humana non curaret Deus, xxxviii, 140.

PROVIDENTIAE DIVINAE ARGUMENTA, v, 331. Nulla creatura est, quae non, veluti volit, divina Providentia servat, xvii, 115. Mores hominum divina Providentia subvertuntur, v, 332. Divina providentiae intelligentiam ad opus opportunum accendit, nulla humana cura, xxvii, 529. Providentiam non repugnat qui industria sua, nisi valet, utitur, xxvi, 560. Curam habet omnino Deus, maxime iustorum, viii, 398, 408. Providentiam tunc negant mali, xvii, 349, 353. Providentiam quidem negant, quod terrenis bonis affert vita in aeterna, xvii, 370. Providentia Dei quae de malis bona praestat, xx, 122. In mundo genina operatio Providentiam reperitur, v, 417, 418. et in homine, *ibid.* 417. Mundus formax, pulvis mali, aurum boni, ignis tribulatio testis Dei, xxi, 306. Satis non tam artificis, ut in magna telca vitare non potest, *ibid.* 307. Aliis coronat, alios damnat, nunquam errat: alios probat, de aliis probat. omnes oriantur, *ibid.* 305. Demones divina Providentia procuratores et actores, xvii, 115. Providentia et malo homine ad puniendum et opitandum, et bono homine ad dam-

nandum et adiuvandum uti potest, xxxviii, 42. Providentia Dei in labore bonorum et improborum felicitate, mare ad profusionem, x, 349, 360.

PROVIDENTIA DEI OCCULTA, ii, 359. Ad providentiam Dei spectat quod coeque tempore sit aptum: hoc humanum praeteregitur consilium, xxxix, 262. Providentia Dei non lato penititur, nec fortassis ambobus impeditur, nec ulla iniquitate contrariatur, xii, 67. Providentia curam quando non culpanda, xvii, 39.

PROVINCIALIUM IMPERATORUM DISTRIBUTIO, xviii, 41.

PROVINCIA, PROVINCIALIS, xxxii, 318, 376, 322. Provincialis, xxi, 66, 301; xxxix, 530. Provinciae stipendia multitudis, xxi, 301. Provincialis dux de plebe militi praedam amovam, xxi, 66. Provinciales stipendiarum, xxv, 537; xxvi, 526, 541, 544, 545; xxxix, 530. Regis aeterni devotissima provincialis, xxvi, 558. Provincialis Christi, quae, x, 311; xi, 142. Provincialis sine habet Ecclesia, xi, 274. Provincialium multitudinis, xii, 330.

PROXIMUS QUI, xxv, 544. Proximus, omnis locum, vii, 242, 320; xi, 411; xviii, 481; xxi, 394; xxvii, 412; xii, 293, 340. Omnis homo proximus vocat, iv, 443; vi, 410, et Angeli, vi, 410, et ipse Christus, *ibid.* Proximus ille est, cui calicem huius est officium misericordiae vel exhibendum esse, si indigeret, iv, 112. Proximus nobis est, cui misericordiam facimus, viii, 382. Proximus habendus est etiam ille, qui noscum nobisque membrum est Christi, xxvii, 483. Qui non sciamus futurum, nunquamque proximum habeamus, non solum conditione mortalitatis humanae, sed etiam spe celestis hereditatis, vii, 320, 321. Proximus verus dicitur, qui te de proximo attendit, hoc est misericorditer respicit, xvii, 461.

PROXIMUS QUANTUM DILIGATUR, et propter quod, xvi, 457; xxi, 188. Proximum diligere non potest, qui Deum non diligit, xvii, 121. De dilectione Dei possunt metiri homines, quia rariore tentatione eam probant: non ita de dilectione proximi, *ibid.* 130. Proximi officium in ipso otio cogitanda est, iv, 48.

Proximi ignominie iniuriis etiam diligendum prociatur, xix, 254. *Vide* AMON, CAECELIA, DILATIO.

PROFESTIA dicitur quae dignoscitur inter bonum et malum, i, 515. Profestio definitio, xvii, 19. Profestioe definitio eiusque partes, xxxvii, 18. Profestio est appetitio bonum et vitanda est appetitio malum, xxvii, 296, 322. Profestio dicitur quae dignoscitur inter bonum et malum, x, 156. Definitio amor Dei, ea quibus adjuvatur, ab eis quibus impeditur, sagaciter seligitur, xxvii, 509. Illi ascribendum, quod summa aeternitas et superiora magis appetitum essentia sunt inferiora, i, 505. Profestio in amno constituta est, xxvii, 284. Profestio in memoria, intelligentiam et providentiam diviserunt, xxxi, 21. Profestioe officium, xi, 17. Profestio carnis et spiritus, xviii, 384. Profestio spiritus in quo posita sit, xvii, 19. Profestio carnis, quae, xvii, 19; xxxvii, 95; xxxviii, 86. Profestio carnis vita et mors, xxxvii, 434.

PROFESSIO dicitur est, parvo videtur, ix, 487. Non solum homi, verum etiam mali, prudentes solent appellari, xxxvii, 98. Primum quid significatur, vi, 94.

PROFESSIO est organum assumere quod passivum dicitur, et passu actio opere namque vocibus concordare, ix, 217. Qui iulabant quod Deus audiat, possunt tantum cantu et silentio et anctam quod homines et silentio et anctam cantu etiam novam, sed qui de modo cantat, ut Apostolus admonet dicens: *Constantes et patientes in cordibus vestris Deo*, xii, 40. Passivum intelligitur, viii, 341. Passivum non solum vox sed laudes Dei, vel eius opera tota vita nostra in eum, uti passivum Deo, xi, 184. In passivum exaltatio, viii, 370.

PROFESSIO, dispulsa, et symphonia quo differant, viii, 123.

PROFESTIOE CASTUS in Ecclesia, vi, 476; viii, 384; xxv, 298; xxxii, 116. Palmorum cantus toto Christiano orbe celebris, xxx, 303. Palmorum cantus ad altare, xxi, 523. Palmorum cantus quando inductus Mediolani, xxv, 500.

De Palmorum cantu quo Athanasii et Augustini sententia, xxv, 268. Palmi a populo stante cantantur, xvii, 101. Palmus ab uno cantatur, xvii, 30, 91, et pluribus, *ibid.* Palmus qui exponitur ad ecclesiam, cantu solitibus a lestone, x, 315; xii, 302. Palmus a populo ex parte auditis et ex parte cantatus, vii, 337. Palmus XXI cantari solitus in Ecclesia in solemnitate passionis Domini, *ibid.* 302, 309, 403. Cantatur de Palmis in funeribus defunctorum, xxx, 280. Palmum in exercitiis conquisitum fidelis expostio Augustinus, xi, 121.

Palmorum vis et utilitas, xxv, 263. Palmi, literae de melle coeli melle, *ibid.* 206. Palmi voces dolores pleurae, quomodo Spiritus sancti sunt magis quam mox, vii, 337. Palmi, speculam nostram sunt, *ibid.* 419. Invenies in Palmis quod Christus et membra eius unus homo sunt, ix, 331. Palmorum quorumdam verus, suo fecit Christus, ut admovent se in ipso huius esse, vii, 400, 401. Vis est ut in Palmis invenias vocem, nisi Christi et Ecclesiae, ix, 92. Praeterea in Palmis vox ipsorum, ut unius hominis vox audire, ix, 351.

Palmis commentarius operum dat Augustinus, xl, 361. Palmos aliquid fratrum et corporum operum regatu enarrat Augustinus, viii, 3, v, vii, 70; x, 440; xi, 121; xii, 234. Palmorum exaltatio, xii, 301, 303. Palmi quibus tanto profundius sunt, quanto videtur aptiores, xi, 378. Tandem praeco Palmi, est illius Palmi, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi a Mox, hoc non consentit enim Mox nomen ad Juliano, x, 284. Explicio Palmi *U Cam sevocentur*, xxx, 203. Palmi XVI expostio olim ab Augustino dictata, xi, 170. Palmus XXI omni anno novissima hebdomada legitur, xii, 336, et tanquam sanna introducit in intellectum, xvii, 402. In titulo Palmi

que interpretat LXX, *ibid.* 501, 508.
 Ptolemæus Philadelphus Iudeos in
 Aegypto captivos, Aegyptos reges permittit,
ibid. 508, 514; Ptolemæus Philadelphus
 dona regia mitti in templum,
ibid. 501, 508. Ptolemæi Philadelphii
 bibliotheca, *ibid.* 243. Ptolemæi regnavit
 in Aegypto post mortem Alexandri,
ibid. 511.

Psalmi Valentini discipulis,
 xxvii, 291. Fijus læretis, *ibid.*
 Puerilium episcopus, xi, 389, 394.
 Purgandus, xvii, 345. *Vide* Purgandus.

Purgandus laus, xxxix, 217.
 Purgandus inter Cui Scipionis, ii,
 74, 75.
 Purgandus a Cnicoli, xxxi, 443.
 Purgandus. Quid nos pudet, xxxv,
 246. Pudenda anle dicta sunt quodam
 membra, iii, 195; xxxvii, 367; xxxvii,
 250; xxxv, 271. In bestia membra de
 genitalibus sexuum atque naturis, non
 sunt pudenda, xxxv, 287. Pudicitia
 casti, xxxvii, 102. Pudenda non casti,
 nisi legi mentis hic peccati invide re-
 pugnet, xxxv, 218. Quæ Deus fecit
 honesta condendo, non fecimus inhonesti-
 ta peccando, xviii, 606; xii, 45;
 xxxv, 307. Qui vestitus gratia non habet
 in nudo corpore quod pudet, ap-
 pletus gratia sensit quod opere delisset,
 xxxv, 310. Membra quidem ante peccatum
 jam erant, sed pudenda non erant,
 xxxv, 212, 215, 239. Honestas pudenda
 adhibetur, cum velantur, *ibid.* 288.
 Pudenda membra etiam a barbaris teguntur,
 iii, 197. Pudenda in humano corpore
 duplici quæritur, xxxvii, 181, 182.

Pudor in corpore humano unde
 xxxv, 186. Unde pudor primorum peccatorum,
 xxxv, 316; xxxvii, 113. Pudor
 causæ, xxxvii, 191, 212. Pudor
 ex peccato, xviii, 606; xii, 45;
 xxxv, 211. Pudor genitalium ex peccato,
 xxxvii, 184. Pudor non ex membris
 ipsa, sed ex membris inobediens,
 xxxv, 248. Et est pena peccati, *ibid.*
 Pudicitia virginis quod, xxxv,
 282. Pudicitia et virginitas discernitur,
ibid. 281. Concupiscentiam edomiam
 habere et ordinatum pudicitia virtus
 est, x, 54. Pudicitia sedes, ii, 37;

xvii, 284. In mente habitat enim corpus
 castitas, xxxv, 514. Pudicitia quibus
 servatur, xxxv, 340. Pudicitia
 corporis nulla est, nisi ab integritate
 animi procedat, xxxv, 325. Pudicitia
 non violatur violentia, si mente servatur,
 ii, 33, 34; xxxvii, 284; xii, 284.
 Pudicitia libidine aliena non potest violari,
 xvii, 486. Pudicitiam corporis
 non consentiente ac permittente anima,
 neco violat, *ibid.* 465, 467. Permitti
 potest esse aliquis rati, consensu-
 endi autem nulla, *ibid.* 465.

Pudicitia triplex in membris Christi
 est, xi, 42. Pudicitia conjugalis, vidua-
 lis, virginialis, tres ubertates Evangelice
 in arca Noe figuratæ, iii, 277. Pudicitia
 conjugalis quæ vera, xxxvii, 196;
 xxxv, 212. Pudicitia conjugalis locum
 nuptiarum, xxxv, 179. Quatenus potest
 esse bonum bestialium, xxxv, 270.
 Pudicitia conjugalis, limes mali, *ibid.*
 281. Pudicitia conjugalis, donum Dei,
 xxxv, 241, 249, 470. Infertus tamen
 quam continentia, xxxv, 100. Pudicitia
 conjugalis donum Dei, et tamen
 precipitur, quare, *ibid.* Pudicitia amore
 resistendum in leatone, excerpto
 Susanna et Joseph, xxi, 248 et seqq.
 Qui servande pudicitie causa hominem
 interficit, non excusatur a peccato,
 xxxv, 284. Pudicitia vera esse conjugalis,
 sive vidualis, sive virginialis dicenda
 non est, nisi quæ vere fidei mancipatur,
 xxxv, 196. Pudicitia impiorum
 est vera, xxxv, 281. nec infidelium,
 xxxv, 195; xxxv, 250, 282. Pudicitia
 damnatum, morte peccatum figuratum est,
 x, 54.

Pudores vestis nuchæ fidelis, xxxv,
 194. Pudicitia non est, qui non propter
 Deum verum fidem committit præter
 uxori, xxxv, 249.

Puellæ insulente modus, xxxv,
 6, 7. Puellas custodiri Cyrenensis passio-
 nis propositum prescribit, xvi, 98.

Puerocæcæ mala, xxxvii, 474. Puerocæ-
 torum miseria ex peccato originali,
 xxxvii, 100, 107. *Vide* MISERIA, INFAN-
 TUM, Puer nactus pios, qui in
 hanc vitam ingreditur, xii, 100. Nascenti
 plebs propterea propheta est calunnialis
 esse, xii, 425. Pueri inter cetera unum
 horum spatio fuerunt in camino igni,

xxxvii, 305. Pueri humilitate, non
 astute, regnum colorum assequuntur,
 xvii, 27. Puer, id est, servus, iii, 286.

Pueritia nonnumquam prescripta est
 xv, 190. Pueritia fere sub omnibus vi-
 tiis delictationibus jacet, *ibid.* Pueritia
 vero ad succedentes etates transiunt,
 xv, 27. Pueritia cum senectute quomodo
 conjungenda, xi, 327. Pueritia
 proponitur et ab infantibus humilitatem,
 et ad adolescentiam fatuitatem, xvii,
 325. Pueritia humilitatem significat;
 et ideo Donatus cum post non laudant,
 xi, 327.

Purgandus informis ad homicidium
 non periturus, vi, 202. Purgandus vivens
 in utero matris, xvii, 154.

Purgandus qualiter insectis velat
 sedere hinc novatur in gramine later
 serpentes, etc., xxii, 463.

Purgandus est purgandus facere,
 xi, 34.

Pugna, visus spiritibus, xxv, 218.
 Pugna inter amorem Dei et amorem
 mundi, xxi, 223. Pugna Christianorum
 modo non sunt cum tyranno, sed cum
 diabolo, xii, 138, 139. Pugna contra
 diabolum, xii, 197; xxv, 179.
 Pugna contra mundum, xx, 441. Nullus hostis
 mediatur extrinsecus in vince, et
 cum diabolo invidiosus est victus, xvii,
 197. Pugna contra peccatum, xii, 31.
 Pugnantes contra peccatum vincuntur,
 nisi divinitus adjuverunt, xxv, 152.
 Quamvis strenue certantibus non desunt
 vulnera peccatorum, *ibid.* 222. Pugna
 inter corpus et animam. *Vide* CARO,
 CONVERSUS, XVII.

Pugna interior, xxii, 251; xvii,
 167; xii, 104, 108, 208, 292, 276,
 277, 305. Eadem pugna, quam homo
 sentit mitis, ix, 179. Pugna carnis
 et spiritus ex languore ac vito per culpam
 contractæ, xxv, 227. Illo sanato, nulla
 pugna erit, *ibid.* 228. Pugnam internam
 quæ persequitur, *ibid.* 215, 216. Multo
 est tolerabilis certamen lupo nisi non
 cepisset, quam reptum relinquere, *ibid.*
 214. Hæc in pugna carnalis exercitio,
ibid. 217, 218. Pugnare contra carnis
 concupiscentias nimium est Spiritus sanc-
 ti in nobis, xii, 105. Pugnans cum
 hoste spiritus qualiter affectus esse de-
 beat, *ibid.* 223. Pugnatorum, primo sul-

Psalmus quem quindam Romæ in
 conspectu introduxerit, ix, 149.

Pseudopropheta in Evangelio intel-
 liguntur hæretici, vii, 172. Pseudopro-
 pheta sic a Domino ordinantur, ut de
 his hæretici super peccatores pluit, *ibid.*
 222. In eis sectantes non incidunt nisi
 peccator, *ibid.*

Pseudopropheta in nomine prophetarum
 Joseph a Pharaone, vi, 134.

Prolemæus Epiphaneus, iii, 508.

Prolemæus Lagi filius multos ex Ju-
 daeos captivos in Aegypto transtulit, iii,
 501, 508.

Prolemæus Philadelphus Scripturas
 ab Eleazaro pontifice obtinet, postea-

das te Deo; deinde, illo docente te et adjuvante preberis, xxi, 431. Pugnam nostram spectat Deus, non modo victorem commot, sed ut magnanimum adjuvet, vii, 395. Pugnantis non sic Deus spectat, quomodo populus venatoris, xxx, 406. Si Deus non adjuvat, non dicit vincere, sed nec pugnare poterimus, *ibid.* 440. Non pugnat, sed trahitur, qui non iuste vivit, *ibid.* 277. Imo non pertrahitur, sed liberatur, *ibid.* 404, 409. Pulchritudo animi, vera virtus et iustitia, vii, 283; ix, 73. Pulchritudo ex confessione nascitur, x, 437. Pulchritudo creaturarum, res et eorum consensum Deum, xiii, 39. Pulchritudo animi sensus adversari, xxxviii, 260.

PUGNARE aptique distantia, xxxi, 521, 522. Pulchri corpore, boni voluntate Scriptura, iii, 271. Pulchrum non esse, nisi sapientes discernat Stoici, ii, 378. Cuius corpus pulchrum est, et decorum animae, magis dolendum est, quam si deformis haberet et corpus, v, 107.

PULCHRUM augurium, ii, 150.

PULCRUS, in favo tria sunt: cera, mel et pulvis, xlii, 126.

PULMONES, ii, 69, 70, 71. Pulmonis quodam officium, xi, 61. Pulmones quasi folles, xxxvi, 447.

PULSUS et motus eius filio nuntiatio, quanta animi magnitudo latet, ii, 254.

PULVIS Iudeos prevaricatores designat, ii, 39, et iniquos, viii, 11.

PURGARE faciem, xxxvii, 489.

PURGARE individuum, iii, 275. Eius est ignis deservitum, v, 263, 264. Dandi potest, *ibid.*

PURGA et Hebraea, lingua simplicitatis quodam vicinate sibi sociatur, xviii, 624; xxx, 184.

PURGA Christiani baptismum nihil aliud quam salutem, et sacramento corporis Christi nihil aliud quam vitam vocant, xxxi, 286. Purifici illa multa sapienter mandata memorat, xxxvii, 291, 292. Purificorum bellorum clades, ii, 142 ad 146. Purificum proverbium, xix, 427.

PURITAS, ignoscendum est aut peccatum ex charitate, xi, 219, 221. Purior peccatum aut ab homine proniote, aut

largior tunc erit, cum quidquid potest homo erit in hac vita, *ibid.* In hac vita purges me, cum iam emendatoris ignis non opus sit, *ibid.*

PURIFICATUS a Linnata, xxxii, 406; xxxiii, 30. Traditorum crimen secundo dignitate obicit, xxxiii, 232; xxxviii, 426. Purpurae occibus ab eo in carcere Masei filius sarroris ejus, obicit secundum Tiglianus, xxxiii, 74. Purpurarius de mendicis confusus, *ibid.* 198.

PURPUREUS a Linnata, xxxi, 444.

PURPUREUS in corpore et vestire bullentes et scateates, et incendia vulnere ex favilla formans, sexta plaga Egypti, xxi, 374.

PURPUREUS et fons in quo differunt, xv, 131.

PURPUREUS et Thysses, ii, 149, 492, 453, 159, 161.

PURPUREUS rex Gœtrie a Tarentinis occisus, Romanorum hostis effectus est, ii, 140. Apollinis arculeum de Pyrrho antiquum, *ibid.*

PURPUREUS rex Epirotarum, ii, 225.

PURPUREUS, xii, 376; xx, 230. Sarrus, xxx, 494. Quo tempore floruit, iii, 468, 491. Pythagoras agnovit animam immortalem, i, 102. Pythagoras Sarrus aucta de immortalitate animae disputatione, et abhinc factus philosophus, vi, 512. Pythagoras non sapientem sed philosophum se esse dicebat, xxi, 4. Ab illo philosophi nomen inceptum, ii, 362; iii, 491, 492. philosophus, xxxvii, 205. Pythagore philosophia nota ipsam ignota, xxxix, 202. Pythagoras contemplativa patri sapientis habitum, ii, 366. Pythagoras nihil curavit in virtute contemplativa tunc illam, Greece, xxx, 385. In hoc de se nec de illa tre aliquid scripsit, *ibid.* Pythagoras de administranda republica iudicium, i, 218. Pythagora errores plures, xxi, 439. Animas de celo lapsas esse putavit Pythagoras, Platonem, Origenes, xx, 326. Pythagora hydromantia usus est, ii, 458. Pythagoras laus, i, 101, 102; Impulsetur, xxi, 440.

PYTHAGORAS, Samuel per Pythioniam erocari quomodo potuerit; queritur nostrum spiritum immortalem qui est in Pythionice, potuerit agere et Samuel a Saulis viatoribus, et cum ea loqueretur, xxxviii, 208.

a Deo iudicante, xvii, 329, 330, 416. Peccatores sic ordinat Deus ut non ipsius, sed sua malitia puniantur, vii, 483.

PILE FLAMMATA, PILEATUS, PILEUS, PILEUS, cum puniuntur homines, a solo Deo puniuntur, viii, 425. Punit Deus quod facis, ut liberet quod fecit, x, 438. Punitens Deus non auferit tatum bonum, sed aliquid adimit, aliquid relinquit, ix, 38. Per gratiam Deus exhibet factus, cum impunita peccata dimittit; misericorditer adversatur, cum copiosas bländis inopes reddit, xxxix, 229. Puniri a Deo opera mala, non qua fecit homo, sed qua facturus fuit, male docent Felagiani, xxi, 74. Habent homines mali, nisi et per Christianos non solum maneat, sed et utiliter placeantur, *ibid.* 70.

PUPILLA oculi vis, i, 268. *Fide* Oculi.

PUPILLA quis, xvii, 202. Pupilla quoniam ille sit, cui adiutor et pater fit Deus, vii, 218, 219. Pupilla Dei est, qui de temporibus non pressumit, xxi, 409. Pupilla omnes animi abente patris, non portus, *ibid.* Pupillum et viduarum protector Deus, *ibid.* Pupillum futuro episcopi, xix, 494. Curam tenuis cum omnibus hominibus, tum maxime pupillis Ecclesia vni episcopi debent, xli, 379.

PURGARE, pro purgare pronuntiat, vi, 63.

PURGATIO animi est quasi ambulatio quondam et navigatio ad patriam, iv, 423. Purgandi animi exemplum, sapientia incarnata, *ibid.* 426. Purgationis hominis principium, Christi incarnatio, ii, 492. Purgationem præsens, vniuersus et vniuersi sui laudat Christianus in Christo, *ibid.* 449.

PURGATORIA poenae quorundam in iudicio, iv, 189. *Fide* Poenae. Purgatorie quaedam sunt ignis in hac mortalitatis vita, *ibid.* 486. Quodam sort mœrum: bulle vni post iudicium, *ibid.* 487, 490, 491. Purgatorius ignis post laus, *ibid.* xxxv, 74, 143; xxxviii, 290. Purgatorius ignis in die iudicii, vii, 125; xi, 439, 140. Quidam in indignatione arguuntur et emendantur: sic tamen quod per ignem quidam qui arguantur, non emendantur, viii, 124. Quis dicitur, *Sedus* erit, contemnitur ille ignis;

gravior tunc erit, cum quidquid potest homo erit in hac vita, *ibid.* In hac vita purges me, cum iam emendatoris ignis non opus sit, *ibid.*

PURIFICATUS a Linnata, xxxii, 406; xxxiii, 30. Traditorum crimen secundo dignitate obicit, xxxiii, 232; xxxviii, 426. Purpurae occibus ab eo in carcere Masei filius sarroris ejus, obicit secundum Tiglianus, xxxiii, 74. Purpurarius de mendicis confusus, *ibid.* 198.

PURPUREUS a Linnata, xxxi, 444.

PURPUREUS in corpore et vestire bullentes et scateates, et incendia vulnere ex favilla formans, sexta plaga Egypti, xxi, 374.

PURPUREUS et fons in quo differunt, xv, 131.

PURPUREUS et Thysses, ii, 149, 492, 453, 159, 161.

PURPUREUS rex Gœtrie a Tarentinis occisus, Romanorum hostis effectus est, ii, 140. Apollinis arculeum de Pyrrho antiquum, *ibid.*

PURPUREUS rex Epirotarum, ii, 225.

PURPUREUS, xii, 376; xx, 230. Sarrus, xxx, 494. Quo tempore floruit, iii, 468, 491. Pythagoras agnovit animam immortalem, i, 102. Pythagoras Sarrus aucta de immortalitate animae disputatione, et abhinc factus philosophus, vi, 512. Pythagoras non sapientem sed philosophum se esse dicebat, xxi, 4. Ab illo philosophi nomen inceptum, ii, 362; iii, 491, 492. philosophus, xxxvii, 205. Pythagore philosophia nota ipsam ignota, xxxix, 202. Pythagoras contemplativa patri sapientis habitum, ii, 366. Pythagoras nihil curavit in virtute contemplativa tunc illam, Greece, xxx, 385. In hoc de se nec de illa tre aliquid scripsit, *ibid.* Pythagoras de administranda republica iudicium, i, 218. Pythagora errores plures, xxi, 439. Animas de celo lapsas esse putavit Pythagoras, Platonem, Origenes, xx, 326. Pythagora hydromantia usus est, ii, 458. Pythagoras laus, i, 101, 102; Impulsetur, xxi, 440.

PYTHAGORAS, Samuel per Pythioniam erocari quomodo potuerit; queritur nostrum spiritum immortalem qui est in Pythionice, potuerit agere et Samuel a Saulis viatoribus, et cum ea loqueretur, xxxviii, 208.

Q

QUADRAGESIMALIUM numerus quid mysterii continet, *ibid.* 476; *xxvii*, 135; *xix*, 70; *xx*, 78; *97*, 307, 308; *xx*, 373, 413. Perfectionis mysterium insinuat, *ibid.* 303. Quadragesimalium numerus, perfectus et secretus, *xx*, 161. Sacramentum esse laboriosum huius vite, *xiii*, 408. Quomodo, *ibid.* 409. Quadragesimus numerus modo penitentie, modo letitie convenit, *vi*, 204. Quadragesima dies ante, et quinquagesima post Pascha, *xix*, 74; *xx*, 94, 94, 98, 206, 310, 319. Jejunium Dei quadragesimum nihil in exemplum proponit, *xxix*, 450.

QUADRAGESIMÆ dies toto orbe sacratissimi, *xx*, 89, 97. Observandum anni tempus et diem numerus, *ibid.* 94. Quadragesima, precipuis jejunium observatio, *vi*, 203; *xxxviii*, 473. Quadragesima diebus perpetua jejunia, *xx*, 309. Quid significet, *ibid.* 308, 309. Qui per alios dies jejunavit, per hunc augeat quod fecerit, *xx*, 78. Quadragesimalis abstinentia qualis esse debet, *ibid.* 86. Quadragesima a carne et a vino abstinetur, *ibid.* 79, 84. Hæc observatio non superstitiosa, sed divi lege servatur, *xxix*, 134. Si stonaculi induratis aquam non tolerat, vino tiliato et modico hucusque suscitatur, quam exquisitis liquoribus, *xx*, 100. Perstringitur superstitiosa observatio vasa in quibus cocia sunt carnes desinatibus, tanquam inmundanda, *ibid.* 96, 97. Per quadragesimam non tollit carnes, *xx*, 100. etiam et quibusdam terre fructibus absterge ferri omnes, *xxix*, 152, 156. Quadragesimali tempore superperum victus omnibus instantibus, *xx*, 100. Restringsit delicia, non mutandas, *ibid.* 84, 86. Quadragesime observatores delictis, *ibid.* 79, 84, 86, 90, 101. Quadragesima non operatur aut perdit, sed in promptu positus et vilibus alimentis corpus reficiendum, aut potius fulcendum, *ibid.* 83, 87. Secus agnites, multum errant, *ibid.* 90. Quadragesimali tempore crux castigandi corpora assu-

manda, *ibid.* 77. Servanda conjugii continentia, *ibid.* 78, 84, 87, 90, 98, 99. Elicentius largiores evangelia, *ibid.* 78, 83, 86, 90, 98, 100. Finis in immitibus, *ibid.* 82, 88, 89, 102. A hilite in primis jejunandum, *ibid.* 79. Per opera ferventis excrenda, *ibid.* 78, 80, 98. Ultima quinta sabbati alibi observantur ad vespem, alibi et mane et ad vespem, *xxxviii*, 491. Cur bis observetur, *ibid.* 493. Alii nec quinta sabbati levant, relaxantive jejunium, secus alii, *ibid.* 490, 493. Quadragesimalis jejunium cur ante Pascha et ante huiusmodi, cum Christus post baptismi receptionem jejunavit, *xx*, 92.

QUADRAGESIMO mysterium exponitur, *xxxviii*, 48, 138. Quadragesima die significant laborem et humilitatem vite presentis, *xx*, 80, 100. vite huius temporis, *xi*, 314. Per quadragesimam ecclesia presens figuratur, *xxxviii*, 46, 137. Sermones de Quadragesima, *xxix*, 241, 242, 245, 416 ad 473.

QUADRAGESIMA dies a Resurrectione ad Ascensionem sunt quasi retributio abstinentie Quadragesimalis, *xxxii*, 228. Quadragesima dies ferme Mense Incense jejunio, cum accipere legem Dei, *xxix*, 243. Numerus quadragesima sex annorum quatuor partes terra indicat, *xxiii*, 474, 475. Numerus iste mysticus in Adam homine reperitur, *ibid.* Reperitur etiam secundum Adam notavit, *ibid.* Quod est, *ibid.* Myster sacrum, *xxix*, 248. *Fide insuper notum inferitur.* Aliud perfectum vitium, aliud personæ prevaricatur in exemplo S. Quadrati, *ibid.* 251.

QUANDO summi debet esse Christianus, *x*, 219, 220.

QUANTUM quantum animalis dicitur, *vi*, 149, 231, 232.

QUARENDUM. Quod hortante Deo querimus, eadem ipso demonstrante invenimus, *xxvii*, 308. Fieri non potest erum quædam providentia, ut religiosi animi se ipsos et Deum, id est, veritatem ipse

ante se diligenter quaerentibus, inveniam illi facultas deit, *i*, 269. Veritatem quidem non pie querant et ideo non inveniant, *xx*, 92. Nulli homini oblatum est scire utiliter queri, quod inutiliter ignoratur; et humiliter confitendum esse imbecillitatem, et querentis et conditioni Deum subvertent, *xxvii*, 304. Neque omnino a quibus queratur docere passus, neque omnes qui querunt digni sunt, *ibid.* 492. Si sapientia et veritas ita queratur ut dignum est, subtrahere sese atque abscondere a suis dilectoribus non potest, *ibid.* 513. Amore queratur, *ibid.* Maximus est cum a parvis queratur, magno eis solent efficere, *i*, 21.

QUERERE Deum et ad laudem et ad damnationem pertinet, *xvii*, 50. Querentem se non contentem, qui prior quæsit contentementum se, *ix*, 359. Deus non queritur ab avariis, sed ipse vocal avaros ut impedit convertos, *xvii*, 487. Querentium Dominum genus duplex, *xv*, 417. Hoc est Christianum male querere in peccato suo mari, *ibid.* 418. Qui Deum querunt, iam transiente et moritura aera querunt, *vii*, 206. Deum non querunt, qui cum propter beneficentiam querunt, *ix*, 47. Patrem quere, propter hereditationem; Dominum quare, propter redemptionem; patrum quære, propter liberationem, *xvii*, 422. Querere aliquid a Deo nolite, nisi Deum, *xxi*, 183. Quid Dominus querat a te, nisi te? *xviii*, 78. Querentes Deum sine fine, quia sine fine amandus, *xi*, 189. Deum multas, id est, operibus, querendus, *xvii*, 420. In tribulatione Deus querendus, *vii*, 9; *x*, 8. Queritur anima conjunctis duobus modis, scilicet ad imitandum et ad persequendum, *viii*, 411; *xvii*, 306. Querendus Deus res, quantitas syllabarum diverso modo a grammaticis et musicis attenditur, *i*, 356, 357.

QUERIT in æternitate non est, *xv*, 304. QUÆSTAS duplex, mollis et virtutis, *i*, 248. Nullum est corpus quod non habeat longitudinem, latitudinem, et altitudinem, *ibid.* 250, 251. Anima mollis esse quantitate mollis, hinc in libro de *Quantitate animæ*, *ibid.* 248 et seq. Sed inesse quantitate virtutis, cuius septem gradus assignantur, *xxv*, 145. Omne corpus quantitate accipitur, habet dimidium, et si dimidium, innumerabiles partes, *vi*, 383. *Fide Cor.* Quantitas syllabarum diverso modo a grammaticis et musicis attenditur, *i*, 356, 357.

QUERIT habet tristitia iustorum, et errorum gradum non habet quasi, *viii*, 392.

QUÆSTIO inter et quater quid intersit, *xxxviii*, 46. Quæstio referuntur ad quædam, quæ ad tempus, *ibid.*

QUÆSTIONARIUS, *xix*, 376; *xxv*, 65. QUÆSTIONES difficiles non inutiliter indagantur, *xxvi*, 138. Questionum tria genera, an sit, quid sit, quale sit,

xxv, 239. Questionum genera plus quam tria esse non possunt, *xxxviii*, 8. Quæstio inscrutabilis, *xxxvi*, 296. Questionem qui non videt, non intellegit solutionem, *xvi*, 325. Quæstio omnis nisi intentione fuerit proposita, non desinat explicata, *xv*, 190. Sepe in altercatu magis questionis propensior personam magis doctoris ostendit, *xxxvii*, 59. Questionibus omnibus difficultus labor clarior, *xxi*, 413. Questionum libri septem, *xvi*, 369. See *quæstiones contra Paganos expositione*, *ibid.* 543. Liber de diversis Questionibus octoginta tribus, *ibid.* 505; *xxxviii*, 2.

QUALITATES corporum tolle ipsa corpora, necesse est et non sinit, *xv*, 519. Qualitates corporum quatuor, *vii*, 192. Qualitas de substantia in substantiam non migrat, *xxxv*, 421. Qualitates animalium transeunt ad alia corpora non emigrant, *ibid.* 460. Qualitates rerum corporalium quomodo de corpore ad spiritalia, eo modo transeunt de spiritali ad corpus, *ibid.* 461. Qualitas mala inesse potest, utinam nullius tentatione commisit, *ibid.* 448. Qualitas affectionalis est quid aliud ab affectione, *ibid.* 426.

QUANTUM, in æternitate non est, *xv*, 304.

QUÆSTAS duplex, mollis et virtutis, *i*, 248. Nullum est corpus quod non habeat longitudinem, latitudinem, et altitudinem, *ibid.* 250, 251. Anima mollis esse quantitate mollis, hinc in libro de *Quantitate animæ*, *ibid.* 248 et seq. Sed inesse quantitate virtutis, cuius septem gradus assignantur, *xxv*, 145. Omne corpus quantitate accipitur, habet dimidium, et si dimidium, innumerabiles partes, *vi*, 383. *Fide Cor.* Quantitas syllabarum diverso modo a grammaticis et musicis attenditur, *i*, 356, 357.

QUERIT habet tristitia iustorum, et errorum gradum non habet quasi, *viii*, 392.

QUÆSTIO inter et quater quid intersit, *xxxviii*, 46. Quæstio referuntur ad quædam, quæ ad tempus, *ibid.*

QUÆSTIONARIUS, *xix*, 376; *xxv*, 65. QUÆSTIONES difficiles non inutiliter indagantur, *xxvi*, 138. Questionum tria genera, an sit, quid sit, quale sit,

xxv, 239. Questionum genera plus quam tria esse non possunt, *xxxviii*, 8. Quæstio inscrutabilis, *xxxvi*, 296. Questionem qui non videt, non intellegit solutionem, *xvi*, 325. Quæstio omnis nisi intentione fuerit proposita, non desinat explicata, *xv*, 190. Sepe in altercatu magis questionis propensior personam magis doctoris ostendit, *xxxvii*, 59. Questionibus omnibus difficultus labor clarior, *xxi*, 413. Questionum libri septem, *xvi*, 369. See *quæstiones contra Paganos expositione*, *ibid.* 543. Liber de diversis Questionibus octoginta tribus, *ibid.* 505; *xxxviii*, 2.

QUALITATES corporum tolle ipsa corpora, necesse est et non sinit, *xv*, 519. Qualitates corporum quatuor, *vii*, 192. Qualitas de substantia in substantiam non migrat, *xxxv*, 421. Qualitates animalium transeunt ad alia corpora non emigrant, *ibid.* 460. Qualitates rerum corporalium quomodo de corpore ad spiritalia, eo modo transeunt de spiritali ad corpus, *ibid.* 461. Qualitas mala inesse potest, utinam nullius tentatione commisit, *ibid.* 448. Qualitas affectionalis est quid aliud ab affectione, *ibid.* 426.

QUANTUM, in æternitate non est, *xv*, 304.

QUÆSTAS duplex, mollis et virtutis, *i*, 248. Nullum est corpus quod non habeat longitudinem, latitudinem, et altitudinem, *ibid.* 250, 251. Anima mollis esse quantitate mollis, hinc in libro de *Quantitate animæ*, *ibid.* 248 et seq. Sed inesse quantitate virtutis, cuius septem gradus assignantur, *xxv*, 145. Omne corpus quantitate accipitur, habet dimidium, et si dimidium, innumerabiles partes, *vi*, 383. *Fide Cor.* Quantitas syllabarum diverso modo a grammaticis et musicis attenditur, *i*, 356, 357.

QUERIT habet tristitia iustorum, et errorum gradum non habet quasi, *viii*, 392.

QUÆSTIO inter et quater quid intersit, *xxxviii*, 46. Quæstio referuntur ad quædam, quæ ad tempus, *ibid.*

QUÆSTIONARIUS, *xix*, 376; *xxv*, 65. QUÆSTIONES difficiles non inutiliter indagantur, *xxvi*, 138. Questionum tria genera, an sit, quid sit, quale sit,

QUIETUS Dei edem extra portas esse merito voluerunt Romani, xi, 187.

QUIES. Quod quietum est, non est nihil: ideo magis est quam id quod inquietum est, xxvii, 371. Quies est apud Deum valde, et vita imperturbabilis, xxv, 43. Requiescit Deus ab operibus suis et intellegendis, xxvi, 441. Quies Dei ab operibus suis, quietus quatuor annis, xx, 416. Quomodo Deus requiescat in nobis salubate vite aeternae, xxv, 416. In eo requiescere dicitur Spiritus sanctus, quia in se requiescere solet, *ibid.* 398. Ignavia quae quietum appetit: quae vere quies certa species Domini, *ibid.* 385. Quis in Deo solus habetur, *ibid.* 429. Frustra queritur in creaturis sapientibus, *ibid.* 76. Qui est locis quietis imperturbabilis, ubi non deserit amos, si ipse non deserat, *ibid.* 77. Fuit hoc Deo ad se, et inquietum est cer motum, donec in Deo requiescat, *ibid.* 3. Ostendit Deus quem magnum creaturam rationalem fecerat, cui nullo modo sufficit ad beatam requiem, quidquid ipse minus est, *ibid.* 370. Quis non invenitur nisi in voluntate Dei, vii, 110. Uti quies, nisi in sacrificio, xxviii, 578. Omnia propter spem aeternae quietis agenda sunt, xvii, 243, 261. Ad quietem semper vigilemtem actio bona perducit, xi, 357. *Vide* R. QUERER. Quies Mariae operationi Marthae praefertur, quare, v, 272. Quies qualis in celo, xxxviii, 506. Quis per lectum figurat, xv, 412.

QUIETUS a Baruch, xxxi, 413. QUIQUAGESIMUS numerus imperfectus, senarius vice perfectus, xv, 283. Quinquaria vocatur in Vetero Testamento maxime commendatur, vi, 426. Quindennarius numerus concordiam significat duorum Testamentorum, xiii, 82. QUINQUAGESIMA dies post Pascha praefertur, xxxviii, 308. *Jejunia* relaxantur, et stantes orantur, *ibid.* 316. Alleluia ubi querebantur, *ibid.* 520. Quinquaginta dies et alleluia post Pascha, antiquae traditionis, xx, 397. Quinquagesimus numerus in nostra religione sacratus est, vi, 476. Magnus sacramentum

conoscit, xiii, 82. Quinquagesima numeri mysterium, xxxviii, 137, 316. *Vide* R. QUINQUAGINTA dies post Pascha significant dies futuri saeculi, xx, 400, 310. Per quinquagesimam Ecclesia futura figuratur, xxxviii, 148. Quinquagesimus panes Eusepii, quinquaginta libri Moysi, xxv, 82.

QUIQUAGESIMUS panum et duorum piscium miraculum, in Epiphaziarum die celebratum, *ibid.* 290. Quinquagesimus panum et duorum piscium mystica interpretatione, *ibid.* 333. Quis sit purus qui habebat quinquaginta panes et duos pisces, *ibid.* 334.

QUINTANUS Capensis episcopus, viii, 96.

QUINTIANUS, xxxix, 19.

QUINTILIANO commendatur Galla vidua ac virgo Simpliciola, xii, 122.

QUINTUS ad atrium, xxxii, 288.

QUISTUS ab Aggæ,

QUISTUS presbyter, xi, 167.

QUISTUS diaconus, xxxix, 223. Is bellum literarum Augustini ad Paulinum detulit, *ibid.* 215.

QUISTUSIUS Romanus, ii, 80.

QUISTUS COPONIANUS est Romulus, ii, 80.

QUISTUS dioniscus Carthaginiensis, xxvii, 211, 232. Peius ab Augustino ut hereses omnes a Christo, corrumpe erroris exponat, xii, 251. Et expositus Augustinus operis diligentem, ac movet non iam ab alia testamento, *ibid.* 254. Noverimus tamen Quodvultus dicitur, *ibid.* Dicit frustra in libro Gregarii sacerdotum delegari, qui Latina non didicerat, *ibid.* 256. Quodvultus promittit Augustinus opus quod petiit, dum per occupationes laetia, *ibid.* 248.

QUISTUS ETIUS rex de duobus adhibetur apud Catholicos convinctus, a Donatistis esse inscriptum dicebat Palladius, xxxii, 475.

QUODVULTUS episcopus, xx, 389, 424. Et scriptus Augustinus quod agendum Ecclesiasticis, obediens instante motu, xli, 280.

R

RAD non ob fallaciam remunerata sed ob leuoveritatem, xxvii, 306. Ratiōis a monacho abstinentia, *ibid.* 400. Rabi quatuordecim inclinata est, *ibid.* 510. RARA quid, xvi, 152. Vix indignum, xvi, 59. Interjectio indignum, iv, 460. Ratha in aliam linguam non positio veri dicitur, *ibid.*

RACHEL Visum principium interpretatur, sive Verbum ex quo videtur principium, xvii, 331; xxix, 24. Spes aeternae contemplationis Dei, habens certam et delectabilem intelligentiam veritatis, ipsa est Rachel, unde etiam dicitur bona facie et pulchra specie, xxix, 54. Figura est vite contemplative, xiii, 351.

RADICES duae honorum et malorum charitas et cupiditas, xxvii, 125, 126. Radix nostra charitas, vii, 210; viii, 61, 388, 473; xii, 60. Radix apostolica, xxvi, 163.

RAME. In ramis palmarum sermone, xxvii, 248, 252. Cur ramis palmarum gestentur in manibus, *ibid.* 250. Ramus significatur loquacissima vanitas, x, 34. Radamir abundantia, secunda Egypti plaga, xxviii, 470.

RAPACES unius comparati, v, 281.

RAPERE. Quomodo rapiat hominem Dei pulchritudo, xxvii, 298.

RAPINIS id est Gigantes, vi, 484.

RAPINA, iuvenum demagogus, ix, 148.

RAPINA simul cum furtis prohibita scripturae praecipit, xvii, 229.

RAPTORUM aliorum rerum quinta mactationis, xvii, 446. Sibilus est ipse recordis sua, invenit nomen et qui tollit aliena, xvi, 312. Raptores reducuntur, *ibid.* 315. Raptores aliquando sunt non aspectus, xviii, 62; xix, 513. Quod invenit et non reddidit, repunit, xix, 517. Raptor major ideote querit, quia invenit in morem raptores, xii, 71.

RAPTOR animae duplex, spiritualis ratione et intellectuali, v, 607. In rapit spirituali aliquando fit rereatio, *ibid.* Natura et excellentia raptus intellectua-

lis, *ibid.* 608. Potest mens humana divinitus rapt ex hae vita ad angelicam vitam, antequam per istam communem mortem carne solvatur, xi, 133. Raptus Paulus ad vitam angelicam, *ibid.*

RARA quae sunt, ipsa similia, xv, 176. RATIO est mentis motus, ex quo discernitur, distinguendi, et connectendi potentia, v, 198. Ratio est aspectus animi, quo per se ipsum non per corpus verum intuetur; aut ipsa veri contemplatio, non per corpus; aut ipsam verum quod contemplatur, *ibid.* 327. Ratio estus mentis, xxxvii, 148. Communis est hominibus et Angelis, uno vero preclarior, xxxviii, 61, 69. Ratio est quae animae cupit aut oculis, v, 496; xxvii, 316. Rationem aeternam esse nullis edisicrit Evolvis, xi, 289. Ai non probat Augustinus quod dicit, ratione cogi Deum esse, vel rationando effici Deum esse debere, *ibid.* 297. Rationis et intellectus auctoritas, xvii, 527.

RATIONIS ministri sunt tam interior quam exteriores sensus, xxvii, 311, 312. Ratio iudicat de sensu inferiore, *ibid.* 313. Ratio corpori se adhibens interpretat, xv, 300. Tunc sumit quibus illius vis potest ipsa esse sensibus adversata, opera scilicet et verba, i, 300.

In visa et audita, et in ipsa etiam voluptate quodam rationis verbius sunt, *ibid.* Rationis rubi in homine praestantius, xxvii, 316. Per eam homo beatissimus praesertat, *ibid.* 287. Unde spiritus humanus dicitur in scripturis ratio, quia ab eis dilata, *ibid.* 462. Ratio ipsa ratione cognoscitur, *ibid.* 348. Ac se ipsam comprehendit, *ibid.* 312. Ratio est excoriatrice omnium disciplinarum, i, 302. Ratione separabilior est virtus, xv, 363, 364. Ratio velut in arce collocata ad geodam huiusmodi et tram, iii, 488, 199. Ratio ad virtutem viri debet regere omnem animalem motionem, vi, 479. Rationis dominatio ad motus inferiores circumferendos homini data, xvii, 236. Ratio vitios recte non imperat, ai Deo ipsa

non certis, *iv*, 62. Ratio non in infamibus nulla, *sed* sapia, *xxxix*, 230. Ratio sapia in infante excitanda ut sit sapientia et veritas capax, *iv*, 291.

Ratio et ascortis quomodo conducat ad discernendum, *i*, 194, 195. *Vide* Ascortitas. Ratio exemplis anteposenda, *ii*, 44. Ratione tyrocin non persuaderi, *sed* falsa ratiōne, *xxxix*, 338. Ratio in investigatione termini discernarum deficit, *xxxix*, 318, 317. Ratio hinc procedit, indeque ratiōnem, *xxxix*, 336, 38. manifestissima et tuncque ratiōne veluti Scripturarum sanctorum obicitur, auctoritas, non intelligit qui hoc facit, etc., *xx*, 95. Ratio si contra discernarum Scripturarum auctoritatem redditor quambet acuta sit, fallit veri similitudine, non vera esse non potest, *ibid.* Ut humana ratio deficit, fides sufficit, *xx*, 23. Ratiōne pericienda idonea, periculi, *xxxix*, 28.

Ratiōnabile quod ratiōne utitur vel utitur, *i*, 199. In tribus apparet, *ibid.* 202. Rationabilis et rationalis discernimur, *ibid.* 199. Ratiōnis creatura vitium amovitur, *xxviii*, *cap* 45. Ratiōnis solido domo, vitium ac levitate, conversio eius ad idem bonum, *ii*, 46.

Rationalis summi sacerdotis, *vi*, 281. In eo lapidem foveae fululantur, cejus color sive ad prospera, sive ad adversa ministerio sacerdote intrante in sanctis, *ibid.* 282. Ratiōne Legem et iusticia significat, *ibid.* 288.

Ratiōcinatio est certis ad inceptorum indagacionem nitens cogitatio, *i*, 187. Ratiōcinatio est ratiōnis inquisitio, *i*, 290. Hujus et ratiōnis discernimur, *ibid.* 297, 298. Utiturque usus, *ibid.* 299.

Ravenna, *xxxix*, 228. Ravenna Laurentii memoriam, *xxi*, 153. Ravennae data constitutio, *xxi*, 142.

Raza, exemplum se ipsum interficiens, Donatistas non jura, *xxxix*, 216, 220, 223, *xxi*, 156. Quid non admodum, *xxxix*, 223. Razi factum magnum est, *sed* non hominum, *xxi*, 151. Scriptura illud narrat, non loquitur, *ibid.* 150. Razi quo secus laudatus in Scripturis, *xxxix*, 221. Razus non fuit vit eligenda mortis sapiens, *sed* ferende humilitatis impatiens, *ibid.* 150, 151.

Reatus quod et ubi sit, *xxxv*, 428. Reatus culpe et poenae distinctio, *sed* peccatum, et poenae peccati, *xxi*, 478. Reatus peccati, *xxxix*, 217. Reatus nominis post baptismum solvitur, *xxxv*, 427. Deus res quarum reatum solvit, ad fidei certamen manere sibi, *xxxix*, 382.

Rebaptizantium error occurritur, *vi*, 337. Cor non rebaptizandum, *xxxv*, 146. Rebaptizatio est quid pejus quam mors, *xxxix*, 100. Rebaptizatio grande scelus, *xxxix*, 131. Rebaptizatio haereticum hominem qui hinc aemetalia aiga pereperit qui Christianus tradidit disciplina, omnino peccatum est, *xxxix*, 311. Rebaptizant Catholicos Donatistas, cum in ipsi haereticis Ecclesiae imitacione placuerit baptismum non rescindere, *xxxix*, 243. Rebaptizatio Donatistam in parte Donati dividit, *xxxix*, 219. Rebaptizari non nisi una obediētia eos, qui in schisma Manichaei baptisati fuerant, *xx*, 454. Non rebaptizantur qui a Donatistis ad Ecclesiam convolant, *sed* necesse est penitentiam agant, *ibid.* 459, 472, 473. *Vide* Baptismus. Donatistae rebaptizantes, *xxxix*, 365, 37, 38.

Rebecca in benedictione Jacob quod figurat, *xxix*, 177. Rebecca mater amabat maiorem, et tyrum gregali Ecclesiae, *ibid.* Rebecca sicut Isaac et filia Ecclesiae, *xxi*, 112.

Rebecca, *xxviii*, 267.

Reconcoiliatio dicitur observandi in Scripturis, *vi*, 185.

Reconciliata a Deo dissimulatio, *x*, 412.

Reconciliati Dico summi non sicut reconciliatur inimico inimico, quod Deus incipit amare quo oderat, *xvi*, 349. Reconciliatur mensi Deo, nisi per Christum, *xxxix*, 317, 325, *xxi*, 383. nisi per dilectionem, *xxxix*, 35. Tenendo preceptis Christi, reconciliatur Deus, *xxxix*, 83. Reconciliatio voluntarium, *iv*, 94. In periculo mortis reconciliacionem dari vult. Augustinus ponit illius, etiam adhibere consilio retinendibus, *xxix*, 497. Reconciliatio ubi peccati, *ibid.* De reconciliacione sermo, *xx*, 102. Quanta cura saltem Augustinus, ut sibi reconciliaretur episcopus,

quo, quomodo literis asperioribus offerderat, *ist*, 156.

Reconciliatio in amicitiam Dei nos revocat per charitatem, *xxxix*, 35.

Reconditio. Ea quae dicitur non vobis velati nota haberi, *sed* in memorem recordacionis revocari, Soranus invidiam, *xxxviii*, 266.

Recta opera non sunt, cum cor directum non est, *x*, 37. Recta sunt opera, quorum finis est charitas, *ibid.* 297. Recta recto convenies, et sine dubio placeat tibi Deo, *xxviii*, 79. Recti corde quidem, *xxv*, 177, 402, 405, 470, 471, *xxvi*, 458; *ix*, 188; 489; *x*, 38, 47, 333; *xx*, 293, 327. *Vide* Cor. Rectus est homo, quando in eo bono quod facit, Deus ipse placet; in eo autem malo quod patitur; Deus ipse non displicet, *ix*, 280. Rectus quantimlibet tibi videaris, prodati Deus de hirsuto non regitur; comptat in ad eam, et praeus laventia, *xvi*, 411. Recti et non recti corde, *xxviii*, 79. Rectum amando corriguntur, ut recto recti saluere possimus, *xx*, 239.

Rectores, *xxvii*, 246. Rectorem Ecclesiae perituro, *xx*, 246.

Rectus, Deus a rectis corde etiam in aliis habetur, *xxix*, 298. Rectitudo cordis Job in omni tentatione, *ibid.* 304.

Redargere. Ad redargendum piorem dispensatorem Dei nihil magis facit, quam inuere verbi asperum, *xxi*, 514.

Redemptum vel non redemptum bonum ad mala sex differentia, *xx*, 258.

Redemptio benedictio, *xx*, 330. Redemptio Christi mysterium nullis rebus temporibus deluit, *ii*, 264. *Vide* Salus. Redemptiois mysterium quam diversis significacionibus praedicatum, *ibid.* Redemptio nostra eleganter narratur, *xxi*, 120, 132. Redemptiois nostro commone periculum a Christo, *xx*, 63; *xiii*, 22. *Vide* Christus. Redempti sumus sanguine Filii Dei, *xxvi*, 362. Qui non tanto pretio redempti, non vult perire quo tanto, *ibid.*

Reduere tempus, *xxix*, 313; *xxix*, 426.

Redire ad priorem vitam peccati

prohibitus, *ist*, 340. Redii homo in delictorum, cum ad se redii, *x*, 16.

Reflexio necessaria ad elicitatis libidine discernenda, *xxxix*, 225. Reflexiones, indigentiarum quodammodo modicamenta, *xxi*, 68. Reflexi ab eo quare, a quo factus es, *xii*, 422.

Reformari. Qui non formati, ipse reformari, *viii*, 353.

Reformatio. Reformatio incipit, et per bona opera perficitur, *xii*, 512.

Reformatio nostram Deum, *viii*, 396; *viii*, 318; *ix*, 372.

Reformatio hominis duplex, *iv*, 76, 82; *xxxix*, 164, 162. Reformatio nostra non solummodo Adam de carne est, *sed* secundum Christum de Spiritu sancto, *xxv*, 45. Reformatio habetudinem, *xx*, 20, 143, et gratia, *iii*, 114, 326. Reformatio benedictum est Christi incarnatione, *xxxviii*, 369. Reformatio nostram manifestum medicinaliter. A quoque autem nostris 974 aliqui scilicet, *xx*, 530. Reformatiois signum ante dilectionem an et quale fuerit, Scriptura tacet, *iii*, 234. Reformatio omnibus, a quo Christo excepto necessarium videtur, *xx*, 529. Reformatio et generalis nostram comparabilis, *xx*, 143. Reformatio opponitur generalis, *xxxix*, 389. Reformatio spiritus quodammodo sit, *ibid.* 323, 324. Reformatiois sacramentum, baptismum, *ibid.* 373. Reformatio per Christum ducti ad justificationem vite, *ibid.* Reformatio quod praesentis, *ibid.* 389.

Reformatio ex Adam uno delicto, aliqui scilicet, *xx*, 530. Reformatio per Christum, quam quidquid postea et quicquid operum humane conversationis receperit, *xxi*, 25, 252. Reformatio peccata abolet universa in quavis aetate, *xxvi*, 115. *Vide* Reformatio. Reformatio, fides, opera, charitas, in hac vita non abolet ministerio, non quavis aetate, *xxi*, 472.

Redi et agi qui differant, *xxxix*, 50. Non regit qui non corrigit, *viii*, 396. Regit Deus obediētes, conteri resistentes, *ix*, 57. Quamvis Deus regit, quovis per singulos actus, quando recte agimus, *ibid.* 75. Regi spiritus; caro regitur;

nee spiritus bene regit, si non regatur, **xi**, 435. Rege terram et eris rex terre, **ix**, 598.

REGIAE Austri ad Salomonem veniens Magi comparantur, **xxv**, 233.

REGIUM vitium et mactatum, **xviii**, 42.

REGNUM dupliciter dicitur, **xxviii**, 107. Regnare velle latius ad bonum congruit, **ii**, 186. Regnandi cupidus in Romanis, **ibid.**, 53. Capitibus Nini qui ut latius dominarentur, priusio antitit bella facientes, **ibid.**, 472. Regnatio Dominio sui quibus subiectus est, ut regnet et ipse empuribus suis, **viii**, 544.

REGNUM. *Fide infra post verbum Rex.*

REGUM incommutabilis est Dei voluntas, **393**. Regule ad intelligendis Scripturas, **xvii**, 159, 167, 182, 184, **xviii**, 370, ad intelligendis Scripturas loca de Filio Dei, **xxviii**, 101. Regulae dicitur, **184**, **xli**, 518. scilicet symboli, **xvii**, 401, **x**, 40. Regulae Catholicae defensores, **xxvi**, 99.

REGULAS, **xxxv**, 233. Regulas Panum bellum conficiunt, sua acerbitate nimis laetis duriores conditiones Regis imperasset, **ii**, 148. Regulas primo Pueri bello captas, **ibid.** Reguli civitatis historia, **ibid.**, 28. Reguli civitatis, jurato, mors cogit deo emiserit, **ibid.**, 443. Regulas quos fide iugurandum Afris servavit, **ibid.**, 255. Regulas certitudo veniens et horrendi exempli mortem libera, volutate no peperisset, **ibid.**, 443. Regulas saluta. Regulas se ipsam occidero, negum scelus iudicavit, **ii**, 43. Reguli magisterio animi, **ibid.** Regulas Catoni proferebant, **ibid.**

REGULATA aliquando videtur animi, assumendo diversa, **37**, 374. In multis regulis non invenitur vocabulum, quo ab vicinis respondentis quae ad se referuntur, **xxx**, 345.

REGULATAE animi gratia voluptatem aliquam post magis curas capere, nihilissimum est: ab eis vero capri interdum turpe, **ii**, 331, 332.

REGULATAE ipsa peccati plus peccator, quam peccata videlicet, **xxviii**, 128.

REGULATAE episcopatus, **xli**, 154.

REGULATAE unde dicit, **ii**, 457. Religio ex eo dicitur, quod non religit Deo, **iv**,

409; **xli**, 471. vel ex eo quod non religat, **xli**, 471. Religio quid sit, **xxviii**, 107, 17. Religio vera est, qua se uni Deo asima, unde se peccato velut abrenuntiat, reconclitibus religit, **ii**, 322. Religioem via imata insinuat, **xxviii**, 107, 17. Christiane religionis summa, **ii**, 351, 352. Religionis servitus que Graeco *zoe* dicitur, uni debetur Creatori, **xxiii**, 267. Religio an alius rebus, quam Deo exhiberi possit, **ii**, 454. Religionis nostrae instituta, **xvii**, 407. Religio vera a vero Deo inspiratur et docetur, **ii**, 381, 382. Religio vera ab eodem die generis humanae una cademque, **xxiii**, 262, 268. Religio Christiana apud antiquos, **xli**, 467. Linguae tales nulli inquam desunt, qui digna sui, **xii**, 543, 544. Quomodo hoc intelligendum, **ibid.** Argumenta efficit Christianae religionis, oracula Prophetarum de us, qua a sola voluntate Dei procedunt, **ii**, 323. Totius mundi fides, **iv**, 242, et quod propter Christum victores vicij pepererunt, **ii**, 6. Religio Christiana sua salubris religio, **ibid.**, 174. Praedita in Vetere Testamento, revelata in Novo, **ibid.**, 514. Variis miraculis confirmata, **ibid.**

Religio quomodo a Christo fundita, **xxviii**, 39. Religio vera aut nota in perpetuo in quo sunt, **xxiii**, 203. Religio proprie non in veritate locum habet, **xxviii**, 355. Religionis nostrae veritas se miratur in propagatae veritate, **xxviii**, 354. Religio nostra veritatem probat mors ad Apostolos pro eo asperit, **xxi**, 104.

Religionis fides, Martyrium iustitiae subleste, **ii**, 207. Error in religio venit ex hoc, quod pro Deo colitur creatura, **iv**, 302. Variis autem fides religionis generis, **ibid.**, 406. In religio habet esse verum iustitiam, **ii**, 203, 209. Populum in religionibus fallere velut sapientium et prudentium negotium fuit, **ibid.**, 211. Religio qua a potentia semel imbuta sumus, ad se nos etiam insensu rapit, **ii**, 457.

Religio vera sine fide et sine operibus inlicitatis iniquis non recte so potest, **xxviii**, 26. In religione sub quaerenda sunt hoc tria, fides, spes et caritas, **xvii**, 392. Religioem Christianam quidem ridet, quod in ea fides certum

quod non videtur, imperatur, **xvii**, 3. Refellitur, **ibid.** Religioem Christianam anclitas opponit impuro cultui idem, **ii**, 106. Religionis summa est iustitia, quem colis, **ibid.**, 391. Religio omnis, amicae eius, **xxviii**, 107. In vultum novum religionis sui vultum, sed saltem cognitari possunt homines, nisi aliquo sige californi vel sacramentorum vultuum conspecto colligatur, **ibid.**, 483. Religio non quaeratur nisi esse credatur, **xxviii**, 39. Religio qua via possit inveniri, **ibid.**, 44. Incurata Des acipitur via ad religionem civitatis, **ibid.**, 49. Religio quaerenda apud eos qui excellenti fame colubritate, et omnium occupatione populorum, **ibid.**, 19, 20. Cum inquiritur vera religio, sumendum eorum a Catholica Ecclesia, **ibid.**, 21.

A religio quaerenda apud Catholicos nihil prohibet, **ibid.**, 22. Religio apud Paganos vera quaerenda non est: sicut nec apud haereticos, schismaticos, Judaeos, **iv**, 319. Sed apud Christianos reperitur, **iv**, 319; **xii**, 460. An a religio vestigiis abstinendum, eo quod apud paganos sit, **xxviii**, 22. Tullius est plarium in religio, quem vultus ab historiam privatam, autentiam equi, **xxx**, 291. Religioe indignus est, qui flecti peccare accedit, **xxviii**, 27, 28. Religio Christiana, viaregulis ad regnum, **ii**, 511. Via universae liberanda nuncupatur, **ibid.**, 512. Religionis nostrae libertas, **ibid.**, 513. Religio, quem vultus ab historiam, **xxviii**, 522. Religio nostrum non est immita, sed utis Republicae, **xxviii**, 524. Religio accipiens ingenium vel excellens non audit, nisi Deus adsit, **ibid.**, 23. In religioe duas personas includit, **ibid.**, 36. Paganos in summa orationem de tempore, qua innotuit esse religio Christiana, **ii**, 525, 526.

De religioe Christiana Pagani misiste comperantur, **ii**, 87. Christiana religio figurata per Animam, nam Sanctiorum, **ii**, 374. Religionem e superlativo est distinctione dicebantur Varro, et a superlativo dicebat iunior dicit, a religio autem tantum vereri ut parentes, non ut hostes timeri, **ii**, 295. Augustinus opus de Catholice religioe ad scriptum nominat, **xxviii**, 287, 306. Religioe Martyrum, **xvii**, 402. Reliquis Sanctiorum divinitus honor conquisitis, **xx**, 439. Reliquis Sanctiorum ad fidem consolationem, **ibid.**, 444. ad memoriam gratulationem, non ad gloriam ad memoriam gratulationem, non ad gloriam Martyrum, **ibid.** Reliquis Sanctiorum martyris in Africam translati, eo ubi que, ob Dei benedictionem, diffamatae, **xii**, 438. Reliquis Stephanus martyris in loco sacro collocatis, **ibid.**, 142.

Reliquis sanctis, **ii**, 180. Reliquis sanctis, **xxv**, 103.

Reliquis sanctis ideam eadem quidem personae dolori adhibuit quomodo profuit, post alii per annos novum, **xxxix**, 521. Reliquis severaliter recuperanda sanitas, **xvii**, 497. Benedicta quotiensque Deus praestat, **xx**, 428. Remedia peccatorum, **xvii**, 250; **xii**, 546; **xx**, 357. Fidei Peccata.

Reliquis sanctis, **ii**, 279, 491; **xxv**, 240, 249. Reminiscuntur animarum ex Platone, improbatur, **xvi**, 462. Reminiscuntur Platoni et Pythagore expugnatum, **xxii**, 493, 494.

Remissio peccatorum, **xxviii**, 88. Remissio omnium peccatorum, **ii** in baptismo, **xvii**, 480, 189, 200; **xviii**, 196, 202; **xix**, 130; **xxi**, 463. Peccata quae libet posse dimitti, **xxi**, 418, 392. Peccata non alii homine, sed a Deo dimittuntur, et per hominum genera hominum, **xviii**, 541, 542, 544. Remissio peccatorum est a Spiritu sancto, **xxv**, 375, 378. Peccatorum motus suscitavit Christus, ligatus solvunt discipuli, **xviii**, 525. Remissio peccatorum, **ii** Ecclesia est, **xvii**, 280. Nec habent peccatorum Professores, **xviii**, 319, 318, 320. Peccata per Ecclesiam Spiritus sanctus dimittit, **xxii**, 301, 302, 313, 314. Peccata que vitantur, in debitis hominis memoranda, **xviii**, 541. Post iniquitatis remissionis peccatorum, accipimus remissionis orationis, **xx**, 130. Remissio peccatorum una est quae senec datur in sacro baptisate, **ii**. Hae que quodlibet datur in Dominica oratione, **xvii**, 205, 206. Peccata et nobis dimittantur, fratribus esse dimittenda, **xviii**, 631, 632. Qui sicut dicit efficaciter: *Dimitte nobis debita nostra,*

dicat veraciter. *Sicut et nos dimittimus delectationem mortis*, xxvii, 206.
 Remissionis quatuordecim incommuni, xxxiii, 514. *Fide Deisten*, Paecat.

Remix a Romulo fratre occisus, ii, 116.
 Remix non potest qui natus non fuerit, xxxvii, 373, 376; xi, 598.
 Remittitur et Deo et Ecclesie, xix, 43. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritus Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritum Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritum Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritum Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritum Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritum Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritum Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritum Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritum Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Remixit spiritum Dei, xxxii, 379. manichus, xxxii, 286, 286; xii, 563. Iohannes, xxxii, 319. De Casaria misit ad sanctum Augustinum duas libros contra eius opera scriptos, iiii, 563. Periturus est homo in operibus, si non remittatur, xxxv, 147.

Reparatio hominis. *Fide Reparatio*.
 Repellit a Deo nihil aliud quam non adiuvare, xi, 398.

Reprehensio, cur fiant in scriptis Scripturis, ix, 413, 431, 435; xi, 61, 62. Reprehensio in libris non male, xxxi, 160.

Reprehensio multi in altero, quod ipsi cogitant facere, ix, 239. Reprehensio in alio, quod reprehendenda non sunt, magis in homini quam libris, xxxix, 45. Ille iustus reprehensor, qui non habet quod in illo reprehendatur, viii, 445.

Reprehensiones malorum promittuntur, *ibid.* Utiliores esse plerumque nimiam iurgiales, quam amice oblique multimas, xxxix, 45. Non reprehendere nos cur nostram, quomodo dicitur, xxxiv, 29, 24. *Fide Contractio, Obsecratio.*

Reparatio. Electio, misericordia; reprehensio, Dei iudicio sacrificandi, xi, 492. Reparatio quomodo non iusta, xxxviii, 174. Qui reprobat, de iudicatio Dei non potest, *ibid.* 177. Quis in reproba odia Deum, *ibid.* 178. Cur unus liberetur; alter non liberetur, inscrutabile Dei iudicium, xii, 50, 62. Injustum esset, si daret vasa irae ex massa non damnata, xi, 493; xii, 23. Ubi, vel unde, vel quando corporis damnationis meritum habet minimum, et non sit simul hominum liberum, Augustinus, xii, 25. Deus non auctor peccati in reproba, xii, 62. Reprobis suo, in present, desiderio dantur, xxxiv, 52; xxxvi, 45. Homo non datur in reprobum sententiam, in inferre simul accitio suppliciorum acerbam futurum, x, 87. Reprobis quidam gratiam Dei suscipiunt, vel temporales aut, nec perseverant; deserunt et desuntur, xxxvi, 45. Reprobis quidam habent ad tempus veram iustitiam, sed in ea non permanant, xxxvi, 23. Non sunt ex numero filiorum, etiam quando sunt in fide filiorum, *ibid.* Super illos perditionis non est iustitia Dei, nec futurum patientia, xxxvii, 206, 207. Reprobis secundum alios sunt ex fidelibus, et secundum alios non sunt, xvi, 422, 123. *Fide Perderetati, Reprobis creatur*, xi, 180, 422, 494, 496; xii,

23, 25. Quare Deus creat quos propositi peccatores et damnandos, xi, 494, 496; xii, 23. Nec homo creatio, nec bonum multitudine ab eis oblatum Deo, quos presertim aeterno supplicio puniendos, xxxvii, 420, 421. Reprobis ad utilitatem electorum nascuntur et vivunt, ix, 402; xxxvi, 329; xxxvii, 205. Reprobis bene audit Deus, xxxvii, 420.

Reprobi cum electis innotent in Ecclesia, iiii, 516. Reprobis diversa generis non scriptis puniunt, xxxvi, 43. Reprobis supplicio non erudunt electos, xxxvii, 98. Ad usum correctionis electorum sunt, *ibid.* 178, 179. Dei ira, potentia et misericordia clarant in reprobis reproborum, xii, 431; xii, 22, 24, 30. Per reprobos et electos divinitus Dei manifestantur, xi, 493; xii, 51. Reprobis Deus videtur ad manifestationem suam gratiam in predestinata, x, 244.

In reproborum vitandis notas facit Deus divinitus glorie suae in vasa misericordiae, xxxvii, 91, 92. Adversus reprobos longe aliter atque ad versus electos Deus se gerit, x, 492. Reproborum nec minus credit Deus ad poenitentiam salubrum, xxxv, 327. Reprobis plures sunt quam electi, quare, xii, 24. Reprobis cur iam multi, *ibid.* *Fide Electi.*

Reprobi sunt qualis apud Gentiles, et qualis apud Iudeos, xxxv, 256. Reprobis libellum cur proceperit Dominus dixi, xxxvii, 422, 504.

Requis Dei, v, 267, 273, 274, 280; xxv, 519. Non peccatorum nisi a perfectis, v, 273. Reques Dei in Sen, xxi, 308. Reques Dei in vobis, iiii, 281, 309, 310. Quare et Scriptura commo-

moratur, *ibid.* Requivit Deus, et semper operatur, xix, 65. *Fide Quare.* Reques Dei in die septimo, xvii, 243; xv, 64. Quomodo intelligendum quod Deus requiritur die septimo, xxxvii, 443, 444. Reques Dei casualiter ab institutis rebus, naturae, non autem ab his administrandis significat, xxxvii, 405. Reques Dei in die septimo significat laborem praesentis, iii, 15. Nec habet votum, *ibid.* 59. Reques Domini in septimo die, futurum requiem significat, quam post bona opera aditus erit hominibus, xxxviii, 568. Re-

ques Dei dicitur, quae requiritur in Deo, iiii, 15, 52, 53. Requirere Deus dicitur, cum ipso donante requeamus, xxxviii, 508. Testium non amat Deus, in quia nos requeamus, se dicit requeamus, xii, 203.

Reques Sanctis in hoc mundo non est promissa, xxxviii, 332. Reques promissa nobis adesse non potes in hoc saeculo, xxxvii, 540. Reques non invenitur in divinis et hominibus, xxxv, 315. Non in oblectamentis carnis et spectaculis, *ibid.* 516. Reques et recurrentio fides in arca Noe commendata, xxxvii, 331. Reques operum non debentur nisi post bona opera, xv, 209, 210. Reques labore emittit, xv, 402. Pro aeterna reque labor aeternus saluandus esset, xvii, 86. Ubi reques, ibi sanctificatio, xxxviii, 518. Requeam iam huc sanam gustant, qui non nisi post hanc vitam quantur, xxv, 517. Reques anime salus est Deus, xxxv, 4, 149. Reques inique amatur, vel in solo Deo certa et amata invenitur, xxxviii, 510. Reques creatur in Deo, v, 267, 274, 275; vi, 293. Mense habet, non vespere, v, 270, 278. Reques hominis ante lapsum in Christi divinitate, et post in eius humanitate, xvi, 520. Requirere non potest anima, nisi in eo quod dicitur, *ibid.* 510. Reques in silentio, *ibid.* xvii, 450, 451. Reques continuo post mortem, xvii, 86. Reques Sanctiorum in aeterna vita erit, non desiderio, xvi, 540. Reques et reclusio Beatorum in contemplatione ac laude veritatis, xxx, 490, 491. Reques Angelorum in die virtute, xxv, 518, 320.

Requis coactus acrio Dei compulsiore, iii, 446. Res non dicuntur per ipsa verba, i, 557, 558. Res nostrae proprie quamquam, xvii, 234. Rerum temporalium instabilitas, xxxvi, 568. Non res, sed homines qui rebus male utuntur culpabiles sunt, cum ex bono suo alius bonus, ex malo alius malus dicitur, xxxvi, 301, 302. Res magis et parvi quoniam magis eos solent effere, i, 21. Res magis magis viros desiderant, *ibid.*

Rescriptum, xv, 12. Resurrexerit. Nihil tollis resistit non resistitibus Deo, xvii, 7.

RESPIRARE Deus dicitur cum misereator, vii, 500. Respirare retro, xxvii, 338, 577, 579; xx, 349. Respectum pro dilectione post quod illud est, ix, 230.

RESPECTUS quid sit, xxxix, 326.

RESPECTUS dicitur res populi, i, 91; ix, 50. Quis ratiōne nuncupatio respiciat Romanis et alius repus possit conuenire, vi, 61. Quis ratiōne est vera respicienda, *ibid.*, 66. Respublica sine iustitia nomen suum obtinere non potest, ii, 211, 22.

RESPUBLICA quod spectare debeat, xxv, 298. In republica nihil in ipso est aliud, ix, 239; xxxvii, 517. Respublica non nominatam esse dicitur Christianam, xxxix, 525. sed negamam ejus silitatem, xxxix, 520. Respublice ordo in cuiusdam iuris terrarum vinculum coherens sicut peccatores plurimum valet, v, 408. In republica non se solam quisque iurare debet, sed etiam iuramentum adhibere diligentiā, vi, 538, 539. Respublica dilectionis cultus, non est respublica, iv, 59. Nulla respublica, nisi in eam contingerit restitue Christus, veram iustitiam habet, vi, 94. Respublicam suam habet Christus, xvi, 316. Respublica facta non est omnibus antipathia, xxvii, 348. moribus, ix, 286. Nec ideo felicitas quia amplior, xxxvii, 181. Respublica optima nullam bellum suscipit, nisi ut pro inde non parvum habeat, ix, 239. Respublice pessimam valde frigiditatem decernit, vi, 88. Respublica a Christianis patienter toleranda, vi, 88. Respublica nullam esse potestatem naturalem, ix, 270.

RESPUBLICANIS sine injuria repi non posse vulgo ferebatur, vi, 81. Respublice regimen, *ibid.*, 83. Respublicam a populi administratione Antiochenis, iudicium Christi quod dicitur, vii, 488, 489. Respublice administratio dissimulatum comensio et hancem periclitur, vi, 90, 91. Libet de Respublica laudatur, xxxix, 160, falsa sententia de republicis, *ibid.*, 91.

RESUSPECTORUM, xii, 242.

RESUSPECTORUM res aliena, xx, 222.

RESUSPECTUM principum, vi, 471, 432.

Non dimittitur peccatum, nisi resuscitatus oblatum, xi, 222. Resuscitanda sunt iura, *ibid.*, 226. Officialibus ferebatibus quid licet accipere, quid iudem restituere tenentur, *ibid.*, 223. Advocatus

qui causam malam agit, restituere potius tenetur, quam quantum in quolibet officio militans, *ibid.* Intervenendum pro furibus, non ad hoc ut minime restituant ablati, alius in societate criminis veniens, *ibid.*, 223, 224. Reverti rem aliena, et suis pauperibus largiri dicitur, *ibid.*, 223. Si qui cruciatus domi existimatur habere quod reddat, citatio non habeat, nulla est iniuria, *ibid.*, 222. Misericordes tamen in ipso delicto nolunt pro merita pecunia certis inferre supplicia, *ibid.* Restituere volentes episcopus quantum clero, quodam patrum iuribus, quodam etiam sancti altaris consuetudine privati, *ibid.*, 223. Restituere pretium quo Christus non exit, *ibid.*, 224.

REVERTERE basilica Carthagenensis, xvii, 328, 412; xviii, 473, 613; xi, 342.

REVERTERE in locum Solvi Memphitani Donatistarum episcopos per Primitano creatus, xxxii, 511. Antequam de dilatione emissio ab eodem episcopo, qui Maximiano adhaerent, transit, ordinatus est, xxxix, 322. Restitui, cum Solvi Memphitani, quibus cellas et agros ut cum haec pelleret constituit, xxxix, 322. Nec contentiones habitus est, *ibid.* Pro Restituto Nummius advocatus contra Maximianum locutus est, xxxix, 327.

REVERTERE Victorianum probrat sponte Catholicus factus, xxxix, 301; xxxix, 489. A Donatistis quid possit, ix, xxxix, 143, 300.

REVERTERE praesertim a Circumcellionibus est opus, xxxix, 491, 495.

REVERTERE probrat, quandoque pibicelari, faceret mortuo similibus, vi, 208.

REVERTERE in Flavianis sinops Africa conversantem ad imperatorem, contra hereticos et Paganos est decessio concilii Carthagenis habet, xxxix, 243.

REVERTERE episcopus, xi, 238, 424.

REVERTERE ad episcopos, xi, 489, 424.

REVERTERE diocesan, episcopus pro exatulo, xi, 372.

REVERTERE Christi quomodo tertio die, xxxii, 82. Si negaverimus Christi mortem, negamus et resurrectionem;

xxii, 157. Inde resurrexit, unde homo esse dignatus est, quia et nos homines et morturi sumus, et resurrecturi sumus, *ibid.* Christum vere resurrexisse curia ipsemet hostium probatur, xxxvii, 143. Probrat iterum resurrectio tradimento Angeli, *ibid.*, 150. Cum Christo resurgente, resurgendum, *ibid.*, 163. Christus resurgens illuminat nos, *ibid.*, 165. et nos certe resurrecturi sumus, *ibid.*, 166. Triduum crucifixi, sepulchri, suscitati, xxxvii, 514. Resurrectionem nostram quomodo commemoratur, xxx, 304. Corpus Domini tale resurrexisse, quale fuerat sepulchrum, xxvi, 290. Corpus Christi ad tantam subtilitatem in temporis momento potuisse redigi, ut per clausa ostia intraret, *ibid.* Resurgens Christus cor cicatrice servavit, xxxix, 258. Solus Christus resurrexit iam non mortuus, xii, 114. Nemo ante Christum resurrexit in aeternum, *ibid.*, 63, 163. Circumcisio die octavo facta, ut Christi resurrectionem significaret, ix, 254. Resurrectio Christi per circumcisioem figurata est, xxxix, 451. Magnam est cognoscere virtutem resurrectionis Christi, xix, 146. Resurrectio nostra mirabilis, *ibid.*, 147. Resurrectionem Christi nec Magdalena credebatur, nec Apostoli, xx, 258. Quomodo Christus post resurrectionem apertus et non agnitus sit, xi, 180. Resurrectio Domini si fuerit absoluti inuenerit, et deici amerent, xxi, 168. Resurrectio, Christo per quadragesima dies cum discipulis agente, confirmata est, xx, 377. In celebratione Pasche curis, sepultura, et resurrectio Christi observanda: crucem gerere debet Christianus in pinnitibus, et scilicet et resurrectio spe et fide gerit, xxxvii, 512, 513. Resurrectio Christi in primo anni mense qui dicitur mensis novorum celebratur, propter innotationem, sicut quam significat: triduum est totum tempus ante Legem, sed Legem sub gratia: tertia hebdomada Iohanne celebratur perfectionem significatam, xxxvii, 488, 501. Resurrectio Domini per dies paschales secundum quatuor Evangelistas recitabilis, xx, 191, 229, 274. Quo ordine, *ibid.*, 191, 274. Quod de ea scriptum Iosanes, non uno die legitur, *ibid.*

Resurrectionis Christi dies, xxx, 258. Resurrectio Christi exorta nos iustificat, xxxvii, 451. Cur Christus omnino primum resurrexit, x, 324. Resurrectionem aliam Christi est primam, xxxv, 54. Resurrectio Christi quod clarificatio, xvi, 132. Resurrectionem nostram et nostram diverso tempore futuram Christus indicat, xvii, 477. Resurrectionem nostram in capite iam factam, et in membris futuram, ix, 215. Resurrectio nostra iam in Christo facta est, xxxvii, 300. In quo crucifixi Iosanes, xvi, 2. Resurrectionem iam cum Christo per fides, xxi, 430, 432. Resurrectio nostra quomodo fit tertio die, vii, 570. In resurrectione Domini designat novi hominis institutio, xvii, 12. In passione et resurrectione Domini transitus de hac vita mortali in aliam vitam immortalis commemoratur, xxxvii, 495, 496. Resurrectio Christi vitam nostram significat, viii, 92. Ostendit nobis futuram vitam, sicut eius passio significat presentem, xxi, 45. Resurrectio Christi, fortitudo Martiri, ix, 179, 478. Resurrectio Christi, spes nostrae resurrectionis est, xi, 160, 161, 164. De resurrectione non tacerunt Prophetae, xxxvii, 505.

Resurrectionem corporum designat habet, ix, 124. Resurgere caro sive sancta, sive rexi, carnis vite profectus cum animo redditor, xxxii, 168. Resurrectionem manerio negant Platonicis, xi, 139. Resurrectionem non credebant Sadducaei, xxxvii, 500. Resurrectionem iam esse factam Hymeneus et Phileus apud Paulum existimant, xxx, 407. Resurrectionem non parva bonorum Seleucianis, promittuntur suis multorum Manichaei, *ibid.*, 269. Resurrectionem respicit Origines, xxxvii, 228. De resurrectione non consensit philosophi, nec qui ante antiquos excellenter, xxx, 318. Insuper ipso Christiano aliquando reperitur, qui contradidit resurrectionem carnis, ix, 184. Resurrectio alius est creatura rationalis, xxxvii, 68, 69. Animae Sanctorum

ante resurrectionem corporis, sunt in
gelo, *xxxviii, 511*. Resurgunt omnes
homines simul, *xvi, 36*. Sicut uterque
resurrexerit est, *ix, 271*. Undique re-
dierit Dominus corpus Sanctorum, *xvii, 57*.
Resurrectionis desideria, *xxv, 438*.
Resurrectio est resurrectio, sed aliter ac
peccati, plerumque alio plerumque, *xix, 118*.
Discrimina resurrectionis iustorum et im-
piorum, *ix, 338*. Resurrectionem et re-
surgendum differentiam quomodo Ape-
tolus pertrahat, *xvi, 159, 156*.
Resurrectio qualis erit, *xxvii, 69*.
Quibus habitatorum, *xxv, 413*. Resur-
rectio cuiusque eorum carnis sua, *ibid, 471*.
Angeli resurrectionem iustis prac-
stiturum esse, qualis in fine nobis pra-
stiturum quidam tenentur, *xi, 309*. sed
Augustinus non patitur ponderare, *ibid*.
Post resurrectionem quales erimus, scdo-
rum cum fuerint? antequam simul
generati simus, ne illud nos simus,
xx, 453. Resurrectio, quibus habitatorum
fieri nobis vnum est, *xxi, 419, 442*.
Resurrectio talis speranda, quibus
in Christo processit, *ibid, 423, 453, 441*.
Resurrectio duplex, *xxvii, 529*: in
spiritu et in carne, *xxv, 440*. Resur-
rectio animarum et corporum, simis pra-
dicantibus et dispensationis Christi, *xv, 280*.
In nulla re sic contradiçitur facti
Christiano, quales in resurrectione er-
dnt, *xi, 273*. Resurrectio carnis quibus-
dam negat est, *xv, 300*. Contra illos
scribitur, *i, 313, 382; iv, 232, 258, 301, 313; v, 204, 230; vi, 230*.
xx, 387, 401, 412, 430, 444; xxii, 463.
Astruit contra Manichaeos,
xxxvii, 304. Jam resurreximus niente,
fide, spe, claritate; postea ut resurgamus
corpore, *ix, 408*. Resurrectio corporum
promittitur, *xxv, 309*. Resurrectio pro-
mittitur, nisi contrariis esse contrariis,
xxxvii, 274. Resurrectionem, carnis
resurrectio spiritus praesentis, *xxxvii, 462*.
Resurgat caro per meritum animae,
xv, 273. Resurrectio carnis futurae est
omnium hominum, *xxv, 459, 154*. De
morte corporis et de ipsa resurrectione
agit Apostolus, *i Cor, xv, 42, 46c,*
xxxvii, 553, 554, 556, 566, 567, 574,
580, 581. Caro resurgit ita, quae sepel-
tur, *xx, 333, 374*. Resurgens caro conmuta-
bitur et fiet ipsa corpus celeste et an-

gelicum, *ibid, 374*. corpus spirituale, *ibid, 249*.
Sunt qui putent tunc carum in
Deo subsistantem convertentem iri, ac futu-
ram esse quod Deus est, *xxxix, 489*.
Corpus nostrum quomodo post resurrex-
tionem futurum spirituale, *xx, 165, 167, 168*.
Retinetur, *ib, A, cap, XXXI*. Spirituale
corpus, quod resurrexerit promittitur
corpore ad videri angelicum, nihil dicit
legit Augustinus quod sibi sufficit, *xx, 165*.
Corpus in spiritum esse mutandum non
vult putari, *ibid, 148*. Qui putant tunc
corpus spirituale fieri, cum mutatur in
spiritum, resoluatur, *xx, 138*. Opinatio
non tunc quae equatur innotescit,
xx, 149. Putat Augustinus esse non pleni
sufficiat, corpus tunc spirituale dicendum ad
ineffabilem quandam facilitatem, *ibid, 143*.
Resurrectionem hanc corpus materiale
transfertur in habitatum angelicum, et
in celestem qualitatem, *xxi, 424*. Copu-
runt spirituum qualitatem Augustinus
indubitabile, quod detracta et in-
materialis corruptio, ponderis gravitas,
xx, 154. Aliae de quibus sumuntur
ambigi, *ibid, 154, 155*. Corpus Sancto-
rum post resurrectionem immortale,
xxi, 310. Corpus propter meritum ius-
tiae, in aeterno subsistendum, nec ut
transiit ex mortuo vivum fiat, verum
etiam et mortalitatem, *xxxvii, 273*.
Vult Cicerone. Omnes incorrupti resur-
gent, sed ex his vnum justis immutabitur
in illam incorruptam, cui omnino
nulla possit nocere corruptio, *xi, 355*.
Corpus sanctorum post resurrectionem
erit omnino incorruptibile, omnino im-
mortale, omnino ad succedendum, *ibid, 356*.
Facile, *ibid, 357*. Stabilitas cor-
porum post resurrectionem, *xx, 467, 484, 496, 497*. In Beatorum regibus
erit claritas et diversa species claritatis,
quia diversa sunt merita claritatis, *xx, 242*.
In Beatorum operibus pollicendo
erit omnibus humeris abditis, *ibid, 257*.
Resurgat caro sine vita, *ibid, 211*.
Si carnis vita non resurgat, cur in
Christo dicentes, *ibid, 244*. Resurgat
plurimam corpora sine omni vita, eodem
ratione quod subsistantur carnis, *xxv, 156*.
In natura et officio corpora illi
erit indecorum, *ibid, 153*. Desere de-
becimus talia corpora non habituro, et ubi

velimus, quando voluerimus, illi simus,
xx, 246, 249. Terrenum corpus quomodo
in caelo erit, *ibid, 245*. Facile corpus
levabitur in caelum, si non prima
spiritum sarcina porcelorum, *ibid, 363*.
Caro que nunc sibi facit torquentem,
tunc illi erit amplexum, *ibid, 304*.
294. Utrum spiritum tunc infusivum
corpore ad videri angelicum, nihil dicit
legit Augustinus quod sibi sufficit, *xx, 165*.
In ipsa quoque resurrectione non
facile est Deum videre, nisi in qui corde
sua mundo, *ex Ambr, xi, 122, 130*.
Post resurrectionem corpus sumere ri-
los poteri, sed non intelligit, *xxxix, 258*.
Manducandi potestas, sicut in
Christo non necessitas, post resurrexerit
non, *xx, 244; xxi, 426*. Resurrectionem
corpus imperfecte felicitatis erit, si aut
cibus egerit aut cibus sumere non po-
tuerit, *xxxix, 258*. Post resurrectionem
corpus et animus vigeant per Filium Dei,
et per Spiritum sanctum, *ix, 330*. Quare
in resurrectione non erunt munda, *xv, 216*.
Carnis non erunt eadem opera post
resurrectionem, *xxi, 383*. Vita simul
Angelorum erit, carens operationibus
corruptionis et indigentiae, *ibid, 444, 445, 447*. Nulli restat spiritus nostrus,
xvi, 130. Tunc vere holocausta offer-
rentur, *xx, 235*. In resurrectione caro
spiritualis et tamen caro, *ix, 280*.
Corpus per gloriam resurrectionis non
sic mittit mortalitatem et corruptibilitatem,
ut hoc ipsum quod corpus est
annuat, et spiritus non, *xx, 440*. Tunc
corpus ipsum erit, et non ipsum erit,
xxi, 310, 325. Resurrectione erunt tunc
corpora spiritualis, materialis tamen omnia
membris, *xxxix, 249*. Membra
corporis erunt alia ad usum, alia ad
speciem, *xx, 253, 445*. Nec interiora mem-
bra, nec ipsa caro ditione post resurrexerit
corpus, *ibid, 254, 255*. Tunc homini
in membra resurguntur resurrectione per-
ficientis, *xxxv, 384*. Inanitatem cum et
augustis, et fiet corpus celeste et angeli-
cum, *ibid, 207, 208*. Non iam caro
erit in augustinis, sed tantum corpus, *ibid, 40*.
Sapientia quomodo rediunt ad cor-
pus, *xxv, 155*. Caro hominis qua in
libertas eorum carumque transiit, illi
redditor, cujus primitus fuit, *ibid, 155*.
Difficultates variae circa quantitatem corpo-

rum resurgendum, *ix, 268*. In qua mag-
nitudo quoque resurrexerit est, *ibid, 279*.
Ad ad Dominici corpora resurrexerit
omnium mortuorum corpora immo-
returata sint, *ibid, 269*. An resurgant
fetus abortivi, *xxvi, 154*. Integritudine
quod mandati erit integrum, et instauratum
quod fuerat vitium, *ibid, 268*. Resur-
gent monstrum fides curata emenda-
taque natura, *ibid, Homo hinc membris
non resurgat unus homo, sed homines
duo, ibid, 155*. Corpora quolibet mo-
dis discipulis in integrum restituerit in
resurrectione, *ibid, 278*. De capillis et
unguibus in resurrectione, *ibid, 275*.
Resurgendum corporibus vita detrahe-
bitur, natura servabitur, *ibid, 271, 276*.
Discrimen corporis ante peccatum et post
resurrectionem, *xxi, 367*. Parvuli ante
vel post susceptionem baptismum defuncti
an resurgant, *xi, 340*. Resurrectio pat-
redorum qualis erit, *xx, 245*.

Resurrectio corporis alia in bonum,
aliam in malum, *xxi, 92*. Corpora dano-
rum qualis resurgant, *xxvi, 157*.
Quomodo erit incorruptibilis, si dolent-
ibus; aut quomodo corruptibilia, si
nisi non poterit, *ibid, 158*. Corpora
impiorum qualis resurgant, *xxi, 440*.
Non ad passiones dolorum, sicut impij,
resurrexerit sumus; nec ad gaudia
caelium desideriorum, *xxi, 110*. Resur-
rectio mali incorrupti, integritate mem-
brorum, sed corruptum dolore penan-
tium, *xxi, 161*. In resurrectione mor-
tuorum dicitur plura resurrexerit, *ibid, 156*.
Post resurrectionem gaudium bono-
rum amplius erit, et malorum tormenta
graviora, *xvi, 36*. Resurrectio corporum
ad perfectum beatitudinem animae
necessaria, *v, 621, 622*.

Resurrectio regeneratio dicta est,
xvii, 28; xxxvii, 341; xxxv, 8. Item
sapor et redemptio, *ibid, 354*. Plena per
resurrectionem renovatio est effectus
baptismi, *xxxvii, 185*. Post resurrexerit
totus homo dedicatus inlabitur
incommutabilis veritate, *xxi, 424*. Resur-
rectionem corporalem primam, et
nullo mortuum substantiam futuram
quibus optum sint, *ix, 82*. Qua in
opinionem aliquando fuit Augustinus,
ibid, 82. Resurrectio duplex, *ibid, 78,*
79, 81, 95, 96, 122. Ad primam resur-

rectionem non pertinent nisi qui beati erant in aeternum, *ibid.* 78. Resurrectionem desiderabiliter et patienter Sancti expectant, *ibid.* 149.

Resurrectione Christi spes resurrectionis nobis allata esse, *xxi.* 408. Resurrectione ipse omnia fides iustitiae, *xxi.* 87. Summa fides nostra, *ibid.* 68. Fides resurrectionis propria est Christianorum; *xxi.* 47, 48; *xxi.* 9. Docerens esse a Pegana et Iudaeis, *xxi.* 256; *xxi.* 186, 198, 205, 224. Resurrectionis fidei nobilitas tamquam indicat doctrina Christiana; *xxi.* 204; *xxxi.* 68.

Resurrectio carnis admodum possibilis, *xx.* 136; *xxv.* 549, 546; *xxvi.* 39, 40; *xxvii.* 965. Quomodo a Christo persuasibile, *xxi.* 10. Resurrectioni idem fore debet creatio, *ibid.* 98; et quod Christus perierit, *ibid.* 153. Quasi resurrexerit quodammodo ad resurrectionem generalem preparandum, *xxi.* 28. Frustratio animae ex peccato graui non minus aut amplius miranda, quam terra sine radice corpora resurrectionem latere integrā, *ii.* 67, 68. Tam facile est omnipotentis Dei quaeque recitata, quam distans temerario dilapsu colere quosdam, *xxxi.* 201. Resurrectionis promissio, sed nisi dei promissionibus iam impletis, confirmata, *xx.* 249. Resurrectio Christi, non carni conuenit promissio resurrectionis, *xxxi.* 255, 256. In eo qui resurgere Christo tantum homine dicunt, *xx.* 224. Resurrectionis commemoratio est fides cum fidei, non sapientiae, sed totidem reddidi sunt. Ioh. quod laboraret, *xi.* 27. Haec et filius mortuus simul uenerunt, *xxxi.* 219. An Magi mortuos suscitauerunt, *1.* 207. Impossibilitas resurrectionis ab infidelibus objecta, ab ipis eorum philosophis destruita, *iv.* 298, 301. Quomodo ex quibusdam reuocantur Philani et Porphyrii ueritas resurrectionis carnis elicitur, *ibid.* 301.

Resurrectionem praemature maleficus Petri Christus compulsi non est, *iv.* 297. Resurrectionem a nullo esse credendam Christus praedixit, *ibid.* Resurrectionem tamen nuncius praedixit, qui non crediti, remanet inmundus, *xxi.* 10. Resurrectionis fides amantissimo probata, imputredire ab hominibus

improbato, *xx.* 243. Resurrectio in uirga Moysi significata, *xxvii.* 239. Resurrectionis fidei cura sepultura seruatur, *ii.* 27. Resurrectio mortuorum non pendet ex uorum sepultura, *ii.* 309. Resurrectio benedictio est gratiae, *xxxi.* 88. Gratia resurrectionis est uitalis iuncta a morte ad aeternam beatitudinem restituitur, quam in mortis experientiam non tenet, *xxviii.* 237. Resurrectionis in aqua et luna similitudo, *xi.* 73, 74. Resurrectio fructus est meditationis Christi, *ii.* 436. De resurrectione corporum epistolam scriptam Augustinus, *xx.* 468.

Resurrectio spiritalis, quae, *xx.* 160, 194. Resurrectio secundum spiritum, quae nunc fit per fidem, *xx.* 92; *xxi.* 444. Resurgere ex se homo, cum ex se occiderit, non potest, *xxi.* 154.

Retrahit in distans moysi post resurrectionem Christi, *xxxi.* 201.

Retrica monna, *ii.* 455. Retricus Augustinodunensis episcopus magne auctoritatis in Ecclesia, *xxxv.* 90. Interfuit concilio Romano, in quo Donatus schismaticus donatistarumque, praesente Melchioris, damnatus est, *xxv.* 90; *xxxi.* 213. Opusculum eius de baptismo, *xxv.* 90.

RETRACTATIONEM opera se meditari notat Augustinus, *xi.* 90. Opera laetem plurimum necessarium uocat Augustinus, *xxi.* 258. Retractationem duo uoluntaria Anguina absoluit anno 453, *xxxi.* 116. Retractatus operum ab Augustino quo consilio facti, *1.* 431 et seqq.

RETARDARE, *xviii.* 578. RESTITUTIONES genus quadrupes, *xi.* 405. Restituciones alie nobis debebantur, alie redditae sunt, *ibid.* 83. Restitucionem Dei nolle male, quae nolle nisi iuste, *ibid.* 85. Quaerit hominum restitutiones, *ibid.* 70. Reuertit Deus bona pro malis, sui homines restituunt mala pro bonis, *ii.* 364. Nisi Deus restituere bona pro malis, nullo modo essent quibus restituere bona pro bonis, *ibid.* 406. Quomodo inter Dei atque hominum restitutiones discerni, *ibid.* 83. Restituere Deo aliquid non ualeamus, *xx.* 350. Non uult Deus abis retrahere se nos, ut

que uult, *xx.* 64. Quid hominum Deo retribuere oporteat, *ibid.* 63. Retribuit Christus pro nobis, *xxi.* 300.

RETRO respicere, quid ait, *xviii.* 577. Retro respicere post conversionem non licet, *xx.* 361, 594; *xx.* 62, 142. Retro respicere, quisquis enim, ad quem profectum peruenit, gradum dimittit, *xx.* 142. Quis non respiciat retro, *xviii.* 579.

REVELATIO doctrine per Spiritum sanctum a Pelagio agnoscitur, *xxvii.* 142. Reuelatio Paulus confirmata de passionibus suis, *xxv.* 31. Reuelationes beatae Perpetuae, *xx.* 480, 483. Reuelatio facta militari uiro, *xviii.* 207. Quae est perfecta reuelatio, *xviii.* 177. Ad mentis, id est, ad intelligentiae uisionem simplex et paucis et perinet reuelatio uerum intellectum adque certum, *ibid.* 178. Reuelatio secundo Dei Spiritu Domini, et quid Naluchodonosor corpore in uisum ex parte uisit qua uidebantur inuenire imagines, et quid significaret mente comparari, *ibid.*

REVIKIT, pro, apparere cepit, *xviii.* 14, 16. REVELATIO rerum omnium in eundem ordinem eandemque speciem adiutentis huius est, *ii.* 82. Quibus argumentis praetatur a philosophis illam attendendam esse, *ibid.* 80. Responditur illis, *ibid.* 81.

REX reum non facit, *viii.* 99. Qui facinus uult committere, etiam non facit, reus est apud Deum, *xxi.* 97. Interfere pro altero, quoque homo unum partium esse dicit, *xi.* 214. Sacerdotum officium est interficere iuro res, *ibid.* 208. Iste ex religione dependit, *ibid.* 210. Quo animi pro reus interuenit sacerdos, *ibid.* 208. Rex qui sacerdotum interesse liberatui supplicis, a societate tamen reuocatur altaris, *ibid.* 210. Pro reus interuenit Augustinus ad corrigendam morum bonum et dicit, *ibid.* 208, 210. Misericordia erga reos moueri debent iudices, nisi et ipsi misericordiam egerint, *ibid.* 212. Reos omnes Christus inuenit, *xvii.* 438.

Rex nomen imperii primum fuit, *ii.* 121. Reges melius dicit a regendo, quam a reguando, *ii.* 431. Primi iusti,

postores peccator magis quam reges hominum constituti sunt, *ii.* 41. Facile inuenitur, qui lineat se fieri regem, nullus qui se nolit esse scelerum, *ii.* 195.

Reges olim unguentur et sacerdotati, *xviii.* 69. Regum unctio, Ippus Christi, *ii.* 399. Regum primorum (Romano) studia, *ii.* 124. Regum Christianorum officia, *xxxi.* 459. Reges Domino seruiunt, et alii homines sunt, et alii reges sunt, *xx.* 455. Alter ut humiliter sunt, aliter ut reges, *ibid.* Reges quomodo seruire Deo possunt (obediunt), *xxxi.* 117. Reges debent, ad possi regere, *xx.* 102. Reges seruiunt Domino in timore, et qui contra iussa Domini sunt, religiosi seueritate prohibendo, atque portendo, *xx.* 455. Ad religiosum reges terra pertinent non soliti subleuare, vel homicidia, vel iniustitias alia flagitia sine facinora, uerum etiam aeternae secretitate congrua colere, *xxi.* 48. Rex non precepta imponere potest subditi, *xx.* 58. Et illi non obediunt peccati, *ibid.* 56. Regi ex ueritate aliquid iubeant non resistit, ueritatē contrahit, *xxxi.* 280. Reges electi ut gratiam religionis posse credant, qui olim a fidelibus signatum, *xxxi.* 303. Nihil interuit ab quo regere uicat bonum, si ad uicam non cogitur, *ii.* 250. Regum Christianorum amentia Catholicis qui longe uidentur, nihil peccant, *xxxi.* 408. Reges ex se ipsi inuicem Christianitas nisi inuicem se, dictum Petrum quo constituitur, *ibid.* 108, 110. Honor et obedientia regibus iniuria et infidelibus debetur a Christianis, *xvii.* 82. Christianus episcopus dicitur esse regem regibus catholicoque esse exemplum regum propter meritum, *ii.* 534, 536. Inter benignos non obsequiantur reges, esse homines, *ii.* 267. Quibus sunt in maiore sublimitate terrenae, tanto magis humiliter Deo debent, *ii.* 263. Homo rex est hominibus ab humana, sed alius rex est ab diuinis, *ii.* 543. Rex uerax, cui rex uolens, uix omnia, *ibid.* Iudex peruenit, cui quis dixerit se habere Carverem regem; sed qui Christum regem habere uoluerit, *ibid.* Regis nomine in Scripturis Filium Dei sole appellari, potius quam Patrem nisi Spiritus sanctus, *xxi.* 141. Rex postor

Christus, *ibid.* 238. In adoratione Iesus infans et Magis rex ante monstratur. Deus thura cognoscitur, sepelendum myrra designat, xxxiii, 99. Reges, dicuntur in Ecclesia, qui carnis concupiscentias regunt, vi, 74; ix, 282. Regis regnum. Manichæorum descriptio, xxviii, 405; 406. Epistolæ parabolæ de rebus fabricæ et de thronis regum, xxxi, 245.

RECTOR. Regna humana divina providentia constituntur, ii, 216. donantur, *ibid.* 331. gubernantur, *ibid.* 298. Rectorum dicitur, cupiditatis vel utilitatis effectus, iiii, 341. Primitis sacenis concupiscentia non erat, vi, primitivitas in regnum impenditur, *ibid.* 292. Reges a diis dicitur non possunt, ii, 275. Regum decorum auxilio vel juvantur vel deseruntur, *ibid.* 178. Regna solius verus Deus dat, *ibid.* 187. bonis et malis, piis et impis, *ibid.* 212, 261, 262. Quare, *ibid.* 212. Regna terrena piibus volentibus Deo, et quomodo volentibus, vel amodo, vel donato distribuit, xvi, 361. Regnum iurato vero Deo labore non phierant Romani, si illo cogito melius habuissent, *ibid.* 205. Regna felicia et infelicia dat Deus imperatoribus Christianis, quare, *ibid.* 267, 268, 270. Regnum hominum non sua ipsa, quam illis, quibus regantur, nihil dat, *ibid.* 167. Regnum bello augetur, gratia hereticorum, *ibid.* 173. In malo videtur felicitas, bonis necessitas, *ibid.* 186. Regni iusti et moderati forma, *ibid.* 172.

REGNA EXCELLENTIORA Gentium tria, iiii, 218. Inter regna terrarum, ceteris excellentiora foret Assyriorum et Romanorum, *ibid.* 321. Regna mundi quatuor significata per quatuor bestias in Daniele, iv, 120, 131. Regnum terreneum parvitas mutationalis, xviii, 580. Regni Israeliticæ commutatio per Christum figurata in Veteri Testamento, ubi, iiii, 372. Regnum beati et tendentium, Manichæorum Regnum, destrui-

tur, i. lib. de Moribus Manichæorum, cap. 3, 4, 5, etc. Regnum vitorum, xxx, 137.

REGNUM in creatura rationali dupliciter generi, xxx, 139. Regna duobus nomina Christi, alterum diaboli, xii, 124, 126. Regnum diaboli constat in qui inter se divisi sunt, xix, 23. Regnum Christi duplex, v, 92. Regnum Christi est in hoc mundo, sed non de hoc mundo, xvi, 377. Regnum Dei non, si in illum credentes in eo procedimus, xviii, 193. Regnum Christi et Sanctorum in terra post separationem vultorum, xxx, 341. Regnum Christi lucis et salutis, etiam est in divinis, xviii, 289. Regnum Sanctorum, iiii, 377, et Ecclesie, iiii, 378.

REGNUM colorum cur dicitur Ecclesia, xxvi, 303. Regnum colorum, id est, Sanctorum qui cœli appellantur, xviii, 362. Regnum celeste, et regnum terre, unum bodie in toto saeculo committitur est, xvii, 454, 466. Regnum colorum non promissio fuit in Veteri Testamento, xxi, 498, 496. Regni colorum nomen non in veteribus libris invenitur, sed in novis, quare, xxviii, 50. Regnum colorum in Veteri Testamento promissio esse, quare tanquam errorem Pelagii obijcit, xxvii, 57, 58. An de facta promittitur, *ibid.* 57. Regno terreno veteres iustitiam regnum imaginabantur et promittunt, v, 19. Regnum terrenum Iulianum, multa erat regni Cælestis, xi, 500.

REGNUM DEI, regnum colorum sicut addicitur, xvi, 146. Regnum Dei promissum, xviii, 614. Quibus promissum, xxi, 498, xxi, 37. Non nisi habuerit, sed et qui male vivit, ad regnum Dei non excludit vel amittit, xxxi, 338. Regnum Dei quomodo caro et sanguis non possideatur, xxx, 427. Nihilquis posse intrare in regnum Dei negotiis, xviii, 614. Quibus promissum, xviii, 614. Nominis per remissionem peccatorum, sicut ad regnum Dei pertinetur baptizati, xxxiii, 349. In regnum Dei sola Christi societas introducit, *ibid.* 286. Regnum Dei ubi intelligitur, xxxiv, 357. Extra regnum Dei non est vita æterna parvulis non baptizatis reservata, xxxiii, 302, 303. Inter ignem æternum et reg-

num colorum nullus motus locus vite æternæ, xix, 67, xx, 574, 575. Regni colorum presium, xxi, 268. Regnum colorum quam diverso penio ematur, xi, 360. Tanti valet, quantum habuerit, xvii, 417. Descriptio peno calice aquæ frigida, *ibid.* Regni Dei qui possessoris, xxi, 483.

REGNI DEI descriptio, xxi, 483. Regnum Dei pariter ab omnibus, totum in singulis possidetur, xviii, 467. Unusque integrum est quod concorditer habetur a multis, *ibid.* Ad regnum Dei invitari omnes, *ibid.* Quae ibi non erant sovitas que erant, amare ac desiderare postsumus, non digni cogitare, xxi, 214. In totum negotium nostrum Ius Dei erit, *ibid.* 215. Quis magnus et quis minimus in regno colorum, *ibid.* 204, 205. Regnum Dei, crescentis promotionem amare non imitatur, quia vult dividitur, xviii, 452. Regnum colorum habet præmia diversa, xxvi, 304. In regno colorum qualis erit calix, xxi, 324. Regni Christi iam pium totum, sanguinem Christi, *ibid.* 310, 324. Regnum colorum qui recte, qui præce desiderat, xviii, 469.

REGNADAMUS, xviii, 283. Gothorum rex quanta ætatem clade a Romanis vicinis sitimo die, xi, 244, 265. Rindagium vici non posse iactabant Patrum quod deus coleret, *ibid.* 265.

REGNADAMUS Xanti filius ex Europa, iiii, 446. Index apud infimos, xxxvii, 74.

REGNARE spinarum genus, peccati signum, iiii, 50.

REGA. In his modis Rindum, iiii, 459, 460. De Marte gentium concupiscentia fertur, *ibid.* Vide SEXIVA.

REGIO et dialecticus qui differant, xxxiii, 318.

REGTORICA, victoriosa loquentia, xxv, 68. Rhetorices intentio, v, 204, 205. nihil, i, 19, 202; vi, 52. Rhetorice precepta ab adolescentibus esse discenda sunt, v, 33. Vide ELOCUTORIA. Rhetoricam docet Augustinus, xxv, 65. Thagata, *ibid.* 69. Carthagine, *ibid.* 90. Rome, *ibid.* 109. Mediolani, *ibid.* 110. Illius professiones deseri, *ibid.* 198.

REGTORI habentis, iure vanitatis, xxvii, 245.

REGTORICA civitas, iiii, 330; vi, 554.

REGTORIS Latino immortis dicitur, i, 206. Rhythmum nomine notatum est quod non esset certo loci moderatum, sed tamen rationaliter ordinatis pedibus cureret, *ibid.* Rhythmum nomen in musica laete patet, *ibid.* 288. De rhythmo copiose, *ibid.*

REGRE et timendi tempora sunt determinata, xviii, 474. Ritus et Ritus, xxx, 485. Ritus infima et hominis proprietates, xxvii, 269. Ritus prævicti ritum necesse est, v, 27, 28. Nihil fœdus ritum irratione dignissimo, *ibid.* Ritus ritusque nominis affectu carali delectat, xxxiii, 327.

REGVIO significat fletum iugis ad cordis infima, vii, 159.

REGVIVS episcopus Maximianista, xviii, 98.

REGVIA pacis columbation, xviii, 225. Rindum libido exordia, i, 496. Ritus etiam inter Sanctos, sed que non interlunum charitatis, vii, 548.

REGVIVAS Donatus, xxxiii, 314; xvii, 93, 98; xxxii, 122, 124.

REGVIVAS in Nova, xxxi, 430.

REGVIVAS Minus, xv, 59. Gartenensis episcopus, xxxxi, 129. Regvivoium sancte, xxxxi, 180. ante autem schismatis iuris in parte Denisi, xxxii, 137, 138. In loca Prælati Assisiani ordinatus, xxxii, 434; xxxiii, 180. Ob delectationem a Donatistis, xxxiii, 315. passus est, xxxiii, 180; xxxvii, 94. Circumvallationem in omni crucifixus, *ibid.* 424; xxxviii, 484. Regvivoium foras in deceptatione scerrime confusus, xxxvii, 180. Regvivoium iam Catholicus est, xxxvii, 180. Regvivoium tempore Augustini vixit, xxxvii, 171. Regvivoium successor Vigentius, *ibid.*

REGVIVUS, xxx, 192. seu Regvivoium, xxxxi, 485. A Regvivoium appellatur, xxxii, 180. Regvivoium præ brevissimo frontem de fronte majore præcisa, *ibid.* 492. Regvivoium schisma ante annum CCCLXI non exortum, *ibid.* 181. Regvivoium tenere ab Ecclesia se præcederunt, *ibid.* 192, 493, 194. Regvivoium

gloriaris se nec terram nec in terra sed culectas, in quibus suis Christus fides inventurus est, *ibid.* 210. Rogatus perirenti sunt Donatius, xxxi, 137. Rogationem appellatum Constantis Firmianus, xxxvii, 189. Rogationes ceteris Donatibus altiores videbantur, sed non sunt nisi delecta virtus, *ibid.* 189.

ROMANENSIS, pater de Mauritania Caesariensis, xxxvii, 218, 228.

ROMA condita a Trojano, xviii, 387. a postoris Etrur, vi, 112. a Romulo et Remo, xi, 116. xviii, 387. De tempore urbis Romae conditae inter auctores non convenit, *ibid.* 112. Quo anno regni Julia et Israel Roma condita est, vii, 361. et quo Numitoris, *ibid.* 369. Romae memoria, Lucanorum invidium, Romula fratricidium, xxii, 369, 381. Romae, a populo regio, incedibiliter brevis, xxvii, 191. plurimum eorum, vi, 84. Romae exiit gentium, xvii, 382. xxii, 388. Romae triginta quinque civitas habebat populi, xvi, 33. Romae fora et Graeca gymnasia distinguntur, xxxvii, 367. Romanorum peritia, xx, 163. Romae a Gothicis capta, spoliatas et incensa, xi, 95, 199.

Romae incedendum primum a Galis, et almeum a Serone, xxi, 9. Romae incedendum primum, vi, 133. Romae Gallulis a Galis liberata, *ibid.* 174. Romae exiitium a Gallis, vii, 370. Romae Gallorum irruptione sub Alarico repta eversa est, xxi, 552. Barbarico vastata incensa, xxxvii, 367. Quasi ultima fiducia Romano serena oblatione urbi per Alaricum CCCXVIII exente, *ibid.* 244. Romae sub Alarico capta et diripita, vi, 475, 137. Romae incensum a Gothicis tertium fuit, xxi, 9. Romae exiitium ebullientia Dei temperavit, vi, 58. Barbarorum hominumque plethorem Romanorum, *ibid.* 51, 56. Praebebatur illi, qui ad hoc serena confugerat, *ibid.* 4, 6, 90, 91. Romae strages et excidium, xxxvii, 202. An Urbi non re vera pepererit Deus, xxvii, 201, 202, 206, 208, 209. An tunc Romae soliti erant furore Urbi parceretur, *ibid.* 201. Quae elementa gesta sunt in eversione Urbis sub Alarico, Christo tribuenda, *ibid.* 13, 60. Romae vocatio religioni Christianae sive idololatriae extinctioni

falso tributa, xviii, 386, 382, 383, xxx, 7. 8. Roma urbs venali appellata, est, xxxix, 530. Roma quasi venula Babylonis, vii, 372, 373. Romae Patri, Lianorivi et aliorum Martyrum corpora, xxxii, 7. Romae in universa peripit Paululus, xxxvii, 367.

ROMANI a Trojana oriundi, vi, 111, 113. et ex Laurentibus, vii, 450. Romani dieti sunt Aeneae et Ambracii domus, vii, 259; vi, 90. Romanorum vita sub reprobis, vi, 132, 133. Romani imperii promissio sub Nona Romanorum praedictio, xxxii, 7. Romani praedictio, xxxii, 7. Romani sub Nona regni triginta novem annos pax summa fuit, vi, 110, 122. non beneficio dertum, *ibid.* Romanorum reges quam horrenda omnia habuerunt, vi, 133. Romani Tarquinio exilio, a dominato regno liberantur, xxi, 469. Romani regni imperitiam, quodales erant, vi, 228. Quantum brevi sub consilio creperit imperium Romanorum, *ibid.* Romanorum victorie quales fuerunt a emuliam tempore, *ibid.* 137. Romanorum felix sedum cum Sannitibus, *ibid.* 140. Romani leges solent ab abominatibus mutari, *ibid.* 81, 121. Quae et meliores facere comati sunt, *ibid.* Quae ratione Romani et populi et rei nomenclationem illi vindicari possunt, vi, 61. Ordines duo apud eos splendidi, equestris et senatorius, vi, 158. Romani, quanta cura senatus adhiberet, xxvii, 367. Romani in urbi nubiliosum, Regis, Scelote, Sines, Esalgrin, vi, 107. Romani regnum virgatum exempti, *ibid.* 85. Romanorum Respublica vero magnam fuit, vi, 9. Romanis Respublica ex quo tempore persumere cepit, xxxix, 530, 531. Quibus a Urbi rebellata Romanorum res incita comitata imperia, velle ut, vi, 137. Quibus multis interurbis exarato, *ibid.* 131, 132. et sua se quibus modo usquequidum fregit, vi, 569. Sententia Ciceronis de republica Romanorum, vi, 90. Eam lugubriter deplorat amissum, *ibid.* 92. De Romanorum Republica, vii, 382. vitiis plures salutaris, *ibid.* 85, 86. In bonumque apud ea non legitur nappi, quae natura valere dicit Salustius, *ibid.* 82, 84. Romani amore primum

libertatis, post etiam dominionis, et cupiditate laudis multa magna fecerunt, *ibid.* 240. Duo ad facta miranda Romanos compulere, libertas et cupiditas laudis, vi, 253. Primum libertatis Romanorum sumus, fessurus et lictitares, *ibid.* 136. Romanis libertatem iam quidem languidam omni modo Caesar Augustus extorsit, *ibid.* 136. Romanis imperii sui fortitudinem ac stabilitatem auspicio indicari vane existimant, *ibid.* 205. Romanorum Etra Sibyllae scripto, xxi, 368. Praefecti a Romano imperio constituantur quibusdam Africa partibus, xxi, 132, 133. Romani nihil osmerent gentibus, quibus subjugatis leges suas imponerunt, vi, 250. Non solum iugum, sed etiam linguam suam domatis gentibus imposuerunt, vi, 25. Romani cives censabant omnes, qui ad imperium pertinebant, vi, 250. Magnitudinis imperii Romani enus nec fortitudo nec fatalis, *ibid.* 216. Annon potuit magnam esse imperium Romanorum, nisi bellis esset iniquitum, *ibid.* 121. Romani bellum Africanum impetulerunt, *ibid.* 128. et impet, *ibid.* 129. Romanorum bellum cum Persis, *ibid.* 135. Variis contra Romanos conspirationibus hostium, *ibid.* 140. Romani ex serva et reo exaratum insiditore, amae se impis extrahere coacti sunt, *ibid.* 143. Romanorum aratum stipendia invidiosae debent, *ibid.* Quibus cladibus attrit Romani sub bellis Punicis, *ibid.* 142. et ab Annibale, *ibid.* 145. Quotis bellis afflicti post consulatum sedem Concordiae, *ibid.* 155. Romanorum receptis ab hostibus fuit, *ibid.* 140, 207, 208, 212. Romanorum calamitas, xxvii, 367, 368. In sollicitatibus suis nullus a diis suis auxilium acceperunt, *ibid.* Romanos patriae imperio non correxit, vi, 55. Romano imperio potentia gladiatorum terribilibus fuit, *ibid.* 171. Imperio Romani terribili multati sunt aly Adribis et Juliano Iugurtharibus, *ibid.* 202. et sub Iovicinio, *ibid.* 207.

Romana sollicitudo idololatriae dedita, xvii, 173. Roma improbander dicit Lucius commissa est, vi, 119. Quam insuperantem diis penitibus Trope urbana servandam commiserunt Romani, *ibid.* 7. Romae

notum dei inueneri, *ibid.* 175. Romani prae constitutionem Nume molis deos ad accedunt, *ibid.* 124. Non ratione, sed adulatione quosdam sibi deos instituerunt, *ibid.* 80. Romanus Jure cum Jove metum et Venus fovebat, *ibid.* 125. Romanus Pallori et Falsi fana fecerunt, xxi, 368. *Mythos* damnosa invitandos, et *serios* damnosa placandos monent, *ibid.* Deos gentium quos subjugabant, colendo proprios oblatione, *ibid.* 360. Quare Deum Indomum recipere debuerunt, *ibid.* Urguntur, *ibid.* 366. Deum Hebraeorum non receperunt, qui se solum coli volebant, *ibid.* 367. Romani dii dicit, etiam qui alii gentium colebantur, xvi, 381; xviii, 387. Deorum immensitas nihil Romanos iuxta, vi, 124, 125. Felicitatis et gloriae Romanorum tunc non fuisse dicit ostenditur, *ibid.* 147. Romanorum imperium florentissimum, vi, 273. A diis constitutum, aequum et conservatum diis non potest, vi, 176, 238. Romani quare a Jove imperium suum aequum et constitutum petunt, *ibid.* 189. Quare ad tantum gloriam imperium Romanorum pervenire Deis permisit, *ibid.* 239. Romanorum imperium a Deo vero est deditum, *ibid.* 261. Romani non ideo fuisse idololatriam, quod deus eorum desiderii probatur, *ibid.* 28. Romani prope egera servituti a suis diis suis receperunt, *ibid.* 81. Nulla iniquitas cura fuit, nisi ne malis moribus consumpta Romanorum deperiret, *ibid.* 94, 97, 98. Romani a diis sapientiores, *ibid.* 78. Romae delecti sunt, xvii, 382.

Romani sunt Carthagoe quibus moribus et hancis coherere ex parte, vi, 84. Moribus indignis re hanc Romanam, vixisse, *ibid.* 89. Romanorum virtutum et vitiis, *ibid.* 243. Romani laudis avidissimi, *ibid.* 76. et deminutionis, *ibid.* 53. Quibus gradibus ad hanc oblationem hanc depererunt, *ibid.* Tanto magis hanc et deminutionem laude clauerunt, quanto minus se voluptuibus et avaritiae dederunt, vi, 241. Romanorum conjugum non Venus, sed Bellona non Alecto profuit, *ibid.* 190. Quo jure, quo faldere oblationem primum commisit, *ibid.* 125. Multo Romanis praefertur, *ibid.* 141. Ma-

608. Hinc Historie Eusebii duo libros addidit, xxxvii, 247.

REVERENS diaconus, xi, 167.

REVERENS episcopus Theodotus, xxxii, 430, 473.

REVERENDISSIMUS episcopus, xi, 389, 424, *Pez. Anastas.*, xxvii, 241.

REVERUS, id est, mansuetus, xi, 323.

REVERUS, id est, r. 185, 301, 323.

REVERENSIS spiritusliber, quid est, xxxvii, 277. Ruminanda sunt quae audiuntur, viii, 334, ix, 92.

REVERENS appellatus Jupiter, quod mamma animalia aleret, xi, 323.

REVERSA frumentum, in est, a terra auferro, ii, 176.

REVERSA deo profecta frumentum cum runcantur, ii, 176, 177.

REVERA dea ruitibus profecta, ii, 176.

RESON, id est, r. 340.

REUSOCIA, REUSOCIA, xxxi, 445; xxxii, 306, 406.

REVERENDISSIMUS Murgensis diaconus, xxxvii, 262. In Ecclesia Catholica sub-

diaconus, *ibid.*, 263. A presbytero non excommunicatus transvolavit ad Dugitistas, xxxix, 323. A quibus et relapsus est, et diaconus factus, xxxix, 263.

REVERENDISSIMUS episcopus, xi, 389, 424.

REVERENS consobrinus sancti Augustini, xi, 414.

REVERENS cujus filius Paganus erat, xxi, 382.

REVERENS presbyter, xxi, 194.

REVERSO et Felicitati epistola, xii, 178.

REVERENS episcopus, xi, 389, 424.

REVERENS aliter episcopus, xi, 390, 424.

REVERENS Carthagini episcopus, xxxvii, 169.

REVERE bis impia, non Ama videtur, xxxi, 242. Sancta Rufina, non semen quae suo tempore necessarium fuit in Israel non haberet, merito vero quocumque alteram de qua haberet, *ibid.*

S

SABA, Judaei deleriores Niniivitis et regina Saba quae venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis, xxii, 338.

SABBATARIUS, xxxvii, 399.

SABBATICUS Sabbati repulsi, xix, 64.

SABBATICI decalogi praeteritum: *Memento diebus Sabbati sanctificare teum*, xxii, 372. Sanctificatio diei Sabbati, quies Dies, *ibid.*, 381. Non vacat quod inter omnia opera quae fecit Deus, illic primo sanctificatio sonni, ubi ab omnibus operibus respiciunt, xxxvii, 187; in Lege non nominatur sanctificatio, nisi spiritum die, xx, 297. Sabbata Judaeorum a Sereba reprehenduntur, xi, 302. Sabbatorum omnium male a Faraeo appellatum extense Sastrianae, xxxvii, 368, 469. Sabbati observatio unde incipit, ubi desinit, xx, 490, 491. Sabbati observatio spiritibus et carnalis, xxi, 225, 238, 243, 244, 251, 450; xxi, 163; xx, 280.

Sabbatum quisquis nunc cogit observare, sicut littera sonat, carnaliter sapi, xxxvii, 434, 435. Cur homo legem cogit die Sabbati, quoniam Dei legibus et cum Christus die Sabbati sanavit egrotos, xxvii, 168. Sabbati alioqui non Judaeis, vii, 476; xi, 396. Malus qui die festivitate, quam sabbatum sabbatum transigerent, *ibid.* Sabbati observatio quid significat, xxxvii, 437, 438.

Precepto figurato hoc solum observatum est, quod est sabbatum praeteritum, *ibid.* Sabbati vacatio quid significat, iii, 1.

Sabbati sacramentum et venerationem, xv, 297; xxxvii, 141; xxxvii, 306, 166.

Sabbati carnalia vacatio, infra et futuri, xxxvii, 448. Sabbatum in cuius reparatio edificandum communitatem reparatio edificandum communitatem in teque Spiritus sancti, xxxvii, 307, 308.

Sabbatum a Judaeis observatum, gratia altitudinem figurabat, vi, 315. quoniam

spiritalem, v, 268, 271; xxxvii, 408.

Signum erat aeterni Sabbati, viii, 423, 123. Sabbatum significat quietem; Dominicus dies resurrectionis, xlii, 82.

Sabbatum maximum vere in beatitudine, vi, 314. Hujus Sabbati non erit vespera, *ibid.*, 314, 315. Sabbatum illud verum non ipsi erimus, *ibid.* Sabbatum septima die non ipsi vesper, signum sempiternae quietis, xvii, 174. Sabbatum sabbatorum, *ibid.*, 348, 451. Sabbatum preparationis, xxxi, 448. Sabbatum sanctiorum in terra, xx, 242. Sabbato significatur spiritalis requies, xxxvii, 510.

Sabbatum spiritale, xv, 400. Sabbatum spiritale Christianorum, vi, 274; xxxvii, 106, 480. Sabbatum quomodo celebrant Christiani, xxxvii, 151. Sabbatum spirituale observandum praecipitur, xv, 440. Illud servitior observatum Judaei, *ibid.*, et xv, 269. Sabbato vacare forte jam superstitiosum, xxxvii, 237. Sabbati otium cur jam non observat Christianus, xxxvii, 480.

Sabbatorum cessatio jam supervacua et observandis, non tamen ad legendum et intellegendum, *ibid.*, 270, 271. Sabbati vacatio inter prophetas, quae de Christo scripta sunt, habet intellectum, *ibid.*, 440. Sabbato Apostoli et non vacatum, et sabbato manducaverunt, xxxvii, 480.

Sabbato, 937. De alio-mis accendo, vel non accendo die Sabbati, nihil Dominus Helmsa praecipit, *ibid.*, 236. Sabbato dies Dominicus praeparata fide resurrectionis, non constitutio refectio, etc., *ibid.*, 291. Sabbatum Christianorum in vacatione et tranquillitate hinc communitate, xxi, 247. Die vere observat sabbatum, qui non pergit, xx, 475. Sabbatum habere non potest homo malus, 337. Sabbatum per misericordiam, et iudicium, et fidem imitabatur a Christo, xvi, 300. Dies Sabbati, dies gaudii, xxxvii, 397, 398.

Sabbato coequevis in maximo sancti, qui veniunt perant Dei, xxx, 162.

Sabbatum servandum quid sit, viii, 423, 123. Sabbati sancti species tris in Gothiis officio confirmato, xxxvii, 303. Dies Dominica una Sabbati dicitur; secunda feria, secunda Sabbati, etc., viii, 146; xi, 369, 370; xxi, 82. Sabbati iugium, *Vide* FORTITUDO.

SABBATUM Nocti discipulorum, xxxvii, 227. Sabbati haereticis, viii, 141, 142; ix, 301; xv, 348. Sabbati dogmata, xxxvii, 227; xxxi, 341. Sabbatibus non interduci per otium in otio, xv, 487.

SABBATUM haereticis, xv, 427, 442; xvii, 141, 150, 160, 161, 262; xxxvii, 227. Praxiani et Hieronymiani appellatur, xxxvii, 227. exortibus Patrispassionis, xvii, 291; xxi, 560; xxxvii, 227. Sabbatum ceteros, xv, 402; 403, 414. hauris, ix, 402; (ii, 19); xxxvii, 252, 354. Sabbatariorum dogmata, xxxi, 442, 400; xxxi, 75, 83, 84, 142. Sententia de Trinitate, xxxvii, 221. Sabbatini Filium a Patre non distinguunt, xvi, 160, 161. Sabbatini confundunt Filium cum Patre, *ibid.*, 78. Sabbatini non esse trinitatem Ariani, xxxvii, 261. Sabbatariorum jam silentur dissensionem, xxxix, 329. *Vide* PATRISPASSIO.

SABBATON IPIUS, vi, 82.

SABBATON IPIUS, xxxvii, 171.

SABUCUS propter hunc Augustinus cum liquidis interpretacionibus legit, xii, 12.

SABVATA, xxxi, 448; xxxii, 400, 434, 465.

SACER, mortalis, viii, 281. Sacus pelli mortis, xx, 4, 5, 172, 205. Sacros potentium, xxi, 163, 164.

SACROS summus unicus erat, vi, 267, 268. A quo augetur, *ibid.* Plures aliquando fuerunt summi sacerdotes summi plures erant per traditionem et consuetudinem hinc proveniunt, vi, 267, 268. A quo augetur, *ibid.* Sacerdos filii defuncti sacerdotibus succedunt in Lege, xxx, 254, 262.

Sacerdos intravit quoniam in amorem in amorem sanctiorum; semel inter in anno cum sanguine, vi, 290, 291, 377.

AN, et quo tempore summi sacerdotes operari debet hinc proveniunt, vi, 445, 418. In sacerdotibus Veteris Testamenti cuius vis corporalis stantur, xxxvii, 127. Cur pro sacerdote Veteris Testamenti omnia oratio invenerit; in eo- rum pro Novi, *ibid.*, 159. Vestimentorum summi sacerdotis naturalis expressio, vi, 288. Sacerdotis conversatio in timore habita vestis sacerdotibus figura, *ibid.*, 233. Sacerdotis Judaeorum figuram veteris sacerdotis gerentur, viii, 39, 82.

227. Sabbati haereticis, viii, 141, 142; ix, 301; xv, 348. Sabbati dogmata, xxxvii, 227; xxxi, 341. Sabbatibus non interduci per otium in otio, xv, 487.

SABBATUM haereticis, xv, 427, 442; xvii, 141, 150, 160, 161, 262; xxxvii, 227. Praxiani et Hieronymiani appellatur, xxxvii, 227. exortibus Patrispassionis, xvii, 291; xxi, 560; xxxvii, 227. Sabbatum ceteros, xv, 402; 403, 414. hauris, ix, 402; (ii, 19); xxxvii, 252, 354. Sabbatariorum dogmata, xxxi, 442, 400; xxxi, 75, 83, 84, 142. Sententia de Trinitate, xxxvii, 221. Sabbatini Filium a Patre non distinguunt, xvi, 160, 161. Sabbatini confundunt Filium cum Patre, *ibid.*, 78. Sabbatini non esse trinitatem Ariani, xxxvii, 261. Sabbatariorum jam silentur dissensionem, xxxix, 329. *Vide* PATRISPASSIO.

SABBATON IPIUS, vi, 82.

SABBATON IPIUS, xxxvii, 171.

SABUCUS propter hunc Augustinus cum liquidis interpretacionibus legit, xii, 12.

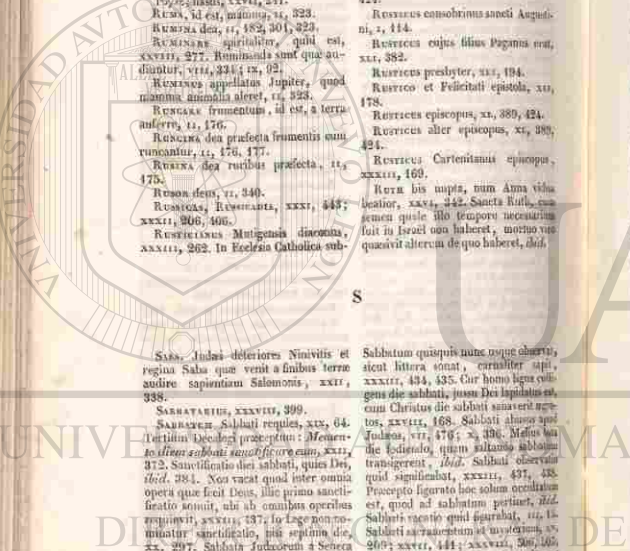
SABVATA, xxxi, 448; xxxii, 400, 434, 465.

SACER, mortalis, viii, 281. Sacus pelli mortis, xx, 4, 5, 172, 205. Sacros potentium, xxi, 163, 164.

SACROS summus unicus erat, vi, 267, 268. A quo augetur, *ibid.* Plures aliquando fuerunt summi sacerdotes summi plures erant per traditionem et consuetudinem hinc proveniunt, vi, 267, 268. A quo augetur, *ibid.* Sacerdos filii defuncti sacerdotibus succedunt in Lege, xxx, 254, 262.

Sacerdos intravit quoniam in amorem in amorem sanctiorum; semel inter in anno cum sanguine, vi, 290, 291, 377.

AN, et quo tempore summi sacerdotes operari debet hinc proveniunt, vi, 445, 418. In sacerdotibus Veteris Testamenti cuius vis corporalis stantur, xxxvii, 127. Cur pro sacerdote Veteris Testamenti omnia oratio invenerit; in eo- rum pro Novi, *ibid.*, 159. Vestimentorum summi sacerdotis naturalis expressio, vi, 288. Sacerdotis conversatio in timore habita vestis sacerdotibus figura, *ibid.*, 233. Sacerdotis Judaeorum figuram veteris sacerdotis gerentur, viii, 39, 82.



608. Hinc Historie Eusebii duo libros addidit, xxxvii, 247.
 REVERENS diaconus, xi, 167.
 REVERENS episcopus Theodotus, xxxii, 430, 473.
 REVERENS episcopus, xi, 389, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

SABA. Judaei inferiores Niniivitis et regina Saba que venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis, xxii, 338.
 SABBATARIUS, xxxviii, 399.
 SABBATICUS. Sabbati requies, xii, 64. Tertullianus Theologus praeteritum: *Memento diem sabbati sanctificare eum*, xxii, 372. Sanctificatio diei sabbati, quies Dei, *ibid.*, 381. Non vacat quod inter omnia opera quae fecit Deus, illud primo sanctificatio sonni, ubi ab omnibus operibus requiescit, xxviii, 137; in Lege non nominatur sanctificatio, nisi septima die, xx, 297. Sabbata Judaeorum a Sabea reprehenduntur, xi, 302. Sabbatorum otium male a Fausto appellatum extense Satriaricae, xxvii, 368, 469. Sabbati observatio unde incriminetur, ubi deserviat, xx, 490, 491. Sabbati observatio spiritalis et carnis, xvi, 225, 238, 243, 244, 251, 450; xii, 163; xi, 280.

diaconus, *ibid.*, 263. A presbytero non excommunicatio transvolavit ad Diaconos, xxxix, 323. A quibus et relaxatus est, et diaconus factus, xxxii, 263.
 REVICIANUS episcopus, xi, 389, 424.
 REVICIUS consobrinus sancti Augustini, xi, 414.
 REVICIUS cujus filius Paganus erat, xii, 382.
 REVICIUS presbyter, xii, 194.
 REVICIO et Felicitati epistola, xii, 178.
 REVICIUS episcopus, xi, 389, 424.
 REVICIUS aliter episcopus, xi, 390, 424.
 REVICIUS Cartaginensis episcopus, xxxvii, 169.
 REX. Rex in ipsis, non Anna videtur, xxii, 242. Sancta Ruth, cum semen quae illo tempore necessarium foret in Israel non haberet, motum suo quocumque alterum de quo haberet, *ibid.*

S

Sabbatum quisquis nunc cogit observari, sicut littera sonat, carnaliter sapi, xxxvii, 434, 435. Cur homo legem cogit die sabbati, inquit Dei legibus et cum Christus die sabbati sanavit egrotos, xxvii, 168. Sabbati alioqui non Judaei, vii, 476; xi, 396. Malus in die festivitate, quam sabbatum sabbatum transigerent, *ibid.* Sabbati observatio quid significat, xxxvii, 437, 438. Praecipue figurato hoc solum certum est, quod est sabbatum praeteritum, *ibid.* Sabbati vacatio quid significat, *ibid.* Sabbati observatio in veteribus, xv, 297; xxvii, 141; xxxvii, 306, 306, 508. Sabbati carnis vacatio, ubi et in futurum, xxvii, 448. Sabbatum in cuius reparatio edificandum communiolanum reparatio edificandum communiolanum est, ut esset figura sanctificationis in seque Spiritus sancti, xxvii, 507, 508. Sabbatum a Judaeis observatum, prae altitudinem figurabat, vi, 315. requies

spiritalem, v, 268, 271; xxxvii, 408. Signum erat aeterni sabbati, viii, 423, 424. Sabbatum significat quietem; Dominicus dies resurrectionis, xiii, 82. Sabbatum maximum vere in beatitudine, vi, 314. Hujus sabbati non erit vesperae, *ibid.*, 314, 315. Sabbatum illud verum non ipsi erimus, *ibid.* Sabbatum septima die hinc vesperae, signum sempiternae quietis, xvii, 174. Sabbatum sabbatum, *ibid.*, 348, 459. Sabbatum preparationis, xxx, 448. Sabbatum sanctorum in terra, xx, 242. Sabbato significatur spiritalis requies, xxxvii, 510.
 Sabbatum spiritale, xv, 400. Sabbatum spiritale Christianorum, vi, 274; xxxvii, 106, 480. Sabbatum quomodo celebrant Christiani, xxxvii, 151. Sabbatum spirituale observandum praecipitur, xv, 440. Illud servitior observatum Judaei, *ibid.*, et xv, 269. Sabbato vacare forte jam superstitiosum, xxxvii, 237. Sabbati otium cur jam non observat Christianus, xxxvii, 480. Sabbatorum cessatio jam supervacua et observandus, non tamen ad legendum et intellegendum, *ibid.*, 270, 271. Sabbati vacatio inter prophetas, quae de Christo scripta sunt, habet intellectum, *ibid.*, 440. Sabbato Apostoli et non vacatum, et sabbato manducaverunt, xxxvii, 288, 297. De alioquin sumendo, vel non sumendo die sabbati, nihil Dominus Helias praecipit, *ibid.*, 236. Sabbato dies Dominicus praeparata fide resurrectionis, non constitutio refectio, etc.; *ibid.*, 291. Sabbatum Christianorum in vacatione et tranquillitate hinc communitate, vi, 247. Die vere observat sabbatum, qui non pergit, xx, 475. Sabbatum habere non potest homo malus, xv, 237. Sabbatum per misericordiam, et iudicium, et fidem insinabatur a Christo, xvi, 300. Dies sabbati, dies gaudii, xxxvii, 397, 398. Sabbato convivere in maximo amicitia, qui veniunt perferunt Dei, xxv, 102. Sabbatum servandum quod est, viii, 422, 423. Sabbati sancti species tris in Gotthilo officio confirmato, xxxvii, 303. Dies Dominicus una sabbati dicitur; secunda feria, secunda sabbati, etc., viii, 446; xi, 369, 370; xii, 82. Sabbati signum, *Vide* FORTISSIMO.
 SACERDOTIS Nocti discipulus, xxvii,

227. Sabbati horeae, viii, 141, 142; ix, 301; xv, 248. Sabbati dogmata, xxxvii, 227; xxx, 541. Sabbatibus non interduci per otium in oratio, xv, 487.
 SACERDOTES haeretici, xv, 427, 442; xvii, 141, 150, 160, 161, 262; xxxvii, 227. Praxiani et Hieronymiani appellatur, xxxvii, 227. exortibus Patris sabbati, xvii, 291; xii, 560; xxxvii, 227. Sabbatum ceteros, xv, 402, 403, 414. horeae, ix, 402; xii, 195; xxxvii, 252, 354. Sabbatariorum dogmata, xxix, 442, 500; xxx, 75, 83, 84, 142. Sententia de Trinitate, xxxvii, 221. Sabbatini Filium a Patre non distinguunt, xvi, 460, 461. Sabbatini confundunt Filium cum Patre, arguuntur, *ibid.*, 78. Sabbatini non esse trinitatem Ariani, xxxvii, 261. Sabbatariorum jam silentur dissensiones, xxxix, 329. *Vide* PATRIZIANI.
 SACRATORUM IUSTI, vi, 82.
 SACRIFICIUM, xxxvii, 171.
 SACRIFICIUM proleptum Augustino cum liquidis interpretacionibus legitur, xii, 12.
 SACRATA, xxxi, 448; xxxii, 400, 431, 465.
 SACRIS, mortalis, viii, 251. Sacris proleptis, xx, 4, 5, 172, 205. Sacris potentibus, xxi, 163, 164.
 SACRIS summus unicus erat, vi, 267, 268. A quo arguuntur, *ibid.* Plures aliquando fuerunt summi sacerdotes summi plures erant per multitudine et omnimodis hinc prosum, xxi, 37. Sacrorum filii defunctis sacerdotibus succedunt in Lege, xxii, 254, 262. Sacros intravit quoniam omnimodis in motum sanctorum; semel inter in anno cum sanguine, vi, 290, 291, 377. An, et quo tempore summi sacerdotes operari debet hinc prosum, xxi, 449, 418. In sacerdotibus Veteris Testamenti cuius corpora stantur, xxxvii, 157. Cur pro sacerdote Veteris Testamenti omnia oratio invocant; in eo pro Noe, *ibid.*, 159. Vestimentorum summi sacerdotis naturalis expressio, vi, 288. Sacerdotis conversatio in timore laudis sanctae sacerdotis figura, *ibid.*, 233. Sacerdotis Judaeorum figuram necesse sacerdotis gerentur, viii, 39, 82.

cordatos Egypti præter servitium in templo deorum solemni bullam aliud obliquam gerentem, v. 184. Sacerdos Christus et sacrificium, veteri et veterum, xxv, 288. Sacerdos dicit et sacrificium esse maluit Christus ut homo, quam sacerdotum esse sacrificium sibi potere, xx, 431. Quis ille sacerdos, pro quo bullas orat, v. 194. Christus solus sacerdos, talis est, ut ipse esset etiam sacrificium, vii, 398; x, 204. *Vide* SACRIFICIUM.

Sacerdotes non homine, sed sanctitate personam aut, 126. 127. Scripturam studium, oratio, lectio sacerdoti necessaria, xxxviii, 300. Sacerdotum continentia, xxxvi, 247. Sacerdos cum populo peccata tumultu veniam rogat, xix, 459. Sacerdotis benedictio super fideles, xxxv, 166. Sacerdotes sunt omnes Christiani, xv, 97. Precepta tamquam episcopi et presbyteri, *ibid.*

SACRIFICIUM, xxxi, 300. Sacerdotium secundum veterem Aaron jam dicit, iii, 384; xi, 206. Sacerdotium Aaron quomodo in scripturarum, xi, 385. Sacerdotii commemoratio futura in Novo Testamento, figurata in Veteri, iii, 378, 381, 382. Nec sacerdotium Aaron, nec Les introducunt in hereditatem veterem, sed gratia per fidem, vi, 474. Sacerdotium Iudeorum tempore Pauli firmius nunciat nomine, intrinsece lites consensuente cordant, xxxvi, 433. Augustinus vim sibi factam esse querit, dum ad sacerdotium provocat, *ibid.* xxxviii, 298. Tempore ordinationis lites non fuit Augustinus, *ibid.*

SACRA inter Adam et Eva secundum Mariam, xxvii, 324.

SACRA PAGANORUM, xx, 48. Sacra deorum qua ratione instituta, ii, 414, 415. Sacrorum causas nec populo, nec senati, nec ipsi sacerdotibus innotescere voluit Pompeius, xi, 337. Et eas a demagogis accepisse, nec laicos obcurrere eas admovent, occulta Dea providentia facta, *ibid.* 338. Sacra deorum quam eruditio et turpia, ii, 65, 68, 346. et in honesta, *ibid.* 291. Sacra deorum an possint hinc excoqui, quod non interpretationes habeant, 292. Eorum turpitudinem fidei obstrata consistit, ut Varro, *ibid.* 353.

Sacra deorum nimica esse intellexerunt aliqui ex Paganis, *ibid.* 360. Sacrorum quindecim viri apud Romanos, *ibid.* 380.

SACRAMENTA idem duntur, quia forte aliud videtur, aliud intelligitur, xx, 424. Signa cum ad res divinas pertinent, sacramenta appellantur, xxxix, 323. Sacramenta, si quantum similitudinem eorum rerum, quarum sacramenta sunt, non habuerint, omnino sacramenta non esse, xxxix, 243, 243. Sacramentum eorum, xxv, 386, 387. Sacramenta corporalia sunt quasi verba visibilia; sacrosancta quidem, verumtamen immutabilia, xxxviii, 486. Sacramentum aliquod oculum regenerationis antequam datus erit, xi, 330. Antequam aliquid ali quo corporali et visibili sacramento just vel parvuli eorum significatur, Scriptura non exprimit, xxxix, 177.

Sacramenta Iudeorum a Seneca reprehensa, ii, 302. Machabei pro sacramento veteribus martyres reflecti, xxxviii, 416, 417. Iudaei etiam in primo qua iustitiae Dei non erant subiecti, suam iustitiam valentes consilere; secundo qua post Christi passionem veteri sacramenta esse necessitate soluta celebranda esse consenserunt; tertio, qua predicatoris gratia itaque Legi hostes persecutores, xxviii, 387, 416, 417. Paulus non per eam per prophetam Iesu Christi hominem iustificari dicebat, xxxix, 101. Quidam ex Iudaei fidei contendebant eos, qui credebant in Christum, sine veteribus sacramentis salvos esse non posse, *ibid.* 100, 101. Sacramenta legum veteris esse signum, de ratione proferunt, *ibid.* xxxv, 134. Divinitus data sunt ad significationem futurorum, Christiani remanent tantum legenda ad intelligentiam praevisae prophetae, xxxix, 103. Sacramentum in intellectu pie terret animo; intellectus autem quidem iusto patitur, xxi, 196. Sacramenta Veteri Testamenti quod significant, xi, 292. Sacramenta vetera omnia erant futurorum, xxxviii, 445. Sacramenta Legum praenuntiava erant Christi venturi, xxxviii, 483, 484, 487, 488. Sacramentum regni coelorum sive latum in Veteri Testamento, quod praenuntiat hinc

parva revelarentur in Novo, x, 25. Sacramenta vetera ante Christum necessaria, xxxviii, 417. Sacramenta vetera post Christum superflua, *ibid.* 418. Et tunc licuit Iudaes celebrare ex consuetudine solemnitate, non ex necessitate salutis, *ibid.* 417. Sacramenta legis veteri Novo Testamento revelata non necessaria, xxvi, 600. Sacramenta vetera primis Christianis non erant nova, sed nec necessaria, xxxviii, 487. Sacramenta vetera nec bona sunt nec mala, xxxix, 104. Non signata illa (Veteri Testamento) damnata sunt, sed succedentibus opprobriosis detestata, xxxviii, 413. Sacramenta vetera non erant generalia imponenda, xxxviii, 487. Sacramenta Iudeorum celebranda suscepit Apostolus, ne ea videretur damnare velut sacra, ut tanquam idololatricam gentium; ne etiam patretur docere dissensionem Moyses, xxxix, 101, 102, 105. et doceret si non esse permittenda, xxxviii, 445, 446; xxxix, 64. Sacramenta vetera extendi Paulus nec tanquam necessaria debere appeti, nec tanquam sacra debere damnari, xxxix, 103. Arguitur rationem Pauli, qui sacramenta Iudeorum celebranda suscepit, praelat Augustinus, *ibid.* 105, 106. Sacramenta vetera non simulatione fallaci sed cordis prodesse observavit Apollonius, xxxviii, 487. Sacramenta erant Iudaes Apostolorum tempore permittenda, xxvi, 600. *Vide* LEGES. Sacramenta vetera quantum observare potuerunt sunt primitivi Christiani qui ex Iudaes crederent, xxxix, 486, 487, 488. Sacramenta Legis et Prophetarum primitivo non ceperunt, ex eo quod Christus Legem et Prophetas non solverit, *ibid.* 486, 489. Sacramenta vetera non excusavit Christus, sed mutavit, xxxv, 257. *Vide* LEGES. Sacramenta vetera, alia in nova solentur, *ibid.* 348.

SACRAMENTUM ali primum Christianum venturus esset, vultis enim venisset auxiliari oportuit, xxxix, 324. Sacramenta alia res futuram, alia res factam annuntiant non ea novum, xxxviii, 488. Sacramentum veterum sacra per passionem Christi habetis revelata, *ibid.* 324. Sacramenta sunt multa, non files, xxxv, 330. Unius ejusdemque fidei, pro

significationis opportunitate, per varias tempora sacramenta variata sunt, xxxviii, 377. Mutatio in sacramenta veteribus a Christo facta, in Psalmis predicta, xxxvi, 207, 208, 220, 261. Sacramenta vetera non celebranda, quia quod promittuntur, impletum est, xi, 425. Sacramenta paucis sunt in Novo Testamento, multa deorum in Veteri, xv, 342. Sacramentorum novum legis praenuntia, xxxviii, 487. Discrepan inter sacramenta Veteri et Novi Testamenti, ix, 402; xxxviii, 52. Sacramenta numero parvitas, observatio facilis, significatio praestantissima Christus solentem nisi populi collegit, xxxviii, 487. Post Dominum resurrectionem signa quaedam paucis pro multis, eademque facia facillima et intellectus angustissima, et observatio castissima tradita sunt, v, 14. Sacramenta vna virtute nuptia, multae nicelara, actu facillora, numero pauciora sunt quam antiqua, xxxviii, 483. Sacramenta vetera figurata sunt per arma, quae post David pugnavit contra Goliath, xii, 425. Sacramenta de latere Christi profuerunt, iii, 376; viii, 238; ix, 15; xii, 113, 114, 304; xv, 130; xv, 150. Sacramenta veterum nomina utriusque rerum ipsarum, quomodo Sacramenta sunt, xxxix, 243, 243.

SACRAMENTA varia recensentur, xxxii, 370. Sacramenta interiorum, xxv, 400. Sacramentum calcichromorum, xxxviii, 372. Sacramentum salis, xxv, 416. Sacramentum baptismi. *Vide* BAPTISMUM. Baptismus sacramentum est vite novae quod nihil a remissione peccatorum omnino praesertim, pertinetur autem in resurrectione mortuorum, xxxii, 171. Multi haereticus ipsum habent sacramentum baptismi, sed non ipsum fructum salutis, nec vinculum salutis, *ibid.* 172. Sacramentum Spiritus sancti, xxx, 178. Sacramentum chrismatis. *Vide* CHRISMA. Sacramenta altaris, ii, 402; xxxv, 515. Sermones de sacramento altaris ad infantes, xxxii, 448, 162. Sacramentum sanguinis Christi, iii, 517. Sacramentum corporis et sanguinis Christi, xxv, 370. *Vide* EUCCHARISTIA. Sacramenta Eorum occultantur, xi, 113. Infantes explicantur, xv, 477, 482, 324.

Cur catechizandi non produntur, *xvi*, 262. In sacramentis quod accipiit catechizatus signacula quidem dicarum rerum sunt visibilia, sed res ipse invisibiles in eis honorantur, *xxv*, 543. Sacramentis in quo unguimur, prefiguntur quiddam, quod latius unguimur, *xxi*, 328. Poesia de profundis literarum modulator in monumentis in conspectu Eresimorum, *xxi*, 388, 393. *Vide* ERESIMATA. Quibusdam proicit sacramentum baptismi et corporis Christi, *ix*, 269. In sacramentis altaris nota Ecclesia offertur, *rv*, 462. Precipitur in mysteriis ut omnia corpora contemnimus, in versuque hinc omnia mundum respiciamus, qui non est alia salus carnis, qui respiciatur, aut reconciliatio auctoris sui, *q*, 428, 429.

Sacramenta magis pertinent ad opem venturorum hominum, quam ad refectionem vel adhibitionem presentium, *xxvi*, 140. Quis Christus debuit, tradidit, accepit, frangere, haurire, quibus initiatur, in quibus honorum visu fieri hinc non dispensationum ambigunt, sed mysteriorum auctoritate purgatur, *z*, 106. Homo spiritualis iudicatur de solemnitate sacramentorum quibus initiatur et Euchariis, *xxv*, 303. Sacramenta Christi per ipsum virtus, per sacramenta opera servorum Dei, *ibid.*, 306.

Sacramentum est virtus sacramenti quoadque separatur, *xvi*, 538. Aliud est sacramentum, aliud virtus sacramenti, *xx*, 304. Sacramentorum virtus, gratia non omnibus communis, licet communis sint sacramenta, *x*, 23. Sacramentum, visibile verbum, *xvii*, 189. Accedit virtus ad elementum, ad sit sacramentum, *ibid.* Spiritus assumitur, verbo et sacramentis, *xv*, 87. Deus in sacramentorum minister operatur, *xxv*, 388. Sacramentis visibilibus sacerdos minister, Deus invisibili gratia, *q*, 416, 418. Sacramenta visibilia nihil probant sine sacrificiorum invisibilibus gratia, *xx*, 416, 417. Sacramentis divina virtus existit, sine ad salutem hinc utentium, sine ad perniciem male intendentium, *xxxi*, 294. Sacramentorum visibilibus effectus, pietas, *xxviii*, 483. Qui sacramenta hinc percipit in loco, nec tempore operam habent; iustificatur ex fide sine operibus, *xxii*, 166. Sacramenta temporalia, al-

ligamenta medicinalia sunt contritionis, nostrae, *xxi*, 504. Sacramentum gratia dat Deus, etiam per malos; gratia vero ipsam nominis per se ipsam vel per sanctos suos, *xxxi*, 374. Erit Spiritus sanctus per homines dilatur, non solum enim hominum quod debatur, *xx*, 380. Quibus considerandi sunt ipsa datur, ea datur, per quem datur, nec intercipit medius minister benedictionis largitoris, *xx*, 387. Sacramenta per peccatores administrata, *ibid.* Gratia per ipsa collata datur non est ipse homo, *ibid.*, 388. Sacramenta et operibus spiritalibus circa presentem salutem, auctora Dei sunt, non eorum a quibus fiunt, *xxxi*, 307, 308. Sacramenta multo propriam sanctitatem, ob iniquitatem ministrorum error Donatistarum, *xxxi*, 33, 62. Sacramentorum communione contaminari, etiam eos qui nulli hinc improbant, potest ea pro peccato tolerari, dicebat Donatus, *ibid.*, 152. Sacramenta nulli non pollicentur, *ibid.*, 178. Sacramenta tunc facta esse dicunt legalitatis, si per sanctos homines dantur, *vii*, 225. Dona Dei perveniunt ad ea quae semel fide accipiunt, etiam ubi non per ipsa accipiunt, quibus Iesus facti, *ibid.*, 228. Sacramenta in coelestia quae hominibus sancta sunt, *xxxi*, 60. Sacramenta Dei nihil obstant mortalium, qui illa vel omnino non accipiunt, vel minus sancta sunt, *xxvii*, 65. Sacramenta omnia indigne tractantibus obstant, propter tamen per eos digne amittuntur, *xxxi*, 166. Ad ea iudicanda ad permissibile ministerium legendae sacramentum effectus, *ibid.*, 170, 172. Sacramentis licentia potest esse ubi non est virtus sacerdotis, *xxxi*, 66. Sacramentum in peccata dimittitur, non meritis ministrorum, *xxxi*, 314. Sacramenta visibilia haberi a Calaphyrbis perhibent, *xxxi*, 284. Sacramentum, ut et Scriptura, haereticis cum Ecclesia communis esse possunt, *xxxi*, 296, 318, 324, 328, 326. Sacramenta apud haereticos divina non, non humana, *xxv*, 156. Ea ad ipsam suam portant, *ibid.* Sacramenta visibilia, quae sunt, ipsa sunt, *xxxi*, 175. Sacramenta visio sanctitatis non perhibet, quando fit, ut apud non maneat ad haereticos trahuntur, *xxviii*, 253. Servi-

menta quae apud haereticos et ecclesiasticos sunt, non eorum sunt, sed Christi, *xxxi*, 309, 314. Sacramenta omnia dominica sunt ex Catholicis Ecclesia, *xxviii*, 207. Cur non intulerit in haereticis ad eam redeuntibus, *ibid.* Sacramenta et invocatio nominis Dei extra Ecclesiam, omnia Ecclesia sunt, *xxxi*, 343. Sacramenta cum ante Cyprianum et Augustinum non tractarentur, *xxxi*, 309. Sacramenta quae non intulerit schismatici, appellatur a nobis, *xxviii*, 138. Sacramenta Christianorum etiam in haereticis approbata, *ibid.* Sacramenta apud schismaticos formam visibilibus pietatis habere possunt, non virtutem quoque spiritalem, *xxvii*, 315. Sacramenta corporalia portant et celebrant praecis ad Ecclesia, sed sine virtute spiritali, *ibid.*, 315, 319. Sacramentum foris ad Ecclesia habetur ad perniciem, *xxviii*, 44. Habetur ad iudicium, *xi*, 83, 86. Sacramenta omnia Christi non ad salutem, sed ad iudicium habentur sine ecclesie unitate Christi, *xxxi*, 183. Sacramenta apud haereticos ad eorum confusionem potius quam ad salutem valent, *xxxi*, 332. Signa militaria permissus ad usum parochialis valentur, quam si omnino non habentur, *xxviii*, 153. Sacramenta nulli qui sunt intus et qui sunt foris possunt habere et tractare; non ad salutem, sed ad perniciem suam, *xxxi*, 324, 326, 331; *xxxi*, 328. Sacramenta bonis et malis communia, *xviii*, 478.

Sacramentorum visus indignis interdum est necessitate necesse Ecclesiae non prohibetur, *xvii*, 198. Sacramenta Ecclesiae nulla, aliter quae aliter accipiuntur, *xxi*, 294. Sacramenta non presentem semper habentibus, *xxxi*, 324. Etiam iustus et iniquus pariter sacramenta percipiunt, non idcirco participationem iustitiae esse cum iniquitate iudicium, *ibid.*, 29. Sacramenta eadem iusti sunt ad salutem, iniquis ad damnationem, *ibid.*, 58, 65, 283. Sacramenta in eis qui muniam diligunt, remanent ad damnationem, non instrumenta ad salutem, *xvi*, 478. Sacramenta Christi in illis qui male vivunt, patiuntur injuriam, *xx*, 165. Sacramentum visibile sanctum ab unctioe invisibili charitas discernendum; hinc propria honorum est, illud et

in bonis ad praerogam et in malis ad iudicium esse potest, *xxviii*, 137, 141. Gratia non pendet a visibilibus sacramentis, *vii*, 417. Sacramenta sine charitate nihil prosunt, *xxviii*, 139. Sacramentorum vita, ebaritas, *xvii*, 203. Sacramentorum visio contempta sacrificiorum, *xviii*, 483. Pro sacramentis Christi ad omnia perferenda paratior esse debet Christianus, quam antiqui pro sacramentis legis, *ibid.*, 484. Malorum non sunt sacramenta, quae inter malos, aut eorum ministerio suscipiuntur, *xii*, 324. Sacramenta vestimenta Christi; charitas tunica desuper lecta; sacramenta sibi haereticis potius debentur, charitatem non diservunt, *vii*, 298.

SACRAMENTUM voluntario, est gratis amare quod laudatur, *vii*, 506, 507. SACRAMENTUM verum est perfectum quodammodo, *ii*, 461. In omni sacrificio quatuor consideranda, *xxv*, 315. Sacrificium res antiqua, *xxviii*, 265. Antiquitas cultus hinc in sacrificando, *ii*, 458. Primi parentes in paradiso se ipsos Deo hostias mundissimas offerunt, *rv*, 141. Sacrificium vestimenta ad prius parentes in paradiso, et sancti in caelo offerunt, *ibid.*, 199, 141. Sacrificia ante altarium celebrantur, *iii*, 254. Sacrificium etsi ab homine fit vel offertur, tamen res divina est, *ii*, 461. Sacrificium unum Deo debentur, *ii*, 443, 443, 458; *iii*, 149, *rv*, 39; *xx*, 429; *xxi*, 313; *xxvii*, 328; *xxviii*, 208, 207, 42. Attestatur miracula quae per arcam testimonium facti sunt, *ii*, 484, 485. Sacrificium visibile non alter offerendum, quam illi cui iustificandi debetur, *ibid.*, 488. Cur sacrificiis experiri demones, *ii*, 254. Ideo alii exigunt fieri demones, quibus vero Deo debentur, *xxviii*, *ii*, 487. Non corporis iustificandi funus, sed supplicium animo delectatur, *ibid.* Sacrificium non solum cum iure imperat verus Deus, sed etiam cum superbo exigit falsus deus, nulli enim debentur, *xxvii*, 17. Sacrificium, tendit in deum, templum non sibi expetit, sacrificiorum, non nosentur in Deo debent, *xxviii*, 265. Pagani non culpantur propter sacrificia, sed quod ea exhibent idolis, *ibid.*, 266. Non corporali creaturae magis spiritali quamvis iuste, nec magis magis inquit sacrificiorum, *ibid.*, 267,

268. non hominis die nec malis, iv, 52. non Angelis, non Virtutibus Dei, *ibid.*, 59. non Martyribus, ii, 411, 412; iv, 260. Sacrificium sui divinus honoris Angelis, obsequisque sancti responderit, ii, 488. Obsequia extra que divinitus exhibentur, sunt sibi homines arguere: rarissimi commemorantur qui alia sacrificia, aut per hæc se deos haberi voluerunt, xxix, 363. Sacrificia Pagana non ideo pudenda bona, quæ in fieri Deo non impediunt, xxix, 385. Sacrificia in torcularibus genos faciebant, xvii, 40. Sacrificia cur sibi existit diavon, xxix, 363.

Sacrificia cur sibi offerri voluit Deus, ii, 484. Sacrificia Deus non eget, sed in his vel accipiendis, vel reprobandis, vel percipiendis, nomini hominibus consilia, ii, 488, 481, 484, iv, 80; xxxix, 365. Totum quod recte colitur Deus, homini probat, non Deo, iv, 459. Sacrificium in ludis offerre, nolis, non Deo utile est, xxxix, 363, 365; xxxix, 322. Sacrificia cur sibi offerri iuberet Deus, cum eis non iudicaret, xxviii, 274, 425.

Sacrificium Abraham Gen. xv ut ratum, quid significat, xi, 137. Flamma cuius facta in sacrificio Abrahæ, non fuit materiam, quære, xxi, 553. Sacrificium Abraham in monte, xviii, 164. Sacrificium Iudæorum, in sacrificiis peccatorum, vii, 514. Cur omnia tantum in macella, pluri oblati, xxx, 384. Sacrificium victimarum, ad sacrificia Domino, vi, 286. Sacrificia peccatorum Iuxta vetera sacrificabant visibilibus peccatorum victimis, xxxviii, 24. Sacrificia Vetera iniquis populo perire contingunt iniqua, quæ Deo discedunt oblati, xxviii, 469. Sacrificia carnalia dicit non Judæi, ne in idola defluerent, vi, 95.

Sacrificare extra templum quærit Jesum non, an hoc fiat, *ibid.*, 398, 585. Chanaan sacrificia pro populo, pro principibus, pro sacerdotibus offerantur, *ibid.*, 370. Sacrificia pro peccatis dicit peccata, xxvi, 125; xxx, 59; xxxix, 179. Sacrificia diversa pro peccato, xxi, 303. Vanum præceptum offerendi sacrificium pro peccato, infante nato, si non est originale peccatum, xxxvii, 396, 453,

469. Sacrificia pro peccatis ex oblivione, ex ignorantia, etc., vi, 251, 352. Ad sacrificium pro peccato, holocausta, secularia, etc., quæsum animalia adhibenda, *ibid.*, 370, 381. Sacrificium pro peccato non offerantur nisi cum holocausto, *ibid.*, 350. Sacrificia pro peccato non offeruntur, iv, 140.

Sacrificia vetera sunt significativa, xxxix, 265. Sacrificia pro ratione temporum vario fuerunt, *ibid.*, 268. Sacrificia vetera significabant gratiam, non efficiendam, xli, 173. Sacrificia Vetera Testamenti, constituebantur, peccatores potius quam mundabantur, xxxviii, 474. Sacrificia per se ipsa nulli peccato mereri possunt, vi, 446. Sacrificium quod præceperat Deus, aptum fuit primis temporibus, nunc vero non ita est, xxxix, 322.

Sacrificia vetera, tanquam verba promissa, subdita sunt dicto sacrificio corporis Christi, viii, 186, 197. Sacrificia antiquorum quære mutata, ii, 460. Sacrificia etsi jam non sint in scripturis, iudicant tamen in auctoritate significandi, xxxviii, 213. Ad sacrificia vetera quinque pertinebat, figuræ nostræ fuerunt, *ibid.*, 425. Sacrificia peccatorum erant quæsum unde futurorum, vi, 397. Sacrificia Veteris Testamenti exercebantur Patria non ideo reprobanda, quia habuerunt sacrificia Gentis, *ibid.*, 533.

Sacrificia Hebræorum Iuxta et Paganos non nisi inter, *ibid.*, 384. Sacrificia omnia vetera diavon inferre dicitur, imple probant Veteris Testamenti reprobanditas, xxxi, 365, 367. Sacrificia Gentium, Hebræorum et Christianorum nihil sunt respectu veri sacrificii, xxxviii, 228; xxxix, 16. Sacrificia Dei motu mundantur et immutabunt omnia sacrificia, xxx, 9. Sacrificia motu sacrificii nostri essentur, iv, 60. Sacrificia que pro peccatis offerantur, sacrificium Christi significatur, xi, 401. Sacrificia iuxta Sacerdotum, figuræ veri sacrificii Christi, ii, 487. Sacrificia illa omnia motu et veris modis unum sacrificium, quæsum nunc unum est celebratur, significaverunt, xxviii, 274, 535; xxxix, 14, 16, 363, 365, 368, 427. Sacrificia nove legis commendatio, xxii, 148. Sacrificium istud Christus est, *ibid.*, 139. Vide

ECCLIA DOCTA. Sacrificium Christi novis figuris præparatum, xxvii, 312; xxxix, 369.

Sacrificium verum unum vero Deo debetum quodcum est, xxxviii, 328, 534; xxxix, 16. Sacrificium carnis Christi, verum et unicum sacrificium pro peccatis, xxxv, 22. Sacrificium crucis, xxi, 240. Sacrificium pro omnibus Christo pro omnibus sacrificis, vii, 110. Christus nihil mundum invenit in hominibus quod offerret pro hominibus; se ipsum obtulit mundum victimum, xiii, 70. Sacrificium Novi Testamenti, xxxix, 368. Sacrificium Christianorum, xxxviii, 228. Oblatio corporis et sanguinis Domini, xxxvii, 325; xxxix, 283; xxxviii, 47. Veritatum et singulare sacrificium, xxxviii, 427. Sacramentum fidelium, xi, 32, 61, 62. Sacrificium Ecclesie quotidianum, xi, 487. Sacrificium Deo in Ecclesia, xx, 179; xxi, 9, 102. Christus nihil quotidie immolatur pro resurrectione beneficii Salvatoris, ix, 551. Sacrificia Deo debita figura, veritas et memoria, xxviii, 534. Sacrificium vesperinum, xxi, 241. Sacrificium Novi Testamenti nihil et quæsum offeratur, nisi iuxta legem, xi, 49. Sacrificium quod oblatum Christianorum fides, viii, 201, 302. Sacrificium Christianorum ubique in terra et in celo offertur, xxxvii, 274. Sacrificium corporis et sanguinis Domini secundum ordinem Melchisedech nunc diffusum totis orbis terrarum, viii, 511; xi, 248, 249. Ut sacrificium Deo offeratur, novum constructum, xxi, 302. Sacrificia privata prohibentur, xi, 297.

Sacrificium annuntiatur per verbum Dei, xi, 477. Sacrificium facere se Deo offerre non omnibus licet, xix, 175. Non licet hoc, *ibid.*, Sacrificium offert episcopus vel presbyter, xi, 173. Sacrificia octo, *ibid.*. In hoc sacrificio magnam sacramentum est, quod gratia agitur Domino Deo nostro, xi, 13. Sacrificia novæ legis corpora Christi sunt autem commendatur, *ibid.*, 321. Sacrificium corporis et sanguinis Christi pro nos baptizati offerri non potest, xxxviii, 293, 295, 322, 324, 358. Eorum pro quibus offertur, nomina non tacentur, *ibid.*, 240. Sacrificia altaris et elemosinarum pro defunctis, xxxviii, 224, 248. Sacrificium pro defunctis, xix, 470. Sacrificium precis nostri pro mortuis offerri solitum, postea iuxta seipsum cadaverem, xxx, 221. Redemptio sacramentum tercio exequarum die obdita, xi, 377. Sacrificia quibus present, aut ad hoc present ut sit plena remissio, aut certe ut tolerabilis fiat dimissio, xxxviii, 293. In celebratione sacramentorum quatuor partes distincte nominibus donant, xi, 178. Tunc quilibet velit advocari suscepto suo per manus impositionem intercordeus offerri potestati, *ibid.*, 179. Tunc esse rogandum et pro presentibus Ecclesie, et pro non hominum genere, *ibid.*, 179. Alia nullus dies prætermittitur quo non offeratur, alia salutate tantum et Dominico, alia tantum Dominico, xxxviii, 488. Quinta salutate hebdomade offeruntur. Quadragesima alia bis offertur scilicet mane et ad vesperam, alia tantum ad vesperam, *ibid.*, 491. Apud Donatistas vulgus, Catholicæ usque quo aliud in altare Dei ponere, xxxviii, 180. Sacrificia quæsum quodam in superlativo spectantur, xxxvii, 152.

Sacrificio corporis Christi typus magis legitur, vi, 245. De sacrificia purgatorie nulla Longiniana interrogat Augustinus, an si quis habuit qui mundus est, etc., xli, 214. Salvo tamen esse non posse sine participatione corporis et sanguinis Christi, xi, 180. Sacrificia, præter nomina homini quæ in vestigio, et propter sanctum mat et tale est, quæsum quæ corda ad accipiendum accesserit, xxxi, 434, 455; xxxvii, 70. Sacrificia impiorum, si quis obediunt, qui offeruntur tempore, xxxi, 454, 455. Deo non est acceptum, xi, 64. Quæ de sacrificiis legitur esse dictionis præcepta, ad dilectionem Dei et proximi significandum referuntur, xi, 461. Sacrificia per se ipsa non requirunt Deum, quibus significatur sacrificia que requirit, *ibid.*. Sacrificia autem quæsum dicit res significanda, quæ aguntur in nobis id hoc et inhærentur

Donati, xxxii, 341, et ab Abitinianibus, *ibid.* 312. Inmoderata persecutio-
nena a Donatistis persequi est, xxxix,
331. Solius quam male a Primiti-
anis tractatus, *ibid.* 241, 333, 335.
Quomodo utrum saluto nostro a
Salvino cur peccatis hec non sit,
Donatistis peccator, xxxii, 462. Sal-
vino decessit declaratus est, *ibid.* 430.
Salva dicentibus in comito Bagones,
xxxii, 232. Salvus per Abitinenses de
Fedeles quibus, *ibid.* 241, 242, 232.
Salvum praeferri parum est eum quo sal-
vatum est, quia si vivis vivisset, xxxi,
392. Ab ipso presentium exagitatione
lorum non penit revocari, et ad partem
Donati trahi, xxxii, 511, 514.
Salvus templum Romae consultum,
ii, 454.
Salvus Punicus idonatus, *ibid.* xvii,
39. Salva hoc in duplis, xv, 376. Salvo
corpore, patrimonium est pauperis, vii,
477, et 4, in. Salvo corpore a De pre-
tenda, quomodo, vii, 218. Salvo cor-
poralis a Debitis est, per quantalibet de-
bitur, xvi, 341, 342. Salvo mema eius re-
paratur, mors non auferatur, sed differ-
tur, *ibid.* 342. Salvo Angelicum homi-
num et peccatum a Deo, *ibid.* 375, 376.
Collis salis et quilibet debet optime
esse solutus, xi, 68. Suis qui pro ma-
gno petunt salutem temporalem a Deo,
quantum ad peccatum, viii, 225. Facit
homo etiam pro temporali hominum sal-
tate quod potest: ut nihil sine peccando
potest, non se exstinet non habere quid
faciat, xxxvi, 510. Voluntas non potest
si Deo totum committat, *ibid.* 509. Salvo
hominum propria qua, xv, 342. Salvo
credulitate baptizato promissa, xvii,
299. Salvo hac discretem a salute
temporali, xi, 189. Sicut de astra et
salvo munitur, xv, 379, et 1, 299. Sa-
lute astra nihil qui quomodo, nec ipsa
temporalis vita perpetua, xxxvi, 125.
Quisquam pro salute, quilibet salutare
debet homo, dicit et in qua pro ia-
tibus corporali regni irrationabili, v,
298. Sicut ista et pro salute, si sic custo-
dienda est, ut etiam in miseribus, ali-
ois, qui eos diligunt, sine cura: quanto
magis illa spiritualis, in cuius descensu
mors aeterna metatur, xi, 282. Salvo si
diligitur, illi misericordia desideretur,
ubi addebat nihil timetur, xxxvi, 451.

Salvo nostro ex Ieo, non ex nobis, *ibid.*
496. Totum quod ad salutem pertinet
Deo tribuendum, xxxvi, 91. Sui pro
Angelum, sive per hominem, Deo sal-
vatus, ipse salvo nostro est, viii, 2.
Quomodo utrum saluto nostro negotium
operetur Deus, ix, 194. Deus vult in
hominie occidere quod homo fecit, et
salvare quod ipse fecit, xii, 146.
Salvo est ipse medicus noster Christus,
xi, 375. Salvo ex Iudaeis nihil est aliud,
quam Christus et Iudaei, viii, 90.
Salva via saluti Christianis, xx, 180. Sa-
lva una ab exordio generis homini per
Christum facta, xxxix, 261. Salva sola
ei cui Christus predicatus non est,
xxxvii, 293. Salvo religio, esse
nulli unquam debuit qui dignus fuit, et
tui desuit, dignus non fuit, xxxvi, 261,
xxxvi, 70, 77, et 1, 542. Quomodo si
intelligendum, xiv, 348. Quomodo si
intelligit Augustinus, xxxix, 252. Salva
Dei omnia nunquam desuit ad sa-
lutem justitia petatque iustitiam,
ibid. 260. Huius participes ante Chri-
stum fuerunt, qui nec erant de semine
Abraham, *ibid.* 264. Salvo nisi est
quisque dignus voluntate hominis, sed
divina gratia, xii, 111. Dicitur ipse qui
in homine sperat, solo salva salutis Ge-
neris, nihil tibi plus fecere, xii, 532.
Oeconomie divise rite ergo saluto
hominis, xxxvi, 499. Vni saluti in
Christo et Scripturis sanctis, xxx, 151.
Salutem nostram quare cum tremore
operari debemus, xvi, 333, et xxxvi,
306, 310, et xxxv, 27. Salvo creditio
Dei per fidem acquiritur, et sine fa-
tore non potest, vi, 240. Salvo vi-
non est sine participatione corporis et
singulis Christi, xi, 179. In hoc lo-
nali salus, in alio perentium, xii, 248.
Salvo monachum in in Fedeles Catholicos
potest oblatum, xxxvii, 165.
Salvo alium servatum et claritate
xxxvi, 462. Suis omnia proferat,
quomodo incertum nobis est, quomodo
Deus decreverit salvo facere, xxxvii,
49. Arguitur qui curam salutis alio-
rum non curat, xxv, 454. Propter
dammum monachorum, Ecclesia deperit
non desit a procuranda salute aliorum,
xi, 451. Salvo aeterna dispensationem
nos per verbum et sacramentum, non

hic est etiam esse participem, xvi, 395.
In eos qui sibi salutem praeter regnum
colorum pollicentur, xxi, 200. Salvo et
vita aeterna esse non potest prius regni
colorum, xxxvii, 315, 389, et
Propheta, et Apostoli, et Martyres, et
ages, et qui post nos erunt, in ipsa hinc
simul accepto sumus salutem sempiter-
nam, viii, 148. Salvo quo erit in Intra-
ro creabit, erit et ipsa finalis beatitudo,
iv, 21. Salvo nostro erit differret, viii,
29. Qui prius ad studiis terrenis venenit,
exoptat et cum posteriori conoratur,
ibid. 196. Salvo cum iustitia a
Deo expectanda, x, 194. Salutem per
ignem qualem promittunt illis, qui etiam
credentes, pessime videntur, xxxvi, 87.
Vide Fides.
SALVATOR Dei, Christus, xi, 542, et xi,
296. Ab antiquis desideratum, xii, 394.
SALVATORIS a salute, xxx, 8. Sa-
lutandi antiqua formula, xviii, 558.
Solutio cur Epistola ad Hebraeos ca-
ret, xvii, 57.
SALVATORES, pluri homines, x, 98.
SALVATORES idololatricae imaginei sicut
vultus, xxxvii, 71, et pro idololatricis
pauit, xii, 67.
SALVATORES mulier, xviii, 553. Epus
converso, xxxvii, 68, 70. Samaritanos
idem dicebat Deus, xv, 147. Samarita-
na, forma Ecclesiae, *ibid.* 134.
SALVATORIS seu Soteriatis interpreta-
tioni Christus, xx, 478. Soteriatus Christus
et demagogus appellatur, secundum
negat, non primum, xxi, 393. Christus
verus Samaritanus, xv, 472, qui consto,
xvi, 97, ix, 344, xii, 104, 271.
Samaritanis vocem aeternae coelestis,
xxxvii, 71. Samaritanis iudeos in
Christum non sicut signis, figura gen-
tium, xv, 269.
SALVEX apud Punicos caeli appellatur,
vi, 573.
SALVA Silyria quo tempore fuit, vi,
467.
SALVEX Romanorum exercitum in
Caedius furculis opprimunt, ii, 140.
Suis imola Trinitas dilecta, xi, 291.
SALVEX ALLESII, ii, 349. Samaritanorum
mythica quo sensu Varro explicat, *ibid.*
SALVEX heretici, xxxvi, 226. Samp-
son Elianensis populi Epiphanius,
xxxvii, 229.

SAMON interpretatur Sol ipsum, x,
113. Samson, quippe historia alioque,
xxx, 461. Samson sufficiens honori,
typus veritatis quo persecutionem susti-
mit, of. viii, x, 238. Samson locum
travels, figura Christi, xxi, 187. Sa-
mofitas Christi ex virgine adnotat exem-
plo Samonis, xxiv, 160. Samonis mo-
expouitur, xxxvi, 171. Samon quo pacto
ab hominibus crimine excusatur, ix, 40,
46. Samoni divini spiritus robur in
eum habundum occidit, xxxvi, 225. Sa-
mon Hebraeorum pater, Hieronimus pulchri,
xii, 457. Samon figura est Christi, x,
115.
SAMONITES episcopus Turcorum,
xxxvii, 378, et xxxix, 124.
SAMONITES frossi, xxxvi, 408.
SAMONITES, xi, 106. Samon inter illos
Ceterum adnotat nominatur, xxi, 532.
Samon non de factis Aaron, xii, 383. Sa-
muel, non solum levita, sed et sacerdos
fuit, xxi, 562. Samon per Pythium sum-
occuri quomodo potest, xxxvii, 208,
240. Samon in Salsi apparuit, xxi,
621. Samon forte glaucomus fuit, non
spiritus, xxxvii, 209, 242. Samon
est mortuus prophetae dicitur, *ibid.*
245. In Samone figurata est notatio
veteris sacerdotis, xii, 381, 383.
SAMON, xxxvii, 289.
SAMON. Homo idonatus ad se vulge-
randum, non ad mundandum, xvi, 437.
Samon-5 unus a sillis per nostrum
Christum, xviii, 370. Mala nostra non
ad hoc solam nani superius iudicium, ut
illa iam non sint, sed ut de caetero recte
amindere possimus, xxxvii, 501.
SAMONITES, pro, sanctorum haberi,
vi, 67, 77. Sanctificatio dicitur quod
est voto et devotio offertur, *ibid.* 148.
Sanctificatio et vacuo spiritum dei,
xx, 410. Sanctificationis Petri Testa-
mentum, umbra futurus verus sanctificatus,
xvi, 324. Sanctificatio vasa pecora
qua peccaverunt, quo sensu dicitur, vi,
67, 77. Sanctificatio dicitur quod
est voto et devotio offertur, *ibid.* 148.
Sanctificatio est Deus in ministris
tempis, etiam in fidelibus, vi, 378. Sancti-
ficatio Ieremie potest non inveniem-
ter secundum praesentationem iustitiae,
xi, 532. Sanctificatio hominis Dei est,
qua non efficitur: sicut, xvi, 298.
Sanctificatio aeternae salutis, altere non-
fuit, xxxvii, 455. Om in oratione Do-

Sancti honorandi sunt prout incitationem, non adorandi propter religionem, iv, 406. Sanctorum cultus, xxix, 230. Multa de cultu divino usurpata ad coelendos angelos, xi, 458. Sancti homines similes angelis, nolunt se ab homine pro Deo coli in adorari, xi, 409. Sanctorum memoriam, xxv, 415. Sanctitatem humilium. *Vide* MISERIAM. Sanctorum puritas in comparatione ponitur multitudinis peccatorum, xxxii, 628. Sanctorum numerus universus per eorum multiplicata tres species significatur, viii, 112, 113.

SANCUS rex SANCUS Sabinenus rex in deo relatus, xii, 457.
SANCUS dicitur est anima, vi, 400, 415. Et merces mercenarii, *ibid.* 416. Aqua in sanguinem conversa, prima plaga Aegyptiorum, xxxi, 360. Viri sanguinum sunt, qui odierunt fratres, xii, 380. Sanguis dicitur iniquitas quibus per sanguinem, viii, 456.

Sanguis Christi propitiatio et sacrificium est pro nobis oblatum, xii, 456. Pro servis pretium est; pro apocis pignus, x, 143; xii, 50. Sanguinem eius Christus solo corpore sibilavi, xi, 293. Sanguine Christi rigantur, xxviii, 140. Ideolatriam et decorem, *ibid.* 143. Sanguinem pretiosissimum Unigeniti sui Deo nobis quotidie immittit, xi, 140. Sanguis Christi quomodo accipiatur, xxxii, 142. Sanguinem Christi accipientes res pondent, *Amen*, *ibid.* Sanguinem Christianorum pretiosum fecit Christus, xvi, 4.

SANCTUS est nihil sentire, scilicet molestum et onerosum, xx, 437, 439. Sanctitas hominum, *ibid.* 446. pretium, xxxi, 83. Valendum non continentia propter necessarios usus vite, xxxix, 470. Sanctitas corporis, patrimonium pauperum, xvii, 17; x, 47; xvii, 640; xxi, 83. Sanctus nisi est, quid deus pariter; tui non est, quidquid habet quod probet de viii? xi, 326. Sanctus nomen panibus recipitur, xx, 462. Sanctus homo vite non vera sanctus, viii, 135, 136, etc. Longe est agnoscendum, xvii, 360. Sanctus cognoscitur, *ibid.* 370. Sanctus unus dei acinus est quous multiforma dicitur inheclitas, i, 475. Verus inamabilior est res, qui sibi sanus videtur, ix, 80. Sa-

nitatis recipiende potentiam non habet homo, ut habet angelus, xx, 461. Sanctitas a Deo est, *ibid.* 323. Sanctitas multis obest, xv, 11. Mollis sanctorum sibi, non ei a quo sanctorum, x, 478. Sanctitas membrorum in unitate et claritate, xix, 167. Sanctitas corporis est egecacia eorum quibus comata, xi, 446.

Sanctitas vera, est immortalitas, vi, 126; viii, 132; xviii, 360; xi, 328. Sanctitas totius hominis perfecta, post transiendum mortalitatem, xii, 501, 502. Hanc Deus prestabit contritis corde, *ibid.* Sanctus nullo modo est unicus, quia tempore lapsus iterum proposuit, xxxix, 474. Sanctorum ordinem colendi medicos non ab agrotis accipit, sed a se ipso, xxxviii, 506.

SAPERE. Alter sapere quam res habet, humana tentatio est; huius sapientiam animo suam sententiam usque ad schisma pervenire desolatis presumpta est, xxxi, 270.

SAPIENTES quarto decimos rex Asturiorum, iiii, 438.

SAPIENTIA unicum simul Augustinus, quam frater tenebat, xxi, 405. Hinc consolatur Augustinus super fratris obitum, *ibid.*

SAPIENTIA proprie in Deo est, v, 141. Omnia, in quantum sunt, per ipsam Dei sapientiam sunt, *ibid.* 152. In Deo sapientia omnia sunt, xxv, 214, 215. Et erant antiquam ferebat, vi, 321. Sapientia divina, lex universalis, Sapientia est indubitata non per sapientia latet, ad per potentiam, xxxix, 375. Ab illi illi omnium, rerum descriptio, et nobis, xxxix, 379. Sapientia divina veloxitas est, qua fit ut aliquis, semper in, et in quantum inclusis, xii, 33, 34. Sapientia Dei non potest comprehendi, xxx, 33. Sapientia secreta latuit eos qui perunt corde, xv, 209. Dei Eijum, nihil alii esse quous Dei sapientiam, i, 130. Idque credendum traditur, in fidei sapientiam, xxvii, 338. Sapientia Dei, hominum pariter ac Angelorum propria est, xii, 341. Sola creatura rationabilis, ratio est sapientia, v, 152.

Sapientia quid sit, xii, 261, 262; xxx, 5. Sapientia dicitur rerum divinarum humanarumque scientia, i, 30.

Definitio dicitur, *ibid.* Sapientia secundum Manicheos est ipse lux qui per oculos trahitur, xxviii, 416. Sapientie, diverse notiones, xii, 509. Sapientia est modus animi, i, 137. Est plaudendo, *ibid.* Sapientia et numerus idem, xxvii, 334. Unde erantiam choro sapientie, et tam visis numerus, *ibid.* Sapientia lux est quedam ineffabilis et incomprehensibilis mentium, xxx, 436. Lumen spirituale et incommutabile, xxx, 377. Lux eorum illuminans, xii, 480.

Sapientia est luminare majus firmamentum, xxv, 288. Quomodo per sapientiam fiat cognitio intellectualis rerum eternarum, xxx, 492. Sapientia ad intellectum eternorum pertinet, xxxviii, 205. Sapientia est ipsa veritas, i, 130. In qua cernitur et tenetur summum hominum, xxvii, 507. Sapientia est optimum in conditione, xxx, 431. Est vita omnium, xxxv, 350, 352. Est realis vite, i, 27. Sapientia perfecta est creatura Creatori pie subdere, discernere Conditionem a conditione, xx, 309. Sapientia est claritas Dei, xi, 41. Sapientia amor est sine re, v, 11, 525. Sapientia amat purget ab avaritia societas, ii, 325. Sapientia Dei in quantum spiritalis et intelligitur, in tantum carnalibus affectibus moritur, xxx, 254. Sapientia est verus veri Dei cultus in presenti seculo, xi, 233. Verus et principis cultus Dei, xxx, 3, 4, 22. Sapientia hominis, pietas, xxvi, 35. Pietas qua recte colitur verus Deus, xii, 245. Sapientia qua pietas vocatur, qua Deos colitur, quantum, xxxvii, 432. Sapientia, pietatis fructus, v, 539. Nullius rei in ipsa nostris aptiorum nobilium natura esse voluit, quam sapientia, i, 29. Illius habet quisque beatus est, i, 120. Sapientia vera intellectionem suam in abstinentia beatitudinem dirigit, ix, 50. Sapientia perfecta in beatitudine, xxx, 43. Sapientia, pinguedo anime, ix, 104. Sapientia, immortaliu debitorum mater, xi, 317. Qualis est sapientia species, xii, 511. Sapientia hominis quomodo ostendat, *ibid.* xxx, 22. Sapientia Dei in animis sanctis se transferit, in ioco Dei et Prophetas constituit, iiii, 8. Sapientia Patriarcharum et Prophetarum longe omnium antiquissima, iiii, 495. Nulla

est vera sapientia sine vera religione, i, 66. Sapientia immortali visio altere vite tempore, altere temporaliter dispensatur, xx, 308. Sapientia hominis non potest comprehendi, xxxi, 53. Sapientia spiritus quomodo multiplex, vi, 21. Fallitur Spiritus, dum decuit hominem non habere sapientiam nisi in eis perfecta sit, xii, 353. Sapientiam incommutabilem commutabili propendendam esse nemo non videt, iv, 223. In ipsa incommutabili sapientia, omnia bona precepta adiungitur vel videtur, v, 443.

Sapientia aut distinguitur a scientia, xii, 261. Utrque ab hac differit, xxxviii, 205. Tuter utrumque quid interest, xxxviii, 58. Sapientie et scientie officia ex Scripturis discernenda, xxx, 494. Sapientie omnis disciplina in qua consistat, xxxviii, 130. Quodlibet propter sapientiam sapientiam, quosque aut de mortuis, aut de natura, aut de ratione quomodo habet, xxxix, 374. Sapientia altera non esset loqui creatura intellectualis, ut convertatur ad id ex quo est, v, 163. Sapientia soli ubique loci, sed a iustis non videtur, xxxvii, 460. Sicut lux sola una est omnibus visibilibus, ite una est lux sapientie omnibus hominibus, i, 486. Sapientia studiosis sui esse ostendit, xxvii, 340. Ad sinceritatem sapientie cognitionem parci oportet in hac vita percontari, xxxviii, 184. A sapientia quantum alieni, v, 128. Sapientiam habent omnes animales, in quantum non omnino loquuntur, x, 160. Sapientia cum ubique sit, longe tamem est a multis, xii, 512. Invenitur media quedam affectio inter stultitiam et sapientiam, xxxvii, 407, 408; xlii, 473. Ex infantia per vanitatem patribus, per mediocritatem suscipiunt, per sapientiam tranant, parvulus, xxxv, 232, 373. Sapientiam perverse querunt, qui ad vanam gloriam querunt, xv, 526. Sapientiam quidam non inveniunt, quia colunt eam, *ibid.* 525, 526. Sapientiam mali querunt sermonebus, odierunt moribus, *ibid.* 488. Non alia ad sapientiam conjunctionem via proter Christus, xii, 442.

Sapientia divina cum ipsa patriis, vixit se quoque nobis fecit ad patriam, xv, 426, 427. Quomodo sapientia Dei sit non

venit, *ibid.* Sapientia incarnata purgandi animi exemplum, *ibid.* 423, 426. Sapientia Dei ad nos venit, ut mente poeris esse desinat, r. 184. Sapientia bio-nomica curavit de quibusdam contrariis, et de quibusdam similibus, r. 428. Infinita est per incarnationem Dei sapientia, ut nonnulli alii protulerit, sicut gallina pulvis, s. 318. Sapientiam suam ut lac nobis faceret Deus, carmen tradit, vii, 398; xii, 331, 332. Quibus gradibus perveniat ad sapientiam, xxv, 496. Gradus septem ad sapientiam, xv, 460.

Sapientia non invenitur, nisi tota anima veritatem conquisierit, xxvii, 513. Nec amorum presentia, nec vita propter se ipsa exposita sunt, sed propter sapientiam, xxv, 434. Animum mortalius inherens sapientiam portus non recipit, r. 46. Sapientiam quam amore spirituali adeptus erat Salomon, amare carum amavit, v, 28. Nemo astronomus habet humilitatem obediens, vel ad altitudinem sapientie pervenire, xi, 494. Ut via sapientie invenatur, mundo et angelis oculo opus est, xiv, 277. Sapientia non invenit locum, nisi non est peccata, cxx, 495. Sapientia amatque, placuit, qui cum secula querant, expectant, xxv, 446. Sapientia thesaurum non aliorum Christi ad negat, vel ut alios condita exaltet desiderium, xviii, 108. Sapientia naturae non negatur, sed negligitur, xi, 166. Sapientia quibusdam petentibus datur, xxviii, 496. De sapientia thesauri mentulorum proferit, quodlibet, si sciam rogat Augustinus, xi, 104.

Sapientia unde in domitiam, xxvii, 402. Sapientia que desoritur est, ad gratiam perinet, non ad liberum arbitrium, xxvii, 494. Sapientia donum Dei, xxvii, 292. Magnus epus minus, *ibid.* 323. Eius amantia dicitur, r. 462. Car in Scripturis inquam lex de sapientia quodam dicitur, nisi sit estudatur a Deo facta vel erata, xxv, 373, 376. Sapientia quomodo iustitiam timor Domini, xxi, 275. Sapientia studium in actione et contemplatione versatur, xi, 306. Sapientie inventio preparanda est thesauris, xxv, 184. Compedit corde in sapientia quantum intelligi-

tur, x, 292. Sapientie vincula, xxxviii, 325.

Sapientia, auri nominis significata, xxvii, 400. Sapientie sacramentum, lignum vite, v, 412, 550, 551, 560; xxxvii, 368. Sapientia panis hominum iusti, xiii, 118. Sapientia non numeratur, xii, 262. Sapientia in Scripturis aliquando pro astutia, xviii, 28; sive pro sapientia lupus mundi, xi, 189. Sapientia mundi, Deo stultitia, xi, 292. Sapientiam quam sibi sapientes arrogant, non quam eis donavit, perdit Christus, r. 202. Sapientia celestis cum sapientia civili comparatur, r. 409. Sapientia celestis civium auctoritate et virtute superat, *ibid.* 497. Sapientia in arithm dicitur, quo sensu, vi, 56. Sapientia a Ceterone commendata, xxxi, 91.

Sapientia libri auctor, xii, 519. Quomodo illi, non appareat, xiii, 196. Ficta opinio Simoni vel Phisone creditur, xxvii, 284. Sapientia librum Judaei non recipit in auctoritatem canoniam, xxxviii, 486; xii, 531. Rejicit Maschimes, xxxvi, 84; xi, 272. Sapientia liber auctoritatem Scripturae canonice habet, xxvii, 85, 86, 87. Libi Sapientia auctoritate usi non magis et docti viri, qui longe ante Augustinum divina eloquia tractaverunt, *ibid.* 447. Sapientia librum abbat Augustini et canonium, r. 130.

Sapientia quis dicitur, xvii, 430; xxvii, 280; xxviii, 33. Sapientia, imitator, cognitor et amator Dei dicitur a Platone, r. 368. Sapientia parva, r. 85. constantia, *ibid.* 190, 218. Sapientia a studioso discernitur, *ibid.* 89. et a stulto, xxvii, 260. Sapientia contra Academicos perfectus esse debet, r. 107. Sapientia non vocabatur opes, sed rerum inquisitor esse debet, *ibid.* 60. Sapientia non nihil scit, qui sciam aut sapientiam, *ibid.* 88. Sapientia certa est sapientia; assensitioque ei res, quam si non prosequatur, sapiens non est, *ibid.* 96. In eo solo vera scientia, *ibid.* 32. Sapientia certiora sunt in ea, praeter speciem ac similitudinem corporum intelligitur, r. 222. Sapientia in cognitione solam suam veritatem; in actione posuit, in corpore sanitatem, r.

402. Sapientia se ipsum intelligit, r. 175.

Sapientia est qui iuste et prudenter vivit, xxvii, 320. Qui regno mentis, omni illudina subjugatione puenit est, xxvii, 300. Ab animo sapientis non omnia postulationem excluduntur Stoici, r. 130, 431. Sapientes veritatem, quod solus fci est beatus vocari, fortuna bona nec timere valeant, nec curi, xxxviii, 260. Sapientia nullo iudget, r. 431. Sapientia solus non peccat, xxvii, 33. Sapientia est, qui se non esse credidit, r. xxvii, 313. Sapientis prudentia studia nulla terrent neque fies coram, xxxix, 498. Sapientis semper Deo iudicis est, sive tacitus, sive loquens, r. 178. Sapientia Deo mente cooipneta est; xxvii, 39. Quomodo homines fiant sapientes, xxx, 374. Homines non a se ipsis, sed a Deo sapientes sunt, xi, 234. Sapientia Dei participatione fit sapientis, quatenusque minus fit vere sapiens, r. 20; xvii, 376, 307. Homo interior, cum veritatem fit sapiens, minus est illa illuminatur, qui est homo verum, xxxvii, 300. Uode sicut omnes beati, sic et sapientes eos solent, xxi, 326. Sapientis animi astruenda auctoritas, r. 21. Sapientibus obtemperare totum animu, xxvii, 22. Sapientis non queritur, nisi esse credatur, *ibid.* 34. Sapientis proprie, nonum in bonam partem laudabiliter appellatur in lingua Latina, v, 547. In Scriptura tenentur septem ab ipso in notam partem sanctorum, *ibid.* 518. Sapientes et prudentes, quibus aliorum quae mysteria datur, xvii, 272, 275.

Sapientia septem, r. 466. Quo tempore forunt, *ibid.* 467. Viri sic appellati sunt, *ibid.* 463. Sapienter septem reliquarum, *ibid.* E septem sapientibus solus Thales Milesius disputationis suis literis manifestavit, r. 362.

Sapientia, Graeci qui, r. 506.

Sarae cur nomen mutatum, et utrumque nomen interpretatio, r. 387. Sara sterilis, xvii, 128. Sara sterilitas quid significat, r. 294. Sarae sterilitatis causa multiplex, *ibid.* 337. Beata Sara manegerat, cuius delectavit mulieribus, iterata a Deo in pareret et lactaret filium, xxv, 161. Sara sterilis ex quo astruitur natalitas Christi ex virgine, *ibid.* Causa

due propter quas Sara parere non poterat, xxx, 201. Sara usa est iure suo in utero Agar, r. 270. Abraham progamante probris operam ad Agar ancillam fecunditatem ab exoris Sarae sterilitate transfudit, xvii, 122. Sara facultatis quomodo Dei, r. 337. Emortuum vitam Sarae ad evulsionem senium Dea vivificavit, xxxv, 212. Sara coniugium ei carni Christi progamante famulatum est, cui virginibus Mariae, Sara, 320. Sara sterilitas, lae genuit cum pareret, xi, 25. Sara quomodo Abraham soror, xxix, 38. Sara Amstelredam non est nummulus, xxxviii, 245. Sarae pudicitia in Aegypto custodia, r. 320. Sarae non fuisse pollutam concubitu regis Aegypti, nemo Hieronymus, vi, 128. Sara Aegypti illigebat, non exidit illius, sed salubri correptione, xxxix, 175. Magi Agar persequuntur Sarae superbiendo, quam illam Sara coerecdo, xi, 448. Sara et Agar duo Testamenta administrant, xli, 492. Sara figura Ecclesiae, xi, 331; 332; xxxix, 41, 42.

Sarcinulae quodam tegmina capium significant, r. 273.

SARACENI olim Arabes et Madianites appellati sunt, vi, 448.

SARCIAM Christi non leveu diceret, nisi cum portante portaret, xxi, 228. Sarcina Christi leve est amantibus, *ibid.* 217. Sarcina Christi penae sunt, xvii, 510; xvii, 407. Penae habet, r. 101. Sarcinam suam unquamque portat, xxxii, 155. Cupiditudo sarcinam, xxi, 404. Secundum cupiditatem quaeque sarcinam suam portat, bonus bonum, malus nullum, *ibid.* 408.

SAROPHICAE perisus, xviii, 502.

SARAPATALES, Aegyptiorum rex, voluptatis delictus, r. 89. Sarapatales epithetum, *ibid.* SARMOECIAE concilium, xxxvii, 412. Sarmaecus tibi, *ibid.* 206. Episcopi qui illi palefropi sunt christiani omnibus nominantur, *ibid.* Vide CONCILIA. SARMOECIAE concilium communioms Donati ultraedit Donatista, xxxviii, 449. Quae hujus concilia sunt, *ibid.*

SARMAECIA. Vide supra SARMAECIAE.

SARAFON Xanti fluvius ex Europa, r. 440.

SAY EST modus inter nimium et pauperem, xi, 363.
 SAYAS transfiguratis se in angelum lucis artes quando perniciose, quando non, xxvii, 436. Satanae artes nullus hominum vult evadere, nisi regat cogitatione *Deus*, *ibid.* 437. Satanas an possit per Salathiel ecludi, xxxviii, 429. Satanae opes: *opere* Solanae aliquando excludunt, xxxviii, 507. Satanae ignis in Scripturis saepe reperitur utilitatis, xxxviii, 526. Satanae triumphus est Missensio Christianorum. *Vide* *Dissoletus*, xx, 100. Quomodo in Judaea, qui iam a diabolo possessus erat, introivit Satanas, xxvi, 405. Salaminae Christus viceps Petri, xii, 110, 114.
 SATANAS haereticus, xxvii, 329.
 SATANES non solo Deo posse, xii, 352. Cur non saltem modo, et quando saltem, xi, 75. Solitare animam quid possit, *ibid.* 76.
 SATANES aeterna, quae, xv, 290.
 SATANES actio pro commissis cum vite multatione, xxi, 315.
 SATANES a Sicilia, xxxi, 429.
 SATANES nomen honoris, vii, 376.
 SATANES quae pater regis, vi, 376.
 SATANES pauperum qualis, xii, 305.
 SATANES urbs, xi, 313.
 SATANES haereticus dicebant mundum solos Angelos septem praeter consensum Dei Patris fecisse, xxvii, 218.
 SATANES haereticus, a quo Salathiel, xxvii, 418.
 SATANES episcopus Maximianista, viii, 91.
 SATANES episcopus Eusebianus, iv, 245.
 SATANES a Victoriana, xxxi, 435.
 SATANES ab Alcinus, xxxi, 441.
 SATANES episcopus Donatista, xxxii, 430, 473.
 SATANES a Troco, xxxi, 436.
 SATANES, presbyter, x, 829.
 SATANES presbyter alius ad unitatem Christi conversus, xi, 86.
 SATANES ad quem scribit Cyrenius, xxxi, 372.
 SATANES excrucior, xxxix, 442.
 SATANES tribuens plebis, ii, 155.
 SATANES fossor, xxxii, 408.

SATURNUS scops, xxxviii, 309.
 SATURNUS cognitur Apringianus christianus, xxxii, 449.
 SATURNUS episcopus, xi, 389, 434.
 SATURNUS, xxxii, 9. Saturnus Italiae Graece dicitur, 7, 140. Saturnus a statione dicitur, ii, 325. Saturnus Latine sic dicitur, quam Saturnus annis, xix, 373. Secundum recentiores Platonius velat a dulcitate intellectus sic Saturnus appellatur, *ibid.* *Græce* *scops* vocatur, *ibid.* Quare saltem tenet, *ibid.* 374, et simulverum ejus cooperio capite factur, *ibid.* Saturnus temporis longitudo est, xi, 179. Saturnus ante filium Pietum in Italia regione crevit, iii, 450. Saturnus ipse est Jupiter, iii, 325. Saturnus cur patrem castrare dicitur, *ibid.* 354, et filios devorare, *ibid.* 352. Saturno suppositus lapis, quem pro die devoraret, *ibid.* 330. Saturni labale interpretatur, *ibid.* 333. Saturnus Jovi arma fugiose ex vetusta historia acceptum est, xxxvii, 293. Saturno hostis humanus adoler, vi, 354. Saturnum quibus rationibus prestantur esse cadendum, *ibid.* 414. Saturni stella, *ibid.* 428. Saturnum inter sidera maleficum deum constituerunt Mathematici, xii, 376. Saturnus triginta annis circulum siderum peragat, 7, 132, 196. Saturni annus est triginta annorum, *ibid.* 449. Quare Saturnus est frigidissimus, *ibid.* 196. Saturnus tardus est, quia visio aquae frigidae, quae supra eorum sunt, *ibid.* 189. Saturnus Hebraeorum Deus putatur, quare, xiii, 476. Saturno dicitur fuisse pater nostrus propter subitum quendam patrem, xxvii, 523.
 SATURNI interpretatur Petrus, non Appellatus, vii, 250, 462. Suii primo rex Ieruzalemis quod annos reg. xviii, iii, 478. Spiritus Dei in Soale bonus et malus, quomodo, xxxviii, 195. Suii quomodo malo spiritu invadeat profurbator, qui prius spiritum propheticum ceperat, *ibid.* 190. Quomodo spiritum malignum, quo vocabatur, dicitur esse spiritus Domini, *ibid.* 121. Suii pernicios Davidem spiritus propheticus et bono corruptus, *ibid.* 196. Suii persecutor sacri David, xxi, 259. Suii prophetabat halens prophetiam, sed

non habens charitatem, *ibid.* 261. Suii malis cum esset, prophetavit, xi, 106. Suiiis quantum honoravit David impiter sacrosanctum unctioem, xxxii, 68. Cur David tanto tempore veneratus est actionem in Soale, iii, 388. Suiis regnum umbra futuri regni in aeternitate mansuri, *ibid.* Suii figura est regni temporalis, viii, 401, 404. Suii figura erat populi Judaeorum, viii, 401, viii, 257. In Soale Soalus prodigialiorum, xix, 489. Suii rex pessimus, xxi, 217. Suiis teclatari mores, xxxviii, 489.
 SAULI nomen ex Saul, ix, 437; xix, 439, 489; xxi, 132. Anania ad Saulum velat ovis ad lupum exhibetur, xxxii, 260. Julitior adire Saulum, *ibid.* 264. Saulus ab Anania baptizatur, nomine mutato in Paulum, *ibid.* 269. Conversionis Sauli historia, *ibid.* 264, 265, 267, 268, 275. *Vide* *Paulus*. Sauli et Pauli quae diversitas, xxi, 247. Omnium manibus Stephanum lapidabat, xxi, 473. Sauli juvenis conversio gratiam gratulans prodit, xxi, 437. Sauli conversio forte debetur orationi Stephani, *ibid.* 233. Sauli factus compunctus corde, sola corpi pati, quia faceret compuncti corde, xi, 273. *Vide* *Paulus*. In Saulo Ecclesiam persecutor, tantum desperat agrotio, ineluctis Christus signatus malignitatem actis suae, xxi, 174.
 SAULVA pontifex, xi, 262.
 SCANDALUM, xxxii, 44.
 SCANDALUM et presura, xviii, 378. Scandalum ab oculo, a manu et a pede, *ibid.* 380. Scandalum est haereticis destructio. *Vide* *Bioglyphi*, xxi, 188. Scandalum est filiciter nomen, xxi, 406. *Vide* *Felicitas*. Scandalorum casus secreta et subdita, vii, 92. Scandalum fratris peccatum est in Christo, xvii, 243. Qui scandalizant in Christo, tantum a obo ununtur, qui in Ecclesia tanquam a luna, xvi, 460. Qui scandalum non dolent, non est in eis charitas Christi; qui autem etiam de talibus cogunt, abundant in eis malignitas diaboli, xxxix, 82. Scandalum ne in usum plebis profertur, praeviret cogatur Augustinus, *ibid.* 87, 88. Scandalum, unitatis amore toleranda, xxvii, 328. Quo plus quis proficit, eo majore videt scandalum, xi,

353. Scandalum interdum debet avocare ab operibus bonis, sed non semper, xxi, 400; 401. Contra scandalum quomodo munimus, xxvii, 277. Inter scandalum unum est remedium, ut non male sentias de fratre tuo, vii, 412.
 SACRES Priopi, xi, 243.
 SACRARIUM DE IUDIS existunt, xxxvi, 388. In lege innumeri erant, xli, 529. SACRIFICIA, festum tabernaculorum, xv, 334, 330, 357. Sacramenta de fabricatione temporum, xix, 198. Sacropogis quomodo spiritaliter iam intelligenda, xxxviii, 283. Sacropogis festum, mysterium Christi, xv, 347. Sacropogis festum hodieque celebrant Judaei, xix, 138.
 SACRIFICI actores in reipublica administrationem apud Graecos precepti, ii, 73. Sacricii apud Romanos infames, ii, 105, 108. Sacricii non contentione laudantur apud Romanos, apud quos coluntur, qui ludia sacris scientia, xxi, 76.
 SACRIFICIA, xxi, 30. Sacramenta usitatis dicuntur quae figura, xxi, 56.
 SACRIFICIA quae sit secundum Faustum, xxxvii, 208. Schismata, recens congregatio, ex aliqua sententiarum diveritate dicens, xxxii, 342. Schisma in diversis signis laeosis in sacris degenerate dicitur, xxxvii, 253. Schismatici nulla causa licita, xxxii, 414. Praecedenda unitatis nulla est causa necessaria, xxxi, 172. Nulla est causa corporalis separationis honorum i malis, *ibid.* 428. Separatio nonis, non corripit praecipitur, *ibid.* 187, 188, 189. A Catholico, si separatus, stultus fore saluberrim, ut contra canonem Dei Scriptura aliud sentiant, non recedendum, xxxii, 243. Israelis accessio a regno Juda non schismaticum fuit, *ibid.* 254. Adversus hypocrisis sic ostendendum ut cavetur periculum schismaticis, xxv, 388. Schismata, si separata, *ibid.* 199. Schismatici, sacramenta pernicia, *ibid.* 199, 203. Quod ex vano et temeraria separatione sequitur, xxv, 226. Ubi schismus non est, non potest esse justitia, xiv, 144. Charitas unitatem scindi solet, xvi, 469. Probat esse qui schismatici fuerunt, aere Dominicae, utque ad tempus utilitate ventilantur,

velut paleas sustinere; nisi esse a nobis vultis asperare; lv, 323, 326. Scenizem esse a communi omnino gentium recte separare unde certi sumus, xxxix, 194.

Schisma Veteri Testamento crimen gravissimum et combustione libri prophetici, et fabricacione libri, xxxviii, 474. Volens gravissimum adulterium vel subdolum, xxxix, 246. Schismata criminosi loqui auctoritate quam traditionis, xxxxi, 148. Quisne hominibus, xxxxi, 515. Schisma exheretico innumerabile, *ibid.* 120. Schismata sacrilegia nihil gravius, xxxxi, 172, 273. Schisma vitium est mors, *ibid.* 282, 284. Schisma vel heresis hanc fecit quam mors corporis, *ibid.* 114. Schismata omnia scelera superat, *ibid.* 126, 127. Schisma a peccato in Spiritu sancto, xxxxi, 472. Schismata Dei odit, xxxviii, 441. Schisma quantum divino iudicio pendatur, detestatur Dathan et Abiron supplicium, xxxxi, 123. Schisma a solo ipso vera unitate iustissime nuntiare, xxxi, 351.

Schismata male narrantur, xvi, 495. Schismatum origo odium fratris, xxxi, 222. Schismata ex ipso animali sensu generantur, *ibid.* 257. Schismata, omnia per carnales sunt; xvi, 194. Schisma facere non potuerunt nisi unde superbie timore facta, hoc in schismata livore veniunt, ut scelerum compendiate exierunt, aut carnali timore perverti, xxxi, 229. Schisma heresis Damascius male perstruendo fecerunt, xxxix, 133. Schismatis tantum crimen objicit Augustinus Damascius, *ibid.* 133, 136. Communio inordinata non debet aliquam participationem sacramentorum vel possessionem facturam, xx, 79. Id dixerunt Damascius in celli, Carth., xxxix, 310, 320, 321. Hereses et schismata significantur per filium Celsure, xxxi, 152. Exhortatio ad schisma præcedendum, xxxxi, 149.

SCHISMATICI quid ab hereticis distent, xvi, 368. Heretici et schismatici de matre adolescentuli, et de matre seu nati sine reprobacione, xvi, 124. De liberis nati, sed secundum carnem, *ibid.* 122. Schismatici se solos Christianos jactant, et damnant ceteros, xxxxi, 525. Schismatici auctores omnes eam quam

casam antiquam, justas alienis peccatis maculari. Quomodo cum eis sacramenta communicent, xxxxi, 231. Quomodo idolum, *ibid.* 202. Schismatici quidam facti, dum timuit maculari per consortium peccatorum, xvi, 181. Zanania et falsos fratres usque ad mensis tempus inter fragmenta tolerari necesse est, *ibid.* 122. Schismatici in parte Christum volunt extendere, qui enim totum, xvi, 456. Amans partem divina est; si divina est, in corpore non est; si in corpore non est, sub capite non est, *ibid.* 388, 387. Schismatici et hereticos Christi peccata sunt, vii, 526. Schismatici inter mortuos et peccata computantur, xx, 341. Qui se separaverunt ab unitate, et animas se dicendo intermiserunt, spiritaliter, non carnaliter sanguinem fundant, viii, 320. Schismatici, homicidæ, xxxxi, 27. Schismate spiritalem vitam perdit, xx, 398. Schismatici ad Ecclesiam non pertinet, xxxi, 38. Schismatici tempore vite, vii, 206, 207. Schismatici ex omnia parte connectuntur Ecclesie et habent aliquam sanum, xxxi, 246. Sed lethali vulnere schismata illa aqua trahuntur ad mortem, *ibid.* 246. Schismatici in quo voluerunt sententiam, eo etiam voluerunt amari, *ibid.* 237. Schismatici ad populum Dei pertinent, etsi non per virtutem, certe per speciem pietatis, xi, 229. Schismatici et lapsum habent, non habent Spiritum sanctum, xviii, 313; xx, 467, 407. Schismatici charitas distat, xxxi, 256. Schismatici homines esse non possunt, xxi, 171. Separare ille debet, qui non errare, *ibid.* 169. Schismatici non peccant quilibet loco peccatum fecerit, xxxi, 247. Schismatici, per Christum totum cruciatu tolerantia, an laudanda patientia, xxxvi, 21. An illa patientia sit diuina Dei, *ibid.* 22. An ei proxi, *ibid.* 21. Quisquis ab Ecclesia Catholica fuerit separatus, quantumlibet honestate se vivere existimare, hoc solo scelere quod a Christi unitate disjunctus est, non habet vitam, xx, 79. Schismatici non esse partem in hereditate Dei, xxi, 238. Foris ab Ecclesia constitutus, seculo supplicio puniretur, etiam pro Christi nomine vivas incenderetur, xi, 383, 384. Schismatici non assumunt a Christo, quia unitatem assunt, ix, 203. Schi-

matici impugnantur, x, 474. Schismatici ad pacem pacifice revocandi, xxi, 369. Schismatici recte sequuntur ad unitatem per imperatores, xviii, 43. Illos ad communionem Catholicam violenter revocari, cum non approbat Augustinus, sed potius expulsum quomodo eis in melius munditia conferre posset diligentia disciplina, mutavit auctoritas, xlii, 520. Pæne in schismaticis decreta per legem Theodosii, xxxi, 140. Schismaticis ad Catholicam redeuntibus asserenda pietas voluntas, xxxxi, 16. Agere cum heretico vel schismatico de negotio amare licet, xxx, 46.

SCHOLASTICI, viii, 284. Scholasticorum apud Carthaginem licentia, xxv, 101. Scholastici Romani erant modestiores, *ibid.* Qui magistrum tamen sepe fraudabant, *ibid.* 109.

SCHOLASTICES jurisperita, xv, 12. SCIENTIA quid et quomodo in Deo, xxxviii, 204. Scientia Dei est causa rerum, scientia vero hominum causatur a rebus, vii, 21. Scientia Dei quantum in rebus movetur elucet, i, 252. Scientia Dei insuperabilis, vi, 24. Scientia apprehensio in Deo, vii, 301.

Scientia an sit sicut ac sapientia, xii, 261. Ab eo quod est scire dicta est scientia, xxi, 334. Scientia discernitur a sapientia, xxxviii, 205. Inter utramque quid distat, xxxviii, 489; xxi, 424, 426. Scientia est luminare minus, sapientia est luminare majus, xxx, 383. Scientiam tibi tribuunt Stoici nisi sapientia, *ibid.* 324. Scientia tertium gradum ad sapientiam, vi, 460. Scientia est cunctis alijs firma ratione percipit et cognita est, i, 295, 296; xxi, 478. Non solum revelatione reoritur, Scientia inventum, xxxviii, 266. Ea qua dicimus, manere semper, nec posse interire, ac per hoc non esse præterita vult Plato, *ibid.* Scientia ad ea, que corporis sensibus expeririunt, pertinet, *ibid.* 203. Scientia hominum, xxi, 473. Scientia et sensus quid differant, i, 402, 303. Scientiæ et experientie discrimen, xxxviii, 288. Scientia certa multarum rerum datur, xxvi, 141. Quædam in physicis certo

sciuntur, i, 87. Illa scientia dicenda non est, in qua, qui eam profectur, aliquando fallitur, *ibid.* 22. Scientia quædam non sunt hominum instituta, xv, 490, 491. Duplex genus harum scientiarum, *ibid.* 491. Insuperabilium eadem, aut par est scientia, xvi, 423. Scientia rerum humanarum, illa est, que novit lumen præteritæ, temporis decore, fortitudinis robur, justitiæ sanctitatem, i, 33. Scientia nostra constat ex visis et creditis, xxi, 115. Videmus autem alia sensu, alia mentis intuitu, *ibid.* 114, 113. Scientia mentis trahitur, sive per ipsam animam aliquid perpetuum retinet, *ibid.* 115. Falsum rerum scientia esse non potest, i, 69, 73.

Scientia amor, viii, 46. Scientia, præter homini, nulli animalium inest, *ibid.* Sensus irrationalium inest quædam scientia similitudo, *ibid.* Scientiam terrestrium celestiumque magni aestimare solet genus humanum; in quo profecto meliores sunt qui hinc scientie præponunt motu semetipsos, xxx, 229. Laudabilior est animus et motus et infirmitas eius, quam qui, ea non respecta, vias ædium scrutatur etiam cogitatur, aut qui jam cognitas et innotas ipse quoque ingreditur ad salutem ac firmationem suam, *ibid.* Cavendum a vane cogitationis aviditate, xxxxi, 518. Scientia innumera mala esse potest, *ibid.* 388. Scientia, anime eius est, i, 110. Scientie maior dicitur, vi, 313. Reprimuntur qui dicere vult moliorum animas et decrepitas filiorum, xxxix, 365. alique collectione senectutiarum discipulorum sententiarum alienarum, præcipue multarum, *ibid.* 388. Hæc voluntur animis imperitiam et humilitati maxime adversa, *ibid.* 377. Scire plurimam philosophorum non est vera eruditio, et humilitatis Christi oppositur, *ibid.* 377, 378, 381. Scientia dicere quantum, i, 187. Duda sunt ut scripturam possit et raro commutat, i, 49. Ad perveniendum ad scientiam, transcendendi sunt sensus interior et exterior, xxxvi, 213. Ad impedimentum rerum secundum animam gratatur corpore præcipue operatione, xxxviii, 36. Scientia tunc non inflat, quando charitas edificat, xxxvii,

131. Scientia nostra scientie Dei comparata; ignorantia est, xxvii, 291. Scientia quae non necessaria Christiano, quae sufficiens, xxvi, 160. Quas scientias et quantum nosse debemus, *ibid.* 103. Scientia necessaria ad virtutes habenda, xxx, 490. Quantum et quādo utilis scientia, xi, 461. Scientia quid pariat studiose Scripturarum, xv, 461. Scientia salutis caeteris praestantior, xxx, 292. Hoc est sola scientia magna, hominum doctorumque ipse per se nihil est, et quomodo quilibet est a Deo est, et propter quod, xv, 366. Ad scientiam Dei necessarium esse humilitatem, xix, 29. Quid sit hodie quique, utrumque novit ipse homo; quid cras, nec ipse, xviii, 273; xix, 538. Scientia utilis illa est, quae comes est charitatis, magistra humilitatis, xv, 410. Scientia cum charitate utilis, xix, 314. Scientia invidiosae, impietatis, et charitatis inimica, xv, 456. Scientia charitatis fructus, xi, 352, 353. Scientia ad finem charitatis utilis multum est utilis; per se autem, ipsa sine tali fine, non modo superflua, sed etiam perniciosa prolata est, xxxix, 524. Scientia dicitur castissima, xv, 37. Non proficit sine charitate, xv, 441. Ad fugiendam scientiam, ut inquit, xxi, 343. Scientia quae inflat, quantum est, xxx, 486; 491. Scientia sine charitate inflat, xxi, 413. Scientia etsi ad legem Dei pertinet, si in aliquo sine charitate loquitur, inflat et nocet, xxxi, 325. Praesens necessitas et desiderationem legis gratia ad huc requiritur, xxi, 64. Scientia plenitudo caritatis, x, 483, 484. Scientia Dei, domini est ipsius, xi, 71. Scientia minus domini quam charitas, xxxv, 131. Non est in hominis potestate quid sciat, xxxvii, 471. Scientiam necessariam quibus modis a Deo aliquo instrumentum quibus modis a Deo aliquo magistro populi docetur, xi, 75. Scientia magna, confidens in Deo, xxx, 421. In scientia rerum divinarum, nihil et humilia plus cogitando et arabo proficiunt, quam legendo et audiendo, xi, 110. Scientia ipsa punitum concisiva, si non fiat quod dicitur, xxi, 283. Scientia hunc nomine significatur, xxi, 322.

Scire, quod proprie loquendo dicitur, xxi, 472. Omne quod scire dicitur aut

scire corporis aut intelligentia habentis comprehenditur, xxviii, 47. Scire aliquid nos estimare non debemus, nihil quod maxime volens est manifestum, xi, 40, 47. Ea quae per corporis sensus dicuntur, vera esse non dubitandum, xxxi, 67. Duo sunt genera rerum quae sciuntur, *ibid.* 68. Nihil ita scimus, inquit nos vivere scimus, *ibid.* 65. et beatitas esse velle, *ibid.* 66. Rerum sensus nosse ad pertinet ad felicitatem, xxvi, 405. Quare quod scitur in hac vita non facit beatissimum, xxi, 471, 472. Qui se dicit scire quod non, nocentius est; qui se negat scire quod scit, nocentius est, xx, 283, 284. Non erubescendum est homini confiteri se nescire quod nescit, ne dum se scire mentitur, nunquam scire mereatur, xxi, 27. Ex me nonno scire querat, quod me nesciat scire, nisi forte in nocere dicitur, quod sciri non posse sciendum est, xxvii, 70. Non parvus est fructus, si quod quique vult dicere, potius prodere si sciat, dicitur non obesse si nesciat, xxvi, 625. Scire quasi tunc primum aliquid Deum dicitur, cum nos cognoscere facti, xvii, 37, 487, 488.

Scilicet ad hoc martyrum laudis, xix, 314. Scilicet ante martyres, xxi, 226. *Vide notam inferiorem.*

Scitula natus sunt in terra Aegypti de quo, mosca quaedam minutissima, liquetissimam, moribunde vellente, in oculis irruentes, non permittentes hominibus contere, terribis plaga fuerunt Aegypti, xxxi, 373. *Vide Scitulum.*

Scitopo, quasi imperioles, xxi, 283. Scitopo, xxxi, 373. *Vide Scitulum.*

Scitrio NABUCA electus pontifex ad inspicendam scaeta Phrygia, xi, 32, 65. Theotrium et spectacula prolubenda eade mensuri venantur, xi, 34, 36, 66. Noluit Carthaginiensis Roma simulam deliquare, xi, 33, 34.

Scitrio AFRICANUS major patrum salvam et liberam reddidit, xi, 149. Quam ingratia erga Scitrium patrum, *ibid.* Scitrio in agenda re familiari negotiorum, xxvi, 485.

Scitrio ZEALANUS, qui et Africanus minor dicitur est, xi, 106. Carthaginiem simulam Roma delevit, *ibid.* 130. Quid

de republica apud Catonem senserit, xv, 59, 61.

Scitrio de causa percutit, xviii, 578. Scitrio a galina conciditur et comeditur, *ibid.* 582, 584.

Scitrio apud Paganos ficit, xii, 197.

Scitrio non in Judaea erant, qui in officis iudicum, qui in officio, xviii, 331. Eorum officium; *ibid.* Scitrio non eruditus in regno Dei, *ibid.* 332.

Scitrio sua velle revocare, aut ab aliis reprehendi, nisi aliquid non bene positum est, quos stilium sit, xi, 90. Qui primas non potuit habere sapientia, ut non erret; secundas habet modestia, ut errata revocet, *ibid.* 91. Scitrio sua vel laudari subdolo peccatore, vel apud alios, se tacite reprehendi, Augustinus non placet, xxxix, 118. In scriptis suis quae displicent, se compungit; in his quae recte placent, Deum laudat vel Augustinus, xxxviii, 337. Scitrio cum quomodo Augustini editionem urget Marcellinus, quo ille ea possit vix defendere, xi, 82. Ipse vero dicitur, eorumque severus est iudex, quo pauciora sint qui reprehenduntur, *ibid.* 34, 32.

Scitrio facti uno spiritu locuti, xv, 34, 35. Cum se loquuntur, loquuntur de alio loquuntur, xvii, 123. Scitrio Ecclesiasticorum auctoritas canonica distinguenda, xxxix, 209. Lect aliter sentire ac scriptores Ecclesiastici, quomodo aliter sapientum quae veritas possunt, *ibid.*

Scitrio facti auctoritate de merito audent. Multum, dum quidem accipiunt, quodam respondent, xxxix, 181, 332, 333. Falsa esse dicitur Scitrio testimonio quibus non poterant respondere, xxxvii, 298. Libros veteris instrumentum non recipiebant, nos, non nisi qui volebant, xxxv, 128. omnia corrupta agerebant, *ibid.* 130. Scitrio vanopis, quos accipiebant, quodam falsis sententias praestatas esse contulerunt, xxxvii, 474. Scitrio esse corruptas impendent dicebant, xxxvii, 9. A quibus corruptis esse putantur Mathias, *ibid.* 10. Harumque impotentis Scitrio Veteris Testamenti facit iudicium, qui cum ea Deo homo summo et vero, fronte sacilegus impietatis negat, xxxiv, 59. Scitrio

uratum reprehensus a Deo humiliatus, xxi, 510, 311. Fausti calumniae adversus personam, aut eorum factis in Scitrio relata diluuntur *loto libro XXII contra Faustum*, xxxix, 3 ad 409. Scitrio se ab igne servasse iactant Donatiani, xviii, 68, 69. Codex Dominici a Donatiano in ignem missi, xi, 465.

Scitrio sacra nesciens oris est ex peccato, xxvii, 456. Scitrio sacra laus et dignitas, xxv, 379, 380; xxxix, 400, 347. Scitrio veteris Testamenti auctoris dignitas et excellentia, xxviii, 18. In utroque Testamento praesertim eodem, eandemque promissa reperuntur, xxviii, 110, 112. Scitrio sacra divina auctoritas, xxv, 121, 358, 377, 378; xxvii, 304. Scitrio auctoritas mirabilis, xii, 75, 78. et eminentissima, *ibid.* 9. Scitrio facta in summo et excellenti auctoritate culmine collocata, xxxix, 208, 209. Notum religionis historie quiddam restat, est falsissimum, xxi, 497. Solos auctores liberorum canonorum non errasse aliquid scribendo credendum est, xxxix, 97, 112, 113. Scitrio canonice auctoritas nulli reddi, xxxix, 268. Scitrio sacra caetera auctores, xxi, 193, 432.

Scitrio vanissima quo condita, xii, 6. In ea Deus ipse loquitur, xv, 402. et hoc ostendit Apostolus, xxix, 401. Scitrio Veteris Testamenti sunt Dei veri et boni, *ibid.* 402. Scitrio sacra sunt quae venerant ad nos de patris nostra, xi, 316; xxi, 68, 69. Scitrio sacra est venerabilis stylus spiritus Dei, xxv, 167. Scitrio pro Deo scripta, xxxix, 401. De Scitrio sacra fuisse dissertur, xxvii, 225, 530. Scitrio auctoritas uale prelaudo, xxvii, 229, 303, 304, 363, 304; xxxix, 86, 142, 143, 225, 367, 368. Scitrio fidem non rebus, ipsi probat, xxxvii, 365. Scitrio auctoritas in narratione rerum postquam, xii, 496. Scitrio verax est, officium non monstratur, 317. Scitrio veteris Testamenti auctoritas commendata a Christo et Apostolis eius, xxx, 32, 387, 388, 403. Scitrio Veteris Testamenti a Christianis esse compositas vel ipsi Iudaei negabant, xxviii, 370. Nullus in Scitrio

594; vi, 195. Asterisci in Scriptura, ut ostenderetur, ex quibus appodit erant non esse in interpretatione Septuaginta, sed esse in Hebraeo, xi, 275. *Vide Lex*. Scripturas sacras cum interpretatione LXX. *confatit* Augustinus, vi, 143. Scriptura interpretata uulata, xxi, 320. Scripturarum Latina versio in diuersis codicibus ita variis est, ut tolerari uix possit, xxxix, 88. Tanta Laliorum interpretum imperitia exerece optat Augustinus, *ibid.*, 120.

Scriptura sic sunt a Spiritu sancto inspiratae, ut quaedam in eis obscura, quaedam manifeste essent, xxxii, 220. Haec manifeste obscura, et obscuris manifesta eae interueniunt in Scripturis, xxi, 229. Etsi in Scripturis innumera latent, tamen ad ea que necessaria sunt salutis, non facta in eis perueniunt difficultate, xxxix, 508. Scriptura clara in his que ad salutem necessarias sunt, xxxvii, 387. Scriptura obscuritas ostendit, ut, 92. Iudam inuulit, ix, 438, 439. In Scripturis eae quaedam clausae, quaedam aperta, xix, 326. In Scripturis alia secretum absconditur, ut querescentes exerserant; alia in promptu ponuntur, ut desiderantes cognitione, xxv, 431. Scripturarum uerba quaedam obscura, et uerba profana, quod multis intelligentibus repererunt, vii, 270. Scripturarum sacramenta quaedam clauduntur, non ut negentur, sed ut pulsantibus aperiantur, x, 365; xii, 509; xx, 409. Obscurum aliquid est in Scripturis ut exerecent acceptiores et expectare sit ut seruandum quod donetur, xii, 506, et ut non libere in interpretatione decedantur ab ducto intentione, viii, 151. atque rei iam cognitae tanquam noua fiat ipsa cognitio, xii, 334. Scripturarum labera maxime ualent ad amorem ueritatis accendunt, delectant homines falthis ueritatem, xxxv, 504. Scripturarum hoc solent manifeste in partem, sed etiam obscuris exerecent nos uult Deus, xxi, 504; xxxviii, 40. In Scripturis sanctis quod ad exerecentia mentes fidelium obserece ponitur, gratulandum est si multis modis, non tamen inopitenter exponitur, xxx, 146. In omni copia Scripturarum sanctorum pascentur operari, exerecentur obserece:

illie famae pellitur, hic fastidium, xviii, 294. Alie posita sunt sacramenta Dei, ne fastidiamus oblata, ne proupta uideant, ut quosita cum difficultate in maiori iuenditate inueniantur, xi, 118. Scripturae ad iuenditatem elatue uolunt, xxi, 326. Et in uia contemplationis in Scriptura, que ex abstrahitibus locis euulcentur, xxvii, 327. Ad hoc prophetiae obscuras esse Deum uoluit, ut illas praedicatoris interpretando, quod de nubibus saginam spiritalen induerent, xii, 512, 513. Scripturae, syrae ob opacitates et umbracula mysterium, viii, 361. Pia fides et humilis inquirito ad eam intelligentiam necessaria, xviii, 109. Scripturarum inuestigatio non debent esse contenti, xii, 129. In Scripturarum obscuritatibus, tractationes earum non sunt temere sequendi, *ibid.*, 132. Scripturae sacre praesentatio in curiositatis molestem est, iv, 400. Non ad solam Dei naturam pertinet que scripturae prohibentur, xxxvii, 370. In rebus obscuris alia Scripturae non adiuuant, cauenda iudicandi tenentia, xxxvii, 387. Scriptura sacra nonne temere reprehenduntur, cum non intelliguntur, xxviii, 21, 43, 44. Diuina eloquia salubria sunt bene intelligentibus, periculosu his qui se uolunt ad censuram peruersitatem detempere, xii, 364. Scripturarum sacrae mentes edificant lapsos, saluam euerunt, xvii, 163. In Scripturis multa latent, que haereticorum questionibus respondendo aperta sunt, viii, 534; ix, 301. Scripturae sacra etiam non intelligunt, qui agnoscunt, xv, 409, 507; xvi, 18. In obscuris Scripturae locis quid speret obedi pios lector, v, 187. Obscure Scripturae loci ex apertioribus explicandi, v, 82. aut per recapitulationem, v, 46. Manuseta et locutionis reuelatur Scripturarum obscura, xii, 208, 210. Scriptura obscura a pio et in pio discrimine ab scriptura, xv, 409. Scripturae que duplicem sensum parere possent; bene precipiti interpretatae affirmatione, v, 183. Eundem Scripturae locum uarie intelligi nihil prohibet, v, 33. Quis frustra esse possit ex interpretatione Scripturae illa, que fit querendo, non asserendo, v, 187. Locis incertes totius per alios

Scripturae locos, quam per rationem exponitur, v, 33. Scripturae obscura loca illis manifestis minime dubia explicatione, xii, 32; xvi, 548; xxi, 432. In Scriptura difficultatibus, honora uerbum Dei, differre peccate intelligentiam, xii, 209. Scripturarum Dei qui diligit etiam quod in ea non intelligi honoret, xv, 537, 538. Honora in ea quod non intelligit, et tauto magis honora, quanto plura uela ueritas, xviii, 108, 109. ad omnes Scripturas potius desideratur pietas et humilitas quam acumen ingenii, *ibid.*, 109. Antequam scias quate quod dictum sit, credo ita dici debuisse ut dictum est, xxi, 6. Scripturae difficultas non est in obscuris sensibus, quanto ad alter spiritus, xix, 375. Scripturae tunc et deuote se ipse aperta, ut merito illi pondantur obscura, xviii, 34. Ipsi desiderium intelligenti, orabo et apud Deum, xix, 375. Faleter Augustinus se in ipsis sanctis Scripturis multo plura noscere, quam scire, xxxviii, 323. Errores non seruantur in eadem in Scripturis intelligentibus, xxxii, 47.

Scripturam contingit non intelligi quod ignota uel ambigua, ix, 483. Ambigua Scriptura aut in uerbis propria est, aut in translatione, v, 4. In ambiguitate uerborum sacra Scripturae quid agendum, ix, 468; v, 4. 5. Ideo uerbum in Scriptura non semper idem significat, v, 40. Nomen Hebraeo, Syra, Egypti, etc., que in Scriptura sacra sunt, tempore Augustini erant interpretata, iv, 505. In Scripturis omne quod dicitur siue fit, aut intelligendum est proprie, aut figurate, aut utraque ratione, xxxv, 170. In Scripturae uerbum tripliciter asseris, xxx, 923. Scripturarum quarumcumque tres differentiae, xxxvii, 43. Ignoti uerbi aut ignote locutionis uel serenda cognitio, ix, 471. Scripturis locutionis genus familiaris est, ut conuulsi, Et, praesertim, cum sententia uel praesertim, cum sequens aduulcentur, quid hoc implicet, xvii, 135. In Scripturis propositiones uulcentur quomodo intelligenda, xvii, 294. Scripturae nonnumquam continetur pro contento ponit, xi, 227. Ita loquitur de parte, tanquam de toto, v, 340; xi, 431. Dicitur plurali pro singulari, xii, 357. Pro omnibus aliquid

ponit multos, xv, 133. In Scriptura et Patribus sermo peruenit ad omnes dirigitur, licet de quibusdam tantum sit intelligendum, xxxix, 139. Multa dicuntur inuulgata facta, cum in operibus sunt, xx, 320. Scriptura in prophetia narrat futura, xi, 374. Ponit futurum pro praeterito, et praeteritum pro futuro, xxvii, 202. Praeteritum pro futuro saepe, raro autem futurum pro praeterito, iv, 119; vi, 437.

Scripturae traditiones aut iam impletae aut omnino implenda, viii, 219, 213; xii, 465. Scripturis praedicta, iam uideri impleta, xii, 305. Scripturarum nos in numerando, xviii, 134. Scripturae loca in quibus accipitur numerus pro numero, xxxvi, 126, 131. Scriptura summa solida uulatur ad consumptanda temporis, vi, 247. Quomodo tollenda ambiguitas ex pronuntiatione, v, 6. et ambiguitas dictionis, *ibid.*, 8. Illud et Joann. *Quod hoc uisum est in uita erat, etc.*, quomodo distinguendum, v, 322. Eius que legitur in Scriptura, aliqua eius que non legitur intelliguntur, xxx, 56. Quae Scriptura retinet, quatenus coniectando praesertim iure, v, 316. Usitatum est locutionis genus in Scripturis, ut quod semper est, tunc fieri dicitur in alio, cum in eo cognosci experti, xxxviii, 104. Cognitis sideribus agni multum, etc. prope nihil adiectum adnotationem Scripturarum, iv, 494. Ad intelligentiam Scripturarum conducit regnito analogiam, herbarum, lignorum, etc., *ibid.*, 493, 506. arium cogitatio, *ibid.*, 495. et dialectica, *ibid.*, 496. Quibusque in Scriptura nominata membris dei potentiam operibus inuulgata intelligi, xii, 219. Scripturarum diuinarum moris est personae Dei triseruo, quod in nobis fides, uti congruentur dici potest, vii, 126. Scriptura quaedam de Deo, humana modo dicit, ut nobis latentibus ipsis contentibus, xii, 181. Verba quibus de Deo aliquid congruentur dicitur uidentur, humane capacitatis astra non, quam diuine subleuati, xxxviii, 203. Quare Scriptura loquens de Deo in istis uerbis uulatur, que apud homines in uita non solent, xxxviii, 125. Scripturae summa de Deo loquens uerba uulatur, nihil de Deo digne posse dici ostendit

ibid. 118, 125. In Scripturis eae quaedam iudicio dei enuntiata, quaedam facta narratur, xxxi, 74. In Scripturis sunt quaedam, quae dum non sibi conveniunt casualiter addita, non alioquin spiritualiter ea intelligere, xxxix, 403. In similibus quae ab expressis laudatur, 219. Quid respondendum, si quid velut absurdum movetur in Scriptura, xxvii, 304. Quae ita dicuntur in Scripturis, ut rebas hominum seu divinitus gesta irve per modum conveniri non possit, non libenter sunt dicta, xxi, 371. Scripturae sacrae huiusmodi videtur, xvii, 102, 379. Scripturae analogae est liber, qui, exceptis et aviliis quibusdam sententiis, non videtur sibi contrarius, xviii, 102. Scripturae concordantur haec in speciebus contraria, xxvi, 379, 405, 459; xxviii, 27, 467; xix, 297, 251. Habent quae omnia Dei verbo in corde commensurata, et Scripturae nulla discordia est, xxvii, 391; xxix, 349. Per Scripturas quaedam in rebas videlicet quasi absurda miscet Spiritus sanctus, ut cogat nos ita spiritualiter quocumque, xi, 419. De rebas naturalibus, quasi secundum Christianas litteras loquendo, nihil tenere affirmanda coram iudicibus, v, 183, 191. Quod de littera veritas veritatem docemina denotantur potest, Scripturae non est contrarius, *ibid.* 187. Ubi res naturaliter obscura nostrum modum vincit, et aperta divina Scriptura non subvertit, tunc ratio hinc aliquid definire humana conjectura non praesumit, xlii, 27. Melius est cum pietate noscere, quam cum ratione iudicare, xix, 143. Scripturae sacrae, remissis falsitatibus, gradum evadit ad divina, xxx, 182. In Scripturis multa vitia reperiuntur, xxi, 359. Eadem multipliciter dicta sunt, ut varietas locutionis fastidium tolleret versatili, xvii, 334; xvi, 335. maledictionis, non per molestiam, sed per problemata dicta sunt, vii, 149. Juratio cum occurrit in significatibne prophetantis, non sicut in ore jurantis accipiendum, *ibid.* 168. Non omnia quae narratur in Scripturis aliquid significant, vii, 287. Quae vero aliquid significant ad Christum et Ecclesiam referenda sunt,

ibid. In historia Genesee non omnes homines nominantur qui tunc erant, *ibid.* 231. Quodnam est propositum historiae Genesee, *ibid.* 231. Genera rerum gestarum distributa sunt per libros Scripturae, non temporum ordo constant, vi, 451.

Scripturae non semper proprie loquuntur, v, 410. Cur in figuris scripturae loquitur, xix, 9. Locutiones tropicae Scripturae miscetur propheticae, xii, 409. a propriis, xv, 124. In his quae Scripturae narrat, quaedam secundum prophetas figurantur, quaedam secundum fidem rerum gestarum accipi possunt, v, 158. An quiddam historice praedictum quodamque refert aliquid allegorice imendum significet, xii, 370. Figuratae locutiones Scripturae ad litteram accipiuntur miserabilis servitus, v, 10. Avance non est cum intelligitur raris subijctis et quomodo litteram, *ibid.* Augustinus in esemenda Scripturis ad litteram accipit, *ibid.* 110. In Scriptura multa pars per allegoria et enigmata parva velut sola insimulantur, parva etiam facta maronum, xxvii, 319. Figurata est et mysticam, quod in Scriptura non potest exponi secundum litteram, v, 81, 216. Usc ad fidei veritatem non nam honestatem referri, *ibid.* 15. Scripturae loquendi modi non plures quomodo intelligendi, iv, 399. Quamvis raris in explicanda allegoria loquendo, vii, 196, 197. Impudenter non nisi ostium aliquid in allegoria positum pro se interpretari, xlii, 27. In Scripturae non est testimonio quod habet et in manifesta testimonio quod habet et in manifesta testimonio quod habet, *ibid.* 303. Omnia quae in Scripturae videtur quodam modo rerum, quasi significati, quinque personae, xii, 514. Et rebas gestas quas Scriptura narrat, littera praesumit, *ibid.* 303. Omnia quae scripta sunt, etiam de conditione mundi futurorum, xvii, 337. Non quocumque narrat sacrae Scripturae, imitando personantur, xxviii, 186, 223. Quomodo interpretandi Scripturae loci, qui scribitur aut figuratum redolent, et tametsi v, 17, 18; xxvii, 74, 76. et illi in quibus facta quibusdam laudantur bonarum hostie moribus contraria, v, 28. aut per

catamignorum veterum referuntur, *ibid.* 29. Quod in aliis personis perquam flagitium est, in divina vel prophetica persona, magna eiusdem rei signum est, *ibid.* 18, 19. Ad quid in Scripturis sacris quaedam bonorum multitudine et lapsum, et vicia quaedam malorum numerationes et proventus referuntur, xxxix, 405. Scripturae eae commemorant lapsum magnorum, xviii, 438, 439. Scripturae bona et mala hominum referentes quaedam iudicant, quaedam nobis iustitiam permittunt, xxvi, 504. Omnia quae sunt in Testamento Veteri, alioquin omnino prima aliquid significant, deinde quid significant quocumque, xxviii, 247. Omnia quae sunt in Scripturis, aut futura significant, aut idcirco ponuntur, ut significatibus connectantur, xxxix, 104. Quaedam mala opera hominum in Scripturis sacris esse significativa bonorum non imitari, *ibid.* 90. In Scriptura nihil quod significatibus tantis non sit, xxviii, 346. Scripturarum sensus figuratus, non est contentiosus, aut infidelibus ingerendus, xxxix, 345. In Scripturis, de quibuslibet rebas et verbis figura dicitur, etiam de re pendenda, non imperatoris, sed septem rebus audenda, *ibid.* 429, 431. Miris et raris similitudinibus sua endemque res in Scripturis saepe insinuat, vii, 183, 184. Figurae et tropi in Scriptura sacra delectant, xv, 430. Et animus corpori, ita sententia verbi proponenda, xxv, 492. Corrigendum ille qui in interpretatione Scripturarum esse fallitur, xv, 428. Scriptura. Quid in ea considerandum, iv, 447. In Scripturis quaedam ad fidem et doctrinam tantum pertinent, quaedam ad mores componendos, xxi, 371. Scriptura non asserit nisi Catholicam fidem, rebas praeteritis, praesentibus et futuris, v, 16. Quis aperte in Scriptura sua primo consuetudinem moreque vivendi, vi, 463. In Scripturae quae divinitus praeparantur, aut mores pietatisque formare, aut aliquid significare credenda sunt, xxxix, 104. Scripturarum prope omnia pagina nihil aliud sonant, quam Christum et Ecclesiam totis viribus distans, xxvii, 23, xxxc, 104. Scripturae propter Christum factae sunt, xii, 294. Scripturae veris nominis ad commendandam Christi adventum et praesigendam

Ecclesiam, xxx, 487, 490. Scriptura nova, Christum ardent et dilectionem monet, *ibid.* 400. In omnibus Sanctis gratia Dei quae liberat nos, commendat se nobis, ix, 365. In multis locutionibus Scripturae alterius animae, ut Christi gratia glorificata dulcescit, xxx, 329. Scripturarum sanctorum universae facies ad verbum addomest, ut qui gloriantur in Demio gloriatur, xvii, 162. Quomodo Scriptura informat mores hominum, v, 16. Quid liceat et non liceat, pleni sunt libri Scripturarum, xxi, 486. Per Scripturas divinitus humanarum voluntatum moribus subvertitur, vi, 458. Omnis moribus animae habet in Scripturis medicamentum suum, xvii, 60, 61. Medicamenta in Scripturis sanctorum, xvii, 431. Scriptura solitaria praebet praepcepta avaritiae, luxuriositatis, etc., xv, 321, 322. Magistra est humilitatis, xxv, 334, 378. Scripturae Dei similitudo adversus scandalum, xxvii, 307, 81, 85. adversus hominum detractioem sapientiaeque temerarias, *ibid.* 80, 86. Dolendum quod minus exerceat qui in divinis libris saluberrime praepcepta sunt, et carni suae et presumptionibus exerce libenter, xxxviii, 521. Non peritioe fallitur, nisi similitudo quicquid semper Scripturae ad genuinum claritatem detorqueat, iv, 448. Ille tenet et quod patet et quod latet in divinis sermonibus, qui claritatem tenet in meritis, xxx, 390. Scripturae nominis ad illi omnia tendit, ut fides, spes, charitas in animo edificentur, xxx, 397. Fides, spes, charitas accipiuntur per Scripturae sacras, iv, 448. Ad commemoratorem libere nostrae, ad consolationem ipsi nostrae, ad explorationem charitatis nostrae prophetos et apostolos libros locutura, xxvii, 203. Fide, spe et charitate homo solitudo non indiget Scripturae, sed ad alios instruendum, iv, 451. Scripturae praesentio dicitur, amor Dei proximi, *ibid.* 448, 460. In Scripturis potius vultus a Deo confectus, ad animum suum miris, xxi, 325. Quislibet salubriter mente contemplet, vel ore profertur, vel de quibuslibet divina pagina excipitur, non habet finem nisi charitatem, xxi, 355, 456, 357. Scripturae omnes nihil aliud te docent, nisi contentum ab

isto saeculo, ut amor tuus currat in Deum, xvii, 542; xix, 70. Non precipit Scriptura nisi charitatem, nec culpam nisi cupiditatem, iv, 453; v, 43, 46. Scriptura utroque ad dilectionem Dei et proximi quomodo ordinat, xxv, 490.

Augustinus esse quotidie experiri testatur, nihil in Scripturis esse, ubi duo charitatis precepta non reperiat, xxxviii, 523. Scripturas sine errore comprehendit ac sine labore custodit, cuius copiam esse charitatis, xxx, 289. Quod quid dilectus habuit latius in Scripturis a Christo non recedit; cum et fecerit Christus in se revelatis, intelligit se intellexisse, x, 446. Quare quaedam dicuntur in Scripturis quae ad civitatem Dei non pertinent, iii, 306. Ab Scripturae sacrae documentis non est divergens, i, 163.

Scripturae utilitas, viii, 401. Quando non inquiruntur Scripturas sensibus, aliquid quod scriptor forte non sensit, non tamen hoc sentire debemus, quod abhorret a regula fidei, a regula veritatis, xxvii, 247. Speculolum divinitus exhibitum in Scripturae sensibus, xxi, 388; xxvii, 87. Polistate et misericordia Dei continentur prope omnes Scripturas, ix, 142.

Scriptura, adversarius cum quo cito concordare debemus, xvii, 511. Scriptura Dei, tanquam ager ubi edificatur, xv, 454. Scriptura recta figuris et sacramentis, est celum multibus operum, xvi, 482, 484. Sententiarum sanctorum libri, eam appellat, vi, 188, 189; xi, 102. Scriptura quasi cor Christi, xi, 35. Epistola in Scriptura sancta, xxvii, 511. Quare quidam huiusmodi Scriptura vocatur, iv, 425. Scriptura tanquam lucerna in huius saeculi nocte accendit, xi, 408; xv, 362.

Scripturarum auctores montes et nuntio montium appellatur, xliii, 44; iv, 429. Scriptura sacra nubes est, vii, 290. Nubes in qua apparet Christi gloria, xxviii, 335. Eadem Scripturarum nube, pro quo conjuncte merito, et peccatori pluvia laetorum, et iusto pluvia libertatis infunditur, vti, 230. Scripturarum significationibus percurre in hac vita, xv, 163. Scriptura sancta, pascha, xviii, 56. speculum, xi, 97. specu-

lum fidele, xxix, 63, 64; 67. sincerissimum speculum, xxxi, 205. speculum neminem palpans, xxvii, 170. Scripturae sanctae, sancta specula, xxviii, 230. Scripturae cur stylus vocatur et calamus, ix, 300. Scriptura sancta, Augustinus thesaurus est magnus, xxvii, 411.

Scripturae omnes attentè audientia, sed maxime quae valent adversus haereticos, vii, 464. Scripturae non continentur haereticis, sed eis nisi videntur sectari, domo non vacantur, etiam, xxxix, 404. Ex Scriptura affertur non sunt ad disputationem quae utrique parti possint esse communis, xxxii, 220, nec quae sunt figurata et obscura, *ibid.*, 220, 223. Scripturas quando quae pervertit, quod agendum, xix, 174. Clerici mali pervertent utilitatem Scripturae locum de Eusebio, *ibid.*; Scripturarum studium, oratio, lectio exordium necessaria, xxxvii, 400. Ad iustitiam non tenent non tacere; ad oves autem, et si illi taceant, de Scripturis sancta verba pastores audire, xviii, 21. Timendum ne divina eloquia palpenter possint quam tractantur, xxxix, 225. Scriptura et sacramenta bona et mali communia, xvii, 192.

Scripturas divinas Antonius monachus et memociter audiendo tenuit, et prudenter cogitando intellexit, vi, 419. Idem de servo barbara Christiano narrantur, *ibid.*

Sermones diversa significant in Scriptura sacra, vi, 32.

Scripturae, insculpta laevissima, xx, 212. *Vide* Scripturae.

Scripturae aliquando universae per Adam tenerunt, vi, 569, 570. Scythae philosophi, *ibid.*, 570.

Scythorolus, quae olim dicebatur Bethoon, vi, 569.

Seraphianus, xlii, 370.

Sermones a similibus verum labentium utilitas ac necessitas, xxxviii, 275.

Serretis utilitas, xviii, 108, 109.

Serici, quid sit verendum Manichaeis, xxxviii, 368. Serici diverse sunt secundum varias differentias quae possunt institui, *ibid.*, 517.

Secundiani haeretici, hoc a Valentianis distare dicuntur, quod addunt opera turpitudinis, xxvii, 221.

Secundiarum a Thaulabeis, xxxv, 445.

Secundianus episcopus Donatista, xxxii, 430, 474.

Secundianus Priscianensis episcopus, xvii, 98.

Secundus, viii, 92.

Secundus Manicheus, ut in quo Amphitruon vocabatur, xli, 535.

Secundus a Capis, xxxi, 413.

Secundus a Cedis, xxxi, 401.

Secundus, sive Secundus Jacobinidensis episcopus, xvii, 98.

Secundus Romanus, xliii, 289, 317.

Secundus presbyter, xli, 178.

Secundus episcopus, xli, 230.

Secundus Tigianus, xxxii, 296.

Secundus Numidus, xxxi, 124; xxxvii, 74, 72. Ancior schismaticus Donatistarum, xviii, 39. Secundi Tigianus pedia Eusebianus in domo Urbani Donati habitans, xxxvii, 358. Ratio quam Secundus Tigianus traxerit de hisce, *ibid.*, 327.

Secundus Tigianus contra Caeilianum et collegae concilium contraxit, xxxii, 377. Carthagine, xxxiii, 73, 74. Secundi Tigianii concilium apud Cartham, xxxiii, 405. *Vide* Carthago.

Secundus Nigellus presbiter et confessor traditoris reliquit Deo iudicandus, et eos in episcopaliibus sedibus, monere permittit, xxxviii, 324, 325, 426, 429, 483. Etique ne schisma feret, pacem dedit, xxxvii, 30. Secundus Tigianus impudenter traditionis sacra prohibentibus miteribus, xxxviii, 429, 339. et de facto traditionis acceptor, xxxii, 406, 437. a Porporio Limtensi, xxxvii, 30. Secundus Tigianus Porporium Limtensem de homicidio confessum, ne priusquam periret vel episcopatum limini, *ibid.*, 336. et Nigellus presbiter vel officio ordinis tradere eum non recusavit, *ibid.*, 72, 74, 75, 232, 233. Acta Carthaginiensis, Secundi et Messurii dicuntur, *ibid.*, 81. Secundus Tigianus a primis traditionis se purgare non potuit, *ibid.*, 232.

Secundus minor, comagignensis Se-

cundi Tigianus, xxxviii, 462. Eius nepos, xxxii, 406.

Secundus iuges, xxxviii, 432.

Securus ius, xxxii, 435.

Securitas peccatori a Deo ministris data non prodest, nisi Deum accipiat, xvii, 415. Securitas peccatori, xii, 402.

Securitas tamquam Deus totus, et immortuus utilis timorem, xvi, 454. Securitas nulla nisi ut Deum audiamus, et promissa expectemus, xvii, 315. Securitas hominum confidentis praesidio Dei, viii, 240.

Securitas, si talis sit Deus, viii, 240. Securitas piorem sui Dei praesidio, xvii, 247. Securitas nempe esse debet in hac vita, quae tota tentatio est, xxv, 266. Securitas a malis non hic in peregrinatione, sed in patria, ix, 208; x, 302. Veram et certam habemus in eodem securitatem, si non dimittamus veritatem, xii, 124.

Securus a Tuburco, xxxii, 407.

Sedere, idem se habere, xx, 115, 127, 128; xviii, 35. Sedere in concilio vanitatis, non corpore, sed corde, multum, viii, 336, 337.

Sedis Dei est dominus piorem, viii, 325, 328. Sedes Dei omnes in quibus regnat Deus, x, 271, 272. Sedis nomine regnum Christi significatum, *ibid.*, 252.

Seditiosus Christianorum carnalium saepe bonus virus est Ecclesiae, divina percutiente providentia, expellitur, iv, 227.

Seditiosus et in homo et in verbo destruit, xv, 334. Seditiosus intelligitur, qui ut quod faciat, non putat esse peccatum, *ibid.*, 107.

Seditiosus, xxxi, 400.

Seditiosus dei praesidio firmior, cum iam essent super terram, iv, 175.

Seditiosus comes, xii, 188; xxx, 2. Sedes, qui fructus data commissaria erant, quantum essent sub terra, iv, 175.

Seditiosus praesidio Pilatus, vi, 531.

Seditiosus, lupus Persidem, cuius caudae interior cum luna crescit atque deficit, iv, 165.

Seditiosus Dei familia, xlii, 412.

Seditiosus a quo Secundus haeretici, xxxvii, 240.

Seditiosus officios, xxxvii, 400.

veritas, tamen amatur, *xxx*, 325. Sen-
sus interioris animae delectationi iustitia,
xxx, 328. Senus latent et bestiae, *xvii*,
327. Et in bestis nonnullis acutiores
sunt quam in homine, *xxx*, 445, 447.
Sensibus irrationalium animantium inest
quandam scientiam similitudo, *iii*, 46.
Sensus delectationis acerrimus, in cuius
comparatione bestiae haec sensus patitur,
xxxviii, 272.

Sensuum libido in paradiso non erat,
xxxv, 247. Sensuum voluptas quae in
paradiso esse poterat, *ibid.*, 243. Sen-
suum delectationes licitae et illicitae, *xix*,
237. Pulchritudo sensuum multo, per
sensuum rationem animam, *i*, 201. Per sen-
sus in animae plagis saepe vapulamus, *vii*,
229. Sensuum iustificatione, *xxv*, *a*, 292
ad 290. Magni est ingenii evocare memo-
riam a sensibus, *xxxix*, 506. Sensus non
sepiro, atque in non vitium sicut pec-
cator, ut addas ventri, non menti, *xix*, 75,
76. Qui haec sensibus videtur, intrat in
gaudium Domini sui, *vi*, 304. Sensuum
delectatione peccata. Vnde iustitiam compa-
rat, in quibusdam comparatione dig-
na est, *xix*, 216. Conscientia in sen-
sibus appetitibus meliora, sit ut non
delectet sensibus, *xxxviii*, 260. Sen-
sus quoque sunt iustae, per quos pene-
trae non adhaerent corruptionibus, inter
quosque visus computulatur, *xvii*, 16.

SENTENTIA est motus corporis adven-
turo motum qui in eo factus est, *i*, 484.
Sentire non est corpus, sed anima per
corpus, *v*, 225. Sentit anima per sensus,
xviii, 149. Sentire est animatae viventi-
bus carnis iudicium, *v*, 283. Aliud est
sentire stoliditate, aliud sentire sanitate
per se non sentire, *i*, 484. Sentire tota
anima, quod venit in corpore etiam non
tota, *xi*, 328. Sentit tota anima, cum
aliquid per corpus sentit, quia hoc totum
non latet, *xxxix*, 378. Sentienti viva-
ritas, necessitas, utilitas, et libidinis distin-
guenda, *xxxv*, 239. Non est impossibile
Deo, et animae sentire eundem deum, et
eundem sensum sentire, *xxxix*, 71.

SENTENTIAE REDI CONSTATUR A SEN-
TI, *v*, 277. Sententiae dicuntur a senti,
quod, ut aliorum de nobis aequa lenae
pondere, quavis plenam veritatem,
xxxix, 225. Sententiae nominatae triplex
causa exponitur, *ibid.*, 92. Sententiam

turpe est audire, sed veram et rectam,
nam utilitatem et iustitiam, et invidiam
salutare est, *ibid.*, *ii*. Locus primus a vera
sententia non moveri; secunda saltem
mutare, *xxxix*, 384. Ubi parvi numeri
sententiae fuissent, praepositi absolute
damnationis solebat, *iii*, 439. Multo
esse in Ecclesia, qui auctoritate nominum
in veritate tenentur, aut a sententia
transferuntur, *xix*, 275. Sententiarum
diversitatem inter christianos illa carita-
tate esse posse, *xxxix*, 118. Sententia
potentum quum nulli adhibetur, *xix*,
341. Sententia Dei in peccatore mutatur,
si ipse mutetur, *xvii*, 328. Sen-
tentia infirma militans sunt in regnum ad
inigena, *xxi*, 307.

SENTIA, dea, quae sententias inspirat,
iii, 182.

SEPTAGESIMA, *xx*, 469.

SEPTUAGESIMA, *ii*, 808.

SEUS interfectura. Tentatio sceleris,
xxi, *a*, 246. Item Germanus suble,
vel Troilo caelestis, *ibid.*, 204.

SEPARARE a fonte dei quanta sit potes-
tas, *iii*, 408.

SEPARATIONIS consilia laetitia sunt et
perniciosa atque sacrilega, quia et impia
et superba sunt, *xxx*, 307. Separatio
cordis a malis praecipitur in Scripturis,
non corporis, *xxx*, 302, 303, 216.
xxxix, 118, 120, 121, 121, 252. A
malis corde, non corpore recesserat
Jeromias, Isaias, David, Paulus apo-
stolus, *ii*, Cyprianus, *xxxix*, 221, 224,
246. Contra separationem cordis labam
a malis, obiecto solvitur, *ibid.*, 206.

Vide DOBAYATA, SCHEMA.

SEPTUAGESIMA et septuagesima centesima
quarta sunt in libro, *xxxix*, 411. Septuagesima
horum corporum curam laetitia non
gesserunt frustra Patriarchae, *v*, 159.

Vide SEPULTURA.

SEPTUAGINTA dierum altior allegoria, *xxxix*,
448. Septuaginta mundi, *ibid.*, 442.

SEPTUAGESIMA, *xxxix*, 367, 314, 691,
xxxix, 389, 297, 316, 317. Septuagesima
numeri significatio, *xxv*, 314. Perfectio,
ibid., 399. Septuagesima est numerus per-
fectus, *vi*, 277. Septuagesimus numerus
universitatem signi fuit, *vi*, 315; *iii*,
133. ac totum hoc tempus tubulo, *xi*,
537; *xlix*, 41. Ad Spiritum sanctum
pertinet, *v*, 277, 311; *xvii*, 221. Grae-

tiam significat, *xxxix*, 83. et Ecclesiae pro-
fectionem, *iii*, 376. Septuaginta numero
creatura figuratur, *xxxviii*, 516.

SEPTUAGESIMA dies curae Domini sanctificata,
xxix, 243. Septuagesima dies non habens
vesperum, *ibid.*

SEPTIES pro tempore, *xviii*, 631. Sep-
tuagesima septimi numeri explicatio,
xix, 311. Numero septuaginta septem,
omnium peccatorum absolutio significatur,
xxix, 411.

SEPTUAGESIMA interpretis quare ab
Hebraeo varient, *iii*, 304; *xlii*, 532;
xxxix, 38. A veritate Hebraica non
discrepent, *iii*, 506. Septuaginta ultio
a veritate veritatisque distincta, *xi*, 373.

Pleraque prioris laboris (in ea ador-
nanda) fraude cognoscit Ambrosius Hiero-
nymus, *ibid.* Quare virgula seu obeli
et asterici aliquando positi sunt in editione
LXX Interpretum, *xxxix*, 70. Hortatur
Augustinus Hieronymum ut hanc Latinam
veritatem reddat, *xxxix*, 39. Car mallet
Augustinum translationem ex Graeco quam
ex Hebraeo, *ibid.*, 36, 37. Historia ver-
tiosis Septuaginta, *iii*, 304. Versio
haec a Plolemaeo Aegypti rege procurata
est, *iii*, 379. Ad Septuaginta Interpretes
singuli cellis singulis interpretati sunt, an
considerat invenire, non constat, *vi*,
472. Non considerat secum, *iii*, 601.
Septuaginta interpretumque quoque uno in suis
interpretationibus conveniunt, *vi*,
204. Auctoritate prophetica ex consen-
sione mirabilis interpretati sunt Scriptu-
ras, *iii*, 501; *vi*, 349; *x*, 242. Septuaginta
Interpretes non solum interpretati-
onem, sed et prophetiam unguere Ibra-
icae, *iii*, 304, 303, 204. Septuaginta
Interpretes auctoritas quibus, *iii*, 288,
272; *vi*, 205. Septuaginta Interpretes
evidenti sunt interpretati divine Spiritu,
quo et illa dicta sunt quae in Hebraeo
litteris sunt, *xii*, 257. Septuaginta inter-
pretes verum non parum habet pondus,
xxxix, 39. 121. Potiores est inter Ibra-
icos auctoritates, *iii*, 472. Eam ceteris
praefertur Iudas, *iii*, 502. Interpretationem
Hieronymi de Septuaginta sibi
nimis peccat Augustinus, *xxxix*, 120.
Quare hoc pesat, *ibid.* Augustinus Hiero-
nymus interpretationem Septuaginta ex
Hebraeo non vult legi in Ecclesia, ne
plebs Christi nocitate perturbetur, *ibid.*

120, 121. Codices Graeco interpretationem
Septuaginta ex Hebraeo emenda-
dando quodam paratur, *iii*, 503. Sep-
tuaginta versio in sua apud Latinos Ec-
clesiam, *ibid.*, 502, 525.

SEPTUAGESIMA pro toto, *xvii*, 407.

SEPULTURA operatiois fabricata,
xviii, 361. Sepulchrum domus appellatur,
viii, 383. et memoria, *ibid.* Sepul-
chrum numerorum, *xxxix*, 121. Sepul-
chorum et pieturum adoratorum, *xxxvii*,
541. Immoderatus circa mortuorum ca-
davera luxus, *ibid.* Sepulchro patens
allegorice, *vii*, 148. Sepulchrum animae
mortuus, corpus est, *x*, 243.

SEPULTURA quam sollicito curetur,
videmus, *xix*, 224. Sepulchrum cura inest
humilis et naturalis affecto erga cor-
pus, *xxvi*, 608. Hinc debent insepultos
quos amant, *ibid.*, 611. Hinc affectum
Martyres contempserunt, *ibid.* Car eos
insepultos esse sicut Deus, *ibid.* Sepul-
tura licet defunctis non optulatur, cul-
panda tamen irreverentia nequior,
ibid., 613. Sepulchrum officium veritatis
Scriptura commendat, *ibid.*, 611. Hinc
Sepulchra manantur Prohetum verbi
Dei violatorum, *ibid.*, 609. Mortui a vi-
ventibus via sepulchrum sibi petere, non
eripere hanc ipsam curae, *ibid.*, 612.

Corpori humando quodque insepulchrum,
quia est praesidium salutis, sed humanitas
offensum, *ibid.*, 625. Utrum sepulchrum
quod sit in memoria Martyrum proxi-
mi aliquid spiritibus mortuorum, *ibid.*,
623. Fide Mortui. Quadraginta dies
sepulture aliquid persistentie significant,
vi, 208. Triduum crucis, sepulchri, sus-
citant, *xxxix*, 411, 512. In quibusdum
Passio, crux, sepulchrum, et resurrectio
Christi observanda; cruce quae debet
Christianis in praesenti vita, sepultura
et resurrectio aet et fide geritur, *ibid.*,
512, 513. Sepultura remissionem peccato-
rum significat, *vi*, 129. Sepulchrum et
Christi in nocte vesperae, *vii*, 378. Sep-
ulchrum cura laudabilia, *iii*, 26. Deo
placeat, *ibid.*, 37. Fidem interpretatio
sacra, *ibid.* Sepultura Christianis sine
coram deo deesse potest, *ibid.*, 24,
27. Sepulchrum philosophi contemptum
est, *ibid.*, 25. et ante universi cruci-
antur, *ibid.* Sepultura conditio, curatio
funeris, etc. magis sunt solatia vivo-

dom, quam subsidia marturorum, *ibid.* 25.
Serpentes domi, non alimentandi, *ibid.* 25.
Serpens Christi est imitator, *ibid.* 25.
xxvi, 400. Serpens Agnium, quatuorq[ue] ierit, proprium est virginum, *ibid.* 305.

SERPENS VICTORIS, xxxii, 35.

SERPENS PRODIGIOSUS, xxxii, 511.

SERPENS HOMINIS ÆGYPTIACUM, *ibid.* unde *ibid.* 511, 536. Capite[m] possit habere totum corpus cum hominem fuisse dicitur, *ibid.* Delectamenta circa cultum ejus, *ibid.* Eius templi eversio prodigia, *ibid.* 533, 534.

SERPENS ORATA FURTIVITAS, *ibid.* 529, 534.

Serpens legit qui multos placet, displicet dicitur, *ibid.* 488. Nulla neque hujus rei causa, nisi quia libi insulante cernit, et excedit modeste proloqui, *ibid.* 488. Serpens ex tristitia procedens magis gravis est, *ibid.* 501. Sermo inter eos qui se deceptoribus buverunt, nulla de re tractationis, quam modo boni lenissime vitant, *ibid.* 510.

Sermo Dei, homines deos facit, *ibid.* 29. Non semper hominibus est veritas, *ibid.* 220, 221. Ipsi divina plerumq[ue] nomo poluntur, non quoniam tractantur a volis, *ibid.* 225. Sermo Dei fidelissim[us] est tantumq[ue] justis homin[is], *ibid.* 456. Capiti et capiti, *ibid.* Serpens est innocua innox, *ibid.* 449. Serpens adversarius sui, *ibid.* 38. Sermo Dei adversarius noviter, cum consensu dicitur, *ibid.* 227, 511; *ibid.* 501, 504; *ibid.* 288. Sermo Dei panis hominum quotidianus, *ibid.* 482.

Serpens Dei habet quotidianam qua[m] fructus sui moris, *ibid.* 482. Sermo Dei sicut in vitis, *ibid.* 74. Sermo Dei sicut flagellum, imitatorum flagella Christo, *ibid.* 57. Sermo sine stando auditus, *ibid.* 417. Sermo dicitur Mercurius, *ibid.* 337.

SERPENS EPISCOPUS, xi, 389, 394.
Serpens, Quatre peti serpentium vitibus perniciosus est tellure, *ibid.* 527. Serpens non est auro loqui, tunc, sed ad eum dejectionem feminam usque est ministerio; per inferiorem obtinuit fortitorem, *ibid.* 23. Serpens pollicitatione scientie seductus, *ibid.* 228. Adam non credit serpentem, *ibid.* 282, 363. Quomodo serpens homini hostis est, *ibid.* 343.

In serpente diabolus, *ibid.* 400. Male dictio serpentis est ligatura, *ibid.* 558. Male dictio serpentis recitatur ad diabolum qui per serpentem operatur est, *ibid.* 557. Serpens immittitur cum Eca, et pome, *ibid.* 474. Serpentem loquuntur Manichæi, quod hominem per suum consilium oculos aperit, *ibid.* 553. Serpentem pro Christo habere Mores, *ibid.* 412. Serpens ex Moyse ita, *ibid.* 214, 222. Serpens novus in armis suspensus, *ibid.* 213; *ibid.* 383. Car exaltatus in cæcum, et cur genens, *ibid.* 104, 102. Quid prologitur, *ibid.* 337. Quid significet, *ibid.* 400. Pail figura nobis Christi, *ibid.* 423. Sed et Christi in grece exalati, *ibid.* 31, 512. Serpentem amicum, cum populo linguam dolorem colere respicit, rex Ercetia contrivit, *ibid.* 466. Denuntians potestas datur, ut ad incantationem hominum serpentes moveant, ad ipsam fontem incantationem non movendos, *ibid.* 517. Serpens magis moritur carumque lenissimo, quam vilium aliud genus amantissimum, *ibid.* 545. Serpens verum Marsorum non audivit nec intellexit, nisi diabolus ei operante, *ibid.* Serpens et in bono et in malo est in Scripturis, *ibid.* 30. Serpens serpentis quatuor oculos, *ibid.* 317, 546. Serpens salutaris, *ibid.* 400; *ibid.* 38, 340. Quomodo imitari est, *ibid.* 38; *ibid.* 253. Serpens non allegorice, sed est, non perniciosus ad accedendum, sed statim ad cavendum, *ibid.* 390. Serpentes dicitur vitium, *ibid.* 369. Serpentes sui accipimus, *ibid.* 507, 508; *ibid.* 173; *ibid.* 407, et *ibid.* 408. Serpens quomodo vitium legitur, *ibid.* 462. Serpens spiritus, *ibid.* 557. Manducari a serpente, *ibid.* 481. Serpens cilias, terra, id est, homines terrena aspentes, *ibid.* 478. Serpens vitulibus peccata significat, *ibid.* 584; *ibid.* 428. Serpens caput, peccata est, *ibid.* 474. Serpens, horribilium figura, *ibid.* 454.

SERPENS HARETICUS, xxvii, 489.
SERPENS (Q) Mercuriarum partem sectator, a Sylla proscriptus, *ibid.* 160. Bellum civile exalavit, *ibid.*

SERPENS (C) p[ro]dior, *ibid.* 153.
SERPENS (Q) imago equitum, *ibid.* 439.

SERVITUS monachus, xi, 282, 284.

SERVITUS episcopus, xi, 389, 424.

SERVITUS qui homines hominibus servit, *ibid.* 284.

Servi, de pena peccati exorta est, *ibid.* 284.

Orta est ex peccato, *ibid.* 284.

Servus penalis, qui lege ordinatur, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo sunt servitium, *ibid.*

Servi quomodo a primis patribus habiti, *ibid.* 49. Servus inquam, filius cooperator ad colendum Deum, *ibid.* Christianus non debet se possidere servum, quomodo equum aut argenteum, *ibid.* 188. Servorum panis, *ibid.* 381. Servi quomodo sunt servitium, aliquotum liberam facere possunt, *ibid.* 43. Servus publicus civitatis, *ibid.* 142. Servus fidelis mancipiorum, *ibid.* 348. Sertorum manumissio episcopalis panis, *ibid.* 359, 360. Servi Dei sumus, et qua creati, et qua relecti nos, *ibid.* 349. Omnis creatura, veli moit, *ibid.* subiecta est, *ibid.* 385. Omnia Deo servimus, aut ad vindictam peccatorum, aut ad hominis liberationem, *ibid.* 341. Anima si Deo serviat, et cetera servit, *ibid.* 386. Non deneganda Deo fides, que exigit a servo, *ibid.* 255, 468. Servus fugivus Dei, *ibid.* 313. Servi Dei si miserunt esse, et sub diabolo etiam, et veri Domini populum non effugimus, *ibid.* 487. Servus Deus non indiget, sed servi Dei, *ibid.* 500. Servus sui ubi Deus non ad sumi, sed ad eorum quilibet, *ibid.* 233, 234. Servus sui Deus abluendo visitat liberat, aliquid visitat non liberat, sed semper invisibiliter liberat, *ibid.* 533.

Servitium Domino in timore, et exultatione et cum timore, *ibid.* 27. Servire Deo, perfecta libertas est, *ibid.* 324; *ibid.* 308. Servire vili, vili, 308. Justus Deo liberatur servit, iniquus autem compendit servit, *ibid.* 185. Servus Deo liberat et caste, magnum homin[is] est, *ibid.* 307. Qui servit Deo carne et qui spiritu, *ibid.* 430. Quislibet quisque facit, et hoc animo facit, ut terrenum colorem consequatur, servit facit, *ibid.* 400. Qui propter terrena Deo servit, vero corde servare non possunt, *ibid.* 385. Servitibus Deo ipse carnalis liberat, ad Verba Testamentum pertinet, *ibid.* 107, 388. Hæc est patris, non autem propter servum Domino, nec acquire, *ibid.* 471. Servitium est Deo tota et plena et liberi voluntate, *ibid.* 368. Servire qui voluerit charitati, necesse est ut servit iniquitati, *ibid.* 270. Mer-

xvi, 40. Silentium metaphorice quid significat, vii, 112. Silentium cordis, est frigus clarioris iactantia, si amare desiderat, viii, 136. Silentium in modis, i, 400.

SILENTIUM in diebus, et non silent, viii, 408. xii, 7, 22. Quia ipse Deus tacet et clamor, tacet iudicium, non tacet a praedicatione, sic et tu tacet ab electione, non ab invocatione, xix, 223. Silet Christus ante iudicium, nec tamen silet, xvii, 516, 518, 322.

SILENTIUM inperitiosum Gentilium facta cum omnia terra, x, 434.

SILENTIUM Dei, fides malioribus infirmit, ix, 295.

SILVANI Iohannis, lxx, 269.

SILVANO Iosepho Catholico, xxxvii, 173.

SILVARIUS sub Paulo episcopo edificavit, xxxix, 475. Ovis unicuique suis constitutissimos traditur episcopus est, xxxix, 206, 406, 409, 318; xxxviii, 433, 483. Episcopus tamen Constantinensis seu Cicerlensis a Donatistis ordinatus est, xxxi, 473; xxxviii, 433. a Secundo Theopisto, xxxviii, 433. In ipso exordio, schismate, xxxix, 207. Silvius male conculcator a crimine tradidit, xxxix, 518, 649. Silvanus in calium agit, *ibid.*, 619.

SILVANUS senex Ecclesie Summeus, xxxix, 458; xii, 76. prima solis Nominale pronome senex, xxxix, 464.

SILVANO agnorum et alvarum praepositus, xiii, 383.

SILVANO praesbytero Marcellini episcopi Romani a traditionis crimine vindicatur, xxxvii, 97.

SILVANO Iohanne filius pithumus, quare in latinarum, ix, 345.

SILVANO senex, xxi, 394; xx, 458, 318; xxi, 426.

SILVANO corpora pulcherrimis hominum ipsi licet minus, xxxix, 238.

SILVANO cum aliquo dicitur, ex omni parte sive esse non intelligitur, xxxvii, 131. Ludianum simul non quicquam similis sunt, xxxviii, 10. Res quaelibet in tantum est ad polubertur est, in quantum partes similes habet, v, 152. Similitudo simul coheret, disomita criminalum refugit, xxi, 404; xxi, 484. Similes Deo res dici possunt multis modis, xxxviii, 95. Ex eo insipit homo si-

malis Deo fieri, quando propter ipsam disimilitudinem sibi duplices, xx, 510. Quisquam vol esse similis Deo, ab illo non recedit, *ibid.*, 403. Similis si homo Deo gratia, xxxvii, 543.

SIMILITUDO vero opponitur, xxx, 435. Similitudo, non sensus, sed mensa conprocurtur, xv, 262. In mente sunt tantum similitudines rerum quae cogitantur, xii, 143. Similitudines rerum omnibus appellatur, quibus similes sunt, xii, 141; xxxv, 22. In similitudine sunt res potest appellari multis nominibus, et res a se habet distantes nos notant, xviii, 326. Non unquamque datur a similitudo, ab Scriptura laudatur ipsa res, sed tantum inde similitudo trahitur, xi, 84.

Similitudines non unquamque possunt dicit ad perfectum, xi, 87. Similitudines contrarii rebus in Scriptura accommodata, circumstantia sui exponitur, *ibid.*, 161. Similitudines, quae sunt Scriptura, sunt in quo sunt, xx, 228, 230. Similitudines temporales non inveniri, quae aeternitatem comprehendunt, xii, 21. Similitudines rerum creaturarum non ferunt nulla habet discrimina, *ibid.*, 27. Similitudines vegetas, xxxviii, 164. Similitudines inter et imaginem quantum discrimen, vii, 484. Similitudinem aliquam simplicem esse quos imaginem quidam existimant, *ibid.*, 488. Per imaginem ad similitudinem Dei facta est, v, 433. Similitudo Dei proprie univale dicitur, *ibid.*, 451. Similitudo Dei per peccatum amissa, xvii, 247. Similitudo nostra cum Deo quodammodo perit, sine quibus antipem sine quibus corpus, xxxix, 33, 34. Res a se habet dicitur cum per similitudo ab Christo est sicut significat, non id est idem dicitur, 3, 271. Similitudo ad Deum acceditur, viii, 28; x, 412, 503.

SIMILITUDO inperitiosum oppellum, xxx, 246. *Vide notam in Chronico.*

SIMONIS CYRENEI factum Iohannis pro se interpretatur, xvii, 41.

SIMONIS magus, xviii, 545; xii, 47. Epus hereticus, xxxvii, 218. Simon magus Christus se esse asseruit, *ibid.*, Peccati in Spiritum sanctum, xvii, 63; et cum tamen ad penitentiam invitavit B. Petrus, *ibid.*, Simon magus accepit nomen socris

matrem, xi, 406. Simonis magi scellus, vii, 418; xi, 312; xii, 171. Iohannem adhibi expulso profectum rone, quod Petrus Dominum dicit cum Simone certaturus, prede pjunaverit, Romano non solum existimant, alii labant putant, xxxviii, 399.

SIMONIANI heretici, xxxvii, 217.

SIMPLEX natura male dicitur, lxxi, 19.

SIMPLICIA principaliter teraque dicitur, quae dicitur, *ibid.*, xi, 21.

SIMPLICIANUS Mediolanensis presbyter, xxi, 170, 171. Pater spiritalis Ambrosii, xxx, 172. episcopus postea in Mediolanensi Ecclesia reversione successor, xxxvii, 63; xli, 514. Simplificans episcopus Mediolanensis, ii, 506; xxxviii, 145, 240. Simplificans consiliarius ad Augustinum, xxi, 170, 171. Ad eundem scripti libri duo De diversis questionibus, xxx, 314.

SIMPLICIORA VERO SAETA, xli, 192, 193.

SIMPLICITAS et fervor ex Spiritu sancto, xiv, 464. Simplicitas bona, xxxvii, 471.

SIMPLICITAS eiusdem insignis memorat, xxxvii, 474.

SIMPLICITAS Simplicis ad duplam ratio ex perfectione sequitur numeri, xxx, 301.

SIMUL MARE potest cum Prius et Posterioris, v, 398.

SIMULACRA alia manu facta, alia plantamantibus, xvii, 48. Simulacra velut deorum corpora esse asserit Tertullianus, xi, 209. In simulacris quod colore se dicebant Paganus, xi, 457; xi, 247. Simulacra vitiarum corporum consecraverunt Romani, xviii, 518. Simulacrum usus male exortat, xxxix, 11. Simulacra quo tempore sint constituta, lxxi, 426. Simulacra a Seneca reprobantur, ii, 226. Simulacra qui indidit, proptis non metum demperant, et exorant addiderunt, xi, 171, 314. Simulacrum indolentia Graecum non probatur, *ibid.*, 217. Simulacra aeternis non habent, lxxi, 468. Castus sine simulacris religionum observant utitur, iii, 210. Quod Iulianus genitri exemplo contrahit, *ibid.*, In simulacris fallacia orantis relebant demones, lxxi, 467. Simulacrum Deo nefas est Christiano in templo collocare, xi, 206.

Simulacrum cultores quantum devotio a coritate, xxxviii, 137. Simulacra se favore vidit voluit Adimantum, quare, xxxvii, 133. Simulacrum gentium destructio praedicta a Propheta, xxxviii, 367, 369. Simulacrum ferreum magnitudine lapidaria in quodam templo suspensum, iv, 169. Simulacrum gentium non solum homo, sed etiam bestia melior, s, 482.

SIMULACRA propositionum sanctitatis penam est, quum cadere a proprio, lxxi, 324. Simulacra peccata non est aequitas, sed duplex iniquitas, ix, 180.

SIMULACRORUM operum in Ecclesia, xvii, 269.

SIMULACRORUM habet qui de iustitia excidit, xiv, 280. Simulacrum fallacem in Petro Paulus reprehendit, xxxviii, 374; xxxix, 68, 109. Simulacrum Petri et Barnabae merito a Paulo reprehensa est, xxvi, 499, 500.

SIXA interpretatur Mandatum, ix, 388. Mensura, *ibid.*, 290. Trinitate, xi, 531.

SIXTUS gratum fidei fervorem significat, xxi, 260. Veronae capellera dicitur, *ibid.*

SIXTUS, id est, amos fieri, nullius medici accedente opera, xx, xxxi, 202.

SIXTUS, id est, veritas, quod, xxxi, 202.

SINGULARITATEM VARIATA esse naturae animae non tractantur; sed nota vero etiam plura qui uno sine decore sublimetur, xxxix, 208; xxxvii, 301.

SINGULARITAS necesse quod facit dicitur tua, quod it, xii, 16, 16, 278, 279.

SINGULARITATEM VARIATA significat xv, 16. temporibus, *ibid.*, Similia Bagdad Deo, ut remanentibus ad quodam locum, x, 222. Similia nostra, res et loca temporalis, xxi, 498; xii, 278, 279, 443.

SIXA diversa agnunt Patri Catholico interque Dualistam, xxxix, 309.

SIXTUS caestrum, ix, 290.

SIXTUS, xxxix, 202.

SIXTUS, xxx, 517.

SIXA, quodam significat, xx, 303. Sicut Abrabae, v, 618; xvii, 268.

SIXA, quodam, xxi, 202. Sicut interpretatur Contemplatio et Speculatio.

III, 611, vii, 119, 207; viii, 458, x, 64, 487; xi, 45. Non vera est celsitudo Sen, xxi, 68. Non nisi totum stat et nihil fluit, xxi, 267. Sicut imago Ecclesie que tunc est, Jerusalem vero imago Ecclesie que futura est, v, 119, 207; x, 485, x, 43. Nunc intrant lapides in structurem Sicut perfectio edificio non intrant, xxi, 41.

SIXTA interpretatur Gamaliel excludit, x, 136.

SIXTUS, xxi, 230. Sixtus est civitas terre motu concussa, xxi, 235. Sixtus ducta est a lazaris Sanctimonialis, xxxix, 349.

SIXTO amicus, Hieronimus, xii, 157. Hic quondam fuit fons vitæ, qui nullum viscerit, vii, 212. Sicut Cirius in cruce quo spectabat, ix, 226. Quare Christus vel noluit laborare, *ibid.* 227.

SIXTUS martyr, xii, 532.

SIXTUS Romanae Ecclesie presbyter, xxxvi, 160. Patronus Polagianorum, autem presbyter, xxi, 36, 48. Hic de ignis sanctitatis se solent elargiri, *ibid.* 56. Inde delectat Augustinus, *ibid.* 48. Status ad Aurelium adversus Polagianorum errorem scriptus, gratiam contra eos defendit, et ipsi anatHEMA prior in frequentissimo populo pronuntiavit, *ibid.* 36, 38. Sed Aurelium scriptis per Leonem apolytæ scriptis brevissimam epistolam, *ibid.* Hæc describit Augustinus, *ibid.* 369. Scripsit et aliam prolixiorem, quam per Firmum misit, *ibid.* 35, 36. Sæpe recitabit Augustinus, *ibid.* 35.

SIXTUS Augustinus ad Sionem, qui episcopus ad monasterium Adriam, sedebat, *ibid.* 31. Et et non longe fratres distans erat, *ibid.* Episcopus huc ad Sionem Augustinus ipse essum et sequum exposit, *ibid.* 200, 206. cum inde turbati fuissent annuuli, *ibid.* 202.

SIXTUS episcopus, xi, 369, 424.

SIXTUS philosophus, xxi, 262.

SOCIETA et hominum dicitur in accipiendo conuenire, xxxviii, 174. Societas conuocatio quæ, vi, 338. Societas omnia naturaliter transmittunt socium refugit, xxxix, 195. Societas unitas et vinculum concordie commendatur in propagazione hominum per unum hominum, iii, 101, 103, 108. Sicut unitas societas, vinculum chari-

tatis unitas, etiam Spiritus sancti dona nulli prosunt, xxxviii, 101. Quid bene contra fidem, neque contra bonos mores esse contrarium, propter eorum inter quos vitium societatem, seruatum est, xxxviii, 488. Societas iusta est, que Deo seruit, xxx, 38. Societas iustitiam circum habentibus, *ibid.* Deum, xxxvii, 29, 30. Societas multorum quatuor vitanda, xviii, 438, 461, 464. Societas perditionem nullum hominem vitat, xi, 156, 157, 163. Societas est nobis boni vel mali, propterea non perit vitare, xx, 369.

SOCRATES, i, 50. Socrates nonaginta horem annis, quibus vixit, necipit scribere, et docuit, ut ut etiam lo, careni potius disputare cum humilitate quam letronibus captiuum non cessare, xxi, 387. Socrates auditor Archeli, xi, 363. præceptor Platonis, i, 101, xi, 363. Socrates omnium sapientissimus Apollinis testimonio pronuntiat, *ibid.* 353, 367. Cetera virtutum actum veritatis est, xxi, 335. Aşa falacia pauca veritatis prosequitur, *ibid.* Nihil scribere voluit, *ibid.* Socrates in activa sapientia parte excellit, xi, 368; xii, 492. Cur omnia physica de non-bus scripsit, incertum, xi, 43. De his quod asserit, v, 218. Socrates de amon, xii, 383. Socrates dicitur, i, 243. Socratica sententia de facilitate doctrina, xxi, 369. Socrates recte asserit, et que discimus, non nobis velati noua inueni, sed in memoriam recordatione reuocari, xxxviii, 266. Cur per carmen quælibet et lapidum, et quodque obuia dicitur, *ibid.* Socrates post Esdras uocatur in hiis chronici, *ibid.* Socrates Petri, xxi, 207, 21.

SOLAUS quasi simul efflat, xxi, 188. Solatus per angelos malus non esse eversum, sed per bonos Scriptura diuina testatur, xi, 27, 58.

SOLANOTIA terra parallio Dei comparatur, iv, 176; vi, 128. Solanotum facies mutata, iv, 176. Solanotum in-

quitas quanta, vi, 145. Solanotum poma interiorum fallam mendaci superficie maturitatis includunt, iv, 176. Solanotum supplicium, speciem futuram iudicii, *ibid.* 240.

SOL, *patris* Graecis dicitur, xxi, 12. In sole tria sunt, esse, lucere et illuminare, xxv, 428. Solem lapideum esse ardentem dixit Anaxagoras, *ibid.* 498. Solem negari esse Deum Anaxagoras, sicut et Epicurus, *ibid.* Luna et sidus mundo, ut senus *ibid.* xi, 383. Solem et sidera animalia esse beatissima et sempiterna docebat Platonis, *ibid.* 505. Solem, lunam et stellarum rationales esse potestates docuit Priscilianus, xxi, 437. An hæc Epicuristolarum doctrina sana sit, *ibid.* 445, 449, 454. Sol, luna et sidera similes Angeli, incertum, xxxv, 156. Solem non esse corpus Manichæi arbitrator, xvii, 286. Sol diuinitas non parua ab Egyptijs asinabat, vi, 184. Solis sacerdotum, magna dignitas apud Egyptios, *ibid.* 183. De sole quam incepta opusant Manichæi, xxxvii, 513. Solem barum lucis appellabant, xxxvii, 511, xxxv, 230, 275. Solem et igne bono factum docebat Manichæi, xxxvii, 514. Solem et Deum et partem Dei esse dicunt, xxxv, 324. Sol a Paganis et a Manichæis adoratus, viii, 321. Solem adorant Manichæi, xxxvii, 468, xxxvii, 483, xxxvii, 219, 230, 423. Solem ut portionem Creatoris adorant, xxxv, 313. Solem dicebant esse Christum, x, 373; xvii, 175, 285. Solem pro diuina substantia et pro luce sapientie colebant Manichæi, xxxvii, 206. Solem et lunam esse totum Manichæi, *ibid.* 507. Solem, *ibid.* alter maledictus quæsi quod in ligno, xxxvii, 394.

Solum philosophi dicunt sempiternum esse, xxxix, 269. Ut quid sol creatus est, alius prima sufficiens dei faciendo, s, 172. Solem se mari immergere atque inde totum esse illa parte manus augere, *ibid.* Solis, *ibid.* 172. Sol mouetur, quanta velocitate, xx, 460. Illum ceteris sideribus maiorem esse non est mirandum, xxxvii, 285. Sol solius diei vel etiam uniusv. celestis coloris præcipuus, xxi, 385, 387. Gemellitatis et Lunæ a soteria p præcipuum partem soli tribuunt, v, 216. Sol quando luna

plena est non potest deliquere, xxi, 24. Solis defectio naturalis sub Remuli iudicium, xi, 132. Solis delictio in pacisimo Christi præter canonico abertum cursum, *ibid.* et tunc prodigiosa, xxi, 24. Insuper solis defectum anno 418, die 19 Julii, consignare producti historici, qui solis scintilla seculi est, et scilicet Philostratus, ut multorum hominum aliorumque animalium insectum ubique motum inferret, *ibid.* 375, not. 5. Solis duos aliquando vultus esse legitur in historia gentium, *ibid.* 24. Quidam peccantes aut debita non reddentes ad solem poni iubebantur a iudicibus, iii, 66. Christiani non obseruati ab eo anno, et nunc, et tempora, licet ad solis et lune computationem Pascha celebrent, xxxvii, 150; xxxvii, 503.

SOL JUSTITIE veritas Christus, vii, 321. Qui impis non oritur, xi, 158. Sol iustitiam non oritur malis, impis et infidelibus, x, 550. Sicut luna ad oculos nostrum augere crescendo a sole, et imitari ad solem appropinquando; sic anima crescendo a sole iustitie ad exteriora progrediendo, appropinquando vero se conuertit ad interiora, xxxviii, 490. Solis virtus, quæque et veritas Dei discernit, xii, 38.

SOLITUS, curia et annus in hac vita, *ibid.* 160. Solitum terrenum magis in hoc mundo desolato, quam consolatio esperitur, xxxix, 466. Solitudo vera non sum in diuini, dignitatis, esse, *ibid.* Solitum verum in aeterna vita, *ibid.* 468. Solitudo non parua homines boni etiam in hac vita solitudo præterit, *ibid.* 467.

SOLITUS, aliud quod adit in unum, xxi, 395. Solentia sapientia exaltata, xxxix, 198. Solentiam non pingere cum veritate, dum præterit præterit non præterit, xi, 158. Solentiam Martyrum celebrant imitatione virtutum, xxi, 103. *Fide* MAXIMA, Solentiam et spirituum, xi, 330.

SOLUS, xxi, 615, 617.

SOLUS, necessaria manus nostræ ad videndum Deum, xv, 168. Solitudo patientiam aptissima, xvi, 193. Homini iurati ad animam colligendam, i, 145. Summa Christiane perfectionis est solitudo dicitur, xxi, 335. Solitudinem gignit nisi mens intentio, xxxviii,

313. Solitudinis desiderium nascitur plerumque propter turbamur tristitiamque et sceleratum, *viri*, 518, 519.

Sonacresy nati, *vi*, 459. Solacium et herbarum et animalium venustatum quaque conferunt, *ii*, 183.

Sonus Arborescens ante et septem annis, *vii*, 468. Solum quondam leges Arborescens debet, *ibid.*

Sonus serpens phidensis et pluvigine civitatis, *xxxiii*, 439; *xxxvii*, 142.

Sonvater, officium Redemum abitur, ut conus virtus salvator qui a peccato liberaverit, *xviii*, 268, 269, 334; *xx*, 316; *xxi*, 76. Spei leges solvi Christus, qui leges non est, *xvii*, 298. Non modo imitari legendus, quia ipsa vincula dirigit, *judicia*, *xvii*, 303. *Parte Class.*

Sonus demeritum fides in purgato, *xxxv*, 384. Sonnum vis non sunt corpora, sed corporum similia, est tunc tunc medicum neci alter sanant, *xx*, 298. An in animo fiant, ut in membris est instrumenta littera, aut sicut signum in cera, sic, non facile expulsi, *ibid.* 298. Similia quomodo fiant, quod ab Augustino de Civitate, *xxv* exponit completum, *xxxvii*, 270. Sonnum vis non tenas fidei, *xxxv*, 390, 391, 392. Sonnet qui ope dationum fidei, *xxxvii*, 272. Fieri possunt et animi facultas immunita et angelici cogitatione quodlibet, *ibid.* 273. Apparitiones extra sonnum et in sonno, *xx*, 284. Demeritum in sonno modo in amos, *Restorum*, *ibid.* 287. Conatus ne dehalet utrum fidei sit potestatem vita futura, in sonno amovetur, *ibid.* Sonnum aeternum sine peccato contingere possunt, *v*, 387. Sonnum dicitur sunt felicitatis secreti, *xx*, 192. Sonnum corporis omnes habere delinunt, nisi si non habetur sonnum corpori, deficit bonum, deficit ipsius corpus, *xx*, 133. Sonnum electus, *ii*, 240. Sonnum fuit amulus Longuevici, *ibid.* 271. Sonnum vispe sonnum vis ingrebitur, *xx*, 285. Sonnum facinus movet ad divinum humani, contra et hunc surgentem, *xxii*, 269. Sonnum non interpretatur laudat Dei, sicut innocentis laudat Deum, *xii*, 498. Propter affectionem unitate bonum in sonno quantum est

mentis clarum, *v*, 588. Sonnum duplex, corporis bonum, animi malum, *xx*, 133. Sonnum est illud Adam mystica expulsi, *xviii*, 466. Sonnum pro magno sonno passim in Scripturis, *vii*, 423; *xii*, 161; *xiii*, 17.

Soveri triples est, aut in voce animalia, aut in eo quod fides in operari facit, aut in eo qui pulso eduxit, *i*, 503; *xviii*, 89. Sonum qui corruptibilis et qualis luculentum solus natus, non potest plus tempore occupare quam natus, *i*, 486. Sonus vehemens nisi mente concepti, *xvii*, 412. Soni ablatum a numero, *i*, 471. a cano, *xx*, 369.

SOPHISTATA Scriptura dicitur, *xx*, 496. Sophistica professio diuturna in Scriptura, *xxxiii*, 303, 304. Sophistica dicitur sermo consentanea verbum equivoce abundantia quam dicit, *xx*, 496. Sophista Latinarum eloquentiam doctores, *vi*, 28.

SOPHISTAS quo tempore prophetis, *vi*, 483.

Sor intersperatur Angula non Inhibuit, *x*, 414.

Sorvati medicina auctor sollicitudo, *xxxv*, 361; *xxi*, 568.

Sora non aliquid mali est, sed in debilitate humana divinum malum voluntatem, *vii*, 416, 417. Compositi aortes legendi de regni Estimandi non placet, *xxxviii*, 598. Sorvati monachis, *xxxviii*, quos, *vii*, 417. Sorvati una approbat Augustinus, *xxi*, 288, 289.

SORTILIO: Ad sortilios et ad spectatores non est recitandum in *libris*, *xi*, 9.

SORTI habent, *xxxvii*, 73.

SORTIVUS castus minus laborum, *xxxv*, 412.

SORTIVUS Ecclesie, *xxxviii*, 880.

SORTIVUS est gladius et utroque partem, *xxxvii*, 74.

SORTIVUS primus, quod in dicitur spectacula non omnia, *vii*, *xxxvii*, 10. Spectus non latet deus, in quibus non fidei non consubstantia, *vii*, *xxxvii*, 140. Spectus dicitur dicitur de corpore vel similitudinibus corporum, hoc ut etiam spiritibus, *xx*, 129.

SPECTUS a speculo vicinus dicitur, *xx*,

429. Spectus superius et intelligibilis, *iii*, 72.

SPECTULUS quomodo Christus, qui legitur non habuisse speculum, *xi*, 97.

SPECTULUM dicitur, *xxxviii*, 499.

SPECTULUM indorum, *xxxvii*, 251. Spectacula theatrum sunt illud, *xx*, 357. periculosus, *xx*, 35; et eductio, et intuentibus perniciosa, *xvii*, 12. Spectacula prohibita presertim Scipionis Nasire, *vii*, 55, 56, 59. A spectulis deterruit Christianus, *viii*, 456. Spectulorum studiis sunt homines dazomoni, *xxv*, 546. insani, *ibid.* 547. Verba contra spectacula Paganorum, *ibid.* Dehonesto a profana spectacula, *ibid.* 245, 246. Spectacula permittere non veris pastoris est, *xxvii*, 9. Spectacula mota et postmodum Ecclesie salubria, *xvii*, 42. Spectacula qui habent Christiani, *vii*, 193; *xii*, 413; *xvii*, 14, 21; *xx*, 8; *xxxvii*, 104. Non desunt Deus edere nolus, quia cum magno gaudia spectemus, *x*, 101. Magnum spectaculum est videre Deum ardentem pro te, *viii*, 4. Spectaculum factis domi fuit est, *xx*, 500; *xxx*, 8. Machinatorum continentem insensum pensatis spectantibus, *xxxvii*, 249, 244.

SPECTATORES innotuit, *xxxvii*, 464.

SPECTATORES, hoc est, populorum propensio consilium sunt in Ecclesia, ut non possunt obsequio peccata, *xi*, 49. Spectula ingentia non reddunt imperis imagines; in parvis autem speculis, est magis facis sese opponit, brevissima imago pro modo speculi formati, *xxxvii*, 250. Spectulorum vultus, *xxv*, 14, 45. Spectulorum vultus, *xxxvii*, 419, 42. Spectulorum vultus, *ibid.* 424. De iudicando, *xi*, 254.

SPEI nonni honorum rerum est, nec nisi futurorum, et ad nun pertinetium qui sperat, *xxxvii*, 90. Sperare deus dicitur imperium a peccis, *ibid.* 90. *Malo quod tenet, quoniam spei, i. propebibus voluere*, *xxv*, 75. Spei nostra, mors Christi, *xxv*, 154. Quomodo debeat durare spei nostra, *ibid.* 307. Spei hominum longae, inanes, fallaces, *ibid.* 308. Quomodo verus spei nostra, *ibid.* 309, 310.

SPEI alia dicitur, alia Christianorum, *xx*, 51. Spei curialis, *xxxvii*, 170. Spei

honorum, temporalium quo inanis et licetia, *xxx*, 343. Spei vana in pernicia, in bonis, in amice potest, *vii*, 401; *xvii*, 478. Spei pervera decepta, sicut bonis et verba liberali, *xvii*, 470. Spei alia est iustitiam et iustitiam, alia divini auxilii, *xx*, 448. Spei in solo Deo ponenda, *xxv*, 342, 348. Non in temporalibus, sed in solo Deo sperandum, *vii*, 296. Titulus inter malum, qui non in Domino speret, *ibid.* 324. De se non debet sperare Christianus, *vii*, 246; *x*, 292. Qui in se sperat, minor est minor qui in alio sperat, *vii*, 552. Spei in se ponit, maleficus, *xxvii*, 172. Spei in homine non ponenda, *vii*, 489; *ix*, 544; *xvii*, 480, 484; *xvii*, 80. Spei tamen si in alio homine ponitur, invidiam invidiam, et in se, periculosus superbi, *vii*, 269.

SPEI tota collocanda in Deo, *xvii*, 381. Non in virtute liberi arbitrii, *xvii*, 347. Spei in Deum certa et fixa firmam vultus non compatitur, *vii*, 328.

SPEI Christianorum de aeternis, *xxv*, 241. Quomodo sit, prope futura laetitudinem, *xvii*, 240. Spei nostra, resurrectio mortuorum, *xxv*, 395. Spectula hereditas non qualis quiritur pro malis cupiditate, quae hic omnino consono, non hic vultus debet, *xi*, 317. Inanis est spei innotuit, qui in alio a Deo gratia Deum sperat, *vii*, 190. Spectulorum Anglorum insipientiam, *xxv*, 309. Quae ad spei habent partem, oratione Dominica continentur, *xxxvii*, 172. Sacramento spei quomodo innotuit in hoc tempore, Ecclesia, *xxxvii*, 332. Spei vultus innotuit, vultus est sine mortali, *xi*, 183. Spei Sanctiorum Veteris Testamenti et Novi omnino eadem, *xxxvii*, 484. Ad spei ad fidem pertinet non vultus, *xxxvii*, 99.

SPEI iusticia certitudo, *xxv*, 340. Spei Christianorum quomodo solida, *xvii*, 174. Spei nostra in promissione Dei firmior, *vii*, 384. Spei nostra quomodo innotuit solida a Deo creata, *xvii*, 31, 32. Si illius deus dicitur est nostrum fidelibus, quid servetur fidelibus, *xxvii*, 404. Spei nostra data salutis quia veritas est, inquam jam data sunt caelo, *xxvii*, 404. Spei nostra data salutis, *xxxvii*, 368, 369. Vultus in capite nostro quod spei

STIMULUS carnis Apotolo datus, *xxi*, 481.
 STIPENDIARI provinciales, *xxv*, 537.
 STIPENDIUM, quod pro opere militie delatum redditur, *xxv*, 567.
 STIPENDIUM cur non beneficii datus, *v*, 147.
 STIPICI, Manichæus, et Hispana Prædicationi heresiæ a proprii Dei substantia manus esse dicunt, *xi*, 320, 338. Stipici, ubi aspicitur scientiam attribuent, *xxv*, 423. Stipici falluntur dum dicunt hominum non habere sapientiam, nisi in ea perfectus sit, *xi*, 333. Stipici verbo tantum negant passionem credere in sapientem, *ii*, 418. Stipici non antequam perturbationem ab animo exhibent scientiam, *vi*, 450. Misericordiam in vitiu ponunt, *xxxi*, 290, 297. Stoicorum error circa mala hujus vite, *iv*, 17, 18. Stoici ponentes summum bonum in animo, magis a carne quam a corpore animo asserunt, *xxxi*, 373. Stoicorum opinio de beata vita, *xxv*, 459, 463, *regulæ*, *libi*, 363, 366. Stoicaria omnia peccata esse confitentur, *xxv*, 503. Negatur Catholici, *xi*, 348. Stoicorum doctrina de peccatorum aqua litate refellitur, *xxxi*, 294, 296. Stoicorum non timere de non dolere irridetur, *viii*, 287. Stoici secundum carum vivere censentur, *ii*, 418, 139. Stoici maxime fallentur, *xxxi*, 314, 316, 321. Non tam de rebus quam de verbis disputant, *iv*, 175. Magis de verbis quam de rebus adverteat conligunt, *xxxi*, 314. Stoicorum jam nec valent dicere, *xxxi*, 369. Stoico philosophum in temperatis modis expalacens, *ii*, 418.
 STOLICI quoniam nonnulli infantes facti, *xxxi*, 11.
 STOLICITAS inquit, *xxxi*, 23.
 STOLITIAM magnam ad patriam se ipsum Christus fecit, *xvii*, 263.
 STOLUS Peripateticus, *ii*, 299.
 STOLUS decipiens, *xxxi*, 84, 84, 109. An traditor, *libi*, 84, 110.
 STRENUUS celebratio, *xx*, 51. Strenum locu dande elemosinas, *libi*, 31, 52.
 STRENUA dea que strennum facit, *ii*, 482, 487.
 STULTITIA. Annalis de omnibus stultitia-

niam in digitis, quibus superstationis, *iv*, 481.
 STULTUS quid sit, *xxx*, 429. Stultus amor, non est amor ejus rei quam nescit, *libi*, 430, 433, 434, 435.
 STURNUS qui vocatus est, *xxvii*, 26, 27. Stultus in quo differt a crasso, *libi*.
 STURDUS. Quibus disciplinæ, scientiæ, orationis, et quo modo vacandum, *iv*, 505. Tractanda curiosus quæsitibus tempus esse non debet, ut qui tur saluti et Ecclesie utilitati studere debet, *v*, 205, 216. In studio omnium scientiarum tenendum, ut quid nimis, *iv*, 505. Studium lecturarum profanarum quos negligenter Romæ et in Africa laboratur, *xxxi*, 368. Quam delectat episcopos, *libi*. Non damnatur procerus ab Augustino in adolescente, *libi*, 263. Quod Corlaginensis rhetores curiosus quædam questionibus non attingant, approbatur ab Augustino, *libi*, 367. Studium impedit Augustinus populo Dei, hoc alit vivere potest, *libi*, 46. Quo non sibi litteris decidi laudem humanam require potest, *libi*, 363. Oratio autem studium præmittenda, *i*, 98. Studia quorumque dicuntur ad laborem in proximum homini inopiam pertinent, *xxvii*, 543. Studia dicuntur quomodo accenduntur, *xxv*, 430, 431, 432. Transmissis nonnulli studentibus necessariis, *i*, 316. Studium hominis non incipit sine gratia, *xxvii*, 463.
 STYLITIA, tucula nuda, *i*, 151, *xviii*, 274; *xxvii*, 409. Stultitia tenuis comparatur, *xii*, 353. Stultitia vera est, falsa sapientia, *xxv*, 464. Stultitia est verum appetitum et constantem vitiosam ignorantiam, *xvii*, 408. Stultitia omnia animi vitia conplexitur, *i*, 125. Stultitia maximum vitiorum, *xvii*, 407. Stultitia et parvitas viciis, peccati originalis effectus, *xxv*, 373. Stultitia estin stultorum judicium interitum, *i*, 36. Nulla alia dicitur esse quam stultitia, *xxvii*, 357. Stultitiam inter et sapientiam, an nulla alia allicia media esse possit, *xii*, 473. Aliquid medium inter stultitiam et sapientiam reperitur, *xvii*, 407, 408, 409, 410. Exemplo parvularum, explicatur, *xii*, 474. Stultus est in quo mens summum

potestatem non habet, *xxvii*, 289. Dicitur enim stultus et sapientis, *libi*, 289, 290. Stultus omnis peccat, nisi in his factis, in quibus sperari obtemperaverit, *xxvii*, 293. Stultum te die, sed diu iustus, et sapiens eris, *xviii*, 272, 273.
 STURCO quidam longe a similitate, quo qui tanto inmensabilior, quanto peior, *viii*, 547.
 STURUM quod sine peccato proprio non vellet exire, præter culpam est patiens, *ii*, 308.
 STURTAS gratie Dei expectanda, ut contententur dilectio iniquitatis, *xix*, 294. Amor temporalium rerum non expugnaretur, nisi aliquis suavitate avertaturum, *i*, 516. Savitatem dat Deus ut homini vere bene, hoc est non nisi carnalis formidat, sed homi spiritali delectatione facienda, *xi*, 491. Savitatem nisi prior deo Dominus, terra nostra non habebat nisi sterilitatem, *xix*, 442. *Vide* DULCICO, GRATIA.
 SUBCROCIUM ex Augustini monasterio, *xxi*, 361.
 SUBCROCIUM civitates in victoria Sylfana, *ii*, 158.
 SUBCROCIUM, *ii*, 297.
 SUBCROCIUM superiori, qui vult sibi subici quod est inferas se, *xii*, 431.
 SUBCROCIUM quomodo aliorum, facti periculis, *xii*, 329.
 SUBCROCIUM in dicentibus Hippocrami, *xxix*, 44.
 SUBCROCIUM, *iii*, 379, 380.
 SUBCROCIUM de quibus rebus pote intelligitur, *xxx*, 282.
 SUBCROCIUM quid, *vi*, 243. Substantia est que veritas natura vocatur, *xxvii*, 343. Substantia quælibet in se est, et hoc vel libi; *ii*, 19. In quod est, quælibet quantum potest, *xxvii*, 278. Substantia aliquid esse est, *ii*, 314. Quod nulla substantia est, nihil omnino est, *libi*. An substantia aliqua durum et illudum videtur, *libi*. Illudum est, quod in se est, *ii*, 314. Substantia durum non loquere, alia mala, secundum errorem Manichæi, *xxvii*, 121. Substantia due sibi contraria, Manichæorum fingentium, *xxvii*, 193. Substantia non per se, sed per similitudinem sibi non contraria, *xxvii*, 534. Nulla substantia malum est, *xxv*, 82. *Vide* NATURA.

Substantia improprie de Deo dicitur, *xxx*, 382. Iracundia idem est, quod nobis persona, *libi*, 381. Prædivinitus ponitur, *xx*, 313.
 SUBSTANTIA Deus ad hoc differt, ut dicitur sit quod subvinit, *libi*, 323.
 SUBSTANTIAM femininum Martyrum solentiam, *xxi*, 269.
 SUBSTANTIA etiam iusta postmodum res alienas, si eas concupiscit, damnatur, *xvii*, 280.
 SUBSTANTIA ab Albin Germaniciana, *xxxi*, 464.
 SUBSTANTIA quid sit, *xxvii*, 375; *xxx*, 155, 316, 318. Substantia sibi de laici finalis, non vestimento fecerunt prima parentis, *xxxi*, 275.
 SUBSTANTIA Christi sanguinis quid significat, *xii*, 359.
 SUBSTANTIA, *xli*, 410.
 SUBSTANTIA civitas Africa, *xxxi*, 469.
 SUBSTANTIA sœculi Martyres invocant, ut sibi Hercules redderent, *xxvii*, 472.
 SUBSTANTIA nos deceter velle, *xxxi*, 473.
 SUBSTANTIA Deo bona voluntas, quo nihil facilius, *xviii*, 286. Sufficit nobis sola Deus, *xix*, 221; *xx*, 378; *xxi*, 483. Quod sufficit ei, cui non sufficit Deo, *xvii*, 457, 376. Sufficit tunc, ut sufficit, *ii*, 349.
 SUBSTANTIA. Præcipuum non manducandi de suffocis quod dicitur, *xxvii*, 333.
 SUBSTANTIA postorum alii hominibus professe nocentur Pagani, *iv*, 225. Quælibet præcedunt in judicio, *libi*.
 SUBSTANTIA prima per se non appetit designatur, *xi*, 471. Substantiam sequitur delectatio, delectationem sequitur resistencia, *xii*, 430. Substantia quomodo cogitationibus humanis inveniatur, *libi*. Invenit homo, *xii*, 98. Substantia alie bona sunt, alie mala, *libi*, 169. Substantia dicitur spirituales, *libi*, 87.
 SUBSTANTIA, *xxxi*, 400, 431, 463.
 SUBSTANTIA deus est, doctrina solummodo inveniatur in Romani, *iv*, 199.
 SUBSTANTIA bonum, aliena vita, summi malum extra nos, *iv*, 14. *Vide* BONUM, DEBITUM.

qui etsi bene quae facti Deo tribuit, extolli se tamen super aliis qui illis non faciunt, x, 387, 388. Superbus tuum autem sententiam defendere, non quia verum est, sed qui sua est, xxv, 351. Superbi habent sensum cor, sed contra Dominum, xvii, 385. Superbi se volunt pro Christo adferre, xii, 45. Verum superborum affectus, xxxvi, 376. Superbus propriis quamvis male peccat, xvii, 358. Superbi casus, unde, xxv, 79. Superbus eo ipso quod se altum putat, capiti, x, 360. Et superbi de Dei dono, libi apud se verperis perdis, xii, 122. Superbus diabolo nominis superbus pro superbia, tenebat, x, 329. Superbum quiescentem diabolo fecerit, viciis, xvi, 336. Tanto Deus a te erit aliorum quantus clarior, xii, 296. Ergitur superbus, meriti illius Deis, x, 391. Alius est Deus, non in te habitus si alius esse volueris, x, 360. In culmine qui stat desinit, sibi non manet, xii, 389. Praeparat Deus trisulcatis et confitentibus, qui deserunt superbia, xvi, 380, 440. Qui non superbo sapient, in Deo pauperes sunt, x, 185. *Vide HUMILITAS, PAUPERES.*

Superbis quando Deus resistit, xii, 245. Reseda iure dicitur, ut, ubi qui se exultat humiliat, xvi, 430. Superbis resistere etiam homini in laudibus potest, xii, 4. Superbum capitis calcet Christus, x, 399. Qui dicit humili, uterit superbo, xvi, 328, xii, 322. Superbis absconditur invidia, xxvii, 378. Superbus, a diabolulo Christi, repulsi, xxvii, 326. Superbus audit quod imparet humilis, xxvii, 289. Superbi mortales de diabolo debent crederet, licet enim, etsi superbus, tamen immortalis est, xviii, 326. Superbis ubi est actus manifestaque concludi, xxvii, 17, et cadere in manifestum peccatum, xv, 190. Superbi infirmantur, ut perfrantur, xi, 483. Nihil tam indignum misericordia, quam superbus miser, xxvii, 377. Superbi Christus est lapis offensiois, xxii, 413, 446. Sacramentum corporis Christi longe est a coribus sapientum superborum, xi, 321. Superbi non amantur a Christo, xx, 19. Animae extollesis se demones tradidit fuit, quia non bene se habet

facta natura, si si faciente crearetur, v, 950. Continere, ne aliquando superbia cogitare debet, quid sibi deat, non quid adit, xii, 342. Contra constantis superbus, ibid. 344. Coniugatus humilis, melior condicione superbo, ibid. 341. Cum superbis quomodo una conversandum, cum quibus Christus manducare dignatus est, xi, 15.

Superbi fumo comparantur, xviii, 278. Cur fumo comparantur, xxvii, 218. Superbi defendentes peccata sua fumo comparati, xvii, 361. Superbi copias diaboli vocantur, xii, 341. Superbi, etsi alti sunt, quia fumus eructantur, xi, 357. Superbi leonibus comparantur, v, 381. Superbi mare nisi congelasset et calidum, vii, 92. Superbus homo gladio proprio occisus, xii, 293. Superbi gigantes vocantur, x, 242. Falsi iusti, xii, 341. Per montes figurantur, xi, 455, xii, 429. Superbi iustitiam suam, vii, 91. Per tonitruum mare, otes in deserto relictas, et per marem drachmas significantur, xvi, 327. Superborum (haereticorum) iniquitatem significaverunt musca sub quibus mures Pharaonis deleverunt, xxviii, 318.

Superbia est, quod nec prodest, nec nocet, xvii, 97. Superbia non nocet, aeterna iuripropriorum, xi, 262. Superbia nulla habent, qui mentis necessaria tenent, xii, 47. Inania si querimus, nihil sufficit, ibid. 18. Quere quod sufficit operi Dei, non quod vultis cupiditas tua, 669. Intra superbia quid numerandum, xxvii, 246. Superbia gravant, non solvantur, inferni non liberant, xviii, 415. Superbia erogaudo pauperibus, xvi, 31. Superbia divitiis, necessaria sunt pauperum, xii, 18, xvii, 507, xviii, 334. Superbia cum possidetur, aliena possidetur, xii, 18. Superbia sua non tribuere indignis potest, est fraudi, xi, 83; superbia tunc est remanent, in forte cum serva unde vivat, colligit unde moriaris, xviii, 580. Capillus superbia significantur, xvi, 51.

SUPERBIUM. Forum dicitur, quae, xvii, 325. Morsus dicitur, ibid. 528. Superbos sen prelati, quomodo gerere se debent dum amantur, tunc

tur, laudantur, ne in superbia victim cadunt, xxv, 275. Timere velle ab hominibus, non propter Deum, sedis est peccatum, ibid. 274. Superbi se subiecti, qui non subiciunt, vel quod est inferius, xii, 431. Superbiorum, etsi iam administratur ut decet, indeceter tamen appetitur, xv, 49.

SUPERBUS cenario, xxxii, 440; xxxix, 142.

SUPERSTITIOSUM varia genera, v, 481. Superstitiosus motus in ipso sit, in quo vera religio, xxxix, 295. Dies observant ad aliquod inchoandum, grande peccatum, xxvi, 151. Superstitio pluviae comparatur, xiv, 277. Superstitio Gentilium sylvia facta erat omnia terra, x, 434. Superstitiosus quomodo versus Deus subvertit, ii, 208.

SUPERSTITIOSUS est quiddam institutum est ob humilium ad faciendam et colenda idola, vel creaturarum tanquam Deum, vel ad consualitates et pacta quassum significacionum cum demonibus placita atque foederata, vii, 481. Superstitiosus quomodo dicitur, v, 208. Quis differat a religione, ibid. 208. Leptidum Galeni responsum superstitiosum, iv, 482.

SUPERSTARE grossus est impedire in via Dei, ut aliud quod rectum intendebat inflexit aut falabat de via, aut cadat in via, aut recedet vel remaneat in via, qui retro revertatur unde veniat, xii, 341.

SUPERSTARE nullum sperat, et cui dare non potes quod petenti, non cum sperat, etc., xi, 120.

SUPERSTICIA iuste peccatoribus infliguntur, xxvii, 374. *Vide PUNDO.* Superbia vultus ergo non deservunt, xi, 218. Supplicia terrent, quoniam praemia non invitant, xvii, 409. Supplicium bonum quidem opus esse damnantis, sed vere nullum damnati, xxvii, 358. Supplicia dicitur ubi debet responderi diabolicali delicti, vi, 182.

SUPERVACUA cordis est tumulus vanitatis, xvii, 27.

SUPERVACUA Mediolani motibus corporis verborum vice atens, i, 273.

SUPERVACUA nihil est aut deorum in universo, xxxviii, 13. Superbum cor, xvii, 388; xviii, 164, 381; xxi, 267;

xxvi, 353. Superbum cordis. Gratias agimus Domino Deo nostro, Dignum et iustum est, xxxvii, 427; xxxvi, 136. Superbi corda non sine causa iudicantur, vii, 439; xii, 30. Superbum cor levatur, non patrosus in terra, xii, 30. Superbum cor habe, corde precede, quo sequaris corpore, xii, 232.

SUSANNA ore taceat, corde clamabat, xii, 287. Susanna casta pro pudicitia conjugali usque ad periculum mortis accessit, xxv, 195. Labis immotus clamabat, xii, 339. Susanna, quia habitata est, non major exinde felicitas, xii, 243. Susanna exemplum pudicitiae conjugali, ibid. 241. Susanna cum Josepho comparatur, ibid. 144. Susanna falsis testibus jejuno suo absolutam est, xxxii, 330.

SUSCIPERE Deus negotiorum et infirmorum, viii, 326.

SUSCIPERE, x, 188. Suscipit honoratum dare solent patris, ibid. 180.

SUSCIPERE Jesum in cur, xii, 480.

SUSPICACI. Malevole animae quasi dulciter sapit, quod pessime suspicatur, xii, 340. Qui benevole suspicatur, vici caput, ibid. 245. Angustinus in iudicando ut aliquid nisi suspicando de aliquo, maxime contra, xxxix, 80, 82. Suspicionis, tentio humana, xvi, 322. Suspicionis malevolae quibus suggerit diaboli, xxxix, 85. Pleraque generis humani male oriuntur a suspicione falsi, xxi, 87. Suspicacionis nullis in perditione ad odium, xvii, 382. Suspicacionibus ira non est irriganda, xi, 102. Suspicionis male, clausura, xvi, 322. Suspiciones malevolae sunt calumniantium; benevolae sunt suspiciones gubernationum, xxi, 245. Suspicionis nostrae amamus omnes aut pene omnes vel vocare debet examine cognitionis, quod eruditibus rerum signis movetur, xi, 223. Suspicionem de se nullam esse tanquam credendum, quam sanatores Augustinus iudicat, xxxix, 432, 442.

SUSPICITUS. Impetretis quod in ipso agitur, hoc de blis suspicatur, xi, 128. Suspicio omnia, cum merito culpeatur, etiam laudari arbitrantur se debere quod cauti sunt, xi, 197. Suspicio diaboli simul, xi, 437.

bris, *ibid.* 44, 45. Loquitur qui tacet, dum monet nos, et nondum iulicet nos, *ibid.* 46, 50.

LACRIMAS DEI, patientia Dei, xviii, 46, 46.

LACRIMA meritis peccatorum imputanda, xxxviii, 208.

LACRIMAS QUONDAM, xxxix, 9.

LACRIMAE et mannae: tunc habere flagitiorum erat videri Bombas, iam contra, v, 19.

LACRIMAE, *iv.*, 182, 183. Talibus *iv.*, 192. Talibus *iv.* demonstrat qualia videlicet debentur, ut scilicet quia aequa rebus, *ibid.* Talibus potius quare nascuntur, xxxviii, 497, 498. Talibus potius non rependenda in cruce servorum Dei, xxxix, 492, 493, 495; xi, 5. Talibus potius non fauere, sed imas ferore est, xxxvii, 497.

LACRIMAE sensus, vi, 539. Per totum corpus, v, 384. Unde nascitur, 387, 387. Dignitate a cerebro per medullam cervicis, *ibid.* 384. Tangere Christum, xviii, 244; xi, 292, 291, 270, 271.

LACRIMAE, *ii.*, 448.

LACRIMAE theoticae, xxxvii, 546.

LACRIMAE ut citius, quam stultim, cum non venturus sit Deus, cur oratur de factis, *iv.*, 309. Tardius aut omnia frigida, 311, 312.

LACRIMAE urbis exera a Fabio, *ii.*, 12. In se ipsorum simulacra quomodo servata, *ibid.*

LACRIMAE urbis Romanorum, *ii.*, 449.

LACRIMAE Princes rex Romanorum, *ii.*, 467. Tarquinius super, *ii.*, 133.

LACRIMAE Superbis quare sit dicitur, *ii.*, 133. Superbis esse appellatur, *ibid.* 135, 137. Socii interfectione ad regnum pervenit, *ibid.* 133. De manibus Capitolium erevit, *ibid.* Cum liberis suis Urbe pabon est, *ii.*, 134, 136, 440; *ii.*, 339. In regnum redire fratris, generatus est, *ii.*, 134, 135. Uscelli primum virum egit, *ibid.* 134. Civis obit, *ibid.*

LACRIMAE Collationis unius et duobus primis consulis, *ii.*, 136. Maritus Lucretii, *ibid.* 82. Magistratus se abdicare coactus, *ibid.* et Urbe exire, *ibid.* 133, 136. Imperis in Terentianum Collationis collata iudicata, *ibid.* 136.

LACRIMAE dicitur, *ii.*, 356.

LACRIMAE iocundis dicitur, *ii.*, 499.

LACRIMAE Cyprum, *xxi.*, 100.

LACRIMAE haereticis a Tattano, conumque errores, xxvii, 224.

LACRIMAE rei Salomonis, *ii.*, 427.

LACRIMAE in Africum missus, adversus Donatistas secundum leges contra epulas egit, xxvii, 167.

LACRIMAE rex Assyrium, *ii.*, 437.

LACRIMAE, *xxxi.*, 438.

LACRIMAE consecrationes magice, xxx,

208, 209, 314. Consecrationes temerarie seu sacrificii perfecta, *ii.*, 467. Teletas vocantur explanationes et sacrificia quondam impletio, quibus nihil deest, *ii.*, 528, *not.* (39). Teletas nullam deorum potest homo purgari, *ibid.* 491. Teletas et mysteria religionis Graeci laeternitate peritibusque chaldaei, *ibid.* 509.

TELEPHONENSIS, *ii.*, 440.

TELEPHONENSIS, *ii.*, 440.

TELEPHONENSIS quibus Syerionum rex, *ii.*, 414, 423. Laus Telephoni primitus institutus ferunt, *ibid.* 433.

TELEPHONENSIS a veteribus vinum appellatum, xxx, 431, 431. Temptatio vocatum iure meritorium, *ibid.* 433.

TEMPERANTIA unius diei, *ii.*, 137.

TEMPERANTIA dicitur ubi temperis est nec plus est quidquam nec minus, *ibid.* Temperantia est actio qua sese minus copulante Deo, ab amore inferiori pulchritudinis extrahit, et evolat ad summam habilitatem et firmitatem Deum, *ii.*, 314; xxxvii, 295, 509. Temperantia est ratio in libidine, *ii.*, 136. Temperantia impetus animi firmi et moderata dominatio, xxxviii, 47. Temperantia partes aut continentia, elementis, modestia, *ibid.* Temperantia officium, *ii.*, 16; xxxvii, 545, 546. Temperantia dicitur qua libidinis refrenantia, *ii.*, 136. Temperantia omnino aequalitas, per se homines nullam gloriam consequuntur, *ii.*, 192. Pulchrior temperantia animi non incertum confidentis, quam incertis rerum, xxx, 99. Xenocrates Potentiam non solum electionem, verum etiam benevolentiam, ad mores alios reprobos converteri disputando de fruge temperantia, *ii.*, 99.

TEMPERANTIA in maris quatuordecim Ecclesiam, turbant gubernatorem, *ii.*, 241,

246. Tempestas absente Domino, xviii, 337. In tentationis tempestas, excitanda fides, tanquam Christus dormiens in navi, xviii, 509; xviii, 251; *xxi.*, 400. Tempestas est cupiditas, xviii, 319.

TEMPELAE et sacrificia Deo soli exhibentur, *xx.*, 352. In Templo Paganorum non solentur nisi spiritus maligni, *xx.*, 439. Cur in templo, in quo Nilus Scarpia et Isis colebantur simulacrum digito labii impresso silentium indicat, *ii.*, 406. Templo decem clausa per imperatorum leges, *ii.*, 310. Templo idola, huius possunt in usum communes vel in honorem veri Dei converteri, xxxviii, 464.

TEMPLEUM, quare quadragesima sex anna fabricatum, xxxviii, 44. Templei edificatio per quadragesima sex anna ad secretorem instructionem humani corporis referenda, *xx.*, 492. Templeum Salomonis deservit sui regnum Selechia, *ii.*, 467. Templei Salomonis iustitiam inchoata ab Cyro, sed usque ad Durium dilata, *ibid.* 468. Templei Salomonis renovatio Novum Testamentum significat, *ibid.* 514.

TEMPLEUM. Simulacrum Deo aetas est Christiano in templo audire, xxvii, 30. Templeum Dei aliter in significatione, aliter in re, *xx.*, 531. Templeum Dei, Angeli in celo, *xx.*, 330. Templeum Dei non de lapidibus et lignis, sed de hominibus edificatur, *ii.*, 336. Quomodo, *ibid.* 405. Templei Dei, lapides vivi, xviii, 376. Templeum Dei regnum in quo Christus per selem habitat, *xx.*, 47. In quo habitat charitas, *xx.*, 380. Deus tantum habitat in us quo efficit templea sua, *ii.*, 334. Aliter post in terra, aliter autem in celo templea sunt Dei, *xx.*, 47. Qui credunt diligendo Christum, facti sunt, de quibus templeum Dei edificatur, *xx.*, 169. Templeum Dei, mens hominis, *i.*, 525. Mens pura, templeum sanctum Deo, xxxviii, 542. Templeum Dei amplius, cur fidelis, xviii, 368. Templeum Dei duplici ratione homo est, *xx.*, 465. Sane qui incipit homo esse templeum Dei, quomodo, *xxxv.*, 401. Templeum Dei bene vivendo edificamus, *ii.*, 405. In molis, ut in profano templo, alia deicienda, alia consecranda, *ii.*, 392. Templeum Dei sanctum, mirabile est, non in structuris, sed in iusti-

cia, *ii.*, 304. Excitatur, qui orat in templo, qui orat in pace Ecclesiae, *xxii.*, 167. Templeum Dei simul omnes unum, et singuli singula templea unum, *xx.*, 456; *xx.*, 520, 533. Templeum Dei violat, qui violat matrem, *xvii.*, 228. Templeum suum Deus protegit, templei suis simulacra protequantur, *ibid.* 314. Templei Dei edificatio per selem, desiderata per resurrectionem, *ii.*, 392. Templeum Dei Martire, *xxi.*, 173. Templeum, corpus Christi, *xxii.*, 473. Templeum suscitatum a Patre sicut a Filio, *ibid.* 473.

TEMPUS quod, *ii.*, 86. Tempus quod laeta prolequantur, *ibid.* 314. Tempus, difficultas quatio, *xxv.*, 334. Tempus, difficultas quatio, *ibid.* 310. Tempus est distensio, sed ejus rei? num animi? *ibid.* 316. Num fuit aliquod tempus, quando Deus condidit aliquod fecerat, xxxvii, 417, 418. Tempus nullum esse mundum, *ii.*, 11. Anle creatorem fructura respirantur tempore, *v.*, 309. Tempus omni tempore scilicet, et tamen creatum fuit, *ii.*, 87. Tempus et mundi renovatio Novum Testamentum significat, *ibid.* 514.

TEMPUS. Quando incipit, *ibid.* 415. Tempus cum celo et terra esse coepit, *xvii.*, 456. Nullum tempus sine creatura, *xx.*, 87; *xxv.*, 393. An tempus possit esse in motu incorporeae creaturæ, *v.*, 145, 146. Tempus sine abiquibus creaturæ nihil esse non potest, *xxxv.*, 464. Quis sine veniat in tempore, a motu siderum coepit, *ii.*, 86. Sola, luna et siderum motus, non autem tempus, *xxv.*, 311. Tempus sine est corporis motus, *ibid.* 313. Sed quod melius motum corporum, *ibid.* Tempus mensura, *ibid.* 301. Quomodo Tempus beat incipit, *ibid.* 306, 315.

TEMPUS praesentium, praesens, et futurum, *xx.*, 300. In omni motu creaturae praesentium et futurum invenitur, non vero praesens, *xx.*, 425. Tempus verba indifferenter dicitur, quavis sine tempore manere intelligatur attentius, *xxxv.*, 401. In colendi habilitate tempus non voluit, quia habitator ibi non laborat, *xx.*, 2. De toto tempore in quo vivit, solum momentum temporis praesens, *xx.*, 12, 13. Quis tempus fine claudatur, pro transactis habenda sunt, *xx.*, 287. Tem-

pus et est et non est, vii, 161. Tria tempora proprie non sunt, xxv, 208, 309. Differentia temporis quomodo nominanda, *ibid.* Tempus praeterita laudatur, accendant Christiana, xxvii, 174. Praeterita tempus et futurum, quomodo sit longa et brevia, xxv, 301, 306. Tempora celestia, vii, 67. Tempus et aeternitas quomodo discernuntur, vii, 42. Tempus non potest esse coaeternum aeternitati, 118, 87. Quo sensu tempus aeternum dicatur, xxvii, 418. Tempora aeterna quomodo intelligenda, vii, 89; xxxviii, 117. Tempora non quidem aeterna, non tamen in tempore esse experimus, xxx, 349. Tempora aeternitatem insistantur, xi, 499. Tempus quid velignis aeternitati, v, 140. Tempus finitum et infinitum quid differant, xi, 79. Temporis spatia infinita ante mundum non sunt existenda, *ibid.* 10. Temporum moderator Deus, ii, 212. Temporum ordo in sapientia Dei ante tempore est, xxx, 222. Tempora observant per aeternas atque aeternas diem, Phlegon, iii, 444. Superstitiosa temporum observatio temporis Augustini multum vitata, xxvi, 119, 120. Quam sit animus periculosus, *ibid.* Temporum observatio que culpabilis sit innotuit, xxxviii, 304. Temporum ut diem observantur reprehenduntur, vii, 220. Tempora aeternae praesentis, animi adimplendi que promissa sunt, xi, 281. Tempus per ordinem ad mores quadruplex ante Legem, sub Legge, sub gratia, in pace, xxxviii, 66. Tempus triparium: ante Legem, sub Legge, sub gratia, xx, 1081, xxx, 302. Quotique temporum aeternitas, xxv, 487. Tempora mundi sex distinguuntur, x, 353. Tempora Pelagiana distributio, xxxiv, 415. Ipea est plenitudo temporis quando venit Filius Dei temporalia docere coeussent, ix, 447. Duo tempora Christi, discipulis est clariora, xi, 308. Tempora Christiana, xxxvii, 886, 879. Tempora Ecclesiae duo, prolationis et coronationis, xvii, 271. Tempus meritae licet propter peccata nostra, tempus laetitiae post de gratia Salvatoris, xx, 316. Tempus mortuorum et tempus laetitiae utrumque dicitur quadragesimae ante Pascha, et diebus quinquagesimae

post Pascha figuratur, *ibid.* 319. Tempus duplex, misericordiae et iudicii, xi, 4; xvii, 319. Tempus fidei et spei, xvii, 407. Tempus opportunum, tempus gratiae, vii, 455. Tempus beneplaciti, tempus misericordiae, 12, 392. Tempora velut mala impura, quibus tenentur, vi, 107. Tempora mala unde et quomodo ferenda, xvii, 376. Tempora mala non fiunt nisi luminis radi, xxi, 107. Cui tempora molestia sunt, si homines sibi non sunt molesti, xix, 425. Tempora mala unde semper patiunt homines ea que agunt, xvii, 366. Tempora non unum bene vivimus et bona sunt tempora, xviii, 376. Tempus reducere quid sit, xvii, 312; xix, 424. Harum pro tempore ponit beatus Joannes, xxi, 412. Tempus quatuordecim de mundo: curiosus non occupandum, ut rebus impendendum, *ibid.* 162, 164.

TEMPORALIS plus diligitur aeternam laheatur, vilescit autem cum advenit, xv, 451. Temporalis non salus animarum, cui vera est certa vides aeternam, *ibid.* 462. Temporalis bona sunt et non sunt, xii, 437. Temporalia nihil habent nisi erit et fuit: quod in illis futurum est, cum venerit, fit statim praeteritum; et peccatum cum cupiditate, amittitur cum dolore, vii, 206. Temporalibus oblectari, cum teneri non possunt interiora, vi, 305. Qui heret cuncte in Domino, non sic habet ita terrena tanquam capillus, vii, 470. Temporalia minus dimittenda, xxxvi, 177. Temporalium vitia inardescunt, aeterna vilescunt, amissa vaneant, *ibid.* 345. Sese Deus temporalia dat et tollit, ut aliud sit temporalia quod et tollit, ut aliud sit temporalia quod et tollit, vii, 480. Temporalia quomodo a Deo petantur, *ibid.* 502. Temporalia dantur, et ipsa a Deo, non a demonibus, vii, 40, 43; ix, 463; xii, 44, 136. Radagunantur temporalia, dicitur, dicitur, qui Deum propter aeterna, desiderat, propter temporalia colere velle videtur, vii, 220. Temporalia vitula dicit Deus, et quando auferit, et quando addat, pariter est colendum, xvii, 448.

Temporalia misericorditer Deus auferit et substituit, *ibid.* 448. Misericorditer non dat, sed non abstrahit, *ibid.* Temporalia aeternis qui praeparant, Dei beneficia inverse ventum, xii, 445. Temporalia pro aeternis contentenda sunt, xxxix, 923. Iusta et obliuiscia, vii, et in suo genere peccatorum sique tranquilliorum eorum temporum administratio recitandorum aeternarum meritum dignit, xxxviii, 287. Temporalibus delectari, tanquam rotam constructi circumant, non intrant ad veritatem; qui non amant aeternitatem, vii, 415. Aliquid boni et de ipsa temporalibus operandum est, vii, 470. Temporalia operare et diligere debentur, qui nemini Dei cognoscunt, vii, 206. Temporalia ideo nemini conferunt veram felicitatem, qui non extinguunt insatiabilem cupiditatem, xi, 224. *Vide BOVA. Peritiam*, qui non temporalibus utuntur, sed qui et Deo praesentem, xii, 5. Cum experiri perire quod factum est, ubi erit amator temporis, qui perdidit aeternitatem? xviii, 496. Temporalia bona in aliis videre, misericordiam est, xix, 428. *Vide TERTULLI. TRANSCURIT.*

TEMPTATIO ab Iovine-Galila, xxxi, 442. Temptatio sententia in concilio Carthageni de haereticorum lapsitate, *ibid.* TEMPTARE, quid super faciem abissi, xxv, 325. Tentare demum, nona plaga Aegypti, xxii, 376. Tentare nihil sunt aliud quam lucis absentia, xxxvi, 214, 217. Qui sic coram hominibus, 49. Tentularum natura aliqua non est, vii, 184. Tentare nominis lucis comparatione sentimur, xvii, 16. Non sunt corpora, xxxviii, 214. Tentares non fecit Deus, v, 127, sed tamen ordinavit, vii, 188. Tentare ordinem suum habent a Deo, v, 127. Tentare ex quo esse coepit, xxix, 240. Tentare super abyssum, xav, 309. Tentularum et lucis operatio, iii, 33. Quae tentularum approbavit Deus in creatione mundi, *ibid.* Tentare nihil proprie possunt, xxxviii, 214, 217. Tentularum genus et terra, deliramentum Manichaeorum, *ibid.* 188. Astra quinquae gentis tentularum, *ibid.* 261. Manichaeorum deliramentum de bello contra gentem tentularum, *ibid.* 288. Fabula de bello Dei

cum gente tentularum absurda ostenditur, *ibid.* 296. Tentularum nomen nihilum accipi potest, v, 148.

TENTURA exterioris quae sunt, vii, 459. Tentura exterioris et ligato manuum ac pedum, vi, 403. Tenturae sunt infidelibus hominibus exterioris, diaboli et Angelus eius, xi, 49. Tenturae exterioris, societas peccati diabolus et Angelorum eius, *ibid.* 80. Tenturae exterioris, perae corporales, *ibid.* Deus in fine saeculi aeterna tentura punit malos, x, 49. Tenturae ad veterem hominem, lux ad novum pertinet, xv, 458. Tenturae quantum hinc, xv, 384. Tenturae miserabiles in animo humanum, xxxviii, 318. Tenturae peccatorum diabolus, xii, 317. Tentularum nomine significantur peccata, vii, 184; x, 374; xxxviii, 298. Omnes iniqui ac infideles, vii, 7; xii, 273, 428. Tenturae peccati voluntate sunt, non natura, xii, 427. Qui hinc tenturae sunt, si velint, eras lux erunt, xi, 374. Tenturae sunt infideles homines, qui per se habent conversi ad Deum lux sunt, xx, 49. Tenturae, ignealis symbolum, vii, 41. *TEMPTARE* Deum, quid, iii, 350. Tentare Deum bene vilescit, industria nostra utendum, xxxv, 591. Tentari Adamum et cadere qui Deus permittit, vii, 243, 214. Tentatio primorum parentum allegorice exposta, xxvii, 469. Tentare Deum non debet homo, cum habet quod deus, xxxv, 59. *TEMPTATIO* est vita humana, super terram, xxx, 93. Tentatio hominis quae permittit, v, 190, 221. Tentatio duplex: altera sollicitudo sive deceptio, alia probatio, xxxviii, 479; x, 474. Tentatio, vii, 127, sed tamen ordinavit, vii, 188. Tentare ordinem suum habent a Deo, v, 127. Tentare ex quo esse coepit, xxix, 240. Tentare super abyssum, xav, 309. Tentularum et lucis operatio, iii, 33. Quae tentularum approbavit Deus in creatione mundi, *ibid.* Tentare nihil proprie possunt, xxxviii, 214, 217. Tentularum genus et terra, deliramentum Manichaeorum, *ibid.* 188. Astra quinquae gentis tentularum, *ibid.* 261. Manichaeorum deliramentum de bello contra gentem tentularum, *ibid.* 288. Fabula de bello Dei

cum gente tentularum absurda ostenditur, *ibid.* 296. Tentularum nomen nihilum accipi potest, v, 148. Tentura exterioris quae sunt, vii, 459. Tentura exterioris et ligato manuum ac pedum, vi, 403. Tenturae sunt infidelibus hominibus exterioris, diaboli et Angelus eius, xi, 49. Tenturae exterioris, societas peccati diabolus et Angelorum eius, *ibid.* 80. Tenturae exterioris, perae corporales, *ibid.* Deus in fine saeculi aeterna tentura punit malos, x, 49. Tenturae ad veterem hominem, lux ad novum pertinet, xv, 458. Tenturae quantum hinc, xv, 384. Tenturae miserabiles in animo humanum, xxxviii, 318. Tenturae peccatorum diabolus, xii, 317. Tentularum nomine significantur peccata, vii, 184; x, 374; xxxviii, 298. Omnes iniqui ac infideles, vii, 7; xii, 273, 428. Tenturae peccati voluntate sunt, non natura, xii, 427. Qui hinc tenturae sunt, si velint, eras lux erunt, xi, 374. Tenturae sunt infideles homines, qui per se habent conversi ad Deum lux sunt, xx, 49. Tenturae, ignealis symbolum, vii, 41. *TEMPTARE* Deum, quid, iii, 350. Tentare Deum bene vilescit, industria nostra utendum, xxxv, 591. Tentari Adamum et cadere qui Deus permittit, vii, 243, 214. Tentatio primorum parentum allegorice exposta, xxvii, 469. Tentare Deum non debet homo, cum habet quod deus, xxxv, 59. *TEMPTATIO* est vita humana, super terram, xxx, 93. Tentatio hominis quae permittit, v, 190, 221. Tentatio duplex: altera sollicitudo sive deceptio, alia probatio, xxxviii, 479; x, 474. Tentatio, vii, 127, sed tamen ordinavit, vii, 188. Tentare ordinem suum habent a Deo, v, 127. Tentare ex quo esse coepit, xxix, 240. Tentare super abyssum, xav, 309. Tentularum et lucis operatio, iii, 33. Quae tentularum approbavit Deus in creatione mundi, *ibid.* Tentare nihil proprie possunt, xxxviii, 214, 217. Tentularum genus et terra, deliramentum Manichaeorum, *ibid.* 188. Astra quinquae gentis tentularum, *ibid.* 261. Manichaeorum deliramentum de bello contra gentem tentularum, *ibid.* 288. Fabula de bello Dei

Non ut ipse dicat, sed ut quod in homine libet agere, *xxix*, 160, 161. Tentationis interrogatio uniuersae declarat dona Dei quae in se habet, *xxvi*, 324, 326, 327. In eo paratur homini quod infirmus quis tentatione non interrogatur, *ibid.* 326. Tentationes per Satanam quare et apostolica sunt, *xvii*, 232. Nisi Deus permittat, nono tentatur, *xx*, 173, 174, 176. Datur comparatio, *ibid.* 177. Tentationes quare Deus permittit, *ix*, 88; *xxix*, 303. Scire ualeat Deus in illos quos temptari permittit, *ix*, 233. Qui tentatur, aliquid quando traditur occulto merito suo in motus tentationis, *xi*, 200. Tentationibus permittit Deus, ut probetur homo, et diabolus vincatur, *xi*, 200. Ad uenturam permittit tentare diabolus, *ix*, 143; *x*, 421. Tantum permittit diabolus tentare, quantum tibi probetur excessus, *ix*, 143, 144. Non tentat diabolus, nisi quod in se carnalis dominatur, *xii*, 428. In municipia diabolus est error sine cupiditas quae libet, et terror quo terratur et rapit, *xix*, 308. Fatuosis alligat nos quobusdam tentationibus, manifestis sed quod male amemus, vel quod male timeamus, *xvii*, 256. Tentari iusticiae dum, cordulitas et timor, *xvii*, 328, 330; *xxv*, 348. Tentationes ex metu aut ex cupiditate erunt, *xxxix*, 354. Timor tentatio bona, *xvi*, 305. Tentatio per ignorantiam et infirmitatem, *xxxix*, 334. In omni tentatione secum tentatur duo amores, *xxix*, 258. Tentat diabolus non solum aduersariis infestatione, uerum etiam inuicem infestatione, *ix*, 200, 234; *xxxix*, 306. Tentationes due, in prosperis et in aduersis, *ix*, 96. Tentationes ex rebus calamitatis non ualent in nos, si non ualent tentationes ex laedi, *xvi*, 236. Tentatio duplex, aut in spe adiuuante quomodo temperare, aut in terrore amittendi, *xv*, 274. Tentatio periculosa, cum uideatis hic male loqueri, bono laborare, *vii*, 322. Tentationes diabolus tres sunt, malo exemplo seducere; approbris hominum et malorum linguarum detractione animam frangere; iudicia et maluolus de tentibus suggestiones pestuandere, *xxxix*, 335. Tentationum quatuor genera, *xi*, 238. Prima

tentatio erroris et famis, *ibid.* 239. Secunda difficultatis, *ibid.* Tertia tantum et fastidii, *ibid.* 240. Quarta sollicitudinis ob Ecclesiae pericula, *ibid.* 241. Tentationum manda tria genera, per delectationem, per pompam, per caritatem, *xxv*, 185. Tentatio duplex sollicitudinis, superbie, et curiositatis, caverenda neutralis est in Christo, *ix*, 176. Aduersa illas tentationes pugna Augustini, *xxi*, 261. Tentatio per Pogonam, Iohannem, haereticum, sed maxime per malos Christianos, *xxv*, 349, 347. Tentationis temptas luna maxime, cum cupiditate qui victus absentem habet Dominum, *xxix*, 237. Ecce uia humana tota tentata est, quando et tibi homo tentatur, ubi quantum potest, uila relecta simultatione coaptatur, *xxxix*, 224. Tres tentationes uile spiritualis, *vi*, 613; *vii*, 53. Tentatio duplex uicium ab hominibus et de peccati, *vii*, 28. Neutra defuit apostolo, *ibid.* Tentationes Aemoum ex motu, *xxxix*, 314, 315, 325. Tentatio diabolus auenescit, nisi qui tentatur, delicti est locum, *xvii*, 261. Itemones non tentent, si uirtutum interitum speciem sentent in humilibus carum, *v*, 231. Tentationes predicandae sunt secundum ad seruilem Dei, *xviii*, 11. Tentatio non deest hospitalis, *xxi*, 327. Nullus hic leonem a diaboli laqueis liber, *xxxvii*, 408. Tentatione uacare in possibile est in hac uita, *vii*, 233. Post remissionem peccatorum, allicit in pericula tentationum uacantur, *xi*, 208. Tentare se potest imperator, ut militem doceret, dicitur, *xxix*, 115. ut doceret resistere tentatori, *xx*, 93, 498. Tentatio Domini multiplex, *ibid.* 408. Tentatio Christi tripartita est, propter tria uirtutum genera, voluptatum carnis, superbiam et curiositatem, *vii*, 145. Iste tentato et Christus ne vincatur a tentatore Christiano, *x*, 314. In municipia diaboli est error sine cupiditas qui libet, et terror quo frangit, et rapit; utroque modo tentauit Dominum; cupiditatis in deserto heretice passionem, *vii*, 379, 380. In Christo tentata est fidelis, et in Christo diabolus, *xi*, 111. Tentationibus uacis apertum qui perlineat ad Christum, *ibid.* 388.

Tentatio non omnis culpa, *xi*, 242. Tentatio non est inuisibilis, *xi*, 29.

Tentatio duplex, noxia et utilis, *xxxix*, 116. Uile est tentatio, *xi*, 342. Tentationum utilitas, *x*, 421. In tentatione apparet, qualis sit homo, *xv*, 513. In ea homo se ipsum nouit, *v*, 240; *vii*, 84; *xvii*, 57, 52. Tentatio plerumque peccatorem non facit, sed prodiit, *xix*, 74. Nescit se homo, nisi in tentatione dicat, *xxi*, 192. Tentatio necessariis iustis, *xi*, 16. Necessaria est vel ad perfectiendam, vel ad confirmandam, vel ad profectandam uirtutem, *xxix*, 21, 22. Tentatio tanquam stadium certaminis, *xvi*, 14. Tentatione probatur et excrucietur uirtus, *v*, 247, 531. Provellet uideri per tentationem iustitiam, *ix*, 110. Qui non tentatur, non proficit; qui uero proficit, non proficit, *ibid.* 358. Tentatione quomodo purgatur, *xvii*, 308. Tentationes malis sunt tanquam ignis sereno, bonis tanquam ignis auro, *xi*, 160. Tentatio, ignis cuius exumpit opus probatur in hac uita, *xxxvii*, 290. Tentationis uentus auget ignem poenis quam extinguit, *xvii*, 308. Tentationis ignis ubi durum inuenit, non stuporem, uolens abstinere, non in cinerem conuertit, *ibid.* 491. Martyri quendam licita in tentationibus quodammodo, *xi*, 145. Tentari et prohihi melius est, quam non tentatum reprobari, *xii*, 450. Opus est semper tentationibus et tribulationibus erudiri in isto saeculo, *viii*, 242. Est palma gloriosior non consensus tentatum, quam non potuisse tentari, *v*, 521. Ne qui se ita profectus quodammodo, ut se iam non posse tentari tanquam homines putent, *xii*, 240. Hostis non esset et non moueretur, nisi in resurrectione mortuorum, *xvii*, 429. Tentatio in patria nulla erit, *xii*, 80, 81.

Tentationum periculum, et molestia, *xvii*, 40. Tentationes leues sunt, quae non hic surgunt, et eugant; graues autem, quae multum turbant ac preuocant, *v*, 306. In tentatione praecedit suggestio, sequitur delectatio, et tandem consensus vel resistentia, *xii*, 430. Aliud est suggestio diabolus delectari, aliud consensuere, *xi*, 66. Cum tentationibus non colloqui, *xii*, 285. Tentationis qui vincit, concupiscentiam non extinguit, *ibid.* 430. Tentatione superata inest tamen aliqua delectationis instillatio, *ibid.* In tentatione-

bus uir, mulier et serpens quodam modo inueniuntur, *xxv*, 487. Aliud est tentari, aliud in tentationibus inole, *xix*, 239, 232. In tentatione intrare, quid, *xxxv*, 471. In tentationem intrare, est a fide eire, *xxx*, 4. Tentationi cur aliquando cedatur, *xxxix*, 334. Quomodo cedatur, *xxvii*, 470, 471, 475. Quomodo non cedatur, *xxv*, 232.

Tentationibus qua ratione Christus resistit, *xvii*, 477, 478. Quomodo nobis resistendum, *ibid.* In tentatione quid regulatiter agendum, *xx*, 54; *xvi*, 69; *xvii*, 292. Qui ubi omnia deficiunt, *xviii*, 377. Tentationum temptatioe seruiet, excelsissima fides tempore Christi dormiens in saui, *xix*, 563; *xx*, 339. Tentationum remedium, fides in excruciatum, *xix*, 27. Tentatio in tantum deficit, in quantum fides proficit, *ibid.* 4. Hominis serua in fide contra tentationes corroborata uirtus est procer, *xvii*, 353. Quibus tentationibus resistere ualeamus, quibus non ualeamus, nocuumus, *xxv*, 231. Tentationes vincunt Satanam, Deum orando, *xi*, 430. In conflictu spirituali sperandum et petendum adiutorium Dei, non ut nos nihil feramus, sed ut ad ipsi cooperemur, *vii*, 307. Sine gratia non ualuit uoluntas ad vincendum tentationes, *xxxv*, 471. Tentationes sine Deo ad iudicium per arbitrium uoluntatis superari non possumus, *x*, 287. Et gratia et libero arbitrio opus est ad vincendum tentationes, *xxxv*, 470. Qui cuncti tentationes, non ipse uincit, sed Deus qui in eum, *xii*, 66. In tentatione Deus hominem suscipit, ne cadat; eruit, ne ferreat; protegit, ne feriat, *ibid.* 475. Cum tentatur, sine dubio consolatur, *x*, 236. In tentationibus deprecanda a Deo uirtus continentia, ne haec, quae spiritualis et uirtutibus, ne deus confutatur, *xvii*, 339. Tentationum meta iam arripuit, promissio Dei auxilio erigenda est, *xxix*, 138. Anathematizandum plane, quisquis negat nos orare debere, ne in tentationibus delectari, aliud consensuere, *xi*, 66. Cum tentationibus non colloqui, *xii*, 285. Tentationis qui vincit, concupiscentiam non extinguit, *ibid.* 430. Tentatione superata inest tamen aliqua delectationis instillatio, *ibid.* In tentationem non inest etiam bonum, *ibid.* 116. In tentationem non inest et deo Dei est, *xxxvi*, 118. In tentationem non

incitare in potestate propria voluntatis non est sine adiutorio Dei, xxxviii, 256, 257. Tentatio mansueti, voluntati suae sine adiutorio Dei deputata conscientiae victuriam, *ibid.* 78. *Ne nos inferas in tentationem in parvam sentiam a Petrago Sicutum*, 55. Contra tentationes arum fortissimè, desideria vite aeternae, xix, 285; Caricem qui sperit, diabolum continuo superabit, *ibid.* 428. Tentatio quando interdum legitur, xx, 93.

Tentatio humana quae, xv, 292. Tentatio per ventum significat, viii, 14. Tentatio spiritus fluvius venit, in peccandis est, *ibid.* 374.

TENTATOR non vincitur, nisi contemnat, xix, 53. Tentatori quid respondeant, Christus exemplo suo non docet, *ibid.* 22. Tentator non cessat pulsare ut irruat: nisi clausum invenit osium, *ibid.* xi, 387.

TENTATORUM haereticum medicinarum essentia, vi, 262.

TERENTIUS, II, 278. Terentianus Maurus poeta, xxvii, 24.

TERENTIUS quidam libros Nuncii Pompeii arculo inveniit, ii, 356.

TERESTRE poeta genis Afer, ii, 75.

TERENTINUS Scipionis et Laeli adiutus in scribendis fabulis, *ibid.* Terentii locus, xxxix, 160; xi, 457. Terentii consilium mirum datum, ut non esset interior, xxx, 540.

TERENTIUMORUM pugna, ii, 198.

TERENTIUS deus Romanorum, ii, 205, 206, 362. Ad Terentium deum Romanorum rerum factus pertinent, *ibid.* 316. Terentia sacra mense februario celebrata solia, *ibid.*

TERENTIANUS dumtaxat perfectionem iustitiae subtrahit, xiv, 158.

TERRA ideo dea ponitur, quia pars minime mundi, quae Deo est, per illum permeat, ii, 388. Terra sub variis synonymis demonstrat, *ibid.* 344. Terra quae circumquaque propriè quadrangulatur, *ibid.* Terra in duos deos vel plures dividere ridiculum, *ibid.* 389, 390, 344. Terra mater dicitur vocatur, ii, 379. Terra et Oceanum et Ventum esse volent, *ibid.* 189, 190. Terram aliud esse, aliud Tellurem, aliud Tellurionem putant, *ibid.* 184. Terra luminis a terra genis tenebrarum discussa decribitur

Manichaei, xxviii, 253. Terra lucis et terrae tenebrarum qualcum illi figurata alia fingitur, *ibid.* 204. Terra huius figura sedior, *ibid.* Terram lucis esse corpoream, si terra tenebrarum pugnat, contra Manichaeos ostenditur, *ibid.* 203. Coniunctio terrae luminis et terrae tenebrarum, qualibet fingatur a Manichaeis, non potest esse nisi defonnis et absurdis, *ibid.* 208. Terram tenebrarum non esse summum malum Manichaei probatur, *ibid.* 212, 214, 217. Terram Deo contentam esse male dicitur Manichaei, xxix, 217. Manichaeorum deliramentum de terra Deo contenta refellitur, xxviii, 209, 203. De naturis quinque terrae persisteri Manichaeorum deliramentum refellitur, *ibid.* 212.

TERRARUM orbis, in Adami nomine significatus, 3, 442, 443. Terra quando creata, v, 175. Ait terra super aquam fundata, *ibid.* 191. Quomodo super aquam fundata, xii, 260, 261. Terra alior est quam aqua, vi, 183, 436. Terra libratur in nihil, ii, 137. Terra inesse unilatè quatuor, nisi numerus et ordinem, ii, 230. Terra unilatè spiritus egressus, admetit hominem et struitur à peccatis, et ad Dei conceptu convertitur, xxvii, 428. Omnia terrarum est maxima quodam modo insula, xii, 133. Terram quadrata figura contineri inter disputantem dicitur, xxxviii, 68. Terra quomodo circa se dicitur Plalabel, v, 112. Terra in tres partes dividitur, xii, 318. Terra inaequalem diversitate divisa est, *ibid.* 309. Terra caeli inferioris nomine intelligitur, v, 391. Terra ponitur per aquam, vi, 240, 433. pro infima mundi parte, *ibid.* 240.

Pro tota infima mundi regione, xii, 319.

Terra illa quo populus est numerata, et per eorum ductus, terra peccatoribus vocatur, in qua pax et regnum, et ab iniiciis violentiarum repulsi, et abundantia florum et fructuum terrarum promittebantur, xxxvii, 58. Terra promissa facta Abraham, quam accepit, vi, 122. Terra promissionum fons, *ibid.* 353. Terra locus et uelle lucis, xvii, 384. Terra promissionis quae iudicatur, cor dicitur terra Chamam, ii, 193. Terra sancta de Jerusalem alio, in veneratque habetur, ii, 248. Terra

viventium et terra morientium, xvii, 543. Alia est terra viventium, alia terra morientium, receptura mortuos, quos nostrivivos, viii, 112; xii, 478. Terra viventium potest intelligi corpus resurregentium, xxx, 142. Terra ubi non est homo vita bestia, xx, 189. Terra Dei patria ecclesiae, vii, 243, 244. Terra ipsa per similitudinem, mare est, 3, 21. Terra ponitur pro vita, viii, 112; xii, 343.

Terra nomine homines significantur, vi, 8, 23, 36, 38, 406. Item carnes in Ecclesia, v, 191; vi, 308; xvii, 186, de peccatis animae, vii, 228; xv, 181. Pars hominis inferior, vii, 120. Terra, caro nostra, viii, 114, 115; xviii, 180, 194. Terra, inimici Ecclesiae, *ibid.* 184, 203. Terra inferior, terrae supralatae, ix, 169. Terra oblitia, quae, 3, 249. Terra idem purulatum significat, v, 191. Terra hic accipienda est ipsa stabilis in Deo, vii, 115. Terram iudicare, xvii, 388. Terram quo pacto licet adorare, x, 491. In comparatione invisibiliae creaturae, omne visibile terra dicitur, v, 116. Terra totius mundi est templum, vi, 406. Terra Ithob, id est, terra optima, vi, 609.

Terra motus magis in Oriente et in Africa, xvii, 335.

TERRENS omnia mutationes, conversiones, atque interitus habere dicit à peccatis, xi, 167. Terrenarum rerum indignitas sollicitissimè, xvii, 20. Nemo hic ita perfectus ut non habeat mortalis curam affectum circa terrena, xi, 421.

Terrana continentia quae occupant Spiritum sanctum, xxxiv, 301. Terrenarum rerum conditio nullo modo aptum peccatoribus, xii, 284. Terrenarum aliquando utiliter trahit Deum, aliquando utiliter ostendit Deum, xi, 72. Si pro magno terrena Deus daret, malis non cor daret, ix, 463. Terrena etiam ipsa bona nemini ab uno vero Deo quare utile, ii, 425. Ille saltem perscrutare velle inimici, et Deo celebrat propter vobis, diabolus ipse colatur propter terrena, xvii, 220, 221. Inhabere terrena, quavis et Deus donet, non debemus, ix, 463. Terrens inherere non debemus, si volumus Deum videre, qui mundo corde conspicietur, vii, 140. Omnis qui contra salutem suam cupit terrena, sub terra

est, ix, 162. Terrenarum rerum amor, vicium est terrenarum puniarum, xviii, 620. Terrens quomodo uti debeat sapientie filii, xvi, 315. Terrena bona subdila esse debent, non proculia, acquiritia, non desuntia, xi, 228. Terrens humus, viii, 116. Terrens possessio amor est causa discordiae, xii, 381. *Vide* Temporalia.

TERRENSA dicitur peccatores, viii, 367.

TERRENS Deus antiquus, quia non vult invenire quia dante, xvii, 376.

TERRENS de novo novissimo, securitatem parituri, xiii, 7. Terrens mundi et blandie contra milites Christi, xx, 441.

TERRENTIANS, II, 306. Vir notus, v, 310. Notissimum et Galphariximum praevaluit errores, xxvi, 383. Fuit disertissimus eorum haereticorum scriptor, *ibid.* 346. Deum corporeum esse, sicut et animam contenti, xxvi, 325; xi, 24. Tertulliani error de anima, v, 340. Tertullianus scilicet anima esse corpoream, xvi, 23. Nuplus secundum damnavit, xxvi, 419. Tertullianus usda factus sit haereticus, xvii, 249. Scripta eius eloquentissima scripta, *ibid.* 248.

TERRENTIANUS, xxvii, 248. Errorum dogmata, *ibid.* Tertullianus peccatis qui remanentur in urbe Catholice in Catholicum transierunt, esse haecitum suum transierunt, *ibid.*

TERRENTIUS Albitensis episcopus, viii, 99.

TERRENSA DECAETERA haeretici, xviii, 256.

TERRA ante ignem molli, post ignem fortis figura Christi ante passionem clementis, post passionem glorificati, vi, 297.

TESTAMENTUM nomine pactum appellatur Scriptura, vi, 42, 13, 15, 16, 102. Quodquid aliud nullis et diversis modis in sacrificiis Testamenti Veteris promissum est, ad hoc unum pertinet, quod Nova Testamento revelatum est, xxi, 349. Testamentum pro omni pacto et pacto ponitur, x, 124. Testamenti divini et humani differentia, viii, 116.

Testamenta duo, xvii, 174. Testamentum torum cum aliud Veteris, aliud Novum appellatur, xxxiii, 447, 448; xxxv, 46, 17. Testamentum utrumque ante

est, ix, 162. Terrenarum rerum amor, vicium est terrenarum puniarum, xviii, 620. Terrens quomodo uti debeat sapientie filii, xvi, 315. Terrena bona subdila esse debent, non proculia, acquiritia, non desuntia, xi, 228. Terrens humus, viii, 116. Terrens possessio amor est causa discordiae, xii, 381. *Vide* Temporalia.

TERRENSA dicitur peccatores, viii, 367.

TERRENS Deus antiquus, quia non vult invenire quia dante, xvii, 376.

TERRENS de novo novissimo, securitatem parituri, xiii, 7. Terrens mundi et blandie contra milites Christi, xx, 441.

TERRENTIANS, II, 306. Vir notus, v, 310. Notissimum et Galphariximum praevaluit errores, xxvi, 383. Fuit disertissimus eorum haereticorum scriptor, *ibid.* 346. Deum corporeum esse, sicut et animam contenti, xxvi, 325; xi, 24. Tertulliani error de anima, v, 340. Tertullianus scilicet anima esse corpoream, xvi, 23. Nuplus secundum damnavit, xxvi, 419. Tertullianus usda factus sit haereticus, xvii, 249. Scripta eius eloquentissima scripta, *ibid.* 248.

TERRENTIANUS, xxvii, 248. Errorum dogmata, *ibid.* Tertullianus peccatis qui remanentur in urbe Catholice in Catholicum transierunt, esse haecitum suum transierunt, *ibid.*

TERRENTIUS Albitensis episcopus, viii, 99.

TERRENSA DECAETERA haeretici, xviii, 256.

TERRA ante ignem molli, post ignem fortis figura Christi ante passionem clementis, post passionem glorificati, vi, 297.

TESTAMENTUM nomine pactum appellatur Scriptura, vi, 42, 13, 15, 16, 102. Quodquid aliud nullis et diversis modis in sacrificiis Testamenti Veteris promissum est, ad hoc unum pertinet, quod Nova Testamento revelatum est, xxi, 349. Testamentum pro omni pacto et pacto ponitur, x, 124. Testamenti divini et humani differentia, viii, 116.

Testamenta duo, xvii, 174. Testamentum torum cum aliud Veteris, aliud Novum appellatur, xxxiii, 447, 448; xxxv, 46, 17. Testamentum utrumque ante

Moyſen occultum, a Moyſe manifeſtationem eſt Velum, in quo occultabatur Nom. xxxi, 228. Teſtamentum Vetus per Moyſen revelatum eſt, xxxv, 46, 47. Teſtamentum Novum Teſtamentum eſt antiquum, ſed potius revelatum, *ibid.*, 40. Teſtamenti Veteris nomen quid. Apoſtoli vocat, xxi, 520. Teſtamenti Veteris novum duobus modis dicitur, xxxv, 57, 59. Aliud proprie Teſtamentum Vetus, aliud Inſtrumentum, xxxv, 55. Univerſe Scripture rationem ante incarnationem ſubſtituitur Velum. Teſtamenti appellatione conſentit, xxxv, 57, 84. Veteris Teſtamenti libri quatuor jam utiles ſunt, xxxvii, 282, 283; xxxix, 313. Teſtamentum Vetus utile ad convincendum vel ipſi Gentiles, xxxix, 217, 218. Teſtamenti Veteris libri ad Chriſtianum pertinent, quoniam precepta per eos melius implentur, xxxix, 236. Cum in lectione Veteris Teſtamenti veterum poſitione eſſe dicitur, xxxix, 440. Teſtamentum Vetus, vetera littera, littera occidens idem ſignificat, xxxv, 45. In Veteris Teſtamenti lectione Eccleſia Catholica nullatenus error redargi potuit, xxxix, 46. De Scriptura Veteris Teſtamenti, etrumpe auctoribus quid ſenſerit Auguſtinus *ibid.* Teſtamenti Veteris auctoritas, non ad Judicium ſervitulis imilationem, ſed ad Chriſtianam libertatis teſtificationem jam tenetur, xxxvii, 288, 295. Teſtamentum Vetus perit Carolo, xxxix, 292. Spernit Neotericum, *ibid.* Vetus Teſtamentum ex Deo bono, ſummo et vero eſſe negat, Marcion, Manicheus, etc., xxxv, 39. Teſtamentum Vetus a Deo, xxxv, 43. In Teſtamento Veteris multa ſunt quae ſubſequenti aetate ignorat et negligenter agit, xxxvii, 7. Pauci ſunt qui illa poſſunt populariter defendere, et quoniam illi avari, *ibid.* Quod in utroque Teſtamento non intelligentibus impis pravum videtur, idem non intelligentibus piis rectum, ſed rectum videtur, xxxv, 44. Quid Manichei obijciunt in illius Veteris Teſtamenti, xxxix, 46. Teſtamentum Vetus duplici ex causa abijciendum ſentientia Fauftus, *ibid.* 251. Refellit, *ibid.* Quae obijci Fauſtus in Deum ex Veteri Teſtamento, poſſet obijcere Paganus in Chriſtum

ex Novo, xxxix, 42. Paganum qui in Scripturis quendam velut indigna Deo reprehenderet, vel ipſi ſuis auctoribus poſſet reſelli, *ibid.* 15. Quendam, quae velut indigna Deo reprehendi pariter in veteris libri, explicator, *ibid.*, 15, 19, 21. Teſtamenti Veteris teſtimonia ante idem inutilia eſſe, poſt ſidem ſupervegno, Manichei ſuſcipiente docent, ac reſellunt, xxviii, 479. Pelagionum calumnia de Veteri Teſtamento et antiquis juſta, xxxv, 9. Univerſus Veteris Teſtamenti apparatus Chriſtum venturum praenuntiabat, xxxvii, 506. Teſtamenti Veteris honorem, non tantum linguae, ſed et vitae prophetica fuit, *ibid.* 222, 271. Ipſa Scriptura, quae exactrix ſuit operum ſignificatio, nunc teſtis eſt rerum ſignificatarum, *ibid.* 285.

Teſtamenti Veteris et Novi praecipua cur diverſa, xxxix, 82. In Veteri Teſtamento inter praecipua vitae agenda, et praecipua vitae ſignificanda diſtinguendum, xxxvii, 368. Praecipua vitae agenda in Teſtamento Veteri illi non temporis congruunt, xxxvii, 368, 383, 395, 396; xxxix, 169, 170, 171. Praecipua vitae ſignificanda Veteris Teſtamenti temporis congruentia jam non eſt necesse ut obſerventur, niſi ſpiritibus, xxxvii, 282; xxxix, 175. Praecipua vitae agenda obſervantur a Chriſtiano, xxxvii, 295. Teſtamentum Vetus nihil continet praecipua juſticia quae nunc quoque obſervare praecipitur, xxxvii, 445; xxxv, 44. Teſtamentum Vetus utile, et ex majori auctoritate ad Chriſtum praedicandum, quod ad nos per Joſe phos perſenit, xxviii, 430. Quae in Veteri Teſtamento ſervantur. Leprosi medici ſervabant, xi, 21. Teſtamenti Veteris obſervationes sine peccato non poterunt omitti, nunc nihil prorsus, xxxvii, 282. Manichaei veteris inſtrumentum non accipiunt, novum corruptum eſſe aſſerunt, xxxvi, 430, et falſum, xxxvi, 233; xxxix, 469, 477, 482. In eo quod Teſtamentum Novum corruptum et falſum poſſent Manichei, in hoc ſibi ipſi contrarii ſunt, xxxix, 478, 494. Teſtamentum Novum falſum non eſt, quomodo evincitur, *ibid.* Ex Novo Teſtamento ea tantum admittunt Manichei quibus

haereſim suam pliant adiutari; quae advorsantur, falſas eſſe dicit, xxxix, 45. De Novo Teſtamento Manichei potius, quam Catholici de Veteri, obijci reſponderent poſſunt, xxxvii, 205. Teſtamentum Novum eſſe Apoſtolorum, unde probatur, xxxix, 183. Teſtamenti utroſque Deis unus et idem, xxxix, 360, 362, 424, 425, 427, 429. Teſtamenti utroſque Deus pater, ix, 462. Iſte terruit, Evangelio converſos ſuavit, xvi, 160. Teſtamenta duo non ſed conſonare voluminaliter Manichei, xxi, 480, 487. ſed ſibi invicem advorsari, xvii, 134, 137. Teſtamenta Vetus et Novum non ſibi contraria, xxxix, 364. Teſtamenti utroſque conſentus, xxxvii, 517. Utriusque ordo mirabilis iv, 342; xxxvii, 346. Teſtamentum Novum in Veteris latet, et Veteris Novum patet, vi, 216, 274. Novum occultatum erat in Veteri, tanquam fructus in radice, ix, 434. tanquam in faece corporalem ſacramentorum, *ibid.* 502. In Veteri Teſtamento eſt occultatio Novi, in Novo Teſtamento eſt manifeſtatio Veteris, xi, 312; xvi, 339; xxi, 370; xxx, 44; xxxix, 409, 494. Hoc occultatum in Veteri Teſtamento, quod nunc revelatur in Novo, xxxvii, 278. Teſtamentum Novum in Veteris eſt revelatum, xxxix, 362. Teſtamentum Vetus quid ſignificat, *ibid.* 80. Teſtamentum Vetus recte intelligitur propheta eſt Novi, xxxvii, 297, 437. Novum explatelo Veteris, xxxix, 85. Teſtamentum Novum in Veteri praenuntiatum, xxi, 405. In Veteri figuratum, x, 164, xi, 41; xxxix, 80, 82, 362; xxxv, 3. Teſtimonia Veteris Teſtamenti, praesentia ſunt Novi, xv, 71. Teſtamentum Veteri nihil reſolvit, niſi quae teſtimonium perſerit Novo, xvi, 392. In Teſtamento Novo obſcura Veteris revelantur, et predicta complentur, xxxix, 196. Teſtamenti Novi gratia in lege velabatur, in Evangelio revelatur, xi, 230, 231; xxi, 432. Novi Teſtamenti fides, etiam tunc quando velabatur, erat in electis, et nunc quando jam revelata eſt, non eſt in multis vocalis, x, 47, 48. In Teſtamento Veteri gratia velata et occulta latitabat, qui in Chriſti Evangelio revelata eſt, diſpoſitione temporum ordinatiſſimo, xxxvii, 278, 437.

Hanc occultationem ſignificat et velum templi, et vellus Geſemis, xxxix, 473. Teſtamenti Novi revelatio quondam ſacta eſt, xxxv, 47. Teſtamentum Novum ſila praeparari intelliguntur pauci ex antiquis, xi, 41. Hi ad Novum Teſtamentum pertinebant, *ibid.*

Teſtamenti Veteris et Novi diſcrimen, ix, 461; xxxvii, 442, 450, 452; xxxix, 58; 59; xl, 10, et conſonantia, xvii, 174. Teſtamentorum duorum haereſicum et aperiſſima differentia, *ibid.* et amor, xvii, 448; xxvii, 154. Teſtamenti utriusque declarata diſtinctio in Psalmo LXXII, ii, 38, 39. Teſtamenti Veteris lex, miniſtratio moris et damnationis: Novi vero lex miniſtratio ſpiritus et juſtitiæ, xxxvii, 440. Praevaluit in Veteri timor, in Novo amor, xxxvii, 327. Teſtamentum Novum poſtinet ad Chriſtum, xvii, 20. Vetus ad ſempiternum, *ibid.* et ad veterem hominem, xv, 348. Carnalis promittit, *ibid.* Conſentus utroſque Teſtamenti in praecipio charitatis, xxvii, 500, 509, 514. Veteris et Novi Teſtamenti promiſſae ſe accretum non diſcrepant, vi, 43. Promiſſiones ſive Veteris, et ſive Novi Teſtamenti, viii, 10; ix, 462; x, 290; xi, 316; xxi, 63. Nominis haereſis felicitas promittitur ſpecie in Teſtamento, quod proprie Vetus appellatur, xxxix, 38. Cum in illa promiſſa ſua felicitas, xxxix, 48. Teſtamentum Vetus ſe appellatur propter promiſſa carnalia, xi, 494. Teſtamentum Vetus promiſſae ſuae temporales, ſed ſignificationes ſpirituales, xxix, 174. Teſtamenti Veteris promiſſiones quomodolibet accretum ſancti et ſive ſive Temporalis, xxxix, 252. Quomodo hallucitavit carnis illius temporis viii, *ibid.* Teſtamenti Veteris promiſſiones praenuntiationes ſunt Novi, *ibid.* Teſtamenti Veteris promiſſis terrenis et temporalibus, ſemper et aeterna figuratur, xxxvii, 445, et ſignificantur, xi, 212. Temporalis Veteris Teſtamenti felicitas, et infernalis Novi quid imitat, xxxix, 81. Quod in Veteri Teſtamento occultatur ſub velamento veli terrenarum promiſſionum, hoc in Novi praedicatione revelatur, xxxvii, 312. Teſtamentum Novum in Veteri promittitur, xxxix, 57.

Testamenti Novi promissio per Ezechiellem facta, xxxvii, 29, 30, 31, 32, 33. Cur Vetus Testamentum promittat bona terrena, et Novum vero promittat celestia, xxviii, 160, 162. Testamentum. Novum multiplicationem bonorum terrenam non subtrahit, *ibid.*, 169, 161. In Veteri Testamento promissio prerogativa possessionis novae, in Novo testatur ipsa possessio, *ibid.*, 151. Totum quod obtineat agit per Testamentum Novum, non pertinet nisi ad saeculi novi hereditatem novam, ix, 488. Discrimen inter filios Veteris et Novi Testamenti, xxv, 44. Testamentum Vetus servus, Novum liberus parit, xxix, 361. Tractamentum duo, duas vitas et spes duas significant, xxvii, 307. Testamenti Veteris Viri sancti habebant in Novo spem salutis aeternae, *ibid.*, 308. In Veteri Testamento quidam spem futuram habebant, xlii, 506. Testamenti Veteris heres, xxxvi, 38. In Veteri Testamento quidam haereditas Novi, xi, 346; xxxix, 52. Testamenti Veteris dispensatores et gestatores quoniam sint, quoniam Novi haereditas, xxxv, 9. Ad Novum Testamentum pertinere quid sit, xxxix, 459. Quomodo ad Novum Testamentum pertinent, quoniam ad Vetus, xxxi, 237, 238; xxxv, 11; 42. Quomodo veterum pertinent ad Vetus Testamentum, xvii, 174, 171. Sancti Veteris Testamenti ad Novum pertinent, xxxi, 92, 248; xxxv, 9. Christiani sive carnalis mercedis Deo serpentes, ad Vetus Testamentum pertinent, xvii, 167, 170. Sub Veteri Testamento sperant justi spiritaliter, sub Novo sunt plurimi carnalis, xxix, 361, 362. Homo de Testamento Novo, quoniam renascentis, xvii, 385. Annales qui ad Vetus Testamentum pertinent, si moriantur autemque spiritaliter fiant, custodiri per sacramenta sanctificationis in aeterna viventium computantur, xxxi, 308. Testamentum utrumque ad Israelitas pertinet, quomodo, xxxvi, 315, 316.

Testamenti Novi gratia, xi, 14. De gratia Novi Testamenti liber, *ibid.*, 8. Per gratiam Novi Testamenti vitam concipere sempiternam ditam, vel dicere debent homines, *ibid.*, 24. Regni coelorum promissio ad Vetus Testamentum quatenus non pertinet, xxxix, 50.

Testamenti Novi nulla facta commemoratio in veteribus libris, nisi in Jeremia, xxxvii, 443, 443. Testamenti mediator, signator, fidei iusor, testis, haereditas et coheres Christus, xi, 266. Testamento Novo. Et. Iniqua, xi. Veteri. Servitum, xxxvi, 50. Testamentum Novum Veteri anteposendum dignitate, ix, 45. Testamento Novi fides Veteri Testamenti terrenis operibus antepositor, xxviii, 321. Testamentum Vetus heredes comparatur, xv, 276. Testamenta duobus. Veteri et Novo, disciplina regula nobis, xxvii, 327. Gravissimum multarum observantiarum Veteris Testamenti iugum Christus abtulit, xxxv, 13. Sacrificium laudis in Novo Testamento succedit vicinis crudelia Veteris Testamenti, xi, 41. In Novo Testamento discipulum Christum voluit esse levitum, xi, 223. Testamentum duo misericordiae Dei commendat, vi, 276. Vetus Testamentum in primitiis tabulis significatum est, *ibid.*, 312, 429, 437. Lex in Veteri Testamento data est in tabulis lapideis, in Novo autem statuta in cordibus, *ibid.*, 492. Testamentum Veteris signum circumcisio in laterali carne, Novi, crux in laterali fronte, xix, 369. Duo Testamenta in Sara et Agar, Isaac et Ismael signata, vi, 150; viii, 540; xi, 556, 556. In duobus exploratoribus Jeremo, xxxvii, 72. In Sucto et in Sancto Sacerdotum, vi, 270. et in duobus Oberibus aera, *ibid.*, 276. Novi Testamenti signum taceat, *ibid.*, 438. Legis repetitio, *ibid.*, 311. Vetus Testamentum etiam ipsum lex Christi, xvii, 143. Multa appellantur Testamenta Dei, excerptis illis decemque magis Veteri et Novo, xli, 336. Quod nomen Dei Testamentum illius roborantem suscipiunt, xxvii, 248. Testamenti utriusque testimonium accipere, dimitte est inter medios ceteros, ix, 276, 280.

Testamenta achnimicorum irrita per imperatorem leges, xviii, 67.

Testamentum pacis, xviii, 67. Testes Dei habentis homines, ut et homines habentem testem Deum, xvii, 447. Testes Dei, Martyres, *ibid.* Testis noster ille ait, quod iudice coronamur, *ibid.*, 524. Testium tortura ad querendam veritatem, iv, 28. Testes falsi

quod non prevalerent, non esse magni meriti argumentum, xxi, 544. Testibus vel testimoniis humanis credere vel non credere licet, quantum ea momenti ad faciendam fidem vel habere vel non habere perperditur, xi, 412.

TESTAMENTUM et lex duo sunt nomina rei unius, s. 21. Testimonia Dei sunt, quibus quantum nos diligit, nolui probare dignatur, xi, 403. Testimonia Domini quo animo quodam scribuntur, *ibid.*, 382. Iustum iudicium ad verum testimonium non respiciendum, licet vendatur iustum patrocinium et verum consilium, xi, 524. In multis, hominum testimonium standum est, *ibid.*, 112. Testimonium falsum dicere vitium, xvii, 228; xviii, 281, 594; xxi, 244. Testimonium falsum adversus se ipsum dicere nemini licet, xi, 38. Testimonium falsum dei prohibitum quomodo intelligendum, xxvi, 460. Testimonium falsum esse promissa Deo minus debent extorquere, xvii, 440, 470. Testimonium falsum in Christiani, non solum ante mortem, sed etiam post resurrectionem iustus, viii, 87.

TESTAMENTUM nomen Dei ineffabile, vi, 283.

THEODORUS interpretatur Venetus lumen, x, 200.

THEBACCA, xxvii, 414.

THEBASSA: patria carnalis Augustini xiv, 428, 429, 441. Thebassense municipium Augustini patria, *ibid.*, 22, 74. Ibi rhetoricam publicam schola docere cepit Augustinus, *ibid.*, 124.

THEBAMUS sponsus, uterque virginis, xvi, 448; xlii, 273.

THEOPHILUS: princeps Iudaeorum et philosophorum, ix, 362. Resistente Romulo fuisse perhibetur, lxi, 466. Physicus fuit, *ibid.*, 468. Rerum omnium principium aquam patavit, xi, 362; lxi, 468. Mirabilis maxime exitus, quod solis et lunae defectus praediceret, *ibid.*, Disputatio eius habita mandata, *ibid.*

THEOPHILUS interpretatur Amarandum, xxi, 91. In Thamar pura Iuda intelligitur plebs regni Iudaeorum, cum de tribu Iuda regna tanquam mariti adhibebatur *ibid.* Thamar etiam interpretatur Communitas, *ibid.*, 94.

THEOPHILUS, xxxii, 446.

THEOPHILUS interpretatur Delicias, xxxix, 53.

THEOPHILUS, xxxi, 393. Theopodius et Bagot oppida Donatistarum praecipua, vii, 301.

THEOPHILUS humile Mandatum interpretatur, x, 41, 58. Campus Theopodii plantatus est mandati libris, *ibid.*, 41.

THEOPHILUS pater Abraham diis alienis servivit in Mesopotamia, lxi, 309. Theopodius passa est perlocutionem a Chaldaeis pro vera petalae, *ibid.*, 312. In Theopodius custodia est perlocutio civilis Dei, *ibid.*, 309. Thara generositas, *ibid.*, 310. Thara quot annos vixit, *ibid.*, 312, 314.

THEOPHILUS, xxxi, 438.

THEOPHILUS que sit, viii, 354. Tharsus non sit Carthago, *ibid.*

THEOPHILUS metropolis Cilicis, patria sancti Pauli, lxi, 354.

THEOPHILUS vel Theovalle, xxxi, 421.

THEOPHILUS episcopus, xxxix, 91; xi, 282, 380, 424.

THEOPHILUS MOSES, xi, 382.

THEOPHILUS, xi, 51. Theatrum propter quid institutum, xi, 286. Theatri species curiosa, xxviii, 210. Theatro, caecae turpitudinis, et publica professione Rationum, xxi, 304. Theatri turpitudine, xi, 53. Theatri mala, xxvii, 49. Theatrica criminosa decora sit honorum instituta sunt coramdem seculum, xi, 68. Theatrica turba, xxi, 307. Theatrica turba dii homini non nocuerunt, xi, 76. Theatri caecae construere molientem senatum Scipio Natica compertit, *ibid.*, 54, 56, 66. Theatra qui frequantur, falsi sunt Christiani, *ibid.*, 57.

THEOPHILUS, xxxi, 419.

THEOPHILUS quibus amites inducuntur, unde dicitur et erant theae amittus, vi, 290.

THEOPHILUS VIRGO, xxvii, 324. Theopodius cognoverit Iam thalamo, certum Pauli sit auctoris perperetis virginitalis lucerna, xxxix, 454.

THEOPHILUS interpretatur Auster vel Africus, lxi, 470.

THEOPHILUS quod concere dicitur, sed concupiscentia est parva magna facta se nosse, respondit, xxxix, 360.

THEODORUS, xxxiii, 263. Theodorus proconul, xxxvii, 42. Theodorus ingenuus, diuinita et dicitur praetor, l, 468. Hinc recitatur liber *de Beata Virgine*, lib. 100.

THEODORUS Heracleotes, xxxix, 113. Paganus interpretatur est, lib. 69. In Epistolam ad Galatas commentarios reliquit, *ibid.*, 55.

THEODORUS Ulanensis episcopus, viii, 87, xxxix, 400, 431, 465.

THEODORUS Aquinensis litterarum ad Maximian peritor, xxxix, 319.

THEODORUS quidam pontifex Manichaeus prodidit, xxi, 234.

THEODORUS imperator, xxxix, 304.

THEODORUS Iulianus regem facit, ii, 268. Theodosius imperator tertium consul, xxxii, 432, 433, octauum consul, xxxvii, 489. Theodosius magis orando, quam feriendo contra Eugenium pugnat, xv, 269. Ventus a partibus Theodosii contra hostes pugnantis Dei virtute, *ibid.*, 208. Theodosius mansuetus et modestus, non vix nuntiantium sperem filios, *ibid.*, 270. Theodosii fides et pietas, *ibid.*, 268. Theodosius Ecclesiae se membrum esse magis quam in terro regno gaudeat, *ibid.*, 270. Theodosius Iovis simulacra diruit, *ibid.*, 268. Theodosii poenitentia, vi, 276; xxvii, 77. Religio humilitatis, et 270. Theodosii lapsus adversus regem Ecclesiae saltem sulverit, *ibid.*. Theodosii hae adversus haereticos et schismaticos, xxxi, 140, 141. Theodosii maior decem librum libri multam in omnes haereticos condidit, xxxi, 423, 326. Theodosii in haereticos hae generatim, qui decem libri scripturae continentur, vi, 404. Hae contra Donatistas, qui in Ecclesiam deaverunt, superflue exaltant Augustinus, *ibid.*.

THEODOSIUS et Honorii consilio contra Pelagianos, xxi, 141.

THEODOSIUS Judaeus ablegatus in Aegyptum, 20. Scripturae et Hebraea lingua in Graecam translatis, iii, 502.

THEODOSIUS ab Hippone Regio, xxxi, 463. Theodosii memoria, xx, 432.

THEODOSIUS et tres saeculorum Varro nem fabulosi, naturalis, civilis, et 282, 363. Theologia fabulosa ad theatrum, poetica ad mundum, civilis ad urbem accommodata est, *ibid.*, 285, 286. Theologia fa-

bulosa, turpis, *ibid.*, 284, 287, 288. Theologia theatra deorum criminosa putatur, *ibid.*, 300. Theologia fabulosa diu est indigna, *ibid.*, 285, 293. Populo non debuisset permitti, *ibid.*. Theologia civilis turpis fabulosa, *ibid.*, 291. Absque naturali, *ibid.*, 315. Theologia civilis demones ad simulacra cordi hominum inveniunt, *ibid.*, 318. Theologia civilis virtuos est perinde ac poetica, *ibid.*, 283, 287. Desideria deorum criminosa indicat, *ibid.*, 361. Theologia fabulosa consona est civili, *ibid.*, 293. Civilis conson fabulosa, *ibid.*, 289. Theologiam civilem vehementius reprehendit Seneca, quam Varro fabulosam, *ibid.*, 299. Theologiam naturalem introducere Varro noloitur, *ibid.*, 298. Theologia civilis sextum voluminibus a Varro explicata est, *ibid.*, 306. Theologia hae triplex, fabulosa, physica et civilis, eodem debet philosophiae Platonis, *ibid.*, 308.

THEOLOGUS iohannes, vii, 449. Si deus, qui de deis curam habent, *ibid.*.

THEOLOGICA ecclesia partem ad Donatistas, xxxix, 4.

THEOLOGUS duplex verbi melius interpretatur; significat Dei cultum et hominis sapientiam, xxx, 4; xxxvii, 427.

THEOPHASTUS a Bulla, xxxi, 439.

THEOPHASTUS, xix, 327.

THEOPHASTUS profrigo quantumlibet delectatur, non erat gaudium, xxx, 317.

THEOPHASTUS, Theophrastus, qui in Scriptura, xxx, 329. Theophrastus, qui in scriptis, et qui in vita praetulit, xxxix, 248. Theophrastus in celo, non in terra, xxvii, 217, 217; xxi, 11, 112, 265, 266. Theophrastus Dei, secretum Dei, unde profert qui nos emendet, vii, 491. Theophrastus Dei, alius in miserationibus, alius in ira invenitur, x, 384. Theophrastus sui falsus amator, xvi, 500. Eodem castus, lib. 501, 207. Iohannes, *ibid.*, 505. Theophrastorum iherum bona optanda, quo nobiscum omnes et angustia valent possidere, *ibid.*, 443. Theophrastus et corda nostri locum, orbem et, x, 334. Theophrastus interius, orbem et, xvii, 351. Theophrastus, vero, merum hominum, viii, 408. Theophrastus operum sui honorum, sui nobis, xvii, 324, 325.

THEOPHASTUS populum volentis bona, viii, 84.

THEOPHASTUS ars invocandi deos, vi, 468.

THEOPHASTUS Angelorum deorumque coelestium, vocatur a Porphyrio, *ibid.*, 468. Item disciplina iam bono conficienda quam mali apud deos et apud homines, *ibid.*, 276, 276. Theophrastus demonum enumeratum falsam purgationem animis promittit, *ibid.*, 276. Theophrastus purgationes in anima spiritali, caetera hominibus prae philosophos necessarias esse voluit Porphyrius, *ibid.*, 489. Ex theophrastus purgationibus quid boni sperantur, *ibid.*. Theophrastus, arte animam posse immortalem aeternamque fieri, fatetur Porphyrius, *ibid.*, 501. Theophrastus disciplina fallax et erroris plena, *ibid.*. Theophrastus mendacia vel periculis legum vel ipso actionis, *ibid.*.

THEOPHASTUS vel Pericuri, ii, 479. Theophrastus humanum spiritum purgare non potuit, *ibid.*, 500.

THEOPHASTUS Ecclesia, xxxix, 122.

THEOPHASTUS, xxxi, 422.

THEOPHASTUS ebrietas, vi, 292.

THEOPHASTUS, xxv, 510.

THEOPHASTUS haereticus, xxvii, 600.

THEOPHASTUS factus dicit, xx, 232. Thomas scilicet hominum, et confusus est Deum, xvi, 449. Thomas sollicitudo fidem omnium formavit, xxxix, 362. Thomas, visio hominum, illum Deum agnovit, *ibid.*, 363. Dulcitate Thomae nostrae fidei est confirmatio, xxv, 303. Plus enim profuit nobis debeat Thomae, quam ceteris fides Martini, *ibid.*. Thomam apostolum in quatuordecim quo solita percussio esset, vindicavit verum Manichaeorum libri, xix, 192. Apocrypha hae de apostolo Thoma historia, xxvii, 154, 157; xxix, 86.

THOMAS episcopus, xi, 389, 424.

THOMAS cum conjugio castus sit, xix, 427.

THOMAS religio, seu cultus Dei, vi, 423.

THURBAICURUS oppidum Africae, xxxix, 177.

THURBAICURUS, xxxi, 405.

THURBAICURUS seu Thurbaicus septimus rex Sicily, viii, 434. Apud sepulcrum Thurbaici sacrificat Sicily, *ibid.*.

THURS, Christus suo monstratur, Deo thure cognoscitur, sepelendum mysteria designat, xxxii, 95.

THURBAICURUS, xxxix, 169.

THURBAICURUS Romanus dedicavit deum, vi, 209.

THURBAICURUS prius Abolla, v, 415; xxvii, 464. Thure glacie duratur, vi, 441. Thure viri exulatur, *ibid.*, 143.

THURBAICURUS, xxxix, 351.

THURBAICURUS, xviii, iv, 250; xxxix, 405.

THURBAICURUS Donatista, xxxi, 120, 224, 324. Cum fuerit Donatista, contra Donatistas scriptus, v, 35. pro Ecclesia Catholica, xxxix, 205. Eorum quos scripsit tales viventes commemorat, *ibid.*, 206. Ab Afrorum quasi traditorum consumptione se occerit, *ibid.*, 205, 206. Peccata aliena non pollicere a ipso Donati partem nullo sermone esse corruptam docet, xxxi, 190, 192, maloque a homine in mutare pro pace tolerandos, *ibid.*, 215. Contra Thionium rescriptum Parmeniam, xxxix, 205, 206. Ipse quoque exhortatur ut in parte Donati persecutiones sustinet, xxxix, 231. Thionium provera Ecclesiam toto orbe diffusam, *ibid.*, 120, 421. A concilio Donatistarum damnatus est ad asserit dictione de Donatistis, *ibid.*, 179. In quo erravit Thionius, *ibid.*, 120. Quae ad aliquid dicitur dicitur Thionius, v, 25. Thionius scilicet librum VII Regularum, *ibid.*. Hae regule expanduntur, v, 36, 40; vi, 234. Nimium illis regule sine clavibus trahunt Thionius, v, 35, 37. Certe legendus liber hae regularum Thionius, *ibid.*, 28. Thionius actus de animis operibus servitium in xxvii, 37. Thionius opera nobis a Deo dati merito fidei, ipsam vero fidem sic a nobis esse, ut nobis non sit a Deo, dixit, v, 30.

THURBAICURUS Jovis cognomen, ii, 222, 329.

THURBAICURUS, xxxix, 405.

THURBAICURUS Numidiae urbs, xviii, 39.

THURBAICURUS episcopus. Vide supra Securus.

THURBAICURUS, v, 413, 415; xxvii, 464.

THURBAICURUS Indus insula, in qua arbores antiquum foliis madantur, vi, 168.

xxx, 378. Cum illa sola intraverit, nullus timor est, *ibid.* Timor non est in charitate, vi, 216. Timor Dei amorem non impedit, xvii, 378. Timor Dei servilis, et timor castus: alius paulatim ejiciendus, alius permanens, xxxi, 282. Timore castum non eicit charitas, *sed* adhibet, xxx, 46.

Timor castus quod est, xi, 170; xxxi, 282. Timor castus non cruciat, sed te necrore facit animam bonissimam, quod si dimiserit, calet, xi, 51. Timor castus quomodo permanet in saeculum saeculi, xii, 189. Timore Dei non perit amor illi castus vel timor, xi, 536. Timor castus augmen esse iudicat pensari, punitur fore iudicium, x, 44; xxi, 140. Castus timor venit de amore, xii, 129. Timore casto peccare timet claritas, etiam si sequitur impunitas, xi, 508. Timor castus peccatum ipsum sicut gehenas odit, xi, 104. Timore servilius est in peccatis, in tormentis sapienter; timor autem casto, non similitur gratia beneficii, xi, 46, 46, 52. Timor castus percipitur, est etiam, qui ex fide viventes, hauriens sunt Novi Testamenti, xi, 45. Timor Dei in Scripturis, quam crebro commendatus, xxi, 373. Timore Dei fortissimum vestra commiserit, *ibid.*

278. Quis est timor castus, similitudine explicatur, xi, 435; xxi, 148. Timorem qualem quisque labatur, servilium ac castum, non prolehet, *ibid.* 129. Timor sanctus, eras de quo Dominus dicit, Tolle crucem tuam, xvii, 138. Timore sancto crucifixi optat Propheta, *ibid.* Timore Dei animus, xxi, 366. Timorem homini spes committitur, xxi, 219. Timor habet angustias, amor lenitatem, xvii, 369. Timor potius tormentum habet, et non est in charitate, xi, 104. Timor Dei ubique praesentis commendatur, xxi, 136. Timor Dei thapsius est praesidium, praecedentibus ad saltem, vii, 146. Timoris spiritus magnus Dei dicitur, xxvi, 500. Quia timoris spiritus est donum Dei, *ibid.* 501. Timore agi et amore agi, quam differant, xxi, 45.

Timotheus diaconus Carthaginensis, xi, 405, 406. Perituli episcopus Augustini ad Severum, xxxix, 338. Timotheus apud Subasannam subla-

conus ordinatus est praefer consilium Augustini, xxxix, 17. Quae in epio negotio gesta sunt narratur et excausat, *ibid.* 14, 15. Timotheus lectoris officio functus fuisse apud Subasannam, Turres, Cirium, Verbanis, *ibid.* 19.

TITIANUS, xxxi, 414; xxxii, 422.

TITIANUM bellum, xi, 208.

TITIANUS velis sacerdotalia conversationem sacerdotia significat, vi, 282.

TITTARA villa, xxxviii, 454.

TITIANUS advocatus, xxxxi, 461. Pontifex et Felicianus Praetextatus praesentant locis quae occupant, xxxxi, 482, 467, 503. Postulationis verba, xxxi, 503. Titianus Felicianum et Praetextatum de tota contra Primum conjugatione accusavit, xxxix, 327.

TITULUS Paulum introducit in intellectum, xvii, 402.

TITULUS constituitur in Israeliam, non est pro diis celebrat, sed ut christianum significat, vi, 183.

TITUS TAVIUS rex Sabinorum regem regni Romani Romano advenit, xi, 127.

TITUS LATIPIUS rutilius Romanus et filio octavus, et marito sextus, quod desertum in insulis crebris instaurandis non parvisset, xi, 29, 389. Titi Latini nomen, *ibid.* 201.

TITUS cecus filio suo charitatis precibus, xxx, 269. Tobit ipso in precibus, xxx, 269. Tobit ipso in precibus, xxx, 269. Tobit ipso in precibus, xxx, 269. Tobit ipso in precibus, xxx, 269.

TOLERANTIA malorum plura exempla, xxxviii, 430, 451. Tolerantia moralis, xviii, 47. Hae affectus debent, tolerare hic malos, quam tolerari a bonis, xviii, 467. *Vide* MALI. Tolerantiam in bonis in unitate, maxima est palter, xxxviii, 447. Tolerantia malorum non excludit Ecclesiasticam disciplinam, correptionem, charitatis severitatem, xxvii, 49; xix, 410; xxxii, 148. Tolerantiam servantes inter inopes comparantur stellis caeli, x, 372. Tolerantiam qui perdidit, coiside de caelo, *ibid.* 372. Tolerare et auferre, quod differant, ix, 421.

TORTRATA unde secundum Priscilla-

num, xxxix, 435. Toritura voces Dei appellatur, vi, 40.

TORTRAZ lapis valde preciosus, xi, 314.

TORTRAZ est hoc alienus descriptio, vi, 418.

Tortular, mundus, xvii, 326. Tortulari in Psalmis personae Ecclesiam accipi, vel martyria, xii, 185, 186. Tortulari in similitudine separata, *ibid.* 190. Tortulari avocata trahit, pressuram, et de pressura duo, unum recommendatum, alterum propiciendum, s, 101. In tortularibus sacrificia graves faciebant, xiv, 240.

TORMENTOS. Non est iniquitas per molestias corporales compellere forest reddere peccatum ablatum, xi, 292. Timore servili sequitur ut incidatur in tormentum supplicii, timore autem filiali, ne amittatur gratia beneficii, *ibid.* 45. Tormenta illi soli vincunt, qui in Christo, non in se praesumunt, x, 312. Tormenta animi sentit in Ecclesia, qui proficit, vii, 574.

TORRENTES filium suum etiam victorem occidit, quod contra imperium in hostem pugnavit, xi, 42, 253.

TORRENTES propem dicunt fluxus, qui ostia debentur; aqua autem huc illuc inundatur, ix, 470. Torrens aqua, non solum est torrens, xii, 52. Cum torrente comparatur humana mortalitas, xi, 319, 310. Comparatur heretici, ix, 44. Impi et superbi omnes, *ibid.*

TORRENTIS animus dicitur, timor et dolor, xix, 56.

TORTURA et qualitates iudicium in unum iudicia hominum esse inveniit et saepe erronea, iv, 23. In tortura ignorantia iudicia perierunt est calamitas innocenti, *ibid.*

TORTURA. Quid est dicitur fermentatio, *ibid.* 106. Hoc est illud locutus, quod Graeco dicitur, *ibid.* 131, 473.

TORTURUS, xxxviii, 428. In fractura quam Victorinus miserat ad concavum concilium, aliquid reprehendit Augustinus et maxime quod ante illos priores se nominavit, xxxix, 3.

TORTURUS, apud Paulum, filium de dicitur, xvii, 4.

TRADITIO Christi, x, 407. *Vide* CRISTUS.

TRADITORES unde dicitur, xxxii, 427. Majores Donatistarum codices sanctos et instrumenta Ecclesiae persecutoribus tradiderunt, xxxix, 76. Traditio crimen quodam, xxxi, 438. Traditores Judei comparatur Petellio, xxxii, 9, 10. Traditorem concilium in regem qui Ierusalem libere incedit helica morte Deo vindicavit, xxxii, 77. Traditores appellunt Donatiste eos, qui tradidit hunc commentum transire necessitas vel fugiat vel pulant, xxxxi, 216, 217. Etiam in ordine episcoporum, qui dicitur a Petro usque ad Anotianum, quomodo traditor subrepsit, nihil praesudicatur Ecclesiae et innocentiis Christianis, xxxviii, 182. Traditores non potuisse fieri eos, qui Catholicis communicaverunt, ipsi Donatiste clamant, xxxviii, 239. Traditio criminis a maioribus factis si polluitur Catholicis, polluitur et Donatiste criminis praesentationis, xxxi, 438. O traditio criminis Ecclesiam sua deserenda, xxxii, 507. Traditio criminis erit Donatistam non potuit esse casus separationis, *ibid.* 436. Traditorem falsi criminis, xxi, 304. Traditio et alia crimina obiecta a Donatistis, vel non vera, vel non sunt Ecclesiae, *ibid.* 21, 23, 25, 26, 27, 31, 42. Traditio, xii, 52. Traditio, non propterea Ecclesiae deserenda, quia cum non condiderit, xxxii, 414, 417. Traditio criminis cum toti orbi obijciunt Donatistae, male dicitur, *ibid.* 16, 17. Orbis terrarum nocens esse non potest ab traditio criminis Afrorum fortibus verum, *ibid.* 314, 215, 216. Traditio criminis est cognitio, non potuit orbem terrarum nescire; quanto magis innotuit, xxxii, 124, 125, 126, et improbatum, *ibid.* 468. Donatistarum argumenta in oppositione subvertitur, *ibid.* 428. Traditio criminis non committitur in unitate eos quibus inspicitur, xxxii, 50. Traditio criminis obiectum a Donatistis non nascitur Ecclesiam, *ibid.* 18, 14. Traditorem criminis, etiam vera sunt, Ecclesiae non praesudicant; ad partem pertinent, non ad Ecclesiam, *ibid.* 373. Traditorem infidelitate dicitur dei non

Deus est una Trinitas, xxx, 328, et tria unitas, *ibid.* xxxv, 368 et 371, 481. Dominum ipsum precipuum adorare, Pater, Filius, et Spiritus sanctus, xvi, 373, 374. In illa voce Dei qua supra est enuncius intellectus, et Pater et Filius et Spiritus sanctus non sunt tres Dei, sed unus Deus, xxi, 335. Trinitas tota unus Deus, non tres Dei, aut tres Omnipotentes, xxvii, 140 et 141, 163, 123. Trinitas mirabilis et incomprehensa, xx, 365. Trinitas simpliciter, xxx, 406. In Trinitate unum unum expouitur, xxi, 331, 332, 334, 335. Totus Trinitatis una est substantia, xvi, 238. Trinitas unius est quodammodo nature alique substantie, xxx, 102, 106, 107, 110, 111, 112, 113, 114, 115, et 374. Una virtus est, quia tria possident virtutem, et una substantia est, in qua tria sunt que substantia, xxxix, 391. Trinitas unum Dominum, non tres Dominos; unus Deus, una substantia, xvi, 237, 220. Pater et Filius essentie unius habent ex his verbis, *Unus numerus*, xxx, 336. Pater et Filius non unus est Deus, sed unus unus, xxxi, 200 xxxii, 220. In Trinitate non est substantiarum diversitas, xxxix, 405, 407, 409, 560. Pater unum est qui Filius, nec Filius qui Pater, non tamen duo Dei, xxxi, 230, 231, 232, 233. Patrem, Filium et Spiritum sanctum tres Deos non est hoc dicere, inquit iniquitas contra naturam, xxxix, 457. Hoc solum de Patre et Filio dici non potest illud de illo, quod simul ambo non sunt, xxxi, 361. In Trinitate a Græcis una essentia dicitur, tres substantie; a Latinis una essentia vel substantia, tres persone, *ibid.* 377. Respectu operum ipsa dicitur Trinitas, xxxix, 405. Trinitatem non Deus ostendit voluntatem quam unum substantiam esse omnibus Latini et maxime Græci dixerunt, *ibid.* Cur in Trinitate non dicitur una persona et tres essentie, xxx, 383, 384, 386, 391. Qua necessitate in Trinitate a Græcis una essentia dicitur, tres substantie; a Latinis una essentia vel substantia, tres persone, *ibid.* 379, 380, 381, 382. Tres persone

commodius dicuntur, quam tres substantie, *ibid.* 383. Persona, substantia, essentia humana non dicitur est in unum veniens, *ibid.* 385. Scriptura non dicit, tres persone in Deo, *ibid.* 380. In Trinitate cur tres persone dicuntur, *ibid.* 386, 387, 393.

Trinitatis persone, xxi, 306. Trinitatis persone non confuse unum sunt, nec disjuncte illa, xxi, 374. In Trinitate sunt tres persone dicuntur, cur non dicuntur tres Dei, xxx, 380. Deo non aliud est esse, aliud personam esse, sed eorum idem, *ibid.* 384. Non tres Deos licet esse molis dicere, quia unus singula queque persona Trinitatis Deum appellatur, xi, 492. In Trinitate tres persone summe unum sunt, xxx, 447. Trinitas, nihil aliud est nisi divinitus esse, xxvii, 328. Una Trinitas et tria divinitus, xxxvii, 160. In Trinitate in uno vel in unum tres persone dicuntur, una vero Deus, xxx, 383. Qui Trinitatis personam negavit, de Ecclesia projectus sunt, xv, 400, 402. Trinitatis persone non confunduntur, nec separantur, ipsa ipsa nature et gratia commota sunt, 39, 364. Trinitatis persone inseparabiles, xvi, 252, 254. Trinitas quas separabiles, hinc recte, creditur inseparabiles, xviii, 130. Trinitas inseparabiles non frustra distinctio, xxxix, 76, 77. Trinitas quasi tres quodammodo substantie, utque quatuor, esse dicuntur, inquit aliquis quartæ persona fingenda est, xxxix, 400, 404. Græcos distinctum unumque esse, persone vero naturam in celo esse vanum cogitationis cerebralis fundamentum, *ibid.* 399, 406, etc. Aliquam non in omnia vocabulorum quo illa copulatio Trinitatis persone, xxi, 385, 386. De Personæ Trinitatis proprietatibus et nominibus xxiix, 531, 139, 320 et 320, xxxvii, 531. Pater et Filius et Spiritus sancti oppositio est non significatur quæ perhibet ad se ipsam referentur, non ipsa substantia quam unum sunt, 313, 312. Pater et Filius vocabula non in se ipsis demobstrant naturam sed alterius ad alterum significant persone, xxi, 375. Personarum Trinitatis distinctio ex relatione ad alterum, 111, 12. In Trinitate quid relative dicitur, xxx, 344. Trinitas non relative dicitur, *ibid.*

Quomodo in Trinitate principium relative dicitur, *ibid.* 240, 348. Persona ad se dicitur non relative, *ibid.* 384. Que relative dicuntur ad invicem in Trinitate, proprie ad singulas personas pertinent; quod ad se dicuntur singuli, non pluraliter dicuntur tres, *ibid.* 380. Quicquid Pater et Filius dicuntur ad se, non dicitur alter nisi alteri, *ibid.* 384, 388. Que de Patre et Filio simul dicuntur, que non, *ibid.* 354, 355. Proprie inseparabilitatem sufficere aliquando nominatur vel Pater solus vel Filius solus, *ibid.* 301, 205, 211. Et Trinitas, etis inseparabilis, tamen Trinitas intelligitur, multa de singulis personis separantur dicuntur, xxi, 304. Et Trinitate in una persona, interdum intelliguntur omnes, xxx, 303, 207. Cum Patri aliam vel Filius ad Spiritum sanctum, non major sit quato singuli eorum, *ibid.* 302, 365. In Trinitate non sunt nomina quod tres persone, xxi, 304, 321, 322. Pater, Filius, Spiritus sanctus unus Deus, nec hinc Trinitatis tertius pars est unus, nec major pars duo quam unus, nec majus aliqui omnes, quam singuli, *ibid.* 65. Trinitas non minor in singulis personis, quam in omnibus; nec major in omnibus, quato in singulis, xx, 473. Pater in Filio et Filius in Patre, xxi, 352. Spiritum Patrem et Filium, non divis in sententijs, communitur habent, *ibid.* 312. Spiritus sanctus cur communitur laborat a Patre et Filio, et non item Filius a Patre et Spiritu sancto, etc., xxvii, 317. Trinitas inseparabilis, quæ coheret, ad invicem coheret dicere licet ad eum, quid nunquam divina vel fuit vel esse potest illa substantia apparatus, xxi, 348. Pater et Filius et Spiritus sanctus inseparabiliter sicut coheret, xv, 224. De Trinitate inseparabilis distinctis, xviii, 130. Semper simul Pater, et semper simul Filius, xxi, 340. Pater non singula persone fuit se unigeniti dei Patrem Iulianum, xxx, 501. Pater non est de altero Deo, Filius est de Patre Deo; nec propterea Filius est altera natura diversa quam substantia, xxi, 370. Pater homo fontem gentium; sed in personis generans Deum, et gentium Deum, unus est deum, xx, 148. Qui enervat

quomodo notum sit lignum de lumine, et unum lignum utroque sit qui Deus de Deo, nec Deorum numerus creverit 7 xx, 38, 39. Pater cum Filium habet unigenitum, aut aequalem habere nolum, aut una potuit: si nolum, invidiosum est; si non potuit, infirmum est, xxi, 341. Filium Dei non esse factum, inquamque Deo esse æqualem ostendit Augustinus, *ibid.* 350, 351, 352. Filius Dei hoc omne est quod habet, xv, 22. Unus de uno Deo motus Filius, et utriusque Spiritus sanctus una doctrina docetur, xxviii, 404. In Patre et Filio et Spiritu sancto non aliud qualitas, aliud substantia, xxxix, 406. In divina tanta est substantialis societas, ut æqualitatem admittat, pluralitatem non admittat, 15, 315. Quicquid est Pater quod Deus est, hoc Filius, hoc Spiritus sanctus, *ibid.* Totum quod est in Trinitate, quicquid illud est, unum, verum, immutabile Deum, xxxix, 404, 405.

Trinitatis coheretibus, xxx, 328. Filium coherere Patri et æqualis, xv, 175; xvi, 32. Quomodo Filius sanctificavit Patrem, xvi, 25. Qui non honorificavit Filium ut æqualem Patri, non honorificavit Patrem, xv, 191. Quia Pater digni et Filius digniter; Pater testimonium perhibet et Filius accipit; non ideo diversus inter eos, xxx, 24, 75, 76. Quod Filius loquitur, Pater loquitur, v, 164. Quomodo Pater demonstrat Filio qui ipse fecit, xv, 224, 224. Quomodo Filius non Spiritus sanctus a Patre, xvii, 17, 212, 202. Deum omnipotentem et tripotentem esse docetur in sacris mysterijs, i, 188. Trias Omnipotentis sic non dicitur in Trinitate quomodo non dicitur tres Dei, xxx, 12. Trinitas una omnipotens, *ibid.* 224, 224. Pater, Filius, et Spiritus sanctus ab invicem non separandi, etiamvis ipsi que uni soli Scriptura tribuit, *ibid.* 101, 191, 201, 202. Pater et Filius et Spiritus sancti una est virtus, una substantia, una deitas, una majestas, una gloria, xxx, 177. Trinitatis una voluntas, una potestas, una majestas, xv, 235. Trinitas unumveritas, non solus Pater, *ibid.* 191. Natura Patris et Filii et Spiritus sancti non commutabilis distinctio est quod tres quilibet significat

tantur ille persona; transierunt, 21, 367, 369. Omnino immutabilis est natura Trinitatis, et ob hoc aeterna ita, ut et aliquid coeternum esse non possit, x, 418. Trinitas tota immutabilis, xxx, 80, 282. Trinitatis natura universa immutabilis non potest esse diversa, xxxv, 299, 307, 469. Pater et Filius et Spiritus sanctus ubique simul sunt, xii, 546. pariter et equaliter invisibiles, xii, 456. Patrem invisibilem dicebant Ariani. Filium visibilem, xvi, 86. Trinitas tota invisibilis, xxx, 81, 297, 288, 289. non solus Pater, *ibid.* 76. Trinitas repugnans est in eo genere visibilium qui neque corpora sunt, 75, quod ubique coepteris similitudinem habet, xxxix, 402. Refellitur qui Patrem solium immortalem et invisibilem credebant, xxx, 238. Trinitas in scientia temporalium, *ibid.* 494. Pater et Filius quomodo se invicem et omnia sciunt, xxxv, 70. Trinitas spiritalis, non solus Pater, xxx, 72. Filius non dicitur Patris aequalis, quis verus et sapientia Dei Patris, uno inde Patri coeternus, *ibid.* 352. Quilibet persona in Trinitate, sua sui sapientia, sua memoria, sua dilectio, xxx, 228 et xxxi, 52, 75. Cum Filius ut Spiritus sanctus dicatur novus, non vero Pater, xxxi, 264. Filius et Spiritus sanctus Patre non ideo minor, quia minor, *ibid.* 220, 264. Quoniam sic dicitur, ut hominibus parum intelligentibus ipse Filius major Patre videatur, et Spiritus sanctus omnino Filio esse credatur, xii, 488. Cum Patri attribuitur dominus Dei, xxxvii, 70. Summum in omnibus spiritibus Patre est, ix, 66. A Trinitate per Hilanum singulis personis Trinitatis, xxx, 304. In Trinitate est perpetua stabilitas veritatis, xv, 404.

Trinitatis eodem sunt opera, xix, 82. Opera sunt inseparabilia, xv, 211, 273, 276, 247, xxxi, 254, 309, 346; xviii, 150, 303; xxi, 110; xxxv, 129, 386; xvii, 130; xxxvii, 404, xxxi, 407, 476, 480, 438; xxx, 188, 394, 322, 243; xxxviii, 277, xi, 366, 202. Inseparabilis est habitatio, quorum est inseparabilis operatio, xviii, 316. Patris et Filii operatio inseparabilis: atque in Filio operari de illo est, de quo ipse est, xxx, 226. Ab illo est origo operum, a

quo est existentia coepterum personarum, xviii, 310. Trinitatis potus non differentia personatum, sed operum loci, salubritate Scriptura sacra notatur, xxx, 855. Sicut voluntatem Patris facit Filium, sic et voluntatem Filii facit Patrem, xxx, 137. Trinitatis potestas et operatio indivisibilis, xviii, 40, 309; xxx, 82. Trinitatis per potestas est, non similitudinis est, eadem divinitas, xxx, 41. Dicere Patrem posse facere aliquid sine Filio, ac vice versa; contra Catholicam fidem est, v, 197. Pater et Filius sunt unum principium, xi, 300.

Trinitatis aliquid communiter esse non potest, v, 438. Trinitas unumquodque creavit, *ibid.* 113. An persona Patris et persona Filii distinguatur in creatione firmamento, *ibid.* 197. Trinitas unum non convenit, ut Filius quod ipsum mundum fecisse intelligatur, *ibid.* 308. Omnia creatura a Trinitate habet esse, speciem et ordinem, v, 329. Omnia creatura tota est a tota Trinitate, *ibid.* 330. Solus Creator Pater, Filius et Spiritus sanctus: tria unum sunt Trinitas, xxx, 552. Non ex solo Patre omnia, sed etiam ex Filio, xxx, 192. In hominis creatione extenditur pluralitas personarum et singularitas divinitatis, xxx, 83. In Filio opera Patris, sic Pater opera Filii facit, *ibid.* 137. Deum dominare totum est Trinitatis, xviii, 308. Proprie tanquam ad Spiritum sanctum intelligitur pertinere, *ibid.* 312. Pater, Filius et Spiritus sanctus praesentant quaedam sine invicem, xxx, 189, 243. In Trinitate quaedam opera utriusque personam pertinet, non tantum uno alicuius coepterum, xviii, 144, 240, 316. Patris et Filii et Spiritus sancti singula opera dicuntur, quae ad unumquodque eorum manifestantur pertinere personam, xxx, 481. Pater auctor, Filius creator, Spiritus sanctus doctor, doctor, illuminator et sanctificator, ab Ariano et Catholicis appellatur, quomodo, xxx, 87.

Trinitas cum inseparabiliter operatur, ex eo videtur sequi ut hominum tota Trinitas suscipit, xxxviii, 278. Trinitas operata est carnem Christi, x, 371. Sed non perierit nisi ad solam Christum, xviii, 453. Homine assumpto

suo auctus est numerus personarum in Trinitate, xi, 368. Trinitas est, non inducit quaternitas personarum, cum esset homo Verbo, ut in unum Christum, *ibid.* 16. Trinitas, non quaternitas facienda vel agnoscenda, xxx, 131; xx, 10, 235. Filius Dei in Deum esse probat, xvi, 25. In Trinitate forma humana, nisi ut ad Verbi incarnationem perierit, non est cogitanda, xx, 437. *Ibi* natura corporalis videtur non potest, quoniam persona per subjectam creaturam potest apparere, xviii, 404; xxx, 264. Pater et Filius et Spiritus sanctus non possunt inseparabiliter per corporum creaturam demonstrari, xxx, 328, 329. quantum inseparabiliter operantur, *ibid.* 329. *Vide* Anaximum. Nec Pater, nec Filius, nec Spiritus sanctus vixit est unquam per nam solatium, *ibid.* 173, 176. Trinitas pro capta ac salute hominum se visibiliter demonstravit, xviii, 66. Trinitatis persone in baptismo Christi invocantur, xviii, 138. Trinitas apparuit insensibiliter in baptismo Christi, *ibid.* 139, 138. Pater, Filius et Spiritus sanctus, non trifloris Deus, sed unus Deus, xii, 348. Non trifloris Dei persona, quia una forma et una deitas, *ibid.* Augustinus triflorum Dei personam non credit, ut mali Passentibus objiceret, *ibid.* 348, 348. Nec hoc auditu coepterum est in unitatem perque Patris, nec columnae species in unitatem personam Spiritus sancti, xi, 305, 366. Vox Patris in monte audita, et species columnarum sine vivificantibus aedem ministrantibus facti sunt, *ibid.* 367. Proverbum facti Augustini in baptismo, *ibid.* 368. Quomodo ad Trinitatis coepterum ascendunt, xxxi, 87.

Trinitas in rebus factis representatur, xxx, 365. Trinitatis vestigium in creaturis, xi, 492. Trinitas in omnibus operibus Dei significatur, 23, 81. Testimonium in Evangelio facti Augustini, *ibid.* 368. Trinitatis vestigium in Genesi innuitur, xxx, 366. In Genesi, iii, 54; xviii, 136; xxxviii, 248. Trinitatis argumenta ex Scriptura, xi, 296. Trinitatis unitatem quae non Scriptura testimonio cogant fateri, xii, 336. Trinitatem in Spiritu recto, in Spiritu sancto et in Spiritu principis dictam

nonnulli intelligunt, xviii, 455. Unitas deitatis, ac personarum veritas distributio Ezechielis XXXVJ visuntur, xviii, 68, 65.

Trinitatis similitudo in homine, xviii, 130. Trinitatis imago in homine, xii, 44, 48. Symbola Trinitatis in homine, xxx, 333. Trinitas in nempe quomodo monstratur, xxx, 10. Trinitas quomodo Dei, quaedam in principali vocata parte, *ibid.* 18. Trinitas in mente est esse inani Dei, quo nominatim, intelligit, ac dicitur Deum, quod est sapientia, *ibid.* 22. Trinitatis imago in memoria, intelligitur, et voluntate conjungit, *ibid.* 38, 89, 92. Trinitatem memoria, intelligentis, voluntas adiuvant, non perfecte exprimit, xi, 365. Trinitas alba in memoria recogitantis de visione, xxx, 463. Trinitate imago in mente hominis nascentis se et unum, *ibid.* 416, 369. Trinitatis vestigium etiam in exteriore homine, *ibid.* 409. Trinitas hominis exterioris non est imago Dei, *ibid.* 406. Male videtur et delectorem secundum Trinitatem homini exterioris, *ibid.* 400. Trinitatis imaginem in corpore masculi et feminae se eorum prole optinere, non prolalibus, xxxv, 96; xxx, 475. Trinitatis vestigium in visione, xxx, 454, 461. Trinitatis imago perficienda in Trinitate, xii, 48. Trinitatis vestigium non frustra in creatura, *ibid.* 40. Est in quomodo ex Trinitate in homine monstrata ostenditur Trinitatis deus, *ibid.* 48, 50, 51. Quomodo gradum ad Trinitatem quae Deus est pervenitur, *ibid.* 88. Inter imaginem Trinitatis reperitur in oculis, et ipsam Trinitatem quantum dissimulatur, *ibid.* 98, 99. Est in homine vestigium, quo quilibet modo, quod de Trinitate dicitur, intelligi possit, xxx, 482.

Trinitas illustratur similitudinibus, xvii, 31; xxxv, 168, 148, 149. Trinitatis unitatem ostentare experimento solent, quorum erat eae unum et anima una, xxx, 209. Trinitatis vestigium in charitate, xxx, 411. Trinitatem parum nomine Salvator designavit, xvii, 59. Trinitas forte figurata in tribus primibus, quoslibet ab amico accenduntur peti amicus, xxxix, 475. Trinitatem commendat tripartita philosophiae disciplina, xi, 32. Trium prima praecipue theologiae

TYRANIS BIVIVUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

TYRANUS. *Vide* TYRANUS.

ut pole unguentum pietatis, *ibid.* 157. Est etiam unguentum claritatis, virtutis, claritatis et spei, *ibid.* 158, 159. Unguentum quo perfusus est Dominus a muliere, quod figuratur, vii, 250. Unguentum pietatis, justitia ex fide, xvi, 51. Unguentum ex caribus amirantium, xxvii, 573.

UNDEBARIUS, xviii, 456, 407. Undebarius nomen transgessio significatur, vi, 277; xvi, 512. et peccatum, vii, 264; xvii, 412.

UNICORNIS aliquando superbius, aliquando exaltationem unitatis significat, x, 347. Unicornes, superbi, vii, 298. Item ii, quorum firma spes in omni Deum, x, 64.

UNIGENITUS et unigenitus in quo diffinitur, xvii, 26. Unigenitus Dei ante seculum, v, 320. Quomodo unigenitus Dei est Verbum Patris, *ibid.* 123.

UNIVERSA in Deo alique illa existentia aut proprietate Primalianus asserit, xxix, 425.

UNUS Christi cum Ecclesia, et Presbitero cum Christo, xxi, 542; ix, 152. Uno inter fideles commendatur ex amone inter membra Christi, xv, 364.

UNUS, omnis pulchritudinis forma, xxxvii, 295. Unus non sine mente conspiciatur, vi, 367. Unitatem appetit omnia natura, i, 519. Unus Christi est membrorum, xix, 168. Unus Christus est caput et membra, viii, 514. *Vide* CHRISTUS. Unus Ecclesie, xix, 67, 185; xx, 388, 388, 390, 400. Unus est Ecclesie, xi, 48. *Vide* ECCLESIA. Unitatis securitas nulla est nisi ex promissione Dei Ecclesie danda, xxxi, 284. Dignitas ecclesie unitatis doctrinam passit veritate, xxxix, 314. Unitatem hereticus pro honore suo dividit, xvi, 523. Unitatis bonum, xxxi, 283, 284. Unitas spiritus et charitas maximum omnium legumum, xi, 473. Pax et unitas est magna virtus pietatis, xxxi, 284. Unitas vinculum fortissimum charitatis, xxxviii, 201. Unitas amanda est, xv, 543. Unitatem qui non amat, quomodo habet charitatem? xix, 180. Unitas spiritus in vinculo pacis unitioe consecranda, xxxi, 191, 209. Honor propius commendatur, ut Ecclesie unitas servetur, xxxi, 271.

Unitatis et pacis bono omnia toleranda, xxxi, 404. A malis quae severere se debet coedere, non corpore, xxxi, 47. Spiritus sanctus vacuatur, qui ab unitate separatur, xxxix, 374. Qui dixerunt unitatem, violat claritatem, xxxii, 459. Christus nobis imperat congregacionem, nisi servavit separationem, xxi, 169.

UNITAS Christiana regnum divisione non dividitur, xxxii, 234. Unitas Ecclesie corde in ipsa unitate resistere, blasphemus est irremediabilis, xvii, 319.

UNITAS claritas, et erantium, et multitudine precatorum cooperit, xxxi, 349, 350. Admissio in Ecclesiam sine baptismum de heresi venientes, propter unitatem ad verum pertinere potestatem Cyprianus, *ibid.* 370, 351. Quod valet ad mundanda sacralogia gentium recte preceptum sacramentum baptisanti, hoc valet ad mundanda sacralogia hereticorum et haereticorum, claritas unitatis, xxxii, 352. Fidelitatis asserit Cyprianus eos qui sunt extra unitatem, utantur pro Christi nomine unitatem, peccati posse, nisi posse coronari, xxxix, 322. Unitatem valet sive ad delenda, sive ad confirmanda peccata, vel custodia, vel violata claritas unitatis, *ibid.* Unitatem scindi quomodo mater charitas docet, xvi, 468. Quantum tribuere unitatis vinculo Cyprianus, etc., xxxi, 300, 304. Unitas quantum amanda per ipsum Carthaginense concilium declaratur, *ibid.* 406. Homines erunt plene profectio omnium, cum perventum fuerit ad eum finem, ut sit Deus omnia in omnibus, xxxi, 308. *Vide* CONCILIA. Unitatis commendatio, xxi, 61. Unitas commendatur in creatione regni, et in Christi ortu, xx, 400, 401. In incantatione vocis Christi, *ibid.* 382. Unitas Legis, Prophetis et Evangelii, xvi, 363, 367.

UNITAS legit unitatem, sed in quibus unitas non est, viii, 518.

UNITAS sine aliquo adjectione non invenitur in Scripturis, nisi de illis quae unitas substantiae sunt, xvi, 341, 343. Uno de duobus aut pluribus dicitur, unum sunt, nec additur quod unum sint, unius esse substantiae intelligitur, xxx, 134, 135, 346. In Scripturis aliquid unum de diversis naturis invenitur, sed additur

UNUS naturalis ecclesie duo Testamentum, xvi, 480.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

intelligendus, viii, 301. Unctio utrumquam esset, quomodo Christi dicitur in antiqui patris, xv, 105. Unctio sacri ad regem et sacerdotem personam missam pertinet, xxi, 510. Unctio etiam aliquando Prophetis, *ibid.* 509. Non unguentur reges et sacerdotes, nisi in illo regno ubi Christus prophetauit, viii, 301, 302. Unctio nunc ad quomodo Christianis profertur, prophetas tempore modo docet nos de omnibus, *ibid.* 429, 429.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

UNUS. Inest Deus ubertate dominus unum obviserit ad veritatem, et per se ipsum profertur non veritatem, vi, 192.

vel amandatur quod unum, xli, 343.
 Nihil est esse quam unum esse, xxvii, 551. Simpliciter per se sunt, quia unum sunt, *ibid.* Quicquid unum est, a Verbo dei unum est, vi, 474. Summe unum, *ibid.* Unumquodque unum firmum, v, 435. Unum aliquando spiritus quod constat ex pluribus, xliii, 849. Unum bisocarium, xxvii, 370, 371. Unus aliqui quod tendimus, unum in hujus seculi multitudinem laboramus, xxvii, 364. In una multitudine non desistat nisi unum, *ibid.* 366.

UNIVERSITAS dicitur inter se similitudo consistit, v, 458. Universitatis indicium, naturas septem, xi, 537.

UNIVERSITAS prohibendo, unum, xxi, 254, 312. Universi prohibendo ab unitate, in qua nuntiat, v, 145; xxvii, 340. Universi prohibendo et contrarium est inordinatum, comparatio, iii, 377. Universi prohibendo varietate, *ibid.* 38, et ex obliquo, quibus irrationabilia et insensibilia comparantur, *ibid.* 60. Ad deorum universi fuerunt etiam indagatio sumi, in legem recepta, xi, 189. Ex prohibitionibus per peccatum, et invidia peccatum, resultat perfectio corporis, xxvii, 374. Successione ordo in universo quare non desinit, vi, 66. Universi prohibendo sapientiam Dei alie commendat, xxvii, 312.

UNIVERSITAS, scholastici Domestice in quadam Summae particula, xxxiii, 526.

UNIVERSI papa, xxxviii, 481.

UNIVERSI spiritus, xli, 294, 292, 297.

UNIVERSI prohibendo Marellini litteras ad Augustinum attulit, xi, 89.

UNIVERSI Domestici, xxxii, 405. In domo Urbani Domitii lapsus Secundus Episcopus gressu, xxxviii, 492.

UNIVERSI Dominici videtur, vi, 277.

UNIVERSI, id est, Romanus, xxxviii, 384.

UNUS, Urbi eius describitur; hanc divinis misericordiam tribuenda, vi, 3, 10, 11. *Fide* Roma.

UNUS, lux non de interpretatur, xxii, 96.

UNUS, xxxii, 408. Urancium dicitur vincula pernice clumant Jodathu, xxxii, 407, 414, 415.

UNUSQUISQUE, xxxv, 410.

UNUS propter exhibendo totus, xvii, 442.

UNUS inter et biprositum quod differat, xxx, 243, 242. Ordo unius substantia vocatur, *ibid.* Unus, id est, essentia, xxxii, 442.

UNUS, xxxii, 400, 431, 465.

UNUS peccatum quod excedit a regno Dei, xxxi, 359, 360. Unus ipse leges et iudices reddi jubent; ad unum est, quo iudice repetitur, xi, 296. Unus nonne cur precepta significamus, xi, 427. *Fide* Foveas. Unus idola trinitas comparata, xxxii, 491.

UNUS rerum legitimus, quia, v, 412. Unus Christianus temporalium, xii, 345. Unus dilectus; alios potius nuntio nuntio est, vi, 419. Unus rerum capitulum, non res ipse, xxvii, 96. Non una verum, sed libido unitatis in corpore est, v, 18, 19.

UNUS, Ab inter appellati sunt Aene horetici, xxvii, 241.

UNUS dei Patris, quid, xi, 303.

UNUS Virginis, ipse thaliam tot, xvi, 448.

UNUS, xxxi, 415.

UNUS viri Africa, vi, 32; xxxi, 401. Atrocis pestilenti afflicta, xi, 180.

UNUS habitus secundo in basilice Mosa candida, xii, 416.

UNUS Massu creditur, xvi, 460.

UNUS quid, vi, 43; vi, 419, 414, 444, 447; xxxviii, 44. Unus fructus, et vitæ frui, vitæ tractat, xxxviii, 44, 15. Qui non bene quærit, aliquid recte dicit potest, *ibid.* 16. Quibusdam ratio hominum alter, *ibid.* 15, 16. Ratio hominum unius primo se ipsa ad intelligendum Deum ut se fructu, cætera rationibus autem intelligit ad actionem; rationibus ad actionem, unum, *ibid.* Et unum ipse non potest, nisi ab aliâ, quod rationibus est, potest, *ibid.* 15. Unumque de quibusdam bonis, ut ea non diligamus, xxxv, 368. Un fructibus, quo sensu dicitur, vi, 43. Demencia est, etiam male delictum in res ipse transferre, xxvii, 97. Res ipsamque est bona et malos non, xxi, 409. Tunc quique habere aliquid dicendum est, quomodo bene utitur; non quod iuste non tractat, iure non videt,

ibid. Sicut malum est male uti bonis; in bonum est bene uti malis, xxi, 536. Non potest bonis res non utendi bene, xxx, 87. Unus superius et immutabilis rebus propriis, a Deo reprobatu, xvii, 446. Quomodo Deus homine viator, vi, 444. Deus natus creatura, non fructu, *ibid.* *Fide* Unus.

UNUS est quod ad aliquid aliquid referendū est, xxxviii, 42. Unus est divinus provoluntia, *ibid.* Unus beneficentiam procedit, v, 16. Ne utilitas proximi elidenda est in alio, nec contemplatio Dei in negotio, vi, 48. Unus impie viventium nulla est, *ibid.* 52. Aliquidque, etiam si nocet, pedesse creditur quod delectat, xli, 480.

UNUS dicitur verbum diximus, vi, 185. Unus dicitur est Dominus, *ibid.* Un de apinis quomodo legatur, xvii, 333; xii, 179.

UNUS, Sine uxoria non licet vivere Abelionis, is tamen vici inceduntur, xxvii, 240. Paterfamilias Domini de uxore relinquenda, non est contrarium Veteri Testamento, xxvii, 167.

UNUS marito tanquam dominus debet servire, xxix, 25. Unus viri propter Deum servium, Deo servit, xxi, 47. Unus, viri ancilla, xxi, 187. Unus castus, xxi, 174. Unus, quod viri subditur, per recta est; si dominatur, pax perverta, xxi, 434. Unus viri tanquam capitis nisi sequitur obediens autoritatem, xxi, 402. Unus sine consensu mariti confirmatum allicere non potest, xxix, 412. Unus in maritum que sit potestas, xxxvii, 35. Unus solentis, quique continentem non licet, xxi, 80. Exire de rebus terrenis non diligere debet sine mariti arbitrio, xxix, 399, 401. Mulier virum et offendere et scandalizare non debet, etiam siquis speribus, *ibid.* 399, 400, 401, 402. Unus si ad indignum beatum aliquid dicit, 200, dilige occidit; non habere in superioribus cura cor humane, *ibid.* 403. Unus de habitu se vestitu nihil mutandum aut unquamque præter viri arbitrium, *ibid.* 402. Unus proleus et Christiana describitur, xxx, 213.

UNUS dilectio quædam saltem impedit, xxi, 73. Unus carnaliter diligere, veniale, vi, 214. Unus qui

affecte carni sic amat, ut tamen cum Christo non proponit, substatit perigenit, xxxviii, 245, 228. Unus amor habet, ut propter eam recedit viri que sunt mundi; quomodo placet uxori, legitur est et ferunt quod sunt familiaritatem adducit, xxvii, 73. Cass contra balium eorumque in usare quoniam in morteque, *ibid.* 201. Unus omnis nominis procerationis causa additendus, xviii, 124, et non liberorum procerationis causa fuit, et pererant, xvii, 258; xxi, 202. Unus omni inmoderatus, nisi liberorum procerationis causa fuit, xxi, 466. Pro amicitiale peritela Deus viri computat, v, 198, non quod usor debet eligi, sed creditur quod delectat uxori, xxi, 460. Unus sapis marito Eva, x, 397. Quam habent uxores tanquam non habentes, xxxvii, 206. Unus qui dicit, vitæque ferre constrigit, xxi, 80. Tales compedes concilii et episcopi nomis, *ibid.* Viri ad Ecclesiam confingentes ut dicitur uxores suas, vitæque illi colligitur, *ibid.*

UNUS nominis propter familiaritatem diutius, et intelligendum, vi, 489. Unus nulla legibus humanis licet vendere, legitus autem Christi licet dicitur; excepta causa subditur, xxi, 298. Unus non distribuitur ad prope, adhibetur, xxi, 70. Unus obformationem diutius, non cessat esse uxori qui dimisit eam, xxi, 377. Unus diuina aliam dicitur adhibetur est, xxvi, 44. Unus indidit quod unum respectum dimittit, *ibid.* 74.

UNUS pluribus, xxxviii, 400. Cur viri plures aliquid uxores, nunquam unum famula plura habere viri permititur, xvii, 127; xxxvii, 200, 201. Unus feminam maritum habere plures non habentium viri, v, 19. Unus plures dicitur aliam non prohibetur, vi, 55. Unus multitudine omnia alie prestant, xxxv, 48. Unus plurimum unum qui viri inulterum inculpatum erat committit, quare, v, 19. Unus plures habere tempore Veteri Testamento non erat peccatum, quia neque contra naturam erat, neque contra morem, neque contra preceptum, xxi, 48. Unus multitudine non culpanda

in sanctis antiquis, xxvii, 280. Exeres plures habere ex antiquis lenis, xviii, 128. Veteres Sancti non ex libidine multa moribus utebantur, v, 24, 26. Patres pro tempore et pro mure gentium, etiam plures uxores caste habebant, xviii, 123. Intemperantia potest esse major in suis uxore habenda, quam in uxoris, v, 24. Magis probatur homo multarum uxorum fortitudine alieni propter amicum, quam amicum carere fratre propter se ipsum, *ibid.* Peius est esse caecum habere nullas uxores, ad hoc tantum, et si esset periret, xviii, 127. Uxor sua cuique sufficit, xxii, 186, 187. Uxorem superdicere vestium more Romano, xxvi, 235. An licet uxoris voluntate aliam adhibere, et communes filii nascantur, non videt Augustinus docere, *ibid.* 268, 266. Clo-

VAGATIO, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VAGARI. To per inquietudinem vago non sit, contentumque turam corruptione carnis, exigit videre quod non potes, xvii, 226; xxii, 372.

VAGATORIA, signum Novi Testamenti, v, 433. Igitur passiois Christi, *ibid.* 456. Vixit sequenti annis seculibus, xvii, 325; ix, 304. plenum Iudaeorum, ix, 138.

VAGARE schismatici, non haeretici, xxvii, 227.

VAGA, xxii, 418.

VAGATA, Felicitatum et Praestantiam quaedam decessit Iosephum Vagatorem, xxvii, 329. Sententia episcopi Vagatensis trecentorum et decem episcoporum in Maximianum, *ibid.* 317, 319. Vagatana privilegia pro Bagatana, xxvii, 270. Fide Bagai.

VAGI Romanorum quoniam sicut, xxviii, 170. Illis vocabant passivos, *ibid.*

VAGITUS Ecclesiae, xxviii, 31.

VAGUS imperator Artiani furens Ec-

cliam suam alteri tradere non licet Christiano, *ibid.* 35. Liberat in republica Romana, *ibid.* Cato ex quoque Mestur, *ibid.* 52, 270. Cur sicut hodie uxores infidelium non ha Christiani possident infideliter pulchre dicitur, xxvi, 385. De uxoris laude vix linguae dissimili quasi fingere se hie monitant, ad hunc est, non consolat, xli, 329, 330. Cum uxore religiosae comparatur, nulla contenta, xvii, 49, 46. Omnia concubinae uxori, non autem omnis uxori concubina, vi, 161.

Vxor Christi, Ecclesiae ejus, non ipsa, xii, 133.

VALLIS Abrice civitas, xxi, 454, 458. Colonia Uliae vicina, iv, 252. Eady, memoria sancti Stephani ab Ercio episcopo consulti, *ibid.* Miracula facta, *ibid.*

VALLIS, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VALLIS, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VALLIS, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VALLIS, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VALLIS, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VALLIS, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VALLIS, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VALLIS, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VALLIS, in tertio precepto insinuat quaedam irrationis indicia, quae est cordis tranquillitas de neuitis, quam facta bona confectio, xvii, 226, xxii, 375.

VALENTINUS Epiadensis episcopus, xli, 173.

VALENTIANA martyr, xxi, 161.

VALENTIANUS imperator, xii, 522; xxxii, 106, 111, 112.

VALENTIUS Licinianus Licinius, imperator, xxxii, 440.

VALENTIUS episcopus Hipponeus, xxxiii, 263; xxxviii, 349, 373. Augustinus imponit omni praedicatori, xxxviii, 349, et episcopus carnicum, *ibid.* 359. Saep. testatur adventu illius oratione sua esse exaudita, *ibid.* Ab Augustino rogatur, ut ipsum aliquando in seipsum agere possit, *ibid.* 361. Valens episcopo ad hunc in corpore posito, Augustinus ordinatus est episcopus, utroque ignorante hoc Niceno concilio prohibuit, xli, 196. Valerius Iulianum dat Augustino, xxi, 349.

VALERIUS Melitanius, xxxii, 400, 401, 431, 465.

V. VALERIUS comes Romanus, ii, 139. Eius pompas, ii, 255.

V. VALERIUS occisus est cum Capitolium defendisset, ii, 139.

VALERIUS comes, xxxv, 192, 228; xxxvi, 170, 171, 172; xli, 559. Valerii arduum contra Pelagianum in Verbum de Nativitate et Concupiscentia colligatum, xxvii, 324. Valerius comes elogium, xli, 129. Numquam et Augustinus litrum primum de Nativitate et Concupiscentia, xli, 129, 121, 359. Ac postea librum secundum ad eundem conscripsit, qua occasione, xli, 167. Iulianus priusquam de divinis scripturis, *ibid.* 270, 280, 281. Varro scripsit de rebus sacris, *ibid.* 142. Scripsit de gente populi Romani, xli, 411; iv, 173.

Vas, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

Vasa in contentum non ferunt, nisi essent multi, xxxvi, 288. Vasa in gloriam Deum preparant, et ipsa se preparant, *ibid.* 302. Vasa in contentum quomodo facit Deus, *ibid.* 296. Vasa irae et vasa misericordiae quoniam, *ibid.*

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

VAS, generale nomen omnium utensilium, vi, 293. Vasa contractio propter aeris compressionem, vi, 192. Vas ad fontem affertur, cum animus ad Deum levatur, xii, 430. Vas in humeris, vasa in contemplatione, xvii, 304. Vas in limonem fit per misericordiam, xvii, in contentumque per iudicium, xvii, 169.

296, 297. Vasa misericordie quoniam dicuntur, xxxiii, 487. Vasa irae et ad perditionem, xvi, 248. Vasa irae et vasa misericordie de proprie alpendio voluntatis sunt, secundum Iulianum, xxxiii, 301, 305. Vasa irae ex iustitia, 302, 311. Vasa irae quod prosunt, xxx, 389. Ad quae ista, xxxv, 407. Vasa propitiis ad usum correctionis aliorum sunt, xxxviii, 178. Vasa irae, Deo in bono utente, vasa misericordie prosunt, xxxvi, 39. Vasa irae ferrea sunt, quod non in hominem, nec in confusum sunt, non dicitur, xxxvi, 307, 316, 393, xxxvii, 70. Vasa mortis quae sunt, vii, 180. Iniqua vasa diaboli, credenda sunt vasa Christi, ix, 61, 62.

VATICANUS seu **Vigilantius** deus, qui in summo vaticulo praesidet, ix, 179, 182, 183.

VASCULUS corpus, animam utens relictio et corpus quasi vehiculum, quod regitur, animus nuptae corporis, xxvi, 145.

VASITUS, seu tui gravissimi hostes populi Romani, vi, 88, 109.

VASA iudicium fabricatorum, peccatorum stygiorum, xi, 278. Velum templi scissum in haere Clavus, quod significat, xxxv, 173. Vela crucis caritativae scilicet humilitatis appensa, xix, 310; xxxi, xxxvii, 192. Vela tanto plura procedunt in domo, quanto quibus honorator est, xxvii, 169.

VASUS interfectio **Mors** iniquis et populo autem bono, ix, 201, 202.

VASUS portatile est, ad velum sancionum, xxviii, xxi, 183.

VASUS trochaei apophororum, xi, 104.

VASUS maxime est liberum, ii, 235. Vello et posse distinguuntur, xxxvii, 424. Vello quod non doret, idem ipsum miserum: nec tunc miserum est non doret, quod velle, quae dicitur velle quod non oportet, xxxix, 471. Quid sit velle quod non debeat, *lib. Fidei Voluntas*.

VELLUS Gedeonis quod significat, xxxv, 172. Vellus Gedeonis allegorice, viii, 327, ix, 421.

VELLUS colorum regnum Deus propositi, vi, 492.

VELUTER episcopus, xi, 389, 424.

VELUTER a linea, xxxiv, 45, 46.

VENTOSUS, xxvii, 251, 314; xliii, 104; xix, 106; xxvi, 338. Ventosum halor, xviii, 284. Ventosus cum mala, ventosus, xxvii, 45. Ventosus in theatro secundum marium studi putum a populo laudatur, ix, 423. Ventosus et surget in is qui populo spectaculum exhibent, viii, 173, 174, 306; xi, 79. Ventosus et histrioticus qui se docant, reprehenduntur, xxvii, 261. Ventosum et piscatorum officium, xxxv, 193. Ventosum amator, et ventosus ipse venatis est Dominus, xviii, 104. Venator pessimus tetus mundi diabolus *lib. 106*.

VENTRUS et emendis velus charitas et vitialis vota pervera, xxi, 302. Ventrus se potestatem hominis, reddebat se non potestatem, x, 434.

VEXILLI, in vexillis signum legum iuste exerceri fateatur benedictio, xxi, 136, 137.

VEXERA ipsa non modo ad deum universi, sed ad hominum utilitatem conditi, ix, 308. Quod nisi genus hominum est per innoxiam, alieni ter congruendum illis est, xviii, 195. Vexera Romanorum, nostrorum, ii, 429, 440. Vexera avicia maris, xxvii, 527. Vexera cur signat bellum, *lib. 428*.

VEXIT, xxxviii, 280.

VEXIT non sine impetu perierit, quia deserviente, xii, 35. Ne desperatione pejus vixerent homines, promittit Deus indulgentie penam; tunc se spe velle peris vivere, fecit deus mortuorum, *lib. Cito emittentur semina postulantibus*, xviii, 314. Peccata fratris danda, si a Deo recipiantur, xviii, 634, 638. Vexit non recipit, 630. Vexit non ad impunitam impunitate, sed ad ipsam correctionis dote indulgentiae, ix, 267. Vexit ab eo qui se laudat, petenda, xvii, 320; ix, 168. Vexit a quibusdam hominibus locute in stipendiis petenda, ix, 403.

VEXIT sub quibuslibet odos quarens signatur, ix, 226. Vexilla peccata, xxxvii, 276. *Vide* **PECCATA**.

VEXILLA deo, ix, 482, 337.

VEXIT pro interioribus ponitur in

Scripturis, vii, 410. Venter Ecclesiae in carnalibus, viii, 279. Venter Christi, infirmus in Ecclesia, vii, 207.

VEXULOSUS sermo, vi, 488.

VEXUS nihil aliud est quam per commotum et agitare, i, 291. Vexus est omnis motus et fluctans, v, 119, 120. Vexus nihil aliud est quam aere motus, xxxiv, 384. Ex diversis partibus celi diversi nomina sortitur, i, 251. In vello quod laudandum, quod vitiosum, xxvii, 215, 216, 220. Vexus, in nomine anime intelligitur, ix, 119; xii, 289. Vexus tentationum significat, viii, 12, 13. Poscere vexus theones est poscere, id est errando eis esse voluptati et deorsum, xxv, 68.

VEXUS inde est incompositi, ii, 206. Vexus est Vultus actor, et **Mors** soliterna dicitur, xxxvii, 315. Vexus calva, colenda in veteribus Romani, xxxviii, 292. Vexerem, quam Aphroditem vocant, de spuma maris dicitur esse progenitum Pagani, xxvii, 185, 186.

VEXUS, seu **Libetis**, vel **Cerris** officium, vi, 468. Vexerem et stellam esse et etiam **Licium** quidam voluit, ii, 328. Vexerem, **Hesperus**, **Vesperus**, **Lucifer** appellatur, iv, 174, 175; xxvii, 142. Praesentem quod in stella Vexerem *lib. 174*. Vexus **Eone** mater huius adora, ii, 162. Vexus **seres**, *lib. 211*. Vexus **domus** laborum **Plauticus** de professione filiarum antiquum est visis iungentur, *lib. 180*. At tres sunt **Vexera**, *lib. 1*.

VEXILLUS seu **Patentium** borealis, inferioris partes corporis hominis non a tantum, sed a diabolo factus contemplantur, xxvii, 248.

VEX, hostili in fide, ix, 479.

VEXAT est Deus in animo utque ac in promissa, x, 327. Vexas non est homo, nisi in quo loquitur Deus, xi, 258. Vexas meros redditor veritas, et temporaria **libetis** vixit meros redditor *libetis*, xxvii, 80.

VEXILLIS in diocesi Hipponeusi, xxxix, 19.

VEXILLITUS civem Romanum allegit Pauli tempore non liberat, x, 463.

VEXILLITUS, xxxvii, 240.

VEXUS multipliciter dicitur, xxx, 425. Verbum mentis quid sit, xxxvii, 60,

61, 63, 67, 68, 72. Verbum intus ex rebus in aeterna veritate corporis conceptionem et generationem, xxx, 421. Verbum auctore compitior sive creaturae auctore *lib. 1*. In amore spiritualium verbum intus, idem quod **conceptionem**; secus in amore carnalium, *lib. 424*. Ad sola notitia amata sit verbum mentis, *lib. 426*. Verbum omnino operum hominum praesentibus, xxxi, 63, 64. Verbum necessario praesentibus locutionem et actionem, xxx, 429. Verbum intus est ipsam mensuram ipsa signata est, *lib. 427, 428*. Verbum cordis, xx, 173. Verbum cordis, consensio, xxxvii, 211, 214. Verbum humanum sic transit ad alterum, ut reuenerunt in corde, xv, 409. De verbi nomine veritate et falsitate, xxxvii, 71. Verbum quidam vram, *lib. 63, 72*. Verbum nostrum semper verum esse aut dicit non potest, *lib. 72*. Verbum nostrum, istam cum dicitur Deo eritum, nostrum verbo dicitur apertum, *lib. 74*. Quae verbum nostrum erit cum similes Deo eritum, Verbi enim voce copitior **libetis** mensuram, xxvii, 412; xxx, 39; 35, 173. Verbum quod loquitur, ipsa iller mensuram animi per quem se iudicat, xxvii, 291. Verbum et vox quod differant, xv, 519, 520, 525, 527. Verbum externum, vox verbi intus, xxxvii, 61.

VEXUS aliquid instituta, xxxvii, 412. Vexus non nisi necessaria non ad experientiam voluntatem, vi, 26. Verborum usui omni in significanda est, iv, 414. Verborum alio in omnibus linguis hinc patet, xxxix, 18. Verba adhibentur de quare non res, nec non adhibent ut in **libetis**, i, 388. Verba in **libetis**, cum de re **concordia**, **libetis**, **libetis**, **libetis**. Verborum opinionem consideranda, **libetis**, xxvii, 69. Verbum pro seculo positum, vi, 34, 578. In verba vertent amare, non verba, iniquis est iudicis, v, 72. Verba, opera sunt, xvi, 106.

VERBUM verbi **Scripturae** loquax verborum sermone, xxxvii, 205. Verbum trahi ne dicitur, sed moratur in te, *lib. 88*. Nullum unquam verbum quod vocare vellet eum, dicit **libetis** de quocumque credidit non nimium fatis, quande sapientie perfectio, x, 61. Verbum internum quibus intelligere potest,

Verbi divini potest videre similitudinem, *xxi. 61, 62.*

Verbum dicitur cum verbo humano comparatur, *xx. 421.* Verbi humani natura non potest comprehendere, quanto minus divini, *ibid. 406, 410.* Inter verbum scientiarum nostrarum et Verbum scientiarum divinum dissimilitudo quam maxima, *xxxix. 61, 67, 70, 71, 72, 73.* Verbum Dei non solum mutabile, sed etiam visibile quoniam male paraverunt, *ibid. 69, 74, 78.* Verbum divinum in genere trahendum esse ligatum, impia Fortissimi avertit, *xxxviii. 88.* De Verbo Filio Dei quod sententiandum, *xxix. 478.* Verbum Deum recipere volunt Alogi, *xxvii. 22.*

Verbum Patris dicitur Filius Dei, *quare, xxxv. 23.* Cur Filius Dei non appellio Dei, sed Verbum Dei dicitur, *xxxix. 73.* Verbum Dei quale, *xxv. 390, 395.* Verbi divini excellentia, *viii. 287.* Verbi Dei excellentia intelligenda ex humani verbi proprietate, *xxviii. 305; xx. 218, 249.* Verbum Dei ab homine explicari non potest, *xx. 16, 218.* Verbi sui dictionem scripsit cur molit Deum comparare, quam sonus, *viii. 289.* Verbum apud Deum non habet syllabas, nec tempora, *xi. 163.* Dicitur Dei aeternum est, *viii. 288.* Ipsum Dei Verbum non est factum, *xix. 398.* Verbum Dei sine inchoatione natum, Patri coeternum est, *v. 123.* A quo est, esse, ab illo simul et est dicitur non, *xi. 488.* In Verbo audire et videre, *est*, idem est quod esse, *xx. 488.* Verbum Dei, Deus apud Deum, *v. 160, 161.* Verbum Dei pur omnia aequalia Patri de quo est, *xxxii. 69, 70.* Verbum est id ipsum quod Pater, *xxv. 298.* Verbum relative dicitur, non ad se, *xxxix. 472, 374.* Deus Patri coeternum, prout non solum Verbum, *xix. 18, 390, 391, 392.* Generalio Filius Dei ineffabilis, *viii. 287.* Verbum Dei quandoque sit genitum, nempe nisi cui ipse Deus insperat, intelligi, *xxxix. 378.* Verbum Deus apud Deum scopitior dicitur, et eo scopitior dicitur omnia, *xxv. 298.* Verbum illud magis incommutabiliter, *xxvi. 22.* Verbi natura est esse et immutabile esse, *xiv. 401.* In Verbo Dei non est quando, et aliquando, *v.*

160, 161. Verbum Dei in se permansit sine vetustate et immortale omnia, *xx. 217.* Omnia principaliter in Verbo dei non simul sunt, et omnia vlt sunt, et unum sunt, *xxx. 295.* Verbo divine non solum hoc est esse, quod vivere; sed etiam hoc est vivere, quod sapientia est beate vivere, *v. 191.* In Verbo sapientia est, ut si sine vita, *ibid. 198.* Quisquam in Verbo est, vita est, *ibid.* Verbum Dei non habet vitam inferentem, *ibid. 163.* Verbum Dei incommutabile hunc sapientiam, *ibid.* Verbum divinum vere veritas est, et in eo summe illud generatur: *Est est.* Non, non, *xxxii. 70, 71.* Videre Verbi, non est aliud a Verbo, *xxx. 83.* Omnia in Verbo non deus que fecit per ipsum, *xxx. 964, 863.* Per Verbum suum revolvit Pater, *ibid. 371.* Verbum Dei ubique totum est, nec obest mentibus impiorum, *xi. 12.* Verbum Dei ubique totum nostrae vocis similitudine ostendit, *xxxix. 508.* Verbum Dei ubique totum, *xxx. 89; 89, 232.* Totum in caelis, totum in terra, totum in Angelis, totum apud Patrem, totum apud Virginem, *etc.*, *xxv. 412.* Non alia vita Verbi et Patris, sed sui, *v. 323.* Verbum aeternum notitia purgatisimo et simplicissimo corde videtur, *xxxviii. 124, 129.*

Verbum Dei, consilium Dei, *v. 156, 337.* mandatum Patris, *xix. 202.* Verbum Dei ante omnes creaturas, *xv. 418.* Per Verbum suum Deus fecit quicquid fecit, *v. 161.* Per illud omnia facta sunt, *xiv. 392, 394.* Omnia creata sunt, *xxvi. 22.* Per Verbum sui omnia facta essent, nisi esset ante omnia, et ipsum esset, *v. 395.* Verbum non esset factum, *xxv. 298.* Verbum quod Deus omnia creavit, est aeternum, *v. 171.* Verbum Dei, per quod omnia conspiciuntur et sapientius Dei, plena omnium rebusque viventium, *xxx. 364.* Ratione quodlibet creaturam in Deo Verbo Patri coeterno coelestis vita videtur, *xxx. 16, 17, xx. 279.* Forma sine loco, sine tempore, *xxx. 17.* Existens omnibus et fundamentum in quo sunt, et factum ante tempora, per quod facta sunt tempora, *xi. 53.* Deus in uno Verbo quod

genitum, dixit omnia prius quam facta sunt singulari, *v. 299.* In Verbo dixit ineffabiliter omnia Pater, *xv. 398.* In Verbo Dei sunt omnia que creatur, etiam antequam creentur, *v. 198.* Alter in Verbo sunt eo quod per illud facta sunt, aliter ex quo ipse est, *ibid.* In Verbo Dei sunt que futura sunt, et que transierunt, *viii. 288.* Et erant omnia, antequam fierent, *ix. 141.* Deus quod fecit Verbo, hoc facit manu, *xi. 55.* Verbum Dei dicitur manus eius, *v. 353.* Per Verbum creavit Deus hominem, et per Verbum conservavit, *xii. 420.* Quomodo fit creatura temporalis, cum Verbum sit aeternum, *v. 160, 161.*

Verbum, sensus et lux, *xv. 401, 402.* Lux vera veritas humana, *v. 324.* Verbum ipsum est magister et principium quo nihil docemus omnem veritatem, *xxx. 294.* Verbo se narrant Pater, *xxx. 307.* Per Verbum se indicat Angelus Dei, *xxi. 307.* Verbum Dei nunquam tacet, sed non semper auditur, *xxv. 420.* Verbi comparandi pretium, ipse comparatur, *xix. 15.* Non extra se ipsum querat quod det, se ipsum det, *ibid.* Nec tunc se audivit, sicut audivit pretium rei quam emat, *ibid.*

Verbum, Angelorum panis, *xix. 79; xx. 172, 219.* Verbum Dei panis est celestis et thesaurus, *xii. 285.* Verbo vite tanquam pane suo Angeli cibantur, *xvi. 447.* Verbum cibus et panis Angelorum, de quo illi pascentur, vivunt, illuminantur, sapientiam beatam accipiunt, *xxviii. 214; xx. 42, 43.* Verbo Dei omnes rationales mentes sine defectu pascentur, *xix. 319.* Verbum est illud, ad quem capiendum non omnes valent, *xix. 394.* Verbum, panis Angelorum; Verbum caro factum, panis hominum, *xv. 401.* Verbum quia homo non poterat manducare, caro factum est et potest homoingere, *xiv. 393.* Verbum Dei ut manducaret homo, caro factum est, et habuit in nobis, *v. 44.* Verbum incarnatione quasi lac factum, ut a nobis asperjatur, *xix. 28.* Tunc est, cuius Verbum sine nobis recedit, *viii. 112.* Verbum Dei non igitur visibiliter nisi per aliquam visibilem creaturam, *xxxviii. 121.*

Verbum caro factum est, non Pater,

non Spiritus Sanctus; sed carnis. Filius tamen tota Trinitas fecit, *xxviii. 311; xx. 116, 117, 172.* Verbum incarnatum Deus et homo, *xx. 14, 15.* Verbum Dei pro mente, pro intellectu, pro ratione Christo fuisse haereticum dixerunt, *ibid. 219.* Verbum incarnationis totum suscepit hominem, *ibid.*, et carnis et animam suscepit, *ix. 2.* Verbum incarnatione non est mutatum, nec a Deo Patre recessit, *xxii. 288; xix. 29, 35, 44, 56, 57; xx. 4, 12, 14, 172.* Verbum carnis induens, homo Patris non deest, *xx. 388.* Verbum poluisse ad nos procedere, nec a Patre recedere, sua similitudine ostendit, *xxii. 411, 412.* Verbum quomodo manibus tractatur, *vii. 446.* Verbum quod caro factum est, ut manibus tractaretur, coepit esse caro ex Virgine Maria; sed non tunc coepit, *ibid.* Verbum caro factum, non commutatum est, similitudo, *v. 427.* Verbum carnis accipit, non vero in cornu mutatum est, *xiii. 230; xxii. 234.* nec hominem corpore materialium est Verbum, *xxvi. 27.* nec de fatuoso corpore pollutum, *ibid.* nec utero Virginis inquinatum, *xxviii. 188.* Incarnationis Verbi mysterium ostendit, *xix. 35, 36.* Et Verbi humani similitudine illustratur, *xix. 36, 39; xi. 473.* Uniois illa inseparabilis ipsius Verbi fit et Christi non sit talis homo, quales ceteri, *vii. 357.* Verbum in carne tantum in festa, *xii. 420.* Divinitas Verbi ab eis non cognoscitur, a quibus ejus firmitas in carne consistens, *xii. 459.*

Verbi incarnationis causa et necessitas, *xix. 318, 318; xx. 7, 21; xxi. 501; xxii. 35.* Verbum Dei, nostri causa natum est in tempore, *xx. 17.* Non libenter prope genus humanum, nisi merito Dei dignaretur esse humanum, *xix. 476.* In nobis, pro nobis, de nobis factus est mortalis Dei Filius, *xix. 234.* Verbum Dei ut dignus pro indignis ferret, incarnationem est, *xx. 26.* Verbum non designatione est suscepit formam, ne se deperderet formam, *xi. 89.* Verbum caro dicitur, *xx. 488.* Via non ad vitam recurrens, *xxv. 402, 404.* Per Verbum incarnationum, perscrutandum est ad Verbum incarnatum, *ibid. 399; xv. 400.* Christo

Veritas omnis ex Deo, xii, 443; xii, 388. Veritas alienaque invenitur. Docet enim quod sit, *Ex quo veritas, ibid.* 416. Qui aliquid veritatis reperit in homine, non est ab homine, sed a Deo, xvii, 82. Veritas per quam libet creaturam dicitur, nominat ab illo dicitur qui unum est vixit, xxxviii, 122. A quocumque verum dicitur, illo domino dicitur, qui est ipse veritas, xii, 320. Veritas illustratur in homine, aditus foras, non potest nisi multum loqui, xxi, 424. Veritatem qui loquitur, ore suo loquitur, sed non suum, s. 249. Quicquid verum est in rationatione, lumine veritatis illustrandum, xiv, 231. Quae a veritate non veritas, sed ipsa plenitudo subsistentium, ii, 324. Veritas cognoscit, omnia laesi, si modo quaerantur, etiam quae prius invidiam erant, et dissimulata et subvertere nescies est, xxxix, 360. Dicit in cathedra veritatis doctrinam ponit veritatis, *ibid.* 311. Non est ulla ratio dicenda aut paranda veritas, quae sacris litteris resistit, xxxviii, 231. Veritas non est nisi in opere bono, xxi, 347. Veritas sola est, si nemo non laudat, laudabit, xxi, 308. Veritatem, vitam, aeternitatem, beatitudinem omnes homo querit, xxi, 203; xxx, 294. Veritas quantum nobis amor naturalis, xxi, 265. Veritas inopugnat quaerentis, si mensuras adversarius non habet, xxxii, 118. Nescitum nostrum summum est inopugnat quaerere veritatem, s. 65. In illius inquisitione levitatem ostendit opinio Academicorum, quae dicitur, *ibid.* 91, 121. Veritas cum quovis discrimine queri debet, xxxvii, 23. Tutor est aliquid vera querens, quem inopugnat pro cognita persumenda, xxx, 413. Veritas ipsa animi affectione quaerenda, *ibid.* 240. Quo pacto in disputacionibus quaerenda, xxxvi, 183. Veritas disputacione reperitur, non disputacione, vi, 116. Errari nunquam minus existimo, quam cum a more nimio veritatis et rejectione minus libaliter erratur, xxvi, 424. Veritas, si non tota animi virtute conquisita, inveniri nullo pacto potest, xxxxi, 513. Veritatem magis quam se ipsum minus debet appetere, xxvi, 436. Ve-

ritatem invenire est difficilissimum, xxxviii, 4. Veritas homini magno labore invenitur, *ibid.* 152. Si quaeritur et dignum est, non potest se sine veritate subtrahere, xxxvii, 513. Fieri non potest, ut eam pro, caste ad diligenter quaerentibus invenirentur facultas desit, i, 270. Omnes ambientes se admittit, xxxvi, 338. Veritas ipsa inegat vel latet ad se asfectionibus, quae sua praesens est; vel tantis sompitiis, quae sua gratia est pervenit, xxxix, 364. Veritas per quam voluit creaturam, cui voluit exortare, ubique praesens loquitur, xxxvii, 208, 241. Quomodo loquitur rationali creature, iii, 296. Noli foras ire, in te ipsum redi, in interiore homine habitat veritas, iv, 377. De unitate qui personalis foris, sed intus ipsi mentis praesentia consuevit veritatem, i, 361. Verum esse quod legit, oculo in eodem aut in eo qui scripsit, sed in se certat, xxxviii, 296. Veritas sine ulla nitentibus loquitur, xxi, 94. Vix veritas non facit, sed vocatur ex veritate, xv, 27. Veritas quomodo potest doceri, xxi, 94. Veritas res longe remotas a sanctorum hominum mensuris, xxxvii, 2. Veritas ubique praesens est, si tantum oculus ad eam pateat, vii, 396. Veritas sensibus corporea percipi non potest, xxxviii, 5. Veritas veritas homines videt inopugnat, *ibid.* xv, 24. Veritatem qui incipit velle capere, caligantia patitur quam non sentiat, xxi, 36. Veritas perspicuam intelligitur qui vult assequi, a confessione incipit, xxi, 511. Veritatem omnem in hinc vix non potest homo cognoscere, xxi, 361, 265. Quomodo tamen vixi dicitur, *ibid.* Veritas non est hic quae quomodo, xxx, 291. Veritatem nudam se jactans depronare, excelsitas arguitur, xxi, 352.

Veritas nisi divina ope non percipitur, i, 77. Veritas perspicua quomodo per Verbum incarnatum res dicitur libaliter, xxx, 296. Veritas invenitur vixi humana, *ibid.* 229. Veritas regularis corde somnolito, xxi, 298. Veritas capax mens non est nisi a vitam libera, *ibid.* 182. Veritatis inherere non potest sordidus animus, xxxvii, 41. Per bonos

inores nobis provenit agnoscere veritatis, xxxvi, 628. In veritatem non intratur nisi per charitatem, xxxv, 180. Veritas sola possidetur cum accurrit, xxxvi, 320. Eam nemo amittit involunt, *ibid.* 289, 327. Veritate nihil firmius et sermibus, v, 143.

Veritas doctrinae et religionis quantum cura seruanda, xxxv, 466. Veritas mensuras veritas, *ibid.* 513. Veritas nisi est facilius laedenda quam corpora castitas, *ibid.* 515. Cur veritate violare minus liceant homines, quam corpora castitatem, *ibid.* 516. Veritate doctrinae corrupta, nullus aut cursus aut recessus esse ad castitatem inimpit, *ibid.* 466.

Veritatis dulcedo aeterna, xviii, 167. Delectatio de lumine veritatis, xxi, 325. Veritate intelligibili et incommutabili, nihil pulchrius, xxxix, 378. Veritas dei patris Angelorum et hominum, xxi, 231. Veritas patris est, xv, 546. Immortalis est, *ibid.* Patris est in hac vita, potius certat in altera, xiv, 234. Patris communis, unde vivit et qui praedicat, et qui audit, xviii, 573. Peroratoribus patris veritatis amicus est, vii, 136. Cibo veritatis, sicut anima gaudet, *ibid.* Veritatis amator clamat suave esse quod verum est, xxi, 437. Veritatis amor commendatur, vii, 525, 526. Dulces est commemoratio veritatis, s. 428. Veritas audivit inopugnat, sed satis, s. 284. Veritas veritas delectatur, xxxix, 378. Satisfactura quae futurare vixi iungendum et latum fut qui laudant pro amore veritatis tanquam, xxxviii, 149. Aeterna veritas grandum cibus, qui non innotat in eum a quo nuntiat, sed compta, xxxv, 168. Veritas praesentis se communit aliorum in mensuris, a nihil in dicitur communit in, xxxv, 325. Veritas et dulcis est et amara; quicquid dulcis est, parit; et quando amara, curat, xxi, 367.

Veritas divina oppugnatioribus et comprehensioribus non passim aperitur, xxi, 261. Veritas ubi non est propugnata, a quibus homo minus audit, xxi, 274, 278. Veritas non occidit unde cum innotat aliqui eum capax, xxi, 262. Veritas, etiam non auctoris insinuat perducenda, xxxxi, 308; 307; 309; et per disputacionem ingenda, *ibid.* 308, 307, 309, 310. etiam alienigena, *ibid.* 313.

Veritas etiam noram inquis propter dignos non celanda, *ibid.* 124. Ad veritatem respiciendum cogendi sunt etiam invidi, xxxviii, 210. Confessio praesudenda veritatis, charitatis reprobis, difficulta innot, xxxv, 25. Veritatis amator nullas reprehendit forasidans, xxx, 224. Pro veritatis commendatione omnia mala corporibus toleranda, ii, 312. Veritatis qui praedicat, necesse est illudures palliat, xxi, 275. Mortem propter veritatem, *ibid.* 275. Veritas, nihil acquiritur, nisi liberetur obsequio, xxi, 371. Omnis episcopalis innot et sique ad mortem pro veritate certare, xi, 483. Causa sunt, qui non pro veritate, sed pro consecutione latrant, vii, 286, 287. Veritas turibus auditor, quem praedicatur, xv, 166. Veritas causa cur dicitur; si necessitas, causa cur dicitur, xxi, 47. In intelligendis Psalmis, xiv, veris, 3. nihil laudatur inquam veritatem in coele, xxxvi, 484. Item Apostolus praecipit ut veritatem loquamur cum proximo, *ibid.* 485. Veritatem cum proximo, id est, cum omnibus loqui oportet, vii, 320. Veritatem loqui et loqui vanitatem, xxi, 224. Veritatem loquens non audit, si qui loquitur vanitatem, xxi, 440. Veritatem praedicare nihil est, si cor a lingua dissidat; et audire veritatem nihil est, si non audientibus fructus sequatur, ix, 229. Et hic qui loquitur, quod innotent, non creditur, si illi qui verum, quod credunt, non verum, merito rapulantur, xi, 361.

Veritatis advescendum duo genera, xxxvii, 32. Veritatis doctrina nimia dicitur, xi, 287. Veritatem odierunt innot, xxi, 284. Veritatem homines non innotent, obsequio dicitur, xxi, 296. Quomodo blanditior et dulcis est innot, amara est veritas, xxi, 294. Cur veritas odium parit, xxx, 226. Dum verum nobis cum aliqua asperitate dicitur, duo ab homine, qui forte peccator, vixi, 301 a Christo emendatur, xxxviii, 272. Nemo potest vinceretur auctore esse hominis, nisi fuerit ipsa primum veritatis, xxi, 220. Veritatem odierunt homines, et prophetae innotent, xxi, 125. Homines, quatuor panis, rarius inter prosperos, crebrius inter adversa aures admovent veritatis, xxi,

145. Veritati apertissime nemo contradicere solus, sed vita, xxx, 315. Veritati apertissime qui resistit, nulli alteri potius quam sibi adhortatur, xxxi, 438. Veritati apertissime cui quisque resistere superbi, loci preclarior ab Ezechia, xxxvi, 396. Veritas, a qua proceduntur amplexus, c, 153. Per quendam honestatem deum concilium veritatis, non debeat contenti, vt, 248. Veritas propter se in seipsum diligenda est, non propter eam, a quo amplexatur, xxxv, 81. Veritatem non veritate perducit laborari, non falsitatem amplexantur, xxxv, 85. Veritas oculorum potest ad tempus videri non potest, ix, 138. Veritas vincta negare est, sicut nequitiam, sicut confitentem, xxi, 343. Non homini hominis est homini in vinculis, sed homini est homini ut cum veritas vincit voluntatem, quia vincit ut homini ut cum veritas vincit voluntatem, sed non vincit nisi certitas; certitudo veritatis est charitas, xxx, 314. Qui vincit a veritate inhiat, ab everso vincitur, ibid. Libertas, longe vera gaudemus, cum subdumit veritatem, xxvii, 295. Non est ad veritatem, veluti regna regni regibus veritatis, xx, 327. Cuius vita per amplexum congruit veritati, in solis est qui bene vivit homine, viii, 7. Veritas volens volens, xxxvii, 147. Spem esse passivam, veritatis certa nobis est, xxxviii, 514. Ut possit homo emulare in veritate, necesse est ut facta iurit in eum misericordia, vt, 249. Veritas et misericordia in Scripturis passivam commendat, ibid. 148, 198. Veritas in Scripturis misericordia cognita, c, 248. Et, 341. Veritate hominis veritas in mortem misericordia insinuat ad vitam, xi, 472. Veritas in seculo, misericordia in terra, c, 22. Veritas benignum scilicet separari et diversitas in Scripturis benignam a perditioem, ibid. 305. Habetatque perquam egesta ad amplexum veritatis, que non levis facit, xxxvi, 335. Verum est quod ita se habet ut cognoscitur, scilicet, ut veris, possitque cognoscere, xxx, 450. Verum non posse comprehendi dicebat Academicus, i, 48. Quod reflexionem, ibid. 86. Unde verum aut falsum, xxx, 456. Verum in et epro

metius est, quam fabum in animo, i, 471. Deus solus est doctor verus, xvi, 07. Dei est verum omne quod loquimur, i, 140. Quando verum dicitur, impare deus dicitur, xxx, 397. Metior est verum stipula, quoniam in loci inani cogitatione pro superstitio voluntate formata, iv, 606. Verum, est animi palubum, xxxviii, 256. Vera infideliter et non vera fideliter dici possunt, c, xxxix, 339. Verum occultare licet aliquid occultum tenent mendaciam, xiv, 309. Nihil est aliud quod verum tacere, xxxviii, 143. Verum tacendi vel non tacendi causa, ibid. 144. Verum quando dicitur, quando tacendum, ibid. 143. Verum ut veritatem est, aliud falsum dicere, vii, 145. Verum tacere aliquando non est colendum, falsum dicere non est concipiendum ad perfectum, ibid. 150. Mendaciam, falsum dicere nihil licet, aliquando licet, aliquando autem aliquid veri tacere utile est, xvii, 85. Verum dicere non potest, sed rudi dicitur, xv, 317. Libertatem hominis iungi mendaciam, ut veritatem tota facilitate loqueretur, vi, 347. Veritatem Academia, vi, 347, xxx, 537.

VERBA DIVERSA, xviii, 233. Verbum nominatum in appuram acutissime representatur, et extra esse non possunt, iv, 156. Verbum omnibus eboni quodam Venetia regione, xxxvii, 280. Verbum Christus, quare, vii, 294. Omnia verba sunt appellata, vel ad communem omnium utilitatem, ad quia verbum aut ipse consilium de carne nascitur, non de voluntate est de virgine, xi, 22. Verbum gehenne pro dolore animi ponitur, ix, 178, 179. Verbum pelagus per se dicitur ad corpus, ibid. 179. Verbum in dicitur partes inveniunt, i, 300. Verbum in dicitur motus emittit impudens, ibid. 307. Verbum in dicitur, vt, 352. VERBAQUE ET LXXI verborum discrepantia, xvi, 503. Verbum Italia eorum Scriptura interpretationis Latina preterita, iv, 472. Vide SACRILEGA, SERTACISTA.

VERBA SINE DICTO, i, 206, 445. Verba sine dicitur veritatem qui dicitur contra certam ratione dicitur copulatioque contraria, ibid. 404. Verbum terantur veritas, ibid. 446. Verbum non debet iungi

pleno pede, ibid. 449. Verbum hereticum hinc, ibid. Quomodo verus hereticus nuncietur, ibid. De seniorum verum excellentia, ibid. 459. Verbum senario quomodo communiore auctori operet, ibid. 469. Verbum quidem est auctori aut nomine appellati, ibid. 376. De vero iugiter grammaticis et anastotolis, musicis, ex ratione et sensu, ibid. 358. Quot temporibus minimis et maximis versus possit constare, ibid. 404. Ut distinguatur verbum rhythmo et metro, ibid. 386, 422, 448. Verbum in animo et versus in voce, vii, 209.

VERBULUS RUSSELLI, xxxi, 443. VERBA SIVE PERFECTISSIMUM, vicarius praefectorum per Africam, xxxix, 449; xxxix, 162. VERVELATI, vi, 379.

VERVELATI dicitur, pater et filius, amantissimi imperatores, i, 269. VERVA, quomodo intelligitur in historia reversionis, v, 288. Vespera et mane quomodo intelligatur aube creationem solis, ibid. 211. Vesperam et mane in tribus primis diebus difficile est cogitare, ii, 334. Quis significat vespere et mane, ibid. Vespere quomodo in infirmum signum, v, 147. Vespere quomodo in prophetia, ibid. 138. Vespere in romanis crederetur, ibid. 181. Vide DIES, MANE. Vespere fit in homine, quando occidit ab eo Sol iusticie, vii, 278. Vespere populi, nisi sapientia homine recessit ab homine perditur, ibid. 363. Vespere significat tribulationem mentis, ix, 200. Fimus seculi, ibid. 138. Vesperam non habet septuagesima dies, xvii, 243.

VERVELATA dicitur, xxxviii, 453. Quilibet agi solent, ibid.

VERVICO SIVE VERITAS, iv, 173. VERVICO SIVE VERITAS, xxxviii, 457. Veritas sive veritas inquitur erat nihil inoporum, vt, 414. Veritas Christi, sacramenta ipsius, vii, 297. Veritas Christi (veritas ipsa) veritas, xvii, 35. Veritas in hunc interiora, xvii, 477. Veritas in hunc purpuram miscere, et uti innotuit veritas, quomodo iam sit peritiam, xxxvii, 288. Veritas innotuit sacerdotibus, Ecclesie sacramenta significat, vt, 288. Et ipsam Ecclesiam, xii, 218. Veritas innotuit non habet, qui questum gloriam suam, non Christi, xv, 40. Ver-

itas innotuit charitas, xviii, 479, 515; xxxii, 418. Veritas Christi in quatuor partes dividit, xiv, 344. Veritas Domini quadripertita quadripertita signavit Ecclesiam, xvi, 393. Veritas nobilior qui se ostendit, non vere infames et interitales habentur, xxx, 460. Laeterna, veritas genus, xxx, 381.

Vesta, et decurum maxima, et terra, et sepas ignis esse dicitur, vi, 179. Dicitur esse Venus, ibid. Vestis templo nihil apud Romanos sanctius, ibid. 157. In Veste templo ignis perpetuus, ibid. 107, 149, 157. Vestis loco illic adhibita virgines, quod autem ex virgine, ita nihil est ignis nascatur, ibid. 179. Vesta sacra quam iustitia Urbis inveniatur, ibid. 144. Tempus Vestis condigatur, ibid. 143. Vestis stupri necatur, ad pudicitiam testimonium, erubescit ipsa plenam ad pulchres una portatur, vi, 48; iv, 262. Vestis sacerdotum in stupro delecto sine defalcatur, ii, 115.

VELATI miles ut puerus dies quibus habentur, quanta ratione, viii, 86. VERITAS, quomodo peritiam usque ad ultimum mortis, xvii, 444. Veritas hominum, xxxvii, et decurum innotuit, xvii, 245. Veritas hominum crucifixio in cruce Domini designatur, xvii, 12.

VERVATI quomodo veritas innotuit, xxvii, 423. Veritas est carnalis, xi, 397. Veritas est carnalis et potram Christiani eorum, vii, 238.

VERVATI, quomodo innotuit, innotuit etiam innotuit, innotuit commendat Augustinus, xxxviii, 304.

VERVATI, quomodo innotuit, innotuit, vii, 238.

VIA Domini investigabilis, xxxviii, 290. Via ad veritatem, vi, 117; xii, 290; xii, 51. Via ad veritatem, vii, 413, in sancto via dei, c, 16. Via iusta non est nisi in conspectu Domini, xi, 539. Via dei, iusto, xxi, 218. Via non est Domini, sed nonne peritiam dubio non est peritiam, xxxvii, 304. Via portata vel ad peritiam, xvi, 580. Aliud est dari ad peritiam, aliud ducere in via, x, 200. Via Domini consistit quia dicitur, xxxv, 23. Declinare et ducere a via Domini quod, ibid. In via est, innotuit peritiam posse ad aliquid, restare aliquid; diver-

Deus custodi, *ibid.* 409. Vidua est omnia anima, que intelligit se desertam omni auxilio, nisi solius Dei, *ibid.* 203.

Vidua Dei est anima que in solo Deo consistit, *ibid.* 492. Vita Ecclesia non vidua est, *ibid.* 203. Vidua Ecclesia est illa cui spousus, *ibid.* 492.

VIGILANTIA. Vigilantia episcopi in plenaria Africa concilio degradatione, ne sequepe consistat tenuit, *xxxix*, 29.

VIGILANTIA commendata, *xxvii*, 208. Vigilantia et oratio ex gratia, *xxxix*, 204. Vigilantiam sequepe, *xi*, 244.

VIGILIA. Vigilia ieiunii, *ibid.* 244. Vigilia spirituum non habet amplius quam tres horas, *xi*, 287. Vigilia terrarum horarum in castro, *vi*, 427. Vigilia noctis quarta quo significat, *xxvii*, 238. Vigiliae noctis, *xx*, 166. Vigilia ad sermum sollemniter, *xi*, 238.

VIGILIA sollemniter, *xx*, 238.

VIGILIA Martii cum Quasibus, *xix*, 244.

VIGILIA Martii sociale, *xxi*, 251.

VIGILIAE notum quomodo pater Deum est, *vii*, 327.

VIGILANTIA, *xxvii*, 238.

VIGILIA ecclesia, dicitur Scriptura est, in qua Vigilia quatuor intelligentia commendat, quod fidei homines inebriat, et interiora hominis cor lictificat, *xxix*, 40.

VINCERE hominem hominis hominem non est, sed hominem est hominem in omni veritate vivat volentem, nihil in vincam nihil gloriari, *xx*, 21. Vincere qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21. Vincere qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21. Vincere qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

VINCERE qui vincit nihil gloriari, *xx*, 21.

Vincimus per eum qui dilectus nos, *xi*, 19. Qui prior vincit, facit etiam se secundo victoriam, *xi*, 19. Qui in nota velli amant, in Deo vincimus, *ibid.* 99. Lex victus est servatus, Agnus vici patiens, *xlii*, 71.

VINCITIO martyr ubique vincens, *xx*, 433. Ego laudes, *ibid.* 434. tatalia, *ibid.* 442. Venerunt notalem nulla regio non gaudeat celebrare, *xi*, 442. Sermones in natali martyri Vincenti, *xxvii*, 238, 236.

VINCITIO, *xxvii*, 238.

VINCITIO episcopus, *xi*, 89, 424.

VINCITIO a Thuliani, *xxxi*, 431.

VINCITIO Victor prius Doctorem, vel potius Rogatus, *xxxi*, 431. Vincendum est Victor nomen vobis quoque enigmata, *ibid.* 280, 287.

VINCITIO nomen unde Victor nisi sumptus, *ibid.* 343. Vincendum Virtus scriptis de origine nomen advenit Augustinum, *xi*, 562. Vincitio Vincitio libri dum ad Petrum, *xxvii*, 238. Vincitio erroris, *ibid.* 381. Vincitio modestia ad Augustinus exceptis Vincitio, *xi*, 563. A Decretatorum vel Rogatus divisione libertatis, *xxxi*, 432. E Regulatorum factore ad Eodem Colliarium coarctatus, *ibid.* 282, 283, 286, 287.

VINCITIO Cartagenensis primus Regni presbyter, *xxxi*, 431. Sicut Cartagenensis decessit Rogatus, *ibid.* 188. In Mauritiana Caesariensi, *ibid.* 189.

VINCITIO apostolus prima aliquid dicit, *ibid.* 279. Vincitio ultimum quod fecit, *ibid.* 279. Vincitio ultimum quod fecit, *ibid.* 279. Vincitio ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINCITIO ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

lepro comite epistolam reddidit Augustinus, *xli*, 129.

VINDICATIO senex medicus, *xv*, 67, 68. qui provocans coronam agostianam Augustino imponitur, *ibid.* Vindicatio Augustinum ab indignatione manu revocare soligit, *ibid.* 67, 68, 138. Vindicatio medici recedendum, in uno tempore profuit, altero nocuit, *xxvii*, 321.

VINDICTA Dei, ira episcopi dicitur, *ix*, 87. Vindicata peccatorum certissima, *xxvii*, 368, 388. Vindicata certissima post peccatum, *ibid.* 387. Dolens peccatum in rebus natura ne quidem puncto temporis exiit sine decore vindicta, *ibid.* Quare Deus vindicat occidendo in quos voluerit; seorsum vero homines, *xxvii*, 165. In vindicando peccata hominum in Deo probat non a Deo condonari, *xxvii*, 304, 305. Nescire est ut Deus in rebus vindicatur, *xi*, 427.

VINDICTA in peccata Deus, in iusta est, *xix*, 442. Cur Deus hoc tempore vindicatum neque homini, neque animalibus retribuit, *vii*, 432. In filios damnationis Deus vindicat iratus, in filios autem gratie vindicat propitius, *xxvii*, 237. Aliquando ad hoc vindicat Deus ut perbeat; aliquando ad hoc vindicat ut damnet, *ix*, 87. Quod post divinitus matulatum videtur vindicatur, non ad infernum hominum, sed ad meritum saltem retribuitur, *xxvii*, 181. Ex quo vindicatio hoc peccata gratia peccata committit, *xxvii*, 497. Non memorare quia Deus non vindicatur in malis, ut ante illos est, inter quos vindicatur, *v*, 376. Non qui tu transiit, velle misericordie Dei postquam ad infernum, *ibid.* 279. Vindicatio ultimum quod fecit, *ibid.* 279. Vindicatio ultimum quod fecit, *ibid.* 279. Vindicatio ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

VINDICTA ultimum quod fecit, *ibid.* 279.

497. Vindicata officia possunt implere bono animo, *xvii*, 290. Vindicata in aliquem iniquum cum claritate potest procedere, *xxvii*, 153, 154, 156. Vindicata nulla debent nisi peccato, *xxvii*, 357. Vindicata peccati debent, non tantum et consequuntur, *xxvii*, 348. Vindicata et in quosdam fieri debent, *xxvii*, 156, 156. Vindicata corporales quo animo facit a viris, *xxvii*, 191. Vindicata quod ad correctionem valet, non videtur, *ibid.* 190. Vindicata et in corpore et in animo potest exerceri, *xxvii*, 182. Quomodo vindicandum, *ibid.* 158. Vindicandum non nisi iustitiam divina, *ibid.* Rectus vindicatus non, *quos*, 1, 192. Vindicata quomodo a principibus exercenda, *xi*, 206. Excessus in vindicta, *xi*, 156. Vindicata facie modum excedit, *xix*, 183. Committit ut vindicet, in quibus iustitia est; vide utrum nulli habeat quod in te vindicetur, et vindicet, *xi*, 76. Deus iustitiam vindicatum non repraesentat, sed superbia vindicatum extinguit, *ibid.* Insanire se putat qui eum extipere homo ut, eipse se de homine vindicetur, et non superbia hominem iudicatum, occidit a diabolo operatur, *vii*, 168.

VINDICATIO per quam vis aut injuria, et omnino omne quod oblatum est, defendendum, ut oleo sociis propiciatur, hanc est iustitia, *xxvii*, 156, 157. Vindicatio nihil quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*, 317. Vindicatio iudicium superbia facit, *xix*, 51. Vindicatio solutio, quare vult in illo, quod restat non potest, *xv*, 190. Vindicatio alio modo animo potest, *xxvii*, 165. Vindicatio est male animi patiens, *xi*, 101. Vindicatio cupidus de alienis potest quomodo, *xxvii*

dicendi cupiditate amittitur patientia, quoniam plura habenda est quam omnia quod potest etiam tollit inordinis aulere, *xxvi, 527*. Alibi corde Christiano ut libidine ulciscendi ad penam conjugis capitur, *ibid.*, 290. Vindictam de inimico accipit deprecatus a Deo, corriguntur, *xx, 467*. Procebum de donanda omnino vindicta quid innuat, *xxviii, 492, 502*.

VIRUS. Deo plantata, *xviii, 429*.

Operari ad vitium conduci, *xviii, 430, 440*.

VIRUM. Aqua in vitium Christi omnipotentia transmutata, *xxiv, 219*. Huius transmutationis semper mystica, *ibid.* In die Epiphaniæ manifestavit se Christus sancto et mirifico opere aquas in vitium convertendo, *ibid.* Mutatio aquæ in vitium facta divinitas Christi manifestavit, *ibid.*, 225. Mutatio aquæ in vitium tertia facti Christi manifestatio, *ibid.*, 415. Jesus aquam in vitium mutavit, et sic facti initium miraculorum quos fecit Jesus, *ibid.* Nuptiæ in quibus Christus se manifestavit fecit, quod aliud nomen Christi capitulum. Ecclesie significat, quibus aqua in vitium mutatur, *ibid.*, 418.

VIRI. Peritum simulacris libata, *xvii, 40*. Vitium quare non libent servari, *xxvii, 292*. Vitium vivere non religio, sed sacrificium est Manichæi, *xxviii, 455, 522*. Vitium non libent Manichæi, licet recantant, *xxiii, 233*. Vitium non libere cur bonum dixit esse Apostolus, *xxviii, 137*. Vitium sine mensura potare posse, passulur vel Dei donum, vel certe suave, blandum et licitum bonum, *xxv, 206*. Qui hanc potest, vini facti accipit nomen: tantum accipit, quanto sub potendo inservit, *ibid.*, 204. Viri abstinentia in quadragesima, *xx, 84, 90*.

VIRI. Index ex maribus dicitur generatio vituperum, *xxi, 42*.

VIRI. Viri et uxoribus prima societas, licite junguntur, *xxvii, 201*. Cui viro plures uxores habere aliquando licuit, nunquam nisi hominem plures viros, *xxv, 268*. Quare, *xxvii, 200*. Viri adulteri gravis puniendi quam adulter uxores, *xxvii, 402*. Virorum im-

probitas prior, *ibid.*, 405. Viri mulieribus pariter in pudicitia debent, *ibid.*, 420. Ad viros pertinet et vitiole vincere et regere exemplo feminas, *xxvii, 104*. Vir cupit mulieris, proinde non delet in omnibus factis bonis, *ibid.*, 239. Vir in eo quod male fecit, non est cupit mulieris, *ibid.*, 240. Viri dominatio sui penam feminas, an orbo latere, *xxviii, 523*. Viri uxor, non ad illud ducit mulierem suam, sed sibi amoris lege proficitur, *xxvii, 522*. Vir ad regendum valorem, animo carum regenti similis esse debet, *ii, 231*. Viri est imperare, homines obtemperare, *xvii, 411*. Viri augustinus sunt qui celebrat fratres, *xix, 330*. Per viros a deo honoratore homo intelligitur, modo laconicus quo significatur a parte istius, *xi, 357*.

VIRATA. Mulier, *xii, 221*.

VIRI. Nil sibi tribuendum de viris suis, *vi, 220*. *Vide* VIR.

VIRGA. Virga Aaron, virga Maria fuit, que verum sacerdotem conceptit et peperit, *xxvii, 83*. Quæ sit etymologia virgæ et virginis; utriusque capitulum mystica, *ibid.*, 86, 87. De virga quam moles et noia fecit Christus, *xviii, 162*. Virga Maria, virga Christi, virga crucis, *ibid.* Virga Moysi in serpente convoluta, quod figuravit, *xvii, 213, 222*. Figura sub passione hominis, *ix, 465*. Virga in ara in rosa, symbolum potestatis, *vi, 275*. Virga discipuli, *xxi, 481*. Reguntur etiam homines in virga ferrea, *xvii, 408*. Virga regni Christi regni spiritualis, continent spiritualia, *xvii, 400*. Melius est vincitur in virga, quam in blaudimento colore prædentis, *x, 268*. Virgarum colores que variavit Jacob, afflicto transierunt in animas peccatorum multum, *xxvii, 361*. Virgarum verbera, coercionis modus a magistro, a parentibus et ab episcopis, ipse in iudicio adhiberi solent, *xxviii, 492*. Adhibetur et ad acquisitionem criminum, *ibid.*

VIRGULE. Porta, *xxv, 20; xxvi, 21, 25, 73*. Manducans rhoter, *xxviii, 290*. Romanis verba vendebat, *xxvii, 580*. Virgilius multam historiam vitæ auctoritate roboratam legit, *xxviii, 293*. Virgilius ab Aquilino laudatus,

xvii, 47. Virgilius cur a pueris legitur, *ii, 7*. Virgili duo verba in Christum aptissime conveniunt, *ii, 500; xxxix, 342; xxi, 388*. Virgili senectute de penis non mortuus, *ix, 186*. Virgili locus, *xviii, 380*. Alter ei contrarius, *ibid.*, 381. Virgili loci, *xxviii, 287, 685; xxi, 105, 108, 110, 126, 392, 602, 613*.

VIRGINITAS. Nomen acceptum ab abstinentia ab illicitis, *xviii, 499, 500*. Virginitas catholica villa imitato, *xvii, 806*. Angelica portio est, et in carne corruptibili incorruptionis perpetue meditatio, *ibid.*, 291. Virginitas corporis etiam ipsa est spiritalis, *ibid.*, 288. Virginitas inde honorata, quia Deo dicata, *ibid.* Vocum virginitatis, *ibid.*, 307, 308. Virginitatis consignatio, *xxxix, 12*. Virginitatem ab inerte astate quidam volunt, *ix, 523*. Virginitatem votum amplius in Ecclesia gradus, *xv, 40*.

Virginitatem votentes non sunt sine nuptiis, *361, xv, 40*. Quales esse debent virgines quoniam iam volentes sunt, ostendit Ambrosiana, *v, 55*. Virginitatem qui votaverunt, Angelorum vitam ducunt in terra, *xix, 186*. Hoc iniquum esse ante mortem, quod ceteri post resurrectionem, *ibid.* Nec ad ipsa quæ permissa sunt, frons conceptionis relaxent, *ibid.* Virginitas profectio huius, *xix, 189*. Virginitas, opus est superrogatum, non præceptum, *xxvii, 308*. Virginitas pure divina pia nuptiis antepositur, *ibid.*, 284. Virginitatem etiam sacramentalium et continentiam virorum sanctorum calidam vitam religiosam, eorum conjugiorum mensuram, *ibid.* Joannibus, *xxvii, 250; xxi, 535*. Virginitas qua non est præcepta, plus est quam conjugalis pudicitia que præcepta est, *xxvii, 72, 73*. Virginitas præcedens conjugio, *xxvii, 318*. Nuptiis præfertur, *xxvii, 196*. Nulla est fornicatio conjugalis comparanda, *xxv, 287, 288*. De virginitate conjugii errorum non contrarius ritus virginitatem æquans nullus, alius est damnus, *ibid.*, 286, 289. Virginitas sic præfertur et non nuptiis damnatur, *ibid.*, 295. Virginitas nuptiis non tanquam malo bonum, sed tanquam bono melius antepositur, *xxvii, 291*. Virginitas et

pudicitia non vera, nisi quæ vere fidei mancipatur, *xxvii, 196*. Virginitatem excedere quam pudicitiam conjugalem plus est, *ibid.*, 73. Quod Catholicus sanctum virginitatem nuptiis non foret, ostendit Joannibus Manichæus appellat, *ibid.*, 261. Virginitati non ideo conferrandum conjugium, quia virgines parit, *xxvi, 290*. Virginum omnium deus est unicus virginis partus, *ibid.*, 286. Virginitas, et virginitas sponsus, Christus, *xxvii, 284*. Virginitas aliquid quoniam modo cepit a matre Domini, *xviii, 428*. Nativitas Christi secundum carnem de virgine significavit membra illius secundum Spiritum de matris sanctura, *xxvi, 287*. Virginitas illius solum decolor parere posset, quod in sua natiuitate patrem habere non posset, *ibid.*, 286. Virginitas Mariae vota deus Deo, antequam de concupiscendo Christo audisset, *ibid.*, 285, 286.

Virginitas turpis est sine virtutibus, *ix, 525*. Virginitas humilitate tuenda, *xxvii, 292*. Virginitas humilitas maxime commendatur, *ibid.*, 308, 311. Virgines quanto magis sunt, humilior sit in quibus, *xx, 42*. Quotum sanctorum, tanto sunt humilioris, *xxvi, 331*. Melius est humile conjugium, quam iuperbia virginitas, *ix, 525; x, 518*. Virginitas quia ratione humilitas excedens, *xxvii, 330*. Qui cogitandum virgini, ut veraciter se non audeat mulierem esse conjugale se, *ibid.*, 323. Ut non nuptiis virgo, cogit se forte non posse pro Christo pati, quod possit conjugata, *xxvi, 326*. Prima humilitatis cogitatio, virginitatem haberi ex Dei dono, *ibid.*, 321, 323. Virginitatis causam Deum, qui cum illis, quod humilioris, *xxvii, 327*. Virgines conjugatas amicos patentes non continentur, *ibid.*, 283. Non se oritur tractur in meliores, *ibid.*, 278. nec se esse hinc sine peccato, *ibid.*, 327. Virginitas virtus charitatis; locus huius castitatis, humilitatis, *ibid.*, 294. In sola charitate contentis natiuitas, *xxvii, 186*. De conjugio, humilitate et virginitate maxime perplexitatis, *ibid.*, 332. Corrupta corde, frustra virgo est corpore, *x, 331*. Virginitas in carne paucior est, omnium debet esse in corde, *x, 293; xii, 15; xvii, 500*. Virginitas scera si pro im-

perfectum parat voluntatem, vel pudicitiam resari potest, ad virginitatem non potest, xxxvii, 485. Virginitas amissa nulla carnis immunditate committitur, xxvi, 289. Virgo quia si auferret, non precorari, seminatissima si imperia, fides illius est captivitas, ix, 284; 434.

Virginitas carnis, corpus insecutum; virginitas carnis, nihil in castitate, xiii, 41.

Virginitas incerta, xxx, 227. Virginitas, honesta, fides, spes, 227. Virginitas, in hoc omnes requirit esse debent, ix, 117. Virginitas fides est in conjugata, xxvii, 490. Virginitas extra fecerunt nihil potest, xxv, 314. Virginitas Ecclesie, xx, 19, 27, 117. Virgo sola Ecclesie illustrat, xxvii, 15; xxviii, 20.

Virginitas commendat, xx, 5. Virginitatem liberam esse Christiani solam, xxvii, 286. Virginitas non precepit, sed consilio commendata et puritatem ad singularem claritatem in vita futura, ibid, 292. Virginitas non potest habere vitam, sed per gratiam futuram dicitur, ibid, 300. Virginitas et per virginem aliquam magisterium honoris servitium quod Dominus habet, unde, v, 451. Qui virginitatem servavit non continuo cognoscit sui omnia leges et Evangelii principia custodire, xxxv, 74.

Virginitas encomium, v, 84. Ammonitio virginum ad suscipiendum virginis nuptias necessitas magis attendi debet, ibid, 95. Augustinus liber de sancta Virginitate, vi, 387. Virgo nomine interpretatur, non aliter, v, 14. Virginitas non statim est sequenda, quinquam Hebraeorum, ibid, 168. Virginitas aliquando videtur appellari, ibid, 82. Virginitas inchoat ab adolescentia, ibid, 82. Virginitas inchoat a consuetudine, ibid, 82. Virginitas inchoat a consuetudine, ibid, 82. Virginitas inchoat a consuetudine, ibid, 82.

xxx, 382. Multe etiam parentum suorum consuetudinem sequi, esse appetit amorem supererogari, ibid, 383. Iure ipsi virginitatem necessarium, non tamen seculari aut civili, sed iure sacro, xxv, 318. Virginitas ad hoc de ipsa integritate pudicitie danda precepta sunt, ibid, 313. Virgines que penitentiam professas et prepositi, solam subterfugiam quam videntur, ibid, 312. Inter virgines, Dei consecrari non potest post baptismum, quare infidelium hinc vitata, ibid, 293. Obediens mulier non debent virgini straperone, ibid, 320. Obediens conjugata minus obediens virgini preponenda, ibid, 278. Virginitas Maris unita proponitur, 23, 28.

Virginitas vitata, (balanus sponsi, v, 272. Inlicita conjugatione inquitur Virgo et carnis, xxi, 284.

Virgines de quibus veritas placet hominibus studiosis reprehenduntur, xxv, 313. Virgines non solum habent professionem suam temperant, xxv, 339. Virginitas intractabilis est quod Catholica, nisi antea fuerit, xxv, 358. Virgines sunt singulare, xxv, 377.

Virgines et ipse spiritus sanctus, xxvi, 286. Virginitas in isto Christo, unde carnis ipsius, xxvii, 88. Virgo spiritum toto corde amat, xxvi, 172. Virginitas gloria futura major et purior quam in carnis gloria, ibid, 205. Nonnulli Agunt in hoc nomine viri, propriam esse virginitatem, ibid, 381. Virginitas est nimis quod peragat, ibid, 382. Virginitas est nimis quod peragat, ibid, 382. Virginitas est nimis quod peragat, ibid, 382.

Virginitas appellatur et solentur per tabula capitaliarum, xxvii, 488. xxviii, 34; 21, 65, 87. Virgines quoque et Exegit, omnes annos inchoant in regione colorum significati, xix, 16. Virgines aliam non servantes, xix, 240. Virgines late sunt, quales cognoscuntur, xix, 240. Et que excolunt ad bona opera, non robore bono con-

cientie, sed incitamento longum aliam, xxi, 17.

Virgines ceteris loci exhibentur, ii, 611.

Virginitas dea, ii, 188, 296.

Virginitas agri allegorice, xxvii, 455.

Virginitas a xiro cognominata videtur, xxxix, 454; 22, 451. Virginitatem deum fecerunt Gentiles, ii, 191. Virginitas non est dea, sed deum Dei, ibid, 191, 192.

Virginitas est in hoc laudabilis productio mala et bona discernens; iudicia sua inique distribuit, temperantia libidinis obsequio fortitudo, modestia equanimiter sustinet, xix, 264. Virginitas deusio ex Coenone, xxv, 256. Virginitas dicitur habitus et quasi spiritus animi qualitas, xxvii, 497. Virtus est animi habitus natura modo atque rationi convenientes, xxxvii, 16. Virtus dicitur, equalitas quaedam vitalium undique competentium, i, 272. Virtus dicitur vel recta vel perfecta ratio, xxv, 426. Virtus est firmis et incommutabilis, xxxviii, 14.

Virtus ex parte rationalis, cuius verum est ad immutabile bonum, xv, 49. Virtus aut bene recteque christiana, ix, 193, 418; cy, 204. Virtus aut ad immortalem pervenit sollicitatem, ibid, 204. Virtus quod est amara, xi, 368. Vera et viveta virtus, christiana, xxi, 24. Virtus est claritas quod id quod diligendum est diligatur, xx, 259, 240, 242. Virtus ad beatum vitam ducens nihil est nisi summi amor Dei, xxvii, 508.

Virtus vera que, ii, 264; iv, 30. Virginitas verum in qua ponitur Fratribus et Platonicis philosophis, xxxv, 298. An qui naturaliter et iure legi sunt legunt, viri virtutes habent, ibid, 293. Ipsi se terat sola virtus que non militi typico, sed Deo, xxx, 504. Virtus non est vera sine vera pietate, ix, 259; iv, 20. Si qui laudabile in homine malioriter sentiat, animi sine pietate purgatur et perditur, ix, 107. Virginitas a vita non sollicit, sed iudicium discernit, xxxv, 456, 262. Virginitas vera Deo servare debent, ibid, 259. Virginitas non ad Deum referuntur, vita sunt patens quam virtutes, ix, 62. Quodlibet bonum reddi recte fecerit, nisi ad perfectionem qua ad Deum est referatur, rectum dici non potest, xxv, 53. Virtus animi a Deo est,

xxx, 263. Virtus animi non facit beatum, sed qui virtutibus dedit, ibid, 263. Virtutes vere non sunt, que sedent, sed in actum non intendunt, xix, 246, 247; et que ad virtutum institutionem consequendum hominum non prosunt, xxxv, 250. Virtutes Christiane per se non habent, sed in tantum proprie civitatis servare oportet, animam servitutum, virtus est spiritus animi ad illud cunctis superesternam salutem, xxxix, 382. Virtutes sunt fidei verum non aucti, xxxv, 264. Virtutes quod inferendum non sunt vera, ibid, 262. An sint dona Dei, ibid, 262. Obliquos Juliano virtutes infidelium delinquentis salutem, ibid, 263. Virtutes Paganorum et iusti gloriis virtutes, 32, 305. Virtus vera non est, quando glorie esset homine, ix, 250. Virtutibus tantum impere, sed virtutibus glorie, quam corpori volentibus, ix, 250. Virtus ad se ipsam refertur, inquit non ac superius, iv, 62.

Virtus proprie se expectanda est, iv, 12. Proprie ad totum potestatem, xxxviii, 13. Virtus omnia appetit, proprie se, etiam se ipsam, xv, 12. Virtus bene nititur et se ipsa et cetera que faciunt hominem beatum bonum, ibid, Virtus omnium bonorum vel animi vel corporis, nihil aliud preceperit, ibid, Virtus promulgata sen hinc ostendit penitus se ipsam diligere nititur et fructus, ibid, 41. Virtutibus memo non nititur, xxxvii, 347, 342, 455. Virtutem non momentis corpora bene si amantur, ii, 33. Anima que se sequitur ut virtutem adipiscatur, stolium aliquid sequitur, xxvii, 407. Virtus nihil aliud agit, nisi perpetua bella cum vitiis, iv, 16. Virtus purgetur a vitiis, non vitiis agunt ut habeant vitam asperam, vitiis agunt ut fons agunt vitiis, vitiis et vitiis, ibid, 20. Si animam corpus conservat, non est gratia, nisi non conservat homo in virtute, sed sine conatu, Deum facit et leviter obediatur, xxxvii, 435. Virtus ad animi sed et mundum, sed et corpus imperat, ii, 34. Virtus qui ex spiritu Dei habet, etiam hinc agunt, ibid, 338.

Virtus in anime bonis est excellentissimum bonum, iv, 12. Nihil hic in homine melius virtute atque utilius reperitur, ibid, 20. Nullum hominem esse hominis rectius virtutem volumus, ibid, 16, 418. Vera virtus nisi in iusto esse non

potest, xxxv, 253. Virtutes sunt bona potent, xxxviii, 427. Virtus animam facit optimam, xxxvii, 497. Virtutes, quibus recte vivitur, magis bona sunt, xxxvii, 347; xi, 455. Virtus aut vitium, xxxviii, 292. Virtus quomodo in infortunatis perditur, xxxv, 248. Virtutis perfectio non est desperanda, *ibid.* 137.

Virtutes que sunt in animo humano, non separantur ab invicem, xxx, 357. Virtutes inseparabiles esse omnibus philosophis placuit, xii, 348. Exque sententia videtur, *ibid.* 349, 350, 351, 354. Virtutum connexionem Zeilo tenuit, xxxvi, 192. Eius virtutes sunt concessæ, una tamen major est altera in uno eodemque homine, xi, 354, 355. Virtus non est hic nisi alio videri, *ibid.* 351, 354, 355. In magna animus quædam virtutes sunt parvorum sunt similitudines, xxxix, 30. Virtuti unicuique finitimum vitium reperitur, xxxviii, 18. Virtutes duæ hic necessariae, continentia et sustententia, xvii, 405.

Virtutes species quatuor, xi, 491. Virtutes partes quatuor, prudentia, iustitia, fortitudo, temperantia, xxxviii, 16, 64. Virtutes æquæque vite quatuor, prudentia, etc., x, 456. Virtutum theologiarum ordo et collocatio, vii, 442. Ex vario affectu amoris Dei nascuntur virtutes alie quatuor, prudentia, iustitia, etc., xxxvii, 508. Quæ definiuntur, *ibid.* 596. Officia quatuor virtutum ad dilectionem Dei tendunt, *ibid.* 592. Plurimum periculis terrestribus in quibus partes divinos significant quatuor virtutes, *ibid.* 463. Virtutum prælus distinguere h ab illo qui sacris Scripturis animam interpretat, xxxviii, 88. Virtutes inesse possunt et in habitu et in opere, xxxvi, 273. Virtus vel sapientia hæc virtus vel stultitia tenebris comparatur, xi, 353.

Virtus, habitus, continentia, etc., non est virtus nostra, xxi, 5, 6. Virtutes nostræ sunt, non res quas dare vel eripere casta potest, i, 32. Virtutes quibus anima ornatur, ex Deo sunt, xv, 434. Virtus nobis non erit, nisi adfat Deus, quo invenitur, xi, 294. Nemo recte agit, nisi divino adjuvetur auxilio, xi, 68. Virtus non est ab homine, sed super hominem, quod facit hominem

beate vivere, *ibid.* 63. Virtus que dicitur nostra, Dei est bonitate nobis concessa, xi, 490. Virtus que Dei bonitate nobis concessa, non nisi gratia Dei tribuenda, *ibid.* 259. Virtus sola Dei gratia datur, xi, 194, 418; xv, 221. Virtus verâ dicitur non est gratia, xxxv, 281. Car virtutes dona Dei esse negant Pelagiani, *ibid.* 249. Virtutes omnes et gratias unumquemque posse habere, quo secum a Pelagio intellectum, et ab episcopis approbatum, xxxv, 75, 77. Virtutes nostras quomodo format hic inevitabilis, xxi, 240. Virtus Christi erit in nobis, cum defecerit virtus nostra, ix, 378. Virtutes oculis non videntur, et amantur, vii, 334. Christum pro omnibus virtutibus necessariam in cavalle pluralitatis, nihil in celo unam virtutem esse ipsam, i, 456.

Virtutes an desinant in futura vita, xxxi; 18. Virtutes quomodo erunt et non erunt in æterna vita, xi, 238. Virtutes eadem hic sunt in actu, post hæc vitam in effectu; hic in opere, illi in mercede, hic in officio, illi in fine, *ibid.* 241. Virtutes quomodo sunt in Beati, *ibid.* 250. Virtus major, que in fide cum necessitate tenet, xxxviii, 410. hic vita beata una erit virtus que virtutes omnes complectetur, ut potius que una erit virtutes omnes, xi, 238, 241. Virtutes duæ, una activa, altera contemplativa, xxi, 351. In celo una erit virtus, scilicet contemplatio Dei, x, 198.

Virtus vis ad gloriam, honorem, imperium, xi, 241. Virtutis et Honoris ætas apud Romanos conjuncta, *ibid.* 256. Virtutes Romanorum Christianis sunt commonitionis necessaria exempla, *ibid.* 256. Virtutes civis etiam suo veteri religione quantum valuerunt in imperio Romano, xxxix, 582. Romani quomodo sunt erant in probitate condiderunt, *ibid.* 256. Virtus vera ac sola, xx, 501.

Vix. Virtus corpore unde major, i, 281. Vixi vi repellere occidendo sem qui stuprum aut mortem inferre molitur, illicitum, xxxvi, 282. Vis ad aliqui cognoscendum ad bonum potest adhiberi, xi, 380, 386, 457.

Vixit et quiescivit non est, quod non est mutabile, xxx, 383. Vixi vultum genero, xxxvi, 402.

Visto. Vifere pro generali sensu non

tantum corporis, sed etiam animi, vi, 259; xvi, 412; xxvii, 620. Quid dicitur latere videre et credere, xi, 114, 116. Vultus Dei desiderium quomodo amoris gratia sit argumentum, xix, 518.

Visio quid, xxx, 452, 453. Quomodo fiat, i, 280. Ex re visibilibus signatur visio non imago ipsa rei que visetur, xxx, 453, 454. Quomodo, *ibid.* Visio per consistentem radiorum ex ocula, v, 180. Lux que est in sensu videtur, non sufficit ad videndam, *ibid.* 179. Visionem fieri ex imaginibus que ad oculos veniunt, sententia Epicuri et Democriti, qui relectura a Cicero, xxxix, 382, 384, 385. Visorem qui noluit trahere nisi corporibus, non sicut androsi, xx, 149. Visio non est rei aut remotionis, aut propinquioris, xx, 455.

Visio triplex, intellectualis, spiritalis et corporalis, xi, 467. Visio alia fit oculis corporis, alia mentis obtutu, xi, 114; 112. Quid mentis obtutu videtur, *ibid.* 114, 115, 113, 139, 142, 143. Nec ipsa est contentenda visio, videre quod necesse, xi, 111. Cum anima intellectuali visorem Deum videt, etiam supra se videt illam, v, 614. An in spiritali et intellectuali visione plures gradus, *ibid.* 612. In visione trinitatis quædam, xxx, 447. Vixi que in visione sunt, natura sua different, *ibid.* 453. Quomodo in unum eorum tria hæc, *ibid.* 455.

Visio Dei duplex, aliis huius temporis, alia futuri: hæc per speciem, illa per fidem, xvi, 97; xvi, 67. Recte dicitur, animus posse Deum videre, xi, 117. Patrem invisibilem, Filium vero et Spiritum sanctum visibiles putantur Ariani, *ibid.* 123, 160. Non solum Patris divinitatem, sed nec Filii, nec Spiritus sancti posse oculis carnis aspicere, sententia Hieronymi, *ibid.* 152. Nullum est dubium quod natura Dei non videatur in loco, *ibid.* 147. Deum oculis carnis esse visibilem prætor autoritate Ambrosii, *ibid.* 131, 162. Hieronymi, *ibid.* 152, 156. Athanasii atque Gregorii, *ibid.* 160. Videre Deum consuebat Moyses in ea substantia que Deus est, v, 608. Ita eum visasse veritabilem, *ibid.* 609. Deum Moysi primum oculis carnis esse visibilem esse in natura propria, sed in eo speciem esse apparere voluerat, xi, 124, 127, 146.

161, 164. Miram si Moyse non concessum est quod petebat, ut videtur Deum sicuti est, *ibid.* 133. Non incredibile est quibusdam nondum defecisse, et maxime Paulo hæc gratiam fuisse concessam, *ibid.* Sed necesse est alitribi hæc hæc vita mentem, quando in illis ineffabilitatem visionis assumitur, *ibid.* Nemo videt Deum in illa specie que Deus est, nisi prius ab hæc vita quodam modo moriatur, v, 610; xii, 480. Homini non potest nota esse divina substantia sicut ipsa sibi, v, 263. Divinum substantiam videre non potest hominis mens, sicut Angeli sancti Deum, *ibid.* 621. De ipsi etiam ecclesiasticis virtutibus legitur, *Deum nemo vidit unquam*, ex Andronio, xi, 121. *Quo visum*, *ibid.* 125, 134, 137. Videre aliud est, aliud videndo totum comprehendere, *ibid.* 125. Eos qui ad vitam resurgunt, per corpus Deum visuros putant aliqui, *ibid.* 148. Deum ab impis videndum, et a diabolo fasce vim quidam dicunt, *ibid.* 419. Refelluntur, *ibid.* 127, 130. Visionem divine substantie diabolo indultam esse secumque nostras Scripturas, Manichei calumniantur, xvi, 283. Visus Dei desiderio pia per fidem vita in hac ætate pergere non dicitur, *ibid.* 418. Visio facit ad fidem, nunquam præmium promissionis iustis, xxxvii, 210; xxx, 221. Visibilem Christum in iudicio futuro, xi, 458. De Deo visione multæ perstringunt et solvantur quæstiones, xi, 137. Scriptura testimonium que de Deo videndo veluti scriptura fides, expelluntur, *ibid.* 418. De visione Dei inferiori sufficit esse quod Christus homo sicut videt Patrem, sicut videtur a Patre, *ibid.* 150, 201. An per corpore Sancti visuri sint Deum, xv, 304. Sancti visuri sunt Deum in ipso corpore, *ibid.* Quidam dicunt Deum videndum per corpus, sed per corpus quod jam spiritus erit, xi, 448, 134. De substantiam esse quolibet corpore glorificato, etiam ipsius Domini, videre posse confirmat Evodius, *ibid.* 294, 296. confirmat et Augustinus, *ibid.* 300, 201. Morie non avertit anima aliquod corpus ex corpore, xxxv, 55. Avertit tamen quomodo oculos corporis similitudines quibus similitudinem erent in somnis, sed use ipsa

corpore, *ibid.* Cuius corpora spiritalia habitant, videlicet Trinitatem, sive mente, sive mirabili modo etiam corpore, *ibid.*, 467. Sive exteriori homini Deus videtur possi, sive non possit, certum est cum ab interiore homine videndum, xi, 165. Videre Deum possimus mente vel cordi, *ibid.*, 466. *ibid.*, xxv, 58. Videtur Deo solo animo potest, nec tamen ita ut animus, xvi, 240. Deum facie ad faciem non viderunt antiqui Patres, x, 214. Visum Deum facie ad faciem servavit in resurrectione, xvii, 208. Visio Dei acuti est in alteri, xii, xxi, 88, in patria superioris, xv, 392. A visione Verbi quamquam sociant, *ibid.*, 380. Visio. Visio per Frustrum Angelis, ab illa gerora atteritur. Qui desiderat, inter utrumque incideat, *ibid.*, 484. In celo sine coeffer in Verbalibus, xxvii, 406. Visio Dei qualis est futura, vi, 304. Corporalem faciem non cognovimus, cum Apostolus dicit nos visuros Deum facie ad faciem, xii, 150. Visum Dei fuit natura sine proprietate, nisi sola violet corpora, *ibid.*, 158, 160. Visio Dei videtur, xxviii, 380. Cum unus Deus videtur, Trinitas videtur, x, 174. Nil interit inter visionem Patris et visionem Filii, *ibid.* Visione Dei nihil cubimus, xxv, 26. Quis requies et limus voluntatis in visum ceteri delant, xix, 462. Sine Dei visione, quilibet aliter hinc quilibet infelicitissimus est, etiam secundum Plotinum, xi, 479. Visio et amor. Dei et saluti et non saluti, x, 214. Visio Salvatoris illos contrariabilis dicitur delectant, xxi, 8. Visio Dei tunc est nociva, xxvii, 157. Videre Deum et laudare Deum, ipse esse postquam videtur, xxvii, 404. Et lux sine omnia quidem, non sanis tantum; sic Deus cordibus mundis aut non mundis, xxvii, 157. Visionis Dei facie quaerit, *ibid.*, xii, 462. anima felicitas, *ibid.*, 93, 96. precium omnium. Sacerdotum, xix, 359. mercedi filii, xxi, 479. Visio Dei post hanc vitam, xv, 370. Visio clarior tota visio nostra, x, 339. Ego mandatur cordis, ut possint esse visio vera Deum, xvi, 61.

Visio Dei mundis cordibus speciatim promittit, xxvii, 160. Deus nominis a patribus videtur, xvii, 374. *Vide* ALEXANDER DEI. Ad visionem Dei fide ac

bonis operibus pervenitur, xxii, 241, xxvii, 161, 406. Promittit te visum bene vivendo, a quo videtur, sed quia videtur non potes male vivere, xvii, 282. Ad videndum Deum spera potest se propria virtute posse purgari, ubi loce, potius, xxxv, 315. Sed homo in illa debet credere quod nolumus nisi in visionem et speret et amet, xxvii, 402.

Visionum varia genera, xxvii, 171. Visionum genera tria, v, 573. corporale, spirituale et intellectualis, *ibid.*, 575. Haec erant in fidei, *ibid.*, 422. Quomodo, *ibid.*, 424. In eodem modo sunt visiones corporales, spirituales, et intellectuales, *ibid.*, 604. Visio corporalis sine spirituali esse non potest, *ibid.*, 605. Spiritualis potest esse sine corporali, *ibid.* Visio corporalis et spiritualis illa sola intellectualis non habet, *ibid.*, 606. In aliis falli non solum potest (perceptionem), xi, 153. Visio corporalis ad spiritalem, spiritalis ad intellectuales referat, 580, 582. Visio intellectualis spiritali, spiritalis corporali praestat, *ibid.*, 604, 605. Spirituale visioem contra motu dicit, *ibid.*, 577. Haec ceteris praestat, *ibid.*, 574. Intellectuale genus visioem inter quae videtur in anima, simul hinc quo ipse illustratur, *ibid.*, 614.

Visionum causas, v, 584. Visioem diligendo a corpore, aliquando a spiritu ornatur, *ibid.*, 598. Visio quae a corpore causata habent, a corpore non edubentur, *ibid.* Duplex modo fuit, *ibid.* In genere spiritali visioem esse hinc quo videtur, *ibid.*, 614. Visioem prophetice, xxvii, 394. Visionem per modo Angeli, mensuras operatur, difficile explicatur, xxvii, 136. Non assumitur spiritalis hominis a bono spiritali ad visum visionem, nisi aliquod significat, x, 600. Visioem quantum ad hunc est in corpore, non semper significat, *ibid.* Visiones sunt quo apparent spiritus nequam corporis sequitur, per formam corporis corporalis animae, xi, 208.

In visis res incorporatis habent similitudinem corporum, xv, 181. Visio omnium similitudo visis vigilatum, xxv, 85. Cuius magis inter dormiantes quo inter vigilandum visioem habent, v, 287.

Visio corporalis similia in qua anima inter vigilandum sapitur, non sunt de visio natura, *ibid.*, 599. Quomodo contingant visis illa, ex quibus divinatione oculis instructi aut esse facta, operationem quo explorant, *ibid.*, 607. Visio oculis de veracibus aliquando loquuntur Deus in cordibus hominum, xi, 194. Omnis anima visio, sive rationalis sive irrationalis, visio movetur, v, 463. Non in potestate ullius animae est quae illa visio veniat, v, 464. Anima rationalis consentit visio, vel non consentit; irrationalis vero visio aliquo alio percipitur, *ibid.*, 463. Visionibus phantasmaticis diabolus irretit animas, xi, 470. Visio per Angelorum obedientiam ad animalia vel minima pervenit, v, 464.

Visio mortuorum negari non potest, xxvii, 612. Et visum et mortuorum illius similitudines apparente consuet Augustinus, *ibid.*, 614, 615, 616, 617, et quidem angelice operationibus, *ibid.*, 617, 618. Visio parentum, *ibid.*, 615. Visio portensus Curiae curialis, *ibid.*, 614. Cum in somnia videtur homines mortuorum, spiritus animarum visioem se praestat cum vivum, simul amulitudoem, *ibid.* Exempla visioem afferuntur, *ibid.* Visiones quaedam mirae, v, 591. Visiones mirae eisdem pueri agrotantis, *ibid.*, 592. Visiones illustratur, xx, 281, 282. Visio qua pius medicus videtur, xxviii, 12. Visio Beatorum Iheronimi audiri, *ibid.*, 287. Visio hominis qui coram iudice se sui iudici, ubique ita est raris, ut vestigia plerumque apparent, xxi, 96. Videntes apparent sepe viventibus dominum illis, dum se ipse insipienti apparere, xxvii, 612. Angelorum, aliter visio, et necesse est, ubi infirmis apparent, xxi, 134, 136. Augustinus in eodem Epistola in somnis factum Cicerois exponit, xxvii, 614.

Visio mortis eo modo curandae est, quo visio corporis, xv, 184. Si iniquus quilibet visioem vestium ad videndum Verbum, aliter visio, et necesse est, ubi infirmis apparent, xxi, 134, 136. Augustinus in eodem Epistola in somnis factum Cicerois exponit, xxvii, 614.

Visio mortis eo modo curandae est, quo visio corporis, xv, 184. Si iniquus quilibet visioem vestium ad videndum Verbum, aliter visio, et necesse est, ubi infirmis apparent, xxi, 134, 136. Augustinus in eodem Epistola in somnis factum Cicerois exponit, xxvii, 614.

videtur, et in dano jurati proficere, xxvii, 300. Visio Augustinus Ecclesiam ad curam suam pertinentes, *ibid.*, 3.

Vitam temperationis corporis esse, quodam opinati sunt, i, 234. Vita videtur est velut laboriosa necesse, quae a modico vitio extinguitur, xxv, 448. Vitam corpori prestare idonea est animi etiam motus, xxvii, 329. Vita triplex; sensualis, sensualis, intellectualis, xi, 287. Vita est arborum et fructuorum, xxvii, 527. Vita quilibet ad summum principium pertinet, xxvii, 45. Vitae sine Deo nihil potest, *ibid.*, 38. Vitae, intelligere, inveniunt, ingenio aliter excellere, divina sunt monera, xv, 328. Vitam non habentem in nobis ipso, sed in Deo; Deus autem habet in se ipso, xxv, 84. Vita a donante Deo; mors a vindicante, xxv, 81. Vitae ex mortuis, et mortuorum ex vivis semper fieri, sententia Platonicorum, xi, 428. An quomodo animi et vivens sine possit et moriens, *ibid.*, 422. Vita omnium hominum et generationum in seipso adherens coexistere docet *Calderinus*, xxvii, 214. Vita sua cuique mortisque xxvii, 62. Vitae se rem potest vivere, xxi, 110. Vita hominis, mox et bestiae non tantum se vivis sentiant vivere, sed et alios et nos ipsos, xxv, 401. Vita hominis misera, ix, 21; xxv, 260. Vita longi congruit. Vita, de genere, xv, 370. Infelix vita felicitissima, vera misera, x, 212. In hoc vita labor, pressura, tribulatio, tentatio, xvi, 292. Vita hinc laboriosa, xvii, 217. Vita hinc laboriosissima solatio est, *ibid.*, 54. Vita hinc visio, infelicitas et venositas felicitas, xxv, 38. Vita in diuitiis non per se vitia, xxi, 105; xxv, 84. Homines non potentiam avertit prioris aliter vitio, in iustis vita valent nobis, xxi, 296. Omnis vita humanis super terram, plange ipse videtur, xii, 52. Vita de peccato primo facta est nobis penalis, ix, 188. Vita hinc laboriosa, tota penalis est, *ibid.*, 187. Vita Dei est, *ibid.*, 913. Ita Dei modo major non est super filia Adami, quia modo brevius visum quam videri contigit, x, 260. In hac vita motus nobis propria videtur, quae adversa sunt; et adversa, quae sunt propterea, xvii, 24. In hoc mundo non nocere, non dolere,

non laborare, non periclitari impossibile est; sed interest qua causa, *xxi*, 145. Bona quibus habet vitam, licet peccato obnoxia, Creator implevit, *iv*, 259. Vitæ hujus bona vel mala media sunt, et in comparatione ætæternam nulla, *xii*, 472. Vita metalem in comparatione beatæ vite est miserima, *iv*, 90. A vita carullibus sensibus implicata incipere necessitas est, in ea persistere voluntatis, *xi*, 9. Vita hæc amatioribus suis respondet, facta non dura pino, vplacita non, *xvi*, 61. Vita hujus strenuus non amor, *xix*, 432; *xxi*, 88, 61. Vita etiam mala; quibus terrenis bonis ab homine præfertur, *xvii*, 312. Vita læcis transitorie amatoris quot labores et pericula et exita pro ipsa suscipiunt, *xxix*, 448. Vitam æternam austerioribus suis nil magno pubere, cum hic se jubet zant, quoniam hoc nascitur in suis, *xxxix*, 449. Homines ad conservandam vitam nullos non solum labores, *ibid.*, 448, 449; Multi ad eam conservandam, etiam salutem æternam in periculum adducunt, *ibid.*, 449.

Vita læcitas, *xvii*, 321; *xix*, 38; *xx*, 465. Retiorum dicitur ista vita hominibus, *xii*, 86. Sacerdum quondam voluit, intelligas potuim esse, *vii*, 396. Non est diu quod habet extremum, *ibid.* Vita hominum longiora, aura est matutina, *viii*, 67. Festinatur tota vita metalem, et que vadit profusior, vapore est aliquando distinctor, *x*, 46. Vita hominum vapore, *xviii*, 389; *xx*, 285, *xxi*, 60. Potius umbra vite quam vita, *ibid.*, 298. Vita umbra, vita in qua Adam creatus est, *xxxviii*, 414. Si hæc viveret Adam, et hodie moreretur, nihil prodeat tam diu visisse, *vii*, 396. Vita presens nec vita est, *xvii*, 312. Quasi in somno agitur, *xvii*, 506. Mox est generis humani, tota vita tentantis, *ixi*, 137. Vita ista non est, *ibid.*, 478. Mors terius quam vita, *xvi*, 270. Peregrinationis habitatio appellatur, *vi*, 186. Vita hominis crecendo decrevit, *xvii*, 312, 408; *xviii*, 605. Vita tempus, curia ad mortem, *vii*, 321. Diu vivere nulli est nisi ad finem curare, *v*, 2714, 398. Vivere est quo homo incipit, incipit mori, *iii*, 122. Vite primorum hominum longitudo,

quæ, *iii*, 294, 235. Vita hominum post diluivum quomodo centum viginti annorum futura dicitur, *ibid.*, 274. Vitam agere ducentos annos gentem quamdam aliam suo tempore mirat Plinius, *ibid.*, 235. Vita prima hominum eo in infantia et puritate, quibus senilem dedita est, *xxxviii*, 51, 70. Vita dicendi non est, temperantia immortali que cruciatus, *xix*, 265. Vita hæc media ætatisima bona et ante summas mala dicitur, *ibid.*, 372. Vita ista vita debet esse tanquam stabilis victori, non impio; denus habitator, *vii*, 9. Non ex ali hac vita nisi per mortem, *iii*, 416. Vita hujus longitudo non facit sequi, nisi spes vivendi, *vii*, 163. Verba quibus humanus dies et vite hujus præhæta concipiuntur, verba sunt delectum, *etc.*, *xi*, 19. Vita longa, longi scilicet, *xviii*, 370. Fac ut bona sit, et noli timere ne brevis sit, *xvii*, 312. Vita si longa erit, ipsa longa bona sit, *xvii*, 511; *xviii*, 399. Vita si longa erit, melius bona erit, *xviii*, 600. Si male vivere voluerit, longa vita non erit verum hominum, sed et longum malum, *xvii*, 312. Vita presens, bona, *iii*, 142, 455. Quid est sui vivere, nisi diu loqueri? *xviii*, 410. Nox est quomodo ista vita agitur, *x*, 7, 204; *xii*, 316. Vita presens mare appellatur, *xi*, 527. Vita secularis, abstrus, *vii*, 90. Vite incertus finis, *xvii*, 296; *xx*, 193. Vita ista mortalitas, quæ vite æternæ a Cælesti appellata, *xxxv*, 165. Agamus Deo gratias, quia vite hujus ultimam diem et brevem esse voluit et incertam, *xii*, 78. Non curandum quomodo est, vel quo mortis genere vite ista finitur, *iii*, 22. Non est magnum diu vivere, nisi semper vivere; sed magnum est bene vivere, *xix*, 88.

Vita. Bene vivere quid, *xx*, 188. Uno nomine Latini appellant vitam vite que vivit, aut que dicitur homo esse bene vite, Græci dantur, *xxix*, 48. Vita non potest esse bona nisi mala ante naturalium, *v*, 118. Duplex vita hominum, *xi*, 9, 10. Vita et non spiritalis, *xx*, 241, 245. Spiritalis que, *ibid.*, 193. Vita hominis ante Legem, sub Legem, sub gratia, *xix*, 358. Vita humani generis

duplex; una secundum corpus ante Christum, altera secundum animam post Christi adventum, *vii*, 153. Vita vetus et vita nova, vita mortalis et vita vitæ, *x*, 297. Vita nova resurrectione Christi significata est, *vii*, 33. Spiritualis et corporalis vita infernus quæstio, *v*, 158, 159. Vita fidelium que in hac carne ducitur, in comparatione vite fidelis atque impie lux et dies appellari potest, *v*, 285. In comparatione autem vite beatæ nox est, *ibid.*, 285. Illa est vita hominum, ubi est laumen verum, *vii*, 87. Vita intellectualis, nisi ad Creatorem illuminanda converteretur, luxaret informiter, *v*, 169.

Vita bona quomodo insititenda, *ix*, 298. Vita bona et honesta non aliunde formatur, quam cum ea que diligenda sunt, quædammodum diligenda sunt, diliguntur, *xxxix*, 317. Nichil aliud curæ esse debet quomodo vivatur, nisi ut quod amandum est eligatur, *xviii*, 517. Fides que per dilectionem operatur, ipsa est bona vite, *xxvi*, 85. Bene vivere est tota corde, tota mente, tota anima Deum diligere, *xxxvii*, 522. Vite regna, utriusque Vitæ imperii auctoritate roboretur, que, *xxvii*, 522. Vita animas, curare ad finem vite, ut in lumine Dei videat lumen, *xx*, 109. Vita sine Deo, vita cum Deo, vita de Deo, vita Deos sine: talis nobis terra promittitur, *xvii*, 21. Vite animarum, et mortuum vite viderentur, *xxxix*, 317, 498. Recte vixit qui iudicium et justitiam sedit, *iii*, 478. Bona vite tanquam stylus est, hominum quod auditur scribitur in corde, *x*, 410. Homo dicitur qui secundum hominem vivit, Deus qui secundum Deum, quod, *iii*, 163. Quid secundum hominem, *ibid.*, 164. Vivere secundum hominem idem est ac vivere secundum carnem, *xxvi*, 218. Vita carnalis non ex corporis tactum, sed ex animi vite intelligenda, *xi*, 608. Vita et more hominibus in omnia, *xxxix*, 317. Eius est, vite impudens, et neque vivunt, sed vivere aliud videtur, *xi*, 82. Vita prodiga, que, *xv*, 329. Vita in peccatis in comparatione justæ vite, mors appellatur, *xxvii*, 57. Vita mala Deum blasphemat,

mat, *iii*, 497. Non solum non est inferior causa eorum qui scientes, quæ quæ sentientes vitam nequamum dicunt, verum etiam hæc ipso est gravior, *xxvi*, 90. Vita nostra dilectio est, mors odium, *vii*, 317, 321. Vita cordis in quo est, *iii*, 32, 55. Vita corporalis anima, vita anime dicitur, *ix*, 388; *xviii*, 247, 255; *xix*, 322, 377, 325; *xx*, 100. Si vital anima secundum carnem, non etiam secundum se, deficit, *xix*, 332. Quis secundum carnem, quis secundum Christum vivit, *ibid.*, 333. Vita dilectio est, ubi virtus æviti dominus voluptatis, *iv*, 5. Recte vixit, qui obtemperat præcipiunt Deo, *iii*, 378. Vivat quisque non alibi, sed Christo; faciens non suam, sed ipsius voluntatem, *xi*, 59. Ad bene vivendum quotidianis precibus conveniunt, *xvii*, 393. Volens bene vivere plus altitudinis præsumit et minus Dei, quam hujus mundi, *ibid.*, 439. Vita Christiane figura in Israhelita data, *xvii*, 333. Vita cito emendanda, *xvii*, 230; *xviii*, 397. Homines bona volunt habere omnia præter vitam, *xvii*, 319, 312; *xviii*, 400; *xxi*, 218. Si bene vivimus, et mortui sumus et resurreximus, quomodo hujus mundi, *ibid.*, 439. Vita Christiane figura in Israhelita data, *xvii*, 333. Vita cito emendanda, *xvii*, 230; *xviii*, 397. Homines bona volunt habere omnia præter vitam, *xvii*, 319, 312; *xviii*, 400; *xxi*, 218. Si bene vivimus, et mortui sumus et resurreximus, quomodo hujus mundi, *ibid.*, 439. Vita Christiane figura in Israhelita data, *xvii*, 333. Vita cito emendanda, *xvii*, 230; *xviii*, 397. Homines bona volunt habere omnia præter vitam, *xvii*, 319, 312; *xviii*, 400; *xxi*, 218. Si bene vivimus, et mortui sumus et resurreximus, quomodo hujus mundi, *ibid.*, 439.

Vite spirituales tentationes, *xxxix*, 229, 230. Vite hujus potestas et soliditudo, *xx*, 258. Solus dicitur bene vivere pauperes existendum, *vii*, 377. Vitam non ponit mundi amator, nisi delectis quotidianis, *ibid.*, 335. Vita pauperis in æternum, labor in finem, *ibid.*, 377. Vita hujus dies, tribulationis dies sunt, vive in molestia, vive in necessitate, totum timendum et gemendum est, *ix*, 437. Vita ista, quærimque perpetrate ligatur, tribulatio est ei qui amat alteram vitam, *ibid.*, 297. Cum istas est, id est prosperitas vite, colligens nihil debet homo quo revertitur cum dyem videtur, *ix*, 247. Molestipolis in persecutione erit dulcedo vite bene, *ibid.*, 247, 208. Cogitatio verum necessarium ad vitam æternam sordida

et sine duplici, xvi, 239, 244. Vita necessaria quo animo commendat, *ibid.* 247. Excepta ahaerentis persequitur, quibus extrinsecis non tenentur, occulto quodam opere beneficentia sine operatur. *Ibid.* et vivat homo, xxx, 230.

Vita genus triplex, obscuro, negotioso, et de studio pertractatur, xv, 7, 9, 38. In quibuslibet vita generis, salva fide quibusque vitis agere et ad gratiam aeterna pervenire potest, xv, 48. Interit non tam quid impio tenent veritatis, quid vitioque ceteratibus improdat, *ibid.* Vita hominum aliquam admodum administrat cognitione et ratione soletur, xxxviii, 34. Vita boni in Marthae et Mariae iulianitibus, xvi, 257. Vita activa et contemplativa, xxxviii, 34, 351. Vita inactive quae, xv, 12. Vita locuti est sapienter, *ibid.* 24, Vita communis, xxxv, 325. Vita communis exemplum in primo Christiano, xxi, 348, 349. Quomodo vita hominum iudicet, quam praeferat hominum vitam, *ibid.* 349. Vita non otiosam sequenti qualitate vivendum, cum spiritus perfectus, xxxix, 239. Vita laeta odor salis est in similitudinis in morte, xvi, 32.

Vita lapsa de Deo in nobis est, non de nobis, xvi, 247. Vivere bene homini est dominum, xxxviii, 416, 478, 499. Bene vivere potest, hominem libero arbitrio esse praeferat, xxxv, 400. Itaque homo perfectissime iustificatus, non aeterna bene positum diximus adjuvare, recte non potest vivere, xxxviii, 502. In homine ipso, non praesentis fides, vita bona est, non futura, xxxv, 33. Recte vitio est bene operari, quia iustificatus est, vita bona et laetitia, si non est in fide, fruendo est, xv, 406. Amittitibus et ipsam vivere, accipere debet, xxvii, 605. Vita consuetudo, quaeque diu non desiderat, et, xv, 91, 92, 102. Vita in Deo accipit bene vivere, cuius gratia legit, si non insulet his qui nonnulli bene vivunt, xxvii, 261.

Vita bona necesse terrena non requiritur, xxv, 345. Vita hominum non potest sequi nihil mala, xxvii, 420. Vita nostra duplex, sempiterna et temporalis, ix, 112; xxvi, 483. In eos qui de vita altera dulantur, xxi, 52. Et qui sic vi-

ventum hic decernunt, quam post mortem idem tolerant Israelite, vi, 295. Vite beatitudinis. Vita praesens tempus operandi salutem, xv, 488. Vita praesens tempus misericordiae; post mortem tempus iudicii, xvi, 91. Qualis ceteris in hac vita, salis reddere illi vita, xv, 67. Vita futura idoneo esse bene potest, quod se ad illam non exerceat, xxi, 44. Vita aeterna soli illi fidei promittenda est, quae per dilectionem operatur, xxxv, 94. Ad palmam vite operatur, xxxviii, 34. Vita aeterna non est, xxxvii, 260. Vita aeterna, ipse Deus est, xvi, 200. Vita aeterna cum Deo, de Deo et in Deo vivendum, xxvii, 651. Vita aeterna, *ibid.* xxxvii, 370. Vita beata erit de verbo sine verbo, xix, 462. Vita aeterna est totum premium, cuius promissione gaudemus; estque ipsa cognitio veritatis, xxxvii, 528. Vita aeterna veritatis contemplatio, xxx, 451. Vita amica veritatis, xxvii, 607. Vita aeterna felicitas, xviii, 334, 369; xxi, 330; xxvii, 69, 88, 136, pretium, xxi, 89; xxi, 263, bona, xxi, 88, 89, 95. Vita aeterna Sanctorum, xxv, 540, 547. Sanctorum exaltatio, vita aeterna est, xv, 502. Vita aeterna, xvi, 366. In vita aeterna nihil legitur proximam in pretium, xxxvii, 407. In vita aeterna non dissolutio regitur, sed quaedam ineffabilis tranquillitas artium otioso, xxxviii, 606, etc. In vita aeterna non operari erit actus, sine requies delectatio, xv, 540. Tunc christiani sine fine quiescent opus erit, laudare quod amat, amare quod laudat, xv, 56. In vita aeterna non facillime non fauces erit, xv, 429. sed iustitia pacis, et gaudiis perfectio, xxxv, 78. *Vita Perverto.* In aeterna vita constantur in bonis desiderium iustorum, xvi, 438. In futura vita nullum erit peccatum, non ullus non culpa peccati culpabilis conflictus, xxxv, 24. Nullius erit consequentia tunc sua certare, et cum non convenire iudicantur, xxxvii, 336.

Vita laeta non est, nisi aeterna sit, xxi, 76. Cum non dicitur tempus vivere quod prudens bene vivere, xv, 406. In aeterna vita corporis sine iustitia esse difficile esset, nec ipsa iustitia sine iustitia, nec sapientia sine iustitia, xxxv, 48. In iustis perfectio potest habere vitam, quae praesens est, xv, 283. Vita erit mortalis, quae est vita humilitatis, xxi, 180. Vita temporalis est in fide, vita aeterna erit in spe, xv, 609. Illi videlicet non vivimus, xxi, 340. Vitis Dei, xvi, 174; xxi, 237, 97. Vitis Dei aeterna Dei, xvi, 237. Vita aeterna, dicitur ubi est sine fine felicitas, xxi, 304. Vita aeterna nulla alia

nam non toleratur, quod propter idem tolerat Israelite, vi, 295. VITE BEATITUDINIS.

Vita praesens tempus operandi salutem, xv, 488. Vita praesens tempus misericordiae; post mortem tempus iudicii, xvi, 91. Qualis ceteris in hac vita, salis reddere illi vita, xv, 67. Vita futura idoneo esse bene potest, quod se ad illam non exerceat, xxi, 44. Vita aeterna soli illi fidei promittenda est, quae per dilectionem operatur, xxxv, 94. Ad palmam vite operatur, xxxviii, 34. Vita aeterna non est, xxxvii, 260. Vita aeterna, ipse Deus est, xvi, 200. Vita aeterna cum Deo, de Deo et in Deo vivendum, xxvii, 651. Vita aeterna, *ibid.* xxxvii, 370. Vita beata erit de verbo sine verbo, xix, 462. Vita aeterna est totum premium, cuius promissione gaudemus; estque ipsa cognitio veritatis, xxxvii, 528. Vita aeterna veritatis contemplatio, xxx, 451. Vita amica veritatis, xxvii, 607. Vita aeterna felicitas, xviii, 334, 369; xxi, 330; xxvii, 69, 88, 136, pretium, xxi, 89; xxi, 263, bona, xxi, 88, 89, 95. Vita aeterna Sanctorum, xxv, 540, 547. Sanctorum exaltatio, vita aeterna est, xv, 502. Vita aeterna, xvi, 366. In vita aeterna nihil legitur proximam in pretium, xxxvii, 407. In vita aeterna non dissolutio regitur, sed quaedam ineffabilis tranquillitas artium otioso, xxxviii, 606, etc. In vita aeterna non operari erit actus, sine requies delectatio, xv, 540. Tunc christiani sine fine quiescent opus erit, laudare quod amat, amare quod laudat, xv, 56. In vita aeterna non facillime non fauces erit, xv, 429. sed iustitia pacis, et gaudiis perfectio, xxxv, 78. *Vita Perverto.* In aeterna vita constantur in bonis desiderium iustorum, xvi, 438. In futura vita nullum erit peccatum, non ullus non culpa peccati culpabilis conflictus, xxxv, 24. Nullius erit consequentia tunc sua certare, et cum non convenire iudicantur, xxxvii, 336.

Vita laeta non est, nisi aeterna sit, xxi, 76. Cum non dicitur tempus vivere quod prudens bene vivere, xv, 406. In aeterna vita corporis sine iustitia esse difficile esset, nec ipsa iustitia sine iustitia, nec sapientia sine iustitia, xxxv, 48. In iustis perfectio potest habere vitam, quae praesens est, xv, 283. Vita erit mortalis, quae est vita humilitatis, xxi, 180. Vita temporalis est in fide, vita aeterna erit in spe, xv, 609. Illi videlicet non vivimus, xxi, 340. Vitis Dei, xvi, 174; xxi, 237, 97. Vitis Dei aeterna Dei, xvi, 237. Vita aeterna, dicitur ubi est sine fine felicitas, xxi, 304. Vita aeterna nulla alia

Vita aeterna salus omnibus simul in fine redditur, *vii*, 148. Qui prior ad studium terminum venerit, expectat ut eum posteriore conerent, *ibid.* 196.

Vita aeterna, gratia nuncupatur, *xvi*, 59. Vita aeterna, gratia pro gratia, *xxxv*, 493. Redditur tamen tanquam debita, *xvi*, 439. Vita aeterna liberat mores, *xxvii*, 248. Hincemque signi accipient, *xvi*, 145. Sicut merito peccati tanquam stipendium redditor mors, ita merito iustitiae tanquam stipendium vita aeterna, *xxv*, 56. Vita aeterna merces est, et tamen gratia, *xxvi*, 168. Quomodo et merces et et gratia, *xxv*, 479.

xxxvii, 44. Vita aeterna nuncupatur gratia, non quia non meritis datur, sed quia data sunt et ipsa meritis, *xvi*, 59. Vita aeterna iustitiae quidem stipendium est, sed tibi gratia est, cui gratia est et ipsa iustitia, *ibid.* 60. Vita beati omnium est communis possessio, *xvi*, 82. Vita aeterna par omnibus, sed non par honor, *ibid.* 247. Vita aeterna beati omnes aequales erunt, et a nullo in nequiti claritate, *ibid.*, 483. In vita aeterna diversa erit gloria pro diversitate meritorum, *xvi*, 145. Quid habeant singulis, commune erit omnibus, *ibid.* 146. Invidia non erit, *ibid.* Vita in his temporis similes apparent boni et mali, vita honorum in radice alienationis est, sed castas amoveret, *xvi*, 60. Vita praesens quadragenarius numero significatur, vita futura quinquagenarius, *xv*, 311, 312.

Vita beate via latant philosophos, lateret et non nisi ipsa ad nos venisset, *xix*, 266. Ad vitam aeternam oratio pervenit, *ibid.* Praesentior in Christo, *xxxviii*, 286. Praesentior baptismum et participationem Dominice mensae non pervenit quisquam ad vitam aeternam, *xxxviii*, 297. Vita aeterna, fructus Evangelistiae, *xv*, 307. Parvuli qui carnem Christi non manducaverunt, vitam aeternam non consequentur, *ex* 1000, *xv*, 433, 498. Vita aeterna et charitas, inimus hereditatis filiorum promissioque, *vi*, 150. Hyacinthini pellentes significatur, *xv*, 223. De vita aeterna nemo securus in hac vita, *xxxvii*, 163. A vita aeterna hominem nisi peccata eum separant, *xxxviii*, 297, 319. Purorum mor-

rum flabios homines a patria reprobantur, *iv*, 425. Occulto iudicio Dei fit ut ex rationalibus et simplicioribus plures ad vitam aeternam perveniant, quam ex doctis, *xv*, 363, 364. Vita aeterna arbor, Spiritus sanctus, *xxvii*, 10. Vita nostra futura iam in Christo rapitae opto completa est, *xxvii*, 305. Vitum nostram futuram iam in Christo completam ita esse certa meditantur Apostolus, tanquam iam adit, *ibid.* 305, 307. Vita aeterna a solo Deo dari potest, *ii*, 364. A diis frustra petitur, *ibid.* 274, 287, 294, 298.

Vexatus homo in Carthaginei, eruditus Ecolia, *xii*, 217. Dicit fidelis nullum non esse doctum Dei, *ibid.* 218. Quomodo eum ad certam lidem adducere conatur Augustinus, *ibid.* Vitalis hoc solo reprehenditur: quod nihil fidei velit non esse donum Dei, sed non ex nobis habere, *ibid.* 285. Ceteros religiosus vite longa Deum per gratiam suam iam ex fide poterit, querentibus, pulsantibus donec consentiat, *ibid.* In voce ipse et Augustinus communis est contra Pelagianos confutator, *ibid.* Vitalem non credit Augustinus hereticum Pelagianum, *ibid.* 234.

Virtus bene vivitibus insulatur, *v*, 202, 303.

Virtus dicitur quod est contra naturam, *xix*, 383, 479. Virtum naturae inest, sed virtum natura non est, *xxvii*, 123. Virta substantiarum alique naturarum solvantur alique naturae esse dicunt Manichei, *xxxv*, 226, et putantur Manicheorum, *xxxvii*, 234. Virtum non est natura, *xxxvii*, 243. Non est natura esse substantia, *xxxvii*, 126, 147, et contra naturam, *xxxvii*, 288, sed natura inimicus, *xix*, 352. Virtum non ita contra naturam est, ut natura delectat eum extrema vestigia, *iv*, 34.

Vitum naturam homini restatur, *iii*, 61, 64, 65, 66. Vitum non potest esse nisi in natura exalta, *vii*, 184, 188. In vitio nihil aliud displicet, nisi quia detrahit vel minuit, quod in natura placet, *xxxv*, 256. Vitum contrarium est Deo, *ii*, 63. Vitum esse, et non nocere, non potest, *ibid.* 64, 68. Vitum quomodo nocet naturae, *ibid.* 64. Vitum est: qualis secundum quum: habet est

amnis, *xxxv*, 6. Vita corporibus imitata quadam, et per eorum collata, *xxxvii*, 113.

Vitum unde molescit, *xxxvii*, 505. Vitum casus prode ex carne, sentire videtur Platonia, *iii*, 161. An diabolus, qui carnis non habet, ita vitum immunit, *ibid.* 160, 162. Vitum hominis, natura est peccatis, *xxxv*, 187. Vita immorem, naturalium sunt privationes honorum, *xxvi*, 101. Vita etiam animi, non tamen omnia, cum Iuliana, *iii*, 160, 163. Carni accribuntur, *ibid.* Vitum animi est defectus inter intelligibilia non numerantur, *xxviii*, 54. Vitum nostrorum Deus non est auctor, bene tamen ordinator, *v*, 127. Vita congenita non tribuenda operatio Dei, sed iustitiae, *xxxvii*, 286. Vitum immo nihil est aliud quam peccatum et parva peccati, *iv*, 352. Vitum naturalium causa peccatum originale, *xxxvii*, 290. Vitum quod omnia naturalia bona conturbat et infirmat, ex peccato originali constructum est, *xxxvii*, 484, 485. Vitum origo est sanctorum valedictio mala, *xxxv*, 424. Vitum originale est in semine, *xxxv*, 385. Vitum propagat vitum, *xxxv*, 335. Diabolus auctor vitum, non sinceretur naturam rationalem vitare, si hoc esset originale peccatum, *xxxvii*, 285. Vita non potest divino operi, sed humane voluntati, iustaque illius vindictae tribuenda, *xxxvii*, 512. Vitum origo est a voluntate hominis, *vi*, 223. Primum vitum animae rationalis, est voluntas ex inermi, que velut amara veritas, *iv*, 348. Vitum est fructus vitis, et vitis fructu, *xxxviii*, 11. Vitina creatura rationalis, averso eius ab incommutabili bono, *xv*, 49, 65. Vitum, fomes quidam et quasi radix peccati, *xv*, 351.

Vitum tria genera detestantur ac vitanda Apollonius posuit, *xxxvii*, 304. Vitum tria genera, vitiositas carnis, superbia et curiositas, omnia peccata concludunt, *vii*, 195. De tribus vitis singillatim, *iv*, 377. Vitum tria haec genera in Paulus significatur per peccata campi, volucres caeli, et pisces maris, *vii*, 195. Hinc etiam tripartita est testatio Christi, *ibid.* Vita que in mem-

bris habitant, appellatur vesibra, *xxvii*, 242, 243. Vitum iuxta contraria, *xxvii*, 420. Vitum contraria iuben- tum quam grave pugna, *xix*, 404. Vitum contraria ardire difficultis quam Charis, *xxvii*, 420, 421. Nomina que vitia proprie significant plerumque usurpantur, *xxv*, 17. Vita nonnullorum sepe iudicia sunt virtutum, quibus ipsi soli, si preceptis excolantur, *ibid.* 73. Vita quaedam sunt virtutum aperte contraria, quaedam ex specie fallaci similia, *xl*, 349. Vita virtuositas affilia, *xxxv*, 298.

Ex ipsis vitis admonetur ad tendendum ad Deum, *xi*, 377. Vita plura sunt virtutibus, *ibid.* 350. Vita non sunt cometa, *xxvi*, 539; *xl*, 320. non sunt parva, *xi*, 336, 347. Vita esse parva Simo dixerunt, negantur Catholici, *ibid.* 348. Nemo, quoniam sanctus, sine vitio in hac vita, *xxxv*, 156, 164.

Vita curis constanter delibellata, *xxv*, 242. Pugna cum vitis necessitas, *xxxv*, 163, 164, 166, 172. Pugna haec quam dicit et difficultis, *ibid.* Vita mortua quidem in baptismate per remissionem omnium peccatorum, sed eorum non erant de-beamus quodam modo sepulturam, *ibid.* 174. Cum vitis mortua debet homo conficere, *ibid.* 174, 174. Vitata naturalis in paradiso exortata fuita acquirat ex dogmate Pelagianorum, *xxxvii*, 298. Continem cum vitis intercoribus, et carpus mortis huius, in paradiso non fuisse, *xxxv*, 238. In quanto certamine cum vitis interioribus constituiti sunt Sancti, propter corpus quod aggraval animam, *ibid.* Post trinitatem pristinam fuit gravem certare nos primum cum vitis viciis peccatis, et in vita postea cum illo pace regnantis, *xxxvii*, 471. Pugna cum vitis, modum ad obtinendam justificationem, *xxxv*, 168, 164, 167. In persequenda vitis et delictis quis modus tenendus, *xxxvii*, 429. Vitum aliquando vitio tollitur, *xi*, 350, 351. In potestate nostrae fuit ut vita acciderent, non item si sanentur, *xxxvii*, 512, 513. Profecto nisi Deus adit, nemo est idoneus certare cum vitis, *xxxvii*, 471. In hoc auge magis non Deus voluit orationibus certare, quam virtutibus, quare, *ibid.* Vita animae, gratia

Caristi medicamentis curantur. xxxv, 343, 344. Indignus est a vitis quum ab illo nuncio videri, iv, 359. Alii homine vitis non potest, qui vitis non viticuli, *ibid.* 359, 360. Vitium non propter hominem diligitur, nec propter vitium odisse hominem, xxvii, 377. Vitis in silis, in amictu, in seruis, in amictibus non diligitur, xxvii, 380. Vitis aliena ordo terrarum non diligit, si non oblati dicitur, sed non in vitiis commanone, natibus, sed non in vitiis commanone, *ibid.* 381. Prior commanone vitis *ibid.* 381. Cuius vitis alium corruptum potest, xxvii, 382. Vitium vel stultitia terribus comparatur, xi, 434, 354. Cum vitis bellum gerendum, iv, 196, 191. Vitium non temperat sine conflictu, *ibid.* 84. Vitis fedina vincitur, qua vinum facit, *ibid.* 291. Vitis iniquitas vincitur, que commendat non subvertit sunt, *ibid.* Vitis quomodo vincitur, *ibid.* 191. Vitis non verositer vincitur, nisi vere delectatione iudicet, *ibid.* 190. nisi suam bene desidero, *ibid.* 291. Vitis qui vincitur, et non ex amore dei, quis vitiis occulit vincitur, *ibid.* 191. Vitis rubra peccat et agros alique fratribus et mensuris comparatur, ad dromon universi colorum, iii, 65.

Vitis quum nullis agricolatum solibus plantat, xxv, 200. Vitis gerunt Libani gatum viderit hospitii sine in Africa, *ibid.* 11, 44.

Vitis fragiliora iunior, xxviii, 293.

Vitium curat cum consultatione consensu, in aquam purum, et potus populo datur, xxv, 192.

Vitis exis dicit, vitis sagittis, iusta sagittis, *ibid.* 398.

Vitis vitio peccatorum ad dei laudem pertinet, xxvii, 352, 362.

Vitiosus anima vilius carnis animato, videri spiritali, xii, 138.

Vitiositas occidit, i, 202. Non volubilitas ostendit, sed verum amissionem licet esse animatum, *ibid.* 60. Non sunt contramenda vitiosa vocabulis, sed licite a communi consuetudine, nisi que rationi adversantur, *ibid.* 371.

Vocatio communis ex profunda dei creatione, xxxviii, 100. Vocatiois predestinationis occidit, *ibid.* 71. Vocatur omnes a domino, xxvii, 457. Multi vo-

cati non vocant, nemo venit nisi vocatus, xxv, 45. Vocatio dei duplex, xxvii, 227; xxxvii, 47, 91, 83. Vocatio alii sunt non secundum propositionem, alii secundum propositum, xii, 496. Vocatio secundum propositionem tantum est qui vocantur, sed tantum electorum, xxxv, 61; xli, 501. Secundum propositum videtur non predestinationis, xxxv, 483; xxxvii, 22. Qui non perseverant, non vocantur secundum propositum, xii, 152. Vocati sunt omnes, sed et umbra et Judicio et genibus, xxxviii, 179. Secundum cuius propositionem vocantur electi, xxxvii, 462. Vocatio et lotum religiosi hominis opera ex dno est, *ibid.* 146. Vocatio dei ante meritum bonum, xxxviii, 99. Vocatio non est exterioribus, sed gratie dei, xvi, 159, 154. Vocatio ad gloriam non pro meritis hominum, sed pro misericordia dei, vi, 309. Vocatus se dicentes, qui coluntur Deum, tolluntur, xix, 240. Vocatio electorum propria, non qui procedunt, sed qui credunt, xxvii, 95, 96, 97. Qui vocantur non possunt vocari, non potest dicere, Credidi, et sic vocatur preventi quippe cum misericordia dei, quia eis vocatus ut crederet, *ibid.* 94. Vocatur misericordia dei, ut credamus, et crederet prestat, ut bene ogerent, *ibid.* 90. Vocatio an sit effectus bonae voluntatis, xxxviii, 170. Ex vocatio secundum propositum omnes plures oriuntur, xxvii, 61. Vocatio congrua, xxxviii, 170. Vocatio peculiaris, iii, 42.

Vocatio magis sit predicatioe promissionis, xlii, 86. Vocatiois dei committitur vel ab ex discipulis, proprie est voluntatis, xxxvii, 474. Vocatiois dei promittit respondere, xii, 56, 31.

Vocatus precatorum non debet, xxvii, 433. De vocante non nullum hominum genus desperet, xvi, 74. Vocati sunt penam peccatorum se debent, et orator, seruator, imperator debent, xvii, 543. Quii servitium propositum vocato datur gratiam bonam, vocatio boni est vocatio ipse principium; non vocatio reddat malum, quia omnes rei sunt ex eo quod per unum hominem peccatum intravit in mundum, xxxvii, 452.

Vocatio lex, ne quis heredes faceret

testamentum, ne unum filium, inquit, ii, 140.

VOLUNTAS non invenitur dicitur ex aqua creata, v, 227. In prima carnalium conditione voluntas ex aqua procedit, v, 416. Quod Adam voluit illas et non peccatis remedia impeteret, propter aliquam dignificationem factum est, *ibid.* 460, 461. Voluntas appetitum quod, *ibid.* 146. Voluntas quodqueque, quae, xxxv, Voluntas specialis cordis, xi, 137.

VOLUNTAS dicitur et Voluntas deus, iv, 193.

VOLUNTAS celi expenimero immutabile spiritum componitur dicitur, xxv, 23.

VOLENS ad cogente liber est, xxviii, 63.

VOLUNTAS est animi motus cogente nulla, ad aliquid non amittendum, vel adipiscendum, xxviii, 63; xxxviii, 374, 376, 377; xli, 475. Voluntas unde dicitur, xxxvii, 484. Voluntas sui irrationabilibus conventus, iii, 233. Voluntas humana cinque potestatem, xxxvii, 62. Voluntas hominile omnium, singulari male sunt, xxx, 503. Voluntas motus spontanea est, xxxviii, 3. Voluntas proprie non est nisi in bonis, xiv, 267, 308. Non potestum in ille beatitudinem, xii, 234. Voluntas unde secundum dicitur, xxxviii, 393, 403, 402. In ille secundum Augustinum, *ibid.* 396, 406. Voluntas unquam movetur, sed unde non videt, xxxvii, 358. Voluntas sub necessitate esse dicitur, *ibid.* 358. Voluntas dico nullibus, quiv ex nullo, iii, 267. Voluntas in hoc vel illo affectu sentitur, pro variabile rebus, quae appetitur aut fugitur, *ibid.* 198.

Velle si potest esse hominis, xxxviii, 152. Voluntas dico libera est, quia est in nostra potestate, xxxvii, 360.

Vilil iam in nostra potestate, quum ipse voluntas, xxxvii, 360; xli, 97. Voluntas non esset, nisi esset in nostra potestate, xxxvii, 360. Voluntas ipse est, qui et peccatur, et recte vivit, xii, 454. Nulli re-matis sit servus libitum, nisi propria voluntate, xxxvii, 374. Voluntas in tantum libera est, in quantum libenter vel, et in tantum appellatur voluntaria, xli, 178. Voluntas tanta liberior quanto minor, tanto autem minor quanto divine gratie subiectione, xii, 247,

248, 249. Voluntas humana non libera dicitur est, quoniam est incontinentis et vincendibus cupiditatibus solidata, xii, 102, 103. Irge, haec, habitacione, supplicia, etc. habitacione, inique in eis omnia iusticie est, nisi voluntas sit causa peccandi, xii, 245.

Voluntas sui bona, quae iustitiam diligit, est mala, quum non diligit nisi in merito consilio, xxxvii, 361. Voluntas semper est libera, sed non semper est bona, xxxv, 382. Voluntas bona et voluntas mala, unde secundum Manesium, xxxvii, 270, 271. Voluntas bona et mala, voluntas item possibilis, in asserenda natura, xxxvii, 340, 341.

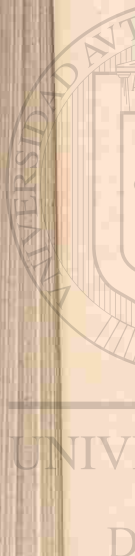
Voluntatis male ergo, xxxvii, 125, 271. Omnia potestas a Deo, sed non omnia voluntas, xxxvii, 466. Dum inquit Julianus unde mala veritatem voluntas, in quantum nature dimissionem infernal, xxxvii, 469.

Voluntas magna hoc uno est, xi, 232.

Voluntatis ditata an sit divina proprie, xxxviii, 172. Voluntas sine ratione esse spiritus male potest esse mala, xxxvii, 20. Voluntatis male non est causa efficiens, sed dicitur, iii, 86, 63, 71, 72.

Voluntas mala est delectus potius ab opere dei, nisi sua opera, quam alium opus, *ibid.* 152. Voluntas mali malum opus procedit, *ibid.* 158, 181. Voluntas mala est homine qui bonum erigit fuerit, unde est, xxxvii, 371, 394. Voluntatis malum quare homo possit habere, *ibid.* 379. Voluntas efficitur mala, cum in rebus appetitur, ad inferiora convertit, xli, 70, 72. Voluntas mala est se ipsa mala, iii, 232. Est iniquitas nature bonae et, iii, 30. Voluntatis malum non habebat Senece, et in me habere potest, xxxvii, 460. Voluntas uno libero arbitrio potest declinare a bono; a malo vero non potest, *ibid.* ad inferiora, iii, 267. Voluntas est sua mala, quum non movetur a Deo, xxxvii, 362. Rares voluntatis noster Deo, unde autem ipse peccator, xxxvii, 370.

Voluntas mala non esse permittente est illicita, xii, 381. Voluntas sine commotione est peccatorum vel non peccatorum potestas, xxxv, 473. Voluntas sine gratia non sufficit, xxxv, 473, 480, 492,



Non sufficit ad precepta adimplenda, *ibid.* 487. Non sufficit ad iustitiam habendam, xxxiii, 338. Voluntas sine gratia non inchoat ad bonum, xxxv, 251. Voluntas ad non peccandum non sufficit, xi, 401, 416. Voluntas sine gratia non sufficit ad vitanda peccata, ipso verbo arguit, xxxvii, 496. Voluntas dum de possibili vultur etiam potest Juliano, naturam necessitabilis arcessare non vincitur, xxxviii, 409. Voluntas humana vires bonorum operum perdidit, ipais latentes Pelagiani xxxvi, 322. Voluntas dum bonum non vult, vitium est humane voluntatis, dum vult bonum, 314. Voluntas dicitur sine Deo nihil est, adjuvatur gratia divina, xxxvi, 324. Voluntas dicitur nihil appetit, Deus non decrevit ipsi adjuvare, xii, 429, 430. Voluntas ad opus bonum perficiendum non potest esse libera, nisi Dei munere liberata, xxxi, 356. Ad habendam iustitiam velle satis est, xxxix, 451. Nemo potest nisi admonitus et vocatus, sine iudicio, sine confessione, xxxviii, 409. Sine propria voluntate nullum vitæ propriæ potest esse peccatum, xxxvii, 326. Sine voluntate nostra cum est in nobis iustitia, Dei, xxx, 447. Sine voluntate bonum operari non possumus, xxxvii, 429. Voluntas propria licet habemus, non timet ea illa, sed ea Dei adiutorio prevenit victoria tentationum, xi, 362. Voluntate propria animam sibi bonum esse non potest, sed malum, *ibid.* 65. Voluntas sua bonum se sanare non potuit, xxxii, 228. Voluntas hominum in paradiso beata, tunc misera, xxxv, 252. Conventum in voluntate est, illa invidiosa ter voluntate est et nemo est magis et Spiritu inhaerit, nisi volens; ergo si vult, crescit et si vult, decrevit, xvi, 478. Deus contrariat voluntatem nonnquam in homine, xxx, 488, 489. Voluntas vetus carnalis et nova spiritalis in Augustino, *ibid.* 178. Voluntas dicitur in terra, voluntas semper sancta, voluntas parte assequens, et cum alia parte ierente cogens et loquens, *ibid.* 185. Voluntas sine viro: tamen satis cognovit, xxxv, 376. Volentati animus et caro non obtemperat, lxi, 492. Voluntas bona parva et invalida, xxxv, 494. Ex duabus voluntatibus aequaliter affectis,

quare una malo consentit, altera non consentit, lxi, 70. Voluntatem mutare in facile homini est, xiv, 11.

Voluntas bona unde, xxxvii, 360, 361. Voluntas bona etiam Angelorum, a Deo est, lxi, 74, 183. Bona Voluntas Dominio est, xxxvii, 433. Non est nisi ex Deo, xxv, 117; xxviii, 20. Voluntas benevolentium, demum gratia, xxxiv, 432, 433. Voluntas bona in nobis fit operante Deo, xxxviii, 169. Bona voluntas Dei per se non volens, bona voluntas a Deo datur, et Deo exortatur, xvi, 290. Voluntatem Deus preparat, xii, 301. Voluntas que est in corde recto, paratur a Domino fide precedente, qua acceditur ad Deum rectum, ut cor fiat rectum, x, 38. Voluntas sine gratia bona esse non potest, xxi, 8, 9. Voluntas bona non redditur nisi per gratiam, xxxvii, 407. Voluntas bonæ libertati redditur per gratiam, xxxvii, 368. Voluntatem iustam nemo potest h. lere, nisi gratiam demum accepit gratiam, xxxvii, 411. Voluntas servandi precepta, motus gratia, xxxvii, 38. Voluntas adjuvatur et erigitur imperio Spiritu gratia, xxxviii, 429. Ut voluntas bona in iustis et peccatoribus in spiritu et carne perlicatur oramus, xii, 222. Velle Deum operari in nobis, xxxviii, 99. Voluntas bona in cordibus hominum operatur Deus, xxxvii, 434; xxxvii, 322; xxxviii, 309. *ibid.* Velle potestatis operatur, xxxvii, 490. Deus potest et converti hominum voluntates, xxxvii, 103. Deus potest contrarias voluntates convertere et dicitur cordis adferre, xxxvii, 489. Voluntas hominis coarctat Deus omnimodis et efficacissima potestatis, xxxvii, 434. Deus inclinat hominum voluntates, quo cupitque volentis, xxxvii, 102, 103. Deus potest iniquitatem convertere et dicitur cordis adferre, xxxvii, 489. Voluntas hominis coarctat Deus omnimodis et efficacissima potestatis, xxxvii, 434. Voluntas hominum Deus dicitur, xxxvii, 503. Volentatis hominum Deus in sua potestate habet, xxxvii, 48, 102 in sua potestate hominum ita post in potestatis, ut eas quo volentis facit

inclinari, xxxv, 502. Deus voluntatis operatur in mentibus hominum, ut volentes ex nolentibus fiat, xxxvii, 492. Volentes et nolentibus gratia facit, xxxvii, 444. Etenim Scripturae quibus probatur Deus magis habere in impletate voluntates hominum, quam ipsi suas, xxxvii, 46. Quibus datur gratia, sic volunt, ut impleant precepta, xxxv, 469. Non volentis neque currentis, etc., quo sensu Pelagius intellexerit, xxxvii, 82. Digna Pelagianum negans sensum operari voluntatem in mentibus hominum, xxxvii, 150. Voluntatem bonam quatenus Deo tribuendam censebant Pelagiani, xxxvii, 960. Voluntatem et actionem ab homine esse vult Pelagius, xxxvii, 119, 114.

Voluntatem hominis cur Scriptura conveniat, xxxvii, 394. Voluntas que preparatur a Deo, non capitur velle bonum, *ibid.* 276. Velle nostrum ad Deum et ad nos pertinet, xxxviii, 168. Velle et credere quomodo nostrum est, xii, 500, 501. Voluntas ad malum captiva rapitur, ad bonum vero liberata suavitè attrahitur, xxxviii, 81. Deus hominis voluntatem bonam preparat adjuvando, et adjuvat preparando, xxxvii, 118. Aliter Deus prestat ut velimus, aliter prestat quod volumus, xxxviii, 169. Gratia volentem impedit, ut velit, volentem subsequitur ne frustra velit, xxv, 118, 119. Voluntas gratiam comitatur, non dicitur; sequitur, non precedit, xi, 486. Cum processerit bona voluntas nostra que vocentem sequitur, perlicetur in nobis voluntas Dei, xvi, 224. Voluntas ut plene sit, operetur ut satis sit, xxxvii, 454. Voluntas sanctas in quo consistat, *ibid.*

Voluntas bona quid sit, xxxvii, 204, et que sit, xxxvii, 22, 23. Voluntatem bonam non timor, sed charitas habet, x, 38. Magna voluntas, magna charitas, xxxv, 429. Voluntas bona nihil aliud quam charitas, xxxvii, 127. Voluntas non potest nisi bona dici, que in aliis vel in se ipsa, non in Domino gloritur, xxxv, 259. Mucronis voluntate bona que caret, xxvii, 249, 256. Voluntatem bonam iux perfecta sequitur, xvi, 8. Voluntas sufficit uti opus externum

non potest fieri, vi, 528. Voluntas bona si nihil habeat, totum illi computatur, xii, 401, 102. In dante Deus respicit voluntatem, non munus, *ibid.* 100, 101. Quidquid vis, et non potes, factum Deus computat, xi, 96. Coronat Deus voluntatem ubi non invenit facultatem, xi, 120. Deus non amovet facultatem, sed coronat voluntatem, xvi, 327. Que querit Deus, cor inspicit, iustus testis est, iustus, approbator, adiutor, coronator; sufficit ut offerat voluntatem, xii, 298. Non emendatur opere, qui innoquatur est voluntate, xi, 426. Es qualisvis voluntatum, non est temporum spatium, sive recte facta, sive peccata nescimus, xxxix, 272. Voluntatem bonam sequitur corona, malum sequitur poena, xxxix, 298. Voluntas nulla sola peccatum est, etiam dicit affectus, xxxvii, 468. Voluntas ipsa puniunt esse animi supplicio, sive corpore, xxxix, 272. Voluntas bona, malum pendens, xxvii, 294, 295. Nihil tam facile est longe volentis, quam ipsa ubi; et hæc sufficit Deo, xxvii, 286. Voluntas bona servito eripi non potest, xxxvii, 899. Voluntas bona commendatur, xvi, 84.

Voluntas illa dicitur nostra, que in velimus esse propria contra voluntatem Dei, xxii, 469. Velle proprium habere est humane infirmitatis, vii, 471. Velle proprium corrigendi ratio, *ibid.* Voluntas Dei requiritur, *ibid.* 465. Magna et solita in hominibus peccata est, ut cum debeant ipsi vivere, consentiant voluntati Dei, Deum velint vivere secundum voluntatem suam, xvi, 363.

Voluntas Dei requiritur in innocentiis, x, 388. Voluntas Dei velle proprium, xxx, 8. Voluntas propria sunt hominibus voluntati proponitur, in gradum ritum trahit, v, 436, 427. Voluntatem propriam facit, quisquis a Deo non docetur, xii, 422. Qui non facit voluntatem Dei, non cum dicitur, xii, 620. Voluntatem restituendo unde commendat, xxx, 463. Voluntas hominum non est recta, nisi ad voluntatem Dei dirigatur, xvi, 298, 299. Recede corde sunt, qui hoc volunt quod Deo vult, x, 392, 393. Voluntatem Dei tunc facti homines, quando facti iustissimi que ex Deo est, xxx, 126. Voluntas hominis ali-

quando mala est que dissonat, et ob-
quando mala est que consonat bonis vo-
luntati Dei, xxvi, 304. Cum voluntas
divina humane præponitur, homo ab
humano in divina dirigitur, xvi, 69.
Voluntatem divinam, que melius
comprehendit est, ignominiosa nosse posi-
tione. Augustinus Paulinum interrogat,
xxxix, 88. Voluntas Dei in liberis
sæcra Scriptura querenda, r, 428.
424. Voluntas Dei ante Evangelium
præfationem lalebat, post autem patet,
xxv, 106.

Voluntatem Creatoris tanquam super-
at creatoris, xi, 314. Voluntas Dei vo-
luntatis hominis impediri non potest,
xxxvi, 263. Voluntas Dei semper in-
victa, xxxvii, 171. Eius contra volunta-
tem Dei faciant infidelis, cum Evangelio
non credunt, cum timore non vincunt,
xxvi, 263. Deus sit veritas temporum hec
generatim quatuordecim certam arguitur,
ut qui voluntas sit super omnia, r,
325. Non sit aliquid, nisi omnipotens
fieri velit; vel simul ut fiat, vel ipse
faciendo, xxvi, 159. Necessarius futurum
est quod Deus vult, r, 338. Ver-
itates Dei immutabiles, r, 90, r,
200. Quomodo dicitur mutari, *ibid.* in
voluntatis nulla bona est, cui non
peris. Deus; nulla mala que bene ut
non possit, r, 438. Voluntas Dei fiet in
te, cui non sit in te, xxvii, 178. Quod sit
te, ipse factus in te, *ibid.* Non vobis
impone voluntatem Dei, et te in manu
voluntatis temporarium vincas, r, 472,
477. Homo Dei nomine consecratus et
Deo votus, in quantum mundo moritur
ut Deo vivat, sacrificium est, r, 461.
Nulli Deo gratias possimus offerre,
quia ut dicimus ei, *Poste nos*, r, 489.
Se ipsam quæque vocat, se ipsam
reddat, r, 300.

Votum casitatis, xii, 126, 137;
xxvi, 339. Virginitatem præponatur
Mariæ, xx, 472. Voti sancti evocatio
dicitur, *Quomodo facta sit*, *ibid.* 544,
545. Post evocatum casitatis votum
dissolubile est velle nubere, xxvi, 345.
Nuptiæ tales non sunt adulteria, ut
quidam putant, *ibid.* 346. Lapus tanquam
voto, adulterio est peior, *ibid.* Evocatus
casitatem, et non exhibentes, quanto
maius iræ Dei, r, 242. Voti laudati

libenter Deo serviantur, r, 268, 393.
Voluntas in Christo quomodo duplex,
r, 470, 471, r, 304.

Voluntatis quedam sunt que et
necessarias sunt, xxxvii, 305. Volunta-
tium sunt et bonum, cum Deo quæ-
runt in nobis et velle et operari, xxvii,
38. Voluntaria erit, sacrificia laudis,
confessione charitatis, non timore nec
necessitate oblati, r, 493.

Voluntas des sic a voluptate appella-
ta, r, 175, 182.

Voluntas que debetialiter movetur
corporis sensus, sine magistro, et sine
alio doctrina administrat dicitur, r, 7.
Voluptatis vis quatenus explicatur, r,
2. Voluptatis vis quatenus explicatur a
Juliano, xxxvii, 347, 318. Voluptatem
suo more ponit pro concupiscentia Ju-
lianus, xxxvi, 442. Voluptas paradisi
non voluptuosa, sed beatitudinis opti-
malis est, xxxvii, 507. Voluptatem
necessit appetitus, r, 159. Voluptatis
pictura, r, 260. Voluptas aut subditor
virtuti, aut præfertur, aut jungitur, r, 9.
Voluptas potest et honesta esse, xxxvii,
246. Voluptas vesendi et potandi lo-
tubalis, xxxv, 298. Quod simplicius non
delectat, secundum illi operatur necesse
est, xxv, 143. *Vide Delectatio.*

Voluptas et dolor duo incitamenta ad
persecutionem, r, 489. Voluptas carnis
sum ex tribus generibus vitiorum, quin-
bus peccata omnia concluduntur, r, 193,
196. Voluptatis corporis in seculum
non est nisi malum, r, 299, 300.
Voluptatum temporarium vincas, r, 472,
477. Homo Dei nomine consecratus et
Deo votus, in quantum mundo moritur
ut Deo vivat, sacrificium est, r, 461.
Nulli Deo gratias possimus offerre,
quia ut dicimus ei, *Poste nos*, r, 489.
Se ipsam quæque vocat, se ipsam
reddat, r, 300.

Votum casitatis, xii, 126, 137;
xxvi, 339. Virginitatem præponatur
Mariæ, xx, 472. Voti sancti evocatio
dicitur, *Quomodo facta sit*, *ibid.* 544,
545. Post evocatum casitatis votum
dissolubile est velle nubere, xxvi, 345.
Nuptiæ tales non sunt adulteria, ut
quidam putant, *ibid.* 346. Lapus tanquam
voto, adulterio est peior, *ibid.* Evocatus
casitatem, et non exhibentes, quanto
maius iræ Dei, r, 242. Voti laudati

lupatis inimicis sectatoribus quibus
comparati, r, 281. Voluptas secunda,
aquæ in puteo, r, 137. Omnis voluptas
peccorum est terra est, r, 354. Volupta-
tes et sæcra desideria sterocri compa-
rantur, xi, 331. Voluptatibus superbitis
credendum ne succedat cupiditas placeant
hominibus, xxxviii, 26. Prodat spiri-
tuali saluti, quilibet corporali minister
voluptati, r, 86.

Voluntas, xxvi, 120; xxxix,
490, et not. (61) *hujus voluntatis.*
Voluntatis comed, xxxvii, 151. Volun-
tatis Augustinus proponit questiones
de incarnationis mysterio, xxxix, 498.
A Marcello, pater ipsius matris rogata,
quotidie invenitur, *ibid.* 500. Cum a
veri Dei cultu bonum illorum persuasionem
revocatur, *ibid.* 500, 518. Voluntas
respondet Augustinus, *ibid.* 503. Volun-
tatis tantum ad ea, que ipse per se
quæritat respondit Augustinus, *ibid.*
518, 519. Augustinus epistolam suam
ad Voluntasium Marcello misit, r, 6.
Epistola ad eum memoratur, *ibid.* 202,
299, 300. Voluntas ingenium et eloquium
judicat Augustinus professo debere alibi,
xxxix, 303.

Voluntas deo cui involuntum falli-
citer commisso sua, r, 170.

Voti excellentia, xxxix, 447, 453.
Votum Deo a primis Christianis ad pos-
terum venit, xii, 240. Votum quod de-
bonum, r, 222. Votum adversus animam
non est, id est in aliqua rebus in se
manet et consecratur abstinens, r, 476,
477. Homo Dei nomine consecratus et
Deo votus, in quantum mundo moritur
ut Deo vivat, sacrificium est, r, 461.
Nulli Deo gratias possimus offerre,
quia ut dicimus ei, *Poste nos*, r, 489.
Se ipsam quæque vocat, se ipsam
reddat, r, 300.

Votum casitatis, xii, 126, 137;
xxvi, 339. Virginitatem præponatur
Mariæ, xx, 472. Voti sancti evocatio
dicitur, *Quomodo facta sit*, *ibid.* 544,
545. Post evocatum casitatis votum
dissolubile est velle nubere, xxvi, 345.
Nuptiæ tales non sunt adulteria, ut
quidam putant, *ibid.* 346. Lapus tanquam
voto, adulterio est peior, *ibid.* Evocatus
casitatem, et non exhibentes, quanto
maius iræ Dei, r, 242. Voti laudati

eo major est iniquitas, quod non sicut
votum necessitas, xxxv, 347. Volutum
continentia, r, 168; xxi, 76. Volutum
continentia multo consecratur inter
conjugatos intum, xii, 277. Vocata non est
continentia a conjugatis, nisi est con-
sensu communi, xxxix, 453, 454. Vo-
tum hocmodi si ab observato præpro-
pore factum fuerit, magis est corrigenda
tenentia, quam permissiva promissio,
ibid. Ad votum continentie viri et mulier
parum auctoritatem habent, vi, 478,
479. Quod conjugati pari consensu fore-
runt, præterea iterum in se libere
reddere ambobus debent, xii, 408. Qui con-
tinentiam Deo votum, nihil retro res-
picere, r, 168. Vota reddere feminis
non debet prohibere viri, etiam ipse
ante permisit, r, 477. Mulier, qui
nonnullum continentie, continentiam non
sequuntur tantum doctrinam suscipiunt
dicitur, xxxix, 456, se peccator cum et
delictum carnis peccati, *ibid.* Votum
pater fœmina contra cum liberis, nec vero
sibi patre aut viro constituta, nisi in per-
mittant, vi, 477, 478. Volutum continentie,
xxxvii, 403, 406. Volutum ceteri illu-
mari, totum vitam se in fœmina occu-
runt, r, 514. Vocatur omnia que of-
feruntur Deo, r, 179. Volutum postquam
maximum sacramentum aliorum præcedit,
ibid. Vota in monasteria nuncupant so-
luta, r, 514. Vota quædam omnibus
communis et quædam proprii singulo-
rum, r, 322.

Voti obligatio, r, 475. Vota Deo
reddenda, xix, 212. Vota persolvenda,
xxxix, 451, 452, 453, 454; xii, 279.
Reddendum est quod vœlunt, r, 523,
524; r, 143, 144. Vota que sine aliqua
conditione vœlunt, nullis conditionibus
suspendenda sunt, xxvi, 384. Hæc est
distinctio in votis, ut se accret nullum,
Deum laudet, r, 238, 239, r, 414.
Quisquis Deo quod vœlunt, si respicit
retrotempus, nullum est, r, 523, 524;
r, 143, 144. Nemo presens nulli vi-
suis se reddere quod promittit, qui se
horitatur et vœlunt, ipse adjuvat ut red-
dat, r, 388. Ex professione hominis
est votum, ex ministerio Dei vota red-
dere, r, 525. Vota suo nunquam red-
dit, qui de suo se palaverit reddendum,
xii, 211. Non Domino quomodo quid-

eo major est iniquitas, quod non sicut
votum necessitas, xxxv, 347. Volutum
continentia, r, 168; xxi, 76. Volutum
continentia multo consecratur inter
conjugatos intum, xii, 277. Vocata non est
continentia a conjugatis, nisi est con-
sensu communi, xxxix, 453, 454. Vo-
tum hocmodi si ab observato præpro-
pore factum fuerit, magis est corrigenda
tenentia, quam permissiva promissio,
ibid. Ad votum continentie viri et mulier
parum auctoritatem habent, vi, 478,
479. Quod conjugati pari consensu fore-
runt, præterea iterum in se libere
reddere ambobus debent, xii, 408. Qui con-
tinentiam Deo votum, nihil retro res-
picere, r, 168. Vota reddere feminis
non debet prohibere viri, etiam ipse
ante permisit, r, 477. Mulier, qui
nonnullum continentie, continentiam non
sequuntur tantum doctrinam suscipiunt
dicitur, xxxix, 456, se peccator cum et
delictum carnis peccati, *ibid.* Votum
pater fœmina contra cum liberis, nec vero
sibi patre aut viro constituta, nisi in per-
mittant, vi, 477, 478. Volutum continentie,
xxxvii, 403, 406. Volutum ceteri illu-
mari, totum vitam se in fœmina occu-
runt, r, 514. Vocatur omnia que of-
feruntur Deo, r, 179. Volutum postquam
maximum sacramentum aliorum præcedit,
ibid. Vota in monasteria nuncupant so-
luta, r, 514. Vota quædam omnibus
communis et quædam proprii singulo-
rum, r, 322.

quam rectum voveret, nisi qui ab illo acciperet quod voveret, *iii*, 162. Impiger aut unquam ut voveret et reddat, nequam se minus idoneum putat ad reddendum, piger sit ad vovendum, *xii*, 210, 241. Volo iudiciali reddito egregia et singularia quaedam gloria tribuenda in oculis, *xxvi*, 292.

Vox materis est verborum, verba formationem vocem indicant, *v*, 177. Vox et verbi dicuntur, *xx*, 519, 528. Vox non nisi uno verbo, *ibid.*, 520. Vocis nominatum propter verbum, *ibid.*, 521. Vox deficit crescente verbo, *ibid.*, 525. Vox proprie animatorum est, vivorum est, *xii*, 344. Vox corporalis auditur, spiritalis autem intelligitur, *vii*, 141. Vox tota ab omnibus, *ibid.*, a singulis auditur, *xxxix*, 468. Vox ad homines sonat est, vox ad Deum effertur est, *xx*, 385. Vox cordis auditur a Deo, *xii*, 87, 287. Vox fidei in factis est, *xxvii*, 452, 455. Vox Christi, vox Dei, *pas est*, *z*, 172, 173. Vox Christi etiam nostra est, et vocatur etiam ipsa est, *v*, 453. Vox Patris in nomine auditur, et prope columbae visus, nec visibilis, tamen ministerio facta sunt, *xi*, 367, 368.

VULCANUS, *xi*, 347. Vulcanum ignem mundi esse voluit, *xi*, 329. Vulcanus maritus Veneta, *ibid.*, 118. Vulcanus cur claudis loquitur, *xxviii*, 314. Vulcanus et Mars iunior, *xxvi*, 606. Vulcanus templum Athenis, *iii*, 446, 447.

VULGUS iudicium plerumque erratum, *ii*, 40.

XANTHA, alius Asterias, Cretensium rex, *ii*, 446.

XANTHUS Episcopus episcopi Nigidii primatum ad se pertinere conatellat, *xxxix*, 9. Nuncupator Xanthipus scrox, *ibid.*, 10.

XANTHOCLES philosphus, Platoni discipulus, *xxxv*, 94, 124. Platon in Avicentium successit, *ii*, 381, *xxxix*,

VULNERANTOR Dei agnita malevolenti, et sanatur bene vulnerati, *xii*, 439.

VULVUS in homo potest accipi in Scriptura, *iv*, 123. Vulnus sub tegmine medici sanatur, sub tegmine tulicrati cecidit, *vii*, 451. Vulnus peccati medicum omnipotentem requirit, *ix*, 81. Vulnus amoris, *xxx*, 23.

VULVES insidiosos maximeque hereticos significant dolosos, fraudulentos execratos anfractibus litantes et decipientes, odore etiam tetri potentes, *x*, 114. Vulpes solent tales habere fores ut ex una parte litent, et ex altera parte exeant, *ibid.* Reges impios quos terret virtus aliena, vulpes appellavit Scriptura, *ibid.*, 270. Rex qui meminem hominum timet, non vulpes, sed lites, *ibid.* Samsen colligavit caudas vulpium, et illi ignem alligavit ad incendendum necius abisgentarum, *ibid.*, 145.

VULTUS Christus appellatur: poli vultus; filii sponsi, *vii*, 9.

VULTUS Dei quid, *vii*, 926. Illi qui res suas vendebat, vultum regine Ecclesie deprecante in auresibus vendebant; et ea que portabant, ad pedes Apostolorum ponebant, *ibid.*, 312. Favebat illud in Ecclesia vultu erat regine Ecclesie, vultu erat regine obsequium filiarum Tyri, *ibid.*

VULTUS conclusum fuisse quo solus Scriptura dicitur, *xxxix*, 254. Vultum in domo Alimedei quomodo conclusit, *xxix*, 215.

373. Xenocrates Polemonem quomodo converterit, *xi*, 99.

XERXES, *xii*, 311.

XERXES rex Colophonius phylaxus, *ii*, 331. Quo tempore clarus, *iii*, 468.

XERXES BABELIS septimus rex Assyriorum, *iii*, 434.

XXVUS Romanus episcopus et martyr, *xxxix*, 542; *xii*, 532. XXVI martiris festum, *xy*, 321, 322. *Fidei Sextus*.

Z

ZACHARIAS, interpretatur Habituatum fortitudinis, *ix*, 230.

ZACHARIAS in sycomorum arcedens quid figurat, *ix*, 478. Zacharias excipit hospitio Domini, *xvii*, 388. Zacharus dimidium diu, dimidium ad reddendum fraudes reservat, *ibid.*, 297, 508; *xviii*, 625. Sermo de Zacharo, *xxiii*, 250. Zacharus tractor, vocatur ad Christum suscipiendum, *ibid.* Zacharus reddidit aliens, et sus donat, *ibid.*, 351. Accemlit in arborem Zacharus, ut Christum Dominum ex alto conspiceret quem humilis in brevi statura videre non poterat; cupit nose aspectu, quon non erat sensus; videns bene quam viderat mente, *ibid.*, 250. Fuit Zacharus Abraham filius fide, non genere; merito, non solo; devotione, non stirpe, *ibid.*, 251, 252. Comparatio Zachari cum Abraham, *ibid.* Sermo alter de Zacharo principe publicanorum in civitate Jericho, *xxiv*, 70 ad 269.

ZACHARIAS propheta Veteris Testamenti quid et quo tempore prophetavit, *iii*, 486, 487; *xi*, 318; *xii*, 10, 48.

ZACHARIAS pater Joannis Baptistae. Zacharias et Maria eadem fore verba, non eadem intellectus, *xi*, 388. Zacharias desperanda interrogat, Maria inquirendo, *ibid.*, 537. Zacharias erat senectute marcidus, genitalibus forte privatus, deficientibus ab avo membris invalidus, ac tota parte compage corporis dissolutus, *xxxix*, 269. Zacharias sacerdos sine fide murecebat, *ibid.*, 294. Zacharias in ordine vitis suae solita aris sacrificiorum offerens muera, recipit mente, solito more, ubertatem pecum diffusendam, *ibid.*, 502. Zacharias ut praeclusus, et post apertum quid significet, *ibid.*, 561. Zacharias et Elizabeth non sine peccato, *xxxiii*, 351. Quomodo Zacharias et Elizabeth sine querela in omnibus mandata, *xxxiv*, 33.

ZAMA, *xxx*, 437.

ZAS, interpretatur Lupus, *z*, 136.

ZARUS interpretatur Victoria loqui, *z*, 136.

ZARZAVI filii atquequam humiliarentur, voluerunt exallari, *xii*, 110. Zehedi filii erulatum appetentes, ad viam vocantur, *xii*, 368, 369.

ZELUS Us ilians interpretatur, *xxix*, 28. Zelus legitur predicatorum, quom non us hiat, et cor ipso hiat, *ibid.*

ZELOTRYA proprie vis sit, *xxviii*, 125, 126.

ZELUS quid, *xxviii*, 125, 126. Zelus Dei quid sit, *ibid.*, 118, 125, 126, 132, 134. Zelus duplici significatione intelligitur, et quom cadere potest in Deum, *ibid.*, 479. Zelus in bonum et malum partem spectat, *ix*, 99, 100. Zeli Dei nomine intelligitur exalto castitatis, ne animus a Deo suo fornicando disperat, *z*, 78. Zelus Dei, zelus amicus est, *xi*, 483. Zelus Dei sola opes statit mater, *xxviii*, 124, 125. Zelo domus Dei flagrare omnes delectus, quomodo, *xx*, 61, 62. Zelus impatiens, *z*, 376, 514. Zelus uno secundum scientiam, *xix*, 132. Deus Dei secundum scientiam quis sit, *vii*, 137, *z*, 502. Qui zelum habet, Deus, non sit zelus, *xi*, 380. Zelus cor minus videtur coningere Deo, quam praxialia, ira et amilia, *xxxvii*, 206.

ZENO unus ex principibus Sincorum, *ii*, 449, 452. Sincorum princeps, *ii*, 102. Sub Polemoni magistro condicpulus Archiesus, *ibid.*, 103. Unum episcopum, *ibid.* Nihilque esse prater lucis sensibilem mundum, inique in eo agi ante corpore, *ibid.* Zeno in virtute beatitudinem posuit, *xxx*, 340. Zeno de sensu de perceptioe veri, *z*, 48. Quo discitur, *ibid.*, 82, 83. Zenonis sententia in Chrysipsum pervit, *ibid.*, 103.

ZENODOTUS, *z*, 143; *xxviii*, 256.

ZENOBIVS a Diocoro magister memorie appellatur, *xxxix*, 259. Zenobius Augustino auctor est scribendi opera de

quam rectum voveret, nisi qui ab illo acciperet quod voveret, *iii*, 162. Impiger aut unquam ut voveret et reddat, nequam se minus idoneum putat ad reddendum, piger sit ad vovendum, *xii*, 210, 241. Volo iudiciali reddito egregia et singularia quaedam gloria tribuenda in oculis, *xxvi*, 292.

Vox materis est verborum, verba formationem vocem indicant, *v*, 177. Vox et verbi dicuntur, *xx*, 219, 298. Vox non nisi uno verbo, *ibid.*, 292. Vocis nuntiorum propter verbum, *ibid.*, 321. Vox deficit crescente verbo, *ibid.*, 325. Vox proprie animatorum est, vivorum est, *xii*, 344. Vox corporalis auditur, spiritalis autem intelligitur, *vii*, 141. Vox tota ab omnibus, *ibid.*, a singulis auditur, *xxxix*, 468. Vox ad homines sonat est, vox ad Deum effertur est, *xx*, 335. Vox cordis auditur a Deo, *xii*, 87, 287. Vox fidei in factis est, *xxvii*, 452, 455. Vox Christi, vox Dei, *pas est*, *z*, 172, 173. Vox Christi etiam nostra est, et vocatur etiam ipsa est, *v*, 453. Vox Patris in nomine auditur, et prope columbae visus, nec visibilis, tamen ministerio facta sunt, *xi*, 367, 368.

VULCANUS, *xi*, 347. Vulcanum ignem mundi esse voluit, *xi*, 329. Vulcanus maritus Veneta, *ibid.*, 113. Vulcanus cur claudis loquitur, *xxviii*, 314. Vulcanus et Mars iunior, *xxvi*, 606. Vulcanus templum Athenis, *iii*, 446, 447.

VULGUS iudicium plerumque erratum, *ii*, 40.

XANTHA, alius Asterias, Cretensium rex, *ii*, 446.

XANTHUS Episcopus episcopi Nigidii primatum ad se pertinere conatellat, *xxxix*, 9. Nuncupator Xanthipus scrox, *ibid.*, 10.

XANTHOCLES philosphus, Platoni discipulus, *xxxv*, 94, 124. Platon in Avicentium successit, *ii*, 381, *xxxix*,

VULNERANTOR Dei agnita malevolenti, et sanatur bene vulnerati, *xii*, 439.

VULVUS in homo potest accipi in Scriptura, *iv*, 123. Vulnus sub tegmine medici sanatur, sub tegmine tulicrati cecidit, *vii*, 431. Vulnus peccati medicum omnipotentem requirit, *ix*, 81. Vulnus amoris, *xxx*, 23.

VULVES insidiosos maximeque hereticos significant dolosos, fraudulentos execratos anfractibus litantes et decipientes, odore etiam tetri potentes, *x*, 114. Vulpes solent tales habere fores ut ex una parte litent, et ex altera parte exeant, *ibid.* Reges impios quos terret virtus aliena, vulpes appellavit Scriptura, *ibid.*, 270. Rex qui meminem hominum timet, non vulpes, sed lites, *ibid.* Samsen colligavit caudas vulpium, et illi ignem alligavit ad incendendum necius abisugenerum, *ibid.*, 145.

VULTUS Christus appellatur: poli vultus; filii sponsi, *vii*, 9.

VULTUS Dei quid, *vii*, 926. Illi qui res suas vendebat, vultum regine Ecclesie deprecante in auresibus vendebant; et ea que portabant, ad pedes Apostolorum ponebant, *ibid.*, 312. Favebat illud in Ecclesia vultu erat regine Ecclesie, vultu erat regine obsequium filiarum Tyri, *ibid.*

VULTUS conclusum fuisse quo solus Scriptura dicitur, *xxxix*, 254. Vultum in domo Alimedei quomodo concluditur, *xxix*, 215.

373. Xenocrates Polemonem quomodo converterit, *xi*, 99.

XEROPHOS, *xii*, 311.

XEROPHOS Colophonius phylarum, 331. Quo tempore clarus, *iii*, 468.

XERXES BABELIS septimus rex Assyriorum, *iii*, 434.

XXVUS Romanus episcopus et martyr, *xxxix*, 542; *xii*, 532. XXVUS martyr festum, *xy*, 321, 322. *Fidei Scripta.*

Z

ZACHARIAS, interpretatur Habituatum fortitudinis, *ix*, 230.

ZACHARIAS in sycomorum arcedens quid figurat, *ix*, 478. Zacharias excipit hospitio Domum, *xvii*, 388. Zacharias dimidium dat, dimidium ad reddendum fraudes reservat, *ibid.*, 297, 508; *xviii*, 625. Sermo de Zachario, *xxiii*, 250. Zacharias tractor, vocatur ad Christum suscipiendum, *ibid.* Zacharias reddidit aliens, et sui donat, *ibid.*, 351. Accemlit in arborem Zacharus, ut Christum Dominum ex alto conspiceret quem humilis in brevi statura videre non poterat; cupit nose aspectu, quon non erat sensus; videns bene quam viderat mente, *ibid.*, 250. Fuit Zacharus Abraham filius fide, non genere; merito, non solo; devotione, non stirpe, *ibid.*, 251, 252. Comparatio Zachari cum Abraham, *ibid.* Sermo alter de Zachario principe publicanorum in civitate Jericho, *xxiv*, 70 ad 269.

ZACHARIAS propheta Veteris Testamenti quid et quo tempore prophetavit, *iii*, 486, 487; *xi*, 318; *xii*, 10, 48.

ZACHARIAS pater Joannis Baptistae. Zacharias et Maria eadem fore verba, non eadem intellectus, *xi*, 358. Zacharias desperanda interrogat, Maria inquirendo, *ibid.*, 537. Zacharias erat senectute marcidus, genitalibus forte privatus, deficientibus ab avo membris invalidus, ac tota parte compage corporis dissolutus, *xxix*, 269. Zacharias sacerdos sine fide murecebat, *ibid.*, 294. Zacharias in ordine vitis suae solita aris sacrificiorum offerens muera, recipit mente, solito more, ubertatem pecum diffusendam, *ibid.*, 292. Zacharias ut praeclusus, et post aperitum quid significet, *ibid.*, 561. Zacharias et Elizabeth non sine peccato, *xxviii*, 351. Quomodo Zacharias et Elizabeth sine querela in omnibus mandata, *xxvii*, 33.

ZACHA, *xxxi*, 437.

ZACHA, interpretatur Lupus, *z*, 136.

ZACHA interpretatur Victoria loqui, *z*, 136.

ZACHARIAS filii atquequam humiliarentur, voluerunt exaltari, *xii*, 110. Zachari filii erubescunt appetentes, ad viam vocantur, *xii*, 368, 369.

ZACHARIAS filius interpretatur, *xxix*, 28. Zacharia legitur predicator, quom non ex hiat, et cor ipso hiat, *ibid.*

ZACHARIAS proprie sui sit, *xxviii*, 125, 126.

ZACHARIAS, *xxviii*, 125, 126. Zehus Dei quid sit, *ibid.*, 118, 125, 126, 132, 134. Zehus duplici significatione intelligitur, et quomodo cadere potest in Deum, *ibid.*, 479. Zehus in bonum et malum pariter accipitur, *ix*, 39, 100. Zehi Dei nomine intelligitur excelsio castitatis, ne animus a Deo suo formidando disperat, *z*, 78. Zehus Dei, zehus amicus est, *xi*, 483. Zehus Dei sola opes statit mater, *xxviii*, 124, 125. Zehus domus Dei flagrare omnes delectus, quomodo, *xx*, 61, 62. Zehus impatiens, *z*, 376, 514. Zehus uno secundum scientiam, *xix*, 132. Deus Dei secundum scientiam quom sit, *vii*, 137, *z*, 502. Qui zehus habet, Deus, non sit zehus, *xi*, 380. Zehus cor minus videtur coningere Deo, quam praxiantia, tra et amilia, *xxviii*, 206.

ZENO unus ex principibus Sincorum, *ii*, 449, 452. Sincorum princeps, *ii*, 102. Sub Polemonis magistero condicpulus Archibesia, *ibid.*, 313. Unum episcopus, *ibid.* Nihilque esse prater lucis sensibilem mundum, nihilque in eo agi ante corpore, *ibid.* Zeno in virtute beatitudinem posuit, *xxx*, 340. Zeno de sensu de sensu de perceptione veri, *z*, 48. Quo discitur, *ibid.*, 82, 83. Zenois sententia in Chrysipsum pervenit, *ibid.*, 103.

ZENODOTUS, *i*, 143; *xxviii*, 256.

ZENODOTUS a Diogeno magister memorie appellatur, *xxxix*, 259. Zenodotus Augustinus auctor est scribendi operis de

Orone, r. 158. Opus illud ipsius nominis dicitur, *ibid.* 146, 147. Zenobii congressum et conspectum querebat Augustinus, xxxviii, 356.

ZENOBIUS consularis, xxxix, 207, 209, 407, 408. Gesta apud Zenophilum consularium, xxxix, 408; xxxviii, 435, 483.

ZEPHYRUS papa, xxxviii, 481.

ZEPHYRUS cocleum, xi, 70.

ZIRA, vicus, unde dicitur Ziphzei, viii, 404.

ZIRCHI, Florentes interpretantur, viii, 405.

ZOSIMIANA CIVITAS, xxxix, 450.

ZOSIMA quid sit, xxviii, 470. Zi-

zania ea proprie dicitur, que nascuntur in similitudine frumentorum, ix, 212. Zizania interiora et exteriora, xxxi, 325. Zizania ab inimico seminata quidam, xxi, 307, 308. Cur permittatur diabolus aspernari zizania, xxxi, 324. Zizania sola per orbem terrarum, excepta Africa, ecclesie contendant Dobastae, non frumentum, xxxix, 403. Zizaniorum parabola contra Donalistas, xviii, 47, 459. Zizania crescere in Ecclesia usque ad messem sinebula, xxxi, 146. Zizania cum messe per totum mundum passae sunt crescere, xxxix, 55. Zizania non colligi, sed tolerari precepta sunt, *ibid.* 97. Inter zizania frumentum Christi genuit, xvii, 254. Per tolerantiam zizaniarum, crescit fructus frumentorum, ix, 212, 213.

Zizania quedam in presentibus Dei fructum, xxxix, 276. Zizania cogita non nocuisse frumenta, *ibid.* 276. Zizania in Ecclesia filii aut charitatem non impediunt, xxxi, 49. Zizania etiam haereses designant, xli, 543. Zizania et pulvis in Ecclesia, xxxix, 76. Non elevanda zizania ante messem, nec haedi ante iudicium separandi, xviii, 47, 48.

Mali Hierusalem sunt zizania, *ibid.* 328. Zizania inter frumentum et mali Christifili sunt inter bonos, *ibid.* O mali Christiani, corrigite vos, fieri enim potest, ut qui hodie sunt zizania, erant

frumentum sint, *ibid.* 329. In apud sunt frumenta, sunt zizania; et in populo sunt frumenta, sunt zizania; boni tolerant malos; mali videntur et insistentur bonos, *ibid.* 336. Modo toleranda sunt zizania usque ad fructum messis, ne forte eradicando zizania, eradicetur simul et triticum, xvii, 299. Expositio et explanatio parabole zizaniarum, xxix, 25. Qui est zizania, sint praesto triticum, *ibid.* 27. Non mirandum si zizania ubique sint, etiam in loco sancto, *ibid.* 28.

ZOSIMUS episcopus, xxxv, 109, 120.

ZOSIMUS episcopus, xxxix, 103, 120.

ZOSIMUS rex Frislanorum, magicarum artium inventor, quando natum est rursus fertur, iv, 187. Zosimater a Nino rege Assyriorum bello superatus est, *ibid.*

ZOSIUS, inter et *zoo* quid differat, xxx, 482.

ZOSIMUS Innocentius cressor, xxxv, 96.

ZOSIMUS papa anno 418 defunctus, xxxi, 133. Praeceptum est a papa Zosimo cervum benefici, *ibid.* 134 in nota.

Zosimo papa de Africano concilio contra Pelagii errorem scriptum est, xxi, 203. Rescriptum Zosimus, et rescriptum eius ad universos totius ecclesie episcopos fuit, *ibid.* Rescripti huius exemplum mittit Augustinus ad Optatum, xxi, 31, 32, et ad Valentinum ac fratres eius, *ibid.* 205. Zosimus papa debulitur aliquando a Pelagianis, xxi, 32. Vide notam (2) *apud idem voluimus.*

ZOSIMUS papa, xxxix, 153. Zosim purgatio, *ibid.* 442. Zosimi epistola frumentum, ubi asserit peccatum originale, xxi, 32. Zosimus Romanus pontifex Pelagianos damnat, xxi, 337. Celsinus et Pelagium damnat, xxxiv, 444. Julianus Zosimum Romanum pontificem per variationem accendit, xxxv, 446. Zosimus papa Augustinum Casaresen misit negotiorum causa, xxi, 18.

ZOSIMUS a Thessalia, xxxix, 292, 438.

ZOSIMIUS fundus Hesperii in territorio Fussalensi, iv, 248.

UNIVERSITY
OF
LONDON